

Parlament České republiky
POSLANECKÁ SNĚMOVNA 2017
VII. volební období

Těsnopisecká zpráva o schůzi
Poslanecké sněmovny Parlamentu

Schválený pořad 54. schůze Poslanecké sněmovny

1. Zákon, kterým se mění zákon č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 596/2/ - vrácený prezidentem republiky
2. Zákon, kterým se mění zákon č. 159/2006 Sb., o střetu zájmů, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 564/14/ - vrácený prezidentem republiky
3. Návrh zákona o pravidlech rozpočtové odpovědnosti /sněmovní tisk 412/10/ - zamítnutý Senátem
4. Návrh zákona, kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím právní úpravy rozpočtové odpovědnosti /sněmovní tisk 413/7/ - zamítnutý Senátem
5. Návrh zákona o sběru vybraných údajů pro účely monitorování a řízení veřejných financí /sněmovní tisk 746/3/ - zamítnutý Senátem
6. Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 378/2007 Sb., o léčivech a o změnách některých souvisejících zákonů (zákon o léčivech), ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 706/6/ - vrácený Senátem
7. Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 321/2004 Sb., o vinohradnictví a vinařství a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o vinohradnictví a vinařství), ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony /sněmovní tisk 712/5/ - vrácený Senátem

8. Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 95/2004 Sb., o podmínkách získávání a uznávání odborné způsobilosti a specializované způsobilosti k výkonu zdravotnického povolání lékaře, zubního lékaře a farmaceuta, ve znění pozdějších předpisů /snémovní tisk 723/7/ - zamítnutý Senátem
9. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 256/2004 Sb., o podnikání na kapitálovém trhu, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /snémovní tisk 869/ - druhé čtení
10. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 328/1999 Sb., o občanských průkazech, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /snémovní tisk 928/ - druhé čtení
11. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 365/2000 Sb., o informačních systémech veřejné správy a o změně některých dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 181/2014 Sb., o kybernetické bezpečnosti a o změně souvisejících zákonů (zákon o kybernetické bezpečnosti), a některé další zákony /snémovní tisk 852/ - druhé čtení
12. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 311/2006 Sb., o pohonných hmotách a čerpacích stanicích pohonných hmot a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o pohonných hmotách), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 91/2011 Sb., kterým se mění zákon č. 311/2006 Sb., o pohonných hmotách a čerpacích stanicích pohonných hmot a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o pohonných hmotách), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 86/2002 Sb., o ochraně ovzduší a o změně některých dalších zákonů (zákon o ochraně ovzduší), ve znění pozdějších předpisů, ve znění zákona č. 201/2012 Sb. /snémovní tisk 861/ - druhé čtení
13. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 251/2005 Sb., o inspekci práce, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 262/2006 Sb., zákoník práce, ve znění pozdějších předpisů /snémovní tisk 964/ - druhé čtení
14. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 96/2004 Sb., o podmínkách získávání a uznávání způsobilosti k výkonu nelékařských zdravotnických povolání a k výkonu činností souvisejících s poskytováním zdravotní péče a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o nelékařských zdravotnických povolání), ve znění pozdějších předpisů /snémovní tisk 880/ - druhé čtení
15. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 373/2011 Sb., o specifických zdravotních službách, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony /snémovní tisk 874/ - druhé čtení

16. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 117/1995 Sb., o státní sociální podpoře, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 854/ - druhé čtení
17. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 477/2001 Sb., o obalech a o změně některých zákonů (zákon o obalech), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 877/ - druhé čtení
18. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 927/ - druhé čtení
19. Návrh poslanců Stanislava Polčáka, Jana Farského a Marka Ženíška na vydání ústavního zákona, kterým se mění ústavní zákon č. 1/1993 Sb., Ústava České republiky, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 233/ - druhé čtení
20. Návrh poslanců Antonína Sedi, Robina Böhnische, Romana Sklenáka, Bohuslava Chalupy, Dany Váhalové a dalších na vydání zákona o odškodnění za ztrátu zaměstnání z politických důvodů v letech 1948 až 1989 bývalým vojákům z povolání a zaměstnancům rezortu obrany a o změně některých zákonů /sněmovní tisk 378/ - druhé čtení
21. Návrh poslanců Jana Birke a Romana Sklenáka na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 888/ - druhé čtení
22. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 38/1994 Sb., o zahraničním obchodu s vojenským materiálem, a o doplnění zákona č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění pozdějších předpisů, a zákona č. 140/1961 Sb., trestní zákon, ve znění pozdějších předpisů, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 634/2004 Sb., o správních poplatech, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 408/ - druhé čtení
23. Vládní návrh zákona o bezpečnostní činnosti a o změně souvisejících zákonů /sněmovní tisk 495/ - druhé čtení
24. Návrh poslanců Matěje Fichtnera, Jana Bartoška, Stanislava Humla, Jana Volného, Jana Farského a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 202/1990 Sb., o loteriích a jiných podobných hrách, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 169/ - druhé čtení
25. Návrh poslanců Zdeňka Ondráčka, Hany Aulické-Jírovcové, Markéty Wernerové, Kristýny Zelenkové a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 120/2001 Sb., o soudních exekutorech a exekuční činnosti (exekuční řád), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 238/ - druhé čtení

26. Návrh poslanců Stanislava Polčáka a Věry Kovářové na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 128/2000 Sb., o obcích, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 249/ - druhé čtení
27. Návrh poslanců Radka Vondráčka, Heleny Válkové, Igora Nykla a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 379/2005 Sb., o opatřeních k ochraně před škodami působenými tabákovými výrobky, alkoholem a jinými návykovými látkami a o změně souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 272/ - druhé čtení
28. Návrh poslanců Vladislava Vilímce, Jany Černochové, Radka Vondráčka, Jiřího Junka a Jany Hnykové na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 212/2009 Sb., kterým se zmírňují majetkové křivdy občanům České republiky za nemovitý majetek, který zanechali na území Podkarpatské Rusi v souvislosti s jejím smluvním postoupením Svazu sovětských socialistických republik, ve znění zákona č. 121/2012 Sb. /sněmovní tisk 403/ - druhé čtení
29. Návrh poslanců Davida Kádnera, Martina Lanka, Marka Černocha, Olgy Havlové, Jany Hnykové, Karla Fiedlera, Jiřího Štětiny a Augustina Karla Andrlého Sylora na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 598/ - druhé čtení
30. Návrh poslanců Věry Kovářové, Leoše Hegera a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 848/ - druhé čtení
31. Návrh poslanců Jaroslava Foldyny, Jeronýma Tejce, Michala Haška a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 428/2012 Sb., o majetkovém vyrovnání s církvemi a náboženskými společnostmi a o změně některých zákonů (zákon o majetkovém vyrovnání s církvemi a náboženskými společnostmi), ve znění nálezu Ústavního soudu, vyhlášeného pod č. 177/2013 Sb. /sněmovní tisk 144/ - druhé čtení
32. Senátní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 221/ - druhé čtení
33. Senátní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 234/2014 Sb., o státní službě, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 798/ - druhé čtení
34. Návrh Zastupitelstva hlavního města Prahy na vydání zákona o regulaci prostituce a o změně některých zákonů (zákon o regulaci prostituce) /sněmovní tisk 115/ - druhé čtení

35. Návrh Zastupitelstva hlavního města Prahy na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 491/2001 Sb., o volbách do zastupitelstev obcí a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 164/ - druhé čtení
36. Návrh Zastupitelstva Karlovarského kraje na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 202/ - druhé čtení
37. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 289/2005 Sb., o Vojenském zpravodajství, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony /sněmovní tisk 931/ - druhé čtení
38. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 181/2014 Sb., o kybernetické bezpečnosti a o změně souvisejících zákonů (zákon o kybernetické bezpečnosti), ve znění zákona č. .../2017 Sb., a zákon č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 984/ - první čtení
39. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 990/ - první čtení
40. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 553/1991 Sb., o obecní policii, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 681/ - první čtení
41. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 300/2013 Sb., o Vojenské policii a o změně některých zákonů (zákon o Vojenské policii), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 973/ - první čtení
42. Vládní návrh zákona, kterým se zrušuje zákon č. 99/2000 Sb., o zákazu dodávek pro jadernou elektrárnu Búšehr /sněmovní tisk 836/ - první čtení podle § 90 odst. 2
43. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 104/2013 Sb., o mezinárodní justiční spolupráci ve věcech trestních, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony /sněmovní tisk 925/ - první čtení
44. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 114/1995 Sb., o vnitrozemské plavbě, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 262/2006 Sb., zákoník práce, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 910/ - první čtení

45. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 111/1994 Sb., o silniční dopravě, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 998/ - první čtení
46. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 219/2003 Sb., o uvádění do oběhu osiva a sadby pěstovaných rostlin a o změně některých zákonů (zákon o oběhu osiva a sadby), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 816/ - první čtení
47. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 326/2004 Sb., o rostlinolékařské péči a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 862/ - první čtení
48. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 166/1999 Sb., o veterinární péči a o změně některých souvisejících zákonů (veterinární zákon), ve znění pozdějších předpisů, a některé související zákony /sněmovní tisk 881/ - první čtení
49. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 256/2001 Sb., o pohřebnictví a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 954/ - první čtení
50. Vládní návrh zákona o podmínkách využívání genetických zdrojů podle Nagojského protokolu /sněmovní tisk 847/ - první čtení
51. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 201/2012 Sb., o ochraně ovzduší, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 924/ - první čtení
52. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 254/2001 Sb., o vodách a o změně některých zákonů (vodní zákon), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 388/1991 Sb., o Státním fondu životního prostředí České republiky, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 930/ - první čtení
53. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 100/2001 Sb., o posuzování vlivů na životní prostředí a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o posuzování vlivů na životní prostředí), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 1003/ - první čtení
54. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 231/2001 Sb., o provozování rozhlasového a televizního vysílání a o změně dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 934/ - první čtení
55. Vládní návrh zákona o státním zastupitelství /sněmovní tisk 789/ - první čtení

56. Vládní návrh zákona o změně některých zákonů v souvislosti s přijetím zákona o státním zastupitelství /sněmovní tisk 790/ - prvé čtení
57. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 292/2013 Sb., o zvláštních řízeních soudních, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony /sněmovní tisk 987/ - prvé čtení
58. Vládní návrh zákona, kterým se mění některé zákony v souvislosti s veřejným opatrovničtvím /sněmovní tisk 992/ - prvé čtení
59. Vládní návrh zákona o náhradě škody v oblasti hospodářské soutěže a o změně zákona č. 143/2001 Sb., o ochraně hospodářské soutěže a o změně některých zákonů (zákon o ochraně hospodářské soutěže), ve znění pozdějších předpisů (zákon o náhradě škody v oblasti hospodářské soutěže) /sněmovní tisk 991/ - prvé čtení podle § 90 odst. 2
60. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 90/2016 Sb., o posuzování shody stanovených výrobků při jejich dodávání na trh /sněmovní tisk 989/ - prvé čtení
61. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 64/1986 Sb., o České obchodní inspekci, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 634/1992 Sb., o ochraně spotřebitele, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 995/ - prvé čtení
62. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 165/2012 Sb., o podporovaných zdrojích energie a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 997/ - prvé čtení podle § 90 odst. 2
63. Vládní návrh zákona o zahraniční službě a o změně některých zákonů (zákon o zahraniční službě) /sněmovní tisk 994/ - prvé čtení
64. Vládní návrh ústavního zákona, kterým se mění ústavní zákon č. 1/1993 Sb., Ústava České republiky, ve znění pozdějších ústavních zákonů /sněmovní tisk 506/ - prvé čtení
65. Vládní návrh zákona, kterým se mění některé zákony v souvislosti se změnou Ústavy České republiky /sněmovní tisk 507/ - prvé čtení
66. Vládní návrh ústavního zákona o celostátním referendu /sněmovní tisk 559/ - prvé čtení

67. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 198/2009 Sb., o rovném zacházení a o právních prostředcích ochrany před diskriminací a o změně některých zákonů (antidiskriminační zákon), ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 688/ - prvé čtení
68. Vládní návrh ústavního zákona, kterým se mění ústavní zákon č. 1/1993 Sb., Ústava České republiky, ve znění pozdějších ústavních zákonů /sněmovní tisk 947/ - prvé čtení
69. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 166/1993 Sb., o Nejvyšším kontrolním úřadu, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 948/ - prvé čtení
70. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 115/2006 Sb., o registrovaném partnerství a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 957/ - prvé čtení
71. Návrh poslanců Stanislava Polčáka, Věry Kovářové, Miroslava Kalouska a dalších na vydání ústavního zákona, kterým se mění ústavní zákon č. 1/1993 Sb., Ústava České republiky, ve znění pozdějších ústavních zákonů /sněmovní tisk 166/ - prvé čtení
72. Návrh poslanců Stanislava Polčáka, Jana Chvojky, Pavla Blažka a Jana Farského na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 182/1993 Sb., o Ústavním soudu, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 232/ - prvé čtení
73. Návrh poslanců Anny Putnové, Karla Schwarzenberga, Vlasty Bohdalové, Heleny Langšádlové, Františka Váchy, Augustina Karla Andrleho Sylora, Jany Fischerové, Bohuslava Svobody, Zbyňka Stanjury, Věry Kovářové, Jana Zahradníka, Markéty Wernerové a Jaroslava Lobkowicze na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 561/2004 Sb., o předškolním, základním, středním, vyšším odborném a jiném vzdělávání (školský zákon), ve znění pozdějších předpisů a zákon č. 563/2004 Sb., o pedagogických pracovnících a o změně některých zákonů (zákon o pedagogických pracovnících), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 278/ - prvé čtení
74. Návrh poslanců Radky Maxové, Jana Hamáčka, Jany Pastuchové, Jaroslavy Jermanové, Jany Hnykové, Soni Markové, Jany Černochové, Františka Váchy, Margit Balaštíkové, Martiny Berdychové, Marka Černocha, Radima Holečka, Pavla Ploce, Jiřího Dolejše a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 115/2006 Sb., o registrovaném partnerství a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 320/ - prvé čtení

75. Návrh poslanců Františka Adámka, Petra Adama, Stanislava Berkovce, Pavla Blažka, Marka Černocha a Zdeňka Ondráčka na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 323/ - první čtení
76. Návrh poslance Petra Gazdíka a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 82/1998 Sb., o odpovědnosti za škodu způsobenou při výkonu veřejné moci rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem a o změně zákona České národní rady č. 358/1992 Sb., o notářích a jejich činnosti (notářský řád), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 335/ - první čtení
77. Návrh poslanců Tomia Okamury, Radima Fialy, Marka Černocha, Augustina Karla Andrlého Sylora, Karla Fiedlera, Olgy Havlové, Jany Hnykové, Jaroslava Holíka, Davida Kádnera, Martina Lanku, Karla Pražáka, Milana Šarapatky a Jiřího Štětiny na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 202/1990 Sb., o loteriích a jiných podobných hrách, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 357/ - první čtení
78. Návrh poslanců Jitky Chalánkové, Marka Bendy, Ninu Novákové, Augustina Karla Andrlého Sylora, Vítu Kaňkovského a Martina Komárka na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 373/2011 Sb., o specifických zdravotních službách, a některé další zákony /sněmovní tisk 371/ - první čtení
79. Návrh poslanců Zuzky Bebarové Rujbrové, Stanislava Grospiče, Zdeňka Ondráčka, Jaroslava Borky a Soni Markové na vydání zákona o zajištění právní pomoci /sněmovní tisk 390/ - první čtení
80. Návrh poslanců Miroslava Opálky a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 589/1992 Sb., o pojistném na sociální zabezpečení a příspěvků na státní politiku zaměstnanosti, ve znění pozdějších předpisů a další související zákony /sněmovní tisk 392/ - první čtení
81. Návrh poslanců Gabriely Hubáčkové, Ivo Pojezného, Květy Matušovské, Jana Klána a Miroslava Grebeníčka na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 111/1998 Sb., o vysokých školách a o změně a doplnění dalších zákonů (zákon o vysokých školách), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 402/ - první čtení
82. Návrh poslanců Andreje Babiše, Martina Stropnického, Jana Volného a dalších na vydání ústavního zákona, kterým se mění ústavní zákon č. 1/1993 Sb., Ústava České republiky, ve znění pozdějších ústavních zákonů /sněmovní tisk 420/ - první čtení

83. Návrh poslanců Andreje Babiše, Martina Stropnického, Jana Volného a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 90/1995 Sb., o jednacím řádu Poslanecké sněmovny, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 107/1999 Sb., o jednacím řádu Senátu a zákon č. 247/1995 Sb., o volbách do Parlamentu České republiky a o změně a doplnění některých dalších zákonů /sněmovní tisk 421/ - první čtení
84. Návrh poslankyně Olgy Havlové na vydání zákona o státním zastupitelství /sněmovní tisk 432/ - první čtení
85. Návrh poslanců Heleny Langšádlové, Miroslava Kalouska, Nině Novákové, Františka Laudáta, Marky Ženíška, Zdeňka Bezcenného, Jiřího Skalického, Daniela Korteho, Karla Schwarzenberga, Jiřího Koubka, Michala Kučery a Petra Gazdíka na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání a některé další zákony /sněmovní tisk 433/ - první čtení
86. Návrh poslanců Miroslava Kalouska a Františka Laudáta na vydání zákona, kterým se zrušuje zákon č. 395/2009 Sb., o významné tržní síle při prodeji zemědělských a potravinářských produktů a jejím zneužití /sněmovní tisk 478/ - první čtení
87. Návrh poslanců Marka Černocha, Jany Hnykové, Olgy Havlové, Martiny Lanky, Karla Fiedlera, Augustina Karla Andrleho Sylora, Jiřího Štětiny a Jaroslava Holíka na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 496/ - první čtení podle § 90 odst. 2
88. Návrh poslanců Petra Gazdíka, Františka Váchy, Jana Farského, Věry Kovářové, Marky Ženíška, Leoše Hegera, Herberta Pavery, Jiřího Skalického, Nině Novákové, Roma Kostřici, Gabriely Peckové, Václava Horáčka, Anny Putnové, Markety Adamové a Martina Plíška na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 159/2006 Sb., o střetu zájmů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 524/ - první čtení
89. Návrh poslanců Martina Lanky, Davida Kádnera, Miroslava Janulíka, Marka Černocha, Petra Adama, Jany Hnykové, Olgy Havlové, Karla Fiedlera, Augustina Karla Andrleho Sylora, Jiřího Štětiny, Jaroslava Holíka, Stanislava Berkovce a Bohuslava Chalupy na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 525/ - první čtení

90. Návrh poslanců Jany Hnykové, Marka Černocha, Miroslavy Strnadlové, Radky Maxové, Vítka Kaňkovského, Hany Aulické Jírovcové, Adolfa Beznosky, Karla Fiedlera, Zdeňka Soukupa, Marty Semelové a Aleny Nohavové na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 108/2006 Sb., o sociálních službách, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 533/ - první čtení
91. Návrh poslankyně Markety Adamové na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 117/1995 Sb., o státní sociální podpoře, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 535/ - první čtení
92. Návrh poslanců Bronislava Schwarze, Václava Horáčka, Štěpána Stupčuka, Zdeňka Ondráčka, Jana Chvojky, Stanislava Pflégera, Vlastimila Vozky, Marka Černocha, Lukáše Pletichy, Pavla Ploce, Stanislava Humila, Martina Komárka, Jany Pastuchové a Radima Holečka na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 6/2002 Sb., o soudech, soudcích, přísedících a státní správě soudů a o změně některých dalších zákonů (zákon o soudech a soudcích), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 539/ - první čtení
93. Návrh poslanců Nině Novákové, Martiny Plíška, Jitky Chalánkové, Jaroslava Lobkowicze, Markety Adamové, Anny Putnové, Václava Horáčka, Zdeňka Bezcenného, Gabriely Peckové, Karla Schwarzenberga, Herberta Pavery, Věry Kovářové, Heleny Langšádlové, Leoše Hegera, Jana Farského a Michala Kučery na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 90/1995 Sb., o jednacím řádu Poslanecké sněmovny, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 541/ - první čtení
94. Návrh poslankyně Heleny Válkové na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 245/2000 Sb., o státních svátcích, o ostatních svátcích, o významných dnech a o dnech pracovního klidu, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 548/ - první čtení podle § 90 odst. 2
95. Návrh poslankyně Věry Kovářové na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 159/2006 Sb., o střetu zájmů, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 114/1993 Sb., o Kanceláři prezidenta republiky, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 556/ - první čtení podle § 90 odst. 2
96. Návrh poslanců Petra Fialy, Zbyňka Stanjury, Ivana Adamce, Adolfa Beznosky a dalších na vydání zákona, kterým se zrušuje zákon č. 16/1993 Sb., o dani silniční, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 557/ - první čtení
97. Návrh poslanců Martina Lanka, Davida Kádnéra, Marka Černocha, Olgy Havlové, Jany Hnykové, Karla Fiedlera, Jiřího Štětiny a Augustina Karla Andrlého Sylora na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 593/ - první čtení

98. Návrh poslance Martina Plíška na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 599/ - první čtení
99. Návrh poslanců Marka Černocha, Karla Fiedlera, Martina Lanka, Olgy Havlové a dalších na vydání ústavního zákona o referendu o vystoupení České republiky z Evropské unie a o změně ústavního zákona č. 1/1993 Sb., Ústava České republiky, ve znění pozdějších ústavních zákonů /sněmovní tisk 620/ - první čtení
100. Návrh poslanců Marka Černocha, Karla Fiedlera, Martina Lanka, Olgy Havlové a dalších na vydání zákona o referendu k imigračním kvótám Evropské unie /sněmovní tisk 621/ - první čtení
101. Návrh poslanců Gabriely Hubáčkové, Marty Semelové, Ivo Pojezného, Vojtěcha Filipa, Karla Šídla, Miroslava Opálky a Zdeňka Ondráčka na vydání zákona o úředním jazyce České republiky /sněmovní tisk 629/ - první čtení
102. Návrh poslanců Marka Černocha, Martina Lanka, Davida Kádnera, Olgy Havlové, Jany Hnykové, Karla Fiedlera a Augustina Karla Andrlého Sylora na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 186/2013 Sb., o státním občanství České republiky a o změně některých zákonů (zákon o státním občanství České republiky) /sněmovní tisk 630/ - první čtení
103. Návrh poslanců Daniela Korteho, Martina Novotného, Lukáše Pletichy, Petra Adama, Václava Klučky, Miloslava Janulíka, Ivana Gabala a dalších na vydání zákona o ochraně práv osob při nakládání s genetickými vzorky a profily v souvislosti s prováděním forenzní analýzy DNA (zákon o DNA) /sněmovní tisk 635/ - první čtení
104. Návrh poslanců Soni Markové a Stanislava Mackovíka na vydání zákona o Horské službě České republiky /sněmovní tisk 636/ - první čtení
105. Návrh poslanců Petra Fialy, Zbyňka Stanjury, Jany Černochové, Miroslavy Němcové a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 360/2014 Sb., kterým se mění zákon č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 649/ - první čtení podle § 90 odst. 2
106. Návrh poslanců Marka Černocha, Martina Lanka, Davida Kádnera, Olgy Havlové, Jany Hnykové, Karla Fiedlera, Jiřího Štětiny a Augustina Karla Andrlého Sylora na vydání zákona o detenčních centrech pro nelegální migranti v cizích státech /sněmovní tisk 657/ - první čtení

107. Návrh poslanců Zuzky Bebarové Rujbrové, Soni Markové, Stanislava Mackovíka, Pavla Kováčika a Zdeňka Ondráčka na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 372/2011 Sb., o zdravotních službách a podmínkách jejich poskytování (zákon o zdravotních službách), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 660/ - první čtení
108. Návrh poslanců Martina Lanka, Davida Kádnera, Marka Černocha, Olgy Havlové, Jany Hnykové, Karla Fiedlera, Jiřího Štětiny a Augustina Karla Andrleho Sylora na vydání zákona proti terorismu /sněmovní tisk 670/ - první čtení
109. Návrh poslanců Davida Kádnera, Marka Černocha, Martina Lanka, Olgy Havlové, Jany Hnykové, Karla Fiedlera, Jiřího Štětiny a Augustina Karla Andrleho Sylora na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 675/ - první čtení
110. Návrh poslance Marka Ženíška na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 247/1995 Sb., o volbách do Parlamentu České republiky a o změně a doplnění některých dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony /sněmovní tisk 676/ - první čtení
111. Návrh poslance Martina Plíška na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 36/1967 Sb., o znalcích a tlumočnících, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 697/ - první čtení
112. Návrh poslankyň Marty Semelové, Aleny Nohavové a Hany Aulické Jírovcové na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 247/2014 Sb., o poskytování služby péče o dítě v dětské skupině a o změně souvisejících zákonů /sněmovní tisk 700/ - první čtení
113. Návrh poslanců Vladimíra Koníčka, Miroslava Grebeníčka, Gabriely Hubáčkové a Marty Semelové na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 348/2005 Sb., o rozhlasových a televizních poplatcích a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 701/ - první čtení
114. Návrh poslanců Jitky Chalánkové, Miroslava Kalouska, Roma Kostřici, Václava Horáčka, Marka Ženíška, Ninu Novákové, Františka Váchy, Heleny Langšádlové, Petru Gazdíku, Markéty Adamové, Františka Laudátu, Anny Putnové, Věry Kovářové, Zdeňka Bezecného a Jiřího Koubka na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 256/2001 Sb., o pohřebnictví a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 219/2000 Sb., o majetku České republiky a jejím vystupování v právních vztazích, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 707/ - první čtení podle § 90 odst. 2

115. Návrh poslanců Martina Komárka, Vítězslava Jandáka, Pavly Golasowské, Ninu Novákové a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 483/1991 Sb., o České televizi, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 484/1991 Sb., o Českém rozhlasu, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 708/ - první čtení podle § 90 odst. 2
116. Návrh poslanců Karla Fiedlera, Marka Černocha, Martina Lanka, Jany Hnykové, Olgy Havlové, Davida Kádnera, Augustina Karla Andrleho Sylora a Jiřího Štětiny na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 165/2012 Sb., o podporovaných zdrojích energie a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 709/ - první čtení
117. Návrh poslanců Marka Černocha, Karla Fiedlera, Martina Lanka, Jany Hnykové, Olgy Havlové, Davida Kádnera, Augustina Karla Andrleho Sylora a Jiřího Štětiny na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 234/2014 Sb., o státní službě, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 710/ - první čtení podle § 90 odst. 2
118. Návrh poslanců Olgy Havlové, Marka Černocha, Karla Fiedlera, Martina Lanka, Jany Hnykové, Davida Kádnera, Augustina Karla Andrleho Sylora a Jiřího Štětiny na vydání zákona o zákazu halál porážek /sněmovní tisk 714/ - první čtení
119. Návrh poslanců Soni Markové, Miroslava Opálky, Stanislava Mackovíka a Pavla Kováčika na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 592/1992 Sb., o pojistném na veřejné zdravotní pojištění, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 721/ - první čtení
120. Návrh poslankyně Markéty Adamové a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 187/2006 Sb., o nemocenském pojištění ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 730/ - první čtení
121. Návrh poslanců Vladimíra Koníčka, Stanislava Grospiče, René Čípa a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 428/2012 Sb., o majetkovém vyrovnaní s církvemi a náboženskými společnostmi a o změně některých zákonů (zákon o majetkovém vyrovnaní s církvemi a náboženskými společnostmi) a zákon č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 738/ - první čtení
122. Návrh poslanců Zdeňka Ondráčka a Jaroslava Borky na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (trestní řád), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 749/ - první čtení

123. Návrh poslanců Jiřího Dolejše, Miloslavy Vostré a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů a zákon č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 770/ - první čtení
124. Návrh poslance Jaroslava Foldyny na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 772/ - první čtení podle § 90 odst. 2
125. Návrh poslanců Marka Černocha a Olgy Havlové na vydání zákona proti inkluzi ve školství /sněmovní tisk 776/ - první čtení podle § 90 odst. 2
126. Návrh poslanců Marty Semelové, Hany Aulické Jírovcové, Aleny Nohavové, Soni Markové, Miroslava Opálky, Pavla Kováčika, Zdeňka Ondráčka a Leo Luzara na vydání zákona o náhradním výživném a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o náhradním výživném) /sněmovní tisk 780/ - první čtení
127. Návrh poslanců Vojtěcha Filipa, Stanislava Grospiče, Miloslavy Vostré, Zuzky Bebarové Rujbrové, Jaroslava Borky, Zdeňka Ondráčka a dalších na vydání zákona o Pražském hradu /sněmovní tisk 781/ - první čtení
128. Návrh poslanců Martina Plíška, Pavla Blažka, Martina Lánka, Radka Vondráčka, Stanislava Grospiče a Pavly Golasowské na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 236/1995 Sb., o platu a dalších náležitostech spojených s výkonem funkce představitelů státní moci a některých státních orgánů a soudců a poslanců Evropského parlamentu, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 787/ - první čtení
129. Návrh poslanců Miroslava Kalouska, Martina Plíška, Marka Ženíška a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 112/2016 Sb., o evidenci tržeb /sněmovní tisk 792/ - první čtení
130. Návrh poslanců Jiřího Miholy, Pavla Bělobrádku, Mariánu Jurečku, Ondřeje Benešíka, Jana Bartošku a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 256/2001 Sb., o pohřebnictví a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 793/ - první čtení podle § 90 odst. 2
131. Návrh poslance Andreje Babiše na vydání zákona o ochraně oznamovatelů trestných činů před neoprávněným postihem ze strany zaměstnavatele a o změně dalších souvisejících zákonů /sněmovní tisk 799/ - první čtení

132. Návrh poslanců Martina Lanka, Marka Černocha, Davida Kádnera, Jany Hnykové, Olgy Havlové, Jiřího Štětiny, Augustina Karla Andrleho Sylora a Karla Fiedlera na vydání zákona o ochraně před ilegální migrací /sněmovní tisk 808/ - první čtení
133. Návrh poslanců Jeronýma Tejce, Bronislava Schwarze, Marka Černocha, Vítězslava Jandáka, Petra Gazdíka a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 218/2003 Sb., o odpovědnosti mládeže za protiprávní činy a o soudnictví ve věcech mládeže a o změně některých zákonů (o soudnictví ve věcech mládeže) ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 817/ - první čtení
134. Návrh poslanců Marty Semelové, Gabriely Hubáčkové a Miroslava Grebenička na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 82/2015 Sb., kterým se mění zákon č. 561/2004 Sb., o předškolním, základním, středním, vyšším odborném a jiném vzdělávání (školský zákon), ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony /sněmovní tisk 818/ - první čtení podle § 90 odst. 2
135. Návrh poslanců Jiřího Zlatušky, Radka Vondráčka, Kristýny Zelenkové, Petra Adama, Pavla Čiháka a Vojtěcha Adama na vydání zákona o důstojné smrti /sněmovní tisk 820/ - první čtení
136. Návrh poslanců Markéty Adamové, Martina Plíška a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 829/ - první čtení
137. Návrh poslanců Vladislava Vilímce, Petra Fialy, Zbyňka Stanjury, Petra Bendla a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 243/2000 Sb., o rozpočtovém určení daní, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 830/ - první čtení
138. Návrh poslanců Martina Lanka, Marka Černocha, Jany Hnykové, Olgy Havlové, Jiřího Štětiny a Augustina Karla Andrleho Sylora na vydání zákona o pobytu cizinců z nebezpečných zemí /sněmovní tisk 833/ - první čtení
139. Návrh poslanců Lukáše Pletichy, Petra Gazdíka, Radka Vondráčka a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 172/1991 Sb., o přechodu některých věci z majetku České republiky do vlastnictví obcí, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 837/ - první čtení podle § 90 odst. 2
140. Návrh poslanců Martina Plíška, Jana Chvojký, Marka Bendy a Radka Vondráčka na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 85/1996 Sb., o advokaci, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 853/ - první čtení

141. Návrh poslanců Věry Kovářové, Martina Plíška, Petra Gazdíka a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 90/1995 Sb., o jednacím řádu Poslanecké sněmovny, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 856/ - první čtení
142. Návrh poslanců Ninu Novákové, Jiřího Miholy, Heleny Válkové, Bohuslava Svobody, Petru Kořenku, Marku Černochu, Danielu Hermangu, Pavlu Bělobrádku, Mariánu Jurečku, Janu Bartošku, Marku Bendymu, Ondřeje Benešíku, Martynu Berdychové a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 561/2004 Sb., o předškolním, základním, středním, vyšším odborném a jiném vzdělávání (školský zákon), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 858/ - první čtení
143. Návrh poslankyně Jaroslavy Pokorné Jermanové a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 90/1995 Sb., o jednacím řádu Poslanecké sněmovny, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 859/ - první čtení
144. Návrh poslanců Jaroslava Klašky a Mariánu Jurečku na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 112/2016 Sb., o evidenci tržeb /sněmovní tisk 867/ - první čtení podle § 90 odst. 2
145. Návrh poslanců Marku Černochu, Martiny Lanku, Jany Hnykové a dalších na vydání ústavního zákona o svobodě projevu /sněmovní tisk 883/ - první čtení
146. Návrh poslanců Marku Černochu, Martiny Lanku, Jany Hnykové a dalších na vydání zákona o obecně nebezpečných náboženských společnostech /sněmovní tisk 891/ - první čtení
147. Návrh poslanců Jany Hnykové, Marku Černochu, Martiny Lanku a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 892/ - první čtení
148. Návrh poslance Martina Plíška na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 902/ - první čtení
149. Návrh poslanců Martina Plíška, Miroslava Kalouska, Františka Laudáta a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 84/1990 Sb., o právu shromažďovacímu, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 905/ - první čtení
150. Návrh poslanců Martina Plíška, Miroslava Kalouska, Františka Laudáta a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 251/2016 Sb., o některých přestupcích /sněmovní tisk 906/ - první čtení

151. Návrh poslanců Stanislava Grospiče, Vojtěcha Filipa, Jaroslava Borky, Zdeňka Ondráčka a dalších na vydání ústavního zákona o referendu o vypovězení Severoatlantické smlouvy Českou republikou /sněmovní tisk 908/ - první čtení
152. Návrh poslanců Olgy Havlové a dalších na vydání zákona o znárodnění majetku Zdeňka Bakaly /sněmovní tisk 915/ - první čtení
153. Návrh poslanců Miroslava Kalouska a Martina Plíška na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 112/2016 Sb., o evidenci tržeb /sněmovní tisk 918/ - první čtení podle § 90 odst. 2
154. Návrh poslance Josefa Novotného a dalších na vydání zákona o výplatě dodatečné náhrady za pohledávky vedené u Union banky, a. s. v konkursu /sněmovní tisk 919/ - první čtení
155. Návrh poslance Jeronýma Tejce a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, a další související zákony, a zákon č. 90/2012 Sb., o obchodních společnostech a družstvech (zákon o obchodních korporacích) /sněmovní tisk 920/ - první čtení
156. Návrh poslanců Vítěza Kaňkovského, Jana Bartoška a Jaroslava Zavadila na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 329/2011 Sb., o poskytování dávek osobám se zdravotním postižením a o změně souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 935/ - první čtení
157. Návrh poslanců Zdeňka Soukupa, Ladislava Oklešťka, Karla Raise, Jany Pastuchové, Pavlíny Nytrové a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 3/2002 Sb., o svobodě náboženského vyznání a postavení církví a náboženských společností a o změně některých zákonů (zákon o církvích a náboženských společnostech), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 937/ - první čtení
158. Návrh poslanců Karla Raise, Petry Kořenka, Vlasty Bohdalové a Jiřího Miholy na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 245/2000 Sb., o státních svátcích, o ostatních svátcích, o významných dnech a o dnech pracovního klidu, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 938/ - první čtení podle § 90 odst. 2
159. Návrh poslanců Augustina Karla Andrlého Sylora a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 245/2000 Sb., o státních svátcích, o ostatních svátcích, o významných dnech a o dnech pracovního klidu, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 940/ - první čtení podle § 90 odst. 2

160. Návrh poslanců Stanislava Grošpiče, Jany Lorencové, Vojtěcha Filipa, Jaroslava Borky, Zdeňka Ondráčka a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 955/ - první čtení
161. Návrh poslanců Jany Černochové, Ivana Gabala, Jana Hamáčka, Davida Kádnera, Martina Stropnického a Marka Ženíška na vydání ústavního zákona, kterým se mění ústavní zákon č. 1/1993 Sb., Ústava České republiky, ve znění pozdějších ústavních zákonů /sněmovní tisk 956/ - první čtení
162. Návrh poslanců Františka Váchy, Jiřího Zlatušky, Karla Raise, Vlasty Bohdalové, Anny Putnové, Miroslava Grebenička, Petra Kořenka, Simeona Karamazova, Radima Holečka, Adolfa Beznosky, Františka Laudátu a Augustina Karla Andrlého Sylora na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 130/2002 Sb., o podpoře výzkumu, experimentálního vývoje a inovací z veřejných prostředků a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o podpoře výzkumu, experimentálního vývoje a inovací), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 960/ - první čtení podle § 90 odst. 2
163. Návrh poslanců Zdeňka Ondráčka, Vítězslava Jandáka, Zdeňka Soukupa, Marka Černocha, Petra Adama a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 251/2016 Sb., o některých přestupcích /sněmovní tisk 961/ - první čtení
164. Návrh poslanců Martina Komárka, Marie Benešové, Karla Schwarzenberga, Petra Gazdíka, Ivana Gabala, Marka Černocha a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 483/1991 Sb., o České televizi, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 484/1991 Sb., o Českém rozhlasu, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 90/1995 Sb., o jednacím řádu Poslanecké sněmovny, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 965/ - první čtení
165. Návrh poslanců Zbyňka Stanjury, Jany Černochové, Petra Fialy, Ivana Adamce a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 353/2003 Sb., o spotřebních daních, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 966/ - první čtení
166. Návrh poslance Pavla Bělobárdka na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 130/2002 Sb., o podpoře výzkumu, experimentálního vývoje a inovací z veřejných prostředků a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o podpoře výzkumu, experimentálního vývoje a inovací), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 983/ - první čtení podle § 90 odst. 2

167. Senátní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 120/2001 Sb., o soudních exekutorech a exekuční činnosti (exekuční řád) a o změně dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 499/ - prvé čtení
168. Senátní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 121/2000 Sb., o právu autorském, o právech souvisejících s právem autorským a o změně některých zákonů (autorský zákon), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 694/ - prvé čtení
169. Senátní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 743/ - prvé čtení
170. Senátní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 262/2006 Sb., zákoník práce, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony /sněmovní tisk 744/ - prvé čtení
171. Senátní návrh zákona o veřejných kulturních institucích a o změně některých zákonů (zákon o veřejných kulturních institucích) /sněmovní tisk 797/ - prvé čtení
172. Senátní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 250/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech územních rozpočtů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 878/ - prvé čtení
173. Senátní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 22/2004 Sb., o místním referendu a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 118/2010 Sb., o krajském referendu a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 879/ - prvé čtení
174. Senátní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 900/ - prvé čtení
175. Senátní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 901/ - prvé čtení
176. Senátní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 359/1999 Sb., o sociálně-právní ochraně dětí, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 943/ - prvé čtení podle § 90 odst. 2

177. Senátní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 131/2015 Sb., kterým se mění zákon č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 944/ - první čtení podle § 90 odst. 2
178. Návrh Zastupitelstva Karlovarského kraje na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 601/ - první čtení
179. Návrh Zastupitelstva Pardubického kraje na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 243/2000 Sb., o rozpočtovém určení daní, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 777/ - první čtení
180. Návrh Zastupitelstva Libereckého kraje na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 243/2000 Sb., o rozpočtovém určení daní, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 791/ - první čtení
181. Návrh Zastupitelstva Jihočeského kraje na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 428/2012 Sb., o majetkovém vyrovnání s církvemi a náboženskými společnostmi a o změně některých zákonů (zákon o majetkovém vyrovnání s církvemi a náboženskými společnostmi) ve znění nálezu Ústavního soudu č. 177/2013 Sb. a zákon č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 842/ - první čtení
182. Návrh Zastupitelstva Libereckého kraje na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 112/2016 Sb., o evidenci tržeb /sněmovní tisk 846/ - první čtení
183. Návrh Zastupitelstva Zlínského kraje na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 239/2000 Sb., o integrovaném záchranném systému a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 860/ - první čtení
184. Návrh Zastupitelstva Středočeského kraje na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 250/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech územních rozpočtů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 951/ - první čtení
185. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu návrh na ratifikaci Protokolu o udržitelné dopravě k Rámcové úmluvě o ochraně a udržitelném rozvoji Karpat /sněmovní tisk 731/ - druhé čtení

186. Vládní návrh, kterým se předkládají Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací změny Protokolu o perzistentních organických polutantech, Protokolu o omezování acidifikace, eutrofizace a přízemního ozonu a Protokolu o těžkých kovech k Úmluvě o dálkovém znečišťování ovzduší přecházejícím hranice států /sněmovní tisk 734/ - druhé čtení
187. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda mezi Českou republikou a Belize o výměně informací v daňových záležitostech, která byla podepsána v Mexiku dne 12. února 2016 /sněmovní tisk 788/ - druhé čtení
188. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Protokol o změně Dohody o zřízení a činnosti Mezinárodní banky hospodářské spolupráce ze dne 22. října 1963 (včetně změn provedených na základě Protokolu ze dne 18. prosince 1970, Protokolu ze dne 23. listopadu 1977 a Protokolu ze dne 18. prosince 1990) a Statutu Mezinárodní banky hospodářské spolupráce (včetně změn provedených na základě Protokolu ze dne 18. prosince 1970, Protokolu ze dne 23. listopadu 1977 a Protokolu ze dne 18. prosince 1990), podepsaný dne 25. listopadu 2014 ve Varšavě /sněmovní tisk 795/ - druhé čtení
189. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Úmluva Mezinárodní organizace práce č. 154 o podpoře kolektivního vyjednávání, přijatá na 67. zasedání Mezinárodní konference práce v roce 1981 /sněmovní tisk 804/ - druhé čtení
190. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Smlouva mezi Českou republikou a Turkmenistánem o zamezení dvojimu zdanění a zabránění daňovému úniku v oboru daní z příjmu a z majetku, která byla podepsána v Ašchabádu dne 18. března 2016 /sněmovní tisk 805/ - druhé čtení
191. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu odvolání výhrady Československé socialistické republiky k článku 1 odst. 1 písm. b) Úmluvy Organizace spojených národů o smlouvách o mezinárodní koupi zboží a odvolání prohlášení Československé socialistické republiky k článku I Dodatkového protokolu k Úmluvě o promlčení při mezinárodní koupi zboží /sněmovní tisk 823/ - druhé čtení
192. Vládní návrh, kterým se předkládají Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací změny příloh 2 a 3 Dohody o ochraně africko-euroasijských stěhovavých vodních ptáků přijaté v La Rochelle dne 18. května 2012 a v Bonnu 14. listopadu 2015 /sněmovní tisk 875/ - druhé čtení

193. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda mezi vládou České republiky a vládou Seychelské republiky o letecké dopravě /sněmovní tisk 882/ - druhé čtení
194. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Protokol o provedených změnách v Dohodě o zřízení Mezinárodní investiční banky a jejích Stanovách, sjednaný dne 8. května 2014 v Havaně a podepsaný Českou republikou dne 3. prosince 2015 v Hanoji /sněmovní tisk 895/ - druhé čtení
195. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda o převádění a sdílení příspěvků do jednotného fondu pro řešení krizí, podepsaná v Bruselu dne 21. května 2014 /sněmovní tisk 324/ - druhé čtení
196. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Smlouva mezi Českou republikou a Republikou Kosovo o zamezení dvojímu zdanění a zabránění daňovému úniku v oboru daní z příjmu, která byla podepsána v Prištině dne 26. listopadu 2013 /sněmovní tisk 123/ - druhé čtení
197. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Pařížská dohoda /sněmovní tisk 932/ - prvé čtení
198. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Protokol, jímž se mění Evropská úmluva o krajině, přijatý ve Štrasburku dne 15. června 2016 /sněmovní tisk 967/ - prvé čtení
199. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Minamatská úmluva o rtuti, přijatá v Kumamoto dne 10. října 2013 /sněmovní tisk 968/ - prvé čtení
200. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda o partnerství, vztazích a spolupráci mezi Evropskou unií a jejími členskými státy na jedné straně a Novým Zélandem na straně druhé podepsaná v Bruselu dne 5. října 2016 /sněmovní tisk 988/ - prvé čtení
201. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda o strategickém partnerství mezi Evropskou unií a jejími členskými státy na jedné straně a Kanadou na straně druhé podepsaná v Bruselu dne 30. října 2016 /sněmovní tisk 996/ - prvé čtení

202. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Komplexní hospodářská a obchodní dohoda mezi Kanadou na jedné straně a Evropskou unií a jejimi členskými státy na straně druhé /sněmovní tisk 1000/ - první čtení
203. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 111/2006 Sb., o pomocí v hmotné nouzi, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 783/ - třetí čtení
204. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 187/2006 Sb., o nemocenském pojištění, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 821/ - třetí čtení
205. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 164/2013 Sb., o mezinárodní spolupráci při správě daní a o změně dalších souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 105/2016 Sb., kterým se mění některé zákony v oblasti mezinárodní spolupráce při správě daní a zrušuje se zákon č. 330/2014 Sb., o výměně informací o finančních účtech se Spojenými státy americkými pro účely správy daní /sněmovní tisk 868/ - třetí čtení
206. Vládní návrh zákona, kterým se mění některé zákony v oblasti daní /sněmovní tisk 873/ - třetí čtení
207. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 121/2000 Sb., o právu autorském, o právech souvisejících s právem autorským a o změně některých zákonů (autorský zákon), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 724/ - třetí čtení
208. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 49/1997 Sb., o civilním letectví a o změně a doplnění zákona č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění pozdějších předpisů, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 747/ - třetí čtení
209. Vládní návrh zákona o evropských politických stranách a evropských politických nadacích a o změně některých zákonů /sněmovní tisk 876/ - třetí čtení
210. Vládní návrh zákona, kterým se mění volební zákony a některé další zákony /sněmovní tisk 899/ - třetí čtení

211. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení), ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 129/2000 Sb., o krajích (krajské zřízení), ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 131/2000 Sb., o hlavním městě Praze, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 851/ - třetí čtení
212. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 592/1992 Sb., o pojistném na veřejné zdravotní pojištění, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 715/ - třetí čtení
213. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 296/2008 Sb., o zajištění jakosti a bezpečnosti lidských tkání a buněk určených k použití u člověka a o změně souvisejících zákonů (zákon o lidských tkáních a buňkách), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 810/ - třetí čtení
214. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 285/2002 Sb., o darování, odběrech a transplantacích tkání a orgánů a o změně některých zákonů (transplantační zákon), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 811/ - třetí čtení
215. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 153/1994 Sb., o zpravodajských službách České republiky, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 855/ - třetí čtení
216. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 561/2004 Sb., o předškolním, základním, středním, vyšším odborném a jiném vzdělávání (školský zákon), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 841/ - třetí čtení
217. Návrh poslanců Mariana Jurečky, Jana Bartoška a Petra Kudely na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 340/2015 Sb., o zvláštních podmínkách účinnosti některých smluv, uveřejňování těchto smluv a o registru smluv (zákon o registru smluv) /sněmovní tisk 699/ - třetí čtení
218. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 349/1999 Sb., o Veřejném ochránci práv, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 379/ - třetí čtení
219. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 256/2004 Sb., o podnikání na kapitálovém trhu, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 869/ - třetí čtení
220. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 289/2005 Sb., o Vojenském zpravodajství, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony /sněmovní tisk 931/ - třetí čtení

221. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 328/1999 Sb., o občanských průkazech, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 928/ - třetí čtení
222. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 365/2000 Sb., o informačních systémech veřejné správy a o změně některých dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 181/2014 Sb., o kybernetické bezpečnosti a o změně souvisejících zákonů (zákon o kybernetické bezpečnosti), a některé další zákony /sněmovní tisk 852/ - třetí čtení
223. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 311/2006 Sb., o pohonných hmotách a čerpacích stanicích pohonných hmot a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o pohonných hmotách), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 91/2011 Sb., kterým se mění zákon č. 311/2006 Sb., o pohonných hmotách a čerpacích stanicích pohonných hmot a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o pohonných hmotách), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 86/2002 Sb., o ochraně ovzduší a o změně některých dalších zákonů (zákon o ochraně ovzduší), ve znění pozdějších předpisů, ve znění zákona č. 201/2012 Sb. /sněmovní tisk 861/ - třetí čtení
224. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 251/2005 Sb., o inspekci práce, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 262/2006 Sb., zákoník práce, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 964/ - třetí čtení
225. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 96/2004 Sb., o podmínkách získávání a uznávání způsobilosti k výkonu nelékařských zdravotnických povolání a k výkonu činností souvisejících s poskytováním zdravotní péče a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o nelékařských zdravotnických povoláních), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 880/ - třetí čtení
226. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 373/2011 Sb., o specifických zdravotních službách, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony /sněmovní tisk 874/ - třetí čtení
227. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 117/1995 Sb., o státní sociální podpoře, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 854/ - třetí čtení
228. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 477/2001 Sb., o obalech a o změně některých zákonů (zákon o obalech), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 877/ - třetí čtení

229. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 927/ - třetí čtení
230. Návrh poslanců Stanislava Polčáka, Jana Farského a Marka Ženíška na vydání ústavního zákona, kterým se mění ústavní zákon č. 1/1993 Sb., Ústava České republiky, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 233/ - třetí čtení
231. Návrh poslanců Antonína Sedi, Robina Böhnišche, Romana Sklenáka, Bohuslava Chalupy, Dany Váhalové a dalších na vydání zákona o odškodnění za ztrátu zaměstnání z politických důvodů v letech 1948 až 1989 bývalým vojákům z povolání a zaměstnancům rezortu obrany a o změně některých zákonů /sněmovní tisk 378/ - třetí čtení
232. Návrh poslanců Jana Birke a Romana Sklenáka na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 888/ - třetí čtení
233. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 38/1994 Sb., o zahraničním obchodu s vojenským materiélem, a o doplnění zákona č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění pozdějších předpisů, a zákona č. 140/1961 Sb., trestní zákon, ve znění pozdějších předpisů, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 408/ - třetí čtení
234. Vládní návrh zákona o bezpečnostní činnosti a o změně souvisejících zákonů /sněmovní tisk 495/ - třetí čtení
235. Návrh poslanců Matěje Fichtnera, Jana Bartoška, Stanislava Humla, Jana Volného, Jana Farského a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 202/1990 Sb., o loteriích a jiných podobných hrách, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 169/ - třetí čtení
236. Návrh poslanců Zdeňka Ondráčka, Hany Aulické-Jírovcové, Markéty Wernerové, Kristýny Zelenkové a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 120/2001 Sb., o soudních exekutorech a exekuční činnosti (exekuční řád), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 238/ - třetí čtení
237. Návrh poslanců Stanislava Polčáka a Věry Kovářové na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 128/2000 Sb., o obcích, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 249/ - třetí čtení

238. Návrh poslanců Radka Vondráčka, Heleny Válkové, Igora Nykla a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 379/2005 Sb., o opatřeních k ochraně před škodami působenými tabákovými výrobky, alkoholem a jinými návykovými látkami a o změně souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 272/ - třetí čtení
239. Návrh poslanců Vladislava Vilímce, Jany Černochové, Radka Vondráčka, Jiřího Junka a Jany Hnykové na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 212/2009 Sb., kterým se zmírňují majetkové křivdy občanům České republiky za nemovitý majetek, který zanechali na území Podkarpatské Rusi v souvislosti s jejím smluvním postoupením Svazu sovětských socialistických republik, ve znění zákona č. 121/2012 Sb. /sněmovní tisk 403/ - třetí čtení
240. Návrh poslanců Davida Kádnera, Martina Lanka, Marka Černocha, Olgy Havlové, Jany Hnykové, Karla Fiedlera, Jiřího Štětiny a Augustina Karla Andrlého Sylora na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 598/ - třetí čtení
241. Návrh poslanců Věry Kovářové, Leoše Hegera a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 848/ - třetí čtení
242. Návrh poslanců Jaroslava Foldyny, Jeronýma Tejce, Michala Haška a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 428/2012 Sb., o majetkovém vyrovnání s církvemi a náboženskými společnostmi a o změně některých zákonů (zákon o majetkovém vyrovnání s církvemi a náboženskými společnostmi), ve znění nálezu Ústavního soudu, vyhlášeného pod č. 177/2013 Sb. /sněmovní tisk 144/ - třetí čtení
243. Senátní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 221/ - třetí čtení
244. Senátní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 234/2014 Sb., o státní službě, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 798/ - třetí čtení
245. Návrh Zastupitelstva hlavního města Prahy na vydání zákona o regulaci prostituce a o změně některých zákonů (zákon o regulaci prostituce) /sněmovní tisk 115/ - třetí čtení
246. Návrh Zastupitelstva hlavního města Prahy na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 491/2001 Sb., o volbách do zastupitelstev obcí a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 164/ - třetí čtení

247. Návrh Zastupitelstva Karlovarského kraje na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 202/ - třetí čtení
248. Návrh na jmenování členů Kontrolní rady Grantové agentury
249. Návrh na volbu člena Dozorčí rady Státního fondu rozvoje bydlení
250. Návrh na volbu člena Dozorčí rady Všeobecné zdravotní pojišťovny
251. Návrh na volbu člena Etické komise České republiky pro ocenění účastníků odboje a odporu proti komunismu
252. Návrh na volbu členů Nejvyššího kontrolního úřadu
253. Návrh na volbu člena Rady Českého rozhlasu
254. Návrh na volbu místopředsedy Poslanecké sněmovny
255. Návrh na změny ve složení orgánů Poslanecké sněmovny
256. Návrh usnesení Poslanecké sněmovny o způsobu přihlašování se k ústním interpelacím prostřednictvím elektronického informačního systému Poslanecké sněmovny /sněmovní dokument 5389/
257. Výroční zpráva a účetní závěrka Státního fondu rozvoje bydlení za rok 2015 /sněmovní tisk 762/
258. Výroční zpráva o činnosti a účetní závěrka Státního fondu dopravní infrastruktury za rok 2015 /sněmovní tisk 771/
259. Přehled o činnosti cenových kontrolních orgánů za rok 2015 pro Poslaneckou sněmovnu Parlamentu ČR /sněmovní tisk 796/
260. Návrh státního závěrečného účtu České republiky za rok 2015 /sněmovní tisk 800/
261. Zpráva o plnění státního rozpočtu České republiky za 1. pololetí 2016 /sněmovní tisk 942/
262. Výroční zpráva o hospodaření Českého rozhlasu za rok 2015 /sněmovní tisk 893/

263. Zpráva o finanční stabilitě 2015/2016 /sněmovní tisk 849/
264. Zpráva o výkonu dohledu nad finančním trhem v roce 2015 /sněmovní tisk 850/
265. Zpráva České národní banky o inflaci - červenec 2016 (Zpráva o měnovém vývoji za 1. pololetí 2016) /sněmovní tisk 890/
266. Zpráva o situaci v oblasti migrace a integrace cizinců na území České republiky v roce 2015 /sněmovní tisk 907/
267. Zpráva o stavu zemědělství ČR za rok 2015 /sněmovní tisk 914/
268. Dotační programy zemědělství pro rok 2017 poskytované podle § 1, § 2 a § 2d zákona č. 252/1997 Sb., o zemědělství, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 978/
269. Návrh rozpočtu Státního zemědělského intervenčního fondu na rok 2017 /sněmovní tisk 986/
270. Zpráva o vývoji malého a středního podnikání a jeho podpoře v roce 2015 /sněmovní tisk 941/
271. Informace o účasti ozbrojených sil ČR na vojenských cvičeních mimo území ČR a účasti ozbrojených sil jiných států na vojenských cvičeních na území ČR za období leden až červen 2016 /sněmovní tisk 949/
272. Informace o působení nasaditelného spojovacího modulu (Deployable Communication Module, DCM) v operacích NATO Joint Enterprise v Kosovu a Resolute Support v Afghánistánu /sněmovní tisk 950/
273. 3. doplněk k účasti ozbrojených sil České republiky na vojenských cvičeních mimo území České republiky a účasti ozbrojených sil jiných států na vojenských cvičeních na území České republiky v roce 2016 /sněmovní tisk 953/
274. Rozhodnutí vlády o přeletech a průjezdech ozbrojených sil jiných států přes území České republiky v roce 2017 /sněmovní tisk 970/
275. Výroční zprávy a účetní závěrky zdravotních pojišťoven za rok 2015 s vyjádřením vlády spolu se souhrnným hodnocením, hodnocením výročních zpráv a účetních závěrek za rok 2015 jednotlivých zdravotních pojišťoven a tabulkovými přílohami /sněmovní tisk 974/

276. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k informaci Doporučení Mezinárodní organizace práce č. 204 k přechodu z neformální do formální ekonomiky spolu se stanoviskem vlády k němu /sněmovní tisk 969/
277. Návrh na zřízení vyšetřovací komise Poslanecké sněmovny k prošetření správnosti, hospodárnosti a zákonnosti postupů osob, které jsou odpovědné za projekt, stavbu a stavební dohled při projektování a výstavbě pražského tunelového komplexu Blanka, a osob odpovědných za ochranu zájmů investora při realizaci tunelového komplexu Blanka. /sněmovní dokument 2124/
278. Informace o systému kontrol ve veřejné správě a při čerpání veřejných finančních prostředků /sněmovní dokument 3633/
279. Zpráva o činnosti Stálé komise PS pro kontrolu použití odposlechu a záznamu telekomunikačního provozu, použití sledování osob a věcí a rušení provozu elektronických komunikací za rok 2015 /sněmovní dokument 4676/
280. Informace ministra dopravy Dana Žuka k problematice vysokorychlostních tratí
281. Informace ministra dopravy Dana Žuka k situaci na dokončovaném úseku D8
282. Informace vlády o postupu ve věci nevýhodné privatizace OKD
283. Informace předsedy vlády k situaci v Evropské unii po referendu ve Velké Británii o vystoupení z Evropské unie
284. Informace ministra zdravotnictví o problematice nedostatku financí při léčbě roztroušené sklerózy
285. Informace ministra životního prostředí o nařízení vlády, kterým byly stanoveny dopravní stavby, které byly vyjmuty z povinnosti získat novou EIA
286. Informace předsedy vlády o skutečném postoji k migraci a k dohodě Evropské unie s Tureckem
287. Návrh na změny zasedacího pořádku poslanců v jednacím sále Poslanecké sněmovny
288. Informace členky Evropské komise Věry Jourové
289. Návrh na zřízení stálé komise Poslanecké sněmovny k Ústavě a k mezinárodním smlouvám

290. Odpovědi členů vlády na písemné interpelace
291. Ústní interpelace
292. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 187/2006 Sb., o nemocenském pojistění, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 821/ - druhé čtení
292. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 187/2006 Sb., o nemocenském pojistění, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 821/ - druhé čtení
293. Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 501/6/- vrácený Senátem
294. Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 739/5/- zamítnutý Senátem
295. Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 73/2012 Sb., o látkách, které poškozují ozonovou vrstvu, a o fluorovaných skleníkových plynech /sněmovní tisk 754/2/- vrácený Senátem
296. Návrh Pravidel hospodaření poslaneckých klubů pro rok 2017 /sněmovní dokument 5582/
297. Závěrečná zpráva vyšetřovací komise Poslanecké sněmovny k prověření činnosti příslušníků Policejního prezidia České republiky, Útvaru pro odhalování organizovaného zločinu Policie České republiky a státních zástupců Vrchního státního zastupitelství v Olomouci v souvislosti s reorganizací ÚOOZ a ÚOKFK Policie České republiky k 1. srpnu 2016 /sněmovní dokument 5661/

Parlament České republiky
POSLANECKÁ SNĚMOVNA 2017
VII. volební období

TĚSNOPISECKÁ ZPRÁVA
o 54. schůzi Poslanecké sněmovny Parlamentu
konané ve dnech 10. ledna až 3. února 2017

Obsah:

10. ledna 2017

Schůzka zahájil předseda PSP Jan Hamáček.

Slib poslance

Řeč poslance Jiřího Dolejše 81

Usnesení schváleno (č. 1491).

Řeč poslance Romana Sklenáka 84

Řeč poslance Tomia Okamury 84

Řeč místopředsedy PSP Jana Bartoška 87

Řeč poslance Stanislava Grospiče 87

Řeč poslance Vladimíra Koníčka 87

Řeč poslankyně Jitky Chalánkové 88

Řeč poslance Ladislava Velebného 88

Řeč poslance Zdeňka Soukupa 88

Schválen pořad schůze.

1. Zákon, kterým se mění zákon č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 596/2/ - vrácený prezidentem republiky

Řeč poslance Jiřího Dolejše 92

Usnesení schváleno (č. 1492).

2. Zákon, kterým se mění zákon č. 159/2006 Sb., o střetu zájmů, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 564/14/ - vrácený prezidentem republiky

Řeč ministra vlády ČR Jana Chvojky	93
Řeč poslance Tomia Okamury	94
Řeč poslance Jaroslava Faltýnka	95
Řeč poslance Václava Votavy	102
Řeč poslance Jaroslava Faltýnka	102

Další část schůze řídil místopředseda PSP Jan Bartošek.

Řeč poslance Karla Fiedlera	103
Řeč poslance Pavla Plzáka	105
Řeč ministra vlády ČR Jana Chvojky	106
Řeč poslance Ivana Pilného	106
Řeč ministra vlády ČR Jana Chvojky	107
Řeč poslance Radka Vondráčka	108
Řeč poslance Pavla Plzáka	112
Řeč poslance Štěpána Stupčuka	112
Řeč poslance Radka Vondráčka	113
Řeč poslance Miloslava Janulíka	113
Řeč ministra vlády ČR Jana Chvojky	113
Řeč poslance Pavla Plzáka	115
Řeč poslance Radka Vondráčka	116
Řeč poslance Karla Fiedlera	116
Řeč poslance Josefa Hájka	117
Řeč ministra vlády ČR Jana Chvojky	117
Řeč poslance Bronislava Schwarze	118
Řeč poslance Jaroslava Faltýnka	119
Řeč poslankyně Jany Hnykové	121
Řeč poslance Miroslava Kalouska	121
Řeč poslance Jaroslava Faltýnka	122
Řeč poslance Romana Sklenáka	122
Řeč poslance Miroslava Kalouska	123
Řeč poslance Jaroslava Faltýnka	124
Řeč místopředsedy PSP Petra Gazdíka	124
Řeč poslance Františka Laudáta	124

Projednávání bodu bylo přerušeno.

Další část schůze řídil místopředseda PSP Vojtěch Filip.

282. Informace vlády o postupu ve věci nevýhodné privatizace OKD

Řeč poslance Marka Černocha	125
Řeč poslankyně Oly Havlové	126
Řeč poslankyně Jany Hnykové	129
Řeč poslance Josefa Hájka	130
Řeč poslance Lea Luzara	135
Řeč poslance Františka Laudáta	139
Řeč poslance Josefa Hájka	140
Řeč poslance Františka Laudáta	140
Řeč poslance Josefa Hájka	141
Řeč poslankyně Jany Lorencové	141
Řeč poslance Františka Laudáta	142
Řeč poslance Marka Černocha	142
Řeč poslance Bohuslava Chalupy	143
Řeč poslankyně Jany Lorencové	143
Řeč poslance Jana Birkeho	144
Řeč poslance Bohuslava Chalupy	144
Řeč poslance Zdeňka Ondráčka	144
Řeč poslankyně Milady Halíkové	145

Další část schůze řídil místopředseda PSP Petr Gazdík.

Řeč poslance Ludvíka Hovorky	147
Řeč poslankyně Jany Lorencové	149
Řeč poslance Ludvíka Hovorky	149
Řeč poslance Josefa Hájka	149
Řeč poslance Ludvíka Hovorky	150
Řeč poslance Karla Fiedlera	150
Řeč poslance Reného Čípa	151
Řeč poslankyně Jany Lorencové	152
Řeč poslance Miroslava Kalouska	153

Projednávání bodu bylo přerušeno.

11. ledna 2017

Další část schůze řídil předseda PSP Jan Hamáček.

Řeč poslance Jaroslava Faltýnka	154
Řeč poslance Vladimíra Koníčka	155
Řeč poslance Josefa Uhlíka	155
Řeč poslance Vladimíra Koníčka	155

Pokračování v projednávání bodu

2. Zákon, kterým se mění zákon č. 159/2006 Sb., o střetu zájmů, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 564/14/ - vrácený prezidentem republiky

Řeč poslance Stanislava Grospiče	156
Řeč poslankyně Heleny Válkové	157
Řeč poslance Františka Laudáta	161
Řeč místopředsedy PSP Vojtěcha Filipa	161
Řeč poslance Miroslava Kalouska	162
Řeč místopředsedy PSP Vojtěcha Filipa	163
Řeč poslance Bohuslava Chalupy	163
Řeč poslance Pavla Blažka	167
Řeč poslance Jana Birkeho	167
Řeč poslankyně Kristýny Zelenkové	168
Řeč poslance Josefa Hájka	168
Řeč poslance Ivana Pilného	169
Řeč poslance Miroslava Kalouska	169
Řeč poslance Marka Černocha	170
Řeč poslance Bronislava Schwarze	170
Řeč poslance Ivana Gabala	171
Řeč ministra vlády ČR Jana Chvojky	171
Řeč poslance Pavla Blažka	172
Řeč poslance Radka Vondráčka	172
Řeč poslance Karla Fiedlera	172
Řeč poslance Martina Plíška	173
Řeč poslance Matěje Fichtnera	174
Řeč poslance Pavla Plzáka	174
Řeč poslance Štěpána Stupčuka	174
Řeč poslance Karla Fiedlera	175
Řeč poslance Martina Komárka	175

Další část schůze řídil místopředseda PSP Petr Gazdík.

Řeč poslance Miroslava Kalouska	176
Řeč poslance Ondřeje Benešíka	177
Řeč poslance Karla Fiedlera	178
Řeč poslance Pavla Plzáka	178
Řeč poslance Michala Kučery	179
Řeč poslance Miroslava Kalouska	179
Řeč poslance Marka Černocha	180
Řeč poslance Ondřeje Benešíka	180
Řeč poslance Jaroslava Faltýnka	181
Řeč poslance Jana Birkeho	181
Řeč poslankyně Jany Lorencové	182
Řeč poslance Karla Fiedlera	183
Řeč poslance Jiřího Štětiny	183

Řeč poslance Michala Kučery	183
Řeč poslankyně Heleny Válkové	184
Řeč poslance Josefa Hájka	184
Řeč poslance Miroslava Kalouska	185
Řeč poslance Antonína Sedi	185
Řeč poslance Miroslava Kalouska	186
Řeč poslance Františka Petrtýla	187
Řeč poslankyně Jany Černochové	187
Řeč poslance Ladislava Okleštěka	188
Řeč poslance Jaroslava Faltýnka	188
Řeč poslankyně Jany Černochové	190
Řeč poslance Františka Laudáta	190
Řeč poslance Ondřeje Benešíka	190
Řeč poslance Jiřího Koubka	191
Řeč poslance Jaroslava Faltýnka	191
Řeč poslance Pavla Blažka	191
Řeč poslance Marka Černocha	192

Usnesení schváleno (č. 1493).

203. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 111/2006 Sb., o pomocí v hmotné nouzi, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 783/ - třetí čtení

Řeč poslankyně Jany Pastuchové	193
Řeč poslance Vladislava Vilímce	194
Řeč ministryně práce a sociálních věcí ČR Michaely Marksové	194
Řeč poslankyně Jany Pastuchové	195
Řeč ministryně práce a sociálních věcí ČR Michaely Marksové	198

Usnesení schváleno (č. 1494).

204. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 187/2006 Sb., o nemocenském pojištění, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 821/ - třetí čtení

Řeč poslankyně Gabriely Peckové	199
Řeč ministryně práce a sociálních věcí ČR Michaely Marksové	199
Řeč poslankyně Jany Pastuchové	200
Řeč poslance Václava Klučky	200
Řeč poslance Miroslava Opálky	201
Řeč poslankyně Gabriely Peckové	201

Usnesení schváleno (č. 1495).

205. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 164/2013 Sb., o mezinárodní spolupráci při správě daní a o změně dalších souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 105/2016 Sb., kterým se mění některé zákony v oblasti mezinárodní spolupráce při správě daní a zrušuje se zákon č. 330/2014 Sb., o výměně informací o finančních účtech se Spojenými státy americkými pro účely správy daní /sněmovní tisk 868/ - třetí čtení

Řeč poslankyně Miloslavy Vostré 202

Usnesení schváleno (č. 1496).

206. Vládní návrh zákona, kterým se mění některé zákony v oblasti daní /sněmovní tisk 873/ - třetí čtení

Řeč místopředsedy vlády ČR a ministra financí Andreje Babiše	204
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	208
Řeč poslance Ladislava Šincla	210
Řeč poslance Ivana Pilného	210
Řeč poslance Ladislava Šincla	211
Řeč poslankyně Kristýny Zelenkové	213
Řeč poslance Vladislava Vilímce	214
Řeč poslance Simeona Karamazova	215
Řeč poslance Jaroslava Zavadila	217
Řeč poslance Jaroslava Klašky	217

Projednávání bodu bylo přerušeno.

248. Návrh na jmenování členů Kontrolní rady Grantové agentury

Řeč poslance Martina Kolovratníka 218

Projednávání bodu bylo přerušeno.

249. Návrh na volbu člena Dozorčí rady Státního fondu rozvoje bydlení

Řeč poslance Martina Kolovratníka 219

Projednávání bodu bylo přerušeno.

250. Návrh na volbu člena Dozorčí rady Všeobecné zdravotní pojišťovny	
Řeč poslance Martina Kolovratníka	220
Řeč poslance Jiřího Miholy	221
Řeč poslance Martina Kolovratníka	221
Projednávání bodu bylo přerušeno.	
251. Návrh na volbu člena Etické komise České republiky pro ocenění účastníků odboje a odporu proti komunismu	
Řeč poslance Martina Kolovratníka	221
Řeč poslance Daniela Korteho	222
Řeč poslance Martina Kolovratníka	222
Projednávání bodu bylo přerušeno.	
252. Návrh na volbu členů Nejvyššího kontrolního úřadu	
Řeč poslance Martina Kolovratníka	222
Řeč poslance Vladimíra Koníčka	223
Řeč poslance Martina Kolovratníka	223
Projednávání bodu bylo přerušeno.	
253. Návrh na volbu člena Rady Českého rozhlasu	
Řeč poslance Martina Kolovratníka	223
Projednávání bodu bylo přerušeno.	
254. Návrh na volbu místopředsedy Poslanecké sněmovny	
Řeč poslance Martina Kolovratníka	224
Další část schůze řídil místopředseda PSP Petr Gazdík.	
Řeč poslance Martina Kolovratníka	225
Usnesení schváленo (č. 1497).	
Pokračování v projednávání bodů	

251. Návrh na volbu člena Etické komise České republiky pro ocenění účastníků odboje a odporu proti komunismu

Usnesení schváleno (č. 1498).

253. Návrh na volbu člena Rady Českého rozhlasu

Projednávání bodu bylo přerušeno.

248. Návrh na jmenování členů Kontrolní rady Grantové agentury

Usnesení schváleno (č. 1499).

249. Návrh na volbu člena Dozorčí rady Státního fondu rozvoje bydlení

Usnesení schváleno (č. 1500).

250. Návrh na volbu člena Dozorčí rady Všeobecné zdravotní pojišťovny

Usnesení schváleno (č. 1501).

252. Návrh na volbu členů Nejvyššího kontrolního úřadu

Usnesení schváleno (č. 1502).

Řeč poslance Radka Vondráčka 227

38. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 181/2014 Sb., o kybernetické bezpečnosti a o změně souvisejících zákonů (zákon o kybernetické bezpečnosti), ve znění zákona č./2017 Sb., a zákon č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 984/ - prvé čtení

Řeč předsedy vlády ČR Bohuslava Sobotky 227

Řeč poslance Romana Váni 228

Řeč poslance Jana Klána 229

Řeč poslankyně Jany Černochové 230

Řeč poslance Františka Laudáta 230

Usnesení schváleno (č. 1503).

39.	Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 990/ - první čtení	
	Řeč ministra vnitra ČR Milana Chovance	231
	Řeč poslankyně Zuzky Bebarové	232
	Usnesení schváleno (č. 1504).	
40.	Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 553/1991 Sb., o obecní policii, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 681/ - první čtení	
	Řeč ministra vnitra ČR Milana Chovance	234
	Řeč poslance Bronislava Schwarze	235
	Řeč poslance Daniela Korteho	235
	Řeč poslance Antonína Sedi	239
	Řeč poslance Ivana Adamce	240
	Další část schůze řídil místopředseda PSP Vojtěch Filip.	
	Řeč poslance Jiřího Koubka	242
	Řeč poslankyně Jany Černochové	243
	Řeč poslance Ivana Adamce	244
	Řeč poslance Michala Kučery	244
	Řeč poslance Zdeňka Ondráčka	244
	Řeč ministra vnitra ČR Milana Chovance	248
	Řeč poslance Milana Urbana	249
	Řeč poslance Bronislava Schwarze	250
	Řeč poslance Ivana Adamce	251
	Řeč poslance Jiřího Zlatušky	252
	Řeč poslance Bohuslava Svobody	252
	Řeč ministra vnitra ČR Milana Chovance	253
	Řeč poslance Martina Kolovratníka	253
	Řeč poslance Ivana Gabala	255
	Řeč poslance Milana Brázdila	255

Usnesení schváleno (č. 1505 - 1. část).

Řeč poslance Jana Klána

Usnesení schváleno (č. 1505 - 2. část).

41. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 300/2013 Sb., o Vojenské policii a o změně některých zákonů (zákon o Vojenské policii), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 973/ - první čtení

Řeč ministra obrany ČR Martina Stropnického	257
Řeč poslance Václava Klučky	258
Řeč poslance Antonína Sedi	259
Řeč poslance Daniela Korteho	260
Řeč poslance Bohuslava Chalupy	260
Řeč poslance Ivana Gabala	261
Řeč poslankyně Jany Černochové	261
Řeč poslankyně Heleny Válkové	263
Řeč ministra spravedlnosti ČR Roberta Pelikána	264
Řeč poslance Zdeňka Ondráčka	264

Další část schůze řídil místopředseda PSP Jan Bartošek.

Řeč poslankyně Jany Černochové	266
Řeč poslance Daniela Korteho	267
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	267
Řeč poslance Bohuslava Chalupy	268
Řeč poslankyně Jany Černochové	269
Řeč poslance Zdeňka Ondráčka	269
Řeč poslance Josefa Hájka	270
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	270
Řeč poslance Bronislava Schwarze	271
Řeč poslance Lea Luzara	272

Projednávání bodu bylo přerušeno.

281. Informace ministra dopravy Dana Ťoka k situaci na dokončovaném úseku D8

Řeč ministra dopravy ČR Dana Ťoka	273
Řeč poslance Františka Laudáta	273
Řeč poslance Karla Šidla	278
Řeč poslance Ludvíka Hovorky	280
Řeč ministra dopravy ČR Dana Ťoka	281
Řeč poslance Františka Laudáta	283

Usnesení schváleno (č. 1506).

12. ledna 2017

Další část schůze řídil místopředseda PSP Vojtěch Filip.

290. Odpovědi členů vlády na písemné interpelace

Řeč poslance Zbyňka Stanjury	290
Řeč poslance Karla Fiedlera	291
Řeč ministra spravedlnosti ČR Roberta Pelikána	293
Řeč poslance Karla Fiedlera	294
Řeč poslance Petra Bendla	296
Řeč ministra zemědělství ČR Mariana Jurečky	298
Řeč poslance Petra Bendla	300
Řeč poslankyně Marie Pěnčíkové	303
Řeč ministra zemědělství ČR Mariana Jurečky	303
Řeč poslance Zdeňka Ondráčka	304
Řeč ministra spravedlnosti ČR Roberta Pelikána	306
Řeč poslance Zdeňka Ondráčka	306

Další část schůze řídil předseda PSP Jan Hamáček.

Řeč místopředsedy PSP Vojtěcha Filipa	313
Řeč poslance Františka Laudáta	314
Řeč poslance Romana Sklenáka	314
Řeč poslance Pavla Kováčika	315

256. Návrh usnesení Poslanecké sněmovny o způsobu přihlašování se k ústním interpelacím prostřednictvím elektronického informačního systému Poslanecké sněmovny /sněmovní dokument 5389/

Další část schůze řídil místopředseda PSP Vojtěch Filip.

Řeč předsedy PSP Jana Hamáčka	315
-------------------------------------	-----

Další část schůze řídil předseda PSP Jan Hamáček.

Usnesení schváленo (č. 1507).

257. Výroční zpráva a účetní závěrka Státního fondu rozvoje bydlení za rok 2015 /sněmovní tisk 762/

Řeč ministryně pro místní rozvoj ČR Karly Šlechtové	317
Řeč poslance Josefa Uhlíka	318
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	319
Řeč poslance Josefa Uhlíka	319

Usnesení schváleno (č. 1508).

269. Návrh rozpočtu Státního zemědělského intervenčního fondu na rok 2017 /sněmovní tisk 986/

Řeč ministra zemědělství ČR Mariana Jurečky	320
Řeč poslance Pavla Kováčika	322
Řeč poslance Herberta Pavery	322
Řeč poslance Petry Bendlové	323
Řeč poslance Miroslava Kalouska	325
Řeč ministra zemědělství ČR Mariana Jurečky	325
Řeč poslance Milana Urbana	327
Řeč poslance Petry Bendlové	327

Další část schůze řídil místopředseda PSP Jan Bartošek.

Řeč ministra zemědělství ČR Mariana Jurečky	328
Řeč poslance Pavla Šrámka	329
Řeč poslance Petry Bendlové	330
Řeč ministra zemědělství ČR Mariana Jurečky	330
Řeč poslance Petry Bendlové	331
Řeč poslance Václava Votavy	331

Usnesení schváleno (č. 1509).

198. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Protokol, jímž se mění Evropská úmluva o krajině, přijatý ve Štrasburku dne 15. června 2016 /sněmovní tisk 967/ - prvé čtení

Řeč ministra životního prostředí ČR Richarda Brabce	332
Řeč poslance Václava Zemka	333
Řeč poslance Jana Zahradníka	333
Řeč poslance Milana Urbana	334
Řeč poslance Václava Zemka	335

Usnesení schváleno (č. 1510).

199. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Minamatská úmluva o rtuti, přijatá v Kumamoto dne 10. října 2013 /sněmovní tisk 968/ - prvé čtení

Řeč ministra životního prostředí ČR Richarda Brabce	336
Řeč poslance Václava Zemka	337

Usnesení schváleno (č. 1511).

200. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda o partnerství, vztazích a spolupráci mezi Evropskou unií a jejími členskými státy na jedné straně a Novým Zélandem na straně druhé podepsaná v Bruselu dne 5. října 2016 /sněmovní tisk 988/ - první čtení

Řeč ministra zahraničních věcí ČR Lubomíra Zaorálka 339
Řeč poslance Matěje Fichtnera 340

Usnesení schváleno (č. 1512).

201. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda o strategickém partnerství mezi Evropskou unií a jejími členskými státy na jedné straně a Kanadou na straně druhé podepsaná v Bruselu dne 30. října 2016 /sněmovní tisk 996/ - první čtení

Řeč ministra zahraničních věcí ČR Lubomíra Zaorálka 341
Řeč poslankyně Hany Aulické Jírovcové 342
Řeč poslance Františka Laudáta 344
Řeč poslance Pavla Kováčika 345

Projednávání bodu bylo přerušeno.

Další část schůze řídil místopředseda PSP Radek Vondráček.

291. Ústní interpelace

Řeč poslance Romana Procházky 346
Řeč předsedy vlády ČR Bohuslava Sobotky 347
Řeč poslance Romana Procházky 348
Řeč poslance Tomia Okamury 348
Řeč předsedy vlády ČR Bohuslava Sobotky 349
Řeč poslankyně Věry Kovářové 351
Řeč předsedy vlády ČR Bohuslava Sobotky 352
Řeč poslance Ladislava Šincla 353
Řeč předsedy vlády ČR Bohuslava Sobotky 354
Řeč poslance Igora Jakubčíka 356
Řeč předsedy vlády ČR Bohuslava Sobotky 357
Řeč poslance Antonína Sedi 359
Řeč předsedy vlády ČR Bohuslava Sobotky 359
Řeč poslankyně Heleny Langšádlové 361
Řeč předsedy vlády ČR Bohuslava Sobotky 362
Řeč poslance Marka Černocha 363
Řeč předsedy vlády ČR Bohuslava Sobotky 364

Řeč poslance Marka Černocha	365
Řeč poslankyně Vlasty Bohdalové	366
Řeč předsedy vlády ČR Bohuslava Sobotky	366
Řeč poslance Ludvíka Hovorky	368
Řeč předsedy vlády ČR Bohuslava Sobotky	369

Další část schůze řídil předseda PSP Jan Hamáček.

Řeč poslance Jiřího Zlatušky	371
Řeč ministryně školství, mládeže a tělovýchovy ČR Kateřiny Valachové	371
Řeč poslance Martina Novotného	372
Řeč ministra zdravotnictví ČR Miloslava Ludvíka	373
Řeč poslance Stanislava Mackovíka	374
Řeč ministra zdravotnictví ČR Miloslava Ludvíka	375
Řeč poslance Jana Farského	376
Řeč poslance Roma Kostříci	376
Řeč ministra zdravotnictví ČR Miloslava Ludvíka	377
Řeč poslance Petru Kořenka	377
Řeč ministra dopravy ČR Dana Čoka	378
Řeč poslance Petra Kořenka	378
Řeč poslankyně Zuzany Šánové	379
Řeč ministra zdravotnictví ČR Miloslava Ludvíka	379
Řeč poslance Stanislava Gospicě	380
Řeč poslance Karla Raise	380
Řeč poslance Radima Holečka	381
Řeč poslance Romana Procházky	381
Řeč ministra zemědělství ČR Mariana Jurečky	382
Řeč poslance Romana Procházky	383
Řeč poslankyně Marty Semelové	383
Řeč ministra kultury ČR Daniela Hermana	384
Řeč poslankyně Květy Matušovské	385
Řeč ministra dopravy ČR Dana Čoka	386
Řeč poslance Petra Bendla	387

Další část schůze řídil místopředseda PSP Jan Bartošek.

Řeč poslankyně Gabriely Peckové	388
Řeč ministra zdravotnictví ČR Miloslava Ludvíka	388
Řeč poslankyně Markety Pekarové Adamové	389
Řeč poslance Simeona Karamazova	390
Řeč poslance Zdeňka Soukupa	390
Řeč ministryně školství, mládeže a tělovýchovy ČR Kateřiny Valachové	391
Řeč poslance Ludvíka Hovorky	393
Řeč ministra zdravotnictví ČR Miloslava Ludvíka	393
Řeč poslance Stanislava Mackovíka	395
Řeč ministra zdravotnictví ČR Miloslava Ludvíka	395

Řeč poslankyně Zuzany Šánové	396
Řeč ministryně školství, mládeže a tělovýchovy ČR Kateřiny Valachové	397
Řeč poslance Jiřího Zlatušky	397
Řeč poslance Simeona Karamazova	398
Řeč ministra spravedlnosti ČR Roberta Pelikána	398
Řeč poslance Radima Holečka	399

13. ledna 2017

Další část schůze řídil předseda PSP Jan Hamáček.

Řeč poslance Jiřího Miholy	401
Řeč poslance Jaroslava Zavadila	402
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	402
Řeč poslance Romana Kubíčka	402

209. Vládní návrh zákona o evropských politických stranách a evropských politických nadacích a o změně některých zákonů /sněmovní tisk 876/ - třetí čtení

Řeč poslance Vladimíra Koníčka 404

Usnesení schváleno (č. 1513).

210. Vládní návrh zákona, kterým se mění volební zákony a některé další zákony /sněmovní tisk 899/ - třetí čtení

Řeč poslance Tomia Okamury	405
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	406
Řeč poslance Jeronýma Tejce	406
Řeč poslance Jiřího Miholy	407
Řeč poslance Ivana Gabala	407
Řeč poslance Karla Fiedlera	408
Řeč poslankyně Jany Hnykové	409
Řeč poslance Jiřího Miholy	409
Řeč poslance Martina Plíška	409
Řeč poslance Ondřeje Benešíka	410
Řeč poslance Stanislava Grospiče	410
Řeč poslance Romana Kubíčka	411
Řeč ministra vnitra ČR Milana Chovance	411
Řeč poslance Jeronýma Tejce	412
Řeč poslance Marka Bendy	412
Řeč poslance Jeronýma Tejce	413

Usnesení schváleno (č. 1514).

211.	Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení), ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 129/2000 Sb., o krajích (krajské zřízení), ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 131/2000 Sb., o hlavním městě Praze, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 851/ - třetí čtení	
	Řeč poslance Jiřího Koubka	414
	Usnesení schváleno (č. 1515).	
213.	Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 296/2008 Sb., o zajištění jakosti a bezpečnosti lidských tkání a buněk určených k použití u člověka a o změně souvisejících zákonů (zákon o lidských tkáních a buňkách), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 810/ - třetí čtení	
	Řeč ministra zdravotnictví ČR Miloslava Ludvíka	416
	Řeč poslance Leoše Hegera	416
	Další část schůze řídil místopředseda PSP Vojtěch Filip.	
	Usnesení schváleno (č. 1516).	
214.	Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 285/2002 Sb., o darování, odběrech a transplantacích tkání a orgánů a o změně některých zákonů (transplantační zákon), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 811/ - třetí čtení	
	Řeč ministra zdravotnictví ČR Miloslava Ludvíka	417
	Řeč poslance Leoše Hegera	418
	Usnesení schváleno (č. 1517).	
	Řeč poslance Romana Kubíčka	418
	Pokračování v projednávání bodu	
206.	Vládní návrh zákona, kterým se mění některé zákony v oblasti daní /sněmovní tisk 873/ - třetí čtení	
	Řeč poslance Václava Votavy	419
	Řeč poslance Zbyňka Stanjurky	420
	Řeč poslance Václava Votavy	420
	Řeč poslance Romana Kubíčka	420

Řeč poslance Václava Votavy	421
Řeč poslance Romana Sklenáka	421
Řeč poslance Václava Votavy	421
Řeč místopředsedy vlády ČR a ministra financí Andreje Babiše	426
Řeč poslance Václava Votavy	426
Usnesení schváleno (č. 1518).	
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	430
Další část schůze řídil místopředseda PSP Petr Gazdík.	
Řeč poslance Miroslava Kalouska	431
Řeč místopředsedy vlády ČR a ministra financí Andreje Babiše	432
Další část schůze řídil místopředseda PSP Radek Vondráček.	
Řeč místopředsedy PSP Petra Gazdíka	434
Řeč ministra zemědělství ČR Mariana Jurečky	435
Další část schůze řídil místopředseda PSP Petr Gazdík.	
Řeč poslance Miroslava Kalouska	435
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	436
Řeč poslankyně Věry Kovářové	437
Řeč poslance Františka Laudátu	437
Řeč poslance Miloše Babiše	438
Řeč poslance Jiřího Koskuby	438
Řeč místopředsedy vlády ČR a ministra financí Andreje Babiše	438
207. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 121/2000 Sb., o právu autorském, o právech souvisejících s právem autorským a o změně některých zákonů (autorský zákon), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 724/ - třetí čtení	
Řeč ministra kultury ČR Daniela Hermana	439
Projednávání bodu bylo přerušeno.	
<i>17. ledna 2017</i>	
Další část schůze řídil předseda PSP Jan Hamáček.	
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	442
Řeč poslance Romana Sklenáka	442

Řeč poslance Tomia Okamury	443
Řeč poslance Pavla Kováčika	444
Řeč poslance Jiřího Dolejše	445
Řeč poslance Martina Koložratníka	446
Řeč poslankyně Radky Maxové	446
Řeč poslance Jana Birkeho	446
Řeč poslankyně Markéty Pekarové Adamové	447
Řeč poslance Zdeňka Soukupa	447
Řeč poslankyně Gabriely Peckové	449
 13. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 251/2005 Sb., o inspekci práce, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 262/2006 Sb., zákoník práce, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 964/ - druhé čtení	
Řeč ministryně práce a sociálních věcí ČR Michaelly Marksové	449
Řeč poslankyně Pavlíny Nytrové	450
Řeč poslankyně Jany Hnykové	451
Řeč poslankyně Markéty Pekarové Adamové	452
Řeč poslance Jaroslava Zavadila	453
 Usnesení schváleno (č. 1519).	
 7. Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 321/2004 Sb., o vinohradnictví a vinařství a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o vinohradnictví a vinařství), ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony /sněmovní tisk 712/5/ - vrácený Senátem	
Řeč ministra zemědělství ČR Mariana Jurečky	454
Řeč poslance Pavla Kováčika	454
Řeč senátora Jana Hajdy	454
Řeč poslance Herberta Pavery	455
Řeč poslance Jiřího Petru	455
Řeč poslance Miroslava Kalouska	456
Řeč poslance Pavla Kováčika	456
Řeč poslance Petra Bendla	456
Řeč poslance Ludvíka Hovorky	457
Řeč poslance Josefa Kotta	458
 Usnesení schváleno (č. 1520).	

3.	Návrh zákona o pravidlech rozpočtové odpovědnosti /sněmovní tisk 412/10/ - zamítnutý Senátem	
	Řeč místopředsedy vlády ČR a ministra financí Andreje Babiše	459
	Řeč poslance Martina Plíška	461
	Řeč senátora Miloše Vystrčila	461
	Další část schůze řídil místopředseda PSP Jan Bartošek.	
	Řeč poslance Zbyňka Stanjury	464
	Řeč poslance Miroslava Kalouska	467
	Řeč poslance Vladislava Vilímce	469
	Řeč poslankyně Věry Kovářové	472
	Řeč poslance Karla Fiedlera	472
	Řeč poslance Ivana Adamce	473
	Řeč poslance Karla Fiedlera	474
	Řeč poslance Simeona Karamazova	474
	Řeč senátora Miloše Vystrčila	475
	Řeč místopředsedy vlády ČR a ministra financí Andreje Babiše	476
	Řeč poslance Zbyňka Stanjury	478
	Řeč poslance Miroslava Kalouska	480
	Řeč poslance Zbyňka Stanjury	481
	Řeč ministra vnitra ČR Milana Chovance	481
	Řeč senátora Miloše Vystrčila	481
	Řeč místopředsedy vlády ČR a ministra financí Andreje Babiše	482
	Usnesení schváleno (č. 1521).	
	Řeč poslance Jaroslava Zavadila	483
	Řeč poslance Františka Laudáta	484
	Další část schůze řídil místopředseda PSP Vojtěch Filip.	
4.	Návrh zákona, kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím právní úpravy rozpočtové odpovědnosti /sněmovní tisk 413/7/ - zamítnutý Senátem	
	Řeč senátora Miloše Vystrčila	484
	Řeč poslance Vladislava Vilímce	485
	Řeč poslance Jiřího Petru	486
	Usnesení schváleno (č. 1522).	

5.	Návrh zákona o sběru vybraných údajů pro účely monitorování a řízení veřejných financí /sněmovní tisk 746/3/ - zamítnutý Senátem	
	Řeč senátora Miloše Vystrčila	487
	Řeč poslance Romana Sklenáka	487
	Usnesení schváleno (č. 1523).	
292.	Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 187/2006 Sb., o nemocenském pojištění, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 821/ - druhé čtení	
	Řeč ministryně práce a sociálních věcí ČR Michaeley Marksové	488
	Řeč poslance Miroslava Opálky	489
	Řeč poslance Zbyňka Stanjury	489
	Řeč poslankyně Jany Hnykové	491
	Řeč ministryně práce a sociálních věcí ČR Michaeley Marksové	491
	Řeč poslankyně Jany Pastuchové	492
	Řeč poslance Zbyňka Stanjury	492
10.	Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 328/1999 Sb., o občanských průkazech, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 928/ - druhé čtení	
	Řeč poslankyně Věry Kovářové	492
	Řeč poslance Jana Klána	493
	Řeč poslance Ivana Pilného	496
	Další část schůze řídil místopředseda PSP Radek Vondráček.	
	Řeč poslance Ivana Gabala	498
	Řeč poslance Ivana Pilného	499
	Řeč poslance Ivana Gabala	499
	Řeč ministra vnitra ČR Milana Chovance	499
	Řeč poslankyně Věry Kovářové	500
	Řeč poslance Ivana Pilného	500
11.	Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 365/2000 Sb., o informačních systémech veřejné správy a o změně některých dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 181/2014 Sb., o kybernetické bezpečnosti a o změně souvisejících zákonů (zákon o kybernetické bezpečnosti), a některé další zákony /sněmovní tisk 852/ - druhé čtení	

Řeč poslankyně Věry Kovářové	501
Řeč poslance Jiřího Valenty	501
Řeč poslance Ivana Pilného	502
Řeč poslance Martina Novotného	502
Řeč poslance Ludvíka Hovorky	504
Řeč poslance Ivana Pilného	505
Řeč poslance Štěpána Stupčuka	505
Řeč poslance Martina Novotného	505
Řeč poslankyně Věry Kovářové	506
 33. Senátní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 234/2014 Sb., o státní službě, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 798/ - druhé čtení	
Řeč senátora Jiřího Oberfalgzra	506
Řeč poslance Jeronýma Tejce	507
Řeč poslankyně Radky Maxové	509
Řeč poslance Václava Horáčka	509
Řeč poslance Ivana Pilného	510
Řeč poslance Jana Klána	510
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	512
Řeč poslance Jeronýma Tejce	513
Řeč poslankyně Radky Maxové	513
Řeč poslance Ivana Pilného	515
Řeč poslance Davida Kasala	516
Řeč poslance Roma Kostříci	516
Řeč poslance Miroslava Opálky	517
Řeč poslance Davida Kasala	518
Řeč poslankyně Jany Hnykové	518
Řeč senátora Jiřího Oberfalgzra	518
Řeč poslankyně Pavly Golasowské	518
 Další část schůze řídil místopředseda PSP Vojtěch Filip.	
Řeč místopředsedy PSP Radka Vondráčka	519
Řeč poslankyně Radky Maxové	519
 Další část schůze řídil místopředseda PSP Radek Vondráček.	
18. ledna 2017	
 Další část schůze řídil místopředseda PSP Petr Gazdík.	
Řeč poslance Romana Sklenáka	521
Řeč poslance Vladislava Vilímce	522
Řeč poslance Jana Birkeho	522

Řeč poslankyně Markéty Pekarové Adamové	522
Řeč poslance Stanislava Grospiče	523
Usnesení schváleno (č. 1524).	
Řeč poslance Miroslava Kalouska	525
Řeč poslance Martína Novotného	525
263. Zpráva o finanční stabilitě 2015/2016 /sněmovní tisk 849/	
Řeč poslance Jaroslava Klašky	526
Řeč guvernéra ČNB Jiřího Rusnoka	526
Řeč poslance Pavla Plzáka	528
Řeč guvernéra ČNB Jiřího Rusnoka	529
Řeč poslance Jaroslava Klašky	529
Usnesení schváleno (č. 1525).	
264. Zpráva o výkonu dohledu nad finančním trhem v roce 2015 /sněmovní tisk 850/	
Řeč poslance Jaroslava Klašky	530
Řeč guvernéra ČNB Jiřího Rusnoka	531
Řeč poslance Jaroslava Klašky	532
Usnesení schváleno (č. 1526).	
265. Zpráva České národní banky o inflaci - červenec 2016 (Zpráva o měnovém vývoji za 1. pololetí 2016) /sněmovní tisk 890/	
Řeč guvernéra ČNB Jiřího Rusnoka	533
Řeč poslance Jaroslava Klašky	535
Řeč poslance Karla Fiedlera	535
Řeč guvernéra ČNB Jiřího Rusnoka	535
Další část schůze řídil místopředseda PSP Vojtěch Filip.	
Řeč poslance Ivana Pilného	537
Řeč poslance Jiřího Dolejše	537
Řeč poslance Karla Fiedlera	538
Řeč poslance Františka Laudáta	538
Řeč poslance Milana Urbana	539
Řeč poslance Jaroslava Klašky	540
Usnesení schváleno (č. 1527).	

215.	Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 153/1994 Sb., o zpravodajských službách České republiky, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 855/ - třetí čtení	
	Řeč poslankyně Jany Černochové	541
	Řeč předsedy vlády ČR Bohuslava Sobotky	542
	Řeč poslance Bohuslava Chalupy	542
	Řeč poslankyně Jany Černochové	542
	Usnesení schváleno (č. 1528).	
	Řeč poslance Romana Sklenáka	543
216.	Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 561/2004 Sb., o předškolním, základním, středním, vyšším odborném a jiném vzdělávání (školský zákon), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 841/ - třetí čtení	
	Řeč poslankyně Nině Novákové	544
	Řeč poslance Karla Raise	545
	Řeč poslance Miroslava Grebeníčka	545
	Řeč poslankyně Nině Novákové	545
	Řeč poslance Petra Kudely	546
	Řeč poslance Bohuslava Svobody	546
	Řeč poslance Robina Böhnische	546
	Řeč poslance Ondřeje Benešíka	547
	Řeč poslance Petra Kořenka	547
	Řeč poslankyně Heleny Langšádlové	547
	Řeč poslance Bohuslava Chalupy	548
	Řeč poslance Miroslava Kalouska	548
	Řeč poslance Zdeňka Soukupa	548
	Řeč poslance Ondřeje Benešíka	549
	Řeč poslance Miroslava Opálky	549
	Řeč poslance Petra Kořenka	550
	Řeč poslankyně Jitky Chalánkové	550
	Řeč poslance Miroslava Kalouska	550
	Řeč poslance Bohuslava Chalupy	551
	Řeč poslankyně Jany Černochové	551
	Řeč poslance Ondřeje Benešíka	551
	Řeč poslance Jiřího Miholy	551
	Řeč poslankyně Marty Semelové	553
	Řeč poslance Miroslava Grebeníčka	553
	Řeč poslance Ivana Gabala	554
	Řeč poslance Jiřího Miholy	554
	Řeč poslankyně Jitky Chalánkové	555
	Řeč poslance Stanislava Grospiče	555

Řeč poslankyně Marty Semelové	555
Řeč poslance Bohuslava Svobody	556
Řeč poslance Ivana Gabala	556
Řeč poslance Romana Sklenáka	556
Řeč poslance Stanislava Gropšicě	557
Řeč poslankyně Jitky Chalámkové	557
Řeč poslance Pavla Plzáka	560
Řeč poslankyně Gabriely Peckové	561
Řeč poslankyně Marty Semelové	561
Řeč poslance Petra Kořenka	561
Řeč poslankyně Anny Putnové	562
Řeč poslance Bohuslava Chalupy	563
Řeč poslankyně Ivany Dobešové	564

Další část schůze řídil místopředseda PSP Petr Gazdík.

Řeč místopředsedy PSP Vojtěcha Filipa	565
Řeč poslance Ivana Gabala	566
Řeč místopředsedy PSP Vojtěcha Filipa	566
Řeč poslance Simeona Karamazova	566
Řeč ministryně školství, mládeže a tělovýchovy ČR Kateřiny Valachové	567
Řeč poslance Petra Kořenka	568
Řeč poslance Zbyňka Stanjurky	568
Řeč ministryně školství, mládeže a tělovýchovy ČR Kateřiny Valachové	569
Řeč poslance Petra Fialy	569
Řeč poslance Petra Kořenka	570

Usnesení schváленo (č. 1529).

Řeč poslance Petra Kořenka	574
----------------------------------	-----

21. Návrh poslanců Jana Birke a Romana Sklenáka na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 888/ - druhé čtení

Řeč poslance Jana Birkeho	575
Řeč poslance Jaroslava Foldyny	575
Řeč poslance Petra Bendla	576
Řeč poslance Petra Kudely	576
Řeč poslance Petra Bendla	576
Řeč poslance Ivana Adamce	577
Řeč poslance Ivana Pilného	577
Řeč poslance Martina Kolovratníka	578
Řeč poslance Petra Bendla	579

Projednávání bodu bylo přerušeno.

255. Návrh na změny ve složení orgánů Poslanecké sněmovny	
Řeč poslance Martina Kolovratníka	579
Usnesení schváleno (č. 1530).	
Pokračování v projednávání bodu	
253. Návrh na volbu člena Rady Českého rozhlasu	
Řeč poslance Martina Kolovratníka	581
Další část schůze řídil místopředseda PSP Jan Bartošek.	
Řeč poslance Martina Kolovratníka	581
Usnesení schváleno (č. 1531).	
63. Vládní návrh zákona o zahraniční službě a o změně některých zákonů (zákon o zahraniční službě) /sněmovní tisk 994/- prvé čtení	
Řeč ministra zahraničních věcí ČR Lubomíra Zaorálka	582
Řeč poslance Robina Böhnsche	585
Řeč poslankyně Jany Fischerové	586
Řeč poslance Miroslava Opálky	588
Řeč poslance Milana Šarapatky	588
Řeč poslance Karla Schwarzenberga	589
Řeč poslance Jana Klána	590
Řeč poslance Stanislava Grospiče	592
Řeč poslance Jiřího Štětiny	593
Řeč poslance Jana Klána	594
Řeč místopředsedy PSP Vojtěcha Filipa	595
Řeč poslance Stanislava Grospiče	598
Řeč poslance Marka Bendy	599
Řeč místopředsedy PSP Vojtěcha Filipa	600
Řeč poslance Jana Klána	601
Další část schůze řídil místopředseda PSP Petr Gazdík.	
Řeč poslankyně Hany Aulické Jírovcové	602

Řeč ministra zahraničních věcí ČR Lubomíra Zaorálka	603
Řeč poslance Robina Böhnišche	606
Řeč poslance Jana Klána	607
Řeč ministra zahraničních věcí ČR Lubomíra Zaorálka	607
Usnesení schváleno (č. 1532 - 1. část).	
Řeč poslance Jana Klána	608
Usnesení schváleno (č. 1532 - 2. část).	
49. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 256/2001 Sb., o pohřebnictví a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 954/- první čtení	
Řeč ministryně pro místní rozvoj ČR Karly Šlechtové	609
Řeč poslance Ladislava Okleštěka	612
Řeč poslance Jiřího Štětiny	613
Řeč místopředsedy PSP Vojtěcha Filipa	615
Řeč poslance Jiřího Štětiny	616
Řeč poslance Pavla Kováčika	617
Projednávání bodu bylo přerušeno.	
<i>19. ledna 2017</i>	
Další část schůze řídil místopředseda PSP Jan Bartošek.	
290. Odpovědi členů vlády na písemné interpelace	
Řeč poslance Zdeňka Ondráčka	619
Řeč předsedy vlády ČR Bohuslava Sobotky	621
Řeč poslance Zdeňka Ondráčka	623
Pokračování v projednávání bodu	
282. Informace vlády o postupu ve věci nevýhodné privatizace OKD	
Řeč poslance Miroslava Grebeníčka	626
Řeč poslance Karla Fiedlera	630
Řeč poslance Martina Lanku	631
Řeč poslance Karla Fiedlera	631
Řeč poslance Pavla Kováčika	632

Řeč poslance Romana Sklenáka	633
Řeč poslance Miroslava Grebenička	633
Řeč poslance Bronislava Schwarze	634
Řeč místopředsedy PSP Vojtěcha Filipa	634
Řeč poslankyně Jany Lorencové	635

Další část schůze řídil místopředseda PSP Vojtěch Filip.

Řeč poslance Pavla Plzáka	637
Řeč poslance Martina Lanka	637
Řeč poslankyně Jany Lorencové	638
Řeč poslance Karla Fiedlera	639
Řeč poslance Jiřího Štětiny	640
Řeč poslance Josefa Hájka	640
Řeč poslance Pavla Plzáka	641
Řeč poslance Petra Kudely	641
Řeč poslance Jiřího Štětiny	642
Řeč poslankyně Hany Aulické Jírovcové	643

Projednávání bodu bylo přerušeno.

Řeč poslance Jana Birkeho	645
---------------------------------	-----

Pokračování v projednávání bodu

201. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda o strategickém partnerství mezi Evropskou unií a jejími členskými státy na jedné straně a Kanadou na straně druhé podepsaná v Bruselu dne 30. října 2016 /sněmovní tisk 996/ - prvé čtení

Řeč poslance Reného Čípa	646
Řeč poslankyně Hany Aulické Jírovcové	648
Řeč poslance Michala Kučery	650
Řeč poslance Petra Kořenka	650
Řeč poslankyně Hany Aulické Jírovcové	650
Řeč poslance Pavla Plzáka	651
Řeč poslance Stanislava Grospiče	651
Řeč ministra zahraničních věcí ČR Lubomíra Zaorálka	651
Řeč poslankyně Hany Aulické Jírovecové	653
Řeč ministra zahraničních věcí ČR Lubomíra Zaorálka	653
Řeč poslance Ivana Gabala	654
Řeč poslance Martina Lanka	655

Projednávání bodu bylo přerušeno.

Další část schůze řídil místopředseda PSP Petr Gazdík.

197. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Pařížská dohoda /sněmovní tisk 932/ - první čtení

Řeč ministra průmyslu a obchodu ČR Jana Mladka	656
Řeč poslance Jana Zahradníka	658
Řeč poslance Milana Urbana	666
Řeč poslance Jana Klána	666
Řeč poslance Michala Kučery	667
Řeč poslance Petra Bendla	668

Projednávání bodu bylo přerušeno.

Další část schůze řídil místopředseda PSP Vojtěch Filip.

291. Ústní interpelace

Řeč poslance Jaroslava Borky	670
Řeč předsedy vlády ČR Bohuslava Sobotky	671
Řeč poslankyně Markéty Wernerové	673
Řeč předsedy vlády ČR Bohuslava Sobotky	673
Řeč poslankyně Aleny Nohavové	675
Řeč předsedy vlády ČR Bohuslava Sobotky	676
Řeč poslance Pavla Plzáka	677
Řeč předsedy vlády ČR Bohuslava Sobotky	677
Řeč poslance Ludvíka Hovorky	680
Řeč předsedy vlády ČR Bohuslava Sobotky	680
Řeč poslance Radima Fialy	682
Řeč předsedy vlády ČR Bohuslava Sobotky	683
Řeč poslankyně Jitky Chalánkové	685
Řeč předsedy vlády ČR Bohuslava Sobotky	685
Řeč poslance Jana Zahradníka	687
Řeč předsedy vlády ČR Bohuslava Sobotky	688
Řeč poslance Stanislava Grospiče	690
Řeč předsedy vlády ČR Bohuslava Sobotky	690
Řeč poslankyně Dany Váhalové	691
Řeč předsedy vlády ČR Bohuslava Sobotky	692
Řeč poslankyně Věry Kovářové	694
Řeč předsedy vlády ČR Bohuslava Sobotky	694
Řeč poslance Jiřího Valenty	695
Řeč poslance Ivo Pojezného	696
Řeč poslance Stanislava Mackovíka	696

Řeč poslance Martina Novotného	697
Řeč poslance Romana Procházky	698
Řeč poslankyně Pavly Golasowské	698
Řeč ministra zdravotnictví ČR Miloslava Ludvíka	699
Řeč poslance Ludvíka Hovorky	700
Řeč ministra zdravotnictví ČR Miloslava Ludvíka	701
Řeč poslance Ludvíka Hovorky	701
Řeč poslance Michala Kučery	702
Řeč poslance Františka Váchy	702

Další část schůze řídil místopředseda PSP Radek Vondráček.

Řeč poslance Josefa Nekla	703
Řeč poslance Vítěza Kaňkovského	703
Řeč poslance Václava Klučky	704
Řeč poslance Petry Kudely	705
Řeč poslance Karla Raise	705
Řeč poslankyně Ivany Dobešové	706
Řeč ministryně práce a sociálních věcí ČR Michaely Markové	707
Řeč poslankyně Heleny Langšádlové	707
Řeč poslance Radima Holečka	708
Řeč poslance Pavla Plzáka	709
Řeč poslankyně Věry Kovářové	709
Řeč poslance Jiřího Valentý	710
Řeč ministra průmyslu a obchodu ČR Jana Mládka	710
Řeč poslance Vítěza Kaňkovského	712
Řeč ministra zdravotnictví ČR Miloslava Ludvíka	713
Řeč poslance Michala Kučery	713
Řeč poslance Radima Holečka	714
Řeč poslance Stanislava Mackovíka	714
Řeč poslance Ludvíka Hovorky	715
Řeč poslance Stanislava Mackovíka	715
Řeč poslance Michala Kučery	716
Řeč poslance Radima Holečka	716
Řeč poslance Ludvíka Hovorky	716
Řeč poslance Stanislava Mackovíka	717
Řeč poslance Radima Holečka	717
Řeč poslance Michala Kučery	717
Řeč poslance Ludvíka Hovorky	718
Řeč ministra průmyslu a obchodu ČR Jana Mládka	718
Řeč poslance Radima Holečka	720

20. ledna 2017

Další část schůze řídil místopředseda PSP Petr Gazdík.

Řeč poslance Jaroslava Faltýnka	722
Řeč poslance Zdeňka Soukupa	722
 Pokračování v projednávání bodu	
207. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 121/2000 Sb., o právu autorském, o právech souvisejících s právem autorským a o změně některých zákonů (autorský zákon), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 724/- třetí čtení	
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	723
Řeč poslance Simeona Karamazova	723
 Další část schůze řídil místopředseda PSP Radek Vondráček.	
Řeč místopředsedy PSP Petra Gazdíka	724
Řeč poslance Martina Kolovratníka	725
 Další část schůze řídil místopředseda PSP Petr Gazdík.	
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	725
Řeč poslance Františka Váchy	726
Řeč poslance Romana Procházky	727
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	744
 Další část schůze řídil místopředseda PSP Jan Bartošek.	
Řeč poslance Jiřího Běhouodka	745
Řeč poslance Romana Procházky	745
 Usnesení schváleno (č. 1533).	
12. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 311/2006 Sb., o pohonných hmotách a čerpacích stanicích pohonných hmot a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o pohonných hmotách), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 91/2011 Sb., kterým se mění zákon č. 311/2006 Sb., o pohonných hmotách a čerpacích stanicích pohonných hmot a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o pohonných hmotách), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 86/2002 Sb., o ochraně ovzduší a o změně některých dalších zákonů (zákon o ochraně ovzduší), ve znění pozdějších předpisů, ve znění zákona č. 201/2012 Sb. /sněmovní tisk 861/- druhé čtení	
Řeč ministra průmyslu a obchodu ČR Jana Mladka	746
Řeč poslance Martina Kolovratníka	747

Řeč poslance Petra Kudely	748
Řeč poslance Martina Kolovratníka	748
Řeč poslance Milana Urbana	749
Řeč ministra průmyslu a obchodu ČR Jana Mládka	749
 62. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 165/2012 Sb., o podporovaných zdrojích energie a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 997/ - prvné čtení podle § 90 odst. 2	
Řeč ministra průmyslu a obchodu ČR Jana Mládka	750
Řeč poslance Milana Urbana	750
 Usnesení schváleno (č. 1534).	
 Pokračování v projednávání bodu	
 21. Návrh poslanců Jana Birke a Romana Sklenáka na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 888/ - druhé čtení	
Řeč poslance Jaroslava Foldyny	751
Řeč poslance Petra Bendla	752
Řeč poslance Ivana Adamce	753
Řeč poslance Jaroslava Foldyny	753
Řeč poslance Martina Kolovratníka	754
Řeč poslance Karla Šídla	754
Řeč poslance Petra Bendla	755
Řeč poslance Ivana Pilného	755
Řeč poslance Ivana Adamce	756
Řeč poslance Karla Šídla	756
Řeč poslance Jiřího Běhounka	756
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	757
Řeč poslance Petra Bendla	757
Řeč poslance Romana Sklenáka	758
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	758
Řeč poslance Petra Bendla	759
 Usnesení schváleno (č. 1535).	
 Pokračování v projednávání bodu	
 49. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 256/2001 Sb., o pohřebnictví a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a další související	

zákon /sněmovní tisk 954/ - první čtení

Řeč poslankyně Milady Halíkové 760

Další část schůze řídil místopředseda PSP Vojtěch Filip.

Řeč poslance Stanislava Grospiče 762

Řeč poslance Lukáše Pletichy 763

Řeč poslance Ladislava Okleštěka 764

Řeč ministryně pro místní rozvoj ČR Karly Šlechtové 764

Usnesení schváleno (č. 1536 - 1. část).

Řeč poslankyně Heleny Válkové 766

Řeč poslance Lukáše Pletichy 766

Usnesení schváleno (č. 1536 - 2. část).

Pokračování v projednávání bodu

41. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 300/2013 Sb., o Vojenské policii a o změně některých zákonů (zákon o Vojenské policii), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 973/ - první čtení

Řeč ministra obrany ČR Martina Stropnického 768

Řeč poslance Zbyňka Stanjury 768

Řeč poslance Bronislava Schwarze 769

Řeč poslance Michala Kučery 770

Projednávání bodu bylo přerušeno.

31. ledna 2017

Další část schůze řídil místopředseda PSP Radek Vondráček.

Řeč poslance Jaroslava Faltýnka 772

Řeč poslance Romana Sklenáka 773

Řeč poslance Zbyňka Stanjury 773

Řeč poslance Marka Černocha 773

Řeč poslankyně Soni Markové 774

Řeč poslance Antonína Sedi 774

Řeč poslance Vladimíra Koníčka 775

Řeč poslance Tomia Okamury 775

Řeč poslance Romana Sklenáka 776

Řeč poslance Miroslava Kalouska 777

Řeč poslance Herberta Pavery	777
Řeč poslankyně Jany Černochové	778
Řeč poslankyně Marty Semelové	778
Řeč poslance Stanislava Grospiče	779
Řeč místopředsedy PSP Vojtěcha Filipa	779
 296. Návrh Pravidel hospodaření poslaneckých klubů pro rok 2017	
Řeč poslance Václava Votavy	782
Usnesení schváleno (č. 1537).	
 6. Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 378/2007 Sb., o léčivech a o změnách některých souvisejících zákonů (zákon o léčivech), ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 706/6/ - vrácený Senátem	
Řeč ministra zdravotnictví ČR Miloslava Ludvíka	783
Řeč poslance Rostislava Vyzuly	787
Řeč poslance Jana Zahradníka	791
Řeč senátora Petera Koliby	791
 Další část schůze řídil místopředseda PSP Jan Bartošek.	
Řeč poslankyně Soni Markové	793
Řeč poslance Jiřího Skalického	795
Řeč poslance Bohuslava Svobody	796
Řeč poslance Roma Kostříci	798
Řeč poslance Ludvíka Hovorky	799
Řeč poslance Jiřího Štětiny	802
Řeč poslance Leoše Hegera	803
Řeč ministra zdravotnictví ČR Miloslava Ludvíka	804
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	805
Řeč ministra zdravotnictví ČR Miloslava Ludvíka	806
Řeč poslance Bohuslava Svobody	807
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	808
Řeč poslance Ludvíka Hovorky	808
Řeč ministra zdravotnictví ČR Miloslava Ludvíka	809
Řeč poslance Rostislava Vyzuly	809
 Usnesení schváleno (č. 1538).	

8. Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 95/2004 Sb., o podmínkách získávání a uznávání odborné způsobilosti a specializované způsobilosti k výkonu zdravotnického povolání lékaře, zubního lékaře a farmaceuta, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 723/7/ - zamítnutý Senátem

Řeč ministra zdravotnictví ČR Miloslava Ludvíka	810
Řeč poslance Leoše Hegera	813
Řeč senátorky Milady Emmerové	813

Další část schůze řídil místopředseda PSP Vojtěch Filip.

Řeč poslance Leoše Hegera	814
Řeč poslance Roma Kostříci	816
Řeč poslance Ludvíka Hovorky	817
Řeč poslance Bohuslava Svobody	819
Řeč poslance Jiřího Štětiny	820
Řeč poslance Václava Votavy	822
Řeč poslance Rostislava Vyzuly	822

Další část schůze řídil místopředseda PSP Radek Vondráček.

Řeč poslance Vítka Kaňkovského	825
Řeč poslance Jiřího Běhouodka	827
Řeč poslance Davida Kasala	828
Řeč poslance Ludvíka Hovorky	830
Řeč poslance Romana Sklenáka	831

Usnesení schváленo (č. 1539).

Řeč poslance Stanislava Humla	831
Řeč poslance Roma Kostříci	832

289. Návrh na zřízení stálé komise Poslanecké sněmovny k Ústavě a k mezinárodním smlouvám

Řeč poslance Zdeňka Soukupa	832
Řeč místopředsedy PSP Vojtěcha Filipa	833
Řeč poslankyně Heleny Válkové	835
Řeč poslance Romana Sklenáka	836
Řeč ministra vlády ČR Jana Chvojky	836
Řeč poslance Stanislava Grospiče	837
Řeč poslance Martina Plíška	838

Projednávání bodu bylo přerušeno.

Další část schůze řídil předseda PSP Jan Hamáček.

Řeč poslankyně Zuzky Bebarové Rujbrové	841
Řeč poslance Antonína Sedi	841
Řeč poslance Martina Plíška	841
Řeč poslance Jaroslava Faltýnka	842
Řeč poslance Františka Laudáta	842
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	842
208. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 49/1997 Sb., o civilním letectví a o změně a doplnění zákona č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění pozdějších předpisů, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 747/ - třetí čtení	
Řeč ministra dopravy ČR Dana Čeha	844
Řeč poslance Ivana Adamce	845
Řeč poslance Antonína Sedi	846
Řeč poslance Ivana Gabala	847
Řeč ministra dopravy ČR Dana Čeha	847
Řeč poslance Antonína Sedi	848
Řeč poslance Ivana Gabala	848
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	848
Řeč poslance Petra Bendla	850
Řeč poslance Ivana Adamce	851
Řeč poslance Václava Snopka	851
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	852
Řeč poslance Antonína Sedi	853
Řeč poslance Bohuslava Chalupy	853
Řeč poslance Jaroslava Klašky	853
Řeč poslance Miroslava Kalouska	854
Řeč poslance Jaroslava Klašky	855
Řeč poslance Martina Kolovratníka	855
Řeč poslance Václava Snopka	856
Usnesení schváleno (č. 1540).	
217. Návrh poslanců Mariana Jurečky, Jana Bartoška a Petra Kudely na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 340/2015 Sb., o zvláštních podmínkách účinnosti některých smluv, uveřejňování těchto smluv a o registru smluv (zákon o registru smluv) /sněmovní tisk 699/ - třetí čtení	

Řeč poslance Jeronýma Tejce	857
Řeč místopředsedy PSP Vojtěcha Filipa	857
Usnesení schváleno (č. 1541).	
140. Návrh poslanců Martina Plíška, Jana Chvojky, Marka Bendy a Radka Vondráčka na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 85/1996 Sb., o advokacii, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 853/ - prvé čtení	
Řeč poslance Martina Plíška	858
Řeč poslance Jeronýma Tejce	860
Řeč poslance Simeona Karamazova	861
Řeč poslankyně Heleny Válkové	861
Řeč poslance Štěpána Stupčuka	862
Řeč místopředsedy PSP Vojtěcha Filipa	862
Další část schůze řídil místopředseda PSP Jan Bartošek.	
Řeč poslance Romana Kubíčka	864
Řeč poslance Martina Plíška	864
Řeč poslance Štěpána Stupčuka	865
Řeč poslance Stanislava Grospiče	865
Usnesení schváleno (č. 1542).	
79. Návrh poslanců Zuzky Bebarové Rujbrové, Stanislava Grospiče, Zdeňka Ondráčka, Jaroslava Borky a Soni Markové na vydání zákona o zajištění právní pomoci /sněmovní tisk 390/ - prvé čtení	
Řeč poslankyně Zuzky Bebarové Rujbrové	867
Řeč poslance Jeronýma Tejce	868
Řeč poslance Marka Černocha	869
Řeč poslance Stanislava Grospiče	869
Usnesení schváleno (č. 1543).	
20. Návrh poslanců Antonína Sedi, Robina Böhniſche, Romana Sklenáka, Bohuslava Chalupy, Dany Váhalové a dalších na vydání zákona o odškodnění za ztrátu zaměstnání z politických důvodů v letech 1948 až 1989 bývalým vojáklům z povolání a zaměstnancům rezortu obrany a o změně některých zákonů /sněmovní tisk 378/ - druhé čtení	

Řeč poslance Antonína Sedi	871
Řeč poslance Bohuslava Chalupy	872
Řeč poslance Antonína Sedi	872
53. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 100/2001 Sb., o posuzování vlivů na životní prostředí a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o posuzování vlivů na životní prostředí), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 1003/ - první čtení	
Řeč ministra životního prostředí ČR Richarda Brabce	872
Řeč poslance Václava Zemka	874
Řeč poslance Jana Zahradníka	875
Řeč poslance Jana Klána	877
Řeč poslance Václava Zemka	878
Řeč ministra životního prostředí ČR Richarda Brabce	878
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	880
Řeč poslance Jana Zahradníka	881
Řeč poslance Josefa Uhlíka	881
Řeč poslance Milana Urbana	881
Řeč poslance Jana Klána	883
Řeč poslance Václava Zemka	884
Usnesení schváleno (č. 1544).	
Další část schůze řídil místopředseda PSP Vojtěch Filip.	
17. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 477/2001 Sb., o obalech a o změně některých zákonů (zákon o obalech), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 877/ - druhé čtení	
Řeč ministra životního prostředí ČR Richarda Brabce	885
Řeč poslance Josefa Nekla	886
Řeč poslance Jana Zahradníka	886
Řeč poslankyně Pavly Golasowské	889
Řeč poslance Robina Böhnsche	889
Řeč poslance Milana Urbana	890
Pokračování v projednávání bodu	
41. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 300/2013 Sb., o Vojenské policii a o změně některých zákonů (zákon o Vojenské policii), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 973/ - první čtení	

Řeč poslankyně Jany Černochové	890
Usnesení schváleno (č. 1545).	
 42. Vládní návrh zákona, kterým se zrušuje zákon č. 99/2000 Sb., o zákazu dodávek pro jadernou elektrárnu Búšehr /sněmovní tisk 836/ - první čtení podle § 90 odst. 2	
Řeč ministra průmyslu a obchodu ČR Jana Mladka	891
Řeč ministra zahraničních věcí ČR Lubomíra Zaorálka	892
Řeč poslance Vlastimila Vozky	892
Řeč poslance Zdeňka Soukupa	893
Řeč poslankyně Jany Černochové	894
Řeč poslance Ivana Gabala	895
Řeč poslance Stanislava Gospicě	895
Řeč poslankyně Zuzky Bebarové Rujbrové	896
Řeč ministra průmyslu a obchodu ČR Jana Mladka	896
Řeč ministra zahraničních věcí ČR Lubomíra Zaorálka	897
Řeč poslankyně Jany Černochové	898
Další část schůze řídil místopředseda PSP Petr Gazdík.	
Řeč ministra zahraničních věcí ČR Lubomíra Zaorálka	901
Řeč ministra průmyslu a obchodu ČR Jana Mladka	903
Projednávání bodu bylo přerušeno.	
 165. Návrh poslanců Zbyňka Stanjury, Jany Černochové, Petra Fialy, Ivana Adamce a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 353/2003 Sb., o spotřebních daních, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 966/ - první čtení	
Řeč poslance Miroslava Kalouska	904
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	905
Řeč poslance Miroslava Kalouska	908
Řeč poslance Petra Bendla	911
Řeč poslance Pavla Plzáka	911
Řeč poslance Martina Komárka	911
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	912
Řeč poslance Pavla Kováčika	913
Řeč poslance Miroslava Kalouska	913
Řeč poslance Petra Bendla	913
Řeč poslance Martina Komárka	914
Řeč poslance Leoše Hegera	914

Řeč poslance Ivana Adamce	914
Řeč poslance Miroslava Kalouska	915
Řeč poslance Bronislava Schwarze	915
Řeč poslance Ivana Adamce	915
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	916
Řeč poslance Miroslava Kalouska	917
Řeč poslance Jeronýma Tejce	918

Usnesení schváleno (č. 1546).

108. Návrh poslanců Martina Lanka, Davida Kádnera, Marka Černocha, Olgy Havlové, Jany Hnykové, Karla Fiedlera, Jiřího Štětiny a Augustina Karla Andrleho Sylora na vydání zákona proti terorismu /sněmovní tisk 670/ - první čtení

Řeč poslance Martina Lanka	919
Řeč poslance Zdeňka Ondráčka	920
Řeč poslance Jana Klána	921

Další část schůze řídil místopředseda PSP Jan Bartošek.

Řeč poslance Bohuslava Chalupy	924
Řeč poslance Zdeňka Ondráčka	924
Řeč poslankyně Jany Hnykové	925
Řeč poslance Bohuslava Chalupy	926
Řeč poslance Igora Jakubčíka	927
Řeč poslance Marka Černocha	927
Řeč poslance Bronislava Schwarze	927
Řeč poslance Zdeňka Ondráčka	928
Řeč poslance Ivana Gabala	928
Řeč poslance Zdeňka Ondráčka	929
Řeč poslance Ivana Gabala	929
Řeč poslance Zdeňka Ondráčka	929
Řeč poslankyně Heleny Válkové	931
Řeč poslance Stanislava Grospiče	931
Řeč poslance Lea Luzara	934
Řeč poslance Marka Černocha	938
Řeč poslance Lea Luzara	939
Řeč poslance Václava Snopka	939
Řeč poslance Martina Lanka	941
Řeč poslance Zdeňka Ondráčka	941

Usnesení schváleno (č. 1547).

Další část schůze řídil místopředseda PSP Radek Vondráček.

156. Návrh poslanců Vítka Kaňkovského, Jana Bartoška a Jaroslava Zavadila na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 329/2011 Sb., o poskytování dávek osobám se zdravotním postížením a o změně souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 935/ - prvé čtení	
Řeč poslance Vítka Kaňkovského	942
Řeč poslankyně Jany Hnykové	946
Řeč poslance Vladislava Vilímce	948
Řeč poslankyně Aleny Nohavové	949
Řeč poslance Marka Černocha	950
Řeč poslankyně Gabriely Peckové	951
Řeč poslance Vítka Kaňkovského	951
Usnesení schváleno (č. 1548).	
60. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 90/2016 Sb., o posuzování shody stanovených výrobků při jejich dodávání na trh /sněmovní tisk 989/ - prvé čtení	
Řeč ministra průmyslu a obchodu ČR Jana Mladka	953
Řeč poslance Petra Kudely	954
Usnesení schváleno (č. 1549).	
61. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 64/1986 Sb., o České obchodní inspekci, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 634/1992 Sb., o ochraně spotřebitele, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 995/ - prvé čtení	
Řeč ministra průmyslu a obchodu ČR Jana Mladka	955
Řeč poslankyně Květy Matušovské	956
Řeč poslance Františka Laudáta	958
Řeč poslance Petra Kudely	958
Řeč poslance Karla Fiedlera	958
Řeč poslance Romana Váni	959
Řeč poslance Karla Fiedlera	959
Řeč poslance Františka Laudáta	960
Řeč poslance Václava Snopka	960
Řeč poslance Romana Váni	961
Řeč poslankyně Jany Černochové	962
Řeč poslance Františka Laudáta	962

Projednávání bodu bylo přerušeno.

2. února 2017

Další část schůze řídil místopředseda PSP Petr Gazdík.

297. Závěrečná zpráva vyšetřovací komise Poslanecké sněmovny k prověření činnosti příslušníků Policejního prezidia České republiky, Útvaru pro odhalování organizovaného zločinu Policie České republiky a státních zástupců Vrchního státního zastupitelství v Olomouci v souvislosti s reorganizací ÚOOZ a ÚOKFK Policie České republiky k 1. srpnu 2016 /sněmovní dokument 5661/

Řeč poslance Pavla Blažka	965
Řeč poslance Martina Lanka	978
Řeč poslance Pavla Blažka	978

Další část schůze řídil předseda PSP Jan Hamáček.

Řeč poslance Richarda Dolejše	979
Řeč poslance Pavla Plzáka	982
Řeč ministra vnitra ČR Milana Chovance	982
Řeč poslance Štěpána Stupčuka	982
Řeč poslance Jana Birkeho	983
Řeč poslance Pavla Plzáka	983
Řeč poslance Pavla Blažka	983
Řeč poslankyně Jany Lorencové	983
Řeč předsedy vlády ČR Bohuslava Sobotky	984
Řeč ministra vnitra ČR Milana Chovance	984
Řeč místopředsedy PSP Jana Bartoška	985
Řeč poslance Martina Lanka	985
Řeč poslance Romana Sklenáka	986
Řeč poslance Petra Fialy	986
Řeč poslance Herberta Pavery	986
Řeč poslance Matěje Fichtnera	987
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	987
Řeč poslance Matěje Fichtnera	988
Řeč poslance Pavla Blažka	988
Řeč poslance Bronislava Schwarze	988
Řeč ministra vlády ČR Jana Chvojky	989
Řeč poslance Josefa Hájka	990
Řeč ministra spravedlnosti ČR Roberta Pelikána	990
Řeč poslance Romana Váni	992
Řeč poslance Ivana Gabala	992
Řeč poslance Pavla Blažka	993
Řeč poslance Pavla Kováčika	993
Řeč poslance Bohuslava Chalupy	994
Řeč poslance Daniela Korteho	994

Řeč poslance Pavla Blažka	994
Řeč ministra spravedlnosti ČR Roberta Pelikána	995
Řeč poslance Pavla Blažka	995
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	996

Další část schůze řídil místopředseda PSP Vojtěch Filip.

Řeč ministra spravedlnosti ČR Roberta Pelikána	998
Řeč poslance Petra Fialy	999
Řeč poslance Bohuslava Chalupy	999
Řeč poslance Igora Jakubčíka	1005
Řeč ministra vnitra ČR Milana Chovance	1006
Řeč poslance Pavla Kováčika	1007
Řeč poslankyně Jany Černochové	1007
Řeč poslance Pavla Blažka	1008
Řeč poslance Romana Sklenáka	1009
Řeč poslance Františka Adámka	1009
Řeč poslance Jiřího Petrů	1009
Řeč ministra vlády ČR Jana Chvojky	1010
Řeč poslance Bohuslava Chalupy	1010
Řeč poslance Antonína Sedi	1011
Řeč poslance Matěje Fichtnera	1011
Řeč poslankyně Jany Černochové	1012

Projednávání bodu bylo přerušeno.

Další část schůze řídil místopředseda PSP Radek Vondráček.

291. Ústní interpelace

Řeč poslankyně Olgy Havlové	1013
Řeč poslance Ludvíka Hovorky	1013
Řeč poslance Marka Černocha	1014
Řeč poslance Ladislava Šincla	1014
Řeč poslance Tomia Okamury	1015
Řeč poslance Ladislava Šincla	1016
Řeč poslance Michala Kučery	1016
Řeč poslance Ludvíka Hovorky	1017
Řeč ministra zdravotnictví ČR Miloslava Ludvíka	1017
Řeč poslance Ludvíka Hovorky	1018
Řeč poslankyně Nině Novákové	1018
Řeč poslance Jana Zahradníka	1018
Řeč poslance Miroslava Kalouska	1018
Řeč poslankyně Miroslavy Strnadlové	1019
Řeč poslance Antonína Sedi	1019
Řeč poslankyně Věry Kovářové	1020

Řeč poslankyně Pavlíny Nytrové	1020
Řeč poslankyně Věry Kovářové	1021
Řeč poslance Ludvíka Hovorky	1021
Řeč ministra zdravotnictví ČR Miloslava Ludvíka	1021
Pokračování v projednávání bodu	
297. Závěrečná zpráva vyšetřovací komise Poslanecké sněmovny k prověření činnosti příslušníků Policejního prezidia České republiky, Útvaru pro odhalování organizovaného zločinu Policie České republiky a státních zástupců Vrchního státního zastupitelství v Olomouci v souvislosti s reorganizací ÚOOZ a ÚOKFK Policie České republiky k 1. srpnu 2016 /sněmovní dokument 5661/	
Řeč poslance Martina Laska	1023
Řeč poslance Františka Adámka	1024
Řeč poslance Daniela Korteho	1024
Řeč ministra spravedlnosti ČR Roberta Pelikána	1031
Řeč poslance Daniela Korteho	1031
Řeč ministra vnitra ČR Milana Chovance	1031
Řeč poslance Pavla Blažka	1032
Řeč poslance Bohuslava Chalupy	1032
Řeč poslance Zdeňka Ondráčka	1033
Řeč ministra spravedlnosti ČR Roberta Pelikána	1033
Řeč poslance Pavla Blažka	1034
Řeč ministra vnitra ČR Milana Chovance	1034
Řeč poslance Martina Laska	1035
Řeč předsedy PSP Jana Hamáčka	1035
Řeč místopředsedy vlády ČR a ministra financí Andreje Babiše	1036
Další část schůze řídil místopředseda PSP Jan Bartošek.	
Řeč poslance Petra Fialy	1040
Další část schůze řídil místopředseda PSP Petr Gazdík.	
Řeč poslance Jana Birkeho	1040
Řeč poslance Pavla Blažka	1041
Řeč místopředsedy PSP Jana Bartoška	1041
Řeč poslance Pavla Kováčika	1042
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	1042
Řeč místopředsedy PSP Radka Vondráčka	1043
Řeč poslance Miroslava Kalouska	1043
Řeč poslance Bohuslava Chalupy	1044
Řeč místopředsedy vlády ČR a ministra financí Andreje Babiše	1044
Řeč poslance Miroslava Kalouska	1046
Řeč poslance Pavla Blažka	1046

Řeč poslance Richarda Dolejše	1047
Řeč místopředsedy PSP Jana Bartoška	1047
Řeč poslance Martina Komárka	1048
Řeč místopředsedy PSP Radka Vondráčka	1048
Řeč poslance Pavla Blažka	1051
Řeč poslance Josefa Hájka	1052
Řeč ministra spravedlnosti ČR Roberta Pelikána	1052
Řeč místopředsedy PSP Radka Vondráčka	1053
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	1053
Řeč poslance Jiřího Štětiny	1054
Řeč poslankyně Jany Lorencové	1057
Řeč poslance Pavla Blažka	1059
Řeč poslance Miroslava Kalouska	1059
Řeč poslance Bohuslava Chalupy	1060
Řeč poslance Pavla Blažka	1060
Řeč poslance Josefa Hájka	1061
Řeč poslance Martina Komárka	1061
Řeč poslance Bronislava Schwarze	1061
Řeč poslance Pavla Blažka	1063
Řeč poslankyně Jany Černochové	1064
Řeč poslance Martina Komárka	1064
Řeč poslance Pavla Blažka	1064
Řeč poslance Jiřího Štětiny	1065
Řeč poslance Matěje Fichtnera	1065
Řeč poslance Zdeňka Ondráčka	1067

Další část schůze řídil místopředseda PSP Vojtěch Filip.

Řeč poslance Pavla Blažka	1067
Řeč poslance Ludvíka Hovorky	1068
Řeč poslance Pavla Blažka	1069
Řeč předsedy PSP Jana Hamáčka	1069
Řeč poslance Pavla Blažka	1069
Řeč místopředsedy PSP Jana Bartoška	1070
Řeč poslance Bronislava Schwarze	1070
Řeč poslance Daniela Korteho	1070
Řeč místopředsedy PSP Jana Bartoška	1071
Řeč poslance Pavla Kováčika	1071

Další část schůze řídil předseda PSP Jan Hamáček.

Řeč místopředsedy PSP Vojtěcha Filipa	1072
Řeč poslance Miroslava Kalouska	1073
Řeč poslance Martina Lanka	1073

Usnesení schváleno (č. 1550).

Další část schůze řídil místopředseda PSP Radek Vondráček.

Řeč poslance Zbyňka Stanjury	1076
Řeč poslance Františka Laudáta	1077
Řeč poslance Marka Černocha	1077
224. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 251/2005 Sb., o inspekci práce, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 262/2006 Sb., zákoník práce, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 964/ - třetí čtení	
Řeč ministrně práce a sociálních věcí ČR Michaely Markové	1078
Řeč poslankyně Pavlíny Nytrové	1079
Řeč poslance Františka Laudáta	1079
Řeč poslankyně Pavlíny Nytrové	1080
Řeč ministrně práce a sociálních věcí ČR Michaely Markové	1080
Řeč poslankyně Pavlíny Nytrové	1080
Usnesení schváleno (č. 1551).	
Řeč poslance Romana Sklenáka	1081
221. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 328/1999 Sb., o občanských průkazech, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 928/ - třetí čtení	
Řeč poslance Ivana Pilného	1082
Řeč poslance Jana Klána	1084
Řeč poslance Bohuslava Chalupy	1085
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	1085
Řeč poslance Ivana Pilného	1086
Řeč poslance Josefa Hájka	1086
Řeč poslance Karla Fiedlera	1087
Řeč poslance Ivana Gabala	1087
Řeč poslance Romana Váni	1088
Řeč místopředsedy PSP Vojtěcha Filipa	1088
Řeč poslance Pavla Kováčika	1088
Řeč poslance Jana Klána	1089
Řeč poslance Vladimíra Koníčka	1089
Řeč poslance Ivana Pilného	1090
Řeč poslance Petra Bendla	1090
Řeč ministra vnitra ČR Milana Chovance	1091

Řeč poslance Bohuslava Chalupy	1092
Řeč poslance Bronislava Schwarze	1092
Řeč poslankyně Věry Kovářové	1092
Řeč poslance Ivana Pilného	1093
Řeč poslance Stanislava Grospiče	1093
Řeč poslance Jiřího Běhouodka	1094
Řeč poslance Jana Klána	1094
Řeč poslance Petra Bendla	1097
Řeč ministra vnitra ČR Milana Chovance	1098
Řeč místopředsedy PSP Vojtěcha Filipa	1099

Další část schůze řídil místopředseda PSP Jan Bartošek.

Řeč ministra vnitra ČR Milana Chovance	1100
Řeč poslance Ivana Pilného	1101
Řeč ministra vnitra ČR Milana Chovance	1101
Řeč poslance Bohuslava Chalupy	1101
Řeč ministra vnitra ČR Milana Chovance	1102
Řeč poslance Jana Klána	1102
Řeč poslance Stanislava Grospiče	1103

Usnesení schváleno (č. 1552).

Řeč poslance Petra Kořenka	1104
----------------------------------	------

222. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 365/2000 Sb., o informačních systémech veřejné správy a o změně některých dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 181/2014 Sb., o kybernetické bezpečnosti a o změně souvisejících zákonů (zákon o kybernetické bezpečnosti), a některé další zákony /sněmovní tisk 852/ - třetí čtení

Řeč poslankyně Věry Kovářové	1105
Řeč poslance Petra Bendla	1105
Řeč poslankyně Věry Kovářové	1106
Řeč poslance Zbyňka Stanury	1109
Řeč poslankyně Věry Kovářové	1109
Řeč ministra vnitra ČR Milana Chovance	1113
Řeč poslankyně Věry Kovářové	1113

Usnesení schváleno (č. 1553).

244. Senátní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 234/2014 Sb., o státní službě, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 798/ - třetí čtení

Řeč senátora Jiřího Oberfalgza	1115
Řeč ministryně práce a sociálních věcí ČR Michaely Markové	1115
Řeč poslance Jana Klána	1116
Řeč poslance Pavla Kováčika	1123
Řeč poslance Romana Sklenáka	1123
Řeč poslance Romana Sklenáka	1123

Projednávání bodu bylo přerušeno.

Řeč poslance Martina Kolovratníka	1124
---	------

Závěrečná řeč místopředsedy PSP Jana Bartoška

Zahájení schůze Poslanecké sněmovny

10. ledna 2017

Přítomno: 187 poslanců

(Jednání zahájeno v 14.00 hodin.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážení členové vlády, zahajuji 54. schůzi Poslanecké sněmovny a všechny vás vítám.

Organizační výbor Poslanecké sněmovny stanovil návrh pořadu 54. schůze ve čtvrtek 15. prosince 2016, pozvánka vám byla rozeslána v pátek 16. prosince 2016.

Prosím, abyste se všichni přihlásili svými identifikačními kartami a případně mi oznamili, kdo žádá o vydání karty náhradní. (Hluk v sále, předsedající zvoní.)

Kolegyně, kolegové, prosím, abyste se usadili na svá místa. Činím tak proto, že předtím, než přikročíme k určení ověřovatelů této schůze, proběhne složení slibu nového poslance. Ještě jednou vás žádám, abyste se usadili.

Přistoupíme ke slibu nového poslance za paní poslankyni Jaroslavu Pokornou Jermanovou, která se vzdala poslaneckého mandátu.

Slib poslance

Nejprve požádám místopředsedu mandátového a imunitního výboru pana poslance Jiřího Dolejše, aby nás seznámil s kroky, které tento výbor učinil, a poté přečetl ústavou předepsaný slib, který nový poslanec složí do mých rukou. Pane poslanče, prosím, máte slovo.

Poslanec Jiří Dolejš: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedo, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážení členové vlády, dne 3. ledna 2017 byl předsedovi Poslanecké sněmovny doručen notářský zápis, kterým se vzdala mandátu poslankyně Parlamentu ČR paní Ing. Jaroslava Pokorná Jermanová, a tímto dnem její poslanecký mandát zanikl.

Dle výsledků voleb do Poslanecké sněmovny, které se konaly ve dnech 25. a 26. října 2013, je prvním náhradníkem za hnutí ANO 2011 za kraj Středočeský pan Ing. František Petrtýl.

Mandátový a imunitní výbor na své 44. schůzi konané dnes 10. ledna 2017 přijal usnesení číslo 175, s kterým vás seznámím. Zní takto: Mandátový a imunitní výbor konstataje za prvé, že dne 3. ledna 2017 zanikl mandát poslankyně Poslanecké sněmovny Parlamentu ČR paní Ing. Jaroslavě Pokorné Jermanové, narozené dne 17. srpna 1970, a to způsobem podle ustanovení § 3 a § 6 písm. c) zákona číslo 90/1995 Sb., o jednacím řádu Poslanecké sněmovny, ve znění pozdějších předpisů. Dne 3. ledna 2017 vznikl mandát poslance Poslanecké sněmovny Parlamentu ČR

panu Ing. Františku Petrýlovi, narozenému dne 9. března 1959. Za druhé pověřil místopředsedu výboru poslance Jiřího Dolejše, aby s tímto usnesením seznámil Poslaneckou sněmovnu.

V souladu s ustanovením § 4 zákona o jednacím řádu Poslanecké sněmovny složí nyní pan poslanec František Petrýl poslanecký slib. Poprosím pana poslance, aby předstoupil před Poslaneckou sněmovnu a složil Ústavou předepsaný slib, a současně prosím pana předsedu Poslanecké sněmovny, aby přijal slib nového poslance.

Prosím, dámy a pánové, abyste všichni povstali. (Děje se.)

Slibuji věrnost České republice. Slibuji, že budu zachovávat její Ústavu a zákony. Slibuji na svou čest, že svůj mandát budu vykonávat v zájmu všeho lidu a podle svého nejlepšího vědomí a svědomí. (Nový poslanec stvrzuje slib svým podpisem. Potlesk.)

Vážený pane poslanče, blahopřeji vám a přeji hodně úspěchů ve vaší práci.

Předseda PSP Jan Hamáček: Kolegyně, kolegové, dovolte mi, abych mezi námi uvítal poslance Františka Petrýla a poprál mu mnoho úspěchů v jeho práci.

Nyní přistoupíme k určení dvou ověřovatelů této schůze. Navrhoji, abychom určili poslance Davida Kádnera a poslance Františka Laudáta. Zeptám se, zda má někdo jiný návrh. Není tomu tak. Budeme hlasovat.

Zahajují hlasování a ptám se, kdo je pro tento návrh. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 1, přihlášeno je 159, pro 151, proti nikdo, návrh byl přijat. Konstatuji, že jsme ověřovateli 54. schůze Poslanecké sněmovny určili poslance Davida Kádnera a Františka Laudáta.

Paní poslankyně Rutová hlasuje s kartou číslo 22.

Chtěl bych vás informovat, že o omluvení své neúčasti požádali tito poslanci, poslankyně a členové vlády: paní poslankyně Berdychová do 17. hodiny pracovní důvody, pan poslanec Černoch do 16. hodiny pracovní důvody, pan poslanec Holík rodinné důvody, paní poslankyně Hubáčková zdravotní důvody.

Pan poslanec Kučera hlasuje s kartou číslo 31.

Pan poslanec Jandák zdravotní důvody, paní poslankyně Němcová bez udání důvodu, pan poslanec Martin Novotný rodinné důvody, pan poslanec Nykl zdravotní důvody, pan poslanec Šenfeld osobní důvody, paní poslankyně Váhalová rodinné důvody, pan poslanec Volný zdravotní důvody, pan poslanec Zahradníček osobní důvody.

Paní poslankyně Kailová má kartu číslo 61.

Z členů vlády se omlouvá pan vicepremiér Bělobrádek ze zdravotních důvodů, pan ministr zdravotnictví Ludvík od 14. hodiny, pan ministr Pelikán z pracovních důvodů, pan ministr Ludvík také z pracovních důvodů a paní ministryně Valachová rovněž z pracovních důvodů. Tolik tedy omluvy. A ještě zde mám omluvu pana ministra Číšky, ten se omlouvá z pracovních důvodů po celý jednací den.

Pan poslanec Ploc má kartu číslo 64.

Nyní bychom přistoupili ke stanovení pořadu 54. schůze, jehož návrh byl uveden na pozvánce. Nejprve tedy návrhy, na kterých se shodlo dnešní grémium.

Navrhujeme do bloku zákony vrácené prezidentem republiky zařadit dva nové body, které již mají splněny zákonné lhůty, a to zákon, kterým se mění zákon č. 159/2006 Sb., o střetu zájmů, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony, tisk 564/14, a zákon, kterým se mění zákon č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, ve znění pozdějších předpisů, tisk 596/2.

Do bloku zákony zamítnuté a vrácené Senátem navrhujeme zařadit tři nové body, které mají také již splněny lhůty, a to návrh zákona, kterým se mění zákon č. 378/2007 Sb., o léčivech a o změnách některých souvisejících zákonů (zákon o léčivech), ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony, tisk 706/6, vrácený Senátem, návrh zákona, kterým se mění zákon č. 321/2004 Sb., o vinohradnictví a vinařství a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony, tisk 712/5, vrácený Senátem, a návrh zákona, kterým se mění zákon č. 95/2004 Sb., o podmínkách získávání a uznávání odborné způsobilosti a specializované způsobilosti k výkonu zdravotnického povolání lékaře, zubního lékaře a farmaceuta, ve znění pozdějších předpisů, sněmovní tisk 723/7, zamítnutý Senátem.

Do bloku zákony v prvním čtení navrhujeme zařadit dva nové body: vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 111/1994 Sb., o silniční dopravě, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony, tisk 998, a vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 100/2001 Sb., o posuzování vlivů na životní prostředí a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, tisk 1003.

Do bloku smlouvy v prvním čtení navrhujeme zařadit nový bod: vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu ČR k vyslovení souhlasu s ratifikací Komplexní hospodářská a obchodní dohoda mezi Kanadou na jedné straně a EU a jejími členskými státy na straně druhé, tisk 1000.

Do bloku volební body navrhujeme zařadit nové body: Návrh na volbu místopředsedy Poslanecké sněmovny a Návrh na změny ve složení orgánů Poslanecké sněmovny. Já teď poprosím o strpení, protože mám pocit, že dohoda z grémia byla trošku jiná. (Krátká odmlka, domluva s kolegy.) Je tomu skutečně tak.

Do bloku volební body zařadíme dva body. To znamená Návrh na volbu místopředsedy a Návrh na změny ve složení orgánů Poslanecké sněmovny. To je jedna informace.

Na konec bloku zákony, druhé čtení, přiřadíme bod 5 návrhu pořadu, což je tisk 931, Vojenské zpravodajství.

A dále navrhujeme – teď již budou pevná zařazení – na středu 11. 1. do bloku volebních bodů pevně zařazených na 13.15 hodin přidat a zařadit bod Návrh na volbu místopředsedy Poslanecké sněmovny.

Ve čtvrtek 12. 1. bod 245, což je sněmovní dokument 5389, usnesení k ústním interpelacím, zařadit před již pevně zařazený bod 246. To znamená, že by to byl první bod v 11 hodin. A u bodu 265 návrhu pořadu, což je doporučení MOP zrušit pevně zařazení na tento den a vrátit jej do bloku zprávy, návrhy a další, což znamená, že ve

čtvrtok 12. 1. bychom zahájili projednávání v 11 hodin po interpelacích bod 245. Po něm bod 246 a dále podle schváleného pořadu. Ve čtvrtok 19. 1. bychom nechali bod 183, což je tisk 823, jako první bod v 11 hodin, poté bychom pokračovali projednáváním dalších bodů z bloku zprávy, návrhy a další. A na 12 hodinu bychom pevně zařadili bod 189, tisk 932, tzv. Pařížská dohoda. Ten byl původně zařazen na 11 hodinu. Pouze posouváme o jednu hodinu.

V úterý 31. 1. tam po zákonech vrácených a zamítnutých Senátem, to ještě bude upřesněno, tento bod, tak v případě, že takovéto zákony tam budou zařazeny, bychom po nich pevně zařadili bod 133, což je tisk 853 o advokaci. A bod 72, tisk 390, zajištění právní pomoci.

Ve středu 1. 2. ve 14.30 hodin bychom pevně zařadili bod 12, tisk 854, státní sociální podpora, bod 158, tisk 966, spotřební daně, a bod 101, tisk 670, zákon proti terorismu.

To je kompletní návrh, na kterém se shodlo politické grémium. Ještě si ověřím u předsedů poslaneckých klubů, že takto je to interpretováno správně. Nikdo neprotestuje. V tom případě dám prostor všem těm, kteří se přihlásili k pořadu schůze. Máme tady zatím, jeden, dva... pět přihlášek.

S přednostním právem? S přednostním právem pan předseda klubu sociální demokracie.

Poslanec Roman Sklenák: Děkuji za slovo. Dobré odpoledne, kolegyně a kolegové. Navážu na to, co naznělo jako návrh grémia Poslanecké sněmovny, a dva zákony vrácené prezidentem republiky, které jsou návrhem grémia zařazeny do pořadu schůze, navrhoji zařadit pevně, a to na dnes jako první a druhý bod. Tedy poslanecký návrh, kterým se mění zákon o dani z přidané hodnoty, vrácený prezidentem, tisk 596/2, zařadit jako první bod dnes a vládní návrh novely zákona o střetu zájmů, sněmovní tisk 564/14, zařadit jako druhý bod.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Zeptám se pana poslance Velebného, zda to je přihláška k pořadu schůze. Pan poslanec Velebný se hlásí. Tak v tom případě vás zařadím do písemných přihlášek. Ted' bude mít slovo, pokud nejsou další žádosti s přednostním právem, tak slovo má pan poslanec Okamura. A ten má dvě přihlášky, takže jakmile dokončí první, tak může navázat svým druhým příspěvkem. Prosím.

Poslanec Tomio Okamura: Vážené dámy a páновé, dovolte mi navrhnut pevné zařazení zákona o referendu, který je pouze stále vládou odsouvaný. Jako první jsem zákon o obecném referendu předložil tady ve Sněmovně již v lednu 2014. Můj zákon umožňoval hlasovat o všech otázkách a výsledek nebyl omezený kvorem, tak jako u každé jiné volby v České republice. Ústavnost referenda by posuzoval pouze Ústavní soud. Tento zákon mi však vládní koalice ČSSD, hnutí ANO a KDU-ČSL zamítl. Ano, Bohuslav Sobotka, Andrej Babiš a Pavel Bělobrádek odmítají zákon o referendu. Tito pánové odmítají demokracii. Odmítají, aby občané mohli během volebního období cokoli zásadního sami ve své vlastní zemi rozhodnout.

V současnosti, těsně před koncem volebního období, čeká již přibližně rok na projednání ve Sněmovně vládní návrh. To, že se vládě schvalování vlastního návrhu o referendu nechce, chápu. Iniciátorem a katalyzátorem toho, že se referendum dostalo do vládního prohlášení, jsme byli my, lidé z naší současné SPD. A také chápu, že mnohé politiky děsí představa, že po schválení zákona teď před parlamentními volbami by někdo začal kampaň za nějakou politicky nekorektní změnu. Na druhou stranu zákon o referendu pan exministr Dienstbier již tak vykastroval, že občané reálně o tom, co je nejvíce zajímá a trápi, hlasovat podle vládního návrhu nemohou. (V sále je hlučno.)

Pan premiér Sobotka mi před párem dnů napsal, že zákon o referendu je prý jeho i vládní prioritou. A z jeho vyjádření číši pro neznámého překvapivý dojem, že máme konečně premiérem upřímného fanouška přímé demokracie. To je samozřejmě trpký žert.

Předseda PSP Jan Hamáček: Omlouvám se, pane poslanče, prosím sněmovnu o klid.

Poslanec Tomio Okamura: Do voleb máme nějakých sedm pracovních měsíců. Pokud vláda míní splnit svůj slib, že přijme alespoň nějaký zákon o referendu, byť nefunkční a osekaný, je nejvyšší čas spustit proces jeho schvalování a diskuse o něm. A my se za naše hnutí Svoboda a přímá demokracie – SPD pokusíme formou pozměňujících návrhů prosadit do vládního návrhu skutečnou demokracii, aby bylo referendum funkční.

Už nyní však vím, že vláda naše návrhy záměrně odmítne. Zákon o referendu předpokládá naše Ústava od založení novodobého státu, a co víc, byl to jeden ze základních požadavků občanů v době sametové revoluce 17. listopadu 1989, kteří žádali jak referendum, tak přímé volby a odvolatelnost nejširšího spektra vedoucích činitelů. Rozumím tomu, že když se to podařilo odkládat 27 let, tak vláda doufá, že snad půjde ignorovat přání většiny občanů i do budoucna. Bylo by ovšem fajn, kdyby se nám tu politické elity v tom případě přestaly ohánět demokracií, anebo dokonce nějakými odkazy 17. listopadu.

Dámy a páновé, je legitimní, že někteří nechcete demokracii a že odmítáte to, za co demonstrovali lidé v ulicích po 17. listopadu 1989. Je ovšem dost odporné tvářit se jako demokrat, obviňovat druhé z extremismu a současně bránit prosazení demokracie v naší zemi, což je doopravdy skutečně menšinové, extremistické.

Žádám tedy o pevné zařazení bodu, sněmovního tisku 559, což je vládní návrh ústavního zákona o celostátním referendu, jako první bod na příští úterý 17. ledna. Děkuji za pozornost.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji, pane poslanče, a prosím, můžete pokračovat svou další přihláškou.

Poslanec Tomio Okamura: Vážené dámy a pánové, dovolte mi navrhnout zařazení mimořádného bodu na program schůze Poslanecké sněmovny s názvem

Diskuse o úpravě zákona o prodejní době v maloobchodě a velkoobchodě. Mám k tomu několik důvodů. První z nich je, že pokud Ústavní soud vyhoví stížnosti, kterou podala část senátorů a poslanců, tak je zcela reálná hrozba, že firmy, které zákon zcela protiústavně připravil o peníze, budou žádat po státu náhradu a škody napáchané hloupě napsaným zákonem budou muset platit nevinní občané.

Čím dřív bude tento zpackaný zákon z pera vládních zákonodárců opravený, tím méně škod hrozí.

Druhý stejně závažný důvod je, že vánoční svátky ukázaly zcela jasně absurditu a hloupost tohoto zákona, připravovaného a prohlasovaného vládními senátoři a poslanci. Když pomineme zmíněnou protiústavnost, tedy že zákon diskriminuje podnikatele, tak praxe ukázala, že nedokáže naplnit deklarovaný totalitářský cíl – zajistit povinně blaho zaměstnancům. V prvé řadě, pokud obchod zavřel, nic mu nebrání nařídit zaměstnancům inventuru nebo sanitální den. Doslovně znění zákona zakazuje pouze prodej, takže neříká, že by obchody musely mít zcela zavřeno.

První využila díry v zákoně největší prodejna s hráčkami v České republice, firma Hemleys, která na státní svátek 28. října ve své megaprodejně udělala zábavní dětský den. Zaměstnanci tak měli stejný pracovní den jako jindy, pouze neprodávali, jen propagovali firemní zboží. Další mezeru v zákoně využil internetový obchod Alza, kdy v podstatě legislativně také správně ignoroval zákon s tím, že zákon nedefinuje, co je prodejně plocha, a své obchody označil za výdejnu zboží, které lidé nakoupili přes internet. To nejsmutnější je, že jedinou pokutu za neplnění zákona dostal živnostník z Rokycan, majitel bazaru, který měl mít o svátcích také zavřeno.

Když stát trestá živnostníky, že pracují, kdy chtějí, pak jsme už myslí překročili hranici únosné totality, kterou zemi a občany svazujeme. A zde bych chtěl zdůraznit, že tento zákon, tento zpackaný paskvil z pera vládních zákonodárců, jsme my za naše hnutí Svoboda a přímá demokracie SPD nepodpořili a již velmi krátký čas nám dává zcela za pravdu. Tento zákon také modelově ukazuje kvalitu práce celé Sobotkovy vlády. Je to oftесné. Jen hodně naivní člověk si dnes myslí, že tento zákon omezil jen ty "zlé" supermarkety. Spolu s nimi totiž musela zavřít spousta malých prodejců, malých živnostníků, včetně například lékáren, které už tak leckde bojují o přežití. Všeobecně jsou postiženi malí prodejci jak v zavřených obchodních centrech, ale i malé prodejny v sousedství zákonem zavřených velkých obchodů.

Vy, vládní politici ČSSD, hnuti ANO a KDU-ČSL, si řeknete: těch pář milionů ztráty, které mají živnostníci, a pář pracovních míst nás nezabije. Jenže k tomu přidejte povinná hlášení, EET, plošný zákaz kouření v hospodách, odvody DPH z nezaplatencích faktur a další stovky klacků pod nohama, které házíte neustále živnostníkům, a dojde vám, že postupně utahování šroubů už nelikviduje jednotlivce, ale tisíce a tisíce lidí, živnostníků i jejich zaměstnanců, kteří se provinili pouze tím, že se chtějí žít vlastní prací. Není to jeden zákon, který ničí svobodu života i práce v této zemi. Je to jeden z mnoha stovek dalších totalitních zákonů, které postupně dusí a ničí jak svobodu, tak podlamují vůli lidí samostatně pracovat a být zodpovědní sami za sebe.

Závěrem vás tedy ještě jednou žádám o zařazení mimořádného bodu na program schůze Poslanecké sněmovny s názvem Diskuse o úpravě zákona o prodejně době v maloobchodě a velkoobchodě. Děkuji za pozornost.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Nyní s přednostním právem pan místopředseda Bartošek. Připraví se pan poslanec Grospič.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji za slovo, pane předsedo. Žádám vás, kolegyně a kolegové, abychom zařadili na program schůze sněmovní tisk 983. Je to návrh poslance Pavla Bělobrádka na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 130/2002 Sb., o podpoře výzkumu, experimentálního vývoje a inovací v veřejných prostředků a o změně některých souvisejících zákonů, zákon o podpoře výzkumu, experimentálního vývoje a inovací, ve znění pozdějších předpisů. Žádám, abychom ho pevně zařadili na program dne 18. 1. za bod 155, který je pevně zařazen. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Prosím pana poslance Grospiče a po něm pan poslanec Koníček.

Poslanec Stanislav Grospič: Děkuji, pane předsedo. Vážené kolegyně a kolegové, já bych si dovolil navrhnut pevné zařazení dvou tisků návrhů zákonů, a to předeším bodu 120, tisk 781. Jde o návrh poslanců Vojtěcha Filipa, Stanislava Grospiče, Miloslavy Vostré, Zuzky Bebarové Rujbrové, Jaroslava Borky, Zdeňka Ondráčka a dalších na vydání zákona o Pražském hradu, sněmovní tisk 781, v prvním čtení. Myslím si, že tato norma tady už leží poměrně dlouhou dobu a ve vazbě na probíhající církevní restituce je nanejvýše aktuální, aby byla projednána a Poslanecká sněmovna rozhodla o tom, jak vlastně naloží se sídlem nejvyšší hlavy státu, se sídlem prezidenta České republiky. Prosím o pevné zařazení tohoto bodu na 11. ledna, to je ve středu tento týden odpoledne po již pevně zařazených bodech.

Druhým bodem, o který vás chci požádat, je bod číslo 144. Jde o návrh poslanců Stanislava Grospiče, Vojtěcha Filipa, Jaroslava Borky, Zdeňka Ondráčka a dalších na vydání ústavního zákona o referendu o vypovězení Severoatlantické smlouvy Českou republikou, sněmovní tisk 908, rovněž v prvním čtení. Máme za to, že vzhledem k vážné mezinárodní situaci, k tomu, jak se chová Severoatlantická smlouva, i k signálům, které vysílají samotní aktéři a tvůrci Severoatlantické smlouvy, to je Spojené státy americké, je nanejvýše nutné, aby Česká republika svěřila rozhodnutí občanům o tom, zda chtějí a přejí si, aby Česká republika zůstala členem tohoto vojenského paktu, či nikoliv. Prosím rovněž o pevné zařazení tohoto bodu na zítřek, to je středu 11. ledna, po již pevně zařazených bodech odpoledne.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Prosím pana poslance Koníčka. Po něm se připraví paní poslankyně Chalánková.

Poslanec Vladimír Koníček: Vážený pane předsedo, vážené kolegyně a kolegové, na pořad této schůze máme opět zařazeny dva body, které jsou novelami

zákona o majetkovém vyrovnání s církvemi a náboženskými společnostmi. Jsou to body 114, sněmovní tisk 738, a bod 173, sněmovní tisk 842. Chtěl bych vás požádat, zda bychom mohli hlasovat o pevném zařazení, a to na středu 11. ledna odpoledne jako první a druhý bod po polední pauze, případně za již pevně zařazené body, pokud tam některé budou zařazeny. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji, pane poslanče. Prosím paní poslankyni Chalánkovou a po ní pana poslance Velebného.

Poslankyně Jitka Chalánková: Vážený pane předsedo, vážené kolegyně, vážení kolegové, dovolte, abych požádala o zařazení poslaneckého návrhu novely zákona o pohřebnictví, který je zařazen v tomto programu jako bod číslo 107, sněmovní tisk 707, a to buď za vládní návrh o pohřebnictví, který je zařazen jako druhý pevně zařazený bod 18. ledna ve 14.30 hodin, nebo variantně také na středu 18. ledna po všech pevně zařazených bodech. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Pan poslanec Velebný a po něm pan poslanec Soukup.

Poslanec Ladislav Velebný: Děkuji za slovo, pane předsedo. Vážené poslankyně, vážení páni poslanci, vážená vládo, chtěl bych vás požádat o zařazení sněmovního tisku 986, rozpočet Státního zemědělského intervenčního fondu, jako druhý bod ve čtvrtek 12. 1. letošního roku, po pevně zařazeném bodu 246, sněmovní tisk 762. Jedná se o výroční zprávu Státního fondu rozvoje bydlení za rok 2015. Děkuji vám za ochotu.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Pan poslanec Soukup je zatím posledním přihlášeným. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Zdeněk Soukup: Pane předsedo, děkuji za slovo. Dámy a pánové, stále častěji narážíme na limity některých mezinárodních smluv a ustanovení, které převzala naše Ústava, resp. na kterých je založen náš právní systém a vlastně právní systémy většiny evropských států.

Vznikly v určité době a dnes neodpovídají realitě současněho globalizovaného světa. Já se budu zabývat otázkami lidských práv. Zásadní dokument, od kterého se odvíjí většina ostatních, Všeobecná deklarace lidských práv, byla přijata v roce 1948. Formálně je platná pro všech 193 současných států Organizace spojených národů. (Velký hluk v sále.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Kolegyně a kolegové, já opravdu prosím o klid ve sněmovně. Pokud chcete diskutovat, tak diskutujte mimo jednací sál. A pokud nepomůžete tento apel, tak budu muset vyvolávat jmenovitě.

Poslanec Zdeněk Soukup: Tedy tato deklarace je formálně platná pro všech 183 současných států OSN. Už v roce 1990 přijala téměř třetina z tohoto počtu v Káhiře Deklaraci lidských práv islámu. Obě deklarace vytvářejí těžko slučitelné systémy. Problém vyvstává teď, v období migrační krize. Víme všichni, o čem mluvím. Ale to není jediná neřešená otázka konceptu lidských práv. Vezměme např. některá ustanovení Listiny základních práv a svobod, která přejímá i česká Ústava. Například čl. 9 odst. 1 Listiny: Nikdo nesmí být podroben nuceným pracím nebo službám. Jaké potíže přináší jeho interpretace, když se pokoušíme např. navázat vyplácení sociálních dávek na přijetí zaměstnání, na veřejně prospěšné práce nebo na veřejnou službu. Přitom je jasné pro oba uvedené problémy, že jednostranně aplikovaná a soustavně neoplácená humanita vede k rozmělnění tradičních hodnot, což může přinést destrukci celého státního i evropského systému.

Doba přinesla i další výzvy, na které je třeba reagovat, s tím, že se to dotkne ústavních práv. Jsou to otázky vztahu osobního a veřejného zájmu, otázky bezpečnosti, kybernetických hrozeb. Z některých zemí, jako např. z Maďarska, Rakouska nebo Belgie, se ozývá volání po přehodnocení starých smluv, dohod a ústavních principů. Já jsem se nedávno zúčastnil tady v Praze seriálu konferencí Právnický podzim. Úvahy o potřebě výraznějších změn tam zazněly z úst respektovaných kapacit, profesora Právnické fakulty a prorektora Univerzity Karlovy Aleše Gerlocha, místopředsedy Nejvyššího soudu Romana Fialy anebo předního odborníka na ústavní právo profesora Václava Pavláčka. Můžeme mít na ústavní změny různý názor, tlak na ně tady ale je. O tom svědčí také to, že ústavněprávní výbor Poslanecké sněmovny podle mých informací eviduje na 140 podnětů ke změně Ústavy.

A to mě přivedlo k myšlence spojit zákonodárce a odborníky na přípravě podle mého názoru nevyhnutelných legislativních změn, jednat o nich s rozmyslem a neukvapeně. Jako nejhodnější forma se mi jeví vytvoření stálé komise Poslanecké sněmovny pro Ústavu a nadnárodní legislativu s účastí zákonodárců a přizvaných odborníků. Senát už takovou komisi má. Navrhoji zařadit rozpravu na toto téma jako první bod programu hned za vratkami ze Senátu na úterý 31. ledna. Setkal jsem se s názorem, že se to vlastně už nevyplatí, že nám končí mandát, ať se tím zabývá nová Sněmovna. Já si ale myslím, že bychom v tomto případě měli překročit hranič svých osobních ambicí.

A ještě na okraj, abychom zůstali u tématu, 10. března pořádám na půdě Sněmovny seminář na téma Ústava de iure a de facto. Přednášet na něm budou přední odborníci na ústavní právo, které jsem už jmenoval.

Děkuji za pozornost.

Předseda PSP Jan Hamáček: Tak pan poslanec Soukup byl posledním přihlášeným k pořadu schůze, a pokud se nikdo nehlásí, přistoupíme k hlasování.

Nejprve, pokud s tím budete souhlasit, bych nechal hlasovat jedním hlasováním o všech návrzích, na kterých se shodlo grémium Sněmovny. Pokud nejsou námitky, tak můžeme najednou.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo souhlasí s návrhem grémia. Kdo je proti tomuto návrhu?

Je to hlasování číslo 2, přihlášeno je 182, pro 169, proti nikdo. Návrh byl přijat.

A nyní budeme hlasovat o jednotlivých návrzích. Pan poslanec Sklenák navrhuje, abychom dnešní jednací den zahájili tiskem 596/2, což je zákon vrácený prezidentem republiky – změna DPH, a po něm abychom pevně zařadili druhý zákon vrácený prezidentem republiky, což je tisk 564/14 – zákon o střetu zájmů. Zeptám se, zda můžeme jedním hlasováním, nebo zda je zde žádost o oddělené hlasování. Odděleně.

Takže budeme hlasovat nejprve o tom, že prvním bodem dnešního jednání bude tisk 596/2.

Zahajuji hlasování, ptám se, kdo je pro. To je tedy DPH. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 3, přihlášeno je 184, pro 169, proti 1. Návrh byl přijat.

Nyní budeme hlasovat o tom, že druhým bodem dnešního jednání bude tisk 564/14, tedy zákon o střetu zájmů vrácený prezidentem republiky.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 4, přihlášeno je 183, pro 97, proti 44. Tento návrh byl přijat.

To byly tedy návrhy pana poslance Sklenáka.

Pan poslanec Okamura si přeje, aby tisk 559, což je zákon o referendu, byl zařazen na 17. 1., což je úterý, jako první bod.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 5, přihlášeno je 183, pro 22, proti 112. Návrh nebyl přijat.

Další návrh pana poslance Okamury je nový bod Diskuse o úpravě zákona o prodejně době v maloobchodě a velkoobchodě. Jenom se zeptám – také na 17. 1.? 17. 1. jako první bod, ano.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 6, přihlášeno je 183, pro 48, proti 86. Návrh nebyl přijat.

Pan místopředseda Bartošek si přeje sněmovní tisk 983, což je návrh pana poslance Bělobrádku, zařadit na 18. 1. za pevně zařazený bod 155.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro? Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 7, přihlášeno je 184, pro 107, proti 60, návrh byl přijat.

Pan poslanec Grospič si přeje bod 120, tisk 71, zákon o Pražském hradu, zařadit na 11. 1., což je zítřek, odpoledne po pevně zařazených bodech. Na odpoledne žádné pevně zařazené body nemáme, takže by to byl první bod odpoledního jednání. Já se zdráhám říci 14.30, protože vzhledem k tomu, že máme ve 13.15 volby, tak je možné, že odpolední jednání bude zahájeno později, takže to nechci dávat přesně podle času, ale bude to prostě první bod. Hlasujeme o tom, že by to byl první bod odpoledního jednání Sněmovny.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování má číslo 8, přihlášeno je 184, pro 31, proti 121. Návrh nebyl přijat.

Další návrh pana poslance Grospiče, bod 144 tisk 908, referendum o vystoupení z NATO, to samé, první bod odpoledne 11. 1.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování má číslo 9. Přihlášeno je 184, pro 34, proti 131. Návrh nebyl přijat.

Pan poslanec Koníček si přeje bod 114 a bod 173, což jsou novely zákony o majetkovém vyrovnaní, zařadit na středu 11. 1. po polední pauze, to je ten stejný případ z hlediska časového. Mohu jedním hlasováním, pane poslanče? Respektive zeptám se Sněmovny, zda je námitka proti společnému hlasování o těchto dvou bodech. Není tomu tak.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 10. Přihlášeno je 184, pro 132, proti 125. Tento návrh nebyl přijat.

Paní poslankyně Chalánková navrhuje bod 107, tisk 707, poslanecký návrh zákona o pohřebnictví, zařadit ve dvou alternativách. Nejprve by to tedy bylo 18. 1. jako třetí bod odpoledne po bodu 43.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 11. Přihlášeno je 184, pro 58, proti 71. Návrh nebyl přijat.

Druhá alternativa je ten samý den po všech pevně zařazených bodech, což by znamenalo jako pátý bod, pardon šestý bod, protože tam jsme zařadili již návrh pana poslance Bělobrádka, takže jako šestý bod po bodu tisku 983, to byl ten návrh pana místopředsedy Bartoška.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 12. Přihlášeno je 184, pro 60, proti 71. Tento návrh přijat nebyl.

Pan poslanec Velebný si přeje zařadit tisk 986, Státní zemědělský intervenční fond, na čtvrtok 12. 1. po bodu 246, což by tedy znamenalo jako třetí bod, protože máme tam zařazen 245 a 246, takže jakoby třetí bod.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování má číslo 13. Přihlášeno je 184, pro 148, proti 5. Návrh byl přijat.

A poslední, návrh pana poslance Soukupa, který navrhuje nový bod, a to Diskuse o zřízení stálé komise k Ústavě a mezinárodním smlouvám, a to jako první bod 31. 1.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 14. Přihlášeno je 184, pro 105, proti 33. Tento návrh byl přijat.

Žádné přihlášky nevidím, takže mám za to, že jsme vyčerpali všechny návrhy, které padly k pořadu schůze. Nikdo nemá námitku, v tom případě budeme hlasovat o celém návrhu pořadu 54. schůze Poslanecké sněmovny, tak jak by písemně předložen a upraven schválenými pozměňovacími návrhy.

Zahajuji hlasováním a ptám se, kdo souhlasí s návrhem pořadu schůze. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 15. Přihlášeno je 184, pro 145, proti 3. Tento návrh byl přijat. Konstatuji, že jsme s návrhem pořadu této schůze vyslovili souhlas.

Můžeme tedy přikročit k projednávání prvního bodu, který tímto otevírám. Je to bod

1.

Zákon, kterým se mění zákon č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 596/2/ - vrácený prezidentem republiky

Stanovisko prezidenta republiky s odůvodněním nesouhlasu s tímto zákonem vám bylo doručeno jako tisk 596/3.

Zeptám se zástupce navrhovatelů, kterým je pan poslanec Jiří Dolejš, zda si přeje vyjádřit se ke stanovisku prezidenta republiky. Je tomu tak.

Poslanec Jiří Dolejš: Nechci dlouho zdržovat, myslím, že většině Sněmovny je jasno, oč běží. Přesto si ale myslím, že to glosu od předkladatelů zaslouží.

Především bych chtěl rád zdůraznit, že tento návrh neměl nějakou velkou a komplexní ambici zasahovat do daňového systému. Prostě je to malý krok na dlouhé cestě, a kam tam cesta povede, je samozřejmě věcí daleko složitější politické debaty, kterou povedeme jistě v předvolební kampani a možná i v novém volebním období, ti, co tady budou sedět. To za prvé.

Za druhé, pro tento malý krok s ohledem na to, že jde o snižování daní, byl široký souhlas v obou komorách Parlamentu. Přestože máme přístupy k ekonomice a k daním různé, tak v tomto jsme si rozuměli bez ohledu na barvu trička.

Další věc, proč jsme si možná rozuměli, je, že jde o parametr, který se nám v České republice dostal mimo zvyklosti, a běžné je v evropských zemích velmi nízké nastavení v této komoditě. To je třetí poznámka.

Poslední poznámka. Nejde tady o nějaké složité lobbistické záležitosti. V podstatě jde o to, abychom aspoň tímto malým krokem usnadnili pestrost nabídky pro občana a pro čtenáře, protože zejména malonákladové tituly to mají těžké. Připomenu, že náklad za posledních deset let obecně na trhu klesl o více jak 55 % a každá trocha toho kyslíku, aby vydavatelé mohli dýchat, jim samozřejmě prospěje a prospěje v konečném důsledku čtenářům, protože o ty nám jde. A kdybych měl parafrázovat, protože si to možná nepamatují přesně, kdysi Denis Diderot říkal: Bojme se těch, kteří mají přečtenou jenom jednu knihu. Dejme lidem šance, ať si toho mohou přečíst víc. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji, pane poslanče. Zeptám se pana zpravodaje rozpočtového výboru, kterým je pan poslanec Votava. Nepřeje si vystoupit. Tak v tom případě otevřím rozpravu, do které nemám žádnou přihlášku, a rozpravu končím.

V tom případě vás chci informovat, že článek 50 odst. 2 Ústavy České republiky stanoví, že pokud Poslanecká sněmovna setrvá na vráceném zákonu nadpoloviční většinou všech poslanců, zákon se vyhlásí. Jinak platí, že zákon nebyl přijat. Prosím, aby bylo nastaveno příslušné kvorum, tzn. 101.

Budeme hlasovat o následujícím návrhu usnesení: "Poslanecká sněmovna setrvává na zákonu, kterým se mění zákon č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, ve znění pozdějších předpisů, podle sněmovního tisku 596/2." Kvorum je nastaveno, budeme hlasovat.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 16. Přihlášeno je 182, pro 133, proti 30. Usnesení bylo přijato. Konstatuji, že zákon bude vyhlášen.

Tím jsme ukončili projednávání bodu číslo 1 a budeme pokračovat bodem číslo

2.

Zákon, kterým se mění zákon č. 159/2006 Sb., o střetu zájmů, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 564/14/ - vrácený prezidentem republiky

Stanovisko prezidenta republiky s odůvodněním jeho nesouhlasu s tímto zákonem vám bylo doručeno jako tisk 564/15.

Zeptám se navrhovatele, pana ministra Chvojky, zda si přeje vystoupit. Podle jeho pohybu soudím, že ano. Pan ministr má slovo.

Ministr vlády ČR Jan Chvojka: Děkuji za slovo, pane předsedo, hezké odpoledne, dámy a pánové. Myslím, že už by bylo zbytečné rekapitulovat, o čem je jak původní návrh novely zákona o střetu zájmů, tak říkat, jaké byly pozměňovací návrhy, které byly přijaty v průběhu projednávání v ústavněprávním výboru a mandátovém a imunitním. Chtěl bych se vyjádřit jenom k vetu pana prezidenta.

Pan prezident republiky spolu s vrácením návrhu Poslanecké sněmovně zveřejnil své stanovisko, ve kterém poměrně zevrubně rozebírá, z jakých důvodů návrh vetoval. Body stanoviska lze shrnout do tří okruhů, z nichž první je – nedostatečně odůvodněné a podložené pozměňovací návrhy, jejichž prostřednictvím byl návrh zásadně změněn. Za druhé, omezení veřejných funkcionářů uvedené v § 4a, 4b a 4c, to jest média, veřejné zakázky a dotace, překračují hranice ústavnosti a neprojdou, dle jeho názoru, testem proporcionality. Ustanovení § 4b a 4c jsou navíc v rozporu s mezinárodními závazky. Předběžná úprava měla být vedena spíše cestou ústavního zákona nežli pouze zákona běžného. A třetí výtoka či třetí okruh, použitím nepravé retroaktivnosti došlo k zásahu do principů legitimního očekávání spojeného s ochranou vlastnictví.

Já bych jenom rád k tému okruhům poznamenal toto. Ten první. Pozměňovací návrhy, které se týkají § 4a, 4b a 4c, byly doplněny odůvodněním, které bylo na poměry Poslanecké sněmovny standardní, a byly rádně a obšírně projednány jak v rámci výborů PSP, tak na jednání pléna. Myslím si, že není vůbec neobvyklé,

naopak že je obvyklé, že jsou v průběhu projednávání zákona načteny v různých výborech pozměňovací návrhy. Tak tomu bylo i u projednávání tohoto zákona. Není to nic, co by bylo v rozporu s Ústavou a co by bylo nenormální. Naopak je to zcela běžné. A pokud si dobře pamatuji, tak ty pozměňovací návrhy, a nejenom ten můj, ale i ty ostatní, byly spíš nadstandardně odůvodněny a nadstandardně projednávány. Pokud si vzpomenu na některé jiné návrhy zákonů a novely, kde máte pozměňovací návrh, který má důvodovou zprávu o rozsahu dvou vět, tak tady zde šlo úplně o něco jiného.

Co se týče rozporu s mezinárodním právem, rozpor s protokolem č. 12 k Úmluvě o ochraně lidských práv a základních svobod nemůže nastat, jelikož ho Česká republika dosud neratifikovala. Ústavnost návrhu je dle mého názoru dodržena a zásah do práv je vyvážen veřejným zájmem na eliminaci střetu zájmů politických funkcionářů a zájmem na ochraně demokratického právního státu.

A poslední výtna: nepravá retroaktivita. To je podle mého názoru něco úplně nelogického. Nepravá retroaktivita není v současné legislativě ničím neobvyklým a dle předkladatele nebude právo na ochranu vlastnictví dotčeno.

Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji, pane ministře. A nyní se zeptám zpravodajů. Nejprve zpravodaj ústavněprávního výboru, který byl garančním výborem, pan poslanec Vozka – nepřeje si. Paní zpravodajka výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj, paní poslankyně Kovářová – není přítomna. A pan zpravodaj mandátového a imunitního výboru, pan poslanec Plíšek, si také nepřeje vystoupit. V tom případě otevříram rozpravu a mám do ní zatím jednu přihlášku, a to je... S přednostním právem? Rádnou. Takže nejprve pan poslanec Okamura a potom pan předseda Faltýnek.

Poslanec Tomio Okamura: Vážené dámy a páновé, na úvod bych chtěl k tomuto hlasování o tzv. lex Babiš říci, že naše hnutí Svoboda a přímá demokracie, SPD, nesouhlasí s oligarchizací politiky a také nesouhlasíme s výsledky této vlády, které je hnutí ANO nedílnou součástí. Ale není možné, aby o tom, kdo půjde nebo nepůjde do politiky, rozhodovaly předem stranické sekretariáty vedené Bohuslavem Sobotkou a Miroslavem Kalouskem. My v našem hnutí SPD prosazujeme přímou demokracii, tedy systém, kde jsou politici občany přímo volení a také odvolatelní a mají hmotnou odpovědnost. Zákon je navíc neuvěřitelně hloupý a účelový paskvil, který v praxi navíc nic neřeší. Jeho cílem není odstranit střet zájmů, ale jen politicky útočit na jednoho politika. Tak se prosím zákony nedělají. Andrej Babiš přepíše akcie na rodinu anebo to výše jiným způsobem a v praxi bude mít stejný vliv jako dosud. Navíc to neřeší skutečné zneužívání vládní funkce. Miroslav Kalousek v minulosti dokonce prosadil zákon, že zbrojní zakázky nesmí soutěžit Ministerstvo obrany, ale jen soukromé firmy, a po léta pak z toho těžila firma jeho kamaráda Hávy. A stát přichází o miliardy.

Pokud chceme zabránit politikům zneužívat veřejné peníze, stačí málo: zavést jejich odvolatelnost a zavést hmotnou odpovědnost pro vrcholné politiky ve výkonné

funkci s povinností hospodařit s péčí řádného hospodáře, jako to mají jednatelé firem nebo starostové. To je systémové řešení, které navrhuje naše hnutí Svoboda a přímá demokracie, a tyto zákony jsme již tady předložili. To ovšem stávající politické elity, největší korupčníci a gangsteři v politice, odmítají.

Právo podnikat v občanském životě máme všichni stejné, je to naše lidské a ústavní právo. Jen je k tomu nutné připojit, že musíme mít také všichni vymahatelnou odpovědnost. Z výše uvedených důvodů naše hnutí Svoboda a přímá demokracie, SPD, tento zákon nepodporuje.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji, pane poslanče. Prosím pana předsedu Faltýnka.

Poslanec Jaroslav Faltýnek: Vážený pane předsedo, dámy a páновé, hezké opoledne. Já vystupuji k tomuto zákonu zde ve sněmovně již potřetí a vím, že moje vystoupení je vlastně zbytečné. Vím, že většina z vás je rozhodnuta přehlasovat veto prezidenta a tento zákon ušítý na jednoho člověka, na pana Babiše, definitivně schválit.

Nechci se opakovat. Většinu argumentů proti tomuto právnímu paskvili jsem již několikrát řekl, ale přesto mně dovolte ještě pár poznámek.

Začnu citátem našeho pana premiéra. Našeho pana premiéra naší společné koaliční vlády ze 17. dubna loňského roku z pořadu Partie na Primě. Citace zní: "Chci jenom říci, že ten zákon nebude působit zpětně. Měl by působit pro nově jmenované ministry v budoucnu. Tak je to, myslím, v pořádku." Ano, toto řekl náš premiér, a o pár měsíců později bojuje za to, aby zákonodárci přehlasovali veto prezidenta a zákon mohl platit už pro tuto vládu. Pro stávající ministry.

Pan premiér, který v roce 2013 při skládání této vlády velmi dobře věděl, koho posílá na pozici ministra financí, kdo má být jeho partner, o kterém všichni občané naší země věděli, co vlastní a jak se k tomuto majetku dostal. A hlavně, kdo mu tu vládu kvůli vnitrostranickým sporům nakonec vlastně zachránil. Dnes už samozřejmě zapomněl na to, co se stalo v roce 2013.

Dnes už ani neví, co říkal loni v dubnu v televizi celému národu. Klidně se rok před koncem volebního období podle našeho názoru jinak velmi úspěšné vlády otočí ke svému koaličnímu partnerovi a spojí se s Miroslavem Kalousekem.

Miroslav Kalousek se mě ptal, jak dlouho budu hovořit, že má nějaké jednání. Říkal jsem mu, že zhruba půl hodiny, je škoda, že neposlouchá.

Proč se tak stalo, dámy a pánové? Vždyť to moc dobré víte. Pro záchrany starých pořádků, vše pro záchrany starých vazeb.

Tomuto světu budovanému poctivě 25 let logicky pan Babiš vadí, překáží mu, nabourává ho, tak se nějaká ta lež nebo nůž do zad koaličnímu partnerovi prostě musí přehlédnout. Ta touha je tak veliká, že všichni toužíme jen po jediném: když už ho nemůžeme vyhnat ze země, měli bychom ho aspoň co nejvíce zranit, sáhnout na to, co budoval celý život. Jak jinak popsat naši horlivou snahu co nejdříve projednat zákon o střetu zájmů, který směřuje na jednoho jediného člověka a který vznikl kvůli

Andreji Babišovi? Vždyť to vypadá, jako by tento zákon byl jedním z nejdůležitějších zákonů v tomto volebním období. U žádného jiného zákona totiž většina z nás, ať se někoho nedotknu, neprojevila takové zapálení pro svoji práci. Někteří kolegové chtěli tak moc přehlasovat veto prezidenta, že byli ochotni svolat schůzi Sněmovny ještě během svátků. Pan kolega, kterého se to týká, se zrovna baví. Babiš jim tak moc vadí, že by si klidně zkrátil i Vánoce. Proč nechodit do práce o prázdninách, když se má hlasovat třeba o zpřísňení hazardu nebo zrychlení řízení u stavebního zákona? Všechny ostatní zákony pro lidi jsou pro tradiční kolegy až na druhé kolejí, klíčový je lex Babiš.

Zákon z dílny sociální demokracie a TOP 09 je úcelový, pokrytecký, demotivující a ohrožující demokracii. Proč je úcelový? Položme si tu otázku. Vždyť sami tvůrci zákona při rozhovorech v kuloárech Poslanecké sněmovny přiznávají, že pozměňovací návrhy sepsali proto, aby uškodili Andreji Babišovi, že to je motivem jejich jednání. Jediný, kdo to veřejně přiznal a řekl, byl Petr Fiala, předseda ODS.

Proč je novela pokrytecká? Tak se podívejme mezi sebe. Nejsme tady sice všichni, ale sedí mezi námi řada politiků, kteří převedli své firmy na manželky nebo děti a po převodu vlastnických práv právě těmto firmám raketově rostly příjmy z erárních peněz, ze státního rozpočtu a rozpočtů krajů a měst. Proč je tento zákon demotivující? Protože každý úspěšný podnikatel, který bude chtít vstoupit do politiky, si takový nápad rozmyslí, protože by se musel složitě zbavovat vlastního majetku, který buďoval celý život, a převádět ho na jiné subjekty. Proč novela ohrožuje demokracii? Psát zákony primárně namířené proti jedné osobě je vždy špatně, je to nebezpečný precedens, který pokrývuje náš právní rád.

Dámy a páновé, je fascinující sledovat, jak začnete řešit střet zájmů až v momentě, kdy se cítíte ohroženi jiným politickým subjektem. Proč jste tento problém neřešili ve volebních obdobích, kdy jste vládli? Proč jste neřešili střet zájmu, když ve vládách seděli ministři, kteří na oko převedli své firmy na rodinné příslušníky, kamarády a přátele? Proč jste neřešili komunální politiky, jejichž manželky zaměstnávali místní knotři? Proč jste neřešili společnosti, které ovládaly manželky komunálních politiků a jejichž tržby raketově rostly, když byly právě jejich manželé aktivní v politice? Proč jste neřešili majitele solárních elektráren, kteří seděli v Poslanecké sněmovně a jezdili na dovolené s řediteli státních firem a s lobbyisty?

Připomenu vám pář vašich bývalých, ale i současných kolegů. Pan ministr Bárta, který převedl svoji firmu na svého bratra a plánoval, jak soukromá bezpečnostní agentura ovládne Ministerstvo vnitra a policejní složky. A dále pan ministr Řebíček, Drábek, Besser a další a další. Tehdy nikomu nevadilo, že firmy některých z nich po vstupu do politiky zázračně zvětšily své tržby a zisky. Nikdo to neřešil a zákon porušen nebyl. Ale nebyli to jenom ministři, kteří takto postupovali. Máme i řadu poslanců, kteří své firmy převedli na rodinné příslušníky. Tyto firmy, zejména stavební firmy, začaly zázračně fungovat a stavět. Ale ne pro soukromé investory, ale pro města, správy a údržby silnic, Generální ředitelství cel, policii a další státní, krajské a obecní instituce. A všechno je v pořádku, nikdo to neřeší.

My se tady neustále bavíme o střetu zájmu a ohrožení demokracie. Například ODS je nejhlasitějším zastáncem svobody a bojuje tady proti střetu zájmu. A přitom

pan předseda poslaneckého klubu a jeden z nejvýše postavených politiků ODS Zbyněk Stanjura vlastnil firmu Eskon, vlastnil její akcie, po zvolení do funkce ji pak postupně převedl. Společnost obchodovala s nejvlivnějšími českými firmami, jako je například ČEZ, OKD – o OKD asi dnes ještě budeme mluvit – ale také měla zakázky od veřejných úřadů a institucí, včetně opavského magistrátu. Nechápu, jak může pan předseda vyčítat Andreji Babišovi střet zájmů.

Dalším takovým expertem na podnikání, respektive nepodnikání ve veřejné funkci, je Karel Schwarzenberg. Když byl ministrem zahraničí, v té době byl a stále je vlastníkem několika firem, třeba firmy Orlík nad Vltavou, s. r. o., kde je od roku 1992 vlastníkem téměř 100 % té firmy, která se věnuje zemědělskému podnikání a která čerpá dotace jak z evropských, tak národních zdrojů v řádu milionů korun. Když došlo k administrativnímu pochybení, a už jsem tady o tom hovořil minule, ale nijak ve zlém, pouze jsem to konstatoval, při čerpání dotací na obnovu rybníků a když měl tyto dotace vrátit, tak mu kolega z vlády pan Kalousek jako ministr financí tuto vratku odpustil.

Dalším expertem na etiku a střet zájmů je vážený kolega pan Václav Votava. Ten převedl stavební společnost, kterou vlastnil, na manželku a na syna. Tato společnost byla vítězem řady veřejných zakázek. Z výpisu z veřejného rejstříku vidíme, že celková hodnota těchto realizovaných zakázek byla zhruba 85 milionů korun. Není to moc, ale není i toto náhodou střet zájmů?

To, na co chci poukázat, je vaše pokrytectví. Předstíráte zde, že – před veřejností – jste tento zákon chtěli mít už dlouho, jen nebyla ta správná příležitost. A ta přišla teď. Máme tady Babiše, tak je potřeba ten zákon přijmout.

I pan prezident Zeman v podstatě zopakoval to, co si myslí ať ústavní právníci, tak velká část české veřejnosti. Ten zákon není koncipován obecně, ale je napsán proti jedinému člověku, který začal ohrožovat ekonomické zájmy tradičních politických stran.

Myslím, že už nemá smysl dál pokračovat, další záležitosti ať rozhodne Ústavní soud. Porušení zásady rovnosti mezi podnikatelskými subjekty, zásah do legitimního očekávání práv nabytých v dobré víře nebo rozpor s právní judikaturou EU, i když kolega Chvojka – omlouvám se, pan ministr Chvojka – říkal, že žádný rozpor není. Já předpokládám, že my jako poslanecký klub se obrátíme na Ústavní soud, protože vy se tu dnes chystáte vlastně již potřetí zvednout ruku pro zákon, který je už na svém startu podle našeho soudu protiústavní. Dokonce pan Mihola, předseda lidoveckého klubu, když jsme spolu mluvili, v klidu prohlásil, že se to teď s legislativní chybou schválí a pak se to opraví, že to vlastně není žádný problém. A já se ptám, jestli to myslíme vážně. Co si o nás budou myslit lidé venku? Ale vám je to, předpokládám, jedno, dámy a pánové, vy jste takhle byli zvyklí fungovat 25 let a vždy to nějak prošlo. Až teď, když je tu Babiš, tak se to zadrhává, tak jste na něj ušili tento zákon.

Závěrem mi dovolte, kolegyně a kolegové, abych ještě přečetl velmi stručné stanovisko a argumenty pana prezidenta, které ho vedly k vetu tohoto právního paskvílu. K vetu tohoto právního paskvílu! Nevim, zda jste to všichni četli, ale domnívám se, že ano, nicméně mi dovolte alespoň nějakou stručnou rekapitulaci, resp. uvést důvody, které vedly pana prezidenta k vetu.

1. Součástí uvedené novely zákona o střetu zájmů jsou i § 4a až 4c, které nebyly předmětem vládního návrhu zákona, byly do zákona zapracovány na základě pozměňovacích návrhů. Jejich odůvodnění je založeno na ničím nepodložených domněnkách, postrádá jakékoli konkrétní argumenty a je zjevné, že při jejich přijímání nebyla v úvahu vzata ta hlediska, která by měla být v právním státě pro tvorbu a schvalování každého zákona rozhodující. Namísto toho převážila snaha, jak to z obsahu těchto pozměňovacích návrhů vyplývá, pokusit se jejich prostřednictvím ovlivnit volnou soutěž politických stran, na které je za podmínek podle čl. 5 Ústavy ČR založen politický systém.

2. Příkazy a zákazy obsažené v § 4a až 4c zasahují do svobody jednotlivce a jeho základních práv, a protože i Poslanecká sněmovna je vázána Ústavou ČR, je v tomto případě namístož v preambule Ústavy ČR a jejího čl. 1 dovodit, jak to standardně činí i Ústavní soud, jedno ze základních pravidel fungování státní moci, kterým je zásada proporcionality přiměřenosti v širším smyslu, která zahrnuje principy vhodnosti, potřebnosti a přiměřenosti v užším smyslu, a z těchto hledisek namítanou právní úpravu posoudit.

3. § 4a stanoví, že veřejný funkcionář uvedený v § 2 odst. 1 nesmí být provozovatelem rozhlasového nebo televizního vysílání nebo vydavatelem periodického tisku ani společníkem, členem nebo ovládající osobou právnické osoby, která je provozovatelem rozhlasového nebo televizního vysílání nebo vydavatelem periodického tisku. Podle čl. 70 Ústavy ČR člen vlády nesmí vykonávat činnosti, jejichž povaha odporuje výkonu jeho funkce, s tím, že podrobnosti stanoví zákon.

Podle § 4 zákona o střetu zájmů, do doby účinnosti předmětné novely, člen vlády, členové vrcholných orgánů vybraných správních úřadů s celostátní působností, České národní banky, Nejvyššího kontrolního úřadu a od nabytí účinnosti předmětné novely i náměstci členů vlády, vedoucí kanceláří obou komor Parlamentu a vedoucí Kanceláře prezidenta republiky, předseda nebo člen Úřadu pro dohled nad hospodařením politických stran a politických hnutí a veřejné ochránce práv a jeho zástupce nesmí: podnikat nebo provozovat jinou samostatnou výdělečnou činnost, být členem statutárního orgánu, členem řídicího, dozorčího nebo kontrolního orgánu právnické osoby, která podniká, být v pracovněprávním vztahu nebo obdobném vztahu nebo ve služebním poměru, přičemž tato omezení se nevztahují na správu vlastního majetku.

Namítaný § 4a překračuje omezení obsažená v § 4, rozšiřuje je na všechny veřejné funkcionáře, jak jsou vymezeni v § 2 odst. 1, a vyplývá z něj, stejně jako z připojené novely zákona o provozování rozhlasového a televizního vysílání, že žádný veřejný funkcionář nesmí mít majetkově s rozhlasovým nebo televizním vysíláním nebo s periodickým tiskem nic společného. Z hlediska zásady proporcionality přiměřenosti v širším smyslu nutno vzít v úvahu, pokud jde o:

a) princip vhodnosti, že podle něho musí být příslušné opatření vůbec schopno dosáhnout zamýšleného cíle, jímž je ochrana jiného základního práva nebo veřejného statku (zájmu); lze si jen obtížně představit, že je-li cílem této právní úpravy zamezit ve veřejném zájmu zneužití rozhlasu, televize, periodického tisku veřejnými funkcionáři, že uvedená média jako jejich majitel nebo spolumajitel bude v rozporu

s veřejným zájmem zneužívat např. náměstek ministra, vedoucí Kanceláře Senátu, veřejný ochránce práv nebo jeho zástupce, a pokud jde o členy vlády, rámec jejich omezení stanoví čl. 70 Ústavy ČR; lze si tedy jen obtížně představit, že by člen vlády mohl mít majetkovou účast v některém z médií, aby mohl jejich prostřednictvím veřejnosti sdělovat informace o výkonu své funkce, a to z důvodu vlastnického nebo spoluúčastnického podílu způsobem, který odporuje výkonu jeho funkce (jinou věcí je, že člen vlády je většinou současně členem nebo předsedou politické strany, o tom však čl. 70 Ústavy ČR nehovoří);

b) princip potřebnosti, že podle něho povoleno ve vztahu k dotčeným základním právům a svobodám použít pouze nejsetrňějšího z více možných prostředků; i v případě, že by byl akceptován výše uvedený veřejný zájem, je právní úprava v kolizi s čl. 11 odst. 1 Listiny základních práv a svobod, podle něhož vlastnické právo všech vlastníků má stejný zákoný obsah a ochranu, a rovněž v kolizi s čl. 21 Listiny, podle jejíhož odstavce 1 občané mají právo podílet se na správě veřejných věcí a podle jejíhož odstavce 4 občané mají za rovných podmínek přístup k voleným a jiným veřejným funkcím. § 4 je v rozporu s ústavním principem nedotknutelnosti soukromého vlastnictví a z tohoto hlediska nutno považovat za dostačující a jako nejsetrňější omezení pro veřejné funkcionáře obsažená v § 4 zákona;

c) princip přiměřenosti v užším slova smyslu, že vychází z toho, že újma na základním právu nesmí být nepřiměřená ve vztahu k zamýšlenému cíli, tj. opatření omezující základní práva a svobody nesmějí svými negativními důsledky přesahovat pozitiva, která představuje veřejný zájem na těchto opatřeních; mají-li být narušena výše uvedená základní práva, pak intenzita převahy veřejného zájmu nad těmito ústavními hodnotami by musela být mimořádně silná a rovněž rádně odůvodněná, což z podkladů, které měli poslanci při schvalování zákona, však nevyplývá. Testu přiměřenosti § 4a obtížně vyhoví i proto, že zahrnuje i takové provozovatele televizního nebo rozhlasového vysílání, kteří nevysílají nic jiného než hudbu nebo naučné pořady, anebo vydavatele soustředující se na vydávání výlučně odborného periodického tisku.

4. § 4b stanoví zákaz obchodní společnosti, v níž má člen vlády nebo vedoucí jiného ústředního správního úřadu nebo jím ovládaná osoba podíl alespoň 25 %, účastnit se zadávacího řízení podle zákona o zadávání veřejných zakázk, včetně zadání zakázky malého rozsahu, a § 4c zakazuje za stejných podmínek poskytnout obchodní společnosti dotaci nebo investiční pobídku.

Z hlediska zásady proporcionality přiměřenosti v širším smyslu nutno vzít v úvahu, že

a) pokud jde o princip vhodnosti, vychází se v této souvislosti zřejmě z toho, že cílem, resp. veřejným zájmem sledovaným touto právní úpravou, je zamezit tomu, aby veřejný funkcionář nezneužil svého postavení při zadávání veřejných zakázek nebo při poskytování investičních pobídek nebo dotací; schopnost této právní úpravy dosáhnout zamýšleného cíle je však v podstatě nulová, neboť zadávací řízení je zákonem o zadávání veřejných zakázek natolik propracováno, že ministr nebo vedoucí jiného ústředního správního úřadu nemá možnost, aniž by podstoupil neúměrné riziko, tento proces v rozporu se zákonem ovlivnit;

obdobně to platí o investičních pobídkách; na posuzování a rozhodování o žádostech o investiční pobídky se podílí organizace zřízená Ministerstvem průmyslu a obchodu, toto ministerstvo, a se svými závaznými stanovisky další čtyři ministerstva, v zákonem stanovených případech rozhoduje o žádostech vláda nebo je posuzuje Komise, je přitom aplikován nejen zákon o investičních pobídkách a jeho prováděcí předpisy, ale celá řada dalších právních předpisů, včetně přímo použitelných předpisů EU;

dotace jsou pro jednotlivé kapitoly obsaženy v zákoně o státním rozpočtu na příslušný rok, schváleném Poslaneckou sněmovnou, jejich poskytování se řídí rozpočtovými pravidly, zvláštními právními předpisy nebo i interními normativními instrukcemi; relevantní ingerence ministra spočívá ve vydání normativní instrukce, kterou se pak vyhlašování dotačních programů a proces rozhodování o poskytnutí dotací v konkrétních případech řídí, přičemž žádosti jsou zpravidla kolektivně, někdy i vícestupňově posuzovány. Zdrojem značné části dotací jsou prostředky EU, jejich čerpání se řídí rozsáhlou metodikou, jejíž dodržování podléhá vícestupňové kontrole, a to i ze strany orgánů Komise;

b) pro princip potřebnosti platí obdobně to, co bylo uvedeno výše ve vztahu k předmětné právní úpravě o principu vhodnosti;

c) pokud jde o princip přiměřenosti v užším smyslu, je ve vztahu k předmětné právní úpravě rozhodující. § 4b a 4c jsou zcela jednoznačně v rozporu s čl. 3 odst. 1 Listiny základních práv a svobod, podle něhož se základní práva a svobody zaručují všem, bez rozdílu, a to kromě jiného, i majetku nebo jiného postavení a s čl. 11 odst. 1 "Listiny", podle něhož vlastnické právo všech vlastníků má stejný obsah a ochranu. Na získání veřejné zakázky, investiční pobídky nebo dotace sice není právní nárok, ale přijatá právní úprava, která předem vylučuje určitý okruh žadatelů o veřejnou zakázku, investiční pobídku nebo dotaci, zakládá mezi obchodními společnostmi nerovnost, je pro ně diskriminační a z hlediska ústavního principu jednoznačně nepřiměřená. Tato právní úprava nastoluje stav, kdy člen vlády se musí rozhodnout, zda se stane nebo zůstane členem vlády, a pak obchodní společnost, v níž má podíl, v konkurenčním prostředí zanikne se všemi důsledky, které s tím souvisí, nebo přestane být členem vlády, anebo zůstane členem vlády a svůj podíl převede na jiný subjekt. Přitom ovšem platí ústavní zásada, že základní právo lze omezit nejen v případě mimořádně silného a rádně odůvodněného veřejného zájmu, ale současně i při pečlivém šetření podstaty a smyslu omezovaného základního práva, s čímž tato právní úprava nepočítá. Výrazné pochybnosti vyvolává rovněž kritérium 25% majetkové účasti, a to jednak proto, že pokud veřejný funkcionář bude mít majetkovou účast např. 24 %, obchodní společnost se může bez omezení ucházet o veřejnou zakázku, investiční pobidku nebo dotaci, zatímco při 25% majetkové účasti veřejného funkcionáře obchodní společnost by tuto možnost neměla. Ale především proto, že při 25% majetkové účasti veřejného funkcionáře bude na svých právech krácen nejen veřejný funkcionář, ale i ostatní společníci.

5. § 4b a 4c jsou ve zřejmém rozporu i s mezinárodními smlouvami, jimiž je Česká republika vázána, zejména s protokolem č. 12 k Úmluvě o ochraně lidských práv a základních svobod, který v čl. 1 bodě 1 stanoví, že užívání každého práva přiznaného zákonem (v daném případě jde o právo ucházet se o veřejnou zakázku,

investiční pobídku nebo dotaci) musí být zajištěno bez jakékoli diskriminace, a to kromě jiného, i z důvodu majetku nebo jiného postavení; jde přitom o úmluvu, která je součástí ústavního pořádku ČR.

6. Odůvodnění pozměňovacích návrhů promítnutých do § 4a až 4c zákona, které by na základě konkrétních argumentů osvědčilo výraznou převahu uvedenými ustanoveními chráněného veřejného zájmu nad ochranou základních práv, která jsou těmito ustanoveními dotčena, v Poslanecké sněmovně nezaznělo a bylo založeno pouze na obecných tezích nedoložených žádnými konkrétními argumenty. Naproti tomu ze záznamu z rozpravy zřetelně vyplývá, že tato ustanovení jsou namířena na politického konkurenta s cílem ho oslavit, k tomu ovšem zákon v demokratické společnosti sloužit nemůže, nemůže být výsledkem libovůle.

7. I v případě, že pro intenzivní ochranu veřejného zájmu sledovaného § 4b a 4c by existovaly reálné argumenty, je otázkou, zda uvedená ustanovení, vztahující se bez rozdílu na všechny členy vlády, by nepřekročila rámec čl. 70 Ústavy ČR a zda si nevyžaduje úpravu ústavním a nikoliv obyčejným zákonem. Je nutno vzít zároveň v úvahu, že jde o úpravu, která má zjevně ústavní rozměr i proto, že nastoluje otázku neslučitelnosti členství ve vládě se správou vlastního majetku, která spočívá např. i ve výkonu práv akcionáře nebo podílníka v obchodní společnosti (bez účasti ve vymezených orgánech obchodní společnosti). Na ústavní zákon navazující právní úprava obyčejným zákonem by pak musela být taková, aby ji nebylo možno obcházet, což nyní předložený zákon nezajišťuje.

8. Zákon v přechodných ustanoveních vylučuje použití zákazů uvedených v § 4a na veřejného funkcionáře, který zahájil výkon veřejné funkce před nabytím účinnosti § 4a, a dále stanoví, že řízení o poskytnutí dotace nebo investiční pobídky, zahájená přede dnem nabytí účinnosti této novely zákona, se dokončí podle dosavadních právních předpisů, neboli se na ně nepoužije § 4c. Naproti tomu zákon ve vztahu k § 4b obdobnou úpravu v přechodných ustanoveních neobsahuje, což znamená, že pokud se obchodní společnost, v níž má veřejný funkcionář zákonem stanovený podíl, stane uchazečem o veřejnou zakázku přede dnem nabytí účinnosti této novely zákona a zadávací řízení nebude do tohoto dne ukončeno zadáním veřejné zakázky, musí být zadavatelem ze zadávacího řízení vyloučena. Jde sice zřejmě o obecně přijatelnou tzv. nepravou retroaktivitu, ale s ní souvisí i princip legitimního očekávání, jehož podstatou je majetkový zájem, který spadá pod ochranu čl. 11 odst. 1 Listiny základních práv a svobod a čl. 1 Dodatkového protokolu k Úmluvě o ochraně lidských práv a základních svobod.

Kolegyně, kolegové, toto bylo stanovisko, kterým zdůvodnil svoje veto prezent republiky. Já se vám moc omlouvám za to, že jsem to zde celé přečetl a že jsem zdržel jednání Poslanecké sněmovny. Nebyla to žádná obstrukce. Máme času poměrně dost. Věřím tomu, že se vám podaří tento zákon dneska schválit, veto prezidenta přehlasovat, jak bylo několikrát již řečeno.

Nicméně z mé strany poslední prosba. V případě, že by se tak nestalo, jsme připraveni jako hnutí ANO k racionální debatě o zákonu o střetu zájmů pro příští volební období. Ale nezlobte se, opravdu se nám nelibí, že je to norma ušitá na jednoho člověka a hlavně že má platit de facto od zítřka.

Děkuji za pozornost. (Potlesk poslanců ANO.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji, pane poslanče. Mám zde jednu faktickou poznámku a to je poznámka pana poslance Votavy, potom vystoupí další řádně přihlášení do rozpravy.

Poslanec Václav Votava: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedo, kolegyně, kolegové, chtěl bych reagovat na ubohostí, výlevy, které tady přednášel pan kolega Faltýnek, předtím dlouholetý člen sociální demokracie. Víte, je docela pikantní, když tady moralizuje člověk, který je ve statutárním orgánu členem představenstva Agrofertu a zároveň je předsedou zemědělského výboru. Agrofert, pokud vím, má jednu z hlavních činností, zemědělství. Takže to je opravdu pikantní, když tady takto moralizuje.

Vzpomenul tady řadu lidí, včetně mě. Své kolegy nevzpomíná, kteří mají firmy. To se samozřejmě nehodí. Já jsem v roce 2002 šel do Poslanecké sněmovny, tedy do politiky, jako třetinový vlastník firmy, kterou tady zmínil pan kolega Faltýnek. A novináři se mě ptali ještě předtím, než jsem byl zvolen, jak se zachovám, když budu zvolen. Řekl jsem, že nebudu ve firmě, nebudu ani ve statutárním orgánu a že svůj obchodní podíl, třetinový obchodní podíl, převedu na svého syna. To jsem také učinil a patnáct let nejsem ve firmě. Jsem jejím zaměstnancem stále, samozřejmě. Jinak nejsem vlastníkem firmy. Nepobírám z toho žádný plat, nepobírám z toho žádné výhody. Nic takového.

Myslím, že pan ministr Babiš mohl učinit to samé. Mohl, když šel do politiky, říct: tak já to převedu na někoho... (Upozornění na čas.) On to teď chce převést do svěřeneckého fondu. V podstatě je to totéž, jako kdyby to převedl na manželku. (Upozornění na čas.)

Takže děkuji. To jenom na vysvětlenou, protože pan kolega Faltýnek tady opravdu říká ubohostí. Úbohosti.

Předseda PSP Jan Hamáček: To je faktická poznámka? Prosím pana předsedu Faltýnka.

Poslanec Jaroslav Faltýnek: Přátelé, je velká škoda, že se vzájemně neposloucháme. Velká škoda. Samozřejmě že v řadách poslanců je mnoho lidí, kteří mají firmy. V řadách našich, komunistů, všech. To jsem nekritizoval. Kritizoval jsem firmy, které byly převedeny na rodinné příslušníky a dělaly byznys se státem a s municipalitou. A to není žádná ubohost. Kdybych chtěl zdržovat, pane kolego, tak tady dvacet veřejných zakázek můžu přečíst. Proč bych to dělal? Proč bych to dělal? Řekl jsem jenom, že je to pokrytecké, že jste to neřešili celou dobu. A teď, když přišel Babiš, tak to prostě řešíte. To je všechno. To je všechno.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Dámy a páновé, pěkné odpoledne. Děkuji vám pane poslanče za vaši faktickou poznámku.

Eviduji řádné přihlášky. Nyní vystoupí pan poslanec Fiedler. Připraví se pan poslanec Pilný, řádně přihlášený. Prosím, máte slovo.

Poslanec Karel Fiedler: Děkuji za slovo, pane předsedající. Ono to vypadalo ze začátku, že k tomuto zákonu nebude asi žádná velká diskuse, protože oni jsou víceméně zřejmě všichni rozhodnuti, jak budou hlasovat, ale možná to tak nebude. Začíná přibývat jmen na tabuli a možná, že diskuse bude delší. Myslím si, že to bude dobré, že to bude ku prospěchu věci.

Bohužel potvrdím slova pana předsedy Faltýnka, že je škoda, že se tady moc neposloucháme. Že je dobré někdy poslouchat, co se tady povídá. Snažím se to dělat. A bylo to jedno z mých novoročních přání, které jsem uváděl do rozhovoru do Parlamentních listů, že přeji všem politikům ze všech politických stran opozice i koalice, abychom se vzájemně více poslouchali. Méně na sebe útočili, trochu více se respektovali a nezaujímal pouze takové striktně vyhraněné postoje – všechno je špatně nebo všechno je dobře. Vzájemná tolerance a respektování se je někdy ku prospěchu věci.

Řada z argumentů, které by člověk mohl k tomuto tématu říci, už tady zazněla od mých předčeňáků. Nicméně vzpomenu jednu věc. Já se s obsahem a s myšlenkou zákona dokážu ztotožnit. Chápu principy, které k němu vedou. Ale ten zlomový bod u mě, kde já jsem váhal, jak se k tomu mám postavit, nastal naprostě jednoznačně v okamžiku, kdy tady na půdě Poslanecké sněmovny zaznělo – už to říkal pan předseda Faltýnek, byl to pan předseda ODS Petr Fiala, který řekl ano, je to ušito na jednoho člověka. V tu chvíli jsem řekl pozor, tak toto opravdu je trošku zvláštní. Tohle bychom asi neměli dělat, že budeme šít zákony na jednoho člověka.

Byla tady jmenována řada případů. Nebudu je zbytečně opakovat. Možná bych mohl uvádět další, kdy v minulosti se dělaly věci, které byly podivné. Firmy vlastnil někdo jiný, ale byli spřáteleni a přihrávaly se tam zakázky. To byl ostatně také důvod, proč jsem v roce 2012 se začal v politice angažovat, protože se mi nelíbil stav, jaký byl. A jestliže toto všechno tady bylo, a teď si myslím, že jsem nepatřil k poslancům, kteří tady doposud seděli a nemluvili. Já jsem tady v Poslanecké sněmovně se přece jenom trošku něco namluvil, tak asi z mých minulých vystoupení je vám snad jasné, že nejsem žádným členem fanklubu pana Andreje Babiše. Nicméně já jsem dneska poslanec nezařazený. Nepatřím do žádného poslaneckého klubu. Nejsem členem žádného politického uskupení, ani strany, ani hnutí. Jsem naprostě nezávislý člověk a ohromně si to užívám. Nejsem svázán žádnými stranickými povinnostmi, nebo politickými, a mohu opravdu svobodně říkat, co si myslím, jak se na věci dívám. A tuto výhodu si velmi užívám. Že dnes se na věci mohu dívat naprostě nezaujatě, nemám žádné vazby. Nejsem ani ortodoxní opozice. Nejsem ani koalice a užívám si to.

Myslím si, že opravdu, a zaznělo to tady, opět to bylo myslím panem předsedou Faltýnkem, že pan předseda vlády se vyjádřil, že to nebude mít žádnou retroaktivitu. A teď to v podstatě retroaktivita je. A budu velmi rád, když momentálně není přítomen nový pan ministr Chvojka, který se vyjadřoval k retroaktivitě, že postoj,

který tady prezentoval, doufám bude mít pořád konzistentně stejný. Že nebude dneska platit a jindy neplatit, tak jak jsme tomu byli mnohokrát svědky.

Ale ke kolegům k ANO, kteří tady sedí přede mnou, mám také jednu věc. Vy dneska si stěžujete na to, jak se k vám koaliční partneři chovají. Nezlobte se na mě kolegové, nebudu vás oslovovat jednotlivě, obecně všechny. Vy jste s nimi byli ve vládě. Koho jste si vybrali, tak ted... a řadu zákonů jste také spolu prohlasovali. To se na mě nezlobte. Takže dneska si tady – já vím, že začíná předvolební boj, že bude za chvíliku říjen a budete proti sobě bojovat. Ale to se na mě nezlobte, to si musíte sami ujasnit, s kým jste v koalici a co všechno jste společně prohlasovali. To je pravda. A mně se to ne zdálo vždycky líbilo, co jste všechno prohlasovali.

Byla podle mě velmi rozumné si poslechnout to, co tady bylo přečteno – zdůvodnění pana prezidenta, proč zákon vetuje. A škoda, že to řada z vás neposlouchala, protože tam byla řada rozumných argumentů, proč bychom se nad tím měli zamyslet. Když tento zákon projednávala Poslanecká sněmovna, byl ve třetím čtení, tak kolega Schwarz navrhoval jeho vrácení do druhého čtení. Já jsem byl, možná pro vás některé překvapivě, jediný z těch, kdo se k tomu připojil a podpořil návrh vrácení do druhého čtení, protože si myslím, že tam je řada věcí, které se ještě mohly promyslet, domyslet. Ale hlavně opravdu si myslím, že je správné, aby to začalo platit až od nového volebního období. Aby pravidla, která jsou potřebná upravit a zpřísnit, abychom je nejdříve uvážili, protože některé věci, které tady zazněly, argumenty, byly opravdu velmi logické a pragmatické, proč by se některé věci měly upravit.

A opravdu je to, jestliže, jak bylo veřejně přiznáno jak tady na půdě Sněmovny, tak v kuloárech, tak jinde, je to namířeno proti jedné osobě a v běhu volebního období, to není podle mě úplně správné. Jestliže – a znova opakuji, víte, že nejsem žádný fanoušek Andreje Babiše, ale jestliže jeho hnutí vzniklo v roce 2011, proč v té době už nebyly přijaty zákony pro to, nebo přijat zákon pro to, aby když se dostane do politiky, aby tohle vlastně nemohlo vzniknout? Tehdy bylo enormní úsilí věnováno tomu, aby se prohlasoval restituční tunel. Možná by bylo rozumnější, kolegové, kdybyste se tenkrát zabývali tím, jak udělat preciznější zákon o střetu zájmů.

Já budu hlasovat stejně, jako jsem hlasoval. Já jsem se v těch dvou předešlých hlasování vždy zdržel hlasování, a to z toho důvodu, že s myšlenkou toho zákona se ztotožňuji, že pravidla je třeba jasně stanovit, vymezit a možná zpřísnit, s tím souhlasím, ale mám výhrady vůči formě, jakou je to realizováno, v jaké době je to realizováno a s jakými chybami to má být realizováno.

Poslední věc. Už se chýlím k závěru, ať nemluvím tak dlouho. Já jsem pozorně sledoval některá televizní vystoupení a tam pan vicepremiér Babiš jasně řekl, že bude respektovat to, co nastane, pokud Sněmovně přehlasuje veto prezidenta, nicméně neopomíjeme to, že jasně řekl, že se bude domáhat svých práv. Jakých práv se bude domáhat? Já si myslím, že s velkou pravděpodobností v případě, že to Ústavní soud – protože všechno směřuje k tomu, že tam to asi skončí – prohlásí za neústavní, že i ušlých škod. Jaké budou, v jaké výši? Dnes v 17 hodin tady budeme projednávat – pan premiér tady je – kauzu OKD, kde už obrovské škody vznikly. Udělejme

jednoduchou kalkulaci – 44 tisíc bytů, fiktivní pomyslná, nikoliv nadsazená, cena 500 tisíc za byt, když to vynásobíme, je to 22 miliard. Když k tomu připočítáme kladenské byty, je to další miliarda navrch. Takže jenom ty byty měly odhadem, a to si myslím, že nijak nepřeháním, že hodnota bytu je 500 tisíc, i tehdy, jenom ty byty měly hodnotu přes 20 miliard. A prostřednictvím pana předsedajícího, vy jste, pane premiére, nechal prodat ten zbytek za těch mrzkých pár miliard, 4,1 nebo kolik to bylo.

Já vím, že jste tady vysvětloval, že jste navazoval na historii, kterou způsobil podle vašeho tvrzení ODS, což to vaše tehdejší vysvětlení působilo poměrně věrohodně. Ale ať nezasahuji do programu po 17. hodině, ale tady říkám, tenkrát vznikly nějaké škody. Ostatně sociální demokracie má zkušenosti s exekucí, kdy nerespektovala nějaké právní prostředí nebo právní výklad a dnes má problémy s Lidovým domem.

Já si myslím, že není úplně rozumné dávat možnost, jak současný přebytek z loňského hospodaření, těch necelých 62 miliard, jak možná ho budeme muset částečně dávat na úhradu nějakých nákladů. Jste si opravdu všichni tak jistí tím, že to proběhne v klidu a že nebude nikdo vymáhat případné škody? Já si tím tak úplně jistý nejsem, a proto budu hlasovat opět stejně, zdržím se hlasování.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám také děkuji. Eviduji jednu faktickou poznámkou pana poslance Plzáka. Než vám udělím slovo, přečtu ještě omluvy. Dnes ze zdravotních důvodů od 15.40 do konce jednání se omlouvá pan poslanec Zdeněk Soukup a dále od 16 hodin do konce jednacího dne z důvodu naléhavých pracovních povinností v rámci resortu se omlouvá pan poslanec Milan Chovanec. A ještě jedno oznámení, pan poslanec Vondráček bude hlasovat s náhradní kartou číslo 15.

Prosím, máte slovo.

Poslanec Pavel Plzák: Děkuji, pane předsedající. Vážené kolegyně, kolegové, kolega Fiedler mi tady vnukl jednu myšlenku, jestli nevzniknou nějaké škody. Já jsem velmi pozorně poslouchal projev pana předsedy Faltýnka a velmi pozorně jsem poslouchal, protože ty argumenty jsem neznal, to, čím zdůvodnil pan prezident své stanovisko. A viděl jsem, že zde jeden z autorů těch kontroverzních pozměňovacích návrhů, současný ministr pro legislativu, si poznámky nedělal. Předpokládám, že tedy ty argumenty zná. A já bych byl opravdu velice rád, jestli byste vystoupil a vysvětlil mi, v čem se pan prezident mylí. To znamená, pokud ten zákon projde, v čem se prezident mylí a v čem jsou ty argumenty liché. Jako právník, jako ministr pro legislativu, prosím vás, pane ministře, zdůvodněte mi, v čem se pan prezident mylí. Vyvraťte jeho argumenty, a já pak možná budu jaksi chápávat to, proč Sněmovna pro tento zákon hlasuje a proč si je jistá, že nevzniknou žádné škody. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám také děkuji. S přednostním právem pan ministr. Prosím.

Ministr vlády ČR Jan Chvojka: Já si myslím, že ta diskuse je v podstatě zbytečná, protože si nemyslím, když panu kolegovi odpovím, že změní názor, ale za prvé mě neposlouchal, protože jsem ze začátku říkal, že tam jsou tři okruhy a na každý z těch okruhů jsem reagoval. Nepovažuji za nelogický argument to, že bylo něco přidáno do zákona na základě pozměňovacího návrhu. Jak jsem říkal, každý zákon tady, skoro každý zákon, je upravován pozměňovacími návrhy a myslím si, že málokterý zákon, ke kterému byly přidány pozměňovací návrhy, byly ty pozměňovací návrhy tak odůvodněny a tak často a rychle, pardon, krátce, podrobně, dluze, devět měsíců – trošku jsem se zamotal – pozměňovací návrhy se projednávaly devět měsíců, za prvé, na ústavněprávním výboru, za druhé, každý z těch pozměňovacích návrhů byl velmi podrobně a dluze odůvodněn. Takže ústavní stížnost nebo veto s tím, že byl zákon upraven, že tam bylo něco dodáno pozměňovacím návrhem, je samozřejmě nesmysl. (V sále je hluk.)

Další argument, že zákon nějakým způsobem ubírá někomu právo na něco, no tak ono – pokud jste četli rozhovor s panem docentem Jelínkem, on to říká naprostě přesně. On každý zákon upravuje či někomu v něčem zabraňuje či mu dává nějakou povinnost. S tím paní profesorka Válková skoro kývá, já věřím, že se mnou souhlasí. Zákon o silničním provozu říká, že máte jezdit v obci do 50 km v hodině. Ten zákon vám nějaké své právo upírá, protože vy byste jezdil možná 80 km nebo jak. Takže to je další nesmyslný argument.

A těch argumentů je tam mnohem více. Ale já jsem je rozporoval na začátku –

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já se omlouvám, pane ministře, že vstupuji do vašeho projevu, ale požádám vás, kolegyně a kolegové, o ztištění, aby bylo dobré rozumět, co pan ministr říká. Prosím.

Ministr vlády ČR Jan Chvojka: Já jsem je rozporoval už na začátku, a jak jsem říkal, nemyslím si, že byste změnil názor, protože vy jste člen – říkám to správně? – poslaneckého klubu ANO, kde máte podle mě závazné hlasování a musíte hlasovat proti tomuto zákonu. Nevěřím, že všech 47 poslanců z vašeho hnutí má naprostě stejný názor. To se málokdy stává. Neříkejte, že kdybych vám tady nějak odpověděl, že vy ten názor změníte. Tomu nevěřím.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji. Nyní rádně přihlášený pan poslanec Pilný. Připraví se pan poslanec Vondráček, pan poslanec Grospič atd. Prosím.

Poslanec Ivan Pilný: Děkuji za slovo, pane předsedající. Možná zase trošku zbytečný projev, ale já kromě toho, že jsem tady složil poslanecký slib, tak jsem si také řekl, že budu hájit zájmy zdravého rozumu do té doby, dokud ho tedy sám budu mít.

První věc, na kterou bych chtěl upozornit. Já tady nebudu rozebírat legislativní a faktické chyby, které jsou v novele zákona, to je asi věc Ústavního soudu, ale jenom připomenu název. Je to novela zákona o střetu zájmů. To není lex Babiš. Lex Babiš

z něj udělala většina Poslanecké sněmovny. Střet zájmů je totiž kategorie, která je zcela binární, je to jako žena nemůže být málo, nebo hodně těhotná, bud' je, nebo není, tak střet zájmů bud' je, nebo není. Vztahovat ho na jednu kategorii lidí, dokonce na jednoho ministra, který náhodou teď vadí, je absurdní a odporuje to zásadám zdravého rozumu. To je moje první připomínka.

Druhá připomínka se týká toho, že Sněmovna, jak tady bylo několikrát už zmíněno, je suverénem, ale nemůže si usurpovat právo, aby opravila názor voličů. Voliči, kteří zvolili Andreje Babiše sem do Poslanecké sněmovny, věděli velmi přesně, co Andrej Babiš vlastní, co to je za člověka a tak dále, a právě proto možná ho sem zvolili jako reprezentanta něčeho, co tady ještě v té Sněmovně vlastně nebylo. Takže myslím, že – ono se to stalo už při krajských volbách, kdy názor voličů byl také opraven postranním jednáním u piva atd., bylo to poměrně neobvyklé rozhodnutí, ale zdá se, že hnutí ANO začíná vadit natolik, že tuhle strategii můžeme považovat za prokázanou a neustále prosazovanou.

Třetí věc. Pokud máme opravovat zákon o střetu zájmů, tak bychom měli odstranit jeho bezhubost. Střet zájmů, a to tady už bylo zmíněno, desetkrát, stokrát byl v minulosti porušován a je stejně porušován, je porušován na municipální, krajské a jiné úrovni. Všichni se z toho nějakým způsobem vyviní. A jestli jsme chtěli ten zákon opravit, tak bychom ho měli opravit takovým způsobem, aby se to nedělo, protože u těch lidí zřejmě základní etika nefunguje. Já bych jenom chtěl podotknout, že patřím do kategorie lidí, kteří žádnou firmu nevlastní, takže evidentně v tomto případě žádný střet zájmů nemám ani nevidím žádné nebezpečí pro mě.

Dá se tedy říct, že přijímáme něco, co ztratilo původní smysl, který ta novela měla mít. Má základní legislativní, právní a faktické vady, ale přesto zřejmě dnes většina Poslanecké sněmovny na základě jednoduché strategie – všichni proti ANO a všichni proti Babišovi – přehlasuje veto pana prezidenta, které se opírá pouze o faktické úvahy a faktické body.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám také děkuji. S přednostním právem pan ministr. Prosím.

Ministr vlády ČR Jan Chvojka: Já musím reagovat na některé kolegy z ANO, kteří tři čtvrtě roku opakují, že to je zákon namířený proti jedné osobě. Nebudu opakovat ten termín. A potom v té analýze od Parlamentního institutu zase argumentují tím, že ten rozsah, dopad na ty subjekty je moc široký. To znamená, oni jednou říkají "to dopadá na našeho bosse", pak zase říkají, a shodou náhod v den, kdy má být koaliční rada k tomuto zákonu, že to je příliš široký okruh osob. To znamená, najednou vadí, v prosinci vadí, že dopadá na hejtmany, na starosty, na senátory, na členy České národní banky. A podobně by člen České národní banky neměl vydávat časopis např. o financích? Takže je ten zákon zamířen na jeho osobu, na jednu, anebo je zaměřen na příliš široký okruh osob? Jak to tedy je? To by mě zajímalo, jak to teda je. Je příliš široký, nebo na jednu osobu? V tom vidím určitý rozpor, kdybyste mi to

vysvětlil, pane kolego Pilný prostřednictvím pana předsedy. Tak řekněte, je to na jednu osobu, nebo na příliš široký okruh osob? Na koho to teda je?

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Dalším řádně přihlášeným je pan poslanec Vondráček, připraví se pan poslanec Grospič. Prosím.

Poslanec Radek Vondráček: Děkuji za slovo, pane předsedající. Já vlastně můžu plynule navázat. Tady zazněly nějaké dotazy a ten můj příspěvek na ně bude plynule navazovat, protože atď se to někomu líbí, nebo nelibí, tak v oblasti základních práv může zákon stanovit jenom to, co mu dovolí ústavní pořádek. A neberu názor, který tady prezentoval pan kolega ohledně České národní banky a podobně, ale my se musíme dívat, co je v ústavním pořádku České republiky. Já jsem velice zvažoval a vyvažoval, v jakém rozsahu by měl být ten můj příspěvek, protože jsem to počítal, já jsem myslím už počtvrté, dokonce ještě jednou více než pan Faltýnek, protože jsem vystoupil i ve druhém čtení a mám za sebou na poměry ústavněprávního výboru poměrně bouřlivou diskusi i na půdě tohoto výboru, a samozřejmě se nechci opakovat. Minule jsem měl nachystáno osm A4 stran a nakonec jsem využil zhruba polovinu. Dnes jsem postupoval stejným způsobem. Já jenom vypíchnu několik bodů, využiji toho, že moji předčeřenci tady citovali veto pana prezidenta a že ty hlavní argumenty zazněly, a budu klást jenom několik základních otázek.

Za prvé, týká se to omezení práva podnikání, které vyzdvihl i pan prezident v tom odůvodnění, a my jsme ho možná dostatečně nezdůraznili v těch předchozích příspěvcích. Právo na podnikání je garantováno Listinou základních práv a svobod, tuším je to článek 26. Ústava umožňuje omezení podnikání členů vlády v případě existence legitimního cíle a pouze co nejsetřejšími způsobem, to je základní zásada. Nicméně Ústava umožňuje omezení podnikání členů vlády. Pak tedy následuje ten test proporcionality, jestli v tomto případě je ten způsob přiměřený, či nikoli. Ale v případě obecných zastupitelů, v případě poslanců, v případě senátorů Ústava umožňuje pouze omezení určitých neslučitelných funkcí obyčejným zákonem, nikoli však činnost. Tady nám to ústavní zmocnění přímo chybí. Přesto ten nešťastný § 4a, který v tuto chvíli budeme hlasovat, obsahuje omezení činnosti této skupiny.

Navazuji na to, co je moc široká, či úzká skupina. Já tady trvám na tom, že zákon neústavně omezuje právo poslanců a senátorů bez ústavního zmocnění. A vzhledem k tomu, když jsme přehlasovávali vrácení toho zákona Senátem, to tady v podstatě žádná diskuse neproběhla, vlastně jsme vystupovali jenom my, členové hnutí ANO, a žádné odpovědi jsme se nedočkali, tak já po vzoru pana kolegy Plzáka vznáším dotaz a myslím si, že bez odpovědi, jak se k tomu stavějí předkladatelé – a určitou vyšší mocí tady máme vlastně dvojitěho pana předkladatele, protože pan dr. Chvojka je tu jednak jako ministr, který předkládá návrh a sám je autorem toho pozměňovacího návrhu, o kterém tady mluvím – bez odpovědi na tuto otázku nemůžeme jako poslanci odpovědně hlasovat, bez odpovězení. Jak si to tedy představují, jak je to možné, že bez zmocnění Ústavou tady omezujeme základní právo na podnikání.

Za druhé, narušení práva vlastnického, které tu bylo už poměrně široce diskutováno, ale já bych využil toho, že se opět objevily nové příspěvky na různých

médiích, máme tu odůvodnění prezidentského veta. I toto právo je garantováno Listinou základních práv a svobod, ale zde ústavní zmocnění omezit vlastnické právo naprosto chybí. A je jedno, jestli je to vlastnictví akcí, obchodního podílu, pozemku nebo nemovitostí. To vlastnictví je stále stejné, je to velice silné právo a je to jedno z nejzákladnějších práv, které je chráněno ústavním pořádkem. Listina základních práv a svobod samozřejmě umožňuje omezení vlastnického práva, ale jenom z důvodu veřejného zájmu. A tady asi zřejmě neobстоjí toto kritérium, muselo by se jednat o vyvlastnění za náhradu. Ale nezlobte se, Ústava opravdu nepředpokládá, že někteří lidé něco mít můžou a někteří lidé něco mít nemůžou. A je jedno, jestli je někdo bohatý, nebo chudý, prostě nemůžete vytvářet kategorie lidí. Víte, co by bylo férové řešení nebo co by asi Ústava umožňovala? Vyvlastnit veškeré televize, vyvlastnit veškeré televizní vysílání, a že by takováto média mohlo vlastnit jenom stát a tém dobytým, kteří by přišli o ta média, vyplatit adekvátní náhradu. To je ústavně konformní. Ale nemůžete říkat někomu, že něco mít nemůže a někdo mít může. A já bych chtěl i na toto slyšet odpověď předkladatelů, jak to teda myslí a kde si myslí, že jim dává Ústava právo omezit vlastnické právo.

Já bych nelegitimnost tohoto ustanovení demonstroval ještě na jedné věci. Přece víme, že politické strany mohou vlastnit média, dokonce existují stranické noviny. Přitom přece jsou to politické strany, které primárně usilují o podíl na moci a generují veřejné funkcionáře. Vlastně strana může vlastnit média, ale její předseda, který už bude nějaký veřejný funkcionář, už ne. Takže by bylo vhodné se tomu postavit a slyšet odpověď, jak je to možné, že třeba politická strana může působit ve veřejném prostoru jako vlastník médií, ale dotyčný člen vlády, o kterém mluvíme a bez jeho jména se neobejde žádný článek, protože jinak celý ten zákon postrádá smysl, vlastnit nemůže.

Mně jeden kolega advokát připomněl, co jsem si ani nepamatoval, ačkoliv jsem tedy absolvoval na právnické fakultě zkoušku z českých dějin státu a práva, že za Rakouska-Uherska a Československa, tedy první republiky, bylo naprostě běžné, že stranici představitelé vlastnili noviny nebo nějaká média, a to z toho důvodu, že politické strany za první republiky neměly právní subjektivitu. Ony nemohly nic vlastnit, ony neměli prostě svoji osobnost. A tak to byli právě představitelé těch stran, kteří vlastnili. A to samozřejmě může být i dnes. Může být nějaký řadový straník, který bude pro svou stranu vlastnit televizi. Tomu nemůžete zabránit. A tenhle zákon tomu taky nebrání a v podstatě neřeší jádro problému, co to vlastně z pohledu těch, kteří chtějí hlasovat pro tento zákon, znamená střet zájmů.

Za třetí. Rád bych krátce zmínil porušení legitimního očekávání, a to že došlo k nečekané změně podmínek veřejné funkce. Nám Listina základních práv a svobod garantuje, a zdůrazňuji, bez rozdílu majetku, že máme rovný přístup k politickým funkcím, voleným i těm jiným. Rovný přístup. Je mi jasné, že kdysi v minulosti tady toto pravidlo vzniklo na ochranu těch ekonomicky slabších, těch chudších, ale ono to musí platit všeobecně, oni se musí chránit i ti bohatí úplně stejně, jinak to postrádá smysl, jinak nahrazujete akorát jednu elitu druhou elitou. To už jsme tady nějakým způsobem zkoušeli. Samozřejmě, tady si to můžeme říct, naprostou většinu veřejných funkcionářů tento zákon nepostihne. Tento zákon je od začátku jednostranně namířen proti osobě Andreje Babiše. Já jsem si dal velkou práci, díval jsem se na různé články

ústavních právníků. Ani jeden článek se bez jména Babiš, případně slova Agrofert, neobešel, protože se velice těžko obhajuje ten zákon, když ho nepoužijete přímo jako příklad. Protože když se bavíme třeba o § 4b a 4c, což je přístup k veřejným zakázkám a dotacím, jak může třeba ministr pro lidská práva a legislativu ovlivnit nějakou veřejnou zakázku v oblasti zahradnictví pro nějaké město? Je to téměř nemožné. Máme tu nějakou ochranu, máme tu nějakou legislativu, co se týče veřejného zadávání. A samozřejmě kdyby tam došlo k nějakým narušením, tak by se neúčastnil, byl by vyloučen. Ale já tady odkazuju na to, co jsem říkal, když to vracej Senát. Evropská judikatura je postavena tak, že každý by měl mít právo se hájit a doložit, že nemá konkrétní střet zájmů. Ale vy tady zavádíte plošný paušální potenciální střet zájmů, který musí být po zásluze potrestán.

Mám k tomu výhradu z toho důvodu, že nepovažuji tento návrh za obecný normativní akt, jak se požaduje od zákona, ale o individuální právní akt zaměřený proti jedné osobě, a proto se tomu po právu říká lex Babiš. A nebyli jsme to my, kdo začali používat tu zkratku, je to zkratka novinářská. Ujala se, myslím, že už těžko bychom to teď přejmenovávali, těžko bychom vymýšleli jiné označení. Ale nevymysleli si to z čisté vody ti novináři. On to opravdu je individuální akt namířený proti předsedovi hnutí ANO.

Rád bych zmínil v této souvislosti jednu věc, která tu ještě nezazněla. Chtěl bych citovat větu, kterou už Ústavní soud jednou vyslovil, a kupodivu bylo to ve věci Melčák, kdy Ústavní soud řekl: Ústavní zákon musí být obecný a nesmí mít charakter ad hoc individuálního aktu. Jestliže takto svůj názor vyslovil Ústavní soud u ústavního zákona, tak tím spíš to platí i u zákona obyčejného, neústavního. S těmi bychom jako poslanci měli ctít nějaká pravidla a přijímat abstraktní právní normy, které tady vydrží 20 let beze změny, a ne že se tady zaměříme na konkrétní poptávku a předvolební boj a přijmeme nějaký zákon, o kterém od začátku víme, že je špatný a s Ústavou neslučitelný. Proto bych chtěl, aby mi na tuto otázku bylo odpovězeno, jak je možné, když víme, že Ústavní soud takto pohlíží, když víme, že musíme přijímat zákony s nějakou odpovědností, tak tady se přijímá individuální právní akt. Přitom se nejedná o součást původního návrhu. Ten paragraf A, o kterém teď mluvím, je samozřejmě návrh pana kolegy Chvojky a byl přijat a prosazen v souladu s vedením ČSSD, jistě v souladu a po konzultaci s panem předsedou, naším panem premiérem.

Já bych v této věci rád zmínil jednu věc. V trestním právu existuje zásada, které se říká ultima ratio. Ta je přímo vtělena do trestního zákoníku. Znamená to, že trestněprávní represe nebo regulace může být uplatněna pouze v případě, že nebylo možné dosáhnout nápravy jiným způsobem. Ale tato zásada se uplatní v celé oblasti práva a i v legislativním procesu. A sociální demokracie jestliže má takový problém se střetem zájmů našeho pana předsedy, tak měla řadu jiných nástrojů, které mohla použít předtím, než nám začala měnit právní řád svým pozměňovacím návrhem. Přece... přijímání zákona za situace, kdy přece nemusela být uzavřena koaliční smlouva, když to byl takový problém. Andrej Babiš se nemusel stát členem vlády. Člen vlády může být odvolán. Je tady prostě řada otazníků, na které bych chtěl odpovědět. Jestliže panu premiérovi vadí mediální vlastnictví Andreje Babiše jako člena vlády, mohl tomu jednoduše zabránit tím, že by jej nenavrhl za člena vlády nebo jej odvolal. Pokud ale ČSSD přes tři roky vládne díky koalicí s hnutím ANO a

jeho předsedou a nic z toho se nestalo, je jasné, že důvod lex Babiš je jiný, a já to po právu považuji za pokus o ovlivnění volební soutěže, který nemá oporu v ústavním pořádku České republiky. Tento motiv je možná popíraný, zamlžovaný, ale s ohledem na to, jak dosud probíhala debata, ho považuji ze svého pohledu za naprosto jasný.

Za čtvrté. Porušení práv třetích osob. I o této otázce už jsem mluvil v příspěvku, když nám tisk vrátil Senát, ale pan prezident jej shrnul velice, řekl bych, přehledným způsobem a já bych rád reagoval na tu situaci, která je teď. Samozřejmě můžu si dovolit poté, co pan kolega Faltýnek citoval celé to odůvodnění, abych na to odkázal a už bych se znova nevracel k té právní argumentaci. Ale já bych chtěl znovu zdůraznit pro všechny, kteří mě ještě dokážou poslouchat a vnímat: Podstatné je, že není zasažen jenom ten funkcionář, ten člen vlády, ale je zasažena i společnost, kde on je menšinovým vlastníkem, jsou zasaženi ti společníci a jak ta společnost, tak ten společník, oni nemají žádný zákonné nástroj, aby s tím něco udělali. Ten menšinový obchodní podíl třeba 25 % se může opravdu stát předmětem dědictví nebo to mohou být prostě společníci, akcionáři, kdy jeden z nich je úspěšný a stává se členem vlády, a ta společnost s tím neudělá vůbec nic a postihne to nejen tu společnost a společníky, postihne to i ty pracovníky, postihne to ty, kteří tam získávají zaměstnání. Důsledky mohou být pro společníky naprostě likvidační. Může to být třeba společnost, která zaměstnává zdravotně postižené osoby a pobírá dotace od úřadu práce a v případě, že by nastala tato situace, zřejmě bude muset skončit a tato situace dopadne i na ty postižené zaměstnance. To jsou všechno legitimní otázky, které nikdo neřešil, protože jsme tento zákon přijali nadivoko v rámci druhého čtení podaných poslaneckých návrhů.

Ten zásadní dopad považuji za tak zásadní, že celý tento návrh musím považovat za nelegitimní, nešetrný, a tedy v rozporu s Ústavou České republiky a Listinou základních práv a svobod. A je na předkladateli, aby mi teď tuto argumentaci vyvrátil, abychom nedopadli jako v době, když nám to vracel Senát, že jsme tady mluvili my z hnutí ANO tak nějak doprostřed sami na sebe a nikdo s námi nediskutoval.

Co bych řekl na závěr. Samozřejmě jsem rád, že jsme dneska měli příležitost si vyslechnout poslanecký slib. Vyšlo to úplně náhodou díky našemu novému kolegovi. Ale – poslouchali jste někdo? On slíbil, že bude číst Ústavu České republiky a bude vykonávat svůj mandát v zájmu všeho lidu. To znamená bohatých i chudých, všech. A musí číst Ústavu. Já bych poprosil všechny ty, kteří chtějí dneska hlasovat, jak se chystají hlasovat, aby si zkusili nějak vnitřně ten svůj slib oživit a znova se nad tím zamyslet, co vlastně se chystají udělat. Ústavní soud není odvolací orgán Poslanecké sněmovny a Senátu. To není odvolací instance. To je naše odpovědnost jako zákonodárců, abychom tady neporušovali Ústavu. My jsme to slíbili. A my máme sílu to opravit.

Nejsem rád patetický, nedělám to, ale tady opravdu zvedám pravou ruku a nabízím jako gesto, jestliže opravdu je taková společenská poptávka, jestliže opravdu to vnímáte jako takový problém, pojďme jej okamžitě řešit a pojďme společně vypracovat návrh, který dává hlavu a patu a který řeší problém, který se nedá snadno obejít, jedním právním aktem, který vydrží 20 let a který bude opravdu k něčemu, a ne tady tyto tři problematické paragrafy.

Předpokládám, že v horizontu jednoho měsíce se pokusím zorganizovat tady na půdě Sněmovny odborný seminář, jehož tématem, na základě podkladů, podkladem bude tento zákon, ať už to dopadne, jak to dopadne, ale který se bude zaměřovat na to, že legislativa by měla být obecného normativního charakteru a neměli bychom tu přijímat zákony kvůli jednomu člověku.

Takže na závěr vás úpěnlivě, ne na kolenou, prosím vás velmi, zvažte jednou, jak hlasujete. Zkusme se zachovat odpovědně. Nenechávejme to na soudcích Ústavního soudu, protože každý v této místnosti ví zhruba ty dodací lhůty. Můžeme se poučit z návrhu na zrušení zákona o elektronické evidenci tržeb, který už je tam nějakou dobu, teď přesně nevím. Ale soud stále zkoumá. To znamená, kdybychom přijali tuto normu, tak jistě začne platit a bude účinná a škody budou napáchány. A nevíme jaké, a jak bude porušen ústavní pořádek České republiky. Takže vás ještě jednou, asi už počtvrté, popáté, možná jsme to projednávali dvakrát na ÚPV, takže pošesté prosím, aby zvítězil zdravý rozum nad předvolební soutěží, a koním. Děkuji. A žádám o odpovědi. Děkuji. (Potlesk poslanců ANO.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Než vám udělím slovo, pane ministře, mám jednu faktickou poznámku pana poslance Plzáka. Prosím, máte slovo.

Poslanec Pavel Plzák: Děkuji. Jsem rád, že se pan ministr chystá k řečnickému pultíku, protože bych na něj měl ještě jednu otázku. Nevím, jestli se dočkám toho, že tady bude polemizovat s těmi argumenty, které přednesl pan prezident ve svém zdůvodnění. Já jsem ty argumenty od vás vyvracet neslyšel, nezlobte se na mě. Špatně jsem slyšel. Říkal jste něco o padesátkách, ale ty platí pro všechny, ty nejsou jenom pro někoho. Možná pro někoho, ale ten samozřejmě pravidla poruší a dostane potom pokutu.

Ale tady bylo řečeno, že můžeme omezit práva jednotlivce, žádá-li to veřejný zájem. Já jsem v jiné věci hledal, kde je právně definován veřejný zájem. Já jsem to nenašel. Možná se mylím, nejsem právník. Ale pokud byste ještě chtěl argumentovat i na kolegu Vondráčka, mohl byste mi vysvětlit, jak je definován právně veřejný zájem? Budu velmi rád, když se dočkám odpovědi od vás jako od ministra pro legislativu a jako od právníka. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Ještě chvilku strpení, pane ministře, ještě jedna faktická poznámka, pan poslanec Stupčuk.

Poslanec Štěpán Stupčuk: Děkuji za slovo, vážený pane předsedající. Vážené kolegyně, kolegové, já jenom chci ve stručnosti reagovat na to, co říkal kolega Vondráček. Kolega Vondráček možná může mít pravdu, ale náš právní řád je založen na tom, že kontrola ústavnosti schválených zákonů je následná, nikoli předběžná, tak jak mají některé jiné státy. A v tuto chvíli to je v zásadě váš subjektivní názor, že ten zákon může být protiústavní, nic jiného. Tady probíhá nějaký standardní legislativní proces. Každý na to jistě můžeme mít jiný názor. Já považuju za zásadní názorový sňet posuzování otázky proporcionality. A to si skutečně nedokážu tady seriózně

troufnout říci, jak při případném návrhu na přezkum ústavnosti tohoto zákona bude Ústavní soud rozhodovat. Ale jako právník, který má také nějaký cit pro aplikaci práva a pro, řekněme, nějakou proporcionalitu ústavních hodnot, tak nejsem toho názoru, že by ten zákon byl v rozporu s Ústavou. Ale znova říkám, je to můj subjektivní názor, tak jako je to subjektivní názor opačný kolegy Vondráčka. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Další faktická poznámka pana poslance Vondráčka. Prosím.

Poslanec Radek Vondráček: Děkuji za slovo. Teď asi překvapím. Plně souhlasím s kolegou Stupčukem. Ano, jedinou autoritou v této zemi pro posouzení ústavnosti je Ústavní soud. Ústavní soud, to jsou taky jenom lidé, jsou to soudci, kteří pocházejí třeba z akademické sféry, z justice. A samozřejmě můžou mít jinak vyvinutý cit pro to, nakolik si váží práva ochrany podnikání versus jiné základní právo. A to posouzení je na nich. Ale já jsem říkal, že to není odvolací orgán. Schvalme to a dejme to jim. Odpovědnost je na nás, primárně. Zvlášť vzhledem k tomu, když to bude trvat určitě rok, než to přijde na řadu u Ústavního soudu.

Takže já jsem tady vyzýval ke zvýšené odpovědnosti a ty argumenty jsou závažné a konkrétní otázky jsem před chvílkou položil. A jestli si myslíte, že to zvládneme v rámci téhle debaty, odstranit tyto závažné ústavní pochybnosti, já si to nemyslím. Myslím si, že když ty pochybnosti jsou potvrzené už z několika zdrojů včetně odůvodnění pana prezidenta, tak je musíme brát naprostě vážně a nezlehčovat. A nebrat to aritmeticky, jak jsem se dozvěděl z médií, že my to prostě přehlasujeme, je nás dost. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Faktická poznámka pana poslance Janulíka. Prosím.

Poslanec Miloslav Janulík: Děkuji za slovo, pane předsedající. Kolegyně a kolegové, já si myslím, že pro mě jako právního laika je to vysvětlení jasné. Já tady vidím, že byl zaměněn veřejný zájem a stranický zájem, to mi připadá úplně jasné. To se koneckonců ukázalo při minulém hlasování a ukáže se to pravděpodobně i při tom dnešním, kdy ve vzácné shodě všechny zavedené politické strany budou hlasovat pro. Takže to je jasná záměna veřejného a politického zájmu, stranického. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Nyní tedy s přednostním právem pan ministr. Prosím.

Ministr vlády ČR Jan Chvojka: Děkuji za slovo. Začnu od konce. Pokud na něco neodpovím, tak se omlouvám, můžeme to probrat později.

Co je veřejný zájem v tomto případě? Já myslím, že je to velmi jednoduché. Veřejným zájmem je zájem na svobodné soutěži politických stran. To je nepochybně. Co jiného by to mělo být v tomto případě? Veřejný zájem. Myslím, že veřejným zájmem je to, aby nedocházelo k tomu, že jedna strana bude mít člověka, který vlastní

média. A je to o tom konkurenčním nerovném prostředí. Nerovné prostředí! Pokud chcete jako strana konkurovat někomu, kdo vlastní média, tak mu prostě konkurovat nemůžete! Protože vy ta média nevlastníte. Zvlášť v případě, pokud to byl dřív např. renomovaný deník a spousta lidí si ještě stále myslí, že píše nezávisle. A teď to myslím velmi obecně. Nemluvím o konkrétním člověku, o konkrétním deníku. Tak to prostě je! Veřejný zájem je v tomto případě naprosto jasný. My potřebujeme, aby veřejná soutěž byla rovná, a ne aby byla pokřivená tím, že někdo vlastní média, ministr, který pak o sobě píše, jak je dobrý, a o jiných ministrech z jiné strany píše, jak jsou špatní. To je ten veřejný zájem, to je jednoduché.

Skoro jsem se rozbrečel nad tím, co se mě tady ptal pan kolega Vondráček – a já ho mám jinak velmi rád a zítra ho budu volit na místo místopředsedy Sněmovny. Je to velmi chytrý člověk, se kterým jsem se vždycky domluvil na všem, a slovo jsme drželi oba. Ale milý Radku prostřednictvím pana místopředsedy, za devět měsíců, kdy se ten zákon projednával na půdě ústavněprávního výboru, tys neřekl ani slovo. Tys ty otázky nechal na dnešek. Je to zajímavé. A já ti prostě na některé odpovím, na některé možná ne. Ale toho času na to – ty chceš dělat seminář potom, až tento zákon projde. Proč jsi ho nedělal v průběhu toho, když se ten zákon projednával? Mně to přijde úsměvné!

Dále mi přijde úsměvné, když kolega Vondráček jako právník a advokát říká, že to je individuální správní akt. My tady jako Sněmovna přijímáme individuální správní akty? Zákon je obecně závazná právní norma, která platí naprosto na každého, kdo se dostane do stejné situace. Je tedy zákon zaměřen proti jedné osobě, jak vy neustále tvrdíte, anebo je tedy zamířen, a podle vás negativně, podle mě pozitivně, proti starostům, kteří nebudou moci vlastnit média, proti hejtmanům, kteří nebudou moci vlastnit média, proti senátorům, kteří nebudou moci vlastnit média, proti členům České národní banky, kteří nebudou moci vlastnit média? Podle mě je to správné. Ale v tom případě ten zákon není individuálním správním aktem, ani kdybychom si to představovali v nějaké fantazii, ale obecně závaznou právní normou, protože míří na obecně závazný okruh osob, kterých se tento zákon může dotknout, pokud se dostanou do stejné situace. Je to podle mě jednoduché a skoro je mi trapné, že musím odpovídat na takovéto otázky.

Vlastnické právo není absolutní, právní řád obsahuje řadu omezení vlastnického práva. Toto omezení, opakuji, je ve veřejném zájmu a každý má na výběr. A těch omezení ve veřejném zájmu máme v právním řádu spoustu. Je mi líto, že kvůli tomuto musíme přijímat zákon, ale myslím si, že je to v zájmu transparentnosti politického života v tomto státě.

Co se týče dotazu, proč může noviny vlastnit strana a proč ne firma nebo právnická či fyzická osoba. Protože strany jsou přece regulovány zvláštním zákonem. Tam je to přece jasné! To je prostě úplně jiný okruh subjektů. Já se divím, že na tohle musím odpovídat, vždyť je to přece jasné. Jak se na to právník může ptát?

Ochrana legitimního očekávání není absolutní, nelze s ní argumentovat v tomto případě. Tady nejde o nic neústavního. To, co předložil kolega Plíšek, se týká výběrových řízení do budoucna, tam není nic protiústavního. Co je na tom

protiústavního, Kriste Pane? A je věcí každého státu, jak si střet zájmu upraví, není na to evropská regulace.

Doufám, že jsem odpověděl na všecko. Na co jsem neodpověděl, odpovím když tak později.

Ale upozorňuji na jednu věc a je potřeba ji zopakovat. Hnutí ANO za celých devět měsíců, kdy se zákon projednával minulý rok, na ústavněprávním výboru neřeklo nic jiného mimo to, že je to lex, nevzneslo jedinou relevantní námitku, jediný návrh, který by byl nějak racionální – pojďme to upravit nějak. Pár racionálních návrhů vznesl kolega Vondráček v prosinci, když jsme byli na právnické fakultě, kde měl docela dobré nápady, kterými by se návrh zákona dal upravit. Proč jste to neřekli za těch devět měsíců? Hnutí ANO opakovalo stále dokola, že je to lex, ale jinak neřeklo nic.

A já řeknu na závěr jednu poslední věc, která je naprosto zásadní. Vám je přece úplně jedno, jak zákon upravuje média! Vy byste se podle mě i smířili s tím, že osoba ve veřejné funkci média vlastnit nemůže. Ale vám prostě vadí jiná věc, že zákon ztěžuje pro některé firmy, to znamená pro firmy, které vlastní veřejný funkcionář, že nemůžou prostě sosat peníze z veřejného rozpočtu. To je všecko! To je jednoduché. Ta média vám zase tak nevadí. Kdyby tam média vypadla, myslím, že byste se s tím smířili po tom ročním projednávání. Ale vám vadí tohleto. Jak napsal Jindřich Šídlo, poslední věta, který v podstatě řekl to, co řekl pan Babiš: "Zákon o střetu zájmu je špatný, protože poškozuje moje firmy." To je jediná věc, která vám na tom vadí. Člověk, který je ve střetu zájmu, musí nějak naložit s majetkem. Možná mu to dá nějakou práci, možná ho to bude stát nějaké peníze, ale z morálního hlediska je to správně. Člen vlády by neměl vlastnit média. Člen vlády by se neměl účastnit veřejných zakázek. Chápu, že vám to vadí.

Prosím? (Poslanec Faltýnek mluví mimo mikrofon.) Ale tak to prostě je. A je to v každém normálním státě přirozené.

Pane kolego Vondráčku, já věřím, že jsem odpověděl na všecko. Na co jsem neodpověděl, tak si o tom můžeme popovídат později. Mrzí mě, že jste za celý rok, když se zákon projednával, nevznesl jediný dotaz. Říkáte dneska furt to stejně, ale jinak jste neříkal nic. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Eviduji několik faktických poznámek. Nejprve vystoupí pan poslanec Plzák, pak pan poslanec Vondráček a další faktické poznámky. Prosím.

Poslanec Pavel Plzák: Pane ministře, mě to mrzí, ale já vás poslouchám velmi podrobně a pozorně, ale vy mě asi neposloucháte. Já jsem se vás ptal, jestli ten veřejný zájem je někde právně definován. Jestliže když chceme někoho v zájmu veřejného zájmu výrazně omezit, jestli to má nějakou právní definici. Vy jste mi na to neodpověděl. Jak to podáváte vy, tak veřejný zájem je, aby u nás bylo hezky, aby moc nemrzlo, aby zase moc nepršelo, abychom se měli všichni rádi. To je podle vás veřejný zájem. Mě zajímá právní definice. Jestli ji nevíte, řekněte, že nevíte nebo že neexistuje. Mně je to jedno. Já jsem jenom žádal toto.

Když už jste zmínil činitele, že to na všechny padá stejně, že nemůžou mít média od hejtmana počínaje dolů na starosty. Ale proč či samí veřejní činitelé mohou vlastnit firmy, které mohou čerpat dotace? Proč tohle se na ně nevztahuje? To mi řekněte.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Hlásíte se s přednostním právem? V tom případě musíte počkat, protože musím nejprve udělit slova poslancům hlásícím se s faktickými poznámkami. Nyní tedy pan poslanec Vondráček, po něm pan poslanec Fiedler. Prosím.

Poslanec Radek Vondráček: Děkuji, já se budu pohybovat přesně v limitech faktické poznámky.

Nejdříve něco pozitivního. Já mám pana ministra taky rád a fandím jeho ministerské práci. Jsem rád, že jsme se vždycky na všem domluvili.

Neříkal jsem správní akt, říkal jsem právní akt. Doufám, že jsem se nepřebral. Ale právní individuální akt.

Co se týče doplňující otázky, měl jsem ji, když jste začal o těch stranách. Nicméně si nejsem vědom, že by potom nějaká právní norma upravovala, že když strana vlastní médium, že to médium musí informovat objektivně a tak dále. To je prostě stejný případ, jako když to patří někomu. Navíc opravdu odkazují na odůvodnění prezidentského veta, kde se jasně píšou argumenty, které tu mimochodem říkal i pan Pilný, když jsme to řešili ve třetím čtení. V dnešní době se mohou média ovládat úplně jiným způsobem a nemusí se vlastnit. To vlastnictví je nejméně pohodlný způsob, jak ovlivnit to, co píší média. Sám pan ministr zmíňoval opět deník s velkým nákladem. Problém je ten, že zákon zakazuje mně jako poslanci, abych měl třeba numismatický občasník. Nepovedlo se to.

A že jsme to neříkali dřív. My jsme dřív třeba bojovali proti původnímu znění § 4a, který omezoval vlastnické právo jako vůbec právo na podnikání a vlastnictví. A tam jsme uspěli. Argumentace se vyvídí. Naštěstí máme stenozáznam, a já jsem tyhle věci říkal opakovaně. I na právnické fakultě, kde jsme stáli prosti sobě s panem ministrem, jsem říkal, že budou poškozeny společnosti, společníci a nakonec i ti zaměstnanci. A tady se například bavíme o 30 tisících zaměstnancích Agrofertu.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Já vás všechny eviduji, ale v pořadí, v jakém jste se přihlásili. Nyní s faktickou poznámkou pan poslanec Fiedler. Připraví se pan poslanec Hájek, po něm pan poslanec Faltýnek. Prosím.

Poslanec Karel Fiedler: Děkuji za slovo. Jak tady říkal pan ministr pro legislativu, kolega poslanec Chvojka, prostřednictvím pana předsedajícího pane ministra, je v tom nějaký až tak velký rozdíl, jestli někdo naprostě jasně vlastní médium a je jasně členem vlády a osobou, která je významným sponzorem určité politické strany, nepokrytě deklaruje svoji přízeň této politické straně, vlastní médium, je v tom nějaký zásadní rozdíl, jak ovlivňuje prostřednictvím média ve prospěch politické strany nebo dotyčného smýšlení občanů? Je v tom rozdíl. Ano, že

není tím přímým vlastníkem. Já tady paradoxně řeknu, že to, co předvádí pan ministr Babiš, je aspoň transparentní, že to všichni víme.

A teď dotaz, který jsem už položil jednou a nedostal jsem na něj odpověď. Pan premiér je tady pořád přítomen, takže já to zopakuji, prostřednictvím pana předsedajícího, pane premiére: Jak to bude v případě, že Ústavní soud uzná stížnost buď pana prezidenta, nebo hnutí ANO a pan vicepremiér Babiš, jak deklaruje, se bude domáhat svých práv a pravděpodobně i způsobených škod? Jak to potom bude?

Na tohle jsem nedostal odpověď, jak velké škody jsou, nebo nejsou, jak moc jste si tím jistí, že k tomu nedojde. Já mám vážné pochybnosti o té jistotě. Důvody jsem říkal předtím. A jaké má vaše strana vlastní zkušenosti s exekucemi a jak to je, když někdo, a já říkám, káže vodu a má pít vodu, takže já bych rád poprosil o odpověď na otázku, jak to bude v případě, že pan Babiš dodrží to, co deklaruje, a bude se domáhat svých práv, případně svých škod. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám také děkuji. Další faktická poznámka pana poslance Hájka. Prosím.

Poslanec Josef Hájek: Dobré odpoledne, pane předsedající, pane premiére, paní ministryně. Já jsem také poslouchal tady pana ministra pro legislativu, který hovořil, že hlavním cílem je vytvořit stejné podmínky pro soutěž politických stran. Takže já se ptám, když je ministr pro legislativu, on teď někde odešel... (Je přítomen.) Poslouchá mě. Takže jestli budeme měřit stejným metrem, tak bychom měli vytvořit stejné podmínky i sportovcům, aby soutěžili na stejně úrovni. To znamená, jak na to přijde Baník Ostrava, který má rozpočet desetkrát menší než Plzeň nebo Sparta. Mají fotbalisté Baníku stejně, rovné podmínky jako fotbalisté Plzně nebo Sparty? Nemají! Jak potom můžou soutěžit na stejně úrovni, na stejně rovině? To samé se týká kultury, zdravotnictví. Proč nezajistíme rovné podmínky pro občany, pro zdravotnictví? Máme státní nemocnice, máme soukromé nemocnice a s touto logikou by měl občan žádat stejné podmínky všude, aby měl rovné podmínky pro ošetření. Takže to jsou možná zase nápadы pro vaši práci jako ministra pro legislativu, pokud tedy budeme vytvářet stejné podmínky pro všechny. To už jsem já zažil před rokem 1989, když se vytvářely stejné podmínky pro všechny. Tak pokud je tohle cílem, tak u toho já nechci být. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám také děkuji. Nyní eviduji dvě přihlášky s přednostním právem. První pan ministr, připraví se pan poslanec Faltýnek. Prosím.

Ministr vlády ČR Jan Chvojka: Už se trošku točíme v kruhu a já mám bez tak dojem, že celá diskuse, která od některých lidí v těch minulých čteních vůbec nebyla proto, aby – protože v 17 hodin máme jiný bod, abychom to protáhli a tento bod se nehlasoval. Takže já tomu rozumím. Ale nehrrajme si tady na demokracii, a že někoho něco zajímá, když chce jenom, aby se ten zákon nehlasoval dnes.

Na pana kolegu Plzáka prostřednictvím pana místopředsedy. OK. Tak vy nemáte Google, asi neumíte používat počítač, tak já vám řeknu, co to je veřejný zájem. A já vám to odcitují přímo. Často se stává, že normotvůrce v ustanoveních právních předpisů používá pojem, který blíže nevymezí, a přestože následky, které v souvislosti s uplatněním takového pojmu mohou nastat, jsou mnohdy poměrně závažné, čtenář příslušného předpisu se významu daného pojmu v příslušné normě ani v jiné právní normě nedopátrá. Jde totiž o institut tzv. neurčitého pojmu a to je například veřejný zájem. Už to víte? Děkuji. Kdybyste si to našel v tom Googlu vy, tak byste to měl rychlejší.

Na pan kolegu Hájka. Snad nemyslíte vážně, že budete srovnávat – Baník s Plzní raději ne (pobavení), ale fotbalové kluby a politické strany. Já se zeptám také prostřednictvím pana místopředsedy: Vy jste hlasoval určitě pro limity na financování kampaní a na další omezení, která se týkají politických stran? Tam jsem tuhle argumentaci neslyšel. Prostě politické strany jsou přece úplně jiné subjekty než sportovní týmy. To snad nemyslíte vážně?"

A ještě tady byl nějaký dotaz? Tuším, že ne. A já doufám, že už žádné nebudou. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji. S faktickou poznámkou pan poslanec Schwarz, s přednostním právem pan poslanec Faltýnek. Prosím.

Poslanec Bronislav Schwarz: Pane místopředsedo, dobrý podvečer. Pane premiére, páni ministři, kolegyně, kolegové, já bych chtěl poprosit tady pana ministra, seděli jsme spolu v ústavněprávním výboru. Já nejsem člověk, který – kdybych chtěl protahovat tohle, tak to tady řeknu a řeknu, že teď vystoupím na dvě hodiny, a budu vám tady předčítat. Umím to. Ale pane ministře, nezlobte se, neříkejte tady dojmy vaše, že si myslíte, že to nechceme hlasovat. Já si myslím, že ANO nepatří mezi ty lidi, kteří kdyby chtěli něco zdržovat, tak že by to neřeklo. To je jedna věc.

A druhá. Chtěl jsem vystoupit. Máte pravdu. Nebudu říkat, že ne, jak většina. Já jsem chtěl vystoupit. Nejsem právník. Jenom bych vám chtěl říct, co mi vadí na tom zákonu. Ano, totiž ten zákon – jako většina tady zákonů, vždycky někomu něco vadí trošičku a na to se zaměříme a to ostatní, přestože to je dobré a mohlo by to fungovat, tak to jde úplně vniveč. Víte, já to převedu nejdřív na komunál, na kraj anebo třeba tady na ordinaci pana kolegy. Mně mrzí strašně jedna věc a mrzela mě od začátku, kdy jsme to měli ještě jako řadoví poslanci spolu čtvrté kategorie v ústavněprávním výboru, kdy jsme si o tom povídali, že se nastěhuji do malého města, tam pracuji, povede se mi vybudovat nějakou firmu s množstvím zaměstnanců, ti zaměstnanci v uvozovkách mě mají rádi, živíme se společně. Já sháním kšefty, oni dobře pracují, a protože se té firmě daří, tak se rozhodnou vést také město, ve kterém bydlím. To se stalo mně. A lidé vědí, že mám rád úklid, pořádek a že pracuji v technických službách na úklidu města, na sekání trávy, na stromech, a kvůli tomu, že vědí, jak vedu tu firmu – neutajeně, vědí, že jí vlastním, dávám jí úkoly – tak vyhraji ve volbách a stanu se starostou. Na základě samozřejmě politického vyjednávání. A za chvíliku si

to někdo rozmyslí z mých koaličních partnerů a řekne mi: Víš co? Ale nám strašně vadí to, že –

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já se omlouvám, pane poslanče, ale váš čas...

Poslanec Bronislav Schwarz: Tak se přihlásím ještě za chviličku. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Dobře. Děkuji vám za to. Nyní tedy dvě přednostní práva. První vystoupí pan předseda Faltýnek, připraví se pan předseda Kalousek. Prosím.

Poslanec Jaroslav Faltýnek: Děkuji za slovo. Hezké odpoledne ještě jednou. Já bych chtěl poprosit prostřednictvím pana předsedajícího pana ministra Chvojku, abychom používali relevantní argumenty. On tady několikrát prohlásil ve svých vystoupeních a projevech, že to, co my jsme tady přijali, je běžné ve všech státech, nebo téměř ve všech státech Evropy. Není to pravda. Není to pravda! Já vám velmi stručně řeknu, jaký je stav v deseti konkrétních státech, ale samozřejmě i včetně těch, kde to je, kde to opravdu je přijato podobně a nějakým způsobem to funguje. Ale prostě není pravda, že je to běžné ve všech státech Evropy. To prostě není pravda.

Ve Velké Británii neexistuje výslovny zákaz souběhu funkce ministra ve vládě s vlastnictvím obchodního podílu. Konfliktu zájmu ministrů se věnuje tzv. ministerský kodex, který v bodě sedm upravuje vztah mezi výkonem funkce ministra ve vládě a jeho soukromými zájmy, avšak to jen ve velmi obecné rovině. A já neříkám, že bychom to tak měli mít my, ale jenom konstatuji, jak je to v jiných evropských státech.

Ten materiál je dlouhý, já vždycky přečtu jenom jednu větu. Států je deset, čili to bude deset vět.

Ve Francii. Ve francouzském právním rádu tuto problematiku upravuje zákon č. 213/907 z 11. 11. 2013. Ani v tomto případě však citovaný předpis nerешí přímo otázku neslučitelnosti výkonu funkce ministra a vlastnictví podílu v obchodní společnosti. Předmětem úpravy je pouze obecný střet zájmů vymezený jako situace, která zakládá překážku mezi veřejným zájmem a veřejnými nebo soukromými zájmy, jež by mohla ovlivnit nezávislý, nestraný a objektivní výkon veřejné funkce.

V Rakousku, a Rakousko bylo vlastně modelem nebo inspirací kolegy Plíška, upravuje danou problematiku spolkový zákon o střetu zájmů na nejvyšších úřadech a u dalších veřejných činitelů z roku 1983. Obecný zákaz předmětného souběhu funkce člena spolkové vlády s vlastnictvím podílu v obchodní společnosti tento zákon nestanoví, ale v případě, že vlastní ve společnosti více než 25 %, tak je-li člen vlády ať už spolkové, nebo zemské, tak se nemůže účastnit – zkrátka – veřejných zakázk. Ano, Rakousko je stát, který má podobnou právní úpravu, ale nezakazuje vlastnit a neříká: vyber si, jestli chceš být ministrem, anebo podnikatelem.

V Německu právní rád neobsahuje výslovny zákaz souběhu výkonu funkce člena vlády a vlastnictví podílu obchodní společnosti. Existuje nicméně etický kodex členů

Německého spolkového sněmu a tento ukládá členům sněmu, aby o veškerých svých řádných aktivitách v soukromých společnostech informovali předsedu sněmu atd. Je tam sankce i finančně vyčíslená na konkrétní částky, pokud tak neuční.

V Itálii střet zájmů upravuje zákon číslo 215 z 20. 7. 2004, ani podle něj však členství ve vládě samo o sobě neomezuje vlastnická práva osob k podílům v soukromých společnostech bez dalších konotací. Členové vlády se nicméně nemohou účastnit legislativního procesu, jsou-li ve střetu zájmu, atd.

V Belgii – belgický právní řád rovněž nezná normu, která by zakazovala členům vlády vlastnit podíl obchodní společnosti. Opět zde ale existují určitá omezení, která se k této politice vztahují. Ministr například nesmí uvádět svou funkci ministra v dokumentech a publikacích obchodních společností a po dobu pěti let po uplynutí funkčního období se bývalý ministr nemůže stát členem vedení společnosti, které za dobu jeho funkce bylo vládou uděleno koncesní oprávnění.

V Nizozemsku stejně jako ve výše zmíněných případech není zákonem výslově zakázán souběh vlastnictví v podílu soukromé společnosti a výkon funkce člena vlády. Konkrétní pravidla pro členy vlády stanovuje etický kodex, který vyžaduje, aby se tito vzdali vedlejších funkcí a vyhnuli se tak zjevnému konfliktu zájmů. Myšleno tím funkcí výkonných, aby neřídili společnosti, neseděli v orgánech těchto společností, ale vlastnictví tento zákon nezakazuje.

Ve Švédsku – švédská legislativa nezná obecný zákaz souběhu členství ve vládě a vlastnictví podílu obchodní společnosti, předseda vlády a ministři jsou však obdobně jako ve výše uvedených případech povinni učinit prohlášení o majetku atd., atd., ale to je věc, kterou nás zákon, který šel z vlády v té vládní verzi, řeší.

V Norsku – Norsko není výjimkou, když právní řád Norska nezakazuje ministrům vlastnit obchodní podíly. Na členy vlády se vztahuje standardní oznamovací povinnost a povinnost vyloučit sama sebe z projednávání rozhodování věcí, na nichž mají osobní zájem. Prohlášení ministrů o majetku včetně obchodních podílů jsou veřejně dostupná.

A poslední je Švýcarsko. Švýcarský právní řád rovněž nenutí ministry členy spolkové rady zbavovat se a priori obchodních podílů, které vlastní. S ohledem na případný střet zájmů však opět existuje několik výjimek, jež upravuje zákon o organizaci vlády a státní správy, členové spolkové rady tak musí sami sebe vyloučit z projednávání a rozhodování určité věci, pokud k ní mají osobní vztah.

Takže to je deset zemí v rámci Evropy jenom namátkově vybraných, včetně Rakouska, které má určité omezení. Nemám tady Chorvatsko, které také má určité omezení, ale toto tady zaznělo několikrát v těch debatách. Jenom chci říct, že není pravda, že tento zákon je běžný ve všech zemích Evropské unie. Není to pravda. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám také děkuji. Faktickou poznámkou má nyní paní poslankyně Hnyková. Ještě přečtu omluvu. Dnes od 17.30 do konce jednacího dne z pracovních důvodů se omlouvá pan poslanec Lukáš Pleticha. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Jana Hnyková: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážené dámy, vážení páновé, jak to tady tak poslouchám – já chápou poslance za hnutí ANO, že chrání svého předsedu, ale chci říci, že přece zákony netvoříme kvůli jedné osobě, v našem případě, vy ho tady pořád zmiňujete, pana Babiše, ale že přece tvoříme ty zákony i pro budoucnost. Pan Babiš tady přece taky věčně nebude. I my tady věčně nebudem. Jednou prostě odejde z politiky, a já si myslím, že by se to mělo vztahovat i pro budoucí členy vlády. Připadá mi, a musím to tady říci nahlas, že děláte z pana Babiše chudáka, že ho chceme o všechno připravit, ale i vy sami jste přece chtěli, aby se v naší společnosti některé věci napravily. Aby se tady nekradlo, abychom byli transparentní a další a další věci.

A ještě jednu poznámku mám na konec. Přece když něco děláme, tak bychom to měli dělat pořádně. Jestli pan Babiš chce dělat byznys, a já před ním skláníme, vybudovať opravdu velikou firmu, tak ať dělá byznys, ať to jde vyučovat na vysoké školy a učí lidi, jak to má dělat. Ale jde-li do politiky, tak ať dělá politiku. Myslím si, že politika a byznys by se neměly slučovat. To je můj postoj ke střetu zájmu. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji, paní poslankyně. Nyní s přednostním právem pan poslanec Kalousek, po něm pan místopředseda Filip. Prosím.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo. Dobrý den, dámy a pánové. Pan ministr Chvojka řekl panu poslanci Hájkovi, že snad nemyslí vážně, že chce přirovnávat tuhle situaci k fotbalu. Ono každé přirovnání kulhá, ale já si myslím, že to jde. Zkusme to srovnat s tím fotbalem. Samozřejmě že rozdílné rozpočty fotbalových týmů vytvářejí nerovné podmínky pro to, kdo tu ligu vyhraje. Ale rozdílné rozpočty fotbalových týmů neumožňují i tomu nejlepšímu a tomu vítěznému fotbalovému týmu zmocnit se normotvorné i výkonné moci fotbalového svazu, upravovat si pravidla sám pro sebe a čerpat dotace z fotbalového svazu, tak jak sám se ten vítězný tým rozhodne. To neumožnuje. A proto to není nebezpečné. Což však není příklad konfliktu zájmů v politice. A rizika přechodu – pane premiére, nezlobte se. (Premiér hovoří s kolegou, ruší řečníka.) Já už na tohle nemám. Já prostě neumím... Děkuji.

Rizika přechodu demokracie pro všechny a demokracie pro co nejširší střední třídu, rizika přechodu v oligarchii. Oligarcha není velký podnikatel, který má velký majetek, tečka. Oligarcha je velký podnikatel s velkým majetkem, který se snaží uchopit nebo uchopil zákonodárnu a výkonnou moc pro ten zájem, aby si mohl podmínky pro své podnikání a pro podnikání jeho srovnatelných subjektů upravovat, tak jak to vyhovuje jemu, a nikoli jeho konkurenci, v takovém případě malých a středních a střední třídě, která pak trpí, zaniká, a všichni se stávají závislí na několika oligarších. Oligarcha je člověk, který tohle provádí díky tomu, že uchopil zákonodárnu moc. A díky tomu, že uchopil výkonnou moc, tak si přiděluje příslušné výhodné státní zakázky a na různých cecíkách toho vemínka se napojí na státní penězovody. To je oligarcha a to je nebezpečné. Jestliže bude úspěšný jeden příklad, zečla jistě bude hodný následování. Takže v takové trochu katastrofické vizi tady nevidím kapitalismus pro střední třídu a pro všechny tvořivé, ale vidím tady soutěž, kdy volič půjde k volbám, tak jako na Ukrajině, a bude se moct rozhodnout mezi

oligarchou A a oligarchou B, ale to je tak všechno, co bude moct volit, protože společnost bude dokonale rozparcelovaná.

Tohle ve fotbalu nehrzozi, pane poslanče Hájku prostřednictvím pana předsedajícího. V politice zajisté ano. A myslím si, že jsme bohužel dnes a denně s tou hrozbou konfrontováni, a ona může být větší a širší. Já bych si také přál, abychom neměli žádný zákon. Léta jsme žádný zákon nepotřebovali. Spojené království nepotřebuje takový zákon. Protože tam by veřejné mínění prostě takový konflikt zájmů nepřipustilo. To je země, kdy ministr musel odstoupit, protože se přimluvil za svoji služebnou při správném řízení. Někoho se snažil zvýhodnit oproti ostatním občanům, protože to byla jeho služebná, a šel.

Já si koneckonců také pamatuji situace, kdy ministři museli odcházet po nařčení, aniž se čehokoli dopustili, a byla jich dlouhá řada. Dlouhá léta jsme takový zákon nepotřebovali. Dnes ho potřebujeme, a proto ho ve veřejném zájmu přijmeme. (Potlesk vpravo.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji. S faktickou poznámkou nejprve pan předseda Faltýnek, po něm pan předseda Sklenák. Prosím.

Poslanec Jaroslav Faltýnek: Děkuji za slovo. Jenom jednu větu. Teď jsme viděli v přímém přenosu, jak se kolega Kalousek chytí do vlastní pasti. Uvedu konkrétní příklad. Spiše položím jenom jednu otázku. My jsme tady ve Sněmovně slyšeli půl roku obrovskou debatu na téma biopaliva. Mám pocit, jestli si dobře pamatuji, že kolega Kalousek hovořil o pěti miliardách pro Agrofert. Tak se podívejme, jak to vlastně dopadlo, přátelé.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji. Nyní s přednoštním právem pan předseda Sklenák. Prosím.

Poslanec Roman Sklenák: Děkuji za slovo. Kolegyně a kolegové, za deset minut má začít pevně zařazený bod, takže je zřejmé, že nestihneme dnes hlasovat. Proto si dovoluji vznést procedurální návrh, abychom bod přerušili do zítřka do devíti hodin. Myslím si, že bude nejlépe, když budeme v projednávání pokračovat hned zítra, dokud máme v paměti to, co zaznělo dnes. Kdybychom to odkládali na někdy později, tak si myslím, že debata by se opakovala. To je můj procedurální návrh.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji. Vzhledem k tomu, že se jedná o procedurální návrh, tak o něm budeme hlasovat bez rozpravy. Nejprve přivolám kolegyně a kolegy z předsálí, aby se dostavili na toto hlasování. Eviduji žádost na vaše odhlášení. Já vás všechny odhlásím a požádám vás, abyste se přihlásili svými elektronickými kartami. Pořadí se ustálilo.

Zopakuji procedurální návrh, který zní, že přerušíme projednávání tohoto bodu do zítřejšího dne devíti hodin ranních s tím, že to bude první bod zítřejšího jednání.

Zahajuji hlasování a táží se, kdo je pro návrh, ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku.
Kdo je proti tomuto návrhu?

Je to hlasování s pořadovým číslem 17. Přihlášeno je 153 poslankyň a poslanců, pro návrh 112, proti 34. Konstatuji, že s tímto procedurálním návrhem byl vysloven souhlas, a přerušuji projednávání tohoto bodu.

Máme zhruba osm minut do projednávání pevně zařazeného bodu a tím je bod OKD. Nyní se hlásí s přednostním právem pan předseda Faltýnek. Prosím.

Poslanec Jaroslav Faltýnek: Děkuji za slovo. Velmi krátce bych s dovolením reagoval na tento návrh kolegy Sklenáka, který prošel. Už jsem o tom hovořil ve svém vystoupení na začátku, že pro nás, pro poslance, pro Poslaneckou sněmovnu, nejsou důležité zákony, které máme zítra ve třetím čtení schvalovat. Jako zákon o pomoci v hmotné nouzi. To nejsou zákony pro lidi. Pro lidi je důležitý lex Babiš. To je potřeba schválit. (Slabý potlesk.)

Takže přátelé, zákon o pomoci v hmotné nouzi – špatně. Rozumím sociální demokracii. Zákon o nemocenském pojištění, třetí čtení, také asi zbytečný zákon, protože lex Babiš je důležitější. Daňový balíček. Nechtěli jsme náhodou slevy pro děti? Chtěli, pokud se pamatuji. Minimálně v koalici. A zase nic. A tak dále, a tak dále.

Jenom abychom byli fér, až budeme potom zdůvodňovat, co jsou naše priority. Rozumím tomu, že pro některé kolegy je to absolutní priorita. Prostě dostat Babiše z politiky ven! Tomu rozumím. Ale jsou tady i jiné priority a neměli bychom být pokrytci v této věci. Děkuji. (Potlesk části poslanců.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Přečtu omluvu. Dnes od 16.45 do konce jednacího dne z pracovních důvodů se omlouvá pan ministr Stropnický.

Nejprve s přednostním právem je přihlášen pan předseda Sklenák a poté pan předseda Kalousek. Pouze pro pořádek říkám, že v 17 hodin máme pevně zařazený bod OKD, abyste s tím počítali ve svém projevěch. Prosím.

Poslanec Roman Sklenák: Děkuji za slovo. Pro nás jsou důležité zákony, které jsou zařazeny zítra v bloku třetích čtení stejně tak jako ty, které svítí na tabuli, o rozpočtové odpovědnosti. Ale pokud tedy hnutí ANO, jak jsem pochopil z vystoupení svého předrečníka, k tomu přistupuje tak, že zítra vyplníme celý den zákonem o střetu zájmů, tak se na to nedostane. Ale já si myslím, že to potom svědčí spíše o obstrukčním jednání než o vůli projednávat zákony. (Potlesk zleva.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Nyní s přednostním právem pan předseda Kalousek. Prosím.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo. Chtěl bych se zastat pana předsedy Sklenáka i nás všech, kteří jsme podpořili jeho návrh. Myslím si, že to bylo velmi nefér. Z mnoha vystoupení pana poslance Faltýnka bylo zřejmé, že je tím

tématem více než vyčerpán, protože byl v zásadě zcela mimo téma. A kolega Sklenák se mu snažil gentlemansky nabídnout, aby nám to v devět ráno mohl vysvětlit čerstvě a tak, abychom snad mohli i pochopit, co chce říct. A pokud jste to pochopili jinak, tak je to asi škoda.

Jsem přesvědčen, že zítra jsme schopni body projednat úplně všechny. Stačí, když budeme mluvit k věci. (Slaby smích, potlesk.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Nyní s přednostním právem pan předseda Faltýnek. Po něm pan místopředseda. Prosím.

Poslanec Jaroslav Faltýnek: Děkuji. Krátká replika na kolegu Miroslava Kalouska. Vzpomínáme si, jak jsme tady hovořili k věci u některých zákonů. Nepamatuj si, jestli to byl služební, nebo Vrbětice. Ale aspoň za sebe – je možno si pustit záznam. Z mých dvou příspěvků, které jsem měl, si myslím, že tam ani náznak obstrukce nebyl, pane kolego prostřednictvím pana předsedajícího. Zatím. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Nyní pan místopředseda Gazdík. Připraví se pan předseda Laudát s přednostním právem. Prosím.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Hezké dobré odpoledne, milé kolegyně, milí kolegové. Měl bych jeden krátký a velmi zdvořilý dotaz prostřednictvím pane předsedajícího na kolegy Faltýnka, Sklenáka: Kluci, nejste náhodou v koalici? Nemáte tady náhodou v té Sněmovně většinu? Nechcete se domluvit? Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. S přednostním právem pan předseda Laudát. Prosím.

Poslanec František Laudát: Děkuji. Tady pořád zní, a já to už chci přece jenom uvést na pravou míru. Pan předseda Faltýnek říká kolem služebního zákona. Já ho pozoruju, že hlavní debata kolem služebního zákona byla prosté čtyři hodiny. To vše ostatní bylo vaše fiasco, které se týkalo snížení spotřební daně na pohonné hmoty – celé léto. A ne služební zákon. Tak prosím, aby už toto nebylo nikdy řečeno. To je realita, kterou lze dohledat ve stenozáznamech. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji. Nikoho žádného s přednostním právem nevidím, že by byl přihlášen. V tom případě přerušuji na dvě minuty jednání Poslanecké sněmovny do 17 hodin, kdy budeme pokračovat projednáváním pevně zařazeného bodu a tím je Informace vlády o postupu ve věci nevýhodné privatizace OKD.

(Jednání přerušeno v 16.58 hodin.)

(Jednání pokračovalo v 17.00 hodin.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, členové vlády, hezké odpoledne. Budeme pokračovat podle schváleného pořadu schůze, a to pevně zařazeným bodem

282.

Informace vlády o postupu ve věci nevýhodné privatizace OKD

Projednávání tohoto bodu jsme zahájili 30. června loňského roku na 48. schůzi Poslanecké sněmovny. Vyslechli jsme úvodní slovo předsedy vlády Bohuslava Sobotky, vyslechli jsme poslance Marka Černocha a vystoupení poslanců s faktickými poznámkami a stanovisko poslaneckého klubu KSČM. Poté jsme jednání přerušili. Všeobecná rozprava nebyla zahájena.

Učiním snad ještě jednu poznámku. Na žádost poslaneckého klubu KSČM vám byl rozdán sněmovní dokument 4663 a měli byste ho všichni mít k dispozici.

Pokud pan předseda vlády nemá zájem ještě po tom půlroce vystoupit – ptám se, pane předsedo – nemá zájem, tak můžeme zahájit všeobecnou rozpravu. Jako první se hlásí pan poslanec Petr Kudela, ale předtím s přednostním právem pan kolega Marek Černoch. Dobrě. Já bych poprosil sněmovnu o klid. S přednostním právem uděluji slovo panu poslanci Marku Černochovi. Poté bude pokračovat rozprava. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Marek Černoch: Děkuji za slovo, pane předsedající. Dámy a pánové, chtěl bych vám poprát mnoho úspěchů v tomto roce, poprvé na mikrofonu.

Ted' už ke kauze OKD. Já jsem si podrobně prošel, co nám tady minulý rok při mimořádném bodu řekl k privatizaci OKD pan premiér Sobotka. Jeho slova jsou ovšem naprostou fraškou a výsměchem nejenom poslancům, ale všem občanům naší země. Tomu, že bylo OKD prodáno za dobrou cenu a nedošlo k okradení našeho státu, si myslím, už nevěří vůbec nikdo. Pan premiér Sobotka svému kamarádovi panu Bakalovi ještě v rámci zlodějny OKD doslova vše daroval. Společnost OKD byla prodána za směšnou částku 4,1 mld. Kč. Za tuto částku byly prodány nejen samotné Ostravsko-karvinské doly, ale také 44 tisíc hornických bytů v Havířově, Ostravě, Karviné, dále 1 200 bytů na Kladně, celkem 32 dceřiných společností OKD a další nemovitý majetek, jako pozemky, rekreační objekty. Znalecký posudek firmy Ernst & Young určil hodnotu čistého obchodního majetku OKD na 52 mld. Kč. Naše země byla tedy okradena o desítky miliard. Zlodějnu OKD už nějakou dobu řeší také české soudy.

Vy, pane premiére, stále tvrdíte, že všechno bylo v naprostém pořádku. Takže si mají naši občané na podobné praktiky a podobné zlodějny zvykat? Podle vás je v pořádku, když je naše země okradena o desítky miliard korun? Autor inkriminovaného posudku na hodnotu OKD pan Rudolf Doucha tvrdí, že zahrnout do hodnocení veškerý majetek nebylo obsahem úkolu, který od Fondu národního majetku dostal. Dostal tedy jasný příkaz: Oceňte to bez bytů. K takovému zadání musela dát pokyn ta nejvyšší místa. Na těch nejvyšších místech seděl dnešní premiér pan Bohuslav Sobotka.

Hlavní obžalovaný v kauze, bývalý místopředseda výkonného výboru Fondu národního majetku pan Pavel Kuta, na soudu požádal, aby byl puštěn zvukový záznam z inkriminovaného jednání vlády v roce 2004. Kdyby bylo vše v pořádku, jak nám pan premiér neustále tvrdí, jistě není důvod, proč nahrávky nevydat.

Souhlasíte se mnou, pane premiére Sobotko, že se skutečně tedy, jak říkáte, nic nestalo, že vše proběhlo v pořádku, a není tedy důvod nahrávky vydat? Premiér České republiky ale odmítá vydat nahrávku, kde se v rozhodující chvíli vyjadřuje k miliardovému prodeji. Ptám se proč. Naši občané mají právo tuto nahrávku slyšet. Nestojí tedy za to zveřejnit nahrávku a obhájit se tak? To jim před volbami řeknete, nikoliv myslím prázdné fráze a marné sliby. Mám jasné vysvětlení, proč se toho všichni tak bojí. Z nahrávky bychom se dozvěděli, že už jste tehdy dobrě věděli, že prodejní cena OKD je přímo směšná, a na té nahrávce tedy usvědčujete sám sebe. Pokud to není pravda, zveřejněte tuhnu nahrávku. Udělejte rázný krok a ukončete debaty ohledně OKD. Nevykládejte hodinové projevy o ničem, ale zveřejněte nahrávku, a hned bude jasno.

Proto vás, pane premiére Sobotko, vyzývám ještě jednou, zveřejněte materiály, zveřejněte je, pokud nemáte co skrývat. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Marku Černochovi. Připomínám, že byl zpravidajem tohoto bodu, takže ho požádám, aby zaujal své místo u stolku zpravidajů.

V otevřené rozpravě budeme pokračovat vystoupením pana poslance Petra Kudely z KDU-ČSL – kterého ovšem nevidím. Jeho přihláška tedy propadá na konec přihlášených. Nyní paní poslankyně Olga Havlová v rozpravě. Připraví se pan poslanec Tomio Okamura. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Olga Havlová: Dobré odpoledne, dámy a páновé. Já se k tomu také jako poslankyně za Moravskoslezský kraj musím vyjádřit.

V Moravskoslezském kraji je dnes kvůli uzavírání OKD reálně ohroženo více než 10 tisíc pracovních míst v samotných dolech a dle odhadu odborářů dalších 20 tisíc v navazujících provozech, které Bakala prodal, např. vzduchotechniku, kantýnu, kuchyně atd., a dalších odvětvích, která s těžbou úzce souvisí. V případě, že tato situace nastane a šachty se uzavřou, bude to naprostý kolaps nezaměstnanosti Moravskoslezského kraje. Odpovědný za tento stav je náš současný premiér Bohuslav Sobotka. Přestože je ve funkci už čtvrtým rokem jako premiér a musí si být dobré vědom, že se na tomto stavu podílel, nic pro OKD do dnešního dne pořádného neudělal. Právě on prodal brutálně Bakalovi pod cenou doly OKD. Je to on, kdo Bakalovi převedl 44 tisíc hornických bytů v Havířově, Ostravě a Karviné. Je to on, kdo mu zcela zdarma daroval hornickou nemocnici v Karviné či hotely ve Frýdku-Místku a Petrovicích u Karviné a další, které Bakalova skupina prodala celkem za téměř 150 mil. Kč.

Loni se objevila zpráva, že poradci ČSSD koupili výhodně horský hotel Kladenga v Krkonoších, což byl původní majetek OKD, jehož privatizaci vládě také předkládal

náš dnešní premiér pan Sobotka. Už ho mohli mít dávno zdarma, kdyby jim ho tenkrát pan ministr daroval.

Právě Bohuslav Sobotka daroval podle znaleckého posudku panu Bakalovi celkem 47 miliard. A jak je to možné? Pro představu, tato suma se nápadně přibližuje schodku České republiky za rok 2015. Pár miliard sem, pár miliard tam.

A nyní lehké kupecké počty. Celý podnik OKD byl odborníky nezávisle na sobě oceněn, dvěma odborníky, na 50 mld. Kč. K tomu ovšem samotné byty OKD byly odhadnuty na dalších 12 mld. Kč. Další byty byly darovány v Kladně zhruba za půl miliardy. Ale chápu, že takto nízká suma už nehráje roli a je pod rozlišovací schopnost bývalého ministra financí.

U počtu ještě zůstaneme. Podíl státu u tohoto majetku činil tenkrát 46 %, což je 35 mld, a k tomu když připočteme byty, tak podíl státu v OKD činil 47 mld. Tyto peníze nikomu nechybí?

A teď to nejdůležitější, vážení. Píše se rok 2004 a v Polském domě v Ostravě se koná krajský výbor ČSSD, kterého se účastní někteří členové vlády. Z těch nejznámějších jmenuji Stanislava Grosse, Lubomíra Zaorálka a našeho stávajícího premiéra pana Bohuslava Sobotku. Z tohoto krajského výboru vzešlo usnesení, ve kterém je doporučení vládě neprodat OKD – neprodat – za 4,1 mld., protože pouhá cena bytů byla vyčíslena na 12 mld. V roce 2011 Evropská komise posvětila privatizaci OKD za 4,1 mld. korun na základě informací dodaných obviněným znalcem Rudolfem Douchou. Ten v roce 2004 odhadl cenu akcií státu, tedy těch 46 %, o kterých jsem mluvila, na pouhých 2,8 mld. místo 35 mld. Přitom mezinárodní poradenská firma Ernst & Young ocenila jen produkční část OKD místo 2,8 mld. zhruba na 30 mld. Nedbalost, šlendrián, neznalost, nebo úmysl? Odpovězte si na tuto otázku za miliardy sami. Něco jako množství železa ve špenátu, když se spletli jen o desetinnou čárku.

V současné době prezentuje vláda ztrátovost OKD a je zajímavé, že o OKD májí zájem někteří další miliardáři. A víte, proč? Protože roční zisk současného OKD je 8 mld. Podle pana premiéra stanovisko pro Evropskou komisi, která kauzu šetřila, nepodepsal on, ale zesnulý náměstek Eduard Janota – a ten se již bránit nemůže. Ale jedna věc je jasná. Sobotkovo ministerstvo už v té době vědělo o znaleckých posudcích, podle nichž byla hodnota státního podílu akcií nejméně 10 mld. Přesto Evropské komisi poslalo, že prodejní cena OKD ve výši 4,1 mld. je v pořádku.

Dámy a pány, kdyby byla privatizace OKD provedena alespoň trochu poctivě, mohli dnes celý Moravskoslezský kraj prosperovat. Mohli jsme zde mít fungující těžební průmysl a mnoho dalších prosperujících firem, které odjakživa odváděly nemalé částky do státního rozpočtu na odvodech. Bylo by dostatek peněz na hornické důchody a renty, aby mohli horníci odcházet do zaslouženého předčasného důchodu, kdyby stát vybíral řádné odvody z vytěžené tuny, které zákon umožňoval. Mohli jsme mít 44 tisíc hornických bytů, které si nájemníci mohli za přijatelnou cenu odkoupit. Naopak, do técho bytů stěhoval Bakala sociálně slabé a vycucal tak stát na dalších sociálních dávkách.

Další nešvar, kterému stát nečinně přihlízel, a bánský úřad dělal mrtvého brouka, bylo nedodržování horního zákona. Podle tohoto zákona byl povinen Bakala vytěžit

celé ložisko, a místo toho se prováděla výběrová těžba. Další porušování horního zákona umožnilo panu Bakalovi vykupovat pozemky a nemovitosti v předstihu pro plánovanou těžbu i v místech, kde se dodnes netěží. Do roku 2012 ještě vykupoval pozemky a nemovitosti z fondu pro důlní škody. Jen pro vysvětlení, tento fond musí být zřízen ze zákona a na tyto účely se používat nesměl. Občanská sdružení na porušování zákona upozornila, a přesto stát nežádal vrácení peněz do tohoto rozpočtu. OKD a tedy Bakala léta vydělávali miliardy. Teď má ztráty zaplatit stát, občané, kterým se o pohádkových ziscích vykutáleného uhlobarona ani nezdá. Zůstal nám vyrabovaný kraj s nejistou budoucností. Stále dokola se mluví o Dolu Paskov, ale to by byl jen začátek katastrofy. Jsou totiž v pořadí připraveny k uzavírání další šachty v Karviné. V letech 1984–1985, když se uzavíraly uhelné doly ve Velké Británii, podali naši odboráři třem stům horníků a jejich rodinám pomocnou ruku. Dnes v rámci Evropské unie nám pomocnou ruku nepodá nikdo.

Dámy a páновé, na tohle se nemůžeme nečinně dívat. Je to zcela jasný podvod, nečinnost premiéra, který v součinnosti s bánským úřadem si byl dobře vědom problémů, které nastanou. Chci, aby za tuto situaci nesli pan premiér Sobotka a jeho kumpáni včetně pana Bakaly odpovědnost.

Členové vlády, především pan ministr Babiš, vidí útlum OKD zjednodušeně. Argumentuje, že když se utlumovala ostravská část OKD, propustilo se na 100 tisíc horníků a vše se zvládlo. Nikdo ale neřekne, že tenkrát dostali horníci mimořádný důchod v padesáti letech, nikdo neřekne, že rychlé a neodborné uzavírání dolů způsobilo několik havárií, výbuch v kantyně Salma, výbuch domu ve Slezské Ostravě atd. a že stát investuje ročně nemalé prostředky na monitorování výskytu metanu, dotěšňování starých důlních děl prostřednictvím firmy Diamo dodnes. (V sále je silný hluk.)

Nařízení vlády 167/2016, podle kterého mohou horníci čerpat až tři roky 8 000 při propuštění z dolu, je vázáno jen na firmu OKD, a to jen po dobu insolvence. Pokud se změní jméno firmy či se firma dostane z insolvence, tento nárok zaniká. Přitom v pozdějším nařízení, které se vztahuje na ostatní firmy pracující v hornictví, tyto podmínky nejsou, a jsou tedy platné bez omezení. Vláda hlavně prostřednictvím ministra financí tvrdí, že OKD dala peníze na likvidaci Dolu Paskov, ale částka 700 mil., kterou OKD dostalo jako půjčku, má být využita i na provoz, a ne na uzavírání dolu. OKD hledá nového strategického partnera a já se ptám proč.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Já vás, paní kolegyně, přeruším a požádám sněmovnu o klid, a to koleg jak nalevo, tak ve středu, tak napravo, aby paní poslankyně měla důstojné prostředí pro přednášku svého příspěvku. Prosím skutečně o klid. Paní poslankyně, páni poslanci! Čekali jsme půl roku na doprojenání tohoto bodu, myslím si, že debaty mimo tento bod se mohou vést v předsáli. Děkuji.

Pokračujte.

Poslankyně Olga Havlová: Podle Ústavy a horního zákona je stát povinen nakládat s nerostným bohatstvím jako řádný hospodář, a ne sledovat příchod nového Bakaly. Všude v Evropě je uhlí bráno jako strategická surovina a doly vlastní stát.

V případě dalšího vytunelování OKD bude stát stejně financovat likvidaci, protože bezpečnostní rizika v případě neřešení těchto problémů jsou obrovská. Stát by měl silněji tláčit na převzetí Dolu Frenštát jako na budoucí možné ložisko z hlediska pozice řádného hospodáře. Stát by měl tláčit na vedení OKD, které nemalou měrou přispělo k situaci, v jaké se firma nachází. Stát by měl mít snahu udržet OKD pohromadě, jelikož jsou jednotlivé doly tak propojeny, že činnost jednoho dolu není možná bez spolupráce s druhými, a to jak materiálně, tak personálně.

A na závěr řečnická otázka na pana premiéra. Co jste měl z privatizace OKD, pane premiére? Už slyším vaši odpověď, že nic. A co z toho měl stát? Všichni víme, že také nic. Takže pokud ani pan Sobotka, ani stát z toho nic neměli, tak podle mě je pan premiér zřejmě nesvéprávný.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní poslankyni Olze Havlové. Pan kolega Tomio Okamura zrušil svou přihlášku. Nyní paní poslankyně Jana Hnyková. (Poslankyně Hnyková chvíli nereaguje.) Paní kolegyně Hnyková, jestli... Trvá na své přihlášce. Připraví se pan poslanec Josef Hájek. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Jana Hnyková: Já se omlouvám, pane předsedající, že jsem nedávala pozor, že se to jméno přede mnou tak rychle vygumovalo.

Vážené dámy a pánové, první cesta výboru pro sociální politiku vedla do Moravskoslezského kraje, kde nás zajímala již tehdy hrotící se situace horníků a jejich budoucnost. To, co nás zajímalo skoro před třemi lety, se nyní stalo velkým problémem Moravskoslezského kraje. V té době napětí a nespokojenost jen rostly a nebudeme si namlouvat, že i po některých řešeních vlády je vše vyřešeno. Doly se postupně uzavírají a budoucnost horníků je ohrožena. Kromě předčasných odchodu horníků do penze, které jsme zde schválili, a kompenzace nevidím žádná konkrétní řešení a výrazné řešení budoucnosti horníků, jejich živobytí a práce. Debatuje se, slibuje se, ale lidi čekají na konkrétní pomoc a ptají se, co bude dál.

Toto vše se netýká jen horníků samotných, ale dalších navazujících profesí, a dnes už to řekla přede mnou moje kolegyně Havlová, že v konečném důsledku přijde o práci až 30 tisíc lidí a sociálních problémů začne v naší zemi přibývat, a to je pouze odhad. Skutečnost bude asi jiná. Práce je velmi důležitá, ale my tu máme i bydlení, které je pro člověka stejně důležité.

Vrátím-li se do historie, že prudký pokles cen uhlí v posledních třech letech jistě urychlil pád NVR a OKD, nebyl však hlavní příčinou. Na dnešní problémy těžebního průmyslu se obecně začalo zadělávat již v letech 1991 a 1992. Tehdejší vláda zbrklou privatizaci důlních společností a ministr průmyslu Vladimír Dlouhý vložil hornické byty do společnosti OKD. Bakalové společnosti NVR tak později při koupi OKD spadlo do klína přes 40 tisíc hornických bytů. Finančník založil společnost Asental a vyvedl byty z OKD a neuvěřitelně na tom vydělal, a to tyto byty jsou stále lukrativní. Sociálně slabí, kteří v nich nyní bydlí, vydělávají majitelům na sociálních dávkách a zase to jde z peněz daňových poplatníků. Akcie OKD dostaly města a obce Moravskoslezského kraje, které je v roce 1998 prodaly překupníkům. V roce 2004

měl pan Bakala už většinový podíl a žádal vládu, aby mu svůj podíl odprodala. Ta uvěřila zfałšovaným odhadům a prodala zbytek OKD za směšných pár miliard. Přitom hodnota byla mnohonásobně vyšší. Dnes mají bývalé hornické byty hodnotu 20 až 25 miliard korun. OKD patřily i další dceřiné firmy, jako koksovny, AWT doprava a další, které NVR rovněž prodala. Od roku 2004 do současné doby vytěžil pan Bakala z OKD přibližně 125 miliard. A nadělaly se i chyby další.

A vy, pane premiére Sobotko, víte jako bývalý ministr financí, že jste chyby udělali, které tato země a daňoví poplatníci budou tvrdě platit ještě desítky let. Ptám se vás, pane Sobotko prostřednictvím pana předsedajícího: Vy jste byl přece u druhé vlny privatizace. Kde je sociální fond, který by se měl postarat o horníky? Vláda je u moci už přes tři roky a řeší dopady, chyby minulosti, i vaše chyby, pane premiére Sobotko. Chyby vaše a vašich kolegů, kteří se podíleli na prodeji OKD, zaplatíme teď všichni místo toho, abychom peníze věnovali na podporu mladých rodin, seniorů, aby měli slušné důchody, aby se zlepšil život zdravotně postiženým, a to nemluvím o platech pracovníků v sociálních službách, policistů a hasičů.

Pane Sobotko, vy jste se podílel na tunelu století, na tunelu našeho národního bohatství. Bohatství, které patřilo všem našim občanům. Nesete za tuto situaci odpovědnost a v tuto chvíli nemáte co dělat v těchto lavicích, ale měl byste sedět na lavici obžalovaných spolu s ostatními. A já doufám, že se toho dočkám, a nejen já, ale i všichni, kterých se privatizace dotkla a ovlivnila negativně jejich životy.

Proto bych vás, vážené kolegyně a kolegové, požádala, aby zde byla vytvořena vyšetřovací komise, kterou navrhujeme, máme sebrané podpisy, a budu vás žádat společně s ostatními kolegy o jejich podporu a schválení.

Na závěr chci říci jenom jednu věc. Takové tunely, pane předsedo vlády, v naší zemi trpět nebudeme a každý, kdo je bude dělat, by za to měl nést svoji zodpovědnost.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní poslankyni Janě Hnykové. Nyní se slova ujmě pan poslanec Josef Hájek, přípraví se kolega Leo Luzar. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Josef Hájek: Dobrý večer, pane místopředsedo, pane premiére, paní ministryně, kolegyně, a kolegové. Po více jak po půl roce se naše Sněmovna opět vrací k tématu, které je pro občany mého regionu stále velmi aktuální. Tímto tématem je situace ve společnosti OKD. Bohužel jsme dneska svědky klinické smrti této kdysi největší československé firmy, která v roce 1989 dávala práci více jak sto tisícum zaměstnanců.

Vím, o čem hovořím. Ve společnosti OKD jsem pracoval od 1. listopadu roku 1977 do 31. srpna roku 2013, tzn. téměř 36 let. A je celkem pochopitelné, že se o osud této společnosti velmi zajímám. Hornictví na Ostravsku, Karvinsku má více než 200letou tradici a pro mnohé z nás, kteří jsme spojili s hornictvím náš život, je to skutečně srdeční záležitost. Proto si myslím, že je zcela legitimní žádat odpověď na

otázku, kdo nese politickou, morální a případně i trestněprávní odpovědnost za to, že je firma OKD v likvidaci.

Předpokládal jsem, že nám na tuto otázku odpoví pan premiér Sobotka. Velmi pečlivě jsem studoval jeho vystoupení k rozpravě k tomuto bodu, které proběhlo 30. června minulého roku. Pan premiér nám sdělil, že společnost OKD, stejně jako velká většina dalších firem v České republice, prošla divokou privatizací, díky níž stát většinou nic nezískal. A jenom díky úsilí Bohuslava Sobotky, který byl v roce 2004 ministrem financí, stát odprodejem 46 % akcií OKD získal částku ve výši 4,1 miliardy korun. 4,1 miliarda korun je skutečně hodně peněz, ale ne za 46% podíl firmy, která kromě dolu a důlní techniky vlastnila 44 tisíc bytů, tisíce hektarů pozemků, desítky hotelových zařízení, koksovny, Báňské strojírny, Výstavbu OKD, OKD Dopravu, OKD Rekultivace, Báňskou obchodní společnost, Kovohutě Břidličná, Kovonu Karviná, Hornický penzijní fond, Závod energetika a zásobování, Závod automatizace a mechanizace, Důlní průzkum a bezpečnost, a to bych mohl ještě vyjmenovávat celou řadu dalších podniků.

To, že pan premiér za odprodej tohoto obrovského majetku požadoval pouze 4,1 miliardy korun, je pro mě pádný argument pro tvrzení, že pan premiér v roce 2004 při podpisu odprodeje minoritního podílu státu ve společnosti OKD nepostupoval s péčí rádného hospodáře. Vím, že mi pan premiér sdělil, že se ve svém rozhodnutí opíral o znalecké posudky, ale dle mého názoru pokud je někdo ministrem financí, tak musí mít analytické myšlení, nebo se řídit alespoň selským rozumem.

Pojďte prosím, kolegyně a kolegové, počítat se mnou. V roce 2004 tehdejší ministr financí Bohuslav Sobotka prodal Karbon Invest, 46% podíl státu ve firmě OKD. V majetku OKD bylo 44 tisíc bytů. 46% podíl z tohoto množství je 20 240 bytů. V roce 2004 byla v Moravskoslezském kraji průměrná prodejní cena jednoho metru čtverečního bytu 7 304 korun. U dvoupokojového bytu o ploše 50 metrů čtverečních se tedy jedná o cenu 350 tis. korun za byt.

Vzhledem k tomu, že se kupující smluvně zavázal neprevést vlastnické právo na třetí osobu, nebudu kalkulovat s cenou tržní, ale pouze s cenou ve výši 100 tis. korun na jeden byt. Pokud tuto cenu za jeden byt vynásobím 20 240 byty, které byly součástí odprodeje 46 % akcií, dostaneme se na částku 2 020 mil. korun. Součástí prodeje minoritního podílu byl i 46% podíl na 4 700 hektarech pozemků. Šestáctyřicetiprocentní podíl je 2 162 ha. V roce 2004 se cena pozemků v okresech Karviná, Ostrava a Frýdek-Místek pohybovala od 200 do 1 000 korun za metr čtvereční. Pokud do svých kupeckých počtů dosadím pouze cenu 100 korun za metr čtvereční za pozemky, tak za pozemky o velikosti 21 620 mil. metrů čtverečních získám 2 160 mil. korun. Jenom pro zajímavost: Tuším, že v roce 2014 byla složena záloha, resp. byla uzavřena smlouva na odkup pozemků od firmy Asental z Bakalovy skupiny pro výstavbu průmyslové zóny Barbora za cenu 212 korun za metr čtvereční.

Pokud udělám součet svých kupeckých počtů, jenom za byty a pozemky se dostanu na částku 4 180 mil. korun, což je částka o 80 mil. vyšší, než za kterou prodal stát podíl v OKD. Takže se oprávněně ptám: Co dostal stát za svůj 46% podíl v dolech, za důlní techniku, za podíl v koksovnách, v Báňských strojírách, v OKD,

ve společnosti OKD Doprava, OKD Rekultivace, Kovohutich Břidličná? A mohl bych zase znovu vyjmenovat všecky ty podniky.

Pan premiér opakováně hovořil o tom, že se ve svém rozhodnutí řídil závěry znalců. Bohužel, s tímto argumentem se nemohu ztotožnit. Stačilo, kdyby si pan premiér udělal stejně jednoduchou cenovou kalkulaci nebo analýzu prodávaných bytů a pozemků, jako jsem si ji udělal já. Pro své kalkulace jsem si vystačil s údaji z Českého statistického úřadu. Pan premiér je absolventem právnické fakulty, a tak se mi nechce věřit, že kdyby se pan premiér rozhodl prodat svůj pražský byt a znalec by jej ohodnotil na 300 tis. korun, tak by takovou smlouvu bez váhání podepsal. S tím, že by manželce zdůvodnil: vše se bohužel musí bezvýhradně řídit znaleckým posudkem.

Nejsem sám, kdo si myslí, že stát nevýhodně odprodal svůj 46% podíl v OKD. Podezření na nevýhodný prodej menšinového podílu státu v OKD z roku 2004 řeší také nezávislý soud. Nicméně se nemohu zbavit dojmu, že tento soud je na okraji mediálního zájmu našich novinářů, přestože je zde žalobou vyčíslena škoda státu ve výši 5,7 mld. korun. Můžete to zkonzfrontovat dneska s informacemi, kdy noviny, média jsou plné kauzy paní Nagyové, kde hovoříme o nějakých 10 mil. za kabelky. A pro mě, nebo možná pro vás je ještě podstatnější věc, že se jedná o soud v trestní věci. To znamená, že pokud by soud rozhodl, že při privatizaci 46% podílu v OKD došlo k trestnému činu, byly by všechny smlouvy v jeho souvislosti uzavřené od začátku neplatné a majetek by se vrátil státu. Soud navíc v takovémto případě může rozhodnout o zajištění věci, která je výnosem z trestné činnosti. O dalekosáhlých důsledcích takovýcho rozhodnutí vám jistě nemusím hovořit. Jen připomenu, že se bavíme o kauze, ve které významně figuruje náš pan premiér.

Nechci, aby moje vystoupení vyznělo jenom jako kritika pana premiéra. Na hořkém osudu OKD se podílela celá řada dalších politiků a základních hráčů. Dnes si už málokdo vzpmene, že základní kámen k divoké privatizaci OKD položil pan Vladimír Dlouhý, a to tím, že ze společnosti OKD nesystémově vyčlenil Důl ČSM. Kdo si dnes vzpmene na pana Jiřího Skalického z ODA, který pár dnů před zrušením Fondu národního majetku snížil jmění společnosti OKD, což umožnilo následně panu Grossovi získat majoritu ve společnosti OKD? Kdo si dnes vzpmene na datum 14. října 1998, na den, který pan Tomáš Ježek nazval kapitálovým incestem? Tento den skupina tří manažerů firmy OKD, konkrétně pana Koláčka, Otavy a Przybyly, získala většinový podíl ve firmě OKD bez toho, že by vynaložila jednu korunu ze svého.

Viníků zodpovědných za osud OKD je celá řada a každý svým dílem přispěl k dnešnímu žalostnému stavu, ve kterém se firma OKD nachází. Po odprodeji minoritního podílu státu firmě Karbon Invest v roce 2004 následně v témže roce společnost odkoupil pan Bakala a OKD tak definitivně dostalo polibek smrti. Bakala a jeho společníci v roce 2005 založili firmu NWR a zahájili etapu tzv. diverzifikace firmy, česky řečeno její tunelování. Vše, co mělo nějakou hodnotu, Bakala z OKD vyvedl a prodal. Další desítky miliard Bakala z OKD vytáhl formou dividend či vstupem na burzu. Stát většinou nečinně přihlížel. Jednou z mála reakcí byla žaloba, kterou Ministerstvo financí v roce 2010 podalo na kyperskou firmu RPG Industries. Jednalo se o pokutu 20 mil. korun, a to za to, že bytový fond bývalého OKD byl

převeden na společnost RPG Byty. Tehdy bohužel Ministerstvo financí neuspělo, ale díky tomu v této věci existuje rozhodčí nález z roku 2011. V něm se píše, že k porušení privatizační smlouvy nedošlo, protože byty se do společnosti RPG dostaly rozdelením původního OKD na sedm nástupnických společností, což privatizační smlouva nezakazuje. Navíc se přechod bytů uskutečnil v rámci koncernu NWR, který i nadále společnost RPG Byty ovládá. To byly podle rozhodčího soudu hlavní důvody, proč nenastaly důvody pro vyplacení pokuty Ministerstvu financí. Co je ale důležitější, tehdy tímto výrokem pohasla naděje nájemníků, že by si byty mohli ještě jednou kupit, jak jim bylo slíbeno.

Mezitím však došlo k podstatné změně situace. Ta spočívá v tom, která podle mého může znovu ozivit naděje nájemníků na získání jejich bytů, a to je to, že společnost RPG ovládla lucemburská společnost Fondy Bydlení 3 a dala je do zástavy britské společnosti CBRE Loan Services Limited. Ani u jedné společnosti není jasné, kdo jsou její skuteční majitelé a kdo jsou její beneficiary. To podle mého názoru dramaticky mění celou situaci a znova otevírá možnost, aby si horníci mohli své byty kupit podle podmínek stanovených v privatizační smlouvě. Byty jsou dnes totiž dle mého názoru již mimo koncert NWR a mimo kontrolu společností, které OKD původně privatizovaly.

Pan premiér, jak už jsem jednou řekl, není jediným viníkem současné situace v OKD. Od roku 2006 do roku 2013 zde vládly s malými přestávkami pravicové vlády s ministrem financí panem Kalousekem. Ten byl mimochodem v roce 2004, kdy došlo k odprodeji minoritního podílu, předsedou rozpočtového výboru za tehdy vládní KDU-ČSL. Dne 5. listopadu roku 2009 při projednávání bodu nazvaného Zpráva vlády o řešení problematiky tzv. bytového fondu OKD tehdy opozici ČSSD ústy poslance Zaorálka žádala vládu, aby prověřila možnost odstoupení od smlouvy o prodeji akciového podílu státu ve firmě OKD s ohledem na zjevné neplnění smluvních podmínek. V rámci tehdejší rozpravy se poslanec Miroslav Opálka dotázel ministra financí pana Kalouska, zdali je ochoten místopřísežně říci, že peníze, které ovládá pan Bakala, v žádném případě nebudou použity ku prospěchu TOP 09. Pan Kalousek tehdy řekl: "Promiňte, že zdržuji, ale na takto přímé oslovení musím odpovědět ano. A místopřísežně tady z tohoto místa říkám, že Zdeněk Bakala ani žádná jeho firma nikdy nedala a nikdy nedá žádné prostředky TOP 09. Všechno ostatní jsou povoleny."

Co se v kauze OKD Byty dělo dál? Jak již bylo řečeno, v lednu roku 2010 Ministerstvo financí udělilo společnosti RPG Byty smluvní pokutu ve výši 30 mil. korun, ale tu rozhodčí soud odmítl. Důvodem bylo to, že stát nedůsledně kontroloval plnění příslušných ustanovení smlouvy. Bakala tak státu nemusel platit nic a ušetřených 30 mil. v roce 2010 spravedlivě rozdělil: ODS dostala 15 mil., TOP 09 – opakuji, TOP 09 – a Věci veřejné shodně po 7,5 mil. Předpokládám, že na prstech jedné ruky spočítám ty, kteří uvěří tomu, že to byly dary pramenící pouze z politického přesvědčení pana Bakaly. Naopak tomu, že pan Kalousek 5. listopadu 2009 místopřísežně lhal, uvěří celý národ, protože se pan Kalousek usvědčil sám.

Takto projednávaný bod se jmenuje Informace vlády o postupu ve věci nevýhodné privatizace OKD. Bohužel jsem se o tom, jak chce vláda v této věci dále postupovat, prozatím nic nového nedozvěděl. Pan premiér je z mého pohledu

zodpovědný za prodej minoritního podílu státu ve společnosti OKD a v této souvislosti panu premiérovi vyčítám tři věci. Za prvé odprodej 46% podílu státu za velmi nevýhodnou cenu. Za druhé, že jednoznačně smluvně nezavázal kupujícího k následnému odprodeji 44 tisíc bytů nájemníkům. A za třetí, že smluvně nezavázal kupujícího k vytvoření rezervy na fázi likvidace dolu.

To, že pan premiér jednoznačně smluvně nezavázal kupující stranu, aby odprodala byty nájemníkům, mu nikdo v našem regionu neodpustí. 44 tisíc nájemníků platí nekřesťanské nájemné a premiérovi výzvy, aby sociální demokracie otočila své kormidlo doleva, berou jako výsměch. Oni nechtějí, ať pan premiér točí kormidlem, oni chtějí své byty, které jim byly slíbeny, a pan premiér jim to měl garantovat. Stejně tak panu premiérovi neodpustí moji horníci a daňoví poplatníci to, že smluvně dostatečně nezavázal kupující stranu k tomu, aby si vytvořila dostatečné prostředky na fázi útlumu dolu. Z vlastní zkušenosti vím, jak propracovaný systém vytváření rezerv pro takovéto případy a nakládání s nimi funguje v největší německé těžařské společnosti RAG. Vždyť horníci Bakalovi vydělali desítky miliard a dnes, když jim zavírají šachty, dostanou, jak se u nás říká, suché z nosa. Nejsou slíbené peníze na odstupné, nejsou peníze na technickou likvidaci šachet. A kdo to všechno zaplatí? Daňový poplatník. A za jakou cenu? Za několik miliard korun.

My tu dnes a možná i příště budeme diskutovat nad otázkou, kdo nese morální a politickou odpovědnost za osud OKD, a ten, kdo se nejvíce podílel na jeho kolapsu, si dnes v klidu vychutnává svůj doutník na břehu Ženevského jezera s uloupenými miliardami v kapse. Tohle jsme my horníci skutečně v roce 1989 nechtěli.

Roky ztracené nečinností vlád se nedají vrátit, ale věřím, že škody jdou stále zmírnit. Proto ve svém usnesení, které, pokud dneska dojde na podrobnou rozpravu, načtu, navrhuji tři roky.

První krok je, aby Ministerstvo financí ve spolupráci s Ministerstvem spravedlnosti zanalyzovalo, jaké jsou možnosti zajištění majetku privatizovaného v roce 2004 pro případ, že by byl výnosem z trestné činnosti.

Za druhé, aby Ministerstvo financí zanalyzovalo, zda by nebylo účelné podat rozhodčí žalobu na společnost RPG Byty, kterou by se pokusilo znova vymoci naplnění odstavce 7.6 písmena D privatizační smlouvy, totiž odprodej jednotlivých bytů z takzvaného bytového fondu OKD jejich současným nájemníkům podle podmínek stanovených ve smlouvě.

A konečně za třetí, aby vláda České republiky podnikla veškeré kroky ke zjištění, kdo jsou skuteční majitelé a beneficienti společnosti Fondy Bydlení 3 z Lucemburska a CBRE Loan Services Limited z Velké Británie, které v současnosti podle obchodního rejstříku ovládají RPG Byty, a to včetně pověření tímto úkolem Úřadu pro zahraniční styky a informace, pokud se to ukáže jako nezbytné.

Doufám, že těmito právními kroky ze strany České republiky vůči současným nebo bývalým majitelům bytů OKD pomůžeme prosadit to, co měl pan premiér Sobotka garantovat u prodeje 46 % akcií státu. Co bylo ukradeno, musí být vráceno. S tímto heslem pan Kalousek prosazoval církevní restituice. Věřím, že se stejným odhodláním bude on i celá naše Sněmovna podporovat opatření vedoucí alespoň k vrácení ukradených bytů jejich nájemníkům.

Děkuji za pozornost. (Potlesk z řad poslanců ANO.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Josefu Hájkovi. A nyní se slova ujme pan poslanec Leo Luzar. Připraví se paní poslankyně Milada Halíková. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Leo Luzar: Vážený pane předsedající, vážený pane premiére, paní ministrně, páni ministři, vážené kolegyně, vážení kolegové, zaznělo tady velice hodně slov a velice hodně z nich bylo pravdivých. Děkuji kolegovi Hájkovi z mého regionu, který docela přesně pojmenoval situaci, která v tomto regionu momentálně je, a jak tento region žije problémy OKD.

Musím zde ale upozornit, že tato země nemá jenom OKD. Týká se to problémů regionu, ale já si myslím, že každý z občanů v celé České republice je schopen ze své oblasti říci podobné negativní zkušenosti po vlně divoké privatizace. Těch firem, které takhle spadly a skončily historicky, je velice mnoho. My se zrovna zabýváme OKD a je to spojeno s tím, že zaměstnává velice hodně zaměstnanců, jedná se o miliardové sumy, které by mohly zatížit státní rozpočet. Ale kdo si zde vzpomene na desítky menších firem, které byly zašantročeny, které byly rozkradeny, které skončily? Kolik tisíc zaměstnanců přišlo o svoji práci? To jsou všechno problémy, které tady dneska nezaznávají, nejsou základním tématem.

Přesto si dovedu a dovolím připomenout návrh poslanců Komunistické strany Čech a Moravy na nepromlčitelnost zločinu privatizace. Já si myslím, že jako poslanci máme ten dluh vůči české zemi, abychom umožnili části orgánů v trestním řízení se těmito věcmi zabývat, protože všichni vidíme, že i po dvaceti letech vyplouvají na povrch nové skutečnosti, které by nás mohly opravňovat zahájit znovu šetření a řízení, jak to vlastně tehdy bylo v těch tisících podnicích, které špatně skončily. A pokud neumožníme tímto zákonem, který v této Sněmovně je zaparkován, se tímto zabývat, tak promlčeci lhůty budou hrát ve prospěch těch, co to způsobili.

Nyní mi dovolte konkrétně k projednávanému bodu OKD. Zaznělo tady, kdo za to může. Zazněly tady výtky a výhrady. Já se pokusím ve svém vystoupení upozornit na problémy, které jsou před námi. Problém, který je před námi, je nefunkčnost kolektivního vyjednávání. Je všeobecným tajemstvím na Ostravsku, že u kolektivní smlouvy, která byla podepsána managementem OKD s odboráři, již v době podpisu management věděl, že ji není schopen plnit, a přesto ji podepsal bez jakéhokoliv trestu a bez jakékoliv obavy. Toto je varování pro odborové hnutí: dejte si na to pozor, když budete sepisovat kolektivní smlouvy, abyste si pohlídali, že to, co je tam napsáno, je vlastník schopen plnit. Dneska můžou odboráři OKD pouze zpytovat svědomí a naděje, které vkládali, když se ukázalo, jaké má OKD problémy.

Druhý problém je ten, který historicky byl spojován s funkcí Fondu národního majetku, už to tady zaznělo, nebudu to opakovat. Formou privatizace, která byla přijata, jsme se dostali do stavu, kdy majetky v řádech miliard, které kdyby se prodávaly jednotlivě, jak tady také zaznělo, by měly podstatně větší hodnotu, než když se vzala akciová hodnota momentálně na trhu a z té se vycházelo. Ale tyto

problémy již tady mí předrečníci zopakovali, a proto se pokusím soustředit na to, co bych rád, aby tato ctěná Sněmovna přijala v rámci usnesení k tomuto bodu.

V systému je zpracován sněmovní dokument pod č. 4663, velice těžko se hledá, protože to je sněmovní dokument, cíli si dovolím z tohoto dokumentu citovat a říci, proč navrhoji to, co je v něm napsáno. Mimo jiné jste ho při předešlém projednávání tohoto bodu obdrželi všichni písemně, ale radši ho zopakuji, je mi jasné, že v množství materiálů, které dostáváte, je lehce ztratitelný.

V bodě 1 konstatuje, že se Česká republika dostala díky politickým rozhodnutím, která byla v rozporu s názory široké odborné veřejnosti, akademické obce v oblasti surovin a energetiky a absencí jasné a dlouhodobé surovinové a energetické koncepce, do řady problémů, které umocnila problematická privatizace práva dobývat a obchodovat s naším národním bohatstvím a surovinami, včetně černého a hnědého uhlí. Tento bod rozebírat nebudu, protože kolegové již podrobně hovořili o začátku celého problému OKD, i pan premiér ve své řeči, kterou přednesl minule, o tom obsáhle hovořil.

Poslanecká sněmovna – za druhé – požaduje po vládě ČR, aby zabezpečila

a) možnosti těžby všech druhů uhlí jakožto nenahraditelného nerostného bohatství České republiky dnes i v budoucnu;

b) ochránění ložisek vyhrazeného nerstu České republiky před jejich nenapravitelným znehodnocením v případě jakýchkoliv změn vlastnických vztahů nebo ukončení podnikání.

Tyto dva body by měly řešit to, abychom toto uhlí, které zůstalo v podzemí nevytěžené, a jedná se o miliardy korun, nepříšli. Dneska OKD řeší problém, že nemá 60 milionů na záchrannou údržbu Dolu Frenštát, ale obnovení tohoto dolu by stálo asi 25 miliard. A je třeba se nad tím zamyslet, že je to povinnost vlády chránit nerostné bohatství.

c) Zákonnost a naplnění všech závazků sjednaných při privatizaci a vyplývajících ze zákonů a předpisů ve vztahu k ochraně zdraví, přírody, rekultivace krajiny i zaměstnanosti.

Tento bod navržený v usnesení by se mohl zdát jako lichý v rámci privatizační smlouv, kde se o tom hovoří, ale jak nám tato historie ukázala, tento bod je absolutně nerespektován a není ochráněn, protože v privatizační smlouvě sice bylo, že by podnik OKD měl vytvářet rezervy, ale nikdo už nekontroloval, jestli je vytvářel. Dneska se ukazuje, že tento podnik žádné finanční rezervy na útlum dolu, na problémy zaměstnanosti a další nemá prostředky a obrací se na stát. Tady ta otázka je, kdo se o to měl starat, kdo to měl hlídat. Proto si myslím, že v usnesení by tento bod měl být zmíněn a měl být podrobně rozebrán.

d) Efektivní využití vlastnictví státu a těžebního práva na doposud netěžené nebo připravované lokality těžby, kde se nachází strategické zásoby nerostných surovin, kterými lze řešit nejen zaměstnanost, ale zejména naši energetickou nezávislost na řadu desetiletí.

Toto je problém Dolu Frenštát. Momentálně zakonzervován, a jak říkám, šedesáti miliony udržován v nějakém funkčním stavu, ale to je právě možná to, proč se kolem

OKD točí – použíjí-li výraz supi finančního trhu, nebudu daleko od pravdy, protože to jsou miliardy, které tam jsou. Je to právo dobývat tuto surovinu a je předpoklad, aspoň poslední informace z trhu o tom hovoří, že ceny uhlí půjdou nahoru, zvlášť v situaci v Německu, a omezení výroby energie z jádra bude oživením dobývání uhlí.

e) Budoucnost pracujících v povoláních exploatuujících zdraví v míře bránící jejich možnému dalšímu pracovnímu uplatnění cestou urychlené novely důchodového zákona tak, aby byl umožněn dřívější odchod do penze u všech dotčených zaměstnanců v souladu s mezinárodními standardy definujícími těžkou práci.

To je základní problém, s kterým se potýkají zaměstnanci OKD. Jejich zdravotní stav nedovoluje rychlou rekvalifikaci, popřípadě vůbec žádnou rekvalifikaci na jiné činnosti. Médii proběhla krátká noticka, že se horníci rekvalifikují na programátory. Možná člověk neznalý se potěsil, ale mezi horníky to vyvolalo takovou bouři nevole, že bych vám přál slyšet jaderné výrazy, které jim šly z úst, a kdo zná trošku informatiku, je si dokonce dle mého názoru schopen představit, co obnáší slovo programátor a co horník s desetiletou praxí v šachtě, jak dalece je schopen tuto činnost vykonávat.

Já si myslím, že tady nastal čas se vrátit, a proto je to úkol, který by tato Sněmovna měla uložit vládě, se znovu zabývat kategorizací zaměstnanců podle mezinárodních standardů. A měli bychom hledat cestu nejenom pro horníky, ale všechny, kteří pracují například v chemickém průmyslu nebo v dalších oborech, které to zdraví opravdu silně exploatuují, abychom jim umožnili dřívější odchod do penze, a kompenzovat zdravotní nedostatky způsobené povoláním, zvlášť v tendencích posouvání odchodu do důchodu.

f) Bezodkladná a účinná opatření, která povedou k dlouhodobému, časově definovanému rozložení útlumu těžby v OKD pod vedením a kontrolou státu tak, aby nedocházelo k nedotčení stávajících zásob černého uhlí, nevratné likvidaci nevytěžených důlních děl.

Tento bod již zde byl také zmíněn mými předečníky. Chci pouze upozornit na to, že jednou nedotčenou šachtu už znova dotěžit půjde velice těžko, a je to obrovská škoda pro český stát o tyto nerostné suroviny přicházet. Zároveň je to také budoucnost pro lidi, kteří žijí z této práce. A pokud se nám nepodaří jasně stanovit kritéria, jak by se mělo postupovat, dopadne to s naším hornictvím velice špatně.

V bodě f) (správně g) navrhujeme využití prostředků z dražby emisních povolenek na řešení problematiky české energetiky. Samozřejmě na tyto otázky může zaznít odpověď: A kde na to vezmeme? Ale to jsou přesně tyto prostředky, které by na to měly být použity, a proto požadujeme po vládě, aby se na tuto záležitost podívala.

Body h) a i), které v tomto usnesení jsou, se týkají přehodnocení usnesení vlády č. 827 z 19. října 2015, jsou to tzv. těžební limity. Vím ale, že se vláda tímto bodem zabývá. Druhý bod i) se týká usnesení vlády 405 z 11. května 2016, který již vláda rozhodla, a tudíž v tomto usnesení, které bylo předloženo minulý rok, je již bezpředmětné, a pokud by se hlasovalo po jednotlivých bodech, přikláním se tento bod z toho vypustit. Ale samozřejmě není to nic proti ničemu, kdyby se to hlasovalo

jako celek, tak samozřejmě tento bod již vláda splnila v minulosti, a je proto irrelevantní.

3. Žádá vládu ČR, aby úkolovala příslušné výkonné orgány k objasnění činností, které vedly k majetkovým ztrátám českého státu při privatizaci OKD, a dle zjištění podala trestní oznámení.

Samozřejmě vyrovnaní se s minulostí je také nutné. K tomu obecnému, co bychom požadovali po vládě, máme podrobnější rozpracování. K tomu nutno objasnit:

a) kdo rozhodl a úkoloval zástupece státu v orgánech podniku, aby hlasovali o snížení základního jmění OKD v neprospečích Fondu národního majetku, který ve svém důsledku znamenal ztrátu vlivu státu ve společnosti.

Historie OKD již tady byla mnohokrát zmínována a já si myslím, že toto je bod, který by mohl říci, kdo z Fondu národního majetku, který najednou trpí ztrátou paměti, a pokud čtete vyjádření mnohých z jeho pracovníků, to bude asi amnézie trvalá, by stálo za to prozkoumat.

b) Kdo rozhodl a následně realizoval převod akciových podílů v podniku OKD na obce, aby se po čase opětovně tyto akcie snažil získat, a to prostřednictvím firmy v podezření, že jednala proti zájmům státu.

To je ten bod, který tady předčeňenci také zmiňovali, to je to, jak vlastně došlo k tomu, že najednou byly skoupeny z trhu akcie obcí a vlastně v neprospečích státu firmou, kterou stát úkoloval a platil, aby to nakupovala pro něj. To je bod, který je možná stěžejní v rámci druhého doprodeje, o kterém tady bylo zmíněno a který mířil na některé zde současně sedící v tomto sále.

c) Kdo zodpovídal za nevyšetřování podezření z nelegálních finančních operací při privatizaci OKD.

Jelikož vše v této historii OKD není způsobeno jenom zde tolíkrát citovaným předsedou vlády, ale historií vlád ČR. A ty informace pronikaly navenek, ať se to týká bankovního sektoru, ať se to týká švýcarských vyšetřovatelů a dalších, přesto tato podezření, že zde dochází k praní špinavých peněz, že dochází k odlivu kapitálu, zůstávaly nevyšetřeny, dokonce podle mého názoru i uměle byly házeny klacky pod nohy a bráněno vyšetření, ať z důvodu, že nebyl překlad materiálu, který přišel ze zahraničí, a podobně. Já si myslím, že většina z vás, kteří se tímto trošku zabýváte, víte, o co se mi v tomto bodě jedná. A je prostě zarážející, nechci říct, že to mohlo být úmyslné, ale je zarážející, že orgány, které mají setřít tuto záležitost, tak nepostupovaly. Bylo to politické zadání, byla to nedbalost, lenost? Nevím.

e) Kdo zapříčinil neplnění oprávněných očekávání nájemníků týkajících se bytového fondu OKD.

Tento bod zde byl obsáhle rozebíráno, a proto se k tomuto bodu již nebudu vracet.

4. Na závěr v tomto usnesení je věta: Požadujeme po vládě ČR zabezpečit zmapování finančních toků na účtech zainteresovaných osob, příbuzných těchto osob a firem spojených s těmito osobami, které se podílely přímo nebo nepřímo na privatizaci OKD.

Protože otázka je nasnadě. Komu to prospělo? Dnes už víme, že to neprospělo českému státu. A pokud máme hledat záměr a úmysl, tak to nelze oddělit od finančního prospěchu, který s tím mohl být spojen. Stát by měl disponovat, a dle mého názoru disponuje, dostatečnými technickými a materiálními prostředky, aby prověřil historii finančních toků spojených s osobami, které se historicky na privatizaci OKD podílely.

Ano, může to být složité, může to být i nemožné. Chápu, že mi teď někdo řekne nejde to. Ale byl bych rád, aby ta slova "nejde to" a "nemáme možnost to jak prošetřit" přišla od patřičných orgánů písemně, že v současném stavu jsme učinili vše pro to, abychom zjistili, jestli z toho někdo měl finanční prospěch, nebo neměl, ale neumíme to zjistit. Potom snad tento dokument, který takto přijde, bude možno chápout jako určitou tečku za zjištěním, zda z toho někdo měl, nebo neměl tento prospěch. Toto je jeden z možná základních bodů, který by mohl tu historii trošku objasnit a minimálně přispět k tomu, abychom historii aspoň trošku možná pochopili, co k tomu vedlo a proč k tomu tak vedlo.

Na závěr mého vystoupení mi dovolte slova zástupce horníků, odboráře. Bavili jsme se dvě hodinky o tom, jak tu situaci vnímají oni. Závěr je vcelku jednoduchý: Prosím vás, hlavně nás podržte. My chceme pracovat, my chceme vydělávat peníze, my chceme život své rodiny, a toto pokud nám vezmete, tak nevíme, co budeme dělat. Ostravsko je region, ostravsko-karvinský region je jeden z regionů, který je nejvíce postižen nezaměstnaností. Tito lidé revalidaci nemají šanci úspěšně zvládnout do oborů, v kterých je optávka po pracovních silách. A pokud nebudeme hledat sociální programy a nebudeme řešit tuto situaci, dopadne to pro tyto lidí velmi špatně.

Proto na závěr mého vystoupení, s tím že vás také samozřejmě prosím k tomu, abyste podpořili toto usnesení, které by mohlo vnést trochu světla do této problematiky, ale hlavně ve svých úvodních bodech by mohlo řešit situaci hornictví do budoucna, abyste toto podpořili s tou myšlenkou, že se nejedná o peníze, ale jedná se hlavně o lidi, kteří v těch šachtách pracují, kteří z toho uhlí žijí a kteří jsou závislí na té těžké práci.

Děkuji vám za pozornost. (Potlesk vlevo.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Leo Luzarovi za jeho vystoupení. Ještě než dám slovo k technickým poznámkám Františku Laudátovi a Josefу Hájkovi, přečtu omluvy došlé předsedovi Poslanecké sněmovny. Omlouvá se z pracovních důvodů do konce dnešního jednání Milan Šarapatka a od 18 hodin ze zdravotních důvodů Vojtěch Adam.

Nyní faktická poznámka pana poslance Františka Laudáta a poté faktická poznámka pana poslance Hájka. Prosím, pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec František Laudát: Děkuji. Chtěl jsem tady vyzvat pana ministra Pelikána, aby se vyjádřil, protože já si myslím, že Sněmovna se nemusí usnášet. Jestliže má pan kolega Hájek taková podezření ve věci OKD, tak od toho je

Ministerstvo financí a jejich statutár, od toho je Ministerstvo spravedlnosti a jejich nejvyšší činitel, aby konali. Mně přijde velmi absurdní, když Sněmovna má vyzývat, a ještě ústy koaličního poslance, aby ministři něco dělali. Jestli máte nějaká podezření, tak řada věcí, která tady zaznívá, si myslím, že by měla být cílená spíš než do politiky k policii. Jestli jste si tím skutečně tak jistí, tak pak skutečně má konat policie. Já ani nevím, protože toto není moje téma, já se neutápím ve vyšetřování minulosti. Bohužel zatím tady nezaznívá, co dál.

Když se bavíme o strategických záležitostech, tak mezi strategické záležitosti v dnešní době nepatří kdejaké uhlí, to není strategická suroviná. Z toho, co je a mohlo by se dotýkat Ostravská, tak strategickou surovinou na seznamu Evropské unie, kritickou strategickou surovinou je koksovatelné uhlí, to je realita.

Já bych samozřejmě chtěl, aby vláda dělala možná efektivněji a lepší kroky pro Ostravsko, ale uvědomte si, že po Praze, pokud vím, nebo jsem si všiml někde v minulých statistikách, má Ostravsko nejvíce malých podnikatelů. A bohužel to, co by se dalo udělat, ta sociálně-podnikatelská společenská poduška, tak tu i přes represivní zákony tady bohužel prosazujete, že tuto podušku vy ničíte ještě dříve, než se může rozvinout, ale ona vždycky funguje právě tam, kde je zle. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Pane poslanče, děkuji za dodržení času. A ještě než dám slovo panu poslanci Josef Hájkovi k faktické poznámce, požádám opět kolegy o klid. To velmi vážně. Uvědomme si, že jsme opravdu začínali v červnu loňského roku, rádi bychom to dokončili a myslím si, že debaty mimo toto téma můžete vést v předsálí.

Nyní faktická poznámka pana poslance Josefa Hájka. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Josef Hájek: Pane předsedající, budu stručný. První věc, kterou bych upřesnil nebo doplnil, ta inkriminovaná slova nepronесl ministr financí Kalousek, ale poslanec Kalousek, to následně potom ve stenozáznamu upravím, protože v té době byl pan ministr financí, vypadlo mi to, úřednická vláda, Janota.

A druhá věc, reagoval bych, i když se to nemá, na slova Františka Laudáta, a já si myslím, že je to moje právo. Tunelování OKD trvá řadu let, a já si myslím, že by měl mít ne mandát, ale skutečně je to naše právo, a pokud se tak Sněmovna rozhodne a já vás přesvědčím, tak bych chtěl, aby to usnesení podpořilo právě ty kroky, o kterých jsem hovořil. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Josefu Hájkovi. Budeme pokračovat dál v rozpravě. Ještě tedy před kolegyní Halíkovou je ještě jednou faktická poznámka pana poslance Laudáta a potom vystoupení s přednostním právem pana zpravodaje. Prosím, pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec František Laudát: Děkuji, tak ještě jednou. Proč, prostřednictvím pana předsedajícího pane Hájku, vaši ministři nekonají? Už tam sedí tři roky. Myslím, že nevím, kolikátého to bylo, kdy tato vláda dostala mandát. Proč nekonají? Na to

potřebují usnesení? Oni snad slibovali nějakou věrnost, něco dostali na Hradě, nějaké dekrety, oni mají sloužit zájmu této republiky, a oni na to, aby tedy, když to je tak jistá věc, a skutečně bych tady chtěl pana Pelikána a Babiše, aby tedy řekl, proč nekonají. Není náhodou nějaká instituce zastupování státu ve věcech majetkových? Proč paní Arajmu nebo náměstek, který tam je za lidovce, teď mi vypadlo jméno, proč tedy nekonají? Jestli tam došlo ke zcizení majetku a já nevím k čemu všemu, tak podle mého, já se tomu nebráním, že se takhle chcete usnášet, ale tady sami vidíte, jak kryjete svého ministra dopravy, jak jste dlouho obstruovali vyšetření D47 tím, aby se nezvolil předseda, jak se chováte k D8 – já doufám, že konečně zítra se dostaneme k tomu. Skutečně tady musím kříčet, aby pan Čok zveřejnil analýzy. Pamatem každý den říká něco jiného, přítom tam tečou stamiliony, nikdo za nic nezodpovídá. Měřte všem a vždy pořád stejným metrem. Ale já nevím, kdybych já byl ministr, tak se takhle chovat nebudu.

A samozřejmě je to názor pana kolegy Hájka, ale já pořád říkám, proč si k tomu musíme povídат? Vy jste slibovali jinou politiku, tak ji dělejte. Na fórovku, otevřeně, a vaši ministři, když jste si tak jistý, tak ať konečně začnou konat. Sedí tady tři roky a mlčí.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Ještě faktická poznámka pana kolegy Hájka. Pane zpravodaji, přihlásil jste se s přednostním právem. Je tam faktická poznámka kolegy Hájka, kolegyně Lorencové a pak přednostní právo zpravodaje. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Josef Hájek: Omlouvám se. Já určitě nechci zdržovat, ale jedná se o to, že skutečně nastaly nové skutečnosti. Nové skutečnosti, které nastaly v letošním roce, protože s RPG byty, následně Asentalem, a jak jsem řekl, v roce 2011 proběhl rozchodní soud, který konstatoval, že přesuny byly uvnitř majetkové skupiny NWR. Kdežto dnes máme podezření, nebo já mám podezření, že další převody, které dneska jsou, které se uskutečnily teď v letošním roce, tak již signalizují, že majetek není uvnitř skupiny RPG, což je porušení privatizační smlouvy, článku 76 písm. d), který zakázal prodej třetí straně, který zakázal do výše pěti procent. Takže z toho titulu je to nová věc.

Samozřejmě si myslím, že naši ministři pracují. Ale teď ten nový podnět, který je, tak samozřejmě oni mají plnou agenturu práce. Ale jestli Sněmovna jim něco uloží, tak si myslím, že z hlediska priorit by to mělo být na potom prvním místě, když to bude mít mandát Sněmovny. Proto bych vás chtěl znova požádat, abychom to podpořili, a tím pádem skutečně Sněmovna může lépe kontrolovat plnění tohoto případně úkolu. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Nyní faktická poznámka paní poslankyně Jany Lorencové. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Jana Lorencová: Vážený pane předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové. Chtěla bych reagovat na pana poslance Laudáta, a sice otázkou.

Proč se nás ptá? Prostřednictvím pana předsedajícího. Proč se ptá nás? Vždyť to byly pravicové politické strany, které tady seděly na začátku devadesátých let, když bylo odstartováno to, čemu se říká divoká privatizace. A když bylo privatizováno OKD? Skandálním způsobem, neuvěřitelným způsobem. A vlastně všechny ty kroky, to, čeho jsme dnes svědkem, dokonce i těch privatizace bytů, to jsou důsledky, to jsou důsledky vaší politiky, pane poslanče, pane kolego. Odpovězte nám na to! Ne že se vy nás budete ptát. My se ptáme vás!

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. A otázka mým prostřednictvím k panu kolegovi Laudátovi doputovala. Pan kolega Laudát se přihlásil znovu k faktické poznámce, tak mu ji uděluji. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec František Laudát: Já se přiznám, že já se neptám paní kolegyně Lorencové. Ptám se pana kolegy Hájka, proč vaši ministři tedy nekonají. Proč nekonají? Tak ať začnou konat. Já jenom říkám, proč nekonáte. Proč tutláte D8? Co to předvádít jako národu? Tady předvádítě nějaké prostocviky. Tak začněte něco dělat. Proč nepracují? Já se neobracím na nepřítomné ministry. A když je to tak důležité, proč tady nesedi? Oba dva? Byl tady vyzván vaším poslancem ministr Pelikán. Majetkové věci má Babiš. Tak proč nic nedělají? Tak ať začnou konat. Já nechci nic jiného. Já jsem tady v devadesátých letech neseděl. Tak jako sorry. Je to úplně stejně, kdybych já řekl, že vy teď nesete odpovědnost za to, co se děje v dopravním stavitelství. Co se děje na ŘSD.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Prosím k věci. Zejména ve faktických poznámkách ať neřešíme dopravu. Budeme ji řešit příště. Tak.

Nyní přednostní právo pana zpravodaje – pan kolega Marek Černoch. Připraví se kolegyně Halíková. Prosím, pane zpravodaji, máte slovo.

Poslanec Marek Černoch: Já vám děkuji moc za slovo. Vy se divíte, že jsou lidé zhnuseni politikou. Ale když toto sledují, tak já se jim vůbec nedivím, těm lidem. Vůbec se jim nedivím, protože tahle fraška, která fakt trvá desítky let a nemá vlastně konce. Je za to někdo zodpovědný? Zmizely desítky miliard korun. Je za to někdo zodpovědný? Jsou tady kolegové, kteří byli u policie. Vám se musí otvírat kudla v kapse, pánowé a dámy.

Protože jestliže tady dnes někdo něco ukradne malého, hrozí mu vězení nebo do vězení jde. Minulá vláda padla, protože tam vletěla policie. Rozprášili to kvůli kabelkám. Tady se jedná o desítky miliard, a nic se neděje. Nic se neděje. Můžou za to ti, nebo ti, nebo... Já souhlasím s panem kolegou Hájkem, co říkal, protože ono opravdu jsou dvě cesty. Jde na jedné straně o lidi a na druhé straně o nějakou spravedlnost. Ne o peníze, ale o spravedlnost. Protože jestli se po lidech chce, aby dodržovali zákony, a chce se to po nich, tak jak je možné, že se těmto lidem pak zároveň ukazuje, že spravedlnost a zákony platí jenom pro někoho? Je to opravdu tak strašně složité pochopit? A jestliže pan premiér Sobotka v době, kdy byl ministrem financí, podepisoval privatizaci a není schopen doložit, že za to nemohl, nebo že to

nebyla jeho chyba, jeho vina, politická chyba nebo i trestní, tak tady je přece něco špatně. Vždyť se opravdu desítky let nic neděje.

Udělejte, nebo udělejme něco. A jestliže to budou ministři sami od sebe, jak říká pan kolega Laudát, což samozřejmě by měli, protože od toho přece ministři jsou, anebo od toho jsou složky, které to mají řešit, anebo jestliže to bude nějakým usnesením, které přijme Poslanecká sněmovna jako suverén a jako orgán, který by lidem měl opravdu říct "ano, chceme, abyste dodržovali zákony, a sami budeme vyžadovat, aby zákony byly dodržovány od všech", tak to už je asi jedno. Ale nějakým způsobem by se to řešit z mého pohledu prostě mělo, protože jinak jestliže se dále nebude nic dít, přijdou horníci, přijdou před úřad vlády. Co uděláte pane premiére? Zavoláte na ně policii? Co budete dělat? Divíte se těm lidem? Byl jste se tam podívat?

My jsme tam byli. A situace je tam fakt vážná. Jak říkal pan kolega Hájek, je to pravda. Jak bude horník ajtákem? Co budou dělat firmy, které zkrachují díky tomu, že jsou nějakým způsobem připojeny, napojeny na hornictví, a to hornictví prostě skončí. A nejdřív se jenom o Ostravsko. Řešili jsme to před půl rokem. Bavili jsme se také o Ústecku. S panem kolegou Schwarzem jsme byli v rádiu. A má pravdu. Kauz je spousta. Ale pojďme to posunout tak, aby se kauza OKD, vyřešila. Aby se pomohlo lidem. A aby se pomohlo spravedlnosti. Padni komu padni.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Paní kolegyni Halíkovou ještě požádám o trpělivost, protože máme dvě faktické poznámky – pna poslance Chalupy a paní poslankyně Lorencové. Pan poslanec Chalupa má slovo k faktické poznámce. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Bohuslav Chalupa: Děkuji za slovo. Vážené kolegyně, kolegové, když to tady poslouchám, tak se nemůžu ubránit dojmu, že – podívejte se do lavic, kdo tady dneska sedí a kdo vnímá ty věci, kterými se zabýváme. Protože já mám pocit, že řada z nás, dokud se nás to osobně netýká, tak to bereme jako teoretický problém někde daleko od nás a prostě to nepocitujeme jako náš problém. Ti lidé, kteří přišli o byty, to je skutečně problém, protože já si to umím představit, v jaké situaci ti lidé jsou.

Souhlasím s tím, co tady řekl pan kolega Černoch. A skutečně mě docela zarazí odvaha řady kolegů, kteří tady hovoří o veřejném zájmu, jakýmsi způsobem tady trénují našeho předsedu – a toto není veřejný zájem? Toto není zneužití moci? Vy máte obavy z toho, že někdo zneužije svoji moc k tomu, aby prováděl lumpárny – a toto bylo co? Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji i za dodržení času. Nyní paní poslankyně Lorencová také k faktické poznámce a kolega Birke po ní. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Jana Lorencová: Vážený pane předsedající, kolegyně a kolegové, jenom pár faktů chci uvést. Někdy v roce 1992 přijala tehdy ještě federální vláda

usnesení, kterým zavázala nové vlastníky privatizovaného majetku k tomu, aby přednostně umožnili těm lidem, kteří v bytech bydlí, aby jim byty byly prodány prostřednictvím obcí. Původní počet bytů, kterých se to týkalo, byl 170 tisíc. Slyšíte dobře. Najednou jsme u čísla 144 tisíc, které zůstaly OKD. Kde zmizel ten rozdíl v počtu bytů? No prostě některé firmy tehdejší nařízení vlády poslechly. Připomenu vám Doly a úpravný Komořany. Jak je možné, že tato firma skutečně umožnila obyvatelům bytů, aby se stali jejich majiteli? Jak je možné, že jiné firmy, např. OKD, to neumožnily?

Já si myslím, že to je jedna z věcí, ke kterým bychom se měli vracet, protože tehdy existovalo platné nařízení vlády, které nebylo firmami, které privatizovaly majetek, uposlechnuto.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní poslankyni Lorencové. Nyní pan kolega Birke také s faktickou poznámkou. Prosím, máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Jan Birke: Děkuji za slovo, pane předsedající. No tak já bych s dovolením vaším prostřednictvím zareagoval na pana kolegu – teď mi vypadlo to jméno – Chalupu, už jsem si vzpomněl. Tak, pane Chalupo prostřednictvím pana předsedajícího, no tak já jsem vás přehlédl, vy jste menší. Mně se také nelibí, že tady grilujete celou dobu mého předsedu, mého šéfa. Jestli máte pocit, že to je průser, tak běžte ven, podejte trestní oznámení, protože nemáte žádný důkaz. Nemáte žádný důkaz! Nemáte žádný důkaz. A když ho máte, to řeší policie, orgány činné v trestním řízení. Já jako starosta města – neukazujte na mě, chovejte se slušně. Já jenom říkám –

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Oslovujte poslance mým prostřednictvím.

Poslanec Jan Birke: Prostřednictvím pana předsedajícího – až ten důkaz budete mít, tak orgány podle toho rozhodnou. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Kolega Chalupa – také faktická poznámka. Kolegyni Halíkovou žádám o trpělivost. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Bohuslav Chalupa: Děkuji za slovo. Takže se k tomu dostaneme zítra od 9 hodin a budeme si povídат i o reorganizaci policie.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Nyní faktická poznámka kolegy Ondráčka a potom kolegy Birkeho. Prosím, pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Zdeněk Ondráček: Děkuji, pane předsedající. Já bych byl docela rád, kdyby si kolegové z koalice tady neroztrhali občanky, jak se tady dohadujete. Já

musím říci tady – a já zde v sále při tomto projednávání budu, neposlouchám to někde jinde, protože jako bývalému orgánu činnému v trestním řízení se mi otevírá kudla v kapsce, jak řekl pan zpravodaj. Já myslím, že kdyby orgány činné v trestním řízení, konkrétní vyšetřovatelé, kteří se kauzami zabývali, byli zbaveni mlčenlivosti a mohli a chtěli mluvit, že bychom se tady možná hodně divili.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu kolegovi Ondráčkovi. Nyní kolega Birke vzdává faktickou poznámku. Můžeme tedy pokračovat v rozpravě, a to vystoupením paní poslankyně Milady Halíkové. Připraví se pan kolega Ludvík Hovorka. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Milada Halíková: Děkuji, pane předsedající. Vážené kolegyně a kolegové poslanci, vážený pane premiére, členové vlády, už řadu let, vlastně několik funkčních období, projednává tato Poslanecká sněmovna i další závažný případ, který souvisí s privatizací minoritního podílu státu v OKD z roku 2004 a který má závažný dopad na současnou situaci občanů v našem Moravskoslezském kraji. Je mi velice líto, že od posledního –

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Paní kolegyně, já vás přeruším a požádám ostatní kolegy o klid.

Poslankyně Milada Halíková: Je mi velice líto, že od doby, kdy se naposledy tento bod dostal na jednání Sněmovny, už uplynulo zase půl roku, aniž by se od té doby něco závažného stalo.

Jenom připomenu to, co už tady odeznělo, a sice že společně s těžební společností nový soukromý vlastník tehdy získal 44 tišic bytů, ve kterých žije dodnes, kolegyně a kolegové, přes 100 tišic občanů, zejména v našem Moravskoslezském kraji, ale i na severu Čech, a to i přesto, že v současné době, kdybyste našimi městy, kde je gros těchto bytů, to známená Havířovem, Karvinou, Ostravou, projížděli, uvidíte v každém domě několik prázdných oken, několik prázdných bytů, a na hlavních ulicích prázdné nebytové prostory, ze kterých v důsledku nájmů, které tam tento soukromý vlastník stanovil, prostě odcházejí jednotliví podnikatelé.

Soukromý vlastník tehdy získal byty skutečně za hubičku. Slyšeli jsme tady čísla – v průměru za 30 až 40 tišic podle velikosti příslušné bytové jednotky.

Ve smlouvě o prodeji akcií byl tehdy zahrnut závazek, že byty budou převedeny nájemníkům za zvýhodněnou cenu. Stát podepsal smlouvu se společností Carbon Invest v září 2004, ale již v listopadu se stala novým vlastníkem investiční skupina RPG Industries podnikatele Zdeňka Bakaly. Ta vyvedla byty do realitní společnosti RPG byty, což vzbudilo už tehdy oprávněné obavy nájemníků, jak bude s byty dále nakládáno a co bude s nájemníky.

Zdeněk Bakala původně slíbil, že byty budou opravdu prodány nájemníkům za zvýhodněných podmínek. Není to fráze, není to výmysl. Já jsem, vážené kolegyně a kolegové, tehdy byla v čele havířovské radnice, města, které mělo v té době téměř 100 tišic obyvatel, a u jednání s panem Bakalou jsem byla. Vím, co tehdy při své

první návštěvě ve městě sliboval a o čem hovořil. Posléze ale prohlásil, že nic takového, žádný takový veřejný příslib vlastně nedal, a to, co sliboval původně, popřel. Opravdu to není můj dojem. Můžeme se to dočít i ve zdůvodnění rozsudku pražského Městského soudu ve sporu Zdeňka Bakaly se současným ministrem zahraničí panem Zaorálkem, který podnikatele tehdy nazval gaunerem. On si na něj stěžoval a soud v této věci rozhodoval.

Dovolte mi říci, že na problematiku s převody bytů jsme v Poslanecké sněmovně opakováně upozorňovali a že Sněmovna přijala v roce 2009 usnesení, jímž mimo jiné doporučila vládě, aby podala návrh na předběžné opatření, které by vlastníkům bytů RPG Industries, resp. RPG byty byl uložen zákaz nakládání s předmětnými byty, což jinak umožňovala údajně smlouva z roku 2004, kde se hovořilo o tom, že by tyto byty měly být přednostně prodány nájemníkům podle podmínek ve smlouvě uvedených. Co skutečně v té smlouvě bylo uvedeno, slyšeli jsme už dneska, jednak nebylo doposud zveřejněno, slyšeli jsme i výzvu, ke které se připojuji, abychom se tedy dozvěděli, co skutečně ve smlouvě bylo a jak tedy skutečně tehdy jednání probíhalo.

Pokud si myslíte, vážené kolegyně a kolegové, že pan Bakala neodmítl alespoň zaplatit pokutu, pro něj zanedbatelných zřejmě 30 mil. korun za porušení smluvních podmínek za rozdělení OKD a vyčlenění bytů do realitní společnosti, pak jsme společně na hlubokém omylu. Kdepak.

Mohla bych uvádět výčet desítek, možná stovek jednání o této otázce, ale hovořit dnes jen o historii, o to tady přece nejde.

Předloni na podzim pan Bakala, jeho podnikatelská skupina prodala společnost RPG byty. Okolnosti byly ale tak nejasné, že se vyrojila i celá řada úvah, jestli nešlo jen o fiktivní prodej. Každopádně to byl jeden z kroků, kterým se chtěl pan Bakala vyvázat ze všech závazků. Zisky z OKD tento podnikatel shrábl, dluhy hodil pod nohy státu prostřednictvím kupce těžební společnosti, ale zlaté vejce bytového fondu bud' ještě výhodně zpeněžil, nebo si je přes prostředníky ponechal. Která z variant platí, netroufám si říct, ale pravděpodobně to ví v tuto chvíli málokdo.

Pan premiér Sobotka sice nazval tehdy toto Bakalovo podnikání velkým morálním a podnikatelským selháním, to je pravda, ale je to v každém případě málo. Nájemníkům, oněm sto tisícům lidí plus minus, tohleto prohlášení určitě nepomůže. Sociální dopad na nás těžce zkoušený region má totiž nejenom ukončení těžby, propouštění horníků a ohrožení tisíců pracovních míst v navazujících provozech, ale právě i bytová situace těchto lidí a vše, co s tím souvisí.

Na to, co může nastat, jsem upozorňovala Sněmovnu už v době, kdy končila platnost zákona o jednostranném zvyšování nájemného. Vzpomeňte si prosím na to vy, kteří jste tady dvě volební období zpátky v této poslaneckých lavicích seděli. Hovořila jsem o tom, a nejen já, že se může stát, že někteří soukromí vlastníci začnou nájemné v bytech neúměrně zvyšovat a že to bude mít dopad i na finance státu v podobě výplaty dalších sociálních dávek, především doplatku na bydlení a přispěvku na bydlení. Jaká je dnešní situace, víme a slyšeli jsme to tady opakovaně i z úst současné paní ministryně práce a sociálních věcí. Jistěže nejde jenom o byty pro hornické důchodce nebo o příspěvky pro tyto lidi, ale i o další nájemníky nejen v bytech OKD, ale prakticky po celé republice. Jako poslanci za Komunistickou

stranu Čech a Moravy jsme k této skutečnosti už tehdy, jak se říká, nesložili ruce do klína, ale připravili jsme návrh zákona o jednostranném zvyšování nájemného, který měl zamezit spekulativním vysokým nájmům, ale současně vlastníkům zajistit přiměřený zisk. Zdůrazňuji – přiměřený, nikoli lichvářský, jak jsme toho dneska svědkem. Sněmovna ale tento návrh zákona zamítla. Podle jeho odpůrců měl vše potřebné vyřešit nový občanský zákoník. Jak? To dneska všichni vidíme.

Možná alespoň někteří z vás, vážené kolegyně a kolegové, dodatečně uznají, že tehdejším návrhem zákona nám šlo nejen o ochranu nájemníků, ale i o ochranu ekonomických zájmů státu a koneckonců také pracovního trhu. Vždyť vysoké nájemné znemožňuje mobilitu pracovníků a žene je do náruče hypoték na desítky let, aby si zajistili vlastnické bydlení. Ztráta zaměstnání se slušnou výplatou tak ale může znamenat pro jednotlivé rodiny doslova tragédii. Seminář zemí V4, který loni proběhl u nás v Praze, se touto problematikou velice podrobně zaobíral a mimo jiné rozebral i propastné rozdíly ve srovnání příjmů u nás a v sousedních zemích, např. v Německu. Přiznejme si, že nejde jen o to mít jakékoli zaměstnání, ale zároveň takové, kde si lidé mohou vydělat na zajištění alespoň základních životních potřeb, a to, že mezi ně bydlení patří, je snad jasné nám všem. Problémy Moravskoslezského kraje tedy nelze smrsknout pouze na to, jak pomoci odcházejícím horníkům dávkami nebo možností předčasného odchodu do důchodu. Díky, že aspoň tohle jsme v této Sněmovně schválili.

V lednu 2015 jsem v této souvislosti zaslala písemnou interpelaci k situaci v soukromé těžební společnosti panu ministru Mládkovi a ptala jsem se mimo jiné i na podporu tvorby nových pracovních míst nebo na možnost výhodnějších podmínek pro tuzemské investory. Už dávno víme, že továrnu sice nelze odvézt, jak se argumentovalo už na počátku 90. let na tehdejší podporu masivní privatizace státního majetku, ale lze ji, když to řeknu zjednodušeně, zavřít. I když příklad pana Zdeňka Bakaly ukazuje, že neomalený podnikatel může pocházet odkudkoli a ani zahraniční investor nemusí být zárukou dlouhodobé zaměstnanosti pro místní obyvatele.

Vážené kolegyně a kolegové, závěrem bych chtěla říct, že z této tribuny dneska, a nejen dneska, zazněla celá řada faktů a taky celá řada výzev na adresu našeho současného pana premiéra. A tak mi dovolte, abych i já na vás, vážený pane premiére prostřednictvím pana předsedajícího, apelovala, abyste už konečně řekl pravdu, jak to skutečně s privatizací OKD a zejména s bytovým fondem bylo. Ale hlavně, co vaše vláda, pane premiére, pro občany zejména v Moravskoslezském kraji udělá. Prosím konkrétně. Hezkých slov a prohlášení už bylo dost. (Potlesk v lavicích KSCM.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Hezký dobrý večer, milé kolegyně, milí kolegové. Děkuji paní poslankyni Halíkové. Dalším řádně přihlášeným je pan poslanec Ludvík Hovorka. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Ludvík Hovorka: Vážený pane místopředsedo, děkuji za slovo. Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážený pane premiére, pane ministře, zazněla tady závažná obvinění, zaznělo tady taky, že někdo pochybil při své podnikatelské činnosti morálně. Ale pokud se podíváme na běžný život, tak pokud

morálně a podnikatelsky selže drobný živnostník nebo malá firma nebo morálně selže a pracovně selže zaměstnanec, pak tito lidé většinou nesou plnou odpovědnost za toto selhání. Bohužel ti lidé, za kterými je velký majetek, který často získali ne zcela poctivým způsobem, nenesou nic, pouze jenom možná to morální opovržení společnosti, ale jim je to úplně jedno.

Chci se zastavit nad dvěma částmi tohoto problému a ta první je prodej zmíněných bytů, problém znaleckých posudků. Jestliže byty byly převedeny za cenu, která neodpovídala skutečné hodnotě, a jestliže celý majetek OKD byl privatizován za cenu, která neodpovídala reálné ceně, to znamená, že došlo ke zkreslení znaleckých posudků, pak by stát kromě jiného měl požadovat náhradu i od těch lidí, kteří vyhotovovali znalecké posudky pro rozhodování vlády. Další věc je, pokud vláda zavázala v privatizační smlouvě společnost k převodu bytů za výhodné ceny nájemcům, pak je třeba říct, jak vláda, případně vlády vymáhaly splnění této smluvní podmínky a jak byl zakotven převod této povinnosti na právní nástupce firem, které na majetku OKD těžily v průběhu těch let, od privatizace řekněme až do loňského roku.

Stejně tak je tady jedna věc. Každá těžební společnost je povinna vynakládat nebo odvádět peníze za vytěžené neristy na speciální účet, na účet na útlum těžby. Já bych se chtěl zeptat jak pana premiéra, tak případně pana ministra průmyslu a obchodu, jaké množství uhlí bylo vytěženo od doby privatizace až do současné doby a kolik peněz mělo být na onom účtu na útlum těžby. Jak velká tato částka měla být a zda vůbec byla? A jak ošetřil Fond národního majetku, případně vláda, která připravovala privatizační smlouvu, aby převod této povinnosti byl zakotven i v právním nástupnictví, tzn. i u společností, které nastupovaly, jak se měnili jednotliví vlastníci. Pak by přece nebylo možné, aby tady přišla společnost s tím, že potřebuje další peníze na útlum těžby, protože vlastně jinak není schopna zajistit pokračování těžby. Přece to musela být nemalá částka. Velmi rád bych slyšel, kolik peněz mělo být na speciálním účtu na útlum těžby.

Stejně tak tady zaznělo, že v roce 2009 Sněmovna přijala usnesení, kterým zavázala vládu, aby byl naplněn onen článek smlouvy, kterou, předpokládám, nikdo z nás nemá, ale vláda ji určitě má a má k ní přístup, že budou převedeny byty nájemcům. Pokud toto usnesení bylo, pak přece vláda musela zajistit naplnění této smlouvy. Vymáhala vláda nebo vlády, které v té době působily, toto usnesení a jakým způsobem? To jsou věci, myslím si, které by měly být zodpovězeny, stejně jako by měly být zveřejněny zmíněné částky na útlum těžby, případně informace o tom, kdo zpracovával zmíněné znalecké posudky a jak případně vláda se snažila dopárat toho, proč byla stanovena cena společnosti takto nízko a cena za předmětné byty takto nízko.

Takže prosím, pokud by bylo možné odpovědět na ty otázky, které jsem tady položil, pak si myslím, že by to prospělo k této diskusi a k případnému usnesení. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Hovorkovi. S faktickou poznámkou paní poslankyně Jana Lorencová. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Jana Lorencová: Pane předsedající, kolegyně a kolegové, ono mi to nedá, musím na to reagovat, teď na pana poslance Hovorku. On totiž hovořil o ceně, za kterou byly byty prodány. Princip je v něčem jiném. Ty byty neměly být nikdy součástí privatizovaného majetku OKD. V tom je rozhodující princip. Ty byty se staly součástí privatizace jenom proto, že byly označeny za byty služební, a tak se mohly stát v souladu s tehdy přijatým zákonem o velké privatizaci, který zavazoval ty, kteří šli do velké privatizace, k tomu, že budou privatizovat pouze majetek, s nímž budou podnikat. A byty přece nejsou předmětem podnikání v důlní činnosti. To je nesmysl. Takže pane kolego prostřednictvím pana předsedajícího, v tom je ta podstata sporu o byty OKD. Byty nikdy neměly být součástí majetku privatizovaného jako majetek OKD.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji paní kolegyni. S další faktickou poznámkou pan poslanec Ludvík Hovorka, po něm pan poslanec Josef Hájek.

Poslanec Ludvík Hovorka: Děkuji za slovo. Vážená paní poslankyně prostřednictvím pana předsedajícího, ano, máte pravdu. Byty, ani nemocnice, ani věci, které nesouvisely s přímým podnikáním, tzn. těžbou, neměly být součástí privatizovaného majetku. Pokud se tak stalo, pak musel pochybit někdo na Fondu národního majetku, lidé, nebo tým lidí, kteří připravovali předmětné smlouvy a podklady pro rozhodování vlády. A tady by možná mohlo taky zaznít, kdo připravoval konkrétní smlouvy a kdo takto nevýhodně připravil k privatizaci i bytový fond a nemocnici. To je pravda. Skutečně byty nesouvisely s podnikáním společnosti a ani nemocnice a neměly být nikdy privatizovány. A někdo za to nese konkrétní odpovědnost. Kromě vlády v té době samozřejmě lidé, kteří na Fondu národního majetku připravovali předmětné smlouvy. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Hovorkovi. S další faktickou poznámkou pan poslanec Josef Hájek. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Josef Hájek: Pane předsedající, já možná, pane Hovorko... (Předsedající: Mým prostřednictvím) ... prostřednictvím pana předsedajícího, vy jste se zmíňoval o věci, kterou jsem kritizoval ve svém vystoupení. A jedná se o to, že směšujete dvě věci. To znamená, horní zákon řeší pouze vytváření rezerv na tzv. asanaci a rekultivaci. To znamená, to je na tzv. zahlažování důlních škod, tzn., že tím dobýváním podzemí dochází ke změně reliéfu, terénu, který se musí následně asanovat, případně vykupovat nebo opravovat rodinné domky. Ale bohužel smlouva, která byla v roce 2004 podepsaná, vůbec neřešila vytváření rezerv na útlum hornické činnosti spočívající v tom, že musíte někdy ty horníky rekvalifikovat, musíte jim dát odstupné, což třeba konkrétně měli slíbené až 12 měsíců, a musíte vynaložit prostředky na uzavření té šachty. Každá šachta má sto kilometrů chodeb. To je náročný proces, kde je voda, kde je metan, který bude stát skutečně při zavírání těch šachet několik miliard. A já vyčítám to, že skutečně tyto náklady nebyly zahrnutý. Dal jsem tady příklad s tou německou společností RAG, kde jsem měl možnost několikrát být, a tam za první neprivatizovali, zůstala v majetku státu, a skutečně stát

systémově vytvořil podmínky k desetiletému uzavírání šachet s programem "zajistíme práci pro každého horníka". To znamená, to byl komplex technických opatření. Oni během těch deseti let vytvořili i firmy, z jejichž výtěžku budou financovat následné náklady na jímání metanu, čerpání vody. Protože tím, že ty šachty zavřeme, nekončí náklady pro stát. Ty náklady budou dále na čerpání vody, zabezpečování, monitoring atd. To jsou miliony, miliony ročně. Takže to je ta chyba, kterou jsem vyčítal. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci. S faktickou poznámkou ještě pan poslanec Hovorka. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Ludvík Hovorka: Děkuji za slovo. Já s kolegou předrečníkem vaším prostřednictvím, pane předsedající, souhlasím. Ano. Jsem si vědom toho, že horní zákon řeší fond na útlum těžby. Ano, rozumím tomu. A jedna věc je stávající zákon a druhá věc je smlouva. Jak byla privatizační smlouva uzavřena. Jestliže toto nebylo ošetřeno v privatizačním projektu, pak se jedná o selhání tehdejšího Fondu národního majetku, konkrétních úředníků a případně lidí zodpovědných za materiály, které byly předkládány vládě. A je třeba, aby to bylo předmětem tohoto současného jednání, aby toto vyšlo najevo, aby tyto informace byly dány. Pokud se podíváte na podobný případ z Čech, tak pokud se tím zabývaly zahraniční soudy, pak dokázaly i bývalé manažery odsoudit. Ale to by musel někdo zřejmě tyto záležitosti předložit zahraničním soudům, protože pochybuji o tom, že naše soudy by v této věci postupovaly jinak než v případě oné těžební společnosti ze severních Čech. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Hovorkovi. S faktickou poznámkou ještě pan poslanec Fiedler. Prosím, pane poslanče, vaše dvě minuty.

Poslanec Karel Fiedler: Ano, kolega Hovorka to řekl naprostoto přesně, naprostoto s tím souhlasím. V zahraničí z nás musí mít legraci a strandu, jak my si tady neumíme vyřešit věci u nás sami doma. Je 18.49, hodinu padesát různí poslanci sdělují své názory a pohledy na věc k bodu, který se jmenuje informace vlády. A vláda nám hodinu padesát zarytě mlčí. Když jsme to projednávali v červnu, tak jsme se k žádnému rozumnému závěru nedostali, protože entrée pana premiéra, tak jak víme, byl dlouhý projev o ničem. Dneska se ke slovu raději ani nepřihlásil, aby zodpověděl položené otázky.

Myslím, že to byl kolega Černoch, kdo vyzýval pana premiéra, aby tedy zveřejnil tu audionahrávku, audiozáZNAM, ze kterého bychom se leccos dozvěděli, tak jako se nesmí dozvědět, co bylo v té obchodní smlouvě, která je tajná – proč? Já čekám pořád, že pan premiér odpoví na tu Markovu otázku, jestli je to ochoten zveřejnit, nebo ne. Kolega o tom evidentně ví víc, jestli takový nějaký záznam je. Proč se to nedozvíme? Proč tady hodinu a půl, hodinu padesát poslanci říkají své názory a vláda, potažmo premiér, kterého se to akutně týká, zarytě mlčí.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji. To byla prozatím poslední faktická poznámka. Do obecné rozpravy je dále rádně přihlášen pan poslanec René Číp. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec René Číp: Vážený pane předsedající, kolegyně a kolegové, je zcela zjevné, že způsob privatizace majetku OKD v minulosti byl špatný, spíše velmi špatný, o tom se již namluvilo dnes mnohé. Smlouva o prodeji byla uzavřena kvapně a bez jakýchkoli záruk, jak s majetkem bude v budoucnu naloženo, a to nejen s částí firmy podnikající v těžařském průmyslu, ale i s bytovým fondem. To je obecně známý fakt, který nemůže nikdo popírat.

Nyní bych vám rád přiblížil, o kom konkrétně vlastně jednáme a jaké jsou důvody, proč je nutno tento problém nejen řešit, ale i rozumným způsobem vyřešit. Česká republika má zhruba 10 550 tis. obyvatel. Problémy firmy OKD, které jsou aktuální, se přímo dotýkají zhruba půl procenta občanů naší země. Jde o zaměstnance a rodiny zaměstnanců OKD či subdodavatelských firem závislých na činnosti této firmy a příjmů z ní. A to rozhodně není malé číslo. A jde také o občany obývající byty, které byly v minulosti majetkem OKD a na které měli obyvatelé dekrety a měly se stát jejich vlastnictvím za podmínek prezentovaných při uzavírání smlouvy o privatizaci firmy.

Jen si zkuste představit všechny tyto občany včetně dětí pohromadě a věřím, že by v tuto chvíli byl málokdo schopen říci, že je to problém jen této firmy či těchto osob a stát by neměl zasahovat. Naštěstí nejsme v té pozici, neboť je zde snaha najít vhodné řešení, ale pojďme si to tedy více přiblížit.

Moravskoslezský kraj s počtem obyvatel více než 1,2 mil. se dnes řadí na třetí místo mezi kraji a žije zde procentuálně vyjádřeno zhruba 11,5 % všech obyvatel naší země. Co se ekonomické výkonnosti týče, podílí se Moravskoslezský kraj na celostátním HDP v posledních letech mezi zhruba 10 až 11 % a je zde zřejmý propad HDP v regionálně významném odvětví těžby uhlí, který je naštěstí částečně kompenzován růstem hrubé přidané hodnoty v odvětví výroby motorových vozidel a také rozvojem nových průmyslových zón. Nezaměstnanost v Moravskoslezském kraji je dnes podle nyní používané metodiky zhruba na úrovni 7,5 %. Sama firma OKD má dnes kolem 10 tis. vlastních zaměstnanců a dalších několik tisíc zaměstnanců mají dodavatelské společnosti a firmy. Průměrná mzda v Moravskoslezském kraji je zhruba na úrovni 26 tis. korun měsíčně, což jej řadí mezi průměr v České republice. Medián je samozřejmě výrazně nižší a pohybuje se kolem 22 500 korun měsíčně hrubé mzdy. Uvědomíme-li si, že příjem pracovníků v hornictví je nad těmito průměry, neboť za jejich těžkou práci jim po zásluze náleží vyšší odměna, a zároveň vezmeme v potaz, že na jejich příjmech jsou závislí i rodinni příslušníci, snadno si můžeme představit, co by následovalo po úplném zastavení těžby.

Kupní síla v Moravskoslezském kraji by se výrazně snížila – spekulovat o přesných číslech tady teď nebudu, neboť by tyto odhady nebyly podloženy, ale pro náš kraj by to byla nefrová rána do zad. Občané by v tu chvíli byli jednoznačně odkázáni na sociální pomoc od státu, jenž se sice nabízí, ale toto řešení není ideální,

tak by logicky nastal další tlak na odchody mimo tento region a také na snižování platů v jiných oblastech. To není možné připustit.

Domnívám se, že celá republika má vůči Moravskoslezskému kraji velké závazky, neboť to byl právě Moravskoslezský kraj, potažmo Severomoravský, který byl již dříve, a zejména po vzniku Československé republiky, místem, kde působil těžký průmysl a občané zde žijící a pracující se významným způsobem podíleli svou prací na rozvoji celé země. Platili za to nemalou daň v podobě horších životních podmínek, neboť těžký průmysl s sebou nesl i větší míru znečištění životního prostředí, a tím logicky i kratší průměrnou délku života a jeho kvalitu.

O samotném problému OKD se řeklo a napsalo už mnoho slov. Ano, je nutné posoudit všechny kroky, které vedly k současnému stavu, a hnát k zodpovědnosti jeho viníky. Ale zcela prioritní pro lidi je řešit budoucnost, neboť to je tím podstatným. A to je povinností politiků a to od nás občané také očekávají. Klíčové nyní je, aby vláda, celá Sněmovna i politická reprezentace učinily takové kroky, aby se Moravskoslezský kraj mohl dále rozvíjet a občané jej považovali za dobré místo k životu. Proto apeluju na vládu, aby učinila vše pro to, aby zajistila další budoucnost těžebního průmyslu v Moravskoslezském kraji s jeho postupným útlumem podle stavu ekonomicky vytěžitelných zásob uhlí, neboť v tuto chvíli neexistuje žádná jiná reálná alternativa, která by mohla případný rychlý konec tohoto průmyslu nahradit.

Pokud by se vláda rozhodla k tomuto použít část přebytku ze státního rozpočtu za loňský rok, když tedy nebyly tyto peníze proinvestovány, a zde by mohly částečně napomoci lidem, které předchozí rozhodnutí politických reprezentací dostalo do velmi složitých situací, věřím, že by určitě našla širokou podporu v Poslanecké sněmovně napříč politickým spektrem. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Čípovi. Ještě s faktickou poznámkou paní poslankyně Lorencová.

Poslankyně Jana Lorencová: Takže já si dneska nedám pokoj, vážený pane předsedající, kolegyně a kolegové. Ona tenkrát ta tzv. velká privatizace, divoká privatizace, vyhovovala v podstatě všem. Nebo téměř všem. Já si jenom dovolím připomenout kolegům napravo od mne v sále dobu, v níž hejtmanem severní Moravy byl jejich člen pan Tošenovský. Tento pan Tošenovský byl členem dozorčí rady firmy OKD, Bakalovy už firmy OKD, s platem tři miliony ročně. Nevím, kolik dostával on, možná něco šlo i bohem, ale tři miliony. Jestliže hejtman, který je dlouholetým členem ODS, dnes nás reprezentuje v Evropské unii, tak tento člověk dostával od Bakaly tři miliony za členství v dozorčí radě.

Aby to nebylo lito kolegům na levici, tak i odboráři si tam příšli na své. I odbory tam měly své zástupce, byť s milionovým příjmem. Nikoli už tři miliony, ale milion. Takže ono to, jak to všechno dopadlo, to bychom museli sáhnout asi hodně hluboko, abychom se dopracovali k té pravdě a k podstatě věci.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: A poslední faktická poznámka – blíží se 19. hodina. Pan předseda Kalousek. Prosím, pane předsedo, vaše faktická poznámka.

Poslanec Miroslav Kalousek: Já chápu, že tohle téma je důležité a že je namísto, když ho Sněmovna projedná a udělá si na to nějaký obrázek. Pokud se ale, kolegové, chcete vyžívat v tom, promiňte, trošku udavačském seznamu, poslední dobou je to u vás docela oblíbené téma, kdo všechno se nějakým způsobem přizivil na OKD, tak byste neměli zapomenout na svého lídra eurokandidátky pana europoslance Teličku, který nepochybňě od pana Bakaly inkasoval mnohonásobně více než celý pan bývalý hejtman Tošenovský. Ale je to trochu pod úroveň diskuse. Promiňte.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu předsedovi Kalouskovi. Blíží se 19. hodina a na základě dohody předsedů poslaneckých klubů přerušuji tento bod Informace vlády o postupu nevýhodné privatizace OKD do čtvrtka 19. 1. v 18 hodin, kdy v tomto bodu budeme pokračovat.

Přeji vám hezký večer a přerušuji jednání této schůze Poslanecké sněmovny do zítřka do 9 hodin ráno, kdy budeme pokračovat zákonem vráceným prezidentem republiky. Děkuji a přeji vám hezký večer.

(Jednání skončilo v 19.00 hodin.)

Pokračování schůze Poslanecké sněmovny

11. ledna 2017

Přítomno: 189 poslanců

(Jednání zahájeno v 9.00 hodin.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážení členové vlády, zahajuji druhý jednací den 54. schůze Poslanecké sněmovny a všechny vás vítám.

Prosím, abyste se všichni přihlásili svými identifikačními kartami a případně mi oznamili, kdo žádá o vydání karty náhradní.

O omluvění své neúčasti na dnešním jednání požádali tyto poslankyně, poslanci a členové vlády: paní poslankyně Benešová – pracovní důvody, pan poslanec Holík – rodinné důvody, pan poslanec Jandák – zdravotní důvody, paní poslankyně Maxová od 17. hodiny – zdravotní důvody, paní poslankyně Němcová bez udání důvodu, pan poslanec Nykl – zdravotní důvody, pan poslanec Šenfeld – osobní důvody, paní poslankyně Váhalová – rodinné důvody, pan poslanec Volný – zdravotní důvody, pan poslanec Zahradníček – osobní důvody, pan poslanec Zemánek od 13. hodiny osobní důvody.

Z členů vlády se omlouvá pan vicepremiér Bělobrádek – zdravotní důvody, pan ministr zdravotnictví Ludvík – pracovní důvody, pan ministr průmyslu a obchodu Mládeček od 14.30 – zahraniční cesta a paní ministryně školství Valachová – pracovní důvody. Tolik tedy omluvy.

Dnešní jednání bychom měli zahájit bodem č. 2, což je tisk 564, střet zájmů, vrácený prezidentem republiky, a poté bychom pokračovali v bloku třetích čtení. To znamená body 203, 204, 205, 206, 207, 208, 217 a 218. Potom případně bychom projednávali body z bloku prvního čtení. Připomínám, že ve 13.15 máme pevně zařazené volební body 248 až 254. A od 18. hodiny bychom projednali pevně zařazený bod 281, což je Informace ministra dopravy k situaci na dokončovaném úseku D8.

Nicméně viděl jsem přihlášku pana předsedy klubu ANO, takže prosím, pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Jaroslav Faltýnek: Dobré ráno. Vážené kolegyně, vážení kolegové, dovolte mi ve vazbě na mé včerejší vystoupení úplně na závěr poprosit Poslaneckou sněmovnu, vzhledem k tomu, že se nacházíme v čase určeném pro třetí čtení zákonů, jestli by nebylo možné najít konsenzus a v podstatě alespoň ta čtyři důležitá třetí čtení předřadit před již pevně zařazený bod dnešního jednání – zákon o střetu zájmů. A konkrétně se jedná o bod č. 203, vládní návrh zákona o pomoci v hmotné nouzi, bod č. 204, vládní návrh zákona o nemocenském pojištění. A potom dva zákony z dílny Ministerstva financí, a to bod č. 205, vládní návrh zákona o mezinárodní spolupráci při správě daní, a potom bod č. 206, vládní návrh zákona o daních, tzv. daňový

balíček, který z našeho pohledu je z těchto zákonů, nechci říct nejdůležitější, ale z našeho pohledu nejzásadnější.

Čili navrhují jménem našeho poslaneckého klubu předřadit v pořadu schůze tato třetí čtení před již pevně zařazený bod č. 2. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Ano. A pan poslanec Koníček. Mezitím oznámím, že pan poslanec Vondráček má kartu číslo 26 a pan poslanec Komárek kartu 22. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Vladimír Koníček: Vážený pane předsedo, vážené kolegyně, kolegové, chtěl bych zopakovat svůj návrh ze včerejška, a to na pořad schůze máme zařazeny dva body, které jsou novelami zákona o majetkovém vyrovnaní s církvemi a náboženskými společnostmi. To jsou body 114... já to mám... sněmovní tisk 738 a sněmovní tisk 842. A chtěl bych vás požádat, zda bychom mohli hlasovat o pevném zařazení na dnešek po polední pauze po pevně zařazených bodech. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Pane poslanče, mohu vás poprosit – bod 114 a ten druhý bod? (Odpověď mimo mikrofon.) Ano.

Ted' tady mám přihlášku pana poslance Uhlíka – k pořadu schůze, pane poslanče? Ano.

Poslanec Josef Uhlík: Děkuji, pane předsedající. Dámy a pánové, kolegyně, kolegové, mám procedurální návrh. Chtěl bych, jestli bychom neschválili vyřazení stavebního zákona. Je to sněmovní tisk 927. My jsme ho ještě neprobrali na výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj, je tam hodně pozměňovacích návrhů. Probírat se bude na výboru 9. února. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Přejete si vyřadit tento tisk? Vyřadit, ano. (Posl. Uhlík: Žádám o vyřazení ze schůze.) Ano. Zeptám, kdo se dále hlásí k pořadu schůze. Pokud... pan poslanec Koníček.

Poslanec Vladimír Koníček: Takže upřesňuji, body jsou 121 a 181.

Předseda PSP Jan Hamáček: Ano, děkuji. Ještě je zde omluva pana poslance Sedláčka, který se omlouvá z dnešního jednání z pracovních důvodů do 10.30 hodin.

Pokud nejsou další přihlášky k pořadu schůze, tak budeme hlasovat.

Nejprve pan předseda Faltýnek navrhuje, abychom body 203, 204, 205 a 206 zařadili na dnešek jako první až čtvrtý bod s tím, že bod 2 by byl bodem pátým. Zeptám se, zda můžeme takto hlasovat jedním hlasováním. Nejsou námitky?

Zahajuju hlasování. Ptám se, kdo souhlasí s návrhem pana poslance Faltýnka. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 18. Přihlášeno je 152, pro 66, proti 56. Tento návrh nebyl přijat.

Pan poslanec Koníček navrhuje body 121 a 181 zařadit jako první dva body po polední pauze.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 19. Přihlášeno je 155, pro 67, proti 64. Tento návrh nebyl přijat.

A pan poslanec Uhlík navrhuje vyřadit sněmovní tisk 927, stavební zákon z pořadu schůze.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování číslo 20. Přihlášeno je 155, pro 115, proti 20. Tento návrh byl přijat.

Pan poslanec Kubíček se nehlásí, takže odmažu. Tím jsme se vypořádali se všemi změnami v pořadu schůze a nic nám nebrání, abychom přistoupili k projednávání přerušeného bodu

2.

Zákon, kterým se mění zákon č. 159/2006 Sb., o střetu zájmů, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 564/14/ - vrácený prezidentem republiky

Bod byl přerušen včera v úterý 10. ledna na návrh předsedy poslaneckého klubu sociální demokracie poslance Sklenáka. Prosím, aby místo u stolku zpravodajů zaujal pan ministr, ten už tam sedí, a zpravodaj ústavněprávního, tedy garančního výboru pan poslanec Vozka.

Budeme pokračovat v rozpravě. Pokud nejsou zájmy o přednostní vystoupení, tak v tom případě prosím pana poslance Grospiče a připraví se paní poslankyně Válková.

Ještě – pan poslanec Antonín hlasuje s kartou číslo 54.

Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Stanislav Grošpič: Děkuji, pane předsedo. Děkuji za pozornost. Vážené kolegyně, kolegové, vážení členové vlády, já vás samozřejmě dlouho nezdržím, protože mnohé z toho tady bylo řečeno už včera v rozpravě. Myslím si, že návrh zákona o střetu zájmů, který máme pod sněmovním tiskem 564, a dnes bychom se měli rozhodovat o tom, zda přehlasujeme veto prezidenta republiky, které spojil s tímto zákonem, či nikoliv, má své hluboké opodstatnění.

Ten zákon my jsme jako Komunistická strana Čech a Moravy podporovali, byť ho nepovažujeme zdaleka za ideální a myslíme si, že vytváří ve společnosti tak trošku mylnou ilizi, že nebude-li přijat, bude zavdáno k tomu, aby se méně potírala korupce v politickém spektru České republiky. Nicméně jej považujeme za nezbytný z toho ohledu, že i u nás narůstá stále větší vliv lidí, kteří propojují své ekonomické zájmy se zájmy politickými a vtělují je přímo i do politického know-how.

Znám argumentaci, kterou spojil prezident republiky s tímto návrhem zákona, zejména kolem § 4 a navazujících paragrafů tohoto zákona, kdy argumentuje již platnou úpravou a tím, že koneckonců nakonec stejně rozhodne Ústavní soud. Může mít pravdu. Může nakonec celá věc skončit u Ústavního soudu. Je k tomu však nezbytné říci, že k tomu, aby tento zákon nakonec skončil u Ústavního soudu, je potřeba několik podmínek. Především té podmínky, že někdo musí dát podnět k Ústavnímu soudu, aby se tím vůbec zabýval. Z tohoto pohledu si myslím, že má-li někdo takovou vůli, ať tak učiní, ale my bychom dneska měli zůstat konzistentní, a pokud jsme dokázali tento zákon podržet proti rozhodnutí Senátu České republiky, tak bychom mu měli vyjádřit podporu i proti vetu prezidenta republiky.

Já osobně z tohoto pohledu, i když mám proti tomuto zákonu velké výhrady, budu hlasovat pro jeho podporu.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Nyní je přihlášena paní poslankyně Válková a připraví se pan místopředseda Vojtěch Filip. (K mikrofonu přistupuje místopředseda Filip.) Pane místopředsedo, ještě vystoupí paní poslankyně Válková a potom dostanete slovo.

Poslankyně Helena Válková: Milé kolegyně, vážení kolegové, jsem ráda, že to včerejší odložené vystoupení mohu uskutečnit dnes, protože znáte moji – aspoň já si to o sobě myslím – nezávislost, někdy možná až příliš zřejmou, která se projevuje právě kromě jiného i v tom, že ctím většinou bezvýhradně, nebo ctím bezvýhradně, a většinou se mi to i daří, dodržování určitého ústavního pořádku, právního rádu, legislativních pravidel a vůbec toho, čemu my říkáme právní kultura v každé zemi. Myslím si, že pokud jde o novelu zákona o střetu zájmů, tak jak už naznačili a velmi podrobnně rozvedli moji předčeřníci včera, a zřejmě tomu tak bude i dnes, nebyla zcela dodržena v tom smyslu, jak bychom si možná rádi představovali a jak bychom chtěli, aby ve vyspělé evropské zemi, kterou představuje Česká republika, tomu bylo pravidlem.

Abych byla trošku konkrétnější. Můj kolega pan poslanec Vondráček relativně podrobnně rozvedl a zabýval se otázkami, které se týkají testu ústavnosti, který by měl být měřítkem úrovně a kvality legislativy u všech zákonů, a zejména u těch, které nějakým výraznějším způsobem ovlivňují politické procesy. Dovolte mi, abych v této souvislosti doplnila jeho výklad, protože jsem často došla k závěru v diskusích s poslanci a poslankyněmi, že ne vždycky všichni rozlišují to, co z hlediska ústavnosti by mělo být určitým mantinem pro rozlišování právní normy, která testem ústavnosti projde a neprojde, a to je totiž rozdíl mezi takzvaným materiálním právním státem a formálním právním státem.

Zatímco – když to hodně zestrčném a nebudu tady mít přednášku na toto téma – formálním právním státem se rozumí zpravidla vázanost státní moci právem, to znamená celým právním systémem, tak materiální právní stát klade důraz na hodnotový základ pozitivního práva a na práva lidská. A to je, myslím, velmi důležité, protože každá norma by měla projít nejenom testem ústavnosti v tom širším smyslu slova, tak aby obstála, pokud budeme poměrovat její hodnotu nebo kvalitu

z hlediska dodržování základních principů formálního právního státu, ale také z hlediska toho jádra právního státu, a to tvoří hodnoty, které jsou vtěleny právě v Ústavě, v Listině základních práv a svobod, prostě v tom, co tvoří hodnotový základ určitého právního systému. (V sále je hlučno.)

Dovolte mi například srovnání, které ve své publikaci uvádí pan doc. Kysela. Je to publikace Ústava mezi právem a politikou, úvod do ústavní teorie. Ale já nebudu moc teoretická. Já jsem si konkrétně vybrala příklad, který –

Předseda PSP Jan Hamáček: Já se omlouvám, paní poslankyně. Prosím sněmovnu o klid!

Poslankyně Helena Válková: Já vím, že to možná není tak zajímavé, ale na druhé straně si myslím, že je to důležité, abychom věděli, v jakém rámci se pohybujeme. Já potom upozorním na praktické důsledky toho, pokud se v něm pohybovat nebudeme vůbec nebo jenom částečně právě při případném přehlasování veta pana prezidenta.

On také upozorňuje na to jádro, na takzvanou klauzuli věčnosti, to znamená to, co je nepřípustné měnit, co tvoří vlastně ten grunt, tu podstatu právního státu v tomto smyslu ve formálním i materiálním smyslu slova.

Budu citovat: Ústavní právo některé otázky vyjímá z dosahu běžného politického boje tím, že je kodifikuje v rigidních ústavách, jejichž změny podřizuje kvalifikovaným procedurám, případně je zcela vylučuje ze sféry přípustného politického soupeření zahrnutím do nezměnitelného materiálního jádra ústavnosti, takzvaná klauzule věčnosti. Tím je ve Francii republikánská forma státu. U nás je bohužel trošku neurčité, co tvoří podstatu ústavnosti. Je to okruh podstatných náležitostí demokratického právního státu, to je článek 9 odst. 2 Ústavy České republiky. V Německu – ještě Německo uvedu jako příklad – je to ochrana lidské důstojnosti, nezcizitelnost lidských práv, přímá závaznost lidských práv, demokratický a sociální charakter státu, suverenita lidu vykonávaná ve volbách a hlasováním či prostřednictvím konstituovaných mocí vázaných právem, právo na odpór a další. Z hlediska politologického můžeme proto říci, že jde o jakási metapravidla režimu včetně shody na nich, že jsou předpokladem jeho existence.

Abychom si to přeložili do srozumitelné řeči: Měli bychom vždycky posuzovat normu, která nějak výrazně zasahuje do sféry, která je chráněna lidskoprávními ústavními mantinely, i právě optikou materiálního právního státu. O tom formálním právním státu, o vázanosti státu samozřejmě právem a právním řádem vůbec nemluvíme. To je samozřejmé. O tom se hovořilo včera.

A právě z tohoto pohledu, když promítnu i do té naší diskuse některé nálezy Ústavního soudu, které zde už byly v minulosti také citované, např. nález Ústavního soudu z 15. 2. 2007 ÚS7706, tak jistě vidíme, že v rámci projednávání tohoto zákona v Poslanecké sněmovně nebyla dodržena všechna pravidla tak, aby prošla bezezbytku tou optikou ústavnosti, tak jak ji má na mysli podle mého přesvědčení náš ústavní pořádek, když již Ústavní soud v minulosti apeloval na Poslaneckou sněmovnu ve smyslu dodržování zásad srozumitelnosti, přehlednosti a jasnosti právního řádu, které

patří mezi komponenty právního státu, jakož i respektování demokratických principů v legislativním procesu.

Samozřejmě mi můžete oprávňeně namítnout, že i v minulosti se často stalo, že jsme diskutovali a v průběhu bouřlivé diskuse se přijímaly pozměňovací návrhy, které šly potom proti sobě, a Senát nám takovou formu vracel a my jsme ji museli opravovat, anebo jsme ji také neopravili, možná k naší škodě.

Tady jde ovšem o oblast, která už zasahuje i do sféry, jak jsem o tom ještě jednou hovořila i včera s některými ústavními právníky, která sice formálně není nazívána oblastí volebních zákonů a volebního práva, ale v podstatě, fakticky – a my bychom se na to měli dívat optikou materiálního právního státu – tato norma už reguluje chování účastníka politického procesu, politické aktivity, tím, že mu zabraňuje v určitých formách jednání, a tak nepochybň, jak bylo velmi dobře a srozumitelně systematicky vyjádřeno v odůvodnění, které máme všichni k dispozici, když pan prezident republiky sdělil své veto a odůvodnil je, tak myslím, a jsem o tom dokonce přesvědčená, že to je určité varování, které bychom měli vzít vážně, a uvědomit si, že ta sféra, ve které se pohybujeme při schvalování novely zákona o střetu zájmů, již přesahuje běžnou právní normu, která se týká každodenního života, ale že že jde o normu – proto tedy nemohu souhlasit s tím, na co se tady upozorňovalo, např. na překročení přípustné rychlosti nebo zákaz kouření, tady jsem to slyšela, kde to je trošku něco jiného. Tady nezasahujeme do politického boje, který je regulován ústavními pravidly.

Cíli já osobně bych se třeba přimluvala – a vím, že i některé kolegyně a kolegové od nás z klubu tím nebyli zrovna nadšeni – za myšlenku, že by se takový zákon měl optimálně řešit v rámci změny Ústavy, protože si myslím, že tam by měly ty mantinely být jasně stanovené. Proto jsem také hlasovala pro zřízení té stálé komise pro Ústavu a mezinárodní smlouvy včera, protože je to jeden z bodů, jedna z oblastí, kterou bychom se měli více zabývat. A takhle to teď opravdu odpálit poté, co máme k dispozici, nelze – a tady to je kritika do našich řad. My jsme sice v ústavněprávním výboru, a to má pan ministr Chvojka – a abych byla v souladu se svými předfčeříky, také ho mám ráda a vážím si jeho erudice, jsem ráda, že se stal ministrem pro lidská práva a legislativu, ale s ohledem opravdu na to, abychom hovořili padni komu padni, tak my jsme některé ty argumenty, které poprvé zazněly až v tom odůvodnění veta, třeba zásada přiměřenosti v užším a širším smyslu slova tam vůbec nebyla zmíněna a je to velká škoda a je to kritika samozřejmě i nás, kteří jsme v té diskusi třeba zrovna porušení té zásady přiměřenosti v užším smyslu slova nenamítli. Takže na jedné straně má pravdu, že jsme k tomu měli časový prostor, na druhou stranu pravdu nemá, když říká, že jsme si všechno nevydiskutovali. Nevydiskutovali jsme si to, protože ani nás to v té chvíli nenapadlo, uplatňovaly se jiné argumenty.

Jinak mě nepodezřívejte z toho, a teď opravdu bez ohledu na moji politickou příslušnost, že bych neměla tu občanskou kuráž a nezvedla svůj hlas pro přehlasování prezidentova veta, pokud bych si myslela, že tím splním svůj závazek, a nebudu se bát rozhodování Ústavního soudu, který jsem dala, když jsem vstupovala do politického života a podepsala jsem určitá prohlášení, která sice nejsou formálně závazná, ale pro mě i morální závazek má vysokou hodnotu, vůči Rekonstrukci státu,

kdy jsem prohlásila, že budu pro zákon o střetu zájmů hlasovat a zasadím se o jeho přijetí.

Takže mě osobně to mrzí, že to dopadlo, jak to dopadlo, že ta novela se nám nepovedla, že musím číst kritiku až v tom nejvyšším stadiu možnosti stopnout legislativní proces, že přesto asi nebudeme při tom hlasování z mého pohledu příliš úspěšní – a za chvíličku vysvětlím, co tím úspěchem myslím – a že zřejmě dojde, nebo ráda bych, kdyby nedošlo, ale zřejmě dojde k přehlasování prezidentova veta. A pak si myslím, že s ohledem na zdůvodnění prezidentského veta je přímo naprogramovaná cesta k Ústavnímu soudu.

A teď proč jsem použila ten termín, že to nebude šťastný výsledek toho hlasování. Protože já si dovolím předvídat, že přinejmenším některé z těch argumentů, které tady pan předseda Faltýnek přečetl – a já jsem původně na ně chtěla poukázat, ale myslím, že by to bylo zbytečné zdržování, a já nechci zdržovat, už rozhodně ne formálně jenom kvůli tomu, aby se to hlasování oddálilo –, tak na Ústavní soud budou působit tak, že se jimi bude pečlivě zabývat a nesmete takovou ústavní stížnost ze stolu. A já sama nedohlédnu důsledků toho, pokud bude přijata norma, která bude zasahovat do – dovolte mi ten odvážný výraz – regulace politického soupeření prostředky práva tak invazivně jako tato novela, a byla by její část případně Ústavním soudem zrušena. Jaké nároky by uplatňovali ti, kterých by se tato novela dotkla? Nedělám si velké iluze o tom, že by je neuplatňovali, byť si myslím, že by to byl zase test jejich politické bezúhonnosti.

Takže shrnu svoje vystoupení asi tak, že za prvé, chtěla bych přijmout novelu zákona o střetu zájmů. Za druhé, myslím si, že optimálně – a ať mi prominou i moje kolegyně a kolegové z hnutí ANO, nebo někteří z nich, ale já bych opravdu byla pro to, aby to bylo v rámci změny Ústavy. Za třetí, myslím si, že bychom měli mít respekt před rozhodováním Ústavního soudu, které již nyní ukazuje, že Ústavní soud doveďe ty mantinely politické moci omezit svým rozhodováním. Je na to dostatečně odborně fundovaný i politicky nezávislý. A konečně za poslední, obávám se možných důsledků, pokud novela nabude účinnosti tak, jak předvídá. Myslím si, že i z toho technického hlediska, pokud se dotýká – a já jsem se teď úmyslně vyhnula tomu, co tady zaznávalo, rezonovalo zejména ve vystoupeních mých kolegyně a kolegů z hnutí ANO – jednoho člověka, přinejmenším zejména jeho, nebo především jeho se to dotýká. V takové situaci, říká se tomu také tvrdost práva, kdyby ta norma rychle nabyla účinnosti, jako že zřejmě nabude, tak jsou to velmi tvrdé a chce se mi skoro říci neprávnický – teď upozorňuji, že tady nepoužívám v tom právním smyslu slova termín nepřiměřené nároky na jednotlivce, který s tím nemohl počítat. Když vstupoval do politiky, tak samozřejmě zde byla ta soutěž otevřená a ústavní mantinely nastavené tak, že mu nic nebránilo, aby vlastnil, užíval, nakupoval třeba masmédia.

Já osobně jsem i našemu panu předsedovi několikrát řekla, že s těmi masmédií, která jsem si zažila na vlastní kůži při ukončení své kariéry ministryně spravedlnosti, bych byla asi opatrnější. Protože je to přímo to, čím se servírujeme veřejnosti, a pochybnost o tom, že ta média jsou nepodujatá, se těžko vyvrací.

Takže vidíte, že moje názory jsou skutečně někdy disentní. Mohu si je dovolit. Také si to užívám, a přesto jsem členkou hnutí ANO. Nedovedu si představit, že by

mi pan Faltýnek řekl, že nemám vystoupit. No, on mi někdy říká, že mluvím příliš dlouho. Takže dneska asi tu kritiku sklidím také. Ale já si stejně svoje řeknu.

Čili prosím Sněmovnu, vás milé kolegyně, milí kolegové, zapomeňme chvíli na ty politické roztržky – i když vím, že v tomhle jsem asi naivní – a zkusme se na to podívat optikou materiálního formálního právního státu a uvidíme, že jdeme do rizika, které se nám poslancům nemusí vyplatit. Proto si prosím při hlasování vzpomeňte na pár poznámk, které jsem chtěla přednést už včera.

Děkuji a omlouvám se, jestli můj projev byl místy méně srozumitelný nebo příliš dlouhý. Děkuji. (Potlesk z řad poslanců ANO.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Nyní dostane slovo pan poslanec Laudát s faktickou poznámkou. Prosím, pane poslanče, vaše dvě minuty.

Poslanec František Laudát: Děkuji. Já jenom velice krátce. Nezlobte se na mě, vykládáte, a teď mluvím o hnuti ANO, že nejste politici. To, co tady předvádíte, tak... Drtivá většina poslanců této Sněmovny je rozhodnuta hlasovat pro ten zákon. Vy jste si jako prioritu vašeho hnuti, a to vypovídá o vás všechno, zvolili to, že budete za každou cenu hájit kšefty svého šéfa. Každému je dopráno, nebo mělo by být dopráno, aby v této zemi podnikal, ale už by nemělo být, aby podnikal s veřejnými penězi do své kapsy. Prosím vzpamatujte se a alespoň z části začněte dodržovat to, na co jste lidi nalákali před třemi a půl rokem při volbách. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Nyní vystoupí pan místopředseda Filip a připraví se pan poslanec Chalupa.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji, vážený pane předsedo. Členové vlády, paní a páновé, řada argumentů tady padla a já se mohu omezit jenom na to, jak vnímám tento návrh zákona.

Vítězem tohoto souboje, přijetí zákona o střetu zájmů, bude Andrej Babiš. Proč? Protože ten zákon není zákonem, který by řešil skutečný střet zájmů, a je příliš jednostranný. Druhým vítězem bude prezident republiky, přestože přehlasujeme jeho veto. A já nejsem ten, který by hlasoval podle toho, kdo co navrhuje, ale podle toho, co je navrženo.

My jsme pro tento návrh zákona hlasovali proto, protože neprošel návrh, návrh KSČM, o majetkových přiznáních, a je nutně potřeba dalšího zákona, který omezí možnosti, které tady ve střetech zájmů jsou. Ten, kdo si přeje vítězství nad Andrejem Babišem a nutně ho potřebuje, Bohuslav Sobotka, sice vyhraje toto hlasování, protože Sněmovna nezmění výsledek hlasování, přesto mu to vůbec nepomůže. Ti, kteří se těší, a jejich voliči jsou šťastni, že se udělá něco proti hnuti ANO, kmotři z TOP 09 a z ODS, také nevyhrají. Prostě nevyhrají. Jenom bude přijat zákon, který jim bude po vůli, protože oni chtěli potrestat někoho, kdo je zbavil moci, když to nedokázaly jiné politické strany.

KSČM nemůže změnit své hlasování, protože se zavázala občanům, že bude důsledně bojovat proti střetu zájmů, proti neoprávněnému obohacování na úkor společnosti, na úkor veřejných prostředků. My máme jiný důvod pro přijetí toho zákona než ODS, TOP 09 a ti, kteří jsou zasaženi korupcí, ať jsou z jakékoliv politické strany. My představujeme, a on si to nedovolí uznat ani exprezident Václav Klaus, alternativu vývoje v české společnosti. Ale to se samozřejmě nehodí.

Pokud jde o tento návrh. Nejsložitější, co na něm je, je výsledek pro politické strany, politická hnutí, který udělá Ústavní soud před volbami. Jestliže nezruší nic z tohoto zákona, tak jsme z toho vyšli možná se štítem nepříliš čistým. Když zruší být jednu větu, například to, odkdy to má platit, prohráli jsme jako politici. Přesto není možné, abychom dál nepracovali na střetu zájmů politiků s veřejnými prostředky.

Ptali se mě, jestli jsem věděl, o čem hlasuji, když jsem hlasoval pro návrh pana ministra pro lidská práva Chvojky o tom, že ve střetu zájmu jsou starostové, ti zastupitelé na krajích, kteří se vměšují do médií jimi vydávaných. Já jsem říkal, já jsem velmi dobře věděl, o čem hlasuji, protože KSČM se mnohokrát, a není to v desítkách, ale ve stovkách případů, setkala s tím, jakým způsobem se chovali starostové vůči zastupitelům za KSČM v jednotlivých obcích. Moc dobře jsem to věděl a říkal jsem, že to je správně! Že se to nemůže týkat jednoho člověka a nemůže se to týkat jedné kategorie politiků. A jestliže tento zákon přijmeme, tak přijmeme zákon, který i bez rozhodnutí Ústavního soudu budeme muset změnit, a nevím, jestli tato Sněmovna má pro to sílu.

O síle těch, kteří budou měnit takový zákon, pravděpodobně rozhodnou voliči v letošních volbách. Byl bych rád, aby rozhodovali nikoliv podle hesel, nikoliv podle toho, kolik kdo dá do volební kampaně prostředků, ale aby si uvědomili, že všechny politické strany tady mají určitou historii a ta historie je pro českou politickou scénu dvacet pět let stará. Nemusím říkat dvacet sedm, protože to byla federální historie. Někteří ji pamatují, někteří na ni rádi vzpomínají a jiní by nejraději zapomněli, co se v té době divoké privatizace dělo. Tuto historii mají zejména kmotři, ať už jsou z ODS, z TOP 09, nebo utekli po krachu některých politických stran jinam. Protože ti se zasloužili o to, že tento stát byl rozkraden, a tato historie je dožene! Děkuji vám. (Potlesk z řad poslanců KSČM.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Ještě než vystoupí pan poslanec Chalupa, je tady faktická poznámka pana předsedy Kalouska.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo. Dovolte, abych se ohradil za TOP 09 proti spojování termínu TOP 09 a kmotři. Neexistuje k tomu jedený relevantní důvod, jediný relevantní důkaz. Je to jenom sprostá urážka. Říkám to pro veřejnost, ne panu místopředsedu Filipovi. Tomu to snad ani říkat nemusím. Tomu chci pouze vzkázat, že některé politické strany v této Sněmovně nemají jenom pětadvacetiletou nebo sedmadvacetiletou historii. Mají historii mnohem delší. A během ní nedocházelo jenom ke korupci, ale k prolévání krve. Možná, že bychom měli mít delší paměť než paměť dvaceti sedmi let. (Potlesk z řad TOP 09.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Další faktická poznámka, pan místopředseda Filip.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji, pane předsedo. Vaším prostřednictvím panu poslanci Miroslavu Kalouskovi. Já se za svou historii nestydím. Ani za své působení v KSČ. Já jsem žádný trestný čin nespáchal. Já se nemám za co stydět, ani za práci do roku 1989, a tak jsem nemusel odcházet z politické strany, jenom jsem byl u toho, když se zakládala KSČM jako nová politická strana poučená právě tou historií. Některí se ale historii poučit neumějí, a tak raději přestoupí do druhé, do třetí, také do páté politické strany! (Potlesk z řad KSČM i některých dalších míst v sále.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Žádné další faktické poznámky nemám, tak prosím pana poslance Chalupu, po něm pan poslanec Schwarz.

Poslanec Bohuslav Chalupa: Děkuji za slovo. Vážené kolegyně, kolegové, já teď zareaguji na to, co tady řekl pan Kalousek. Možná že TOP skutečně neměla kmotry, protože pan Kalousek je tam jenom chvíli, ale předtím působil v KDU-ČSL. A pan Jurečka – je to tak půl roku, kdy tady řekl panu Kalouskovi jasné, co si o jeho působení v KDU myslí.

Ale přejdu k tomu, o čem tady dnes jednáme. V kontextu s tou včerejší diskusí, pro mě osobně velmi užitečnou, protože to, co jsem tady slyšel a viděl, ty reakce, tak ve včeli OKD mi celá ambice našich koaličních partnerů – v uvozovkách – prohlasovat lex Babiš za každou cenu přijde o to víc hysterická jako hysterické výkřiky ve stylu – dovolím si vypůjčit české přísloví – zloděj kříčí, chyťte zloděje!, s tím, že ten zloděj, o kterém si myslíme, že by mohl krást, je jenom teoreticky, že by se tak mohlo stát.

Nejsem právník a nebudu se tedy k veřejnému zájmu vyjadřovat v právnických formulacích. Vyhádřím se jako občan a člen akce nespokojených občanů, možná na to někteří zapomněli, je to zkratka, jmenujeme se hnutí ANO 2011 a nejmenujeme se Agrofert. Jako občan si troufám tvrdit, že v provořadém veřejném zájmu je, aby politici nakládali s veřejnými statky, s penězi daňového poplatníka tak, jako kdyby šlo o jejich vlastní. Tedy ne tak, že je pouze využijí k tomu, aby znásobili jejich vlastní statky.

Jen na okraj, reakce na předložené fakty včera, tak jak jsem to tady viděl, týkající se OKD, mi připomněly jednu hlášku z představení Radošinského naivného divadla, ta hláška je: podpisal som, aj keď čítať neviem.

Jak se v praxi skutečně provádí veřejný zájem, nikoliv jen teoreticky a pouze v úrovni jakýchsi obav, diskusi o OKD a zmizelých miliardách máme za sebou. Máme za sebou, jen namátkově, kauzu pana dr. Ratha, rozkrádání dotací, aktuálně poslední kauza Ústí nad Labem, politici ČSSD. Křišťálově čisté pravdy bývalého premiéra ČSSD pana Grosse, zneužívání poslaneckých náhrad k výstavbě rodinných hnizd, sídlo pana Palase v Ludvíkově atd., atd., mohli bychom pokračovat donekonečna.

Obracím se tedy na kolegy – na naše koaliční partnery. Obáváte se zneužití moci, se zvlhlýma očima litujete, včera jsem se díval na televizi, se zvlhlýma očima litujete toho, že ten zákon nebyl přijat dříve. A je to podivuhodná shoda okolností, když se tady roky o něčem mluví, jak jste sdělovali, aby volič viděl, že skutečně máte zájem věci řešit, ale vlastně se nic nevyřešilo, karavana jde dál, pohoda. Dokud nepřišlo hnutí ANO. (Ojedinělý hlasitý smích.)

V programovém prohlášení vlády nic o střetu zájmů není. A náhle je tu prozření, a necelý rok před parlamentními volbami, kdy průzkumy veřejného mínění jasně naznačují, kdo je věrohodnější méně a kdo více, je tu v podstatě tato nic neřešící, včeně formální, ale politicky zneužitelná legislativní ambice. Stejně podivuhodná shoda okolností, a to navazují na to, co tady pan Birke předvedl včera, shoda okolností nastala i v souvislosti s reorganizací Policie České republiky, o které se také roky mluví, také se zvlhlýma očima sdělujete, že se to vlastně mělo udělat dříve, ale neudělalo se to. Proč se to neudělalo? A najednou před krajskými volbami s raketovou rychlostí proběhne reorganizace, o které se tady v Poslanecké sněmovně vlastně vůbec nediskutovalo. A co je pikantní, ošetření toho, jak proběhne reorganizace, byla uvedena v koaliční smlouvě, a protože účel světí prostředky, tak tato smlouva byla ze zcela bezprecedentní porušena a v podstatě nás koaliční partner se tváří, jako kdyby se nic nestalo. Je zajímavé, že to proběhlo i v době, kdy se znova oživily ty diskuse o OKD, o Škoda Transportation a o jiných záležitostech. Ale to si povíme, až skončí vyšetřovací komise parlamentu svoji činnost.

Vážení kolegové, není náhodou ve veřejném zájmu, aby politici byli věrohodní, aby nelhali – viz pan bývalý hejtman Hašek –, aby politické smlouvy, které ve svém důsledku se dotýkají života každého z nás, byly dodržovány? Vysmíváte se a ironizujete naši ambici řídit stát jako firmu. Tato ambice není o vyhazování lidí z práce, tak jak to manipulativně zkreslujete. Je to právě o dodržování zásad veřejného zájmu. Pokud tedy je něco veřejným zájmem, pak je to především to, aby v této zemi vládli kompetentní, transparentní a rozumní politici. Politici odpovědní za své kroky, ručící za svá rozhodnutí minimálně svou politickou kariérou. Ve standardní firmě je nemyslitelné, aby se někdo dopustil těch věcí, kterých vy jste se dopustili právě v případě OKD, a nikdo nebyl potrestán. To prostě neexistuje. To je veřejný zájem. Všechno ostatní, o čem se tady hovoří, je pod tímto veřejným zájmem.

Vlastnit média. Vlastní médií. V době sociálních sítí, internetu, kybernetického prostoru se mi zdá to, co tady řešíme, směšné. Já už jsem to tady jednou říkal, zopakuji to. Já jako politik, pokud budu trošku schopnější a mít aspoň nějaké prostředky, tak si můžu zařídit blog, účty na Facebooku, na Linkedinu, můžu si vytvořit na internetu jakoukoliv aplikaci, a pokud budu trochu schopný, tak můžu mít miliony čtenářů. Mohu mít mnohem více čtenářů, než jsou čtenáři, kteří čtou tištěná média. Mnohem více lidí na Youtube, kteří se koukají na televizi. Chcete mi to zakázat? Já si to teď zřídím, možná teoreticky se můžu stát ministrem, vy mi chcete nařídit, že tyto blogy, tato média, která já můžu v podstatě využívat na internetu, že mi to zakážete? Že se toho vzdám? Mou povinností jako politika, a to si myslím, že v tomhle případě ničemu nebrání, je sdělovat občanům své politické ambice, to, co dělám jako politik atd. Takže média vlastně slouží k tomu, abychom občanům

sdělovali, co tady děláme. Protože bohužel to, co tady předvádíme, v řadě případů téměř občanům říká, že opravdu jsme tady na dvě věci.

Pokud jde o majetek, náš předseda, ano, má majetek, přiznal to při vstupu do politiky, hlásí se ke střetu zájmů. Toto všechno bylo veřejně známo. Z tohoto majetku jsou v souladu s platnými zákony placeny daně, pan Babiš zaměstnává spoustu lidí, i za něj jsou placeny daně, sociální a zdravotní pojištění, což o řadě státních firem v minulosti nebylo možno vůbec říci. A hnutí ANO – vlastní nějaký majetek? No nevlastní. A co vlastní ČSSD? Vlastní společnosti Cíl. A co o tom majetku vlastně víme? Já jsem se díval včera večer na internet, nějakou řadu informací jsem tam našel, ale myslím si, že to nejsou úplně aktuální informace, takže se omlouvám kolegům, pokud uvedu ne všechno úplně přesně. Nicméně je to váš problém, aby ty informace na internetu byly přesné.

Myslím si – a vrátím se k tomu Cíli za chvíli – je skutečně velký rozdíl v tom, že soukromá osoba půjčuje transparentně část svých prostředků politické straně a politické strana to transparentně uvede ve svém účetnictví a tomu věřiteli peníze vrací, a je velký rozdíl mezi tím, když nějaká politická strana vlastní majetek, o kterém v podstatě víme jenom z účetní uzávěrky, a tento majetek, tato společnost možná zpětně dotuje činnost politiků, poslanců a možná i pana premiéra a možná i ministrů této vlády. Jakým způsobem tento zákon o střetu zájmů řeší to, že politická strana má majetek, který tímto způsobem může vynakládat v politickém souboji? Řeší to? Neřeší.

Podle výroční zprávy je hlavním cílem společnosti, nebo akciové společnosti Cíl zajišťování propagačních předmětů pro volební kampaně strany a je i největším sponzorem ČSSD. Původní majetek byl 970 milionů. Cíl v minulých čtyřech letech uhradil ze svých kapitálových fondů ztráty přes půl miliardy korun. To je to, že stát řídíme jako firmu, protože kdybychom takhle řídili firmu, tak dálko zkrachujeme nebo je na nás exekuce. Mimochodem, exekuci máte na svůj majetek, kterou jste nevyřešili. To je také jistý signál o tom, jak jste schopni hospodařit s majetkem, a budete nás učít, jak to máme dělat. (Smích několika poslanců.)

Místopředsedkyně Cíle sdělila: Upozorňujeme vedení ČSSD opakovaně už několik let, ale bylo nám řečeno, že všechny prostředky se vrátí po volbách. To je zajímavé sdělení. U půjček by mělo být v přílohách účetní uzávěrky jasné vysvětleno, za jakých podmínek byly poskytnuty, to tam Cíl nemá. Problematické také je, že půjčky jsou zřejmě bezúročné, není povoleno, aby dceřiné firmy své matce poskytovaly bezúročné půjčky atd. Asi je zbytečné, abych to tady četl, protože páni kolegové se tomu smějí. Já jsem rád, že to občané vidí i na obrazovkách, čemu se kolegové smějí.

Zajímavé je, že auditorem Cíle byla firma Babák, který sám sdělil, že na tom auditu zázračně vydělal.

Snadná možnost obcházet pravidla prostřednictvím tzv. tunelu dovnitř. Je to systémový problém, který spočívá především ve snadné možnosti obcházet pravidla tím, že se namísto politické straně darují např. formou předražené či nerealizované zakázky finanční prostředky obchodní společnosti politickou stranou vlastněné nebo se prostřednictvím obchodní společnosti politické straně poskytne finanční či jiná

podpora jiným způsobem, např. poskytnutím služeb obchodní společnosti vlastněné politickou stranou za zvýhodněných podmínek. Dále dochází k situacím, kdy firmy neposkytují své služby pouze svým mateřským stranám, což je myšleno stojící v pozadí možnosti zřízení těchto firem, ale otevřenému trhu. Zdroje získané od klientů těchto firem, tj. úhrady za zboží či služby, které mohou být předražené nebo fingované, potom firmy darují své mateřské straně, čímž peníze od klientů doputují k zamýšlenému cíli. Propojení firem se stranami může být velmi výrazné. Strany tak de facto skrze spoluúplně společnosti podnikají.

Takže vážení spoluobčané, kteří se na to díváte v televizi, takhle to chodí v politice.

Včera mi bylo panem kolegou Birkem v souvislosti s diskusí kolem OKD doporučeno, abych se obrátil na orgány činné v trestním řízení. Mohl bych to opлатit stejnou mincí s tím, že zákon o střetu zájmů je zbytečný, protože kterýkoli občan, i poslanec, má možnost a právo podat trestní oznámení na kohokoli z nás, který se dopustí nějakého přečinu. Pokud tedy vy máte poznatky, že pan předseda Babiš něco provedl, co není v souladu se zákonem, podejte na něj trestní oznámení a nemusíte dělat tuto legislativu. To je úplně zbytečné. Pokud tedy ve střetu zájmů se dopustil něčeho, tak prostě na to máme orgány v trestním řízení a můžeme to řešit přes trestní řízení. Prostě ta legislativa je formální. Tak jak je napsaná a předložená, je čistě formální a je to jenom politikaření. Vlastně tedy nepotřebujeme žádný takový zákon, jako je lex Babiš.

Pan kolega je skutečně přesvědčen, že tuto věc jsou skutečně schopny vyšetřit orgány rozprášené reorganizaci policie a teď poslepované zpátky s tím, že zájem na tom vyšetření budou mít lidé, osoby, které reorganizaci spustily a schválily? Tedy místopředseda ČSSD, shodou okolností ministr vnitra a předseda vlády, předseda Bezpečnostní rady státu, pan premiér? Pokud bude reakce taková, že je to samozřejmé, že se to vyšetří, proč se již tak neučinilo před rokem, před třemi roky, před pěti lety?

Pan Kalousek nám zde sdělil, že v jiných zemích (zákona) o střetu zájmů netřeba, neb veřejnost je natolik vyspělá, že je schopna si tento střet zájmů, toto nebezpečí uvědomit a nepřipustit zvolení člověka v tomto problému do parlamentu, resp. do vlády. Jinými slovy, je nám tady opakovaně sdělováno, že česká veřejnost nedosahuje těchto kvalit, a proto je potřeba modrých zákonodárců, kteří tento nedostatek intelektu českých občanů napraví. Zapomněl dodat, že je to tak v rozporu s jím neustále akcentovaným bojem za demokracii. Hnutí ANO a s jeho předsedou Andrejem Babišem byl právě a jen pouze demokratickým způsobem zvolen do tohoto parlamentu jistým množstvím hlasů a získal mandát k vládnutí. A my, poslanci zvolení za hnutí ANO 2011, se své přísaze rozhodně nezpronevěříme a budeme i nadále usilovat o nápravu věci veřejných. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Poprosím pana poslance Blažka, který má faktickou poznámku, a po něm se připraví pan poslanec Birke.

Poslanec Pavel Blažek: Dobrý den. Já jenom v návaznosti na pana kolegu Chalupu, vaším prostřednictvím.

Já jsem, pane kolego, v téhle Sněmovně pouze o rok delší dobu než vy a byl jsem zde jako ministr a už tehdy jsem trpěl, když ve Sněmovně probíhalo to, když se jednotlivé strany předhánely, kdo toho víc ukradl nebo udělal špatně, zvlášť byly v koalici. Už včera jsem poslouchal projev pana Faltýnka, dneska projev vaš, tak jenom chci říci, abychom nevedli debatu tímhle způsobem, že když to občané pozorují, tak vlastně zjistí: Já naliju špinu – já to nedělám – na ANO, ANO na soc. dem., soc. dem. na komunisty atd., a teď co si ten člověk má myslit? Takže tady vlastně všechny ty strany budťo něco ukradly, nebo něco dělají špatně. Směr této debaty fakt není dobrý pro pověst téhle Sněmovny, ale pro politiky vůbec.

Pokud jde o ten zákon, já jsem vás poslouchal, já, budete se divit, s mnoha věcmi, které jste říkal, souhlasím. I já jsem vlažný k tomu, co se přijalo a přijmout se má, ale trochu z jiných důvodů. Protože bylo-li cílem těch malých změn, ale významných, které navrhl budťo pan kolega Plíšek, nebo pan kolega Chvojka, bylo-li cílem jakýmsi způsobem poškodit Andreje Babiše – zdůrazňuji, bylo-li to cílem –, tak si myslím, že spíš platí lidové přísloví "co tě nezabije, to tě posílí". Takže já myslím, že schválením tohoto zákona se dosáhne pravý opak, a to je ten důvod ryze politický mé vlažnosti k tému opatřením. A jak se ukazuje, pokud si myslíte, nezdá se mi zatím, že by pana Babiše to poškodilo politicky, možná ekonomicky, to ví ale on, to já nevím, ale myslím si, že účelu, pokud se takovýto spartoval, dosaženo nebude tímto zákonem.

Předseda PSP Jan Hamáček: Nyní s faktickou poznámkou pan poslanec Birke, poté paní poslankyně Zelenková.

Poslanec Jan Birke: Děkuji za slovo, pane předsedající. Musím říci, že tohle fakt stojí za to, abych vystoupil. Ted' co řeknu, berte to všichni jako s nadsázkou, bude to asi velká legrace, možná pro někoho ne, ale berte to, že to není vůbec osobní, co tady řeknu. Já si ukradnu jednu hlášku pana doktora Štrosmajera, že kdyby blbost nadnášela, tak tady někteří kolegové lítají jako orli, ne jako holubice.

Druhá poznámka, kterou k tomu chci říct. Víte, dneska je módní dávat jeden na druhého trestní oznámení. Mě to nebaví. (Poslanec Chalupa – připomínky ze sálu.) Pane kolego, nepokříkujte na mě. Včera jste na mě pokřikoval, v té armádě jste se měl naučit aspoň slušně chovat, když jste měl hodnost, prostřednictvím pana předsedajícího. To za prvé.

Za druhé. Trestní oznámení dneska jeden na druhého – vždyť to je jak v blázinci. Já jsem starosta města, kde to je národní sport. Ale poprosím vás o jednu věc. Nikdy nejezděte do Náchoda. My takové lidi, jako jste, tam žerem. (Smích a potlesk v sále.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Paní poslankyně Zelenková, potom pan poslanec Hájek, všechno faktické poznámky.

Poslankyně Kristýna Zelienková: Děkuji za slovo. Dámy a páновé, já bych možná z tohoto místa ráda připomněla svým kolegům z ANO, co říkal pan Babiš po volbách, když jsme se všichni kolegové dostali do Poslanecké sněmovny, a to že nás vyzýval k tomu, abychom omezili svoje podnikání. On sám přišel s tím, že svoji firmu Agrofert převede na nějakého pana Průšu. Já ho tedy osobně neznám, možná kolegové z Agrofertu vědí, o kom mluvil. Ale bohužel se tak nestalo. Proč my tady teď řešíme zákon, kterému říkáte lex Babiš? Protože vlastně pan Babiš může dělat to, co dělá ze své pozice ministra financí, a to že využívá veřejné prostředky pro svoji firmu. On prostě může! A my všichni víme historicky, že pan Babiš je mistr světa v tom, co on může dělat a co mu zákon dovoluje. My víme, jak se zachoval v kauze Čapí hnázdo. Víme, jak dokázal využívat nebo zneužívat mezeru v zákoně, co se týká dividend. Takže on prostě jednoduše může. A pokud člověk, který zastává funkci ministra financí, nemá morální kredit k tomu, aby sám rozhodl, co je morální a co není, co může dělat a co nemůže dělat ze své pozice, no tak bohužel tady řešíme lex Babiš.

Takže jenom předtím než vystoupí moji bývalí kolegové z hnutí ANO, tak bych jím chtěla připomenout slova pana Babiše, kdy sám řekl a deklaroval, že se vzdá podnikání a že převede svoji firmu na nějakého pana Průšu. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Prosím pana poslance Hájka. Potom pan poslanec Pilný, stále faktické poznámky.

Poslanec Josef Hájek: Vážený pane předsedající, páni ministři, dámy a pánové, já si dovolím krátce zareagovat na slova kolegy Blažka, který tady apeloval na to, abychom nešpinili jedna strana druhou, že ten Karel, ten nekradl.

Já jsem tady včera možná 20, 25 minut hovořil o privatizaci OKD. Rozkradení OKD. Vytunelování OKD. Kdo vytuneloval OKD? Začalo to v době, kdy tady bylo Občanské fórum. Potom tady byla ODA, Občanská demokratická aliance. Potom největší tunel byl v době, kdy tady došlo k podepsání – teď mi pomezte najít výraz – opoziční smlouva mezi ODS a ČSSD v roce 1997. Potom pravicové vlády ODS, TOP 09, které, rozhodčí soud konstatoval, že stát nečinil žádná rozhodnutí. Takže tady došlo k rozkradení společnosti za desítky, stovky miliard. A tady si říkáme: neobviňujeme ty strany? Já bohužel, bohužel, myslím si, že tady jediný, kdo nemá máslo na hlavě, jsou komunisté a hnutí ANO, kteří tady u toho nebyli. Takže z tohoto pohledu, prosím vás, se omlouvám, ale my musíme skutečně kritizovat ty z našeho pohledu, my, občané. Protože hnutí ANO je skutečně akce nespokojených občanů. Já jsem do politiky šel jako nespokojený občan a mám právo poukazovat nejenom na to, jaké nepravosti se tady děly, ale žádat také o to, abychom skutečně, pokud ty nepravosti tady byly, a já jsem včera znova hovořil třeba o těch bytech, abychom my dotlačili vládu k tomu, aby ještě, pokud ty možnosti jsou, se ten majetek vrátil tam, kde z mého pohledu měl být. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Pan poslanec Pilný, faktická poznámka. Po něm pan předseda Kalousek.

Poslanec Ivan Pilný: Děkuji za slovo, pane předsedající. Já bohužel nemám možnost ani prostřednictvím předsedajícího oslovit svoji bývalou kolegyni Kristýnu Zelenkovou, která tady vystupovala, a připomenout jí, do jaké míry je etické opustit organizaci, která ji dostala do Sněmovny, bez které by se tam nikdy nedostala, uprostřed volebního období. Nejen opustit, ale dopouštět se faktických kritik, které se na ničem nezakládají.

Kauzy, které tady jmenovala, Čapí hnízdo nebo dividendy Agrofertu, vznikly před vstupem Andreje Babiše do politiky. To je zaprvé.

Zadruhé, jestliže někdo se cítí poškozen ve svých právech až na hranici Ústavy, protože o této kauze a o tomto zvláštní zákoně bude určitě rozhodovat Ústavní soud, tak má právo se bránit v rámci zákona. Způsob, jakým to udělá Andrej Babiš, je jeho způsob. On se cítí ohrožen ve svých právech. Já ten pocit s ním sdílím, i když střet zájmů nemám. Takže má přirozené právo se zákonným způsobem bránit a nesporně to tak udělá a je zbytečné vymýšlet a kritizovat za něco, co se prostě nestalo.

Pokud se týká střetu zájmů, tak samozřejmě je známo, a je známo především voličům, kteří zvolili Andreje Babiše a hnutí ANO do Sněmovny, jak to s Andrejem Babišem vypadá. Tento zákon nedělá nic jiného než to, co je všem obecně známo, v jakém střetu zájmů Andrej Babiš je, a on to deklaruje. Mění v něco, co bude daleko, daleko méně transparentní. Tento zákon by ho měl k tomu přinutit, a já doufám, že to neudělá, že Ústavní soud se rozhodne podle rozumu. Tahle nesmyslná válka, která změnila zákon o střetu zájmů na lex antibabiš, je prostě věcí většiny Sněmovny, která nás pravděpodobně v následujících minutách přehlasuje. Je to zbytečné, kontraproduktivní, nikomu to nepomůže a bude to ještě horší, než to bylo.

Děkuji za pozornost.

Předseda PSP Jan Hamáček: Prosím pana předsedu Kalouska, potom Marek Černoch, vše faktické poznámky.

Poslanec Miroslav Kalousek: Promiňte, já jsem do téhle diskuse nechtěl vstupovat, protože mám pocit, že vyčítání co, kdy, kde pro projednávání tohoto zákona nemá sebemenší efekt ani není relevantní. Pan poslanec Hájek říkal, že vlastně jediní v této Sněmovně, kteří nemají máslo na hlavě, jsou komunisté, hnutí ANO. Já mu závidím tohle sebevědomí, ale prosím.

Nicméně není pravda, pane poslanče Pilný prostřednictvím pana předsedajícího, že kauza Čapí hnízdo byla před vstupem Andreje Babiše do politiky. Ta probíhá stále. Dokonce ji vyšetřuje OLAF. A v rámci kauzy Čapí hnízdo politik Andrej Babiš, první místopředseda vlády Andrej Babiš, zcela prokazatelně lhá celé veřejnosti i Poslanecké sněmovně. To se prostě stalo a je to doložitelné z otevřených zdrojů. Tak to prosím není pravda, že to bylo. To bohužel je.

Předseda PSP Jan Hamáček: Prosím pana poslance Černocha.

Poslanec Marek Černoch: Děkuji za slovo. Chci reagovat na slova pana kolegy Hájka, vaším prostřednictvím, pane předsedo. Vy jste řekl, že jediný, kdo nemá máslo na hlavě, tak jsou komunisti a ANO. A my taky nemáme máslo na hlavě. Jenom bych chtěl připomenout, že OKD jsme iniciovali spolu s KSČM. A chceme bojovat proti korupci, chceme bojovat proti zlodějnám a chceme, aby zákon platil pro všechny. Takže ani my nemáme máslo na hlavě, pane kolego. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Žádnou další faktickou poznámku nemám a prosím pana poslance Schwarze, který je rádne přihlášen. A po něm pan poslanec Komárek.

Poslanec Bronislav Schwarz: Děkuju, pane předsedo. Kolegyně, kolegové, mě mrzí, že tady není kolega Chvojka, protože jsem mu včera slíbil, že mu dovyprávím, co mně vadí. Tak já to vezmu v rychlosti. (Ministr Chvojka signalizuje, že sedí ve své poslanecké lavici. Předsedající: Kolega Chvojka je vlevo.) Už ho vidím, pana ministra.

Takže pane ministře, vadí mi opravdu to, ne že bych podle vás, jak jste myslíte, tady chtěl zdržovat, tak proto v rychlosti. Vadí mi to, že když člověk jde do politiky a do jakékoliv úrovně, myslím tím úrovně komunální, krajské i sem, a opravdu se otevře, tzn. ukáže všechno, co má, anebo že je lékařem, učitelem, policistou, strážníkem, tak lidé mají možnost toho člověka zvolit. Tak se také stalo, tak se sem hnutí dostalo, díky lékařům, učitelům, lidem, kteří prostě na tu kandidátku šli, a všichni věděli, kdo je volili, co mají, co nemají.

A teď půjdou k tomu, co mě vadí. Vadí mi to, že právě i vy, pane ministře, sice jste chvíličku pan ministr, ale jste možná díky hnutí ANO ministrem. Díky tomu tady, už tady jiného ministra nevidím, ministr vnitra odešel, nevadilo vám, že pan Babiš se jako podnikatel přihlásil do politiky s hnutím nespokojených občanů, dostal se sem a poskládali jsme koalici. Všichni to věděli.

Mně to připadá asi tak, jako když se ožením a za 14 dní po svatbě začnu manželce říkat, že má zelené oči, když je předtím měla taky. Tak to mně vadí. A vadí mně, kdybych měl zvednout zákon bez ohledu, jestli to je na pana Babiše, mně to vadí i na sebe, pane ministře. Protože se mně může stát, že mě příště v obci budou chtít někdo volit, a když se opravdu stanu třeba starostou nebo místostarostou, tak poskládám koalici, a pak mi někdo řekne: Dobrě, ale ty jsi byl bývalý policista. My nechceme, aby starostové byli policisté. Tak se zase něco přijme a nebudu. To je špatně.

Já si myslím, že právě ta demokracie, jak ji chápu já, asi špatně, neříkám, že dobré, ale demokracie je právě v tom, že lidem řeknu, co jsem zač, co jsem dokázal a co chci dokázat. A lidé si mohou vybrat, jestli mě sem pošlou, nebo nepošlou. Tak jste si vy mohli vybrat jiného koaličního partnera, který nevlastnil Agrofert, který nebyl policistou jako já. Já s Agrofertem nic nemám. Pan Babiš není můj předseda. Ale říkám to do budoucna. Myslím si, že je v této zemi potřeba úplně jiných zákonů, prosím vás, anebo menšího počtu zákonů než přibírat.

Chci říct panu místopředsedovi Filipovi prostřednictvím pana předsedajícího, že jeho projev mně byl nejbližší, nebál se nazvat, tak to vidím hodně já, jak to asi je.

Chci jenom zdůraznit, že mi opravdu vadí to, že když se skládala koalice, já jsem taky pro koaliční program zvedl ruku, vždy jsem cítil koaliční hlasování a vadí mi, že vám to teď před volbami prostě vadí. To je špatně. To není dobrý příklad do budoucna. To je všechno.

Předseda PSP Jan Hamáček: Nejprve pan poslanec Gabal, který se přihlásil s faktickou poznámkou, a potom s přednostním právem pan ministr.

Poslanec Ivan Gabal: Dobrý den. Děkuji, pane předsedající. Vážené kolegyně, kolegové, asi nebude překvapením, co tady jako koaliční poslanec řeknu. My se bavíme po třech letech této Sněmovny o regulaci rizika konfliktu zájmů členů vlády. Tím definuji to, o čem mluvíme, specificky v případě místopředsedy vlády a ministra financí. Bavíme se v době, kdy tento místopředseda vlády a ministr financí utahuje šrouby pro všechny firmy, byznys a živnostníky, aby maximálně snížil riziko a šanci na odklánění prostředků, zatajování dat, daňové optimalizace, daňové úniky a rizika finančních neregularit. Jestliže takto utahujeme jako celá koalice podmínky trhu a všem firmám, pak podle mého názoru je politickou povinností v první řadě si uklidit před svým vlastním prahem a je důležité, aby tento místopředseda vlády maximálně snížil rizika podezření z finančních manipulací a konfliktů zájmů ve vlastním případě.

Jako koaliční poslanec bych rád vyzval kolegy z ANO, aby tady přestali fňukat a šli jsme o tom hlasovat. Děkuji. (Slabý potlesk z pravé strany sálu.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Teď má slovo pan ministr. Po něm řádně přihlášený pan poslanec Komárek.

Ministr vlády ČR Jan Chvojka: Děkuji za slovo, pane předsedo. Dobré dopoledne, dámy a páновé. Já teď něco přečtu a mrzí mě, že jsem to nevěděl už dříve, protože myslím, že by to spoustu věcí vyjasnilo a vyřešilo.

Včera mi jeden hodný člen hnutí ANO z Pardubického kraje, ano, jsou i mezi členy hnutí ANO hodní lidé, poslal takzvaný morální kodex reprezentanta politického hnutí ANO 2011. Mě mrzí, že jsem to nevěděl dříve, že existuje tento morální kodex, ale prý ho musí podepsat každý, kdo vstupuje do hnutí ANO, to znamená, že každý, kdo je v hnutí ANO, musí tento morální kodex podepsat.

Tam je článek 4, který je velmi zajímavý, a já se divím, že diskuse od kolegů z ANO občas vypovídá o tom, že ho možná nečetli, když podepisovali přihlášku do hnutí, do akce nespokojených občanů, jak říkal pan kolega Chalupa. Článek 4 říká, že zvolený reprezentant nefiguruje v žádném střetu zájmů; v případě, že by u něj střet zájmů nastal, vyřeší jej co nejrychleji bez ohledu na osobní zájmy zvoleného reprezentanta.

Já si myslím, že to je jasné. My tady řešíme věc, která je logická, a věc, kterou podporuje i morální kodex členů hnutí ANO. Takže možná jsme to měli říct na začátku, možná někteří členové hnutí ANO zapomněli, že podepsali tento morální kodex, ale je to tak. Jsem rád, že jsem vám to mohl připomenout, a myslím, že návrh

zákonu a pozměňovací návrhy jsou zcela v souladu s morálním kodexem. Děkuji.
(Slabý potlesk z řad poslanců ČSSD.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Teď fakticky pan poslanec Blažek.

Poslanec Pavel Blažek: Děkuji za slovo. Když poslouchám debatu, tak jsem si vzpomněl na film Dědictví aneb Kurvahošigtntág, ať tady můžu říct nějaké sprosté slovo legálně, protože tak se ten film fakt jmenuje. A tam je taková ta scéna, kdy host vyhazuje číšnika a on říká: "Nová doba, host vyhazuje číšníka." A tady je nová doba. Opozice sedí a nepředhání se v tom, jestli větší čert je Babiš, nebo jestli větší čert je Mládek a tak dále. Takže je vlastně nová doba, kdy koalice, která se drží při moci vzájemnými hlasy, tady o sobě vykládá, kdo je větší darebák a zločinec a nevím co. (Slabý potlesk zprava.) Musím říci, že je zábavné to pozorovat, ale současně je to vlastně smutné, a být takovým obyčejným řadovým divákem České televize teď, tak si říkám, kde je vlastně nějaká koalice, kdo tam s kým je a jak to asi na těch vládách musí vypadat. Když o sobě takhle hezky mluvíte tady a na veřejnosti, jak to asi vypadá tam, když se zavřou dveře. A jsem prost iluzí. Děkuji. (Slabý potlesk zprava.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Pan poslanec Vondráček.

Poslanec Radek Vondráček: Já zase přidám něco ke střetu nás koaličních partnerů. Já jsem slíbil panu ministrovi, že už nebudu nic říkat, ale když on říkal, tak musím taky. Nám nevadí, že to chcete upravit, nám vadí, že to chcete upravit blbě. To je celé.

Co se týče střetu zájmů, každý ho zkrátka cítíme někde jinde. Současná legislativa zakazuje vykonávat činnost, být v neslučitelných funkcích. To všechno náš pan předseda splnil a vystoupil ze statutárních orgánů. A my prostě tvrdíme, že ten střet zájmů musí být existující, ne potenciální, ve vzduchu, virtuální. Každý musí mít právo prokázat, že ve střetu zájmu není. Ono nám to vždycky sklouzne k našemu panu předsedovi, ale já jsem tady včera říkal, co třeba ministr pro lidská práva a legislativu, jak on může ovlivňovat výběrové řízení, třeba u nás v Kroměříži. Těžko, nemá k tomu žádný legální nástroj. Přesto na něho dopadá tato norma.

Pojďme si sednout a udělejme to pořádně. Zase platí to, že jsme se včera neposlouchali. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Teď je tady faktická poznámka pana poslance Fiedlera.

Poslanec Karel Fiedler: Děkuji za slovo, pane předsedající. Faktická poznámka reagující na vystoupení předčerškního kolegy Chalupy. Reaguji trošku s odstupem, protože mezikm jsem brouzdal po internetu a hledal jsem si některé věci. A ještě předtím řeknu, že škoda, že takto podrobná a obsáhlá diskuse, která se týká vlastně politického boje a volební kampaně, se neodehrála, když jsme tady projednávali zákon o politických stranách, kde jsem měl několik pozměňovacích návrhů, které

bohužel Poslanecká sněmovna všechny zamítla, reagoval jsem tím i na svoje neblahé zkušenosti s některými podivnostmi, které se děly v Úsvitu, a to také bylo zamítnuto.

Ale kolega Chalupa tady zmínil akciovou společnost Cíl. Akciová společnost Cíl má vydavatelskou činnost. Že patří sociální demokracii, to víme. Proč se to má týkat jenom ministrů a proč politická strana má mít povolenou tuto vydavatelskou činnost? Jak to tam je s nějakými úvěry, že tam má velkou pohledávku vůči sociální demokracii, má čtyři a půl zaměstnance podle výroční zprávy, mzdrové prostředky 2 mil. na tyto čtyři zaměstnance, to jsem si teď rychle vygooglil. Ale vím, když jsem četl výroční zprávy, že tato obchodní organizace má velkou pohledávku vůči sociální demokracii, souvisí to s Lidovým domem. Ale vydavatelská činnost tam je. A to je to, co říkám. Tady se trošku přikláám ke kolegům, kteří to kritizují, že zákon je nedokonalý. My ministroví budeme zakazovat, což je v pořádku, že by neměl – podle mého názoru by neměl vlastnit média. A politická strana je může vlastnit? Není to zvláštní?

Předseda PSP Jan Hamáček: Prosím pana poslance Plíška.

Poslanec Martin Plíšek: Vážený pane předsedo, milé kolegyně, vážení kolegové, původně jsem myslел, že nebudu vystupovat, ale aby to skutečně nebyla jenom debata koaličních poslanců.

Já jsem poněkud šokován, kdy k této diskusi dochází. My dnes potřetí máme hlasovat o tomto zákonu, máme se vyjádřit k vetu prezidenta republiky, a nyní jsme svědky, jak poslanci hnutí ANO, kteří nevystupovali ani ve druhém čtení, ani ve třetím čtení, ani v případě, kdy vrátil zákon Senát, zdržují toto projednání a chtějí tak chránit byznys a podnikání svého předsedy.

A v reakci na pana poslance Vondráčka prostřednictvím pana předsedajícího: Kolik pozměňovacích návrhů poslanci ANO předložili ve výborech k tomuto návrhu zákona a k této věci, o které se bavíme? Pane kolego, žádný. Vy jste to odfláklí. Vy jste při jednání na výborech pouze hájili podnikání svého předsedy a skutečně jste žádné vlastní návrhy nepředložili. To, co tady říkáte, říkáte až teď, v momentu, kdy ve skutečnosti máme hlasovat o vetu prezidenta republiky. Nechápu to, vy jste prostě se do té diskuse nezapojili. Já vám jen připomenu, že tento zákon se projednával celý loňský rok. A vy jste skutečně nemakali, jak jste měli ve svých sloganech, a vy tady teď pouze zdržujete toto projednání.

Chtěl bych tedy skutečně vyzvat k tomu, abychom se už věnovali hlasování a těm dalším důležitým bodům, které visí na monitoru, a myslím si, že jsou také důležité pro občany této země.

Děkuji za pozornost.

Předseda PSP Jan Hamáček: Další dvě faktické poznámky – pan poslanec Fichtner, po něm pan poslanec Plzák.

Poslanec Matěj Fichtner: Dobré dopoledne. Já bych si dovolil zareagovat tady na pana kolegu Plíška, který zde hovořil o tom, že snad ostatní poslanci zdržují. To mě skutečně velmi pobavilo. Protože kdybyste akceptovali náš původní návrh, který byl kdysi, vlastně na začátku volebního období, na omezení délky diskuzního příspěvku, tak byste toto vůbec nemusel řešit, nezdržovali bychom vás my a nezdržovali byste potom vy nás třeba. To je asi tolik k té diskuzi.

Pokud jde o ten samotný střet zájmů, o návrh toho zákona, to hlasování, které přijde, chtěl bych upozornit na jednu věc. Bud' ten zákon, nebo ten návrh zákona, bud' je v souladu s Ústavou, anebo není. To uvidíme. Pravděpodobně to dojde k Ústavnímu soudu, uvidíme. Fakt je ten, že tam je prostě retroaktivita, v tom zákoně, a otázkou je, jak tuto retroaktivitu právě Ústavní soud posoudí, protože v případě, že by Ústavní soud judikoval, nebo rozhodl o tom, že ten zákon je protiústavní, tak pak je nutné se podívat také na ty důsledky, které to může přinést. Protože pokud je protiústavní, tak pochopitelně také tomu, kdo je tímto zákonem poškozen, což by byl pan Andrej Babiš, tak by mu vznikla samozřejmě také nějaká škoda. A to je potřeba si uvědomit.

Takže pokud se ukáže, že je to protiústavní a vznikla mu škoda, tak mu tu škodu zřejmě bude muset také někdo uhradit a ten někdo bude zřejmě stát. Což by třeba nevadilo, pokud by se jednalo o byznys, kde je třeba roční obrat dejme tomu milion korun, tak to by ten stát asi zvládl. Ale podle vyjádření Andreje Babiše mají jeho firmy obrat zhruba 200 miliard korun, teď je jedno, jestli je to plus minus 50 nebo 100 miliard. Takže tam se jedná skutečně o velmi vysokou částku, a teď je otázkou, kdyby mu musel stát nahradit škodu, která by mu potenciálně vznikla, tak jestli by to ten stát tedy významně nepoškodilo. Takže to prosím vezměte v úvahu při závěrečném hlasování. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Pan poslanec Plzák.

Poslanec Pavel Plzák: Děkuji, pane předsedající. Já také vašim prostřednictvím panu kolegovi Plíškovi. Považuji za důležité, protože nás oslovil všechny jako poslance ANO, abych mu vysvětlil, proč jsem k tomu zákonu ničím nepřispěl. Mně se totiž ten zákon líbil tak, jak přišel z vlády, to znamená, tak jak přišel do Sněmovny, tak bych pro něj zřejmě i hlasoval. To, co z něj udělalo ten paskvil, byly ty vaše pozměňovací návrhy.

A bohužel druhá věc, proč jsem se k tomu nějakým způsobem nemohl vyjádřit, bylo, že jsem členem petičního výboru a zahraničního výboru – já vím, že se mohu zúčastňovat i jiných výborů –, ale našim výborům nebyl přikázán.

Takže za svoji osobu, omlouvám se, vysvětlení, doufám, takto akceptujete. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Ještě pan poslanec Stupčuk.

Poslanec Štěpán Stupčuk: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedo, vážené kolegyně, kolegové, já bych chtěl reagovat na vystoupení kolegy Fichtnera. To bych

se tedy chtěl zeptat, z jakého právního titulu by se tedy kdo domáhal té náhrady škody. Protože pokud schválíme ten zákon, tak on se stane platnou součástí právního řádu, a já tedy neznám právní titul, ze kterého by se někdo mohl domáhat, když bychom jednali v souladu s právem. Protože ten zákon, který se vztahuje na náhradu škody, se vztahuje na náhradu škody způsobené nesprávním úředním postupem a nezákonním rozhodnutím. Ale to se nevztahuje na postup, kdy postupuji jako zákonodárci a schválím ten zákon.

A pokud narázíme na ten problém, že by případně byl shledán jako neústavní, tak Ústavní soud ho zruší s účinky ex nunc, a bude mít účinky tedy pro futuro. Ale vztahy, které založí mezi tím, než bude zrušen, ty budou platné, a znova říkám, nebudu zakládat nárok na náhradu škody. Takže se tady prosím nestrašme tím, že případná protiústavnost nebo postup zákonodárce shledaný protiústavním by znamenal nějaký ex lege nárok na náhradu škody, kde by stát musel vyplácet nějakou kompenzaci. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Tak. Pokud nejsou žádné další faktické poznámky – jsou. Tak pan poslanec Fiedler. Prosím.

Poslanec Karel Fiedler: Čtyři právníci, pět právních názorů – známá věc. Já jsem o tom tady včera hovořil, o tom, na co reagoval právě kolega Stupčuk, a snažil jsem se od kolegů poslanců právníků získat jejich názor na tuto věc. A platí to, co jsem řekl – čtyři právníci, pět názorů.

A to, co tady teď ještě řekl kolega Stupčuk, že v podstatě tímto krokem to směřuje k tomu, že když to Ústavní soud vrátí, tak jste dosáhli svého, tak gratuluji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Žádné další faktické poznámky nevidím, v tomto případě má slovo pan poslanec Komárek a připraví se pan poslanec Sed'a.

Poslanec Martin Komárek: Děkuji za slovo, pane předsedo. Tohleto je dům pokrytectví. Neuvěřitelného pokrytectví, na které si nezvyknu, ani když budu zvolen třeba počtvrté nebo popáté, jako někteří kolegové. Dokazuje to i tato debata. Pojdeme se vrátit tedy k pravdě, nebo k tomu, jak to je – pravda je příliš vznešené slovo.

My nedebatujujeme o zákonu o střetu zájmů, jak ho navrhla vláda. Ten je vcelku dobrý. Ten prostě říká, že poslanci a veřejní funkcionáři mají deklarovat majetek dříve, než přijdu do funkce, a potom, když z té funkce odejdou. To je velice užitečný nástroj. My debatujeme o tom, co z toho udělaly pozměňovací návrhy pánů kolegů Plíška a Chvojký, přičemž pan Chvojka si za to vysloužil ostruhy ministra bez práce, aby citoval kolegu Stanjuru.

Tyto pozměňovací návrhy jsou určitou revolucí v chápání politiky. Já teď udělám kratický skok, já jsem to měl připravené delší, takovou filozofickou přednášku, ale zkrátím to.

Vy to asi všichni víte, že zpočátku jsme to měli my chudí s politikou těžké. Protože chudý člověk neměl na to, protože musel dvanáct čtrnáct hodin makat, lisovat

olej a tak dál, aby se zapojil do těch hrátek na agoře. Byl to Perikles, který zavedl ty malé poslanecké nebo úřednické platy, aby i chudí lidé mohli dělat politiku. Já myslím, že to je rozumné, že i mezi chudými lidmi jsou lidé politicky talentovaní. (V sále je silný hluk.)

My ale děláme revoluci v tom smyslu, že chceme zakázat bohatým lidem, aby dělali politiku. Protože, milé kolegyně, milí kolegové, ty pozměňovací návrhy nemluví o tom, že by někdo neměl podnikat, to už skutečně v našich zákonech dánou je. Tyhle pozměňovací návrhy prostě zakazují člověku, který má určitou politickou funkci, vlastnit majetek. Prostě to jsou zákony o vyvlastnění: pokud chcete něco dělat, tak nesmíte mít majetek. Já myslím, že tohle je hrůza, ale je to prostě tak. To je zákon o tom, že nesmíte mít majetek, pokud chcete dělat politickou kariéru.

Když jste lékařem, máte také určitou komparativní výhodu, když chcete dělat politickou kariéru. Na rozdíl od poslance je povolání lékaře velice populární, čili lékaři na kandidátkách mohou snadno předskočit své kolegy továrníky, novináře, nebo dokonce i učitele, kteří jsou také populární. Zakážeme někomu vykonávat povolání lékaře předtím, než bude kandidovat do parlamentu? Je to komparativní výhoda? Zcela jistě je. Je to, řekl bych, větší komparativní výhoda než vlastnit velký majetek. Každý by takový zákaz považoval za absurdní blbost. Ano, byla by to absurdní blbost. Stejně tak je absurdní blbostí z hlediska zdravého rozumu zakazovat někomu vlastnit majetek. Rozumné je mu zakázat podnikat, rozumné je mu zakázat získávat neoprávněné výhody z toho, že má politickou funkci. To všechno už samozřejmě zakázáno je.

Cíli tento zákon, řekl bych, ne je zákon jako takový, ale ty dva přílepkы, ty dva účelové pozměňovací návrhy, z toho udělaly absurdní blbost, řečeno normálními slovy. Není pravda, že my jsme o tom nediskutovali. My jsme na to poukazovali po celou tu dobu. Nejsem právník, čili já jsem intuitivně naprostě přesvědčen, že je to v rozporu se zdravým rozumem, s logikou, s Ústavou a s Listinou práv a svobod, protože ty jsou do jisté míry na zdravém rozumu založeny.

A proč o tom diskutujeme dál? Protože tuto intuici právní rozbor, který nám poslal pan prezident, naprostě pregnantně s použitím mistrovské argumentace podpořil. Čili když jsem si přečetl argumentaci pana prezidenta, tak jsem byl ve svém intuitivním názoru o tom, že tyto dva přílepkы pánu Chvojky a Plíška jsou absurdní blbosti, ještě utvrzen. Prosím – já vím, že se nic nestane, ale občas je dobré poslouchat to, co říká pan prezident. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Komárkovi. Hezké dobré dopoledne. S faktickou poznámkou pan poslanec Kalousek, po něm pan poslanec Benešík. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo. Promiňte, jen stručná poznámka na předcházejícího řečníka. On řekl, že ten zákon, bude-li přijat, říká: kdo chce dělat politickou kariéru, nesmí mít žádný majetek. Ale to není pravda. Žádné takové ustanovení tam nic takového neříká. Jenom se říká, že ministr by se neměl ucházet o státní zakázky nebo by neměl čerpat dotace. Majetku může mít, kolik chce, ale

prostě představa, že ministr vlády, který má rozhodující vliv na určování podmínek čerpání dotací, ty dotace sám čerpá a navíc je ještě kontroluje, že ministr vlády se úspěšně uchází a získává státní zakázky, je představa, která byla ještě před několika lety zcela nemyslitelná.

Vzpomínám na dobu mediální veřejné diskuse z dob, kdy pan poslanec Komárek byl šéfkomentátorem Mladé fronty, a v té době kdyby jakýkoliv ministr určoval pravidla pro čerpání dotací a ty dotace také úspěšně čerpal a čerpání těch dotací sám sobě za daňového poplatníka kontroloval, tak zmíněná Mladá fronta včetně zmíněného šéfkomentátora by ho roztrhala na cucky. Prostě na cucky. A nebyla by sama v tom. Samozřejmě by to udělala veškerá média v zemi. A proto takový zákon nebyl zapotřebí, protože si ho prostě nikdo nedovolil, tohle chování. Čas oponou trhnul, dnes máme jiné časy, máme nové pořádky, dnes je to prostě naprosto normální a Mladá Fronta to ještě hájí, tak ten zákon jako minimum morálky tady být musí. Samozřejmě kdo chce zákon obejít, tak ho také obejde. Ale obcházet zákony je neslušné. To slušný politik nedělá.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji. S další faktickou poznámkou pan poslanec Benešík a po něm tu mám rej faktických poznámek. Pan poslanec Fiedler, pan poslanec Plzák, pan poslanec Komárek, pan poslanec Kučera. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Ondřej Benešík: Vážený pane místopředsedo, dámy a páновé, vážení členové vlády, já myslím, že můj předečník řekl z velké části to, co jsem chtěl říct já.

Já jsem před chvílkou zjistil, že toto jednání je přenášeno Českou televizí, takže chápu, že se tady asi bude střídat spousta řečníků, kteří si chtějí říct své. Koneckonců jednotlivé strany budou mít své primárky a potřebují se zalíbit stranickým vedením. Já ale tady budu mluvit upřímně.

Myslím si, že o co tady jde, tak je, že za prvé děláme velké PR Andrejovi Babišovi. Andrej Babiš je bohatý člověk. Andrej Babiš je ten, který se zjevil v roce 2011. On tady předtím nikdy nebyl a přišel do České republiky, aby to tady vyčistil, protože zkorumpovali politici napojení na byznys tuto zemi vedli naprosto špatně. Andrej Babiš tady nebyl před rokem 1989.

Andrej Babiš patřil ke komunistické ekonomické šlechtě. To je prostě pravda. Měl obrovské know-how, možnosti, protože tam patřil na rozdíl od celé řady jiných lidí. Toto know-how využil. Já netvrdím, že korumpoval. Já tvrdím, že ho využil jak celá řada jiných lidí, využil ho – a dneska o čem jednáme? Jednáme o tom, že Andrej Babiš je naprostě legitimně zvolený do Poslanecké sněmovny, stal se místopředsedou vlády, ale došlo ke střetu zájmů. Nikdy jsme takovou situaci tady neměli. A Andrej Babiš opravdu, tak jak tady několikrát zaznělo, je ten, který spolurozhoduje o transferech státních financí pro své podnikání. Nikdo Andreje Babiše nevyhání z podnikání, nikdo ho nevyhání z politiky. O co se tady snažíme, byť je to velmi složité, komplikované a někdo tvrdí, že dokonce možná v rozporu s Ústavou, je to, aby si jeden člověk nebyl schopen příhrávat státní dotace. O nic jiného nejde. Andrej Babiš může být v politice (upozornění na čas), Andrej Babiš může vlastnit majetky,

které vlastní, i když já mám problém s tím, jak je nabyl, ale musí se rozhodnout, jestli bude, nebo nebude ve střetu zájmů. To je celé. (Potlesk několika poslanců vlevo.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji. S falší faktickou poznámkou pan poslanec Fiedler. Ještě oznamuji, že pan poslanec Kučera má náhradní kartu číslo 61 a od 12.30 do konce jednání z důvodu neodkladného pracovního jednání se omlouvá pan poslanec Stanislav Grošpič.

Prosím, pane poslanče, vaše dvě minuty.

Poslanec Karel Fiedler: Máme leden 2017, že? Máme deset měsíců do voleb. Vážení kolegové z koalice, tři roky a čtvrt vám to nevadilo a teď na tom tolik budeme šlapat? Ale to jen na okraj. To jako člověk... Tři a čtvrt roku, já jsem to říkal tady včera, někdy jste spolu prohlasovali zákony, které se mi nelíbily, mně, který jsem součástí opozice, a dneska tady vidím obrovský rozkol v koalici. Dneska po sobě střílíte. Holt budou volby.

Ale proč jsem se přihlásil? Ještě k tomu, co zaznělo o právních a o čem jsem mluvil včera i dnes, a o tom rozporu, to říkal kolega Benešík před chvílkou, možným rozporom s Ústavou. Ono není našemu právu náhodou nadřazeno právo evropské? A jak to bude podle evropského práva? Já nejsem právník. Říkám, já za vámi právníky chodím, ale slyším od čtyř právníků pět názorů, ale vím, že našemu právu je nadřazeno právo evropské. A já se obávám, že pan vicepremiér Babiš s tím bude počítat, že bude platit evropské právo. A nejsem si úplně jistý, jak to bude s případnou náhradou škod, kdyby k něčemu takovému došlo.

Řeknu příklad. Podle našich zákonů nesměli cizinci kupovat nemovitosti a vlastnit půdu a pozemky, a pak to nakonec přece bylo jinak, protože se ukázalo, že to evropské právo umožňovalo. Nejsem právník, ale mám takový pocit, že tady to není tak jednoznačné. Mám trochu o tom pochybnosti, že naše zákonné normy nejsou podřízeny normám evropským a úmluvě Rady Evropy. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Fiedlerovi a teď pan poslanec Plzák, pan poslanec Kučera, pan poslanec Kalousek, pan poslanec Černoch, pan poslanec Blažek a pan poslanec Benešík. Prosím, pane poslanče. Všechno faktické poznámky.

Poslanec Pavel Plzák: Děkuji. Krásná série následuje. Já jsem se přihlásil proto, já si nepotřebuji dělat žádné PR, ale pan kolega Kalousek tady neřekl úplnou pravdu. On tady řekl, že pan ministr může mít majetku, kolik chce. Ale co jsou média? Co je společnost MAFRA? To není majetek? To je majetek! A nota bene jeden z pozměňovacích návrhů, který tady původně také byl hlasován a neprošel díky kolegům z ODS, byl, že nemohl mít majetek, a vy jste byli pro to.

A pak ke kolegovi Benešíkovi. Pane kolego prostřednictvím předsedajícího, můžete mi říct, jak by si pan ministr ve vládě, kde sedíte i vy, máte možnost kontroly, jak by si příhrával dotace. Mě by zajímal ten mechanismus. Jak se to ve vládě dělá,

jak se to hraje, aby to mohl dělat. Řekněte mi to. Prozradte mi to. Mě to zajímá jako občana, jako člověka, jako poslance. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji. Pan poslanec Kučera, jeho faktická poznámka. Po něm pan poslanec Kalousek, pan poslanec Černoch, pan poslanec Blažek, pan poslanec Benešík, paní poslankyně Válková. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Michal Kučera: Dobrý den, vážené dámy, vážení pánové, vážený pane předsedající. Já možná i částečně odpovím mému předčeňníkovi, jak se to dělá. Pan ministr Babiš, jak jistě všichni víme, je ministrem financí a v jeho portfolio je například státní podnik ČEPRO, který nakupuje bionaftu. Z veřejných zdrojů tady můžu citovat, že do firmy Čepro dodávají dvě Babišovy firmy, to znamená firma Preol a Primagra. Mně to připadá docela zajímavé. To znamená, ministr financí Babiš si ve státním podniku Čepro kupuje sám u sebe v Agrofertu 87 % veškerého obratu. Podle veřejných zdrojů narostl obrat od roku 2013 dvojnásobně. To znamená od doby, kdy pan ministr Babiš nastoupil jako ministr financí, dvojnásobně narostl nákup firmy ČEPRO u jeho firem ve skupině Agrofert.

A jak se toho dá zneužívat dále? Zase budu citovat z veřejných zdrojů. On tam byl i třetí dodavatel. A třetí dodavatel po razii daňové Kobry skončil. Kdo řídí daňovou Kobru prosím? Opět Ministerstvo financí – Andrej Babiš. Stačí vám to takhle, pane kolego? (Slabý potlesk.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji. Pan poslanec Kalousek s faktickou poznámkou, po něm pan poslanec Černoch, pan poslanec Blažek, pan poslanec Benešík, paní poslankyně Válková. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo. Chtěl bych se ve vší úctě ohradit proti pojimologii pana poslance Benešíka, který řekl, že pan ministr Babiš patřil ke komunistické šlechtě. Jako předseda TOP 09 s ohledem na osudy členů TOP 09 Schwarzenberga, Czernina a Lobkowicze proti tomuto pojmu protestuji. Ano, pan poslanec a ministr Babiš patřil ke komunistickým prominentům. Těm se od druhé světové války až do dnešního dne dařilo a daří dobře. U šlechty bohužel to konstatovat bohužel nemůžeme. Tam byly životní osudy zcela jiné.

Po panu poslanci Kučerovi dám druhý příklad, jak se to dělá. Pan ministr Babiš má jako ministr financí zásadní vliv na kapitolu rozpočtu pana ministra Jurečky. Řekne panu ministru Jurečkovi: Budete mít, pane ministro, třikrát více peněz pro potravináře, ale jenom za předpokladu, že dotace budou dostávat jenom ty velké. Ne ty malé. Ale ty velké, které mají minimálně 250 zaměstnanců. Pak můžete počítat s tím, že peněz vám dám opravdu hodně.

Pan ministr Jurečka chce být úspěšný ministr, takže s ministrem financí takovou dohodu uzavře. Dostane skutečně třikrát více peněz pro potravináře a pan ministr Jurečka vypíše, že je to jenom pro ty velké. Takže dominantní část těchto dotací dostane Agrofert. Takhle se to dělá. A takhle to bohužel také prochází. A takhle to bohužel média ovlivňovaná a vlastněná ministrem financí tolerují a nepranýrují.

Takže alespoň zákon by měl říct, že takto se to dělat nebude, byť souhlasím s tím, že ten, kdo je celý život zvyklý jako komunistický prominent zákony obcházet, bude je obcházet dál. Ale zákony se obcházet nemají. (Slabý potlesk.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji. Další faktická poznámka pan poslanec Černoch, po něm pan poslanec Blažek, pan poslanec Benešík, paní poslankyně Válková, pan předseda Faltýnek, pan poslanec Birke, paní poslankyně Lorencová. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Marek Černoch: Já bych se chtěl zeptat a reagovat na slova pana kolegy Benešíka. Jaká je tedy pravda? Celou dobu se prezentoval tento zákon, že to je zákon, který má narovnat určité prostředí. A pan kolega Benešík, vašim prostřednictvím, řekl, že to je zákon, který je, a několikrát to zopakoval, namířen proti jednomu člověku. A já si myslím, že zákony se ale nemají dělat proti jednomu člověku. Ať je to Lojza, nebo Pepa, ať je to kdokoliv. Zákony se mají dělat tak, aby narovnaly určité prostředí.

Jaká je tedy pravda? Tak je to zákon, který je namířen proti jednomu člověku, anebo je to zákon, který narovnává určité prostředí? Protože během doby, kdy se projednával, tak i v médiích se to komunikovalo tak, že i pro ministry je to zákon, který jim pomůže, protože pak nemusí čelit neustálým narážkám na to, že jsou ve střetu zájmů, a nemusí se neustále hájit a obhajovat. Ale v této chvíli je to tedy zákon proti jednomu člověku? Souhlasím s tím, že ať se to týká jednoho člověka, nebo ať se to týká médií. Včera jsme tady řešili OKD. Velmi závažnou věc. V kolika médiích se to objevilo? V jednom, ve dvou... Nikde jinde. Pro mě osobně je to opravdu velká kauza a myslím si, že by o tom média měla psát. Nepíšou. Tady to najednou běží v přímém přenosu.

Jaká je tedy pravda, pane kolego Benešíku? Je to zákon proti jednomu člověku, nebo je to zákon, který narovnává určité prostředí? Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji. Pan poslanec Benešík faktická poznámka. Po něm paní poslankyně Válková, pane poslanec Faltýnek a další.

Poslanec Ondřej Benešík: Vážený pane místopředsedo, hlásil jsem se k této faktické poznámce dříve, než můj vážený kolega Marek Černoch vznesl tuto otázku. Ale využiji toho času, který mám, abych odpověděl. Nejsem žádným proponentem tohoto zákona. Já jsem se pod něj nepodepsal. Nijak zvlášť jsem ho neprosazoval. Ale osobně to vnímám tak, že tento zákon zřejmě nepřinese, řekněme, takový efekt, jaký předkladatelé očekávají. Doufám, že alespoň nějaký efekt přinese. A já to vnímám tak. Opravdu ten zákon tady nebudu jak lev hájit. Myslím si, že není špatný. Ale jsem trošku skeptický k tomu, jaký bude jeho dopad.

Přesto tvrdím, že není namířen proti jednomu člověku, byť někdo to takhle prezentuje. Spiše si myslím, že pan místopředseda vlády Babiš byl jakýmsi katalyzátorem, který ukázal, který nás přivedl do nové situace, kdy je vidět na jeho příkladě, že je ve střetu zájmů. A že člen vlády, takto prominentní člen vlády, může

být ve střetu zájmů. A koneckonců v příští..., když se podíváte, kolik nejrůznějších lidí napojených na státní byznys dneska, kteří si říkají multimilionáři, chce kandidovat a zakládají si strany, tak zákon může být užitečný i do budoucna. Takže já si myslím, že to je obecný zákon. Jsem o tom přesvědčený. A Andrej Babiš sloužil jako příklad. Jako někdo, kdo upozornil na to, že tato situace může nastat. A koneckonců mám dojem, že i nastává.

Ale proč jsem se hlásil k faktické poznámce, byla kolize, nebo resp. nadřazenost evropského práva k vnitrostátnímu. Nadřazenost je pouze v určitých oblastech, kde se Česká republika společně i další státy dohodly, že ta nadřazenost tam bude. Můj laický názor je bez jakékoliv analýzy, omlouvám se, pokud informace nebude správná, že v tomto případě zřejmě žádná nadřazenost evropského práva nebude fungovat. Ale to je můj laický názor. (Upozornění na čas.) Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji. Paní poslankyně Válková – její faktická poznámka. Paní poslankyně není přítomna, tudíž jí faktická poznámka propadá. Pan poslanec Faltýnek. Prosím, pane poslanče. Po něm pan poslanec Birke, paní poslankyně Lorencová.

Poslanec Jaroslav Faltýnek: Děkuji. Škoda, že tady není kolega Kalousek, protože když se tady všichni ptáte, jak se to konkrétně ve vládě dělá, tak já vám to řeknu. To ostatní jsou pouze domněnky. Pouze domněnky, že by mohlo být. Mohlo by být. Mohlo by být.

Ale reálně se to dělá tak, že sedím ve vládě jako ministr financí a odpustím svému kolegovi podnikateli ministrovi zahraničí pokutu za špatně vyplňené dotace. Tak se dělá ve vládě. A pokud... včera už jsem to říkal.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji. Pan poslanec Birke a jeho faktická poznámka. Po něm paní poslankyně Lorencová, pan poslanec Fiedler, pan poslanec Štětina. Prosím.

Poslanec Jan Birke: Děkuji za slovo. Kolegyně, kolegové, chtěl bych se možná zeptat, jestli to dobře chápu, tady je celá řada komunálních politiků, současných místostarostů a starostů. Jestli tomu dobře rozumím, ten střet zájmů, a myslím, že jsem to už někde řekl, nicméně to chci říci ještě na plenu. Představte si modelovou situaci, pokud jsem starosta města, mám stavební firmu, jsem zvolen jako starosta a každou minutu si nahraju pro sebe zakázku třeba z chodníků nebo z komunikací. To je přece střet zájmů. To si vůbec nedokážu představit, že něco takového vůbec si – jako že si na těch městech něco takového – kolegové na mě správně. Tam lítají ta trestní oznámení potom, že jo? Tak, přesně.

Já samozřejmě to nechci nikam nabádat. Ale abychom si dokázali vůbec jako pragmaticky technicky představit, co je ten střet zájmů. A tohle přece je ta situace, že já chci být jako starosta města, současně jsem i poslanec, ale chci mít stejné podmínky, jako má místopředseda vlády. Proč já mám být jiný, než je místopředseda vlády, který je každou minutu ve střetu zájmů, protože má 250 firem a každou minutu

si prostě posílá prokazatelně finanční prostředky pro své firmy. To je celé. Já si myslím, že v tom je meritum věci.

Umíte si představit, že by si z těch šest tisíc starostů nebo místostarostů nebo zastupitelů někdo mohl něco takového dovolit v této zemi? V situaci, kdy dneska někoho špatně pozdravíte, a napiše na vás trestník? To je nemyslitelné.

Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji. Paní poslankyně Lorencová a její faktická poznámka. Po ní pan poslanec Fiedler, pan poslanec Štětina, pan poslanec Kučera, paní poslankyně Válková, pan poslanec Hájek. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Jana Lorencová: Vážený pane předsedající, kolegyně a kolegové, já se velmi často tady, prakticky vždycky, dotýkám ve svých vystoupeních toho, co se odehrálo před mnoha lety. Je to smutné, ale je to už hodně let. Ona nás ale ta minulost vždycky nakonec všechny dožene. Ona je to pěkná bestie. Vždycky nás dostihne.

Já si vzpomínám na dobu, kdy se připravoval zákon o privatizaci, o účasti na privatizovaných sdělovacích prostředcích. Byla jsem shodou okolností členkou komise, která ten zákon v roce 1992 připravovala, a vzpomínám si, protože jsem tam byla za syndikát novinářů a se mnou tam byli ještě i další kolegové, na to, jak jsme se snažili omezit procento vlastněného majetku ve sdělovacích prostředcích, protože jsme byli přesvědčeni o tom, že skutečně není dobré, když privatizovaný majetek tohoto druhu vlastní někdo na 100 %. Na konci roku 1992 jsme byli ve fázi, kdy jsme navrhovali 30 %. Ten zákon byl prakticky připravený, mohl jít už do nějakého jednání na kompetentní místa.

Do toho přišel rozpad federace. A ejhle, vedle tohoto zákona, který už byl připravený, jen aby se odhlasoval, aby šel do správných míst k jednání, se najednou objevil úplně jiný zákon, hotový zákon, připravený, vlastně musel být připravován paralelně s tím, o čem jsme jednali my –

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Čas!

Poslankyně Jana Lorencová: – a tento zákon vlastně umožnil to, co dneska po těch 25 letech se tady objevuje najednou na stole. Tento zákon, přijatý tehdejší –

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Čas!

Poslankyně Jana Lorencová: Omlouvám se, pane předsedající.

Tento zákon vlastně byl přijatý (rostě hluk a smích v sále) v roce 1992.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Omluva nestačí. Omlouvám se, ale váš čas vypršel, paní poslankyně. Nezlobte se.

Dalším řádně přihlášeným k faktické poznámce je pan poslanec Karel Fiedler. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Karel Fiedler: Ještě v reakci na to, co tady zaznělo. Došlo opět na biopaliva. Já jsem jako součást opozice, společně s oposicí, hlasoval proti tomu, abychom toto přijali. Dneska je to tady kritizováno. Myslím, že to byl kolega z KDU. Vy to nejdřív prohlašujete ve vládní koalici, a dneska proti tomu vystupujete. Takže tři roky vám to nevadilo, společně jste umožnili přijetí takových zákonů, které podle vašeho tvrzení – i mého – tomu napomáhají, a teď jste si vzpomněli, protože přichází volby, že vám to nevyhovuje. Je to trošku pokrytecké.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji. Pan poslanec Štětina a jeho faktická poznámka. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Jiří Štětina: Dobrý den. Vážený pane místopředsedu, vážené kolegyně a kolegové, nebývá u mě zvykem, že mám napsané projevy. Vždycky se snažím hovořit k věci, které rozumím, ale tentokrát jsem si tento velmi stručný projev nachystal. Jenom jsem si říkal, jestli má smysl ho přednест, nebo nemá. Když tady slyším zbytečné řeči a velmi košatou diskusi, tak jsem dospěl k názoru, že těchto pár slov vám zde musím říci.

Neschopnost některých politických stran a hnutí úspěšně prezentovat a prosazovat politiku našim občanům, a hlavně tedy voličům, protože volíme stále, tyto strany dovedla až k politické impotenci, která vyústila v podání návrhu zákona o střetu zájmů vládních politiků, který není nic jiného než omezování politické soutěže. Přece každá politická strana či politické hnutí se může rozhodnout vydávat své vlastní noviny či jiná periodika, či si je dokonce kupit. Jít cestou opačnou, tedy zakazovat vybraným politikům vlastnictví vybraných společností podnikajících v mediální oblasti, je veřejným projevem této impotence a bezobsažnosti politické vize prezentované vedoucími představiteli těchto stran a hnutí.

Já jsem se ve svém projevu – mám ještě asi deset vteřin – chtěl zamyslet nad tím, jestli nám nevadí, že máme senátory a poslance, kteří jsou současně zastupiteli kraje, funkcionáři, kteří jsou primátory a starosty. Není to také náhodou střet zájmů? Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji. S další faktickou poznámkou pan poslanec Kučera, po něm paní poslankyně Válková, po ní pan poslanec Hájek, poté pan poslanec Kalousek. Prosím, pane poslanče, vaše dvě minuty.

Poslanec Michal Kučera: Ještě jednou děkuji za slovo. Já bych chtěl velmi poděkovat panu předsedovi Faltýnkovi, který se tady zmínil o tom, jak ministr financí odpouští daně. Ona to skutečně je pravda. Andrej Babiš jako ministr financí odpouští daně svým firmám, a dokonce v poměrně velkém rozsahu. Já tady, abychom nehovořili jen tak nasucho, samozřejmě mohu říci konkrétní data.

V roce 2012, tedy v době, kdy Andrej Babiš nebyl ministrem financí, dostaly firmy z holdingu Agrofert nula výjmek. Slovy nula, tedy nic. O dva roky později už firmy z holdingu Agrofert dostaly výjmky, sedm těch firem, v celkovém součtu 1,56 mld. korun. Andrej Babiš, ministr financí, udělil výjmku svým firmám z holdingu Agrofert za 1,56 mld. korun. Prosím překně, jestli toto někomu nepřipadá jako střet zájmů, tak už nevím, co by mělo být větším příkladem než tento příklad.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Kučerovi. Paní poslankyně Válková a její faktická poznámka. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Helena Válková: Já bych se chtěla vrátit jenom k tomu, co jsem tady řekla, že nedohlédnu případných důsledků přijetí novely zákona o střetu zájmů. S ohledem na to, co jsem tady slyšela v debatě, co zaznělo, tak by mohlo nastat dojem, že jsem měla na mysli finanční náhrady přesně v tom smyslu, jak tady hovořili někteří předečníci. Mám na mysli jiný zákon. Týká se opravdu jiných věcí. Já jsem měla spíše na mysli evropskou legislativu. Ostatně i v prezidentském vетu, v odůvodnění, je zmíněn protokol č. 12 k Úmluvě o ochraně lidských práv a základních svobod. Je to součást ústavního pořádku a ten říká, že užívání každého práva příznaného zákonem, v daném případě tedy jde třeba o právo ucházet se o nějakou dotaci či investiční pobídku, musí být zajištěno bez jakékoli diskriminace, a to kromě jiného i z důvodu majetku nebo jiného postavení.

Můžeme samozřejmě diskutovat o tom, do jaké míry zákon může tato práva upravit podrobněji, přesněji, jinak. Ale právě proto jsem přesvědčena, že bychom tak měli činit nástroji ústavního práva, nikoliv nižší právní sily, zákonů. A o tom jsem hovořila ve svém vystoupení. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji paní poslankyni. Pan poslanec Hájek, prosím, s faktickou poznámkou, po něm pan poslanec Kalousek.

Poslanec Josef Hájek: Vážený pane předsedající (ohlíží se do vládní lavice), je tady ještě pan ministr. Pan Kučera mě nezklamal, jako vždy. On vždycky dokáže smíchat ten pojem a průjem. Hovořil tady o tom, že pan Babiš tuneluje pomocí Čepra. Kristova noho! Jak probíhá dodávka paliv do Čepra? Samozřejmě musí proběhnout výběrové řízení. Transparentní výběrové řízení. A myslíte si, jako že v té komisi je Babiš? Nebo tam, jak to fungovalo za vás, že si tam dosadíte nějaké čulibrky, kteří to tam jako odhlasují? (Smích.)

Tady hovořil kolega Birke, že starostové jsou slušní. Já s tím nemám problém. Ona ČSSD vynalezla sofistikovanější systém. Oni to řídili na krajích. Pan hejtman Rath, kauza ROP Severozápad. Pan Kušnier začal zpívat, no tak dneska to tak je. To znamená, že jste měli skutečně sofistikovanější systém, že pokud se to nedalo na radnicích – samozřejmě taky byla ta možnost, že jsem si to převedl na rodinného příslušníka, a pak to bylo transparentní, o tom se hovořilo včera. No ale tak se to potom dělalo na krajích. Takže skutečně si myslím, že s tím není problém.

Pan Kalousek hovořil o tom, že ten Babiš to tam foukne tomu Jurečkovi, ten si to tam přerozdělí, odhlasuje všechno, co chce. Kdo dělá, prosím vás, kdo schvaluje státní rozpočet? Neschvaluje ho snad Sněmovna? Nemá Sněmovna tu kontrolní funkci, aby v případě podezření, že z roku na rok je tam nějaký větší přesun peněz, nemohla zareagovat? Myslite, že by pan Kalousek jako ministr financí nezareagoval v případě, že zjistí, že takové přesuny by tady byly? Já si myslím, že by skutečně zareagoval.

A poslední věc, co říkal ještě pan Kučera, zase smíchaný pojem s průjmem. Prosím vás, jak říkal odpustění 1,5 mld. korun – to nebylo žádné odpustění daní, prosím vás, to byly investiční pobídky. Tečka, děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji. S faktickou poznámkou pan poslanec Kalousek, po něm pan poslanec Blažek. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji. K té poslední větě, která tady zazněla, bych rád řekl, že investiční pobídky jsou odpustění daní. Můžeme tomu jinak říkat, ale je to to samé.

Já jsem byl jmenován panem poslancem Faltýnkem, chci zareagovat. Odpuštění pokuty za porušování rozpočtových pravidel není téma tohoto zákona, to ten zákon neřeší. Ale když pan poslanec o tom chtěl mluvit, tak ano, já jsem skutečně farmě ovládané ministrem za stranu zelených Karlem Schwarzenbergem kdysi odpustil 4 milionů pokuty za prohřešek porušení rozpočtových pravidel úplně stejně, jako jsem to odpustil desítkám jiných farem a desítkám jiných obcí podle transparentního modelu, podle kterého dodnes postupuje Ministerstvo financí. Některé pokuty jsou skutečně dusivé, a protože účel té dotace nebyl porušen, tak je ministerství odpouštějí. To jsou pokuty za porušení rozpočtových pravidel, třebaže nebyl dodržen termín kolaudace. Každý starosta to zná. Ale nikdy jsem nikomu neodpustil ani korunu daně. Představa, že sám sobě bych si odpustil daně, které jsou dnes již v řádu miliard, v dobách, kdy jsem byl ministr financí, je představa z jiného světa. Představa, kterou by žádná veřejná diskuse žádného svobodného státu a žádná média nikdy nepřipustila. To je možné až ted'. Pan ministr Babiš sám sobě odpouští daně v řádu více než miliard ročně. Zkuste si někdy, kolegové, spočítat, kolik procent opravdu Agrofert platí daní. Na prstech jedné ruky byste to spočítali. (Potlesk vpravo.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji a to byla zatím poslední faktická poznámka. Nyní žádně přihlášený do obecné rozpravy pan poslanec Antonín Sed'a. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Antonín Sed'a: Děkuji, pane místopředsedo. Vážení členové vlády, vážené kolegyně, kolegové, přiznám se, že jsem měl připravený delší příspěvek, ale už chci, abychom hlasovali pro novelu zákona o střetu zájmů, protože já ji podporuji. A řeknu proč a řeknu tři poznámky.

Tak nejprve, ta novela o střetu zájmů zlepšuje současný stav a znění zákona a ten zákon bude funkčnější. Proto budu hlasovat i přesto, že tady od kolegů se dozvídáme,

že ten § 4a, 4b, 4c má být protiústavní, ale o tom by měl rozhodnout opravdu Ústavní soud. Já nevím, jestli tady je někdo z nás, kdo by tady na mikrofon potvrdil, že pan vicepremiér, ministr financí, není ve střetu zájmů, a to každodenně. Já si myslím, že se to tady neodvážíte říct na mikrofon nikdo. To je první věc.

Druhá věc. Já chápu, že kolegové z politického hnutí ANO 2011 tady do krve hájí svého předsedu, ale co mně vadí, že tady uráží sociální demokracii a sociální demokraty. Já už jsem tady delší dobu a mě fakt uráží, když tady na mikrofon kolegové z hnutí ANO obviňují členy a poslance a další činovníky a funkcionáře ze sociální demokracie.

Třetí a poslední poznámka. Víte, já nejsem zvyklý, abych personifikoval problémy, ale musím říct a připomenout, a už to tady i zaznělo, že váš předseda Andrej Babiš, současný předseda vašeho politického hnutí, ministr financí a první místopředseda vlády, se také velmi úspěšně účastnil budování českého kapitalismu se vším všudy, a tedy zejména s ostrými lokty. A nebudu tady zabíhat do detailů, ale chci, abyste – a vy jste určitě četli tu jednu knihu, kterou jsme všichni jako poslanci dostali, ale veřejnost, nabádám veřejnost, aby si přečetla knihu Počestný Andrej Babiš od Dušana Válka, knihu, která byla na Slovensku zakázána. Anebo raději českou knihu Babiš, příběh oligarchy od Tomáše Perglera. Možná že ty informace, které tam jsou, by stály za to, abyste se aspoň jaksi zamysleli a tuto novelu zákona o střetu zájmů podpořili.

Děkuji za vaši pozornost.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji. S faktickou poznámkou pan předseda Kalousek, po něm pan poslanec Blažek. Prosím, pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Miroslav Kalousek: Jakkoli je ta diskuse možná ostrá, tak by měla být objektivní a fér. Ano, samozřejmě, nikdo tady nemůže říct, dokonce ani kolegové z ANO, že pan ministr financí Babiš není každodenně v děsivém střetu zájmů, který také každodenně využívá. Ale to, že tomu tak je, to není odpovědnost primárně jeho, to je primárně odpovědnost pana předsedy vlády Sobotky, který mu ve své vládě nabídl místo ministra financí. Kdyby mu nabídl jiné místo, např. ministra zahraničí, což by jistě pan ministr Babiš zvládal excellentně, nebo ministra kultury, což by vzhledem ke své kulturní minulosti také jistě zvládal excellentně, tak by ten konflikt zájmů zdaleka nebyl tak gigantický. Ale pan ministr Sobotka mu nabídl křeslo ministra financí, a dokonce v nedávném rozhovoru myslím pro Deník řekl, že je k něčemu takovému připraven i příště po volbách. Takže vám, kolegové ze sociální demokracie, ten konflikt zájmů zase tak strašně nevadí. Vy ho jenom potřebujete výhodně vykšeftovat.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji, to byla zatím poslední faktická poznámka. Pan poslanec Petrýl je další řádně přihlášený, zatím poslední do obecné rozpravy. Prosím, pane poslanče.

Poslanec František Petrtlý: Vážený pane předsedající, vážení páni ministři, vážené dámy a pánové, sedím zde v Poslanecké sněmovně teprve druhý den a můžu vám upřímně říct, že se nestáčím divit. (Pobavení v sále.) Některé jevy, např. osočování a podobně, jsem, abych řekl pravdu, očekával. Co mě ale opravdu překvapuje, je množství času a energie vynaložené bez jakéhokoli výsledku. O užitku už ani nemluvím. Je zřejmé, že zde máme nějaký problém, že jedna strana se nemůže shodnout s druhou a zase naopak. Tato situace se však někdy stává také mimo politiku, např. při obchodních jednáních. Pak existují obyčejně pouze dvě možnosti – buď se tato jednání ukončí a obě strany si jdou po svém, což my udělat nemůžeme, anebo se všichni zúčastnění pokusí dosáhnout dohody, která bude akceptovatelná pro obě dvě strany. To by mělo být i naší snahou.

Pokud se tedy dejme tomu v obchodním jednání zúčastněné strany takzvaně zaseknou v nějaké sporné otázce a nemohou se dohodnout, bývá dobrým zvykem sporný bod přeskočit a vyřešit body, ve kterých panuje alespoň základní shoda. Následně se pak všichni vrátí už s chladnými hlavami k původnímu bodu. Bývá velmi časté, že to, co se původně jevilo jako nepřekonatelný problém, je pak s odstupem času poměrně snadno řešitelné. Tento postup se používá proto, aby byl čas všech zúčastněných využit co možná nejefektivněji.

Pojďme si nyní představit, že tento sál a celý servis okolo tohoto jednání platíme ze své kapsy. Pojdme se do toho vžít. Opravdu bychom postupovali stejně? Opravdu bychom takto mrhali časem? Jsem přesvědčen, že nikoliv. Navrhoji tedy použit vyzkoušený a osvědčený postup. To znamená, vyřešit nejprve věci, ve kterých panuje alespoň elementární shoda, a pak se vrátit ke sporným tématům. Až společně uděláme nějakou smysluplnou práci, pak se třeba shodneme i tam, kde to dnes není možné. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Omlouvám se, pane poslanče. Vy jste řeklo slovo navrhoji, a proto se vás musím zeptat, jestli to mám brát jako procedurální návrh.

Poslanec František Petrtlý: Nemám s tím ještě zkušenosti, ale ne.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Ne, děkuji. S faktickou poznámkou paní poslankyně Černochová.

Poslankyně Jana Černochová: Děkuji pane místopředsedo. Nestačím se divit. Chápu, že kolega tady není ještě ani 24 hodin. Ale snad všichni, co od včerejšího odpoledne sledujeme tu debatu, která tady probíhá ohledně zákona o střetu zájmů, jsme si všimli, na rozdíl od pana Petrtlý, že nejvíc tady vystupují členové právě z hnutí ANO. Takže kdo nás tady zdržuje? (Potlesk a smích z levé a pravé strany sálu.) Pan Faltýnek, který tady hovořil skoro hodinu. Pan Komárek... Zvedněte ruku z hnutí ANO, kdo jste nevystupovali, kolegové. Vystupovali jste skoro všichni. (Smích z levé a pravé strany sálu.)

Takže já bych poprosila pana Petrtýla, aby si tyto záležitosti raději projednával na svém poslaneckém klubu a nezatěžoval Poslaneckou sněmovnu tím, že mu vadí, jak se chovají v této Poslanecké sněmovně jeho vlastní kolegové. (Potlesk z levé a pravé strany sálu.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji. S faktickou poznámkou pan poslanec Oklešťek. (Ministr Chvojka u stolku zpravidlaj se chytá za hlavu. Pobavení v sále.) Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Ladislav Oklešťek: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážení členové vlády, kolegyně, kolegové, kolega Chvojka se chytí za hlavu a říká ježíšmarjá. Myslím, že přestupuje do KDU-ČSL.

Já jsem jenom chtěl vaším prostřednictvím sdělit paní kolegyni Černochové. Mě to strašně mrzí. Já jsem nediskutoval, teď jsem si to odbyl. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji. Tak. Zatím posledním přihlášeným do rozpravy s přednostním právem je pan předseda Faltýnek. Prosím, pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Jaroslav Faltýnek: Děkuji za slovo, vážený pane místopředsedo. Už jsem tady hovořil, jak říkala paní kolegyně Černochová, k této záležitosti dlouho. Takže mi dovolte jenom pář reakcí na to, co tady zaznělo z úst některých kolegů, a potom – respektive bych chtěl poprosit, aby tyto moje poznámky už potom zůstaly prosím bez komentáře (reakce v sále), abychom mohli přistoupit k hlasování a začít se zabývat konečně zákony o hmotné nouzi, daňovým balíčkem a dalšími věcmi.

První – reakce na kolegu Františka Laudáta prostřednictvím pana předsedajícího. Já bych chtěl poprosit Františka, s kterým normálně vedeme racionální debaty, aby se nevyjadřoval k věcem, kterým nerozumí. A nevykládal blbosti. František sice řídil jednu firmu, a všichni víme, jak to dopadlo. Byl to Obeecní dům v Praze. Takže já bych prosil kolegy, kteří nikdy nepodnikali, aby se nevyjadřovali k věcem, o kterých opravdu nic nevědí, a pokud už se vyjadřují, aby řekli konkrétně, jak tedy se podniká s veřejnými penězi do své kapsy. To tady zaznělo. Ale nechme si tuto debatu opravdu třeba až po hlasování, nebo na nějakou jinou debatu, nebo na debatu u kafe. Já bych mu rád vysvětlil, nebo bych chtěl slyšet od pana kolegy Laudáta, jak se podniká s veřejnými penězi do své kapsy.

Další věc – kolegyně Zelenková. Ta tady několikrát opakovala, že jí pan Babiš řekl, že prodá firmu panu Průšovi. Zase je to trošku popleteň, ale u paní Zelenkové mě to překvapuje, protože ta podnikala, nebo podniká, a tam bylo přece jasné, že pan Babiš vyhoví zákonu o střetu zájmů, který platí, a předá řízení (s důrazem na slovo řízení) firmy panu Průšovi a odejde z orgánů společnosti a přestane aktivně tuto firmu řídit, ale zůstane vlastníkem, ponechá si akcie. A to je ten hlavní princip a spor, který tady vedeme od samého začátku.

A tím bych přešel k reakci na kolegu Chvojku, proč jsme my nepodávali pozměňovací návrhy. No protože principiálně jsme s tím nesouhlasili. S tím, že by

mělo být ze zákona zakázáno vlastnit, anebo omezit toho vlastníka tím, že se nebude moci zúčastnit, nebo ty firmy, které vlastní, veřejných soutěží, kde se soutěží na cenu. I v Česku se soutěží na cenu, pane kolego – teď nevím, kdo to říkal, asi Kučera, prostřednictvím pana předsedajícího.

Věty typu "Babiš si příhrává státní dotace" – to tady říkal pan kolega Benešík. Nikdo z vás neřekl nějaký konkrétní příklad. Jediný, který jsem řekl já, byl ten, na který reagoval pan předseda Kalousek, a v podstatě to potvrdil, jak to fungovalo mezi ministry v jeho vládě. Ale k tomu se nechci vracet. A já to nerozporuji, já jsem to pouze konstatoval, abychom tady říkali věci tak, jak jsou ve skutečnosti.

Co nám jako hnutí ANO vadí nejvíce, je to – a já už jsem to tady říkal několikrát a je škoda, že tady nesedí pan premiér. Já jsem tím včera začínal svoje vystoupení, kdy jsem citoval pana premiéra, když vystoupil v televizi Prima 17. dubna loňského roku a řekl, že – a já tu citaci znova zopakuji: Chci jenom říci, že ten zákon nebude působit zpětně, měl by působit na nově jmenované ministry v budoucnu. Tak je to myslím v pořádku.

Toto my považujeme za – jak to říct slušně? – za dýku do zad od svého koaličního partnera. Protože pokud by to bylo pro nové členy vlády, tak samozřejmě – a je to otázka ještě, v jaké formě, ale ta debata bohužel nebyla možná, nebyla v podstatě ani připuštěna – tak určitě je to k nějaké debatě, k nějaké diskuzi.

Ale protože celá veřejnost věděla, že pan Babiš je vlastníkem této firmy, která zaměstnává 30 tisíc lidí a platí tady daně – a není pravda to, co říká pan Kalousek, že Agrofert daně neplati. To jsou veřejně ověřitelné zdroje. Dař z příjmu je v řádu stovek milionů korun ročně. Byly roky, kdy to byla miliarda, a desítky miliard korun jsou odvody za zdravotní a sociální do státního rozpočtu. Ale nemá smysl s kolegou Kalouskem prostřednictvím pana předsedajícího na toto téma diskutovat, protože on má tu rétoriku pořád stejnou. Ale to jsou veřejně dostupné zdroje, takže to si myslím, že se dá lehce ověřit.

Ale to zásadní, co nám vadí, je, že ten zákon začíná platit okamžitě, že mění podmínky v průběhu hry a je to v podstatě pouze nástroj, jak poškodit politického konkurenta, politického soupeře. Rozumím tomu ze strany opozice, rozumím tomu i ze strany komunistické strany, ale nerozumím tomu ze strany KDU-ČSL, ale zejména ze strany pana premiéra, který věděl, koho jmenuje do funkce ministra financí. Tři roky jsme společně vládli, vládneme, věřím tomu, že dál budeme pokračovat v projednávání našich koaličních zákonů a že to, co jsme slíbili naší veřejnosti a voličům, prostě do konce volebního období splníme. Zůstává v nás ale prostě ta pachut' zrad, zejména ze strany pana premiéra Sobotky, protože on prohlásil tady toto veřejně do médií, a potom se dohodl na jiném postupu s panem kolegou Kalouskem a výsledek je tato konečná forma tohoto zákona.

Takže tolik jenom velmi stručně z mé strany. Prosím, pokud jsem se v tom svém projevu někoho dotkl, kolegové, nechme to po hlasování nebo do kuloárů. Už prosím pojďme hlasovat, ať se můžeme začít věnovat normální práci, pro kterou tady jsme. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji. S faktickou poznámkou paní poslankyně Černochová, po ní pan poslanec Laudát. Pan předseda Laudát s přednostním právem.

Poslankyně Jana Černochová: Děkuji, pane místopředsedo. Tak teď pan předseda klubu ANO názorně předvedl panu kolegovi Petrýlovi to, na co pan Petrýl poukazoval. Pozurážel tady Františka Laudátu, a já se Františka Laudátu musím zastat, protože na rozdíl od pana Faltýnka jsem v minulém volebním období seděla v dozorčí radě Obecního domu. Vím, jaké byly výsledky hospodaření za řízení Obecního domu panem Františkem Laudátem. Vím, jak jsme předávali Obecní dům jako dozorčí rada. Předávali jsme ho v modrých číslech! Nebyl v červených číslech na rozdíl od toho, kam se posouvá teď s vašimi lidmi, které jste si v Zastupitelstvu hlavního města Prahy tam nově dosadili. Já na rozdíl od vás, pane Faltýnku prostřednictvím pana místopředsedy, pana Františka Laudátu pamatuji, jak běhal po Obecním domě v montérkách, jak tam spal, jak neměl ani hodinu, ani týden, ani den dovolené na to, aby dosáhl toho, že Obecní dům je ve stavu a vypadá tak, jak vypadá dnes! Že je chloubou hlavního města Prahy.

Takže já vás, pane Faltýnku, žádám prostřednictvím pana místopředsedy, abyste se tady panu Laudátovi omluvil! (Potlesk v různých částech sálu.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Pan poslanec Laudát. Prosím, pane poslanče, máte slovo. Pak faktické poznámky – pan poslanec Benešík, pan poslanec Koubek.

Poslanec František Laudát: Já děkuji. Jestli se mi pan Faltýnek za ty žvásty, které tady předvedl, a sprostárny – vylhané – neomluví, tak jsem s ním skončil. To říkám na rovinu, že nulová dohoda! Protože to, co tady předvádí, je velmi sprosté! Máte docela dost šancí teď řídit Prahu. Kam to vedete! Vždyť se podívejte! V takovémto stagnaci od 90. roku Praha nebyla. Žvásty, žvásty a lži, to je celá ta vaše banda partajní! (Oholas v sále. Potlesk v různých částech sálu.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji. Pan poslanec Benešík s faktickou poznámkou. Po něm pan poslanec Koubek, po něm pan poslanec Faltýnek.

Poslanec Ondřej Benešík: Vážený pane místopředsedo, dámy a páновé, zaznělo tady, že Benešík řekl, že Babiš si přihrává dotace. Já si toho nejsem vědom. Já jsem podle mého názoru – možná budu opraven – řekl, já jsem mluvil v obecné rovině, že ten, kdo sedí ve vládě, si přihrává dotace. Jestli to bylo vztaženo na pana Babiše, nejsem si toho vědom. Netvrďím, že mám pravdu. Opravdu – myslím jsem to obecně. A ten zákon je formulovaný obecně, tak aby někdo, kdo sedí ve vládě, neměl vliv na to, komu budou přihrávány, respektive neměl vliv na to, že jemu, jeho firmám budou přihrávány dotace, což já považuji za naprostě normální. A znova opakuji, nikdo panu Babišovi nezakazuje podnikat. Nikdo panu Babišovi ani nikomu dalšímu, Bakalovi a jiným, kteří tady využili svého know-how v 90. letech, v tom, jak někdo říká, na Divokém východě, k tomu, aby získali majetky, nikdo jim nezakazuje, aby

byli v politice a zároveň podnikateli. Já prostě tvrdím, že tento zákon podporuji, byť jsem trochu skeptický k jeho dopadu, tak jak to očekávají jeho předkladatelé, aby se prostě omezila možnost těchto lidí si rozhodovat o tom, že její firmy budou čerpat státní prostředky. Pan Babiš může zůstat v politice. Pan Babiš může zůstat ve svém podnikání a může dále podnikat jako úspěšný podnikatel, ale bez státních subvencí, o kterých si sám bude rozhodovat. To platí úplně pro všechny, nejenom pro pana Babiše. To je můj postoj k tomuto zákonu, a nejsem žádným velkým promotérem tohoto zákona. Ale říkám, proto jsem pro něj hlasoval, a proto pro něj budu hlasovat. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Pan poslanec Koubek, jeho faktická poznámka. Po něm pan poslanec Faltýnek a pan poslanec Blažek. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Jiří Koubek: Děkuji, pane místopředsedo. K panu poslanci Faltýnkovi. Ctěný pane kolego, vy jste už tady včera a dneska znova poukázal na to, zřejmě asi kvůli divákům u obrazovek na idnes.cz, že tady není pan premiér. Mně to tedy vadí také, že tady nemá pan premiér. Ale upřímně, ani včera ani dneska jsem tady neviděl pana vicepremiéra Babiše. Tak pokud někoho kritizujete, že tady chybí, tak začněte nejprve u sebe a zameňte si před vlastním prahem. (Potlesk v některých částech sálu.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji. Pan poslanec Faltýnek a jeho faktická poznámka. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Jaroslav Faltýnek: Děkuji. Pan Babiš na rozdíl od pana premiéra – to je reakce na pana kolegu Koubka – tento zákon neprosazoval a neprosazuje.

Ke kolegovi Laudátovi. Dámy a páновé, dovolte, abych se omluvil Františkovi Laudátovi veřejně. Neměl jsem správné informace. Teď jsem dostal tu správnou informaci, že akciová společnost Obecní dům hospodařila v roce 2013 se ziskem 25 milionů korun, atd., atd. Takže, Františku prostřednictvím pana předsedajícího, pokud přijmeš moji omluvu, tak se ti omlouvám. (Potlesk v sále.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji. Pan poslanec Blažek a jeho faktická poznámka.

Poslanec Pavel Blažek: Děkuji za slovo. Já bych rád navázal na některá slova pana kolegy Faltýnka a nového pana kolegy Petřtyla, jestli dobře říkám to jméno, když tak se omlouvám dopředu.

Podívejte se, já tady od hnutí ANO poslouchám tři roky určité výroky, které podle mě vyplývají z naprostého nepochopení úlohy parlamentu v jakémkoliv společenském systému. Vycházíte ze stále – a to jsou ta slova: klid na práci, abychom měli, moc tady mluvíme, stojí to hrozně moc peněz a podobně. Ještě chybí republiku si rozvraťte nedáme, a jsme tam, kde jsme byli. Ale to jsem říkat nechtěl.

Parlament tu není od toho, aby tvořil zákony. To máte jenom. Vycházíte z ryze úzkého právnického pojetí, že nějaké rozdělení na nějaké moci – parlament má dělat zákony, a pokud je nedělá, tak neplní svou funkci. Ale to je hluboký omyl. Kdyby se tady neschválil rok žádný zákon, tak si troufnu říct, že se nestane téma vůbec nic tragického. Zrušte ale parlament, volební systém – a tady je jeho úloha –, tak se veškeré společenské konflikty budou řešit na ulicích. Bude to stát krev, bude to mnohem dražší než výpočty nějakých hodin, co my tady prosedíme. A toto je základní společenská a politická úloha parlamentu. To, že budeme vést dlouhé a dlouhé debaty, vůbec ničemu nevadí. Ale zkuste je odstranit, a budete mít barikády a revoluce. (Potlesk v části sálu.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Blažkovi za edukativní okénko. To byl zatím poslední přihlášený do rozpravy. Ptám se, jestli ještě někdo další se hlásí do rozpravy. Pokud se někdo nehlásí, tak rozpravu končím.

Měli bychom hlasovat, nicméně pan předseda poslaneckého klubu Úsvit avizoval své vystoupení. Prosím, pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Marek Černoch: Děkuji za slovo. Já jsem požádal pana předsedajícího a tímto i vás o desetiminutovou pauzu na jednání klubu. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji a vyhlašuji pauzu do 11.38 hodin, kdy jednání Sněmovny bude pokračovat hlasováním o tomto návrhu zákona.

(Jednání přerušeno v 11.28 hodin.)

(Jednání pokračovalo v 11.38 hodin.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Vážené paní kolegyně, vážení páni kolegové, uplynula pauza na jednání poslaneckého klubu Úsvit. Přivolám naše kolegy z předsály.

Článek 50 odst. 2 Ústavy České republiky stanoví, že pokud Poslanecká sněmovna setrvá na vráceném zákonu nadpoloviční většinou všech poslanců, zákon se vyhlásí. Jinak platí, že zákon nebyl přijat. Prosím, aby byl nastaven potřebný počet hlasů na 101. Již se tak stalo.

Nyní vás všechny odhlasím, odhlašuji vás a prosím, abyste se přihlásili svými hlasovacími kartami.

Budeme hlasovat o následujícím návrhu usnesení: "Poslanecká sněmovna setrvá na zákonu, kterým se mění zákon č. 159/2006 Sb., o střetu zájmů, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony, podle sněmovního tisku 564/14."

Zahajuju hlasování o tomto návrhu usnesení. Kdo je pro, nechť zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 21. Přihlášeno je 185 poslankýřů a poslanců, pro 129, proti 49. Konstatuji, že usnesení bylo přijato a zákon bude vyhlášen.

Děkuji panu ministrovi a končím projednávání tohoto bodu.

Dalším bodem našeho jednání je bod

203.

**Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 111/2006 Sb.,
o pomoci v hmotné nouzi, ve znění pozdějších předpisů
/sněmovní tisk 783/ - třetí čtení**

Prosím, aby místo u stolku zpravodajů zaujala ministryně práce a sociálních věcí Michaela Marksová a zpravodajka garančního výboru pro sociální politiku paní poslankyně Jana Pastuchová. Pozměňovací návrhy jsou uvedeny ve sněmovním tisku 783/5, který vám byl doručen 30. listopadu loňského roku, usnesení garančního výboru bylo doručeno jako sněmovní tisk 783/6.

Nyní se táži navrhovatelky, zda má zájem vystoupit před otevřením rozpravy. Paní ministryně nemá zájem vystoupit před otevřením rozpravy, a proto otevříám rozpravu, do které se jako první hlásí paní zpravodajka. Prosím, paní zpravodajko, máte slovo.

Poslankyně Jana Pastuchová: Děkuji. Vážený pane místopředsedo, vážená vládo, vážené kolegyně a kolegové, tento sněmovní tisk tu máme ve třetím čtení podruhé. Vrátil se nám z třetího čtení do druhého a už minule k němu proběhla velice výživná debata. Výbor pro sociální politiku jako výbor garanční se tímto sněmovním tiskem zabýval 15. prosince a přijal usnesení, které si vám dovolím přečíst.

Usnesení výboru pro sociální politiku ze 48. schůze konané 15. prosince 2016 k pozměňovacím a jiným návrhům k vládnímu návrhu zákona, kterým se mění zákon č. 111/2006 Sb., o pomoci v hmotné nouzi, ve znění pozdějších předpisů, sněmovní tisk 783.

Výbor pro sociální politiku Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky jako garanční výbor po projednání návrhu zákona po druhém čtení

I. doporučuje Poslanecké sněmovně hlasovat ve třetím čtení o návrzích podaných k návrhu zákona podle sněmovního tisku 783/5;

II. zaujímá následující stanoviska k jednotlivým předloženým návrhům;

III. pověřuje zpravodajku výboru, aby na schůzi Poslanecké sněmovny ve třetím čtení k návrhu zákona přednesla stanoviska výboru;

IV. pověřuje předsedu výboru, aby předložil toto usnesení předsedovi Poslanecké sněmovny.

Jen bych chtěla říct, že až dojde k hlasování, tak vždy před pozměňovacími návrhy řeknu, čeho se tento pozměňovací návrh týká.

Ještě bych ráda načetla legislativně technickou úpravu ve smyslu § 95 odst. 2 jednacího řádu, kdy se v článku I body 1 až 7 vypouštějí. Jedná se o legislativně technickou úpravu navrhovanou překladatelem, tedy Ministerstvem práce a sociálních věcí. Uvedené body již shodně upravil v současnosti platný zákon č. 367/2016 Sb., ve svém článku 1 bodu 2 a 15. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji paní zpravodajce. Dalším řádně přihlášeným do rozpravy je pan poslanec Vilímec. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Vladislav Vilímec: Děkuji, vážený pane místopředsedo. Dámy a pánové, nebudu mluvit dlouho, ale chtěl bych začít poděkováním. Chci poděkovat kolegům skutečně napříč politickým spektrem, kteří při projednávání návrhu zákona v sociálním výboru, zákona, o kterém zde pan předseda Faltýnek prohlásil, že je důležitý, podpořili mé pozměňovací návrhy, které posilují skutečně pozici a postavení obcí při vyplácení doplatků na bydlení. Já to vnímám velmi pozitivně, že výbor projevil snahu schválit zákon v takové podobě, která umožní lépe zakročit proti obchodníkům s chudobou a zamezit dalšímu vzniku sociálních ghett v některých městech a obcích České republiky. Věřím, že nemluvím jen za sebe, mluvím za celou řadu starostů a komunálních politiků a také za ty občany, kteří musejí žít v těsném sousedství s těmito ghetty.

Nedávno jsme dostali, věřím, že všichni poslanci, dopis od starosty města Bruntálu, který nás vyzývá k podpoře takových změn v tomto zákoně, které zabrání jeho zneužívání. Myslím, že každý poslanec ve svém volebním obvodu, ve svém kraji najde obec, kde si prostě někteří majitelé nemovitostí postavili na sociálně nepřizpůsobivých nájemnících byznys. Byznys, který český stát vytrvale dotuje, a není zatím schopen mu vystavit stopku.

Podal jsem pět návrhů, a to ve spolupráci se Svatem měst a obcí, které by měly alespoň v rámci možností tomuto podnikání s chudobou zabránovat. Podle mého soudu samozřejmě můžeme čekat na to, že se tady objeví ještě v tomto volebním období nějaký zákon o sociálním bydlení apod. Máme informaci, že se teď přepracovává. Ale uvědomme si, že tato předložená novela zákona o hmotné nouzi je možná jedna z posledních šancí v tomto volebním období, jak alespoň částečně zastavit obchodování s chudobou, které bují s podporou státu.

Věřím, že bez ohledu na naše mnohdy velmi rozdílné politické názory se shodneme na tom, že právě oblast bydlení je třeba řešit odspodu. Namísto čekání na nějaký zákon, který možná přijde, možná nepřijde v tomto volebním období, nebo nějaké jiné řešení máme nyní možnost podpořit malou, ale podle mého soudu velmi prospěšnou a možná i velmi významnou změnu, která v rozumné míře a zcela jistě v souladu s ústavními pravidly – to podotýkám – zachová možnost obcí ovlivnit vyplácení doplatků na bydlení. Proto vás ještě jednou prosím, podpořte, tak jak to podpořil výbor pro sociální politiku, návrhy, které jsem podal.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Vilímcovi. Paní ministryně se hlásí s přednostním právem. Prosím, paní ministryně, máte slovo.

Ministryně práce a sociálních věcí ČR Michaela Marksová: Děkuji za slovo. Já jsem se jenom chtěla stručně vyjádřit právě k této pozměňovacímu návrhu. Budu k nim vyjadřovat negativní stanovisko. A to ne z toho důvodu, že bych nesouhlasila s principem, že bychom měli v obcích začít bránit vzniku ghett a snažit

se rozptylovat ghetta stávající. Nicméně to negativní stanovisko je proto, protože tak jak je to tady napsáno, tak za prvé to směřuje na všechny doplatky na bydlení, nejen na ty do ubytoven, ale i na ty do normálních bytů. A především se domníváme, že ten návrh je i z hlediska správního práva a věcně z hlediska ústavního práva, jsou prostě značně problematické. A že vlastně prostřednictvím těch dávek ten problém takhle řešit nelze. Jinak říkám, s principem samozřejmě souhlasím.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji paní ministryni. Ta byla zatím poslední přihlášenou do rozpravy. Ptám se, kdo další se hlásí do rozpravy. Jestliže se nikdo do rozpravy nehlásí, rozpravu končím. Ptám se na závěrečná slova. Není zájem o závěrečná slova.

Příkročíme tedy k hlasování o pozměňovacích návrzích. Prosím zpravodajku garančního výboru, aby nás seznámila s procedurou hlasování, přednášela jednotlivé pozměňovací návrhy a před hlasováním nám k nim sdělila stanovisko. Prosím, paní zpravodajko.

Poslankyně Jana Pastuchová: Dovolte mi, abych vás seznámila s procedurou hlasování. Návrh na zamítnutí zákona nebyl podán.

Jako první bychom hlasovali návrhy legislativně technických úprav podle § 95 odst. 2, které jsem přednesla ve třetím čtení.

Jako druhé hlasování bude hlasován společně bod A1, A2 a A5. V případě schválení budou nehlasovatelné body B3 a B4.

Dále budeme hlasovat samostatně o bodu A3, A4, společně o bodech B1 s B2. Pokud nebudou schváleny A1, A2 nebo A5, budeme hlasovat společně o B3 a B4.

Dále budeme samostatně hlasovat o bodu B5, B6, bodu C a na závěr hlasovat o návrhu zákona jako celku.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Ptám se k proceduře. Má někdo jiný návrh procedury, než jak ji navrhla paní zpravodajka? Není tomu tak. Budeme tedy hlasovat o návrhu procedury.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro proceduru, jak ji přednesla paní zpravodajka, nechť zvedne ruku a zmáčkne tlačítka. Kdo je proti?

Je to hlasování pořadové číslo 22. Přihlášeno je 186 poslankyň a poslanců, pro 176, proti žádný. Návrh byl přijat. Prosím, paní zpravodajko.

Poslankyně Jana Pastuchová: Jako první se bude hlasovat o legislativně technických úpravách.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Stanovisko garančního výboru, prosím? (Souhlasné.) Stanovisko paní ministryně? (Souhlasné.)

Zahajuji hlasování o legislativně technických úpravách. Kdo je pro, nechť zvedne ruku a zmáčkne tlačítka. Kdo je proti?

Je to hlasování pořadové číslo 23. Přihlášeno je 186 poslankyň a poslanců, pro 177, proti žádný. Návrh byl přijat. Prosím, paní zpravodajko.

Poslankyně Jana Pastuchová: Děkuji. Teď budeme hlasovat společně o bodech A1, A2 a A5. Já si myslím, že kolega poslanec Vilímeč vám k těmto pozměňovacím návrhům před chvílkou řekl vše podstatné, takže bych se asi neopakovala.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Je tady žádost o odhlášení. Odhlašuji vás všechny. Prosím, abyste se přihlásili svými hlasovacími kartami. Než budeme hlasovat o návrzích A1, A2 a A5, prosím stanovisko garančního výboru. (Souhlasné.) Stanovisko paní ministryně? (Nesouhlasné.)

Zahajují hlasování o návrzích A1, A2 a A5. Kdo je pro, nechť zvedne ruku a zmáčkne tlačítka. Kdo je proti?

Je to hlasování pořadové číslo 24. Přihlášeno je 176 poslankyň a poslanců, pro 135, proti 30. Návrh byl přijat. (Slabý potlesk zprava.)

Poslankyně Jana Pastuchová: Dále budeme hlasovat o pozměňovacím návrhu A3.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Omlouvám se, děkuji za upozornění, nicméně prosím techniky, aby upravili kvorum, kvorum u těchto zákonů není 101. Děkuji. Prosím, paní zpravodajko.

Poslankyně Jana Pastuchová: Takže teď budeme hlasovat o pozměňovacím návrhu kolegy Vilímce uvedeném jako A3. Jedná se o rozšíření možnosti obcí získávat údaje o počtu osob, kterým jsou poskytovány doplatky na bydlení.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Stanovisko? (Souhlasné.) Stanovisko paní ministryně? (Nesouhlasné.)

Zahajují hlasování o návrhu A3. Kdo je pro, nechť zvedne ruku a zmáčkne tlačítka. Kdo je proti?

Je to hlasování pořadové číslo 25, přihlášeno je 178 poslankyň a poslanců, pro 135, proti 33. I tento návrh byl přijat.

Poslankyně Jana Pastuchová: Dále bychom hlasovali pozměňovací návrh taktéž kolegy Vilímce A4. Ten počítá s přehodnocením maximální výše odůvodněných nákladů na bydlení z 90 % normativních nákladů na bydlení na 80 % po uplynutí 12 kalendářních měsíců ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona. Pozměňovací návrh navrhuje zkrátit tuto dobu na šest kalendářních měsíců. Stanovisko výboru je souhlasné.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Stanovisko paní ministryně? (Nesouhlasné.)

Zahajuji hlasování o pozměňovacím návrhu A4. Kdo je pro, nechť zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování pořadové číslo 26, přihlášeno je 179 poslankyň a poslanců, pro 102, proti 31, návrh byl přijat.

Poslankyně Jana Pastuchová: Děkuji. Teď budeme hlasovat o bodech B1, B2 společně. Jsou to mé pozměňovací návrhy a je tam zachování role obce před přijetím problematické novely o pomoci v hmotné nouzi a písemné doporučení obce k dalšímu postupu v těchto věcech.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Stanovisko garančního výboru? (Souhlasné.) Stanovisko paní ministryně? (Neutrální.)

Zahajuji hlasování o pozměňovacích návrzích B1 a B2. Kdo je pro, nechť zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování pořadové číslo 27, přihlášeno je 181 poslankyň a poslanců, pro 113, proti 10, i tento návrh byl přijat.

Poslankyně Jana Pastuchová: Děkuji. Nyní nebudeme hlasovat o bodech B3 a B4, protože byly schváleny body A1, A2 a A5, a budeme tedy hlasovat o bodu B5, což je také můj pozměňovací návrh, a je to opatření, které navrhuje využít v rámci příspěvku na živobytí poukázky opravňující k nákupu zboží ve stanovené hodnotě. Vyjádření výboru bez stanoviska.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Paní ministryně? (Neutrální. Pardon, to je B5. Negativní.)

Zahajuji hlasování o B5. Kdo je pro, nechť zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování pořadové číslo 28, přihlášeno je 183 poslankyň a poslanců, pro 101, proti 28, návrh byl přijat.

Poslankyně Jana Pastuchová: Dále budeme hlasovat pozměňovací návrh B6, který je také můj, a jedná se o zrušení § 30, který navrhuje, aby se částka živobytí osoby zvýšila až do výše 300 korun u osoby, která prokáže, že má zvýšené náklady spojené s hledáním zaměstnání.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Stanovisko garančního výboru? (Doporučují.) Stanovisko paní ministryně? (Neutrální.)

Zahajuji hlasování o pozměňovacím návrhu B6. Kdo je pro, nechť zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování pořadové číslo 29, přihlášeno je 184 poslankyň a poslanců, pro 140, proti 8, i tento návrh byl přijat.

Poslankyně Jana Pastuchová: Nyní budeme hlasovat o bodu C. Tento pozměňovací návrh kolegy Fiedlera je o tom, že doplatek na bydlení nebo jeho část může být použita bez souhlasu příjemce k přímé úhradě nákladů na bydlení tak, že plátce doplatku jej poukazuje pronajímateli nebo poskytovateli služeb nebo poskytovateli energií.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Stanovisko výboru? (Doporučuje.) Stanovisko paní ministryně? (Negativní.)

Zahajuji hlasování o pozměňovacím návrhu pod písmenem C. Kdo je pro, nechť zvedne ruku a zmáčkne tlačítka. Kdo je proti?

Je to hlasování pořadové číslo 30, přihlášeno je 184 poslankyň a poslanců, pro 139, proti 25, i tento návrh byl přijat.

Tím jsme vyčerpali veškeré pozměňovací návrhy. Je to tak? (Ano.)

Přikročíme tedy k hlasování o celém návrhu zákona. Přednesu návrh usnesení: "Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s vládním návrhem, kterým se mění zákon č. 111/2006 Sb., o pomoci v hmotné nouzi, ve znění pozdějších předpisů, podle sněmovního tisku 783, ve znění schváleném Poslaneckou sněmovnou."

Stanovisko garančního výboru? (Souhlasné.) Stanovisko paní ministryně?

Ministryně práce a sociálních věcí ČR Michaela Marksová: Upřímně řečeno, já jsem na lehkých rozpacích po tom, co všechno za pozměňovací návrhy tam bylo schváleno, ale budiž. Prosím kladné.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Zahajuji hlasování o návrhu zákona jako celku. Kdo je pro, nechť zvedne ruku a zmáčkne tlačítka. Kdo je proti?

Je to hlasování pořadové číslo 31, přihlášeno je 185 poslankyň a poslanců, pro 127, proti žádný, návrh zákona byl přijat. Konstatuji, že s návrhem zákona byl vysloven souhlas.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Dámy a pánové, dobré odpoledne, budeme pokračovat v dalších bodech schváleného programu. Další bod, který otevím, je

204.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 187/2006 Sb., o nemocenském pojistění, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 821/ - třetí čtení

Prosím, aby místo u stolku zpravodajů zaujala ministryně práce a sociálních věcí Michaela Marksová a zpravodajka garančního výboru paní poslankyně Gabriela Pecková. Pozměňovací návrh je uveden ve sněmovním tisku 821/2, který byl doručen dne 30. listopadu 2016. Usnesení garančního výboru bylo doručeno jako sněmovní tisk 821/3.

Nyní se táži navrhovatelky, zda má zájem vystoupit před otevřením rozpravy. Paní ministryně? – Není tomu tak. Otevím tedy rozpravu, kde eviduji dvě přihlášky. Paní zpravodajka se hlásí s přednostním právem. Prosím.

Poslankyně Gabriela Pecková: Dobré poledne, dámy a pánové. Když probíhalo druhé čtení tohoto návrhu, tak mě na tomto místě zastoupila moje milá kolegyně paní poslankyně Markéta Adamová, protože jsem byla služebně mimo republiku.

Ten návrh se zdá být věcně jednoduchý, ale on je složitý konstrukčně. Sestává totiž ze tří zcela odlišných – můžeme říci kapitol. Každý den jsme tu účastní toho, jak dlouhá vystoupení zde probíhají, jak dlouho projednáváme návrhy, které obsahují jenom jednu problematiku. Není tedy divu, že návrh, který obsahuje hned tři, může činit problémy. Někteří poslanci by totiž rádi podpořili třeba jenom jednu nebo dvě jeho části, zatímco se třetí mají problémy. Já myslím, že nemusíme připomínat, že ta první část se týká otcovské dovolené, ta druhá dobrovolných hasičů a ta třetí změkčení podmínek pro přiznání sirotčích důchodů.

Musím říci, že například TOP 09 většinově má problém s otcovskou dovolenou, protože si myslíme, že to zakládá na nerovnost směrem k živnostníkům, problémy směrem k zaměstnavatelům, a argumentace o posilování rodiny se nejeví jako úplně přesvědčivá.

Na druhou stranu, co se týče dobrovolných hasičů, tam problém nemáme, rádi bychom tuto část podpořili. Během projednávání ve výboru ovšem se objevila otázka, co jiné dobrovolnické pomáhající organizace, které jsou vlastně ve stejném postavení, ve stejné situaci, a proto byly podány pozměňovací návrhy paní kolegyně Pastuchové, která by ráda rozšířila účinnost pro vodní záchranaře a horskou službu. Nicméně ani tady, pokud bychom toto podali, nevyčerpáme zcela všechny tyto pomáhající dobrovolnické organizace, takže je otázka, jak s tímto návrhem naložit.

Já jsem přesvědčena o tom, že jsme schopni zpracovat lepší variantu, lepší formu, a proto bych si dovolila navrhnout vrácení do druhého čtení.

Já vám děkuji za pozornost.

Pokud samozřejmě tento můj návrh neprojde, pokračovala bych dále s přečtením usnesení garančního výboru a navržením procedury s následným hlasováním.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji, eviduji váš návrh na vrácení do druhého čtení. Děkuji.

Nyní se hlásí s přednostním právem paní ministryně. Prosím, máte slovo.

Ministryně práce a sociálních věcí ČR Michaela Marksová: Děkuji za slovo. Vážené poslankyně, vážení poslanci, co se týče toho návrhu na vrácení do druhého čtení, tak si myslím, že by ten vylepšující pozměňovací návrh, o kterém je řeč, mohl jít do technické novely, která je tady ve Sněmovně před druhým čtením, nicméně když se to vrátí, tak to není nic proti ničemu a v podstatě moje stanovisko k tomu je neutrální. Jediné, na čem mi záleží, je, aby to pak prošlo tím procesem co nejrychleji.

Nicméně jsem se původně přihlásila k té výtce, že tato novela řeší tři úplně různé oblasti. No, já jsem tady slyšela zrovna shodou okolnosti tedy z úst paní poslankyně Adamové v minulosti výtky, že zase některé zákony sem dáváme na několik novel, což většinou bývá právě proto, že vždycky ta jedna velká novela třeba řeší jednu oblast v zákoně, a několik měsíců po ní přijde novela, která řeší jiné oblasti. Tady zrovna v tomto zákoně, který je velice rozsáhlý, řešíme tři oblasti najednou. Takže já jenom poukazuj na to, že zřejmě ať člověk ten legislativní proces uchopí jakkoli, tak vždycky nás někdo zkriticuje. Ale nic mezi tím opravdu bohužel neexistuje. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji. Nyní tedy řádně přihlášená paní poslankyně Pastuchová. Prosím.

Poslankyně Jana Pastuchová: Já děkuji. Já jsem k tomuto zákonu vystupovala vlastně na poslední chvíli, což je moje chyba, tak abych opravdu upozornila na to, že ten zákon se týká – nebo část toho zákona se týká pouze jedné skupiny dobrovolné složky, což jsou hasiči. Já jsem podala pozměňovací návrh, kde jsem to rozšířila na kolegy z horské služby a vodní záchranné, sešla jsem se pak k tomu s kolegy z Ministerstva vnitra a hledali jsme způsob, jak bychom tam mohli dát i jiné složky. Ono těch lidí není moc, skoro by bylo možno je spočítat na prstech obou rukou za rok. Ale myslím si, že když už tu ten zákon nyní máme, pojďme ho dát ven tak, aby byl spravedlivý pro všechny a aby se do toho dostaly opravdu všechny ty složky integrovaného záchranného systému, které tam patří.

Takže já bych se také připojila k tomu, aby se to vrátilo do druhého čtení, s tím, že já ten pozměňovací návrh už mám připravený, a pokud to vrátíme, tak ho tam hned vložím a budu ráda, když nám ten zákon vyjde ven tak, jak má být, a nevrátí se nám za měsíc zpátky, aby to zase někdo předělával a přidával tam to, co tam můžeme dát už teď. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám také děkuji. Nyní paní poslankyně Pecková, prosím, máte slovo. (Nehodlá již vystoupit.) Vaše přihláška se tím ruší. Děkuji.

Mám tu faktickou přihlášku pana poslance Václava Klučky. Prosím, máte slovo.

Poslanec Václav Klučka: Děkuji, pane místopředsedo. Nebudu zbytečně zdržovat, já jsem příznivcem rovněž, aby se ten zákon vrátil k diskusi do druhého čtení. Chci jenom upozornit na jednu věc. Integrovaný záchranný systém zná základní složky a ostatní složky. Těch ostatních složek, kde nám mohou fungovat dobrovolníci, je 40. Celkem 40. Bude docela složité teď najít takovou formulaci, že z toho vybíráme tu určitou část týkající se horské služby, týkající se vodní záchranné služby, abychom do budoucna nenařazili opět na problém, že kynologové a další a další, kteří se zúčastňují zásahové činnosti, nejsou v tomto takhle obsaženi.

Takže děkuji za přípravu, já mám ten pozměňovací návrh už k dispozici, děkuji za přípravu pozměňovacích návrhů, ale tu diskusi prosím ved'me i v tomto okruhu.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji. Nyní tedy vystoupí pan poslanec Opálka. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Miroslav Opálka: Děkuji, pane místopředsedo. Vážení členové vlády, kolegyně, kolegové, dovolte mi také stručně se vyjádřit k této problematice. Co se týká otcovské dovolené, samozřejmě náš klub s tímto žádný problém nemá a myslím si, že by neměla být ani problémem pro osoby samostatně výdělečně činné, pokud jsou dobrovolně nemocensky pojistěny.

Co se týká sirotčích důchodů, rozumím tomu, je to silné sociální téma. Nemám problém s podporou, ale problém samozřejmě je, že jsme to pojistně matematicky přeřadili zcela do sociálních dávek, že už to s důchodem nemá nic společného, protože vklad, který tam otec či matka, manžel či manželka vloží, je možno být tak malý, že plnění, které z toho získají, už pojistně matematicky nesedí. Ale budíž, není to zase až tak kruciální problém.

Co se týká rozšíření okruhu o horskou službu a vodní službu, víte, že jsem o tom mluvil a žádal ministerstva už v prvním čtení, na výboru byl příslib, pak to přišlo takové nějaké polonijaké a jsem rád, že před třetím čtením jsme získali návrh, který je hlasovatelný a který umožní, aby i tyto další kategorie byly v tom zařazeny.

Proto doporučuji vrátit tento tisk do druhého čtení s tím, že navrhuji takové řešení. Zítra ráno bychom, pokud bude tento tisk vrácen do druhého čtení, mohli navrhnut pevné zařazení tohoto tisku na program jednání v úterý po pevně zařazených bodech s tím, že výbor se k této problematice scházet už nemusí. Jako garanční by výbor pro sociální politiku tento problém po druhém čtení projednal dvacátého pátého na svém řádném zasedání. Předpokládám, že nebude problém, aby členové výboru rozšířili program. A pak je možno ve variabilním týdnu ve třetím čtení ve středu nebo v pátek tento tisk odhlasovat. Takže předpokládám, že to malé zdržení nebude problém, aby tisk prošel Poslaneckou sněmovnou, Senátem a podpisem prezidenta a v reálné době nabyl účinnosti.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám také děkuji, pane poslanče. Táži se, zda někdo další se hlásí do rozpravy. Nikoho nevidím. Je-li tomu tak a nikdo se nehlásí, rozpravu končím a táži se paní navrhovatelky a paní zpravodajky, zda si chcete vzít závěrečné slovo. Paní zpravodajka. Prosím.

Poslankyně Gabriela Pecková: Já bych jenom požádala o podporu svého návrhu na vrácení do druhého čtení.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. V průběhu rozpravy padl návrh na vrácení do druhého čtení, o tom budeme hlasovat nejprve. V případě, že nebude schválen, budeme hlasovat o způsobu procedury. Přivolám kolegyně a kolegy z předsály, aby přišli na hlasování. Ještě vás všechny odhlásím a požádám vás, abyste se přihlásili svými kartami.

Návrh zní: Kdo souhlasí s vrácením tohoto návrhu do druhého čtení?

Zahajuji hlasování a táži se, kdo souhlasí s návrhem, ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Je to hlasování s pořadovým číslem 32, přihlášeno je 171 poslankyň a poslanců, pro návrh 168, proti 1. Konstatuji, že tento návrh byl přijat a my vracíme tento tisk do druhého čtení. Tím končím projednávání tohoto bodu. Děkuji.

Přečtu omluvu. Dnes od 12 do 19 hodin z osobních důvodů se omlouvá pan poslanec Marek Ženíšek.

Otevírám další bod dnešního jednání a tím je

205.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 164/2013 Sb., o mezinárodní spolupráci při správě daní a o změně dalších souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 105/2016 Sb., kterým se mění některé zákony v oblasti mezinárodní spolupráce při správě daní a zrušuje se zákon č. 330/2014 Sb., o výměně informací o finančních útech se Spojenými státy americkými pro účely správy daní /sněmovní tisk 868/ - třetí čtení

Prosím, aby místo u stolku zpravodajů zaujal místopředseda vlády a ministr financí Andrej Babiš a zpravodajka garančního výboru poslankyně Miloslava Vostrá. Pozměňovací návrh je uveden ve sněmovním tisku 868/2, který byl doručen dne 7. prosince 2016. Usnesení garančního výboru bylo doručeno jako sněmovní tisk 868/3.

Nyní se táží navrhovatele, zda má zájem vystoupit před otevřením rozpravy. Pane ministře? Není tomu tak. V tom případě otevírám rozpravu a táži se, kdo se do ní hlásí. S přednostním právem paní zpravodajka. Prosím.

Poslankyně Miloslava Vostrá: Vážený pane místopředsedo, vážení členové vlády, kolegyně, kolegové, dovolte mi, abych v rozpravě načetla legislativně technickou úpravu k bodům arabská dva a arabská čtyři, a sice: V novelizačním bodu dvě se za slova "hlavě římská tří" vkládají slova "dílu arabská dvě" a v novelizačním bodu 14 se slova "hlavě římská dvě" nahrazují slovy "hlavě římská tří". Jedná se o správné zařazení do systému zákona. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji a táži se, kdo další se hlásí do rozpravy. Nikoho nevidím. Pokud se nikdo nehlásí, rozpravu končím a táži se, zda si chce vzít závěrečné slovo pan navrhovatel nebo paní zpravodajka. Není tomu tak. V tom případě přikročíme k hlasování o pozměňovacím návrhu. Prosím zpravodajku garančního výboru, aby přednesla pozměňovací návrh a před hlasováním k němu sdělila stanovisko.

Poslankyně Miloslava Vostrá: Vážené kolegyně, vážení kolegové, dovolte, abych vás seznámila s hlasovací procedurou, která je velmi jednoduchá. Nejprve

budeme hlasovat o legislativně technických návrzích, potom budeme hlasovat o usnesení rozpočtového výboru pod písmenem A, který se týká změny účinnosti tohoto zákona, a na závěr o zákonu jako celku.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Táži se, zda má někdo námitku nebo návrh na změnu procedury? Jestli tomu tak není, zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro návrh procedury, ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Je to hlasování s pořadovým číslem 33, přihlášeno je 176 poslankyň a poslanců, pro návrh 167, proti nikdo.

S procedurou byl vysloven souhlas a já vás tedy požádám, abyste nás, paní zpravodajko, procedurou provedla. Prosím.

Poslankyně Miloslava Vostrá: Ano, děkuji za slovo. Nejprve budeme hlasovat o legislativně technických úpravách, tak jak jsem je načetla v rozpravě.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Stanovisko zpravodaje? (Souhlasné.) Pan ministr? (Souhlas.) Děkuji.

Zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro návrh, ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Je to hlasování s pořadovým číslem 34, přihlášeno je 179 poslankyň a poslanců, pro návrh 169, proti nikdo. S tímto návrhem byl vysloven souhlas. Prosím, můžeme pokračovat.

Poslankyně Miloslava Vostrá: Dále budeme hlasovat o pozměňovacím návrhu pod písmenem A, což je změna účinnosti tohoto zákona.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Stanovisko garančního výboru? (Souhlasné.) Stanovisko pana ministra? (Souhlas.)

Zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro návrh, ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Je to hlasování s pořadovým číslem 35, přihlášeno je 179 poslankyň a poslanců, pro návrh 170, proti nikdo. S tímto návrhem byl vysloven souhlas.

Myslím, že jsme odhlasovali všechny návrhy v rámci procedury. Nyní přistoupíme k hlasování o celém návrhu zákona.

Přednesu návrh usnesení: Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s vládním návrhem zákona, kterým se mění zákon č. 164/2013 Sb., o mezinárodní spolupráci při správě daní a o změně dalších souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 105/2016 Sb., kterým se mění některé zákony v oblasti mezinárodní spolupráce při správě daní a zrušuje se zákon č. 330/2014 Sb., o výměně informací o finančních účtech se Spojenými státy americkými pro účely správy daní, podle sněmovního tisku 868, ve znění schváleném Poslaneckou sněmovnou."

Já zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro návrh, atž zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti návrhu?

Je to hlasování s pořadovým číslem 36. Přihlášeno je 180 poslankyň a poslanců, pro návrh 171, proti 1. Konstatuji, že s návrhem zákona byl vysloven souhlas.

Děkuji, končím projednávání tohoto bodu a otevírám další bod dnešního jednání a tím je

206.

Vládní návrh zákona, kterým se mění některé zákony v oblasti daní /sněmovní tisk 873/ - třetí čtení

Prosím, aby místo u stolku zpravodajů zaujal místopředseda vlády a ministr financí Andrej Babiš a zpravodaj garančního výboru poslanec Václav Votava. Pozměňovací návrhy jsou uvedeny ve sněmovním tisku 873/2, který byl doručen dne 1. prosince 2016. Usnesení garančního výboru bylo doručeno jako sněmovní tisk 873/3.

Nyní se táži navrhovatele, zda má zájem vystoupit před otevřením rozpravy. Pane ministře, máte zájem vystoupit před otevřením rozpravy? Prosím, máte slovo.

Místopředseda vlády ČR a ministr financí Andrej Babiš: Děkuji za slovo. Dobrý den, vážený pane předsedající, vážené dámy, vážení pánové. Hlavně vám chci poprát v novém roce zdraví, štěstí a gratuluji ke schválení zákona lex Babiš.

Jsme na startovní pásce roku 2017 ve skvělé pozici. Ekonomika nám roste. To se odráží v dynamice růstu mezd u všech příjmových skupin. Máme nízké úrokové sazby. Podporujeme investice podnikatelů i spotřebu domácností. Půjčujeme si za minus, i když možná některým kolegům (nesrozumitelné) se to nelibí, ale my jsme si v lednu půjčili za minus jedna. Máme jeden z nejlepších ratingů. Máme nejmenší nezaměstnanost v Evropské unii. A rok 2016 jsme uzavřeli historicky nejvyšším přebytkem státního rozpočtu ve výši 61,8 miliardy. A díky tomu jsme samozřejmě snížili státní dluh meziročně o 60 miliard.

Trošku mě mrzí ta debata, že někteří nechápou rozdíl mezi cash-flow a financováním a účetnictvím, ale to není předmětem mého vystoupení.

Daří se nám vybírat daně a odvody. Vybrali jsme o 100,3 mld. navíc. A zároveň je snižujeme. To nás stálo asi 30 mld., zejména formou daňových úlev pro rodiny s dětmi, důchodce a podnikatele. Snížili jsme DPH na léky, knihy, dětskou výživu a stravovací služby – u EET u stravovacích služeb z 21 na 15 %. Stavíme a opravujeme dálnice a silnice. Mimochodem, na českých silnicích bylo vloni nejméně tragických nehod v historii. A máme výborně nakročeno k prosperitě.

Proč o tom mluvím? Mluvím o tom proto, abychom si uvědomili, že máme šanci, kterou bychom neměli promarnit. V této době, kdy světová politika prochází turbulencemi, kdy v mnoha zemích dochází k politické a ekonomické nestabilitě a chaosu a kdy Evropa sklízí trpké plody nevhodné reakce na tyto změny, v této době si

naše země více než jindy zaslouží stabilitu a prosperitu. A také patříme mezi nejbezpečnější země světa.

Každý z nás k ní dokáže přispět. Jedině pokud budeme pracovat společně pro občany této země, dokážeme udržet nastartovaný motor naší ekonomiky v běhu. Proto si myslím, že bychom měli smazat rozdíly a nepřistupovat k úkolům, které nám současnost klade v pohledu pravice nebo levice, v pohledu konzervativního či liberálního přístupu.

Jednou z výzev, které jsou před nás kladený, je systematicky neustále zlepšovat výběr daní. Věřím, že každý z vás souhlasí s tezí, že je lepší daně dobře vybírat než dusit ekonomiku a životní úroveň občanů vysokými daňovými sazbami. Ano, o daňové politice, daňové kvótě a konkrétním nastavení daňového mixu lze vést diskusi. Ale ať volíme nízké, či vysoké daně, vždy by měly být pečlivě vybírány. Pokud totiž přistoupíme na přirovnání, že daně jsou životadarnou vodou veřejných financí, pak musí každý občan nebo podnikatel část svého podílu odevzdat do veřejných rozpočtů, a to v souladu se samotnou definicí daně zcela nedobrovolně. Je ovšem rozdíl, jestli do společné nádoby přispěje podnikatel ze svého podílu deci, nebo litr. A proč by měl dávat více? Protože se někdo další povinnému příspěvku vyhnul. A jaká bude vaše reakce, pokud budeme mít najednou přispívat více. Budete se tomu chtít také vyhnout. Třeba se vám to podaří, ale v tuto chvíli bude váš soused muset přispět dvěma litry a třeba nakonec zemře žízní.

Ano, špatná daňová morálka funguje jako lavina, která dokáže smést mnoho podnikatelů, kteří by jinak prosperovali. Proto chceme podpořit podnikatele. Proto chceme lépe a efektivně vybírat daně. Aby mohly být daňové sazby pro občany a podnikatele nižší, což ještě víc podpoří daňovou morálku a ochotu daně platit. Mimochodem další snížení daní pro rodiny s dětmi, ať už rodiče podnikají, nebo jsou zaměstnáni, je obsahem i tohoto sněmovního tisku – tedy daňového balíčku. Abychom dokázali lépe vybírat daně, zavedli jsme mimo jiné elektronickou evidenci tržeb. Funguje od 1. prosince minulého roku. Za první měsíc bylo vystaveno a zaevidováno přibližně 80 mil. účtenek z restaurací a hotelů. Dnes čekáme stromiliontou účtenku. Navzdory některým chmurným předpovědím jsme dokázali evidenci tržeb spustit v avizovaném termínu a systém od té doby spolehlivě běží. Odezva systému se pohybuje pod jednou desetinou sekundy. Další a velmi podstatné rozšíření evidenční povinnosti se chystá zhruba za měsíc a půl, kdy se do evidence zapojí všichni podnikatelé, kteří prodávají nakoupené zboží.

Elektronická evidence tržeb je ovšem pouze jedním z kamenů v mozaice opatření proti daňovým únikům. Jde o významný projekt. Nejde o projekt jediný, nicméně jde o projekt aktuální.

K evidenci tržeb se vztahuje i mnou podaný pozměňovací návrh k projednávání sněmovního tisku 873. Jde o aplikaci vynětí podnikatele do obratu 250 tisíc korun se sjednanou paušální daní z evidenční povinnosti a technická úprava rozlišování karetních transakcí na platby na terminálech a platby on-line. To znamená, mluvím o paušální dani. Není to výjimka, automatická.

Rád bych zde popsal, co vlastně znamená paušální daň pro podnikající fyzické osoby. Nejde o tzv. paušální náklady, se kterými je paušální daň často zaměňována.

Jde zjednodušeně o možnost podnikatele sjednat si na vlastní žádost daň z příjmu s finančním úřadem. Tedy podnikatel iniciuje jednání, u kterého se však musí on i finanční úřad shodnout na výši daně, a to podle předpokládaných příjmů daného podnikatele v závislosti na jeho činnosti a s ohledem na jeho podnikatelskou historii. Jde tedy o určité administrativní zjednodušení, protože podnikatel již následně nemusí podávat daňové přiznání a výši daně má dopředu garantovanou bez ohledu na to, zda nakonec vydělá o něco více, nebo o něco méně.

Tento institut je v dnešní době téměř neznámý a využívalo jej v minulosti méně než padesát podnikatelů, tedy téměř nikdo. Podle mého názoru k tomu byly dva důvody. Jednak poměrně restriktivní nastavení tohoto institutu, kdy paušální daň mohl využít pouze podnikatel bez zaměstnanců, který neměl jiné příjmy než právě příjem z podnikání, a pak také nízká efektivita kontroly a výběru daní od podnikajících fyzických osob, kdy bylo jednodušší si do daňového přiznání takzvaně namalovat nějaké vhodné číslo než se dohadovat s finančním úřadem o výši daně a pak tu uhradit.

My však věříme, že jde o nástroj dobrý, který může být pro podnikatele užitečný. Proto jsme se rozhodli jej zatraktivnit novelou zákona o daních z příjmů, která je součástí projednávaného tisku. Odstraňujeme zmíněné restrikce a věříme, že paušální daň z příjmu zaujme větší skupinu podnikatelů a že se pro ně stane užitečným zjednodušením daňové administrativy.

S tímto zatraktivněním paušální daně jde ruku v ruce návrh úlevy z EET pro drobné podnikatele, po níž bylo voláno od koaličních i opozičních stran. Tento pozměňovací návrh vycházel právě z diskuse o zatraktivnění paušální daně a mě mrzí, že se stal předmětem kritiky z pohledu souběhu se spuštěním EET. Ale to nechci rozebírat. Myslím, že každý návrh by měl být posouzen spíše z pohledu věcného obsahu.

Náš návrh spočívá v tom, že podnikatelé s obratem do 250 tisíc ročně by byli z povinnosti evidence tržeb vyňati, pokud by si požádali o sjednání paušální daně, a tato daň by měla být sjednána. To není automatické, to je jenom možnost.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já se omlouvám, pane ministře, že vstupuji do vašeho projevu, ale požádám kolegyně a kolegy o ztištění, aby bylo dobře rozumět, co říkáte. Prosím, pokračujte.

Místopředseda vlády ČR a ministr financí Andrej Babiš: Proč právě 250 tisíc a ne třeba jeden milion? Protože sjednání paušální daně je a bude určitý proces, ve kterém správce daně důkladně zkoumá situaci konkrétního podnikatele, velikost jeho podnikání, finanční ukazatele atd. Jde vlastně svým způsobem o daňovou kontrolu dopředu. Nehodnotí se daň tvrzená podnikatelem, ale daň, o které se vede jednání. Proto byla stanovena hranice, která míří skutečně na drobné podnikatele bez zaměstnanců, případně ty, kteří mají podnikání jako vedlejší příjem například zaměstnání. U těchto podnikatelů bude zvolená hranice 250 tisíc lépe prokazatelná pro správce daně na bázi posouzení situace daného podnikatele.

Když to uvedu na příkladu, pokud bude stanoven věkový limit deset let pro vstup zdarma na dětský den, bude pro personál pokladny poměrně jednoduché určit podle vzhledu či výšky, koho skutečně pustit dál. Když tam přijdu já, asi mi to neprojde, ani když se oholím. Ano, možná proklouzne dovnitř pář jedenáctiletých a pář devítiletých, naopak budete chtít potvrdit věk u rodičů, ale u většiny příchozích se jasné určí, zda ano, či ne. A teď si představte, že stanovíte maximální hranici pro vstup na společenskou akci na 40 let. Tady už budete v pozici personálu u vchodu bez kontroly občanského průkazu poměrně často ztraceni, mnoho lidí urazíte a kapacitu personálu budete potřebovat značně posílit.

A ještě mě napadá, kdybych se oholil, ale to je asi o ničem.

Ano, s každým zvýšením finanční hranice obratu, a to je potřeba říci otevřeně, narázíme jak na kapacitní možnosti Finanční správy, tak na smysl zavedení evidence tržeb, tedy správné stanovení výše hotovostních tržeb a z nich se odvíjející daně. Ano, v budoucnu je určitě možné diskutovat o zvýšení této hranice třeba na 500 tisíc, ale v současné době, kdy jsme podnikateli často upozorňováni na fakt, že řada jejich konkurentů skrývá tržby, aby se vyhnuli registraci k DPH, která je povinná od jednoho milionu korun, něco takového není možné. Vzhledem k odhadovanému počtu více než půl milionu podnikatelů – fyzických osob přijímajících hotovostní platby to skutečně není možné.

Proto vás prosím o zvážení, zda drobným podnikatelům tuto možnost dát. Ano, je to pouze možnost a je na zvážení každého, zda ji chce využít. Pokud chtít bude, není to automatické, skutečně zde nedáváme nikomu výjimku z evidence tržeb. To je potřeba zdůraznit. Každý, kdo bude chtít této možnosti využít, bude muset projít výše zmíněnou kontrolou a diskusí se správcem daně. Pokud bude shledáno, že se jedná skutečně o drobného podnikatele, že jde o seriózního prodejce občerstvení, že jde o důchodkyni přivydlávající si prodejem vyšíváných zástěr na trhu, že jde o zaměstnance, který večer občas opravuje počítače, má-li zrovna čas, že jde skutečně o někoho, u koho lze poměrně jistým způsobem ověřit výši hrubé tržby do 250 tisíc korun ročně, ano, pak bude mít nejen možnost sjednat si daň a nepodávat daňové přiznání, ale také nevést evidenci tržeb. Naopak na tuto možnost nedosáhne majitel celoročně otevřené restaurace, majitel samoobsluhy, majitel autoservisu se zaměstnanci.

Já znova opakuji, jak jsem zde říkal před rokem – naším cílem je nastolit rovné podnikatelské prostředí a z principu evidence tržeb nemůže obsahovat výjimky podle výše obratu. Může však obsahovat zjednodušení pro drobné podnikatele, pro podnikatele na vedlejší činnost, pro ty, kteří si podnikáním přivydlávají pář tisíc korun za rok. Jde o zjednodušení, které je životaschopné, které je z pohledu státní správy aplikovatelné a které nenaruší tržní prostředí.

Tímto vás chci poprosit o zvážení. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji, pane ministře. Otevím rozpravu, do které eviduji dvě přihlášky. První je pan poslanec Šincl – ale s přednostním právem se hlásí pan předseda Stanjura. Prosím, máte slovo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Děkuji za slovo, vážený pane místopředsedo. Vážený pane ministře, kolegyně, kolegové, možná začnu překvapivě, ale chci říci, že výsledek hospodaření v rozpočtu na rok 2016 je dobrá zpráva. Dobrá zpráva pro koalici, dobrá zpráva pro opozici, dobrá zpráva pro Českou republiku a její občany.

Ted' se nechci pouštět do komentářů a analýz, co k tomu přispělo. Už jsme k tomu leccos řekli, že si myslíme, že investice mohly být vyšší, vliv jednorázových příjmů z Evropské unie, ale je to dobrá zpráva. Na druhé straně se ukazuje, že stát vybral od daňových poplatníků ve všech daních více, než potřebuje, než je schopen rozumně investovat, a to o 62 mld. korun.

My jsme přesvědčeni, že to je okamžik, který říká nám všem, že je prostor pro snížení daní. Já ve svém poměrně krátkém vystoupení se pokusím získat podporu pro naše pozměňující návrhy. Nebudu argumentovat proti těm, které nepodpoříme. Myslím si, že jejich autoři když tak mají také možnost obhájit a vysvětlit, proč návrhy podávají, a pokusit se získat podporu.

My jsme podali celkem tři návrhy k zákonu o DPH, jeden návrh k dani z příjmu a dva návrhy k zákonu o elektronické evidenci. Tady musím říci, že bychom to neudělali, pokud by jako první neotevřel tento zákon pan ministr financí, protože v původním vládním návrhu se o zákonu o elektronické evidenci tržeb vůbec nehovořilo.

Pojďme nejprve k tomu návrhu změn v zákoně o DPH. My dlouhodobě přicházíme s návrhy, které mají zjednodušit daňový systém a snížit daně. Náš první návrh, který je obsažen v pozměňovacích návrzích H1 a H2, směřuje k návratu ke dvěma sazbám DPH s tím, že návrh H1 snižuje základní sazbu DPH z 21 na 19 %, a druhý návrh pod písmenem H2 zavádí pouze jednu sníženou sazbu, a to ve výši 10 % DPH.

Já jsem v minulých dnech zaznamenal vyjádření pana ministra financí, který říkal, že bude navrhovat snížení daní. Pane ministře, ono už to je navrženo, můžeme to dneska společně prohlasovat.

Debaty, které vznikly od okamžiku, kdy jste zavedli vládní většinou třetí sazbu DPH, se pravidelně opakují. Mnozí z těch, kteří mají první sníženou sazbu, se ptají, proč když ti druzí mají tu sníženou druhou, těch 10 %, proč my máme 15 %. A také jsme několikrát, my jako Poslanecká sněmovna, rozšířili seznam služeb, které padají, které přešly z 15 % na 10 % DPH, naposledy dnes ráno, když jsme výraznou většinou, myslím, že bylo 130 hlasů pro, snížili DPH z 15 % na 10 % u tiskovin. Když se mě někteří kolegové nebo i někteří novináři ptali, proč jsme tento návrh podpořili, říkal jsem, že je to naprostě logické, dnes ještě budeme hlasovat o tom, aby v desetiprocentní sazbě byly všechny služby, produkty, které mohou být ve snížené sazbě, tak proč bychom u jednoho jediného hlasovali jinak. (Rečník se odmlčel pro velký hluk.)

Já chvíliku počkám. Myslím, že debatě o daních bychom měli věnovat náležitou pozornost.

Takže já to zopakují. Navrhujeme návrat ke dvěma sazbám DPH, snížení základní sazby o dva procentní body na 19 %, to je obsah pozměňujícího návrhu H1, a snížení snížené sazby DPH na 10 %. Bez výjimek. To znamená, nikomu bychom nezvyšovali

daň. Těm, kteří mají dnes již 10 % DPH, by to zůstalo a ti ostatní, kteří mají patnáctiprocentní, by měli stejnou daň. Tyto ušetřené peníze by mohly zůstat občanům. Připomínám, že stát má přebytek 62 mld. korun. Musím říct, že debata k použití toho přebytku je místy úsměvná, že skutečně potvrzuje slova pana ministra financí – mnozí žijí v představě, že někde v bance leží 62 mld. a že teď se dají nějak rozdělit, a zapominají na to, že to jsou účetní operace, cash-flow a podobné obyčejné ekonomické kategorie.

Pokud ovšem neprojde náš návrh H2 na jednu sníženou sazbu ve výši 10 %, tak jsme připravili pozměňovací návrh, který by měl částečně kompenzovat náklady se zavedením EET, a navrhujeme ve zvláštním – o tom se bude hlasovat později – pozměňovacím návrhu pod písmenem H4, abych to řekl správně, abych se nespletl, H6 – děkuji, pane ministře – H6, kdy navrhujeme pouze převést jednu položku z těch 15 % do 10 %, a to jsou ty stravovací služby. My samozřejmě preferujeme variantu H2, mít to pro všechny bez výjimek. To nám příjde jako systémové opatření, kdy dojde ke zjednodušení i ke snížení DPH.

Pak máme jeden pozměňovací návrh, který se týká daně z příjmů, kdy navrhujeme zrušit tzv. solidární přírázku, nebo chcete-li druhou sazbu daně z příjmů fyzických osob, je jedno, jakým označením to pojmenujeme. Připomínám, že to opatření bylo zavedeno za naší vlády jako přechodné, mělo skončit 31. prosince 2015. My navrhujeme s určitým zpožděním, abychom to vypustili a vrátili se k jedné sazbe DPH. Je to opět podpora těch aktivních, kteří vydělávají peníze, ať už podnikají, nebo jsou zaměstnanci, týká se to obou kategorií. Není to pouze sazba pro podnikatele, ale pro mnohé kvalifikované zaměstnance, kteří odvádějí tvrdou práci, a myslím, že bychom je měli ocenit tím, že je nebudem zdaňovat více než ty ostatní.

Takže to jsou čtyři z těch šesti pozměňovacích návrhů, které se vlastně týkají, nebo které předkládáme jménem Občanské demokratické strany. Ty další dva se týkají elektronické evidence tržeb.

Já myslím, že nikoho nepřekvapí, že jsme navrhli úplné zrušení tohoto zákona. A protože jsme o tom debatovali poměrně rozsáhle, tak nebudu opakovat důvody. Ty jste od nás slyšeli mnohokrát.

Nicméně posoudili jsme i konkurenční návrhy k zákonu o elektronické evidenci tržeb, jeden z nich podal pan ministr financí a mimo jiné navrhuje vyjmout z EET e-shopy. A tento návrh má logiku. Podotýkám, že jsem opoziční poslanec, takže vidíte, že nekritizujeme všechny návrhy automaticky jenom proto, že to přináší vládní poslanec nebo ministr financí. Ale co už nemá logiku, že ostatní platby platební kartou v systému EET zůstávají. Dlouhodobě byl ten projekt – a mluvil o tom dneska i pan ministr, o podnikatelích, kteří mají hotovostní příjmy, hotovost, hotovost, hotovost, a pak vy jste schválili, já nevím, jestli vědomě, nebo nevědomě, že hotovostní platba je vlastně podle zákona o elektronické evidenci tržeb i platba platební kartou. To nám příjde nelogické, zbytečné, nadbytečné. Takže v našem pozměňovacím návrhu navrhujeme opět systémové opatření – všechny platby platebními kartami vyjmout z elektronické evidence tržeb. Jsou to platby, které jsou evidované v bance u příjemce i u plátce. Stát má dostatek informací o této platbě.

A pak sedmý pozměňovací návrh – a tady bych chtěl poděkovat Ministerstvu financí, protože ho připravilo na můj podnět. Tím, že ten zákon projednáváme déle, než se očekávalo – v tom původním vládním návrhu byla správná věc, to znamená, pro příspěvkové organizace územně správních celků, které mají ve správě majetek, možnost odepisovat. Tím, že to projednáváme v lednu, tak by přišly o celé účetní období roku 2017. Ministerstvo financí na moji žádost zpracovalo pozměňovací návrh, je to přechodné ustanovení, které, pokud ho přijmeme, umožní vlastně realizovat ten původní záměr vládního návrhu zákona, aby tyto příspěvkové organizace už mohly v letošním roce uplatňovat daňově uznatelné odpisy. Aby to bylo jasné – daňově uznatelné odpisy. Tento návrh získal podporu rozpočtového výboru a věřím, že ho podpoříte, protože těch prvních šest návrhů, o kterých jsem mluvil, ty jsou politické, vyjadřují politické názory Občanské demokratické strany na zjednodušení daňového systému, snížení daní. Ten sedmý je spíše technický, umožňuje daňově odepisovat svěřený majetek, který mají příspěvkové organizace, a pro některé, např. krajské nemocnice, to může dělat až řádově miliony korun v hospodářském výsledku.

Takže pokud budete posuzovat ty pozměňovací návrhy politickou optikou, kdo ho podal, tak těch prvních šest je určitě opozičních, k těm se hrdě hlásíme a žádáme všechny ty, kteří stejně jako my se domnívají, že je prostor a čas na snížení daně, aby to podpořili. Ten sedmý je spíš technický a ten byste mohli podpořit, já bych řekl v zásadě automaticky, protože pouze ten podnět vyšel od opozičního poslance, samotný text napsalo Ministerstvo financí, které s ním samozřejmě, a ne nějak překvapivě, vyjádřilo souhlas.

A možná pro pobavení kolegyň a kolegů, ať se netváříme tak vážně. Když jsem si stěžoval na rozpočtovém výboru, že Ministerstvo financí automaticky dává k opozičním návrhům stanovisko negativní, tak mi paní náměstkyně říkala – ale k tomu H7 jsme dali kladné. Já říkám ano, ale to je ten, který jste si sami napsali, tak to se docela předpokládá, že když to sami napíšete, dáte kladné stanovisko.

Věřím, že nebudete tak striktně politicky postupovat a podpoříte snížení daní. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji. Nikdo s přednostním právem se nehlásí, v tom případě udělím slovo panu poslanci Šincloví a připraví se paní poslankyně Zelenková. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Ladislav Šincl: Děkuji, pane předsedající. Vážené poslankyně, vážení poslanci, před závěrečným hlasováním –

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Pane poslanče, já se omlouvám, s faktickou poznámkou je přihlášen pan poslanec Pilný, tak mu udělím slovo ještě před vámi. Omlouvám se. Prosím.

Poslanec Ivan Pilný: Děkuji za slovo, pane předsedající. Já bych se teď jako předseda hospodářského výboru rád vyjádřil k tomu, co tady přednesl pan předseda

Stanjura. Nebudu polemizovat s tvrzením, že stát vybral víc daní, než kolik potřeboval. Je to tvrzení poněkud zjednodušené, ale to není asi obsah mé krátké faktické poznámky.

To, co je pravda, je to, že ekonomice se daří a prostor pro snižování daní tady zcela určitě je. Je to určitě správná tendence, daleko lepší tendence než vymýšlet sektorové daně nebo pokoušet se o nějaké diferencování daní z příjmů. Ten prostor tady je, ale je potřeba ho uvažit, protože to, co potřebuje podnikatelské prostředí, je stabilita a udržitelnost. To znamená, jestliže přistoupíme k nějakému snížení daní, a nabízí se to třeba u DPH, protože to je dobrý způsob, jak vlastně pomoci všem občanům České republiky, tak důležitá je ta udržitelnost, abychom tady za rok – přijde jiný ekonomický cyklus, máme problémy s pracovními silami na pracovním trhu a znova neměnili sazby, protože státní rozpočet potřebuje víc peněz. Ten návrh je správný, jde správným směrem a potřebuje úvahu. Rozhodně se nedá vyřešit v rámci jedné diskuse na půdě Poslanecké sněmovny. Takže trend správný, ale diskuse musí být tedy přiměřená závažnosti toho obsahu a především stabilitě podnikatelského prostředí.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám také děkuji. Nyní tedy požádám o vystoupení pana poslance Šincla. Omlouvám se vám, pane poslanče, že jsem přerušil váš projev. Prosím, pokračujte.

Poslanec Ladislav Šinc: To nevadí.

Vážené paní poslankyně, vážení poslanci, před závěrečným hlasováním chci ještě jednou zdůraznit několik věcí, které se týkají mého pozměňovacího návrhu 5300, který jsem předložil ve druhém čtení a který jsem předložil i v rozpočtovém výboru. Samozřejmě vás chci přesvědčit, abyste mu nejenom věnovali pozornost, ale také ho v hlasování podpořili.

Krátké připomenu, proč je to důležité. Budete sice dnes hlasovat o změně zákona o DPH, ale v případě mého pozměňovacího návrhu vlastně budete rozhodovat i o způsobu řešení insolvenčních řízení, a tedy paradoxně i o společnosti OKD, kterou jste zde včera tolíkrát zmiňovali. Dnes u mého pozměňovacího návrhu budete mít možnost ukázat, zdali jste svoje včerejší slova mysleli vážně. Zmíněná společnost OKD se totiž snadno může dostat do konkurzu a reálně hrozí, že s konečnou platností zmizí ze světa i s pracovními místy, nebo zda se právě OKD a řada jiných podniků dočká reorganizace, udržení výroby a udržení zaměstnanosti.

Obsah svého pozměňovacího návrhu velice zjednoduším. Nynější stav je takový, že pokud věřitelé prosadí konkurs, dostanou zpět od státu DPH ze své pohledávky. Když prosadí reorganizaci, nedostanou od státu ani korunu, ale mohou doufat v návratnost své pohledávky cca ve výši 5 %. Taková je praxe.

Za posledních několik let toto znění pohřbilo řadu firem, které se mohly dočkat záchrany během reorganizace. Místo toho byl jejich majetek rozprodán a zaměstnanci propuštěni. Pravděpodobně na konci března nebo začátkem dubna tohoto roku budou věřitelé znovu hlasovat o osudu OKD. Pokud zákon o DPH ponecháme v § 44

v současném stavu, pak je zde značná pravděpodobnost, že významná část věřitelů bude prosazovat konkurs právě proto, aby dostali zpět celou DPH ze své pohledávky.

Bohožel Ministerstvo financí, tak jak je to obvyklé u mých pozeměňovacích návrhů, s tímto návrhem nesouhlasilo. Před druhým čtením doručilo do rozpočtového výboru své námitky. Vyrovnal jsem se s tím tak, že jsem ho přepracoval a načetl jsem ho v podobě, která tyto původní námitky ministerstva plně akceptovala. Nicméně stanovisko ministerstva je i nadále zamítavé, i když nyní jsou námitky, řekl bych, spíše ideologické než faktické.

Důležitější než stanovisko teoretiků na Ministerstvu financí je pro mě to, že můj pozeměňovací návrh má podporu opravdového odborníka z praxe, dnešního insolvenčního správce OKD pana Lee Loudy, a má podporu také od současného managementu OKD. Mohu zde citovat z jejich dopisu. V podstatě se shodují na tom, že přijetí pozeměňovacího návrhu výrazně zvýší pravděpodobnost, že v OKD se podaří prosadit reorganizaci.

Inženýr Louda píše ve svém dopise, který jsem obdržel dnes: "Z pozice insolvenčního správce společnosti OKD musím konstatovat, že případné přijetí tohoto pozeměňovacího návrhu a jeho včasné účinnost v případě OKD během března tohoto roku by nepochyběně přispěly k vyšší ochotě věřitelů schválit reorganizační plán a pokračovat v reorganizaci OKD, akciové společnosti. V současném právním stavu je pro významnou část věřitelů, zejména pro věřitele z obchodních vztahů, finančně výhodnějším řešením konkurs, a to právě z důvodu, který řeší váš pozeměňující návrh. Jsem přesvědčen, že odstranění stávajícího daňového zvýhodnění konkursu by přispělo k vyšší preferenci reorganizace jako preferovaného způsobu řešení úpadku, což by jistě mělo i pozitivní národní hospodářský dopad." Toť stanoviska odborníků z praxe.

Vážené kolegyně, vážení kolegové, nebudete tedy hlasovat jenom o dani z přidané hodnoty, ale v případě mého pozeměňovacího návrhu především o udržení mnoha tisíc pracovních míst v regionu, který je na tom s nezaměstnaností daleko hůře, než je v naší zemi obvyklé. A nebudete hlasovat jenom o hornících, ale také o jejich rodinách, o obchodnících, o živnostnících, u kterých nakupují mnozí další lidé, jejichž životy přímo nebo nepřímo souvisí se šachtami. Pokud podpoříte můj návrh, dáte jím v podstatě větší šanci na zachování práce a příjmu.

Ještě bych chtěl zdůraznit, že můj návrh je variantní. První verze je dle mého názoru lepší a znamená, že by nárok na vratku DPH měli věřitelé bez ohledu na to, zda by šlo o konkurs, nebo reorganizaci. Pokud tato varianta bude neprůchodná, navrhoji jako druhou možnost úplné zrušení možnosti, že by věřitelé mohli DPH žádat zpět. Tím bychom se dostali před takzvané krizové legislativní balíčky a do stavu, který panoval do roku 2011. Jak říkám, osobně preferuji variantu první, ale vyrovnaní startovací čáry pro konkurs a reorganizaci přinese i variantu druhá.

Děkuji vám za pozornost a prosím vás za horníky a obyvatele Severní Moravy a Slezska o podporu mého pozeměňovacího návrhu. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám také děkuji, pane poslanče. Nyní vystoupí paní poslankyně Zelienková, připraví se pan poslanec Fiedler. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Kristýna Zelienková: Děkuji za slovo. Dámy a pánové, kolegyně a kolegové, ráda bych vás z tohoto místa požádala o podporu mého pozměňovacího návrhu, který se týká EET. Vím, že tento zákon se EET primárně netýká a ani bychom se o EET vůbec nemuseli bavit. Ale stala se taková věc, že Ministerstvo financí přišlo na rozpočtový výbor s pozměňovacím návrhem, který se týkal paušálního zdanění, což je velice dobrý krok. Všichni jsme to na rozpočtovém výboru ocenili a jednomyslně jsme tento návrh odhlasovali.

Tak jak tady pan Babiš před chvílí vystoupil a hodnotil tento návrh jako pozitivní a přednesl nám tady veškeré jeho výhody, tak s tím samozřejmě souhlasím a souhlas také všichni kolegové z rozpočtového výboru. Ale ta pravda není celá. Pan Babiš nám ten příběh neřekl celý. Ten zákon, který určuje paušální zdanění pro podnikatele, je tady v legislativě už od devadesátých let. A správně pan ministr uvedl, že pouze zhruba 50 podnikatelů se přihlásilo k paušálnímu zdanění. Také měl ale uvést to, že Ministerstvo financí přišlo na rozpočtový výbor s tím, že chtělo zvolnit podmínky pro podnikatele tak, aby se daleko víc podnikatelů přihlásilo do paušálního zdanění. To taky udělalo a přidalo k tomuto zákonu, který, jak říkám, platí už od devadesátých let, nové podmínky s tím, že se mohou k paušální dani přihlásit i ti podnikatelé, kteří zaměstnávají třeba rodinného příslušníka nebo třeba vykonávají práci na plný úvazek jako zaměstnanci a přívydělávají si jako podnikatelé. Ale už neřekl to, že v tomto návrhu se neměnila výše částky, nebo respektive limit obratu podnikatelů, kteří by se přihlásili k paušálnímu zdanění, a ten v tomto zákonu je 5 milionů korun za tři roky. Tato částka se neměnila.

My jsme si říkali jako poslanci hnutí ANO, když jsme kandidovali do Sněmovny, že budeme přistupovat k řízení státu tak, že budeme používat selský rozum. A mě okamžitě napadlo, proč by tito podnikatelé, kteří se přihlásí k paušální dani a domluví si na začátku roku s Finančním úřadem, kolik peněz odvedou na dani, měli ještě evidovat tržby. A tak jsem se zeptala na rozpočtovém výboru paní náměstkyně Schillerové z Ministerstva financí, proč by si měli evidovat tržby. Paní náměstkyně byla tímto zaskočena a pár dnů nato přišel pan ministr Babiš s tím, že podává pozměňovací návrh nového limitu, a to je 250 tisíc obrat pro tyto podnikatele ročně. Prostě tento původní návrh 5 milionů najednou razantně snížil na 250 tisíc.

Podala jsem pozměňovací návrh, který je z fiskálního hlediska z mého pohledu absolutně nejlepší, který tady byl podaný. Mluví vlastně o tom, že podnikatelé, kteří se přihlásí k tomuto paušálnímu zdanění a k tomu, co navrhovalo Ministerstvo financí, budou jednak osvobozeni od evidence tržeb, ale na druhou stranu pro ně nastavuje minimální daň, a to je 10 tisíc korun ročně, což je pro takovéhoto drobného podnikatele daleko levnější než si pořizovat EET. Je to v podstatě zhruba 800 korun měsíčně. Ale my tady máme jistotu, že tito podnikatelé, kteří se přihlásí dobrovolně k této paušální dani, odvedou minimálně 10 tisíc korun. Pokud se přihlásí jenom 200 tisíc podnikatelů, okamžitě vybereme 2 miliardy korun. Bez jakýchkoli nákladů jak pro ministerstvo, tak pro tyto podnikatele.

Proto bych vás chtěla požádat o podporu tohoto mého pozměňovacího návrhu a zároveň, byť je mi to nemilé, bych chtěla požádat pana ministra financí, jestli by mohl vzkázat paní náměstky Schillerové, že bych byla velice ráda, kdyby odpovídala na dotazy poslanců. Protože já jsem ji žádala, aby mi pomohla nastavit ten můj pozměňovací návrh tak, aby splňoval legislativní požadavky Ministerstva financí, ale bohužel jsem od ní nedostala odpověď. Považuji to opravdu za pohrdání postem poslance, když já se obrátil na úředníka, aby on mi nevyšel vstříce. To opravu si myslím, že není fér. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám také děkuji. Nyní řádně přihlášený pan poslanec Vilímec. Připraví se pan poslanec Karamazov. Žádné další přihlášky do rozpravy nevidím. Prosím, máte slovo. (Neustálý hluk v sále.)

Poslanec Vladislav Vilímec: Děkuji, vážený pane místopředsedo. Já bych chtěl upoutat – nebudu mluvit o těch pozměňovacích návrzích –

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já se omlouvám. Než začnete se svým projevem, požádám opět Poslaneckou sněmovnu o ztištění, abychom dobře rozuměli, co zde přednášíte. Prosím.

Poslanec Vladislav Vilímec: Děkuji. Já bych vrátil, vážené kolegyně a kolegové, vaši pozornost k věci, která není až tak předmětem debaty, k novéle zákona o místních poplatcích, kde jsem podával pozměňovací návrh, který je evidován pod bodem H8. Zjistil jsem, že garanční rozpočetový výbor k němu nepřijal stanovisko. Chtěl bych k tomu pozměňovacímu návrhu a i k vyjádření Ministerstva financí ještě před hlasováním k tomu nějaké poznámky dodat.

Novela zákona o místních poplatcích, která je zde předkládána, v zásadě vychází z toho, že by se měl poměrně enormně zvýšit limit jednoho místního poplatku, a to poplatku za povolení vjezdu motorových vozidel do vybraných lokalit obcí. Stávající výše toho poplatku je 20 korun za jeden den a návrh Ministerstva financí, nebo limit, o kterém pak rozhoduje samozřejmě obecně závaznou vyhláškou příslušná obec, se navyšuje na desetinásobek. To znamená z 20 na 200 korun za jeden den. Upozorňuji, že pokud se rozhodne obec tento poplatek vypisovat, já nemám nějaké údaje nebo analýzy, které město to uplatňuje, možná nějaké lázeňské nebo větší města, tak jsou povinni platit ti, kdo nemají trvalé bydliště v obci nebo tam nemají provozovnu. Jinak ti, kdo mají trvalé bydliště v obci, to platit nemusí.

Můžeme se na to podívat z různého úhlu pohledu. Ministerstvo financí na jedné straně tvrdí ano, limit se zvyšuje na desetinásobek poměrně výrazně, ale záleží na příslušné obci a zastupitelstvu, jakou částku nakonec vypíše. Na druhé straně ale Ministerstvo financí tvrdí, že můj návrh, který je takový, řekněme, úměrný a zvyšuje ten limit pouze na pětinásobek, to znamená z 20 na 100 korun, je nízký a neodráží od vjezdu motorového vozidla do vybrané lokality. Tak si musíme říci, jestli ten poplatek má vlastně zabraňovat vjezdu do té lokality, nebo jaký je jeho význam.

Já si myslím, protože místní poplatek je v zásadě podobně jako jakákoli jiná daň, je to daňové zatížení občanů, a já jsem přesvědčen, že bychom tímto způsobem tak dramaticky neměli zvyšovat případné daňové zatížení občanů nad rozumnou mez. V té výši, pokud by se to přijalo, ty obce nebo města by přijaly těch 200 korun, tak to považuji za šikanózní záležitost, těch 200 korun za jeden den platit za vjezd, zvlášť pro osoby, občany, kteří v té obci sice bydlí, ale nemají trvalé bydliště, to považuji za velmi komplikované. Myslím, že bychom neměli dopustit takové extrémní zvyšování limitů místních poplatků.

Vite, v minulém volebním období jsem byl několikrát přítomen a byl jsem i zpravodajem novel zákonů o místních poplatcích. Vím, jaká tady byla debata, velmi vyostřená, o nastavení výše poplatku za likvidaci odpadu či sjednocení třeba limitu poplatku za psy. Jak bylo obtížné ty limity navýšovat. A teď najednou s nějakou snahou, nevím, činit dobro, ovlivňovat to, zda někdo se dostane do těch vyhrazených míst, nebo ne, možná ovlivňovat stav životního prostředí, nastavujeme fakticky sankční limity poplatků.

Zjistil jsem, že nikdo ze Svazu měst a obcí takové extrémní zvýšení nenavrchoval primárně, že to prostě vzešlo ze strany Ministerstva financí. Proto bych vás chtěl požádat, abyste při tomto návrhu vnímali citlivost toho navýšení a nedali prostor možnosti nějakého extrémního zvyšování poplatku a ten můj návrh podpořili. Myslím, že pětinásobek zvýšení limitu je dostatečná věc.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji. Nyní vystoupí do rozpravy pan poslanec Karamazov.

Poslanec Simeon Karamazov: Děkuji za slovo. Vážené kolegyně, vážení kolegové, stejně jako mnozí z vás jsem zaznamenal zprávu, že se Andrej Babiš chystá snižovat daně. Věřím, že nejde jen o marketingové heslo, ale že některé z dnešních návrhů v rámci daňového balíčku dostanou zelenou. Jestliže stát hospodaří s přebytkem kolem 60 miliard korun, měli by z toho profitovat všichni občané. (V sále je trvalý hluk.)

Občanská demokratická strana v tomto volebním období několikrát navrhovala například zrušení daně z nabytí nemovitostí. Kvůli ní se přitom bydlení stává hůře dostupné zejména mladým lidem, přitom její výběr nedosahuje ani 10 miliard ročně. Podobným případem je silnění daň, která je navíc spojena s obrovským papírováním, a jen náklady na její výběr dosahují astronomických částek. Vždy však byly tyto návrhy smeteny ze stolu. Když nyní navrhujeme snížit sazbu DPH, zrušit solidární daň, snížit spotřební daň na pivo a obnovit slevy pro manželku a děti, pro všechny živnostníky –

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já se omlouvám, pane poslanče, že i vám vstupují do vašeho projevu. Ale požádám vás, kolegyně a kolegové, o ztištění, protože neslyším, co pan poslanec Karamazov říká. Prosím, pokračujte.

Poslanec Simeon Karamazov: – tedy pro všechny živnostníky, snad konečně najdou tyto návrhy podporu. Nechci podrobně rozebírat každý z nich jednotlivě. Dovolte mi jen pár slov k DPH.

Místo aby byl daňový systém co nejjednodušší, stále se komplikuje. Patříme také k zemím s nejsložitějším daňovým systémem na světě. Zatímco většina vyspělých zemí má dvě sazby DPH, my máme hned tři, 10 %, 15 % a 21 %. Proto navrhujeme vše zjednodušit na dvě sazby a zároveň horní snížit na 19 %. Jednodušší a nižší daně mohou ještě zvýšit ekonomický růst a přispět k dlouhodobé prosperitě.

Zmiňuji tato opatření také proto, že to je jen několik měsíců, když jsem zde ve Sněmovně upozorňoval, že v České republice nepodnikají jen velké korporace, ale spousta malých živnostníků, například senioři nebo také studenti, s kterými mám možnost často o jejich problémech hovořit. Právě jim balíček výše jmenovaných opatření výrazně usnadní život. Studenti často s podnikáním teprve začínají úplně od nuly, a proto každou korunu, kterou mají do projektu na začátku vložit, obracejí dvakrát. Mladí lidé, kteří zakládají start-up, s prvním pokusem často neuspějí. I to je normální. Získají ale cenné zkušenosti z praxe, poučí se z chyb a podruhé se jim už většinou daří lépe. Proč ale těmto odvážlivcům házet klacky pod nohy? Dále bychom měli vzít v úvahu, že jak senioři, tak studenti si často vydělávají jen několik tisícovek měsíčně. I mnoho dalších lidí si podnikáním pouze přivydělává ke svému hlavnímu zdroji obživy.

Mrzí mě, že pan Andrej Babiš při rozpravě o tomto zákonu příliš neposlouchal. Jinak by ho totiž neprekvapilo, kolik máme v České republice druhů podnikání, jak se podíval v médiích, když zdůvodňoval další potřeby výjimek. Protože právě na fakt, že pro mnohé drobné živnostníky bude implementace systému evidence náročnější a nákladnější než pro velké podniky, jsme tu já i mí kolegové opakovaně upozorňovali.

Nyní Ministerstvo financí představilo pro některé podnikatele výjimky, bohužel ve chvíli, kdy mnozí už ohlásili zavření provozovny. Ministr financí tak nejprve vytvořil problém, který znamená pro mnoho aktivních lidí likvidaci jejich práce, a nyní vystupuje v roli hrdiny a přichází se zázračným řešením legislativních výjimek, které zachrání drobné živnostníky. Výjimky však nefesí, jen situaci více a více komplikují.

Přitom existuje jediný způsob, jak zabránit tomu, aby lidé živnost nepověsili na hřebík. Elektronickou evidenci tržeb úplně zrušit. Když si nyní přiznáme, že šlo o krok špatným směrem, celá akce bude mít sice nemalé náklady, ve výsledku ale půjde o mnohem menší újmu, než pokud se koalice rozhodne v nedomyšleném projektu pokračovat dál. Byl bych proto hrdý na tuto Sněmovnu, pokud by našla odvahu postavit se problémům čelem a předloženým pozměňovacím návrhem elektronickou evidenci tržeb zrušila. Stejně tak věřím, že se vydáme cestou nízkých a jednoduchých daní. Přebytek rozpočtu ukázal, jak obrovský prostor tady je.

Vážené kolegyně, vážení kolegové, nechme peníze v kapsách lidí, utratí je mnohem efektivněji než stát se svým těžkopádným aparátém. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám také děkuji, pane poslanče. Nyní rádně přihlášený pan poslanec Zavadil. Prosím. (V sále je silný hluk.)

Poslanec Jaroslav Zavadil: Hezké dobré odpoledne. Vážené kolegyně a kolegové, vážený pane místopředsedo, dovolte mi, abych vás požadal o podporu mého pozměňovacího návrhu, který je pod písmenem P jako "poslanec", abychom se nepletli, a který víceméně navazuje na záležitost, která se tady probírala už tehdy před rokem a nějakých pár týdnů, kde jsme probírali třetí pilíř a kde jsem tu měl pozměňovacích návrhů, tuším asi sedm, a mezi nimi byl jeden z těch pozměňovacích návrhů, který společně i s kolegou Votavou jsme prosazovali a prosadili a ve své podstatě znamenal, že rodiče, prarodiče... Hu!!

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Pane poslanče, já vám zjednám pořádek v sále, ale nehučte mi tady na kolegyně a kolegy.

Poslanec Jaroslav Zavadil: Já se omlouvám, ale je to hrozné.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Takže opět vás požádám, kolegyně a kolegové, o stíšení, aby bylo dobře slyšet, co pan poslanec Zavadil říká. Prosím.

Poslanec Jaroslav Zavadil: Takže ještě se to budu snažit jenom vysvětlit. Čili kde rodiče a prarodiče mohli svým novorozeným dětem založit spoření, resp. připojištění, a to tady také prošlo jako jeden z návrhů, který jsem považoval za zatraktivnění toho třetího pilíře. Bohužel když jsme se seznamovali s touto novelou, tak se tam objevila záležitost, která vlastně zase mění ty daňové záležitosti, tak jak jsme je nastavili v tom předcházejícím období, a já to považuju za nefér, abychom teď v téhle fázi, po roce, když se to uvedlo poměrně do chodu a když se statisticky dokazuje, že několik tisíc klientů se i díky tomuto pozměňovacímu návrhu přihlásilo do systému, takže abychom to tam nechali tak, jak Ministerstvo financí navrhuje. Já vím, že garanční výbor ten můj pozměňovací návrh odsouhlasil, a žádám vás i o podporu jak zprava, tak zleva, abychom zachovali ten stávající stav a nenechali to v tom stavu, ve kterém to navrho Ministerstvo financí. Já vám děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám také děkuji. Pan poslanec Klaška, ráděně přihlášený. Prosím.

Poslanec Jaroslav Klaška: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Kolegyně a kolegové, chtěl bych ještě jednou upozornit na pozměňovací návrh, který je veden pod označením G1. Je to sněmovní dokument 5209, kterým jsem chtěl ulevit, nebo opravit od dvojího zdanění zejména svazky obcí vodohospodářské infrastruktury, které, pokud jejich provozní organizace jimi vlastněná získá nějaký zisk, který zdani, a než se převede na obce, tak ty jej musí zdaňovat jako příjem. Je to škoda, protože veškeré prostředky tyto svazky vracejí zpět do vodovodů a kanalizací a bylo by škoda, aby nemohly dále opravovat tuto infrastrukturu, která je pro všechny. Proto prosím o podporu tohoto mého návrhu, který máte pod označením G1. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám také děkuji. Vzhledem k tomu, že nevidím, že někdo další se do rozpravy hlásí, rozpravu končím. Přečtu omluvu. Zítra z jednání Poslanecké sněmovny od 9.00 do 15.00 hodin se omlouvá pan poslanec Štětina.

Vzhledem k tomu, že od 13.15 hodin máme napevno zařazené volební body, tak v tento moment již nebudeme pokračovat v načítání procedury, protože by to přesáhlo čas určený pro tento bod. Z toho důvodu přerušuji projednávání tohoto bodu. Na 13.15 hodin máme napevno zařazené volební body, máme 13.14 hodin. Táži se, zda vznáší někdo námitku, že bychom kontinuálně pokračovali těmito volebními body s minutovým předstihem? Nikdo námitku nevznáší.

Požádám tedy legislativu, aby mi donesla body k projednání, přeruším jednání do 13.15 hodin a budeme pokračovat. Děkuji.

(Jednání přerušeno od 13.14 do 13.15 hodin.)

Je 13.15, máme napevno zařazené volební body. Požádám předsedu volební komise, aby nás s jednotlivými body provedl.

Otevřím první bod pevně zařazeného volebního bloku a tím je bod

248.

Návrh na jmenování členů Kontrolní rady Grantové agentury

Na lavici vám bylo k tomuto bodu rozdáno usnesení volební komise číslo 143 ze dne 25. října 2016. Prosím, aby se slova ujal předseda volební komise poslanec Martin Kolovratník. Prosím.

Poslanec Martin Kolovratník: Vážení členové vlády, kolegyně a kolegové, přeji vám dobré odpoledne jménem svým i volební komise. Teď se vás pokusím co nejrychleji provést úvodem k těm volebním bodům. Poprosím vás ještě o několik minut trpělivosti a hlavně pozornosti, těch bodů je nakonec celkem sedm a všechny budou navrženy k volbě tajně, k provedení tajnou volbou ve Státních aktech. Musíme vždycky v rámci každého toho jednoho bodu odsouhlasit a potvrdit to, že Sněmovna souhlasí s návrhem volební komise na tajnou volbu. Tak prosím, abychom v tom procesu neudělali žádnou chybu.

Jak pan předsedající řekl, prvním volebním bodem v tuto chvíli je návrh na jmenování členů Kontrolní rady Grantové agentury. Já vám slibím, že to svoje vystoupení omezím vždy na to nejmenší nezbytné minimum, abych dlouho nezdržel, protože všechny ty volební body už byly přijaty, resp. většina byla přijata ve volební komisi v usneseních během listopadu a prosince předcházejícího roku a vše máme připraveno.

Co se týká tedy Kontrolní rady Grantové agentury, zde se uvolnila dvě místa. Nominace v souladu se zákonem projednal výbor pro vědu, vzdělání, kulturu, mládež a tělovýchovu, kde nejdříve jeho předseda pan poslanec Zlatuška vyhlásil výzvu a poté navržené kandidáty postoupil volební komisi. Na ta dvě místa budeme tedy

vybírat na základě usnesení číslo 143 z volební komise ze tří kandidátů. Jmenují se Josef Průša, Jan Roda a Omar Šerý.

Nyní prosím, pane předsedající, abyste otevřel rozpravu k tomuto bodu. A ještě připomenu, že volební komise navrhla volbu tajnou.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Otevím rozpravu a táži se, kdo se hlásí o slovo. Nikdo se nehlásí, v tom případě rozpravu končím.

Poslanec Martin Kolovratník: Děkuji a prosím o hlasování o tom, že toto bude tajná volba.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Přesně tak. Přivolám kolegy a kolegyně z předsálí.

Zahajuji hlasování a táži se, kdo souhlasí s tím, aby volba, která nás čeká, byla tajná, ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Je to hlasování s pořadovým číslem 37. Přihlášeno je 179 poslankyň a poslanců, pro návrh 140, proti nikdo. S návrhem byl vysloven souhlas, volba bude tajná. Prosím, pokračujte.

Poslanec Martin Kolovratník: Nyní, protože volba bude tajná, prosím, abyste, pane předsedající, přerušil tento bod a otevřel další volební bod.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Ano, přerušuji tento bod a otevím další bod a tím je bod

249.

Návrh na volbu člena Dozorčí rady Státního fondu rozvoje bydlení

Prosím, pane předsedo, abyste se opět ujal slova.

Poslanec Martin Kolovratník: Tento volební bod bych mohl volně popsat jako změnu v orgánech, ale nejsou to orgány Sněmovny, je to externí instituce, proto tedy i zde musí proběhnout proces tajného hlasování.

Jenom řeknu, že na svou funkci členky dozorčí rady 1. listopadu rezignovala naše kolegyně poslankyně Jana Fischerová. Je to místo, které na základě poměrného zastoupení a politické dohody je obsazeno poslaneckým klubem ODS, takže logicky pouze ODS jako jediná navrhla náhradníka nebo nového člena. Je to pan poslanec Ivan Adamec, což jsme příjali na volební komisi usnesením číslo 148, a i tady jménem volební komise navrhujeme tajné hlasování a prosíme tedy, aby takto Sněmovna rozhodla.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Otevím rozpravu. Táži se, zda se někdo hlásí o slovo. Nikoho nevidím, rozpravu končím. Budeme tedy hlasovat o navrženém způsobu hlasování.

Zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro tajnou volbu v případě volby do Státního fondu rozvoje bydlení, ať zmáčkne tlačítka a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Je to hlasování s pořadovým číslem 38, přihlášeno je 179 poslankyň a poslanců, pro návrh 143, proti 1. I zde jsme odsouhlasili tajnou volbu.

Poslanec Martin Kolovratník: Tady děkuji za krásnou shodu ve Sněmovně v tom počtu hlasů. A jenom pro kolegy z ODS jsem zapomněl doplnit – j to volba tajná, jednokolová, logicky, protože je navržen pouze jeden kandidát. Prosím tedy, pane předsedající, o přerušení i tohoto bodu k provedení tajné volby.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Tento bod přerušuji a otevím další bod a tím je

250.

Návrh na volbu člena Dozorčí rady Všeobecné zdravotní pojišťovny

Na lavice vám bylo k tomuto bodu rozdáno usnesení volební komise č. 149 ze dne 29. listopadu 2016. Prosím, pane předsedo, ujměte se slova.

Poslanec Martin Kolovratník: V případě Dozorčí rady Všeobecné zdravotní pojišťovny konstatuji, že jsme obdrželi ve Sněmovně dopis pana ředitele Kabátku, který informoval o úmrtí člena dozorčí rady pana Ing. Josefa Mandíka v podzimních měsících. Na základě toho tedy volební komise vyhlásila novou lhůtu pro nominaci. A je tady potřeba říci, že Dozorčí rada VZP je spojena s volebním obdobím Poslanecké sněmovny. Členové se nominují a obsazují na základě zákona a na základě poměrného zastoupení politických stran v Poslanecké sněmovně. Volí se tedy náhradník zvolený za KSČM.

Každopádně volební komise v usnesení č. 149 z 29. listopadu konstatuje, že v tomto případě obdržela tři návrhy. První je pan Ing. Václav Štekl, nominován KSČM. Druhá je paní doktorka Petra Šupšáková navržená klubem ANO. A třetí je pan Ing. Antonín Tesařík za KDU-ČSL. I z toho důvodu, že navržených je více, volební komise navrhla volbu tajnou a dvoukolovou. I zde tedy prosím o otevření rozpravy.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Otevím rozpravu a táži se, kdo se do ní hlásí. Pan poslanec Mihola. Prosím.

Poslanec Jiří Mihola: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedo, vážení kolegové, já bych chtěl jenom oznámit, že našeho kandidáta z volby stahujeme. Na hlasovacích lístcích už by neměl být uveden. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám. Táži se, zda někdo další se hlásí do rozpravy. Nikoho nevidím. V případě, že je tomu tak, rozpravu končím.

Padl návrh na tajnou volbu. V tom případě zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro návrh tajné volby do Dozorčí rady Všeobecné zdravotní pojišťovny, ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Je to hlasování s pořadovým číslem 39. Přihlášeno je 180 poslankyně a poslanců, pro návrh 144, proti nikdo. Konstatuji, že návrh tajné volby byl schválen. Prosím, pokračujte.

Poslanec Martin Kolovratník: Děkuji za volební komisi. Konstatuji, že předběžně tu informaci jsme měli, takže na volebním lístku k VZP budete opravdu vybírat ze dvou jmen, takto budou volební lístky připraveny: Václav Štekl a Petra Šupšáková.

Prosím, pane předsedající, o přerušení i tohoto bodu a otevření dalšího volebního bodu, a to člena Etické komise.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Přerušuji tento bod a otevírám další bod

251.

Návrh na volbu člena Etické komise České republiky pro ocenění účastníků odboje a odporu proti komunismu

Na lavice vám bylo k tomuto bodu rozdáno usnesení volební komise č. 151 ze dne 29. listopadu roku 2016. Prosím, pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Martin Kolovratník: Tak i zde, kolegyně, kolegové, doháníme volební resty z podzimních měsíců. Také tato volba už je připravena ve volební komisi z prosince.

Dne 16. 12. skončilo volební funkční období jednomu z členů, panu Stanislavu Devátému. My jsme na volební komisi 29. listopadu přijali usnesení číslo 151. Konstatujeme, že jsme obdrželi tři návrhy od poslaneckých klubů. První je opět Stanislav Devátý, navržený ODS, druhý návrh Jiří Rajlich za sociální demokracii a do třetice je zde návrh pana Prokopa Tomka za TOP 09. Za volební komisi také musím konstatovat, že pan Prokop Tomek zatím nemůže být volen, protože on je členem té komise až do února, ale podle předběžné dohody bychom se s tím teď měli vypořádat během rozpravy. Prosím tedy o otevření rozpravy k tomuto bodu.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám a otevím rozpravu. Hlásí se pan poslanec Korte. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Daniel Korte: Děkuji. Jmérem klubu TOP 09 stahuji kandidaturu doktora Prokopa Tomka z důvodu, který uvedl předseda volební komise.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám a táži se, zda někdo další se hlásí do rozpravy. Nikoho nevidím, rozpravu končím.

Poslanec Martin Kolovratník: Děkuji, i tady mohu konstatovat, že volební lístky už budou připraveny podle této drobné úpravy, že u Etické komise budete vybírat ze jmen Stanislav Devátý a Jiří Rajlich. Prosím ještě o potvrzení, že volba bude provedena tajně.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro návrh, že volba proběhne tajně, at' zmáčkne tlačítka a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Je to hlasování s pořadovým číslem 40. Přihlášeno je 180 poslankyň a poslanců, pro návrh 143, proti nikdo. Návrh byl přijat. Prosím, pokračujte.

Poslanec Martin Kolovratník: Nyní prosím o přerušení tohoto bodu a otevření dalšího volebního bodu, návrhu na volbu člena NKÚ.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Přerušuji projednávání tohoto bodu a otevím bod

252.

Návrh na volbu členů Nejvyššího kontrolního úřadu

Na lavice vám bylo k tomuto bodu rozdáno usnesení volební komise č. 152 ze dne 29. listopadu roku 2016. Prosím, pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Martin Kolovratník: Je to teď v nedávných měsících druhá volba v tom stávajícím období. Připomenu, že v NKÚ, v tom prezídium, nyní nejsou obsazena tři místa. Pan prezident Miloslav Kala nám doručil nominaci, návrh. Sněmovna vybírá z návrhu pana Kaly. V září doručil nominaci pánu Jana Kinštu, Stanislava Kouckého a našeho kolegy Romana Kubíčka. Volba proběhla 26. října a nebyla úspěšná, nebyl Sněmovnou zvolen žádný z kandidátů. Následně pan prezident Miloslav Kala opět zaslal novou nominaci, obdrželi jsme ji 23. listopadu. Je drobně obměněna, jak se dočtete v usnesení č. 152 z volební komise, a nově ty návrhy zní: Ing. Adolf Beznoska, náš kolega poslanec za ODS, Ing. Jan Kinšt a Ing. Stanislav Koucký. Druzí dva kandidáti tedy zůstávají.

Volební komise zde navrhuje tak, jak je v souladu s předchozími volbami tohoto typu, volit také tajným způsobem. A protože na tři místa vybíráme tři kandidáty, je to de facto potvrzení, tak tato volba by byla jednokolová. Prosím tedy o otevření rozpravy a poté hlasování o návrhu na tajnou volbu.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Otevříám rozpravu. Mám zde avizováno, že by se měl přihlásit pan poslanec Koníček. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Vladimír Koníček: Není to nic vážného. Jenom s informací, že kandidáty kontrolní výbor projednal a vzal kandidáty na vědomí.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám a táži se, zda někdo další se hlásí do rozpravy. Nikoho nevidím, v tom případě rozpravu končím. Přistoupíme tedy k hlasování o tom, zda volba proběhne a bude to volba tajná.

Zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro návrh, že tato volba proběhne tajně, ať zmáčkne tlačítka a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Je to hlasování s pořadovým číslem 41. Přihlášeno je 179 poslankyně a poslanců, pro návrh 144, proti nikdo. Tento návrh byl přijat. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Martin Kolovratník: Pane předsedající, děkuji. Prosím o přerušení i tohoto bodu k provedení tajné volby a otevření již předposledního volebního bodu.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji a přerušuji tento bod. Otevříám další a tím je

253. Návrh na volbu člena Rady Českého rozhlasu

Na lavici vám bylo rozdáno usnesení volební komise č. 153 ze dne 9. prosince 2016. Prosím, pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Martin Kolovratník: Děkuji. Zároveň se omlouvám za procesnost, ale více jí již zkrátit nemůžeme. Každý bod musíme takto alespoň v té minimalistické verzi projednat.

Usnesení bylo tedy zmíněno, č. 153. V případě této mediální rady výzvu vyhlašuje volební výbor prostřednictvím svého předsedy. Poté postupuje nominace k nám do volební komise. Jen mohu konstatovat, že jsme obdrželi tři návrhy: Miroslav Dittrich, Božena Jirků a Šimon Ryšavý. Ze tří kandidátů nominujeme na jedno místo. Volební komise tedy navrhuje i zde tajnou dvoukolovou volbu. Já prosím, abychom o ní hlasovali.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Nejprve otevím rozpravu a táži se, zda se někdo hlásí. Nikoho nevidím, rozpravu končím. Jak jste řekl, pane předsedo, dám hlasovat.

Zahajují hlasování a táži se, kdo souhlasí s tím, aby tato volba také proběhla tajně, ať zmáčkne tlačítka a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Je to hlasování s pořadovým číslem 42. Přihlášeno je 179 poslankyně a poslanců, pro návrh 133, proti nikdo. S tímto návrhem byl vysloven souhlas.

Prosím, pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Martin Kolovratník: Děkuji. Zde prosím o přerušení bodu k provedení volby a otevření posledního volebního bodu.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji. Přerušuji projednávání tohoto bodu a otevím poslední bod a tím je

254.

Návrh na volbu místopředsedy Poslanecké sněmovny

Opět, pane předsedo, prosím, ujměte se slova.

Poslanec Martin Kolovratník: Jak říká anglické přísloví: Last, but not least. Přichází tedy na řadu naše rozhodnutí o novém místopředsedovi Poslanecké sněmovny. Poslanecký klub ANO 2011 navrhl, doručil nominaci před dvěma dny, kdy byla vyhlášena lhůta do pondělí 10. ledna, a je to nominace našeho kolegy pana poslance Radka Vondráčka. Je to nominace jediná.

Tady je ale potřeba připomenout jednací řád Poslanecké sněmovny, který říká, že místopředsedové se volí většinovým způsobem a tajným hlasováním. Podle § 75 odst. 1 volba probíhá nejvýše ve dvou kolech a v tomto případě už se tedy o návrhu na způsob volby nehlasuje, proběhne tajným způsobem a na volebním lístku bude tedy jedno jméno, a to jméno pana kolegy Radka Vondráčka.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji. Otevím rozpravu a táži se, zda se někdo hlásí. Přihlášku nevidím, v tom případě končím rozpravu. Prosím, pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Martin Kolovratník: Nyní tedy můžeme i tento bod přerušit a odebrat se, kolegyně a kolegové, do Státních aktů. Znovu připomenu, a prosím o pečlivost, lístků bude hodně. Kandidáty, které volíte, označte kroužkem na čísle před jménem, ty ostatní, které nevolíte, křížkem na čísle před jménem. Protože lístků je hodně, dáme vám i více času na jejich označení. Na provedení volby tedy stanovují 28 minut a budeme lístky vydávat do 14 hodin.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji. Než přeruším projednávání schůze, chci říct, že pokračovat budeme vzhledem k tomu, že se posunul program, v 15 hodin. Přeruším do 15 hodin, kdy vystoupí předseda volební komise. Požádám členy organizačního výboru, aby se dostavili na jednání ve 13.45 hodin, a vás, kolegyně a kolegové, požádám o pomoc, abyste pustili členy organizačního výboru dopředu, aby se mohli zúčastnit jednání.

Já vám děkuji a přerušuji jednání Poslanecké sněmovny do 15 hodin.

(Jednání přerušeno ve 13.33 hodin.)

(Jednání pokračovalo v 15.00 hodin.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážení členové vlády, zahajuji odpolední jednání 54. schůze Poslanecké sněmovny. Než začneme projednávat další body schváleného pořadu, požádám předsedu volební komise pana poslance Martina Kolovratníka, aby nás seznámil s výsledkem voleb, které proběhly před polední přestávkou. Prosím, pane předsedo.

Poslanec Martin Kolovratník: Kolegyně, kolegové, i ode mě dobré odpoledne. Rád vás seznámím s výsledky všech volebních bodů. Než tak učiním, tak chci tady veřejně na mikrofon poděkovat svým kolegům ve volební komisi. Pro vaši představu, dnes volilo 170 poslanců a poslankyň, každý měl u volby devět hlasovacích lístků, takže celkem 1 530 lístků jsme museli ručně zpracovat a dokončili jsme to sčítáním před malou chvílí.

S dovolením pana předsedajícího malinko zpřeházím pořadí těch výsledků, jak vám je budu oznamovat, protože všichni, především média, už tu zprávu zčásti mají, ale většinou čekají na výsledek volby místopředsedy Poslanecké sněmovny.

254.

Návrh na volbu místopředsedy Poslanecké sněmovny

Mohu konstatovat, že z těch 170 hlasujících pro navrženého kolegu Radka Vondráčka hlasovalo 106 poslanců a poslankyň a kolega se stává novým místopředsedou. Já mu blahopřeji. (Potlesk ze středu sálu, někteří poslanci blahopřejí nově zvolenému místopředsedovi.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Já gratuluji panu prvnímu místopředsedovi Poslanecké sněmovny a poprosím ho, aby zaujal místo po mé pravici. Prosím, pane místopředsedo. (Místopředsedu Vondráčka doprovází předseda Hamáček.)

Pokračujte, pane předsedo.

Poslanec Martin Kolovratník: Děkuji. Už si ho vede.

A nyní tedy další volební body.

251.

**Návrh na volbu člena Etické komise České republiky
pro ocenění účastníků odboje a odporu proti komunismu**

Do Etické komise České republiky pro ocenění účastníků odboje a odporu proti komunismu jsme volili ze dvou navržených kandidátů. Stanislav Devátý obdržel 41 hlasů, Jiří Rajlich 89, takže v této volbě byl zvolen Jiří Rajlich.

253.

Návrh na volbu člena Rady Českého rozhlasu

Co se týká volby jednoho člena Rady Českého rozhlasu, i zde bylo odevzdáno 170 hlasovacích lístků. Kvorum tedy bylo 86, týkalo se to všech voleb, kvorum nutné pro zvolení bylo 86. V této volbě Miroslav Díttrich obdržel 45 hlasů, Božena Jirků 63 hlasy a Šimon Ryšavý 18 hlasů. V prvním kole tedy nebyl zvolen nikdo. Do druhého kola postupují dva kandidáti s tím nejvyšším počtem, Miroslav Díttrich a Božena Jirků. Z nich budeme vybírat. Předpokládám v tuto chvíli, že to druhé kolo bychom provedli za týden ve středu.

248.

Návrh na jmenování členů Kontrolní rady Grantové agentury

Co se týká volby dvou členů Kontrolní rady Grantové agentury, opět 170 lístků, kvorum 86. Josef Průša obdržel 32 hlasů, Jan Roda 117 a Omar Šerý 87. Tato volba tedy byla úspěšná a v prvním kole jsme zvolili hned dva kandidáty. Členy Kontrolní rady Grantové agentury se stávají Jan Roda a Omar Šerý.

249.

Návrh na volbu člena Dozorčí rady Státního fondu rozvoje bydlení

V další volbě jsme nominovali jednoho člena Dozorčí rady Státního fondu rozvoje bydlení. 137 hlasů obdržel navržený kolega pan poslanec Ivan Adamec a stává se členem této dozorčí rady.

250.

Návrh na volbu člena Dozorčí rady Všeobecné zdravotní pojišťovny

U Všeobecné zdravotní pojišťovny jsme vybírali ze dvou kandidátů. Václav Štekl obdržel 122 hlasů, Petra Šupšáková 16, takže kandidát KSČM Václav Štekl se stává členem Dozorčí rady Všeobecné zdravotní pojišťovny.

252.
Návrh na volbu členů Nejvyššího kontrolního úřadu

Poslední volba se týkala NKÚ, tří členů Nejvyššího kontrolního úřadu, tak jak je navrhl pan prezident Miroslav Kala. Konstatuji, že Adolf Beznoska získal 137 hlasů a stává se členem Nejvyššího kontrolního úřadu. Navržený kandidát Jan Kinšt získal 62 hlasy a nebyl zvolen a Stanislav Koucký získal pouze 38 hlasů a také nebyl zvolen. Znamená to, že tedy vzkaz na NKÚ, že jeden kandidát zvolen je a dvě místa stále zůstávají neobsazená.

Tolik výsledky voleb, děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu předsedovi volební komise.

A nyní s přednostním právem požádal o slovo pan místopředseda Sněmovny Radek Vondráček. Prosím, pane místopředsedo, máte slovo.

Poslanec Radek Vondráček: Pane předsedající, děkuji za slovo. Dneska už tu zaznělo, že máme hodně práce a děláme pomalu, tak já budu velice stručný. Chtěl bych jenom poděkovat všem svým příznivcům. Chtěl bych říct, že se budu opravdu snažit, abych si tu důvěru zasloužil. Jako velký obdivovatel britské parlamentní tradice se budu snažit, abych se jako součást vedení Sněmovny choval nestranně a dodržoval veškerá demokratická pravidla naší debaty, a budu co nejmenší překážkou jako nový místopředseda hladkému jednání této Sněmovny. Ještě jednou děkuju všem. (Potlesk.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu místopředsedovi. A my se budeme zabývat prvním bodem dnešního odpoledního programu, jímž je

38.

**Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 181/2014 Sb., o kybernetické bezpečnosti a o změně souvisejících zákonů (zákon o kybernetické bezpečnosti), ve znění zákona č. .../2017 Sb., a zákon č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů
/sněmovní tisk 984/ - první čtení**

Z pověření vlády předložený návrh uvede pan předseda vlády Bohuslav Sobotka. Prosím, pane premiére, máte slovo.

Předseda vlády ČR Bohuslav Sobotka: Děkuji. Vážený pane místopředsedo, vážené poslankyně, vážení poslanci, přeji hezké odpoledne.

Vláda předkládá návrh zákona, kterým se mění zákon o kybernetické bezpečnosti a také zákon o svobodném přístupu k informacím. Tuto novelu vypracovali odborníci

z Národního bezpečnostního úřadu ve spolupráci s odbornou veřejností a věcně příslušnými ministerstvy. Vláda tuto novelu schválila na svém jednání 9. prosince loňského roku v souladu se svým plánem legislativních prací. Předkládáme tuto novelu, abychom zajistili transpozici směrnice Evropského parlamentu a Rady ze dne 6. července roku 2016 o opatření k zajištění vysoké společné úrovni bezpečnosti sítí a informačních systémů v Unii.

Tato směrnice má za cíl zvýšit a sjednotit standard bezpečnostních sítí informačních systémů, na nichž je dnes do značné míry závislé fungování celé naší společnosti a hospodářství. Tyto sítě a informační systémy představují totiž jeden ze základních prvků fungování vnitřního trhu Evropské unie a také předpokladu pro realizaci svobod, které jsou prosazovány v rámci Evropy.

Z věcného hlediska novela rozšiřuje osobní působnost už stávajícího zákona o kybernetické bezpečnosti na provozovatele základních služeb, správce informačních systémů základních služeb a provozovatele informačních systémů základních služeb, kteří působí například v oblasti energetiky nebo v oblasti dopravy, také na klíčové poskytovatele digitálních služeb, jako jsou platformy pro elektronické obchodování, vyhledávače a podobně. Na tyto nově regulované skupiny subjektů jsou vztaženy povinnosti zákona o kybernetické bezpečnosti, které od nich vyžadují, aby přijali odpovídající kroky v zájmu řízení bezpečnostních rizik, oznamování případů kybernetických bezpečnostních incidentů Národnímu bezpečnostnímu úřadu a dalším instancím. Zároveň předložený návrh zákona reflekтуje připomínky z praktické aplikace stávajícího, dnes účinného zákona o kybernetické bezpečnosti. Tyto připomínky formulovali zástupci odborné veřejnosti, se kterými Národní bezpečnostní úřad novelu projednával.

Součástí návrhu zákona je i změna zákona o svobodném přístupu k informacím, ze kterého se vypouští výjimka z poskytování informací v oblasti kybernetické bezpečnosti, a tato výjimka se přesouvá právě do zákona o kybernetické bezpečnosti.

Zmíněná evropská směrnice musí být v souladu s právem Evropské unie zpracována do našeho právního řádu ve lhůtě do 9. května roku 2018. Česká republika tedy potřebuje zavést všechna potřebná opatření, která povedou ke zlepšení její připravenosti na řešení kyberneticky bezpečnostních incidentů, na posílení spolupráce s dalšími státy EU. Vláda navrhuje účinnost zákona od prvního dne druhého kalendářního měsíce po jeho vyhlášení ve Sbírce zákonů a předpokládám, že vzhledem k rychlému termínu předložení by účinnost zákona měla nastat v této předpokládané transpoziční lhůtě.

Chci poděkovat za podporu tohoto návrhu zákona v prvém čtení a chci požádat o jeho přikázání do výboru Poslanecké sněmovny. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu premiérovi a prosím nyní zpravodaje pro první čtení pana poslance Romana Váňu, aby se ujal slova. Prosím, pane zpravodaji, máte slovo.

Poslanec Roman Váňa: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážený pane předsedající, v tomto prvném čtení začneme projednávat novelu zákona

o kybernetické bezpečnosti a další související zákony, které nám zde předkládá předseda vlády ČR. Návrh doplňuje stávající legislativu, jejímž pilířem je právě zákon o kybernetické bezpečnosti. Ten jsme schválili v roce 2014. Chtěl bych připomenout, že jsme byli jedni z prvních na světě, kteří takovýto zákon přijali, a zařadili jsme se tak mezi lídry v informační bezpečnosti.

V roce 2015 vláda schválila Národní strategii kybernetické bezpečnosti a postupně je naplňován také její akční plán. Nynější novela uvede v soulad naši národní legislativu se směrnicí o informační a síťové bezpečnosti, kterou přijal Evropský parlament a Rada Evropy (!?) následně tedy až po nás.

Návrh rozšiřuje působnost stávajícího zákona o kybernetické bezpečnosti na provozovatele základních služeb i správce a provozovatele informačních systémů ve významných odvětvích infrastruktury. Cílem je zlepšit připravenost státu na hrozbu kybernetických útoků.

Zákon počítá také s možností dobrovolného zapojení do systému národní kybernetické bezpečnosti i pro subjekty mimo okruh stanovených orgánů a osob. Zkušenosti z posledních let ukazují, že spolupráce s národními dohledovými pracovišti přináší podnikatelským subjektům i akademickému nebo neziskovému sektoru vysoce pozitivní efekty a že zájem o tuto spolupráci v oblasti kybernetické bezpečnosti díky metodickému působení národního dohledového pracoviště mohou vlastní infrastrukturu daleko účinněji bránit před kybernetickými bezpečnostními incidenty.

Dovolil bych si doporučit tento zákon do příkázání výboru a do dalšího čtení. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu zpravodaji. Otvíram obecnou rozpravu, do které se hlásí pan poslanec Klán. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Jan Klán: Děkuji za slovo. Vážený pane místopředsedo, vládo, dámy a pánové, dovolte mi jenom několik slov k tomuto zákonu o kybernetické bezpečnosti. Mám dojem, že to trošičku souvisí i s informačními systémy veřejné správy. Proto navrhnu příkazat tento výbor výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj. Už jsem to konzultoval s paní předsedkyní podvýboru pro eGovernment. Zajímaly by nás totiž určité věci, jakým způsobem to bude provázáno. Protože říkám, nějakým způsobem to navazuje. My budeme zavádět elektronizaci státní správy pomocí elektronických občanských průkazů, které budeme projednávat příští týden. Rádi bychom věděli, jakým způsobem tam bude zasahovat tato kybernetická bezpečnost, protože v době sítí je opravdu nutné – nutné – zavést tuto kybernetickou bezpečnost na vysokou úroveň, protože po sítích se šíří různé věci, ať je to xenofobie nebo nějakým způsobem dneska hodně citovaný Islámský stát a jeho teorie. Takže to je opravdu nutné monitorovat. S tím nemám problém. Otázkou je, jakým způsobem to bude hodně doléhat na naši elektronizaci státní správy, protože data budou rovněž kolovat po síti. Nás potom na výboru by zajímaly různé aspekty, jakými způsoby to bude propojeno, protože se jedná o transpozici (směrnice) Evropského parlamentu.

Takže to by bylo ode mne asi ve stručnosti všechno. V rozpravě se ještě jednou třeba přihlásím. Ale už dopředu avizuju, že navrhnu tento tisk přikázat výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Klánovi. Ptám se, kdo další se hlásí do rozpravy. Pokud se nikdo nehlásí, tak končím obecnou rozpravu. Ptám se na závěrečná slova pana navrhovatele, případně pana zpravodaje. Není zájem. Neviduji návrh na vrácení či zamítnutí tohoto návrhu zákona.

Budeme se zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání. Nejprve rozhodneme o přikázání garančnímu výboru. Organizační výbor navrhl přikázat předložený návrh k projednání výboru pro bezpečnost, jako výboru garančnímu. Navrhuje někdo přikázání jinému garančnímu výboru? Není tomu tak. Přistoupíme tedy k hlasování. Všechny vás odhlašuji. Prosím, abyste se přihlásili svými hlasovacími kartami.

Budeme hlasovat o přikázání výboru pro bezpečnost jako garančnímu výboru.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro, nechť zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 43. Přihlášeno je 109 poslankyně a poslanců, pro 109, proti žádný. Návrh byl přikázáný. Konstatuji, že tento návrh byl přikázáný výboru pro bezpečnost jako výboru garančnímu.

Organizační výbor nenavrhl přikázat tento návrh dalšímu výboru. Pan kolega Klán navrhl přikázat dalšímu výboru – výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj. Paní poslankyně Černochová, poté pan poslanec Laudát má ještě návrh. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Jana Černochová: Děkuji, pane místopředsedo. Vzhledem k tomu, že se záležitostmi kybernetické bezpečnosti zabývá vedle výboru pro bezpečnost i výbor pro obranu, a to z hlediska i rozpočtových nároků, které budou vznikat i z hlediska nějakých kontrolních mechanismů, doporučuji prosím, abychom se tímto návrhem zákona zabývali i na výboru pro obranu.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji paní poslankyni. Pan poslanec Laudát. Prosím, pane poslanče.

Poslanec František Laudát: Pane místopředsedo, dámy a páновé, velmi bych vás požádal o to, abyste podpořili, aby tento zákon šel do hospodářského výboru. Věcně, tematicky on patří do bezpečnosti jak vnitřní, tak vnější. Ale patří hodně moc do hospodářství. Byl bych rád, aby se už rozvinula debata o tom, kdo bude a jak redefinovat např. kritickou infrastrukturu, protože dneska bezpečnost sítí se týká veřejného sektoru, privátního sektoru. Oba tyto směry činnosti společnosti budou sdíleny na společných sítích, na cloudových strukturách apod. Tudiž moc prosím. Je to velmi racionální, abyste to poslali i do hospodářského výboru. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu předsedovi. Jestliže někdo nemá jiný návrh na přikázání, budeme hlasovat o návrzích postupně.

Nejprve budeme hlasovat o návrhu na přikázání výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro přikázání výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj, nechť zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 44. Přihlášeno je 124 poslankyň a poslanců, pro 91, proti 7. Návrh byl přijat.

Dále je tu návrh na přikázání výboru pro obranu, o kterém jsem zahájil hlasování. Kdo je pro přikázání výboru pro obranu? Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 45. Přihlášeno je 126 poslankyň a poslanců, pro 116, proti žádný. I tento návrh byl přijat.

Posledním návrhem je návrh pana poslance Laudáta na přikázání hospodářskému výboru, o kterém jsem zahájil hlasování. Kdo je pro přikázání hospodářskému výboru? Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 46. Přihlášeno je 128 poslankyň a poslanců, pro 117, proti žádný. I tento návrh byl přijat.

Konstatuji tedy, že garančním výborem tohoto zákona byl přikázán výbor pro bezpečnost a dále jsme návrh přikázali výboru pro veřejnou správu, výboru pro obranu a hospodářskému výboru. Končím prvé čtení tohoto návrhu zákona. Děkuji panu premiérovi i panu zpravodaji.

Dalším bodem jednání je

39.

**Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 326/1999 Sb.,
o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů,
ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony
/sněmovní tisk 990/ - první čtení**

Z pověření vlády návrh uvede pan ministr vnitra Milan Chovanec. Prosím, pane ministře.

Ministr vnitra ČR Milan Chovanec: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedající, vážené poslankyně, vážení poslanci, dovolte mi, abych z pověření vlády uvedl vládní návrh zákona o pobytu cizinců a další související zákony.

Hlavním cílem návrhu je posílit bezpečnostní prvky migračního procesu a mechanismy zamezující zneužívání ustanovení migračního procesu. Tohoto cíle chce vláda dosáhnout například změnou často zneužívaných ustanovení, efektivnějším využíváním utajovaných informací a změnou procesních ustanovení, která neodpovídají specifikum řízení o pobytu cizinců. Vláda těmito opatřeniami reaguje mimo jiné také na podněty výboru pro evropské záležitosti, který vládu požádal právě o posílení bezpečnostních prvků migračního procesu. Některá z navrhovaných

opatření jsou zároveň součástí vládního balíčku, jehož cílem je zvýšit vnitřní bezpečnost České republiky.

Návrhem jsou dále do českého právního řádu transponovány dvě směrnice Evropské unie, které upravují podmínky pobytu cizinců a příslušníků třetích zemí. Jde jednak o cizince, kteří mají být na území České republiky zaměstnáni jako sezónní pracovníci, jednak o cizince, kteří mají být na území České republiky převedeni k výkonu konkrétní kvalifikované pracovní pozice v rámci jednoho koncernu, tedy mezi jednotlivými složkami tohoto koncernu. Na tyto aktivity Evropská unie navazuje a vláda vlastními návrhy posiluje oblast takzvané ekonomické migrace, ale s tím, že jsme stále připraveni klást důraz na bezpečnostní rizika s tím spojená. Cílem vlády je podporovat takové formy migrace, která bude přínosem pro českou ekonomiku a Českou republiku a zároveň posílí její mezinárodní konkurenčeschopnost. Z tohoto důvodu návrh umožňuje vládě vytvářet konkrétní programy pro tuzemské zaměstnavatele a určité kategorie cizinců, jejich budoucích zaměstnanců. Těmto cizincům bude umožněn vstup a pobyt na území za výhodnějších podmínek. Vláda bude moci také pružně reagovat na aktuální nedostatek pracovníků v určitém odvětví.

Dále se navrhuje zavést povolení k dlouhodobému pobytu pro investory, kteří plánují v České republice uskutečnit významnou investici a v rámci ní vytvořit stanovený počet nových pracovních míst. Tito zahraniční investoři budou moci volit mezi standardním dlouhodobým pobytom, a tedy získat dlouhodobé vízum za účelem podnikání, anebo na základě nově stanovených mechanismů získat na území České republiky oprávnění na dva roky.

Návrh obsahuje také další změny, které vyplynuly z aplikační praxe a které je nutné provést i vzhledem k současnemu vývoji mezinárodní situace.

Cílem vlády je na jedné straně podporovat migraci, která bude přínosná pro Českou republiku, a současně pak zohledňovat bezpečnostní rizika s migrací spojená. Prioritou vlády v této věci je, aby do České republiky přicházela kvalifikovaná pracovní síla. Na druhou stranu není možné, aby se zhoršovala bezpečnostní situace ve městech a v oblastech, kam tito lidé přicházejí. Vláda a Ministerstvo vnitra v následujících měsících právě i z těchto důvodů provede a provádí určitý bezpečnostní sken právě v městech, kde je větší kumulace cizích zaměstnanců a zhoršuje se pocit bezpečí v těchto lokalitách.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu ministru. Nyní prosím zpravodajku pro první čtení paní poslankyni Zuzku Bebarovou Rujbrovou, aby nám představila příslušný zákon. Prosím, paní zpravodajko.

Poslankyně Zuzka Bebarová Rujbrová: Hezké odpoledne, kolegyně a kolegové. Legislativa v oblasti pobytu cizinců je zde měněna v podstatě každoročně, byť ve srovnání s ostatními zeměmi Evropské unie patříme, a to i pokud jde o její dodržování, k těm lepším. Důvodem zpravidla je – a je tomu tak i tentokrát – potřeba implementace nějaké další evropské směrnice. A že se k tomu něco přidá, je rovněž

obvyklé. V daném případě má být zajištěna transpozice směrnice z roku 2014 o podmínkách vstupu a pobytu státních příslušníků třetích zemí za účelem zaměstnání jako sezónních pracovníků a dále směrnice také z roku 2014 o podmínkách vstupu a pobytu státních příslušníků třetích zemí na základě převedení v rámci společnosti.

Nově se pak zavádí nový druh pobytového oprávnění určeného pro zahraniční investory, kdy jde o zvýhodnění podmínek k dlouhodobému pobytu pro potenciální investory z řad zahraničních podnikatelů.

A konečně, pokud jde o to něco navíc, dochází ke zpřísnění povolovacího procesu ve správním řízení ve věcech pobytu cizinců zavedením řady odchylek právní úpravy správního řízení ve jménu posílení bezpečnostních aspektů.

Některé z těchto otázek budou k diskusi a já navrhoji, aby proběhla na půdě výboru pro bezpečnost.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji paní zpravodajce. Otevím obecnou rozpravu, do které neviduji žádnou přihlášku. V případě, že se nikdo nehlásí, končím obecnou rozpravu. Ptám se na závěrečná slova. Není zájem.

Vzhledem k tomu, že neviduji žádný návrh na vrácení či zamítnutí, budeme se zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání. Nejprve rozhodneme o přikázání garančnímu výboru. Organizační výbor navrhl přikázat předložený návrh k projednání výboru pro bezpečnost jako výboru garančnímu. Navrhuje někdo přikázání jinému garančnímu výboru? Není tomu tak.

Budeme tedy hlasovat o přikázání výboru pro bezpečnost jako výboru garančnímu.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro, nechť zvedne ruku a zmáčkne tlačítka. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 47, přihlášeno je 133 poslankyň a poslanců, pro 118, proti žádný. Návrh byl přijat.

Organizační výbor nenavrhl přikázat tento návrh dalšímu výboru. Má někdo návrh na přikázání dalšímu výboru k projednání? Není tomu tak. V případě, že tomu tak není, konstatuji, že návrh byl přikázán výboru pro bezpečnost jako garančnímu. Končím prvé čtení tohoto návrhu zákona.

Přečtu ještě omluvy, které tady mám. – Děkuji panu ministrovi i paní zpravodajce. – Pan poslanec Ivan Gabal se omlouvá dnes od 15 do 16, pan poslanec Jaroslav Holík se omlouvá dnes od 16 hodin z pracovních důvodů, paní poslankyně Helena Válková se omlouvá dnes od 15 do 16 z osobních důvodů, paní poslankyně Marta Semelová se omlouvá dnes od 15 hodin do konce jednacího dne z důvodů neodkladného jednání v kraji, paní ministryně Michaela Marksová se omlouvá dnes z odpoledního jednání z pracovních důvodů. To byly omluvy.

Přejdeme k dalšímu návrhu zákona, kterým je

40.

**Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 553/1991 Sb.,
o obecní policii, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony
/sněmovní tisk 681/ - první čtení**

I tento návrh z pověření vlády přednese pan ministr vnitra Milan Chovanec. Prosím, pane ministře.

Ministr vnitra ČR Milan Chovanec: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedající, vážené poslankyně, vážení poslanci, dovolte mi, abych vám přednesl návrh na projednání v prvném čtení, a to návrh, který směřuje ke změně zákona o obecních policích.

Předkládaný vládní návrh novely plně zachovává stávající osvědčený a fungující model působení obecní policie a strážníků obecní policie. Předkládaným návrhem nedochází k rozšiřování pravomoci tohoto orgánu obce z kompetenčního hlediska.

Novela přináší zpřísnění kvalifikačních předpokladů pro výkon povolání strážníka. Konkrétně se jedná o bezúhonnost a spolehlivost. Současně však novela vychází vstříc požadavkům obcí a snižuje minimální věk strážníka na 18 let. Do 21 let však bude takový strážník sloužit bez služební zbraně.

Novela upravuje způsob uzavírání veřejnoprávních smluv mezi obcemi. Obce si nově budou moci poskytnout strážníky na základě veřejnoprávní smlouvy nejen v případě krizového stavu, ale též v případě určitých dejme tomu sportovních či společenských akcí většího rozsahu.

S ohledem na kontroverzní reakce, které návrh zákona vyvolává na půdě Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky, jsem připraven spolupracovat na přípravě pozměňujícího návrhu, kterým dojde k omezení rozsahu novely na tři základní body: Za prvé, snížení věku strážníka na 18 let, s tím, že by nedošlo ke změně zákona o zbraních a do dovršení 21 let by takový strážník pracoval bez služební střelné zbraně, jak jsem již říkal v předešlých větách. Za druhé, změna frekvence zkoušek odborné způsobilosti ze tří let na pět let, přičemž po čtvrtém opakování by docházelo k pravidelnému proškolení strážníků ve školících zařízeních s akreditací Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy. A za třetí, omezení možnosti strážníků měřit rychlosť pouze na území své obce, tedy dojde k vyloučení možnosti uzavřít veřejnoprávní smlouvu za účelem měření strážníků v jiné obci než své vlastní.

Pokud nebude vůle v Poslanecké sněmovně se vydat touto cestou, tedy tohoto kompromisního návrhu, jsem případně připraven tento návrh z Poslanecké sněmovny stáhnout.

Děkuji za pozornost, ale pevně doufám, že se nám podaří tyto tři body, které jsem zde přednesl, zakotvit do této novely.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Nyní prosím o stručné uvedení zákona pana poslance Bronislava Schwarze, který je zpravodajem tohoto návrhu zákona. A než mu

dám slovo, ještě od 17 hodin se dnes omlouvá do konce jednacího dne z pracovních důvodů pan poslanec Stanislav Berkovec.

Prosím, pane zpravodaji, máte slovo.

Poslanec Bronislav Schwarz: Děkuji, pane místopředsedo. Já jsem rád, že se konečně pan ministr dostal už na řadu se zákonem o obecní policii, a popisovat dál věci nebudu, budu pouze evidovat vaše vystoupení a případné už možné některé reakce, co jsem viděl od pana kolegy. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu zpravodaji za jeho stručné a jasné uvedení. Otevřím obecnou rozpravu, do které se jako první přihlásil pan poslanec Daniel Korte. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Daniel Korte: Děkuji, pane místopředsedo. Dámy a pánové, můj nezapomenutelný přítel Ivan Medek mi vštípil zásadu, že politik má mluvit stručně a jasně. A já se dnes té zásadě poněkud zpronevěřím, budu mluvit obširněji, než bývá mým zvykem, a budu mluvit také dosti obecně. Pokládám to za důležité, abych osvětlil svá ideová východiska, jež mě povedou k návrhu, který přednesu závěrem.

Já jsem žil stále ještě větší část života v nesvobodě, a proto jsem na její omezování zvýšeně citlivý. Úvaha první tedy, můžeme říci úvaha filozofická, se týká, jak by jinak, svobody.

Jsou různá pojetí svobody. Jedno pojetí svobody je negativistické. Svobodu vidí především jako zdroj nejistoty, která vytváří mnohost, a z této nekonečné množiny mnohostí pramení mnoho nebezpečí zneužití. Výsledkem je chaos, zmatek, neorganizovaný a neorganizovatelný. Myslím si, že velmi dobře to charakterizuje Karamazov, nikoli náš kolega, ale Mít'a Karamazov z Dostojevského románu, když říká: Široký, příliš široký je člověk, já bych ho zúžil. Myslím, že je zbytečné konstatovat, že takovéto pojetí svobody vede k autoritativním a totalitním režimům a že to je přímá cesta do gulagu.

Oproti tomu stojí pojetí jiné, pojetí, které vnímá svobodu jako dar, nevnímá ji negativisticky, negativně ani privativně, to znamená, jako že něco nemusím, svobodu od něčeho, ale vnímá ji pozitivně jako svobodu k něčemu, pro co mi svoboda otvírá prostor, k něčemu, co mohu dělat. Samozřejmě že je přitom možnost zneužití, že k nim nepochybňu při tomto pojetí dochází, ale přesto pokládám svobodu za vyšší hodnotu než možnost onoho zneužití, protože zároveň ruku v ruce se svobodou kráčí také smysl pro odpovědnost, smysl pro povinnost.

Řekl-li jsem, že svoboda je dar, možná spíše než dar je to jeden z nejskvělejších výdobytků naší euroatlantické civilizace založené na judaismu a křesťanství, na kultuře židovské, řecké a římské. A o každý dar je třeba pečovat, je třeba o svobodu znova a znova bojovat, chránit ji, bránit a pokud možno rozšiřovat. Myslím, že z toho, co říkám, je zřejmé, že patřím k adherentům tohoto pojetí svobody.

Nyní učiním drobnou digresi. V souvislosti s teroristickými útoky a dalšími bezpečnostními hrozbami dnes ve společnosti roste strach. Zároveň jsou přijímána

různá opatření k posílení bezpečnosti, která s sebou logicky nesou omezení svobody, její umenšení. Jde to kapku po kapkách, krůček po krůčku. Svoboda nemizí hned. Tato vláda rozhodla o navýšení počtu policistů o 10 %. Stáváme se tím policejním státem? Inu ještě asi ne. Zde ve Sněmovně jsme schválili zákon o ochraně státních hranic, který umožní vládě, ba dokonce pouze ministru vnitra bez souhlasu parlamentu uzavřít hranice. Znamená to, že nebudu moci vycestovat? No zatím asi ještě ne. Říká se "dočasně" a již jen to slovo má pro nás dříve narovené negativní konotace. Všudypřítomné kamery nás kontrolují na každém kroku. Orwell by se divil. Svoboda, zaručená, garantovaná svoboda nedotknutelnosti obydlí je pouhou iluzí. Policista může bez souhlasu soudu vstoupit do domu, aby vám zabavil legálně drženou střelnou zbraň, úředník může bez souhlasu soudu vstoupit k vám domů a čučet vám do kamen, čím topíte. Teroristé nás chtějí připravit o naši svobodu, jejímu konceptu nerozumějí, chtějí ji zničit. A my ze strachu před teroristy přijímáme opatření, jimiž se sami své svobody dobrovolně vzdáváme, čímž de facto realizujeme jejich cíle.

Nyní prosím poznámka číslo dvě, obecná, řekněme filologická. Zákonodárci, když v roce 1991 přijímali zákon o obecní policii, patrně vůbec netušili, jaký to nesmysl schválili a jaké to bude mít neblahé důsledky. Problém spočívá v nešťastném pojmu "obecní policie". Ten pojem je nesmyslný, a to jak z hlediska filologického, tak z hlediska vnitřní logiky. Slovo policie je odvozeno od řeckého slova polis, což znamená obec, v širším slova smyslu město, ale míní se tím město jakožto pospolitost. Město jakožto budovy je řecky asty. Tak je tomu ve všech odvozeninách. Politéo – jsem občan, polítés – občan, politéomai, jiný tvar téhož slovesa, znamená působím jako občan, čili pečuji o obec. To by nikdo z nás patrně dnes neřekl, protože my děláme přece politiku a i ve slově politika je obsažena polis. Takže obecní policie je zhruba stejný nesmysl, jako byla svého času lidová demokracie. Přeloženo do češtiny: lidová lidová vláda nebo lidová vláda lidu. Jak přeložit obecní policii, to tedy opravdu nevím. Vnitřně nelogický pojem to je proto, že zákon se sice jmenuje "o obecní policii", ale v textu se všude hovoří o obecních a městských strážnících. Čili bylo by správné, aby se ten zákon nazýval "o obecní stráži", protože ten výraz policie je v tomto případě nešťastný a zavádějící. V tom spočívají ty neblahé důsledky, neboť tím ménim setrvály trend srovnávat policii obecní s Policií České republiky, přiblížovat ji Policii České republiky. Je to trend, který trvá 25 let. A protože jsem člověk zlý a podezírávý, nikdo mi nevymluví, že na jeho konci, na konci téctohu snah, je služební poměr.

Poznámka třetí obecná je, co je vlastně úkolem nás poslanců. Mávat rukou, přijímat zde předložené návrhy? Nikoliv. Základní úlohou parlamentu je kontrolovat výkonnou moc. Což znamená také kontrolovat represivní složky moci a tímto chránit práva a svobody občanů. Moc je totiž hydra, která má tendenci se neustále roztahovat. A my jsme tady od toho, abychom té sani její přirůstající hlavy neustále sesekávali –

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Já se velmi omlouvám, pane poslanče, ale poslanci, zejména na levici, zjevně nevěnují pozornost vašemu projevu. Poprosím kolegy, aby přenesli své hovory do předsáli.

Poslanec Daniel Korte: Mně to zase tak moc nevadí. Přijdou akorát o moudra, která by mohla být v dalším životě užitečná.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Mně to velmi vadí, pane poslanče. Jsem za to placen. Prosím pokračujte. Děkuji.

Poslanec Daniel Korte: Děkuji. Jde přitom vždy o dvě strany téže mince. Represivní složky požadují stále více posílení svých pravomocí, aby mohly účinně vystupovat proti narušitelům práva, a parlament musí na druhé straně pečlivě vážit tyto požadavky, protože taková navýšení vždy s sebou přináší omezení svobod a práv nejen pro menšinu oněch narušitelů, ale i pro většinu všech ostatních občanů řádných. A přitom velmi často navýšení těchto pravomocí nevede ke zvýšení bezpečnosti, ale naopak ohrožení práv a svobod občanů tímto způsobem může být vyšší a horší než případné ohrožení ze strany nějakého běžného narušitele. Z hlediska těchto úvah tedy pravím, že by nemělo docházet paušálně k navýšování pravomocí represivních složek, nevyžaduje-li to nějaká mimořádná situace, například prudký nárůst zločinnosti. A v takové situaci prosím nejsme. Trestná činnost má nejméně dva poslední roky sestupný trend. Zato nám prudce stoupá počet odposlechů. Například v roce 2014 oproti roku předchozímu o 13 %. Tolik poznámka třetí obecná.

A nyní již poznámka v podstatě poslední týkající se obecní policie. Raději bych říkal obecní stráže. Předně bychom si měli ujasnit, co vlastně od obecní policie chceme. To je otázka číslo jedna. Otázka číslo dvě pak zní: Má se tato složka svými pravomocemi dále přibližovat k policii státní? A za třetí. Má dokonce vůbec suplovat její činnost?

Já osobně odpovídám na poslední dvě otázky záporně. Úkolem obecní policie je pomáhat udržovat pořádek v obci, zajíšťovat pořádatelsky bezpečnost při veřejných akcích a tak podobně a pomáhat občanům řešit praktické problémy, případně nějaké lokální konflikty. Neměla by v žádném případě suplovat státní policii, boj s pachateli kriminálních trestních činů, zatýkat, vyšetřovat, převádět a tak dále. A stejně si myslím, že by neměla suplovat policii dopravní. Její hlavní úkol by měl zůstat v oblasti preventivní. Ale pod pojmem prevence nemyslím, že by měla chodit po školách a pořádat besedy. Městská či obecní policie má být prostě trvale a neustále přítomna v ulicích, a to zejména v městech, kde hrozí nějaké narušení pořádku, a to na základě znalosti místních poměrů. A opět tou přítomností v ulicích nemyslím, že by mělo stačit dvakrát denně projet tou ulicí v Hamrech. Strážníci by prostě měli šlapat chodník. Chodit po ulicích stále se znalostí lidí, kteří tam žijí. Aby si takový strážník povšiml, že tamhle ve druhém patře se již druhý den v jednom bytě svítí. Kdo to tam bydlí? Aha, stará paní Nováková. A šel se tam podívat.

Proto jsem názoru, že naprosto není namísto navýšovat předchozími novelami již dosť navýšené pravomoci a oprávnění obecní policie. Naopak, měly by se ubrat. Strážníci by měli vstát z židlí od monitorů, vyjít od přepážek a do ulic. Neměli by považovat za svůj hlavní úkol nasazování botiček, odtahovalní aut a vybírání pokut, třebaže to plní městskou či příslušnou obecní pokladnu. Na druhé straně tam, kde se jedná o boj se závažnou trestnou činností, kde jsou nutná nezbytná narušení

svobod občanů, jako je například vstup do soukromých prostor či zabavování zbraně, by měla tuto činnost obecní policie vždy přenechat Policii České republiky a sama zasahovat jen v případě naprosto nezbytné nutnosti za účelem odvrácení bezprostředně hrozícího nebezpečí útoku na život, zdraví a majetek, tak jako je tomu v případě nutné obrany.

Nyní učiním digresi číslo dvě a podělím se s vámi o svůj nevšední zážitek svého posledního kontaktu s Městskou policií v Praze. Garážoval jsem na jedné rušné třídě v Praze 6, čili z garáže přes chodník jsem vjížděl do vozovky. Na garáži je cedule garáž vjezd. Na vozovce jsou žluté štráfy, přestože čas od času tam někdo zastavil. V takovém případě jsem obešel okolní podniky, holičství, kadeřnictví, restauraci, pekárny. No a když se nikdo k tomu autu nepřihlásil, zavolal jsem městskou policii. Přijeli rychle – za dvacet minut. Vystoupili z auta. Že by pozdravili – nepozdravili. Tvářili se důležitě, obcházeli auto, fotografovali a pak zastrčili za stěrač papírek a jali se nasedat do vozu. Já říkám: Pánové kampak? Jeden povídá: To se bude řešit ve správném řízení. Já mu říkám: Mně je úplně jedno, jak se to bude řešit. Já jsem vás povolal, abyste to auto odtáhli. Já totiž potřebuji vyjet. A jeden povídá: No, my tady odtahovku nemáme, to bychom ji museli volat až z Proseku. A druhý na to: My budeme mít odtahovku, až tady bude parkovací zóna. Já jsem říkal: Tak to je výborné. Až tamhle u trafiky zastaví někdo a zaběhne si pro cigarety, tak vystartujete sprintem zpoza rohu a zahájíte odtah. Na to vás užije. Takže laskavě konejte. Tak to se zavářili, že toho chci teda od nich hodně. Kupodivu z nějakého záhadného důvodu mě zlegitimovali a nasedli do auta a jali se telefonovat. Poté jeden sešrouboval okýnko, velkopanský mi podal občanský průkaz a řekl "už jede" a bez pozdravu odjeli.

Dámy a pánové, takové služby očekáváte a chcete od obecní policie? To opravdu chcete, aby obecní strážník mohl kdykoliv a od kohokoliv požadovat vysvětlení, kohokoliv zlegitimizovat a vyzyvat, aby se někam dostavil, či naopak komukoliv zakázat někam vstup? Což při extenzivním výkladu může znamenat také zákaz vstupu do obce vůbec, čili zákaz pobytu. Aby městský strážník mohl kdykoliv komukoliv dát dýchnout či popohnat ho na krev? Komukoliv cokoliv odebrat pod vágní zámkou, že lze míti za to, že věc by byla v přestupkovém řízení zabavena? Kdykoliv vstoupit do provozoven, do veřejných i neveřejných prostor nejen v provozní době, ale i mimo ni, a to i za použití sily, tedy v podstatě vykonat domovní prohlídku nebo prohlídku nebytových prostor bez souhlasu soudu, a to vše pod vágně formulovaným odůvodněním – lze míti důvodně za to, že... a tak dále. To opravdu chcete dát obecním strážníkům, z nichž deset procent si nedokázalo dodělat ani po sedmi letech maturitu, takováto oprávnění? Já tedy rozhodně ne.

Předložený tisk pokládám za neoprávnitelný, a proto navrhoji jeho zamítnutí v prvním čtení a vyzývám vládu, aby přestala s dalšími novelizacemi této normy, z nichž každá další je ještě horší než ta předchozí, a jala se pracovat na zbrusu nové normě zákona o obecní stráži v intencích, jak jsem o tom mluvil.

Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Já děkuji panu poslanci Kortemu. Dalším řádně přihlášeným do obecné rozpravy je pan poslanec Antonín Sed'a. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Antonín Sed'a: Děkuji, pane předsedající. Vážený pane premiére, vážení členové vlády, pane ministře, vážené kolegyně, kolegové, tak jak bylo řečeno panem ministrem, důvodová zpráva k novému zákona definuje změny, které mají zlepšit náležitosti veřejného pořádku, bezpečnosti a prevenci kriminality. S tímto cílem bude souhlasit určitě drtivá většina občanů. Základním problémem je však postupné zvyšování pravomoci obecních policistů, uvědomíme-li si, že původním posláním strážníků byla kontrola dodržování obecně závazných vyhlášek a nařízení. Předkladatelé sice tvrdí, že neposilují působnost a pravomoci obecní policie na úroveň Policie České republiky, ale v řadě ustanovení tomu tak je. Na druhou stranu souhlasím s tím, že je v řadě případů úprava nutná, aby se některé přestupy jednání, například spojené s hazardem či alkoholismem, mohly efektivně řešit.

Kardinální otázkou však je, kde je ta hranice mezi zajišťováním bezpečnosti občanů a ochranou jejich osobních svobod. A z posilování pravomocí mám také obavu, že může docházet k postupnému nahrazování působnosti Policie České republiky, což mimochodem připouští i důvodová zpráva v rámci menších obcí s ohledem na plynulost a bezpečnost silničního provozu.

Dalším problémem je, že pokud zvyšuji pravomoci, pak by se měla zvýšit i kontrola obecní policie. A pokud tomu tak není, pak je oprávněná obava z možného politického zneužití či obyčejné buzerace občanů.

Vážené kolegyně, vážení kolegové, pokud chci zkvalitnit činnost obecní policie, tak opravdu nemohu jít cestou snížení věku strážníka, jak je navrhováno, z 21 na 18 let. Taktéž nevidím důvod, proč se prodlužuje délka platnosti osvědčení z dnešních tří na pět let. Důvodem přece nemůže být, že tomu tak bylo před rokem 1996. Rozumím pravidelnému osvědčování odborné způsobilosti, ale obecní policisté by měli mít pravidelné školení v zacházení se zbraní. Obecní strážník by měl být z mého pohledu pomocník občana po vzoru londýnských policistů.

Pokud se odstraňuje termín žádost a zavádí se výzva, pak je zřejmé, že neuposlechnutí výzvy je již řešeno jako přestupek. Strážník je nově oprávněn požadovat předložení dokladů či jiných dokumentů, může vyžadovat fotografie z evidence občanských průkazů, informace z rejstříku přestupků toho kterého pachatele. Dochází k přesnější formulaci procedury výzvy – vydání zbraně.

Velkým problémem může být oprávnění vstupu do živnostenských prostor i po skončení prodejní nebo provozní doby, včetně možnosti použít sílu, podobně jako je tomu u Policie České republiky. To, co posiluje mé povědomí, že obecní policie má postupně v bagatelných věcech nahradit státní policii, je zvýšení oprávnění vyžadovat orientační vyšetření pomocí dechové zkoušky, odběru slin nebo potu, popřípadě provedení odborného lékařského vyšetření.

Přes všechny své výhrady nebudu navrhovat vrácení návrhu k přepracování, ale předpokládám, že v rámci projednávání ve druhém čtení dojde k úpravě tohoto zákona. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Seďovi. Dalším řádně přihlášeným do obecné rozpravy je pan poslanec Ivan Adamec. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Ivan Adamec: Děkuji. Vážený pane předsedající, kolegyně a kolegové, vážený pane ministře, kdykoliv se tady objeví jakákoliv novela zákona o městské policii, tak to vždycky vzbudí takovouhle diskusi. Já se přiznám, že vždycky z toho mám obavy, a říkám to ze své letité praxe vlastně člověka – zastupitele, starosty, který tu městskou, nebo obecní policii, jak chcete, řídí 18 let. Přiznám se, že po tom úvodním projevu tady jsem se trošku orosil, jestli se vlastně jedná o tutéž obecní policii, kterou už 18 let řídím.

Přiznám se, že já jsem odpůrce novel tohoto zákona, protože vždycky každá ta novela přinesla, řekl bych, ne úplně zlepšení vztahů. Ale to my konzervativní politici známe, že každá změna je vždycky jenom k horšímu. A tady si myslím, že nás to může čekat také.

Nicméně musím tady reagovat na některé věci, které se mi hrubě nelíbily. Protože představa, že by ty postupné novelizace měly vést k tomu, že z městské policie, ze strážníků se stanou služební strážníci, to znamená ve stejném gardu jako Policie ČR, tak to já hrubě nesdílím. A podle mě to nesdílí řada starostů. To tady padlo v tom úvodním, že to k tomu povede. Já tedy toto hrubě nesdílím, protože služební poměr zakládá povinnosti toho, kdo vlastně ten služební poměr vytváří, to znamená další finanční náklady do budoucna, výsluhy a takovéhle věci. To snad tady nikdo nechceme.

Já tedy musím říct, že městská policie – aspoň u nás – plní službu velmi dobře. Bez městské policie dneska si nedovedu představit, jak bychom zajistili veřejný pořádek. On se vždycky najde někdo, kdo řekne, že se srazil s někým, jehož chování se mu nelíbilo. Ta městská policie je snadný obětní beránek. Nakonec na policajty nadáváme všichni celý život, co si budeme tady vyprávět. Každý někdy jel rychle, každý někdy jel, jak neměl. Vždycky jsme narazili na některého policistu, jehož chování se nám nemuselo úplně líbit. A někdy se nám to nelíbí jenom prostě z toho důvodu, že se nechceme přiznat k tomu přestupku. Nechceme přiznat, že my jsme ta vinná strana, vždycky říkáme, že za to můžou ti druzí. Takže já bych se touto cestou rozhodně nevydával. Je potřeba se na to dívat s chladným rozumem.

Já jsem tady zaregistroval, že pan ministr říkal, že je ochoten tady přijmout jakýsi pozměňovací návrh, tak jsem to pochopil. Musím říct, že co se týká měření rychlosti, já si myslím, a ono to tady někde bylo v České republice, já jsem to zaregistroval, že si z toho někdo udělat výnosný podnik. Já si myslím, že většina těch smluv, které se s obcemi uzavírájí, rozhodně by neměla sloužit jenom k vyzobávání jednotlivých činností, to znamená měření činnosti. My máme řadu veřejnoprávních smluv a ani jedna není takovéhoto charakteru, vždycky je to komplexní soubor činností městské policie. A starostové okolních obcí to vitají, protože oni by se nikdy na tu obecní policii nezmohli. A to, že ji chtějí, znamená, že my dneska viceméně zajistíme službu od Rtyň v Podkrkonoší až po Pec pod Sněžkou. To znamená, zájem o to je

veliký a rozhodně stížnosti toho typu, co jsem tady zaslechl, jsem víceméně už léta nezaznamenal.

Co se týká třeba toho parkování, organizace dopravy, já si nedovedu představit, jak by v centrech dneska ta doprava vypadala. Prosím vás, odpusťte si Prahu. Praha je případ sám pro sebe. Já si myslím, že nelze posuzovat činnost městské policie podle Prahy. Ona řada činností podle Prahy se posuzovat nedá, tam je ta situace jiná. Nevzpomínám si, že by naše městská policie měla osobní vůz typu hammer, většinou to jsou škodovky, maximálně octavia combi u nás na horách 4 x 4, aby vyjely. A také si nedovedu představit, že by strážnice chodily jenom pěšky, i když to po nich samozřejmě chceme, protože největší prevence je, když uvidíte uniformu na ulici. Ale rozhodně se to nedá paušalizovat, že by to měli dělat vždycky.

Takže já osobně, pokud tuto novelu neprojednáme, pokud se vrátí, pokud by se tam měly dostat další věci, tak budu radši, když se ta novela stáhne, protože považuji tuto novelu v tuto chvíli za neúplně potřebnou. Takže chci říct, že nepaušalizujme to všechno. Mně vadí víc věcí. Třeba démonizace měření městské policie. Já vám řeknu, jak to je. Městská policie – já bych prosil o klid, pane předsedající. Mumlají mi do toho.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Máte pravdu, pane poslanče. Prosím kolegy, aby umožnili řečníkovi pokračovat v projevu a přenesli... Zvláště ctihonré poslance starosty, předsedy klubů a podobně. Děkuji.

Poslanec Ivan Adamec: Já se omlouvám, pane předsedo.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Ne, neomlouvat se panu předsedovi. Pan předseda rušil. Děkuji.

Poslanec Ivan Adamec: Také děkuji. Takže to démonizování měření. Já nevím, jestli to všichni víte, ale městská policie nemůže měřit, jak si zamane. Prostě nemůže. To tak nejde! Ona musí mít souhlas Policie České republiky na místech, kde může měřit. To tak opravdu není. A jestli si někdo myslí, že třeba naše městská policie měří proto, aby vydělala peníze, tak tomu není. To prostě není zajímavý byznys pro městskou policii. Ona to nedělá pro byznys, ona to dělá pro pořádek a pro bezpečí občanů. To přece tak je. Když si spočítáte náklady, kterou jsou s tím, a výnosy, tak neexistuje městská policie, až na výjimky, možná v Praze ano, která by si na svou činnost vydělala. To přece tak není. Ta městská policie stojí obec spoustu peněz.

Vidím, že opravdu to nikoho nezájímá, ale já se nedám.

Takže nedělejme si iluze. Mně je úplně jedno jako velitel městské policie, zda policie bude měřit, nebo nebude. Já se přiznám, že to přece není ta základní činnost, ale jsou to požadavky starostů obcí, ředitelů škol, města, kde je problém s rychlostí, kde se stávaly nehody. Mně spíš vadí jiné měření rychlostí a to jsou stacionární radary, kde vlastně projedete, aniž byste zjistili, že jste změřeni, a nakonec výsledek je ten, že vám přijde domů obsílka, a když zaplatíte, tak se vám nic nestane. Žádné body se neodmazávají, všechno v pořádku. Řada našich neukázněných řidičů naopak

zdržuje to přestupkové řízení, a když bylo roční, tak z 99 % ti potížisté měli úspěch, dneska je to trochu horší. Ale to je realita. Víte, jak se říká těm stacionárním radarům u nás v Krkonoších, když jedete do Pece? Zlatá brána do Krkonoš. A to nedělá městská policie, to dělá prostě městský úřad patřičný v tom místě. No je to tak. Dvůr Králové nad Labem, osm kamer, osm míst, kde prostě zaplatíte. To je realita. Já se přiznám, my máme taky jednu, ale ne na svém území, ale z úplně jiných důvodů. Chtěli jsme tam něco jiného, ale prostě to je realita. Takže tohle mně vadí víc než nějaký přenosný radar městské policie, která měří opravdu na místech, kde jí to určí Policie České republiky. Ale je to úplně jedno, jestli bude měřit, nebo nebude.

Co se týká organizace dopravy, tak když pojedete k nám na hory, do Pece, na Černou Horu, tak pokud nebude městská policie trutnovská regulovat dopravu a řídit dopravu, tak tam prostě nedojedete. Když jsou dny, kdy je na horách plno, tak prostě tam nedojedete, nezaparkujete. Bez nich se to udělat prostě nedá.

Takže já chci říct, aby tady nepadaly jenom takové ty negativní názory na městskou policii, ono je to velmi laciné to tady říkat, je to velmi laciné, nikdo nechce stavět městskou policii na úroveň Policie České republiky. To mě nikdy ani nenapadlo a myslím, že ani kolegy starosty, prakticky nikoho. Ale prosím vás, opravdu, novelizace, případně nové zákony, velmi opatrně, protože změny vždycky podléhají v tomto případě takovému populismu. Já to chápu. Když tady zrušíme měření, tak je to populární. To se ocení. Jsou volby, zrušíme to. Ale jestli je to do budoucna dobré, nebo špatně, to si tak úplně jistý nejsem, pokud tady jásavě to schválíme.

Takže já bych doporučoval skutečně, abychom se drželi toho, co říkal pan ministr. Pokud tam bude víc změn, tak ho prosím, ať to raději stáhne, protože nějaký paskvil, který zase přijde k nám dolů, kde omezíme pravomoci, a uděláme to tak, že ta městská policie bude lidem pro smích, tak to opravdu si myslím, že nikdo nechce. A nepletme si městskou policii s metropolitní policií v Americe. Tak to prostě není a nebude to tak nikdy. Městská policie by vždycky měla být služba občanům. A první, kdo se z toho zodpovídá, je ten starosta té konkrétní obce. Na něj chodí ty stížnosti, ten se s tím musí poprat, a ne tady parlament.

Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Dobré odpoledne, vážené paní poslankyně, vážené páni poslanci. Děkuji panu poslanci Adamovi za jeho vystoupení, a než budeme pokračovat v rozpravě – nyní je faktická poznámka pana Jiřího Koubka, ale předmíti si ještě dovolím konstatovat omluvy. Doufám, že nebudu žádnou opakovat, a to omluvu pana poslance Petra Kudely a paní poslankyně Hany Aulické Jírovcové, a to do konce jednacího dne. Pan kolega Kudela od 16 do 17 hodin.

Nyní pan poslanec Jiří Koubek s faktickou poznámkou. Prosím, pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Jiří Koubek: Děkuji, pane místopředsedo. Ke svému předčeňníkovi, jak je to v Praze. Tak podle mých informací ani v Praze ta městská policie na tom nevydělává, to jenom na uvedení. Přes 90 % těch pokut, které jsou uděleny, je právě

také na základě těch stacionárních měření, nikoli toho, že by ta městská policie měřila. Ta vyjíždí velmi sporadicky, dokonce bych řekl, mnohem méně měřit, než by si starostové jednotlivých městských částí přáli, a m.j. právě proto, že to musí posvětit Policie České republiky. To znamená, ona ani Praha v tomto směru není výjimkou oproti zbytku republiky, ani v Praze městská policie nevydělává na pokutách, na tom, že by si někde stoupla a chtěla vydělávat. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji kolegu Koubkovi i za dodržení doby k faktické poznámce. Mám další dvě faktické poznámky, kolega Ondráček ještě bude trpělivý. Paní poslankyně Jana Černochová a pan poslanec Adamec s faktickými poznámkami. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Jana Černochová: Děkuji, pane místopředsedo. Prostřednictvím vás – no právě, kolego starosta Koubku. Tento návrh je dobrý v tom, že rozšiřuje možnost mladým lidem nastoupit do nikoli služebního poměru, ale do zaměstnaneckého poměru k městské policii, protože ten věk 21 let, který je ve stávající úpravě, je omezení. A tady víme, jaká probíhá soutěž mezi příslušníky bezpečnostních ozbrojených sborů, do toho zástupců městské policie, a oni vlastně na začátku toho startu mají hendikep, protože jim všechny ty schopné muže a ženy, zdravotně schopné muže a ženy, předtím zlanaří ať už bezpečnostní sbory, nebo ozbrojené složky.

Takže bych se přimlouvala za to – a trochu jsem nemile překvapena, že jako členka výboru pro bezpečnost se dozvídám o nějakém komplexním pozměňovacím návrhu až tady, že prostě navrhovatel třeba alespoň po zástupci jednoho klubu, nemusíme tam být všichni jako členové výboru pro bezpečnost, nás neposadili ke stolu a neřekli: Heleďte, je tady návrh, který tady leží rok a půl, my si o něm myslíme, že není dobrý, že chceme, aby byl jiný, chceme udělat tyhle tři zásadní změny, které tu situaci zlepší. Co vy na to? A já vám říkám, že já bych na to řekla: Ano, pokud se ty změny skutečně omezí na to, co tady řekl pan ministr, tak já osobně s tím problém nemám, ale jenom mě, vážení kolegové z vládní koalice, opravdu mrzí, že nejste schopni s námi komunikovat tak, abychom tyto informace měli předem, tak aby tady neprobíhala ta debata, že si někdo připraví vystoupení, ve kterém logicky a v pořádku napadá některá ustanovení, která už ale v tom komplexním pozměňovacím návrhu vůbec nebudou. Ale to kolega Korte nemůže vědět, stejně jako to nemůžu vědět já, když nám to říkáte až tady nebo se to dočítáme z médií.

Takže berte to jako moji prosbu na vás, abyste tyto věci komunikovali tam, kde máte, na výborech, a pokud chcete, aby to tady proběhlo hladce, tak předtím, než se to vůbec dostane na první čtení. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní poslankyni Janě Černochové. Nyní pan poslanec Ivan Adamec také s faktickou poznámkou a pak se vrátíme do rozpravy. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Ivan Adamec: Ano, děkuji, pane předsedající. Kolegyně a kolegové, pane ministře, já se omlouvám Praze, protože samozřejmě správně mě opravil kolega Koubek. Ale ještě jsem chtěl říct jednu věc v souvislosti s tím, co říkala právě paní poslankyně Černochová. Maturita, strážníci bez maturity už dneska nejsou v pracovních poměrech strážníků, ti prostě museli odejít. Dneska všichni strážníci musejí mít maturitu. A když už se o tom bavíme, tak když děláme nábor na nové strážníky, tak mohu říct, že dneska sehnat strážníka je velký problém – a zvlášť v dnešní době – s maturitou, protože těch alternativ pro mladé lidi je celá řada a skutečně dneska do té městské policie chodí ti, kteří budou to mají v rodině, nebo jsou to chlapci, kterým trochu chybí vojna, nebo mají nějaký vztah ke zbraním, k pořádku, k službě veřejnosti. Ale je to opravdu problém. Takže to jsem jenom chtěl vysvětlit, že bez maturity dneska už ani ránu.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Ještě faktická poznámka pana poslance Michala Kučery, ještě počká kolega Ondráček. Prosím, pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Michal Kučera: Děkuji za slovo. Mně víceméně vzal z úst faktickou poznámku kolega Adamec, protože já to považuji za zásadní problém, to, že dnes strážníci městské policie musí mít maturitu. Je to poměrně dost limitující a myslím si, že jsou činnosti, které lze vykonávat i bez maturity. Konkrétně mluvím o našem městě. Máme tedy obrovský problém najít lidi, kteří by splňovali tyto kvalifikační požadavky. Samozřejmě lze na to pohlížet různými způsoby. Je fakt, že tento kvalifikační požadavek již platí, tzn. my už nemáme žádné policisty nebo strážníky s tím, že by neměli maturitu, je samozřejmě možno je převést jako civilní zaměstnance, ale myslím si, že to řešení, to, že by strážníci neměli mít, nebo nemuseli mít na některé činnosti, které zajišťují, maturitu, je postup správný.

Pokud bychom se ještě podívali na to, že samozřejmě od nás odcházejí městští policisté do Policie České republiky, od státní policie odcházejí třeba k armádě, jsou jim nabízeny lepší podmínky tím, že jsou tam třeba výsluhy atd., do toho se nechci nějak moc pouštět. Chtěl jsem jenom upozornit na maturitu jako takovou, že to je poměrně dost limitující.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. A nyní pan poslanec Zdeněk Ondráček a poté s přednostním právem pan ministr vnitra. Prosím, pane poslanče, máte slovo v rozpravě.

Poslanec Zdeněk Ondráček: Děkuji, pane předsedající. Vážené kolegyně, vážení kolegové, při projednávání tohoto bodu bylo řečeno mnohé, ale ne všechno úplně je tak, jak je ve skutečnosti. Samozřejmě můžeme diskutovat o tom, jestli obecní a městské policie potřebujeme a zda by tyto činnosti, které se stále čím dál více blíží činnostem Policie České republiky, měli vykonávat strážníci, anebo zda by bezpečnost jako takovou měla v České republice zajišťovat pouze Policie České republiky. Pokud jsme před více než 20 lety přešli na model, že vedle Policie České

republiky budeme mít také obecní a městské policie, je to politické rozhodnutí, které tenkrát bylo, a je teď na nás, abychom řekli, co od strážníků v městské policii vyžadujeme. Samozřejmě je na nás zákonodárcích, abychom vytvořili nějakou vyváženosť mezi pravomocemi a ochranou práv a svobod občanů. Zde mohu plně souhlasit s panem poslancem Kortem.

Pokud však někdo vykonává činnost strážníka městské policie, tak pro mnoho občanů je celkem jedno a nedokážou rozlišit, s kým komunikovali. Jestli to byl strážník, anebo jestli to byl policista Policie České republiky. Pro ně to byl prostě policajt. Hanlivým výrazem řečeno.

Pokud zde bylo zmíněno, že trestná činnost má sestupný trend, tak já bych řekl, že statisticky sestupný trend má pouze evidovaná trestná činnost. Pak je trestná činnost, která není Policií České republiky evidována, a i v materiálu Ministerstva vnitra a Policie České republiky, který se jmenoval Koncepce rozvoje policie do roku 2020, bylo na myslím straně 12 uvedeno, že za statistickým poklesem kriminality může být i to, že mnoho lidí při tom, jak je dneska trestná činnost policisty vyšetřována, prostě rezignovalo a tzv. bagatelní trestnou činnost prostě neoznamuje. Takže nenechme se uchláčolit tím, že statistika říká, že trestná činnost v celkových počtech klesá. Ano, statisticky klesá, ale v celkových číslech si dovolím tvrdit, že zůstává stejná, protože taková je prostě skutečnost a tak jsem to za více než 23 let služby u policie registroval.

Byl bych rád, kdyby – a zde zas budu souhlasit s panem poslancem Kortem – kdyby městská policie nesuplovala práci Policie České republiky. Myslím, že by neměla ani práci Policie České republiky nahrazovat. Měla by být však partnerem policistů a je to ta policie, a je teď úplně jedno, jestli ji budeme nazývat policií, anebo jak pan poslanec Korte říká, že by byl pro změnu názvu, zůstaňme u názvu obecní policie, má být vidět. A strážníci obecních a městských policí jsou právě ti, kteří jsou vidět v ulicích nejčastěji.

Je to i z toho důvodu, že pro policii a policisty České republiky jsme zde, nebo řeknu vy, kteří jste zde déle než jedno volební období, vytvořili tak neskutečné byrokratické předpisy, a vinna je i Evropská unie, protože kdejakou kravínu, a dovolte mi použít tento výraz, jsme povinni od nich převzít. A dnes poučení poškozeného v jakékoli věci už má sedm stránek textu. Něco neskutečně byrokratického. Proto jsme my policisty Policie České republiky v podstatě i svou činností vyhnali pouze do těch kanceláří a policii na ulici supluje pouze dnes v podstatě jenom policie nebo strážníci v ulicích městských.

Bylo zde zmíněno – a kdysi, když to sem doputovalo, tak média hovořila o tom, že pan poslanec Bronislav Schwarz chce odebrat strážníkům městské policie možnost měřit rychlosť. Já jsem se s kolegou, který prošel jak policií státní, tak policií městskou, o tomto tématu bavil a on mně řekl, že to pravda není. Že to zase pouze novináři vytrhli z rozhovoru, který s nimi činil. A možná že se k tomu i kolega sám vyjádří.

Bylo zde zmíněno mým starostou obce, nebo města Trutnov, kolegou poslancem Adamcem, jak funguje Městská policie v Trutnově. A já mohu říci, že Městská policie v Trutnově je plně hodnotným partnerem Policie České republiky v městě

Trutnov a spolupráce mezi těmito dvěma složkami je ku prospěchu všech občanů našeho města. A nejen občanů našeho města, protože veřejnoprávní smlouvy, které má Městská policie v Trutnově uzavřeny, a pan kolega Adamec to zmínil, od Rtyň v Podkrkonoší až po Pec pod Sněžkou, ale i směrem na západ, Hostinné – Hostinné jsme vypověděli, Hostinné už ne –, tak ta práce strážníků městské policie tam vidět je. A nikdo z policistů České republiky si neumí představit, že by v případě potřeby tam strážníci nebyli jako první, kteří dojedou, anebo obráceně, že by strážníci nebyli na místě kolikrát první před Policií České republiky.

Problémem někdy bývá komunikace, ale to není o složkách, to je o lidech. A jestli to, a vím, že to částečně nefunguje zde v Praze, možná i v jiných městech, tak vězte, že to je pouze o lidech, protože když to může fungovat v podhorském okresním městě, může to fungovat ve kterémkoli jiném městě a záleží na lidech, jestli chtějí anebo nechtějí.

Měření rychlosti. Pokud bychom, a zde o tom bylo hovořeno, chtěli odebrat tu pravomoc strážníkům městské policie, je to absolutní nesmysl. Protože vém okrese, okrese Trutnov, máme čtyři, resp. teď nově vzniklou, pět městských policií. Z toho dvě městské policie mají radar a měří, radar přenosný. Pak máme dohromady devět stacionárních radarů, které zaznamenávají průjezd a následně si vás předvolají k projednání přestupku. Dopravní policie v dohledu nad silničním provozem v bývalém okrese Trutnov, územním odboru, má dneska pět, slovy pět bývalých inspektorů dopravní policie, tzn. policistů, kteří dohlížejí nad silničním provozem. Policie České republiky má jeden přenosný radar a jeden radar zabudovaný v autě. Pokud bychom je dovybavili i radary, které bychom odebrali městským policiím, každý policista by mohl mít svůj radar. Akorát nevím, jak by fungovaly, takže by to leželo někde ve skladech. Jak by se zklidnila, resp. naopak zhoršila bezpečnostní situace a ukázněnost řidičů, víme moc dobře.

Bыло такé zmíněno, že strážník městské policie může měřit rychlosť jízdy pouze na místech, ale také v časech, které má odsouhlaseny dopravní policií daného územního odboru. To znamená, nikdo a žádná městská policie se nemůže rozhodnout vzít si svůj radar a jít kamkoli se postavit, jak vy říkáte, někam za buk a tam měřit. Vždycky to je místo, které je odsouhlaseno dopravní policií. Jsou to místa, která jsou dobře natipována právě pro časté porušování pravidel silničního provozu, pro vysoký výskyt dopravních nehod, popřípadě jiných prohřešků v silniční dopravě.

A jak je to s pokutami? Pan kolega poslanec Adamec řekl, že to není byznys pro městskou policii. Pokud uloží pokutu policista České republiky za to, že vás změří, a dojedou vás na místě, takzvanou blokovou pokutu zaplatíte na místě a peníze jdou do rozpočtu České republiky. Pokud vás takto zastaví strážník městské policie, jdou tyto peníze do rozpočtu obce, odkud strážník je.

Stacionární radary jako takové, pan kolega Adamec zmínil – neřeší přestupy na místě a zpracovávají data a posílají ke správnímu řízení. Ke správnímu řízení jdou do té obce s rozšířenou působností, kde ten radar je, a poté se stávají příjemem takové obce. Pokud by takový stacionární radar převzala Policie České republiky, nic se nezmění, peníze nepůjdou do státního rozpočtu České republiky, data budou stejně vyhodnocována, jako jsou vyhodnocována teď, akorát je nebude vyhodnocovat

strážník městské policie, ale policista České republiky a příjmem budou do obce, která je bude projednávat ve správním řízení. Takže stát bude muset znáborovat, a nebudeme řešit, jak se daří nábor k policii, o tom budeme možná hovořit zítra, bude muset najmout další lidi, kteří budou schopni ze stacionárních radarů data vyhodnocovat, zpracovávat a materiály postupovat ke správnímu rozhodnutí obcím s rozšířenou působností. Takže se v podstatě nic nezmění, obce budou stále přijímat peníze ze stacionárních radarů. Pokud se rozhodneme takové radary zrušit, samozřejmě je to možnost. Sami si snad umíme představit, jak bude fungovat bezpečnost v takových místech, a nechme si klidně říct statistická data. Tam, kde se radary instalovaly, průjezdové radary, snížil se počet lidí, kteří porušují rychlosť jízdy v obci nebo v daném vybraném úseku, a snížil se tam i počet dopravních nehod, popřípadě jiných událostí v silničním provozu. To nic nepřinese.

Pan ministr zde hovořil o možných třech pozměňovacích návrzích:

Snížení věkové hranice, kdy by se občan České republiky mohl stát strážníkem městské policie, ze současných 21 na 18 let. Policistou České republiky může být občan starší 18 let s maturitou, fyzicky a psychicky odolný, splňující podmínky. U strážníka jsou dnes ty samé podmínky, to znamená maturita, fyzická a psychická odolnost, ale věk 21 roků. Pokud bychom přišli na to, že je velká podobnost v práci policie a strážníka obecní policie, můžeme s takovým návrhem klidně souhlasit. Akorát si neumím představit, že by takový občan, takový strážník měl dva roky chodit a plnit svoje úkoly strážníka městské policie, kdy občan, znova říkám, nerozezná, jestli se jedná o policistu, nebo strážníka beze zbraně. V tom případě bych, pane ministře, byl pro to, abychom radši novelizovali zákon o stfelných zbraních a dali tam i tu výjimku, aby strážník městské policie, který je zaměstnancem v pracovním poměru k obci a je strážníkem městské policie, mohl mít zbrojný průkaz pro výkon své práce už od 18. roku věku, nikoliv až od 21. roku, jak to říká současný zákon o zbraních a střelivu.

Odborná způsobilost. Současný strážník prochází v periodických zkouškách periodickým přeškolováním v současné době jednou za tři roky. Pan ministr hovoří, že by to mohlo být až po pěti letech. Uměl bych si představit po pěti letech, klidně, ale to by tady nesměla fungovat tato Poslanecká sněmovna, která je schopna vyprodukovať novelu jakéhokoliv zákona třeba pětkrát až šestkrát do roka. Protože strážník městské policie je člověk na ulici a ten musí mít poměrně širokou znalost právních předpisů v činnostech, na které on dohlíží a koná. A jestli tady budeme pracovat tak, jak pracujeme, a dávat každý co měsíc nebo dva novelu trestního rádu, trestního zákona, zákona o živnostenském podnikání a dalších a dalších, ty, které on ve své pravomoci kontroluje, tak si myslím, že to není správné a měli bychom dál držet periodické období tří let. Naopak možná bych byl pro to, abychom k takovým odborným zkouškám dospěli i u policistů České republiky, aby i oni museli, pokud jsou zařazeni na takových místech, prokazovat svoji odbornou způsobilost k výkonu svého povolání.

O měření rychlosti jsem hovořil, takže není potřeba o tom dále diskutovat.

Zákon jako takový, budu rád, pokud projde do druhého čtení, budu rád, pokud o něm budeme moci diskutovat nejen ve výboru pro bezpečnost, ale také v podvýboru

pro policii a obecní policii. Budu rád nápodcen k takové formulaci, abychom vytvořili zákon, který bude pro občany této republiky, a mohli jsme i říci, že strážník městské policie je, byť není policistou, součástí bezpečnosti České republiky a můžeme se v případě potřeby na něj obrátit a budeme v něm mít člověka, který nám poskytne odbornou profesní práci. Takže se přimlouvám za to propustit tento materiál do druhého čtení a jednat o něm ve výborech.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Zdeňku Ondráčkovi. Nyní s přednostním právem pan ministr vnitra a po něm také s přednostním právem pan zpravodaj. Pane ministře, máte slovo.

Ministr vnitra ČR Milan Chovanec: Děkuji. Vážený pane místopředsedo, chtěl bych reagovat na některá fakta z debaty, která proběhla.

Já jsem ten poslední, který by chtěl brát pravomoci Policie České republiky a přesouvat je na městské policie. Městské policie se staly součástí určitého bezpečnostního prostředí a já si nemyslím, že je ambice této normy jim navýšovat pravomoci, spíše je to v rozsahu, ve kterém to bylo. A vzhledem k tomu, že jsme debatovali složitost této normy s experty této Poslanecké sněmovny, naposled jsem o tom debatoval s panem předsedou Váňou, předsedou výboru, tak jsme se dohodli na tom, že bychom tedy, aby norma měla šanci projít, aby byla reálná šance se někam posunout a vylepšit stávající stav, předložili Poslanecké sněmovně komplexní pozměňovací návrh, který by zahrnoval pouhé tři body, v nichž by se měnila stávající legislativa. Byl by to pozměňovací návrh, který bychom byli schopni spolu s výborem připravit, jsme připraveni na něm participovat.

Snížení věku strážníků na 18 let. Z našeho pohledu je to cesta správným směrem, protože v současné době v tom prostředí České republiky se o mladé muže a ženy uchází několik bezpečnostních sborů, Policie České republiky, městské policie, hasiči, armáda a další a další. My pouze chceme zvětšit množinu mladých lidí, kteří by měli chuť a zájem sloužit státu, ale samozřejmě i obcím. Já si nemyslím, že je dobré, že celníci přetahují policisty, že policisté přetahují městské policisty. To je stav, který tady byl, je a bude, ale nemůže to být masový jev. To si prostě nemyslíme, že je správně, a proto tedy navrhujeme, aby došlo ke snížení na 18 let.

Vzhledem k tomu, a můžeme o tom vést hodinovou polemiku – policista ČR nastupující k policii má za sebou poměrně dlouhý výcvik, roční výcvik. Myslíme si, že tam je kladen větší důraz na zatížení těchto lidí, a proto si myslíme, že sloužit se zbraní u Policie ČR opravdu od 18, potažmo 19 let lze. Tady jsme přesvědčeni o tom, že by měla zůstat hranice 21 let, ale jsme připraveni k debatě ve výborech. Chápu, že dnes občan ČR může získat zbrojní průkaz už v 18 letech, a to i pro svoji ochranu a obranu. Otázkou je, jestli by ji měl mít příslušník městské policie, nebo neměl. Ved'me o tom debatu. Já jsem připraven k argumentům, které budou dány na stůl, dát argumenty naše a uvidíme, pokud se shodneme.

Frekvence zkoušek po pěti letech. Já si myslím, že frekvence pětiletá je v pořádku, a myslím si, že potřebujeme strážníky i policisty víc na ulici, než aby tedy skládali zkoušky. A pětiletý cyklus experti Ministerstva vnitra považují za dostatečný.

Omezení možnosti strážníků měřit rychlosť pouze na území své obce. Já si myslím, že když zákonodárce před lety schvaloval vznik městských policií, tak bezesporu si nemyslel, že by prioritou a hlavním cílem mělo být měření rychlosti, a tady pouze a jenom říkám, že pokud si menší obec od té větší, která má městskou policii, na základě veřejnoprávní smlouvy de facto půjčí, zapůjčí strážníky, není možné, aby to bylo pouze a jenom za účelem měření rychlosti. To prostě není cílem městské policie. Pokud si je půjčí za jiným účelem – zachování veřejného pořádku, pokud si je půjčí za účelem nebo najme na základě té smlouvy, na základě potřeby pro sportovní, kulturní akce, tak je to v pořádku, ale měla-li by si tedy na základě této veřejnoprávní smlouvy najmout pět strážníků, kteří nebudou dělat nic jiného než měřit rychlosť, tak si myslím, že to je proti duchu toho zákona. A to je to, co jsem tady říkal. Pouze a jenom v tom případě, že by si ji vedlejší obec na základě veřejnoprávní smlouvy najala. To, že měří rychlosť ve své vlastní obci, je v pořádku. Tak to má být a tam já nevidím žádný problém.

Toto jsou tři body komplexního pozměňovacího návrhu, kde jsme si mysleli, že existuje shoda k tomu, abychom tu normu mohli drobně vylepšit. To je nabídka, se kterou jsem dnes přišel, protože vím, že debata bude velmi složitá. Za debatu, která byla, děkuji. Ještě nekončí, ale pouze jsem chtěl uvést některé věci na správnou míru.

K tomu, co říkal pan kolega Ondráček prostřednictvím pana předsedajícího. Tato Sněmovna neví kolikrát novelizuje jakou normu. Já si nemyslím, že by vnitro se chovalo tak zpozdile, že by sem nosilo něco šestkrát sedmkrát za sebou během těch tří let, co jsem tady, a Sněmovna je vždy vyměněna, pane kolego, na základě svobodných voleb a čeká to i tuto za pár měsíců, takže uvidíme, jaká nová bude a jaká pravidla pro své fungování přijme. Já doufám, že to budou pravidla v dílci zákona ČR.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu ministru vnitra a nyní s faktickou poznámkou pan kolega Milan Urban, poté pan zpravodaj s přednostním právem. Prosím, pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Milan Urban: Děkuji za slovo. Asi se divíte, proč já k této tematice. Nicméně dvě poznámky. Jednu takovou jizlivější. V Praze jsem neviděl na chodníku městského policista hodně dlouho. Tedy viděl s fotákem a za ním stála odtahovka, ale jinak ne. Ale kvůli tomu jsem nevystoupil.

Chtěl bych se zeptat, jestli existuje statistika, kolik peněz vybere městská policie a státní policie na pokutách celorepublikově. A pokud taková statistika existuje, tak by mě zajímalo, jestli tyto prostředky vybrané od občanů ČR, případně cizinců, byly zpátky využity pro bezpečnost občanů ČR, jestli takový přehled a statistika existuje. Mám totiž obavu, jestli se z toho nefinancují koupaliště nebo jiné ztrátové podniky v rámci ČR. Čili kdyby mě mohl někdo uklidnit, že to tak není a že se to zpátky vraci občanům ČR pro zajištění jejich bezpečnosti. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu kolegovi Urbanovi i za dodržení času k faktické poznámce. Jistě zajímavý dotaz. Nyní pan zpravodaj s přednostním právem, poté kolega Koločná. Prosím, pane zpravodaji, máte slovo.

Poslanec Bronislav Schwarz: Děkuji, pane místopředsedo. Já nebudu dělat ještě shrnutí, protože mě čeká ještě vystoupení kolegy Koločná, ale já bych chtěl jenom teď ještě jako zpravodaj využít a během chvíličky vám říct – prosím vás, padly tady pravdy, padly tady věci, že úplně rozum nad tím zůstává stát. Protože když starosta neví, jak mu funguje městská policie, tak to je pro mě překvapením. Já bych vás chtěl všechny upozornit z praxe, prosím vás, městská policie – nebudu se bavit o zákoně – je vizitkou vedení města. Vždycky měla být, bude a je vizitkou. Když se mění volby, tak si někteří noví kandidáti nebo politické strany říkají, jak ji změní, jak udělají. A opravdu, je to pouhý odbor města. Řídí ho starosta nebo pověřený zastupitel nebo místostarosta, a tak jak ho řídí, tak se pracuje. Já bych vás chtěl všechny požádat, abychom nedělali lidovou tvorivost, protože opravdu, pokud starosta si řídí městskou policii tak, že jim koupí radary a měří si, je to věc těch občanů, jestli to trpí, nebo chudáci ti projíždějící občané, kteří nemají ve volbách v té obci možnost změnit starostu, vyhodit ho, prosím vás, já to řeknu lidově a dát si jiného, aby změnil chod městské policie. Je to smutné.

Ale jsou městské policie, které pracují ve prospěch občanů, jak mluvil pan Urban, společně se státní policií udělají kus velké práce. Myslím si, že v jedné takové jsem i pracoval na Mostecku a v Mostě a měl jsem štěstí to, že bylo vedení nakloněno. Neměřili jsme rychlost. Měli jsme dva radary za milion. Neměřili jsme rychlost. Takže to záleží opravdu vždy – a vy to všichni znáte, jste tady starostové, hejtmani bývalí, je to vizitka města. A to, že jeden strážník se splete nebo je méně inteligentní, nepozdraví pana Korteho nebo mu dá pokutu, o tom to není prosím vás. Je to o tom, že starostům jsme konečně dali moc podílet se na veřejném pořádku. A to, že pomáhají, to je vývoj doby. Já jsem si také nikdy jako státní policista v minulosti nedovedl představit, že strážník městské policie mi přivede celostátně hledanou osobu nebo loupežníka, který vyloupil benzínovou pumpu, ale pokud na tu pumpu zavolá poškozený a přijede tam ten strážník, tak nemůže a nechce čekat, až přijede někdo jiný za půl hodiny, ten dělá něco jiného. Prostě ho zabalí. Já vám napovídám. Je to jenom o fungování, jak si to přeje politické vedení, a myslím si, že města dneska ve prospěch občanů ty strážníky vedou ve většině měst, tak jak jsem viděl.

K otázce pana Urbana. Městská policie v Mostě stojí 60 milionů, na pokutách vybere 14 milionů ročně. Já vám odpovídám za sebe. Statistika existuje. Pokud někdo dokládá, tak je tzv. kolegium městských policií v naší republice a tam je statistika. Pokud vám ji nepošlou, tak vám ji doložím já a ukážu vám, která města kolik zadřezala pachatelů, kolik zachránili lidských životů, protože za ty peníze se nakupují i přístroje, které rozchodi člověka, který má výpadek srdeční činnosti. Takže opravdu záleží na tom, jak se to vede. Věřte mi.

Chci vás požádat, neřešme lidovou tvorivost, neskácejme některým novinářům na to, že vytrhnou něco z kontextu. Někde je třeba opravdu měřit rychlost, někde je opravdu třeba hledat pachatele, chytat, někde je třeba dělat jenom veřejné pořádky a pejskaře. Ale zákon musí být celistvý a městská policie, tak jak byla v roce 1991

založena, tak se chodilo ještě na vojnu, pane ministře, vy si to musíte pamatovat, a ti kluci přišli z vojny – narázím na 18 a 21 let – a pak šli k městské policii. Dneska vojna není, a proto už od 18 let se mohou někde flákat, jsou na úřadu práce a čekají až do 21 po brigádách, že se třeba stanou strážníky. To jsou důvody.

Ted říkám ve zkrácenosti důvody, proč já podporuji – ne důvody pana ministra, ale i moje, protože jsme o nich diskutovali. Těch pět let není kvůli tomu, že bychom ztratili odbornost, ale i ti strážníci jsou lidé a města potřebují peníze. A ten kurz stojí hodně peněz. A pokud po třech letech posíláte strážníky v počtu městské policie 130 jako v Mostě, tak mně to ročně stálo asi 250 tisíc, ty kurzy, protože to je po třech letech. A nervy těch strážníků, když každé tři roky mohou přijít o zaměstnání, to je také docela síla.

Takže jenom pro vaši informaci. Pokud se výuka pojme po pěti letech, ušetří to města a strážníkům to neubere na jejich inteligenci a na chytrosti. Oni jí musejí mít z praxe. A opět, záleží na jejich veliteli, starostovi, tom, kdo je vede, protože můžou chodit každý rok na kurz, a pokud budou vedeni směrem, který si to město nepřejí, nebo lidé si nepřejí, nebo dělají prostě lumpárny, tak je stejně budou dělat a můžou chodit do kurzů, jak chtějí. Takže těch pět let vítám kvůli ušetření peněz a psychice strážníků i počtu kurzů.

To je důvod, který jsem chtěl říct já. Proto vás na závěr jako zpravodaj, ale i jako poslanec, ale i člověk, strážník, žádám, abyste nedělali lidovou tvořivost, a jenom praxe, praxe, vzpomněli si, jak to v těch městech je. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Ted máme trošku složitost, protože mám tři faktické poznámky, a pana ministra se ptám, jestli chce přednostní právo, nebo také čtvrtou faktickou poznámku. Čtvrtou faktickou. Dobře.

Nyní pan kolega Adamec jako první s faktickou poznámkou, připraví se kolega Zlatuška s faktickou poznámkou, poté pan poslanec Svoboda také s faktickou poznámkou a čtvrtá bude pana ministra a poté řádně přihlášený kolega Kolovratník. Prosím, pane poslanče, máte slovo k faktické poznárnice.

Poslanec Ivan Adamec: Děkuji. Pane předsedající, pane ministře, kolegyně, kolegové. Já řeknu několik věcí, které jsem zaregistroval v té debatě. Tak v 18 letech podle mě nemá nikdo maturitu. To je první bod. Dneska mají maturitu v 19 letech, pokud dobré počítám, takže v 18 asi výjimečně. Bavme se o tom, že strážníci městské nebo obecní policie mohou fungovat až po dosažení maturity, to znamená v období po 19 letech.

Co se týká pěti let, tady kolega Vondráček to říkal správně, že tady se zákony mění jak na běžícím páse. Já vždycky říkám, že je potřeba si říkat tu starou britskou moudrost: Když zasedá parlament, tak si člověk není jist ani životem, ani majetkem. Ono to v obměněné podobě platí dodnes. Samozřejmě nejsou tam ty drastické záležitosti. A mě vždycky fascinuje, když nás někdo kritizuje, že málo spěcháme, děláme málo zákonů, tak vlastně nechápe, že práce kvapná, jak se říká, málo platná. A u nás říkáme málo placená. To jenom na vysvětlení.

Jinak pět let... Samozřejmě přijdou o peníze ty firmy, které školí. To je potřeba si říct. On je to docela dobrý byznys. A samozřejmě ti, co byli na obcích, nebo jsou na obcích, starostové nebo ředitelé městských policií, moc dobře vědí, co ta školení stojí. Samozřejmě je to trochu stres na ty strážníky, na druhé straně ale je to dobře, že se školí. A oni mají možnost reparátu. To je také potřeba si také říct, že to není jenom jedna zkouška a dost. Toho bych se neobával.

A na kolegu Urbana. Tohle je taková typická otázka opozičních zastupitelů, poslanců, kam vlastně prachy z toho výběru jdou. Naprosto správná otázka. Musím ale říct jednu věc. Ono to tady padlo. Pokud máte náklad na městskou policii, a teď řeknu 15 mil., výnos máte 2 mil, tak ten rozdíl skončí v městském rozpočtu. A obecně se těžce říká, že ten rozdíl půjde přímo na tu bezpečnost (upozornění na čas) nebo na něco jiného – ano, děkuji – pro veřejně prospěšnou činnost. Je to pane kolego úplně jedno.

Já se, pane předsedající, omlouvám, končím. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Jinak samozřejmě to patřilo římskému senátu, ta poznámka. Prosím, pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Jiří Zlatuška: Vážený pane předsedající, dámy a páновé. Já bych chtěl jenom navázat na to, co tady kolega Schwarz říkal, abychom tady nepodléhali lidové tvorivosti, a ubezpečit se, že chápou to, o čem zde jednáme, správně. Pan ministr předložil text novely zákona, o kterém předpokládá, že bude celý změněn tím komplexním pozměňovacím návrhem. Čili teď se tady dohadujeme fakticky o obsahu, který ještě není na stole. Jestli by nebylo mnohem lepší právě v zájmu toho, abychom nepodléhali lidové tvorivosti, takovéto normy předkládat rovnou v podobě, o které jednáme, a ne přeskakovat první čtení v podobě jenom bianko šeku na to, že někdo v druhém čtení připraví komplexní pozměňovací návrh, ve kterém nám teprve předloží, o čem máme jednat. Už proto, že se s těmi obecními strážníky setkáváme v běžném životě, že se to týká i našich spoluobčanů a že by tady potom nemusely padat takové návrhy, jako třeba že by nemuseli mít maturitu v zemi, kde má maturitu pomalu 90 % obyvatel.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji i za dodržení času k faktické poznámce. Nyní kolega Bohuslav Svoboda také s faktickou poznámkou. A potom faktická poznámka pana ministra vnitra. Prosím, pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Bohuslav Svoboda: Děkuji. Hezké dobré odpoledne. Já bych chtěl poděkovat kolegovi Schwarzu i kolegovi Adamovi, protože ty věci, které říkali oni, to jsou věci pro městskou policii podstatné. Já jsem také z titulu své funkce byl velitel městské policie a scházel jsem se s ní každý měsíc a znám všechny jejich problémy. Nechci hovořit o tom, jestli se mají vybírat pokuty za rychlou jízdu, to je nesmysl, nepodstatná věc v činnosti městských strážníků. Ty peníze jdou stejně do

městského rozpočtu, a když se za ně koupí nějaký defibrilační přístroj, tak to je jenom dobré.

Chtěl bych mluvit k tomu, že práce městského strážníka v Praze je něco úplně jiného. Je to dennodenní práce, dennodenní práce s lidskou bídou, s lidskou kriminalitou, s lidským nepořádkem. Je to práce, která je svým způsobem velmi těžká. Nevím, kdo jste to kdy viděl, co to je, když strážník pracuje s bezdomovci, když pracuje s opilými, když vyklízí sběrné středisko pro bezdomovce. Ta práce je velmi složitá, a dát tam lidi mladé, osmnáctileté – to je věc, kterou bych chtěl ještě zdůraznit – je velmi složité. Na to musí být člověk přece jenom poněkud vyzrálý a ta maturitu je jeden z kroků, který je pro to důležitý. A maturitu skutečně dneska děláme v 19 letech. Ten strážník dělá úplnějinou práci, než o jaké my tady hovoříme. On se skutečně stará o pořádek ve městě. A zajistit pořádek je velmi obtížné, velmi náročné, psychicky náročné a měl by na to být člověk vyzrálý.

My v Praze to řešíme tak, že městské strážníky dobře platíme. Platíme je více, než je placena státní policie, a tím pádem se nám podaří ty strážníky jakž takž sehnat a ten jejich stav navýšit. Není potřeba žádná zásadní změna, zvlášť ne změna v tom, aby to (upozornění na čas) dělali lidé, kteří jsou ještě nevyzrálí.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: S faktickou poznámkou nyní pan ministr vnitra. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Ministr vnitra ČR Milan Chovanec: Podle údajů, které má Ministerstvo vnitra, jsou celkové náklady na městské policii 5,5 mld. a vyberou 260 mil. korun. To znamená, nejenom na pokutách směřujících k nepovolené rychlosti, ale obecně, tedy těch pokut jako celku. Je asi možné tu statistiku dát v nějakém podrobnějším tvaru. Pokusím se ho zajistit.

Ještě jestli mi dovolíte reakci na předčeňníka prostřednictvím pana předsedajícího. Právě proto, že hlavní město Praha dává městským strážníkům zhruba 35 tis. korun, tak my nejsme schopni za 17 tis. nástupního platu sehnat policisty České republiky. To znamená, v Praze dnes je obrovský problém sehnat státního policistu, který má místní znalost. To znamená, bohužel tady slouží policisté z jiných krajů republiky. Zaplatí pánůbůh za ně. Ale právě ta disproporce mezi odměnováním je strašně vysoká.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu ministru. Nyní pan poslanec Martin Kolovratník rádně přihlášený v rozpravě. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Martin Kolovratník: Pane předsedající, děkuji. Dobrý podvečer. To je osud nás trpělivě čekajících v rádné přihlášce. Ale já jsem trpělivý byl a budu. Já bych, kolegyně a kolegové, v této věci rád vystoupil z pohledu poslance, který se věnuje dopravě, respektive ve věci přesahu a vazby této tematiky obecní policie právě na dopravu a bezpečnost silničního provozu. Ono už to bylo mými předčeňníky také už několikrát dotčeno a diskutováno včetně pana ministra.

Ale na začátku svého vystoupení chci krátce reagovat, a jsou to nějaké emoce nebo dojmy, na pana poslance Korteho, kterého jsem velmi pečlivě poslouchal

v úvodu. Na jednu stranu, pane kolego, já mohu rozumět tomu volání po zachování občanských svobod, po omezeních těch represivních složek a tak dále a tak dále, ale chci věřit, a věřím, že je o tom přesvědčena i většina mých kolegů, nás tady, že pokud došlo k nějakému jednorázovému excesu, tak jak jste popisoval ten svůj vlastní příklad, tak je to přece o lidech. Je to o jednotlivcích a není to důvod kvůli jednomu nepěknému zážitku měnit systém, snižovat počty obecních policistů nebo nedej Bože celou tu instituci rušit. A konkrétně já ve svém případě, pokud bych se s něčím takovým setkal, tak si asi půjdou stěžovat na vedení, na ředitele té konkrétní jednotlivé organizace.

Ale to, co jsem chtěl říci, nebo co jsem si přichystal do svého vystoupení, je právě ta doprava. Já jsem tady tu problematiku diskutoval ve svém regionu jak s kolegy z Městské policie v Pardubicích, z krajského města, kde sám jsem zastupitelem, ptal jsem se také na menších obcích ve svém kraji, například v obci Sezemice, která má necelé čtyři tisíce obyvatel. Má svoji vlastní městskou policii. Teď bych se měl Sezemickým omluvit, oni jsou město. Jsou na to patřičně hrdi. Městskou policii právě na základě veřejnoprávní smlouvy, o které hovořil pan ministr, pronajímají nebo její služby půjčují dalším. Tušíš, že to je deset, možná dvanáct obcí v okolí. Obce si sdílejí náklady. Obec Skuteč, Hlinsko vém kraji. Asi v celé republice těch příkladů jsou minimálně desítky.

Za prvé chci říci to, že pokud se setkám s policistou, ať státním, nebo obecním, a on mě bude nějakým způsobem omezovat v mých právech, bude mě chtít legitimovat, nebude mě chtít někam vpustit – no, tak kdy se to stane? Stane se to asi v případě, že nějakým způsobem porušuji zákon. Porušuji vyhlášku. Chovám se prostě tak, jak nemám, ať už je to v dopravě, že jedu rychleji, než mám, porušuji bezpečně nastavenou nejvyšší přípustnou rychlosť nebo porušuji veřejný pořádek atd. Já zase, pokud se chovám slušně, tak jsem nikdy s policisty žádný problém neměl.

A právě k oprávnění měřit rychlosť vozidel. Ono je to často o pocitech, domněnkách a mýtech. Málokdo třeba ví to, že městští policisté nemohou měřit, kde chtějí. Za každým bukem, tak jak se říká, oni pouze vydělávají. Pokud městská policie, a je jedno, jestli ve své vlastní obci, anebo v té, kde je uzavřena smlouva, má měřit, tak musí přijít a požádat Policii ČR. Musí dát žádost. Zdůvodnit tu žádost, proč chce tam, kde měřit. Jestli to je z hlediska bezpečnostního, u školy, u nemocnice atd. Měření je na tom místě bud' povoleno, nebo není.

Další mýtus nebo další emotivní argument, že přijmy z pokut slouží k naplnění obecních pokladů. Podle statistik, které aspoň já mám k dispozici, tak někdy v roce 2010 se v průměru v České republice pohybovaly kolem 6 %. V roce 2015 necelých 5 %. Jsou to články, nebo zdrojem je Ministerstvo vnitra. Takže asi i toto číslo něco naznačuje. V materiálu, který mám připravený, je krásný argument, že pokud omezíme pravomoc obecní policie právě v oblasti měření rychlosti nebo kontroly bezpečnosti silničního provozu a rychlosti, tak sice snížíme počet přestupků odhalených, na které se příšlo a které byly pokutovány, ale rozhodně nesnížíme počet přestupků spáchaných. Těch, které se opravdu staly tam, kde řidiči v obcích rychlosť nedodržují.

Je to první čtení, takže své vystoupení považuju za jakési avízo nebo uvedení svého názoru a svých argumentů a určitě s kolegy na výborech rád se jednáním zúčastním. I tady na plénu budu v uvozovkách plédovat a přesvědčovat vás v tom směru, aby kompetence obecní policie minimálně v oblasti zajišťování bezpečnosti silničního provozu nebyly omezovány, aby zůstaly zachovány a obecní policisté aby nadále mohli v terénu fungovat a postupovat tak, jak je tomu doposud.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Martinu Klovratníkovi. Nyní s faktickou poznámkou pan poslanec Ivan Gabal. Prosím, pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Ivan Gabal: Děkuji. Dovolil bych si pro kolegyně a kolegy jenom zdůraznit obecnější principy a navázat na to, co říkal kolega Schwarz a Slávek Svoboda. Bavíme se přece o tom, že bychom dlouhodobě měli městskou policii směrovat k servisu místním společenstvím. Jejich vnitřní soudržnosti, důvěře ve strážníky, znalosti, schopnosti řešit sociální problémy. Aby policie byla pro lidi oporou a ne strašákem.

Zatímco státní policie se specializuje na sofistikovanou kriminalitu, násilí, nevím co všechno, tak tady by to měl být zralý člověk. Proto já mám trošku problémy s těmi osmnácti lety, protože to... Ale pro mě je to marginalita, jestli se shodneme na tom, že celkové směrování policie by mělo být služba obci a jejím obyvatelům. A když půjdeme podle této principů, tak i když to budeme upravovat v druhém čtení, tak to prostě dokážeme. Ale je potřeba si uvědomit, že od nich nemůžeme chtít vysetřovat sofistikovanou kriminalitu. Honit se s nějakým zblázněným závodníkem v autě, kterému přeskočí. Ti lidé by měli sloužit obyvatelům, měli by jim být známi a měli by mít jejich důvěru. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Ivanu Gabalovi. To byl zatím... není tomu tak. Pan kolega Milan Brázdil se hlásí s faktickou poznámkou. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Milan Brázdil: Děkuji. Chtěl bych jenom požádat, jestli by bylo možno i pamatovat na takovou věc, jako je součinnost se záchrannou službou. V současné době městská policie v naší republice v obcích, to je lidová tvořivost. Je to v podstatě... Jakýkoliv opilec je jakoby nad rámec schopnosti policie většinou a volají záchranku, která je zneužívána pro to. Netvrďme, že tak to je všude. Moc bych se přimlouval, pokud by i na to bylo pamatováno, aby pravidla byla dána nějak podrobněji než jenom to, jestli se domluví tak či onak. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslance Brázdilovi. Nyní ještě faktická poznámka pana poslance Klovratníka. Vzdává se, dobře. Děkuji. V tom případě nemám žádnou přihlášku do rozpravy a rozpravu mohu skončit. Ptám se na závěrečná slova. Ani pan ministr ani pan zpravodaj nemají zájem o závěrečná slova.

Můžeme pokročit k projednávání. Budeme se zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání, protože nebyl žádný návrh na vrácení ani na zamítnutí předložených... (Z pléna: Byl.) Pardon, omlouvám se. Neřídil jsem celou dobu, teprve teď jsem si všiml poznámky od kolegy Gazdíka.

Je návrh na zamítnutí v prvním čtení. Pane zpravodaji, je tomu tak? Budeme o něm hlasovat. Ale nejdříve vás všechny odhlásím. Požádám vás o novou registraci. Prosím, přihlaste se svými identifikačními kartami. Zagonguji, abych pozval kolegy a kolegyně zpět do jednacího sálu.

Návrh na zamítnutí bude předmětem našeho hlasování číslo 48, které zahájím za malý okamžik, až se ustálí počet přihlášených.

Můžeme hlasovat. Zahájil jsem hlasování číslo 48 a ptám se, kdo je pro zamítnutí předloženého návrhu o obecní policii. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování pořadové číslo 48 z přítomných 131 poslance pro 114, proti 102. Návrh nebyl přijat.

A můžeme postupovat v jednání, a to přikázáním. Organizační výbor navrhl přikázat předložený návrh výboru k projednání pro bezpečnost jako výboru garančnímu. Má někdo návrh na jiný garanční výbor? Není tomu tak.

Rozhodneme v hlasování číslo 49, které jsem zahájil, a ptám se, kdo je pro výbor pro bezpečnost jako garanční výbor. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování pořadové číslo 49 z přítomných 137 pro 131 poslanec, proti nikdo. Garanční výbor byl schválen, a to výbor pro bezpečnost.

Konstatuji, že tento návrh byl přikázán k projednání výboru pro bezpečnost jako garančnímu výboru. Organizační výbor zároveň navrhl přikázat tento návrh ústavněprávnímu výboru jako dalšímu výboru, který jej projedná. Má někdo další návrh? Ano, pan kolega Klán. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Jan Klán: Děkuji za slovo. Vzhledem k tomu, že se tato problematika týká obcí a měst, navrhoji výbor pro veřejnou správu a regionální rozvoj.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Dobре, děkuji. Ještě nějaký jiný návrh? Není tomu tak.

Budeme tedy hlasovat v hlasování číslo 50 nejdříve o přikázání ústavněprávnímu výboru.

Zahájil jsem hlasování a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování pořadové číslo 50 z přítomných 137 poslanců pro 104, proti 12. Návrh byl přijat.

Nyní poslední hlasování k této věci a to je přikázání výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj.

Zahájil jsem hlasování číslo 51. Kdo je pro přikázání tomuto výboru? Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 51, z přítomných 137 pro 70, proti 37. Návrh byl přijat.

Tento návrh byl přikázán výboru ústavněprávnímu a výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj. Návrh na zkrácení lhůty nebyl v rozpravě podán, a proto je lhůta k projednání ve výborech zachována na 60 dnů. Tolik k tomuto bodu. Děkuji panu ministrovi, děkuji panu zpravodaji a končím bod číslo 40.

Ještě než budeme pokračovat dalšími body, budu konstatovat omluvy došlé předsedovi Poslanecké sněmovny. Paní poslankyně Markéta Adamová se omlouvá od 17 hodin do konce jednacího dne, pan poslanec Adam Rykala se omlouvá dnes od 17 hodin a na zítřek na celý den z osobních důvodů, pan poslanec Tomio Okamura se omlouvá od 16 hodin do konce jednacího dne, pan poslanec Martin Komárek od 17 hodin do konce jednacího dne a pan místopředseda Gazdík od 17 hodin do konce jednacího dne.

Pokračovat budeme bodem

41.

**Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 300/2013 Sb.,
o Vojenské policii a o změně některých zákonů
(zákon o Vojenské policii), ve znění pozdějších předpisů
/sněmovní tisk 973/ - první čtení**

Prosím, aby u stolku zpravodajů zaujali svá místa pan ministr obrany Martin Stropnický a zpravodaj výboru Václav Klučka.

Z pověření vlády předložený návrh uvede ministr obrany Martin Stropnický. Pane ministře, prosím, máte slovo.

Ministr obrany ČR Martin Stropnický: Děkuji, pane předsedající. Vážené paní kolegyně, vážení páni poslanci, dovolte mi, abych zde jménem vlády představil návrh zákona, kterým se mění zákon o Vojenské policii, který vám byl rozeslán jako sněmovní tisk číslo 973.

Vláda předkládá Poslanecké sněmovně Parlamentu České republiky návrh novely zákona o Vojenské policii, který reaguje na změny v právním řádu České republiky a současně na potřeby policejní praxe. Předkládaná novela zákona o Vojenské policii je logickým vyústěním dosavadního legislativního procesu a přímo navazuje na novelu trestního řádu, která je účinná od 1. července 2016. Novelou trestního řádu došlo k rozšíření působnosti pověřených orgánů Vojenské policie, a to na státní podniky a příspěvkové organizace založené nebo zřízené Ministerstvem obrany. Vojenské policii bylo zároveň svěřeno konat vyšetřování o trestních činech v její působnosti.

Hlavním důvodem předkládané novely zákona o Vojenské policii je jednak sjednotit rozsah působnosti stanovené trestním řádem orgánům Vojenské policie s působností vymezenou jí zákonem o Vojenské policii, jednak vytvořit podmínky pro efektivní využívání sil a prostředků Vojenské policie v celém rozsahu její působnosti.

V období od přijetí zákona o Vojenské policii v roce 2013 se také projevily některé další potřeby zpřesnění právní úpravy činnosti Vojenské policie ve vztahu

k jejím úkolům, povinnostem a oprávněním. Tyto potřeby jsou obsahem předkládané novely, která si klade za cíl zlepšit stávající podmínky pro výkon policejní ochrany, a to zejména

– rozšířit působnost Vojenské policie k policejní ochraně jednotek ozbrojených sil jiných států na základě mezinárodních smluvních závazků včetně definování úkolů a oprávnění Vojenské policie k jejímu plnění; tento problém se projevil například při nutnosti zajistění bezpečného průjezdu a nerušeného pobytu aliančních jednotek na území České republiky koncem března roku 2015 v rámci akce Dragoon Ride;

– dále stanovit možnost samostatného působení Vojenské policie při plnění úkolů také na území jiných států při plnění mezinárodních smluvních závazků;

– zpřesnit povinnosti vojenského policisty při prokazování příslušnosti k Vojenské policii;

– doplnit dosavadní instituty podpůrných operativně pátracích prostředků o informátora, krycí prostředky a krycí doklady a vytvořit předvídatelné a ústavně konformní podmínky jejich využívání;

– dále pak zpřesnit a doplnit některá oprávnění vojenského policisty, např. osobní prohlídka a použití některých donucovacích prostředků.

Závěrem si dovoluji poznamenat, že návrh novely zákona o Vojenské policii prošel meziresortním řízením i projednáním ve vládě bez rozporů. Tento návrh má plnou podporu vedení Nejvyššího státního zastupitelství, obou vrchních státních zastupitelství, stejně jako policejního prezidenta.

Přijetí navrhovaného zákona není spojeno s požadavkem na posílení rozpočtové kapitoly Ministerstva obrany. Veškeré výdaje budou hrazeny z přidělených finančních prostředků resortu.

Návrh zákona je plně v souladu s ústavním pořádkem České republiky a převzatými závazky.

Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, s ohledem na obsah navrhované úpravy věřím, že návrh zákona v rámci prvního čtení podpoříte, a děkuji vám za vaši pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji, pane ministře, za úvodní slovo, a žádám zpravodaje pro první čtení pana poslance Václava Klučku, aby přednesl svoji zpravodajskou zprávu. Prosím, pane zpravodaji, máte slovo.

Poslanec Václav Klučka: Děkuji, pane místopředsedo. Jako vždy v mé případě to bude zpravodajská zpráva před prvním čtením velice stručná, bude vás informovat pouze o tom, že do Poslanecké sněmovny byl tento tisk 973 doručen 29. 11. 2016, že tento tisk obsahuje všechny náležitosti, které má parlamentní tisk obsahovat, včetně rozvinuté důvodové zprávy, že tento tisk prošel před jednáním vlády připomínkovým řízením, takže je to pracovní materiál, se kterým můžeme, když byl zařazen na jednání této Poslanecké sněmovny, dále pracovat. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu zpravodaji za jeho zpravodajskou zprávu a otevřím obecnou rozpravu. Nyní mám zatím čtyři písemné přihlášky. První je pan poslanec Antonín Sed'a. Pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Antonín Sed'a: Děkuji, pane místopředsedo. Vážený pane premiére, členové vlády, pane ministře, vážené kolegyně, kolegové, jak bylo zmíněno panem ministrem, a podle důvodové zprávy, má být základním cílem předkládaného návrhu zefektivnění činnosti Vojenské policie. S tím souhlasím, protože novela zákona zajišťuje soulad zákona o Vojenské policii s přijatou novelou trestního rádu. (V sále je rušno.)

První změnou je změna a vymezení působnosti Vojenské policie, která by měla odpovídat reálným potřebám zabezpečení policejní ochrany Ministerstva obrany a ozbrojených sil, vojenských objektů a nově i státních podniků a příspěvkových organizací zřizovaných Ministerstvem obrany. Novela zároveň rozšiřuje působnost Vojenské policie i na jednotky ozbrojených sil jiných států, např. Severoatlantické aliance, a to při ochraně a doprovodu kolon, jejich techniky, při jejich pohybu a pobytu na území České republiky, ale i v případě společného působení v zahraničních misích, operacích nebo společných cvičeních.

Základní je také rozšíření schopnosti Vojenské policie týkající se samotného vyšetřování trestních činů –

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Já vás, pane kolego, přeruším a požadám sněmovnu o klid. Já chápou, že jsou tady debaty i nad jinými tématy, ale prosím, veďte je zásadně v předsáli. Tady nechte kolegy poslance se vyjádřit k těm návrhům, které jsou v jejich zájmu. A to kolega Sed'a jistě jako člen výboru má. Prosím, pane poslanče, pokračujte.

Poslanec Antonín Sed'a: Děkuji, pane místopředsedo. Základní je i rozšíření schopnosti Vojenské policie týkající se samotného vyšetřování trestních činů, včetně použití skryté identity, pořizování a zpracování osobních údajů, možnost vstupovat do provozoven sloužících k podnikání, použití některých donucovacích prostředků či použití podpůrných operativně pátracích prostředků jako Policie České republiky.

Tady si dovolím odbočit a připomenout činnost útvaru speciálních operací neboli SOK, který byl do roku 2009, kdy byl za záhadných okolností rozpuštěn, součástí Vojenské policie, a světe, div se, měl podobné kompetence, jako je navrhováno v této novele zákona.

Navrhované úpravy přispívají ke zvýšení bezpečnosti a obrany země, zvyšují schopnosti Vojenské policie šetřit trestné činy v rezortu Ministerstva obrany a sjednocují oprávnění a pravidla výkonu služby s Policií České republiky. Proto doporučuji postoupit návrh zákona výboru pro obranu. Jedinou otázkou, která bude součástí diskuse v garančním výboru, je, jakým způsobem se posílí kontrolní úloha veřejnosti pomocí Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji, pane poslanče. A budeme pokračovat v rozpravě, a to vystoupením pana poslance Daniela Korteho, připraví se paní poslankyně Černochová. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Daniel Korte: Děkuji, pane předsedající. Dámy a pánové, já budu tentokráte na rozdíl od své poslední promluvy stručný, byť dospívám ke stejnemu výsledku. Bohužel musím konstatovat, že Poslanecká sněmovna svou neuváženou poslední novelou zákona o Vojenské policii a dalších souvisejících zákonů, např. trestního rádu – dlužno říci, že klub TOP 09 pro ni nehlásoval – připustila, že Vojenská policie v některých situacích je postavena na roven Policii České republiky, a tudíž dnes Vojenská policie chce a domáhá se týchz oprávnění, nástrojů a prostředků, jako má Policie České republiky. Je to např. možnost prověřovat osoby, lustrovat je, prohlížet je, užívat donucovacích prostředků, vstupovat do bytů a provozoven, ba dokonce používat operativně pátracích prostředků. Pokud by náhodou někdo z přítomných nevěděl, co se pod tímto technickým označením užívá, tak je to nasazení odposlechů. V podstatě to budí dojem, že se zde buduje jakási druhá policie v České republice, a podle všeho třetí policie se buduje v Celní správě pod egidou náměstka Roberta Šlachty.

Je celkem logické, že posílení jednoho či jedněch znamená oslabení druhého, ten druhý je v tomto případě Policie České republiky. Těch pokusů o oslabení Policie České republiky a její pozice je více. V nedávné době jsme byli svědky masivního útoku ze strany některých dnes již bývalých policistů a některých státních zástupců na Policii České republiky v souvislosti se vznikem Národní centrály proti organizovanému zločinu a nyní jsme svědkem pokusu legislativního, kdy se z té salámové štangle odkrajují další kroužky. Obávám se, že až tento proces bude jednou dokončen, z Policie České republiky bude pouze papírový tygr, neboť jí nezbude k práci nic jiného než honit kapsáře na Václavském náměstí.

Dámy a pánové, já pokládám tento návrh za koncepčně chybný, je to krok špatným směrem, a proto navrhoji zamítнуть jej v prvním čtení. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Danielu Kortemu. Ještě než budeme pokračovat, kolegyně Černochová, malinko strpení, protože je tam faktická poznámka pana poslance Chalupy. Prosím, pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Bohuslav Chalupa: Děkuji za slovo. Já na rozdíl od pana kolegy Korteho, prostřednictvím pana předsedajícího, mám dva opačné názory. Za prvé, vy říkáte, že to přispívá k oslabení, já naopak říkám, že to je zvýšení kapacit bezpečnosti a obrany země, protože tady vznikne další kapacita k tomu, aby vyšetřovala věci, které se týkají vojenského prostředí s přesahem do civilu. Zároveň je to tedy doplnění současného trestního rádu, který tím, že Vojenská policie nebo Ministerstvo obrany navrhuje tento zákon, tak vlastně jakoby ladi Vojenskou policii s ustanoveními trestního rádu.

A druhá věc. Nesouhlasím s tím hodnocením – mluvil jste o reorganizaci policie. Já si myslím, že je to přesně naopak, než jste vy tehdy řekl. Ale to je rozdíl názorů. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Ještě faktická poznámka pana poslance Gabala. Paní kolegyně Černochová je trpělivá jako všichni ostatní kolegové. Prosím, pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Ivan Gabal: Děkuji. Já navážu na to, co tady říkal kolega Chalupa. Na jednu stranu je to neoddiskutovatelně posílení vyšetřovacích kapacit, které máme k dispozici, na druhé straně musím jednoznačně říct, že kdyby minister obrany věnoval stejně úsilí rozvoji bojových kapacit Armády České republiky, jako vyvíjí ve směru policejních a vyšetřovacích schopností, administrativních a z hlediska bojových schopností neefektivních, byl bych daleko spokojenější. My ten návrh nakonec podpoříme, ale radši bych tady viděl kroky, které výrazným způsobem zvýší nás podíl na atlantické obraně. A toto není ten krok.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Nyní rádně přihlášená paní poslankyně Jana Černochová, připraví se pan poslanec Zdeněk Ondráček. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Jana Černochová: Děkuji, pane místopředsedo. Já myslím, že už tady hodně z toho, co jsem chtěla říct já, řekl můj předčešník Dan Korte. Myslím, že tady skutečně stojí ten problém jako filozofická otázka. Vojenská policie není Policie České republiky a neměla by ji nikdy suplovat. Ve Vojenské policii jsou příslušníci Armády České republiky. V Policii České republiky jsou policisté, příslušníci Policie České republiky. Vojenská policie má primárně chránit naše jednotky a dělat činnosti s tím spjaté. Tou změnou trestního řádu jsme přidali Vojenské policii pravomoc, aby řešila záležitosti, které se týkají hospodářské kriminality např. ve státních podnicích – nic proti tomu – ve spolupráci s Policií České republiky. Těch případů podle evidence, kterou jsme dostali od zástupců Vojenské policie, těch případů ročně je šedesát. Kvůli šedesáti případům ročně dáme policii, Vojenské policii, vojákům, pravomoc odebírat biologický materiál, zadřžovat pomocí taserů a jiných prostředků ty, které budou šetřit, ukrývat svědky, já nevím co dalšího. Mohla bych vám tady dát celý výčet.

Mě by skutečně zajímalo, jak si pan ministr obrany Stropnický představuje zefektivnění činnosti Vojenské policie. Já si ho představují tak, že např. když pojedeme na letiště do Kbel, do Náměstí, do Chrudimi, do Pardubic, do Příbrami, kamkoli, kam létají vojenská letadla, tak tam bude Vojenská policie stát na bráně, a ne že tam budou stát zástupci státního podniku – nevím, jestli je moje informace pravidlivá, myslím si, že je – zástupci státního podniku Lesy České republiky.

Vážené kolegyně a kolegové, víte, kdo nám chrání naše letiště? Lesy České republiky! Kde je Vojenská policie? Proč nechrání objekty kritické infrastruktury

Vojenská policie? Proč vojenská policie má šetřit věci, které v tomto státě šetří Policie České republiky, a nechce dělat věci, které dělat podle svého zákonného oprávnění a zmocnění má, a to už nyní? Na to bych ráda znala odpověď od pana ministra, jak si představuje, že bude zefektivněna činnost Vojenské policie. Jestli tedy někdo začne hlídat objekty kritické infrastruktury, když to doted' Vojenská policie nedělá.

Zmiňoval to tady kolega Korte. Probíhala tady mezi vámi válka, přestřelka. Probíhá dál ohledně sloučení ÚOOZ a ÚOKFK. Vznikl ten úřad, jehož název si stále nejsem schopna zapamatovat. Asi v tom nejsem sama – Národní centrála proti organizovanému zločinu. Opět se ptám – proč v koncepci té národní centrály nějakým způsobem nebylo zakomponováno i to, že tady bude někdo řešit Vojenskou polici? Proč se tohleto nediskutovalo v rámci vzniku té centrály? Na jednu stranu tady vzniká nějaký úřad, kterému říkáme centrální, nějaký kriminalistický úřad – nebo to je jedno, ten název – a na druhou stranu zase pokoutně někomu přidáváme nějaká oprávnění.

Chtěla bych se zeptat také pana ministra, skutečně, zajímalo by mě to velmi, kdo bude počty odposlechů, zneužití pravomoci vojenského policisty, kdo bude kontrolovat? Tady existují stálé komise, několik stálých komisí, at' už to je pro Vojenské zpravodajství, pro Generální inspekci bezpečnostních sborů, velké ucho. Kde je návrh, který by nám ukázal, jakou cestou tato vláda bude chtít jít z hlediska kontroly? Opět nedomyšlené, nedotažené a opět si tady říkáte o rozšíření pravomoci na něco, co vůbec není úkolem vojáků. Vojáci ty úkoly mají úplně jiné.

S čím přijdete příště? S celníky? Že budete chtít, aby biologický materiál odebírali celnici pro účely trestního řízení? To přece nemůžete myslet vážně!

Z tohoto důvodu navrhuji, kromě toho, že podpořím návrh na zamítnutí přenesený kolegou Kortem, tak v případě, že by neprošel, navrhoji jej vrátit k dopracování navrhovatelům a k vyjasnění věcí, které jsou skutečně sporné.

Vidím tady pana ministra Chvojku. Jsem za to ráda, protože jeho předchůdce pan ministr Dienstbier měl několik stran připomínek k tomuto návrhu zákona. A já bych skutečně byla velmi ráda, abyste vy měl dostatek času – jste ve své funkci, pane ministře, krátkou dobu – se seznámit s těmi připomínkami. Protože jak v jiných věcech jsem s panem ministrem Dienstbierem nikdy nesouhlasila, tak stran jeho stanoviska k tomuto návrhu bych mohla podepsat každé jeho slovo.

Stejně tak k tomu měl řadu připomínek i pan ministr Pelikán. Ohledně evidencí, ohledně registrů. Možná se něco z toho vypořádalo, možná ne. Ale byla bych velmi ráda, aby kromě pana ministra Stropnického, který by mi, jak pevně věřím, objasnil mé obavy, odpověděl na moje otázky, tady vystoupili oba dva páni ministři, jak Chvojka, tak Pelikán. Pokud pan ministr Chvojka je s tím seznámen, protože skutečně tady se ho musím zastat, protože to stanovisko nedával on, ale ještě jeho předchůdce. A na názor pana ministra spravedlnosti ohledně nejasné terminologie, na kterou poukazoval v tom svém stanovisku, vágnosti, obecnosti některých termínů – tak bych ráda věděla, co se stalo, že ted' to najednou níkomu nevadí.

Takže navrhoji proceduru: po návrhu na zamítnutí hlasovat o vrácení k dopracování, tak aby se skutečně vyjasnily tyto záležitosti, které jsou sporné, i ve

vazbě na Národní centrálu proti organizovanému zločinu a v případě, že by neprošlo nic z toho, budu navrhovat prodloužit lhůtu pro projednání v příslušných výborech.

Ale chtěla bych poukázat ještě na jednu věc. Když jsme dneska projednávali zákon o kybernetické bezpečnosti, respektive o vzniku toho úřadu, já jsem k tomu nevystupovala, protože jsem si k tomu své řekla na výboru na obranu. Ale kdy už sem přestanete dávat zákony týkající se obrany a bezpečnosti naší země touto otřesnou salámovou metodou? Každá schůze dva tři zákony. Tu Vojenské zpravodajství, tu Vojenské zpravodajství druhé, tu jedna kybernetická bezpečnost, tu druhá kybernetická bezpečnost, tu zákon o Vojenské policii. Předtím Bezpečnostní informační služba, do toho se mluví, že se bude novelizovat služební zákon. Do toho se mění 221 zákon o vojácích z povolání. Můžu vám tady vyjmenovat spoustu těch zákonů, které se teď mění a které ani nemohou na sebe navazovat, protože je v tuto chvíli máte v procesu. Vy nevíte, co se tam nače v rámci pozměňovacích návrhů v jednotlivých výborech a co schválí tato Sněmovna, přesto to sem valíte hlava nehlava vidlema.

Do toho tady běží ještě debata o tom, že se jeden zákon o takzvaném DNA, neboli říkejme mu zákon o DNA – víme, Dan Korte na mě kývá, ví, o čem hovořím. Tento zákon jsem tady kritizovala před rokem. Byl stažen, přepracován vládou. Má řešit nakládání s biologickým materiélem. Přesně s těmito věcmi, ke kterým teď to oprávnění dáváte Vojenské policii. Mě by zajímalo, jaký dopad toto zmocnění pro Vojenskou policii bude mít na tento zákon o DNA. Bude na to mít dopad, nebude na to mít dopad? Myslíte na to?

Skutečně, je tady celá řada věcí, které jsou sporné. Jsme devět měsíců před koncem volebního období. Všichni to víme. A mám pocit, že jste se rozhodli trhnout v tomto roce rekord na předkládání zákonů týkajících se bezpečnosti a obrany této země. Já bych proti tomu nic neměla, pokud by ty zákony byly dobře zpracované, navazovaly by na sebe a byl by k nim důvod. Tady žádný důvod nevidím. Voják má být vojákem a policista policistou. (Potlesk z řad poslanců ODS.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní poslankyni Janě Černochové. Pan kolega Ondráček bude zase trpělivý, protože máme před sebou faktickou poznámku paní poslankyně Heleny Válkové a jedno vystoupení s přednostním právem pana ministra spravedlnosti. Paní poslankyně, máte slovo k faktické poznámce.

Poslankyně Helena Válková: Děkuji. Milé kolegyně, milí kolegové, jenom bych si dovolila trošku upřesnit, oč tady v tom zákoně jde. Protože z přednesu mé předrečnice, vaším prostřednictvím, milé kolegyně paní Černochové, možná vyplývalo, že jde o nějakou velkou rozsáhlou koncepční novelu, nikoliv o zpřesnění definic a vymezení kompetencí, které založila jiná novela, kterou jsme nedávno přijali, novela trestního rádu a souvisejících právních předpisů. Tam jsme tedy měli uplatnit připomínky, které tady byly uplatněny, protože tam jsme vložili ty kompetence vojenským policistům. S tím musí korespondovat i zákon o Vojenské policii, a on ne vždy koresponduje. Čili aniž bych šla do nějakých – nemám na to

bohužel ani časovou dotaci – konkrétních příkladů, obecně platí, že pokud uděláme takto koncepční zásah, jaký jsme si schválili, tak na něj musí i ta konkrétní speciální úprava zákona o Vojenské policii navazovat.

A to měl za úkol, nebo má za cíl, právě projednávaný zákon, respektive novela. A právě proto jsem pro, abychom jej pustili do druhého čtení s tím, že v případě, že se ukáže, že jsou tam nějaké nesrovnanosti, tak bychom mohli v rámci výboru – a jistě jeden z nich bude výbor pro bezpečnost – omezit některé věci, zredukovat navrhované změny. I když já osobně si myslím, že jich je třeba pro efektivní fungování Vojenské policie v mezích daných novelou trestního řádu, kterou jsme nedávno schválili. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní poslankyni Válkové za dodržení času k faktické poznámce. Ještě upřesňuji, že postup, který navrhla paní poslankyně Jana Černochová, je podle § 63 odst. 6, to znamená, že nejdříve budeme hlasovat zamítnutí, a pak teprve vrácení k přepracování, nikoliv tak, jak je běžné. Protože to byl návrh takzvaně podmíněný.

Ještě konstatuji omluvu paní poslankyně Zelenkové do konce jednacího dne a nyní už s přednostním právem pan ministr spravedlnosti Pelikán. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Ministr spravedlnosti ČR Robert Pelikán: Děkuji, vážený pane předsedající. Vážené poslankyně, vážení poslanci, nebudu mluvit dlouho. Já se jenom cítím být vyvolán, tak musím říci, že všechny moje připomínky byly plně vypořádány k mé naprosté spokojenosti, takže návrh má mou podporu. Víc k tomu nemusím dodávat.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Můžeme pokračovat v rozpravě, a to vystoupením pana poslance Zdeňka Ondráčka, který je zatím posledním přihlášeným do obecné rozpravy v prvném čtení. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Zdeněk Ondráček: Ještě jednou děkuji, pane předsedající. Ještě jednou hezký podvečer, vážené kolegyně a vážení kolegové.

Pokud vzpomenete a chcete si vzpomenout, tak jsem u tohoto řečnického pultu byl v loňském roce na jaře, když jsme o sněmovním tisku 503 hovořili a já jsem zde opakovaně řekl, že vyšetřování je řemeslo a vyšetřovat že mají policisté, Policie ČR. Prověřování policejního orgánu podle, myslím, § 12 trestního řádu a část vyšetřování v případě zahraničních misí vojenství policisté mohli a i tak konali. Tehdy v tom materiálu bylo uvedeno, že příslušníci, nebo vojenství policisté, mají větší znalost struktury, vnitřních předpisů, zvyklostí a postupů uvnitř Ministerstva obrany. Já jsem zde opakovaně říkal, ať jim na to neskáčete, že kvůli 50 – 60 případům, které byly v důvodové zprávě, je to zbytečné a že neuplyne dlouhá doba a přijdou s tím, že chtějí rozšířit své kompetence a pravomoci. Řekl jsem to v ústavněprávním výboru, kde byl přítomen i ředitel, nebo náčelník Vojenské policie. Přesto jste si prosadili své a trestné činy vojenské, nebo vojáků a ve vojenských objektech, jste svěřili do vyšetřování Vojenské policie. Půl roku uběhlo a pan náčelník – podplukovník, dneska

propůjčený generál, řekl, že potřebuje větší pravomoci, a přichází s tím, že potřebuje odposlechy, sledku, operativu a já nevím co všechno. Možná za chvíli bude mít vlastní kriminalistický ústav, protože Ministerstvo obrany má dost finančních prostředků a může jim toto zabezpečit. Kvůli 50 – 60 případům ročně, které oni vyšetřují.

Já jsem zde zmínil, že obdobnou větší znalost struktury, vnitřních předpisů, zvyklostí a postupů mají také policejní orgány Vězeňské služby, které konají podle § 12 jako policejní orgány uvnitř vězeňských zařízení. A je to, věřte, pravda, protože policisté České republiky do tohoto uzavřeného prostředí s operativní technikou vstupují jen velmi složitě a vždycky ve spolupráci s policejním orgánem Vězeňské služby. A také jsem řekl, že pokud bychom šli na tu logiku, že právě pro tu větší znalost vnitřního prostředí, předpisů by si měli také vyšetřovat svoji trestnou činnost, tak jsem se dotazoval, kdy přijdou oni s tím, že budou vyšetřovat těch pár trestních činů, které se dějí uvnitř věznic.

Máme zde další bezpečnostní sbor, který je také policejním orgánem – Celní správa. A vzpomeňte, není to tak dávno, na sklonku minulého roku už zde byly požadavky, nebo informace z Ministerstva financí, že by bylo dobré, aby policejní orgány Celní správy konaly vyšetřování o daňových trestních činech a v podstatě se obnovila finanční policie, akorát už ne pod Ministerstvem vnitra, ale pod Ministerstvem financí. Protože přece funguje ta dobrá Kobra. Kobra sice není pouze útvar, on to není žádný útvar, protože je to spolek lidí z Celní správy a Policie ČR, ale přece bychom mohli dát u pravomoc i dalším. Takže posílíme Celní správu.

Takže dnes možná rozšíříte pravomoci vojenským policistům, uděláte z nich agenty, uděláte z nich specialisty na odposlechy. Možná nebudou odslouchávat jenom policisty, ale třeba i vás, protože ta kontrola bude podstatně složitější. A proč ne? Proč ne, když ta možnost bude? Předstírané převody. Po čase zřídíme i ten kriminalistický ústav, protože bude potřeba odborné analýzy dělat mimo struktury Ministerstva vnitra, protože uvnitř armády máme větší znalosti struktury, vnitřních předpisů, zvyklostí a postupů, tak jste si to odůvodnili, a budete bujet. Vy to schválíte, a až to schválíte, tak logicky přijde ministr financí a řekne "já to chci taky". Když to mají vojáci, tak to budou mít také celníci. A my ustoupíme a řekneme "ano, je to logické, přece daňovou kriminalitu nejlépe dělají lidi z FAÚ, Finančního analytického útvaru". Cifrpioni tam k tomu mají přístup, v podstatě nepotřebují ani takové požadavky nebo takové věci, které musí splňovat Policie ČR podle 82 trestního řádu, nahlízení, bankovní tajemství. A budeme mít další policii. Tentokrát celní. A ta bude potřebovat taky svoji operativu, také bude potřebovat svého agenta, protože daňová kriminalita je hodně sofistikovaná a kriminalita bílých límečků je rozhodně složitější než vyšetřování prosté vraždy, popřípadě krádeže. A pak si vzpomenou ti příslušníci Vězeňské služby – když to mají všechny ostatní bezpečnostní sbory, mohli bychom to mít také.

Ano, tak tu Policii České republiky zahubte, zlikvidujte a dělejte to, co chcete! Prostě je to paskvil, to, co tady předvádíte a potvrzuje to to, co jsem zde řekl v únoru. Prostě se snažíte za každou cenu rozmělnit schopnost a možnosti vyšetřování Policie ČR a děláte všechno pro to, aby Policie ČR nemohla prověřovat a vyšetřovat trestnou činnost. A je úplně jedno, jestli ta trestná činnost je obecného charakteru, nebo

charakteru hospodářské trestné činnosti, anebo vojenské. Kvůli 50 – 60 případům ročně si tady zakládáte další policii. Bravo, pane ministře! (Potlesk.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji. Dámy a pánové, pěkný podvečer. Další řádně přihlášenou je paní poslankyně Černochová. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Jana Černochová: Děkuji, pane místopředsedo. Když jsem navrhovala ty procedurální záležitosti, tak nevím, jestli váš předchůdce na pozici řídícího schůze správně pochopil můj návrh na prodloužení té lhůty, o něm by se mělo hlasovat před návrhem – nebo měl by se přednест před návrhem na zamítnutí. Navrhoji prodloužit to na 90 dnů.

Jinak děkuji panu kolegovi z levé části spektra za to jeho vystoupení, protože musím říct, že můžu podepsat každé slovo, které tady řekl. A pokud si neuvědomujete vy všichni ostatní ty důsledky dnešního rozhodování, tak je to škoda. Protože skutečně já jsem nedostala odpověď ani na tu otázku, kterou jsem kladla panu ministru obrany, jestli se bude kontrolou Vojenské policie a využíváním nebo zneužíváním nebo čeho těch odposlechů a operativně pátracích prostředků, té techniky, která komise, která stálá komise, který kontrolní orgán se tím bude zabývat. Může mi na to někdo odpovědět? Nedostala jsem na celou řadu otázek, které jsem tady kladla, odpovědi. Jediný, kdo mi odpověděl, byl pan kolega Chvojka. Nevidím tady ani... Pan Pelikán. Promiňte. Nevidím tady ani pana ministra vnitra Chovance. Velmi ráda bych znala jeho názor na tuhletu věc. Je to ministr vnitra, který má pod sebou Policii ČR, a panu ministru vnitra se bere pravomoc, která se předává vojákům.

Z tohoto důvodu si dovolím ještě navrhnut přerušení projednávání tohoto bodu do přítomnosti pana ministra vnitra, tak aby mohl pan ministr vnitra se vyjádřit i na plénu této Sněmovny. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Paní poslankyně, ještě než odejdete od mikrofonu, potřebuji upřesnit jednu věc. Váš návrh je procedurální a dám o něm hlasovat bez rozpravy. Každopádně vy chcete, navrhujete prodloužit lhůtu o 30 dnů na 90, ale to lze pouze se souhlasem ministra, jinak sama můžete navrhnut... A ministr souhlasí s prodloužením? (Poslankyně Černochová: Já nevím.) V tom případě se potom zeptám ministra, zda souhlasí, nebo ne. V případě, že nebude souhlasit, dám ten váš druhý návrh o 20 dnů prodloužení projednávání, což lze bez souhlasu ministra.

Poslankyně Jana Černochová: Další návrh byl vrácení navrhovatelům k přepracování.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Ano, to mám poznamenáno. Vrátit navrhovateli k dopracování.

Nyní tedy přivolám kolegyně a kolegy z předsálí, protože jste navrhl procedurální věc, a to je přerušení projednávání tohoto bodu do přítomnosti ministra vnitra. Říkám to dobré?

Poslankyně Jana Černochová: Ano, do přítomnosti pana ministra vnitra. Já si dokonce i myslím, že pan ministr vnitra tady někde je, nebo byl, protože celou dobu tady za námi seděl, takže si dovolím jménem klubu občanských demokratů vyhlásit pětiminutovou přestávku a poprosit kolegy, jestli by bylo možné vyhlásit přestávku.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vás požádám, zda je možné tuž žádost o přestávku vzít zpět, protože mám na stole omluvenku ministra vnitra.

Poslankyně Jana Černochová: Aha, dobré, tak v tom případě beru žádost o přestávku zpět.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Já tedy pro pořádek přečtu omluvy, aby bylo jasné, kdo se omlouvá z dnešního jednání. Dnes od 18 hodin ze zdravotních důvodů pan poslanec Vojtěch Adam, dále dnes od 17.40 do konce jednacího dne z důvodu naléhavých pracovních povinností v rámci resortu Ministerstva vnitra se omlouvá pan ministr Milan Chovanec a dále od 11. 1. do 13. 1. z osobních důvodů se omlouvá paní poslankyně Anna Putnová.

Nyní tedy dám hlasovat o procedurálním návrhu. Nejprve ho přečtu. Kdo souhlasí s přerušením projednávání tohoto bodu do přítomnosti ministra vnitra?

Zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro návrh, ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Je to hlasování s pořadovým číslem 52. Přihlášeno je 155 poslankyň a poslanců, pro návrh 52, proti 68. Tento návrh byl zamítnut.

V tom případě budeme pokračovat v obecné rozpravě. Eviduji faktickou poznámkou pana poslance Korteho. (Hlasy z pléna: Odhlásit.) Před dalším hlasováním dám odhlásit, ano. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Daniel Korte: Děkuji. Pan kolega Ondráček mě po mé vystoupení k předcházejícímu bodu dvakrát pochválil. Já mu to nyní vrátím. On sice neposlouchá, ale také ho chválím. Zdá se totiž, že on naprosto precizně a kompetentně rozvedl všechny mé námítky, které jsem ve svém příspěvku pouze nastínil. Já mu za to děkuji a Sněmovně sděluji, že jsme se na tom nedomluvili.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji za vaše vyjádření a táži se tedy, zda někdo další se hlásí do obecné rozpravy. Prosím s přednostním právem pan předseda Stanjura. Máte slovo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Naši bezpečnostní experti považují tento bod za mimořádně důležitý a my jsme chtěli dát prostor panu ministru, aby odpověděl na

dotazy, abychom se případně měli zapojit. A jsou dvě možnosti. První je lepší, ta druhá je o něco horší, ale ta první je, že pan ministr odpoví mé kolegyni a uvidíme, zda nás přesvědčí argumenty a obsah těch odpovědí. Pokud se rozhodne nevystoupit, na což má plné právo, a bude si chtít nechat své vystoupení na závěrečné slovo, tak budu muset využít svého práva jako předseda klubu a požádat o přestávku na poradu našeho klubu. Nemám to úplně v rukou, ale jsem připraven to udělat, protože stejně jsme pod časovým tlakem, máme 16 minut na projednání tohoto bodu, v 18 hodin je pevně zařazený jiný bod. A opravdu věci, které se týkají bezpečnosti by za prvé měly být debatovány důkladně a za druhé, a to je mnohem důležitější, měli bychom se pokusit najít větší shodu než vládní většinu. V otázkách bezpečnosti bych to –

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já se omlouvám, pane předsedo, že vám vstupuji do vašeho projevu, ale požádám vás, kolegyně a kolegové, o ztištění, aby bylo rozumět, co pan předseda říká. Prosím, pokračujte.

Poslanec Zbyněk Stanjura: I to, že probíhají vášnivé debaty mezi členy bezpečnostního výboru, případně výboru pro obranu, ukazují na to, že je co debatovat k tomuto zákonu. A opravdu, a nemusíte nám to věřit, my jako konstruktivní opozice ve věcech bezpečnosti, obrany, ale i zahraniční politiky se snažíme vycházet vládě vstříc a snažíme se najít shodné řešení. Opakově jsme tady vystupovali s tezí, že v zahraniční budeme tak silní, jak budeme doma jednotní. Tak pokud jsou tady dotazy, pokud jsou tady pochybnosti o obsahu toho zákona, tak myslím, že by bylo vhodné právě z důvodu bezpečnosti našich občanů i země jako celku vyhovět opozici, poslouchat opozici, to jednání neuspěchat a pokusit se najít společný pohled v této důležité otázce. To není nic konfrontačního. Nikomu nic nevyčítám, jenom vyzývám k tomu, abychom se snažili tyto tak citlivé a tak důležité otázky debatovat spolu mj. i proto, že volby jsou za devět měsíců, nevíme, jaká bude vláda, ale v takovýchto otázkách by měla být kontinuita v České republice. Neměli bychom s nástupem každé nové vlády měnit základní zákony vůbec toho, co se týká bezpečnostních složek.

Děkuji za pochopení a na panu ministru nechám jeho rozhodnutí. Já to chápnu. Pokud nechce vystoupit, nemusí. Nejsme ve škole, já ho nemám právo ani chut' vyvolávat. Jen ho zdvořile žádám, pokud by na ty otázky odpověděl, tak by to bylo dobré. Pokud chce na ně odpovědět někde jinde, na jiném jednání, taky dobré. Nemusí to být dneska, říkám, když jsme pod tím časovým tlakem, a nebyli jsme to my, kteří zařadili na 18 hodin bod, který máme projednat za 13 minut. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji. Eviduji dvě faktické poznámky. První má pan poslanec Chalupa, po něm pan poslanec Schwarz. Prosím.

Poslanec Bohuslav Chalupa: Děkuji za slovo. Já se domnívám a říkám to taky již poněkolikáté. Na odborné diskuse máme výbory. V této Sněmovně v tuto chvíli žádnou diskusi nevyřešíme odborné věci. Na to máme výbor pro obranu, výbor pro bezpečnost, pan ministr určitě rád přijde, určitě rád přijde velitel Vojenské policie, určitě budeme mít prostor věci probrat, vydiskutovat, můžeme si pozvat právníky atd.

Tady dnes nic nevydiskutujeme. Proto má Sněmovna výbory, aby ve výborech se tyto věci řešily, a výbory budou informovat Sněmovnu o tom, jak to výbory v odborné pozici, nikoli politické nebo i politické, ale hlavně v odborné, posoudily a doporučí Sněmovně další postup. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám také děkuji. Pan poslanec Schwarz stál svou faktickou poznámkou, v tom případě další dvě faktické poznámky. První paní poslankyně Černochová, připraví se pan poslanec Ondráček. Prosím.

Poslankyně Jana Černochová: Víte, kdyby tohleto řekl kdokoli jiný než pan kolega poslanec Chalupa, tak bych mu možná i věřila. Pan poslanec Chalupa je předsedou podvýboru pro akvizice. Asi jste zaznamenali, kolik akvizičních aktivit na Ministerstvu obrany se v posledních týdnech a měsících odehrává, kdy se řeší madry, řeší se vrtulníky, řeší se pandury, kde se navýšila částka na pandurech o 800 milionů korun – ale pan poslanec kolega Chalupa podvýbor pro akvizice od srpna nesvolal. A nesvolal ho proto, protože se bojí, že my poslanci bychom kladli otázky, že my poslanci bychom se ptali, jak je možné, že se pandury prodražily o 800 milionů korun, jak je možné, že vrtulníky, které se měly nakupovat v nějaké kategorii, tak se nakupují jiné, kolik je námitek, kolik je soudních pří ve věcech, které soutěží pan ministr obrany. Na to všechno bychom se na podvýboru pro akvizice nebo na výboru pro obranu ptali. Ano, ale to by ho musel někdo svolat. Takže to, co tady teď kolega řekl, zní krásně, ale z jeho úst je prachsprostou lží.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám. Nyní s faktickou poznámkou pan poslanec Ondráček. Prosím, máte slovo.

Poslanec Zdeněk Ondráček: Děkuju, pane předsedající. Já bych vaším prostřednictvím asi ke kolegovi Chalupovi. Samozřejmě jsem pro to, aby každá odborná věc, a toto je velmi odborná věc, se diskutovala především ve výborech, které by měly být odborné, a tam bychom si ty věci měli vyříkat. Ale jestli se rozhodneme a svěříme Vojenské policii pravomoc konat vyšetřování i o trestních činech, které nebyly spáchány na zahraničních misích v zahraničí, tak jak to bylo do přijetí sněmovního tisku 503, a rozšířili jsme to, tak to není odborné rozhodnutí. To je ryze politické rozhodnutí. V tom žádnou odbornost nehledejte. Protože pokud byste šli po odbornosti, tak přece mi nebudete tvrdit, že odborníci na vyšetřování jsou u Vojenské policie. A že tam někdy byli. Ti tam možná přešli, protože si je přeplatila Vojenská policie, a přišli tam z Policie České republiky. To, co tady kritizujete, že jedny bezpečnostní sbory vysávají druhé a přeplácejí jednotlivé lidi, to je přesně ten systém. A mám řadu kolegů, kteří přešli z Policie České republiky do Vojenské policie a stali se tam v podstatě vyšetřovateli, nebo pseudovyšetřovateli.

Ale odborná diskuse by se na půdě ani výboru pro obranu, ani výboru pro bezpečnost v tomto směru nekonala, protože to je ryze politické rozhodnutí. A rozhodnutí – je to v podstatě i politický handl. Protože hnutí ANO máte armádu, možná Celní správu jako bezpečnostní sbor a možná za to vám ministr vnitra do toho

nebude povídat, protože vy skousnete reorganizaci policie, která tady proběhla při sloučení dvou celorepublikových útvarů. Takže odborná diskuse ve výborech určitě nebude. (Potlesk z lavic KSČM.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám. Další faktickou poznámku má pan poslanec Hájek. Prosím, máte slovo.

Poslanec Josef Hájek: Vážený pane předsedající, já budu stručný, ano, čas. Myslím si, že první čtení je od toho, aby Sněmovna rozhodla, jestli ten zákon, má smysl o něm diskutovat, nebo ne. Myslím si, že tento zákon má smysl, takže prosím vás, pojďme o tom hlasovat a rozhodněme, který výbor by se tím měl zabývat. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám také děkuji. Táži se tedy, zda se někdo další hlásí do rozpravy. Prosím, pan předseda Stanjura. Máte slovo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Samozřejmě to není chyba opozice, že tady není ministr vnitra. To se snad shodneme, že to je chyba někoho jiného, a ne opozice. Nicméně pokud tady slyšíme poměrně silné výrazy, kdo v ozbrojených složkách kompetentní je a kdo není, já to nejssem schopen posoudit. Ale souhlasím s tím, že to, co nás čeká, je politické rozhodnutí. Že přesouváme kompetence. (Hlasy z pléna.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vás požádám, vážení poslanci, abyste po sobě nepokřikovali a respektovali to. V případě, že chcete vystoupit, přihlaste se do rozpravy. Prosím, pokračujte.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Tak lež to určitě není, možná jsem to špatně pochopil. Netvrďím, že mám pravdu. Já jsem to pochopil tak, že dojde k přesunu kompetencí, a dokonce v rámci resortů. A chtěl bych varovat, a velmi často se to děje v poslední době a i tato vláda to dělá, abychom směšovali obranu a vnitřní bezpečnost. Velmi často se to jakoby směšuje i exekutivními akty. Ale to jsou přece dvě úplně jiné oblasti! To, že někteří z nás to chápou jako jedno, tak bychom to neměli chápát. Je vnější a vnitřní bezpečnost. A tady se vlastně bavíme o přesunu, nebo potenciálním přesunu nebo o tom, čeho my se obáváme, i když to není pravda, někteří nám to mohou vyvrátit, je přesun z vnitřní bezpečnosti na obranu. Tak to prostě je a pochopil jsem to z vystoupení těch členů bezpečnostního výboru nebo výboru pro obranu, kteří v té debatě doposud vystoupili.

Moje první vystoupení směřovalo k tomu, že v takových otázkách by zodpovědná vláda tohle měla debatovat s opozicí předem. Předem. Ne v okamžiku, kdy je poslan vládní návrh zákona do Sněmovny. Všichni známe koaliční smlouvy. Je to jedno, jestli této vlády, nebo minulé. A když to trošku parafrázuju, tak v té koaliční smlouvě je napsáno: Pokud vláda pošle zákon do Sněmovny, tak vládní poslanci budou podporovat vládní návrh. Neříkám to úplně přesně, ale to je obsah koaliční politiky, je to normální, je to běžné.

Ale v okamžiku, kdy chcete pak debatovat a měnit zákon už tady, což u normálních zákonů docela možné je, viděli jsme to dneska u zákonů z dílny MPSV, že jsme to docela dobře přepsali – za to bych chtěl všem poslancům, kteří ten zákon výrazně vylepšili, poděkovat ještě jednou –, tak tady se obávám, že v otázkách bezpečnosti je trochu pozdě na to, aby se tím zabývalo 15 členů výboru pro bezpečnost (nesrozumitelné) hotovo. A ty, kteří tam jsou, prosím, aby respektovali, že i nás ostatní to zajímá. A už slyším ten argument: Přijďte na ten výbor, to můžete! To samozřejmě můžeme, ale mezitím zasedají jiné výbory a není to úplně jednoduché sladit.

My tady voláme vlastně po politické dohodě na základních parametrech. Ne po odborné debatě, jestli v § 3a bude slůvko anebo i, nebo jestli tam bude nebo, nebo možná nebo vždy. To už je ta odborná debata, na to já tedy určitě nejsem připraven a taky nejsem členem ani jednoho ze dvou zmíněných výborů. A na tom není nic špatného.

A pak se dostaneme do situace, kdy vlastně taháme za záchrannou brzdu a máme dvě možnosti. My pak jsme nuceni navrhnut zamítání toho zákona, což se vládní koalici nelibí. A říkám, já tomu politicky rozumím. Anebo, což je podle mě elegantnější, kdyby vláda ten návrh zákona stáhla a debatovala i s námi o těch parametrech, tak pak se dá ten zákon i projednat mnohem rychleji. Já jsem o tom mluvil v úterý na grému Poslanecké sněmovny a jsem opravdu rád, že pan premiér svolal schůzku zástupců parlamentních stran taky k problematickému zákonu, nebo důležitému zákonu, abych to neproblematizoval dopředu, zákonu o Vojenském zpravodajství. Ta schůzka proběhne 31. ledna a tam se budeme společně radit a budeme hledat společný a silně většinový názor. Protože opravdu o otázkách bezpečnosti, tajných služeb, obrany bychom se měli alespoň pokusit o nalezení shody. Ve nejhorším se neshodneme, a pak nastupuje vládní většina. Ale pokud to podporí alespoň část nebo celá opozice, tak přece i pro ty zákony i pro ty resorty je to lepší. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám také děkuji. S faktickou poznámkou je přihlášen pan poslanec Schwarz. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Bronislav Schwarz: Dobrý podvečer, pane místopředsedo. Vaším prostřednictvím se chci panu předsedovi klubu ODS omluvit, že jsem se unesl a že jsem na něj zakříčel, že se nic nepřesouvá. Já bych teď jenom chtěl říct: Prosím vás, když vás to tedy všechno tak odborně zajímá, všechny tady ty lidi, jestlipak víte, jak dlouho Vojenská policie už je, existuje? Jestlipak víte, jak dlouho už nosí spisy na obvodní oddělení a na kriminálky, kde už dávno vyšetruje? A že nic nepřesouváme. Že pouze se některé věci chtějí změnit, vylepšit a posilit. Ale to, že existuje dlouho – dokáže mi někdo na fórovku teď odpovědět? Ti, co tady vystupovali, jak existuje, jak dlouho nosí ty spisy? Jak dlouho mně vojenští policajti už nosili jako kriminalistovi svázané spisy a já jsem je realizoval? A bez státního zástupce jsem neudělal nic, ani ten vojenský policajt? Tak to jsem vám chtěl jenom připomenout. To je všechno.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám. Táži se tedy, zda se někdo další hlásí ještě do rozpravy, než případně rozpravu ukončím. Eviduji dvě faktické poznámky. První má pan poslanec Luzar, poté paní poslankyně Černochová. V tento moment mají přednost faktické poznámky. Prosím.

Poslanec Leo Luzar: Děkuji za slovo, vážený pane předsedající. Vážený pane ministře, dámy a pánové, poslouchám tady tuto debatu a má otázka, byť neodborník v této oblasti, přesto se bezpečností docela intenzivně zabývám, je, kam bychom chtěli v tomto státě s bezpečnostními službami dojít. Tady už od předečníků zaznělo, že se tady začnou přesouvat anebo posilovat jednotlivé aparáty. Hovořili tady o celnících, že velice brzo budou chtít taky mít vlastní expertizy, vlastní přístupy a další záležitosti. Hovoří se tu ale nyní o Vojenské policii. Ano, je problém, a tady to od kolegy jasné zaznělo, je problém, že oni vezmou vyšetřovací spis a jdou k policii a žádají odborné stanovisko, popř. přístup k analýzám, přístup k odbornému aparátu, kterým disponuje Ministerstvo vnitra, a chtějí si uléhčit práci a chtěli by, aby tento aparát byl součástí Vojenské policie, aby měli pravomoci k vyšetřování podobné jako klasická policie. Aby mohli, jak se říká, na závěr vzít ten spis, zamašličkovat ho a předat orgánům, které by měly rozhodnout, čili soudům. Ale ptám se: Je opravdu potřebné, abychom tuto pravomoc posilovali?

A znovu zamířím k zákonu, který je před námi. Mám totiž obavu, že v rámci teroristických činů se zdůvodňuje posílení bezpečnosti, a občané v obavě z toho, co se bude dít, na to přikyvují. Ale již se nikde nehovoří o tom, dokdy to bude, jak dlouho tato zvýšená pravomoc bude. Ve Francii máme výjimečný stav už jak dlouho. Byl vyhlášen mimořádně. Jak dlouho se udržuje a pěsouvá? Jak dalece to pomohlo bezpečnosti té země?

U nás je první stupeň vyhlášen taky už nějak příliš dlouho a nikdo se o něm nezmíňuje, kdy by mohl skončit. Nebo to bude standard a budeme žít neustále v tomto stupni? Ale at' se to tedy řekne, jak se bude pokračovat dále. (Předsedající upozorňuje na čas.) Pardon. Proto nesouhlasím s posilováním pravomoci jednotlivých účastníků, to znamená policie, Vojenské policie, celníků a dalších. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Vzhledem k tomu, že je 18 hodin, přerušuji projednávání tohoto bodu, protože na 18. hodinu máme pevně zařazený bod a tím je Informace ministra dopravy Dana Ťoka k situaci na dokončovaném úseku D8. Já tedy přerušuji projednání tohoto bodu.

Otevírám další bod, který je pevně zařazen, a tím je

281.

Informace ministra dopravy Dana Ťoka k situaci na dokončovaném úseku D8

Prosím, aby se slova ujal ministr dopravy Dan Ťok.

Ministr dopravy ČR Dan Ťok: Vážený pane místopředsedo, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, co se týče tohoto mimořádného bodu, byl na žádost pana poslance Laudáta, prostřednictvím pana předsedajícího.

Já bych tady jenom nechtěl příliš zdržovat. Z mého pohledu dálnice D8 má hrozně dlouhou historii, která skončila 17. prosince 2016, kdy byla dálnice zprovozněna. Ředitelství silnic a dálnic přistoupilo k omezení provozu na základě doporučení odborníků, takže na Prackovické estakádě jezdíme jenom v jednom pruhu, nicméně jsem přesvědčen, že všechny parametry dálnice ukazují, že se může zprovoznit zanedlouho i ten další pruh. Dálnice slouží dneska všem občanům a myslím si, že velmi ulevila celému regionu.

Mám informaci o tom, že by mělo být jako výstup z projednávání tohoto bodu usnesení. Sám za sebe mohu říct, že s tím usnesením nemám žádný problém. Podporuji i zajištění nezávislého forenzního auditu. Je tam jeden bod, ale k tomu se asi dostaneme potom v rozpravě, že Poslanecká sněmovna žádá ministra dopravy o zveřejnění zpracovaných analýz příčin sesudu, ke kterému došlo v úseku 0805 dálnice D8 v červnu 2013. Jenom bych rád informoval Poslaneckou sněmovnu, že všechny analýzy jsou dneska k dispozici na webech Ministerstva dopravy. A totéž je tady bod 5, kdy vláda žádá o předložení všech nákladů, které byly vynaloženy na podání žaloby. To jsou záležitosti, které jsou na stránkách ŘSD a SŽDC. Myslím si, že jsou veřejně přístupné, takže nevidím zásadní důvod, aby to bylo v usnesení.

Jsem připraven o tom debatovat. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám také děkuji. Od 18 hodin ruší svoji omluvku paní poslankyně Semelová.

A nyní prosím, aby se slova ujal navrhovatel tohoto bodu poslanec František Laudát, který se zároveň stane i zpravodajem. Vás, pane ministře, poprosím, jestli byste mohl zaujmout místo u stolku zpravodajů. Prosím, máte slovo, pane poslanče.

Poslanec František Laudát: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Dámy a pány, děkuji za to, že jste umožnili projednávat tento bod. Já jsem na něm nakonec netrval, aby byl před Vánočemi. Nevím, jestli účelem byl už zařazen v den, kdy se schvaloval státní rozpočet, a tady to protahování trošku ze strany jedné koaliční strany bylo účelem, že když se dálnice nějakým způsobem otevře, ona se v úseku 0805 přes České středohoří spíše pootevřela, takže tím už to bude nezajímavé téma. Já se domnívám, že když si otevřete veřejně přístupné zdroje, najdete také zprávu Nejvyššího kontrolního úřadu, tak samozřejmě už i tu poměrně jednoduchou zprávu, která zdaleka nejde do hloubky, nejde do odborné problematiky, tak si musíte říct, že přeci ta akce tímto nemůže skončit.

Tady jsme svědky toho, že velmi často jsou honěni lidé v civilním sektoru, v soukromém sektoru, za bagatelní věci, úředníkům se dává obrovská pravomoc, a tady podle mého názoru někdo udělal sérii naprostě fatálních chyb, které stály mnoho miliard navíc. A co je na tom ještě horší, že v budoucnosti můžou vést k tomu, že ještě nějaké stamiliony, či dokonce miliardy stát budou. A může také dojít k tomu, že dálnice bude muset být při případných dalších sesuvech a poškození stávajícího díla

v úseku uzavřena, to znamená, doprava se může na dlouhé měsíce vrátit na původní trasu, to znamená obyvatelé Bořislavi, Velemína můžou dál trpět obrovskou průjezdnou dopravou s tím, že samozřejmě i tento úsek na sebe natáhne další dopravu. Asi dojde v průběhu několika nejbližších roků k navýšení dopravní zátěže a důsledky pro obec mohou být ještě horší.

Pro mě je šokující, že jsem dostal neoficiální informace, že se tam dějí nějaké závažné problémy, a je pro mě alarmující, že řada i poslanců tady o tom věděla a všichni svorně mlčeli. Já se obávám, že tím se dostáváme do nějaké doby před rok 1989, kdy tady někdo šíří optimismus za každou cenu. Hlídací psi demokracie leží a spokojeně mlaskají u misek plných jídla. Nic se neděje. A přitom tady jde o fatální chybu. Já se obávám, že za tím může být i to, že někdo má eminentní zájem, aby fatální pochybení z této akce byla časově tak posunuta, že budou promlčena – ono se stalo něco dlouho.

Jde jenom o to zanalyzovat od začátku do současné doby s výhledem, co tam ještě potenciálně hrozí, z důvodu toho, že by měli být nalezeni viníci a měli by skončit ve svých funkcích, či případně by měla být vyvozena právní a materiální odpovědnost vůči těm, kteří skutečně pochybili. Pro mě je nepřijatelné říci, že za to může v tomto případě příroda, protože řada věcí byla známa již desítky, či stovky let a byly fatálně ignorovány. Ale má to druhou nohu. Jsme tady svědky toho, že oč méně se staví silnic a dálnic, o to víc přibývá chyb, vad, viz D47, viz část D3 přes rybník Koberný a tak dál a tak dál.

Mně už se to přestává líbit za ty obrovské peníze, které platíme, za ty obrovské časy, které stavební firmy požadují a je jim to tolerováno. Nevím, zda tak pomalu se staví někde ve světě, a takhle mizerně, jako se staví poslední roky tady v řadě bodů. Tím nerůstám, že to dělají všichni a všude, ale těch chyb se nějak začíná množit, navýšovat. A myslím si, že úsek 0805 přes České středohoří je vyvrcholením celé krize, ke které došlo, a je to vyvrcholení dlouhodobého stavu Ředitelství silnic a dálnic. To, co je pro mě, jak říkám a znova opakuji, alarmující, že někdo se tváří, jako že sice jsou tam nějaké problémy, my problémy řešíme. Ale pro mě to dostatečně není.

K zveřejněným analýzám. Já nevím. Mohlo to přeci jít i bez toho, že tady budu dotírat na ministra, a teprve poté, co bylo jasné a prošel ten bod – proč ty analýzy nemohly být zveřejněny dříve? Pan kolega Hovorka tady doplnil můj návrh usnesení v tom, že existuje ještě nějaká původní verze a potom opravená verze, a chce, aby bylo zveřejněno všechno. Já se přiznám, a možná jsem to přehlédl, ale když tak mě, pane ministro, doplňte, Ředitelství silnic a dálnic a SŽDC podaly žalobu v loňském roce na Kámen Zbraslav, který je vlastníkem a provozovatelem lomu Dobkovičky, od jehož hrany se utrhlo ten sesuv a sjel na dálnici, na nedokončené těleso dálnice D8. Vzhledem k následným veřejným vyjádřením některých posuzovatelů, aktérů výstavby apod., soudím, že podkladem pro podání té žaloby byl soukromý posudek, nebo objednaný soukromou osobou. To bych poprosil, abyste tady potvrdil, nebo vyvrátil. Přijde mi velmi podivné, jestliže v roce 2013 bezprostředně po sesuvu tehdejší vláda uložila Ministerstvu dopravy, resp. ministrovnu dopravy, zjistit příčiny, zadat analýzy a vyvodit z toho nějaké návrhy a řešení, tak ta analýza byla zadána až v loňském roce, někdy myslím v dubnu. To znamená, tam bylo zpozdění dva a půl

roku. Mezitím se vystřídali tři ministři. Část toho spadá k panu ministru Ťokovi, celé funkční období pana ministra Prachaře a předtím byl v Rusnokově vládě pan ministr Žák. Takže já se ptám, jestli je normální, aby stát potřeboval dvaapůl roku na zadání zjišťování přičin krizové situace, fatálního problému, který tam nastal. A najednou velmi rychle je podána žaloba. Předpokládám, že tedy – nevím, jestli je na vašich stránkách, protože ještě jsem to znova ověřoval na základě rozhovoru s vámi, tam tedy vyvěšen i posudek, který je podkladem pro soudní žalobu. Nevím, zda to jde, nebo nejde, protože je to posudek – a přijde mi velmi nestandardní, že stát někde sebere jakýsi posudek soukromé osoby, která tam asi zřejmě má nějaké majetkové zájmy, a o to opřou žalobu dvě státní instituce.

Mně se dostaly do ruky neoficiálně názory jednak České geologické společnosti, která tedy ten soukromý posudek má k dispozici. Byl jsem požádán, abych dlouho tady nezdržoval, tak vám z České geologické služby přečtu jenom ten závěr: S ohledem na výše uvedenou charakteristiku posuzovaných materiálů Česká geologická služba nedoporučuje Ředitelství silnic a dálnic ČR přihlížet k závěrům, uvozovky, znaleckého superviserovského – asi supervajzrovského posudku číslo 12/2014 Dobkovičky – sesuv na dálnici D8 – stavba 805, a tím ani relevantními právními kroky reagovat na podaný podnět k uplatnění nároku na náhradu škody.

Par excellence Česká geologická služba, která je chloubou naší země v tomto oboru, vám říká: tohle nedělejte. Nechápu, proč nebyl zadán posudek, který by mohl sloužit jako žalobní podklad u této instituce nnebo u někoho skutečně věrohodného. Já to považuju za ostudný postup, který se v tomto případě stal.

Obdobně, možná ještě tvrdšími slovy, trhá tento posudek, na základě kterého státní instituce, naši investoři, podali žalobu na Kámen Zbraslav kvůli lomu, společnost Arcadis, která dělá velmi kvalifikovanou práci na řadě staveb. A zase, jenom se omezím na závěr jejich materiálu, který je ze dne 24. března 2015, kde závěr zní – a nebudu tady číst odpovědi na všechny věci, které jsou v tom posudku, který zřejmě zveřejněn nebyl, ten soukromý posudek. Závěr: Znalecký superviserovský posudek je jednostranně zpracovaný s cílem svést vinu za vznik sesuvu na lom Dobkovičky. Popsané hypotézy se opírají spíše o vlastní odhady založené na individuálních zkušenostech a nejsou podepřeny relevantními analýzami a výpočty. Sesuv se navíc udal mimo staničení, ve kterých se dřívější poruchy svahů projevovaly. Z těchto důvodů ho považujeme za neobjektivní.

Takže dvě instituce, o nichž já na rozdíl od zpracovatele toho soukromého posudku nepochybují, vám nebo investorovi ŘSD říkají: tohle nedělejte. Přesto to ŘSD udělalo.

Já jenom, dámy a páновé, proč vás chci poprosit, já jsem tady navrhoval před Vánoční usnesení, které bylo: Bod číslo 1 – zveřejnit všechny analýzy. Něco se stalo. Možná pan ministr tady upřesní, jestli všechno.

Bod číslo 2 – forenzní audit celé akce od začátku doted' s nějakou predikcí, co tam hrozí. Bod číslo 3... S tím, že by vláda měla garantovat, že to bude nestranný a nezávislý posudek. Jak sami víte, ČR je příliš malá na to, aby ruka ruku myla. A že tam ruka ruku myje teď, o tom jsem přesvědčen podle chování Ministerstva dopravy, investora a dalších. Občas probleskovalo, ale vzhledem k tomu, že jsme byli vyhnáni

jako opozice z výkonného výboru SFDI, tak máme velmi omezený přístup k informacím, nieméně se domnívám, že není postupováno zodpovědně s péčí řádného hospodáře, jak se k těm problémům staví. To znamená, že chci, abyste podpořili žádost, aby vláda zajistila posudek. Že to uloží ministru dopravy, a kdo to potom bude dělat, už je její zodpovědnost, zda někdo potom zpochybňí serióznost posudku nebo jeho části, to už je na ní.

A bod číslo 3 byl, že pokud to bude možné a stihne se to, tak aby na červnové schůzi letošního roku vláda informovala Sněmovnu ústy premiéra Sobotky o tom, jak dopadly výsledky forenzního auditu, a všechny výsledky a celý forenzní audit by měla znát i veřejnost. Pořád je tady šermováno v řadě věcí, a zažili jsme to i dneska od rána, nějakou minulostí kohokoliv, a kdo co zavinil apod. Pan ministr u této akce, u vymýšlení této akce, nebyl, tak předpokládám, že nebude mít problém, aby předložil materiál padní komu padni.

A teď k vlastnímu usnesení. K mému návrhu pan kolega Hovorka z KDU tady doplňoval, pojďme se bavit o tom, zda některé věci podpoříme, či nikoliv, či jsou zbytné.

Bod číslo jedna toho návrhu by zněl: Poslanecká sněmovna žádá ministra dopravy o zveřejnění všech zpracovaných analýz příčin sesuvu, ke kterému došlo na úseku 0805 dálnice D8 v červnu 2013. A teď je tady doplněk: K analýze Akademie věd verzi původní a verzi opravenou (výslednou), po údajných připomínkách České geologické služby, termín leden 2017.

Druhý bod je poměrně obsáhlý s cílem, aby skutečně nebyly nějaké vytáčky. A myslím si, že ten, kdo bude vybrán na forenzní audit, tak nemáme problém například v hospodářském výboru se seznámit se zadáním tak, aby zjevně nebyla vynechána žádná část. Nicméně ten bod tady, to usnesení zní: žádá vládu o zajištění nezávislého forenzního auditu stavby 0805 dálnice D8, který bude zahrnovat zejména prověrku přípravy stavby, kvalitu projektu, výkon činnosti technického dozoru stavby a správce stavby, průběhu stavby a dějů týkajících se reálného zjištění na stavbě, právní audit uzavřených smluv včetně dodatků, dodržování zákona o zadávání veřejných zakázek, plnění usnesení vlády České republiky investorem, analýzu víceprací, nákladů, které byly vynaloženy na sanace sesuvu, opěrných zdí a všech nestabilit celého díla včetně prackovické estakády, a odhad rizik díla a výčíslení nákladů na sanaci díla v oblasti potenciálních sesuvů a monitoring celého území po dobu – tady je 100 let, ale myslím si po dobu dalších desetiletí, spíše bych to upřesnil. Vícepráce musí být doloženy včetně veškerých dokladů, podkladů, průzkum, geodetické zaměření, analýzy, projektová dokumentace a písemných protokolů o schválení víceprací ŘSD ČR, projektanta a technického dozoru. Termín: neprodleně. Tím se rozumí to zadání, aby byla vybrána firma na zpracování a byly zahájeny práce.

Řada těch věcí vychází také z veřejně přístupného kontrolního nálezu Nejvyššího kontrolního úřadu, je to číslo 15/29, kde se v řadě míst mluví o porušování zákona o zadávání veřejných zakázek, zanedbání ze strany ŘSD, špatné přípravě projektu a podobně a podobně. Já jenom podotýkám, že ačkoliv to nebyla hloubková kontrola, i tak je toho tam dost. A já si myslím, že v tomto případě to není o nějakých formálních chybách, ale o skutečně velmi závažných nálezech, které by neměly zůstat jenom

vzetím na vědomí, tak jak je běžná praxe zřejmě u všech vlád, co se týká kontrolních nálezů NKÚ.

Potom pan kolega Hovorka navrhuje bod číslo tři, který žádá vládu o předložení přehledu všech fyzických i právnických osob včetně zaměstnanců, kteří se na přípravě výstavy a vlastním výkonu dozoru stavby podíleli, včetně geodetického zaměření a geologického, hydrogeologického a geotechnického průzkumu, včetně všech právních služeb, monitoringu a projektových služeb od roku 1993 do současnosti, aktuálního data leden 2017, včetně jednotlivých vynaložených nákladů na tyto činnosti a služby. Jednotlivě uvést odpovědné osoby zaměstnanců ŘSD ČR a jejich funkce a pozice od roku 1993 ve vztahu k této akci, a jakou konkrétní činnost vykonávali. Je tady termín leden 2017.

A další bod, za čtvrté, žádá vládu o informaci o výsledcích auditu. Termín červen 2017.

A za páté, zase návrh pana kolegy Hovorky, žádá vládu o předložení všech nákladů, které byly vynaloženy na podání žaloby na společnost Kámen Zbraslav, a.s., vlastníka lomu Dobkovičky, včetně nákladů na právní služby, složení jistiny, nákladů na vypracování znaleckých posudků včetně seznamu veškerých znaleckých posudků, které byly doloženy k žalobě ŘSD a SŽDC u soudu. Termín leden 2017.

Ještě můj krátký komentář a tím zatím své usnesení skončím. Pokud pan ministr řekne, že na těch stránkách byla jenom moje neschopnost nebo hloupost nalézt všechny posudky včetně variant, tak beru, není problém vyřadit ten bod číslo jedna. Pokud tomu tak není, tak by to Ministerstvo dopravy mělo doplnit.

Bod dvě je naprosto stěžejní. Ten se týká forenzního auditu celé akce.

Bod tří se domnívám, že jestliže bude proveden forenzní audit a audit smooth, tak tam budou uvedeny společnosti, fyzické, právnické osoby, kdo zodpovídá. To předpokládám, že bude součástí zadání toho forenzního auditu. Nicméně pokud na tom bude pan kolega Hovorka trvat, tak bychom o tom hlasovali. Podotýkám, že o všech bodech se bude hlasovat, navrhnu jednotlivě.

Co se týká toho posledního bodu, to je ta vlastní žaloba, já nevím. Samozřejmě zase podle toho, jak kolega na tom bude trvat nebo netrvat, budeme o tom hlasovat. Nicméně pro mě je spíš šokující, že stát si vezme nějaký soukromý posudek, i když má špičkovou instituci a máme špičková světová pracoviště v Akademii věd, a opírá se o nějaký soukromý posudek soukromé, zřejmě fyzické osoby. A od toho se odvíjí žaloba státu na nějakého podnikatele. To mi přijde jako velmi, s prominutím, diletantské. Samozřejmě pokud tam bylo nějaké časové prodlení, tak určitě časové prodlení bylo, že někdo nenaplňoval, vůbec se neobtěžoval od roku 2013, od usnesení Nečasovy vlády, splnit úkoly uložené ministru dopravy, že to muselo trvat dva a půl roku.

Za další, že potom, když je časová tíseň, tak asi se dala vymyslet právní konstrukce, dát nějakou žalobu s nějakým předběžným názorem, ale nikoliv se opřít o tento posudek, pokud se dá vůbec zřejmě nazvat posudkem podle těch dvou závěrů, o kterých jsem vás tady informoval, s tím, že potom v té soudní žalobě to mohlo být doplněno. Takhle je to jenom to, že stát bude mít ostudu, z ostudy kabát. A myslím si, že tímto postupem už ho má.

Dámy a pány, já se domnívám, že by navíc mělo přestat jakékoliv malování narůžovo, ale i načerno, té situace, která tam je. Pan ministr ujišťoval nedávno, že v průběhu ledna bude dálnice v tom úseku otevřena celá. Teď už víte, že nebude otevřena celá, takže zase tak napůl. Pánbůh ví, jak se to bude dál odvíjet. Já se domnívám, že by ŘSD mělo zcela objektivně a transparentně informovat veřejnost a všechny a poslance o všem.

Zaznamenal jsem, ještě před Vánoci vystoupil inženýr Lány, dneska už na penzi, který dělal správce stavby toho úseku od Ústí nad Labem přes Krušné hory na státní hranici. On tam říkal, že vlastně za to můžeme my. Že za to můžou politici častými výměnami ministrů a potom i politici ve Sněmovně. Nevím, jestli řekl přímo ve Sněmovně, nicméně já nevím a nejsem si vědom toho, že my bychom měli dohlížet na jednotlivé stavby, že bychom měli dohlížet... A dokonce se domnívám, že ministr by taky neměl dělat technický dozor investora, že by neměl překontrolovávat projekty. Od toho je zodpovědnost investora. A samozřejmě si myslím, že by teď už nebyl problém a měla by zaznít jména, kdo byl správcem stavby, kdo tam dělá technický dozor, kdo to projektoval, protože tam někde se podle mého názoru odvíjejí chyby, které vedly až k tomu, co se stalo.

Děkuji za pozornost zatím.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji. A nyní tedy zahajuji všeobecnou rozpravu a táži se, kdo se do ní hlásí. Prosím, pane poslanče, další přihlášený je pan poslanec Hovorka. Máte slovo.

Poslanec Karel Šidlo: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Členové vlády, vážené kolegyně, kolegové, je pravda, že na toto vystoupení jsem se připravoval na mimořádnou schůzí v loňském roce, kdy otázka otevření a zprovoznění posledního úseku dálnice D8 byla velmi aktuálním a mediálně populárním tématem. Je faktum to, co řekl kolega Laudát, že dneska se nacházíme v situaci, kdy tento úsek byl otevřen a zprovozněn, byť v omezeném opatření, co se týká prackovické estakády.

Očekával jsem z informace ministra informace o tom, v jakém stadiu se momentálně nacházíme z hlediska úspěšného provozování a monitoringu této části dálnice, protože jak už tady bylo zmíněno, v roce 2013, zhruba po 27 letech budování dálnice D8 z Prahy na státní hranici s Německou spolkovou republikou, došlo k sesuvu půdy. A já jsem si dovolil pana ministra interpelovat tenkrát kvůli trati, která byla součástí dopravní infrastruktury poškozené tímto sesuvem. Dostal jsem odpovědi, kolik jsou předpokládané odhady nákladů na tuto činnost, a proto máme stále nevyjasněné otázky, a bohužel musím se připojit ke kolegovi Laudátovi, že mně nestáčí upozornění a doporučení pana ministra, abychom se obrátili na veřejně přístupné stránky Ministerstva dopravy a ŘSD, kde se dovíme požadované. Myslím si, že jsme na půdě Poslanecké sněmovny a Poslanecká sněmovna si zaslouží, aby pan ministr společně s vedoucími představiteli ŘSD nám předložil zprávy tak, jak jsou vyžadovány prostřednictvím usnesení.

Je faktum, že jako zástupec Komunistické strany Čech a Moravy nevyžaduji všechny body, které jsou navrhovány v usnesení, protože jsem přesvědčen, že některé

jsou příliš technicistní, a je tam příliš mnoho detailů, které neobjasňují to, co jsme očekávali jako politici, že dostaneme k informaci, udržitelnosti zprovoznění posledního úseku D8 a zejména všech technických a technologických opatření, které dále souvisí s tímto zprovozněným úsekem a také s tím, jaké s tím budou spojeny náklady, protože rozumím tomu, že pan ministr vstoupil do situace s D8 v době dokončování posledního úseku. Nemohl ovlivnit předchozí vývoj a v podstatě ho považuju za velkého hrdinu, když v létě roku 2015 slíbil, že v prosinci roku 2016 bude dálnice kompletně zprovozněna. Vstupoval do funkce s tím, že – rozumím tomu – nemohl znát detaily toho, jak se situace vyvíjí v otázce založení stavby a všech technických a technologických procesů, které souvisí s výstavbou právě prackovické estakády a i v úseku tunelu, které byly zvoleny v této povrchové variantě.

Myslím si, že celkově byla stavba nešťastnou stavbou. Trvala za první velice dlouho a prodražovala se. Jenom tady zmíním jednu věc, kdy mluvím o ceně. Tento sedmnáctikilometrový úsek, o kterém se nyní máme bavit, původně měl projektově stát 3 miliardy. Následně, když se řešily problémy s touto trasou, se zvýšila cena kouzelným způsobem na 7,4 miliardy korun. Soutěž na zhotovitele v době, kdy se to rozhodovalo s odstupem několika let, již byla vypsána na 9,9 miliardy korun a konečná realizace byla odhadována, a to nám právě měl sdělit pan ministr, celkově na 15 miliard korun.

Jsem přesvědčen, po všech informacích veřejně přístupných a po všech ubezpečováních, že nebudou s tímto úsekem dálnice spojeny jenom náklady na vlastní výstavbu, ale musí pokračovat monitoring. Musí pokračovat další opatření, která souvisí s hydrogeologickým uložením stavby, s tím, že se ztratila i podzemní voda v jednotlivých obcích, které souvisí s dálnicí. Ano, obcím se uleví určitě od nebezpečné dopravní zátěže, za to patří dík i k odvaze pana ministra, ale na druhé straně vznikají další a další náklady. A my nikdy nevíme, jak budou vysoké, jak dlouho tyto náklady budou trvat, a to jsem očekával, že dneska aspoň v nástinu se dozvímě v rámci informace pana ministra.

Na závěr mi dovolte jenom říci jednu věc. Jsem připraven spolu s kolegy z Komunistické strany Čech a Moravy podpořit navrhované usnesení v bodě 1, 2. Samozřejmě i v bodě 4 navrhovaném, kdy to je výsledek forenzního auditu. A určitě nevynecháme ani usnesení bod 5, protože je tolik nejasností, které souvisí s tím, jakým způsobem byla podána žaloba na lom, který podle mého názoru, ať je, nebo není vedle této stavby, neměl podle dostupných informací zásadní vliv jako zádrž vody na to, aby došlo k sesuvu půdy. Sesuv půdy byl po přívalových deštích a jsem přesvědčen, že pokud se tato povětrnostní situace zopakuje, tak nikdo, ani pan ministr dneska nemůže zaručit, že se zčásti nebude opakovat situace s pohybem svahu, a zejména nikdo nemůže garantovat, že založení prackovické estakády je natolik stabilní, že monitoring, který je tam prováděn, bude nám sloužit k tomu, abychom zabránili tomu nejhoršímu, to znamená, že se stavba stane nebezpečnou pro silniční provoz.

Tolik k návrhu usnesení. A doufám, že pan ministr v rámci rozpravy ještě odpoví na některé moje vznesené otázky. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Také vám děkuji, pane poslanče. Jako další je přihlášen pan poslanec Hovorka. Prosím, máte slovo.

Poslanec Ludvík Hovorka: Vážený pane místopředsedo, vážení členové vlády, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, děkuji za slovo. Já jsem již ve věci dálnici D8 a ve věci sesuvu opakovaně interpeloval pana ministra Ťoka. Dosud mi vždy odpověděl. Dokonce mám i příslib, že dostaneme seznam lidí, kteří se podíleli v průběhu – od začátku stavby na dozorech, kontrole projektování apod., což si myslím, že je velmi důležité. Současně by také podle mého názoru měl být zadán nějaký audit, atť ho nazveme forenzní, prostě pochybení, která se stala.

Myslím si, že celý problém dálnice D8 můžeme rozdělit na několik takových hlavních bodů. A ta první, největší chyba se stala v případě rozhodnutí o vedení trasy, kdy v podstatě Ministerstvo dopravy – tehdejší, samozřejmě. Rozhodnutí se událo v hluboké minulosti, muselo mít jasné podklady. A nález NKÚ, který se zabýval dálnicí D8 jako takovou, na to i poukázal, že se rozhodlo o vedení trasy v daném území, a to i přesto, že se vědělo, že v daném území je minimálně devět aktivních sesuvů. Čili to bylo základní pochybení, které vlastně přineslo problémy, které vyvrcholily v roce 2013 a se kterými se potýkáme dodnes.

Druhý – to je sesuv, asanace sesuvu a samozřejmě příčiny sesuvu. Jako hlavní příčina sesuvu byl označen lom Dobkovičky, který patří společnosti Kámen Zbraslav, a to jednak tím, že na hraně, na koruně svahu byl ukládán vytěžený štěrk, čímž došlo k přetížení svahu, a jednak, že veškeré vody z tohoto lomu byly odvedeny směrem k dálnici, k problémovému místu, kde nakonec došlo k sesuvu. To znamená, došlo k vsakování do podloží a došlo k sesuvu. Sesuv byl obrovský – 400 krát 600 metrů. Došlo k posunutí jak samotného tělesa dálnice, tak i železnice, která je kousek dál. Problém sanace, který vlastně byl předmětem největších dohadů, podle mého názoru nemůže být dobře vyřešen definitivně, protože pokud se bavíte s geology, tak vám řeknu: smyková plocha, po které svah ujíždí, je v hloubce průměru 30 až 50 metrů. To normální technologií běžně dostupnou v České republice je velmi obtížné dosažitelné, a proto pravděpodobně pohyb svahu bude pokračovat dál. Je otázkou, nakolik se budou opakovat období zimy a období rozmrzívání zeminy a může nastat, že dálnice opět bude ujíždět dál.

Pokud se týká samotného nálezu NKÚ, tak bych doporučoval každému z poslanců, aby se s tím seznámil. Úplně stačí kontrolní závěr. Já jsem si vyžádal i samotné protokoly. Dělal to náš bývalý kolega Karel Sehoř. Myslím, že to udělal velmi dobře. To, co pro mě bylo zásadní, bylo zjištění, že v podstatě ani kontrolní orgány NKÚ neměly k dispozici veškeré podklady a doklady k této stavbě. Jak je možné, že ke stavbě, která dosud není uzavřena, myslím vyhodnocena a podobně, není možné dohledat stavební deníky a podobně? Buď tedy byly těm orgánům NKÚ zamíljeny, nebo byly skryty, nebo byly skartovány, jak jsem se i dozvěděl. Pak ale nerozumím tomu, proč došlo ke změně pokynů, které ještě za ministra Čermáka byly stanoveny, že po dobu životnosti stavby musí být archivovány veškeré části dokumentace, záznamy z jednání, projektová dokumentace, veškeré věci, které se týkají dodavatelských vztahů apod. Vím, že dokonce bylo rozhodnuto o digitalizaci těchto materiálů. A jestli potom přišel nějaký další ministr a rozhodl o tom, že toto

opatření bylo zrušeno, tak si myslím, že se jedná o hrubou chybu, která by se neměla opakovat. To znamená, že z toho se musí vyvodit i nějaké závěry, že skutečně ŘSD a Ministerstvo dopravy musí zajistit, že materiály ze staveb musí být skutečně digitalizovány a archivovány po dobu životnosti stavby, jinak není možné dohledat konkrétní viníky.

Já samozřejmě podporuji návrh usnesení, který přednesl kolega poslanec Laudát. Chtěl jsem jen doplnit to, co on už tady zmíňoval, abychom k analýze Akademie věd, verzi původní a verzi opravenou, výslednou, po údajných připomínkách České geologické služby, abychom dostali obě ty varianty.

K tomu bodu 2 jsem žádal, aby k analýze víceprací a nákladů, které byly vynaloženy na sanaci sesuvu, opěrných zdí a všech nestabilit celého díla včetně prackovické estakády a odhad rizik díla, vyčíslení nákladů na sanaci díla v oblasti potenciálních sesuvů a monitoring celého území po dobu sto let, to je životnost stavby.

Dostal jsem i příslib od pana ministra, že dostanu přehled seznamu těch osob, které se podílely na přípravě výstavby a vlastním výkonu dozoru stavby včetně geodetického zaměření, geologického, hydrogeologického a geotechnického průzkumu.

Závěrem chci říci, že si myslím, že i průměrně vzdělaný a průměrně zkušený dozor stavby musel vědět, že jestliže do oblasti stavby zatékají vody z blízkého lomu, a musel vidět na konci svahu vytěžený kámen, muselo mu být jasné, že něco není v pořádku. A potom také není možné označit jako jednoho jediného vinika příslušný lom, ale je třeba se ptát, proč příslušní lidé, kteří byli na stavbě a viděli, co se děje v daném úseku, že do něj přitékají vody, že je tam odtěžený kámen, který přetěžuje svah, tak měli zasáhnout daleko dříve.

To je z mého pohledu. Podporuji návrh na usnesení. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji. Táži se, zda se někdo další hlásí do rozpravy. Nikoho dalšího nevidím. Je-li tomu tak, končím všeobecnou rozpravu. Pan ministr si chce vzít v této fázi závěrečné slovo. Prosím.

Ministr dopravy ČR Dan Ťok: Vážený pane místopředsedo, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, já nechci příliš prodlužovat debatu, protože jsem říkal na začátku, že s rozumným usnesením nemám žádný problém a nechť se udělá forenzní audit, nicméně byl jsem vyzván k tomu, abych se k některý věcem vyjádřil, tak bych to rád učinil.

Předně bych rád řekl jednu věc. Prosím, nedělejme z dálnice D8 strašáka pro lidi, neříkejme, že to je dálnice, která by mohla být nebezpečná nebo je nebezpečná. Já vás chci ubezpečit, že na žádnou stavbu, která by mohla být potenciálně nazývána jako nebezpečná, bych si nedovolil pustit jediného člověka. Nic takového nehrozí. To znamená, že šíření poplašných zpráv z Poslanecké sněmovny by nemělo být standardem, a už vůbec ne standardem v dopravních stavbách.

Druhá věc. Víte, já vím, že se blíží a už je možná v běhu předvolební kampaň, ale i tak bych chtěl říci, nešříme špatné zprávy vůbec o dopravním stavitelství a stavitelství v České republice, protože jeho pozice a kvalita toho, co se tady dělá, není zas tak špatná, jak máme ve zvyku označovat, a všechny ty zprávy o nejdražších a nejméně kvalitních dálnicích v celé Evropě nejsou pravdivé a nepatří do běžného slovníku politiků, jak by měli hodnotit naši ekonomiku.

Byla tady řečena spousta věcí o posudcích. Já chci říci, že Ministerstvo dopravy se rozhodlo a koncem minulého roku zveřejnilo onen posudek, přestože jsme měli od právníků názor, že ho zveřejňovat nemáme. Ten posudek je k dispozici. Já jsem měl pocit, že v digitální době, pokud je k dispozici, tak je v pořádku. Jestliže je tady bráno, že má ministerstvo dát každému poslanci papírovou kopii, tak my je prostě rozumnější a všem vám je předáme, pokud je takový problém si je stáhnout z veřejně známých zdrojů. Na druhé straně bych se trošku podivil – víte, mně přijde velmi zvláštní, když se řekne, že se má dávat posudek ve všech verzích. To mi přijde trošku podobné, jako když spisovatel píše knihu a nemá dávat výsledný produkt, na kterém se všichni shodnou, to, co je jeho nejlepší dílo, ale má dát všechny verze, aby si čtenář mohl udělat představu, jak se ta kniha vyvíjela a jak se vyvíjel celkový názor.

Co se týče posudku, já tady checi říci jednu věc. Ano, je tady posudek Vysokého učení technického. Má kulaté razítko odborného znalce, který byl použit do té obžaloby. Co se týče té žaloby, já se k ní za chvíli vyjádřím, ale je to prostě materiál, který je součástí spisu. K tomu spisu mají samozřejmě přístup všechny strany, to znamená jak žalující, tak žalovaná. Může ho zveřejnit – já nevím, jestli je tady potřeba – a myslím, že ten posudek je veřejně známý a je jasný, takže můžeme to probírat. Já jsem dostal informaci, že údajně to je posudek, který si objednala soukromá osoba. Já to musím prověřit. Teď jsem neměl šanci to prověřit, ale zpochybňuji, že by to nebyl posudek, který by si objednala státní organizace, jak ŘSD, tak SŽDC.

Já bych ale chtěl říci jednu věc. My jsme nikdy neřekli, že jediným viníkem je lom, jak to tady padalo. To, co je dnes zažalováno, je prosím objektivní odpovědnost toho lomu za škody, které mohly nastat. Toto prostě musí posoudit soud. Nepletme si, že o někom říkáme, že je viníkem anebo že soud má posoudit objektivní odpovědnost z provozu. To, že se posuzuje objektivní odpovědnost z provozu, neznamená, že by třeba ten lom dělal něco schválně nebo chtěl přispět k tomu, že tam bude nějaký sesuv.

Druhá věc, kterou bych chtěl říct – a na to se velmi často zapomíná. V tom roce 2013 to byla přírodní katastrofa. Tam nastoupalo Labe až do Prackovic a byl tam téměř metr vody, voda šla ze shora, zespoda, byla všude, tak to byla zcela mimořádná situace a já bych rád, aby se k tomu takto přistupovalo.

Tady bylo řečeno, jak dlouho trvalo zadání toho posudku. Ano, musíme si uvědomit, že v okamžiku, kdy se svah tehdy, v tom roce 2013, rozjel, myslím, že to bylo někdy v červnu, tak potom se nechávala poměrně dlouhá doba, a když se dělala analýza, tak analýza toho svahu, všichni geologové řekli no pánoné, můžete začít dělat nějakou analýzu – kterou jsme mimochodem museli vysoutěžit, to nebylo tak,

že jsme ji mohli dát někomu z ruky, ale tu soutěž bylo lze vypsat až poté, co se ten svah odtěžil, aby bylo co analyzovat. Takže dneska prostě říkat, že to je strašně dlouhá doba a kdo ví, proč je to tak a co se tam dělo... No dělala se jednoduchá věc. Prostě se nejdříve zadalo odstranění toho svahu, až se ten svah odstranil, tak se mohla dělat analýza toho svahu. Nic jiného se dělat nemohlo. Ano, možná v tom procesu byl nějaký měsíc dva, kdy se mohly věci udělat rychleji, ale když se na to budeme dívat objektivně při vynaložení veškeré snahy a při tom, že se celá záležitost soutěžila, tak ta situace dopadla tak, jak dopadla.

A co se týká toho monitoringu, monitoring se tam samozřejmě dělá a bude se dělat, ale nečekejme, že na tomto svahu to bude tak, že prostě budeme každý měsíc debatovat o tom, jestli nám popojízdí tenhle nebo jiný. Prostě to, že ta dálnice vede sesuvným územím, je pravda. Jak nám sdělili pracovníci Ústavu mechaniky hornin Akademie věd, těch sesuvných území v České republice je spousta, spoustou těchto území dálnice vede a není to nic zásadního. Takže prosím, nedělejme z komára velblouda a zkusme se na celou věc dívat zcela racionalně.

Já chci za sebe říct, že nemám problém s tím bodem 2 a nemám problém s bodem 4. Jediný problém s bodem 4 mám v tom termínu. Protože je sice hezké, když se usnese Sněmovna o tom, že předložíme výsledek auditu v červnu, ale vzhledem k tomu rozsahu my se musíme firem, které takový audit budou schopny udělat, zeptat, kdy takový výsledek jsou ony schopny udělat. Myslím si, že pak je jenom otázka, abychom v případné soutěži na tento audit našli firmu, která to v termínu a v čase bude schopna udělat.

Tolik za mě. Děkuji za pozornost a to je všechno.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji a táži se pana zpravodaje, zda si v této fázi chce vzít závěrečné slovo. Vypadá to, že ano. Prosím.

Poslanec František Laudát: Děkuji. Já odmítám, že se blíží volební období. Promiňte, ale jestli dva sousední dálniční úseky jsou prodraženy 3,5krát, tak to přece není o žádném volebním populismu, to je objektivní fakt. To je napsáno ve zprávě NKÚ. Je tady snad někdo, kdo nevěří zprávě NKÚ? Asi ne. A já jsem o to žádal už delší dobu. Já jsem dokonce, ještě když jsem byl ve výkonné výboru SFDI, požádal o kontrolu té akce. Byl podivný šrumec a skončilo to tak nějak podivně ve ztracenu. Pak už jsem byl vyhozen, tak jsem nestačil trvat na tom, aby to bylo dokončeno. Takže tam se dějí velmi divné věci. Stát přišel o obrovské peníze tím, že to musel vyřadit z financování z evropských fondů.

Proč je tam slovíčko forezní. Jak si někdo vůbec může dovolit, pane ministrě, jak si může dovolit u nedokončené stavby zašmelít nebo sešrotovat stavební deníky? Vždyť tam přece potom za dokončená díla jsou i delší odpovědnosti než jenom záruční lhůty. Nezlobte se na mě, to vypadá skoro na to, že by na ŘSD měla nastoupit policie. Jestli tohle někdo dělá, to snad ať tady nikdo neříká, že tam nejsou ty dokumenty. A proto forezní. Ať někdo zrekonstruuje zodpovědnost, kdo za to zodpovídá, kdo porušuje směrnice, ať nese někdo zodpovědnost. Já vím, že u nějaké kauzy, která je u soudu, u odpočívadel na dálnici se ukázalo, že tam vlastně se ztratila

celá smlouva. Nikdo nevěděl a stát zaplatil by the way za nějakou akci nějakých 35 mil. navíc. Tak kdy ten bordel na tom ŘSD vlastně skončí? To ať mi někdo řekne. Může si skutečně stát dovolit takovouhle organizaci? Tohle mě opravdu šokuje. Tak postavme novou a tamto bez náhrady zrušme, protože tohle už teda je opravdu velmi podivné.

K těm dalším bodům. Já nevím, když pan ministr... Já jsem na těch dalších nechtěl trvat, navíc některé jsou pana kolegy Hovorky, ale nezlobte se na mě, snad pan ministr by měl vědět, jestliže pořádá tiskové konference a jak zatočí s nezodpovědností toho lomu, tak snad aspoň se nechal seznámit, jaký posudek je podkladem, kdo ho zpracoval, co a jak, na žalobu o 1 mld. korun. To není malá částka. To je přece zásadní žaloba. A on tady teď říká, že neví, kdo to zpracoval. Já jsem tady četl, protože mám jenom kusé informace... tak zveřejněte úplně všechno konečně. Co tam máte co tajit? Veřejnost má právo vědět, jak je nakládáno s jejími financemi.

A teď tedy, jestli nebude reakce, tak už mám jenom návrh usnesení.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Vzhledem k tomu, že jste dokončil své závěrečné slovo, já tedy otevřím rozpravu podrobnou. Eviduji vaši přihlášku a žádám vás, abyste přečetl návrh usnesení. Prosím.

Poslanec František Laudát: Takže, dámy a páновé, za prvé navrhuji, aby se o každém bodu hlasovalo zvlášť. Bod číslo 1 bude znít – a já to tady ještě, jestli dovolíte, u kolegy Hovorky rozdělím.

Bod číslo 1: "Žádá ministra dopravy o zveřejnění všech zpracovaných analýz s příčinou sesuvu, ke kterému došlo na úseku 0805 dálnice D8 v červnu 2013."

Ptám se kolegy Hovorky, zda trvá na doplnění těch variant. (Poslanec Hovorka mimo mikrofon.) Původní a upravená. Já to vezmu jako protinávrh. To znamená, nejdřív bychom hlasovali o tom protinávrhu, to znamená, znění by bylo: "Žádá ministra dopravy o zveřejnění všech zpracovaných analýz příčin sesuvu, ke kterému došlo na úseku 0805 dálnice D8 v červnu 2013, k analýze Akademie věd, verzi původní a verzi opravenou (výslednou) po údajných připomínkách České geologické služby. Termín leden 2017." Moje stanovisko je neutrální.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: K hlasování přistoupíme až poté, co budou načteny všechny návrhy na usnesení.

Poslanec František Laudát: Dobře, pardon. A potom původní návrh bude: "Poslanecká sněmovna žádá ministra dopravy o zveřejnění všech zpracovaných analýz příčin sesuvu, ke kterému došlo na úseku 0805 dálnice D8 v červnu 2013."

Bod číslo 2 je dlouhý: "Žádá vládu o zajištění nezávislého forenzního auditu stavby 0805 dálnice D8, která bude zahrnovat zejména prověrku přípravy stavby, kvalitu projektu, výkon činnosti technického dozoru stavby a správce stavby, průběhu stavby a dějů týkajících se reálného zjištění na stavbě, právní audit uzavřených smluv

včetně dodatků, dodržování zákona o zadávání veřejných zakázek, plnění usnesení vlády ČR investorem, analýzu víceprací (nákladů), které byly vynaloženy na sanace sesuvu opěrných zdí a všech nestabilit celého díla (včetně prackovické estakády) a odhad rizik díla a vyčíslení nákladů na sanace díla v oblasti potenciálních sesuvů a monitoring celého území po dobu desítek let. Vícepráce musí být doloženy včetně veškerých dokladů, podkladů (průzkum, geodetické zaměření, analýzy), projektové dokumentace a dokumentace a písemných protokolů o schválení víceprací ŘSD ČR, projektanta a TDI (technického dozoru investora). Termín neprodleně."

Pan kolega Hovorka tam má drobnou nuanci – sto let. Já tam říkám desítky let a takto bych to doporučoval. Souhlas? Takže tam je jediný návrh.

Bod číslo 3 je návrh kolegy Hovorky: "Žádá vládu o předložení přehledu všech fyzických i právnických osob (včetně zaměstnanců), které se na přípravě, výstavbě a vlastním výkonu dozoru stavby podílely, včetně geodetického zaměření a geologického, hydrologického a technického průzkumu, včetně veškerých právních služeb, monitoringu a projektových služeb od roku 1993 do současnosti (aktuální data leden 2017), včetně jednotlivých vynaložených nákladů na tyto činnosti a služby. Jmenovitě uvést odpovědné osoby zaměstnanců ŘSD ČR a jejich funkce a pozice od roku 1993 a jakou konkrétní činnost vykonávali. Termín leden 2017."

Pak je bod číslo 4, který říká: "Žádá vládu o informaci o výsledcích auditu, termín červen 2017." Podotýkám, když nebude včas vybráno nebo se ty práce protáhnou, potom by vláda sem dala informaci, dokdy to ještě bude trvat. Ten termín červen je, aby ještě byly podány informace, můžou být průběžné informace a podobně. Proto to tady nechávám, aby ještě tato Sněmovna věděla, na čem je.

Bod číslo 5 je návrh kolegy Hovorky: "Žádá vládu o předložení všech nákladů, které byly vynaloženy na podání žaloby na společnost Kámen Zbraslav, a. s., vlastníka lomu Dobkovičky, včetně nákladů na právní služby, složení jistiny, nákladů na vypracování znaleckých posudků, včetně seznamu veškerých znaleckých posudků, které byly doloženy k žalobě ŘSD a SŽDC u soudu. Termín leden 2017."

Tak to jsou všechny návrhy.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Táži se, zda někdo další chce ještě vystoupit v podrobné rozpravě a případně upřesnit, nebo dát jiný návrh usnesení. Nikoho nevidím. Jestli je tomu tak, v tom případě končím podrobnou rozpravu a táži se, zda v tento moment si chce pan ministr nebo pan zpravodaj vzít závěrečné slovo? Není tomu tak.

Nejprve vás tedy požádám, pane zpravodaji, abyste nás seznámil s procedurou hlasování o jednotlivých usneseních a poté nás provedl jednotlivým hlasováním. Prosím, máte slovo.

Poslanec František Laudát: Takže máme tady pět bodů. U prvního bodu, to je žádost o zveřejnění všech, je protinávrh kolegy Hovorky, který je rozšířením toho mého původního návrhu, to znamená zveřejněním všech analýz. Pan kolega Hovorka chce ještě dvě verze Akademie věd před připomínkami a asi zřejmě závěrečnou.

Takže bychom hlasovali nejdřív o návrhu kolegy Hovorky jako protinávrh, potom o bodě číslo 1, o původním návrhu. Pak by se hlasovalo o bodu číslo 2, zkrácený forenzní audit na všechno. Bod číslo 3 je návrh kolegy Hovorky, který se týká přehledu těch lidí, kteří na tom dělali, a právnických osob a zodpovědností. Bod číslo 4 je můj původní návrh, to znamená, žádá vládu o informaci Sněmovny o výsledcích auditu v červnu 2017. A bod číslo 5 je návrh kolegy Hovorky. To znamená ta otázka žaloby na Kámen Zbraslav.

Takže takto bychom hlasovali a o každém bodu zvlášť

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Ano. Táži se, zda má někdo návrh na úpravu, změnu, průběh procedury hlasování? Žádný takový návrh nevidím.

Zahajuji hlasování a táži se, kdo souhlasí s navrženou procedurou hlasování, atď... omlouvám se, eviduji žádost o odhlášení. V tom případě prohlašuji toto hlasování za zmatečné. Nejprve vás tedy všechny odhlásím. Požádám vás, abyste se přihlásili svými kartami.

Zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro návrh procedury, tak jak byl přednesen, atď... zmáčkne tlačítka a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Je to hlasování s pořadovým číslem 54. Přihlášeno je 118 poslankyň a poslanců, pro návrh 117, proti 1. S návrhem procedury byl vysloven souhlas.

A já vás požádám, pane zpravodajovi, abyste přednášel jednotlivé body, říkal k nim stanovisko, poté pan ministr a poté dám hlasovat. Prosím.

Poslanec František Laudát: První bude protinávrh kolegy Hovorky. "Poslanecká sněmovna žádá ministra dopravy o zveřejnění všech zpracovaných analýz příčin sesuvu, ke kterému došlo na úseku 0805 dálnice D8 v červnu 2013. K analýze Akademie věd předložit verzi původní a verzi opravenou (výslednou) po údajných připomínkách České geologické služby. Termín leden 2017."

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Stanovisko? (Zpravodaj: Neutrální.) Pan ministr? (Negativní.)

Zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro návrh, atď... zmáčkne tlačítka a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Je to hlasování s pořadovým číslem 55. Přihlášeno je 120 poslankyň a poslanců, pro návrh 42, proti 47. Tento návrh byl zamítnut. Můžeme pokračovat.

Poslanec František Laudát: Potom bude původní návrh. "Poslanecká sněmovna za prvé žádá ministra dopravy o zveřejnění všech zpracovaných analýz příčin sesuvu, ke kterému došlo na úseku 0805 dálnice D8 v červnu 2013." Stanovisko souhlasné.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Pan ministr? (Vzhledem k tomu, že jsou už zveřejněny, tak nesouhlasné.) Nesouhlasné stanovisko.

Zahajuje hlasování a tází se, kdo je pro návrh, ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku.
Kdo je proti tomuto návrhu?

Je to hlasování s pořadovým číslem 56. Přihlášeno je 120 poslankyň a poslanců, pro návrh 80, proti 31. Tento návrh byl přijat. Můžeme pokračovat.

Poslanec František Laudát: Potom, jestli dovolíte – jestli na tom někdo trvá, budu to číst znova – ale je to ten článek, zkráceně forenzní audit. Termín neprodleně zadaný. Stanovisko kladné.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Pan ministr? (Souhlas.)

Zahajuje hlasování a tází se, kdo je pro návrh, ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku.
Kdo je proti tomuto návrhu?

Je to hlasování s pořadovým číslem 57. Přihlášeno je 120 poslankyň a poslanců, pro návrh 116, proti 1. Tento návrh byl přijat. Můžeme pokračovat.

Poslanec František Laudát: Děkuji. Potom bude návrh kolegy Hovorky, zkráceně přehled všech fyzických i právnických osob včetně zaměstnanců, kteří byli u přípravy, výstavby a tak dále. Termín leden 2017. Stanovisko neutrální.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Pan ministr stanovisko? (Negativní.)

Zahajuje hlasování a tází se, kdo je pro návrh, ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku.
Kdo je proti tomuto návrhu?

Je to hlasování s pořadovým číslem 58. Přihlášeno je 120 poslankyň a poslanců, pro návrh 9, proti 52. S tímto návrhem nebyl vysloven souhlas. Můžeme pokračovat.

Poslanec František Laudát: Děkuji. Další bod bude: Poslanecká sněmovna žádá vládu o informaci o výsledcích auditu. Termín červen 2017. Stanovisko souhlasné.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Pan ministr? (Souhlas.)

Zahajuje hlasování a tází se, kdo je pro návrh, ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku.
Kdo je proti tomuto návrhu?

Je to hlasování s pořadovým číslem 59. Přihlášeno je 120 poslankyň a poslanců, pro návrh 117, proti 1. S tímto návrhem byl vysloven souhlas. Můžeme pokračovat.

Poslanec František Laudát: Poslední bod je návrh kolegy Hovorky. "Žádá vládu o předložení nákladů a dalších náležitostí kolem té podané žaloby. Termín leden 2017." Moje stanovisko kladné.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Pan ministr? (Záporné.)

Zahajuje hlasování a tází se, kdo je pro návrh, ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku.
Kdo je proti tomuto návrhu?

Je to hlasování s pořadovým číslem 60. Přihlášeno je 120 poslankyň a poslanců, pro návrh 59, proti 45. Tento návrh byl zamítnut.

Myslím, že jsme se vypořádali se všemi návrhy usnesení. Pouze tedy konstatuji, že byla přijata usnesení první, druhé a čtvrté. Tyto návrhy usnesení byly schváleny.

Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, končím projednávání tohoto bodu. Děkuji vám. Přerušuji jednání naší schůze do zítřejšího rána devíti hodin. Děkuji vám a přeji pěkný zbytek dnešního dne.

(Jednání skončilo v 19.10 hodin.)

Pokračování schůze Poslanecké sněmovny
12. ledna 2017
Přítomno: 155 poslanců

(Jednání zahájeno v 9.00 hodin.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, pane ministře, zatím tady jiného člena vlády nevidím, zahajuju třetí jednací den 54. schůze Poslanecké sněmovny a všechny vás tady vítám.

Žádám vás, abyste se přihlásili identifikačními kartami a případně mi oznámili, kdo žádá o vydání náhradní karty, resp. už ji má vydanou.

Sděluji, že o omluvy neúčasti na dnešním jednání požádali tito poslanci a poslankyně: Jan Bartošek na odpolední jednání z pracovních důvodů, Jiří Běhounek z pracovních důvodů na celý den, Ondřej Benešák do 10 hodin z osobních důvodů, Jan Birke z pracovních důvodů na celý den, Vlasta Bohdalová do 11 hodin z osobních důvodů, Vlastimil Gabrel z pracovních důvodů na celý den, Pavla Golasowská z rodinných důvodů na celý den, do 13 hodin Leoš Heger z pracovních důvodů, Pavel Holík na celý den z rodinných důvodů, Václav Horáček od 12.15 do 16 hodin ze zdravotních důvodů.

Pan poslanec Vojtěch Adam má náhradní kartu číslo 13.

Gabriela Hubáčková na celý den ze zdravotních důvodů, Vítězslav Jandák na celý den ze zdravotních důvodů, David Kasal do 12.20 hodin z osobních důvodů, Martin Kolovratník na celý z osobních důvodů, Martin Komárek do 11 hodin a od 14.30 hodin z osobních důvodů, Jana Lorencová na celý den ze zdravotních důvodů, Květa Matušovská do 12 hodin bez udání důvodu, Radka Maxová do 11 hodin z pracovních důvodů, Miroslava Němcová bez udání důvodu, Igor Nykl na celý den ze zdravotních důvodů, na celý den Lukáš Pleticha z pracovních důvodů, Pavel Plzák také na celý den z pracovních důvodů, Anna Putnová na celý den z osobních důvodů, stejně Adam Rykala na celý den z osobních důvodů, Jiří Skalický do 13 hodin z pracovních důvodů, Josef Šenfeld na celý den z osobních důvodů, Jiří Štětina do 15 hodin z pracovních důvodů, na celý den Karel Tureček z osobních důvodů, Dana Váhalová na celý den z rodinných důvodů, Helena Válková do 13 hodin ze zdravotních důvodů, na celý den Jan Volný ze zdravotních důvodů, na celý den Vlastimil Vozka z pracovních důvodů, do 14.30 hodin pan Rostislav Vyzula z pracovních důvodů, Josef Zahradníček na celý den z osobních důvodů, také na celý den pan poslanec Jiří Zemánek z osobních důvodů.

Prosím, abyste pečlivě poslouchali omluvy členů vlády vzhledem k tomu, že dnešní den bude věnován interpelacím a některé z vás jistě zklamu.

Pan předseda vlády Bohuslav Sobotka do 14.30 hodin z pracovních důvodů, čili na odpolední interpelace bude, ale na písemné interpelace nebude. Andrej Babiš na celý den z pracovních důvodů, Pavel Bělobrádek na celý den ze zdravotních důvodů, Richard Brabec do 11 hodin z pracovních důvodů, na celý den Milan Chovanec

z pracovních důvodů, Miloslav Ludvík do 16 hodin z pracovních důvodů, čili na ústní interpelace již bude. Michaela Marková na dopolední jednání a od 16.30 z pracovních důvodů, takže nebude na interpelacích. Jan Mládek je celý den omluven z důvodu zahraniční cesty, do 11 hodin Dan Ťok bez udání důvodu, Kateřina Valachová do 14.30 hodin z pracovních důvodů, to znamená, že na ústní interpelace již bude. Vím, že jsem tentokrát některé lidí výrazně nepotěšil, protože své interpelace chtěli jistě přednést.

Vzhledem k tomu, že je čtvrtek, zahájíme bodem 290, což jsou odpovědi členů vlády na písemné interpelace. Upozorňuji na známou skutečnost, že do 11 hodin je možno podat přihlášky k ústním interpelacím a v 11.30 hodin je vylosujeme. A můžeme tedy začít. Otevříram bod

290. Odpovědi členů vlády na písemné interpelace

A hned se budeme muset vypořádat s tím problémem, protože první písemnou interpelaci, se kterou nesouhlasil poslanec, je interpelace poslance Zbyněka Stanjury ve vči nařízení vlády č. 283/2016 Sb., o stanovení prioritních dopravních záměrů a aktuálního stavu připravenosti podkladů pro zrychlený režim EIA. Jde o sněmovní tisk 962. Jde o přerušený bod, kdy interpelace směřovala na Dana Ťoka, a ten je omluven, jak jsem před chvílí sdělil. Ale o slovo se hlásí samozřejmě pan poslanec Zbyněk Stanjura. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Hezké dopoledne, pane místopředsedo, kolegyně, kolegové. V této chvíli bych považoval tuto interpelaci za projednanou, protože jsem poslal dvě velmi obdobné interpelace, jak na ministra dopravy, tak na ministra životního prostředí. Obě se týkaly schvalování prioritních staveb podle nařízení vlády, těch devíti staveb. My jsme vlastně na minulé schůzi vedli podrobnou debatu s panem ministrem životního prostředí a já už jsem avizoval v tehdejší rozpravě, že tím pádem považuji i tuto interpelaci za projednanou.

Takže pokud to jde a nic tomu nebrání, tak bych považoval tuto interpelaci za projednanou a nepožaduji další projednávání. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. To zjednodušuje situaci. Můžeme tedy tuto interpelaci uzavřít. Já jenom upozorňuji všechny poslance na ustanovení § 112 odst. 6 jednacího řádu naší Poslanecké sněmovny, které zní, že není-li interpelující poslanec na schůzi Sněmovny přítomen, nekoná se odpovědi na jeho interpelaci rozprava a Sněmovna k ní nezajme stanovisko ani o ní dále nejedná.

Takže v tomto ohledu můžeme pokračovat, a to interpelací na ministra spravedlnosti Roberta Pelikána, a to interpelací pana poslance Karla Fiedlera ve vči provádění výsledků kontrol soudních exekutorů. Jde o sněmovní tisk 963 a o přerušené jednání. Přát se pana interpelujícího poslance Karla Fiedlera, jestli má zájem se vyjádřit v rozpravě. Můžeme zahájit tuto interpelaci vystoupením pana poslance Karla Fiedlera. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Karel Fiedler: Děkuji za slovo, pane předsedající. Dobré dopoledne, kolegyně a kolegové. Já bych na úvod jenom přečetl krátce jednu stat' z odpovědi pana ministra, tak abychom si ozfjímili a připomenuli to, co už já jsem sice tady zmíňoval, a potom k tomu ještě dám nějaké doplňující informace a necháme pana ministra, aby se k tomu vyjádřil.

Já jsem interpeloval pana ministra Pelikána ve věci provádění kontrol exekutorských úřadů. Toho, jak jsou prováděny exekuce, protože jsme svědky toho, že z řad občanů a povinných jsou častokrát stížnosti k tomu, nikoliv podstatě exekucí, ale formě provádění exekuci, a to, že asi ne vždy tam je úplně všechno v pořádku, což i z odpovědi pana ministra Pelikána bylo zřejmé. Čili já odcituji jeden odstavec.

Takto tomu bylo např. v případě Exekutorského úřadu Český Krumlov, soudního exekutora dr. Marka Franka. První kontrola jeho úřadu byla provedena ve dnech 14. až 15. 7. 2010 a při této kontrole bylo zjištěno, že soudní exekutor vede úřad na profesionální úrovni, nicméně bylo v jeho postupu zjištěno pochybení spočívající v nesprávném postupu při výpočtu odměny za exekuci prodejem movité věci, címž byly v rozporu s právními předpisy navyšovány náklady exekuce na úkor povinných.

K prošetření skutečnosti, zda soudní exekutor změnil systém své práce, byla provedena kontrola ve dnech 20. 5. 2014, čili zhruba po čtyřech nebo třech a půl letech, a 29. 10. 2014, kdy bylo zjištěno, že soudní exekutor přes předchozí výtky dohledového orgánu od svojí zavedené praxe neupustil a systémově zvyšoval náklady exekuce – já dodávám – dále. Na základě těchto kontrol jsem podal návrh na zahájení kárného řízení se jmenovaným soudním exekutorem. Rozhodnutím Nejvyššího správního soudu ze dne 13. 5. 2015 byl soudní exekutor shledán vinným kárným proviněním a bylo mu uloženo kárné opatření ve formě písemného napomenutí.

Když já jsem v této věci interpeloval i pana premiéra Sobotku, tak jsem od něj dostal informaci – a to je dotaz na vás, pane ministře, ve vaší odpovědi to nebylo a předpokládám, že pan premiér tu odpověď měl asi od vás nebo z vašeho ministerstva –, že v tom návrhu kárného řízení byl návrh i finančního postihu ve výši 500 tis. korun, což není malá částka, a správní soud od toho upustil. Jak jsem četl z vaší odpovědi, došlo pouze k formě písemného napomenutí. Když jsem se díval do dat historie, myslím si, že ten návrh nebyl asi pravděpodobně od vás, že to bylo od některé z vašich předchůdkyň, to není vůbec podstatné, to je nepodstatné.

Já mám dotaz, v jakém rozsahu bylo zjištěno neoprávněné zvyšování nákladů daným exekutorem nebo exekučním úřadem, když návrh finančního postihu byl v nemále výši půl milionu korun. To je jedna otázka.

Potom jsem v odpovědi pana premiéra Sobotky na ústní interpelaci, kdy nebyl přítomen, tak mi přišla písemná odpověď. Já zase kolegům ve Sněmovně odcituji pář čísel o tom, kolik je v České republice exekuci. Na 917 tisíc osob je vedena exekuce. Z nich 489 tisíc má tři a více exekucí a přes 133 tisíc osob má deset a více exekuci.

Dále tady mám informace – to je odpověď z Ministerstva spravedlnosti, čili vašeho ministerstva, pane ministře – o počtu prováděných kontrol exekutorských úřadů. Tady jsem před chvílkou – prosím kolegy, abyste zavnímali – odcitoval počet exekucí. Když to vynásobíme, 917 tisíc osob plus násobné exekuce, tak počet kontrol, které byly provedeny dle odpovědi Ministerstva spravedlnosti za roky 2013 až 2015,

byl: v roce 2013 18 řádných a 5 mimořádných kontrol, v roce 2014 23 řádných kontrol, z nichž jedna proběhla opakovaně, a v roce 2015 24 řádných kontrol. Když to takto letem světem sečtu, tak je to nějakých 70 kontrol v rozpětí tří let, počet prováděných exekucí je, když připočítám ty násobné, přes milion. Já se domnívám, že tohle číslo kontrol je absolutně nedostatečné. Ostatně o tom také vypovídá to – nahlédl jsem na stránky Ministerstva spravedlnosti – že Ministerstvo spravedlnosti správně hledá osoby s právním vzděláním na provádění dohledu nad výkonem exekučního práva, ale je to podle mě absolutně nedostačující.

Já mám k dispozici i strategii vlády, materiál, kde jsou nějaké věci, které se týkají boje s těmito neduhy:

- posílit regulační opatření v oblasti exekucí a zajistit dodatečnou kontrolu soudních exekutorů, termín akčního plánu červen 2017,
- změnit systém poskytování dat z centrální evidence exekucí, termín z akčního plánu prosinec 2017,
- zajistit dostatečné zdroje dat pro monitoring zadluženosti a předluženosti osob v České republice, termín prosinec 2018,
- upravit v zákoně chráněný účet prostředky nepodléhající exekuci, termín červen 2017.

Když si představím, že v koaliční smlouvě, která byla prezentována, je slib, že tato koaliční vláda bude řešit tuto problematiku, a víme, že dnes jsme už v lednu 2017, víme, jaká je délka legislativního procesu, tak evidentně koalice nemá zájem dostat na pořad jednání ani sněmovní tisk 499, což je senátní návrh, který řeší teritorialitu exekutorů, který tady už leží více než rok. Bylo učiněno několik pokusů o jeho zařazení na pořad Sněmovny, ale samozřejmě hlasy vládní koalice to nebylo nikdy připuštěno, a vláda jaksi sama dosud tento návrh nepředložila a podle toho, jak jsem zmiňoval ta data z akčního plánu, určitě tak nehodlá učinit do léta tohoto roku. Já už jsem to tady jednou ve Sněmovně říkal, víme logicky, co to znamená, že to vláda nehodlá řešit, že to byl pouze planý slib, aby se udělala čárka, že něco chceme řešit, ale podle dat, která jsem teď četl, je evidentní, že vláda to nemá v úmyslu.

Pro informaci, Slovenská národní rada tento návrh řešila a kolegové na Slovensku si s tím byli schopni poradit za tři měsíce od předložení návrhu do Slovenské národní rady. Po jeho schválení za tři měsíce to měli hotovo a nemají s tím takový problém. Šlo to.

Já se tedy ptám pana ministra – jednak tedy nesouhlasím s množstvím a rozsahem provádění kontrol exekutorů, ptám se, jaký je jeho názor na to, jestli dohled je dostatečný, jaký je jeho náhled na to, že exekutorský úřad, který jsem tady zmiňoval, myslím, že to byl Český Krumlov, si podle odpovědi pana ministra, za to samozřejmě neviním pana ministra, neoprávněně účtoval částky, které evidentně podle té odpovědi tomu exekutorskému úřadu zůstaly. Takže tady dlužník je oprávněně postihován, když nezaplatil své závazky, ať už byly malé, nebo velké, prostě jak se říká lidově, zaplatí to aj s chlupama, aj s úrokama, pokud je možné to z něj vymoci, a tento exekutorský úřad si neoprávněně zinkasované částky nechal a byl pouze napomenut.

Připomínám svoji otázku, v jaké výši byly neoprávněně inkasované částky, když návrh finančního postihu byl půl milionu korun.

Já myslím, že jsem v tuto chvíli zatím řekl dost a dám prostor, aby mohl reagovat pan ministr. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Karlu Fiedlerovi. Pan ministr se chystá odpovědět. Slovo má ministr spravedlnosti.

Ministr spravedlnosti ČR Robert Pelikán: Děkuji, vážený pane předsedající. Vážené poslankyně, vážení poslanci, k těm otázkám. V první řadě je potřeba říci, že počet kontrol exekutorských úřadů nemá smysl poměřovat s počtem běžících exekucí, ale musíme to poměřovat s počtem exekutorů. Exekutorů máme 158. Po opatřeních, která jsem učinil, což je právě významné personální zvýšení příslušného oddělení, které má kontroly na starosti, tak už v roce 2016 byl plánovaný počet kontrol ne těch kolem 25, ale 50. To znamená, že ministerstvo v podstatě ke každému exekutorovi přijde přibližně jednou za tři roky. Počítáme, že tak jak se nám bude dařit naplňovat ty tabulky, které přibyly na příslušném oddělení, tak ještě chceme zvyšovat počet kontrol odhadem někam k 75, to znamená, aby ke každému exekutorovi ministerstvo přišlo alespoň jednou za dva roky.

Vedle toho je třeba zdůraznit, že před dvěma lety jsme poskytli okresním soudům, každému okresnímu soudu jedno nové systemizované úřednické místo pro účely dohledu nad exekutory, protože my tam máme sdílenou pravomoc. Není to jenom ministerstvo, ale jsou to také okresní soudy, které jsou oprávněny provádět dohled nad exekutory. To znamená, to je přes dalších 80 lidí, a já předpokládám, že ti lidé také něco dělají.

Jinak řečeno, na vaši otázku mohu odpovědět tak, že jsem počet kontrol ve chvíli, kdy jsem přicházel do úřadu, považoval za absolutně nedostatečný, ale podnikl jsem potřebné kroky, které pochopitelně nemohly mít efekt okamžitý. Ono chvíli trvá, než najdete lidi, než se ti lidé zapracují, než se to celé rozbehne, ale dnes již se domnívám, že jsou exekutori z naší strany kontrolovaní dostatečně. To je první otázka.

Druhá otázka je, co se děje s výsledky těch kontrol. Zde si je třeba uvědomit, že Ministerstvo spravedlnosti nemůže samo rozhodovat o tom, jaké se uloží sankce, ale pokud zjistí pochybení, tak je pouhým kárným žalobcem. O případném udělení sankce rozhodují kárné senáty Nejvyššího správního soudu. A zde skutečně musím říci, že je problém, kterého jsem si vědom, který mě velmi jemně řečeno mrzí, ale se kterým po pravdě nemohu mnoho dělat. Je to přesně tak, jak jste vy říkal, a není to zdaleka jediný příklad, kdy my navrhujeme poměrně výrazné sankce v řádu desítek či stovek tisíc korun pokuty, někdy i zbavení úřadu, a proti tomu výsledkem je napomenutí nebo výsledkem je pokuta v řádu tisíců korun, přibližně taková, jako když někdo špatně zaparkuje. Mně se to nelibí, mě to rozčíluje. Jsem přesvědčen, že zejména v těch případech, kdy se jedná o špatné účtování odměn, ty pokuty musí být tak vysoké, aby se něco takového nemohlo vyplatit. To znamená, musí být výrazně vyšší než to zjištěné pochybení. Ale bohužel kárné senáty se mnou toto přesvědčení

nesdílejí. Jediné, co s tím mohu dělat, je vytrvale znova a znova navrhovat přísnější postupy, vysvětlovat, proč jsem přesvědčen o tom, že je potřeba těch přísnějších postupů, ale jinak bohužel nemohu přikazovat kárným senátům, jak budou rozhodovat. Zároveň musím připustit, že i pro pracovníky, kteří mají ty kontroly na starosti, je to zdroj jisté frustrace, protože si někdy kladou otázku, nakolik jejich práce má smysl.

Poslední, co zmíním, protože tím jsem, myslím, odpověděl na vaše otázky... Ještě pokud jde o to, jak velké to pochybení bylo, to znamená, jak velké byly ty neoprávněně účtované náklady. Z hlavy to nevím, ale předpokládám podle toho, že jsme navrhovali půlmilionovou sankci, že to mohlo být kolem třeba 50 tisíc, protože právě proto, že zastaváme tezi, že se to nesmí vyplatit, tak si myslíme, že ta pokuta musí být jakýmsi násobkem zjištěného pochybení a pravděpodobnosti odhalení toho pochybení. A z toho vyplývá potom takovýhle poměr mezi tím, co zjistíme, to také nekontrolujeme všechny spisy, že ano, vždycky kontrolujeme jenom nějaký vzorek spisů, i když díky tomu personálnímu posílení dnes větší, než tomu bylo dřív. Čili nějaký násobek toho, co zjistíme, je ta námi navrhovaná pokuta.

Poslední, co dodám, se týká našich legislativních záměrů, kde ty věci jdou podstatně rychleji, než jste vy říkal. My jsme tu novelu exekučního řádu, tu další novelu exekučního řádu, protože víte přece, že tato Sněmovna již schválila poměrně výrazné posuny v exekučním řádu, které všechny dlužníky chrání, tak tu další novelu, která je skutečně zásadní, a proto nám dala dost práce, tak už je v legislativním procesu, je po připomínkovém řízení a teď čekáme, jak rychle ji stihne projednat Legislativní rada vlády a potom vláda. To je poslední, co ji dělí od vstupu do Sněmovny. A pokud Sněmovna dokáže být tak rychlá jako na Slovensku, tak není důvod, abychom to všechno v tomto volební období ještě nestihli. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu ministru Robertu Pelikánovi za odpověď. Ptám se – ano, pan kolega Fiedler se dále hlásí do rozpravy. Jinou přihlášku zatím do rozpravy v této věci nemám. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Karel Fiedler: Já bych chtěl panu ministru upřímně poděkovat za upřímnost jeho odpovědi, že se nevyhýbal žádnému tématu a zcela věcně a upřímně odpověděl na to, na co jsem se tázal. Jeho odpověď mě v tomto směru potěšila, že si je vědom nějakých problémů a stavu, který je, a současně, a to zase nekladu vám za vinu, pane ministře, zděsila. Zděsila mě v tom směru, že jste jasně řekl, že s tím není možné nic dělat.

Když si představím, že jsme tady řešili spotřebitelské úvěry, což má bohužel k sobě velmi blízko, k exekucím, potom to nesplácení, a vím, že, nebudu jmenovat, známá leasingová firma když si neoprávněně účtovala úroky a roční procentní sazby nákladů, že za to dostala postupy od České obchodní inspekce, a tady jsme slyšeli, když si exekutorský úřad neoprávněně něco naučuje a ponechá – a tady opravdu se zaražme nad tím, co to znamená. To je, jako když si ponechám finanční prostředky, které mi nenáleží. Ponechám na vás, jak si to v duchu ohodnotíte, jakým slovem, co to je.

Vy jste tady řekl, že s tím nemůžeme nic dělat. To je otřesné. To je otřesný a šílený stav. A já si myslím, že Poslanecká sněmovna je zákonodárným orgánem proto, abychom na tom tedy zapracovali.

Já se vůbec nezastavám těch povinných, jestliže nadělali dluhy, ať už to bylo z neznalosti, z hlouposti, nebo úmyslně, to tam určitě bývá také, tak si ty dluhy mají platit. Ale jsme velmi často svědky toho, jak to likviduje rodiny, jak jsou tím postiženy děti, které za to nemohou. Já si prověřím informaci, která se ke mně dostala tento týden z věznice, kdy tam vězni jsou povinni splácat exekuce. Jak je možné, že má 18 – nebo 28 to bylo? – nebo 18, teď nevím přesně, já si to prověřím, exekucí od jediného dopravního podniku? To mi nad tím zůstává hlava stát, jak je to možné. A samostatně vedených exekucí od stejného exekutorského úřadu. To je nenormální stav, to nemá logiku. Já si to prověřím, tu informaci. Říkám, že je to informace, která se ke mně dostala, a opravdu si ji budu chtít prověřit, že to tak je. To zdůrazňuji. Ale to je stav, který nepokládám za normální. Ani nepokládám za normální, když tady ministr spravedlnosti – a zase, to vám nedávám za vinu, pane ministře – naprostě upřímně přizná, že je to stav, se kterým nesouhlasí, který pro něho je těžko pochopitelný, ale že s ním nemůže nic dělat. Což chápnu. Soudy jsou nezávislé. I když si říkám, jestli nejsou nezávislé trošku moc.

Nejsem právník, nechci se pouštět na právní pole, protože to není moje parketa. Ale to, co jsme tady slyšeli, je pro mě opravdu zděšením, že s tím nemůžeme nic dělat, že někdo si neoprávněně na lidech, kteří opravdu teď jsou různí, jsou oprávněně v dluzích a problémech a někteří prostě z hlouposti, z nedbalosti, si na nich ještě někdo takto přivydělává.

A já k tomu řeknu ještě jednu věc, kterou jsem teď dneska neřekl. Já jsem pořádal seminář na toto téma a tam zaznělo od exekutorských úřadů, těch největších, že tento přenesený výkon soudní moci, což provádění exekucí je, považují za podnikání. Já jsem ochoten – nejsem ochoten. Já tomu nějak rozumím, když to řeknou ti sami exekutori. Ale když jsem včera od ministra pro lidská práva Chvojký, kterého jsem se na to ptal, slyšel, že mu to nevadí, že přenesený výkon soudní moci je považován za podnikání, tak to jsem se zděsil také. To, teď ať se na mě nezlobí kolegové v levé části sálu, nevím, jestli nebylo z bláta do louže, tahle výměna.

Co s tím budeme dělat, kolegové? Jsme zákonodárný sbor. Já mám pro vás návrh, kolegyně a kolegové, hlavně ti z té koalice. Pustme sněmovní tisk 499 na pořad schůze, ať se věci pohnou. Já nevím, jak pan ministr říkal, kdy se dostane vládní novela a další, ale tady máme prostor. Máme jednoduchou materii, ze které můžeme vyjít, jak pomoci řešit tento problém, protože počet těch exekucí a to, jak to na lidi dopadá, souvisí podle mého názoru, nevím, jestli má pan ministr názor stejný, nebo ne, já se obávám, že nemá, s tou teritorialitou. A máme tady jednoduchou materii, hotovou ze Slovenské národní rady, můžeme si ji upravit, nemusíme nic složitě vymýšlet. Na Slovensku to zvládli za tři měsíce. Pan ministr také řekl: když to Sněmovna zvládne rychle. Tak já se obracím hlavně na ty kolegy poslance z koaličních klubů. Ukažte se jednou, že dodržíte to, co jste slíbili, že to chcete řešit, tak jak máte ve vládním prohlášení, že chcete řešit teritorialitu exekutorů a roztržitost tohoto, a pustme sněmovní tisk, nota bene především od sociálně demokratických senátorů, konečně na pořad Sněmovny. Prosím vás o to a vyzývám

vás k tomu, kolegové, abychom – tak jak včera jsem byl příjemně překvapen, když jsme řešili novelu zákona o pomoci v hmotné nouzi, jak Sněmovna se zachovala velmi pragmaticky, zopakujme to ještě dál. Udělejme to znovu. Pojdeme tento ozechavý problém, o kterém sám pan ministr říká, že ho pálí a že ho mrzí a že s tím neumí nic dělat, tak když jsme ti zákonodárci, pojďme to řešit. Já vás prosím – nebudu navrhovat žádné usnesení, nic jiného, protože to bude jenom mluvení, mluvení, mluvení – pojďme konkrétně na problému pracovat. A je jedno jestli se potom komplexním pozměňovacím návrhem do toho vsune to, co předkládá vláda, nebo použijeme to, co udělali rychle na Slovensku, nebo něco takového, ale máme jednoduchou možnost a vy koaličníci, pardon, jak splnit váš koaliční slib. Pustme sněmovní tisk 499 konečně po roce na pořad schůze. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Karlu Fiedlerovi. Ptám se, jestli ještě někdo se hlásí do rozpravy. Pokud tomu tak není, žádné usnesení nebylo navrženo a můžeme tuto interpelaci ukončit. Děkuji tedy jak Karlu Fiedlerovi, tak panu ministru spravedlnosti Robertu Pelikánovi.

A než začneme další interpelaci, ještě konstatuji omluvu došlou předsedovi Poslanecké sněmovny, a to z dnešního jednání do 11 hodin se omlouvá pan poslanec Milan Urban.

Další interpelací je interpelace pana poslance Petra Bendla ve věci bydlení pro úředníky Ministerstva zemědělství České republiky. Interpelaci máte jako tisk 971, projednávání interpelace bylo přerušeno do přítomnosti ministra zemědělství. Pan ministr zemědělství tady dnes je přítomen. Otevříram rozpravu a pan poslanec Petr Bendl se do ní přihlásil, je připraven. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Petr Bendl: Hezký dobrý den, kolegyně, kolegové, pane předsedající, dámy a páновé. Já jsem se konečně dočkal, že pan ministr zavítal na odpovědi na písemné interpelace, dvakrát tady nebyl. Umím si představit, že se to může třeba jednou stát, ale bohužel u pana ministra se to stává velmi pravidelně. Minule se mi omluvil asi minutu nebo dvě před jeho vystoupením, což považuji trošku za aroganci moci. Myslím, že by mohlo být fér, aby pan ministr, když ví, že se neúčastní písemných interpelací, alespoň dal dopředu vědět, jako to dělají někteří jeho vládní kolegové, kteří pokud nejsou na interpelacích, zažil jsem to u několika ministrů, tak mi osobně zavolali nebo dali přes asistenta vědět, že nebudou a omlouvají se a že odpověď někdy jindy.

Já jsem v téhle věci této písemné interpelace týkající se vybavování a pořizování bytového fondu pro úředníky Ministerstva zemědělství interpeloval nejprve ústně pana ministra, nebo chtěl jsem jej interpelovat ústně. Pan ministr na těch ústních interpelacích nebyl, takže mi odpověděl velmi neurčitě bez jakýchkoliv podkladů a čísel, tudíž jsem byl nuten v září loňského roku poslat interpelaci písemnou, která byla přijata někdy v říjnu loňského roku, a položil jsem panu ministru, protože v médiích se objevila řada spekulací o tom, jak Ministerstvo zemědělství pro některé vyvolené na svém ministerstvu zařizuje poměrně exkluzivně z prostředků kapitoly Ministerstva zemědělství poměrně zajímavé vybavení jednotlivých bytů, tak jsem

položil panu ministrovi pět otázek. Ptal jsem se ho: 1. Můžete předložit kopie smluv, které byly za tímto účelem sjednány? 2. Jaké důvody vás vedly k takovému rozhodnutí? 3. Jakým způsobem a kým byly byty vybírány? 4. Kolik finančních prostředků Ministerstvo zemědělství vynaložilo na jednotlivé byty? 5. Jaký nábytek byl pořizován, kolik jednotlivé kusy nábytku a zařízení stálý a kdo jej vybíral?

Musím říct, že s některými odpověďmi spokojený jsem. Pan ministr mi předložil kopie smluv, které byly za tímto účelem sjednány, poslal mi je opravdu všechny, je to balík velmi tučný (ukazuje objemnou složku smluv a listuje v ní), a zrovna tak popsal některé – tady už nejsem úplně spokojený – některé důvody, které jej vedly k takovému rozhodnutí. Pan ministr se ve své odpovědi odvolal na kolektivní smlouvu, kterou Ministerstvo zemědělství má, na základě které vyplývá, že zaměstnanci Ministerstva zemědělství mohou využívat služební byty po dobu výkonu své funkce za standardních nájemních podmínek. Ta smlouva je platná dlouhodobě. A upozornil mě na to – ještě tady podotknul, že o přidělení každého služebního bytu rozhoduje s konečnou platností ministr zemědělství a že se tak dělo i v minulosti, neboť zejména ta oblast Písnice, kde bydlí řada, řeknu bez ohledu na postavení na Ministerstvu zemědělství, řada i vysoce postavených úředníků i referentů a podobně za standardních podmínek – a ověřoval jsem si i ty ceny nájmů, myslím si, že tam není co vytknout. Nicméně když jsem procházel všechny ty smlouvy, narazil jsem na jednu výjimečnou a tam budou směrovat mé otázky, neboť to byl důvod, proč jsem nesouhlasil s odpovědí pana ministra.

V těch materiálech se totiž objevila, a v médiích, spekulace o tom, co je nebo není pravda, a to je vybavení jednoho bytu, který Ministerstvo zemědělství, což potvrzila odpověď pana ministra, získalo od Úřadu pro zastupování státu ve věcech majetkových jako odůmrt, člověk, který jej vlastnil, zemřel, neměl dědice. Státu na Smíchově zůstal jeden byt, Ministerstvo zemědělství jej získalo a tento byt využívá vysoce postavený úředník na Ministerstvu zemědělství. To by se ještě dalo pochopit, kdybychom se nedostali k detailům, na které se chci upřímně zeptat, protože to člověku hlava nebene.

V odpovědi jsem oficiálně dostal seznam vybavení tohoto bytu, které zaplatil daňový poplatník a které si myslím, že je potřeba, když si o to pan ministr takto říká, abyste opravdu všechni věděli. Lednice Liebherr CN Fest 4013 stála 47 056 Kč. To pravděpodobně i mluví. Protože to z peněz daňových poplatníků – nevím, jestli to je správné. Postel dvojlůžko vestavěná včetně nočních stolků 47 800 Kč. Šatní skříň atypická vestavěná 61 453,70 Kč. Kuchyňská linka vestavěná atypická 324 941 Kč. Pračka 19 995 Kč. Sušička 19 995 Kč. Televizor Panasonic 30 371 Kč. Stůl Cube 17 060 Kč, židle jeden kus 8 510 Kč, nakoupily se pro pana náměstka 4 kusy plus zdravotní židle za dalších 8,5 tis. Kč, myčka 21 tis., pohovka rozkládací 30 tis., trouba 21 tis., k tomu ale také mikrovlnná trouba za 7 303 Kč, koupelnový nábytek 26 tis., pracovní stůl 34 tis., konferenční stoleček – stolek 18 100 Kč, skříň jeden kus 24 168 Kč, koupily se dva kusy, policová skříň za 10,5 tis. Kč, šatní komoda 20 tíců. Strašné! Celková cena 1 031 000 Kč vybavení jednoho bytu, který využívá vysoce postavený úředník na Ministerstvu zemědělství.

K tomuto seznamu jsem na základě své interpelace obdržel i seznam vybavování toho bytového domu, který standardně dlouhá léta využívají zaměstnanci Ministerstva

zemědělství, už jsem o tom mluvil na začátku, a tam ministerstvo dokázalo v roce 2014 například – já to najdu – koupit stůl dřevěný na 2 590 Kč, kdežto v tom zmiňovaném bytě ten stůl stál 34 tis. Televizor dokázalo ministerstvo koupit v roce 2014 za 8,5 tis., nicméně tento byt ho má za 30 tis. Kuchyňská linka, kterou pořídilo Ministerstvo zemědělství za 324 tis. v tomto inkriminovaném bytě pro vysoce postaveného náměstka na Ministerstvu zemědělství, tak ji dokázalo v roce 2009 koupit ministerstvo za 18 tis. – tady právě v té Písniči. A mohl bych pokračovat opravdu dlouhým seznamem, který prokazuje, že způsob, jak se nakládá s finančními prostředky v té Písniči, je v zásadě jiný než způsob, jak se nakládá s finančními prostředky Ministerstva zemědělství v tomto případě, v tomto jednom jediném bytě.

A to ještě není všechno, protože v tom bytě proběhly stavební úpravy. Ale ministr zemědělství neodpověděl na tu otázku, na kterou jsem se ho ptal, respektive tyto materiály jsem neobdržel. Protože já jsem se ptal v otázce č. 4, kolik finančních prostředků Ministerstvo zemědělství vynaložilo na jednotlivé byty. A protože tam proběhly stavební rekonstrukce, nebo proběhla rekonstrukce, tak se chci zeptat, pane ministře, proč jste mi neřekl, že se tak stalo, kolik to stálo a kdo to dělal. To by mě velmi zajímalo.

Dále by mě zajímalо, protože existuje vnitřní směrnice Ministerstva zemědělství, která říká, že takovýto drobný materiál je třeba nakupovat cestou burzy, řeknu jakéhosi výjimečného malého výběrového řízení, tak aby se podařilo stlačit náklady nakupovaného materiálu co možná nejníž. Výjimku z takovéhoto nákupu může udělit ministr zemědělství. Chci vědět, zda jste takovouto výjimku v případě vybavování tohoto bytu dal, či nedal. V případě, že jste ji dal, proč jste ji dal. Protože je zjevné, že jsou tady různé přístupy k vybavování takovýchto státních bytů, a myslím si, že není správné, aby se něco takového dělo. Byty se dají vybavit za velmi slušné peníze velmi slušně a nemusí se tady utráct miliony korun na lednice za 50 tis. apod. To mi příde opravdu jako vrcholně arrogantní a něco, co by se dít nemělo.

Tolik aspoň v tuto chvíli. Děkuji za odpověď a za reakci na všechny mé otázky, pane ministře.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Petru Bendlovi. Pan ministr se chystá odpovědět. Takže hned jak se dostaví k řečništi, mu udělím slovo. Pan ministr zemědělství Marian Jurečka. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Ministr zemědělství ČR Marian Jurečka: Děkuji. Dobré dopoledne, milé kolegyně, vážení kolegové. Pane poslanče Bendle prostřednictvím pana předsedajícího, s dovolením tedy odpovědi na vaše otázky. Kromě těch, které vám byly zaslány již předtím písemnou formou, rozšířím některé informace, aby tady kolegyně a kolegové, případně i ti, kteří sledují tyto interpelace a toto téma, které kolem tohoto služebního bytu Ministerstva zemědělství, měli komplexnější pohled na tu věc.

Vy jste tady citoval kolektivní smlouvu, ve které je akcentována podpora ministerstva a zaměstnavatele ve vztahu k možnostem v případě zajištění bytu našim zaměstnancům. My se o to snažíme jak v Písniči, tak na ubytovně v Klánovicích, tak i

případně tady tímto, že jsme z Úřadu pro zastupování státu ve věcech majetkových získali tento byt pro potřeby Ministerstva zemědělství.

Já bych připomněl, že k těm věcem, o kterých vy jste hovořil, tak ty stavební práce, které byly provedeny v tom bytě, byly provedeny na základě veřejné zakázky, do které se přihlásilo více firem, a zvítězila tato konkrétní podání nejnižší nabídka. Ty stavební práce na tom bytě provedla, ale z důvodu poměrně nutné rychlé potřeby při stěhování rodiny, manželky a děti tohoto příslušného zaměstnance, v tomto případě náměstka ministra, z důvodu časových jsem rozhodl o udělení výjimky na vybavení toho bytu, aby firma, která realizovala stavební část, provedla i nákup některého – podotýkám některého – vybavení, jako byla kuchyňská linka apod.

Když jsem se díval na některé ceny, které vy jste tady zmíňoval, např. zmíněná lednice nebo např. pračka, sušička, tak když jsem se dívali potom zpětně i dnes ráno, když jsem se díval na ty některé konkrétní typy, tak byly vybírány na základě srovnání nabídek v e-shopech, tak aby se vybrala ta nejvýhodnější nabídka, která v tom čase v loňském roce byla. Takže pro zajímavost, tehdy ta zmínovaná lednice stála 47 tisíc, dneska ten stejný typ je stále ještě v prodeji, stojí 31 tisíc, takže tady je pokles ceny v čase, nicméně například sušička, přesný typ, který byl tehdy pořízen za 19 995 Kč, tak dneska ráno na e-shopu, jak jsem se díval, tento stejný typ je za 21 990 Kč, takže tady naopak u tohoto typu spotřebiče je nárůst v čase. Snažili jsme se v tom daném časovém prostoru vybrat tu nejvýhodnější nabídku vzhledem k tomu typu. Na rovinu, ministr není ten, který sedí a vybírá přesný typ a to, jaká tam bude šatní skříň nebo jaká bude pohovka, to je záležitost odboru vnitřní správy, který požadavky na vybavení nábytkem konzultuje s příslušnými uživateli bytových prostor, stejně jako v Písnici, když chce někdo vyměnit postel, chce vyměnit stolek a nábytek, tak se přihlíží samozřejmě k jeho požadavkům.

Samozřejmě, že i tyto věci se následně promítají do výše nájmů, které jsou vyměřeny z metru čtverečních, z úrovně vybavení bytu apod. A zde je potřeba pro korektnost jasně říci, že ceny nájmu na ubytovně v Písnici jsou 60 Kč/m², protože je to jiná kategorie bydlení, je to nižší standard vybavení těch pokojů, a cena nájmu za metr čtvereční v případě tohoto bytu, o kterém hovoříte, je vyměřena na 140 Kč/m². Takže tady je jasný adekvátní rozdíl, pokud vy jste tady argumentoval např. nakoupením stolku za nižší cenu. Většinou na Písnici jsou garsonky nebo byt 1 + 1, tak ono to prostě určitou logiku rozdílu ceny dává.

Je zavádějící tady hovořit o tom, že je to byt pana náměstka. Je to byt Ministerstva zemědělství, je to byt tohoto státu, který je vybaven, v okamžiku, kdy mu skončí služební poměr, tak je možno tento nájem ukončit, je tak postupováno i v případě jiných, a jde tam bydlet jiný případný státní zaměstnanec nebo zaměstnanec Ministerstva zemědělství. I jiné resorty takto postupují, že z ÚZSVM si berou nepotřebné byty a upravují je pro potřeby svých lidi.

Chtěl bych tu jenom zdůraznit, když tu argumentujete a máte pocit, že jsme se tady chovali nehospodárně, tak já to vztáhnu přímo k tomuto člověku, k tomuto náměstkovi pro sekci IT a vnitřní činnosti. Když se podívám jenom na náklady IT od roku 2009, tak za působení vašich předchůdců a vašeho, ty náklady začínaly na IT jenom na Ministerstvu zemědělství na částce těsně pod jednou miliardou. V roce

2009 to bylo 957 milionů, v roce devadesát (?) 496, v roce 2011 443, 2012 599, 2013 567 milionů. Tedy za těchto pět let průměrná platba za IT služby na resortu Ministerstva zemědělství byla 604 milionů korun. S příchodem tohoto náměstka a jeho týmu lidí jsme se za poslední tři roky dostali na průměrnou platbu a snížení těch cen za IT na 291 milionů korun. Ten průměrný rozdíl v ročním účtování, pane poslanče Bendle prostřednictvím pana předsedajícího, je 313 milionů korun. Za těch pět let vašeho působení, případně vašich předchůdců v roce 2009, nedopočítával jsem to až do roku 2007 k počátku vlády ODS Mirka Topolánka, prosím pěkně, ten rozdíl jenom za těch pět let vaší nehospodárnosti vašich předchůdců je 1 miliarda 565 milionů korun. To je to, na co by se měli daňoví poplatníci ptát, kde jste to neekonomicky neefektivně prošustrovali a vůči kterým spízjněným dodavatelům.

Tady se bavíme o nakoupení lednice, která je stále v majetku státu, takže když už tedy chcete a berete si tady tento byt a vytváříte z něho příběh o nehospodárném vynakládání státních finančních prostředků, tak se podívejte vůči činnosti a vašich předchůdců z ODS, jak se chovali. A můžu vám tady vzpomenout, už jsem to tu říkal dvakrát, vzít i čísla za Lesy České republiky, za oblast IT, mohu vám k tomu přidat právní služby. Takže vy jste, prosím pěkně, rádově někde v částkách 2,5 miliardy korun, které jste vynaložili naprosto nehospodárně a neúčelně. Takže toto si uvědomte.

Já si vážím práce svých lidí a snažím se jim a jejich rodinám, pokud už tady obětuji to, že pro tento stát opravdu zodpovědně pracují, nekorupčně, tak aby k tomu měli adekvátní podmínky. Navíc i tito lidé, nejenom tento náměstek, ale i další, kteří do toho týmu přišli, přišli z komerční sféry a mají nižší platy, než měli předtím. Ten byt není můj. Mně vadí ty interpretace, které byly někde v médiích. Já bydlím tady na poslanecké ubytovně. Kdo tady bydlíte, víte, jak ty byty jsou vybaveny, myslím, že jsou vybaveny velice střídavě. Nemám tady rodinu, tudíž já tyto potřeby nemám. Když přijdu mě děti sem, tak spí tady na zemi ve spacáku, není s tím žádný problém. Takže já se snažím chovat hospodárně, přiměřeně střídavě. Ale pokud investujeme do majetku státu a tu investici děláme, tak říkám: Kupujme vybavení, které je kvalitní a spolehlivé a za ceny, které jsou v místě a čase ty nejlepší. A toto bylo naplněno. Ta výjimka tady byla poskytnuta s ohledem pouze na čas a ty předchozí stavební práce té firmy byly řádně vysoutěženy.

Tolik moje základní odpověď k tomuto. Je to zohledněno ve výši nájmů. My budeme pro letošní rok upravovat veškeré ceny nájmu jak v Písnici, tak na ubytovně v Klánovicích, tak i v případě tohoto bytu s ohledem na vývoj cen v oblasti pronájmu nemovitosti.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu ministru zemědělství a hlásí se Petr Bendl ještě stále v rozpravě. Nikoho dalšího zatím nevidím. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Petr Bendl: Děkuji za slovo. Nejprve k IT. Máte-li pocit, pane ministře, že došlo k čemukoliv, co je v rozporu se zákonem, je vaší povinností na to upozornit

a nechat to prověřit, zkontovalovat a jednat tak, aby byla případně zjednána náprava, případně postižen viník. To je padni komu padni a v tomto ohledu já nemám žádný problém obhájit vše, co jsem na Ministerstvu zemědělství dělal. Některé smlouvy, a vy to dobře víte, jsem zdědil, udělala se řada opatření, která vedla k tomu, aby se více šetřilo. Ale o tom tahle interpelace není, to jenom vy se nás snažíte odvést od tématu.

Tak zase od začátku. Pak se tedy ptám, pane ministře, když jsem se vás ptal, a jedna z těch otázek zněla, jaké finanční prostředky byly investovány, proč jste neodpověděl na to, že došlo k rekonstrukci toho bytu a kolik to stálo a že bylo výběrové řízení a že to výběrové řízení někdo vyhrál. Proč? Proč jste to tajil, když jste to mohel vědět? Co je na tom divného? Tak se vás znova ptám: Kolik to stálo a kdo to dělal, kdy bylo to výběrové řízení, kdo byl osloven? Když říkáte, že bylo. Pak říkáte, že jste z nutnosti, protože náměstka tlačil čas, tak bylo opravdu nutné udělit výjimku z toho, aby se nemusela kupovat, nebo mohla kupit lednice za 47 tisíc, a ne třeba za 12. To je přece každému jasné, kdo jde kupovat ledničku, tak si vybere typ podle svých finančních možností, ale tady to je zjevně jedno, ne? Když se tamhle rozhoduje o velkých miliardách, tak my se přece nebude bavit o deseti tisících. No budeme, protože tohle je o principu, o tom, jak se chováte k těm finančním prostředkům. To je prostě arrogancie moci, to není nic jiného, to je přece úplně zjevné, že tady říkáte: Tamhle ušetříme 50 milionů, no tak koupíme náměstkovu ferrari, protože to bude stát jenom pět a tím jsme ušetřili 45, vždyť to je super. Takhle to přece není. Ještě bychom řekli, že to ferrari je majetkem státu. To taky není, že? Prostě ty prostředky mají být adekvátní a tohle tedy rozhodně adekvátní není. Nehledě na to, že pokud byl takový spěch, a já jsem se na to díval a to potvrzuji, to nájemné, které tam vás pan náměstek plati, tak je běžné. Pak ale nechápu, proč, když na to byl spěch, proč si pan náměstek nepronajal byt někde jinde. Kdekoliv jinde. A ušetřili byste 2,5 milionu, jestli ta rekonstrukce stála 1,4 milionu, nebo necelých 1,4, jak jsem se dozvěděl z médií, bohužel ne z vaší interpelace, a jeden milion jste dali za vybavení nábytkem, tak tyhle peníze jste mohli použít na úplně něco jiného a pan náměstek si mohl v Praze, kdekoliv, pronajmout byt za stejné podmínky. A nemusel to dělat a stát ten byt mohl prodat a mohl na tom ještě vydělat. Vždyť ho nepotřebuje. Tady v Praze je určitě možné sehnat nájemné za finanční prostředky, které tady pan náměstek platí.

To já nezpochybňuji. Já zpochybňuji ten fakt, že jste udělali výjimku, že jste ji udělali v situaci, která podle mě nebyla zbytná. A i kdybyste ji udělali, mohli jste ušetřit. Ale v zásadě jste to nemuseli dělat vůbec, protože pan náměstek si mohl pronajmout byt kdekoliv jinde, protože ty podmínky jsou srovnatelné, a nemuseli jste tuhle investici vůbec dělat. Stát ten byt mohl prodat a mohl na tom vydělat slušné peníze. Proč tohle dělat? To mně přijde jako absolutně sestné.

Tak prosím, ještě jednou. Proč jste mi tedy neodpověděli, že tam ta investice proběhla, jaká byla, jaká je konečná cena, kdo byl osloven a kdy to bylo?

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Petru Bendlovi. Pan ministr se chystá doplnit odpověď. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Ministr zemědělství ČR Marian Jurečka: Děkuji. Vážený pane poslanče Bendl prostřednictvím pana předsedajícího, já to vznese úplně stejně zpátky. Pokud vy máte jakoukoli pochybnost o mému nehospodárném konání, tak také běžte a podejte trestní oznámení. V případě vašeho působení a vašich kolegů některé věci jsou projednávány nebo prosetřovány ať už orgány činnými v trestním řízení, nebo dokonce soudem. Takže počkáme, jak ty věci doběhnou.

A vy tady argumentujete tím, proč ta výjimka z hlediska časové tísň. Já nevím, jestli je úplně někomu příjemné se stěhovat třikrát do roka. Jestli když máte rodinu a děti, jestli se budete stěhovat někam na tři měsíce, protože počkáte, než vypíšete veřejnou zakázku, která rádově trvá i na resortu, kde se snažíme, aby ty věci běhaly rychle, tak to trvá tři čtyři měsíce. A řeknete doma: heleďte, počkejte, teď se přestěhujeme a za tři měsíce se budeme stěhovat zase úplně stejně znovu.

Obhajuji hospodárnost v tom, a to se podívejte na ceny e-shopů, když jste tady jmenoval ty konkrétní typy, že jsme nakoupili, i když to bylo na výjimku ze směrnice, kterou já jsem při svém nástupu zpřísnil, v mezích zákona, tak jsme nakoupili na základě prověření situace na trhu, na základě nabídek e-shopů za ceny u vybavení, pokud jde o spotřebiče, stolky a nevím co všechno, za nejlepší nabídky, které v tu dobu trh nabízel. Deklaroval jsem to tady na tom, že ano, některé ceny poklesly, což u elektrospotřebičů bývá poměrně běžné, ale některé ceny jsou i vyšší, než jsme to nakoupili před rokem. Takže je potřeba toto brát v potaz.

Chápu, že tady se vzájemně neshodneme, protože vy tady máte ambici dělat z tohoto téma, které prostě není. A já mám teď informace od svého ředitele odboru, že informace, na které se ptáte, vám údajně zaslali v prvním dopisu, kdy jste se tázal. Nicméně ta částka na stavební práce je zhruba 1 300 tis. korun a dělala to firma Restav. To jsou informace, které jsem teď obdržel od svého odboru. Logicky, pokud chcete nějaké detailnější informace, dneska jste je neslyšel, rád vám je ještě jednou poskytnu, ale nejsem tady v pozici, abych znal naprosto všechny detaily, jakým způsobem přesně byly tyto věci nakoupeny. Já je rád dodám, nemám důvod cokoliv tajit. Jak jsem tu deklaroval na číslech, my postupujeme velice transparentně.

Jenom bych ještě doplnil i pro kolegyně a kolegy, když jsem se díval na vaše působení, tak naopak náklady na IT ještě vzrostly za ty tři roky. Takže tolik možná pro upřesnění. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu ministru zemědělství. Kolega Bendl se ještě jednou hlásí do rozpravy. Ptám se, jestli bude navrhovat nějaké usnesení. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Petr Bendl: Budu. Nemohu nenavrhnut, protože sám pan ministr v tuhle chvíli přiznal, že jsem nedostal odpověď na části některé otázky. Prostě mohu doložit, že jsem se ptal, a je už teď možné i písemně doložit ze zápisu jednání Poslanecké sněmovny, že pan ministr říká, že je si vědom toho, že mě nějakým jiným dopisem úplně někam jinam nějaké informace poslali. Já to popíram, že bych dostal informace, na které jsem se ptal. To znamená, kdy bylo výběrové řízení, kdo byl osloven, kolik to stálo a kdo to vyhrál, to jsem nedostal. A nedostal jsem to především

v této interpelaci a ta je v souladu se zákonem o jednacím řádu Poslanecké sněmovny, a tudíž o to žádám.

Chápu, že ministr nemůže vědět všechno, ale od toho má tým lidí, kterými je obklopen a který by takové věci měl umět profesionálně odpovědět. A proto o to tedy znovu požádám navržením usnesení, že Poslanecká sněmovna nesouhlasí s odpovědí ministra zemědělství.

A ještě k tomu stěhování. Vždyť to je úplně směšné. Kdyby si pan náměstek za standardních podmínek, kterými si pronajímá státní byt, pronajal jakýkoliv jiný, tak se nemusel vůbec za tři měsíce stěhovat. Vždyť jeho by to stálo stejně, pořád. Dokonce by tam měl i možná lepší podmínky v tom, že by nebyl zavázán, že tam bude jenom po dobu své funkce. Stát by mu nemusel kupovat ledničku za 50 tisíc! Vy tedy říkáte, že jste vybírali v kategorii 50 tisíc tu ledničku. Ale ona se dá koupit kvalitní lednice i za 12 nebo za 15. V tom je jádro mého pudla, nebo toho, co se ptám. Vždyť přeci jde o ten princip. O to, že se každý nějak seberegulujeme v tom, abychom ty náklady snížovali. Tady zjevně, pane ministře. A jsem dokonce přesvědčen, že vy sám jste asi tu ledničku nevybíral, ale pan náměstek ze zela určitě ano. O tom jsem přesvědčen. Přeci když si to pronajímám, tak chci vědět, co mi tam ten stát koupí. A jestli tedy tam mám úředníky, kterým je úplně jedno, jestli si koupí kvalitní lednice za 12 tisíc nebo za 47, kterým to je jedno, naopak by radši za těch 47, pak to není v pořádku.

Takže návrh usnesení platí zejména s odkazem na to, že jsem nedostal odpovědi na investice, které tam proběhly. Pokud tedy Poslanecká sněmovna nakonec řekne ne, tak já tu interpelaci podám znovu, protože nebudu mít zbytí.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Nyní ještě paní poslankyně Marie Pěnčíková, potom pan ministr. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Marie Pěnčíková: Dobrý den, dámy a páновé, děkuji za slovo. Já bych chtěla jenom zdůvodnit, proč podpořím kolegu Bendla, a to z jednoho prostého důvodu, pane ministře. Protože vy jste si neuvědomil, když jste v odpovědi kolegovi Bendlovi uváděl, že jste mu na některé dotazy odpověděl písemně v rámci jeho ústní interpelace na zářijovém jednání, my tu odpověď nemáme. Takže já jsem se odpovědi na otázky 3, 4 nedozvěděla. Proto s vaší odpovědí taky nebudu souhlasit, ač si myslím, že podklady, které k dispozici jako Sněmovna máme, jsem si prostudovala docela důkladně. Až tak důkladně, že jsem se dozvěděla, že Michal Gola je vaše odborná referentka.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Pan ministr zemědělství se hlásil do rozpravy. Pane ministře, máte slovo.

Ministr zemědělství ČR Marian Jurečka: Já se vší pokorou vždycky říkám, že mám otevřené hledí, a jakákoli data, pokud jsme je neposkytli zodpovědně, plně, tak je dodáme. Takže nechť Poslanecká sněmovna posoudí, jestli uzná moje odpovědi, nebo ne, případně ať pan poslanec Bendl podá tu interpelaci v bodech 4, 5 znovu.

Pokud jsme pochybili, za to se omlouvám, s tím nemám problém tyto věci v tuto chvíli přiznat.

Jenom se tady v závěru chci důrazně ohradit proti tomu, že jsme nepostupovali hospodárně. Sami všichni tady víme, pokud nakupujeme elektrospotřebiče, že tady jsou různé nejenom cenové hladiny, ale samozřejmě i různé kvality. A značka Liebherr patří k tomu nekvalitnějšímu, nejspolehlivějšímu, co v tomto segmentu můžeme mít. A potom životnost té lednice je taky řádově násobně delší než případně u některých jiných. Nicméně jsou tady i spotřebiče v tom výčtu, které mohly být také výrazně dražší. Takže si myslím, že tady se prostě vybírá jeden typ, lednice, já znám třeba pračky, sušičky výrazně dražších kategorií, než za kolik byly tady nakoupeny do vybavení tohoto bytu. A znovu se vracím k tomu, že to vybavení je státní. Nicméně pro úplnost říkám, že já bych si takto byt nevybavil, a takto jsem to vytkl těm lidem, kteří o vybavení bytu rozhodovali. A důrazně jsem řekl, že takový způsob vybavení už si příště nikdo z nich nesmí dovolit.

Já bydlím, myslím si, přiměřeně, poměrně skromně. Když někoho vezmu k sobě nahoru na návštěvu, tak se spíše diví, v jakých podmínkách člověk bydlí, ale mně to vůbec nevadí, já se sem chodím jenom vyspat. Jsem tady kvůli tomu, abych pracoval, a ne abych využíval byt. To je celé.

Prosím Poslaneckou sněmovnu, nechť rozhodne hlasováním. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu ministrovi. Máme před sebou hlasování o návrhu usnesení, které předložil interpelující poslanec Petr Bendl.

Rozhodneme v hlasování pořadové číslo 61. Ještě zagonguji, abych přivolal ty, kteří mají zájem rozhodovat. Rozhodnutí je jednoduché, jestli Poslanecká sněmovna nesouhlasí s odpovědí pana ministra Mariana Jurečky na odpověď pana poslance Petra Bendla.

Zahájil jsem hlasování a ptám se, kdo je pro návrh usnesení, který předložil pan kolega Bendl. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování pořadové číslo 61 z přítomných 91 poslance pro 27, proti 23. Návrh nebyl přijat. Tato interpelace je ukončena.

Další interpelací je interpelace pana poslance Zdeňka Ondráčka na ministra spravedlnosti Roberta Pelikána ve věci platového hodnocení pracovníků v justici. Jde o tisk 980. Otevříám rozpravu. Pan poslanec Zdeněk Ondráček se hlásí do rozpravy. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Zdeněk Ondráček: Děkuji, pane předsedající. Vážený pane ministrovi, kolegyně a kolegové, já jsem v polovině října podal písemnou interpelaci na pana ministra spravedlnosti ve věci platového ohodnocení pracovníků v justici, když jsem zmínil, jaký je plat soudce po jeho jmenování do výkonu funkce, a víte, že je to plat kolem 70 tisíc korun měsíčně. Vedle toho jsem zhodnotil, jak jsou placeni justiční a soudní čekatelé, to znamená, ti vysokoškolsky právnický vzdělaní lidé, kteří teprve čekají na to, než splní podmínky pro to, aby je pan prezident mohl do soudcovské funkce jmenovat. Tito čekatelé jsou placeni řádově o 50 tisíc méně, na hranici 22,

respektive 24 tisíc korun měsíčně. Nehodnotím tuto mzdu a dal jsem ji pouze jako ilustrační k tomu, aby bylo vidět, jaké propastné rozdíly v justici jsou.

Vedle těchto vysokoškolsky vzdělaných lidí jsou však v justici zaměstnáni také středoškolsky vzdělaní lidé, kteří zastávají pozice administrativní a bez kterých by většina soudců nebyla schopna svůj soudcovský mandát vykonávat. Zmínil jsem třeba zapisovatelky u soudů, kdy taková zapisovatelka, která má maturitu a umí velice dobře psát, má nějakou státnici z psaní, popřípadě i umí, teď si nevzpomenu, co dělají naše zapisovatelky (poznámka ze sálu) – radši nevzpomínat, děkuji – tak taková zapisovatelka s maturitou si u našeho soudu vydělá v řádech 13 tisíc korun hrubého. A řekl jsem v takové trošku nadsázce panu ministrovi, že když Ministerstvo spravedlnosti má na to, aby nakupovalo do svého resortu designové kancelářské židle od značky Vitra za 10, respektive 17 tisíc korun za jeden kus, tak by se určitě našly finanční prostředky na to, aby mohli zvýšit platy právě těchto nižších soudních úředníků, zapisovatelek a ostatního administrativního personálu.

Pan ministr mi písemně odpověděl, zhodnotil, jak jsou placeni soudci, jak náročnou mají práci – mohli bychom o tom tady diskutovat, možná i dlouho, ale nechci se okrádat o čas, ani vás, pane ministře – a odpověděl mi, že, a poslechněte si to dobré, zapisovatelka s praxí 12 let, to znamená žádná začínající holka, paní, které je řekneme nejméně 30, 31 let věku, si v šesté platové třídě jako zapisovatelka u soudu vydělá 13 680 korun hrubého. Zopakuji: 13 680 korun hrubého. Odečtete si z toho daně, zdravotní a sociální, taková zapisovatelka si odnese krásných 11 tisíc korun. Výborný plat, že? Určitě bychom za to chtěli pracovat. Když sám pan ministr zmiňuje, že jsou určité jiné profese, kde dneska přeplácejí, a když se podíváte na jakoukoliv inzerci některých obchodních řetězců, tak pro člověka bez středoškolského vzdělání s maturitou, pouze se základním vzděláním, nabízí práci za 25 až 30 tisíc korun hrubého. Minimálně jednou tolík, než si vydělá zapisovatelka u okresního či obvodního soudu v České republice.

Pan ministr nezapomněl zmínit také, že těch 13 680 není její celý plat, protože jsou ještě nenárokové složky platu, jako je osobní příplatek a případné odměny. Věřte tomu, že osobní příplatek, pokud taková zapisovatelka má, je v řádech jednotek sto korun, nemůžete očekávat, že by to bylo pět nebo sedm tisíc, aby to byla polovina její mzdy. Pan ministr také, když jsme spolu hovořili mimo jednací sál, řekl, že provedl důsledné šetření a že žádnou, respektive na Ministerstvu spravedlnosti našel jednu židli designovou Vitru za 17 tisíc korun. My jsme se o tom bavili. Já jsem panu ministrovi řekl, že spravedlnost není pouze jeho ministerstvo, takže pan ministr bděle pochopil a dopátral se. Předpokládá, že jsem měl na mysli Městský soud v Praze, kde těmito kancelářskými židlemi, pokud budete chtít vidět, jakými obyčejnými je vybavena každá kancelář, a každá kancelář je vybavena v řádech set tisíc korun. Takže možná zapisovatelka sedí na židli za 17 tisíc korun, možná se jí na ní sedí dobré při její nelehké práci, ale domů si odnese 11 tisíc korun. Asi to není jednoduchý způsob, jak taková zapisovatelka, která má státnici z psaní na stroji a má jiné administrativní schopnosti, má užít svoji rodinu.

Přednesl jsem to proto, abychom se nad tím zamysleli, protože máme platy podstatně jiné, a teď se vláda tím, že je lepší ekonomická situace v České republice, rozhodla, že by chtěla přidávat státním zaměstnancům. Tu přidá učitelům, tu přidá

lékařům, tu příslušníkům bezpečnostních sborů, o tom budeme hovořit za pár minut, jak nedostatečně, ale zapisovatelky, které vykonávají největší část administrativní práce u každého soudu a bez kterých soudit soudce nemůže, a víme, že se odročují hlavní líčení právě pro nepřítomnost zapisovatelek, tak za 13 680 korun musím říct, děvčata, smekám před vámi, za jaké mrzké peníze pro tento stát pracujete.

Takže bych, pane ministře, chtěl od vás slyšet i zde na mikrofon, co s tím budete dělat. Protože pokud by se ta děvčata rozhodla a odešla, tak soudnictví v České republice půjde do kolapsu. Děkuji za vaši odpověď. (Potlesk z řad poslanců KSČM.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Zdeňku Ondráčkovi a ptám se pana ministra. Ano, je připraven pan ministr Robert Pelikán k odpovědi. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Ministr spravedlnosti ČR Robert Pelikán: Děkuji. Vážený pane předsedající, vážené poslankyně, vážení poslanci, dovolil bych si nejprve opravit některé nepřesnosti, které tu zazněly. Zejména se to týká absolutní výše platů zapisovatelek. Je pravda, a uvedl jsem to ve své odpovědi, že tarifní plat zapisovatelky s praxí do 12 let, čili ne 12 let, ale do 12 let, tedy také třeba dva roky, je 13 680 korun, k tomu ovšem skutečně naleží nenárokové složky a ty nejsou pár stokorun, ty jsou v průměru 3,5 tisice korun. To znamená, v průměru si zapisovatelka přijde na 17 180 korun. No, upřímně, dámy a páновé, nechci tím říct, že to je nějaký zázrak, ale přece jenom jsem považoval za potřebné toto upřesnit, protože ten rozdíl tu je a není zcela nepodstatný.

Co s tím chci dělat? Po pravdě ona to vůbec není záležitost, kterou bych já mohl vyřešit, protože výše platu zapisovatelek a vůbec nesoudcovského personálu není upravena žádným předpisem, který by byl v gesci Ministerstva spravedlnosti, ale tou zcela obecnou platovou tabulkou, která řeší výši platů podle kvalifikací pro celou oblast veřejného sektoru. Takže my jsme v tom, řekl bych, jedno procento možná těch, kterých se ta tabulka týká. A já bych se určitě nebránil tomu, kdyby se ty platy zvedly. Mně by se to samozřejmě líbilo. Jenom by mě zajímalo, kde bychom na to vzali.

To, o co se snažíme, je alespoň umožnit zapisovatelkám, aby v případě, že si zvýší kvalifikaci, postoupily do jiné platové třídy. V tomto směru jsme dosáhli změny katalogu prací, takže když ony se naučí pracovat s některými aplikacemi, mohou se dostat na jiné peníze. A jinak, jak říkám, je to věc celkové úrovně platů ve veřejném sektoru, zejména na méně kvalifikovaných pozicích, a ta otázka pak musí směřovat asi na někoho úplně jiného, nejspíše na Ministerstvo práce a sociálních věcí, které má, pokud je mi známo, tuto otázku ve své gesci. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu ministru Robertu Pelikánovi. Pan předseda Hamáček má náhradní kartu číslo 31 a pan kolega Zdeněk Ondráček se hlásí k doplňující otázce v rámci své interpelace. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Zdeněk Ondráček: Ano, děkuji. Já zase opravím, pane ministře, vás, protože vy uvádíte, že to je s praxí do 12 let, 6. platová třída, 6. stupeň. Pokud to je 6.

platový stupeň, tak tam nemůže být praxe dva roky, jak vy říkáte. Takže tam není 0-12, tam to bude stoupat po nějakých dvou třech letech, tak jako to je u jiných státních zaměstnanců, takže tam bude možná rozpětí 9-12, ale rozhodně tam nebude mladá zapisovatelka ve věku 21 roků, která by takový plat měla.

A pokud mluvíme o tom, že si vydělá, jak říkáte vy, až 17 tisíc korun a kde na to máte vzít. Já myslím, že především jsou to vaši zaměstnanci a vy byste měl u svého stranického kolegy ministra financí, popřípadě ve vládě iniciovat právě to, aby se tyto peníze, tyto finanční prostředky, našly a těmto lidem, kteří vykonávají největší díl administrativní práce na soudech, aby se tyto prostředky našly. A pokud byste šli v rámci svého rezortu, tak můžete přesunout z kapitoly vybavení toho nábytku, kdy nemusí být každá kancelář každého soudního čekatele, popř. soudce vybavena v rázech čtvrt milionu korun, může sedět klidně na židlí za čtyři tisíce korun a ne za sedmnáct a ty finanční prostředky by se určitě v rezortu také našly.

Takže je na vás v systému Ministerstva spravedlnosti, aby vám nedošlo ke kolapsu, protože jste opravdu – a víte to možná sám, že řada hlavních ličení se ruší, popř. přesouvají právě proto, že zapisovatelky a nesoudní personál prostě na soudech chybí. Vy to víte a od vás bych očekával, abyste to řešil.

Nebudu navrhovat žádné usnesení. Jsem rád, že jste měli, ostatní kolegové a kolegové, možnost slyšet, za jaké peníze někteří lidé u nás v ČR pro stát pracují. A jestli to je odpovídající, to si musíte zvážit sami. Děkuji. (Potlesk poslanců KSČM.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Zdeňku Ondráčkovi. Ptám se, jestli se někdo hlásí do rozpravy. Nikoho nevidím, rozpravu končím a končím tím i tuto interpelaci.

Poslední dnes zařazenou odpověď na písemnou interpelaci je odpověď předsedy vlády Bohuslava Sobotky na interpelaci poslance Zdeňka Ondráčka ve věci reálného vývoje mezd příslušníků bezpečnostních sborů. Interpelace má tisk 981. Otevřím rozpravu, ale pan předseda vlády je rádně omloven, tak žádám pana kolegu Ondráčka, aby se vyjádřil, zda ji chce projednávat bez přítomnosti pana předsedy vlády.

Poslanec Zdeněk Ondráček: Děkuji ještě jednou, pane předsedající. Ano, budu, protože tady je dostatečný počet kolegyně a kolegů, projednávat tuto interpelaci i bez přítomnosti pana premiéra, protože vím, jaký k interpelacím má přístup a jak sem chodí. Viděl jsem to na konci roku. A čekat půl roku nebo do konce volebního období prostě nechci. Je to jeho postoj a tím, že strčíme hlavu do píska, se problém rozhodně nevyřeší.

Takže dovolte mi, vážené kolegyně a kolegové, abych vás s interpelací a s důvody pro to odmítnutí seznámil. Já jsem také v říjnu podal písemnou interpelaci panu premiérovi záměrně. Nechtěl jsem interpelovat ministra vnitra, přestože jsem hovořil o příslušnících policie a bezpečnostních sborů, protože pan ministr vnitra je na to malý pán. Mluvil jsem o služebním zákoně, zákoně č. 361/2003 Sb., o tom, jaké náročné povolání policisté a příslušníci bezpečnostních sborů vykonávají a jaký je vývoj jejich platů, jejich mezd, a zmínil jsem problémy, o kterých jsme zde v Poslanecké sněmovně hovořili mnohemkrát. Pan premiér mi odpověděl a já s tou

odpovědí nejen že nesouhlasím, byť obsahově tam je všechno, ale jsou určité věci, které je potřeba, aby na půdě Poslanecké sněmovny zazněly.

Já jsem, a mám na to do konce interpelací krásných třicet minut, tu odpověď, resp. své připomínky k odmítnutí rozdělil do deseti bodů. Začnu prvním.

Platové tarify a srovnání platových tarifů. Obecně asi víte, že příslušníci bezpečnostních sborů se na mnoho z vás obrátili a řekli vám, resp. napsali vám, jaké jsou jejich platy, a ptali se vás, co vy jako zástupci politických stran budete dělat pro to, aby náročné povolání příslušníka bezpečnostního sboru bylo také náležitě ohodnoceno. Dopisy jste dostali, někteří jste na ně reagovali, někteří ne. Některé odpovědi byly jak přes kopírák, protože odpověď poskytlo Ministerstvo vnitra.

Víme, a pan premiér by to určitě tady řekl, že dochází k navýšování platů příslušníků bezpečnostních sborů. Já bych řekl, že to není navýšování, že to je stále navracení toho, co bylo odebráno. V jedné interpelaci, kterou na ministra vnitra podal můj stranický kolega Miroslav Grebeníček, pan ministr odpověděl, že – cituju pana ministra vnitra: Pokud budeme považovat rok 2010 za výchozí, tak v roce 2011 došlo ke snížení o 10 %. V letech 2012 a 2013 se tarify nezměnily. V roce 2014 došlo k navýšení o 3,5 %, v roce 2015 o navýšení o 4,5 %, v roce 2016 navýšení o 4%.

Stále se hovoří o navýšení, ale je to navracení do stavu před rok 2010, resp. 2011. Pokud porovnáte tabulky s rokem 2010 a 2016, resp. od 1. 1. 2017, tak sám pan ministr uvádí: Je pravdou, že příjem policisty v páté platové třídě s patnáctiletou praxí, což je policista, který může tedy už žádat o ukončení služebního poměru a může odcházet s nárokiem na výsluhu, tak příjem takového policisty se od roku 2010 zvýšil o 300 korun. Takže za šest let příslušníkovi bezpečnostního sboru narostl plat o 600 korun. Je z toho zřejmé, že s vývojem inflace platy příslušníků bezpečnostních sborů nedosahují takové reálné hodnoty jako v roce 2009 a 2010, kdy došlo k plošnému snížení.

Pan ministr také uvádí, z čeho se skládá služební příjem. A já si to dovolím také připomenout. Služební příjem je tvořen několika složkami, které můžeme rozdělit na nárokové, které jsou tvořeny základním tarifem, to jsou tabulky, které nařizuje vláda. Poslední nařízení vlády je č. 330/2016 s účinností od 1. 1. tohoto roku. Potom to je základní tarif, zvláštní příplatek, někdo tomu říká rizikový, příplatek za vedení a v případě služby v zahraničí také příplatek za službu v zahraničí. Dále jsou to nenárokové složky platu, které jsou osobní příplatek a odměna.

Pokud mluvíme... ten zvláštní příplatek jako takovýto – rizikové, má dvě skupiny, ve skupině od tří do šesti tisíc a od tisíce do čtyř tisíc korun. V Praze mají příslušníci v přímém výkonu rizikový příplatek šest tisíc. Na většině okresů to je kolem 3,5 tisíce korun. Příplatek za vedení má pouze ten policista nebo ten příslušník, který je v řídicí funkci. Takže je to pouze omezený počet lidí. Osobní příplatek, o kterém se hovoří jako o nenárokové složce platu, je, a uvádí mně to v odpovědi policejní prezident, v průměru pro celou policii 2 757 korun. 2 757. Když si spočítáte, že osobní příplatek velitele je rádově deset, dvanáct, patnáct tisíc korun, tak se můžete při odchodu z jednacího sálu Poslanecké sněmovny zeptat zde službu konajících policistů, jaký osobní příplatek mají oni. Oni vám odpovědí, že rádově sto korun, maximálně tisíce korun.

Pan ministr v odpovědi také sdělil, že do služebního příjmu je nutno zahrnout i služební příjem poskytovaný za vykonávanou službu přesčas, na který má nárok příslušník, kterému nebylo za službu přesčas nad limit 150 hodin v kalendářním roce poskytnuto náhradní volno. Na okraji zde pan ministr také zmiňuje, že vláda už připravila novelu zákona o služebním poměru, která má právě povinnost 150 hodin zdarma odstranit. Pan ministr zminil, že připravovaná novela služebního zákona také zakotví další výhody, které pro příslušníky policejních sborů budou, ale teď to nebudu komentovat, protože dostaneme se k tomu v jiném bodu, jaká to pro ty příslušníky bude nakonec výhra, či možná spíše prohra.

Dalším bodem, který bych rád upozornil, je nábor. Nábor policie. Určitě vzpomenete, kdy tato vláda řekla, že navýší tabulkové stavy policistů o čtyři tisíce tabulkových míst, o čtyři tisíce policistů. Rozvrhla to do pěti let s tím, že nedávno média v polovině prosince uvedla, vydala článek Pojďte k policii, láká vnitro. Chovancovi chybějí tisíce lidí. A píše se: Vláda sice kritizuje některé firmy za nízké mzdy, sama ovšem není schopna zajistit atraktivní plat pro klíčové státní zaměstnance. Právě nízké nástupní mzdy jsou jedním z hlavních důvodů, proč se do policejních řad nehlásí dostatek kvalitních uchazečů. Letos – myšleno v roce 2016 – mělo podle náborových plánů nastoupit 850 nováčků. Reálně jich však bude necelých 400, uvádí se v polovině prosince loňského roku.

Pan ministr Chovanec k tomu uvedl: Nástupní plat policisty či hasiče je někde v rozmezí 17 a 18 tisíc v době, kdy některé obchodní řetězce nabízejí pro pozici skladník částku 25 tisíc korun. Je zjevné, že chuť přicházet do služby je nižší. Z toho vyplývá, že pan ministr vnitra si je vědom nedostatečného platového ohodnocení příslušníků policie.

V jiné odpovědi na podobné téma pan premiér Bohuslav Sobotka odpověděl zástupci jedné odborové organizace toto: Jak vyplývá ze statistických údajů, počet odchodu policistů je v letošním – zase myšleno v roce 2016 – roce v porovnání s rokem loňským skutečně mírně vyšší. Tato data však nevybočují z průměru uplynulých let. Prognózy a kvalifikované odhady konstatují, že průměr každoročně odcházejících příslušníků je přibližně stejný. Vzhledem k aktuálnímu vývoji na trhu práce se však mění podmínky pro získávání nových uchazečů. Zde je nutno uvést, že nabídka trhu práce jsou tolik obsáhlá, že výběr nových uchazečů do řad Policie ČR není záležitostí jednoho či dvou roků, ale jde o trvalý úkol vyžadující trpělivost, plánovitost a vynaložení nemalých prostředků do sofistikovaného oslovení především mladé populace, již je třeba nabídnout perspektivu, trvalé zaměstnání a za vykonávané činnosti odpovídající finanční ohodnocení.

Tak něco takového bych se asi dozvěděl, kdyby tady pan premiér byl. A to bych tady zase nemohl být já. Takže možná lepší, že tady není. Pan premiér v podstatě ví, že ten problém je. Dokáže ho krásně pojmenovat. Dokáže ho krásně popsat, ale v podstatě ho vůbec neřeší.

A teď jaká jsou ta skutečná data a čísla. Za rok 2016, kdy vláda ČR avizovala, že chce přijmout nejméně 800, 850 nových příslušníků policie, do služebního poměru přišlo 1 621 nových policistů, ale 1 309 služební poměr u policie také ukončilo. Takže skutečný stav je takový, že policejní sbor byl posílen o 312 nových mužů a

žen. Pokud se jedná o civilní zaměstnance, je to 24 osob. Jsou však místa, nebo kraje v republice, kde je nadstav. Takové kraje jsou Vysočina, kraj Moravskoslezský a Olomoucký. Značný podstav příslušníků policie je v Praze, kde tabulkově chybí 431 policistů. Plánovaný stav je tak naplněn na 93,3 %.

Když se podíváte do statistik Policejního prezidia, tak můžete porovnat, jaká jsou personální obsazení jednotlivých útvarů, a dozvítě se, že třeba na Policejním prezidiu sedí o dvanáct lidí více, než je plánovaný tabulkový stav. Zřejmě dobré kanceláře, dobrá teplá místa, ale na ulici se nikomu nechce.

Dnes odpoledne budeme jednat o reorganizaci, o sloučení dvou útvarů. Současná Národní centrála proti organizovanému zločinu má mít tabulkově 870 míst, má jich však 797, to znamená, že 73 příslušníků na tomto elitním útvaru – výraz elitní používají novináři, já si to po svých zkušenostech ani tak moc nemyslím – chybí. Naplněnost tohoto útvaru je 91,6 %. Ještě horší stav, a sami zvažte, jestli to je správně, je na ředitelství služby cizinecké policie, kde tabulkový stav je 1 256 policistů, ale skutečný evidovaný stav je 909. Chybí 347 policistů. Naplněnost této služby je 72,4 %. Služby, která může mít hodně práce v případě problémů s migrační krizí.

A teď jaké jsou důvody odchodů a jak nám policisté ve službě vydrží. Policisté podle věku služby odcházejí ve 35 %, to znamená ve více než jedné třetině, do patnácti let služby, tedy ještě do doby, než jim vznikne ze zákona nárok na výsluhový příspěvek. Když se zeptáte těchto policistů, i těch, kteří odcházejí po, proč odcházejí, když je to taková perspektiva a jsou tu ty bonusy, o kterých jsme zde třeba hovořili včera v porovnání se strážníky městské policie, tak vám odpovědí: Nejsem už u policie rád. A nechtejte slyšet, o čem se mluví dále.

Pokud porovnáme věk odchodů, tak do 50 let věku odchází 74 % policistů. Mohli byste říci ano, od toho je výsluhový příspěvek. Zarázející ale je, že do 40 let věku, což je policista, muž nebo i žena, v nejlepší fyzické kondici, plný odborných znalostí, kdy by měl zúročit to, co do něj stát investoval, tak do 40 let věku odchází 44 % příslušníků Policie České republiky. Jaká to jsou čísla, zase nechám na vašem zhodnocení.

Další bod jsem nazval "však oni to nějak zvládnou". Dochází právě kvůli podstavům k různému přelévání sil a prostředků, chybějí lidé a noví lidé jsou buď ve školách, nebo popřípadě na zahraničních misích, ale prostě chybějí tam, kde by chybět neměli.

Přípravují interpelaci, kdy několikrát zmíněná stálá pořádková nebo speciální pořádková jednotka Praha, která slouží čtyři dny ve dvanáctihodinových službách, pak má čtyři dny volna a takto jede svůj cyklus dál, tak v prvním období svého cyklu po čtyřech odsloužených dvanáctihodinových službách přechází na výpomoc na Pražský hrad, kde odslouží další čtyři služby ze svého volna, možná do přesčasů, a pokračuje další čtyři dny služby u svého domovského útvaru. Dvanáct dní v kuse po dvanácti hodinách! Když se těchto policistů zeptáte, řeknou vám: Mně už nejde o peníze, já také mám svoji rodinu, mám svoje zdraví. Ale služba musí být naplněna a ber kde ber, když policisté nejsou. To je (nesrozumitelné) Prahy.

Pokud se zeptáte ve svých domovských okresech, tak vám také řeknou, že na obvodním oddělení na noční službu je jeden policista, který v noci zavře oddělení, sedne do auta, jede na vedlejší oddělení, kde nabere podobného policistu, který také slouží sám, aby vykonávali hlídku alespoň ve dvou, a spojí své obvody v jeden. Dva policisté na dva policejní obvody. A není to žádná chiméra, je to příklad třeba z mého okresu.

Mohl bych také zmínit problémy – hovorili jsme o nich poměrně často – balistické ochrany, výstrojních součástek a dalších a dalších věcí. Nebudu to tady teď dále rozebírat, protože by to bylo už zbytečné.

Dalším bodem je 150 hodin. Budou zrušeny, jak říká koaliční smlouva? Pokud se do ní podíváte, vážení kolegové zejména z koalice, tak v bodě 11 oddíl 11.2 v posledním bodě máte napsáno: Prosadíme systémovou změnu v proplácení přesčasů tak, aby se povinnost sloužit ročně 150 hodin bez nároku na odměnu či náhradní volno vztahovala jen na zákonné vyhlášené krizové stavy a mimořádné události – povodně, teroristické hrozby a podobně.

Je to vaše koaliční smlouva, kterou jste podepsali v roce 2014. Jsme v roce 2017 a neudělali jste zatím nic. Abych vám nekritizoval, je připravována novela zákona č. 361, která to řeší, ale jsme v lednu na schůzi Sněmovny, tento sněmovní tisk zde není a víte, jaký je legislativní proces. Tento materiál prošel v nedávných dnech, možná na začátku tohoto týdne nebo na konci minulého týdne, vládou. Je tam zajímavý materiál, s tím, že se vypouští těch 150 hodin, ale celkový rozsah služby přesčas nesmí činit v průměru více než 10,5 hodin týdně ve vyrovnavacím období, které může činit nejvýše 52 týdnů po sobě jdoucích. Četl jsem to snad třikrát nebo čtyřikrát, ale vůbec jsem nepochopil, co jim předkladatel dává. Možná je to taková trošička kamufláž, protože já říkám, že každá iniciativa musí být potrestána.

A když se podíváte do připomínkového materiálu právě k této novele 361, tak z dílny Ministerstva financí je uvedeno – zásadní připomínka, podotýkám: Základní služba příslušníka činí 37,5 hodin týdně, zatímco u jiných to je 40. Takže pokud lze zvažovat možnost proplácení přesčasů do 150 hodin ročně, tak to lze připustit pouze za splnění následujících podmínek – píše se v materiálu Ministerstva financí. Za prvé se zvýší základní doba služby ze současných 37,5 na 40 hodin týdně. Když to spočítáte poměrně jednoduše, pokud zvýšíte základní dobu služby z 37,5 na 40, což je 2,5 hodiny týdně, vynásobíte 52 týdny v roce, jste na krásných 130 hodinách, takže každý příslušník odslouží 130 hodin navíc a vlastně v podstatě odslouží to i ti, kteří seděli v kancelářích a těch 150 hodin do takzvaných zelených nedávali. Ti, co je dávali, tak je odslouží vlastně v podstatě ze zákona a úspora dvacet hodin určitě pro ně není nijak významná. Samozřejmě pokud zmíníme problémy, například vyhlášení výjimečného stavu, ve Francii už je rok a něco, v takovém případě by to byla mimořádná událost podle zákona a 150 hodin by se do zelených takzvaně dále psalo.

Myslím, že toto schování, tato zásadní připomínka, která tady je z Ministerstva financí a kterou nevím, jak bude Ministerstvo vnitra, popřípadě vláda akceptovat, je dobrá vychytávka. Řekl bych, že spíš velká podlož na příslušníky policie a ostatních bezpečnostních sborů, protože dalších 130 hodin měsíčně si tím způsobem

odlegalizujete do toho, aby si je odsloužili. Takže v podstatě žádných zrušených 150, ale uzákonění plus 30 hodin.

Náborový příspěvek, další složka. Navrhovaný materiál z pera ministra vnitra mluví o náborovém příspěvku. A náborový příspěvek by mohl činit 30 až 150 tis. korun a byl by odvísly od ředitele bezpečnostního sboru, to znamená na krajských ředitelích. Obecně se už ví, že by to bylo pouze pro příslušníky Prahy a Středočeského kraje. Ministr... nebo připomínky s tím nesouhlasí. Chtěl bych zmínit, a včera to zde také padlo, že Městská policie v Praze nabízí novému strážníkovi 100 tis. náborový příspěvek, kdy 52 tis. vyplatí jednorázově a zbyvajících 48 tis. potom měsíčně v jeho mzdě po dobu dvou let. Městská policie v Brně myslím vyplácí 30 tis. korun.

Chtěl bych zmínit i ostatní benefity, které jsou. V roce 2014 a 2015 Rada hlavního města Prahy poskytla strážníkům městských policií příspěvek na bydlení, příspěvek na dopravu, stravenky a také rizikový příplatek. A bylo zde včera zmíněno, strážník Městské policie v Praze má dnes nástupní plat 28 tis. korun, příslušník Policie České republiky, který se rozhodne sloužit v Praze, má 20 tis. korun plus je znevýhodněn tím, že nemá příspěvek na bydlení, dopravu. Poskytnou mu ubytovnu, to je pravda.

Takže náborový příspěvek jako takový bude pouze pro vybrané kraje, Praha a Středočeský kraj. Pokud se rozhodnete sloužit ve Zlínském, Královéhradeckém, tak asi náborový příspěvek nedostanete, ale máte tu možnost, že vás ze zákona převelí a v té Praze stejně skončíte, protože v Praze chybí 431 příslušníků Policie České republiky. A když jsou kraje, které jsem zmínil, které mají nadstav, tak není jediný problém rozkazem takového příslušníka převelet někam jinam.

Hovoří se o zvýšení rizikového příplatku pro policisty. Zmínilo se, že příslušník v Praze by měl mít až 10 tis. korun. Možná i ve Středočeském kraji. Je to materiál, který proběhl Policejním prezidiem, ale už se mu dnes brání krajští ředitelé, protože vědí, co by to znamenalo, pokud by policista ve stejně platové třídě přišel sloužit do Prahy: velký odliv již tak chybějících policistů na jednotlivých okresech, na jednotlivých obvodních odděleních. Takže zvýšit rizikový příplatek pouze v Praze, popřípadě Středočeském kraji o tisíce korun, je cesta do pekla. Možná vyřešíte problém v Praze, ale zabijete tím krajská ředitelství a jednotlivé okresy.

A už se blížíme k závěru, posledních sedm minut, výsluhu. Děkuji všem, kteří jste hlasovali pro zrušení zdanění výsluh. Napravili jsme vše, která byla z období vlády Petra Nečase z dílny Miroslava Kalouska. Určitě bychom se však měli zabývat tím, jestli některé výsluhu nejsou nemravně vysoké, a novináři se jich umí chytit. Mohl bych zmínit bývalé ředitele bezpečnostních sborů, generála Červíčka, popřípadě pana bývalého plukovníka Bílka, jejichž výsluhu jsou v rádech... skoro v rádech našich platů, abych neříkal konkrétní částky, i s těmi valorizacemi, které jsme jim dopřáli. Jestli by neměly být způsobem, jak vypočítávat výsluhu, aby pro některé, některé vybrané, nebyly tak nemravně vysoké, což pak činí nedobrý obraz o policii, popřípadě bezpečnostních sborech jako celku.

Ještě bych zmínil jeden materiál, který mě, ted' nevím, jestli říct pobavil, ale prostě je tady na stole. Je to audit národní bezpečnosti, který čítá 138 stran textu. Je to

další materiál z dílny Ministerstva vnitra, který dokáže dobře analyzovat veškeré problémy, které jsou, ale nenabízí, nenabízí konkrétní řešení neutěšeného stavu. Takže doporučil bych Ministerstvu vnitra více se věnovat sloužícím policistům než vytvářet další sta stránek kdejakých lejster, která pro řadového policistu a občana České republiky mají jen minimální hodnotu. Věřte, že takový audit národní bezpečnosti vám ani občanům České republiky v ulicích bezpečnost nezajistí.

Na mikrofon jsem také někde zmínil, že vojáci České republiky mají své aktivní zálohy, hasiči mají své aktivní zálohy v podobě dobrovolných hasičů, v podobě dobrovolných hasičů, kteří můžou kdykoliv nastoupit, ale bezpečnostní sbory nemají takovou možnost a v případě potřeby mohou povolat pouze Armádu České republiky. Představte si situaci, kdy v jedné věznici vypukne třeba nějaká epidemie a bude potřeba karanténní stav a odejde nám jedna třetina příslušníků vězeňské služby. Kdo je nahradí? Navrhoval jsem a chtěl jsem vést debatu o tom, aby každý bezpečnostní sbor měl ze svých bývalých příslušníků aktivní zálohy, které by mohl v případě potřeby a mimořádné situace povolat. Je to věc k diskusi a byl bych rád, kdybychom takovou diskusi mohli vést.

A jaké jsou závěry? V posledních minutách. Devátého ledna pan ministr vnitra veřejně prohlásil: Policisté dostanou desetinu platu navíc a přijdou o přesčasy. Je to tady to, co uvedl. Policisté se toho samozřejmě chytli, protože si umějí představit, že jejich základní tarif bude navýšen o 10 %. Já bych se zeptal pana premiéra, protože jsem četl 10 hlavních priorit České strany sociálně demokratické v roce 2017 z 10. ledna, kde je bezpečnost také jako priorita, ale zda takové navýšení má projednané a zda má dostatek finančních prostředků na takové pokrytí od 1. července. Já se, pokud něco takového bude, určitě za to přimlouvám, aby navýšení o 10 % příšlo, ale byl bych nerad, aby to byl pouze planý předvolební slib, tak jako se zde hovoří o novele zákona 361, přičemž dodnes nedoputovala do Poslanecké sněmovny, a její možnost legislativního procesu je tak vážně ohrožena a nemusí se toho dočkat policisté ani do konce volebního období této Poslanecké sněmovny.

Pane předsedající, pane předsedo, koukám, došlo k výměně, požádám o přerušení této interpelace do přítomnosti pana premiéra. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Ano, o tom rozhodneme hlasováním. Zahajují hlasování a ptám se, kdo souhlasí s přerušením této interpelace do přítomnosti pana předsedy vlády?

Kdo je proti tomuto návrhu?

Je to hlasování číslo 62. Přihlášeno je 115, pro 46, proti 18. Tento návrh nebyl přijat.

V tom případě budeme pokračovat v projednávání této interpelace. A ptám se, kdo se dále hlásí do rozpravy. Pokud se nikdo nehlásí... a pardon, pan místopředseda Filip. Prosím.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Pane předsedo. To je ale velmi nelogické, protože pan premiér tady nebyl, je to interpelace písemná na premiéra. A já si nemyslím, že je možné, aby na žádnou z těch věcí, byť mohu s řadou věcí

souhlasit, nesouhlasit, pan premiér neměl šanci odpovědět. Nerozumím tomu, proč když děláme vždycky při nepřítomnosti interpelovaného ministra přerušení do dalšího čtvrtka, proč by tentokrát to mělo být jinak.

V tomto ohledu trvám na tom, že jednací řád umožňuje tuto interpelaci dál projednávat, a jsem přesvědčen, že tím, že uplyne jedenáctá hodina, interpelace skončena nebyla a že ji budeme projednávat v příštím termínu písemných interpelací. Je jedenáctá hodina a ta interpelace je bez ukončení této interpelace přerušena.

Předseda PSP Jan Hamáček: Ano, je 11 hodin, to znamená, končí čas na písemné interpelace, a tím je tato interpelace přerušena, a já tedy končím tento bod a budeme pokračovat podle schváleného pořadu schůze.

Ještě přečtu omluvy. Omlouvá se paní poslankyně Berdychová z pracovních důvodů, omlouvá se pan poslanec Pilný také z pracovních důvodů, omlouvá se pan poslanec Volčík mezi 14.30 a 18. hodinou z důvodu návštěvy lékaře a paní poslankyně Zelenková se omlouvá z důvodu nemoci. Tolik tedy omluvy.

S přednostním právem pan předseda Laudát.

Poslanec František Laudát: Děkuji za slovo, pane předsedo. Dámy a pánové, já vám jenom chci avizovat, abyste si případně upravili svůj program zítra, že ráno v 9 hodin požádám o přestávku na jednání klubu TOP 09 na 35 minut, to znamená do 9.35 hodin, tak abyste to věděli.

Předseda PSP Jan Hamáček: Ano, takže Sněmovna zítra začne jednat v 9 hodin 35 minut. Dále pan předseda Sklenák. Prosím.

Poslanec Roman Sklenák: Děkuji za slovo. Dobré dopoledne, kolegyně a kolegové. Já si dovolím načíst jednu změnu týkající se zítřejšího dne, a to abychom po pevně zařazených bodech zařadili ještě třetí čtení sněmovního tisku 873, což je vládní návrh zákona, kterým se mění některé zákony v oblasti daní, a druhá změna, abychom vyřadili z pořadu schůze bod 203, sněmovní tisk 715.

Předseda PSP Jan Hamáček: Ano. Dále k pořadu schůze? Pokud se nikdo nehlásí, tak rozhodneme o návrhu pana předsedy Sklenáka. Ten si přeje na zítřek po pevně zařazených bodech, to znamená jako sedmý bod zařadit třetí čtení tisku 873.

Zahajují hlasování, ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 63, přihlášeno je 125, pro 72, proti 3. Návrh byl přijat.

A druhý návrh je vyřadit z pořadu schůze bod 203, tisk 715. (Nesouhlasné výkříky a šum z pléna.) Aha, tam došlo k přečislování, takže je to bod 215, tisk 715. Takže všichni víme, o čem hlasujeme.

Zahajují hlasování, ptám se, kdo je pro. (Nesouhlasný šum a výkříky z pléna.) Bod 212. Kdo je proti?

Tak dobrá, já to hlasování prohlásím za zmatečné, protože kolegové zprava se dotazují na to, jaký je to bod. Takže toto hlasování prohlašuji za zmatečné a prosím pana předsedu Sklenáka, aby ten bod komentoval.

Poslanec Roman Sklenák: Ano, já se omlouvám, že jsem to nespecifikoval. Je to vládní návrh zákona, kterým se mění zákon o pojistném na veřejné zdravotní pojištění. Je to bod, který je pevně zařazen v tuto chvíli na zítra jako třetí čtení, a je to po dohodě řekl bych napříč Sněmovnou, že bychom nechtěli zítra o něm hlasovat ještě, proto ho navrhoji vyřadit.

Předseda PSP Jan Hamáček: Tak, stačí takto vysvětlení? (Nesouhlasný šum.) Tak ještě pan předseda Kováčik.

Poslanec Pavel Kováček: Paní a pánové, hezký dobrý den přeji. Jako napříč Sněmovnou může být ledacos, ale v tom případě byl vyneschán tamhle ten nás byť veliký, ale přece jenom roh, protože tam tedy napříč Sněmovnou nejsme, s námi to nikdo nekonzultoval. Děkuji. (Hlas z pravé části jednací síně: S námi také ne. Smích v sále.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Dobrě, ale já mám pocit, že musíme rozhodnout hlasováním, které jsem zahájil, a ptám se, kdo souhlasí s vyřazením bodu 212, sněmovní tisk 715. Kdo je proti tomuto návrhu?

Je to hlasování číslo 65, přihlášeno je 135, pro 87, proti 29. Návrh byl přijat.

Paní poslankyně Kailová hlasuje s kartou číslo 54.

Mám za to, že jsem nechal hlasovat o všech návrzích, které padly. Je tomu tak a v tom případě už nám nic nebrání otevřít bod

256.

Návrh usnesení Poslanecké sněmovny o způsobu přihlašování se k ústním interpelacím prostřednictvím elektronického informačního systému Poslanecké sněmovny /sněmovní dokument 5389/

Prosím pana místopředsedu Filipa. (Probíhá výměna předsedajících.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Vážené paní a pánové, já v tuto chvíli požádám předsedu Poslanecké sněmovny Jana Hamáčka, aby předložený sněmovní dokument uvedl. Budeme tedy rozhodovat o nové možnosti, která je navíc. Pane předsedo, máte slovo.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji, pane místopředsedo. Ta věc je velmi jednoduchá a myslím si, že je jasná i z názvu tohoto bodu. Stálá komise pro práci

Kanceláře Sněmovny uložila Kanceláři připravit aplikaci pro elektronické přihlašování se k ústním interpelacím. (Šum a hluk v jednací síni.) Odbor informatiky tuto záležitost technicky připravil. Nicméně je to úprava, která těsně souvisí s jednacím řádem Sněmovny, a máme za to, že by bylo vhodné ji upravit usnesením Sněmovny podle § 1 odst. 2 jednacího řádu, a organizační výbor 30. listopadu loňského roku přijal usnesení 340, které je k dispozici jako sněmovní dokument 5389.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu předsedovi Janu Hamáčkovi za úvodní slovo. Zahajuji všeobecnou rozpravu, do které nemám žádnou písemnou přihlášku. Ptám se, jestli se hlásí někdo z místa. Nikoho nevidím, končím tedy všeobecnou rozpravu. Myslím, že není potřeba žádne další závěrečné slovo.

Přistoupíme k rozpravě podrobné a pan předseda Hamáček uvede tedy usnesení, které bychom hlasovali. A prosím sněmovnu o klid, abychom všichni rozuměli tomu, jakým způsobem bude rozšířena možnost přihlášení k interpelacím. Prosím, pane předsedo.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Návrh usnesení zní: Poslanecká sněmovna podle § 1 odst. 2 zákona číslo 90/1995 Sb., o jednacím řádu Poslanecké sněmovny, stanoví:

1. Poslanci se přihlašují k podání ústní interpelace písemně u předsedy Sněmovny, a to buď v listinné podobě, anebo prostřednictvím elektronického informačního systému Poslanecké sněmovny.

2. Poslanci se přihlašují k podání ústní interpelace prostřednictvím elektronického informačního systému Poslanecké sněmovny tak, že do tohoto systému vloží elektronicky v určené části svoji přihlášku.

3. Přihláška učiněná prostřednictvím elektronického informačního systému Poslanecké sněmovny musí obsahovat tyto údaje: zda je interpelace určena předsedovi vlády nebo jinému členu vlády, téma předložené interpelace, a předkládá-li poslanec více interpelací, označí jejich pořadí.

4. Přihlášky obsažené v elektronickém informačním systému Poslanecké sněmovny jsou neveřejné, podanou přihlášku k ústní interpelaci může poslanec upravovat nebo vzít zpět do konce termínu pro jejich podávání.

5. Po uplynutí termínu pro podávání ústních interpelací budou všechny přihlášky podané prostřednictvím elektronického informačního systému Poslanecké sněmovny sloučeny s přihláškami podanými v listinné podobě a pořadí přihlášených poslanců se určí losem podle § 111 odst. 2 a 3 zákona číslo 90/1995 Sb.

Tolik návrh usnesení.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Má někdo jiný návrh usnesení k této věci? Mohu tedy uzavřít podrobnou rozpravu? Nikoho nevidím, podrobnou rozpravu končím. Předám řízení panu předsedovi a můžeme přistoupit k hlasování. (Výměna předsedajících.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji, pane místopředsedo. Budeme tedy hlasovat. Návrh usnesení zazněl v podrobné rozpravě.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo souhlasí s návrhem usnesení. Kdo je proti tomuto návrhu?

Je to hlasování číslo 66, přihlášeno je 140, pro 127, proti nikdo. Návrh byl přijat. Tím končím projednávání bodu 256.

Otevírám bod 257, což je

257.

**Výroční zpráva a účetní závěrka Státního fondu rozvoje bydlení za rok 2015
/sněmovní tisk 762/**

Prosím paní ministryni pro místní rozvoj Karlu Šlechtovou, aby tisk uvedla. Prosím.

Ministryně pro místní rozvoj ČR Karla Šlechtová: Vážený pane předsedo, vážené dámy poslankyně, vážení páновé poslanci, dovolte, abych přednesla zprávu k Výroční zprávě a účetní závěrce Státního fondu rozvoje bydlení za rok 2015.

V podstatě SFRB funguje již 15. rokem a tady se domníváme, že tato výroční zpráva potvrzuje, že fond si umí udržet roli efektivního hráče na poli bytové politiky v České republice. V roce 2015 byla poskytována podpora bydlení formou zvýhodněných úvěrů na opravy a modernizace bytových domů, společných prostor a bytů v těchto domech a také na opravy a modernizace vlastního bydlení pro mladé. Pokračovalo poskytování úvěrů na výstavbu nájemních bytových domů. Ke konci roku byl úspěšně završen program Jessica a je namísto také krátká rekapitulace.

Během dvou let SFRB uzavřel 153 úvěrových smluv v celkové hodnotě přes 601 mil. Kč. Podpořil tak realizaci projektů společenství vlastníků bytových družstev a municipalit za bezmála 1 mld. Kč. Finance byly využity na rekonstrukce a modernizace bytových domů nebo na zřízení či rekonstrukci sociálního bydlení.

Vedle finanční podpory fond také rozvíjel podporu informační. Portál o bydlení se neustále rozšiřoval o nové odkazy a záložky vztahující se k problematice bydlení, a tím také získával vyšší návštěvnost a informace o činnosti Státního fondu rozvoje bydlení. Ve spolupráci např. s Českým vysokým učením technickým v Praze, Fakultou architektury, Fakultou stavební vznikl projekt Vzorové projekty nájemních domů seniorského bydlení a jejich modelové parametry. Jedná se o ucelený dokument k výstavbě domů pro seniory, ve kterém lze kromě samotných projektů a stavebních výkresů také nalézt informace k posouzení záměru na jeho počátku, stanovení stavebních nákladů, finanční návratnosti projektu a také k provozním nákladům fungujícího domu. Tady z této analýzy nám např. také vyšlo zřízení, které jsem následně zřídila na MMR, a to je dotace na komunitní domy pro seniory.

Ve sledovaném období byly uzavřeny smlouvy o poskytnutí úvěrů v rámci programu Panel 2013 plus v objemu 585 mil. Kč na opravu více než 4 100 bytů. V oblasti výstavby nájemních bytů byly uzavřeny smlouvy za téměř 80 mil. Kč na

výstavbu 83 bytů. V programu úvěrů pro mladé rodiny na opravy a modernizace stávajícího bydlení bylo uzavřeno 139 smluv v objemu 21 mil. Kč.

Co se týká příjmů fondu, tak schválený rozpočet SFRB na rok 2015 v oblasti příjmů činil 886 mil., skutečné příjmy fondu v roce 2015 dosáhly částky 994 mil. Kč, to je o 12 % vyšší než příjmy rozpočtované. Zde bych to ráda vysvětlila. Vliv na vyšší objem příjmů měl především vyšší objem splátek z poskytnutých úvěrů z titulu předčasného splácení úvěrů a také příjmy z vratek dotací poskytnutých v předchozích letech.

O financování bydlení z úvěrových programů fondu je zájem a poskytnuté úvěry jsou řádně spláceny.

Co se týká výdajů fondu, v případě výplat dotací se jednalo o mandatorní výdaje vyplývající ze smluvních závazků fondu z předchozích let, jejichž výši už nelze měnit. K těmto výplatám došlo ve výši 802 mil. v případě úrokových dotací v programu podpory rekonstrukcí, modernizací a zateplování bytových domů, tzv. program Panel, 34 mil. u dotací mladým lidem formou snížení jistiny při narození dítěte ve výši 30 tis. Kč. Výplaty dotací byly částečně kryty přijatou dotací ze státního rozpočtu ve výši 129 mil. Kč, ta zbývající část byla realizována z aktivit Státního fondu rozvoje bydlení.

Do výdajů se nám také promítly náklady na realizaci podpor a správní náklady, kde došlo k zásadním úsporám. Náklady na realizaci podpor činily 86 mil. Kč, z toho 80 mil. poplatky ČMZRB, což je opravdu vysoká suma, kterou řešíme, za administraci programu Panel. Rozpočtem schválená výdajová položka ve výši 154 mil. Kč byla čerpána z 55 % a k úspoře došlo i v rámci správních výdajů fondu v objemu 52 mil. Programové výdajové položky schváleného rozpočtu roku 2015 byly z převážné části naplněny a v rámci jednotlivých programů byly vyplaceny podpory v celkové výši 1 mld. 568 mil. Kč.

Výroční zpráva a účetní závěrka fondu byly řádně projednány výborem fondu a schváleny dozorčí radou, vládou České republiky byla výroční zpráva a účetní závěrka fondu odsouhlasena dne 30. 3. 2016.

Děkuji za pozornost.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji, paní ministryně. Tento tisk byl přikázán výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj. Jeho usnesení vám bylo doručeno jako tisk 762/1. Já prosím pana zpravodaje výboru, kterým je pan poslanec Josef Uhlík, aby nás informoval o jednání výboru a přednesl také návrh usnesení.

Poslanec Josef Uhlík: Děkuji za slovo, pane předsedo. Milé kolegyně, vážení kolegové. Výroční zprávou a uzávěrkou Státního fondu rozvoje bydlení za rok 2015 se výbor pro veřejnou správu a regionální rozvoj zabýval na své 41. schůzi 27. 4. 2016. Přijal usnesení, s kterým vás seznámím v podrobné rozpravě. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Otevíram všeobecnou rozpravu a ptám se – hlásí se pan předseda klubu ODS, pan poslanec Stanjura. Prosím.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Děkuji za slovo. Já myslím, že můžeme zopakovat debatu o smyslu toho fondu. Paní ministryně nás zahrnula poměrně čísla, pamatuji si 34 mil. pro podporu mladých rodin. Možná bychom k tomu mohli dát náklady na fungování fondu, jestli to bylo více, nebo méně než 34 mil. Kč. Když my jsme přišli s návrhem, který by skutečně v oblasti bydlení pomohl, to znamená zrušení nesmyslné daně z nabytí nemovitosti, kdy platíte 4 %, a můžeme se přít, jestli prodávající, nebo kupující, jenom za to, že si dva občané např. vymění majetek. Na mě se obrátil v minulých týdnech volič, občan, který byl velmi překvapený. V rámci sousedské dohody, tak aby scelili pozemky, si vyměnili se sousedem pozemky. Aby je scelili a mělo to logiku. A každý z nich zaplatil 4 % daně z nabytí nemovitosti. Za co platili tato 4 %! A tam jsme mohli nechat občanům pro oblast bydlení zhruba 11 mld. Kč ročně. A ne že za několik let fond podpořil něco v částce 601 mil., jestli si pamatuji to první číslo, které řekla paní ministryně.

Tak si sami řekněme, co je účinnější a co je lepší. Nechat občanům 11 mld. ročně. Protože oni skutečně nechápou, za co platí tu daň. A já to také nechápu. Máte pozemek, vyměněte se sousedem, dokonce klidně to může být bez finančního plnění, protože zřejmě podle územně plánovací dokumentace to jsou pozemky ve stejné kategorii, např. zahrada nebo pole, a teď vám někdo ohodnotí hodnotu toho pozemku a přijde vám složenka. Co složenka! Respektive musíte vyplnit poměrně složité přiznání k dani z nabytí nemovitosti. Nevím, jestli jste ho všichni viděli, to není úplně jednoduchý formulář. Potřebujete znalecký posudek, další náklady. Nic se nezmění. Stát zapíše v knize na katastru, dvakrát vymění majitele, ale inkasuje do státního rozpočtu peníze z daně z nabytí nemovitosti. A pak si tentýž stát zřídí fond rozvoje bydlení a moudře rozděluje peníze, které ale nejdříve vzal vlastně za nic.

Takže minimálně u fyzických osob bychom měli zrušit daně z nabytí nemovitosti. To by byla mnohem lepší podpora v oblasti bydlení a určitě by si občané s těmi 11 miliardami – a opravdu je to obrovské číslo – poradili.

Současně, a je to v jedné z písemných interpelací, stovky lidí na finančním úřadě administrují tuto daně. Ano, tato daně je poměrně jednoduchá, dobře se vybírá, nedoplatky tam skoro neexistují. Znovu připomínám, přebytek státního rozpočtu 62 mld., ale v tom je i těch 11 mld. daně z nabytí nemovitosti. To je správná cesta, a ne mít fond rozvoje bydlení, tady schvalovat účetní závěrky. A zkusme porovnat například, a poprosím paní ministryně, protože ta čísla zná lépe než já, celkové náklady fondu provozní vůči podpoře mladým rodinám, o které mluvila, která byla v částce 34 mil. Kč. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Ptám se, kdo se dále hlásí do rozpravy. Pokud se nikdo do obecné rozpravy nehlásí, tak ji končím. Zeptám se, zda je zájem o závěrečné slovo po obecné rozpravě. Není tomu tak. Otevíram rozpravu podrobnou a v té prosím pana zpravodaje, zda by nás seznámil s usnesením, nebo na něj alespoň odkázal. Prosím.

Poslanec Josef Uhlík: Děkuji za slovo, pane předsedo. Jak bylo avizováno, usnesení číslo 195 výboru veřejné správy a regionálního rozvoje – výbor schvaluje

předložený návrh a doporučuje Poslanecké sněmovně Výroční zprávu a roční účetní závěrku Státního fondu rozvoje bydlení za rok 2015 projednat a schválit.

Předseda PSP Jan Hamáček: Ano, nicméně text usnesení, o kterém budeme hlasovat, by tedy zněl, že Poslanecká sněmovna schvaluje Výroční zprávu a roční účetní závěrku Státního fondu rozvoje bydlení za rok 2015. To je tedy návrh usnesení.

Nikdo další se do podrobné rozpravy nehlásí, takže ji končím. Je zde žádost o odhlášení, takže vás všechny odhlašuji a prosím o novou registraci. Ještě zavolám kolegy z předsály a budeme hlasovat.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo souhlasí s návrhem usnesení. Kdo je proti tomuto návrhu?

Je to hlasování číslo 67. Přihlášeno je 123, pro 107, proti nikdo. Návrh byl přijat a končím projednávání tohoto bodu.

Budeme pokračovat bodem

269.

Návrh rozpočtu Státního zemědělského intervenčního fondu na rok 2017 /sněmovní tisk 986/

Prosím pana ministra zemědělství Mariana Jurečku, aby tento materiál uvedl.

Ministr zemědělství ČR Marian Jurečka: Děkuji. Vážený pane předsedo, milé kolegyně, vážení kolegové, předložený materiál návrhu rozpočtu Státního zemědělského intervenčního fondu na rok 2017 byl zpracován na základě § 6c zákona 256/2000 Sb., o Státním zemědělském intervenčním fondu, v platném znění.

Návrh rozpočtu Státního zemědělského intervenčního fondu na rok 2017 respektuje v souladu s ustanovením § 6c zákona č. 256/2000 Sb., o Státním zemědělském intervenčním fondu, celkové dotace z kapitoly Ministerstva zemědělství pro Státní zemědělský intervenční fond na rok 2017 ve výši 37 miliard 230 milionů 918 tisíc korun. Z toho na společnou zemědělskou politiku je vyčleněno 35 miliard 290 milionů 918 tisíc korun, na marketingovou činnost 170 milionů a na správní výdaje 1 miliarda 770 milionů korun.

Návrh rozpočtu na rok 2017 vychází z přidělených dotací z kapitoly Ministerstva zemědělství pro Státní zemědělský intervenční fond označených správcem kapitoly dne 25. července 2016 a dne 18. srpna 2016. Základní příjmy v návrhu rozpočtu Státního zemědělského intervenčního fondu na rok 2017 představují právě zmíněné dotace z kapitoly Ministerstva zemědělství v celkové výši 37 miliard 230 milionů 918 tisíc korun, z toho dotace ze státního rozpočtu je ve výši 6 miliard 538 milionů 958 tisíc korun a dotace z rozpočtu Evropské unie je 30 miliard 691 milionů 960 tisíc korun.

Přidělené dotace z kapitoly Ministerstva zemědělství na rok 2017 na přímé platby Programu rozvoje venkova včetně horizontálního plánu rozvoje venkova a marketingovou činnost plně nepokrývají předpokládané výdaje Státního zemědělského intervenčního fondu v roce 2017. Chybějí finanční prostředky na přímé platby, přechodnou vnitrostátní podporu, Program rozvoje venkova včetně horizontálního plánu rozvoje venkova a budou kryty z nároků z nespotřebovaných výdajů z předchozích let a na marketingovou činnost budou kryty ze zůstatku finančních prostředků z roku 2016 a budou do rozpočtu Státního zemědělského intervenčního fondu též zahrnuty v rámci jeho první změny.

Ostatní příjmy, které byly použity k sestavení návrhu rozpočtu Státního zemědělského intervenčního fondu na rok 2017, činí celkem 544 milionů 599 tisíc korun, z toho finanční dávka z výroby cukru, včetně podílu na dávkách cukru, je 145 milionů 54 tisíc korun, tržby z prodeje ve výši 382 milionů 985 tisíc korun, příjmy na technickou pomoc Programu rozvoje venkova jsou ve výši 16 milionů 500 tisíc korun a ostatní příjmy z vlastních činností, za pronájem kanceláří, vybavení apod. je 60 tisíc korun.

Předpokládané intervenční nákupy v roce 2017 ve výši 245 milionů 800 tisíc korun budou financovány zájíždou Ministerstva zemědělství.

Na zabezpečení společné zemědělské politiky připadají finanční prostředky ve výši 36 miliard 40 milionů 581 tisíc korun, z toho na přímé platby je 23 miliard 188 milionů korun, Program rozvoje venkova včetně horizontálního plánu rozvoje venkova je ve výši 11 miliard 400 milionů korun a opatření společné organizace trhu jsou ve výši 1 miliardy 452 milionů 581 tisíc korun.

V roce 2017 předpokládá Státní zemědělský intervenční fond správní výdaje ve výši 1 miliardy 810 milionů 736 tisíc korun. Tady bych chtěl podotknout, že v loňském roce tato částka byla nižší, ale byla potom v rámci rozpočtové změny kryta z nespotřebovaných nároků předchozích let. A pokud jde o správní výdaje, tak Státní zemědělský intervenční fond České republiky patří zhruba do osmi nejlepších fondů v rámci Evropské unie v poměru celková administrovaná částka a celkové náklady na správní výdaje. Ministerstvo zemědělství vyčlenilo na tyto výdaje dotaci ve výši 1 miliardy 770 milionů korun. Tyto finanční prostředky navýšené o podíl na dávkách cukru, příjmy na technickou pomoc Programu rozvoje venkova a příjmy z vlastní činnosti umožňují plně správní výdaje pokrýt.

Výdaje na marketingovou činnost předpokládá Státní zemědělský intervenční fond ve výši 250 milionů korun. Tyto výdaje jsou pokryty objemem finančních prostředků pouze ve výši 170 milionů korun, rozdíl ve výši 80 milionů korun bude pokryt ze zůstatku finančních prostředků z roku 2016 a bude do rozpočtu Státního zemědělského intervenčního fondu zahrnut v rámci jeho první změny.

Celkové zdroje a jejich užití v roce 2017 představují finanční prostředky ve výši 38 miliard 21 milionů 317 tisíc korun a plně respektují výdajový rámec stanovený metodikou sestavování státního rozpočtu na rok 2017 včetně salda.

Návrh rozpočtu Státního zemědělského intervenčního fondu na rok 2017 byl dne 23. listopadu 2016 schválen vládou České republiky. Předložený návrh rozpočtu byl sestaven v souladu s příslušnými nařízeními Evropské komise vydanými pro

společnou zemědělskou politiku a současně respektuje podmínky stanovené pro její realizaci v České republice vydané příslušnými nařízeními vlády České republiky.

Děkuji za podporu a za pozornost.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji, pane ministře. Usnesení zemědělského výboru vám bylo doručeno jako tisk 986/1 a prosím, aby se za omluvěného zpravodaje pana poslance Velebného ujal slova pan poslanec Kováčik, který nás bude informovat o jednání výboru a také přednese návrh usnesení.

Poslanec Pavel Kováčik: Děkuji za slovo. Paní a páновé, přeji hezký den a dovolte mi, abych vás seznámil s usnesením, a to 142. usnesením, zemědělského výboru z 37. schůze ze dne 15. prosince 2016 k návrhu rozpočtu Státního zemědělského intervenčního fondu na rok 2017, sněmovní tisk 986.

Zemědělský výbor Poslanecké sněmovny po úvodních slovech náměstka ministra zemědělství Jiřího Šíra a ředitele Státního zemědělského intervenčního fondu Martina Šebestiána, zpravodajské zprávě poslance Ladislava Velebného a po rozpravě

I. doporučuje Poslanecké sněmovně návrh rozpočtu Státního zemědělského intervenčního fondu na rok 2017, sněmovní tisk 986, schválit bez připomínek;

II. povídá předsedu výboru, aby toto usnesení předložil předsedovi Poslanecké sněmovny;

III. zmocňuje zpravodaje, aby s tímto usnesením seznámil Poslaneckou sněmovnu Parlamentu České republiky.

Děkuji za pozornost.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji, pane zpravodaji. Otevím všeobecnou rozpravu. Je tady přihláška pana poslance Bendla a pana poslance Pavery. Pan poslanec Bendl dává přednost panu poslanci Paverovi. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Herbert Paver: Hezké a příjemné dopoledne, vážený pane předsedo, vážení členové vlády, milé kolegyně, kolegové. Vystoupím jenom krátce, protože jsem už komentoval rozpočet SZIF na zemědělském výboru.

Všichni víme, že naše zemědělství určitě potřebuje dotace, protože bez dotací a bez podpory státu se naši zemědělci neobejdou. Začnu tím, že bych samozřejmě i pochválil pana ministra s tím, že přece jen se více zaměřuje už i na některé věci, které jsme i v minulosti kritizovali. Sice to není ještě tak, jak bychom si přáli, a jedná se o větší podporu právě živočisné výroby a samozřejmě i greeningu, ozelenění, což si myslím, že je správná cesta. I do budoucna by měla být ještě větší podpora, větší využívání biomasy při zpracování do půdy.

Jenom krátce se zmíním o tom, co mi vadí a s čím nesouhlasím, ani já ani mi kolegové. Tak samozřejmě je to podpora samozřejmě velkých firem, které zvládnou samy bez nějakých dotací, tím myslím potravinové firmy, které získávají dotace

z Programu rozvoje venkova a nemusely by. Právě se chci zeptat, protože jsem se dozvěděl nějaké informace, možná to je jenom nějaký šum, ale pan ministr to vysvětlí, protože některé velké firmy, které mají více zaměstnanců než tisíc, dostávají dotace z Programu rozvoje venkova na podporu výroby potravin a zpracování potravin. Jsou to zrovna firmy pana Babiše, jako je OLMA, Vodňanské kuře, Kostelecké uzeniny, kdy z Programu rozvoje venkova se podporují především mikrofirmy, malé firmy a střední firmy, a malé firmy jsou do 250 zaměstnanců. Ale to možná pan ministr vysvětlí, protože ta informace je. A třeba u Olmy je to inovace u fermentovaných produktů, u Vodňanského kuřete je to vývoj v procesu příjmu živé drůbeže s vlivem na kvalitu masa, u Kosteleckých uzenin je to vývoj a inovace postupu při krájení a balení masných výrobků. Takže jenom tolík, ale věřím, že k tomu se pan ministr dostane.

Už osvědčená kritika, a určitě přijde od pana kolegy Bendla, a to je podpora marketingová, která je ve výši 250 mil. korun, která se spíše zaměřuje na Klasu. Myslím si, že větší podpora by měla být ne zase těm velkým výrobcům, ale těm malým regionálním výrobcům potravin, regionálním produktům, což si myslím, že už se začalo dít taky v minulosti, což zase samozřejmě patří poděkování panu ministru. Ale myslím si, že podpora by mohla být samozřejmě mnohem větší.

V programu v rozpočtu SZIF je také podpora školního mléka, ovoce a zeleniny do škol. Sice jsem pro zdravou výživu na školách, ale nevím, zda ti, kteří poskytují dotaci, tzn. SZIF, jestli kontroluje, jak se s těmito potravinami zachází. Příjděte se podívat někdy do školních jídelen, co s tím děti dělají, a nevím, jestli je správná cesta dávat to do školních jídelen a takto podporovat, takovým způsobem. Určitě by stálo za to udělat si kontrolu, revizi této podpory, protože si myslím, že to nedopadá na tak úrodnou půdu, jak bychom si všichni přáli.

Tolik tedy za mě i za TOP 09. My určitě nepodpoříme tento rozpočet, i když víme, že naši zemědělci nutně potřebují tyto dotace, a to přesně z důvodů, o kterých jsem mluvil a které mi stále vadí, že nejsou ještě úplně dořešeny.

Děkuji za pozornost.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji, pane poslanče. Nyní má slovo pan poslanec Bendl a po něm je přihlášen pan ministr.

Poslanec Petr Bendl: Děkuji za slovo, vážený pane předsedo. Vážená vládo, kolegyně, kolegové, dovolte i mně pár slov k tomuto klíčovému materiálu, který se týká chodu zemědělského sektoru. Protože jak už zde bylo řečeno, je to přibližně 35 mld. korun, které jsou určeny do této oblasti. My jsme vedli poměrně podrobnou rozpravu na zemědělském výboru a věnovali se velké části detailů. Například jsme diskutovali i o termínu vyplácení finančních prostředků na tzv. agroenvi podpory, protože se v loňském roce nepodařilo příliš rychle zemědělcům tyto jejich žádosti naplnit. A pokud vím, tak k tomu nedochází stále. Množí se případy, kdy zemědělci žádají o tyto podpory, ale nejsou ještě zadministrovány, dokonce ani nevidí to pomyslné světlo v tunelu, dokdy budou žádosti vyřízeny. A o tom se mluvilo na zemědělském výboru. Stejně jako jsem se ptal na to, zda Ministerstvo zemědělství má

anebo hodlá udělat nějaké vyhodnocení efektivity stávajících podpor, které jdou do citlivých oblastí. Mluvil jsem hlavně o podpoře produkce vepřového masa, protože nárazový fond, který byl v minulosti zaveden, který je určen právě do podpory této oblasti, aby se Česká republika zlepšila v produkci vepřového a měla lepší výsledky směrem k množství produkovaného versus množství spotřebovaného vepřového masa, je to už několik miliard korun, které budou spotřebovány v této oblasti, ale produkce vepřového se příliš nezvedá. Myslím si, že by to chtělo analyzovat, proč to tak je, jestli nejsme schopni najít některé nové formy, účinnější. Protože aspoň ta čísla, která mám k dispozici, neukazují, že by se oblast podpory v této části živočišné produkce nějak efektivně projevovala.

Ano, mluvili jsme i o tom marketingu, o plánovaných, pan ministr říkal 170 milionech, ale zřejmě měl na mysli, že to je část z 250 milionů plánovaných na fond podpory produkce. Podle mých informací ale vzniká další fond. Ministerstvo zemědělství... (Odmlka pro neklid v sále.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Kolegyně a kolegové, prosím o klid, aby pan poslanec Bendl mohl pokračovat.

Poslanec Petr Bendl: Vzniká nový fond, pokud jsem dobře informován. Ministerstvo zemědělství chce prostřednictvím Státního zemědělského intervenčního fondu financovat marketingovou podporu jednotlivých citlivých oblastí v zemědělství a chce zavést povinné odvody producentů mléka, vepřového masa, hovězího masa, drůbežího masa, vajec, ovoce, zeleniny a brambor. Chce povinně, aby každý zemědělec přispíval do tzv. marketingového fondu, který by byl vyplácen prostřednictvím Státního zemědělského intervenčního fondu, a platili by to nejenom výrobci, producenti, ale také prodejci. V okamžiku, kdy to zavedeme povinně, tak to znamená jakési daňové zatížení z mého pohledu těch producentů. Ale zároveň se to bude týkat Státního zemědělského intervenčního fondu. Tudíž se chci zeptat, zda s tím už počítáte v tomto rozpočtu. Jestli zákon, který podle mých informací na Ministerstvu zemědělství vzniká, zda jej máte připravený, či nikoliv a zdali je to myšleno vážně, že uvalíte povinnost na všechny producenty a prodejce v této oblasti, které jsem citoval, posílat peníze státu, aby je stát prostřednictvím nějaké komise rozdělil. Zda s tím počítáte, či nikoliv. Protože to nepovažuji za moudré rozhodnutí. Proto se na to v tuhle chvíli ptám. Prosím tedy pana ministra o reakci.

Ještě je tam jedna věc, o které jsme poměrně podrobně diskutovali, a to byly intervenční nákupy. Bylo mi slíbeno na jednání zemědělského výboru, že Ministerstvo zemědělství poskytne nějakou informaci, jakým způsobem to probíhá, jaká je efektivita těchto vynaložených prostředků, a zatím se nic od jednání zemědělského výboru nestalo. Tudíž prosím, proč se tak nestalo, zdali informaci dostanu, nebo jestli si o ni mám tedy požádat znova písemně a jak se věci mají. Protože 245 milionů vynaložených na intervenční nákupy, asi bychom měli vědět, jakým systémem to běží, od koho nakupujeme, za kolik prodáváme a podobně.

Pan ministr tady mluvil o zápůjčkách. Nikdy jsem detaily k tomuto neviděl, proto bych o ně prosil.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Pokud pan ministr bude souhlasit, dám přednost panu předsedovi Kalouskovi.

Poslanec Miroslav Kalousek: Dámy a pánové, dobrý den. Dovolte, abych nás všechny upozornil, že nás na galerii navštívila paní poslankyně ukrajinského parlamentu Nadija Savčenková. Dovolte nám, abychom ji srdečně pozdravili. (Poslanci napříč sálem vstávají a tleskají.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Vítám paní poslankyni v Poslanecké sněmovně. Děkuji.

Prosím pana ministra.

Ministr zemědělství ČR Marian Jurečka: Děkuji také za tento vstup a za přivítání paní poslankyně.

Já bych tedy s dovolením zareagoval teď již věcně k návrhu rozpočtu o Státním zemědělském intervenčním fondu.

K tomu, co říkal pan poslanec Pavera, bych rád pojmenoval, že v České republice je nastaven systém podpory zpracování a rozvíjení potravinářství tím způsobem, že v rámci Programu rozvoje venkova podporujeme firmy do 250 zaměstnanců. Firmy nad 250 zaměstnanců jsou podporovány z národních prostředků, z dotačního programu č. 13, který vznikl v roce 2005. Tento dotační program funguje tak, že veškeré firmy, které splňují veškeré podmínky, podají své žádosti. Na tento dotační program je vyčleněna nějaká částka a podle rozpočítání podílu, kolik vyjde na firmu, jsou uspokojeny jejich příspěvky na investice, to znamená, firma dopředu neví, kolik dostane. Rozúčtuje se to na závěr roku, to znamená, že podpora se v minulosti pohybovala někde mezi 20 až 35 % s tím, že notifikovaný strop nyní je maximum 50, v roce 2016 podpora pro všechny projekty, která byla v objemu 396 mil. korun, byla ve výši 36 % kofinancovaných nákladů.

Tolik pro vysvětlení, jakým způsobem je toto nastaveno, protože zájem České republiky a českého zemědělství a potravinářství je, abychom v České republice maximálně zpracovávali komodity, které tady vyrobíme, abychom měli finální produkt s přidanou hodnotou, kde zaměstnáme lidí, a dokázali takovýto produkt uplatnit na našem trhu, případně v zahraničí.

Dále bych chtěl říci k podpoře vůči malým a středním podnikům. Za tři roky se tady odpracovalo hodně. Jenom shrnu stav, který dnes je, abychom si to uvědomili. V rámci společné zemědělské politiky je to tak, že podniky nad 1 150 ha jsou krácený na příjmech u přímých plateb. V případě Programu rozvoje venkova, kde se bavíme především o plošných platbách pro znevýhodněné oblasti, to znamená platby na trvalé travní porosty, tam je krácení, že už u podniků nad 300 ha se platba snižuje, u podniků okolo 2 000 ha je platba snížena o 35 % vůči těm, kteří jsou pod 300 ha. Takže je tam poměrně velká degrese. I tímto způsobem jsou zvýhodněny malé a střední farmy.

Dále bych připomněl, že za tři roky jsme také udělali několik výrazných změn ve prospěch malých zemědělců a farmářů, kteří produkují potraviny a případně prodávají své zboží ze dvora. Je tam změna například v oblasti nároku na legislativu, na značení, kde jsme se snažili, aby například nutriční hodnoty, požadavky na některé testy a podobně byly u malých potravinářů, pokud to jde a není to v rozporu s evropskou legislativou, aby nároky vůči nim byly nižší, a ještě v tomto trendu hodláme dál pokračovat. Byly také zvýšeny limity možností prodejů přímo od farmářů, například na počty drůbeže, králíků, nutrií a podobně. Malí farmáři mohou prodávat ze dvora vyšší množství než před třemi čtyřmi roky.

Asi tolik k podpoře malých zemědělců, zpracovatelů, potravinářů.

Jenom připomenu, že za dobu mého působení, kdy jsme vypisovali z nového operačního programu nového období Programu rozvoje venkova podpory pro zemědělce, kteří žádali o zpracování na potraviny, tak tyto žádosti byly vždy v obou kolejích uspokojeny ze sta procent. Každý zemědělec, který si požádal, že chce investovat do zpracování potravin a splnil podmínky, byl plně uspokojen. To nemůžeme říct prakticky v žádných jiných opatřeních kromě těchto.

K tomu, co říkal pan poslanec Bendl, bych doplnil, že my vždycky rok předem zveřejňujeme harmonogram výplat, všech dotačních titulů, projednáváme to se zemědělskou veřejností, se zemědělskými nevládními organizacemi, transparentně je to dopředu zveřejněno, a tento harmonogram naplňujeme s výjimkou dvou případů v loňském roce, případu výplaty v rámci agroenvi opatření, kde došlo k chybě dodavatele, kde bylo zpoždění dvou měsíců. Tady jsme se zemědělcům omlouvali a samozřejmě dodavatel měl uplatněny sankce. A potom v případě opatření welfare, kde došlo k velké chybovnosti u zemědělců a kde u tohoto dotačního titulu v těchto dnech dokončujeme jeho doadministraci. Jinak termíny plníme, naopak se snažíme je plnit ještě dříve, než je harmonogram. Pro výplatu roku 2015, respektive 2016, která probíhá ještě teď v těchto měsících, jsme harmonogram výplat ještě zrychlili a stlačili.

Musím říci, že máme na rozdíl od jiných států poměrně velký komfort vůči zemědělcům. Třeba v Rakousku vyplácejí jenom ve třech výplavních termínech v roce, vůbec nejdou cestou jako Česká republika, že vyplácíme, jak dokončujeme kontroly, administraci, tak v průběhu roku vyplácíme daleko častěji. Například druhý balíček na pomoc pro chovatele dojnic a prasnic byl vyplacen jako první v celé Evropské unii v České republice.

Asi tolik podstatné věci. Pokud jde o vyhodnocení efektivity jak Programu rozvoje venkova, tak národních dotací, Program rozvoje venkova se vyhodnocuje už z hlediska podmínek, které stanovuje Evropská komise v případě ostatních podpor. Samozřejmě si děláme vyhodnocení ze strany ÚZEI a já do konce února chci mít analýzu, jak se podpory v loňském roce projevily ve stavu ke stabilizaci živočišné výroby. Je to úkol, který byl mým kolegům na odboru strategie zadán.

Ke zmiňovanému fondu chci říci tolik. Ano, uvažujeme a diskutujeme se zemědělskou a potravinářskou veřejností o tom, že by tady vznikl marketingový fond, který by podporoval u českých spotřebitelů a dělal osvětu, aby se více kupovaly české produkty. Je to inspirace obdobných fondů, které jsou v Rakousku, Německu, ve

Francii. My jsme si k tomu udělali poměrně podrobnou analýzu a dneska o tom s dotčenou veřejností jednáme. Fond, když to řeknu hodně jednoduše, by měl fungovat na principu Vinařského fondu, který tady je od roku 2002. Myslím si, že Vinařský fond má pozitivní dopady pro moravské a české vinaře.

To je asi to zásadní, co tady dneska zaznělo.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji, pane ministře. Mám zde dvě faktické poznámky. Nejprve pan poslanec Urban a potom pan poslanec Bendl.

Poslanec Milan Urban: Dobrý den, dámy a páновé. Nechci ani zdržovat ani ze sebe dělat odborníka na zemědělství, ale víte, že jsem při nějaké podobné problematice již tady vznese určité otázky, a možná by to nějak ekonomicky vizonářsky stálo za to se na to podívat.

Mně nejde do hlavy jedna věc. Jestli mám pravdu tedy, že postupně zvyšujeme dotace alespoň v té kvantifikaci, a to není výtka, ani to celé nemyslím jako výtku, že zvyšujeme tu částku, aspoň předpokládám, rozpočtu každoročně a nějak se určitě minimálně valorizuje nebo navyšuje, a proti tomu se mi zdá, nebo mé informace jsou takové, že nám klesá podíl českých potravin na spotřebě v České republice. A tomu já nerozumím, to bych potřeboval vysvětlit, protože bud' struktura dotací je špatná, anebo země okolo nás mají větší dynamiku dotace a podpory zemědělcům, a tím pádem oni jsou konkurenceschopnější vyrábět, dodávat a exportovat potraviny do České republiky, nebo prostě někde v té úvaze, se mi zdá, musí být logická chyba. Jestliže zvyšujeme peníze pro zemědělce s cílem zvyšovat podíl české produkce na české spotřebě a vlastně realita je opačná, tak prosím, kdyby mi tohle někdo zkusil vysvětlit, a děkuji mu předem za to. Díky.

Předseda PSP Jan Hamáček: Prosím pana poslance Bendla – rovněž faktická poznámka. (Posl. Bendl: Můžu rádnou?) Nikdo jiný přihlášen není, takže pokud chcete rádnou přihlášku, máte prostor.

Poslanec Petr Bendl: Děkuji za rádnou. Já nebudu příliš delší než ty dvě minuty, ale reakci na pana kolegu Urbana prostřednictvím předsedajícího. Protože se rozdělují z významné části evropské peníze, je složité v evropském prostoru jako členská země říkat: toto půjde jenom českým firmám nebo jenom na české výrobky, když hranice máme v evropském formátu. Debata je mnohem složitější, ale rozumím jí. A myslím si, že všichni máme dělat všechno pro to, abychom zejména českou produkci podpořili tak, aby nám to Evropská komise případně nemusela vyčítat. V tom asi se shodneme, že budeme všichni – a hledáme už dlouhodobě nějakou formu, co s tím provést.

Ale chtěl bych se vrátit k tomu, co tady říkal pan ministr, k podpoře malých a středních firem do 250 zaměstnanců. Chtěl jsem se zeptat a prosím opravdu o odpověď na mikrofon, pane ministře. Když jako Petr Bendl budu vlastnit dvě firmy o 200 zaměstnancích, můžu požádat a budu vzat do systému žádostí o podporu? A když budu jako Petr Bendl nemít dvakrát 200 zaměstnanců, ale jednou 400, pak už

tedy jsem nad 250 zaměstnanců, pak už tedy, jestli jsem tomu rozuměl, ze systému žádostí budu automaticky vyřazen. Zajímá mě zejména to, jestli jako Petr Bendl můžu mít 10 firem o 200 zaměstnancích nebo 20 firem o 200 zaměstnancích, a pak se mě to jako majitele firem netýká, nebo jestli se mě to týká. Myslím, že mému dotazu velmi dobře rozumíte.

Děkuji za odpověď na věci, které se týkaly analýzy. Předpokládám, že nám ji dáte k dispozici, až ji Ministerstvo zemědělství získá. Jenom bych poprosil, dokdy to cca asi tak bude, abychom věděli, aby to prostě nevyšumělo. A bylo by dobré zase na mikrofon slyšet, dokdy ta analýza bude.

A pokud se týká vyplácení dotací Rakousko versus Česká republika, tam byl problém v tom, že zemědělská veřejnost v debatě s Ministerstvem zemědělství očekávala, že agroenvi, řeknu, požadavky a nároky, které mají jednotlivé zemědělské firmy, budou uspokojeny do nějaké doby. A připomínám, že to byly nároky za rok 2015 a trvalo velmi dlouhou dobu v roce 2016, než byli zemědělci uspokojeni, a někteří nejsou dodnes. Někteří nejsou dodnes! Takže princip je, že dáváme podpory za období předešlého roku na období toho předešlého roku, jestli mi rozumíte. Prostě podpory na rok 2015 dostanou zemědělci v polovině roku 2016. Podpory na rok 2016 dostanou zemědělci v druhé polovině roku 2017. To je to, o co teď bojujeme a na co se ptáme – zdali jsme schopni tu výplatu urychlit. Protože zase obráceně, když firmám dáte podpory 24. prosince nebo 20. prosince příslušného roku, tak co to udělá s daňovým přiznáním a se vším tím plánováním investic atd., to je vždycky složité. Pro stabilitu zemědělského sektoru to samozřejmě hodně znamená, zejména pro ty menší a malé nebo střední a malé. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Dámy a pánové, pěkné dopoledne. Já vám děkuji, pane poslanče, a táži se, zda v rámci všeobecné rozpravy se ještě někdo hlásí. Prosím, pan ministr s přednostním právem.

Ministr zemědělství ČR Marian Jurečka: S dovolením bych zareagoval na to, co říkal pan poslanec Urban. Situace je taková, že diky investicím, které se snažíme do potravinářství směřovat, se daří, ale velice pomalu, zvyšovat (snižovat?), a ne u všech komodit, závislost na zahraničních dovozech. To znamená, roste nám pomalu soběstačnost. Ale říkám, zdaleka ne u všech komodit, protože nám do toho vstupuje poměrně silně fenomén, který se nám teď projevil i na základě opravdu objektivního zjišťování pracovníků Ministerstva financí, kdy politika obchodních – podotýkám některých obchodních řetězců je opravdu nastavena tak, že systémem marží jsou schopny tyto řetězce výrazně zvýhodnit výrobky většinou ze země, kde sídlí mateřská společnost toho řetězce. To znamená, když řeknu příklad, vezmou máslo od svého dodavatele například z Německa, pokud ten řetězec sídlí v Německu, a od dodavatele z ČR. Máme ověřeno, že nákupní cena od obou potravinářských subjektů je prakticky stejná, ale na produkt z České republiky dají výrazně vyšší marži. Ten produkt logicky si spotřebitel, na čtvrtce másla je to třeba o pět až deset korun navíc, už prostě není schopen kupit. A na německé máslo tu marži dají podstatně nižší, takže stále je to rentabilní, ale logicky spotřebitel daleko více upřednostňuje tyto výrobky. My ten trend vidíme u mléčných výrobků za poslední rok významně, a proto je i naše snaha,

která teď konečně dostala nějaké reálné obrysy na půdě Evropské komise, kdy se nám podařilo dotlačit konečně tu aktivitu tak, že eurokomisař řekl, v závěrech z prosincové Rady ministrů zemědělství to je, že i na tyto řekněme nerovné neférové podmínky chování obchodních řetězců bude připravena legislativa pro celou EU, protože dneska, když jsem měl i jednání s ÚOHS, případně i s kolegy z dotčených rezortů, MPO a Ministerstva financí, nemáme legislativní nástroj, o který bychom mohli opřít to, aby tyto marže případně prodeje za podnákupní ceny byly řešitelné.

Takže to je částečně odpověď na vaši otázku s tím, že ještě potvrďme nebo řeknu, že když se podíváme na vývoj agrárního zahraničního obchodu, tak on se i daří zvyšovat podíl vývozu z ČR v potravinářských výrobcích, ale bohužel proti tomu zvyšování dovozů je pořád ještě rychlejší.

K tomu, co tady zaznělo od pana poslance Bendla. Pane poslanče, vy sám, kdy jste byl skoro tři roky ministr, byste asi na ni měl sám být schopen odpovědět a velice dobře, protože zhruba už někdy v roce 2005 je tady jasné doporučení Evropské komise a jejích auditních orgánů, které nám jednoznačně říkají, že máme postupovat tak, že v případě, pokud jsou to podniky zemědělské pruvovýroby, tak se majetkové propojení nezkoumá, v případě podniků a investic do potravinářství se to zkoumá a tam, pokud vy byste měl podniky majetkově provázány, tak pokud budete mít více jak jeden podnik nad 250 zaměstnanců, tak nesplníte požadavky Programu rozvoje venkova a žádat v tomto dotačním titulu jako potravinář nemůžete. A takto v ČR postupujeme a postupovalo se i za vás, když jste byl ministr. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám také děkuji, pane ministře. Evidují jednu faktickou poznámku. Ještě předtím přečtu omluvu. Dnes od 9 do 13 hodin z pracovních důvodů se omlouvá pan poslanec Milan Šarapatka.

Nyní tedy pan poslanec Šrámek se svou faktickou poznámkou. Prosím.

Poslanec Pavel Šrámek: Děkuji za slovo, pane předsedající. Dovolte mi, abych tady zareagoval na pana poslance Urbana, který se ptal, když tedy nám tak rostoucí podpora, proč je to tak, proč nám klesají ty dovozy. Odpovědět na tuto otázku by bylo snad na hodinu, ale pokusím se v pár stručných podbodech vám na to odpovědět.

Zpracovatelský průmysl v ČR velmi zklamal a zpracovatelské firmy prostě v ČR zmizely. Bud' v 90. letech zanikly díky divoké privatizaci, nebo v posledních letech díky tomu, že se velmi snížuje především živočišná výroba, což jsou vlastně komodity, které jsou velmi závislé na zpracovatelském průmyslu, tak nám samozřejmě mizí i zpracovatelský průmysl. V poslední době se to trošku otáčí.

Musím velmi pochválit pana ministra, protože pan ministr opravdu napomáhá malým a středním pruvovýrobcům a výrobcům, prodeji ze dvora apod., nicméně je tady třeba také zmínit, že o penězích to jenom není. Je to také o tom, že v ČR zmizelo mnoho pruvovýrobců živočišné výroby, zmizelo plno zpracovatelů živočišné výroby, ale počet kontrolních orgánů zůstal. Takže v poslední době se stává to, že malý drobný výrobce je vystaven doslova obrovskému tlaku, doslova buzeračnímu kontrolnímu mechanismu českých kontrolních orgánů, především například z veterinární správy.

My jsme za minulý rok měli 39 kontrol za rok. To máte každý týden kontrolu. Kdežto toto se u velkých výrobců příliš neděje. I když ne u velkých výrobců, ale ti, kteří k nám potraviny dovážejí, tak v těch vlastních zemích těmto kontrolám vystaveni nejsou. Jsou velmi podporováni, například polští výrobci, francouzští a němečtí výrobci, rakouští výrobci, jsou velmi podporováni místními, místní administrativou i místními vlastně kontrolními a vůbec místními politiky a to se bohužel u nás neděje. Počet prrovýrobců a zpracovatelů velmi poklesl, skoro na třetinu, ale počet pracovníků v kontrolní správě se nezměnil. Takže vy dneska máte v podstatě třikrát více kontrolorů na dané výrobce. Čelíte třikrát vyšším kontrolám, než byly dříve. A to si myslím, toto bych chtěl vyzvat – my v poslední době to s panem ministrem řešíme. Chtěl bych poprosit, aby toto se opravdu řešilo, protože ti malí a střední výrobci jsou opravdu vystaveni nadmerné kontrole naprosto nesmyslných opatření. Opravdu ve stylu Franzse Kafky. Když si přečtete Kafku, tak tam pochopíte, proč to v českých zemích tak funguje.

Ale ještě jednou bych chtěl pochválit – pan ministr se opravdu snaží podpořit malé a střední zpracovatele, ale kontrolní orgány pořád jedou skoro ve stylu starého socialistického zřízení. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám také děkuji. Nyní s faktickou poznámkou pan poslanec Bendl. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Petr Bendl: Děkuji za slovo. A nejdříve na mého předrečníka prostřednictvím předsedajícího. Zeptejte se Asociace soukromého zemědělství, co si myslí o podpoře malého a středního sektoru v oblasti zemědělství, a zjistíte, že tam žádné velké pochvaly nejsou.

Ale ještě jsem zapomněl na jednu věc a to se týká toho vzniku nového marketingového fondu a zavádění povinných odvodů do jakéhosi fondu, kde dvacet lidí nebo dvacet členů komise má potom rozhodovat o tom, jak se rozdělí peníze všech, kteří produkují brambory, mléko, maso atd. Všechno, co jsem tady četl. Ten rozdíl mezi plánem, aspoň tedy jak já jsem se to dozvěděl, je významně v tom, že u Vinařského fondu ten odvod není povinný, ale u toho plánovaného marketingového fondu Ministerstva zemědělství je odvod povinný. Já myslím, že je významný rozdíl, o kterém bychom měli už teď přemýšlet, jestli to je takhle správně.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji a táži se, zda někdo další se hlásí do všeobecné rozpravy. Vzhledem k tomu, že nikoho... Pan ministr se hlásí. Prosím, máte slovo.

Ministr zemědělství ČR Marian Jurečka: Protože pan poslanec Bendl tady hovořil o tom, ať se zeptáme Asociace soukromého zemědělství o podpoře malých a středních farmářů v České republice, tak já bych tady chtěl říct jen pár čísel.

Za období 2007 až 2013, kdy z toho šest let byli ministři v barvách ODS, tak se pro malé farmáře v projektech do jednoho milionu korun vyplatilo 240 milionů. Za dva roky, za dvě kola výzvy této koalice, se malým farmářům zazávazkovalo a bude

vyplacena částka přes 1 miliardu korun. Takže to jsou čísla sedm let – 240 milionů korun, dva roky – 1 miliarda. Z toho v posledním kole, třetím, malí zemědělci, kteří žádali na projekty do živočišné výroby, byli uspokojeni ze sta procent. Každý, kdo si podal z malých zemědělců, dostal sto procent. Takovéto uspokojení kromě zemědělců zpracovatelů už v tom třetím kole neměl vůbec nikdo.

To je moje reálná odpověď v řeči čísel, jestli děláme pro malé zemědělce dost, nebo neděláme.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Pan poslanec Bendl s faktickou poznámkou. Prosím.

Poslanec Petr Bendl: Těmi čísly se dá různě žonglovat. A buď je sklenice poloprázdná, nebo poloplňá. A je možné vždycky vytrhnout něco z kontextu a říct podívejte se, to absolutní číslo je takové. To bychom k tomu museli dát ta čísla, která jdou na podpory ostatních. A o tom, jak se znevýhodňují na trhu malí a střední, co všechno za byrokraci po nich chceme, to tady koneckonců padlo od předečníka z vládních poslanců, že zkrátka jestli něco tíží malé a střední, tak to není přemíra dotaci. To je spíše trápí veškerá administrativa, která je spojená s produkcí. Tam jim bráníme v tom, aby mohli být konkurenceschopní. Oni to – a myslím jen slepí nevidí, že zkrátka ti větší mají výhodu na trhu. A není to o míře dotací, jestli dostali o milion více, anebo méně. (V sále je silný hluk.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Táži se tedy, zda ještě někdo další se hlásí. Nikoho nevidím. Jestli je tomu tak, končím všeobecnou rozpravu a táži se, zda pan navrhovatel nebo zpravodaj si chcete vzít závěrečné slovo. Není tomu tak. Přistoupíme k rozpravě podrobné. Táži se, kdo se hlásí do podrobné rozpravy. Nikoho nevidím.

Pane zpravodaji, odkážete nás na usnesení výboru, abychom měli možnost o něm hlasovat?

Poslanec Václav Votava: Děkuji za slovo. Já jen připomenu, že zemědělský výbor Poslanecké sněmovny přijal 142. usnesení na 37. schůzi 15. prosince, doporučil Poslanecké sněmovně návrh rozpočtu SZIF na rok 2017, sněmovní tisk 986, schválit bez připomínek. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Vzhledem k tomu, že žádnou další přihlášku do podrobné rozpravy nevidím, končím podrobnou rozpravu a táži se, zda si chcete vzít závěrečné slovo – pane ministře, pane zpravodaji? Není tomu tak. Já přivolám kolegyně a kolegy z předsály, aby se dostavili na hlasování, a poté dám hlasovat.

Ještě jednou přečtu návrh usnesení, o kterém budeme hlasovat, a to je: "Poslanecká sněmovna návrh rozpočtu SZIF na rok 2017 schvaluje

Já zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro návrh, atž zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti návrhu?

Je to hlasování s pořadovým číslem 68. Přihlášeno je 148 poslankyň a poslanců, pro návrh 98, proti 2. Konstatuji, že tento návrh byl schválen.

Já vám děkuji a končím projednávání tohoto bodu. Děkuji panu ministrovi i panu zpravodaji.

Otevírám první bod z bloku smluv a tím je

198.

**Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Protokol, jímž se mění Evropská úmluva o krajině, přijatý ve Štrasburku dne 15. června 2016
/sněmovní tisk 967/ - první čtení**

Předložený návrh uvede ministr životního prostředí Richard Brabec. Prosím, pane ministře, máte slovo. (V sále je stále hlučno.)

Ministr životního prostředí ČR Richard Brabec: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedající, vážné kolegyně, vážení kolegové –

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Ještě než budete pokračovat ve své řeči, omlouvám se, že vás přerušuji – ale kolegyně a kolegové, jestliže máte něco důležitého, o čem potřebujete diskutovat, jděte do předsálí. Tedy ještě jednou, žádám vás o ztišení. Prosím, pokračujte.

Ministr životního prostředí ČR Richard Brabec: Děkuji za váš pokus udělat mi prostor pro úmluvu o krajině. Já chápnu, že to není tak, řekněme, šťavnaté téma jako předcházející bod, ale proto se budu snažit být maximálně stručný.

Protokol, jímž se mění Evropská úmluva o krajině, byl přijat výborem zástupců ministrů Rady Evropy za účelem otevření Evropské úmluvy o krajině mimoevropským státům. Obsahově se tedy jedná o změnu stávající úmluvy, byť prováděnou formou samostatného protokolu. Co je cílem úmluvy. Podpořit ochranu, péči a plánování v krajině a organizovat také mezinárodní spolupráci v této oblasti.

Úmluva je založena na společném zájmu evropských zemí v úsilí o udržitelnost rozvoje krajiny. Protokol je tak výsledkem dlouhodobého záměru řídícího výboru Rady Evropy otevřít Evropskou úmluvu o krajině také mimoevropským zemím a poskytnout jí tak globální smlouvu pro otázky týkající se krajiny. Obsahem samotného protokolu je pouze změna článků úmluvy, ve kterých je obsažen odkaz na současný výhradně evropský rozměr úmluvy, a dále také změna samotného názvu úmluvy na úmluvu Rady Evropy o krajině.

Vzhledem k tomu, že protokol neobsahuje žádné další ustanovení měnící samotnou úmluvu, nebude mít jeho ratifikace na Českou republiku žádný dopad a ani

si nevyžádá žádnou změnu národní právní úpravy v oblasti ochrany krajiny. Ratifikace Protokolu rovněž nebude mít žádný dopad na státní rozpočet. Jenom bych připomněl, že Česká republika neplatí do Evropské úmluvy o krajině žádné pravidelné příspěvky.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám také děkuji, pane ministře. Prosím, aby se slova ujal zpravodaj pro prvé čtení poslanec Václav Zemek. Máte slovo.

Poslanec Václav Zemek: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážené kolegyně, vážení kolegové, já navážu na pana ministra. Předkládaná změna Úmluvy Evropské komise o ochraně krajiny se týká, jak už tady bylo řečeno, několika drobných technických změn. Jak již říkal pan ministr, tak vlastně cílem změny je otevřít úmluvu, která se týká ochrany krajiny, i pro mimoevropské státy, a proto tam bylo potřeba udělat několik dílčích změn. Především tam byla změna názvu, kdy se tam vlastně vypouští slovo Evropská komise, ale dává se tam Evropská úmluva a rovněž potom z ostatních článku úmluvy se vypouští slovo "evropské" a dá se tam "mezinárodní".

Já se domnívám, že to není v rozporu s cíli České republiky. Doporučuji tento materiál postoupit do druhého čtení a navrhoji, pokud nebude jinak navrženo, přikázat zahraničnímu výboru k projednání.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám také děkuji. Otevím obecnou rozpravu, do které eviduji jednu přihlášku. Požádám tedy pana poslance Zahradníka, aby vystoupil v obecné rozpravě, kterou jsem otevřel. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Jan Zahradník: Vážený pane místopředsedo, děkuji za slovo. Dámy a pánové, já jsem se přihlásil k tomuto bodu, který skutečně, jak pan ministr řekl, je bodem technickým, bodem, který má nějak reflektovat ambici Evropské unie na to, aby své zásady, ideály a moudra šířila i k mimoevropským státům. Ten návrh je takový, že nějak ještě malinko obohacuje seznam přechodníků, které tak pěkně znějí v češtině, o další přechodníky v preambuli té smlouvy, a který vlastně také přejmenovává některé věci, takže namísto úmluvy evropské o krajině je to úmluva Rady Evropy o krajině. No dobře. Zavádí se tam také nový název ceny, od této doby se to bude jmenovat Cena krajiny Rady Evropy. Rada Evropy nemá žádnou krajinu, ale to je celkem jedno.

Já bych možná přece jenom malinko připoutal vaši pozornost k podstatě té věci. Podstata věci je celkem pěkně zhmotněna v předkládací zprávě, kde je v jednom odstavci popsáno, co to ta Evropská úmluva o krajině vlastně je. Cituji z předkládací zprávy: Evropská úmluva o krajině, dále jen úmluva, je výsledkem společného zájmu evropských zemí v úsilí o udržitelnosti rozvoje krajiny založeném na využávání harmonických vztazích mezi sociálními potřebami, hospodářskou činností, ochranou a tvorbou životního prostředí. Předmětem zájmu úmluvy je celá krajina, jak přírodní,

venkovní, městská, tak industriální, tj. úmluva se věnuje jak pozoruhodné krajině, tak i běžné či narušené. Evropská úmluva o krajině je první a jediná mezinárodní smlouva zabývající se významem krajiny pro kvalitu života obyvatel.

Dámy a páновé, tady musím říci, že tohle je jedna z věcí, jedno z ustanovení, které tady probíráme a které budeme schvalovat jakoby samozřejmě, prostě protože na nás dopadá z Evropské unie, a nějak si přitom vůbec neklademe otázku, a já si ji dovolím položit, zdali my vůbec takovéto úmluvy dodržujeme, zdali vůbec v našich konáních se jimi řídíme. A já musím říci, že tomu tak prostě není.

Když jsme totiž schválili novelu zákona č. 114 o ochraně přírody a krajiny, tedy ten známý zákon o Šumavě, který je vítězstvím ekologických aktivistů, kteří jím stoprocentně naplnili své tužby, budou mít minimálně nadpoloviční většinu Šumavy pro své experimenty jako bezzálohové území, a je tedy totální prohra obyvatel Šumavy, kteří přestávají nacházet místo na Šumavě žít a užít se, když jsme ten zákon schvalovali, tak jsme podle mého názoru nedbali na dodržování vyvážených harmonických vztahů mezi sociálními potřebami, hospodářskou činností, ochranou a tvorbou životního prostředí. My jsme prostě sociální potřeby, právo na hospodářskou činnost obětovali tomu, že ekologičtí aktivisté budou moci realizovat to, o čem si oni myslí, že je to ochrana životního prostředí.

To, co se stalo na Šumavě po roce 2007, tedy to, že tam máme dneska 20 tis. hektarů suchého lesa, který se nepříliš průkazně obnovuje, někde ano, někde ne, znamená, že došlo k zásadnímu porušení krajiny na Šumavě, k zásadnímu porušení jejího krajinného rázu. A to si myslím, že je špatně.

Já vím, že to, co jsem tady teď řekl, asi není důvodem pro to, abychom tento bod zamítl nebo neschválili. Já ho také, pane zpravodajji, nebudu navrhovat k zamítnutí, protože bych tím naší republice způsobil problémy, že by se u nás ta dohoda jmenovala jinak, než se bude jmenovat ve všech ostatních přičinlivých zemích.

Za týden nás čeká podobná situace. Také máme takovou podobnou věc, která takříkajíc z podstaty věci přichází ke schválení – Pařížská dohoda. Také už jsme jedním z posledních států. Už se asi rdíte studem, že jsme poslední. Pan ministr určitě. Ten to totiž bez schválení Parlamentem podepsal. Ten si na sebe a na své svědomí vzal těžké břemeno. Teď uvidíme, co se stane za týden. Myslím si, že to určitě nakonec ve druhém čtení schválíme. Ale jenom abychom si uvědomili, někdy se stane, že zdánlivě jednoduchá technická věc má v sobě takový hluboký podle mého názoru velmi lidský rozměr, lidský dopad na obyvatele Šumavy.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám také děkuji, pane poslanče. Nyní rádně přihlášený pan poslanec Urban. Prosím, máte slovo.

Poslanec Milan Urban: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Vážené kolegyně, vážení kolegové, já po letitých zkušnostech, když čtu nebo slyším slovo úmluva, tak se přece jen trochu zarazím a možná i trochu vnitřně děsim a řeknu proč.

Tady jsme se kdysi přihlásili a ratifikovali jinou úmluvu, takzvanou Aarhuskou úmluvu, na kterou dnes navazuje ta Pařížská dohoda. Aarhuská úmluva kromě jiného způsobila to, že tady dnes nestavíme dopravní stavby, že tady máme velké komplikace s průmyslovými zónami, že vlastně nejsme schopni investovat v rámci rozpočtu tolik, kolik bychom chtěli, protože ta Aarhuská úmluva umožnila občanům, a to z kteréhokoliv kouta České republiky, a různým subjektům vyjadřovat se, a to opakovaně, k různým procesním záležitostem souvisejícím s investicemi, tedy k územním rozhodnutím, ke stavebním povolením atd. Tehdy to vypadalo podobně jako teď v Poslanecké sněmovně, protože se řeklo "to je jen taková úmluva, my vlastně už jsme někde na konci podpisů v rámci tehdejší Evropské unie, vlastně o nic nejde, tak to podepišme a pojďme dál, máme tady důležitější body k jednání".

Myslím si, že naopak musíme velmi pečlivě, obezřetně, ale s plnou odpovědností k životnímu prostředí, na druhou stranu i k jiným hospodářským oblastem života tyto věci vnímat. Myslím si, že když vzpomenete, co se po Aarhuské úmluvě odehrávalo v České republice v průběhu, nejen teď aktuálně, tak to kromě jiného byly takové subjekty jako Ekologický právní servis, který se tvářil, už tady byl dnes zmiňován, tento subjekt se tvářil, jako že mu jde převážně a zásadně o životní prostředí. Myslím, že měl jiné cíle a jiné plány. Spiš inkasovat peníze v průběhu těch investic a nebojím se říct, že tak trochu jako by to vypadalo jako výpalné. Prostě půjdete nám na ruku vy, kteří chcete něco stavět, a budete stavět. Když nám na ruku nepůjdete, tak ta stavba se nikdy nepostaví. Takových příkladů v České republice máme spousty. Mimochodem Ekologický právní servis se transformoval do jiného subjektu, který množí z vás, já myslím skoro všichni, znáte, a ten se jmenuje Rekonstrukce státu. To jen snad, abych tu informaci doplnil.

Velmi s obavou tedy slyším ta slova, jak říká i dnes ministr, nebo zpravodaj říká: vlastně o nic nejde, jsme jenom tak poslední na cestě, tak to nějak rychle ratifikujme, ministr to vlastně už podepsal, jenom to tady nějak formálně udělejte. A abychom za deset let nezjistili, že jsme se zase vlastně dostali do nějaké svěrací kazajky, v které jsme být nechtěli.

Děkuji a s připomínkou na Aarhuskou dohodu vás vyzývám k opatrnosti.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Než udělím slovo, přečtu dvě omluvy. Dnes od 17 do 18 hodin se z důvodu nemoci omlouvá paní poslankyně Chalánková a dále od 12.30 do 13 hodin z pracovních důvodů pan poslanec Karel Fidler.

Mám zde jednu faktickou poznámku pana zpravodaje, a po něm s přednostním právem pan ministr. Prosím.

Poslanec Václav Zemek: Děkuji. Dámy a páновé, aby nevznikl nějaký mylný dojem, o čem vlastně ta změna je, tak jen doplním, že Česká republika už je dávno signatářem té úmluvy, té původní úmluvy. Podepsala ji, nebo byla podepsána v roce 2002. Tato změna se týká pouze názvu a pouze toho, že se z textu vypouští slovo evropské a nahrazuje se slovem mezinárodní. Tím pádem se tato úmluva otevírá

dalším mimoevropským zemím. Nic víc, nic méně. Česká republika už dávno signatářem je.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám za upřesnění. Nyní tedy pan ministr? Ne, pan ministr stahuje svou přihlášku. Táži se, zda tedy se někdo další hlásí do obecné rozpravy? Nikoho nevidím a v tom případě obecnou rozpravu končím. Táži se, zda pan zpravodaj nebo pan ministr si chce vzít závěrečné slovo. Není tomu tak.

Budeme se tedy zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání. Předseda Poslanecké sněmovny svým rozhodnutím navrhl přikázat předložený návrh k projednání zahraničnímu výboru. Táži se, zda má někdo ještě jiný návrh. Není tomu tak. V tom případě přistoupíme k hlasování. Já přivolám kolegyně a kolegy z předsály a přečtu návrh usnesení.

Kdo souhlasí s tím, aby předložený návrh byl přikázán k projednání zahraničnímu výboru?

Zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro návrh, ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Je to hlasování s poradovým číslem 69. Přihlášeno je 151 poslankyně a poslanců. Pro návrh 108, proti nikdo. Já konstatuji, že s návrhem byl vysoven souhlas a předložený návrh byl přikázán k projednání zahraničnímu výboru.

Děkuji vám a končím projednávání tohoto bodu.

Dále otevírám bod

199.

**Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky
k vyslovení souhlasu s ratifikací Minamatská úmluva o rtuti,
přijatá v Kumamoto dne 10. října 2013
/sněmovní tisk 968/ - první čtení**

Iv tomto případě předložený návrh uvede ministr životního prostředí Richard Brabec. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Ministr životního prostředí ČR Richard Brabec: Ještě jednou děkuji za slovo. Dovolte mi představit vládní návrh na vyslovení souhlasu s ratifikací takzvané Minamatské úmluvy o rtuti. Cílem této úmluvy, která byla přijata 10. října 2013 v japonském městě Kumamoto, je ochrana lidského zdraví a životního prostředí před emisemi a úniky rtuti a sloučenin rtuti způsobenými lidskou činností. Není žádným tajemstvím, že rtut' a její sloučeniny jsou vysoce toxicke pro všechny živé organismy včetně člověka, především pro nervový a kardiovaskulární systém, a především proto, že rtut' v prostředí přetravá a její emise do ovzduší podléhají globálnímu dálkovému atmosférickému přenosu.

Z pohledu Evropy sice lze říci, že legislativa Evropské unie již dříve měla k dispozici nástroje na regulaci nakládání se rtutí, nicméně opatření omezená na zeměpisnou oblast Evropské unie byla pro řešení celosvětového problému rtuti nedostatečná. Proto je pozitivní, že se prostřednictvím Minamatské úmluvy podpoří celosvětové řešení –

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Omlouvám se, pane ministře, ale opět musím požádat o ztištění, zvláště v levé části sálu.

Ministr životního prostředí ČR Richard Brabec: Děkuji za to, pane předsedající. Neberu si to osobně, nezaujal jsem Evropskou úmluvou o krajině a zdá se, že se mi to nedaří ani se rtuti. Ale rtuť je, kolegyně, kolegové, daleko nebezpečnější, takže pozor na to, což ve svém důsledku přispěje ke zlepšení životního prostředí a zvýšení ochrany lidského zdraví i v České republice. V této souvislosti je tedy ratifikace úmluvy Českou republikou nejen přínosem pro naši zemi, ale také posílí mezinárodní pověst a respekt České republiky.

V příloze předkládací zprávy pro Parlament je popsán vztah závazků plynoucích z Minamatské úmluvy ke klíčovým předpisům Evropské unie a k budoucímu novému nařízení o rtuti. Lze konstatovat, že problematika rtuti je z velké většiny řešena v právu EU a v příslušných vnitrostátních předpisech. Přijetí samotné úmluvy na úrovni České republiky tak nebude mít v tomto směru významné dopady. Závazky plynoucí z úmluvy, jež nejsou dosud pokryty, jako omezení dovozu kovové rtuti, omezení vývozu výrobků obsahujících rtuť, omezení použití rtuti v určitých výrobních procesech a u nových výrob a výrobků, zákaz těžby zlata v malém měřítku pomoci rtuti a omezení použití dentálního amalgamu budou promítnuty do nového nařízení o rtuti.

Úmluva vstoupí v platnost po ratifikaci 50 zeměmi. S ohledem na to, že úmluva již ratifikovalo 35 zemí a mezi nimi i hospodářsky významné státy jako Spojené státy, Čína a Japonsko, lze očekávat, že úmluva vstoupí v platnost do poloviny roku 2017.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Také vám děkuji. A i zde prosím, aby se slova ujal zpravodaj pro první čtení poslanec Václav Zemek. Prosím.

Poslanec Václav Zemek: Děkuji za slovo. Dámy a páновé, já navážu na pana ministra. Nejprve snad proč ta smlouva se jmenuje tak, jak se jmenuje. Jeden kolega se mě na to ptal. Jmenuje se tak proto, protože je to takový symbolický historický název, protože právě v zátoce Minamoto došlo k první hromadné otravě, nebo zaregistrované hromadné otravě rtuti, kdy se tam otrávilo a zemřelo asi 40 místních rybářů. Proto ten název úmluvy.

Jinak už bylo řečeno, úmluva má za cíl omezit škodlivý vliv rtuti na živé organismy v prostředí. Když to řeknu hodně zjednodušeně, tak zavádí evropské standardy i do mezinárodní sféry.

Co se týče dopadů na Českou republiku nebo na náš průmysl, naše podniky, je tam dopad zcela minimální. Většinou je to dopad minimální, ale cítím tam jeden takový bod a to je to používání těch amalgamových plomb. Vlastně už dnes většinu těch podmínek, které smlouva obsahuje, my splňujeme. Nicméně přesto, a potom i v podrobné rozpravě možná navrhnu, aby tuto materii projednal i výbor zdravotní, což není nic proti ničemu. Doufám, že kolegové to prostudují, a kdyby tam byl nějaký zádřhel, tak určitě nás na to upozorní.

Jinak co ta úmluva obsahuje. Jak už tady bylo řečeno, obsahuje například omezení dostupnosti rtuti, rozumějme tím těžbu. V České republice se rtut' netěží. Další věc je omezení během výrobních procesů. Tam se používá rtut' během výroby chlóru pomocí elektrolyzy a to u nás je myslím jeden provoz, který má končit v letošním roce. Takže tam určitý dopad asi je. Další věc je používání rtuti při těžbě zlata, což se České republiky netýká, dokonce u nás je i zakázaná těžba zlata obecně. Používání výrobků, které obsahují rtut', to se myslím dotýká právě těch amalgámových plomb. Ale jak už jsem říkal, doporučím i projednání ve zdravotním výboru.

Jinak doporučuji postoupit do druhého čtení a kromě zdravotního výboru určitě aby projednal výbor zahraniční. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám také děkuji, pane zpravodaji, a otevírám obecnou rozpravu a táži se, kdo se do ní hlásí. Žádnou přihlášku nevidím. Jestli je tomu tak, končím obecnou rozpravu a táži se, zda si zde chce vzít pan ministr nebo pan zpravodaj závěrečné slovo. Není tomu tak.

Budeme se tedy zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání. Předseda Poslanecké sněmovny svým rozhodnutím navrhl přikázat předložený návrh k projednání zahraničnímu výboru. Já se táži, zda má někdo jiný návrh přikázání výborům. Zahraniční a ...

Poslanec Václav Zemek: Já jsem navrhoval právě ten zdravotní výbor.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Zdravotní, děkuji. Je zde ještě jiný návrh na přikázání? Nevidím. Budeme tedy hlasovat o jednotlivých výborech samostatně. Eviduji žádost o odhlášení, já vás tedy odhlásím. Požádám vás, abyste se opět přihlásili svými kartami.

Nejprve tedy budeme hlasovat o tom, kdo souhlasí s tím, aby předložený návrh byl přikázán k projednání zahraničnímu výboru.

Já zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro návrh, ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Je to hlasování s pořadovým číslem 70, přihlášeno je 109 poslankyň a poslanců, pro návrh 106, proti nikdo. Tento návrh byl přijat.

Dále dám hlasovat a zahajuji hlasování a táži se, kdo souhlasí s tím, aby tento návrh byl přikázán zdravotnímu výboru, ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování s pořadovým číslem 71, přihlášeno je 109 poslankyň a poslanců, pro návrh 92, proti 3. I tento návrh byl přijat.

Konstatuji, že tento vládní návrh byl přikázán k projednání zahraničnímu výboru a zdravotnímu výboru. Já vám děkuji a končím projednávání tohoto bodu. Děkuji jak panu zpravodaji, tak panu ministrovi.

Otevírám další bod a tím je

200.

**Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky
k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda o partnerství, vztazích a spolupráci
mezi Evropskou unií a jejími členskými státy na jedné straně a Novým
Zélandem na straně druhé podepsaná v Bruselu dne 5. října 2016
/sněmovní tisk 988/ - první čtení**

Prosím, aby úvodní slovo přednesl ministr zahraničních věcí Lubomír Zaorálek.
Prosím.

Ministr zahraničních věcí ČR Lubomír Zaorálek: Děkuji. Dobré poledne, pane místopředsedo, paní poslankyně, páni poslanci. Jak bylo už sděleno, předkládám vám k projednání dohodu o partnerství mezi Novým Zélandem a Evropskou unií. Důvod je ten, že vztahy mezi Evropskou unií a Novým Zélandem jsou poměrně stále intenzivnější a ta dynamika roste. Myslím si, že Nový Zéland je nám poměrně velmi blízkou zemí, myslím z hlediska pohledů a zájmů na mezinárodním prostředí. My v něm máme podle mě dobrého partnera. Pro Evropskou unii představuje sice menší trh, nicméně když vezmeme obchod mezi Českou republikou a Novým Zélandem, tak ten činí 3 miliardy korun ročně, což zas není tak úplně malá suma. Abyste věděli, že mezi Českou republikou a Novým Zélandem máme velmi dobré vztahy, tak vám připomenu, že jsme schválili pracovní prázdniny pro Čechy mladé a Novozélandčany mladé. V současné době pobývá na Novém Zélandu tak 1 200 mladých Čechů, tedy Moravanů a Slezanů. Takže jenom abyste měli představu, že je to poměrně pro nás a naše občany velmi zajímavá země a třeba těch pracovních prázdnin opravdu využívá velké množství mladých lidí v České republice. Takže pro nás ty vztahy jsou docela zajímavé a rozvíjejí se také velmi slušně. Nový Zéland v jisté chvíli požádal Evropskou unii, že má zájem o právně závazný vztah, a na to Evropská unie reagovala právě tím, že bychom tedy mohli uzavřít tuto rámcovou dohodu. A to je tedy ta, kterou tady dnes máte.

To znamená, kdybych to měl shrnout, je to důležitý partner obchodně, je to partner významný v asijsko-pacifickém regionu. Pro Nový Zéland je Evropská unie důležitá, po Číně a Austrálii je to třetí nejvýznamnější partner Nového Zélandu – Evropská unie jako celek. Takže já si myslím, že důvody, proč to podpořit, jsou nasnadě.

Jenom připomenu, je to smíšená smlouva. To znamená, Evropská unie ji musí sjednat společně s členskými státy, protože nemá Unie výlučnou pravomoc ke sjednání celého obsahu dohody. Některé věci zůstávají v kompetenci jednotlivých

států a Evropská unie pak může tu dohodu realizovat jenom v té oblasti, která jí patří. To je obsah toho výrazu smíšená smlouva. Některé věci jsou na úrovni členských států, proto některé věci bez našeho potvrzení nemohou vejít v platnost, samozřejmě.

Myslím si, že tahle dohoda je v zájmu České republiky, není ve sporu s žádnými našimi ustanoveními a nemá dopad na státní rozpočet, takže já ji mohu Sněmovně vřele doporučit.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Nyní prosím, aby se ujal slova zpravodaj pro prvé čtení poslanec Matěj Fichtner. Prosím, pane zpravodaji.

Poslanec Matěj Fichtner: Děkuji za slovo. Pan ministr to přednesl celkem vyčerpávajícím způsobem, já bych se dotkl některých detailů v navrhované dohodě. Pouze bych zde zmínil některé oblasti, kterých se ta dohoda týká: jednak tedy politický dialog, jednak spolupráce v zahraniční politice a bezpečnostních otázkách, spolupráce v boji proti terorismu, akceptace a zdůrazňování důležitosti působnosti Mezinárodního trestního soudu, boj proti šíření zbraní hromadného ničení, spolupráce při humanitární pomoci, spolupráce v hospodářské oblasti včetně podpory investic, boj proti kyberkriminalitě, financování terorismu a praní špinavých peněz, spolupráce v oblasti azylové a migrační politiky, spolupráce v oblasti výzkumu, inovací a informační společnosti. A pouze bych na závěr zmínil, že vztahy mezi Evropskou unií a Novým Zélandem by měl řídit vlastně společný výbor, což je ten institucionální rámec, který vlastně by byl touto dohodou zaveden. Takže myslím si, že to je velmi přínosné.

Navrhují příkázat tento tisk k projednání zahraničnímu výboru. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji, pane zpravodaji. Otevíram obecnou rozpravu a táži se, kdo se do ní hlásí. V tento moment nevidím žádnou přihlášku, v tom případě končím obecnou rozpravu. Táži se, zda si chcete vzít závěrečná slova – ani pan zpravodaj, ani pan ministr. Dobře.

Nyní se budeme zabývat návrhem na příkázání výborům k projednání. Organizační výbor navrhl příkázat předložený návrh k projednání zahraničnímu výboru a já se táží, zda má někdo ještě jiný návrh k příkázání. Nevidím, v tom případě přistoupíme k hlasování.

Nejprve přečtu návrh. Kdo souhlasí s tím, aby předložený návrh byl příkázán k projednání v zahraničním výboru.

Já zahajuju hlasování a táži se, kdo je pro návrh, ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti návrhu?

Hlasování s pořadovým číslem 72, přihlášeno je 119 poslankyň a poslanců, pro návrh 112, proti nikdo. Tento návrh byl přijat. Konstatuji, že návrh byl příkázán k projednání zahraničnímu výboru.

Já vám děkuji a končím projednávání tohoto bodu.

Otevíram další bod a tím je

201.

Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda o strategickém partnerství mezi Evropskou unií a jejími členskými státy na jedné straně a Kanadou na straně druhé podepsaná v Bruselu dne 30. října 2016 /sněmovní tisk 996/- první čtení

Prosím, aby úvodní slovo i v tomto případě přednesl ministr zahraničních věcí Lubomír Zaorálek. Prosím, pane ministře.

Ministr zahraničních věcí ČR Lubomír Zaorálek: Děkuji, pane místopředsedo. Takže opět bylo řečeno, co vám předkládám. Je to tedy dohoda o strategickém partnerství mezi Kanadou a Evropskou unií. Já jenom aby nedošlo k omylu, tak upozorňuji, že se nejedná o tu tzv. CETA. Nejedná se o tu obchodní dohodu, která, jak víte, byla široce diskutovaná v poslední době nejen v České republice a která se také bude projednávat. Tady tedy nemluvíme o CETA, nemluvíme o dohodě, té obchodní části, mluvíme o dohodě o strategickém partnerství. To znamená, je to něco podobného, jak jsme teď hlasovali v souvislosti s Novým Zélandem. Rozdíl mezi Zélandem a Kanadou je v tom, že tady je to slůvko strategické. To slůvko strategické je tam proto, protože samozřejmě vztah mezi Evropskou unií a Kanadou je poměrně významný, řekněme o něco významnější než v případě Nového Zélandu.

Samozřejmě pro nás je Kanada strategický partner. Proč? Kanada je desátá největší ekonomika světa. To znamená, je to významný partner Evropské unie. Pro Kanadu je Evropská unie dokonce po Spojených státech druhý nejvýznamnější partner vůbec. Kdybyste se mě zeptali na vztahy s Českou republikou, tak si myslím, že potenciál Kanady moc nevyužíváme, on je daleko větší, než se nám daří využívat. Proto se tam také chystám v nejbližší době. Víte, že je tam nový premiér, poměrně charismatický. Takže Kanada je teď zajímavé místo i pro rozhovory mezi Českou republikou a Kanadou. I když říkám, že obchodní vztahy nejsou zas tak rozvinuté, jak by mohly být, tak jenom vám řeknu, že Kanada rozhodně patří mezi jednoho z největších mimoevropských investorů v České republice. Takže už i to je fakt, který ukazuje, jak silným a významným partnerem Kanada je, a myslím si, že by především mohla být do budoucna.

Význam Kanady pro Českou republiku je dán také jednou skutečností, já vám připomenu, že v Kanadě žije druhá největší česká komunita, samozřejmě po té, která je ve Spojených státech, která má – nevím – milion a půl, ale v Kanadě je to 150 tisíc našich krajanů, což je druhá naše největší komunita ve světě vůbec. Takže to je, abyste věděli, že i pro Českou republiku je Kanada významný partner, a jak jsem řekl, je to strategický partner pro Evropskou unií.

Tato dohoda upravuje celou řadu věcí, o kterých jsme mluvili i v souvislosti s Novým Zélandem. To znamená, je to spolupráce v oblasti bezpečnosti, spolupráce v oblasti boje s terorismem, kyberkriminalitě, tady všude je Kanada opravdu velice účastna. Jak víte, je také členem Severoatlantické aliance a my s ní konkrétně spolupracujeme na řadě věcí, které jsou pro nás strategicky významné.

Dohoda o spolupráci, ještě byste se mohli zeptat, proč ji tady vůbec máme. Je to proto, že ta novela, je to jakási novela toho právního rámce vztahu. Protože ty vztahy se vyvíjejí vzhledem k tomu, že se vyvíjí situace v EU, vzhledem k tomu, že je zájem rozšiřovat spolupráci, a proto přichází tato úprava, jakási novela toho právního rámce vztahu mezi EU a Kanadou. To je tedy to, co máte před sebou. Věřím, že i tady je zájem České republiky to podpořit.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji. Nyní prosím, aby se ujala slova zpravodajka pro první čtení poslankyně Hana Aulická Jírovcová. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Hana Aulická Jírovcová: Já děkuji za slovo, pane předsedající. Musím říci, vážené kolegyně, vážení kolegové, že pan ministr se snažil tady vše vysvětlit, a dovolte mi, abych k tomu přednesla i já své podněty.

Vláda České republiky předkládá pod sněmovním tiskem 996 vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda o strategickém partnerství mezi Evropskou unií a jejími členskými státy na jedné straně a Kanadou na druhé straně, podepsaná v Bruselu 30. října 2016. Předkládaná dohoda se zaměřuje na rozvoj strategického partnerství s Kanadou ve dvou základních směrech – mezinárodní spolupráce a politickém dialogu. Část obchodní a ekonomické spolupráce je předmětem samostatné liberalizační dohody CETA, která byla na summitu podepsána současně a v našem systému se nachází pod sněmovním tiskem 1000, musím říci pod bodem 202, který následuje. Zde bych trošku opravila pana ministra, že opravdu na sebe úzce navazují.

Dohoda upravuje spolupráci v následujících oblastech: demokracie, dodržování lidských práv a základních svobod a principů právního státu, mezinárodní mír a bezpečnost a účinný multilateralismus, boj proti terorismu, spolupráce v mnohostranných, regionálních a mezinárodních fórech a organizacích, včetně Mezinárodního trestního soudu, hospodářský a udržitelný rozvoj, prosazování volného obchodu a zvyšování investic, spolupráce v oblasti zdanění, podpora udržitelného rozvoje, spolupráce v oblasti znalostí, výzkumu, inovací a komunikačních technologií, podpora rozmanitosti kulturních projevů, vzdělávání a spolupráce, spolupráce v boji s nedovolenými drogami, spolupráce v oblasti prosazování práva a boj proti organizované trestné činnosti a korupci, praní peněz a financování terorismu, kyberkriminalitám, migrace, azyl a správa hranic, konzulární ochrana a ochrana osobních údajů.

Co se týče právní povahy dohody, jedná se o tzv. smíšenou smlouvu. Některé její části spadají do pravomoci členských států a některé do pravomoci EU. Rozhodnutí Rady o uzavření dohody za EU bude přijato teprve poté, co s dohodou vysloví souhlas Evropský parlament a bude ratifikována ve všech státech EU. Sjednává se na dobu neurčitou s případnou šestiměsíční výpovědní lhůtou.

Předkládaný text je obecnou dohodou o spolupráci. Nejedná se, jak už tady bylo zmíněno, o smlouvu CETA, jak jsem již výše také zmínila. Jde o jiný druh mezinárodní smlouvy. CETA byla jen podepsána společně s tímto dokumentem na

summitu Evropská unie – Kanada, ale tato dohoda na ni politicky úzce navazuje. Jedná se o dokument s velice obecnými formulacemi, které mohou být interpretovány dle aktuálního politického rozložení sil různě.

Zejména problematické části vidím v čl. 7 odst. b), ve kterém se hovoří o operacích a misiích Unie v souvislosti s mezinárodní bezpečností. Tato formulace otevírá možnost pro vojenské intervence v zahraničí, ačkoliv se obě strany hlásí k dodržování rezoluce Rady bezpečnosti OSN a mezinárodního práva.

Další článek, 9, preambule hovoří o tom, že udržitelná globalizace je možná jen na základě – prostřednictvím otevřeného světového hospodářství založeného na tržních zásadách. Není zde jasné, co všechno jsou tržní zásady. Regulace je zmíněna, stejně jako silné instituce, ale opět další definice. Může to vést až k obhajobě statu quo.

Článek 10, nejvíce problematický článek, protože deklaruje prosazování volného obchodu. To je protikladem udržitelnosti a je naopak zdvojem nerovností, krizí, válek, ekonomické devastace a migrace. Dále – zajímavé je také nahrazení transatlantického dialogu smíšeným ministerským výborem. (V sále je silný hluk.)

Jako zpravodaje tohoto tisku mě velice udivuje, že naše vláda předložila tuto dohodu a i dále následující pod sněmovním tiskem 1000 s takovou rychlosí, když v Evropském parlamentu se bude o této dokumentech hlasovat až 1. února 2017. Navíc zde jsou už známa usnesení ze dvou výborů. Výbor pro zaměstnanost nedoporučil tyto dohody na půdě Evropského parlamentu schválit.

V důvodové zprávě je také uvedeno, že uzavření dohody je plně v souladu se zahraničněpolitickými zájmy České republiky. Dohoda je v souladu s ústavním pořádkem i ostatními součástmi právního řádu České republiky, se závazky vyplývajícími z členství v EU, jakož i se závazky převzatými v rámci jiných platných smluv a s obecně uznávanými zásadami mezinárodní smlouvy, práva. Já jsem však přesvědčena, že tato dohoda není v souladu se zájmy České republiky ve všech oblastech zmíněných v této smlouvě.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já se omlouvám, paní poslankyně, ale míra hluku v sále je opět velmi vysoká. (K poslanci Blažkovi, který je u řečniště a hovoří k paní poslankyni.) Pane poslanče, nechte paní zpravodajku, ať může v klidu přednášet svou zprávu. Prosím, pokračujte.

Poslankyně Hana Aulická Jírovcová: Děkuji. Jsem však přesvědčena, že tato dohoda není v souladu se zájmy České republiky ve všech oblastech zmíněných v této smlouvě, a jednoznačně odmítám, aby projednávání tohoto dokumentu proběhlo jen v zahraničním výboru. Proto budu dávat návrhy na zařazení tohoto tisku k projednávání do výborů: hospodářský výbor, petiční výbor, rozpočtový výbor, ústavněprávní výbor, výbor pro bezpečnost, výbor pro evropské záležitosti, výbor pro obranu, výbor pro sociální politiku, výbor pro vědu, vzdělání, kulturu, mládež a tělovýchovu, výbor pro veřejnou správu a regionální rozvoj, výbor pro zdravotnictví, výbor pro životní prostředí, samozřejmě zahraniční výbor jako garanční a zemědělský výbor.

Nejdříve si však dovolím podat procedurální návrh, aby se projednávání tohoto tisku přerušilo a odročilo až do doby hlasování v Evropském parlamentu.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Eviduji váš procedurální návrh a dám o něm hlasovat. Nejprve tedy přivolám kolegyně a kolegy z předsálí, aby se dostavili na hlasování.

Ještě zopakuji váš procedurální návrh, jestli jsem si ho dobře zaznamenal. Ten zní, že žádáte přerušení projednávání tohoto bodu do doby hlasování v Evropském parlamentu o tomto materiálu.

Zahajují hlasování a táži se, kdo je pro tento návrh, ať zmáčkne tlačítka a zvedne ruku. Kdo je proti?

Je to hlasování s pořadovým číslem 73. Přihlášeno je 129 poslankyň a poslanců, pro návrh 35, proti 66. Tento návrh byl zamítnut. Prosím, pokračujte ve své zprávě.

Poslankyně Hana Aulická Jírovcová: Bohužel, Poslanecká sněmovna nechce znát tak důležité usnesení Evropského parlamentu před vlastním projednáváním, a proto dávám opět procedurální návrh, aby tento tisk byl přerušen do doby přítomnosti všech relevantních ministrů, kteří mají v gesci jednotlivé části této dohody.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Táži se, zda je důležité zopakovat, o čem hlasujeme. Eviduji žádost na vaše odhlášení, já vás tedy nejprve všechny odhlásím a požádám, abyste se přihlásili svými kartami. Táži se, zda je všem znám procedurální návrh, o kterém budeme hlasovat. Není třeba opakovat.

Zahajují hlasování a táži se, kdo je pro návrh, ať zmáčkne tlačítka a zvedne ruku. Kdo je proti návrhu?

Je to hlasování s pořadovým číslem 74. Přihlášeno je 117 poslankyň a poslanců, pro návrh 33, proti 73. Ani tento procedurální návrh neprošel. Prosím, pokračujte.

Poslankyně Hana Aulická Jírovcová: Musím tedy bohužel zmínit, že mi je velice líto, že tak důležitý dokument není pro Sněmovnu důležitý tak, aby se k tomu vyjádřili všichni příslušní ministři ze svých pozic, a proto mi tedy dovolte, abych ukončila svou zpravodajskou zprávu. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Eviduji dvě přednostní práva. Jen pro pořádek pouze říkám, že není otevřena rozprava, mohou se pouze hlásit lidé s přednostním právem. Nejprve jsem viděl pana poslance Laudáta, po něm pan poslanec Kováčik, po něm pan ministr. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec František Laudát: Děkuji. Dámy a páновé, to, co tady předvádí paní kolegyně, považuji za zneužívání zpravodajování materiálu. Je to jasná obstrukce od KSČM, která notoricky dělá všechno možné pro to, aby nás zatáhli někam do obchodování s Východem, pryč ze Západu. Je to prostě tak! Proč tohle tady dělají? (Potlesk.)

Takže já mám dva procedurální návrhy. První, že budeme jednat tak dlouho, až tento bod dokončíme, a druhý bod – navrhují výměnu zpravodaje u tohoto bodu.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Pane poslanče, ještě vás poprosím, jestli se vrátíte k řečnickému pultu. Jsou to procedurální návrhy, dám o nich hlasovat bez rozpravy. Každopádně jestliže navrhujete výměnu zpravodaje, koho jiného navrhujete. Nejprve tedy odvolání zpravodaje a koho jiného navrhujete.

Poslanec František Laudát: Děkuji. Navrhují pana Kostřicu.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Nejprve tedy dám hlasovat o procedurálním návrhu, abychom jednali o tomto bodu tak dlouho, dokud nebude projednán. Každopádně pouze do té doby, dokud nejsou pevně zařazeny další body. Potom bychom tento bod museli přerušit.

Zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro návrh, ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Je to hlasování s pořadovým číslem 75. Přihlášeno je 123 poslankyň a poslanců, pro návrh 77, proti 36. S návrhem byl vysloven souhlas.

Nyní budeme hlasovat o změně zpravodaje. Je zde procedurální návrh, abychom vyměnili zpravodaje tohoto tisku a novým zpravodajem aby se stal pan poslanec Kostřica.

Zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro návrh, ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Je to hlasování s pořadovým číslem 76. Přihlášeno je 124 poslankyň a poslanců, pro návrh 51, proti 38. Tento návrh byl zamítnut a zpravodajka pro prvé čtení zůstává.

Další přihlášený s přednostním právem je pan poslanec Kováčik, po něm pan ministr. Prosím.

Poslanec Pavel Kováčik: Děkuji za slovo, pane předsedající. Paní a pánové, je k úsměvu slyšet z úst pana kolegy Laudáta něco o obstrukci. Zní mi to jako řeč o provaze v domě oběšencově, protože jsme si tady mnohokrát zažili velmi dlouhé, pravda, velmi obsažné projevy právě z úst pana kolegy předsedy poslaneckého klubu TOP 09 Františka Laudáta a myslím si, že žádný z projevů členů a členek klubu KSČM nebyl nikdy ani tak dlouhý, ani tak obsažný, ani tak uspávající.

V tuto chvíli vzhledem k tomu, že nás skutečně zajímá věcná podstata celého toho procesu a nás, i když se to může zdát divné, skutečně zajímá, co si o tom myslí evropské instituce, nás také skutečně zajímá, jaká bude změna přístupu např. Spojených států amerických poté, co se úřadu ujal nový prezident Trump, a kterého zatím tedy názor na obdobnou dohodu je negativní, je znám, uvidíme, bude-li negativní ještě za čas, tak v této chvíli si dovolím požádat o přestávku na poradu klubu KSČM do 13. hodiny. To za prvé.

Za druhé avizuji, že jestliže tedy bude zařazen tento bod vždycky předtím, než bude záležitost doprojednána v evropských institucích, budu postupovat obdobně.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Vzhledem k tomu, že jste požádal o přestávku, já vám vyhovím a přerušuji projednávání tohoto bodu a Poslanecká sněmovna se k dalšímu jednání sejde ve 14.30 hodin. Děkuji.

(Jednání přerušeno ve 12.59 hodin.)

(Jednání pokračovalo ve 14.30 hodin.)

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Dobrý den všem. Je 14.30 a budeme pokračovat v přerušené schůzi. Na úvod mi dovolte, abych přečetl omluvy. Omlouvá se pan poslanec Martin Sedlář z pracovních důvodů dne 12. 1. mezi 14.30 až 18. hodinou, omlouvá se pan kolega poslanec Adámek od 15.30 až do konce dnešního jednacího dne z osobních důvodů, omlouvá se pan poslanec Jiří Mihola z dnešního jednání od 12.30 do konce jednací doby z pracovních důvodů, omlouvá se pan ministr Daniel Herman od 12.30 do 15 hodin z rezortních důvodů, pan poslanec David Kádner z dnešního jednání od 14.30 do konce jednacího dne z pracovních důvodů a omlouvá se pan předseda Hamáček z dnešního jednání od 16.30, a to z pracovních důvodů.

Dalším bodem podle našeho pořadu jsou

291. Ústní interpelace

které jsou určené předsedovi vlády ČR,vládě ČR a ostatním členům vlády. Dnes jsme za účasti ověřovatelů vylosovali pořadí poslanců, v němž budou vystupovat a podávat ústní interpelace, nejprve na předsedu vlády pana Bohuslava Sobotku či na vládu ČR, a to v čase od 14.30 do 16.00 hodin, na ostatní členy vlády pak od 16 do 18 hodin. Seznamy poslanců podle vylosovaného pořadí vám byly rozdány do lavic.

Nyní dávám slovo poslanci Romanu Procházkovi, který byl vylosován na prvním místě, aby přednesl ústní interpelaci na předsedu vlády ČR pana Bohuslava Sobotku. Připraví se pan poslanec Tomio Okamura.

Poslanec Roman Procházka: Tak já děkuji za slovo, pane první místopředsedo. Než začnu se svou interpelací, tak bych vám ještě velmi rád po gratuloval ke zvolení za prvního místopředsedu Sněmovny a popřál vám mnoho úspěchů ve vaší nové funkci.

Vážený pane premiére, velmi mě zajímají dopady kauzy ROP Severozápad, ve které byli mimo jiných obviněni i někteří vysoko postavení krajskí představitelé ČSSD v Karlovarském kraji. Jen připomenu, že jde o kauzu ovlivňování evropských dotací v regionálním operačním programu Severozápad, kdy bylo sděleno 24 lidem obvinění

a způsobená škoda byla vyčíslena na bezmála 14 miliard korun. Jedním z obviněných je i chebský starosta Petr Navrátil, nyní už bývalý krajský předseda ČSSD v Karlovarském kraji. Bývalý proto, že po vaší výzvě dne 16. prosince sice pozastavil svoje členství v ČSSD a odešel ze všech vnitrostranických politických funkcí, neodešel však z funkcí veřejných, k čemuž jste obviněné rovněž vyzýval.

Jste předsedou ČSSD a já se vás nyní tedy táži, jak se vaše strana hodlá popasovat s tím, že chebská buňka ČSSD i nadále podporuje na pozici starosty města obviněného člověka. A nejenom to. Zvolení zastupitelé za ČSSD jsou ochotni kvůli tomuto jedinému jménu rozbit i funkční a akceschopnou koalici ve městě. Můžete prosím vysvětlit, proč by trestně stíhaná osoba, která ohrožuje dobré jméno strany, neměla zároveň ohrožovat i dobré jméno města Chebu? Vyzvete vaše představitele k tomu, aby to neprodleně řešili? Děkuji za odpověď.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Tak. Já děkuji za dodržení času. Slovo má pan předseda vlády Bohuslav Sobotka.

Předseda vlády ČR Bohuslav Sobotka: Děkuji. Hezké odpoledne, vážené poslankyně, vážení poslanci. Já chci jenom připomenout, že tohle jsou ústní interpelace poslanců na předsedu vlády ČR. Nejsou to interpelace na předsedu sociální demokracie. Myslím si, že předmětem těchto interpelací by neměly být vnitrostranické záležitosti kterékoliv parlamentní strany. Myslím, že to je to samé, ta interpelace. Kdybych ji měl k něčemu přirovnat, kdyby třeba poslanec sociální demokracie interpeloval předsedu hnutí ANO a ministra financí Andreje Babiše nikoliv kvůli jeho činnosti na Ministerstvu financí, ale kvůli tomu, že ANO třeba zrušilo místní organizaci ANO v Opavě nebo na Brně-severu, jak jsem se dneska dočetl v novinách. To znamená, tyhle interpelace by se skutečně neměly týkat činnosti jednotlivých politických stran, ale měly by se týkat fungování vlády a činnosti vlády a činnosti předsedy vlády.

V tomto kontextu, ačkoliv na to ten dotaz nebyl, tak jenom musím říci, že vláda žádným způsobem nezasahuje do vyšetřování, které se týká kauzy ROP Severozápad. Za druhé já, jako předseda vlády nemám informace o této kauze.

Pokud jde o povahu jednotlivých obvinění, která pan poslanec zmiňoval, tak ta jsou známa zejména těm lidem, kterých se týkají. Já skutečně nemám informaci o tom, z čeho tito konkrétní jednotliví lidé byli obviněni. Je to věc policie, státního zastupitelství, pravděpodobně v budoucnu soudu, pokud se ty věci k soudu dostanou, a teprve soud bude moci rozhodnout o tom, jestli někdo spáchal, nebo nespáchal trestný čin. Takovýto výrok nemůže učinit předseda vlády a nikdo z členů vlády. Vláda prostě nezasahuje do trestního řízení v této věci a ani nemůže zasahovat podle zákonů ČR.

Pokud jde o otázku samosprávy města Chebu, musím říci to samé. Je na zastupitelích města Chebu, kdo bude starostou města Chebu. Myslím, že skutečně není věci předsedy vlády, aby komukoliv cokoliv doporučoval, koho má, nebo nemá zvolit ve městě Chebu za starostu. Já se hlásím k tomu, co jsem řekl. To je pozice, kterou dlouhodobě zastávám. Myslím si, že pokud je někdo obviněn z trestného činu,

tak by měl zvážit své setrvání ve veřejné funkci. A čím vyšší je ta veřejná funkce, tím by to setrvání měl zvážit seriózněji. Ale je to jenom otázka rozhodnutí toho daného člověka. Je to rozhodnutí toho příslušného zastupitelstva. On tuto věc musí posoudit. Já zde mohu tlumočit pouze svůj osobní názor, který je, pokud někdo je obviněn ze spáchání trestného činu, zastává v té době veřejnou funkci, tak by měl velmi seriózně zvážit, jestli by po dobu řešení této věci, šetření této věci, neměl takovouto veřejnou funkci opustit.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Děkuji panu předsedovi vlády a táži se pana poslance, zda má zájem o doplňující otázku. Má. Takže prosím, pane poslanče.

Poslanec Roman Procházka: Tak já děkuji za tu odpověď. Já jsem si vědom toho, to není přímo interpelace na předsedu vlády, ale na předsedu politické strany. Nicméně jde o etiku politického chování, takže tam jsem rád, že jste potvrdil ten názor, že by určitě v té funkci chebského starosty asi neměl být člověk, který je obviněný v korupční kauze. Děkuji.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji. Přeje si ještě reagovat pan premiér? Ne. Děkuji.

Takže další interpelace – pan poslanec Tomio Okamura, který byl vylosován na druhém místě, a připraví se paní poslankyně Věra Kovářová.

Poslanec Tomio Okamura: Vážený pane premiére, nedávno jsem se vás písemně ptal, kdy přijde na pořad jednání Sněmovny zákon o referendu, jehož přijetí si vaše vláda dala do programového prohlášení, a místo jasné odpovědi s pevným termínem jste mi napsal, jaký jste prý fanda demokracie a referenda. To mě na jedné straně na malý okamžik potěšilo, ale vašim slovům samozřejmě ani na vteřinu nevěřím, protože jste ani po dvaceti letech v politice nikdy nic takového nejen neprosadil, ale ani jste o skutečnou demokracii nikdy neusiloval. Důkazem je to, že jste vy a vaše vláda zamítli zde ve Sněmovně návrhy zákona našeho hnutí Svoboda a přímá demokracie, SPD, o referendu o přímé volbě a odvolatelnosti politiků a odmítl jste i nás zákon o přímé a hmotné odpovědnosti vrcholných politiků. Ale hlavně, prosím znovu o jasnu odpověď: Kdy dá konečně vaše koalice zákon o referendu na program Sněmovny? A kdy konečně dáte možnost projednat ve Sněmovně nás návrh zákona o zákazu výherních hracích automatů, který již dva roky schváleně odsouváte?

Stačí, když řeknete jen termín. Výmluvy a řeči kolem slyšet nepotřebuji. Po dohodě s vaším přítelem panem Kalouskem jste dokázali bleskově zařadit na program legislativní a protiústavní zmetek, zákon o střetu zájmů, který má do budoucna maskovat největší zlodějny. Takže věřím, že pokud byste chtěli, tak bez problému dokážete na pořad jednání prosadit i zákon o referendu. A znova, pane premiére opakuji, stačí, když řeknete pouze termín. Žádné řeči kolem nejsou potřeba říct. Kdy dáte na pořad schůze zákon o referendu. Do konce volebního období máme devět měsíců.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Slovo má pan předseda vlády Bohuslav Sobotka.

Předseda vlády ČR Bohuslav Sobotka: Děkuji. Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, není v sále mnoho lidí v tuto chvíli, není zde mnoho poslanců a poslankyně. Ale já myslím, že já jsem ten poslední, komu by mohl pan poslanec Okamura vyčítat, že bych měl něco proti zákonu o referendu. Já jsem vždycky, když se v této Poslanecké sněmovně hlasovalo, hlasoval pro zákon o referendu. Podporoval jsem zákon o referendu, dokonce jsem byl mnohemrát podepsán jako spolupředkladatel takového návrhu, když jsme ho tady jako sociální demokraté předkládali. Problém je, že pro tento zákon je potřeba získat ústavní většinu. Je potřeba získat ústavní většinu, a vládní koalice v této Poslanecké sněmovně ústavní většinu nemá. Zákon také musí schválit Senát. Ani tam sama o sobě vládní koalice ústavní většinu nemá. Je potřeba dosáhnout dohody, tak aby tento zákon ještě do konce volebního období získal podporu v této Poslanecké sněmovně.

My jsme ho, tuším, předložili v létě roku 2015, čili v žádném případě asi nikdo z této Poslanecké sněmovny nemůže vyčítat vládě, že by neplnila svůj program, protože v létě roku 2015 vláda ten návrh schválila, poslali jsme ho sem do Poslanecké sněmovny a tuším, že ten návrh zákona zatím ještě neprošel prvním čtením. To znamená, byla tady absolována diskuse, která bohužel zatím neskončila tím, že by se to projednávání posunulo nějak dál. Takže teď je to na Poslanecké sněmovně, je to na poslancích a poslankyních. Je potřeba, aby to mělo jasnou podporu, že to je priorita, a aby došlo k tomu, že tento zákon tady v Poslanecké sněmovně bude projednán a že bude přijat. Ale už to není jenom na vládě, je to na celé Poslanecké sněmovně.

A asi znáte tu situaci, která tady je. Vždycky když se sejde Sněmovna a projednává se program schůze, tak je celá řada různých priorit, jedna se tlačí přes druhou, opozice velmi často navrhuje různé mimořádné body, kolem kterých se potom vedou diskuse, které třeba trvají i hodně dlouho, což je samozřejmě legitimní právo opozice, ale pak se velmi často už nedostane na to, abychom projednávali vládní návrhy zákonů. Chci třeba připomenout diskusi, kterou jsme tady absolvovali v úterý, kdy jsme tady seděli celé úterní odpoledne, aniž by tato Poslanecká sněmovna schválila jediný návrh zákona. Takže je potřeba také racionálně hospodařit s časem, který má Poslanecká sněmovna k dispozici.

A protože pan poslanec Okamura ve své interpelaci nezmínil jenom referendum, ale zmínil také zákon o střetu zájmů, tak bych chtěl jasné reagovat. Já jsem přesvědčený o tom, že je dobré, že jsme zpřísnili zákon o střetu zájmů. Je to zatraceně potřeba, protože přibývá velmi bohatých lidí, kteří vstupují do politiky, ale nechtějí se rozloučit současně se svým podnikáním a to není dobré. Myslím, že je potřeba si vybrat. Buď někdo zastává veřejnou funkci, hájí veřejný zájem, reprezentuje občany, anebo podniká, nebo vlastní média. A já myslím, že je potřeba přispět k tomu, aby tady nevznikal neprůhledný propletenec, který bude zakládat podezření ze střetu zájmů. A pokud to nedokáže řešit politická kultura, pokud v naší zemi neplatí nepsané pravidlo, které by všichni respektovali, že když jdu do politiky, stanu se ministrem, automaticky končím s podnikatelskými aktivitami, pokud tady není takto

vysoká politická kultura, tak je potřeba, abychom měli jasně nastavená pravidla. Koneckonců zákon o střetu zájmů neřeší jenom podnikání ministrů. Tam jsou i prohlášení o majetku, která předkládají veřejní činitelé na začátku své funkce. Je tam registr, ze kterého budou zřejmě obsahy všech prohlášení o střetu zájmů. To znamená, je tam celá řada významných zlepšení.

Já jsem rád, že se podařilo zákon o střetu zájmů v této Poslanecké sněmovně schválit. Koneckonců to byla také významná součást vládního programu. Jsem přesvědčen, že není dobré, když ministr, který disponuje obrovským množstvím informací, podniká, že není dobré, když ministr, který schvaluje pravidla hry, ovlivňuje zákony, ovlivňuje dotační pravidla, současně podniká, když jeho firmy se hlásí do veřejných zakázek, když jeho firmy dostávají státní nebo evropské dotace. Tohle prostě není v pořádku. Jsem rád, že Poslanecká sněmovna přispěla k tomu, abychom tady měli přísnější zákon, který bude omezovat podnikatelské aktivity ministrů. Myslím si, že tím, jak bohatí lidé, velmi bohatí lidé, stále více vstupují do politiky nejenom v České republice, ale také v dalších zemích Evropské unie, tak si myslím, že i další státy v rámci Evropy budou muset tato pravidla schvalovat.

Takže reagую na otázku, která se týkala referenda, a reaguju také na to, co zde řekl pan poslanec Okamura, pokud jde o zákon o střetu zájmů.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Děkuji předsedovi vlády. Ptám se pana poslance – má zájem o doplňující otázku.

Poslanec Tomio Okamura: Pane premiére, já jsem se na to ale neptal, takže zopakuji znova dotaz: kdy dáte na pořad zákon o referendu a kdy přesně ho letos prosadíte, když jsou v říjnu volby. Stačí, když řeknete termín, řeči nejsou třeba.

Tento týden jsem v úterý navrhl, abychom zákon o referendu zařadili pevně do programu Sněmovny na příští týden, a vaši poslanci hlasovali proti, takže návrh neprošel. Proč se tak brání zákonu o referendu? Proč jste tedy obelhal občany a dával jste před třemi lety zákon o referendu do programového prohlášení vlády? Sám víte, že jestli se zákon nebude neprodleně projednávat, tak se již do konce volebního období nestihne přijmout.

A k tomu, co jste tady říkal, tak jste v podstatě jenom potvrdil, že jste mimořádně slabým premiérem, který nedokáže nalézt shodu, nedokážete se domluvit. Navíc, teď jsem vám řekl, že sám tady manipulujete informacemi, vy jste teď v úterý, vaše vláda hlasovala proti tomu návrhu, hlasovali jste i proti našemu návrhu zákona o referendu, proti návrhu na odvolatelnost politiků a jejich hmotnou odpovědnost, a to by bylo systémové řešení střetu zájmů, ne schovávat firmy někam do svěřeneckých fondů.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Pan premiér má zájem o doplňující odpověď.

Předseda vlády ČR Bohuslav Sobotka: Děkuji. Vážení paní poslankyně, vážení páni poslanci, já jsem především rád, že jsem premiér, který má výsledky. Tahle země má nejnižší nezaměstnanost v rámci Evropské unie. Máme hospodářský růst tří

roky po sobě, máme největší rozpočtový přebytek, tuším, za 25 let. Tohle jsou výsledky. Těší mě, že roste minimální mzda, že rostou mzdy a platy v České republice. Konečně se zvyšuje životní úroveň. Konečně letos bude normální valorizace penzí.

A myslím si, že při vší úctě pan poslanec, který vedl politickou stranu, která se mu vzápětí rozpadla poté, když se dostala do této Poslanecké sněmovny, tak asi těžko může hovořit o tom, kdo je slabý nebo není slabý předseda. Jemu se to předsednictví také úplně nepovedlo v rámci jeho politické strany.

Chtěl bych jasně říci, že vláda má ve svém programovém prohlášení zákon o referendu, před rokem jsme ho sem poslali, to znamená, vláda ho schválila, poslali jsme ho sem. Teď je strašně důležité, aby se ve Sněmovně našla shoda, ten zákon se konečně doprojednal, Sněmovna ho schválila, abychom tady našli ústavní většinu. Určitě si jako předseda vlády přeji, abychom do konce volebního období zákon o referendu měli, stejně jako si přeji, abychom ještě stihli schválit zákon, který se týká rozšíření pravomoci Nejvyššího kontrolního úřadu a který také bude vyžadovat ústavní většinu.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. S další interpelací vystoupí paní poslankyně Věra Kovářová, připraví se pan poslanec Ladislav Šincl.

Poslankyně Věra Kovářová: Vážený pane premiére, opět se na vás obracím ve vči vysokorychlostního připojení k internetu, které mělo být rozšířeno v řadě oblastí České republiky za pomocí evropských peněz. Konkrétně jde o 14 mld. korun. Bohužel, tyto prostředky se stále nečerpají a optimistické nejsou ani nejnovější informace. Vláda sice 5. října loňského roku schválila dva klíčové materiály, jednak národní plán rozvoje sítí nové generace a potom návrh zákona o opatřeních ke snížení nákladů na zavádění vysokorychlostních sítí elektronických komunikací, vypadá to ale, že tím situace nebyla zachráněna. Říkám to například proto, že první dotační výzva, která měla být vypsána v prosinci, se odsunula na leden, ale spory s odbornou veřejností ohledně vymezení bílých míst ji pravděpodobně pozdrží zhruba do března.

V odpovědi na moji poslední interpelaci loni v listopadu jste uvedl, že teď se připravují implementační dokumenty, jako například hodnotící kritéria projektů a návrh výzvy, dále se dokončuje identifikace intervenčních oblastí, do kterých může být směrována podpora. Ptám se vás proto, pane premiére: Daří se tyto přípravy, nebo nikoliv? Existuje v tuto chvíli termín vypsání výzev, za který se vláda může postavit? Byla už rozhodnutí o bílých místech přijata a nejde v celém neustále se prodlužujícím příběhu o selhání resortu Ministerstva průmyslu a obchodu, kvůli kterému Česká republika o 14 miliard nakonec může přijít? Proto se vás ptám, co uděláte pro to, aby se tak nestalo. A doufám, pane premiére, že odpovíte na můj dotaz tedy ve vči internetového připojení, a ne například na téma sociální bydlení, jako jste to udělal v případě pana poslance Okamury. Děkuji.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Já také děkuji. Slovo má pan předseda vlády Bohuslav Sobotka.

Předseda vlády ČR Bohuslav Sobotka: Děkuji. Vážený pane místopředsedo, vážené poslankyně, vážení poslanci, chci především poděkovat paní poslankyni Kovářové za její trvalý zájem o tuto problematiku, protože si myslím, že pro vládu je důležité, aby opozice kontrolovala její činnost a připomínala jí její vlastní priority. Takže to je věc, kterou v každém případě ocenjuji pozitivně. Ačkoliv bych velice rád mluvil také o otázce sociálního bydlení, které pokládám za hodně důležité, rád bych to ještě dotáhl do konce, tak budu mluvit o internetu. A vzhledem k tomu, že je to poměrně odborná věc, tak si dovolím vycházet z písemného podkladu, který v tuto chvíli mám k dispozici, a chtěl bych z něho alespoň některé věci citovat.

Vláda 5. října schválila dva klíčové dokumenty tady v této věci. To platí. Národní plán rozvoje sítí nové generace a návrh zákona opatření ke snížení nákladů na zavádění vysokorychlostního internetu. Pokud jde o schválení národního plánu rozvoje sítí nové generace, tohle bylo důležité pro naplnění předběžné podmínky pro účely implementace speciálního cíle, to znamená operačního programu Podnikání a inovace pro konkurenceschopnost, s názvem zvětšit pokrytí vysokorychlostním přístupem k internetu. Tohle je klíčový cíl. Předběžná podmínka byla naplněna, Evropská komise národní plán rozvoje sítí nové generace schválila 9. prosince loňského roku, to znamená, 9. prosince máme souhlas Evropské komise. Na tenhle cíl, který jsem zmínil, a který zmíňovala i paní poslankyně, je alokováno 521 mil. eur, to znamená přibližně 14 mld. korun.

Tak jak jsem požádal o informace na Ministerstvu průmyslu, v současné době je dokončována podoba výběrových kritérií na základě připomínek odborné veřejnosti. Probíhají práce na přípravě pozměněného návrhu intervenčních oblastí, kam by měly směřovat dotační prostředky. Tento návrh bude podroben veřejné konzultaci s trváním cca čtyř týdnů s předpokladem zahájení v únoru letošního roku. Jsou zpracovávány ostatní průvodní dokumenty potřebné pro první výzvu k předkládání žádostí o dotační podporu. Na této dokumentaci spolupracuje rovněž Český telekomunikační úřad. Pokud jde o vyhlášení výzvy, tak to je plánováno po zpracování výsledků veřejné konzultace a byl jsem informován, že tato výzva by měla být s velkou pravděpodobností vyhlášena v průběhu měsíce března tohoto roku. Čili indikuje k dnešnímu dni Ministerstvo průmyslu a obchodu, že by v březnu mohla být ještě vyhlášena výzva, která se týká tohoto operačního programu. Já to pokládám za důležité z hlediska toho, abychom skutečně ty peníze stihli utratit.

A jenom mi dovolte, ještě mám chvíličku času, pár poznámek k té druhé věci a to je zákon o opatřeních ke snížení nákladů na zavádění vysokorychlostních sítí elektronických komunikací. Jsem rád, že ten návrh už tady prošel prvním čtením, to znamená, je na tom lépe než zákon o referendu. Je projednáván ve výborech. Mám informaci, že hospodářský výbor přerušil projednávání tohoto návrhu, měl by se k němu vrátit 23. ledna letošního roku. Čili já pokládám za důležité, aby se nám povedlo tento návrh zákona projednat a schválit v Poslanecké sněmovně v každém případě ještě do konce tohoto funkčního období, aby to tady po nás nezůstalo jako dluh. A chci slíbit Poslanecké sněmovně i paní poslankyni, že určitě jako předseda vlády se budu zajímat o to, aby byly dodrženy ty termíny, které avizuje Ministerstvo průmyslu.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Má paní poslankyně zájem o doplňující dotaz? Prosím.

Poslankyně Věra Kovářová: Pane premiére, děkuji za odpověď. Děkuji samozřejmě také za ujištění a moc si přeji, aby tento příběh, který pro české úřady, především Ministerstvo průmyslu a obchodu, nevyzvívá moc lichotivě, dopadl dobrě. A snad k tomu trochu dopomohou mé další interpelace v této věci, které avizuji. Nechat si proklouznout byť jen část z oněch evropských 14 mld. mezi prsty by bylo velkou chybou a věřím, že si to vy, pane premiére a snad i pan ministr Mládek dobrě uvědomujete.

Děkujete mi již poněkolikáté za můj zájem. Věřte mi však, že bych byla radši, abych vás již v této věci interpeloval nemusela, neb vysokorychlostní internet je skutečně budoucností pro tuto zemi. Děkuji.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Také děkuji. Prosím pana premiéra.

Předseda vlády ČR Bohuslav Sobotka: Děkuji. Vážené poslankyně, vážení poslanci, myslím si, že klíčové pro to, aby tento příběh byl úspěšný, bude, pokud Ministerstvo průmyslu, respektive příslušný operační program bude schopen nastavit jasné kritéria, na základě kterých bude možné vyhlásit výzvu. Čili jakmile bude vyhlášena výzva, tak si myslím, že to je významný milník, pokud jde o čerpání těchto příslušných prostředků. A možná pak už nebudou potřeba další interpelace na půdě Poslanecké sněmovny, pokud už se dostaneme v té fázi využití evropských prostředků takto daleko.

Musím říci, že to není úplně jednoduchý proces. Řada věcí nebyla v minulosti připravena, vyžaduje to velkou koordinaci několika institucí, vyžaduje to velké zapojení privátního sektoru, který má samozřejmě velmi často rozdílné zájmy v těch svých jednotlivých segmentech, a musí Ministerstvo průmyslu a Český telekomunikační úřad hledat nějakou maximální možnou míru shody, tak aby ty parametry, kritéria a postupy nebyly ze strany i tržních subjektů rozporovány. Takže doufeme, že ty termíny, které avizuje Ministerstvo průmyslu, budou realistické, že dojde v březnu k vyhlášení výzvy, a určitě jako předseda vlády se o to budu nadále zajímat.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Já poprosím, pane poslanče, než vám dám slovo, jenom na stenozáznam upravím, že pan předseda Hamáček se neomlouvá z jednání, je přítomen. A upřesním omluvu pana poslance Davida Kádnera, který se omlouvá od 14.30 hodin do konce jednacího dne z pracovních důvodů a pana ministra Mariána Jurečky, který se omlouvá od 16.30 hodin z pracovních důvodů.

Prosím, máte slovo.

Poslanec Ladislav Šinc: Vážený pane premiére, obracím se na vás ve věci problematiky strukturálně postižených regionů, mezi něž patří Ústecký kraj,

Karlovarský kraj a Moravskoslezský kraj. Jelikož pocházím z Moravskoslezského kraje, tak mě speciálně zajímá tento kraj a karvinský region, který patří k okresům s nejvyšší nezaměstnaností v zemi. Jednou z deklarovaných vládních priorit je snižování sociálních a ekonomických nerovnosti v zemi. Jedním z řešení pro zlepšení hospodářské situace pro tento kraj a region je vytvoření nových pracovních míst. Tato nová pracovní místa měla přinést například nová průmyslová zóna v lokalitě Barbora, která měla pomoci řešit zdejší vysokou nezaměstnanost a zmírnit hrozbu propouštění ve společnosti OKD.

V září 2014 jste navštívili karvinský region a přislíbil jste zde jednoznačnou podporu výstavbě nové průmyslové zóny Nad Barborou. Dle vašich slov mělo najít práci zhruba od dvou do pěti tisíc lidí. Rekl jste, že Karviná a Karvinsko jsou vaší prioritou, protože tady je nezbytné rychle nabídnout lidem práci jinde než v těžbě, kterou OKD nepochybňuje postupně ještě více utlumí. Bohužel zatím zde průmyslová zóna Nad Barborou připravena není. Mám proto na vás otázku. Každý den v karvinském regionu potkávám řadu lidí evidovaných na úřadu práce, kteří by rádi pracovali, ale nemají kde. Proto se vás chci zeptat, kdy slibovaná zóna Nad Barborou podle vás už bude, a jaká konkrétní opatření a cíle tato vaše vláda chystá ke zlepšení hospodářské situace v tomto kraji. Byl bych moc rád za upřímnou odpověď. Děkuji.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Také děkuji. Slovo má pan předseda vlády Bohuslav Sobotka.

Předseda vlády ČR Bohuslav Sobotka: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, chtěl bych poděkovat panu poslanci Šinclovi za jeho zájem o informace k problematice přípravy a rozvoje strategické průmyslové zóny Nad Barborou. Skutečně platí, že ta zóna je připravována ve vazbě na restrukturalizaci hospodářsky slabých regionů, konkrétně regionu Karviná v Moravskoslezském kraji. Příprava této strategické průmyslové zóny byla schválena usnesením naší vlády, respektive, pardon, byla schválena usnesením vlády, to byla ještě vláda Jiřího Rusnoka, 30. října roku 2013, a naše vláda potom na to navázala aktualizovaným usnesením vlády 22. července roku 2015. Tato průmyslová zóna je připravována v rámci programu na podporu podnikatelských nemovitostí a infrastruktury. Správcem tohoto programu je Ministerstvo průmyslu a obchodu, příjemcem dotace je Moravskoslezský kraj a zdrojem financování by měl být zvláštní účet Ministerstva financí.

Jednou z podmínek vydání registrace této konkrétní dotační akce je doložení územních rozhodnutí v právní moci hlavních staveb technické a dopravní infrastruktury. Příjemce dotace musí v tomto případě doložit čtyři územní rozhodnutí. Bohužel ve třech případech z těchto čtyř územních rozhodnutí došlo v průběhu procesu územních řízení k připomínkám a odvoláním ze strany účastníků a územní rozhodnutí v právní moci nebyla dosud doložena. Bez získání územních rozhodnutí v právní moci nemůže Moravskoslezský kraj pokračovat v další přípravě a výstavbě staveb dopravní a technické infrastruktury této průmyslové zóny. To je jedna poznámka.

Druhá poznámka. Vzhledem k tomu, že nabivatelem této dotace a vlastně subjektem, který by měl zorganizovat přípravu vzniku této průmyslové zóny, je Moravskoslezský kraj, tak je velmi důležité, aby i nové vedení Moravskoslezského kraje vzešlé z voleb do krajů v loňském roce se přihlásilo k realizaci této akce a také bylo aktivní, pokud jde o přípravu realizace této akce. Já to vnímám tak, že minulé vedení Moravskoslezského kraje mělo vznik průmyslové zóny jako svoji prioritu, ale v tuto chvíli nemám informace o tom, jestli je vznik této průmyslové zóny také prioritou pro nové vedení Moravskoslezského kraje.

Osobně nemám co měnit na těch prohlášeních, která jste citoval, která jsem učinil v době, kdy jsem navštívil Karvinou. Jsem přesvědčený o tom, že vláda musí připravit podmínky pro vznik nových pracovních míst v tomto regionu. Je to dlouhodobý úkol, ale je potřeba, abychom se snažili maximálně tu přípravu zkrátit a aby byly vytvořeny podmínky pro vznik nových společností, nových firem, nových provozů právě tady v tomto regionu s perspektivou zaměstnat propouštěné zaměstnance z postupně utlumovaného OKD.

Chci jenom ještě zmínit, že pro vládu je řešení situace v souvislosti s útlumem OKD jednou z klíčových priorit. My jsme se hodně zabývali tou otázkou, která se týká tedy OKD. Za prvé jsem rád, že se podařilo schválit zákon o předčasných odchodech do důchodu pro horníky, kteří pracovali pod zemí. Tam došlo k výraznému zkrácení věku pro odchod do důchodu. Jsem také rád, byť ve vládě ta debata nebyla jednoduchá, že jsme prosadili sociální příspěvek, speciální sociální příspěvek, který může být vyplácen až tři roky pro lidi, kteří odejdou z OKD. Třetí věc, která myslím je důležitá pro to, aby ten útlum byl postupný a aby se OKD dokázalo vyrovnat se současné situaci, je také půjčka, která byla poskytnuta společnosti OKD s podporou vlády právě na to, aby se dokázalo vyrovnat s touto současnou situací a podařilo se zorganizovat postupný útlum. Pro region je klíčové, aby k uvolňování pracovníků z OKD docházelo postupně v několikaletém horizontu, tak abychom byli schopni na to reagovat v oblasti aktivní politiky zaměstnanosti.

A ačkoliv, a to je možná poslední poznámka, ačkoliv dneska Moravskoslezský kraj eviduje zhruba deset tisíc volných pracovních míst, tak samozřejmě klíčová jsou pracovní místa, která jsou v nějaké reálné dostupnosti tohoto regionu, a klíčová jsou pracovní místa, která z hlediska kvalifikačních požadavků mohou vyhovovat struktury propouštěných zaměstnanců z OKD. Takže nelze jenom mechanicky porovnávat počet volných pracovních míst v regionu Moravskoslezského kraje, ale je potřeba se soustředit také na místa, která jsou k dispozici v regionu.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Děkuji předsedovi vlády. Ptám se pana poslance – má zájem o doplňující otázku? Prosím.

Poslanec Ladislav Šinc: Děkuji, pane premiére, za odpověď. Opravdu musím říct, že jsme rádi, že se podařilo prosadit dřívější odchod horníků do důchodu a speciální příspěvek pro nezaměstnané horníky, kteří by odešli z OKD z důvodu propouštění. Nicméně je tam i řada dalších lidí, nejenom horníků OKD, a ti jsou také zde evidováni na úřadu práce.

Ale chtěl bych jenom říct, že důsledkem sociálně-ekonomické nerovnosti těchto rozdílů mezi regiony a zdejší vysoké nezaměstnanosti je i to, že každý rok odchází z tohoto regionu tisíce mladých lidí. Nejvyšší úbytek obyvatel zaznamenal okres Karviná. Zde šlo o pokles 2 031 lidí, který zde byl v minulém roce, a bylo to vyšší číslo než jakýkoliv údaj ve všech krajích České republiky, v jakémkoliv kraji České republiky. Dalším důsledkem je pak i to, že zde paradoxně ubývá i dětí nastupujících do základních škol a pak dochází i k propouštění učitelek atd. Situace prostě není tady v našem regionu vůbec lehká a jednoduchá.

Já vám chci poděkovat za vaši snahu, ale chtělo by to ještě podle mě (upozornění na čas) trošku více přidat. Děkuji.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Já také děkuji. Slovo má pan předseda vlády.

Předseda vlády ČR Bohuslav Sobotka: Děkuji. Já bych možná ještě k té celé věci doplnil. Jednak rozumím tomu, co říkal pan poslanec Šincl, protože situace konkrétně v Karviné, na Karvinsku opravdu není jednoduchá. Je to ale součást řešení, které musí být formulováno a směrováno ke všem regionům, které jsou strukturálně postižené. A já jsem rád, že vláda 9. ledna letošního roku konečně odsouhlasila strategický rámec hospodářské restrukturalizace Ústeckého, Moravskoslezského, Karlovarského kraje. Ten materiál připravilo Ministerstvo pro místní rozvoj ve spolupráci i s vládním zmocněncem pro strukturálně postižené regiony a v tuto chvíli budeme chystat konkrétní akční plán, to znamená konkrétní opatření, která budou směrovat k řešení těch tíživých otázek, které i pan poslanec Šincl zmiňoval. To znamená, není to jenom otázka vytváření nových pracovních míst, ale je to také otázka podpory vzdělávání v daných regionech, řešení otázky sociálně vyloučených lokalit, zlepšování situace v oblasti životního prostředí. Čili máme tady v tuhle chvíli strategický rámec a teď se budou vláda a vládní úřady soustředovat na to, abychom připravili konkrétní akční plán, který už bude obsahovat jednotlivá opatření. Bude obsahovat také financování tady těchto jednotlivých kroků a byl bych rád, kdyby ještě naše vláda byla schopna tento akční plán připravit a schválit. A samozřejmě chceme postupovat i v těsné součinnosti s kraji a samosprávami v těchto regionech.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Děkuji předsedovi vlády. S další interpelací vystoupí pan poslanec Igor Jakubčík a připraví se pan poslanec Sed'a.

Poslanec Igor Jakubčík: Děkuji. Přeji krásné odpoledne. Vážený pane premiére, můj dotaz bude velmi krátký, ale myslím si, že v dnešní rozjířené době velmi důležitý. Dotaz se týká tématu kybernetické bezpečnosti. Co vláda v této oblasti dělá a jaká opatření připravila pro zajištění kybernetické bezpečnosti v České republice? Děkuji.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Slovo má pan předseda vlády.

Předseda vlády ČR Bohuslav Sobotka: Děkuji. Vážené poslankyně, vážení páni poslanci, když jsem tady v této Poslanecké sněmovně už před delší dobou předkládal zákon o kybernetické bezpečnosti jako novou právní normu, která by upravila otázku zajištění bezpečnosti a zajištění ochrany kritických systémů před útoky hackerů, tak to ještě rozhodně nebylo téma, které by plnilo první stránky novin, a nebylo to ještě v té době téma, které by tedy každý den vytvářelo headliny na informačních serverech. Ale ukazuje se, že jsme udělali dobré, protože jsme tady včas v Poslanecké sněmovně schválili dobrý základ, to znamená, máme zákon o kybernetické bezpečnosti. Stejně tak v době, kdy současný ředitel Národního bezpečnostního úřadu vytvářel tu část NBÚ, která se začala zabývat kybernetickou bezpečností, to už je tuším sedm nebo osm let zpátky, tak v té době to také nebylo něco, co by bylo úplně populární a úplně vnímané jako to, co je moderní a čemu je potřeba věnovat absolutní prioritu. Přesto se ukázalo, že to tehdy v rámci NBÚ bylo správné a strategické rozhodnutí.

Já to říkám proto, že tady máme na co navazovat, máme na co stavět, můžeme navázat na práci, která byla odvedena v rámci Národního bezpečnostního úřadu, a můžeme navázat na to, co už udělala naše vláda, pokud jde o zákon o kybernetické bezpečnosti. Nejenom že jsme tady prosadili nový zákon, který nabyl účinnosti 1. ledna roku 2015, ale naše vláda připravila novelu zákona o kybernetické bezpečnosti, která shodou okolností včera prošla tady prvním čtením v Poslanecké sněmovně. Reagujeme jednak na evropskou směrnici, která by měla zajistit v rámci evropské spolupráce vysokou úroveň bezpečnosti sítí a informačních systémů v rámci Evropské unie, ale také v návrhu té novely rozšiřujeme působnost stávajícího zákona o kybernetické bezpečnosti na provozovatele základních služeb i správce a provozovatele informačních systémů základních služeb, kteří působí v těch klíčových odvětvích infrastruktury, jako jsou energetika nebo třeba doprava. Rozšíření se týká také klíčových poskytovatelů digitálních služeb, jako jsou třeba platformy pro elektronické obchodování a jako jsou vyhledávače. Čili pro ty nově zahrnuté skupiny, které navrhoje zahrnout novela, budou platit povinnosti zákona o kybernetické bezpečnosti. Budeme od nich vyžadovat, aby přijaly odpovídající kroky, které eliminují bezpečnostní rizika, oznamovaly případné kybernetické incidenty Národnímu bezpečnostnímu úřadu.

Chci také říci, že vláda s účinností k 1. únoru letošního roku jmenovala vládním zmocněncem pro oblast kybernetické bezpečnosti pana Dušana Navrátila, který v současné době působí jako ředitel Národního bezpečnostního úřadu, a jeho úkolem bude vytvořit Národní úřad pro kybernetickou a informační bezpečnost, který se vyčlení z Národního bezpečnostního úřadu v souladu s vládní prioritou, kterou je maximálně akcelerovat připravenost České republiky na problematiku kybernetických hrozob. A opět jsem velice rád, že toto rozhodnutí, které jsme učinili, to znamená vytvoření samostatného Národního úřadu pro kybernetickou informační bezpečnost, je něco, čím naprostě včas a naprostě v souladu s analýzou aktuálních rizik směřujeme k připravenosti České republiky na rizika, která patří k moderní informační společnosti.

Koneckonců i audit národní bezpečnosti, který jsme realizovali, jasně avizoval, že právě otázka kyberútoků je něco, čemu vláda musí věnovat zvýšenou pozornost. My

jsme také schválili, nebo vláda souhlasila s tím, aby NBÚ začal připravovat výstavbu nové budovy, která by právě v budoucnu měla sloužit tomuto Národnímu úřadu pro kybernetickou informační bezpečnost, ta nová budova by měla být postavena v Brně – Černých polích.

A poslední věc možná, kterou bych chtěl zdůraznit. Posiluje se trend elektronizace státní a veřejné správy. V průmyslu začíná v zásadě digitální revoluce. Průmysl 4.0. Tohle samozřejmě všechno bude vytvářet mnohem větší pole pro potenciální útoky, které budou ohrožovat bezpečnost, mohou ohrožovat citlivá data, ale mohou ohrožovat také fungování citlivých systémů. Cíli i v důsledku digitalizace a pokročilé elektronizace státní správy je strašně důležité, abychom se prioritně kybernetické bezpečnosti věnovali.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Děkuji předsedovi vlády. Ptám se pana poslance, jestli má zájem o doplňující otázku. Prosím, máte slovo.

Poslanec Igor Jakubčík: Vážený pane premiére, děkuji. Myslím si, že vznik tohoto nového úřadu je velmi potřebný. Mě by ještě zajímala jedna věc. Národní úřad pro kybernetickou informační bezpečnost je úřadem řekněm civilním, ale současně se kyberbezpečností a kyberkriminalitou zabývá i Vojenské zpravodajství. Myslím, že by bylo vhodné, aby došlo k určité koordinaci těchto dvou služeb. Vím, že určité kroky se zde už nějakým způsobem dějí, že k částečné koordinaci dochází a bude docházet, ale chtěl bych vědět, jestli tato koordinace bude řízena přímo vládou, či to budou jednotlivé složky, které budou navzájem spolupracovat.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Slovo má pan předseda vlády.

Předseda vlády ČR Bohuslav Sobotka: Ano, ty věci jdou relativně rychle. Relativně rychle také přibývají rizika, na která musíme jako vláda reagovat. Proto jsme v tuto chvíli iniciovali dva legislativní procesy, které vlastně probíhají paralelně. Ted' tady v Poslanecké sněmovně je novela zákona o kybernetické bezpečnosti, ale současně je tady také novela zákona o Vojenském zpravodajství. Myslím si, že je důležité, abychom využili toho, že obě tyto normy měníme a projednáváme současně, abychom se ujistili, že dojde k dostatečně přesné definici kompetencí obou těchto institucí. Cíli tady jsem jednoznačně připraven jako předseda vlády podpořit dobrou komunikaci mezi Národním bezpečnostním úřadem v tuto chvíli a jeho vládním zmocněncem a Vojenským zpravodajstvím a Ministerstvem obrany, abychom prostě během projednávání tohoto návrhu zákona tady v Poslanecké sněmovně dosáhli toho, že se budeme moci spolehnout na jasné rozdělení odpovědnosti mezi tyto dvě klíčové instituce. Myslím, že je důležité, abychom si uvědomili, že Národní bezpečnostní úřad, potenciálně ten nový Úřad pro kybernetickou informační bezpečnost, skutečně má zaměření směrem k civilnímu sektoru, firemnímu sektoru, a pokud jde o kompetence Vojenského zpravodajství, to je věc kybernetické obrany, a tady to musí směřovat jednoznačně k té speciální bezpečnostní oblasti.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. S další interpelací vystoupí pan poslanec Antonín Sed'a, připraví se paní poslankyně Langšádlová.

Poslanec Antonín Sed'a: Děkuji, pane místopředsedo. Vážený pane premiére, osobně si uvědomuji, že valorizace penzí je složitou záležitostí s dopadem do státního rozpočtu. Na straně druhé je nutno si uvědomit, že drtivá většina seniorů nemá velké úspory, řada z nich si němůže přivydlat a většina žije pouze z důchodů. A připomenu, že snížení valorizace penzí v době hospodářských problémů snížilo životní úroveň a hlavně snížilo základnu pro budoucí valorizaci penzí. Proto se také stalo, že tato vláda, která vrátila výši valorizace do původní výše, snesla kritiku za valorizaci v desítkách korun. A přidání o více jak 300 korun průměrně po navýšení vládou se také nesetkalo u řady seniorů s pozitivním ohlasem.

Vážený pane předsedo vlády, proto se chci zeptat, jaké kroky hodláte do konce funkčního období této vlády přjmout zejména ke zlepšení situace našich seniorů a jakou máte představu o možné výši penze vůči průměrné mzdě, aby nedocházelo k poklesu životní úrovni našich seniorů. Děkuji za vaše odpovědi.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Slovo má pan předseda vlády.

Předseda vlády ČR Bohuslav Sobotka: Vážený pane místopředsedo, vážené poslankyně, vážení poslanci, tohle je skutečně velmi vážné téma. Skoro těch necelých pět minut, které mám teď na odpověď, si myslím, že na to nebude stačit, a proto se soustředím alespoň na některé podstatné otázky.

Za prvé já naprostě souhlasím s tím, že ta valorizace, která byla 40 korun, nebyla dostatečná valorizace. Vláda se tehdy ocitla v pasti legislativy, platil zákon, který nám bohužel neumožnil, abychom zvedli penze více. To znamená, soustředili jsme se na to, co jsme mohli udělat, a proto jsme také vyplatili všem seniorům a penzistům 1 200 korun, abychom kompenzovali tu nízkou 40korunovou valorizaci penzí, která tady byla v roce 2016. Čili to je věc, kterou jsme museli udělat. Ale také jsme se okamžitě soustředili na změnu pravidel, aby už se to s těmi 40 korunami neopakovalo. Jsem rád, a chci poděkovat i této Sněmovně, že se tady loni podařilo schválit změnu pravidel, že jsme to schválili včas na jaře, to znamená, že jsme dokázali zvědnot limit pro valorizaci penzí, kde má vláda možnost úvahy, až na 2,7 %. To znamená, že odteď už vláda má možnost do 2,7 % valorizovat důchody na základě svého rozhodnutí. Kdybychom tuhle možnost ze zákona měli před dvěma lety, tak nedošlo ke 40korunové valorizaci, ale ta valorizace byla výrazně vyšší. Díky tomu, že máme nový zákon, nová pravidla, tak letošní valorizace bude těch 308 nebo 309 korun v průměru, což už je výrazně lepší, než 40 korun, které byly před rokem.

Ale to, co je alarmující, je, že nám neustále klesá poměr mezi průměrným důchodem a průměrnou mzdou a v situaci, kdy naštěstí a díky bohu ekonomika roste a rostou mzdy, tak hrozí riziko, že ten poměr mezi mzdou, průměrným důchodem a průměrnou mzdou bude dále klesat. To znamená, potřebujeme takové opatření, které by stabilizovalo podíl průměrného důchodu na průměrné mzdě alespoň nad 40 procenty. Pokud neuděláme teď žádné opatření z hlediska pravidel valorizace, tak

hrozí, že se průměrný důchod postupně dostane pod 40 % průměrné mzdy a bude dále průměrný důchod klesat.

Proto podporuji ten návrh, který vzešel z důchodové komise, abychom ještě upravili schéma valorizace. Chci, aby to udělala ještě tato Poslanecká sněmovna, bylo by dobré, kdybychom se na tom dokázali dohodnout. To znamená, že by za prvé valorizace důchodů nebyla podle jedné třetiny růstu mezd, ale byla podle 50 % růstu mezd. To znamená, že by se více zohlednil růst mezd ve valorizaci penzí. A druhá změna by se týkala toho, že by indexace podle cen, která je dneska ve výši 100 % inflace, tak se posuzovaly dva indexy. Jeden index obecné inflace a druhý index takzvané důchodcovské inflace. To znamená, podle růstu indexu životních nákladů domácností důchodců. Čili budou tady dva indexy, jeden index obecný, jeden index, který se bude týkat čistě domácností důchodců, a vláda bude moci zohlednit ten výhodnější index, který bude pro seniory. Takže dva parametry změny v systému valorizace penzí.

Podle našich propočtů, které máme k dispozici, pokud by se nám podařilo takhle ten systém valorizace penzí nastavit, tak by to vedlo k tomu, že se nám podaří stabilizovat podíl průměrného důchodu k průměrné mzdě v příštích letech nad 40 %. To bych pokládal za strašně důležité, protože bychom tím vlastně zastavili pokles životní úrovně seniorů. A pokud budeme mít i peníze na valorizaci důchodů v příštích letech, což mimo jiné bychom rádi využili i ten rozpočtový přebytek na to, abychom posílili důchodový účet, tak si myslím, že je tady velká šance na to, aby se zlepšila situace důchodců i v rámci každoročních valorizací. Čili toto je návrh, který v tuto chvíli diskutujeme ve vládní koalici. Pokud bychom se na tom dokázali shodnout, tak si myslím, že by to pro důchodce mohlo znamenat další pozitivní změnu.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Ptám se pana poslance, jestli má zájem o doplňující otázku. Má, prosím, máte slovo.

Poslanec Antonín Sed'a: Děkuji, pane premiére, za vaši obsáhlou odpověď. Máte pravdu, já jsem úplně zapomněl na tu kompenzaci 1 200 korun v roce 2016 a obávám se, že i řada seniorů na to zapomněla.

Já jsem se chtěl zeptat najinou věc. Když už se bavíte ve vládní koalici o tom, jak změnit zákon, a já rozhodně souhlasím s tím návrhem, tak vidím ještě jako velký problém problematiku starodůchodců. Já jako poslanec a určitě moje kolegyně a kolegové řeší řadu problémů, kdy ti starodůchodci, protože měli v minulosti nízké mzdy, mají opravdu daleko nižší důchody, než mají novodůchodci. Chtěl jsem se zeptat, jestli i v tom návrhu počítáte řekněme s nějakou větší valorizací pro tyto starodůchodce. Děkuji.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Taky děkuji a slovo má pan předseda vlády.

Předseda vlády ČR Bohuslav Sobotka: Děkuji. Vážený pane poslanče, vážené poslankyně, vážení poslanci, situace starodůchodců je něco, co mě také trápí, protože

jsou tady velké rozdíly v penzích. Je tady stejně problém osamělých důchodců, zejména žen, které zůstanou samy, tzn. jejich partner nejčastěji zemře, ony zůstanou samy, a průměrné důchody žen jsou zhruba o 2 000 korun nižší než průměrné důchody mužů v České republice. Takže máme tady velký problém. My bohužel už v příštích deseti měsících nedokážeme udělat nějaké zásadní změny v důchodovém systému, proto bych byl rád, kdybychom alespoň zlepšili systém valorizace, protože to pomůže všem. Pomůže to všem, protože to bude znamenat každoročně vyšší částky na valorizaci penzí.

Stejně tak pokud by se nám podařilo převést rozpočtový přebytek, těch 62 mld., na důchodový účet, tak se vytvoří rezerva pro valorizace penzí i v letech, kdy ekonomika tak dobrě neporoste, jako roste teď. Takže i to by pro důchodce byla do budoucna určitá jistota.

A poslední poznámka. Co můžeme ještě udělat pro seniory včetně starodůchodců? Já vítám návrh, se kterým přišel ministr zdravotnictví, tzn. že by se snížil limit pro doplatky, které se vracejí ze strany zdravotních pojišťoven seniorům. To si myslím, že by mohlo celé řadě seniorů pomoci. To je jedna důležitá věc. A druhá důležitá věc: zákon o sociálním bydlení. Velké množství seniorů pobírá příspěvek na bydlení. Velké množství seniorů je ve složité situaci z hlediska deregulovaného nájemného. A já si myslím, že systém sociálního bydlení, pokud bude více propracován, pokud se nám podaří ještě do konce volebního období schválit zákon o sociálním bydlení, tak to může pro životní podmínky i starodůchodců a seniorů obecně udělat opravdu hodně.

Takže zlepšení situace z hlediska limitů na léky, vracení ze strany zdravotních pojišťoven, přijetí zákona o sociálním bydlení a nový systém valorizace penzí, který zohlední růst mezd z 50 % jako něco, co ještě tato Sněmovna a tato vláda může udělat.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. S další interpelací vystoupí paní poslankyně Helena Langšádlová a připraví se pan poslanec Marek Černoch.

Poslankyně Helena Langšádlová: Děkuji za slovo. Vážený pane premiére, dovoluji si vás interpelovat ve věci aktivity vlády České republiky v oblasti občanského vzdělávání. Ukazuje se, že lidé po čtvrt století trvajícím období politických změn přestávají být ve veřejné oblasti aktivní a ztrácejí zájem o politiku a někdy ji ani nerozumějí. To může znamenat izolaci politických stran a nárůst extremistických názorů ve společnosti, což je velice nebezpečné pro náš budoucí demokratický vývoj.

Považuji za důležité, aby lidé znali například význam fungování veřejných institucí. Je nezbytné objasňovat základní principy fungování demokratické společnosti. Občané by měli vědět, co mohou chtít po politických na jednotlivých úrovních, jak funguje volební systém a jaká může být jejich participace na řešení věcí veřejných. My všichni atď již jako voliči, či jako politici se musíme životu v demokracii neustále učit.

Vážený pane premiére, prosím o odpovědi na tyto otázky: Jaké konkrétní kroky vláda České republiky činí nebo bude konat ve prospěch občanského vzdělávání? A jaký je časový harmonogram příprav a konkrétních kroků? Děkuji.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Také děkuji. Slovo má pan předseda vlády.

Předseda vlády ČR Bohuslav Sobotka: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy na základě podnětu ze strany poslanců, posléze celé pracovní skupiny, ve které byli zástupci všech politických stran zastoupených v Poslanecké sněmovně, začalo připravovat materiál, na jehož základě měla vláda rozhodnout o zpracování dotčené koncepce občanského vzdělávání, a to také v souladu s usnesením, které přijala tato Sněmovna 4. prosince roku 2014 k 25. výročí obnovení demokratického právního státu. S tím, že by bylo ideální, kdyby koncepce byla dokončena a předložena ke stému výročí vzniku samostatné Československé republiky v roce 2018.

Chtěl bych vás informovat o tom, že vláda v návaznosti na jednání koaliční rady rozhodla, že příprava koncepce bude svěřena do gesce ministra pro legislativu, lidská práva a rovné příležitosti, a to ve spolupráci s resorty školství, spravedlnosti a kultury. Dne 14. prosince vláda na návrh paní ministry Valachové doplnila plán nelegislativních prací na letošní rok tak, že uložila ministru pro lidská práva, rovné příležitosti a legislativu předložit vládě koncepci občanského vzdělávání ve spolugesce s ministerstvy školství, kultury a spravedlnosti s tím, že termín předložení vládě je květen roku 2017. Jak jsem byl informován, tak samozřejmě již probíhají přípravná a pracovní jednání v této věci a určitě to je důležitý úkol, který bude mít na starosti pan ministr Chvojka.

Záměrem je zajištění dlouhodobé životnosti a rozvoje demokratického způsobu správy veřejných věcí prostřednictvím výchovy k aktivnímu občanství, prostřednictvím upevňování povědomí o fungování demokracie a posilování schopnosti kriticky pracovat s informačními zdroji. Očekáváme, že koncepce bude předmětem široké diskuse, ke které budou přizváni nejenom zástupci ministerstev a zainteresovaných institucí akademické sféry, a na základě analytické části bude součástí koncepce i návrh systematické efektivní implementace cílů občanského vzdělávání.

Otzáka formy, praktického zajištění uvedené koncepce zatím není dořešena a bude se samozřejmě odvíjet od konečné podoby této koncepce, kterou by vláda měla projednat a schválit ještě v rámci svého mandátu, tzn. ještě do konce současného funkčního období.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Zeptám se paní poslankyně, zda má zájem o doplňující otázku. Máte slovo.

Poslankyně Helena Langšádlová: Já jenom velmi stručně. Pane premiére, tato otázka je velmi citlivá, protože občanské vzdělávání je samozřejmě velmi citlivé i pro

všechny politické strany a je základním principem, aby to bylo i vzdělávání pluralitní, aby opravdu nešlo o nějaké indoktrinace. Proto bych vás chtěla požádat, aby byly do diskuse o tvorbě koncepce občanského vzdělávání zahrnuty všechny politické strany, abychom se mohli této diskuse zúčastnit a aby opravdu tento základní princip byl při realizaci koncepce zajištěn. Myslím, že máme mnoho států okolo nás, atď už je to Německo, Holandsko a další země, kde se můžeme inspirovat a mnohé z jejich dobré praxe přejmout. Děkuji.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Já vám také děkuji. Slovo má pan předseda vlády.

Předseda vlády ČR Bohuslav Sobotka: Já také děkuji. Znovu děkuji za zdůraznění a připomenutí této věci. Vzhledem k tomu, že došlo k přidělení gesce ministrovi pro lidská práva a legislativu, pokud k tomu ještě nedošlo, tak požádám pana ministra Chvojku, aby se prodloužila, prologovala nebo obnovila činnost pracovní skupiny, která byla při Ministerstvu školství, kterou tvořili právě zástupci politických stran zastoupených v Poslanecké sněmovně, aby zde byla jistá kontrola nad procesem a nad přípravou, protože určité cílem vlády není, aby tam docházelo k nějaké jednostranné indoktrinaci našich žáků a studentů, abychom tady zdůrazňovali jenom některé ideologie. Prostě to musí být systém, který bude nastaven občansky neutrálně ve prospěch fungování demokratického systému právního státu.

Pokud jde o inspiraci dobrou zkušeností, myslím, že určitě bychom se tomu neměli bránit, a pokud jsou země, kde je efektivní systém, který skutečně funguje neutrálně, tak si myslím, že bychom se rozhodně neměli bránit inspiraci, a myslím, že i pracovní poslanecká skupina by eventuálně tyhle podněty panu ministru Chvojkovi mohla přinést. Budu o tom s panem ministrem Chvojkou hovořit a chtěl bych, aby ty věci běžely.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Děkuji, pane předsedo. S další interpelací vystoupí pan poslanec Marek Černoch. Máte slovo.

Poslanec Marek Černoch: Děkuji za slovo, pane místopředsedo.

Pane premiére, v úterý jsme projednávali privatizaci OKD a já se vás ptal, jestli zveřejnите inkriminovaný záznam z jednání vlády z roku 2004, kdy jste byl ministrem financí a kdy došlo k privatizaci OKD. Tento důležitý záznam žádal zveřejnit nejen Pavel Kuta z Fondu národního majetku, jeden z obžalovaných v kauze OKD, ale žádala to i média. Nedošlo k tomu, a přitom tento záznam by nejspíše vnesl světlo do celé kauzy.

OKD bylo prodáno panu Bakalovi za 4 mld. korun. Prodejem tisíců bytů zahrnutých do privatizace dostal pan Bakala OKD zdarma. Odhadní cena zveřejněná Ernst and Young byla ale 52 mld. Rozdíl je tedy 48 mld. korun. Česká republika a naši občané byli okradeni o 48 mld. korun. Teď dojde i navíc v Moravskoslezském kraji k nezaměstnanosti, sociálním problémům, zavírají se doly, dělají se zabezpečení dolů a tak dále. Vedle obrovských problémů, které budou muset lidé v tomto regionu

řešit, to budou další stovky milionů korun, které budou muset naši občané zaplatit ze svých vlastních daní.

Vy říkáte, jak je vaše vláda transparentní, jak bojujete proti zlodějnám. A tady děláte, že se nic neděje. Nepřijmu tezi, že je vše promlčeno, že zákony platí jen pro někoho, že spravedlnost neexistuje, že o nic nejde. Prostě nepřijmu. Proto se vás, pane premiére, ptám: Zveřejnите inkriminované zvukové záznamy z roku 2004, aby se občané dozvěděli pravdu? A druhá otázka. Pokud říkáte, že za nic nemůžete, máme podpisy ke zřízení vyšetřovací komise. Podpoříte tedy zřízení této vyšetřovací komise vy osobně? Děkuji.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Také děkuji. Slovo má pan předseda vlády Bohuslav Sobotka.

Předseda vlády ČR Bohuslav Sobotka: Děkuji. Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, především, v záležitosti privatizace OKD se používá celá řada naprostých nepravd a naprostých lží. Koneckonců pan poslanec to předvedl také v rámci své interpelace. Protože vláda, které jsem byl členem, neprodala OKD žádnému panu Bakalovi. Vláda prodala OKD tehdejšímu majoritnímu vlastníkovi této společnosti, společnosti Karbon Invest, který vlastně v té době, kdy já jsem se stal ministrem, už fakticky OKD ovládal a vlastnil většinu OKD. Čili privatizace nezačala před dvanácti lety. Privatizace OKD začala na začátku 90. let. Tehdy začala privatizace, tehdy vláda rozhodla o tom, že se OKD dá do kuponovky, že se doly dají do kuponovky. Tehdy ministr, který byl v té době na Ministerstvu průmyslu, rozhodl o tom, že se byty dají do kuponovky, že se byty v OKD dají do akciové společnosti, že se to dá do kuponovky. Tehdy se rozhodlo, že část akcií se převede obcím a městům. To vypadalo jako rozumný nápad. Problém je, že obce a města akcie okamžitě prodaly, jakmile se objevili zájemci, kteří jim za to nabídli konkrétní peníze.

To je příběh historie privatizace OKD. Začal na začátku 90. let. A v době, kdy jsem se stal ministrem financí, už vláda měla v OKD minoritu. Fond národního majetku se několik let předtím rozhodl – také vůbec nechápu z jakého důvodu, neuvěřitelná věc –, že se nebudou účastnit navýšení základního jmění. V době, kdy tam stát ještě mohl udržet majoritu, tak úředníci Fondu národního majetku se rozhodli, že nebudou navýšovat základní jmění, a stát o majoritu přišel. Čili bavíme se o doprodeji – doprodeji – minoritního podílu OKD. Vláda, kde jsem byl členem, neprodávala byty, neprivatizovala OKD. Prodávala minoritní akciový podíl, který vládě v OKD zbyl. Neprodávali jsme to Bakalovi, ale prodávali jsme to společnosti Karbon Invest, která tehdy vlastnila majoritu. Tehdy vláda jednala s lidmi, kteří vlastnili majoritu OKD. A dokonce tehdy i odbory v OKD podporovaly kvůli stabilitě podniku, aby to vláda prodala majoritním vlastníkům. Tehdy se hornické odbory obávaly toho, kdyby tam přišel jiný vlastník než ten, který vlastní majoritu, že by mohlo docházet ke konfliktům ve firmě, které by ohrozily stabilitu společnosti. To jsou věci, které se tehdy odehrávaly.

Pokud jde o otázku veřejnosti, dokumentů, chci připomenout, že všechny privatizační projekty, tedy i privatizační projekt OKD, jsou veřejně přístupné. Realizované privatizační projekty včetně příslušných souvisejících realizačních složek, smluvní dokumentace, dokumentace k soudním sporům, korespondence a podobně jsou archivovány, jsou uloženy na Ministerstvu financí ve spisovně privatizačních projektů. Spravuje ji odbor 62 Hospodaření s majetkem státu. Na základě písemné žádosti adresované ředitelce odboru 62 může kdokoliv požádat o nahlédnutí do privatizačního projektu a jeho realizačních složek či pořízení kopí. To je potřeba konstatovat. Věci jsou archivovány, je možné požádat o nahlédnutí do těchto dokumentů.

Také je potřeba říci, že privatizační smlouva na OKD, za kterou stát dostal nějaké peníze – teď se nebabím o kuponovce, za kterou stát nedostal žádné peníze – ta je také uložena na Ministerstvu financí. To znamená, případné věci, které se týkají zveřejnění této smlouvy, tam je potřeba se obracet na Ministerstvo financí.

A pokud jde o cenu, za kterou byl minoritní podíl prodán, vláda tehdy – vláda, ne ministr financí – rozhodla o prodeji na základě znaleckých posudků, které zpracoval a zadal Fond národního majetku. Měli jsme znalecké posudky, na základě kterých tehdy vláda rozhodovala, a cena, za kterou tehdy vláda schválila prodej minoritního podílu v OKD, byla vyšší než tyto znalecké posudky, které byly k dispozici.

Čili opět myslím, že je potřeba popisovat věci, tak jak jsou, včetně toho, že následně Evropská komise konstatovala – Evropská komise, nikoliv česká vláda nebo Ministerstvo financí –, že nedošlo k poskytnutí veřejné podpory v této věci.

Jinak si myslím, že je potřeba respektovat to, že celá věc byla vyšetřována orgány činnými v trestním řízení. V tuto chvíli tato věc je u soudu a myslím, že je potřeba nechat nezávislé soudy, aby o záležitosti rozhodly.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Děkuji předsedovi vlády, jak zvládl časový limit. Má pan poslanec zájem o doplňující otázku? Prosím.

Poslanec Marek Černoch: Má zájem o doplňující otázku, děkuji. Já si myslím, že tady asi opravdu nevyřešíme celou kauzu OKD. Mně jde o to najít pravdu. Lidé chodí do vězení za to, že ukradnou tisíc korun, což je správně. Tady se ukradly miliardy, a nic se neděje.

Proto se znova zeptám na jednu jedinou věc. Vy jste říkal, že všechny dokumenty a všechny materiály jsou možné k nahlédnutí. Ale Lidové noviny žádaly o vydání inkriminovaného záznamu a byly odmítnuty. Takže je otázkou, jestli opravdu tyto záznamy jsou všechny k nahlédnutí, anebo jenom někdy. Já vás žádám o to, abyste inicioval, aby tento inkriminovaný zvukový záznam z jednání vlády z roku 2004 byl tedy lidem k dispozici. To je jedna otázka. A druhá v rychlosti. Ptal jsem se vás, jestli vy osobně podpoříte zřízení parlamentní vyšetřovací komise na privatizaci OKD. Děkuji za odpověď.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Já také děkuji. Slovo má pan předseda vlády. Nemáte zájem? Nebudete odpovídat? Děkuji. V tom případě poprosím s další interpelací paní poslankyni Bohdalovou a připraví se pan poslanec Hovorka.

Poslankyně Vlasta Bohdalová: Dobré odpoledne, vážený pan místopředsedo, vážený pane premiére. Dnes už se tady mluvilo o pomoci důchodcům, o valorizaci důchodů, což je velice podstatné a velice důležité. Ale velice důležitým segmentem celého života jsou rodiny a mladé rodiny s dětmi. Ráda bych se vás zeptala na téma, které se týká sladčování života mladých rodin s prací, sladčování práce mužů a žen na trhu práce a vůbec sladčování rodinného a profesního života. Ráda bych se zeptala, jaká opatření i při nerovném oceněování, odměňování mužů a žen vláda udělá a co vlastně se dělá pro rovné příležitosti různých pohlaví na pracovním trhu.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Slovo má pan předseda vlády.

Předseda vlády ČR Bohuslav Sobotka: Děkuji. Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, děkuji paní poslankyni Bohdalové, že otevřela tohle téma, protože ačkoliv se všechny politické strany vždycky před volbami zaklínají tím, že rodina je pro ně na prvním místě a že chítají zlepšovat podmínky pro život rodin, tak ve skutečnosti ta situace vůbec dobrá není. Jsem rád, že naše vláda za ty tři roky k tomu přispěla, alespoň zčásti k tomu, aby se ta situace vylepšila.

Čili jsou tady některé věci, které už se podařilo prosadit. Víte, že jsme se hodně soustředili na zlepšování podmínek pro předškolní vzdělávání, tzn. jak peníze obcím a městům, aby mohly rozšiřovat kapacity mateřských škol i kapacity základních škol, tak samozřejmě jsme se soustředili také na to, aby byli podpořeni rodiče a byla zavedena sleva na dani za každé dítě v předškolním zařízení. Čili téma posilování kapacity předškolních zařízení zůstává jako úkol pro vládu i v tom současném období a bylo by dobře, kdyby i v příštím volebním období pokračovaly dotační programy pro obce a města, kde probíhá silný populační boom, kam se třeba stěhují mladí lidé za prací a kde je potřeba, aby byl dostatek kapacit v mateřských a základních školách. Víte, že jsme společně podpořili dětské skupiny jako určitou alternativu, podpořili jsme mikrojesle, tzn. v roce 2016, v lednu loňského roku, byl zahájen projekt pilotního ověřování provozu mikrojeslí, byly vybrány projekty, které budou podpořeny z evropských prostředků v této oblasti.

Pokud jde o otázku odměňování, tak tady běží projekt "22 % k rovnosti", který je zaměřen na oblast rovného odměňování mužů a žen. Proč zrovna 22 % k rovnosti? Protože 22 % je vlastně měsíční průměrný rozdíl mezi odměňováním mužů a žen, čili je to zhruba 6 500 korun, což je tedy částka, která je tedy v průměru rozdíl odměňování mužů a žen v naší zemi.

Ted', tady, co ještě můžeme udělat v Poslanecké sněmovně do konce volebního období. Je důležité, abychom schválili úpravu rodičovského příspěvku směrem k vyšší flexibilitě jeho čerpání, abychom zrušili podmínu pro umisťování dětí mladších dvou let. To jsou věci, které už vláda navrhla. Myslím, že to zjednoduší

situaci pro rodiny s dětmi a umožní jim to lépe reagovat na jejich konkrétní životní situaci.

Druhá věc. Úprava zákoníku práce, která by měla posílit postavení ochrany zaměstnanců i v situacích, které se týkají mateřské dovolené a návratu do práce po mateřské dovolené. Otcovská poporodní péče. Ono to může působit samozřejmě poněkud symbolicky, těch sedm dnů, které budou v rámci nemocenského pojistění placeny pro otce v rámci šesti týdnů po porodu, ale opět je to něco, co může rádě rodin pomoci v téhle pro řadu rodičů úplně nové životní situaci.

To, co pokládám za dobré pro rodiny obecně, by bylo, kdyby se nám podařilo ještě prosadit dlouhodobé ošetřovné, tzn. tříměsíční volno na péči o osobu blízkou v závažné životní situaci. Tím navazuji na problém, že samozřejmě řada rodičů v produktivním věku se musí postarat nejenom o své děti, ale také o nemocné rodiče. Tady si myslím, že to jsou věci, které by mohly také výrazně pomoci z hlediska sladování rodinného a pracovního života.

A pak bych byl samozřejmě také rád, kdybychom se posunuli v oblasti podpory samoživitelů, protože zatím bohužel v koalici není dohoda, pokud jde o zákon o náhradním výživném, který připravila ministryně Marksová. Zatím ostatní koaliční partneři s tím nesouhlasí, a pokud se tedy nepodaří dohoda v této věci a ten zákon nezíská v koalici podporu, nebo ve vládě podporu, tak si myslím, že bychom alespoň měli udělat to, že posílíme podporu pracujících rodin s dětmi, včetně rodin samoživitelů, a tady má ministerstvo připravený konkrétní návrh na zvýšení dětských přídavků pro pracující rodiny s dětmi. Ale nechtěl bych otázku zákona o náhradním výživném vzdávat. Požádal jsem paní ministryně Marksovou, aby ten návrh do koalice předložila, aby ho předložila do vlády, a myslím si, že by bylo dobré, kdybychom pro samoživitele, kterým jejich partneri dluží na výživném, tento konkrétní krok udělali.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Děkuji předsedovi vlády. Ptám se paní poslankyně, jestli má zájem o doplňující otázku. Má. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Vlasta Bohdalová: Vážený pane premiére, velmi děkuji za odpověď, ale při vaší odpovědi a při diskusích, které mám s mladými lidmi, se kterými se setkávám, mě napadly ještě další věci. Mluvíme o zvyšování počtu míst v mateřských školách. Tato potřeba si myslím, že během dvou tří let skončí, budeme to muset přesunout na potřeby základních škol. Ale víte, co trápí mladé rodiny nejvíce? že mateřské školy nereagují na jejich pracovní dobu. Nelibí se jim, že třeba maminka, když dělá v deset, musí dát dítě nejpozději do půl deváté do mateřské školy, manžel pracuje a dítě tam je dlouho do noci. Hovořili jsme o tom i s paní ministryně, že by bylo dobré udělat v mateřských školách pružnou dobu, kdy budou děti moci ve školkách být.

Vy jste mluvil i o té tříměsíční péči o osobu blízkou. Mluvíme stále, že mladí lidé pečují (předsedající upozorňuje na čas) o své rodiče, ale mnohdy také těhotné ženy potřebují tři měsíce péče, protože mnoho jich má riziková těhotenství.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Poprosím o slovo pana předsedu vlády.

Předseda vlády ČR Bohuslav Sobotka: Děkuji. Myslím, že když se bavíme o tom, jak nastavit podmínky pro sladění osobního a pracovního života, tak primárně by nám mělo jít o to, aby se rodiny nebály mít děti, tzn. musí tady být takové legislativní podmínky, takové ekonomické podmínky, aby bylo možné mít dvě až tři děti v situaci, kdy to tu rodinu nedostane do sociálních problémů. A když tady paní poslankyně zmiňovala otázku některých dalších změn, které je potřeba udělat, myslím, že se musíme podívat na legislativu a nastavit ji tak, aby to maximálně rodinu podporovalo.

A dlouhodobé ošetřovné. Mě mrzí, že ta věc je diskutována jenom čistě z rozpočtového hlediska, že se říká, že to bude stát hodně peněz. Ale já myslím, že je potřeba se na to podívat také z hlediska toho, co to bude znamenat pro zajištění funkčnosti rodin. Jde o péči o rodiče, ale také o prarodiče. To je situace, která tady dneska je. A to, co zmínila paní poslankyně, ten konkrétní příklad, myslím, že to stojí také za zvážení. Takže pro to, abychom vytvořili podmínky pro dobré fungování rodin, tak si myslím, že bychom jim tu možnost dlouhodobého ošetřovného nabídnout měli.

Pokud jde o tu flexibilitu v mateřských školách. Je to otázka počtu úvazků. Je to otázka peněz, které máme a budeme mít k dispozici, protože pokud máme mít delší dobu pro děti v mateřské škole, kterou budeme schopni pokrývat ze strany učitelů a učitelek v mateřských školách, tak potřebujeme navýšit počet úvazků a myslím, že o tom by také měla být diskuse v rámci reformy financování regionálního školství a podmínek pro financování mateřských škol. Takže otázka normativů a počtu úvazků, které si můžeme dovolit zaplatit z rozpočtu. Totéž se ale týká i školních družin. Je pravda, že ten nápor se přesune v příštích letech na školní družiny, na základní školy, a i tam je strašně důležité, aby školy měly peníze na družináře, na družinárky, abychom byli schopni tuto službu poskytnout. Musím říci, že v tomhle je Česká republika docela unikátní, že v řadě zemí Evropské unie něco takového vůbec nemají, aby ještě po škole fungovala školní družina, aby se stát, vláda, obec staraly o to, že ještě po škole je tam někdo, nebo před školním vyučováním a po škole, kdo se o to dítě postará.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Pan poslanec Ludvík Hovorka vystoupí s další interpelací a připraví se pan poslanec Karel Fiedler.

Poslanec Ludvík Hovorka: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedo vlády, v České republice nefunguje rádře dohled nad hospodářskou soutěží a důsledkem toho je u nás deformativo soutěžní prostředí například v oblasti léčiv. Důsledkem nečinnosti Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže se řada lékáren nedostane k určitým léčivým přípravkům v potřebné době, anebo jsou určité léčivé přípravky dodány za cenu, která je mnohem vyšší než v jiných lékárnách spřízněných s distributory a výrobci. Řadu let u nás sílí kartelové propojení výrobců, distributorů a lékáren s cílem vytlačit jednotlivé lékárny z trhu. Existence jednoho výhradního

dodavatele znamená, že léky jsou mnohdy dodávány do nemocnic a do lékáren za maximální cenu pro zdravotní pojišťovny, protože v zásadě soutěž v případě jednoho jediného dodavatele nemá smysl.

Dne 31. ledna má Sněmovna projednat sněmovní tisk 706, novelu zákona o léčivech v podobě vrácené Senátem. Zatímco v listopadu schválila zákon s pozměňovacím návrhem poslance Běhounka po doporučení bývalého ministra Němečka, který ukládá distributorům dodat léčivý přípravek do všech lékáren do 48 hodin, tak nynější ministr Ludvík doporučil Senátu schválit zákon ve znění, které úplně vymazává úcinek pozměňovacího návrhu poslance Běhounka tím, že se povinnost dodávky léčiv do 48 hodin mění na dobu neurčitou – bez zbytočného odkladu.

Chci se zeptat, co se stalo během necelých dvou měsíců, že ministerstvo úplně změnilo stanovisko. A chci se zeptat, co uděláte v tom, aby Úřad pro hospodářskou soutěž zasahoval a řešil podobné problémy, které nastávají. Protože již v minulosti bylo podáno několik podnětů a byly rozhodnuty nesprávně. Děkuji.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Já také děkuji panu poslanci a slovo má pan předseda vlády.

Předseda vlády ČR Bohuslav Sobotka: Děkuji. Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, já určitě můžu souhlasit s panem poslancem Hovorkou v tom, že ÚOHS je tady od toho, aby zajistil takové fungování trhu, které bude v souladu s pravidly hospodářské soutěže a bude přinášet prospěch spotřebitelům. Pokud jsou tady konkrétní podněty, které se týkají činnosti rozhodování ÚOHS, tak určitě jsou to věci, kde si mohu vyžádat jako předseda vlády informaci od ÚOHS a mohu je požádat o to, aby zargumentovali postup v této věci, pokud budu interpelován ze strany poslance či poslankyně Poslanecké sněmovny. Čili tady nabízím panu poslanci Hovorkovi tuto cestu. Pokud máte konkrétní příklady, je možné se dohodnout na písemné interpelaci, kde já bych se potom obrátil na ÚOHS, tak aby sdělili své konkrétní argumenty, ke kterým vy poté budete moci vyjádřit svůj názor. Čili tohle je zřejmě cesta, kterou bychom mohli využít, protože já jako předseda vlády rozhodně neřídím ÚOHS. ÚOHS musí být z povahy věci nezávislá instituce, musí rozhodovat skutečně i nezávisle na vládě, ale rozhodně jsem připraven, pokud je potřeba získat nějaké informace a argumenty, se touto formou na ÚOHS obrátit.

Pokud jde o první otázku, kterou mi adresoval pan poslanec Hovorka, pro mě je to do určité míry překvapení, protože nejsem informován o tom, že by došlo k takovéto změně postoje Ministerstva zdravotnictví. Já bych tady spíše doporučoval obrátit se na ministra zdravotnictví, aby vysvětlil svůj postup na půdě Senátu. Je pravda, že došlo k situaci, kdy ve Sněmovně byl ten zákon projednáván ještě v době působnosti bývalého ministra zdravotnictví, teď nastoupil nový ministr zdravotnictví. Já nemohu vyloučit, že nový ministr na tu věc uplatňuje poněkud jiný názor, ale nebyl jsem o této věci podrobněji informován. Takže v tuto chvíli bych odkázal na interpelaci na ministra zdravotnictví, popřípadě opět jsem připraven se jako předseda vlády, pokud se tato věc objeví ve formě písemné interpelace, obrátit na ministra

zdravotnictví a požádat ho, aby na tuto věc odpověděl a reagoval. Pokud v Senátu byly nebo budou schváleny nějaké pozměňovací návrhy, tak stejně ten zákon se nám vrátí sem do Poslanecké sněmovny a budeme se muset rozhodnout mezi eventuálními dvěma variantami, a i tady předpokládám, že by ministr zdravotnictví na půdě Poslanecké sněmovny měl argumentovat.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Děkuji předsedovi vlády. Ptám se paná poslance, jestli má zájem o doplňující otázku. (Ano.) Prosím, máte slovo.

Poslanec Ludvík Hovorka: Děkuji za slovo a děkuji i za tu nabídku, ale písemná interpelace bude trvat minimálně měsíc. Možná ji využiji, ale přesto chci říct, že když jsem se ptal pana ministra Němečka, jestli má nějaké připomínky z Úřadu pro hospodářskou soutěž k tomu pozměňovacímu návrhu, řekl, že nemá. Nyní tedy, pokud vím, údajně Úřad pro hospodářskou soutěž shledal ten pozměňovací návrh závadný a napsal předsedovi senátního výboru a na Ministerstvo zdravotnictví nějaké vyjádření a výsledkem je už konkrétní senátní tisk, kdy už to máme vlastně k dispozici, tedy i vy, pane premiére, že ten pozměňovací návrh není v pořádku a že tedy Úřad pro hospodářskou soutěž s tím má problém.

Co já vidím jako zásadní, že oficiálně jako poslanci jsme žádné stanovisko úřadu nedostali. Možná ho dostal na vyžádání pan předseda výboru pro zdravotnictví a možná ho dostal pan předseda výboru Senátu pro zdravotnictví (Mpř. Vondráček: Váš čas, pane poslance.), ale myslím si, že to není dobrá praxe, a určitě příklady špatného rozhodování v daném případě jsou. Děkuji.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Také děkuji a slovo má pan předseda vlády.

Předseda vlády ČR Bohuslav Sobotka: Děkuji. Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, jak tu věc popsal pan poslanec Hovorka, jde o pozměňovací návrhy, které byly schváleny ať už tady ve Sněmovně, event. v Senátu. To znamená, nebylo to součástí vládního návrhu, který projednala a schválila vláda, poslala sem do Parlamentu. To, co já mohu udělat, je, že na tuto věc upozorním pana ministra Ludvíka a budu chtít slyšet jeho argumenty a jeho názor k této legislativní normě ještě předtím, než se k jejímu projednávání vrátíme tady v Poslanecké sněmovně, protože skutečně jako předseda vlády v tuto chvíli nemám k tomu dostatek informací a chci tu věc zkonzultovat s ministrem zdravotnictví a upozornit ho, že Poslanecká sněmovna bude potřebovat jeho jasné stanovisko, jasný zargumentovaný názor, pokud nám Senát ty věci vrátí s pozměňovacím návrhem.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Děkuji panu předsedovi vlády za doplňující odpověď. Dovolte mi, abych nyní načetl omluvu pana kolegy Martina Laska, který prosí o omluvu z jednání schůze Poslanecké sněmovny 12. 1. 2017 mezi 9. až 16. hodinou z důvodu jednání.

Dalším vylosovaným v pořadí s číslem 11 je pan poslanec Karel Fiedler, nicméně blíží se nám 16. hodina, takže určitě už nebudeme schopni tu interpelaci projednat, tak jestli s tím souhlasíte, tak už bychom se připravili na interpelace ke členům vlády a já vyhlašuji přestávku do 16.00.

(Jednání přerušeno v 15.58 hodin.)

(Jednání pokračovalo v 16.00 hodin.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, budeme pokračovat ústními interpelacemi na ostatní členy vlády. Prosím pana poslance Zlatušku, aby přednesl interpelaci na ministrynii školství. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jiří Zlatuška: Vážená paní ministryně, obracím se na vás ve věci, ve které jsem se už obracel pákrát písemně. Shrnu. Jedná se o plagiát z Univerzity v Pardubicích, práci pana Lenocha, kde po nečinnosti rektora jsem se v červnu obrátil na ministerstvo o konání namísto rektora s návrhem, že by bylo vhodné uvažovat i o odvolání rektora. Rektor v srpnu ustanovil etickou komisi. Etická komise v Pardubicích 24. 10. loňského roku konstatovala, že obvinění byla oprávněná a že k plagiátu došlo.

Pan rektor Ludwig zaslal ministerstvu dopis 21. listopadu 2016, ve kterém obsáhle líčí, co se stalo, a argumentuje mimo jiné akademickou samosprávou a kompetencemi fakult. Fakticky po konstatování toho, že obvinění bylo oprávněné, rektor říká, že se jednalo o specifický a ojedinělý případ, nicméně neslučitelný s prací akademického pracovníka. Tato neslučitelnost s prací akademického pracovníka se týkala mimo jiné dvou děkanů fakult Univerzity v Pardubicích. Fakticky se nestalo nic, co by je postihlo pracovněprávně. Pokud akademický pracovník vykonává činnost neslučitelnou s prací akademického pracovníka, tak bych čekal okamžitou výpověď podle zákoníku práce, nebo alespoň příslušné pracovněprávní postupy ve smyslu krácení mzdy apod. K ničemu takovému nedošlo. Mám za to tedy, že fakticky pan rektor Ludwig nekoná. (Upozornění na čas.) Používá zprostředkování vlastně neoprávněně finance univerzity na vyplácení mzdy těmto akademických pracovníkům. A otázka také míří na to, jakým způsobem Ministerstvo školství se dívá na to, že by měl být postihnut i rektor Ludwig minimálně na platu. Předpokládám, že by neměl dostat žádné odměny. (Opět upozornění na čas.) A stále trvá námitk na to, že by měl být odvolán.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. A prosím paní ministrynii.

Ministryně školství, mládeže a tělovýchovy ČR Kateřina Valachová: Vážený pane předsedající, vážené poslankyně, vážení poslanci, já bych chtěla reagovat na interpelaci ve věci, která byla opakována, opakována řešena ze strany Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy. Ostatně jak už tady zaznělo ze strany pana profesora Zlatušky, univerzita nebyla v této věci nečinná, resp. rektor zjednal nápravu skrze výsledky prošetření etické komise. Dopady této činnosti, která byla popsána, byly

takové, že dotčení tedy pracovníci rezignovali z hlediska svých funkcí. Co se týká toho, zda došlo, nebo nedošlo k plagiátorství, je pravdou to, co zde zaznělo, že etická komise dospěla k názoru, že se tak skutečně stalo, a to v případě dvou osob. Důsledky, které to mělo, jsem již poznamenala. Co se týká dopadu do možnosti, tedy postavení rektora Univerzity Pardubice, tady bych jenom chtěla konstatovat, že z jeho strany tedy v nečinnosti nedošlo. Věc řešil, vyřešil.

Co se týká otázky toho, že vůbec na univerzitě může k něčemu takovému dojít, nebo dokonce že se jedná o situaci, která je opakována ze strany více pracovníků, určitě mohu souhlasit s tím, že takto to na našich vysokých školách probíhat nemá a nemělo by. A co se týká možného zohlednění v odměňování daného rektora, tuto záležitost zvážím a zohledním při nejbližší příležitosti.

Děkuji za pozornost.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji, paní ministryně. Prosím pana poslance.

Poslanec Jiří Zlatuška: Vážená paní ministryně, děkuji za odpověď. Vím, že od vás je to konstruktivní jednání. Nicméně přesto nejsem spokojený s tím, že by věc byla vyřízena pouze odstoupením těch dvou pracovníků z místa děkana. V tom dopise rektora Ludwiga se výslovně konstatauje, že se jednalo o případ neslučitelný s prací akademického pracovníka. To není neslučitelný případ s orgánem fakulty. A v tomto smyslu je evidentně na Univerzitě Pardubice nečinnost, nekonání. Chybí tam postih a pro postíhy podle zákoniku práce je roční promlčecí lhůta. Vzhledem k tomu, že poprvé akademický senát Univerzity Pardubice tady tuto věc projednával, tuším, už v březnu loňského roku, tak víceméně během dvou měsíců bude tato věc promlčena a žádné další postíhy pracovněprávní nebudou možné.

Předseda PSP Jan Hamáček: Paní ministryně, pokud si přeje odpovědět, má prostor.

Ministryně školství, mládeže a tělovýchovy ČR Kateřina Valachová: Co se týká dalších možností z hlediska postihu v zákoníku práce, samozřejmě beru na vědomí ty možnosti. A jsou pravdivé tak, jak je popisuje pan profesor Zlatuška. Asi bych doplnila své vyjádření o to, že se zúčastním v únoru jednání České konference rektorů a učiním to tedy předmětem projednání na tomto orgánu, včetně osobního jednání s rektorem Univerzity Pardubice, aby mě osobně informoval o situaci na univerzitě, a tedy možných dopadech do postavení daných akademických pracovníků s tím, že z hlediska konečného závěru tak učiním v únoru, což by bylo dostatečně časově pro nepropadnutí promlčecí lhůty, tak jak tady byla zmíněna.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Prosím pana poslance Novotného.

Poslanec Martin Novotný: Vážený pane ministře, v minulých měsících proběhla celá řada paralelně probíhajících výběrových řízení na nové provozovatele letecké záchranné služby v řadě krajů České republiky. Ten proces byl hojně sledován

veřejnosti i médií a dnes, v tyto dny a týdny, jsou přetřásány některé právní a jiné problémy tohoto procesu.

Já tady dneska nechci interpelovat nijak expresivně, jak naznačuje název té následující interpelace. Ten celý proces byl odstartován tím, že z řady stran byl minulý stav kritizován zejména s ohledem na prý přílišnou finanční náročnost provozování letecké záchranné služby, ani ne tak z hlediska kvality jako té finanční náročnosti.

Já bych se vás chtěl zeptat na jednoduchou otázku, zda už v tuto chvíli jste schopen celý ten proces, jeho výsledky vyhodnotit právě z hlediska srovnání nově dosažené kvality a finanční náročnosti, či zda Ministerstvo zdravotnictví připravuje nějaký dokument, který by nám případně mohl být poskytnutý k dispozici, ze kterého bychom si mohli udělat obrázek, zda celý proces stál za to a zda bylo skutečně srovnatelné kvality s výraznou úsporou finančních prostředků v celé té síti těch tendrů dosaženo. Kladu tu otázku také proto, že se na mě opakovaně obracejí občané z mého Olomouckého kraje s jistými pochybnostmi, zda jsme schopni v tuto chvíli garantovat stejnou úroveň technickou, kvalitativní této služby jak v tomto kraji, tak i v různých jiných částech republiky. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Prosím pana ministra.

Ministr zdravotnictví ČR Miloslav Ludvík: Vážený pane předsedající, dámy a pánové, já se musím na začátku omluvit. Já jsem byl včera odpoledne hospitalizován, odoperován a dnes ráno jsem se nechal uschopnit z nemocnice, abych tady mohl být, tak se omlouvám, pokud nebudu tak úplně dokonály.

Já tady mám, pane poslanče, před sebou nějakou odpověď, která mi příjde – já ji mohu přečíst, ale mně by to nepřišlo fér. Já celkem rozumím vaší otázce. Mám trošku problém v tom, že jsem už přišel k hotovému, takže v tuhle chvíli už jenom musím dokončit tendr, který je v Ústí nad Labem, který je pořád ještě otevřený. Pak si samozřejmě myslím, že musí nastat vyhodnocení, protože jeden z materiálů, který musí být předložen do vlády, je materiál o budoucnosti letecké záchranné služby po roce 2020. Podle mého názoru nemůže tento materiál vzniknout bez toho, aby se vyhodnotil dosavadní průběh. To znamená jak ta první perioda, která byla někdy do loňského roku, tak ta následující, která je do nějakého roku. Určitě tam proběhne vyhodnocení, určitě je třeba se k tomu postavit i z toho pohledu zajištění státu, protože podle mého názoru je důležité, že leteckou záchrannou službu vykonávají piloti, kteří vykonáním této služby získávají vysokou kvalifikaci, která je důležitá pro stát v oblasti branné pohotovosti, pro přírodní katastrofy atd. Pokud rozumím správně gros té otázky, my opravdu vyhodnocení provedeme, zjistíme, nakolik finanční náročnost byla, nebo nebyla.

Já celkem rozumím, na co narážíte v Olomouci. To je ten slovenský provozovatel a vrtulníky, jaké se používají. Znovu musím říci za sebe, já jsem ten tender nenastavoval. Rozumím tomu, kde je asi pes zakopaný, ale nicméně v této chvíli v Olomouci smlouva uzavřená je, provozovatel tam má svou odpovědnost a musí ji plnit. Pokud ji nebude plnit, samozřejmě zasáhneme. Jestli vás to takto uspokojí?

Předseda PSP Jan Hamáček: Zeptám se pana poslance, zda si přeje ještě vystoupit. Je tomu tak.

Poslanec Martin Novotný: Já jsem i ve své první otázce zdůrazňoval, že to dnes nechci nějak expresivně, i při vědomí toho, že to není vaše záležitost a že jste nastoupil do funkce v podstatě až na konci toho procesu. Jenom jsem se chtěl zeptat, jestli máte nějakou představu, kdy by to vyhodnocení mohlo být k dispozici, v jakém časovém horizontu.

Předseda PSP Jan Hamáček: Pan ministr.

Ministr zdravotnictví ČR Miloslav Ludvík: Do vlády to určitě půjde ještě v tomto funkčním období, takže předpokládám, že ty tendry jsou uzavřeny vlastně k 1. 1., myslím, že tak ideální by byl aspoň kvartál, abychom viděli aspoň nějaké výsledky. Takže budeme porovnávat počty hodin, budeme porovnávat kvalitu zásahů. Z mého pohledu by byl ideální rok, ale protože to opravdu chceme ještě do vlády předložit a chceme vycházet z nějakých podkladů, tak si myslím, že minimálně kvartál až půl roku. Myslím, že někdy kolem června bych to chtěl dávat do vlády.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Prosím pana poslance Mackovíka.

Poslanec Stanislav Mackovík: Vážený pane předsedající, dámy a pánové, dobrý den. Já zůstanu u tohoto tématu. Jsem rád, že jsem byl vylosován tak, abych se tady mohl zmínit – a já se tady budu ptát pana ministra.

Olomouc a Ústí nad Labem. V obou případech ÚOHS šetří tuto veřejnou zakázku. Teď tedy zcela konkrétně se chci zeptat. Ta nízká cena je dána také tím, že slovenský provozovatel nasazuje vrtulník A109K2, který podle toho, jak napsal i vámi vybraný odborník Ing. Petr Mrázek, na kterého se odvolává vaše hodnoticí komise, tak vrtulník Augusta A109K2 není certifikován v kategorii A. Vy jste s tímto vrtulníkem zahájili provoz v Olomouci a v zadávacím řízení v té dokumentaci vydané Ministerstvem zdravotnictví je, že bude provoz zahájen s vrtulníky v kategorii A, to znamená od 1. ledna v Olomouci je porušováno zadávací řízení, které si dalo ministerstvo, protože jste tam nasadili něco, co jste nasadit neměli. Ono to je skutečně levnější než vrtulníky v kategorii A, ale je to stejně, jako kdybychom do záchranky místo volkswagenů a mercedesů dneska přišli s dvanáctstetrojkou. Bude to levnější, má to čtyři kola, pacienta to odvezе, ale není to totéž.

Já se znova ptám, jak vaše hodnoticí komise a kde vzala závěry, z jaké letové příručky či jiných dokumentů obsažených v nabídce společnosti ATE, hodnoticí komise dovídala, že vrtulník Augusta A109K2 splňuje předmětný technický kvalifikační předpoklad, který si Ministerstvo zdravotnictví zadalo do výběrového řízení. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Prosím pana ministra.

Ministr zdravotnictví ČR Miloslav Ludvík: Vážený pane předsedající, vážený pane poslanče, my dva jsme už o tom mluvili, vy jste mě navštívili na ministerstvu.

Ta problematika, jak je dnes postavena, je, že certifikace vrtulníků na ty kategorie je od nějaké doby, od nějakého roku. Teď se omlouvám, že přesně neřeknu odkdy. Výběrová komise byla vládní výběrová komise. To nebyla výběrová komise ministra, tam byla přítomna tři nebo čtyři další ministerstva. A ten problém, který se dnes řeší, je skutečně problém, jestli vrtulník, který byl vyroben předtím, než začala certifikace vrtulníků, splňuje, nebo nesplňuje. Je mi jasné, že tato věc je dnes řešena v rámci námitky nebo toho sporu, bude to pravděpodobně mít ještě nějaké pokračování. Já v tuto chvíli mohu říci jediné, že buď nějakým asi znaleckým posudkem, předpokládám, bude určeno, že ta firma splňuje – a pokud vím, teď tam nějaký papír je. Otázka zní, nakolik to vyhovuje jako znalecký posudek, nebo ne. Buď ta firma nebo ten jejich vrtulník splňuje kategorii A, byť byl vyroben předtím, než začala certifikace, která je asi tři, čtyři nebo pět let, přesně nevím, nebo nesplňuje, a v tom případě dotyčný, který se do toho přihlásil, samozřejmě nesplňuje podmínu. Ale tady to asi bude otázka na znalce, aby posoudili, jak tomu je.

Já k tomu nic víc opravdu nemohu říci i z toho důvodu, že a) já jsem nestanovoval zadávací dokumentaci, to znova opakuji, a b) ani do toho výběrové komisi nemohu mluvit. Já v podstatě za celou svou šestnáctiletou kariéru jako ředitel nemocnice jsem nikdy nepodepsal výběrové řízení v rozporu s rozhodnutím výběrové komise, takže já budu opět akceptovat výsledky výběrové komise.

Předseda PSP Jan Hamáček: Prosím pana poslance.

Poslanec Stanislav Mackovík: Ještě jednou děkuji. Jenom chci upozornit, že hodnotící komise už je druhá za tu krátkou dobu. ÚOHS to otevřel asi z toho důvodu, že má pocit, nebo dospěl k závěru, že tam došlo k porušení zadávacího řízení ze strany hodnotící komise. To znamená, když jste podepsali konkrétně Olomouc, tak jste to podepsali už v rozporu s tím, co bylo zadáno. To už jsem tady říkal. My už se začínáme točit v kruhu a nikdo to nechce rozseknout. Vrtulník Augusta A109K2, ten, který je nasazen v současné době, patří k úplně prvním, který byl v této verzi vyroben. Není v té kategorii, o které se tady bavíme. Opravdu je potřeba se k tomu nějakým racionálním způsobem postavit.

Teď mi řekněte, jak dlouho bude trvat tento stav, když ÚOHS i druhou komisi a její rozhodnutí znova shodí, a v Ústí potom bude co? Dodatek je podepsán na dva měsíce a opravdu memorandum, že tam budou létat vrtulníky z Plzně a z Prahy, to nenahradí, kdyby DSA musela po dvou měsících odejít.

Předseda PSP Jan Hamáček: Pan ministr.

Ministr zdravotnictví ČR Miloslav Ludvík: Tady skutečně zaznělo to klíčové slovo. Řekl jste ho vy, pane poslanče – DSA. To je klíčové, protože tam jde o spor mezi dvěma provozovateli, mezi ATE a DSA. V této chvíli bych jenom protestoval

proti tomu, že ÚOHS to zrušil kvůli tomu, že je špatná kategorie vrtulníku. Tam byla námitka kvůli neobvykle nízké ceně. Dnes je řízení v této fázi.

Já znovu opakuji, tohle už je otázka pro znalce. Jak jste správně řekl, je vrtulník Augusta vrtulníkem první generace. Odpovídá kategorii A, nebo ne? To je prostě to, co se musí vyřešit. Pokud odpovídá, v pořádku. Pokud neodpovídá, má problém ten, kdo se do toho přihlásil, protože nesplnil zadávací podmínky.

Jinak – není to do konce února. Ono je to limitováno objemem finančních prostředků, které tam jsou. Upřímně řečeno, vzhledem k tomu, že teď máme ještě krátké dny a oni přes noc nesmějí létat, tak já si spíše myslím, že to bude tak konec března, a my tam máme pořád ještě možnost to dokonce vypsat ještě jednou. Takže čas, kdy bude DSA létat, se může protáhnout až někdy do května nebo června. Takže já myslím, že tam pořád ještě čas je.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Prosím pana poslance Farského.

Poslanec Jan Farský: Pane místopředsedo vlády, podle podkladů veřejně dostupných byla zakázka na zajištění EET včetně hardwaru vysoutěžena v roce 2015 za 39 mil. 900 tis. plus náklady na hardware a roční údržbu, což v součtu do roku 2021 mělo být 95 mil. korun. Tuto zakázku bez uvedení důvodu zrušil pan ředitel Generálního finančního ředitelství a zadal stejnou práci z ruky, přičemž náklady podle veřejně dostupných informací se během těch pěti let do roku 2021 vyšplhají na 895 mil. korun, což je takřka desetinásobek. Příjde mně nemravné v době, kdy EET má hlídat každou korunu živnostníků a oni si nákladně pořizují své pokladny, aby ministerstvo rozhazovalo stovky milionů korun, které byly předtím vybrány na daních.

Moje otázka a žádost je: Žádám o vysvětlení, jak je možné, že náklady na EET oproti původně vysoutěžené zakázce stoupaly takřka na desetinásobek, a odůvodnění tohoto jednání. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Také děkuji. Pan ministr odpoví písemně. Prosím pana poslance Kostřicu.

Poslanec Rom Kostřica: Děkuji za slovo, vážený pane předsedo. Vážený pane ministře zdravotnictví, mám takový dotaz. Já vím, že to v současné době je ve vaší gesci, předtím to nebylo. Mě zajímá stran protikuřáckého zákona, který je v současné době v Senátu a který doufáme, že se v nezměněné podobě vrátí k nám. Když se rozhodovalo o pozměňovacích návrzích, které byly poměrně striktnější, tak mě šokoval tehdejší názor Ministerstva zdravotnictví, které by podle mého názoru mělo podporovat jakýkoliv zákon, který svým způsobem omezuje nebo snižuje riziko kouření, ať už je to těch 16, 18 tisíc lidí, kteří onemocní smrtelně tady tímto onemocněním v republice, nebo i těch 120 mld. korun, které nás to stojí, tak mě šokovala právě ta gesce tehdejšího ministerstva, že i takové věci jako zákaz kouření v automobilu s dětmi pod 15 roků, zákaz kouření ve vnějších prostorách sportovišť a podobně, stejně tak jako jsem nebyl schopen pochopit, že jsem dostal negativní

stanovisko k návrhu zrušení kouření ve zdravotnických zařízeních. A to vím, že i ve vaší nemocnici, vámi vedené, tento úzus už byl mnoho roků užíván. Ne že by se vždycky stoprocentně dodržoval, nicméně mě to právě šokovalo.

Chtěl jsem se zeptat z toho důvodu, jestli s vaším příchodem na ministerstvo by takovéto, nechci říct protizdravotní, nálady dostaly určité limity, abychom mohli eventuálně některé pozměňovací návrhy, které nebyly akceptovány, se pokusit pozměnit nějakou ministerskou vyhláškou či nějakým jiným opatřením. Děkuji za vaši odpověď.

Předseda PSP Jan Hamáček: Prosím pana ministra.

Ministr zdravotnictví ČR Miloslav Ludvík: Vážený pane předsedající. Já se omlouvám, já jsem špatně rozuměl, takže se pokusím dovodit. Já si tedy dovolím říci, doufám, že se ten zákon ze Senátu do Poslanecké sněmovny nevrátí. Pro mě je poměrně nejdůležitější to, že bude schválen Senátem, a tím pádem že půjde rovnou na podpis k panu prezidentovi. Nicméně pravdou je, že některé z těch... Ten zákon, jak tady byl přijat, a všichni si to asi pamatuji, bylo maximum možného.

Ministerstvo zdravotnictví v této chvíli vychází z předpokladu, že je důležité, aby ten zákon byl, čili uznávám, že tam neprošly nějaké prvky, které by tam měly být. A domnívám se, že do budoucna, tak jak bude vznikat civilizační úroveň Evropy i České republiky, se postupně další protikuřácké prvky do toho zákona dostanou. Typicky to kouření v autech je skutečně velmi dobrý námět. Další námět, který jste asi zmínil, to je v obvodu zdravotnického zařízení. Jenže máme dneska velký problém, že závislost na nikotinu je poměrně významná závislost a u některých lékařů a zdravotnických pracovníků skoro absolutní. V nemocnici jsem řešil problém, jestli ten člověk vůbec bude bez toho nikotinu schopen se věnovat své práci. Ale nicméně jestli se mě ptáte, jestli trend by měl být spíše uvolňující, nebo zpřísňující, tak si myslím, že trend by měl být zpřísňující.

Předseda PSP Jan Hamáček: Pokud si pan poslanec nepřeje vystoupit, tak pokročíme dále. Prosím pana poslance Kořenka.

Poslanec Petr Kořenek: Děkuji, pane předsedající. Vážený pane ministře, vědom si toho, že jsme včera krátce o této problematice hovořili, tak musím říct, že pro jistotu jsem si ještě dovolil připravit tuto interpelaci, která se týká právě obchvatu Otrokovic, protože jak jistě víte, došlo k vyjmání některých obchvatů měst ze zpoplatnění dálniční sítě. A já musím říct, že v nedávné době právě město Otrokovice žádalo dvakrát i při návštěvě členů vlády a upozorňovalo na tento problém. Nebylo jim však vyhověno a ministerstvo neakceptovalo argumenty.

Dovolím si říct, že na základě uvedeného jsou představitelé města a celého regionu přesvědčeni, že pokud by byl úsek D55, severovýchodní obchvat Otrokovic, osvobozen od poplatků, došlo by k úbytku množství vozidel projíždějících centrem města a přetíženou vítkovickou křižovatkou, která je přetížena mimo jiné proto, že je do ní svedena doprava z nedokončené D55, a k řadě celospolečenských přínosů,

především ke snížení nehodovosti, k úspoře pohonných hmot, k úbytku exhalací v intravilánu města, ke zklidnění dopravy v centru města, protože zmínovaný objem dopravy, který by se přesunul právě z kvítkovické křižovatky, z I49 na D55, by tato silnice kapacitně bez potíží převzala. Dosavadní situace je rovněž v evidentním rozporu s platným státním plánem zlepšování kvality ovzduší střední Moravy. Pokud vím, tak smysl budování obchvatu byl právě v odlehčení průtahu města a to je v současné době zcela potlačeno. Argumenty ministerstva, že chce předcházet tomu, aby se místní řidiči kvůli poplatku vyhýbali dálnici a jezdili skrze město po silnicích nižších tříd, zcela vystihují místní situaci, a ministerstvo je nebude v případě města Otrokovice v potaz. Za přípomenutí stojí jistě i fakt (upozornění na čas), že severovýchodní obchvat – pardon – je ještě ve zkušební provozu. Chtěl bych jenom upozornit, že bude probíhat rekonstrukce trati Otrokovice Zlín, a tím se situace ještě zhorší. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji a prosím pana ministra.

Ministr dopravy ČR Dan Tok: Vážený pane předsedo, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, ano, my jsme tuto záležitost už s panem poslancem probírali. Já bohužel musím říct, že tady nebyly řečeny věci, které jsou úplně v souladu s tím, co se událo.

Za prvé bych chtěl říct, že v rámci časového zpoplatnění obecného užívání pozemních komunikací s vozidly s celkovou hmotností do 3,5 tuny, tedy v rámci časového zpoplatnění, byly pro rok 2017 zavedeny některé výjimky. Bylo to vyhláškou. Úsek dálnice číslo 55 u města Otrokovice, který je ohraničený exity 30 a 32, nebyl vybrán mezi tyto úseky a bylo to i proto, protože v rámci řádného meziresortního připomínkového řízení se Zlínský kraj nepřihlásil k žádné připomínce, a na dopis, který jsme dostali od, myslím, že to bylo pana Mgr. Jaroslava Budíka, tak ten přišel bohužel už v době platnosti té vyhlášky a v době, kdy byla vydána. Takže v souvislosti tady můžu říct, že pokud bude ze strany Otrokovic a ze strany Zlínského kraje tato připomínka platná, tak jsme připraveni, protože tato vyhláška se otevírá každý rok, to znamená, v druhé polovině roku 2017 bude projednávání novelizace této vyhlášky a tam by bylo možno daný úsek, pokud bude řádně zdůvodněno, přidat do těch úseků, které budou z časového zpoplatnění vyňaty.

Já bych tedy nad rámec této interpelace chtěl říct, že podobný případ máme v Karlovarském kraji, v dálnici kolem Sokolova. Takže počítám, že tady bude možnost, abychom o té věci jednali a našli řešení. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Prosím pana poslance.

Poslanec Petr Kořenek: Moc děkuji. Já věřím, že Zlínský kraj i město Otrokovice budou připraveny ke spolupráci, a jsem rád, že tady zaznělo, že ta situace je řešitelná. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Pan ministr si nepřeje vystoupit. Takže prosím paní poslankyni Šánovou.

Poslankyně Zuzana Šánová: Děkuji za slovo. Dobrý den, vážený pane ministře. Zákon o pohřebnictví u nás platí už 13 let a chystá se vládní novela zákona. Já bych se vás v této souvislosti chtěla zeptat na některé skutečnosti, o nichž se domnívám, že nejsou zcela v souladu s tímto zákonem.

Jak je možné, že v areálu Thomayerovy nemocnice v Praze 4 - Krči již řadu let nepřetržitě působí Pohřební služba Helfi, která zde má pronajatou sjednávací kancelář a další provozní prostory naprosto v rozporu s výše uvedeným zákonem, přesně s ustanovením § 7? Jak je vůbec možné, že Pohřební služba Helfi navíc přijímá a vydává zemřelé na patologii této nemocnice, ač tak ex lege působit nesmí, protože to zákon přímo zakazuje? V důvodové zprávě k tomuto zákonu se uvádí, že není etické, aby pohřební služba sjednávala pohřbení přímo v prostorách poskytovatele zdravotní péče.

Pane ministře, jak je možné, že řada nemocnic poskytujících zdravotní péči nemá zákonem předepsané chladicí a mrazicí zařízení? A pokud tato zařízení mají, proč je smluvně poskytuji zařízením s pohřebními službami propojenými? Ony je záměrně pro snadnější obejetí zákona totiž neposkytuji přímo pohřebním službám. Příkladem takových praktik je mimo jiné i nemocnice Bulovka v Praze 8. Jistě je vám známo, že taková nemocnice čerpá úhrady od zdravotních pojišťoven za výkony spojené s manipulací se zemřelými a další úhrady dostává za nějaký pronájem toho zařízení. Při tomto postupu se ovšem taková nemocnice připravuje o příjmy za uložení zemřelých v márnici po uplynutí 48 hodin od objednatelů pohřbení, které mohou být vyšší než pronájem.

Vyjmenovala jsem zde pouze některé aspekty porušování zákona o pohřebnictví, které však vedou k možnosti, a já se domnívám, i k vytváření korupčního prostředí mezi poskytovateli zdravotní péče a pohřebními službami. A navíc s jakoukoliv absencí etiky. (Předsedající: Čas.)

Proto se vás ptám, pane ministře, do jaké míry jste obeznámen s touto problematikou a zda s ní hodláte v nejbližší době něco dělat. Za odpověď děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Prosím pana ministra.

Ministr zdravotnictví ČR Miloslav Ludvík: Vážený pane předsedající, vážená paní poslankyně, ono to má dvě roviny: rovina etická a rovina zákona o pohřebnictví. Zákon o pohřebnictví je spíš problém paní kolegyně Šlechtové, takže já se asi nebudu úplně přesně vyjadřovat k tomu, co v tom zákoně je nebo není. Ale teď musíme mluvit o té etice.

Do jisté míry máte pravdu. Já jsem řešil tento problém v Motole asi před deseti nebo dvanácti lety, kdy jsem se stal ředitelem. Přímo v areálu nemocnice byla pohřební služba. My jsme jí nájem zrušili, dneska je ta pohřební služba v ulici pod nemocnicí, kdy už s tím vůbec nic neuděláme. Takže jako z mého pohledu je to také eticky sporné.

Na druhou stranu to, co vy říkáte, je pravda, že ze zdravotního pojištění se platí 48 hodin, pak už jdou náklady k tíži toho, kdo objednává pohřeb, a někdy spíš to ty nemocnice zatěžuje, protože jsou z toho obrovské pohledávky, které se potom řeší. Takže někdy náklady na to vymáhání jsou daleko větší, než jaké jsou příjmy. Takže jakoby ta diferenciace ekonomická tam není. Nicméně uznávám, že z hlediska etického to problém je, specificky v nemocnicích, kde třeba umírají i děti, což je případ Thomayerovy nemocnice. Takže já se tam určitě s nimi na toto téma budu bavit. Na Bulovce je to tam v tom vchodu přímo, tam to mají také. A určitě se s nimi na toto téma budu bavit.

Ale realita bude jediná. Pokud je to v objektech – u Bulovky mám pocit, že je ještě navíc problém, že ty objekty jsou hlavního města Prahy, takže dost možná, že to ani není Bulovky, ale že to tam zařizuje Praha. A v případě Thomayerovy nemocnice jsem si skoro jist, že ve chvíli, kdy to vymístí, já tedy se s panem ředitelem na toto téma určitě budu bavit, tak se to určitě objeví přesně o ulici vedle.

Ale víte, věc etiky se podle mě nedá řešit zákonem. Tohle by spíš měli mít lidé v sobě a mělo by být konsenzuálně sdílené, že některé věci se nedělají, ale... (ministr si povzdechl) ... ale.

Předseda PSP Jan Hamáček: Paní poslankyně si nepřeje položit další dotaz, takže prosím pana poslance Grospiče.

Poslanec Stanislav Grospič: Děkuji, pane předsedo. Já bych si dovolil, vážené kolegyně a kolegové, vznést v rámci interpelací dotaz na ministryně práce a sociálních věcí paní Marksovou a týká se výkladu a postupu Ministerstva práce a sociálních věcí ve věci ustanovení platného znění zákoníku práce, zákona číslo 262/2006 Sb., konkrétně § 322 odst. 2, kde se hovoří o tom, že náklady vzniklé výkonem kontroly nad bezpečností a ochranou zdraví při práci včetně nákladů na školení k prohloubení kvalifikace (nesrozumitelné) inspektorů bezpečnosti práce pověřených výkonem této kontroly hradí stát na základě dohody s odborovou organizací.

Dostalo se ke mně několik dotazů včetně například Odborového sdružení Čech, Moravy a Slezska, že tyto dohody jsou uzavřeny, byly uzavřeny, nicméně po mnoha letech, téměř po víc jak deseti letech, nejsou adekvátně ze strany Ministerstva práce a sociálních věcí plněny a u některých odborových svazů tento skluz, který probíhal vždycky recipročně, činí už dobu čtyř a více měsíců. Chτěl bych tedy znát odpověď od paní ministryně práce, co k tomu vede Ministerstvo práce a sociálních věcí, jak hodlá postupovat v následujícím roce a jak rychle hodlá dorovnat tyto náklady v rámci dohledu nad bezpečností práce v rámci odborových organizací a platně uzavřených smluv za minulý kalendářní rok.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Prosím pana poslance Raise.

Poslanec Karel Rais: Dobrý den, pane předsedo, páni poslanci a páni ministři. Já bych pokračoval v seriálu dotazů na paní ministryně Marksovou. Rád bych ji interpeloval ve věci pracovnělékařských prohlídek zaměstnanců vysokých škol

pracujících na některou z dohod o pracích konaných mimo pracovní poměr, tedy tzv. DPP a DPČ. Byl jsem osloven zástupci akademické obce s prosbou, abych vás v této věci interpeloval.

Někteří z personalistů vysokých škol byli na školení k připravovaným změnám v zákoníku práce a mimo jiné přišli na školy s informací, že by se nově měly pracovnělékařské prohlídky vztahovat i na zaměstnance pracující formou dohody o provedení práce nebo dohody o pracovní činnosti, a to zejména v souvislosti s novou povinností zaměstnavatele ochránit zaměstnance před stresovým prostředím. Zmíněná informace vyvolala v akademické obci značné znepokojení, neboť by znamenala velký nárůst byrokratické zátěže, nemalé finanční náklady v již tak napnutých a podfinancovaných rozpočtech vysokých škol a v některých případech i zásadní překážky v plnění povinností vysokým školám uloženým, např. spolupráce se zahraničními odborníky při posuzování kvalifikačních prací atd.

Dovoluji si vás proto požádat o objasnění, respektive výslovné vyloučení a garanci, že pracovnělékařské prohlídky se nemají v budoucnu týkat i zaměstnanců vysokých škol, kteří pracují formou dohody o provedení práce nebo dohody o pracovní činnosti. Děkuji předem za odpověď.

Předseda PSP Jan Hamáček: Také děkuji. Prosím pana poslance Holečka.

Poslanec Radim Holeček: Vážený pane chronicky nepřítomný ministře. O udavačském webu k EET, který já osobně považuji za největší žumpu, jste pro Blesk 8. prosince 2016 uvedl: Když dáte do poměru počet vydaných účtenek, kterých je k dnešnímu dni 19 milionů, proti 700 upozornění od občanů, jde o zanedbatelné číslo. Nyní ale všem tvrdíte, že jste o webu nevěděl. Lžete opět, pane ministr?

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Prosím pana poslance Procházku.

Poslanec Roman Procházka: Děkuji za slovo, pane předsedo. Vážený pane ministře, obrátil se na mě ředitel školního statku u nás na Chebsku, který je příspěvkovou organizací Karlovarského kraje. Samostatné školní statky byly minulý rok vyňaty z možnosti žádat o národní dotační titul na podporu subjektů v oblasti zemědělství a lesnictví, jehož cílem je modernizace vybavení center odborné přípravy učebními pomůckami, které umožní žákům a studentům osvojit si základní odborné dovednosti nezbytné pro výkon budoucího povolání. Připomínám, že střední školy se školním statkem však dotaci získat mohly. Navíc pořízené učební pomůcky z tohoto dotačního titulu musí být určené výhradně pro výuku a nesmí být využity k hospodářské činnosti.

To není úplně logické, protože střední zemědělské školy nebo školní statky dotace používají na nákup učebních pomůcek, jako je například traktor s pluhem, který je následně použit k obdělávání pole během výuky, ale to znamená, že už dělají hospodářskou činnost, protože nakonec úrodu sklidí a prodají. Ačkoliv jsou nakupované pomůcky použity primárně k výuce, doplňkově je škola může používat i

k hospodářské činnosti a těžko se to odděluje. A pokud k tomu dojde, tak v takovém případě nesplňují podmínky dotačního titulu.

Proto se vás, pane ministře, ptám, zda uvažujete i o tom, že by byl vytořen dotační titul i pro samostatné školní statky, a zda byste uvažoval i o změně podmínek, aby se takto pořízené školní pomůcky mohly efektivně používat v běžném provozu školního statku. Děkuji za odpověď.

Předseda PSP Jan Hamáček: Prosím pana ministra.

Ministr zemědělství ČR Marian Jurečka: Děkuji. Vážený pane předsedající, milé kolegyně, kolegové, vážený pane poslanče. Na vaši otázku bych chtěl jenom stručně odpovědět, že je především potřeba si uvědomit, že zřizovateli středních škol, případně školních statků, případně polesí jsou především kraje. Další gestor v oblasti vzdělávání, případně i dotačních podpor je MŠMT. My jsme do této problematiky vstoupili de facto jako subjekt, nebo jako ministerstvo, které by to vůbec nemuselo zajímat z hlediska zřizovatelské i gesné činnosti. Ale když se díváme na poměrně zoufalý stav středního odborného školství v oblasti celého agrárního sektoru, nejenom zemědělské školy, ale lesnické, vinohradnické atd., tak jsem se rozhodl tento stav nějakým způsobem pozitivně začít měnit.

Tou první věcí, která tady je umožněna už dva roky, kde dokonce jsem o tom musel jednat s eurokomisařem pro zemědělství, abychom obhájili naše nastavení Programu rozvoje venkova, je to, že každý školní statek může požádat o podporu investic, ať už je to kravín, vepřín, zpracovna masa a podobně, z Programu rozvoje venkova, kde je to otevřené pro všechny školní statky. A je tam kofinancování na úrovni 40 %. Takže tady není limitováno žádné využití té pomůcky, nebo té investice ve vztahu k výuce, případně ve vztahu k ekonomicko-hospodářské činnosti daného školního statku. To mnoho školních statků asi neví, nebo nevědí to někteří náměstci na krajích, kteří mají na starosti školství. Já jim to opakovaně připomínám s tím, že teď v únoru budeme mít jednání se všemi náměstky hejtmanů, kteří mají na starosti střední odborné školství, abychom toto zrekapitulovali. To je, řekl bych, základní změna, která proti předcházejícím obdobím nastala, a tady jsou ty peníze poměrně velké, které si ty školní statky mohou vzít.

Ten náš dotační titul národní, COP 21 – Centra odborné přípravy, ten dotační titul byl 21, protože byl 21. v pořadí, ten jsme zřídili proto, abychom na základě diskusí se školami vyhověli akutním požadavkům, kdy za námi chodi ředitelky a ředitelé škol a říkají: my máme zoufalé vybavení v laboratořích, zoufalé vybavení v dílnách, jezdíme autoškolu, traktory, které jsou 35 let staré. A jsou to opravdu primárně ty školní pomůcky, které slouží k praktické výuce, nikoli k hospodářské činnosti. Takže my jsme tady alokovali 50 milionů korun na těch vybraných 30 škol na tyto konkrétní věci. Já nevylučuju, že to v budoucnu, pokud uvidíme, že jsme, řekněme, dohasili ten akutní požár v úrovni technického vybavení pomůcek pro výuku, nějakým způsobem budeme rozvolňovat. Ale dnes poptávka po těchto věcech je taková, že těch 50 milionů korun zdaleka nestačí.

A ještě se krátce vyjádřím k tomu, jaké školy byly vybrány, protože škol, které učí nějaké agrární obory v České republice, je více než 180. To nejsme schopni pokrýt, a na rovinu, ani zájem nemáme. Já mám osobní zájem, abychom tady podporovali jako ministerstvo školy, které zabezpečí vysokou kvalitu. To znamená, my jsme oslovili kraje, oslovili jsme nevládní organizace v oblasti zemědělství, případně těch příslušných oblastí, jako je veterinářství, zahradnictví a podobně, a především na základě podkladů z krajů jsme šli cestou, že jsme řekli, že v každém kraji chceme, aby jedno takové centrum a jedna taková škola byla podporovaná, a potom s ohledem na specifiku krajů, výrobní specifika, historii a kvalitu těch škol jsme vyhodnotili, které školy do toho zahrneme. Byla tam výběrová komise složená ze zástupců našeho ministerstva, ministerstva školství, ze zástupců nevládních organizací a na základě podkladů těch krajů jsme vyhodnotili, že to je těch vybraných 30 škol s tím, že v každém kraji je alespoň jedna.

My teď úplně nepředpokládáme, že bychom měli ambici ten výběr škol výrazně rozšířovat, ale nevylučují to. Jsme připraveni vést diskusi, když přijde někdo se školou, která opravdu má výraznou přidanou hodnotu, o tom tu diskusi vést, že ji tam zařadíme. Jsme připraveni, pokud to ukážou i naše finanční zdroje, z úspor MZe těch 50 milionů korun na rok 2017 případně i navýšit.

Takže takový je stav k tomuto dotačnímu titulu. To je maximum, co vám teď můžu říci.

Předseda PSP Jan Hamáček: Prosím pana poslance.

Poslanec Roman Procházka: Já bych chtěl jenom poděkovat za tu odpověď. Mně to takto stačí a budu to určitě tlumočit dál a budu s vámi v kontaktu. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Budeme pokračovat další interpelací, to je interpelace paní poslankyně Semelové.

Poslankyně Marta Semelová: Vážený pane ministro, skupina umělců z Akademie výtvarných umění upozornila v uplynulých dnech prostřednictvím médií, petice i dokumentů na situaci v akciové společnosti Krátký film Praha a žádají Ministerstvo kultury, aby konalo. O co jde?

Někdejší státní podnik Krátký film byl v 90. letech zprivatizován, čímž stát přišel o kontrolu nad významnou částí našeho kulturního dědictví. Nově vzniklá akciová společnost Krátký film Praha získala přibližně 50 tisíc položek, kamerové negativy a filmové kopie, ale i unikátní autorské loutky z českých animovaných filmů, jejichž autorem je například Jiří Trnka, Hermína Týrlová nebo Karel Zeman. Ríkám přibližně, protože v průběhu privatizace nevznikl soupis majetku a soukromý majitel začal rozprodávat filmové loutky a vytěžovat archiv, aniž by z prodeje vysílacích práv cokoli odváděl Státnímu fondu kinematografie. Podle zveřejněných informací Krátký film Praha již roky nic nevyrábí, prodává pouze vysílací práva, mezi jeho zákazníky patří například i veřejnoprávní televize, a to aniž by odvedl jakoukoli část zpět do výroby konkrétně Státnímu fondu kinematografie.

Chtěla bych se proto zeptat: Máte jako ministr kultury přehled o tom, v jakém stavu se archiv nachází, v jakých podmínkách jsou sbírky uchovávány a zda se jim dostává potřebná odborná péče? Za druhé: Víte, kolik originálních loutek z animovaných filmů a pohádek bylo současným majitelem rozprodáno a kolik jich v archivu ještě zbývá? A za třetí: Připravujete změnu legislativy, která by umožnila provést inventarizaci archivu Krátkého filmu, dále přesnou specifikaci nakládání s autorskými a výrobními právy a která zajistí kontrolu státu nad naším kulturním dědictvím?

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji a prosím pana ministra.

Ministr kultury ČR Daniel Herman: Vážený pane předsedo, kolegyně a kolegové, vážená paní poslankyně. Úvodem je třeba zmínit, že Ministerstvo kultury je dle kompetenčního zákona mimo jiné ústředním orgánem státní správy pro umění. Co se téče o národní filmové dědictví týče, od roku 1992 byl rozhodnutím ministra kultury zřízen Národní filmový archiv jako státní příspěvková organizace Ministerstva kultury. Následně bylo toto rozhodnutí podloženo zákonnými předpisy. Posláním Národního filmového archivu je tak mimo jiné budování, ochrana, restaurování, vědecké zpracování, zpřístupňování a využívání národního filmového dědictví, audiovizuálních archiválií, včetně sbírek soudobé dokumentace, sbírek archiválií. Jedná se rovněž o specializovaný archiv pro audiovizuální archiválie dle zákona č. 499/2004 Sb., o archivnictví a spisové službě a s tím souvisejícími povinnostmi.

V případě akciové společnosti Krátký film Praha je však situace naprosto odlišná. Ministerstvo kultury ze své pozice nemůže jakkoli zasahovat do činnosti soukromoprávních subjektů, a nemůže tedy žádným způsobem dohlížet na archiv Krátkého filmu ani zajistit jeho zpřístupnění. Ministerstvo kultury nedisponuje soupisem majetku, který po transformaci ze státní organizace na počátku 90. let přešel na společnost Krátký film. Právo hospodaření s originálními nosiči kinematografických děl vyrobených v organizaci Krátký film v době od 28. srpna 1945 do 31. prosince 1964 přísluší dle autorského zákona Národnímu filmovému archivu. Krátký film Praha ale odmítal toto právo Národnímu filmovému archivu uznat a hmotné substráty zadržoval. Na základě tohoto rozdílného postoje k výkladu zákona spolu byly tyto dva subjekty v soudním řízení, jež bylo posléze ukončeno vzájemnou smlouvou. V současné době probíhá jejich komunikace v rámci standardních obchodních vztahů. Vysílání předmětných filmů je tedy možné.

Ministerstvo kultury si je vědomo velkého kulturního významu filmů a dalších předmětů, které původně patřily státní organizaci Krátký film v rámci Československého státního filmu, ale Ministerstvo kultury nemá zákonnou možnost pořizovat soupisy majetku soukromoprávních osob, k čemuž například vyzývá petice z konce loňského roku nazvaná Kde je Maxipes Fík? Jakákoli legislativní změna by v tomto ohledu vedla k zásahu do oprávněných zájmů soukromých osob.

Děkuji za pozornost.

Předseda PSP Jan Hamáček: Také děkuji. Prosím paní poslankyni.

Poslankyně Marta Semelová: Vážený pane ministře, já chápou legislativu a zasahování, nicméně tady se jedná skutečně o kulturní význam a ty skupiny, které na to upozorňují, očekávají od Ministerstva kultury přece jenom, že něco konat bude.

Jedna z těch otázek, na kterou jsem se ptala, bylo i to, jak nakládají s penězi. A tady si myslím, že určitá kontrola by měla být. Oni měli výnosy, teď mám na mysli akciovou společnost Krátký film Praha, výnosy – rok 2007 13,5 mil., 2008 23 mil., 2009 99 mil., o rok později 24 mil., 11,5 mil., 13 mil., 2013 14 mil., 2014 20 mil. atd., atd. Já si myslím, že v tom případě by se měla tato akciová společnost solidně zachovat vůči státu a státní složka, nebo orgán Ministerstva kultury by měl v tomhle nějakém způsobem napomoci. (Upozornění na čas.) Jednak aby se neztrácelo kulturní dědictví a za druhé, aby skutečně ty výnosy byly využity pro to, pro co by měly být.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Prosím pana ministra.

Ministr kultury ČR Daniel Herman: Ano, souhlasím s tím, že se to týká velké a důležité součásti našeho kulturního dědictví. Národní filmový archiv se snaží alespoň kooperovat, jak jsem už řekl ve svém předchozím příspěvku, v rámci smluv, k jejichž uzavření došlo na základě soudního řízení. Jak jsem už uvedl, my nemůžeme vstupovat přímo do soukromoprávních vztahů. Nicméně prostřednictvím spolupráce s Národním filmovým archivem tady je zájem o to, aby právě tato část kulturního dědictví byla veřejnosti zpřístupňována, protože se skutečně jedná o mimořádně hodnotnou část, která je dodnes i ve světě hodnocena vysoce kvalitně. A Česká republika nebo česká tvorba v tomto případě platí dokonce za příkladnou pro řadu zemí Evropy.

Co se týká financí, souhlasím s vámi, že by měly být ty zisky investovány zpět do rozvoje. Ale tady jsou jaksi legislativní možnosti velmi omezené. Lze to jedině na základě těch smluv, které jsou a které podle mých informací nefungují špatně, ale bohužel ta možnost je do značné míry omezena platnými právními předpisy. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Také děkuji. Prosím paní poslankyni Matušovskou.

Poslankyně Květa Matušovská: Děkuji, pane předsedo. Vážení kolegové. Vážený pane ministře, ráda bych se na vás obrátila v otázce rozvoje železnice. Přijde vám obvyklé, aby deset dnů před zveřejněním grafikonu jízdních řádů rozhodla SŽDC, která spadá pod vaši gesci, o tom, komu přidělí kapacitu na trase Praha – Brno? Je to podle vás standardní postup? Obdobně, jak se postaví Ministerstvo dopravy a jak přispěje k rozvoji či zachování síťovosti železniční dopravy na trati Most – Plzeň? Nedopláti na to pravidelní uživatelé železniční dopravy, kteří primárně užívají vlaky na dojíždění do zaměstnání? Nevytrácí se tak síťový efekt železniční dopravy? Poslední dobou se cestující na železnici vrátili. I když se nám může líbit či nelíbit konkurence na trase Praha – Ostrava, kde vlaky jezdí od různých dopravců co

20 minut, ale co zde na Mostecku? Není to úplně jiná situace? V jaké koncepci chce tedy ministerstvo pokračovat? Přeci díky vašim opatřením musí občan řešit, kde a jak si kupí jízdenku. Bude se stát snažit zavést systém o uznávání jízdních dokladů? Nemělo nejprve Ministerstvo dopravy zajistit na dotovaných spojích přenositelnost jízdenek, a pak teprve řešit výběrová řízení na jednotlivé tratě typu R? Nebo chce Ministerstvo dopravy nejprve vyzobat pro soukromé dopravce, co se dá, a pak řešit pohromu jako kdysi po kolapsu železničního systému Velká Británie? Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Prosím pana ministra.

Ministr dopravy ČR Dan Ťok: Vážený pane předsedo, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážená paní poslankyně Matušovská prostřednictvím pana předsedajícího, ne, nechceme. Určitě nechceme a nebudeme vyzobávat žádné hrozinky a nechceme řešit situaci, jakou řešila Velká Británie po divoké liberalizaci. Nicméně v odpovědi na vaše otázky začnu od vašeho posledního podnětu týkajícího se linky R25 Plzeň – Most.

Kladete otázku, zda je cílem koncepce Ministerstva dopravy zajistit vše, co se dá, pro soukromé dopravce. Rád bych uvedl, že Ministerstvo dopravy má smlouvu o veřejných službách uzavřenou s dopravcem jiným než Českými dráhami pouze na jedné lince, tedy na lince Plzeň – Most, což je jedna z nejméně výnosných linek v objednávce Ministerstva dopravy. A tady bych ještě řekl, je to jedna z linek, o které už vláda České republiky svým usnesením rozhodla, že se postupně otevřírat bude, takže my tady plníme usnesení vlády.

Zadání služeb na lince R25 Plzeň – Most prošlo náročným procesem, který nakonec výstřil smlouvou se společností GW Train Regio. V listopadu roku 2015 ministerstvo zveřejnilo v Úředním věstníku Evropské unie předběžné opatření. Dne 4. února 2016 bylo zveřejněno oznámení o bližších podrobnostech přímo zadávané smlouvy. K tomuto oznámení nebyly uplatněny žádné námitky. Tento proces byl naprostě standardní a vedl oproti stávající smlouvě s Českými dráhami ke zřetelným úsporám veřejných prostředků, a to ve výši asi 8 mil. korun ročně při zachování identického rozsahu služeb zajišťovaných při částečně vyšší kvalitě poskytovaných služeb.

Souhlasím s vámi, že dosažení tarifní integrace je logické a účelné. Tarifní integrace neboli zaměnitelnost jízdenek je možná i v praxi realizovatelná, což ukazují nejen zahraniční příklady, ale i příklad provozu dopravců v České republice na dráhách Sokolov – Kraslice či Trutnov – Svoboda nad Úpou. Ministerstvo dopravy koná kroky, aby činnost dopravců v této věci podpořilo. Z dostupných informací je našemu úřadu známo, že společnost GW Train Regio o tarifní integraci i v případě linky R25 Plzeň – Most aktivně usilovala, a je to předepsáno rovněž uzavřenou smlouvou. A nás úřad bude nadále usilovat, aby tarifní integraci podpořil.

Já dodám, že z našich jednání bohužel jsou to právě České dráhy, které tarifní integraci víceméně odmítaly a nebyly ochotny se na ní dohodnout. My jsme za ministerstvo řekli, že do toho procesu aktivně vstoupíme, a vstupujeme a připravujeme kroky. S potěšením jsem si přečetl, že najednou České dráhy prohlásily,

že proti tarifní integraci nejsou. Takže je to dobrá zpráva a snad budeme schopni nalézt rychlé řešení.

Dále jste zmínila přidělení kapacity na linku Praha – Brno. Přidělcem je Správa železniční dopravní cesty, která při přidělení kapacity železniční dopravní cesty postupuje a postupovala v tomto případě podle předem známých kritérií. Ta jsou zveřejněna v prohlášení o dráze vydaném deset měsíců před platností jízdního rádu. V tomto materiálu jsou stanovena pravidla, podle kterých přidělce postupuje. Ani tento proces nebyl nestandardní. Osobně si dovedu představit, že by přidělce v budoucnosti mohl a měl rozhodnout i dříve, ale i toto je stanoveno jasnými a předem zveřejněnými pravidly v prohlášení o dráze. Z pozice ministra dopravy k tomu mohu pouze uvést tolík, že pravidla se musí dodržovat, a nemám informace o tom, že by přidělcem neboli ŠŽDC dodržena nebyla.

Vážená paní poslankyně, tarifní integrace je účelná a potřebná a nás úřad je v této činnosti připraven dopravce podpořit. Při přidělování kapacity dopravní cesty je podstatné především postupovat podle jasných předem známých pravidel stanovených v prohlášení o dráze, což bylo dodrženo.

Jestli to mohu shrnout, my chceme v zásadě pokračovat podle usnesení vlády. Naším zájmem je samozřejmě podpořit České dráhy. A já tady chci jako poněkolikáté říci, že Ministerstvo dopravy je připraveno Českým dráhám dálkovou dopravu v rámci veřejné služby dát napřímo. (Předsedající upozorňuje na čas.) Budeme o tom dále jednat. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Květa Matušovská: Nemyslíte si tedy, pane ministrovi, že se tarifní integrace měla řešit v době, kdy se začalo mluvit o liberalizaci?

Předseda PSP Jan Hamáček: Pan ministr.

Ministr dopravy ČR Dan Ťok: Určitě měla. Měla začít někdy v roce 2008 až 2010, kdy se tyto věci probíraly. Bohužel se tak nestalo. Já se teď snažím, abychom ty věci udělali paralelně. Jsem přesvědčen, že tomu to otevření nevadí. Přijdeme brzy s konceptem, kde nahradíme tu chuť Českých drah nějakým rozhodnutím vlády nebo ministerstva. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Paní poslankyně Strnadlová není přítomna, v tom případě prosím pana poslance Bendla.

Poslanec Petr Bendl: Děkuji za slovo. Není přítomna stejně jako pan ministr zemědělství, který nás zase opustil a standardně není přítomen na jednání týkajícím se ústních interpelací. Přesto otázky položím a budu se snažit využít dvě minuty, které mám, protože mám víc interpelací na pana ministra. Ale on opravdu do té práce moc

nechodí. Bylo mi slíbeno jeho kolegyní, která se mě ptala, čeho se dotazy týkají, a já jsem jí slušně odpověděl, že Ministerstva zemědělství, že zareaguje.

První dotaz. Před třemi lety na začátku volebního období jsem interpeloval pana ministra zemědělství ve věci řešení situace týráni velkých zvířat v České republice, neboť veterináři často nemají jak řešit takovou tu nerudovskou otázku Kam s nimi? Zvířata, která jsou týraná, veterinář je nemá šanci vyřešit, nemá šanci zvíře odejmout, odebrat a zajistit tak podmínky pro jeho kvalitní život do té doby, než se vlastník bud' udobří, nebo situaci zlepší, aby zvířata mohla žít v rozumném prostředí. Proto se ptám, co se v této věci za tři roky stalo a kdy se situace, která není dobrá, v téhle oblasti změní.

Zároveň bych se chtěl zeptat, pane ministře, na to, že Lesy České republiky chtějí investovat v Rumunsku a nakoupit zhruba za jednu miliardu korun lesy v této oblasti. Chci vědět, zda to je pravda, či nikoliv, a pokud ano, jaké důvody vás k tomu vedou.

A poslední. Kolik žádostí o agroenvi podporu za rok 2015 nebylo do dnešního dne vyřízeno? Neboť firmy, které žádaly, nemohou požádat ani o podpory z roku 2016 v oblasti SAPS a mají s tím obrovské finanční problémy. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám také děkuji, pane poslanče. Dámy a pány, pěkné odpoledne. Jako další vystoupí se svou interpelací paní poslankyně Pecková a bude interpelovat pana ministra zdravotnictví Miroslava Ludvíka. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Gabriela Pecková: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážený pane ministře, dámy a pány, před Vánočemi byl Sněmovnou odmítnut můj pozměňovací návrh k zákonu o obětech trestních činů, který ukládal povinnost informovat oběť mimo jiné například i o změně nařízené ochranné léčby z ústavní na ambulantní. Tím se dostávám ke své otázce. Nařízená ochranná ústavní léčba spadá pod Ministerstvo spravedlnosti, zatímco ambulantní pod Ministerstvo zdravotnictví. Tady je ten problém, že stát nemá síť ambulantních zařízení a dotyčný propuštěný, nebo z ústavní léčby vypuštěný pacient, klient nebo můžeme říkat i pachatel, se vlastně dostává do privátní sféry. Ta o něj ovšem nestojí a také nemá žádnou vazbu ani na probační a mediační službu. Tento se vlastně ocítá ve vakuu a často jsou to pachatelé i závažných trestních činů a jakákoliv kontrola o jejich léčbě vlastně není potom možná. Oni jsou tedy nadále hrozbou společnosti, protože často dojde k přerušení léčby, která by jim do jisté míry bránila v pokračování trestné činnosti.

Vím, že jsou tady dva resorty, že došlo k nešťastnému rozdělení. Ptám se pana ministra, jakým směrem se tedy bude ubírat řešení, protože toto vnímám jako velmi alarmující. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám také děkuji, paní poslankyně. Požádám pana ministra, aby vám odpověděl. Prosím, pane ministře.

Ministr zdravotnictví ČR Miloslav Ludvík: Děkuji. Vážený pane předsedající, vážená paní poslankyně, já se obávám, že budu stručný. V této chvíli existuje

meziresortní komise, nebo pracovní skupina Ministerstva spravedlnosti, se kterou Ministerstvo zdravotnictví systematicky spolupracuje, ale v podstatě potíž je v tom, jak jsem pochopil z vašeho dotazu, že systém státních ambulantních specialistů asi nevybudujeme. To se obávám v dnešní situaci, kdy vůbec na poli psychiatrie je velmi obtížné sehnat nové psychiatry. Prostřednictvím všeobecného zdravotního pojištění umíme motivovat psychiatry, aby nastupovali do praxe, ale že bychom budovali síť státních ambulancí, si představit neumím.

Upřímně řečeno druhým problémem, který fakt spadá pod resort Ministerstva spravedlnosti, je změna ochranného léčení z ústavního na ambulantní, což je zase problematika soudu, opět to nespadá pod Ministerstvo zdravotnictví. Informovanost o tom, že někdo změnil léčbu, nebo mu byla změněna z ochranné ústavní na ambulantní, není ani dokonce zdravotní službou. Upřímně řečeno, opět je problematické, nakolik to spadá pod problém Ministerstva zdravotnictví.

Nicméně pokud chcete znát směr, kterým se celá tahle problematika bude ubírat, tak si asi pro vás nechám ještě zpracovat písemnou zprávu, kterou vám pošlu, protože tam se nechám informovat, jakým směrem jde meziresortní pracovní skupina, kterou máme s Ministerstvem spravedlnosti.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Prosím paní poslankyni.

Poslankyně Gabriela Pecková: Já mnohokrát děkuji. Samozřejmě se ráda s písemnou zprávou seznámím. Mně přijde hlavně nešťastné, proč vůbec ambulantní část spadá pod Ministerstvo zdravotnictví, které skutečně není provázané ani s probační a mediační službou. Kdyby ambulantní léčba spadala pod Ministerstvo spravedlnosti stejně jako ústavní, tak by se asi řešení nalézalo snadněji v rámci jednoho resortu. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Prosím pana ministra.

Ministr zdravotnictví ČR Miloslav Ludvík: Já se trochu obávám, že vám asi nebudu v tomto směru moc vyhovět, protože je to prostě zdravotní služba. To je ambulantní zdravotní a je i tak placena. Pokud by jiný resort byl ochoten část svého rozpočtu věnovat na posílení všeobecného zdravotního pojištění, budu tomu jenom rád, ale nicméně tohle je opravdu zdravotní služba vykonávaná lékaři, takže se obávám, že to zůstane, nebo určitě to zůstane pod Ministerstvem zdravotnictví. Nicméně opět opakuji, určitě budu informovat, jakým směrem tento problém chce řešit právě kvůli tomu vytvořená meziresortní pracovní skupina.

Předseda PSP Jan Hamáček: Prosím paní poslankyni Pekarovou.

Poslankyně Markéta Pekarová Adamová: Vážená paní ministryně, nepřítomná ministryně, o práci na zkrajený úvazek stojí v České republice zhruba třetina uchazečů o zaměstnání. V současnosti však podle Eurostatu pracuje v tomto režimu pouhých necelých šest procent zaměstnanců. Je to v rámci celé Evropy jedna

z nejhorších statistik, jsme až na 30. místě a v tomto žebříčku, který srovnává právě počet lidí, kteří pracují na částečný úvazek, jsou za námi už jen Makedonie a Bulharsko.

Stále dokola slýcháme, že podpora rodin s dětmi, především s těmi malými, je pro tuto vládu prioritní. Rodičům malých dětí by především pomohlo lepší sladění práce s péčí o děti. A právě zkrácené a flexibilní pracovní úvazky mohou tomuto sladění jít naproti. Za tři roky svého působení jste však nepředložila jediný návrh, který by částečné úvazky jakkoli podporoval. Když TOP 09 předložila tento návrh, tak jej vláda odmítla. My jsme se v tom návrhu snažili napravit nespravedlnost při platbě zdravotního pojištění osob pracujících na částečný úvazek.

Vážená paní ministrně, hodláte skutečně pomoci rodinám s dětmi tím, že podpoříte zkrácené pracovní úvazky? Samozřejmě vím o navrhovaném opatření v novele zákoníku práce, tedy o nové povinnosti zaměstnavatele sdělit písemně důvody, pro které nepřijal zaměstnance na zkrácený úvazek, ale jsem si jista, že to žádnou skutečně výraznou pomocí nebude. V době začátků vaší vlády jste hovořila o změnách v odvodech, které by částečným úvazkům pomohly. Ale od té doby je pouze ticho po pěšině. Děkuji předem za odpověď.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Prosím pana poslance Karamazova.

Poslanec Simeon Karamazov: Vážený pane ministře, v souvislosti s nedávnými prezidentskými volbami ve Spojených státech amerických se stále častěji zmíňuje úloha NATO a připravenost Evropy bránit samu sebe. Nastupující prezident Spojených států Donald Trump se netají názorem, že by Evropa měla převzít daleko větší podíl na obraně svých hranic. Dovolte mi proto otázku, jak je Česká republika připravena plnit svou bezpečnostní úlohu a kdy lze očekávat, že výdaje na obranu dosáhnou minimálních 2 % z DPH. Děkuji za odpověď.

Předseda PSP Jan Hamáček: Také děkuji. Prosím pana poslance Soukupa.

Poslanec Zdeněk Soukup: Pane předsedající, dámy a páновé, naše řady jsou řídké. Řekl bych, pane předsedo, že je to tristní, tyto interpelace, když mám mluvit k prázdným židlím ministrů. Nicméně já to udělám.

K dnešní interpelaci mi dal impuls článek s titulkem Základní škola ve Velkých Němcích vymývá dětem hlavu multikulturalismem a nadšením pro migraci. Píše se tam něco o nástěnkách, které nadšeně propagují multikulturalismus, o paní učitelce, která nadšeně říká dětem: Měli bychom přijmout každého uprchlíka, jsou to mírumilovní lidé, kteří nám nechtejí ublížit atd. Připouštím, že kdyby tady byl pan ministr Chovanec, že bych to nechal prověřit, protože ten článek je z podezřelého zdroje. Nicméně přesto jsem oslovil pana ředitele té školy prostřednictvím jednoho z voličů. A jeho odpověď. Ty informace, které v tom článku byly uvedeny, jsou pravdivé a on na tom v podstatě nevidí nic závadného, nic nenormálního. Nedělá nic jiného, než se řídí závazným rámcovým vzdělávacím programem pro základní vzdělávání. A já jsem si ten dokument pročetl. V článku 6.4 se nařizuje multikulturní

výchova. Kdyby to bylo formulováno jako výchova k toleranci vůči jiným kulturám, rasám, názorům, nic bych nenamítl, ale odkdy je multikulturní výchova oficiální státní doktrínou nebo něčím takovým? Ani tak bych to nepřijal. Pojem multikulturalismus zahrnuje něco jiného. Myšlenkový a politický proud.

Ptám se: Je úkolem školy formovat u dětí světonázor? Není to skutečné vymývání mozků? A já položím zároveň i druhou otázku. Paní ministryně tady je, takže já počkám, až mi odpoví.

Předseda PSP Jan Hamáček: Prosím paní ministryně.

Ministryně školství, mládeže a tělovýchovy ČR Kateřina Valachová: Vážený pane předsedající, vážené poslankyně, vážení poslanci, rozhodně musím zcela jasně odpovědět na otázku pana poslance, že k tzv. vymývání mozků nebo šíření multikulturalismu jako názoru ideového, politického, občanského v rámci našich škol nedochází. Opakovaně se setkávám s šířením těchto představ např. prostřednictvím sociálních sítí. Chápu tedy, že mohou znepokojit poslance a poslankyně z hlediska toho, co se tedy na našich školách děje. Chci výslovně zdůraznit, že nic takového není, stejně jako není nic takového na našich školách, jako je šíření islámu, islamismu, nebo dokonce jeho propagace. To také velmi důrazně odmítám.

Co se týká multikulturní výchovy, což je ovšem, pan poslanec to asi uzná, něco jiného. Je pravda, že v rámcovém vzdělávacím programu pro základní vzdělávání se jedná o jedno z průřezových témat, ale podotýkám od roku 2005, tzn. daleko před různými událostmi, které zneklidňují naše občany. Proto využiji příležitosti tady na půdě Poslanecké sněmovny a přečtu, co se tím rozumí podle rámcového vzdělávacího programu.

V oblasti vědomostí, dovedností a schopností především poskytuje základní znalosti o různých etnických a kulturních skupinách žijících v české evropské společnosti. Rozvíjí dovednosti rozpozнат projevy rasové nesnášenlivosti, napomáhá prevenci vzniku xenofobie. Poskytuje znalost některých základních pojmu, jako je kultura, etnikum, identita, diskriminace, xenofobie, rasismus, národnost, netolerance. V oblasti postojů a hodnot pak především napomáhá žákům uvědomit si vlastní identitu, být sám sebou, reflektovat vlastní sociokulturní zázemí. Stimuluje, ovlivňuje a koriguje jednání a hodnotový systém žáků a učí je vnímat odlišnost jako příležitost, nikoli jako zdroj konfliktu. Učí žáky vnímat sama sebe jako občana, který se aktivně spolupodílí na utváření vztahů ke společnosti.

Výběr a realizace daného tematického okruhu, který je tedy v našem rámcovém vzdělávacím programu od roku 2005, může být významně ovlivněn vzájemnou dohodou samozřejmě učitelů, učitelů a žáků, učitelů a rodičů. Znovu tedy chci ubezpečit poslance a poslankyně, že školská soustava, nebo dokonce Ministerstvo školství žádným způsobem nepropaguje multikulturalismus jako snad nějaký ideový názor nebo nedej bože státní politiku ve smyslu ovlivňování nepoliticka a školského prostředí. A zdůrazňuji, že nic takového nečiní ani podle mého soudu rámcový vzdělávací program v případě multikulturní výchovy, která je zde přítomna od roku 2005.

Děkuji za pozornost.

Předseda PSP Jan Hamáček: Prosím pana poslance.

Poslanec Zdeněk Soukup: Já jsem nicméně očekával, že to bude takové, řekl bych, vychýlení nějaké nadšené stoupenkyně jiných myšlenek, jaké jsou prospěšné dneska. Nicméně přesto bych si položil otázku. Já jsem si vždycky myslí, že škola má vybavit budoucího občana potřebnými vědomostmi a má ho také vybavit schopností orientovat se v tom dnešním světě, což je v pořádku. Tady bych připustil, že seznamování s jinými kulturami je prospěšné. Ne připustil, to je naprosto jasné. Ale proč rámcový vzdělávací program pro základní vzdělávání ani jednou větu, a já jsem si ho pečlivě přečetl, neukládá také třeba výchovu k vlastenectví. Je to zakázané slovo?

Předseda PSP Jan Hamáček: Paní ministryň.

Ministryně školství, mládeže a tělovýchovy ČR Katerina Valachová: Co se týká vlastenectví, tak podle mého soudu to rozhodně zakázané slovo není. A vím, že právě v rámci multikulturní výchovy, jak je obsažena v rámcovém vzdělávacím programu, a já jsem to tady také proto přečetla, samozřejmě je posilováno sebeuvědomění dětí směrem k sociokulturnímu prostředí, ze kterého vycházejí, včetně toho uvědomení národnosti, já jsem to zmiňovala, a to je samozřejmě jinými slovy vyjádřeno posilování vlastenectví.

Já jsem, přiznám se, prostřednictvím pana předsedajícího pane poslance, nepochopila úplně tu poznámku, co jste čekal. Já jsem tady zmínila na začátku, zcela bych řekla otevřeně a upřímně, to, že sama jsem někdy konsternována tím, co se člověk může dočít na sociálních sítích. Nebyla bych ráda, kdyby se něco podobného stávalo i vám. Protože z mého pohledu tady končí veškerá legrace, a různé nálepkování, osočování atd. jenom proto, že nezastávám názory, bych řekla, extremistické, tak aby byla ministryně školství osočována ze šíření islamismu. Jsou to lži. Bohužel už mi došla trpělivost a také jsem zveřejnila, že už se budu systematicky obracet na orgány činné v trestním řízení, protože jiným způsobem se bohužel na podobné útoky reagovat nedá. Nemrzi mě to ani tak z pohledu mé osoby nebo ministerstva, nejsem úzkoprsá, mrzi mě to z pohledu škol. Školy si zaslouží bezpečí, klid právě na vzdělávání, výuku, tak jak jste to zmínil, a neměli bychom podle mě z mého pohledu přilevat olej do ohně tam, kde žádný oheň neexistuje.

Sama jsem se setkala a vy asi také prostřednictvím sociálních sítí s tím, a doted' je pranýřována jedna základní škola ze Zlínského kraje, která je tady představována jako jakýsi zdroj šíření islamismu. Jenom bych tady chtěla poslancům a poslankyním říct, že se jednalo o trapné vzdělávání ve smyslu toho, že existují různá náboženství a jejich porovnávání. Takže jestli chceme popřít (upozornění na čas), že existuje islám, možná můžu dát jakousi paralelu s vlastenectvím – ano, může vzniknout seznam zakázaných slov, ale myslím si, že to potom nebude o přemýšlení a vzdělávání.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji a prosím pana poslance Hovorku.

Poslanec Ludvík Hovorka: Děkuji za slovo. Vážený pane ministře, v ČR se řada lékáren nedostane k určitým léčivům a je to důsledek toho, že u nás nefunguje dobré dohled nad hospodářskou soutěží. V řadě případů jsou propojeni výrobci, distributoři i lékárny nebo řetězce lékáren, a bud' některé lékárny nedostanou lék vůbec, anebo ho dostanou s takovou přírůzkou, že je mnohonásobně nebo mnohem dražší než ve spřízněných lékárnách. Také vlastně existence kanálu v české podobě, DTP kanálu, to znamená dodávek do určitých lékáren, dochází k tomu, že mnohdy nemá smysl soutěžit o léčivý přípravek, protože existuje jenom jeden jediný dodavatel, který dodává za maximální cenu stanovenou v podstatě ceníkem pojíšťovny.

Chtěl bych se zeptat, co se změnilo v případě zákona o léčivech, když předchozí ministr dal souhlas k pozměňovacímu návrhu pana poslance Běhouodka, kdy tento pozměňovací návrh přináší možnost, aby do všech lékáren byla povinnost dodat lék do 48 hodin, tedy do dvou dnů, a když se ten zákon za dva měsíce vrátil ze Senátu, tak naopak ministerstvo pod vaším vedením řeklo, že ten zákon v té podobě je špatně a že lhůta 48 hodin musí být nahrazena lhůtou v dohledné době. Chtěl bych se zeptat, co se vlastně podstatně změnilo, že ten návrh je úplně anulován a přichází v úplně jiné podobě. (Předsedající: Čas.) Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Prosím pana ministra.

Ministr zdravotnictví ČR Miloslav Ludvík: Vážený pane předsedající, vážený pane poslance, já tedy jsem se k tomu zákonu opravdu dostal až ve chvíli, kdy v podstatě prošel Poslaneckou sněmovnou a přišel do Senátu. Ale je pravdou, že tento pozměňovací návrh byl podáván prostřednictvím předsedy zdravotního výboru Senátu pana docenta Koliby. Z mého pohledu je záměna za 48 hodin, a teď cituju, přesná doba zní na dobu bez zbytečného odkladu. Není to v dohledné době, je tam bez zbytečného odkladu, a to je v českém právu terminus technicus. V podstatě to znamená, co nejdříve je možné.

Chtěl bych říct jednu věc. Já ze své praxe, protože jsem pracoval i ve farmaceutickém průmyslu a koneckonců moje vlastní žena je farmaceutka, a já jsem vždycky přemýšlel, jestli nemám hlásit konflikt zájmů u manželky, která pracuje u jednoho z distributorů, byť jenom na částečný úvazek, nicméně to bez zbytečného odkladu je opravdu lepší než 48 hodin, protože léky se nevyrábějí linkovým způsobem. Ony se vyrábějí tzv. reaktorovým způsobem, což znamená, že třeba výroba, dám příklad, paralelně neběží nonstop na nějaké lince, kde neustále padá nový a nový, ale vždycky se vyrobí určitá šarže léku v tom reaktoru, pak se to celé vyčistí a vyrábí se tam jiný lék. Takže teď můžu dát klasický příklad. Byli jsme informováni výrobcem léku Tamiflu, že pokud nezakážeme jeho reexport nebo vývoz v této chvíli, tak nejbližší bude k máni za šest měsíců. A když tam dáte dobu 48 hodin, tak to v podstatě je nedodržitelný zákon. Takže my jsme tam dali bez zbytečného odkladu, přičemž je to tedy samozřejmě na případném vyšetřování, jestli to ta firma dodržela, nebo nedodržela, ale jsou tam velmi tučné pokuty, pokud by to nedodržela.

Ke zmínce, že u nás tak úplně dobře nefunguje Úřad na ochranu hospodářské soutěže, to je asi stížnost trošku jiným směrem, ne na mě. A já bych ještě k tomu chtěl

říct jednu věc. Zákon o léku, tak jak je dneska zpátky ve Sněmovně, on primárně má řešit právě reexporty. On sám o sobě nemá řešit to, jestli je český trh správně zásobován, přičemž jsou tam ty vaše zmíněné direct to farmacy, neboli přímé distribuční kanály, jsou tam propojení mezi lékárnami a některými lékárenskými a distribučními řetězci. Tohle je široká problematika. Tento zákon měl řešit reexporty, cíli v podstatě to, aby na českém trhu nebyl nedostatek léků z důvodu reexportu, ne z důvodu řekněme nekalosoutěžního jednání. Takže já dokonce nechávám na ministerstvu ještě zpracovat analýzu toho bez zbytečného odkladu a chci ji tady potom, až se bude ten lék tady ve Sněmovně přednášet nebo ty zákony budou probírat, což bude tuším 31. ledna, nepletu-li se, tak bych chtěl tady tu analýzu opravdu mít k dispozici, aby bylo vidět, že to bez zbytečného odkladu je lepší než 48 hodin.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji, pane ministře. Prosím pana poslance.

Poslanec Ludvík Hovorka: Děkuji za vysvětlení, ale chtěl bych říct, že určitě jste konzultovali tu věc s Úřadem pro hospodářskou soutěž a určitě jste k tomu dostali nějaké stanovisko. Údajně jste se přiklonili k jedné ze tří možností, jak tuto situaci řešit. Já jsem se ptal bývalého ministra před třetím čtením, jestli přišlo nějaké stanovisko z ÚOHS, a on mně řekl, že ne a že v zásadě s tím není žádný problém. Najednou se ukázalo, že problém je, a zákon se vrací v úplně jiné podobě. Takže určitě budu rád, když dostaneme nějaké stanovisko z ÚOHS, abychom v tom měli jasno. A jsem rád tedy, že rozumíte dobré farmaci. Když se podíváte na to, jak ÚOHS projednával třeba stížnosti České lékárnické komory na to, že jí není dodáván Clexan, a jak rozhodl ÚOHS, že tento lék je v zásadě zaměnitelný, tak musíte uznat, že ten úřad nerozhodl správně a že tady zřejmě něco nefunguje. Já vím, že problémem jsou hlavně reexporty, ale když se podíváte na informace ze SUKLU, tak nereportují lékárny, ale především distributori.

Předseda PSP Jan Hamáček: Pan ministr.

Ministr zdravotnictví ČR Miloslav Ludvík: To máte do jisté míry pravdu, ale ta lékárna má distribuční oprávnění, takže ono je to způsobeno tímto. Tam totiž řešil ÚOHS, nebo zásadní konzultace zněla na tu petrifikaci tržních podílů, kterou ten zákon v podstatě stanovoval. Jinými slovy, kdyby náhodou zanikla nějaká lékárna nebo nějaký distributor, tak jakoby nebyla možnost ten tržní podíl, který se tam vytvoří, zase převést na někoho jiného. Takže formulace, která tam dneska je, je taková pružnější. Cíli dneska máme čtyři velké hlavní distributory na trhu, a kdyby některý z nich z českého trhu odešel, tak si vlastně jeho podíl budou moci teoreticky rozebrat ostatní distributori. Otázka zní, zdali by to připustil ÚOHS.

U toho Clexanu, to je věčný souboj mezi dvěma firmami, jestli je lepší Clexane nebo ten druhý konkurenční prostředek, který raději nebudu tady jmenovat. To je debata. Jejich reprezentanti už se dokonce jednou poprali i u mě v nemocnici. Já si to

pamatují. Takže debata na téma, jestli je lepší Clexane – já raději ani nebudu k tomu zaujímat nějaké stanovisko.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Prosím pana poslance Mackovíka.

Poslanec Stanislav Mackovík: Ještě jednou děkuji a dobrý den. Vážený pane předsedo, dámy a páновé, já bych se opět navázal na tu předchozí interpelaci, která se týkala letecké záchranné služby, a využil bych čas i k tomu, že bych tady chtěl sdělit jednu zásadní věc. Pokud antimonopolní úřad šetří cenu, tak ta cena souvisí s tím, s čímž jsem už tady hovořil, a to je především nasazení určitého vrtulníku v určité kategorii. Ještě jednou – trabant i mercedes jsou německá auta, ale za stejnou cenu si je nekoupíte. Takže pokud nějaký provozovatel provozuje vrtulník, který neodpovídá nějakému vybavení, nějakým parametry, tak je zjevně levnější a je levnější i v provozu. Ne nadarmo si Letecká služba Policie ČR nepořídila Augustu, ale vrtulníky EC 135, které mají i ti privátní provozovatelé.

Takže pane ministře, já teď přejdu k otázkám, které mě zajímají. Já jsem dostal v tento týden odpověď od premiéra právě k problematice koncepce po roku 2020 LZS. A teď – kdo bude nositelem té koncepce? Kdo bude předkládat ty hlavní podmínky, parametry, požadavky té koncepce? Bude to rezort zdravotnictví, obrany, vnitra. Když jsem četl dopisy z vnitra, když jsem četl dopisy z obrany, tak chybějí piloti, chybí technika, chybí výcvik, chybí zdravotnický technický personál. A teď kdo bude garantem a kdo bude specifikovat? Po roce 2020, kdy bychom měli začít cvičit jenom ty piloty, tak ty následující tři čtyři roky potřebujeme najít výcvik, protože stávající piloti budou za čtyři roky o čtyři roky starší a mnozí jsou na hranici, kterou jim legislativa umožní, aby mohli lézt v LZS. To znamená, kdo bude nosným pilířem koncepce LZS, který rezort? A kdy to tedy vládě kdo předloží? Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Pan ministr.

Ministr zdravotnictví ČR Miloslav Ludvík: Pane předsedající, vážený pane poslance. Já trošku navážu na to, co už jsem tady říkal. Na toto téma existuje teď v tuto chvíli meziresortní pracovní skupina, ve které je vnitro, obrana, doprava a zdravotnictví. Upřímně řečeno, řeší se samozřejmě problém, jakým způsobem to organizačně zajistit, má-li to být státní podnik, nebo jiná forma, státní organizace. Jaké úkoly by měl tento státní podnik, kdyby to byl státní podnik, nebo kdyby byla státní příspěvková organizace. Jaké by měl plnit. Plynou z toho skutečně úkoly, které se vztahují k obraně státu, k bezpečnostní situaci státu atd. atd.

Máte naprostou pravdu. Vím, kolik je v Česku dneska, nebo tuším, kolik je v Česku vrtulníkových licencí, nebo licencí vrtulníkových pilotů. Počítají se tak na jednotky stovek, maximálně. Čili ten problém je mi znám. Stejně chápou, že bude velký problém v tom, že obrana má poněkud jiné úkoly pro piloty vrtulníků, než má např. policie. Policie se trošku kryje s těmi záchránáři armády. A opravdu trošku někdy na druhou stranu zase piloti musí naléhat určité množství hodin, aby měli kvalifikaci. Tohle je všechno věc, která se teď řeší, která se diskutuje.

Koncepce se předkládá do vlády a je to úkol Ministerstva zdravotnictví, čili bude předložena Ministerstvem zdravotnictví. Já bych opravdu hrozně rád využil toho, abych použil data, která budou k dispozici teď aspoň za ten první kvartál, už jsem říkal vašemu kolegovi, a abychom je do toho nějakým způsobem zapracovali. Takže určitě to bude v tomto volebním období. Bude to v tomto prvním pololetí. A nositelem toho úkolu je Ministerstvo zdravotnictví. Takže koncepci do vlády předloží Ministerstvo zdravotnictví.

Předseda PSP Jan Hamáček: Prosím pana poslance.

Poslanec Stanislav Mackovík: Já děkuji za tuto odpověď. Chci jenom připomenout, že v lednu 2016 vás předchůdce pan ministr Němeček předkládal i na výboru pro zdravotnictví Poslanecké sněmovny podmínky toho tendru na výběr provozovatele LZS. Zdravotní výbor Sněmovny s tím souhlasil, a pak na vládě se to shodilo a vlastně se to začalo rozkopávat a v květnu se teprve vyhlásil tendr a celé se to rozbořilo. A já jsem neslyšel z Ministerstva zdravotnictví za celou dobu, že by se někdo zastal toho, co bylo vaším rezortem předloženo. To znamená, jestli vy zase předložíte něco, co vám někdo shodí, a pak už nebude slyšet nic, tak se to nikam nepohně. To znamená, jestli když už to předložíte, jestli si také za tím vydržíte stát, anebo jestli ustoupíte nějakému jednorázovému tlaku z vlády. Protože takto to bylo v tom tendru, který tady řešíme celou tu dobu. To znamená, k tomu současnému tendru na současné obsazení provozu LZS. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Pan ministr.

Ministr zdravotnictví ČR Miloslav Ludvík: Já jenom bych chtěl oddělit dvě věci. Ona jedna věc je koncepce a druhá věc je, jaké bude používat stroje ten případný provozovatel. To si myslím, že jsou dvě dost rozdílné věci. Takže první je koncepce, která popíše kdo, jak a za jakých podmínek. A druhá věc bude, předpokládám, otevřené výběrové řízení. Protože jestliže to bude státní záležitost, tak to bude v rámci opravdu miliard. To už potom půjde přes výběrové řízení, kde se stanoví nějaké podmínky. Takto by to mělo aspoň podle mě vypadat. Aspoň tímto směrem to povedu já.

Předseda PSP Jan Hamáček: Prosím paní poslankyni Šánovou.

Poslankyně Zuzana Šánová: Tak ještě jednou dobrý den. Vážená paní ministryně, já ještě jednou o zákonu o pohřebnictví.

Pohřební služby lze vykonávat pouze na základě koncesní listiny. Pokud je mi známo, jsou u nás nejméně dvě střední školy, na kterých mohou zájemci studovat obor pohřebnictví, který je zakončen maturitní zkouškou. Mě by zajímal, proč provozovatelé pohřebnictví nemusí mít podle zákona o pohřebnictví minimálně toto středoškolské vzdělání a způsobilost k výkonu činnosti je nahrazována praxí v oboru či odborným zástupcem. A druhý můj problém. Zajímá mě, jak je možné, že

v objektech Univerzity Karlovy, konkrétně Lékařské fakulty, působí pohřební služba, např. v 1. lékařské fakultě Univerzity Karlovy ve Všeobecné fakultní nemocnici v Praze. Jak je možné, že Univerzita Karlova umožňuje podnikání pohřební služby ve školských zdravotnických zařízeních, ač tam tyto ex lege působit nesmějí, protože to zákon přímo zakazuje ve svém ustanovení § 7. Z důvodové zprávy k tomuto zákonu se uvádí, že to není etické. Navíc univerzita naprosto v rozporu s výše citovaným zákonem pronajímá chladicí, resp. mrazicí zařízení ve svých objektech a odkazuje pozůstalé na konkrétní pohřební služby. Například na pohřební službu Pegas, která má uzavřenou smlouvu na pronájem márnice ve školském zařízení.

Paní ministryně, nemáte pocit, že tímto postupem i váš rezort pomáhá při porušování či obcházení zákona o pohřebnictví vedoucímu k vytváření korupčního prostředí? Ať již o těchto nekalých praktikách víte, či nevíte, jak s nimi hodláte v nejbližší době naložit? Jak se s nimi hodláte vypořádat? Děkuji za odpověď.

Předseda PSP Jan Hamáček: Prosím paní ministryně.

Ministryně školství, mládeže a tělovýchovy ČR Kateřina Valachová: Vážený pane předsedající, vážené poslankyně, vážení poslanci, k tomu druhému dotazu. Fakultní nemocnice spadají do kompetence Ministerstva zdravotnictví jakožto zřizovatele. Vysoké školy podle mých informací uzavírají s fakultními nemocnicemi smlouvy na uskutečňování vzdělávací činnosti a tato problematika se těchto smluv, tedy alespoň podle mých informací, netýká. To znamená, že v této věci Ministerstvo školství nemá kompetenci a je potřeba věc řešit přímo se zřizovatelem. To znamená s Ministerstvem zdravotnictví. Protože jsem však slyšela v předchozích interpelacích již reakce pana ministra zdravotnictví, asi není korektní vás posílat ne tedy od čerta k d'áblu, ale od Valachové k Ludvíkovi, samozřejmě bych tady ráda přislibila, že se s panem ministrem zdravotnictví na danou věc podíváme a budeme se snažit nějak se dobrat pravdy a případně zjednat nápravu.

A co se týká té první záležitosti, tak pro mě je to tedy nová informace. Obecně lze samozřejmě říci, že kvalifikační předpoklady pro výkon nějaké profese, pokud je regulována, nestanoví Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy. Nicméně v této věci se tedy spojím s příslušnou ministryně v oblasti pohřebnictví, to znamená s paní ministryní Šlechtovou, a pokusíme se najít nějaký modus vivendi. Pokud máme školská zařízení, která mají určitou specializaci, a bylo by potřeba zajistit jejich využitelnost v praxi, která by byla navíc žádoucí z hlediska odbornosti, tak se tak samozřejmě stane.

Předseda PSP Jan Hamáček: Paní poslankyně si nepřeje vystoupit. V tom případě prosím pana poslance Zlatušku.

Poslanec Jiří Zlatuška: Vážený pane předsedo, mám interpelaci na nepřítomného pana vicepremiéra Bělobrádka. Já ji přednesu a budu doufat, že se mi dostane písemné odpovědi.

Obracel jsem se na pana vicepremiéra několikrát ve věci nefunkčnosti informačního systému pro výzkum, vývoj a inovace a zejména komponenty na vstupování dat, která zabraňovala vstupu nových projektů, a tedy přidělování financí řešitelům. Tento stav trval až do prosince loňského roku. Dostal jsem písemnou odpověď na svoji interpelaci od pana vicepremiéra, ve které odpovědnost fakticky převedl na Ministerstvo školství. Parafrázoval bych tu odpověď jako tvrzení, že Ministerstvo školství nebylo schopné data vstoupit a odpovědnost je na jeho straně.

Zeptal jsem se tedy paní ministryně školství Kateřiny Valachové, jak se věc má, a ta mi 14. prosince odpověděla způsobem, se kterým se obsahově zcela ztotožňuji: Neuvolnění prostředků příjemců bylo následkem vypnutí informačního systému výzkumu, vývoje a inovací k 31. květnu 2016. Konstatuje, že část centrální evidence projektu v informačním systému byla pro vkládání dat zpřístupněna od října tohoto roku, avšak následně byl řešen s doplňkovou aplikací pro pořizování dat v požadovaném formátu, jehož podoba byla k dispozici v předchozí verzi informačního systému. Aplikace byla zprovozněna podle informací paní ministryně až 21. listopadu 2016, avšak bez jakékoliv dokumentace. To považuji za vážné pochybení (upozornění na čas), za které by někdo měl nést odpovědnost. Ptám se, kdo za to odpovědnost poneše.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Prosím pana poslance Karamazova.

Poslanec Simeon Karamazov: Vážený pane ministře, o tom, že trestní řád je jedním z nesmírně důležitých právních předpisů, není pochyb. Úprava dokazování v trestním řízení, nařizování odposlechů či podmínky vazby, to je několik oblastí, kterým se trestní řád věnuje. Stávající trestní řád byl přitom schválen již v roce 1961 a chtě nechtě i přes četné novelizace jej nelze v řadě případů považovat za vyhovující. Vláda se proto v programovém prohlášení zavázala, že nový trestní řád připraví nejpozději do roku 2017. Už dnes ovšem vidíme, že tento termín vzhledem ke stavu prací není možné stihnout.

Z řad odborné veřejnosti jsou slyšet výtky, že jste odmítl navázat na práci současného předsedy Nejvyššího soudu prof. Šámalu, který byl nucen vzhledem ke své nové funkci opustit post předsedy rekodifikační komise, a práce tak musely začít nanovo. Proto se vás ptám, pane ministře, jaký je současný stav věci, zda se komise pro přípravu nového trestního řádu schází a kdy očekáváte její první výstupy. Zajímá mě také, zda dokument, připravený pod vedením profesora Šámalu, mám na mysli ona východiska a principy nového trestního řádu, byl hozen pod stůl, či zda s ním bude dále pracováno. Děkuji za odpověď a přeji mnoho zdaru při rekodifikačních pracích.

Předseda PSP Jan Hamáček: Prosím pana ministra.

Ministr spravedlnosti ČR Robert Pelikán: Vážený pane předsedající, vážené poslankyně, vážení poslanci, v prvé řadě chci poděkovat za to závěrečné přání, protože je mi ho třeba. Jestli je něco mimořádně obtížný úkol, tak je to příprava

nových kodifikací, a v tomto směru nadmíru platí, že práce kvapná málo platná. Musím říci, že časové hledisko zde ustupuje do pozadí před tím, aby výsledek byl opravdu dobrý.

Doopravdy, práce se značně zkomplikovaly nezávisle na mé vůli tím, že původní předseda komise profesor Šámal se ujal funkce předsedy Nejvyššího soudu, s čímž již sotva bylo slučitelné, aby dále byl také nejenom předsedou komise, ale on byl dokonce stěžejním zamýšleným autorem nové kodifikace. Rozhodně není pravda, že by tu nebyla snaha navazovat na to, čeho dosáhla jím vedená komise, ale samozřejmě nová vedoucí komise paní profesorka Císařová má také svoje vlastní představy a je celkem jasné, že poté co se své role ujala, tak je nějakým způsobem do těch prací také vtěluje. Nazval bych to tak, že to je věc kontinuity, to znamená, nezácíná se znova od začátku, ale pochopitelně k nějakým změnám dochází. Těžko lze očekávat od jiného profesora, že se bude snažit zcela napodobovat toho předchozího.

Komise pracuje velmi intenzivně, schází se pravidelně vždy v rozestupu jen několika týdnů a mezitím probíhají přípravné práce. V současné době se pracuje na obou klíčových oblastech, to znamená jednak paragrafovém znění přípravného řízení, jednak paragrafovém znění úpravy hlavního líčení. To je, řekl bych, těžiště celého trestního rádu, obě tyto oblasti. Předpokládám, že obě paragrafovaná znění budou dokončena v nejbližších měsících, tak aby mohla být předložena širší komisi, protože teď na tom pracuje ta užší pracovní komise, té širší komisi, ve které je přibližně čtyřicet předních odborníků na trestní právo, k posouzení a připomínkám.

Předseda PSP Jan Hamáček: Pan poslanec si nepřeje vystoupit. Prosím tedy pana poslance Holečka.

Poslanec Radim Holeček: Vážený pane ministře, v roce 2012 jste vydal firmou Agrofert, aniž ta by z toho měla jakýkoli užitek, sám sobě miliardy dluhopisů s neodůvodněnou nominální hodnotou jedna koruna. Daň z výnosů jednoho dluhopisu se pak zaokrouhuje na koruny dolů, tedy nulu. Připravil jste tak stát na daných za pět let o 67,5 mil. korun. Můžete to nějak odúvodnit? Kolik podobných machinací jste provedl? I proto jsme včera přehlasovali veto prezidenta zákona o stfetu zájmů. Ten umožňuje ministrům sice podnikat, neumožňuje jim čerpat veřejné finance. Oznámil jste, že kvůli tomuto zákonu dáte Agrofert do svěřeneckého fondu. Přiznáváte tím tedy, že vám jde v první řadě o finanční rozpočtu?

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Prosím pana poslance Hovorku, toho ale nevidím. V tom případě má slovo pan poslanec Soukup. Ten tu také není. Pan poslanec Farský je rovněž nepřítomen, pan poslanec Bendl také není, pan poslanec Mackovík rovněž ne. Znovu pan poslanec Bendl, také ne. Tak pan poslanec Holeček má šanci. Stahuje. (Směje se.) Pan poslanec Hovorka je nepřítomen, dvakrát pan poslanec Farský také nepřítomen, znovu pan poslanec Holeček, stahuje, pan poslanec Mackovík není, pan poslanec Hovorka není a pan poslanec Mackovík také není. V tom případě končím dnešní interpelace.

Upozorňuji, že Poslanecká sněmovna se zítra sejde až v 9.35 hodin, protože od 9 hodin bude probíhat pauza na jednání klubu TOP 09, jak avizoval pan předseda Laudát. Tím pádem jedenání začneme v 9.35 hodin. Do té doby přerušuji jednání Sněmovny.

(Jednání skončilo v 17.48 hodin.)

Pokračování schůze Poslanecké sněmovny

13. ledna 2017

Přítomno: 169 poslanců

(Jednání zahájeno v 9.36 hodin.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážení členové vlády, zahajuji čtvrtý jednací den 54. schůze Poslanecké sněmovny a všechny vás vítám.

Prosím, abyste se všichni přihlásili svými identifikačními kartami a případně mi oznamili, kdo žádá o vydání karty náhradní. (V sále je velmi silný hluk.)

Chtěl bych vás informovat, že o omluvení své neúčasti na dnešním jednání požádaly tyto poslankyně, poslanci a členové vlády. Pan poslanec Adam od 11.30 zdravotní důvody, pan poslanec Bartošek pracovní důvody, paní poslankyně Benešová pracovní důvody, pan poslanec Černý zdravotní důvody, pan poslanec Faltýnek zdravotní důvody, pan poslanec Petr Fiala rodinné důvody, pan poslanec Fiedler od 13.00 hodin osobní důvody, pan poslanec Gabrhel pracovní důvody, paní poslankyně Golasowská rodinné důvody, pan poslanec Holík rodinné důvody, paní poslankyně Chalánková zdravotní důvody, pan poslanec Jandák zdravotní důvody, paní poslankyně Kailová zdravotní důvody, pan poslanec Komárek do 11. hodiny osobní důvody, paní poslankyně Němcová bez udání důvodu, pan poslanec Martin Novotný osobní důvody, pan poslanec Nykl zdravotní důvody, pan poslanec Pleticha pracovní důvody, pan poslanec Ploc pracovní důvody, pan poslanec Plzák pracovní důvody, paní poslankyně Putnová osobní důvody, pan poslanec Rykala osobní důvody, pan poslanec Sedláček od 12. hodiny pracovní důvody, pan poslanec Soukup od 12. hodiny zdravotní důvody, pan poslanec Šenfeld osobní důvody, paní poslankyně Váhalová rodinné důvody, pan poslanec Velebný zdravotní důvody, pan poslanec Volný zdravotní důvody, pan poslanec Zahradníček osobní důvody, pan poslanec Zemánek osobní důvody.

Z členů vlády se omlouvá pan vicepremiér Bělobrádek zdravotní důvody, pan ministr Mládek zahraniční cesta, pan ministr Pelikán pracovní důvody, paní ministryně Valachová pracovní důvody a pan ministr Zaorálek rovněž pracovní důvody. Tolik omluvy.

Pan místopředseda Vondráček hlasuje s kartou číslo 22.

Dnešní jednání bychom zahájili pevně zařazenými body z bloku třetích čtení, to jsou body 209, 210, 211, 213, 214 a 206. Potom bychom pokračovali dalšími body z bloku třetích čtení, je možné projednat body 207, 208, 217 a 218, a případně bychom pokračovali body z bloku zákonů ve druhém čtení.

Zeptám se, zda se někdo hlásí k pořadu schůze. Je tomu tak. Prosím pana předsedu Miholu.

Poslanec Jiří Mihola: Dobrý den, vážený pane předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové. Mám dvě prosby na zařazení bodu. První se týká příštího týdne,

konkrétně úterý 17. 1. bych prosil zařadit, podpořit zařazení bodu, který je sněmovním tiskem 712, je to, myslím, jako sedmý bod v pořadí a je to zákon o vinohradnictví a vinařství a prosil bych ho zařadit jako první bod jednání, tedy první bod v úterý 17. 1.

A druhá prosba se váže ke středě 1. 2. 2017, jedná se o sněmovní tisk 935, což je novela zákona o poskytování dávek osobám se zdravotním postižením, a tady bych prosil tento sněmovní tisk zařadit odpoledne po již pevně zařazených bodech. Prosím o vaši podporu. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Ano. Prosím pana poslance Zavadila.

Poslanec Jaroslav Zavadil: Hezké dobré ráno, dámy a páновé, vážený pane předsedo. Také bych chtěl navrhnut změnu programu na sedmnáctého, a to že prosím o zařazení nového bodu druhého čtení sněmovního tisku 821, což je vládní návrh zákona, kterým se mění zákon číslo 187/2006, o nemocenském pojistění, ve znění pozdějších předpisů. Jak víte, tento zákon jsme vrátili na základě požadavků jedné z našich kolegyně. Jedná se skutečně jen o projednání jednoho pozměňovacího návrhu, cílem ta projednávací procedura by měla být krátká. Byť tady můj kolega navrhl předřadit jiný zákon jako první bod, tak já také navrhoji ho zařadit jako první bod, a hlasováním rozhodneme, na druhé čtení, které proběhne 17. února. Je to skutečně krátká záležitost, je dohoda, řekl bych, napříč politickým spektrem, toto projednat ve velmi krátké době.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Prosím pana předsedu Stanjuru.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Pan zpravodaj nebo pan předseda výboru sociálního mě neposlouchá, ale je to asi potřetí na této schůzi, když slyším, že je dohoda napříč politickým spektrem. Zřejmě se tím myslí dohoda napříč koalicí. S námi tato dohoda není. Já chci avizovat, že my budeme mít také pozměňující návrhy a že debata nebude ani krátká, ani jednoduchá. Abychom si neříkali, že to bude za tři minuty hotovo. To tedy nebude. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Zeptám se, zda se ještě někdo hlásí. Ano, prosím.

Poslanec Roman Kubíček: Děkuji za slovo, pane předsedající. Dovolil bych si navrhnut změnu pořadu schůze. Vratky ze Senátu, body 412, 413, zařadit na 17. 1. po tom bodu, co zařazoval pan předseda klubu KDU, vinohradnický zákon, ten byl myslím první, také jako druhý a třetí bod. (Silný hluk v sále trvá.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Jedná se o zákony vrácené Senátem. (Ano.) Ano. Děkuji panu poslanci Kubíčkovi. A pokud se nikdo další nehlásí, můžeme hlasovat. Ještě se zeptám pana poslance Kubíčka k jeho návrhu, jestli ho mohu poprosit ke konzultaci. (Porada mimo mikrofon) Děkuji za strpení.

Nyní budeme tedy hlasovat o návrhu pana poslance Miholy a ten navrhuje, aby 17. 1. jako první bod byl zařazen sněmovní tisk 712, což je zákon o vinohradnictví, předpokládám vrácený Senátem.

Zahajuje hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 77, přihlášeno je 149, pro 108, proti 13. Tento návrh byl přijat.

A pan předseda Mihola ještě navrhuje, aby sněmovní tisk 935, což jsou dávky zdravotně postiženým, byl zařazen na 1. 2., a to po pevně zařazených bodech odpoledne, to znamená, to by byl čtvrtý bod.

Zahajuje hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování má číslo 78, přihlášeno je 150, pro 138, proti nikdo. Návrh byl přijat.

Pan poslanec Zavadil – tisk 801, nemocenské pojistění, opakování druhého čtení, 17. 1., chtěl jste jako první bod. Navrhujete tedy, protože prošlo zařazení vratky ze Senátu, jako druhý bod. Také tisk 801, druhý bod 17. 1. Je s tím takto souhlas, pane poslanče? (Poslanec Zavadil souhlasí.)

Zahajuje hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování má číslo 79, přihlášeno je 151, pro 102, proti 26. Návrh byl přijat.

A teď pan poslanec Kubíček si přeje zákony vrácené Senátem, to znamená bod 412, 413 a 746 – je to tak, pane poslanče? (Poslanec Kubíček: Ano.) – 412, 413, 746 na 17. 1., což by bylo jako třetí, čtvrtý a pátý bod. Může to tak být? Dobře. Zeptám se, zda můžeme hlasovat o těchto třech zákonech najednou, nebo zda chcete odděleně hlasování. Můžeme najednou. (Nesouhlasné hlasy z pravé části jednací síně.) Odděleně? Dobře.

Takže v tom případě budeme hlasovat nejprve o tom, že tisk 412 zařadíme na 17. 1. jako třetí bod.

Zahajuje hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování má číslo 80, přihlášeno je 153, pro 127, proti nikdo. Návrh byl přijat.

Jako čtvrtý bod 17. 1. bychom zařadili bod 413.

Zahajuje hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování má číslo 81, přihlášeno je 155, pro 120, proti 1. Tento návrh byl přijat.

Jenom informuji, že pan premiér hlasuje s kartou číslo 26.

A jako pátý bod 17. 1. bychom zařadili tisk 746.

Zahajuje hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování má číslo 82, přihlášeno je 156, pro 125, proti 1. I tento návrh byl přijat.

Mám za to, že jsme hlasovali o všech návrzích, které byly předneseny k pořadu schůze. Je tomu tak. V tom případě otevímám bod

**Vládní návrh zákona o evropských politických stranách
a evropských politických nadacích a o změně některých zákonů
/sněmovní tisk 876/ - třetí čtení**

Prosím, aby místo u stolku zpravodajů zaujal pan ministr vnitra stejně tak jako zpravodaj garančního kontrolního výboru pan poslanec Koníček. Pozměňovací návrh je uveden v tisku 876/2, ten byl doručen 30. listopadu 2016. Garanční výbor se tímto návrhem zákona nezabýval, neboť tak rozhodla Poslanecká sněmovna ve druhém čtení.

Zeptám se pana ministra, zda si přeje vystoupit ještě před otevřením rozpravy. Není potřeba. V tom případě otevírám rozpravu. Pan zpravodaj. Prosím.

Poslanec Vladimír Koníček: Vážený pane předsedo, já jenom v rámci rozpravy. Opravdu pozměňovací návrhy ve druhém čtení nebyly předneseny, takže k hlasování máme jenom jeden pozměňovací návrh, změnu účinnosti zákona, a to je všechno.

Předseda PSP Jan Hamáček: Ano, děkuji. Zeptám se na další přihlášky. Přihlášky nevidím, rozpravu končím. Závěrečná slova: pan ministr, pan zpravodaj si nepřejí. Tím můžeme pokročit k hlasování. Prosím pana zpravodaje, aby nám tady přednesl pozměňovací návrh a sdělil také stanovisko.

Poslanec Vladimír Koníček: Postup by byl takový, hlasovali bychom o pozměňovacím návrhu, to je změna účinnosti, že zákon nabývá účinnosti dnem jeho vyhlášení, a potom o zákonu jako o celku.

Předseda PSP Jan Hamáček: Ano, to je velmi jednoduchá procedura a předpokládám, že nikdo nemá alternativní návrhy. Je tomu tak, takže prosím pana zpravodaje, aby přednesl pozměňovací návrh.

Poslanec Vladimír Koníček: Budeme hlasovat o pozměňovacím návrhu, že tento zákon nabývá účinnosti dnem jeho vyhlášení.

Předseda PSP Jan Hamáček: Prosím pana ministra o stanovisko. (Souhlas.) Pana zpravodaje. (Souhlas.)

Zahajují hlasování a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti tomuto návrhu?

Je to hlasování číslo 83, přihlášeno je 157, pro 143, proti nikdo. Návrh byl přijat.

To byl jediný pozměňovací návrh. V tom případě můžeme hlasovat o celém návrhu zákona.

Přednesu návrh usnesení: "Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s vládním návrhem zákona o evropských politických stranách a evropských politických

nadacích a o změně některých zákonů, podle sněmovního tisku 876, ve znění schváleném Poslaneckou sněmovnou."

Stanovisko pana ministra? (Ministr souhlasí.) Pan zpravodaj? (Kontrolní výbor vyslovil souhlas.)

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 84, přihlášeno je 158, pro 105, proti nikdo. Tento návrh byl přijat.

Konstatuji, že s návrhem zákona byl vysloven souhlas. Děkuji panu zpravodaji i panu ministrovi.

Omlouvá se pan poslanec Kudela z důvodu jednání do 10.30 hodin.

Budeme pokračovat bodem

210.

Vládní návrh zákona, kterým se mění volební zákony a některé další zákony /sněmovní tisk 899/ - třetí čtení

Pan ministr je již na místě a prosím ještě zpravodaje garančního, tedy ústavněprávního výboru pana poslance Tejce. Pozměňovací návrhy jsou uvedeny v tisku 899/2. Ten byl doručen 30. listopadu 2016. Usnesení garančního výboru bylo doručeno jako tisk 899/3.

Zeptám se pana ministra, zda si přeje vystoupit před otevřením rozpravy. Není tomu tak.

Otevím rozpravu. Mám zatím jednu přihlášku, a to pana poslance Okamury. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Tomio Okamura: Vážené dámy a pánové, na programu máme novelu volebního zákona. Zásadní navrženou změnou je zavedení volebního práva v komunálních volbách pro občany zemí Evropské unie s přechodným pobytom v České republice. Zdůvodnění Sobotkovy, Babišovy a Bělobádkovy vlády je prosté a naprostě odkrývá pozici České republiky v Evropské unii. Tuto úpravu totiž požaduje Smlouva o fungování Evropské unie a tato Poslanecká sněmovna se pouze tváří, že bude o něčem rozhodovat. Evropská unie to tak chce a vy budeste poslušně rozhodovat o bezprecedentní ztrátě základního znaku suverenity politického rozhodování v této zemi.

Probíhá destrukce českého státu jako suveréna politického rozhodování na vlastním území. Naše hnutí Svoboda a přímá demokracie, SPD, v žádném případě tento zákon nepodpoří.

Dovolím si malý příměr z historie. Nedovedu si ani představit, že by tehdejší Sovětský svaz žádal volební právo pro své dočasně umístěné občany na území Československa. Takovou drzost nemělo ani tehdejší totalitní impérium, avšak Evropská unie ji dnes má a tvrdě ji vyžaduje. A tato Sněmovna, kde má většinu ČSSD, hnutí ANO, KDU-ČSL, TOP 09, ODS a další, se podvolí, neboť si poslanci

těchto stran nepřipouštějí, že jde o postupnou demontáž státu, a pomáhají realizovat program globálního vládnutí, ke kterému se tito poslanci hlásí. V tom druhém případě mám na mysli především poslance ČSSD.

Vážené dámy a pánové, jsme dnes v situaci, kdy nás přeměňují v administrativní jednotku řízenou z Bruselu. Většina z vás rezignovala a namlouváte si, že to je nezbytné. Ale zeptejte se našich občanů, jestli chtějí ve svých obcích dát volební právo přechodně pobývajícím cizincům ze zemí Evropské unie. Odpověď bude jednoznačná. Naši lidé nejsou nepřátelští, jen chtějí zachovat své právo rozhodovat o svém domově.

Kdo někde přechodně žije, je pouze host. Občané nechtějí změnit své obce v multikulturní tábory, kde se budou bát udělat vánoční trhy. Nechceme zde s volebním právem muslimy z Francie, Německa a dalších zemí, aby rozhodovali v našich obcích o stavbě mešit a prosazovali džihád a právo šaria. Zkušenosti ukazují, že jsou mezi nimi i islamističtí fanatici, kteří schvalují vraždění ve jménu své víry. Tuto budoucnost dnes pomáháte připravit.

Není to nevyhnutelné. Hlasujme všichni proti. Bruselské totalitní impérium se rozpadá. Po brexitu přijdou další změny, kdy národy Evropy budou bránit svá práva, především právo, aby každý rozhodoval ve své zemi. Dnes je nutné hájit zájmy této země a jejích občanů. Poslanci našeho hnutí Svoboda a přímá demokracie, SPD, budou hlasovat proti této úpravě zákona, a pokud bude dnes schválena, tak ji, doufám, po volbách zrušíme. O tom nepochybují.

Dnešní jednání jasně ukazuje, že svoboda naší země a současná podoba evropské integrace je neslučitelná. Proto žádáme referendum o vystoupení České republiky z Evropské unie a věřím, že nám dají lidé ve volbách mandát tyto věci prosadit.

Předseda PSP Jan Hamáček: Pan předseda Stanjura.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Děkuji za slovo. Já bych chtěl reagovat na slova svého předčešníka pana poslance Okamury, kdy tady říkal, kdo tady má většinu. Tak my jsme opozici strana. Za prvé, my nesouhlasíme se zavedením tohoto volebního práva pro občany s přechodným pobytom. Proto podpoříme pozeměňující návrh ústavněprávního výboru, který toto z návrhu zákona vypouští. Ale i když to projde, tak náš klub nepodpoří tento návrh zákona, protože ho nepovažujeme za dobrý návrh zákona. Takhle stručně a jednoduše.

Předseda PSP Jan Hamáček: Ted' pan zpravodaj a po něm pan poslanec Plíšek.

Poslanec Jeroným Tejc: Dobrý den. Dámy a pánové, myslím jsem si, že budu mít ulehčenou roli, protože přečtu pouze proceduru, která je velmi jednoduchá, nicméně než se nám ta debata rozjede, tak bych chtěl konstatovat – a možná je to mou chybou, že jsem tak neučinil na začátku –, jaké pozeměňovací návrhy přijal ústavněprávní výbor. Už je tady zmínil pan předseda Stanjura. Protože pokud budou podpořeny tyto pozeměňovací návrhy, které výbor na můj návrh navrhl a podpořil, pak si myslím, že je debata celkem zbytečná.

My jsme přijali čtyři pozměňovací návrhy. Body A3 a A4, které najdete v pozměňovacích návrzích k tisku 899, se týkají legislativního zpřesnění v souvislosti s vyhlášením zákona a také se zabývají posunem účinnosti, protože ta byla původně plánována na 1. 1. 2017 a to zjevně nestihneme. To znamená, bylo by to patnáctým dnem od vyhlášení, tak, aby ten zákon byl co nejdříve účinný.

Ta věc, o které se tady hovoří, je přechodný pobyt. Byla tady velká debata už v prvním čtení o tom, jestli umožnit, nebo neumožnit na základě nikoliv rozhodnutí Ministerstva vnitra, ale na základě toho, že Ministerstvo vnitra promítlo jeden rozsudek Krajského soudu v Brně o tom, že se umožní volit cizincům, kteří jsou občany Evropské unie, v našich komunálních volbách, i pokud mají přechodný pobyt. Ministerstvo vnitra reagovalo na tento požadavek soudu, na toto jedno rozhodnutí, a ten návrh, který máme před sebou, ten první, který tady byl projednáván, umožnil rozšířit toto volební právo i pro cizince z EU s přechodným pobytom v České republice. Po debatě jsme slíbili s panem ministrem, že učiníme všechno pro to, abychom to důkladně projednali, a také jsme tak učinili, a se souhlasem Ministerstva vnitra jsem navrhl v ústavněprávním výboru, a výbor to většinou hlasů podpořil, že se tato pasáž ze zákona vypouští.

To znamená, doporučuji, byť samozřejmě nechci nikomu bránit ve vyjádření názoru, abychom názor na to, zda cheeme, nebo nechceme, aby cizinci, občané Evropské unie s přechodným pobytom u nás mohli volit, abychom tento svůj názor vyjádřili hlasováním. Já budu hlasovat pro to, aby se tato část vypustila a cizinci z Evropské unie s přechodným pobytom u nás volit nemohli.

Doufám, že jsem byl srozumitelný, zabralo to trošku více času, než jsem chtěl, ale snad to ušetří čas, který bychom poté trávili tou debatou. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: S přednostním právem, pane předsedo? Tak pokud ano, máte přednost před panem poslancem Plíškem.

Poslanec Jiří Mihola: Děkuji za slovo, pane předsedo. Vážené –

Předseda PSP Jan Hamáček: Já se velmi omlouvám, ale přehlédl jsem dvě faktické poznámky a ty mají přednost i před přednostním právem. Tak prosím, ještě dejte prostor panu poslanci Gabalovi a potom panu poslanci Fiedlerovi, a pak budete mít slovo vy. Ještě jednou se omlouvám. Pan poslanec Gabal.

Poslanec Ivan Gabal: Děkuji. Pane předsedající, pane premiére, dámy a páновé, já mám jenom drobnou otázkou. Já nevím, kde předčeřník Okamura, vaším prostřednictvím, za komunismu a Sovětského svazu přišel k volebnímu právu. Já jsem nikdy neměl pocit, že by ho byl v té době měl.

Předseda PSP Jan Hamáček: Pan poslanec Fiedler. (V sále je trvalý hluk.)

Poslanec Karel Fiedler: Děkuji za slovo. Já trošku racionálnější poznámku než předřečník. Nevím, jak vy, kolegové, ale řada z nás asi dostává různé maily k této novole, nebo k tomuto návrhu zákona a pozměňovacímu návrhu, o kterém tady hovořil kolega Jeroným Tejc. Dostávám řadu poznámek od občanů. Já doufám, že to vnímáte, že to čtete... (Odmlka pro hluk v sále.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Kolegyně a kolegové, já vás prosím o klid. Prosím pravou stranu sněmovny o klid, zejména ty, kteří stojí před lavicemi. Děkuji. Prosím, pane poslanče. I za mnou!

Poslanec Karel Fiedler: Já doufám, že to vnímáte, ty maily, že to čtete. Uvědomme si, co jsme slibovali na začátku Poslanecké sněmovny v poslaneckém...

Pane předsedající, já prosím o klid za mnou, to se opravdu nedá takhle mluvit.

Předseda PSP Jan Hamáček: Tak já poprosím pana předsedu vlády. Pan poslanec má pocit, že je rušen, takže...

Poslanec Karel Fiedler: Obávám se, že nejsem zdaleka sám, kdo tady stává... A je to marné, je to marné! Tak jako když něco po panu premiérovi chceme, je to taky marné, aby odpověděl. Děkuji. (Předseda vlády pronesl poznámku k řečníkovi mimo mikrofon.)

Prostřednictvím pana předsedajícího pane premiére, odpusťte si ty nevhodné poznámky. Jste opravdu trapný.

Předseda PSP Jan Hamáček: Pane poslanče, já vás prosím, abyste se věnoval svému vystoupení. Když tak jsem schopen zjednat pořádek. Můžete pokračovat. Ještě jednou prosím sněmovnu o klid. Pokud chce někdo něco říct, tak se přihlásí a nebude z pléna pokřikovat.

Poslanec Karel Fiedler: Já zareagují na slova pana premiéra. Pokud tady někdo trpí samomluvou, tak jste to zejména podle mého názoru vy, pane premiére, v řadě vašich vystoupení.

Tak a teď se vrátím k tomu, co jsem chtěl říct.

Doufám, kolegové, že si na to vzpomenete a posoudíte sami, jak v tomto případě hlasovat. Věřím ve zdravý rozum této Poslanecké sněmovny, že neuděláme další ústupek a odmítneme to, aby cizinci na našem území měli volební právo. Co mě k tomu názoru vede? Vede mě k tomu to, že státy Evropské unie udělují své občanství podle mého názoru často krát velmi neuváženě lidem, o jejichž historii toho tolik úplně nevědí, obzvláště v dnešní době. Prosím, podpořme pozměňovací návrh, o kterém hovořil Jeroným Tejc. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Ještě jedna faktická poznámka, paní poslankyně Hnyková.

Poslankyně Jana Hnyková: Děkuji za slovo, přeji všem dobré ráno. Já bych se chtěla zeptat pana ministra, dneska ráno jsem v televizi poslouchala na ČT 24, že se k tomuto zákonu, nebo k této novele zákona, vyjadřoval právník, který řekl, že i když to vypustíme, že to přesto bude platit. Tak jsem se chtěla zeptat, abychom se tady nedohadovali a zbytečně neřešili věci. My jsme taky pro podporu toho pozměňovacího návrhu, který přijal ústavněprávní výbor, ale mě zajímá stanovisko, pokud se to vypustí, zda to opravdu bude platit. On ten právník tak tvrdil, že to platit bude. Pane ministře, jak to tedy je? Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Taky děkuji. Pokud nejsou žádné faktické poznámky, tak má slovo pan poslanec Mihola, po něm pan poslanec Plíšek.

Poslanec Jiří Mihola: Děkuji za slovo, vážený pane předsedající. Já především děkuji za to dovysvětlení panu kolegovi Tejcovi. Myslím, že potom už je jasno, a věřím, že ještě pan ministr tady zodpoví tu předchozí otázku.

My jako klub KDU-ČSL tento pozměňovací návrh ústavněprávního výboru podpoříme, tedy nechceme, aby cizinec s přechodným pobytom měl volební právo, aby to bylo explicitně jasné. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Prosím pana poslance Plíška, poté je přihlášen pan poslanec Grospič, pan poslanec Kubíček a pan poslanec... To je faktická, pane poslanče? Tak potom. Prosím.

Poslanec Martin Plíšek: Pěkné dopoledne, dámy a pánové. Já jenom krátce shrnu stanovisko poslaneckého klubu TOP 09.

Myslím si, že není nutné dělat z tohoto zákona nějaké politikum a hrát nějaké politické či národní vášně. My také podpoříme pozměňovací návrh ústavněprávního výboru, protože skutečně volební právo cizinců s přechodným pobytom by mohlo být v některých situacích zneužito, a jestli se nemýlím, evropské předpisy nám nutí uznatelnost tohoto volebního práva pro cizince s trvalým pobytom. Takže si myslím, že budeme v souladu i s evropskými předpisy. Také doplňuji, že celá řada evropských zemí nerozeznává institut trvalého a přechodného pobytu a hovoří spíše ve velké části zemí o trvalém pobytu. Takže myslím, že to je v pořádku, a my tento návrh ústavněprávního výboru podpoříme.

Já bych chtěl také ještě dodat, ono to tady nepadlo, že na tuto změnu volebního zákona čekají potenciální kandidáti na prezidenta republiky, protože tento zákon upravuje některé podmínky z hlediska petice kandidáta pro přímou volbu prezidenta republiky s tím, že se tam doplní nový údaj, a to číslo občanského průkazu nebo cestovního pasu. Já i tuto část novely volebního zákona chci podpořit, protože Ústavní soud jasně vydal nález v tom smyslu, že u té předchozí přímé volby prezidenta republiky byly velké problémy s věrohodností a autentičností podpisů patentů. Je jasné, že bychom se v Poslanecké sněmovně neshodli na změně Ústavy, tak zůstane zachován ten počet podpisů 50 tisíc. Ale musíme zareagovat na nález

Ústavního soudu a myslím si, že číslo občanského průkazu nebo cestovního dokladu není zneužitelné, není veřejně dostupné, a tudíž povede k větší věrohodnosti podpisů.

Takže za náš poslanecký klub mohu deklarovat, že my s tímto návrhem novely volebního zákona, bude-li schválen ten pozměňovací návrh, nemáme problém a jsme připraveni ho podpořit. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Teď má prostor pan poslanec Benešík s faktickou poznámkou.

Poslanec Ondřej Benešík: Vážený pane předsedo, dámy a páновé, vážená vládo, já myslím, že se nemusíme předhánět v tom, kdo všechno podporí pozměňovací návrh ústavněprávního výboru, který je podle mého názoru naprostě správný a vyjasňuje to, co jsme si tady už v těch předcházejících minutách řekli. Jenom bych chtěl jako předseda evropského výboru říct, že právo, volební právo pro komunální, pouze komunální volby a volby do Evropského parlamentu mají naši občané, nicméně s trvalým pobytom nebo s pobytom v kterémkoliv členském státu v těchto členských státech také. To samé od roku 2004, od vstupu naší země do Evropské unie, recipročně umožňujeme ostatním. Nejedná se o to, že my přiznáváme někomu něco více, než oni přiznávají nám.

Čili to je jenom na vysvětlenou, abychom věděli, o čem hlasujeme. To, že přechodný pobyt je velmi problematický a že toto podpoříme, a věřím tomu, že věšinově podpoříme, je snad jasné. Ale prosím, nedělejme z toho zbytečné politikum a nevířme tady zbytečně nacionalistické vášně.

Předseda PSP Jan Hamáček: Nyní má slovo pan poslanec Grospič. Připraví se pan poslanec Kubíček. (Neustálý hluk v sále.)

Poslanec Stanislav Grospič: Děkuji, pane předsedo. Vážení členové vlády, vážené kolegyně a kolegové, dovolte mi také pár slov za klub KSČM k předloženému návrhu zákona.

Předseda PSP Jan Hamáček: Pane poslanče, já se omlouvám. Prosím dva ministry a jednoho poslance, aby se usadili. Děkuji. Můžete pokračovat.

Poslanec Stanislav Grospič: Také děkuji. My rovněž nemáme problémy a podpoříme pozměňovací návrhy tak, jak prošly ústavněprávním výborem. V tom panuje asi shoda napříč politickým spektrem, tak jak poslouchám tady vystoupení jednotlivých představitelů. Nicméně si myslíme, že celý předložený návrh zákona je nadbytečně obsáhlý, řeší věci, které ani po něm nepožadoval tehdejší Ústavní soud, a jako celek tento zákon nepodpoříme.

Předseda PSP Jan Hamáček: Pan poslanec Kubíček.

Poslanec Roman Kubíček: Děkuji za slovo, pane předsedo. Já budu velmi stručný, protože zde bylo řečeno vše. Za klub ANO podpoříme pozměňovací návrhy ústavněprávního výboru.

Předseda PSP Jan Hamáček: Pan poslanec byl zatím posledním přihlášeným do rozpravy. Pokud se nikdo nehlásí, tak rozpravu končím. Zeptám se pana ministra na závěrečné slovo. Přeje si. Prosím.

Ministr vnitra ČR Milan Chovanec: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedo, vážené poslankyně, vážení poslanci, dlužím několik odpovědí na otázky, které tady padly. Bude platit úprava českého právního rádu a Ministerstvo vnitra se podle ní bude řídit. To znamená, pokud bude tato změna vypuštěna, tak bude platit v českém právním rádu to, co schválíme, a Ministerstvo vnitra se tím bude řídit. Tím ovšem není dotčeno právo dotčených se domáhat svých práv u soudu. To se také stalo v té judikatuře, o které hovořil pan předseda Tejc. Já nemohu vyloučit, že se ty případy nebudou množit, že ty soudy budeme prohrávat. Na druhou stranu vůle Poslanecké sněmovny je takováto, my ji akceptujeme, respektujeme. A já chci poděkovat panu předsedovi Tejcovi a ústavněprávnímu výboru, že jsme se byli schopni shodnout a tuto změnu velmi rychle přípravit.

To znamená, odpověď na vaši otázku, vážená paní poslankyně prostřednictvím pana předsedajícího, je, že bude platit to, co dnes Poslanecká sněmovna přijme.

Jestli si vzpomenete, my jsme vedli dlouhou debatu i s paní ombudsmankou, která tehdy navrhovala, zhruba dva roky zpátky, aby volební právo v České republice měli nejenom cizinci žijící na území České republiky ze zemí EU, ale všichni. Tehdy jsme to společně odmítli. A já si myslím, že česká právní úprava je vyvážená, dostatečná, a to, že dnes vypustíme právo volit pro přechodný pobyt, té normě nijak neubližuje. Já vyjádřím souhlasné stanovisko s návrhem –

Předseda PSP Jan Hamáček: Kolegyně, kolegové – já se omlouvám, pane ministře – já vás opravdu prosím, kolegyně a kolegové, abyste sledovali jednání a nediskutovali.

Ministr vnitra ČR Milan Chovanec: Tak je pátek třináctého, pane předsedo, ono se to projevuje.

Předseda PSP Jan Hamáček: Já tomu rozumím, ale přece jenom bych rád slyšel, co říkáte, pane ministře.

Ministr vnitra ČR Milan Chovanec: Dobře, já budu mluvit nahlas.

Závěrem pouze jednu jedinou věc. Chci říct, že Ministerstvo vnitra podporuje návrh ústavněprávního výboru, podporujeme tuto změnu, která je vyjádřena v jednom hlasování pravdopodobně, jak navrhne proceduru pan předseda, takže tímto je to pro nás vyřešeno. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Zeptám se pana zpravodaje, zda si přeje závěrečné slovo. Není tomu tak. V tom případě budeme hlasovat. Prosím pana zpravodaje o návrh procedury.

Poslanec Jeroným Tejc: Procedura bude relativně jednoduchá. Máme čtyři pozměňovací návrhy. Jsou to dva minibloky – A1 až A4. Můžeme o nich hlasovat jedním hlasováním, tak to navrhuje ústavněprávní výbor. Ke všem témito pozměňovacím návrhům se garanční, tedy ústavněprávní výbor staví logicky kladně, neboť jsou to jeho návrhy. A teoreticky je možné, nechávám na zvážení, zda to někdo bude požadovat, abychom hlasovali ve dvou oddělených hlasování – A1 a A2, což je právě hlasování o tom, že neumožníme, schválíme-li tento pozměňovací návrh, neumožníme cizincům s přechodným pobytom hlasovat v komunálních volbách. A potom bychom mohli hlasovat o A3 a A4, které se týkají legislativně technického zpřesnění a účinnosti. Můžeme hlasovat dohromady, můžeme hlasovat i odděleně. A potom bychom už hlasovali o návrhu zákona jako celku, neboť jsem nezaznamenal žádné legislativně technické úpravy navržené ve třetím čtení.

Předseda PSP Jan Hamáček: Ano. Já bych vás, pane zpravodaji, poprosil, abyste něco navrhl, a pak se k tomu můžeme vyjádřit.

Poslanec Jeroným Tejc: Já navrhoji – takhle. Já mohu vycházet z toho, co navrhuje ústavněprávní výbor, a ten navrhuje A1 až A4.

Předseda PSP Jan Hamáček: To znamená jedno hlasování o čtyřech návrzích.

Poslanec Jeroným Tejc: Jedno hlasování a následně celek.

Předseda PSP Jan Hamáček: Zeptám se, zda někdo chce vystoupit k proceduře. Pan poslanec Benda.

Poslanec Marek Benda: Vážený pane předsedo, vážený pane ministře, dámy a pánové, vzhledem k tomu, jak se to tady opět vyhrotilo, navrhoji, abychom o A1 a A2 hlasovali zvlášť a o A3 a A4 také zvlášť. To jsou opravdu jenom technické – ono to dopadne úplně stejně, ale ať máme to jedno hlasování, ve kterém se vyjadřujeme k té jedné konkrétní věci, o které se dnes mluvilo.

Předseda PSP Jan Hamáček: Vy navrhujete tedy jedno hlasování A1 a A2 společně, A3 a A4 společně. Pan zpravodaj s tím souhlasí? (Ano.) V tom případě necháme proceduru takto navrženou panem poslancem Bendou a akceptovanou zpravodajem, odhlasovat.

Zahajují hlasování. Kdo souhlasí s návrhem procedury? Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 85, přihlášeno je 163, pro 155, proti nikdo. Návrh byl přijat.

A nyní tedy můžeme přistoupit k hlasování o prvních dvou pozměňovacích návrzích. (Zpravodaj souhlasí.) Prosím, pane zpravodaji.

Poslanec Jeroným Tejc: Budeme hlasovat o A1 a A2, tedy vypuštění rozšíření volebního práva pro cizince z EU s přechodným pobytom v komunálních volbách.

Předseda PSP Jan Hamáček: Stanovisko pana ministra? (Souhlas.) Výboru? (Souhlas.) Ještě tady byla žádost o odhlášení, takže já vás všechny odhlásím a prosím o novou registraci.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 86, přihlášeno je 160, pro 158, proti nikdo. Tento návrh byl přijat. Další prosím.

Poslanec Jeroným Tejc: Nyní bychom hlasovali o A3 a A4, legislativně technická úprava a současně odložení, resp. stanovení účinnosti 15. dnem po vyhlášení, neboť 1. 1., původně navržené, už není možné samozřejmě stihnout.

Předseda PSP Jan Hamáček: Pan ministr – stanovisko? (Souhlas.) Výbor? (Souhlas.)

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti tomuto návrhu?

Je to hlasování číslo 87, přihlášeno je 163, pro 160, proti nikdo. Tento návrh byl přijat.

Tím jsme se vypořádali s pozměňovacími návrhy a můžeme přikročit k hlasování o celém návrhu zákona.

Návrh usnesení zní: "Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s vládním návrhem, kterým se mění volební zákony a některé další zákony, podle sněmovního tisku 899, ve znění schváleném Poslaneckou sněmovnou." Prosím pana ministra o stanovisko. (Souhlas.) Pan zpravodaj? (Souhlas.)

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo souhlasí s návrhem usnesení. Kdo je proti tomuto návrhu?

Je to hlasování číslo 88, přihlášeno je 161, pro 105, proti 13. Tento návrh byl přijat. Konstatuji, že jsme s návrhem zákona vyslovili souhlas.

Otevírám bod 211, což je

211.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení), ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 129/2000 Sb., o krajích (krajské zřízení), ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 131/2000 Sb., o hlavním městě Praze, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 851/ - třetí čtení

Pan ministr je na místě a ještě prosím zpravodaje výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj pana poslance Koubka. Pozměňovací návrhy jsou uvedeny ve sněmovním tisku 851/2, byl doručen 30. listopadu 2016. Usnesení garančního výboru bylo doručeno jako tisk 851/3.

Zeptám se pana ministra, zda si přeje vystoupit. Není tomu tak. Otevírám rozpravu. Nemám žádné přihlášky do rozpravy, rozpravu končím. Pan ministr si přeje vystoupit se závěrečným slovem? Není tomu tak. Pan zpravodaj závěrečné slovo? Ano. Tak prosím pana zpravodaje.

Poslanec Jiří Koubek: Děkuji. Rozprava byla rychlá jak v prvním, druhém, tak i třetím čtení. Dovolím si tedy jenom upozornit, že bychom potom navrhli hlasovat společně A1 až A8, pozměňovací návrhy. A dovolte mi jenom, abych tam představil, oč se jedná v těch pozměňovacích návrzích. Je to de facto jeden jediný pozměňovací návrh, který se promítá jak do zákona o obcích, zákona o krajích a do zákona o hlavním městě Praze. Účelem tohoto pozměňovacího návrhu je postavit najisto, že se na členy zastupitelstev vztahuje v případě odpovědnosti za škodu způsobenou územnímu samosprávnému celku v souvislosti s výkonem funkce člena zastupitelstva zákoník práce. Podle výkladu Ministerstva práce a sociálních věcí jsou uvedené vztahy podřízeny režimu zákoníku práce již dnes. O tento výklad se opírá i Ministerstvo vnitra. V této souvislosti je však třeba uvést, že existují opačné právní názory, které jsou navíc podpořeny rozhodovací činností soudů. Jak už jsem řekl, změna se navrhuje shodně v zákoně o obcích, v zákoně o krajích i v zákoně o hlavním městě Praze. To je de facto obsah všech pozměňovacích návrhů. A potom ty, které tam ještě byly, tak byly jenom legislativně technické, jiné nejsou. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji, pane zpravodaji, za závěrečné slovo. A rovnou vás prosím o návrh procedury.

Poslanec Jiří Koubek: Procedura bude velmi jednoduchá, protože ani teď ve třetím čtení nebyly navrženy žádné legislativně technické úpravy. Takže navrhoji, abychom hlasovali prvním hlasováním společně jedním hlasováním o všech pozměňovacích návrzích uvedených pod písmenem A, tedy A1 až A8. A jako druhé hlasování hlasovat o zákonu jako o celku.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji za návrh procedury. Zeptám se, zda chce někdo vystoupit k proceduře. Není tomu tak. A vzhledem k tomu, že to je velmi jednoduchá procedura, tak asi nemusíme ani hlasovat. Prosím tedy první hlasování o pozměňovacích návrzích. – Tak pardon. Pan předseda klubu ODS si přeje odhlasovat tuto proceduru, tak já mu vyhovím.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo souhlasí s procedurou. Kdo je proti?

Je to hlasování 89, přihlášeno je 162, pro 148, proti nikdo. Tento návrh byl přijat, s procedurou jsme vyslovili souhlas. A prosím první hlasování.

Poslanec Jiří Koubek: Podle odhlasované procedury budeme hlasovat společně jedním hlasováním o všech pozměňovacích návrzích uvedených pod písmenem A. Prosím, pane předsedo, abyste nechal hlasovat.

Předseda PSP Jan Hamáček: Ano. Stanovisko pana ministra? (Souhlas.) Výbor? (Souhlas.)

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti tomuto návrhu?

Je to hlasování číslo 90, přihlášeno je 162, pro 153, proti nikdo. Tento návrh byl přijat.

Poslanec Jiří Koubek: Nyní vás prosím, pane předsedo, abyste nechal hlasovat o zákonu jako o celku.

Předseda PSP Jan Hamáček: Ještě přečtu návrh usnesení: "Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s vládním návrhem zákona, kterým se mění zákon č. 128/2000 Sb., o obcích, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 129/2000 Sb., o krajích, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 131/2000 Sb., o hlavním městě Praze, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony podle sněmovního tisku 851 ve znění schváleném Poslaneckou sněmovnou." Prosím pana ministra. (Souhlas.) Výbor? (Souhlas.)

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování má číslo 91, přihlášeno je 162, pro 154, proti nikdo. Návrh usnesení byl přijat a já konstatuji, že s návrhem zákona byl vysoven souhlas. Děkuji panu ministrovi i panu zpravodaji.

Budeme pokračovat bodem

213.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 296/2008 Sb., o zajištění jakosti a bezpečnosti lidských tkání a buněk určených k použití u člověka a o změně souvisejících zákonů (zákon o lidských tkáních a buňkách), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 810/- třetí čtení

Prosím pana ministra zdravotnictví, aby zaujal místo u stolku zpravodajů, a stejně tak prosím i zpravodaje garančního výboru, což je výbor pro zdravotnictví, pana poslance Hegera. A chtěl bych vás informovat, že pozměňovací návrhy jsou uvedeny v sněmovním tisku 810/2. Ten byl doručen 6. prosince 2016. Usnesení garančního výboru bylo doručeno jako tisk 810/3.

Zeptám se pana ministra, zda si přeje vystoupit ještě před otevřením rozpravy. Je tomu tak. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Ministr zdravotnictví ČR Miloslav Ludvík: Vážený pane předsedající, dámy a pánové, velmi rychle. Vzhledem k tomu, že předložený návrh byl v Poslanecké sněmovně probírán již několikrát, tak bych jenom opětovně zdůraznil, že cílem zajištění transpozice unijních směrnic 2015/565 a 2015/566, které upravují postupy pro ověřování rovnocenných jakostních a bezpečnostních norem pro dovážené tkáně a buňky. Za tím účelem se zejména doplňují postupy nutné k zavedení jednotných pravidel v rámci EU pro dovoz tkání a buněk ze třetích zemí tak, aby byla zajištěna vysoká úroveň ochrany lidského zdraví v Unii. To je umožněno zavedením postupu pro ověřování rovnocenných jakostních a bezpečnostních norem pro dovoz tkání a buněk, stanovení programu schvalování inspekcí odrážejících ověřovací proces, který byl zaveden pro činnost související s tkáněmi a buňkami, které jsou prováděny v Unii. Dalším cílem je zavedení jednotného evropského kódu, který usnadní zajištění sledovatelnosti lidských tkání a buněk od dárce k příjemci a naopak.

Vzhledem k tomu, že termín pro implementaci obou směrnic uplynul 29. října, je potřebné, aby byl návrh přijat co nejdříve.

V rámci druhého čtení byl načten pouze jeden pozměňovací návrh obsahující několik drobných oprav legislativně technického charakteru, který Ministerstvo zdravotnictví podporuje.

Dámy a pánové, děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji, pane ministře. Otevím rozpravu, do které zatím nemám žádnou přihlášku. A pokud se nikdo nehlásí, tak rozpravu také končím. Zeptám se na závěrečná slova nejprve pana ministra. Přeje si závěrečné slovo? Není tomu tak. Pan zpravodaj? Ano. Prosím, pane zpravodaji.

Poslanec Leoš Heger: Děkuji za slovo. Dámy a pánové, předložený návrh prošel vládou v dubnu loňského roku. Prošel prvním a druhým čtením. Garančním výborem byl výbor pro zdravotnictví, který přijal na svém zasedání ze dne 14. prosince následující doporučení. Výbor doporučuje Poslanecké sněmovně hlasovat o pozměňovacích návrzích v tomto pořadí: legislativně technické úpravy podané v rozpravě třetího čtení. Ty nebyly podány. Zbývá pozměňovací návrh, který jsem přijal já. Je to pozměňovací návrh, který obsahuje legislativně technické úpravy, které byly vypracovány po dohodě legislativního odboru Poslanecké sněmovny a legislativního odboru Ministerstva zdravotnictví. Obsahuje jenom technické změny a nijak nemění věcnou náplň zákona. Je to tedy jediný pozměňovací návrh, se kterým souhlasil garanční výbor. A poté bychom hlasovali o návrhu zákona jako celku. Tolik tedy k proceduře.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji jak za závěrečné slovo, tak i za návrh procedury. Zeptám se, zda někdo chce vystoupit k navržené proceduře, která je skutečně jednoduchá. Ale přece jenom o ní nechám hlasovat.

Zahajuju hlasování a ptám se, kdo souhlasí s návrhem procedury. Kdo je proti?

Je to hlasování pořadové číslo 92, ve kterém je přihlášeno 159, pro 135, proti nikdo. S návrhem procedury byl vysloven souhlas.

Prosím, pane zpravodaji, o pozměňovací návrh. (V sále je velký hluk.)

Poslanec Leoš Heger: Navrhoji, abychom hlasovali o jediném pozměňovacím návrhu, kterého jsem se ujal já. Garanční výbor souhlasí.

Předseda PSP Jan Hamáček: Stanovisko pana ministra? (Souhlas.) Výbor tedy také souhlasí.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti tomuto návrhu?

Je to hlasování pořadové číslo 93. Přihlášeno je 159, pro 137, proti nikdo. Návrh byl přijat.

Nyní nám zbývá hlasovat o celém návrhu zákona. Je tomu tak, pane zpravodaji? (Ano.)

Návrh usnesení zní: "Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s vládním návrhem zákona, kterým se mění zákon č. 296/2008 Sb., o zajištění jakosti a bezpečnosti lidských tkání a buněk určených k použití u člověka a o změně souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, podle sněmovního tisku 810, ve znění schváleném Poslaneckou sněmovnou." Prosím pana ministra o stanovisko? (Souhlas.) Pan zpravodaj? (Za garanční výbor souhlas.) Děkuji.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti tomuto návrhu?

Je to hlasování pořadové číslo 94. Přihlášeno je 159, pro 139, proti nikdo. Návrh byl přijat. Konstatuji, že s návrhem zákona byl vysloven souhlas.

Děkuji a předám řízení schůze.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Dobré dopoledne, vážené paní poslankyně, vážení poslanci, budeme pokračovat schváleným pořadem schůze, a to bodem

214.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 285/2002 Sb., o darování, odběrech a transplantacích tkání a orgánů a o změně některých zákonů (transplantační zákon), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 811/ - třetí čtení

Oba zúčastnění jsou na svých místech u stolku zpravodajů. Požádám tedy pana ministra zdravotnictví Miloslava Ludvíka, aby návrh uvedl.

Ministr zdravotnictví ČR Miloslav Ludvík: Dámy a pánové, ještě jednou dobrý den. Vážený pane předsedo, jde o něco podobného, jako byl předchozí sněmovní tisk. Tento zákon byl již v Poslanecké sněmovně projednáván několikrát, takže bych k jeho uvedení pouze stručně zopakoval, že hlavním cílem je obdobně jako v případě předchozího zákona o lidských tkáních a buňkách transpozice směrnice Komise EU 2015/566, pokud jde o postupy pro ověřování rovnocenných jakostních a

bezpečnostních norem pro dovážené tkáně a buňky, přičemž jde pouze o úpravy technického charakteru. (V sále je stále hluk.)

Mezi další dílčí cíle navrhovaného zákona patří oprava pojmu v návaznosti na nový občanský zákoník a odstranění legislativně technických chyb ve stávajícím znění zákona.

Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu ministrovi. Musíme pokračovat tím, že budu konstatovat, že návrh na zamítnutí ani pozměňovací návrhy nebyly ve druhém čtení předneseny. Ptám se tedy navrhovatele, zda chce ještě vystoupit v rozpravě. Do rozpravy nemám žádnou přihlášku, a proto rozpravu končím. V tom případě nebude zájem o závěrečná slova.

Prosím zpravodaje, aby nás seznámil s procedurou hlasování. Pane zpravodaji, máte slovo.

Poslanec Leoš Heger: Děkuji za slovo, pane předsedající. Situace je zcela jednoduchá. Zákon prošel druhým čtením, jak zde již bylo konstatováno, bez pozměňovacích návrhů. Nebyly v dnešním čtení podány ani žádné legislativně technické návrhy, takže vám navrhuji, abyste nechal hlasovat o zákonu jako celku. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Bývá to málodky, ale máme tu vzácnou příležitost, že můžeme rovnou přikročit k hlasování.

Přednesu návrh usnesení: "Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s vládním návrhem zákona, kterým se mění zákon č. 285/2002 Sb., o darování, odběrech a transplantacích tkání a orgánů a o změně některých zákonů (transplantacní zákon), ve znění pozdějších předpisů, podle sněmovního tisku 811, ve znění schváleném Poslaneckou sněmovnou."

Rozhodneme v hlasování pořadové číslo 95, které jsem zahájil, a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování pořadové číslo 95 z přítomných 161 poslance pro 137, proti nikdo. Návrh byl schválen. Konstatuji, že s návrhem zákona byl vysloven souhlas.

Děkuji panu ministrovi, děkuji panu zpravodaji. Končím bod 214.

Kolega Kubíček ještě mezi body. Prosím.

Poslanec Roman Kubíček: Děkuji za slovo, pane předsedající. Dovolím si požádat o patnáctiminutovou přestávku jménem klubu ANO 2011.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Pan kolega Kubíček zastupuje nepřítomného předsedu klubu, takže je to legitimní návrh. Sejdeme se v 10.50 hodin.

(Jednání přerušeno v 10.36 hodin.)

(Jednání pokračovalo v 10.50 hodin.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, budeme pokračovat v našem přerušeném jednání, a to již ohlášeným bodem

206.

**Vládní návrh zákona, kterým se mění některé zákony v oblasti daní
(sněmovní tisk 873/ - třetí čtení)**

Projednávání tohoto bodu jsme přerušili ve středu 11. ledna, rozprava ve třetím čtení byla ukončena. Pan místopředseda vlády a ministr financí Andrej Babiš je u stolku zpravodajů a zpravodaj garančního výboru, výboru rozpočtového, pan poslanec Václav Votava jistě ke stolku zpravodajů...

V tom případě potřebujeme někoho z rozpočtového výboru. Připomínám, že pozměňovací návrhy jsou ve sněmovním tisku 873/2 a usnesení garančního výboru vám bylo doručeno jako sněmovní tisk 873/3. Nemůžeme bez zpravodaje přikročit k hlasování, protože tentokrát nejde o takový jednoduchý bod, jaký jsme měli předtím. Tady je velké množství pozměňovacích návrhů a je nutné, abychom si vyjasnili proceduru a aby bylo jasné, jakým způsobem budeme hlasovat.

Pana zpravodaje a předsedu rozpočtového výboru Václava Votavu již vidím a vezme si dokumenty. Malý moment ještě vyčkáme, aby byl zpravodaj připraven.

Znovu opakuji, rozprava byla ukončena a před hlasováním o pozměňovacích návrzích žádám zpravodaje, aby přednesl návrh procedury, abychom se mohli řídit jednotlivými postupnými kroky. Prosím, pane zpravodaji, máte slovo.

Poslanec Václav Votava: Děkuji za slovo, vážený pane místopředsedo, a omlouvám se za zdržení. Garanční výbor na svém jednání, kde projednával a vyjadřoval stanoviska k jednotlivým pozměňovacím návrhům podaným ve druhém čtení, odsouhlasil také hlasovací proceduru. Ta hlasovací procedura není až tak jednoduchá, myslím, že čist ji, to by zabralo docela dost času, všichni mají tisk, aspoň to předpokládám, 873/3, kde je hlasovací procedura zcela jasně popsána, jak se bude hlasovat, takže asi bychom měli, pokud není námitek, se k ní vyjádřit a odsouhlasit ji.

Možná jenom pro připomenutí, ty kroky budou po jednotlivých skupinách, jednak to budou pozměňovací návrhy rozpočtového výboru, pak to bude skupina pozměňovacích návrhů, které obsahují změny, které obsahují změny zákona o dani z příjmů, pak to bude skupina pozměňovacích návrhů zákona o dani z přidané hodnoty a budou tam i pozměňovací návrhy, které se týkají elektronické evidence tržeb.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Ptám se tedy, jestli někdo z poslanců a poslankyň má zájem k té hlasovací proceduře obsažené v tisku garančního výboru, tzv. 873/3, by chtěl něco vyčlenit k samostatnému hlasování odděleně od toho, jak je ta procedura napsaná. Pan předseda klubu ODS Zbyněk Stanjura k proceduře. Prosím, pane předsedo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Děkuji za slovo. Mám jenom prosbu na pana zpravodaje, protože si myslím, že ta procedura je komplikovaná, aby – říkám, je to prosba – krátce uvedl, o čem hlasujeme. Jinak souhlasím s tou procedurou jako člen rozpočtového výboru, myslím, že jsem pro to i na výboru hlasoval, takže spíš jenom tato prosba, aby to zaznělo předem, ať pak nemusím běhat v průběhu, až zahájíme hlasování, protože budeme hlasovat o takových věcech, jako je snížení paušálu, a my chceme vědět, aby bylo jasné, že se hlasuje o snížení paušálu, kdo je pro a kdo je proti, o snížení daní apod. Děkuji moc.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Myslím, že to je možné, je to obsaženo v tom tisku.

Poslanec Václav Votava: Ano, budu tak postupovat, budu říkat, o čem ten pozměňovací návrh je a kdo ten pozměňovací návrh navrhuje. Možná bych ještě pro pořádek připomněl, že pozměňovací návrh D1 je nehlasovatelný a pozměňovací návrh K je též nehlasovatelný.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Dobре, k tomu se dostaneme. Pokud nikdo nenamítá nic proti proceduře, proceduru nechám nejdříve schválit. Proceduru budeme schvalovat po vyjasnění s legislativou a předkladatelem pozměňovacího návrhu D.

Poslanec Václav Votava: Nehlasovatelnost těchto dvou bodů vyplývá z jednání rozpočtového výboru, abych upřesnil.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Jde o D1 a pod písmenem K. Ano? To jsou dva návrhy, které jsou označeny jako nehlasovatelné už v samotné proceduře.

Pan kolega Kubíček. Prosím.

Poslanec Roman Kubíček: Děkuji za slovo. Poprosím, aby Sněmovna hlasovala o tom, zda je tento pozměňovací návrh hlasovatelný.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: U D1, ano? Myslím, že to můžeme rozhodnout, až k němu dojdeme, to bude asi nejrozumnější, a tam si to budeme muset ověřit. Budeme hlasovat ve dvou krocích. Jestli je hlasovatelný, a pokud Sněmovna odsouhlasí, tak budeme hlasovat jeho obsah. Ano? Rozumíme si. Tak, dobře.

Nyní v hlasování číslo 96 rozhodneme o proceduře s touto drobnou úpravou.

Zahájil jsem hlasování číslo 96 a ptám se, kdo je pro přijetí této procedury. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování pořadové číslo 96 ze 165 pro 154. Procedura byla schválena.

Pane zpravodaji, můžeme začít.

Poslanec Václav Votava: Legislativně technické úpravy nejsou, nebo mi to alespoň není známo.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Pardon, ještě předseda klubu sociální demokracie Roman Sklenák. Pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Roman Sklenák: Děkuji za slovo. Já tedy, pokud už jsme před samotným hlasováním o jednotlivých pozměňovacích návrzích, tak bych si dovolil požádat o přestávku v délce 30 minut.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: V délce 30 minut. Dobrě. Nezbývá mi nic jiného než vyhovět klubu sociální demokracie. Sejdeme se v 11.30.

(Jednání přerušeno v 11.01 hodin.)

(Jednání pokračovalo v 11.30 hodin.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, členové vlády, budeme pokračovat. Doba pro přestávku klubu ČSSD uplynula. Máme schválený postup hlasování, můžeme se tedy zabývat jednotlivými návrhy. Požádám pana zpravodaje, aby zaujal své místo. Chvilku počkáme, pane zpravodaji, než se kolegyně a kolegové usadí, protože začne samotné hlasování. Odhlásím vás, požádám vás o novou registraci. Prosím, přihlaste se svými identifikačními kartami. Zjistíme přesný počet přítomných.

Myslím si, že počet přihlášených se ustálil, a můžeme tedy začít prvním bodem. Pane zpravodaji.

Poslanec Václav Votava: Prvním bodem by měly být legislativně technické úpravy, ale nevím o tom, že by byly podány. Odpadá hlasování o legislativně technických úpravách, pokud není námitka. Poté bychom hlasovali A1A, což je omezení výdajových paušálů, a stanovisko garančního výboru je kladné.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Pan ministr? (Souhlas.)

Zahájil jsem hlasování číslo 97 a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 97, z přítomných 140 pro 103, proti 34, návrh byl přijat. Další návrh.

Poslanec Václav Votava: Další návrh je A1B, který se také týká omezení výdajových paušálů. Stanovisko výboru je kladné.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Pan ministr? (Souhlas.)

Zahájil jsem hlasování číslo 98 a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 98, z přítomných 154 pro 108, proti 39, návrh také byl přijat.

Poslanec Václav Votava: Dále hlasujeme A1C, což je navrácení slevy pro OSVČ. Stanovisko garančního výboru je kladné.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Pan ministr? (Souhlas.)

Zahájil jsem hlasování číslo 99, ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 99, z přítomných 160 pro 149, proti nikdo, návrh byl přijat. Další.

Poslanec Václav Votava: Dalším je A1D, což je přechodné ustanovení k omezení výdajových paušálů a navrácení slev. Stanovisko výboru je souhlasné, kladné.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Pan ministr? (Souhlas.)

Zahájil jsem hlasování číslo 100 a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 100, z přítomných 162 pro 156, proti nikdo, návrh byl přijat. Další.

Poslanec Václav Votava: Nyní bychom měli hlasovat pozměňovací návrh A2, což je rozšíření institutu daně stanovené paušální částkou. Jenom doplním, že se jedná o živnostníky, že mohou mít zaměstnance.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Ano. Stanovisko? (Zpravodaj: Stanovisko je kladné.) Pan ministr? (To je A2? Souhlas.)

Zahájil jsem hlasování číslo 101 a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 101, z přítomných 166 pro 162, návrh byl přijat. Další.

Poslanec Václav Votava: Nyní jsme dospěli k bodu D1, který, jak jsem zmínil, je podle výboru nehlasovatelný, ale pan kolega Kubíček požádal o to, abychom hlasovali o tom, zda je nehlasovatelný.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Dobře, rozhodneme hlasováním číslo 102 o tom, zda je hlasovatelný bod D1.

Zahájil jsem hlasování číslo 102 a ptám se, kdo je pro. Hlasovatelnost D1. Vyjasnili jsme si to na začátku. Jestli je hlasovatelný. Kdo je proti? Děkuji.

Hlasování 102, z přítomných 166 pro 43, proti 50, platí stanovisko, které je obsaženo v materiálu, tedy v usnesení, že je D1 nehlasovatelný. Tedy můžeme pokročít.

Poslanec Václav Votava: Dále hlasujeme A3, což je závazné posouzení. Stanovisko rozpočtového výboru je souhlasné.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Pan ministr? (Souhlas.) Děkuji.

Zahájil jsem hlasování číslo 103 a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 103, z přítomných 166 pro 148, proti nikdo, návrh byl přijat. Další návrh.

Poslanec Václav Votava: Nyní bychom měli hlasovat A4, což je snížení limitu pro navracení DPH turistům. Stanovisko garančního výboru je souhlasné.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Pan ministr? (Nesouhlas.)

Zahájil jsem hlasování číslo 104 a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 104, z přítomných 166 pro 71, proti 62, návrh nebyl přijat. Můžeme pokročit.

Poslanec Václav Votava: Nyní hlasujeme A5, což je daňový řád. Stanovisko výboru je souhlasné.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Pan ministr? (Souhlas.)

Zahájil jsem hlasování číslo 105, ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 105, z přítomných 164 pro 148 proti nikdo, návrh byl přijat. Můžeme dál.

Poslanec Václav Votava: Dále hlasujeme A6, což je posunutí účinnosti zákona z 1. ledna 2017 na 1. dubna 2017, stanovisko souhlasné.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Pan ministr? (Souhlas.)

Zahájil jsem hlasování číslo 106 a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 106, z přítomných 167 pro 164, proti nikdo, návrh byl přijat. Další návrh.

Poslanec Václav Votava: Dalším návrhem je B1, to jsou výdaje na tvorbu fondu České asociace pojišťoven. Je to můj pozměňovací návrh a stanovisko výboru je souhlasné.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Pan ministr? (Souhlas.)

Zahájil jsem hlasování číslo 107. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování číslo 107, z přítomných 167 pro 155, proti nikdo. Návrh byl přijat. Další.

Poslanec Václav Votava: Nyní bychom hlasovali G1, což je osvobození dividend vyplácených obcím a dobrovolným svazkům obcí. Je to pozměňovací návrh pana kolegy Klašky a výbor vyjádřil souhlas.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Pan ministr? (Neutrální stanovisko.)

Zahájil jsem hlasování číslo 108 a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování číslo 108, z přítomných 167 pro 159. Návrh byl přijat.

Poslanec Václav Votava: Nyní bychom hlasovali H3, což je zrušení solidárního zvýšení daně a je to pozměňovací návrh pana kolegy Vilímce. Výbor nepřijal žádné stanovisko.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Pan ministr? (Nesouhlas.)

Zahájil jsem hlasování číslo 109. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování číslo 109, z přítomných 167 pro 42, proti 110. Návrh nebyl přijat. Další návrh.

Poslanec Václav Votava: Tak protože nebyl přijat H3, můžeme hlasovat I1 a až I3, část 1 pana kolegy Kalouska. Jedná se o zrušení solidárního zvýšení daně.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Stanovisko? (Zpravodaj: Stanovisko je negativní.) Pan ministr? (Nesouhlas.)

Zahájil jsem hlasování číslo 110 a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování číslo 110, z přítomných 167 pro 43, proti 108. Návrh nebyl přijat.

Poslanec Václav Votava: Nyní bychom hlasovali H7, což je přechodné ustanovení k příspěvkovým organizacím pana kolegy Vilímce. Stanovisko je kladné.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Pan ministr? (Jaké číslo to bylo? – H7. – Souhlas.)

Zahájil jsem hlasování číslo 111 a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování číslo 111, z přítomných 167 pro 165. Návrh byl přijat. Další návrh.

Poslanec Václav Votava: Nyní bychom hlasovali pozměňovací návrh pod J, je to rozšíření okruhu nepeněžních plnění o knihy pana kolegy Sklenáka. Výbor – souhlas.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Pan ministr? (Souhlas.)

Zahájil jsem hlasování číslo 112. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování číslo 112, z přítomných 167 pro 157, proti nikdo. Návrh byl přijat. Další návrh.

Poslanec Václav Votava: Nyní jsme u K, což je zrušení osvobození příjmu z chovu včel paní kolegyně Dobešové, ale ten je podle výboru nehlasovatelný. Hovořil jsem o tom i s paní kolegyní, souhlasí s tím.

Takže bychom hlasovali nyní pozměňovací návrh pod písmenem P, je to částečné odbytné u doplňkového penzijního spoření. Je to pana kolegy Zavadila a stanovisko je kladné. (Hlasy z pléna: P nebo B?) P jako Petr nebo Pavel.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Dobře. Pan ministr, stanovisko? (Souhlas.)

Zahájil jsem hlasování číslo 113 a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 113, z přítomných 166 pro 163. Návrh byl přijat. Další návrh.

Poslanec Václav Votava: Nyní bychom hlasovali B, B jako Barbora, B2, což je změna režimu DPH pro rozhlasové a televizní vysílání, je to můj pozměňovací návrh s kolegou Jandákem. Stanovisko výboru je kladné.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Pan ministr? (Nesouhlas.)

Zahájil jsem hlasování číslo 114. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování číslo 114, z přítomných 167 pro 111, proti 42. Návrh byl přijat. Další návrh.

Poslanec Václav Votava: Dále hlasujeme D2, což je nějaká legislativně technická úprava pana kolegy Kubíčka. Souhlasné stanovisko výboru.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Pan ministr? (Souhlas.)

Zahájil jsem hlasování číslo 115. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování číslo 115, z přítomných 167 pro 165, proti nikdo. Návrh byl přijat. Další návrh.

Poslanec Václav Votava: Nyní bychom hlasovali – protože byl přijat pozměňovací návrh A6, tak můžeme hlasovat pozměňovací návrh pana kolegy Šincla a to je F varianta A bez části účinnosti. Jedná se u tohoto pozměňovacího návrhu o rozšíření možnosti upravit pohledávku za dlužníky i v případě reorganizace. Není stanovisko výboru.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Pan ministr? (Nesouhlas.)

Zahájil jsem hlasování číslo 116. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování číslo 116: z přítomných 167 pro 72, proti 71. Návrh nebyl přijat. Další návrh.

Poslanec Václav Votava: Protože nebyla přijata tato varianta, tak můžeme hlasovat o variantě B pod písmenem F, a to bez části účinnosti, je to tedy pan kolega Šincl, zrušení možnosti opravit pohledávku za dlužníky v insolvenci. Výbor nepřijal stanovisko.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Pan ministr? (Nesouhlas.)

Zahájil jsem hlasování číslo 117. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování číslo 117: z přítomných 167 pro 75, proti 70. Ani tento návrh nebyl přijat. Další návrh.

Poslanec Václav Votava: Dalším návrhem bude H1, což je pozměňovací návrh pana kolegy Vilímce. Týká se snížení základní sazby DPH na 19 procent. Výbor nepřijal stanovisko.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Pan ministr? (Nesouhlas.)

Zahájil jsem hlasování číslo 118. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování číslo 118, z přítomných 166 pro 76, proti 74. Návrh nebyl přijat.

Poslanec Václav Votava: Tak protože nebyl přijat H1, můžeme hlasovat pozměňovací návrh H2 pana kolegy Vilímce a to je zavedení dvou sazeb DPH ve výši 19 a 10 procent. Stanovisko výboru nebylo.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Dobře. Pan ministr?

Místopředseda vlády ČR a ministr financí Andrej Babiš: Nesouhlas, dopad do rozpočtu minus 52 miliard.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Zahájil jsem hlasování číslo 119. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 119, z přítomných 166 pro 73, proti 75. Návrh nebyl přijat.

Poslanec Václav Votava: Protože nebyl přijat předchozí pozměňovací návrh H2, můžeme hlasovat H6, což je přeřazení stravovacích služeb do druhé snížené sazby DPH ve výši 10 % pana kolegy Vilímce. Výbor nedal stanovisko.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Pan ministr? (Nesouhlas.)

Zahájil jsem hlasování číslo 120. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 120, z přítomných 167 pro 76, proti 69. Návrh nebyl přijat.

Poslanec Václav Votava: Protože nebylo přijato H1, H2 ani H6, můžeme hlasovat o pozměňovacích návrzích I4 až I14, část 2, pana kolegy Kalouska. Je to zavedení dvou sazeb DPH ve výši 20 a 10 %. Výbor má negativní stanovisko.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Pan ministr?

Místopředseda vlády ČR a ministr financí Andrej Babiš: Nesouhlas. Dopad do rozpočtu minus 41 mld. ročně.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Zahájil jsem hlasování číslo 121. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 121, z přítomných 167 pro 73, proti 77. Návrh nebyl přijat. Další návrh.

Poslanec Václav Votava: Nyní bychom hlasovali pozměňovací návrh H8, což je snížení navrhované sazby poplatku za vjezd z 200 Kč na 100 Kč. Je to návrh pana kolegy Vilímce. Výbor nepřijal stanovisko.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Pan ministr? (Nesouhlas.)

Zahájil jsem hlasování číslo 122. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 122, z přítomných 167 pro 65, proti 74. Návrh nebyl přijat. Další návrh.

Poslanec Václav Votava: Nyní bychom se dostali k návrhům týkajícím se evidence tržeb. Jako první bychom měli hlasovat návrh pod písmenem C, což je paušální daň 250 tisíc a bezhotovostní platby e-shopů, pana poslance ministra Babiše. Stanovisko výboru je negativní.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Pan ministr? (Souhlas.)

Zahájil jsem hlasování číslo 123. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 123, z přítomných 164 pro 78, proti 54. Návrh nebyl přijat.

Poslanec Václav Votava: Protože nebyl přijat tento návrh, můžeme hlasovat návrh pod písmenem G5. Je to paušální daň bez limitu pana kolegy Klašky. Výbor nepřijal stanovisko.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Pan ministr? (Nesouhlas.)

Zahájil jsem hlasování číslo 124. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 124, z přítomných 167 pro 56, proti 72. Návrh nebyl přijat. Další návrh.

Poslanec Václav Votava: Protože nebyl přijat pozměňovací návrh pod písmenem C ani G5, můžeme hlasovat návrh pana kolegy Černocha pod písmenem L, paušální daň 500 tis. Kč. Stanovisko výboru je negativní.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Pan ministr? (Nesouhlas.)

Zahájil jsem hlasování číslo 125. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 125, z přítomných 166 pro 40, proti 98. Návrh nebyl přijat.

Poslanec Václav Votava: Protože nebylo přijato C, G5 ani L, můžeme hlasovat o O1 paní kolegyně Zelienkové. Je to paušální daň bez limitu. Výbor nepřijal žádné stanovisko.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Pan ministr? (Nesouhlas.)

Zahájil jsem hlasování číslo 126. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 126, z přítomných 167 pro 39, proti 67. Návrh nebyl přijat. Další návrh.

Poslanec Václav Votava: Protože nebyl přijat C, můžeme hlasovat H5, což jsou bezhotovostní platby, pan kolega Vilímec. Stanovisko výboru je negativní.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Pan ministr? (Nesouhlas.)

Zahájil jsem hlasování číslo 127. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 127, z přítomných 167 pro 44, proti 77. Ani tento návrh nebyl přijat. Můžeme pokračovat.

Poslanec Václav Votava: Protože nebylo přijato C ani H5, můžeme hlasovat o pozměňovacím návrhu O2 paní kolegyně Zelienkové, bezhotovostní platby e-shopů. Stanovisko výboru je negativní.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Pan ministr? (Nesouhlas.)

Zahájil jsem hlasování číslo 128. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 128, z přítomných 167 pro 46, proti 76. Návrh nebyl přijat. Další návrh.

Poslanec Václav Votava: Protože nebylo přijato C, G5, L, O1, H5 ani O2, může se hlasovat o návrhu pod písmenem E, pozměňovacím návrh panu kolegy Plíška. Je to zrušení evidence tržeb. Stanovisko výboru je negativní.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Pan ministr? (Nesouhlas.)

Zahájil jsem hlasování číslo 129. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 129, z přítomných 167 pro 39, proti 81. Návrh nebyl přijat.

Prosím sněmovnu o klid! Pane zpravodaji, pokračujte.

Poslanec Václav Votava: Protože nebylo přijato C, G5, L, O1, H5, O2 ani E, hlasujeme o pozměňovacím návrhu H4 pana kolegy Vilímce, také zrušení evidence tržeb. Stanovisko výboru je negativní.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Pan ministr? (Nesouhlas.)

Zahájil jsem hlasování číslo 130. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 130, z přítomných 167 pro 39, proti 84. Návrh nebyl přijat. Další návrh.

Poslanec Václav Votava: Protože jsme nepřijali pozměňovací návrh E ani H4, můžeme hlasovat o pozměňovacím návrhu G2 pana kolegy Klašky. Je to výjimka do výše příjmu 414 tis. korun. Výbor nepřijal stanovisko.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Pan ministr? (Nesouhlas.)

Zahájil jsem hlasování číslo 131. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 131, z přítomných 167 pro 19, proti 87. Návrh nebyl přijat. Další návrh.

Poslanec Václav Votava: Protože nebylo přijato E ani H4, můžeme hlasovat o G3 pana kolegy Klašky. Návrh se týká farmářských trhů. Výbor nepřijal stanovisko.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Pan ministr? (Nesouhlas.)

Zahájil jsem hlasování číslo 132. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 132, z přítomných 167 pro 46, proti 63. Návrh nebyl přijat.

Poslanec Václav Votava: Protože nebyl přijat E ani H4, můžeme hlasovat o G4, také pan kolega Klaška. Je to drobná vedlejší výdělečná činnost. Výbor nepřijal stanovisko.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Pan ministr? (Nesouhlas.)

Zahájil jsem hlasování číslo 133. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování pořadové číslo 133 z přítomných 167 pro 40, proti 65. Návrh nebyl přijat. Další návrh.

Poslanec Václav Votava: Nyní bychom měli hlasovat M, to je pan kolega Kučera, náhrada nákladů vynaložených na evidenci tržeb, ale to si myslím, že je v tuto chvíli nehlasovatelné. Zeptám se legislativy? (Odpověď mimo mikrofon.) Dobře, ano, tak tedy budeme hlasovat, pane místopředsedo.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Dobrě. Stanovisko? (Zpravodaj: Stanovisko výboru je negativní.) Pan ministr? (Nesouhlas.)

Zahájil jsem hlasování číslo 134, ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování pořadové číslo 134 z přítomných 167 pro 44, proti 77. Návrh nebyl přijat.

Poslanec Václav Votava: A poslední pozměňovací návrh je pod písmenem N, je to pan kolega Hovorka, doplnění subjektů o poplatníka odvodu z loterie nebo jiné podobné hry. Stanovisko výboru je negativní.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Pan ministr? (Nesouhlas.)

Zahájil jsem hlasování číslo 135. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování pořadové číslo 135 z přítomných 167 pro 15, proti 106. Návrh nebyl přijat.

Ptám se zpravodaje a navrhovatelů, jestli se hlasovalo o jejich návrzích.

Poslanec Václav Votava: Podle mých záznamů, pane místopředsedo, jsme hlasovali o všech pozměňovacích návrzích.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Podle mě také, takže jedině kdyby byl někdo nespokojen. Myslim, že tomu tak není. Znamená to, že jsme vyčerpali všechny pozměňovací návrhy. Přikročíme k hlasování o celém návrhu zákona.

Přednesu návrh usnesení: "Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s vládním návrhem, kterým se mění některé zákony v oblasti daní, podle sněmovního tisku 873, ve znění schváleném Poslaneckou sněmovnou."

Zahájil jsem hlasování číslo 136 a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování pořadové číslo 136 z přítomných 166 pro 128, proti 36. Návrh byl přijat.

Konstatuji, že s návrhem zákona byl vysloven souhlas. Děkuji panu ministru, děkuji panu zpravodaji a končím bod číslo 206.

Pan předseda klubu ODS s přednostním právem. Prosím, pane předsedo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Děkuji. Dovolte mi, protože my jsme to považovali za velmi důležitý zákon, krátký komentář našeho poslaneckého klubu.

Plně respektujeme výsledky hlasování. Například postojem poslanců a poslankyně za ČSSD nejsme překvapeni, ti daně chtějí zvyšovat, nechtějí je snižovat. Čím jsme překvapeni, je postoj klubu ANO. Já jsem si v minulých dnech a týdnech četl mediální prohlášení pana ministra financí a některých jeho kolegů, jak do té letošní kampaně přjdou s tím heslem a s tou nabídkou na snížení daní. Dneska jsme tu možnost měli. Tak jenom zopakuji, co všechno většina odmítla. Říkám, u levicových stran je to docela přirozené, nic překvapivého u těch, kteří sami za sebe tvrdí, že jsou

pravicoví, i když nejsou a dokazují to, řekl bych, každým hlasováním u daňových zákonů.

Odmítli jste zrušit solidární přírāžku daně. Ta měla skončit 31. prosince 2015, od té doby jste několikrát nevyužili možnost ji zrušit. Pokud budete ve volební kampani říkat, že budete navrhovat zrušit, tak se vás legitimně mají občané ptát – a proč jste to neudělali, když jste mohli?

Současně jste odmítli zjednodušit daňový systém, vrátit se ke dvěma sazbám DPH. Určitě by to bylo zjednodušení daňového systému. Odmítli jste snížit základní sazbu daně buď na 19, nebo na 20 %, to byly dva návrhy. Odmítli jste snížit sazbu DPH na 10 %. Pan ministr na mikrofon řekl – ježíš, to je minus 52 mld. a v druhém případě minus 41. To je pravda, já to nezpochybňuji, ale 2. ledna jsme slyšeli, že stát skončil plus 62. To číslo je pořád menší než těch 62, takže je příležitost snížit daně. A opět, pokud budete ve volební kampani říkat – budeme navrhovat snížení DPH, tak se vás mají občané oprávněně ptát, proč už jste to neudělali, když jste mohli. Mohlo to platit od dubna, takže možná to bude platit od dubna příštího roku, nebo nikdy.

Pak pominu ty drobnosti typu, že jste zvedli poplatek za vjezd desetkrát, z 20 na 200 korun, a odmítli jste kompromis. My jsme navrhovali, aby se zvedl pouze pětkrát, z 20 na 100 korun. Takže tady jste zvýšili poplatky a poplatky jsou v zásadě daně. Takže to byl důvod, proč jsme nemohli hlasovat.

Dalším velmi důležitým důvodem bylo opětovné snížení výdajových paušálů. Teď se dívám směrem ke KDU. Ti se velmi rádi prezentují jako ti, kteří chrání malé živnostníky. Vaše hlasy by dneska stačily. Vaše hlasy by stačily, ne aby se zvýšily paušály – aby se nesnížily. Opět jste hlasovali, vládní poslanci, pro snížení výdajových paušálů, takže jste opět zhoršili podnikatelské prostředí pro malé živnostníky. A pak nám nezbývá než se usmívat jedněm, kteří říkají: my chráníme malé, a druhým, kteří říkají: my budeme navrhovat snížení daní. Když tu možnost máte, tak ji prostě odmítnete. (Potlesk v lavicích ODS.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Hezké dobré poledne. Děkuji panu předsedovi Stanjurovi. Nyní s přednostními právy nejprve pan předseda Kalousek, potom pan ministr Babiš. Prosím, pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo, pane předsedající. Jenom velmi stručně si dovolím připomenout, že návrh na snížení sazeb na dvě, tedy zjednodušení na dvě a snížení na 20 a 10 %, vycházel vstříc kritice všech vládních stran. Když jsme, naše vláda, zvýšili spodní sazbu z 10 na 14 % proti penzijní reformě, zhruba 28 mld. bylo určeno na profinancování penzijní reformy, drtivě jste to všichni kritizovali. Ta kritika byla legitimní. Pak jste zrušili penzijní reformu, ale nechali jste si ty peníze, o které lidi jsou při každém nákupu obíráni. To samé u tříletého přechodného zvýšení DPH. Ano, od 1. 1. 2016 byla uzákoněna jedna sazba ve výši 17,5 %. To chápnu, že se každému z vás nelíbilo. Proto jsem navrhl návrat do předkrizového období, jehož zvýšení jste dramaticky kritizovali. Těch 20 a 10 není programová priorita, nebo nebudou to sazby v programu, které by se snažila prosadit TOP 09. Těch 20 a 10 bylo vyjítí vstříc vaší kritice.

Já jsem pana ministra Babiše slyšel za poslední čtyři roky nejméně desetkrát kritizovat, že naše vlády zvýšily DPH. Ale když něco kritizují a přitom v zákoně bylo snížení daní, ta jedna sazba 17,5 % bylo výrazné snížení celkové daňové zátěže, já jsem navrhl jenom jinou strukturu, 20 a 10, tak ta kritika je asi velmi pokrytecká, protože od 1. 1. 2016 oproti původně schválenému zákonu tím, že ten časový limit jste zrušili, kasírujete občana při každém nákupu o desítky miliard korun ročně více. Já jsem jenom chtěl vyjít vstříc té vaší kritice. Když jste to tak kritizovali, dobře, vráťme to zpátky. A bude... Ne, asi ne, dobře je to kritizovat, ale ty peníze si nechat. To je princip vaší vlády a myslím si, že mimořádně pokrytecký.

Samozřejmě se to týká i té solidární přirážky. I tam bylo uzákoněno, že od 1. 1. 2016 žádná solidární přirážka, nebo chcete-li, druhá sazba nebude. Vy jste z tříletého přechodného období udělali jeden furt a ty peníze si necháváte dál. Ale říkáte "to voni zvyšovali daně". Ne. Prosím pěkně, abychom si to jasné ujasnili. Proti právnímu rádu jste dramaticky k 1. 1. 2016 zvýšili daně vy, protože jste zrušili časový limit a ty desítky miliard, které vybíráte na DPH a na solidární přirážce, které už dávno neměly být, už více než rok vybírány být neměly, vybíráte dál. To prosím jsou fakta. Pan ministr samozřejmě řekne, že to odmítá, že vy daně snižujete. Ale prostě co platilo v našich zákonech, víme všichni, a co je ve vašich zákonech, víme také všichni.

Poslanecký klub TOP 09 byl připraven vládní návrh, tak jak přišel do Sněmovny podpořit. Hlavní důvod, proč jsme ho podpořit nemohli, bylo, že prošel pozměňovací návrh A1 týkající se snížení paušálu. Je to další krok, kde stovky a tisíce drobných živnostníků vyřadíte z možnosti dobrodiní neúčtovat, ale používat paušály. Je to prostě další krok ve vaší frontální válce vůči živnostníkům a decimaci svobodného živnostenského podnikatelského stavu. Proto jsme ten zákon, který původně nám byl sympatický, a říkali jsme, že ho podporujeme, ve finále podpořit nemohli, protože tam jste vložili tuhle jedovatou bombu, která zase padne na tisíce živnostníků.

Děkuji za pozornost. (Potlesk z řad TOP 09.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Já děkuji panu předsedovi Kalouskovi. Nyní pan ministr Babiš, po něm pan ministr Jurečka. Prosím, pane ministro, máte slovo.

Místopředseda vlády ČR a ministr financí Andrej Babiš: Dobrý den. Děkuji za slovo. Vážený pane předsedající, kolegyně a kolegové, já vždy žasnu, jak profesionální politik pan Kalousek, 26 let státní úředník a politik, dokáže manipulovat fakty. A nakonec tomu i sám uvěří. Protože vy navrhujete vlastně to, co jste zavedli. Vy jste tady navyšovali daně z 5 na 15 %, DPH. Vy jste vzali vlastně pracujícím důchodcům slevu. Vy jste vzali slevy pro paušalisty, které my jsme jim dneska vrátili. O tom vůbec nemluvíte. Proč říkáte, že jsme změnili paušály! Vždyť to je lež! Není to pravda. My jsme dneska ohlasovali návrat slevy poplatníkům uplatňujícím paušální výdaje, které vy jste jim vzali. Tak o čem mluvíte, prosím vás? Žádné paušály se nemění. Jediné, co se změnilo, je strop. Strop se změnil. A paušista, který má 80 – proč byly zavedeny paušály? Abychom zjednodušili vlastně pro ty nejmenší živnostníky a podnikatele jejich administrativu. To nebyla daňová optimalizace, pro ně jsme chtěli zjednodušit účetnictví. Proto byl ten paušál. A my jsme dneska

odsouhlasili – my jsme jim vrátili tu slevu, co vy jste jim vzali. Žádné paušály se nezměnily, jediné, co se změnilo, je strop, a oni mají možnost v roce 2017 si vybrat mezi navrácením té slevy, kterou vy jste jim vzali, a zastropováním. A paušalista, který má 80 % a má příjmy někde do 1,4 mil. Kč, je v pohodě. A myslím si, že příjmy 1,4 mil. Kč ročně, to je právě ta skupina, kterou my jsme zavedli kvůli paušálům. Tak prosím vás neříkáte pravdu. A je to bohužel zase nepravda.

Stejná nepravda – ještě se vrátím k té sprostřárně pana poslance Kučery z včerejšího dne, já jsem tady nebyl, když jste tak strašně rychle, horlivě, hned odhlasovali tzv. lex Babiš, a já bych chtěl znova tady vyzvat pana Kučera, aby se mi omluvil. (S důrazem:) Protože on říkal, že já jsem odpustil nějaké daně, dokonce 1,5 mil.... a ještě svým firmám, což je sprostá lež! Nikdy jsem nikomu žádnou daň neodpustil ve funkci ministra financí. Takže já panu Kučerovi napišu dopis a budu ho žádat, aby se omluvil, když to říká na mikrofon a lidi to vidí, taková sprostá lež! Nikdy jsem nikomu neodpustil daň. Jedině, co jsem chtěl odpustit daň, byli – nevím, jestli je tu pan Foldyna, který oprávněně bojoval za naše lodníky v Nizozemsku, to jsem chtěl odpustit, tu daň, ale náměstkyňe Schillerová říkala, že nemám právo jako ministr financí to odpustit. Tak nelžete! Nikomu jsem neodpustil daně.

Takže se vrátím původně k tomu, co jsme říkali. My, naše koaliční vláda, jsme snížili daně. My jsme snížili daně o 30 mld. Školkovné, zrušili jsme daň pracujícím důchodcům a dneska jsme vrátili ty slevy, které vy jste vzali těm lidem. Takže ty vaše návrhy jsou čistě populistické, jsou nereálné.

Pane Stanjuro, prosím vás prostřednictvím pana předsedajícího, proč porovnáváte vaše návrhy, které by totálně zničily rozpočet, veřejné rozpočty, zavedení DPH 19 a 10 % – 52 miliardy nás to stálo, a dvou sazeb DPH pana poslance Kalouska, to je 41 mld. Ale ten rozpočet minulý rok, ten přebytek, byla kombinace výběru daní, těch bylo 29 mld., a my meziročně, 2015, 2016, jsme vybrali o 103,4 miliardy daní a odvodů za jeden rok, a za dobu naší koaliční vlády je to asi 300 miliard navíc v odvodech a daních. Takže my ty daně vybíráme, my jsme ty daně nenavýšili, my jsme je tedy snížili. A to se dá prokázat. A dneska jsme potřetí schválili slevu na dani pro pracující rodiče, pro druhé, třetí a další dítě. Takže my ty daně snižujeme a vybíráme. Vy jste pro výběr daní neudělali vůbec nic! Vůbec nic! Praha – daňový ráj! Kontrola chodí jednou za 200 let. To jsme změnili. Dneska už Praha nebude daňový ráj. Daňová Kobra, kontrolní hlášení a to EET.

Tak to EET jenom, abyste věděli, už máme první informace. My registrujeme proti minulému roku u vzorku 1 600 podnikatelů meziročně nárůst tržeb o 100 %. Sto procent! Div se, světe! Tak když to propočítáme, tak je to 6,6 miliardy nárůst. A nevedlo to k ukončení podnikatelů. (Potlesk z řad ANO.) Za listopad a prosinec ukončilo jenom 104 podnikatelů v první vlně. A nově vzniklo 370. Já jsem byl v Mostě minulý pátek a chodil jsem po hospodách. Vzniklo plno nových hospod. Kde je problém? Žádný problém není, co je EET. EET funguje a bude fungovat. A to, co jsme řekli, že vybereme navíc, tak už to vidíme.

Takže prosím vás neříkejte – vy tady navrhujete věci, které jsou nereálné. My máme tady zákon o dani z příjmů 25 let, který má 150 novel. A Ministerstvo financí píše nový zákon o dani z příjmů, kde to chceme v podstatě všechno řešit. Ale přijít a

navrhovat jenom – vy říkáte, že jste rozpočtově odpovědné strany. Tak to, co jste navrhli, je absolutně rozpočtově neodpovědné. Protože byste totálně zničili ten rozpočet. My jsme ty daně snížili, ano, a z dlouhodobého hlediska – samozřejmě je debata, já určitě podporuji snížení DPH v restauracích na 10 % a také jsem přišel s tím čepovaným pivem. Ano, to jsou všechno věci, které – samozřejmě já mluvím za hnutí ANO – chceme řešit. My víme, že jsou vysoké odvody sociálního pojištění a DPH. Ano, můžeme se bavit, kde ta DPH přistane, u toho, u koho má, v těch restauracích, a jestli DPH na léky přistála tam, kde měla. Nebo ty další snížované DPH, to je k debatě, ale já to nechci ted'ka řešit.

Takže není pravda – vaše populisticke nezodpovědné rozpočtové návrhy jsou nepřijatelné. Vy byste zničili ten rozpočet, vám je to jedno. To je stejná mina, jak tady připravil pan poslanec Kalousek prostřednictvím pana předsedajícího, ten JIM, do kterého jste nabrali i rekonstrukci rekreačního střediska ve Smilovicích, co tam všechno bylo! To bylo neuvěřitelné!

Principiálně my říkáme ano, to chceme, ale to jsou zase jenom návrhy, které vy dobře víte, že jsou nereálné, že jsou populisticke a jsou neseriózní. Já za sebe říkám, vždycky jsem říkal, chci vybrat daně, aby všichni platili daně, 5 milionů zaměstnanců platí daně, nikdo se jich neptá, oni na té pánsce už to mají v čistém, všichni mají platit daně. A strategie není navýšovat daně. Strategií našeho hnutí bylo vybírat a nenavýšovat. A my jsme snížili daně. Snížili jsme, EET z 21 na 15 % od 1. 12.

Takže ty vaše návrhy jsou vlastně návrhy... Solidární přirážku? No to je váš marketingový podvod! Vy jste říkali dočasně. A co s tím má společného penzijní reforma? Druhý pilíř, který stál 900 mil. ročně? A tady je to 52 mld., nebo 44. Takže jsou to nesmysly. Já to odmítám.

A principiálně naše hnutí je rozpočtově odpovědné, my chceme mít vyrovnaný rozpočet. Neschceme navýšovat daně. Takže neříkejte, že hnutí ANO chce navýšovat daně. My v koaliční vládě jsme společně snížili daně, to se dá všechno dohledat, a znova dneska. A vrátíli jsme to, co vy jste pokazili. A vy dneska navrhujete! Tak v opozici se to lehko navrhuje. Takže já to odmítám a je jasné, že v rámci naší koaliční vlády ten výběr daní funguje, že jsme vybrali podstatně víc peněz a že jsou peníze na všechno. I na ty dálnice, které v minulosti nebyly. Takže děkuji. (Potlesk z lavic ANO.)

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Také děkuji. Pořád se nacházíme mezi body. S přednostním právem pan místopředseda Petr Gazdík, po něm pan ministr Jurečka a pak předseda TOP 09.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Já jenom stručně, velmi se omlouvám, milé kolegyně, milí kolegové. Chtěl jsem hlasovat ne, na sjetině mám ano v tom závěrečném hlasování o návrhu zákona jako celku. Nezpochybňuji hlasování, jenom pro stenozáznam. Děkuji.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Nyní pan ministr Jurečka, po něm pan předseda TOP 09 pan Kalousek.

Ministr zemědělství ČR Marian Jurečka: Děkuji. Mnoho tady již zaznělo, ale je pro mě neuvěřitelné slyšet tady z úst představitelů bývalé koaliční vlády ODS, TOP 09 a Věcí veřejných o tom, že my tady jsme dneska udělali něco, co odpírá vytvoření lepšího prostředí pro živnostníky. Vy, kteří jste udělali několik zásadních kroků ve vztahu ke zvýšení daňové zátěže, vy tady dneska mluvíte o tom, že my děláme nějaké negativní kroky pro živnostníky. Jestliže tady zaznělo, že jsme tady hýbali s paušál, je potřeba říct i to B. Že jsme tady vrátili to, co vy jste živnostníkům vzali, a jejich rodinám. Dvě a půl miliardy korun jste vzali živnostníkům, protože si nemohli uplatnit slevu na děti a na manželku. My jsme dneska živnostníkům tímto rozhodnutím jednu a půl miliardy zpátky vrátili. Minimálně jednu a půl miliardy. A ta argumentace, že jsme snížili hraniči ze dvou milionů korun na milion, tak ta argumentace postrádá jednu zásadní logiku. Protože pokud se bavíme, že výdajový paušál má být pro živnostníka zjednodušením jeho účetnictví ve vztahu k vyměření daně, tak prosím pěkně řekněme také nahlas, že každý, kdo přesáhne jeden milion korun, je plátcem DPH, a pro to, aby platil DPH, musí vést daňovou evidenci, ze které se to DPH počítá. Že tady byl systém, který prostě neměl logiku. A to říkám já jako člověk, který byl jedenáct let živnostníkem, a platil jsem vždycky rádně DPH a dělal jsem účetnictví. A vím, nakolik je to velká zátěž, nebo není. Takže je potřeba toto doplnit jasně, aby ty informace byly korektní. A my jsme tady snížili DPH na léky, na knihy, DPH na nenahraditelnou dětskou mléčnou výživu, DPH v případě pokrmů v restauracích, takže minimálně čtyřikrát výrazné snížení DPH, které se projevilo u živnostníků, u podnikatelů, u rodin ušetřením jejich nákladů nebo vrácením toho, co vy jste jim vzali. Takže to pro pořádek a pro korektnost tady je potřeba říci.

A pokud tady pan předseda Stanjura, prostřednictvím pana předsedajícího, hovořil o tom, že KDU-ČSL tady nepodpořilo některé návrhy ve vztahu ke zjednodušení a zlepšení postavení živnostníků, tak já se potom ptám, proč jste nepodpořili např. návrh, který se týkal farmářských trhů? To by bylo také dobré vysvětlit. Děkuji.

Mistopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu ministrovi. Pan předseda Kalousek, po něm pan předseda Stanjura, všechno přednostní práva. Prosím, pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji pěkně. Jenom dvě stručné poznámky k tomu, co říkal pan ministr financí.

Těch 41 mld., které by podle jeho názoru nezodpovědně rozvrátily rozpočet a o které vy jste lidem zvýšili daně, protože k 1. 1. 2016 to mělo být o 41 mld. méně – a bylo to uzákoněno, vy jste zrušili ten příslušný zákon a ty peníze vybíráte dál – tak těch 41 mld., o které jste od 1. 1. 2016 lidem zvýšili daně, by bylo velmi snadno rozpočtově zvládnutelných a bylo to rozpočtově odpovědné, kdybyste naprostě neodpovědně nenavýšili výdaje o 80 mld. Tam je ten problém! Ten problém je ve výdajích. Ne v daních. Kdybychom neměli 30 tis. nových státních zaměstnanců, kdybychom nevyhazovali peníze z okna zleva zprava, kdybychom neodpouštěli daně těm, kterým by odpuštěny být neměly, tak prostě to bylo rozpočtově odpovědné a

bylo to zvládnutelné. Takže odmítám, že to je rozpočtově neodpovědné. Snížit daňovou zátěž o 41 mld. je rozpočtově odpovědné a snadné, pokud se současně chovám také rozpočtově odpovědně na výdajích. Za prvé.

Za druhé, pan ministr financí tady napadl pana poslance Kučeru. Já bych rád pojmově ujasnil, že když dáváte někomu investiční pobídku, tak mu odpouštěte daně. Dělá to vláda. Takže samozřejmě že si pan ministr ty daně odpustil. Ne že ne. A to, že si žádné daně neodpustil, je asi takové pravidlé prohlášení, jako že nikdy nevěděl o bonzáckém webu. To si myslím, že to jsou zhruba stejně pravidlá prohlášení a že z pravidlivých prohlášení pana ministra už bychom mohli vytvořit hodně dlouhý seznam.

Děkuji za pozornost. (Potlesk z lavic TOP 09.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu předsedovi. Dále s přednostním právem pan předseda Stanjura, po něm s hlasováním paní poslankyně Kovářová, následuje pan předseda Laudát, pan ministr Babiš, prosím, pane předsedo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Jsem trochu na rozpacích, chtěl jsem reagovat na slova ministra zemědělství, on jako obvykle tu byl maximálně tři minuty, řekl svoje a odešel. Tak nevím, jestli vám to mám říkat, nebo ne. Ale on je jako ten pyromana, který zakládá požár, pak ho hasí a chce medaili za to, že hasí požár.

Kdo hlasoval pro zavedení EET na farmářských trzích? Já ne, pane ministře zemědělství! Vy jste hlasoval pro zavedení EET mimo jiné na farmářských trzích. Já a nikdo z mých kolegů nebyl pro. To je podobné jako s tím Budvarem, že jo? Taky nejdřív něco podpořil, zapomněl a pak dává poslanecký návrh zákona.

Ale fakta jsou jednoduchá. Už jednou v tomto volebním období vláda a potom vládní většina v parlamentu snížila výdajové paušály pro živnostníky, pro ty, kteří uplatňují výdajový paušál ve výši 80 a 60 %. To už bylo poprvé. Dnes to bylo podruhé. Já nevím, co na tom konstatování chcete změnit, pane ministře zemědělství. Ze dvou na jeden milion. A my jsme navrhli navrácení slev na manželku a děti bez omezení. A vy jste, pane ministře zemědělství, hlasoval proti! Takže když už to chcete říkat všechno, tak to řekněte všechno! Vy si selektivně vybíráte, podpoříte něco, pak k tomu přidáte něco, pro co hlasovat nemůžeme, dáte to dohromady, a pak nám to vyčítáte.

My jsme pro ten bod, který vrací slevy na manželku a děti, hlasovali. Protože jsme si vymínili a po dohodě, a děkuji vládním poslancům, že nám to umožnili, že se o něm hlasovalo zvlášť, a ne v balíčku včetně snížení daňových paušálů. Takže my jsme hlasovali pro navrácení těchto slev bez změny výdajových paušálů a tak je to správně. A očekával bych, že tento logický postup podpoří Sněmovna. Protože pokud stát chce – a my říkáme, že má a že je to dobrá politika státu uplatňovat slevy na děti pro ty, kteří platí daně, tak nemá rozlišovat, jestli otec, matka, zda jsou zaměstnanci, nebo živnostníci, anebo zda jsou živnostníci s výdajovými paušály, nebo nejsou. Ty děti to nejsou schopny nijak ovlivnit. Takže správná prorodinná politika je to odpouštět, tu slevu, aby se těm, kteří platí daně, bez ohledu na to, jakou formou.

Mimochodem, všimněte si, ten zákon, podle kterého se platí, je jeden. A jmenuje se o dani z příjmů fyzických osob. Ano, jsou tam různé druhy příjmů, různý přístup, ale je to jeden zákon. A tady najednou rozlišujeme zrovna u slev to, co dělá rodič. Dokonce nejenom jestli to je živnostník, ale zda používá nebo nepoužívá výdajový paušál. Tak jsme na to jenom upozornili.

Pan ministr zemědělství se hrozně rozčiluje, tak uvidíme, tak ať obhajuje svoje. Ale je to jeho hlasování pro zavedení EET pro malé podnikatele, drobné podnikatele, pro farmářské trhy a takhle bych mohl jmenovat.

A poslední věc. A ta je naprosto nelogická. My jsme i podporovali jeden pozměňovací návrh, který ulevoval e-shopům. Bohužel pan ministr financí spojil hlasování o e-shopech s marketingovým trikem 250 tisíc a paušální daň, což se týká pouze desítek osob. A nebylo to hlasování zvlášť. Ale logicky a systémový přístup je vyjmout všechny platby kartou. A to jste, pane ministře zemědělství, opět nepodpořil. (Potlesk zprava.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu předsedovi. Teď k hlasování paní poslankyně Kovářová. Prosím, paní poslankyně. Po ní pan předseda Laudát.

Poslankyně Věra Kovářová: Ráda bych uvedla pro stenozáznam, že jsem při posledním hlasování číslo 136 hlasovala ne, na sjetině mám ano. Nezpochybňuji hlasování.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji. Pan předseda Laudát, po něm pan ministr Babiš. Obě přednostní práva. Prosím, pane předsedo.

Poslanec František Laudát: Děkuji za slovo. K panu Jurečkovi, klasickému to členu KDU-ČSL, u kterého nevíte, co od něj vlastně můžete čekat. Jeden den slevu na daních, druhý den napálení daní nahoře. Skutečně je lepší, že tady snad ani není. Aspoň nepůsobí tolik škody.

K panu ministru financí. Mně je líto, že se dostaváme do naprosto neuvěřitelné věci, že to, že v krizi se zvednou daně, aby se zastavilo zadlužování, aby byly peníze na penzijní reformu, a zcela adresně tady bylo tisíckrát řečeno, že je to na to, aby průběžný systém nepřišel o finance, a už je nepředstavitelné, už se mluví o rozpočtové bombě, když v několikaletém cyklu ekonomického růstu si ministr financí nedokáže představit, že daně zase aspoň o něco snížíme.

Zaplevelujete celý daňový řád dalšími výjimkami, jednou, druhou, padesátou. Nabíráte armády úředníků, pak samozřejmě když přidáte 32 tisíc státních zaměstnanců za tři a půl roku, tak se nemůžeme divit, že si to už nedokážete představit. Já si dokážu představit, že se daně sníží, že se nechají lidem peníze, protože oni sami nejlépe vědí, ne armády úředníků, ale lidé vědí, jestli mají peníze investovat, jestli si mají pořídit luxusnější bydlení. Každý ať si svůj život řídí podle sebe. Tady řada z vás nedávno podpořila omezení prodejní doby nad 200 metrů čtverečních. Vy jste dramaticky v některých lokalitách poškodili služby, na které si lidé zvykli. My jsme vás na to upozorňovali, že můžete poškodit i velmi potřebné

služby, jako jsou lékárny. Teď jste to dramaticky zhoršili. Proč to děláte? Proč nenecháte, aby svůj život lidé plánovali sami? Je mi to líto.

Co se týká útoku na pana Kučera, já ho vyzývám, aby se neomlouval. Byl to jistý pan Andrej Babiš, který objížděl republiku a na náměstích pokřikoval, kolik dal Kalousek miliard daňových úlev. Nedal žádné. Je to vždycky za formální pochybení. A přesto jsme byli atakováni. 600 mld., jestli si pamatuji, údajně předchozí vlády rozkrádaly. Jestli někde 600 mld. někdo rozkrádal, tak kde jsou teď. To byste mohli dát daně 5 % a možná by ještě byly rozpočtové přebytky, kdyby to byla pravda. Stačí se jenom vrátit o tři čtyři roky zpátky, co jste všechno pokřikovali po náměstích. A za to byste se měli veřejnosti omluvit, protože svou činností, svým chováním k veřejným financím jste dokázali, že jste lhali. (Potlesk z rād poslanců TOP 09.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji. Než dám slovo panu ministru Babišovi, ještě mám dvě hlasování. Nejprve pan poslanec Miloš Babiš a pan poslanec Koskuba k hlasování. Je to tak?

Poslanec Miloš Babiš: Děkuji za slovo. Chtěl bych se vyjádřit kvůli stenozáznamu k hlasování 121. Hlasoval jsem ne, a na sjetině mám ano. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Nezpochybňujete hlasování, jenom pro stenozáznam. Ano, děkuji. Pan poslanec Koskuba k hlasování. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Jiří Koskuba: Děkuji, pane místopředsedo. Přibližně totéž, ale v hlasování 122. Hlasoval jsem ano, na sjetině je ne. Hlasování nezpochybňuji. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji. Nyní je přihlášen pan ministr Andrej Babiš. Prosím, pane ministře, máte slovo. (V sále je hluk a neklid.)

Místopředseda vlády ČR a ministr financí Andrej Babiš: Děkuji za slovo. Omlouvám se, ale fakt musím vystoupit, protože to považuji za skandální. To, že poslanec Kalousek je notorický lhář, a znova opakuji, je to notorický lhář, který tady vykládal o biopalivech, že někdo dostal pět miliard.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Pane poslanče, já vás velmi prosím, abyste neosočoval kolegy. Děkuji.

Místopředseda vlády ČR a ministr financí Andrej Babiš: Já říkám, že pan poslanec Kalousek lže. Lže znovu, lže celý život, lhář stále o biopalivech – 5 mld. Kde je těch 5 mld.? Za minulý rok podpora státu v biopalivech je 30 mil. korun. Všechny výrobci zkrachovali, protože ten byznys se musí dotovat. Pan poslanec Kalousek odchází. Škoda.

A já znovu opakuji, že pan Kučera je sprostý lhář, protože pan Kučera v rámci projednávání lex Babiš řekl, že Andrej Babiš, ministr financí, udělil výjimku svým firmám z holdingu Agrofert za 1,56 mld. korun. A to je sprostá lež! Protože já za prvé jsem nikomu žádnou výjimku nepřidělil. A pokud pan poslanec Kučera si plete daňové pobídky, tak daňové pobídky, které dostala jedna moje firma PREO za to, že postavila fabriku za 1,7 mld. korun a zaměstnala stovky lidí, tak je dostala v červnu 2007, pane poslanče, a v dubnu 2013. A ministr financí o tom nerozhoduje. Ale ten ministr financí tehdy byl Kalousek. Váš Kalousek mi přihrál daňovou pobídku? Tak přestaňte lhát! Vy tady permanentně lháte, já na to nereaguji, ale toto je přes čáru. Toto je totálně přes čáru. A já to zásadně odmítám. Já jsem si nikdy nic nepřihrál! Takže přestaňte lhát! A samozřejmě Kalousek lhář znovu. To se dá dohledat. A já budu trvat na tom, abyste se omluvil, protože je to sprostá lež. A pan Kalousek to znova zopakoval, že si já něco přihrávám. Standardní daňové pobídky rozhoduje CzechInvest, Ministerstvo průmyslu, a ne ministr financí. Takže to je další lež.

Takže bych si vyprosil, když už malé lží nebudu komentovat, ale toto je megalež a sprostá lež a podrazácká lež. A já vás vyzvu, abyste se omluvil. Pokud se neomluvíte, tak vás budu žalovat!

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu ministrovi. To byl zatím poslední s přednostním právem. A my budeme pokračovat dalším bodem.

207.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 121/2000 Sb., o právu autorském, o právech souvisejících s právem autorským a o změně některých zákonů (autorský zákon), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 724/ - třetí čtení

Prosím, aby místo u stolku zpravodajů zaujal za navrhovatele ministr kultury Daniel Herman a zpravodaj garančního výboru pro vědu, vzdělání, kulturu, mládež a tělovýchovu pan poslanec Roman Procházka. Návrh na zamítnutí a pozměňování návrhy jsou uvedeny ve sněmovním tisku 724/6, který byl doručen dne 10. listopadu 2016. Usnesení garančního výboru pak bylo doručeno jako sněmovní tisk 724/7.

Nyní se táží navrhovatele, zda má zájem vystoupit před otevřením rozpravy. Pane ministře, prosím, máte slovo.

Ministr kultury ČR Daniel Herman: Vážený pane předsedající, kolegyně a kolegové, jsem si jist, že není třeba, abych opakoval to, co již bylo řečeno k obsahu této novely autorského zákona. Projednávání ve druhém čtení bylo velice komplikované, což svědčí o složitosti předmětné materie. V průběhu opakovaného projednávání ve výborech bylo načteno velké množství pozměňovacích návrhů, které jednak reagují na skokové navýšení sazebníků kolektivního správce OSA, ale mnoho z nich také navrhuje změny ustanovení zákona, které předmětem novely nejsou. Byl bych velice rád, aby za této situace nezanikl cíl předložení novely vládou, tedy transpozice směrnice, která přináší zásadní zvýšení transparentnosti kolektivních

správců. Stojím si za tím, že vládní návrh je zpracován dobře a není žádný důvod pro jeho zamítnutí.

Máme před sebou komplikovanou hlasovací proceduru. Nicméně věřím, že jsme společně schopni jí projít a návrh zákona schválit. Děkuji za vaši pozornost.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu ministrovi. Nemohu otevřít rozpravu, neb na základě dohody předsedů poslaneckých klubů přerušuji tento bod a přerušuji také jednání této schůze Poslanecké sněmovny do úterka 17. 1., kdy budeme pokračovat zákonem o vinohradnictví a vinařství.

Přeji vám hezký víkend a v úterý ve 14.00 hodin se těším. Na shledanou.

(Jednání skončilo ve 12.41 hodin.)

Pokračování schůze Poslanecké sněmovny
17. ledna 2017
Přítomno: 176 poslanců

(Jednání zahájeno ve 14.00 hodin.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážení členové vlády, zahajuji další jednací den přerušené 54. schůze Poslanecké sněmovny a všechny vás vítám.

Prosím, abyste se všichni přihlásili svými identifikačními kartami a případně mi oznamili, kdo žádá o vydání karty náhradní.

Chtěl bych vás informovat, že o omluvení své neúčasti na dnešním jednání požádaly tyto poslankyně, poslanci a členové vlády: pan poslanec Andrlé Sylor do 16. hodiny – zdravotní důvody, paní poslankyně Balaštíková – zdravotní důvody, pan poslanec Běhounek 14.45 až 17 hodin – pracovní důvody, paní poslankyně Bohdalová do 17. hodiny – osobní důvody, pan poslanec Číp do 16.30 – osobní důvody, paní poslankyně Dobešová – zahraniční cesta, pan poslanec Faltýnek – zdravotní důvody, pan poslanec Fiedler od 18.15 – pracovní důvody, pan poslanec Grošpič – pracovní důvody, paní poslankyně Halíková – pracovní důvody, pan poslanec Havíř – pracovní důvody, paní poslankyně Havlová – zdravotní důvody, pan poslanec Jandák – zdravotní důvody, pan poslanec Kádner – pracovní důvody, pan poslanec Kučera – osobní důvody, pan poslanec Kudela – rodinné důvody, pan poslanec Luzar – zdravotní důvody, pan poslanec Nykl – zdravotní důvody, pan poslanec Pražák – zdravotní důvody, paní poslankyně Rutowá od 15.30 – pracovní důvody, pan poslanec Rykala do 16. hodiny – osobní důvody, pan poslanec Šenfeld – osobní důvody, pan poslanec Volný – zahraniční cesta, pan poslanec Vondrášek – pracovní důvody, paní poslankyně Vostrá – pracovní důvody, pan poslanec Zahrádníček – osobní důvody, pan poslanec Zemánek – osobní důvody.

Z členů vlády se omlouvá pan vicepremiér Bělobrádek – zdravotní důvody, pan ministr Chovanec do 17. hodiny – pracovní důvody, pan ministr Ludvík – zahraniční cesta, pan ministr Mládek – zahraniční cesta, pan ministr Pelikán – pracovní důvody, pan ministr Stropnický – zahraniční cesta a pan ministr Čok – pracovní důvody.

Paní poslankyně Lorencová má náhradní kartu číslo 41, pan poslanec Kolovratník má kartu číslo 15.

Nyní bych vás chtěl seznámit se závěry dnešní porady grémia Sněmovny. Navrhujeme následující postup, resp. změny v pořadu schůze.

Dnes bychom zahájili jednání bodem 13, což je druhé čtení tisku 964 o zaměstnanosti.

Ve středu 18. 1. – za pevně zařazený bod 49, což je pohřebnictví, druhý bod odpoledne, bychom zařadili body 130 a 114, což jsou rovněž zákony týkající se pohřebnictví. Předpokládáme, že někdo navrhne sloučenou rozpravu.

Ve čtvrtek 19. 1. po projednání bodu 290, což jsou písemné interpelace, bychom zařadili bod 282, což je privatizace OKD. Tento bod byl původně na 18. hodinu. Za

již pevně zařazený bod na 11. hodinu, což je bod 191, bychom zařadili bod 201, což je smlouva o strategické spolupráci s Kanadou.

20. 1. bychom jako první zařadili bod 207, což je autorský zákon, a poté bychom případně pokračovali v prvních čteních.

V úterý 31. 1. bychom za bod 79, který už tam je pevně zařazen, zařadili bod 30, což je tisk 848 – daně z příjmů ve druhém čtení.

Ve středu 1. 2. bychom jako první bod zařadili bod 208, tisk 747 – civilní letectví ve třetím čtení. A poté bychom případně pokračovali body z bloku prvních čtení. To je z mé strany vše.

S přednostním právem pan předseda klubu ODS. (Hluk v sále.) Kolegyně, kolegové, já prosím o klid!

Poslanec Zbyněk Stanjura: Já se omlouvám, pane předsedo, já myslím, že jsme zapomněli jednu věc z grémia, a to je to, že seřadíme ty senátní vratky za sebe, a to druhé čtení – nemocenské – bude až po nich. Na tom jsme se také shodli na grémium.

Předseda PSP Jan Hamáček: To mám pocit, že na tomto shoda nebyla. (Posl. Stanjura: Byla, byla. – Posl. Stanjura se dohaduje s předsedajícím mimo mikrofon.)

Poslanec Zbyněk Stanjura: To znamená, že za bodem 7 budou body 3, 4, 5. A potom bude ten bod – opakované druhé čtení, myslím, že 292.

Předseda PSP Jan Hamáček: Já tedy jsem zaznamenal výhradu předsedy klubu sociální demokracie už na tom jednání. Takže... Jestli je potřeba chvílička na poradu předsedů klubů, tak já přeruším jednání na dvě minuty. Budeme pokračovat ve 14.07 hodin.

(Jednání přerušeno ve 14.05. Jednání opět pokračovalo ve 14.07 hodin.)

Budeme pokračovat. Já tedy po poradě předsedů poslaneckých klubů doplním ještě ten jeden bod z grémia. To znamená, že začneme dnes bodem 13, potom budeme pokračovat bodem 7, potom bude bod 3, 4, 5 a 292. To je tedy návrh, na kterém se shodlo dnešní grémium.

Nyní přihláška s přednostním právem pana předsedy Sklenáka.

Poslanec Roman Sklenák: Děkuji za slovo. Já si dovolím vznést ještě jeden návrh k pořadu schůze, a to abychom zařadili body 14 a 15, to jsou sněmovní tisky 880 a 874, novely zákonů o podmínkách získávání a uznávání způsobilosti a o specifických zdravotních službách, pevně na zítřek odpoledne po pevně zařazených bodech.

Předseda PSP Jan Hamáček: Ano. Další přihlášky s přednostním právem nemám. To znamená, dám slovo prvnímu přihlášenému rádně a to je pan poslanec Okamura. Připraví se pan poslanec Jiří Dolejš.

Poslanec Tomio Okamura: Vážené dámy a pánové, žádám, aby byl na program schůze pevně zařazen bod návrh zákona o referendu. Tedy zákon, který vládní koalice tvrdošíjně odmítá ve Sněmovně odsouhlasit. Navrhoji tento bod znovu, a to nejen proto, že jde o splnění nesplněného závazku vlády z programového prohlášení, nejen proto, že jde o něco, co zákonodárci občanům planě slibují od roku 1918, že jde o základní zákon, který prosazoval už Masaryk, a zákon, ke kterému se zavázali také ti, kteří se nechali vynést k moci po listopadu 1989.

Blíží se volby a mnoho politiků bude voličům slibovat i referendum o vystoupení z Evropské unie. Tedy téma, které naše hnutí Svoboda a přímá demokracie, SPD, přineslo jako první na parlamentní půdu již v roce 2015. O tomto našem návrhu jste zde ve Sněmovně hlasovali a referendum o vystoupení České republiky z Evropské unie jste zamítli. Vy prostě nechcete dát občanům možnost, aby sami rozhodli o své budoucnosti ve své zemi.

Jako první jsem ale zákon o obecném referendu předložil tady ve Sněmovně již v lednu 2014. Můj zákon umožňoval hlasovat o všech otázkách a výsledek nebyl omezený kvorem, stejně jako u každé jiné volby v České republice. Ústavnost referenda by posuzoval pouze Ústavní soud. Tento zákon mi však vládní koalice ČSSD, hnutí ANO a KDU-ČSL zamítla. Ano, Bohuslav Sobotka, Andrej Babiš a Pavel Bělobrádek odmítají zákon o referendu. Tito pánové odmítají demokracii, odmítají, aby občané mohli během volebního období cokoli zásadního sami ve své vlastní zemi rozhodnout.

Zákon o referendu podpořil i prezident Miloš Zeman, a to dokonce v podobě, kterou předkládá naše hnutí SPD, tedy že občané by měli mít právo hlasovat i o mezinárodních smlouvách, tedy i o vystoupení z Evropské unie.

Dámy a pánové, máte tu dnes šanci začít projednávat zákon, kterým splníte to, co občané žádají a co vy jím slibujete, ale neplníte. V současnosti, těsně před koncem volebního období, čeká již přibližně rok na projednání ve Sněmovně vládní návrh, který je tak nefunkční, že občané reálně o tom, co je nejvíce zajímá a trápi, hlasovat podle vládního návrhu nemohou. Do voleb máme nějakých sedm pracovních měsíců. Pokud vláda miní splnit svůj slib, že přijme alespoň nějaký zákon o referendu, byť nefunkční a osekaný, je nejvyšší čas sputit proces jeho schvalování a diskuse o něm. Jakkoli je vládní návrh znetvořený a nefunkční, lze ho opravit do podoby, aby byl skutečně demokratickým a funkčním nástrojem správy naší země. A my za naše hnutí Svoboda a přímá demokracie, SPD, se pokusíme formou pozměňovacích návrhů prosadit do vládního návrhu skutečnou demokracii, aby bylo referendum funkční. Už nyní však vím, že vláda naše návrhy záměrně odmítne.

Nejde jen o vystoupení z Evropské unie. Vy, co se děsíte prezidenta Miloše Zemana, můžete v rámci pozměňovacích návrhů prosadit, aby bylo možné hlasovat o odvolání prezidenta republiky. Pana prezidenta to určitě neurazí a mnohé z vás, drazí kolegové, to potěší. Každý přímo volený politik by měl podle mého názoru být také přímo odvolatelný, protože by se měl zodpovídat tomu, kdo ho volil.

A vy, dámy a pánové, co voláte po nízkých daních a úsporném státě, hlasujte pro zákon o referendu, ve kterém o daních rozhodují občané. Statistiky z celého světa ukazují, že tam, kde o výši daní rozhodují občané, je také nejvyšší spokojenosť

s výkonem státní nebo jiné veřejné správy. Věřte, že nejde jen o klasické Švýcarsko, ale také o velké množství států USA. To nemluvím o tom, že občané by nikdy nedovolili schválit takové paskvily, jako byl zákon o církevních restitucích.

Po pravdě, žádný slušný demokrat nemůže mít kvalifikovanou námitku proti demokracii, kterou ztělesňuje princip, že poslední slovo v zemi mají její majitelé, tedy občané. Na druhou stranu opakuji, že já jako demokrat ctím i opačný názor lidí, kteří zastávají fašizující teorie, že mase prosté lůzy musí vládnout vyvolené elity. S tímto názorem však samozřejmě zásadně nesouhlasím.

Byla by ale fajn, kdybychom se postavili k tématu čelem, zákon o referendu pustili k pevnému zařazení a projednání na program schůze, aby se tady jasně při hlasování ukázali ti, co chtějí zachovat elitářskou oligarchickou nadvládu vyvolených, a ti, kdo žádají a prosazují demokracii. To je fér.

Závěrem tedy znova žádám, aby byl na program schůze pevně zařazen jako bod vládní návrh zákona o referendu, sněmovní tisk 559, a to na dnešek po již pevně zařazených bodech. Děkuji za pozornost.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. S přednostním právem předseda klubu KSČM.

Poslanec Pavel Kováčik: Pane předsedo, vážená vládo, paní a pánové, nejprve mně dovolte, abych vám poprál hezký dobrý den, hezké odpoledne, u příležitosti počínajícího pracovního týdne Poslanecké sněmovny, a projevil vůli poslaneckého klubu KSČM návrh pana kolegy Okamury podpořit. Přitom ale považuji za nutné říci, že prostě tak jak pan kolega Okamura řekl něco o "mém", tedy jeho návrhu zákona o referendu, že nám jde o to, a už mnohá léta a mnohá volební období, aby byla naplněna Ústava a právo na podíl přímé demokracie, který nejlépe zobrazuje zákon o obecném referendu, také jsme ten návrh jako klub KSČM mnohokrát předložili, mnohokrát byl zde v této Poslanecké sněmovně projednáván a mnohokrát byl z nám možná neznámých, možná z důvodů, které doprovázejí nějaké domněnky, zamítnut.

Jsme přesvědčeni o tom, že pokud někdo chce projevit úctu k občanům, k voličům, úctu k Ústavě, úctu k zákonnosti, úctu k parlamentní demokracii, úctu k tomu, co v České republice provází ústavnost a zákonnost, tak by dříve nebo později měl také Ústavu naplnit přijetím zákona o obecném referendu. My v našem úsilí budeme pokračovat. Chceme, aby ten zákon byl nás zákon, tedy zákon občanů České republiky, nikoliv můj zákon nebo kohokoliv, kdo ho momentálně předkládá. Žádám, abychom v této předvolební době alespoň občas ustoupili od pohledu na to, co tomu asi řeknou lidi, a podívali se na to, co tomu asi tak řekne Ústava, a zákon o referendu projednali.

Připomínám, že to není jediný návrh zákona o referendu, který zde v Poslanecké sněmovně je, že i z pera poslanců a poslankyň KSČM je zde jeden takový návrh, který, věříme, bude rovněž projednán. Je to návrh speciálního referenda, nicméně my považujeme zákon o obecném referendu za hlavní a klíčový.

Děkuji za pozornost.

Předseda PSP Jan Hamáček: Prosím pana poslance Dolejše. Připraví se pan poslanec Kolovratník.

Poslanec Jiří Dolejš: Krásné odpoledne, kolegyně, kolegové. Já bych doporučil vaši laskavé pozornosti svůj návrh, a to předřadit tisk 770 na zítra odpoledne před pevně zařazený bod, kterým je ústavní zákon v tisku 956, tedy bod 161. Je to tisk, který se věnuje daňové problematice. A i když vnímám, že je devět měsíců před volbami, tak si myslím, že je to dostatečně dlouhý časový interval, abychom se mohli věnovat i takovýmto poměrně náročným tématům. Tento tisk čeká ve Sněmovně na své projednání už deset měsíců. Jeho smyslem je v podstatě projednat, zda bychom se přeče jenom nerozhodli pro to, přerozdělit daňové břemeno způsobem, který by více vyhovoval ekonomickému rozvoji, sociální spravedlnosti a současně i jistým požadavkům na daňovou solidaritu.

O vči, jako je zvyšování daňové progrese, mluví občas pan prezident. Postřehl jsem, že své návrhy oprášují kolegové ze sociální demokracie. V sousedních zemích je to také buď realita, nebo téma, o kterém se diskutuje. Pochopitelně se diskutuje i o opačných trendech. Jsem si vědom toho, že část politického spektra bude spíše prosazovat konzervativní trend, tedy krátit daně. Bohužel zkrácením daní se nevyhneme efektu minimalizace státu, včetně sociálního státu, a je to na zásadnější parlamentní debatu, které jsme se po celé tři roky možná z ohledu na určitou koaliční stabilitu vyhýbali. Ale já si myslím, že je to téma, které bychom mohli v této Sněmovně absolvovat. Koneckonců byl by to zajímavý vzkaz občanům, kteří sledují, jak kdo své programové pozice myslí vážně.

Pochopitelně že ti, kteří chtějí snižovat DPH – inu proč ne, i v našem návrhu je obsažen návrat ke dvěma daňovým sazbám, pětiprocentní a devatenáctiprocentní, pokud ovšem někdo zvažuje další daňové škrty, například zrušit zdanění dividend, snížit odvody na pojíšťovací systémy, a tím je trošku vystavit určitému ekonomickému tlaku, který by mohl vyústit do částečné privatizace těchto systémů, tak to nepovažujeme za šťastný nápad.

Pokud chceme snižit DPH, tak v tom návrhu pochopitelně vnímáme, že v tomto období by bylo dobré, aby to byl návrh rozpočtově neutrální, tedy kompenzovaný příslušným nárustem inkasa, a to jak u korporátních daní, tak u progrese, v našem případě třípásmové progrese, u daní z příjmů fyzických osob. To je podstatou toho návrhu.

Já myslím, že se v kampani bude určitě hodně slibovat a slibovat. Zde bychom si vytvořili příležitost pro to, při projednávání klást věcné argumenty, na které v kampani by třeba nemuselo být až tolik času.

Nepožadujeme žádné přímé rozhodování na náměstích. Myslíme si, že toto téma je zásadní, komplexní a vyžádá si parlamentní rozpravu. Takže já vás prosím, abyste tomu návrhu dali šanci, abychom ho v řádných termínech řádným způsobem mohli projednat. Děkuji za pozornost.

Předseda PSP Jan Hamáček: Prosím pana poslance Kolovratníka. Po něm vystoupí paní poslankyně Maxová.

Poslanec Martin Kolovratník: Pane předsedající, vážení členové vlády, kolegyně a kolegové, dobré odpoledne. Já před vás předstupuji jménem volební komise a prosím o pevné zařazení dvou volebních bodů, které už jsou součástí programu, a po dnešním programu volební komise bychom je prosili, navrhovali pevně zařadit na zítřek. Jedná se o jednací bod s číslem 253. Je to návrh na volbu člena Rady Českého rozhlasu, je to druhé kolo tajné volby, kterou jsme zahájili před týdnem. A tím druhým bodem je bod číslo 255, Návrh na změny ve složení orgánů Poslanecké sněmovny. Ty změny se týkají především klubu sociální demokracie a hnutí ANO po odchodu pana teď už ministra Jana Chvojky a zvolení Radka Vondráčka místopředsedu Sněmovny. Volební komise ty body projednala dnes ve 12.45 hodin, a proto je můžeme odhlasovat. Prosil bych zařadit tyto dva body na zítřek, na středu 18. ledna, pevně ve 12.50 hodin, a to v pořadí – nejdříve změny ve složení orgánů, bude to veřejné hlasování, a poté tajná volba, tedy druhé kolo tajné volby do Rady Českého rozhlasu. V tomto pořadí. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Prosím paní poslankyni Maxovou. Po ní pan poslanec Birke.

Poslankyně Radka Maxová: Děkuji, pane předsedo. Já bych ráda požádala o přeřazení číslo 70, sněmovní tisk 957, je to vládní novela zákona o registrovaném partnerství, a to především z toho důvodu, že nám do této novely spadá čím dál tím více dětí. Je to přes tisíc dětí a já bych byla ráda, abychom se zasadili o to, aby děti, které vyrůstají v těchto rodinách, měly stejná práva, jako mají děti heterosexuálních (párů). Z tohoto důvodu žádám o přeřazení tohoto tisku na úterý 31. ledna po již pevně zařazených bodech. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Přejete si tedy tento tisk pevně zařadit na 31. 1. po pevně zařazených bodech. Ano. Prosím pana poslance Birkeho. Připraví se paní poslankyně Pekarová Adamová.

Poslanec Jan Birke: Děkuji, pane předsedající. Dámy a páновé, kolegyně, kolegové, dovolte, abych vás požádal o předřazení sněmovního tisku, respektive bodu, nebo sněmovního tisku 888, jímž je Návrh poslanců Jana Birkeho, Romana Sklenáka na vydání zákona, kterým se mění zákon číslo 13, o pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů. Jedná se o teď už debatovanou záležitost, možnost přímého zadání zimní údržby, správy údržby silnic. Zařadit dnes, to je na úterý 17. 1., po pevně zařazených bodech. Děkuji za podporu tohoto návrhu. Díky.

Předseda PSP Jan Hamáček: Jenom se zeptám – znáte číslo bodu?

Poslanec Jan Birke: Sněmovní tisk 888 a číslo bodu – velmi se omlouvám, pane předsedo... (Z pléna: Bod 21.) Bod 21. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Bod 21. Prosím paní poslankyni Pekarovou Adamovou. Připraví se pan poslanec Soukup, který je zatím posledním přihlášeným.

Poslankyně Markéta Pekarová Adamová: Vážený pane předsedo, děkuji za slovo. Vážení členové vlády, kolegyně a kolegové, chtěla bych tímto poprosit o pevné zařazení sněmovního tisku 730, novely zákona o nemocenském pojištění, který jsem spolu s kolegy předložila v březnu minulého roku. Vzhledem k jeho zařazení na program této schůze je však minimální šance, že se téměř po roce na jeho projednávání dostane. Jedná se o bod 120 a navrhoji jej zařadit jako na středu 18. ledna, a to jako první pevně zařazený bod v bloku prvních čtení, tedy po již pevně zařazených bodech.

Poslanecký návrh zákona upravuje způsob výpočtu peněžité pomoci v mateřství a vyrovnávacího příspěvku v těhotenství a mateřství. V současné době je totiž výše příspěvku vypočítávána z redukovaného vyměřovacího základu. Tento způsob výpočtu výrazně znevýhodňuje některé rodiče, zejména středně- či výšeprůjmové. Navrhovaná novela, kterou žádám předřadit, toto znevýhodnění zmírňuje faktickým zrušením redukce vyměřovacího základu tím, že sjednocuje procentuální úpravu u všech redukčních hranic pro výpočet upraveného vyměřovacího základu pro výpočet dávek peněžité pomoci v mateřství a vyrovnávacího příspěvku v těhotenství a mateřství, a to na 100 %. Návrh zákona má pozitivní dopad na rodinu, pomáhá zamezit výraznějšímu propadu životního standardu po narození dítěte, čímž podporuje zakládání rodin a přispívá k lepšímu sladění rodinného a pracovního života.

Protože věřím, že je to priorita i pro vás tady v sále, chtěla bych vás požádat o podporu pevného zařazení právě toho bodu, jak jsem již zmínila. Již rok čeká na projednání v prvním čtení. Děkuji vám za podporu.

Předseda PSP Jan Hamáček: Prosím pana poslance Soukupa.

Poslanec Zdeněk Soukup: Vážený pane předsedo, já vás prosím o hlasování o pevném zařazení bodu číslo 157, sněmovní tisk 937, na úterý 31. 1. za už pevně zařazené body. Je to v podstatě návrh, nebo novela zákona o církvích, ve které řešíme společně s dalšími autory tohoto zákona určitý státní dohled nad kazateli církví ze zahraničí. Jedná se o kazatele církví, které nezískaly oprávnění, to zvláštní právo. To znamená, že se to netýká církví křesťanských a judaistických. Já prosím kolegy o podporu.

Já bych řekl, že tento zákon je víceméně preventivní. Nicméně neměli bychom čekal, otálet a řídit se filozofií, že budeme věc řešit, až když se něco stane. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Pan poslanec Soukup byl posledním přihlášeným k pořadu schůze. Zeptám se, zda ještě někdo chce vystoupit. Pokud ne, tak budeme hlasovat.

Nejprve bychom hlasovali o návrhu, na kterém se shodlo dnešní grémium včetně té úpravy, která byla přednesena, to znamená, že bod 292 bude projednáván až po bodu 5.

Zahájím hlasování. Ptám se, kdo souhlasí s návrhem z grémia. Kdo je proti?

Hlasování má číslo 137. Přihlášeno je 165, pro 156, proti nikdo. Tento návrh byl přijat.

A nyní budeme hlasovat o jednotlivých návrzích, tak jak byly předneseny.

Pan předseda Sklenák si přeje body 14 a 15, tisky 880 a 874 zařadit zítra po pevně zařazených bodech. Předpokládám odpoledne, pane poslanče. Je to tak? (Nonverbální souhlas.)

Zahájuji hlasování a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 138. Přihlášeno je 165, pro 142, proti 13. Tento návrh byl přijat.

Pan poslanec Okamura, tisk 559, referendum, dnes po pevně zařazených bodech.

Zahájuji hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování má číslo 139. Přihlášeno je 165, pro 40, proti 99. Tento návrh nebyl přijat.

Pan poslanec Jiří Dolejš si přeje bod 123, což je tisk 770, daň z příjmů, zařadit zítra před bod 161, což je, pokud se nepletu, odpoledne. A byl by to tedy třetí bod odpoledne.

Zahájuji hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 140. Přihlášeno je 166, pro 34, proti 114. Tento návrh přijat nebyl.

Pan poslanec Kolovratník navrhoval volební body, a to v tomto pořadí: bod 255. Změny v orgánech Sněmovny a 253 volba člena Rady Českého rozhlasu a to pevně zítra 18. 1. ve 12.50 hodin.

Zahájuji hlasování. Ptám se, kdo je pro? Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 141, přihlášeno je 166, pro 157, proti nikdo. Návrh byl přijat.

Paní poslankyně Maxová, bod 70, to znamená vládní návrh zákona o registrovaném partnerství, si přeje zařadit na úterý 31. 1. po pevně zařazených bodech.

Zahájuji hlasování. Ptám se, kdo je pro? Kdo je proti?

Je to hlasování 142, přihlášeno je 165, pro 60, proti 61. Tento návrh přijat nebyl.

Pan poslanec Birke, bod 21, tisk 888, si přeje zařadit na 17. 1., což je dnes, po pevně zařazených bodech.

Zahájuji hlasování. Ptám se, kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování má číslo 143, přihlášeno je 167, pro 137, proti 15. Tento návrh byl přijat.

Paní poslankyně Pekarová Adamová si přeje zařadit bod 120, tisk 730, nemocenská, 18. 1., to znamená zítra, po pevně zařazených bodech. Odpoledne, paní poslankyně? Je tomu tak? Odpoledne. Ano.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování má číslo 144, přihlášeno je 167, pro 83, proti 58. Tento návrh nebyl přijat, ale proběhne kontrola hlasování. (Kontrola hlasování.)

Paní poslankyně Zelenková má kartu číslo 61. (Velký hluk v sále.) Hlasování je v pořádku. V tom případě platí, že návrh přijat nebyl.

Posledním hlasováním bude hlasování o návrhu pana poslance Soukupa. Bod 157, tisk 937, na úterý 31. 1. po pevně zařazených bodech.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro? Kdo je proti?

Je to hlasování 145, přihlášeno je 167, pro 72, proti 35. Tento návrh nebyl přijat.

Mám za to, že jsme se vypořádali se všemi návrhy, které padly k pořadu schůze. Paní poslankyně Pecková.

Poslankyně Gabriela Pecková: Já se strašně omlouvám. Jsem trošku chřípkově indisponovaná, takže vůbec nezpochybňuji hlasování. Jenom bych chtěla poprosit, hlasování číslo 139 jsem chtěla hlasovat proti a zmáčkla jsem ano. Jenom pro stenozáznam.

Předseda PSP Jan Hamáček: Ano. Takže tak to bude ve stenozáznamu vyznačeno. Pokud se již nikdo nehlásí, tak začneme projednávat bod 13. Je to

13.

**Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 435/2004 Sb.,
o zaměstnanosti, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 251/2005 Sb.,
o inspekci práce, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 262/2006 Sb.,
zákoník práce, ve znění pozdějších předpisů
/sněmovní tisk 964/ - druhé čtení**

Z pověření vlády tento návrh zákona uvede paní ministryně práce a sociálních věcí Marksová. Prosím, ujměte se slova.

Ministryně práce a sociálních věcí ČR Michaela Marksová: Já děkuji za slovo. Vážený pane předsedo, poslankyně a poslanci, důvody pro předložení tohoto vládního návrhu zákona jsem myslím velmi podrobně uvedla v prvním čtení, jenom připomínám, že se jedná vlastně převážně o takovou technickolegislativní novelu a zároveň byla tato novela připravena kvůli provedení transpozice směrnice Evropského parlamentu a Rady.

Jinak tento návrh byl projednáván ve výboru pro sociální politiku, který jej doporučil schválit ve znění několika poslaneckých pozměňovacích návrhů, které byly... (Odmlka pro silný hluk v sále.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Kolegyně a kolegové, já prosím o klid a prosím, usaďte se na svá místa.

Pan předseda vlády hlasuje s kartou číslo 69.

Ministryně práce a sociálních věcí ČR Michaela Marksová: Já děkuji. Vydržte! Já jsem stručná.

Tyto návrhy byly konzultovány s Ministerstvem práce a sociálních věcí a s těmi pozměňováky, které jsou uvedeny v usnesení výboru pro sociální politiku, souhlasím a výboru děkuji. A chtěla bych zde kvůli času vypichnout zejména jeden pozměňovací návrh, který podala paní poslankyně Strnadlová, kde se v § 78 odst. 2 zákona o zaměstnanosti zvyšuje částka příspěvku na zaměstnávání osob se zdravotním postižením na 9 500 korun. To je velice důležité zvýšení, které kompenzuje zaměstnavatelům zdravotně postižených osob to, že se minimální mzda pro zdravotně postižené vyrovnala s tou klasickou minimální mzdou, což je věc, která je zajisté velmi hezká, ale pokud bychom nezvýšili ten příspěvek, tak by to těm, kteří provozují chráněné dílny atd., mohlo dělat velké potíže.

Takže já vás prosím o rychlé projednání tohoto zákona. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Také děkuji. My jsme tento návrh přikázali v prvném čtení k projednání výboru pro sociální politiku jako výboru garančnímu. Usnesení výboru bylo doručeno jako tisk 964/1. Prosím zpravodajku příslušného výboru paní poslankyni Nytrovou, aby nás informovala o projednání návrhu ve výboru a případně odůvodnila pozměňovací návrhy. Prosím.

Poslankyně Pavlína Nytrová: Chtěla bych vás seznámit s 239. usnesením výboru pro sociální politiku ze 48. schůze dne 15. prosince 2016 k vládnímu návrhu zákona, kterým se mění zákon číslo 435/2004 Sb., o zaměstnanosti, ve znění pozdějších předpisů, zákon číslo 251/2005 Sb., o inspekci práce, ve znění pozdějších předpisů, a zákon číslo 262/2006 Sb., zákoník práce, ve znění pozdějších předpisů.

Po odůvodnění náměstka ministryně práce a sociálních věcí Jiřího Vaňáská, zpravodajské zprávě poslankyně Pavlíny Nytrové a po rozpravě výbor pro sociální politiku Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky doporučuje Poslanecké sněmovně, aby vyslovila souhlas s vládním návrhem zákona, kterým se mění zákon 435 o zaměstnanosti, ve znění pozdějších předpisů, zákon číslo 251/2005 Sb., o inspekci práce, ve znění pozdějších předpisů, a zákon číslo 262/2006 Sb., zákoník práce, ve znění pozdějších předpisů s těmito změnami a doplňky.

V části první článek 1. Za prvé. Za bod 2 se vkládá nový bod 2a, který zní: "2a V § 78 odst. 2 se částka 8 800 Kč nahrazuje částkou 9 500 Kč.

Za druhé. V části první se doplňuje článek 2, který –

Předseda PSP Jan Hamáček: Paní poslankyně, já vám samozřejmě nechci vstupovat do vaší zpravodajské práce, ale není nezbytně nutné ten pozměňovací návrh

celý čist. Stačí na něj odkázat. Ale pokud si přejete a pokládáte to za důležité, tak samozřejmě můžete.

Poslankyně Pavlína Nytrová: Dobrá, vážený pane předsedající. Odkazuji na toto usnesení, které bylo projednáno ve výboru pro sociální politiku, jak už jsem říkala, 15. prosince a o kterém vás tady informovala už i má předrečnice paní ministryně.

Předseda PSP Jan Hamáček: Ano, děkuji. Otevím obecnou rozpravu. Mám přihlášenou paní poslankyni Hnykovou a potom paní poslankyni Pekarovou Adamovou. Takže slovo má paní poslankyně Hnyková.

Poslankyně Jana Hnyková: Dobrý den. Děkuji, pane předsedající, za slovo. Vážené dámy, vážení pánoné a členové vlády, dovolte, abych vám představila pozměňovací návrh, na kterém jsme se shodli na našem poslaneckém klubu Úsvit – Národní koalice, a já si ho dovoluji předložit. My jsme původně měli připravenou novelu zákona o zaměstnanosti ve sněmovním tisku 892, ale když se tento zákon otevřel, tak jsme si dovolili připravit pozměňovací návrh, který jsem si osvojila, a zde vám ho přednesu.

Tento pozměňovací návrh zavádí novou pravomoc úřadu práce dozorovat stav uchazeče, zda není pod vlivem alkoholu nebo jiných návykových látek. Inspirací je § 106 odst. 5 písm. i) zákoníku práce. Úřad práce by měl touto cestou pravomoc uplatňovat ve výběrových řízeních na volné pracovní místo. V praxi totiž dochází k tomu, že uchazeči, kteří nechtějí, aby je někdo zaměstnal, chodí na výběrová řízení opili, a tím se vyhýbají tomu, aby je někdo zaměstnal.

Vycházíme nejen ze zkušeností úřadů práce, kterým to zaměstnavatelé hlásí, a já jsem si to sama osobně ověřila, při zpracování tohoto návrhu zákona ale vycházíme také zejména ze zkušenosti přerovského radního s kompetencí pro prevenci kriminality a aktivní politiku zaměstnanosti, který ve svém městě inicioval projekt, ve kterém nabízí práci dlouhodobě nezaměstnaným. Podle jeho zkušeností se dlouhodobě nezaměstnaní rozdělili na dvě skupiny. První nabídku práce uvítala a s úspěchem se zapojila do pracovního procesu. Druhá část dlouhodobě nezaměstnaných se práci i nadále vyhýbá tím, že využívá mezer v zákonech a dalších souvisejících předpisech.

Cílem tohoto pozměňovacího návrhu je odstranění jedné do očí bijící mezery v zákoně o zaměstnanosti, která znemožňuje evidentní zneužívání dávek. Dopad na statní rozpočet a ostatní veřejné rozpočty bude mít tento pozměňovací návrh jen pozitivní. Výdaje státního rozpočtu budou sice náklady na zkoušku na zjištění, zda uchazeč o zaměstnání není pod vlivem alkoholu nebo jiných návykových látek, na druhou stranu lze očekávat úsporu finančních prostředků v nevyplacených podporách v nezaměstnanosti.

Navrhované řešení je v souladu s ústavním pořádkem České republiky. Klíčový je článek 10 odst. 1 Listiny, který mimo jiné stanoví, že každý má právo, aby bylo zachována jeho lidská důstojnost. Test na zjištění, zda není pod vlivem alkoholu nebo jiných návykových látek, je sice zásahem do lidské důstojnosti, ale lze mít za to, že je

proporcionalním, protože člověk pod vlivem alkoholu nebo jiných návykových látek nemůže rádně absolvovat výběrové řízení a mrhá tak veřejnými i soukromými prostředky.

A teď podrobněji k pozměňovacímu návrhu. Pozměňovací návrh zavádí novou pravomoc úřadu práce, a to v § 31 se za písmeno c) vkládají nová písmena d) a e), která znějí: d) se nepodrobí zjištění, zda není pod vlivem alkoholu nebo jiných návykových látek, e) je pod vlivem alkoholu nebo jiných návykových látek. Právně se jedná o novou nevyvratitelnou domněnce maření součinnosti s krajskou pobočkou úřadu práce. Na úřadu práce bude, aby metodikou stanovil, co se rozumí pod vlivem alkoholu nebo jiných návykových látek. Na základě § 30 odst. 4 písm. b) je sankcí za tento přestupek výražení na šest měsíců z evidence úřadu práce.

Dovolila bych si potom v podrobné rozpravě přihlásit ke svému pozměňovacímu návrhu, který jsem vložila do systému. Vážené dámy a vážení pánové, požádala bych vás potom ve třetím čtení o podporu tohoto pozměňovacího návrhu. Děkuji vám za pozornost.

Předseda PSP Jan Hamáček: Prosím paní poslankyni Pekarovou Adamovou.

Poslankyně Markéta Pekarová Adamová: Ještě jednou dobré odpoledne, dámy a pánové. Jenom velmi stručně k této novele zákona, která mimo jiné zavádí i institut ručení za vyplacení mzdy, kdy odběratel služby poskytnuté v jiné členské zemi, než je sídlo dodavatele, ručí za vyplacení mzdy zaměstnancům dodavatele. Proti této části zákona jsem se vyjadřovala již v prvním čtení, a nebudu tedy nyní opakovat veškeré argumenty. Diskutovali jsme o tom samozřejmě podrobně i na výboru pro sociální politiku. Důležité je však připomenout, že směrnice přijetí tohoto ustanovení nepožaduje, pouze umožňuje. Proto jsem také ráda, že výbor pro sociální politiku přijal můj pozměňovací návrh, který tuto povinnost výrazně zmírnil. I tak jsem ale přesvědčena o tom, že český právní řád již nyní disponuje takovými opatřeními, která podvodné jednání a zneužívání předpisů řeší.

Kontrolu dodržování rádného vyplácení mezd provádí Státní úřad inspekce práce prostřednictvím svých regionálních pracovišť rozmístěných po celém území státu. Tato kontrola je prováděna systematicky a dlouhodobě, není tedy třeba zavádět další opatření. Proto jsem do systému nahrála další pozměňovací návrh, který institut ručení za vyplacení mzdy z návrhu zcela vypouští. Přijetí tohoto ustanovení by významně zvýšilo administrativní zátěž podnikání v České republice. Bylo by v rozporu s deklarovaným cílem postupného snižování administrativní zátěže podnikání, zároveň by snížilo konkurenčeschopnost českých podnikatelských subjektů na jednotném evropském trhu.

Děkuji vám za podporu a pozornost a samozřejmě se hlásím i do podrobné rozpravy.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Další do obecné rozpravy? Nikoho nevidím. Obecnou rozpravu tedy končím. Závěrečná slova po obecné rozpravě asi

nejsou třeba. Otevím rozpravu podrobnou. Prosím paní poslankyni Hnykovou a potom opět paní poslankyni Pekarovou Adamovou.

Poslankyně Jana Hnyková: Děkuji za slovo. Dovoluj si přihlásit ke sněmovnímu dokumentu vloženému do systému pod číslem 5525. Podrobně jsem tento pozměňovací návrh zdůvodnila v obecné rozpravě. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Také děkuji. Prosím paní poslankyni Pekarovou Adamovou. Po ní pan poslanec Zavadil.

Poslankyně Markéta Pekarová Adamová: Děkuji. Já se tedy tímto hlásím k pozměňovacímu návrhu, který je v systému pod číslem 5538. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Prosím pana poslance. Ještě předtím omluvím paní poslankyni Novákovou od 16.30 do konce jednacího dne z osobních důvodů. Pane poslanče.

Poslanec Jaroslav Zavadil: Děkuji, vážený pane předsedající. Kolegové a kolegové, dovolím si předložit návrh na zkrácení lhůty termínu u tohoto zákona mezi druhým a třetím čtením na deset dnů. A děkuji za podporu.

Předseda PSP Jan Hamáček: Ano. Dále do podrobné rozpravy? Pokud se nikdo nehlásí, podrobnou rozpravu končím. Zeptám se na závěrečná slova. (Reakce mimo mikrofon.) Není tomu tak. Jediné, o čem teď budeme hlasovat, je zkrácení lhůty mezi druhým a třetím čtením a to na deset dní. Všechny vás odhlásím. Prosím o novou registraci a budeme hlasovat.

Hlasujeme tedy o zkrácení lhůty mezi druhým a třetím čtením na deset dní.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 146, přihlášeno je 139, pro 135, proti 1. Tento návrh byl přijat a lhůta byla zkrácena. Končím projednávání bodu číslo 13.

Budeme pokračovat dalšími body, ale vzhledem k tomu, že se jedná o zákony vrácené a zamítnuté Senátem, navrhoji na žádost předsedy Senátu, abychom umožnili vystoupení senátorům Daniele Filipové a Miladě Emmerové a senátorům Janu Hajdovi, Peteru Kolibovi, Jaromíru Strnadovi, Radku Sušilovi, Ivo Valentovi a Miloši Vystrčilovi v Poslanecké sněmovně. Informace k pozměňovacím návrhům Senátu vám byly rozdány do vaší pošty.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo souhlasí s vystoupením jmenovaných senátorek a senátorů. Kdo je proti?

Hlasování má číslo 147, přihlášeno je 141, pro 128, proti nikdo. Tento návrh byl přijat.

Otevím bod

7.

**Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 321/2004 Sb., o vinohradnictví a vinařství a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o vinohradnictví a vinařství), ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony
/sněmovní tisk 712/5/ - vrácený Senátem**

Senát vrátil návrh zákona s pozměňovacími návrhy. Jeho usnesení jsme obdrželi jako tisk 712/6. Vítám pana senátora Jana Hajdu a prosím, aby se za navrhovatele k usnesení Senátu a k předloženým pozměňovacím návrhům vyjádřil pan ministr zemědělství Marian Jurečka. Prosím, pane ministře.

Ministr zemědělství ČR Marian Jurečka: Děkuji, vážený pane předsedo. Milé kolegyně, vážení kolegové, pane senátore, já s dovolením chci konstatovat, že Ministerstvo zemědělství coby předkladatel tohoto zákona do vlády a do Poslanecké sněmovny bylo aktivní při projednávání tohoto zákona v průběhu jednání v Senátu. K pozměňovacím návrhům, které přijal Senát na plénu, vyjadřujeme souhlas s tím, že zásadní je posunutí termínu účinnosti jednotlivých opatření tohoto zákona, atž už jde o registraci u Ústředního kontrolního a zkušebního ústavu zemědělského v Brně, kdy je tato lhůta prodloužena k 1. září tohoto roku, a případně ta část, která se týká prodeje sudového vína na území České republiky, kdy bude možné prodávat v současném režimu do konce roku 2017 a nový režim naběhně až od 1. ledna 2018, kdy tato lhůta v zákoně, u této části zákona, je posunuta, i k této části vyjadřujeme souhlas.

Tedy já doporučuji Poslanecké sněmovně, aby přijala znění zákona v podobě, v jaké ji přijal Senát, a vrátil ji do Poslanecké sněmovny.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji, pane ministře. Zeptám se zpravodaje garančního výboru, kterým je pan poslanec Pavel Kováčik, zda si přeje vystoupit a vyjádřit se k návrhům Senátu. Je tomu tak. Prosím, pane zpravodaji.

Poslanec Pavel Kováčik: Dámy a páновé, dobrý den. Jako zpravodaj Poslanecké sněmovny jsem samozřejmě pečlivě sledoval vývoj tisku i v Senátu. A musím říci, že Senát se s plnou zodpovědností věnoval tomu, aby došlo ke zpřesnění některých záležitostí, které zde ve Sněmovně se některým z vás, kolegyně a kolegové, zdály příliš přísné. Musím říci, že Senát se s tou materií popasoval dobře, že některé lhůty prodloužil nebo změnil, aniž by změnil původní smysl zákona, se kterým do Senátu odcházel. Proto i já se vyslovují pro podporu senátní verze. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji, pane zpravodaji. Otevím rozpravu a jako první vystoupí pan senátor Hajda.

Senátor Jan Hajda: Vážený pane předsedo, vážené a milé poslankyně, vážení poslanci, Senát Parlamentu České republiky projednával zákon o vinohradnictví 14. prosince a přijal dva pozměňovací návrhy týkající se § 16b odst. 2 a odst. 3. V odst. 2

se konstatuje, že Senát navrhuje prodloužit přechodné období pro prodej sudových vín do 31. 12. 2017 a v odst. 3, pokud se týká přihlášení provozoven příjemců a výrobců vín, prodlužuje se lhůta ze 60 dnů na šest měsíců, poněvadž podle zjištění nepřihlášených provozoven je takové množství, že v tomto termínu by se to nestihlo.

Děkuji vám za podporu senátního návrhu, který předkládáme.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji, pane senátoru. Další v obecné rozpravě je pan poslanec Pavera a připraví se pan poslanec Petru.

Poslanec Herbert Pavera: Hezké a příjemné odpoledne, dámy a pánové. Vážený pane předsedo, vážení členové vlády, vážený pane ministře, milé kolegyně, kolegové, dovolte mi, abych za klub TOP 09 a Starostové vyjádřil stanovisko k tomuto zákonu vrácenému ze Senátu.

Ani Senát neupravil novelu zákona tak, jak my jsme požadovali, tzn. aby byl vstřícnější k menším vinařům, takže nepodpoříme ani tuto verzi, protože si myslíme, že i tento zákon jde proti malým podnikatelům, malým prodejcům vín, malým vinařům, stejně jako řada kroků, které učinila tato vláda směrem k živnostníkům a malým drobným podnikatelům. Stále častěji se ukazuje, že zákony jsou šité spíše na míru velkým firmám, i tento zákon, že opravdu firmy, které si prolobbovaly některé věci do toho zákona, tak uspěly, a ti malí zase ostrouhají.

Takže tolik k tomuto zákonu a my ho určitě nepodpoříme. Děkuji za pozornost.

Předseda PSP Jan Hamáček: Nyní pan poslanec Petru a připraví se pan poslanec Bendl.

Poslanec Jiří Petrů: Vážené dámy a pánové, vážený pane předsedající, já mám názor opačný. Už zákon č. 321/2004 Sb., o vinohradnictví a vinařství, myslím přinesl tomuto oboru poměrně slušný rozvoj. Ten zákon měl pouze jednu slabinu, že se příliš nezabýval právě oblastí nebaleného vína. A tady se to právě ukázalo v plné míře při kontrolách, inspekci apod., že nebylo možné dohledat, kdo vlastně to víno pančoval. A to pančování představuje, když se to vyčíslí finančně, zhruba dvě miliardy ročně. Já si myslím, že stojí za to tu úpravu přijmout. Mimo jiné také ten zákon umožňuje jednu věc: aby se ročně vysadilo v České republice 170 hektarů vinic, což má zase obrovský význam pro naše vinaře. A pro úplnost bych chtěl sdělit, že jsem absolvoval velké množství jednání jak s malými vinaři, tak se Svazem vinařů a dalšími. Má to neobvykle silou podporu od všech vinařů. Nebude to pro ně téměř žádná komplikace a nebude to žádná komplikace ani pro přímé dovozce vína ze zahraničí.

Takže náš klub sociální demokracie plně podporuje senátní verzi této novely zákona. Děkuji vám.

Předseda PSP Jan Hamáček: Prosím pana poslance Kalouska s faktickou poznámkou. A až potom dostane slovo pan poslanec Bendl.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo, pane předsedo, dobrý den, dámy a pánové. Já souhlasím se svým předčeňkem, že tento návrh zákona, bude-li schválen, že nějaký rozvoj přinese. Ale někomu, někomu jinému zase přinese újmu. Záleží na tom, koho tady kdo zastupuje. Je to zákon zcela v duchu koncepce oligarchicko-socialistické vlády, která se každou normou snaží prostě těm velkým přispět a těm malým ublížit. To je smysl tohoto zákona. Nebo ne snad smysl, ale to je důsledek tohoto zákona, a proto my ho samozřejmě podpořit nemůžeme.

Předseda PSP Jan Hamáček: Ještě faktická poznámka pana poslance Kováčika.

Poslanec Pavel Kováčik: Děkuji za slovo. Prohlašuji, že nejsem ani oligarcha, ani socialista, jsem komunista. Je to, doufám, vidět. (Veselost v sále.)

To, co říkal pan kolega Kalousek, to je přesně ono. Komu má zákon co přinést? Zákon byl navržen a také projednán jako určitý pokus, nástroj proti falšování vína, proti podvádění při prodeji vína, jako určitý nástroj pro ochranu malých, středních i velkých českých, moravských – a teď neřeknu slezských – jeden tam je, tak jednoho slezského vinaře před nepoctivci, před podvodníky, před lumpy.

Já prohlašuji, že právě proto podporuji návrh zákona, protože jsem pro ochranu vinaře i spotřebitele, malého, velkého i středního, jak vinaře, tak spotřebitele před podvodníky, před padělateli, falšovateli a všelikými lumpy. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Další faktické poznámky nemám, nyní má slovo pan poslanec Bendl. Ještě se připraví pan poslanec Hovorka.

Poslanec Petr Bendl: Děkuji za slovo. Kolegyně, kolegové, já jsem vystupoval k tomuto návrhu v prvním, ve druhém i ve třetím čtení. Poměrně aktivně jsme se o něm bavili na zemědělském výboru a šli jsme do detailů i mimo oficiální projednávání zemědělského výboru a udělal se speciální seminář, kde jsme vyslechli řadu pozvaných zástupců asociací, svazů a podobně. Není úplně pravda, že by se zákon těšil nějaké velké radosti. Jenom bych možná odkázal, a pan ministr zemědělství dobře zná to veřejné prohlášení, které učinilo Sdružení podnikatelů a živnostníků nebo Asociace soukromého zemědělství a podobně, kteří ve svém otevřeném dopise nejenom kritizovali stávající podobu zákona, ale také navrhovali řešení, které by nedělalo ze zákona princip "všichni jsme si rovní, ale někteří jsme si rovnější".

To, že Česká republika umí prodávat pivo ze sudů a lehce omezovat, zakazovat pít sudové víno, omezovat množství prodaného vína maloobchodníkem na tisíc litrů a podobně, že chce vlastně tláčit na to, aby poctiví prodejci vína, kteří prodávají v objektech, které odpovídají kultuře prodeje vína, jsou to chlazené místnosti, mají moderní zařízení a podobně, tak pro ně to bude znamenat v řadě oblastí u vinotékařů, teď nemluvím o vinařích, ale u vinotékařů to bude znamenat promarněné investice. Oni nabízeli Ministerstvu zemědělství řešení, které by bylo pro ně přijatelné a které by bylo kontrolovatelné, zlepšovalo by úroveň prodeje sudového vína v České republice, ale to nebylo vyslyšeno.

Vy, kteří jste se věnovali tomuto zákonu, víte, že nebyl projednán úplně standardně. Že není běžné, aby přišel návrh zákona do vlády, vláda jej přerušila, pak utekl nějaký čas, došlo k nějakým změnám a vláda pokračovala v jeho projednávání. A to se stalo v případě vinařského zákona, což kritizovali jednotliví účastníci debaty, protože říkali, že v rádném připomínkovém řízení se chtěli účastnit diskusí a navrhnout řešení, které povede ke zlepšení situace na trhu vína.

Docházelo tady a dochází pořád k jisté manipulaci se statistickými daty. Operovalo se tady v minulosti s jakousi studií, která prokazovala, jaká katastrofální situace v České republice je s prodejem pančovaného vína, že to je 32 % a podobně. Ukázalo se, že statistika je trošku jiná, že těch 32 % je víno, na kterém byly nalezeny nějaké nedostatky, nikoliv 32 % pančovaného vína. Pančovaného vína je rádově méně, 4 nebo 5 %. A s odkazem na toto, a pan senátor Hajda se několikrát vyjadřoval v tomto smyslu, jaké obrovské daňové úniky budou a jak je potřeba zákon a podobně, přichází teď Senát a pan senátor to tady obhajuje a říká, že účinnost prodloužíme na 1. ledna příštího roku. Do té doby to vůbec nevadí. Není to divné?

Řada z mých kolegů tady v Poslanecké sněmovně nehlasovala pro tento zákon, protože se určitě bavili s těmi, na které zákon dopadne v tom, že tady bude více byrokracie, další evidence a podobně, které podle jejich názoru z praxe povedou k tomu, že nebude docházet k vyčištění trhu, a oni o to zájem měli. Doporučují, přečtěte si prohlášení, které dělaly jednotlivé asociace, a nabízely řešení, které nebylo prostě přijato. Komentovaly mimo jiné taky snahu a tlak na to, aby se prodávalo víno v papírových bag-in-boxech. Říkaly: nárůst odpadů, složitý systém prodeje, horší kultura prodeje a samozřejmě nárůst cen, protože ta piksla prostě něco stojí. A kdo ji zaplatí? Zaplatí ji zákazníci, samozřejmě.

A je to úplně jiná kultura prodeje, než když můžu přijít do vinotéky, ochutnat víno, protože všichni ti, kteří prodávají sudové víno, mi ho dají ochutnat, a já řeknu: ano, toho mi dejte dva litry, nebo to si tady dám, než když to bude z toho bag-in-boxu. To už mně samotnému, možná že většině z vás ne, připadá, jako že téměř pijí to krabicové z minulosti. Ono to má jisté konsekvence. Možná se to chytí, bude to moderní a podobně, ale pro mě jako člověka, který je v tomhle ohledu trochu konzervativní, já si sudové víno rád dám a mrzí mě, že se nevyslechly názory těch, kteří s tím obchodují, jak to udělat, aby bylo možné kontrolovat množství vína, nepostihlo to investice, které zajišťují kvalitu a i vysokou kulturu prodeje vína.

To, co tady kritizujeme celou dobu, není fakt, že není potřeba s trhem něco udělat, a na to také konec konču upozorňují všichni, ale je to způsob, jak se to dělá. A ten způsob někomu z těch poctivých tady pomůže? Nikomu z těch poctivých na trhu nepomůže, spíše mu situaci zkomplikuje. A to je to, pro co nemůžeme pro tento návrh zákona zvednout ruku, ani pro senátní verzi, ani pro poslaneckou. Děkuji vám za pozornost.

Předseda PSP Jan Hamáček: Prosím pana poslance Hovorku.

Poslanec Ludvík Hovorka: Vážený pane předsedo, vážení členové vlády, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, pochopil jsem, že tím hlavním, proč se

předkládá tento návrh, je ochrana trhu před dovozem vína ze zahraničí a jeho vydávání za české víno. Taky jsem absolvoval vysvětlení s náměstkem ministra, který říkal, že variant bylo samozřejmě více, ale musela se zvolit nějaká a ta se předložila a je třeba se s tím smířit.

Co mi ale na té věci vadilo, bylo usnesení tehdy zemědělského výboru, které zavedlo povinné značení českých vín na základce. A je mi líto, že to nakonec ve finále v hlasování ve Sněmovně takto prošlo a že ani v Senátu nebyla vůle tento návrh z celkového zákona vyřadit. At' se na to díváme, jak se díváme, tak vždycky to přinese především komplikaci malým výrobcům, malým vinařům, protože velcí se s tím vždycky nějak vyrovnaní, zatímco menší s tím samozřejmě mají výrazně zvýšené náklady vzhledem k produkci, kterou mají. Proto si myslím, že to je škoda. Určitě je to vada na kráse tohoto návrhu zákona. Samozřejmě i byrokracie, která s tím je spojena, postihne především ty menší. To je prostě problém, se kterým se setkávám, a obtížně můžu hlasovat pro tento zákon i v jeho podobě vrácené Senátem i Poslaneckou sněmovnou. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Prosím, pane poslanče.

Poslanec Josef Kott: Děkuji za slovo, pane předsedo. Vážení členové vlády, kolegyně a kolegové, i já se k tomuto návrhu zákona, který sem vrátili zpět senátoři, vyjadřím kladně z důvodu toho, že dali možnost nějakým způsobem ještě vyčistit ten trh, který tady dneska máme, a za poslanecký klub ANO chci garantovat, že budeme hlasovat pro verzi, kterou sem poslali senátoři. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji panu poslanci Kottovi. Zeptám se, zda se ještě někdo hlásí do rozpravy. Pokud ne, tak rozpravu končím.

Přistoupíme k hlasování podle § 97 odst. 4 zákona o jednacím řádu Poslanecké sněmovny. K přijetí následujícího usnesení je zapotřebí souhlasu nadpoloviční většiny přítomných poslanců. Všechny vás na žádost z pléna odhlásím, prosím o novou registraci.

Návrh usnesení zní: "Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s návrhem zákona, kterým se mění zákon č. 321/2004 Sb., o vinohradnictví a vinařství a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony, podle sněmovního tisku 712/5, ve znění schváleném Senátem podle sněmovního tisku 712/6."

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo souhlasí s návrhem usnesení. Kdo je proti?

Je to hlasování 148. Přihlášeno je 148 poslankyně a poslanců, pro 110, proti 35. Návrh byl přijat a já konstatuji, že jsme návrh zákona ve znění schváleném Senátem přijali.

Děkuji panu senátorovi i panu ministrovi a končím projednávání tohoto bodu.

Otevímám bod

3.

Návrh zákona o pravidlech rozpočtové odpovědnosti /sněmovní tisk 412/10/ - zamítnutý Senátem

Usnesení, jímž Senát zamítl tento návrh zákona, bylo doručeno jako tisk 412/11. Vítám zde senátora Miloše Vystríila a prosím, aby se navrhovatele k usnesení Senátu o zamítnutí tohoto návrhu zákona vyjádřil pan místopředseda vlády a ministr financí pan Andrej Babiš.

Místopředseda vlády ČR a ministr financí Andrej Babiš: Děkuji za slovo, dobrý den. Vážený pane předsedající, vážené dámy, vážení pánové, na úvod bych rád zdůraznil, že předkládaný předpis je transpozicí směrnice Rady Evropské unie č. 85/2011 o požadavcích na rozpočtové rámce členských států. Česká republika ji měla promítnout do svého právního řádu do konce roku 2013. – 2013, znova opakuj. – V případě netransponované směrnice do právního řádu by Česká republika jako poslední z evropské osmdvacítky celila nejen reputačním sankcím, ale i velmi pravděpodobně pokutě. Takže jsme poslední v Evropě, kteří jsme netransponovali. Obsah předpisu bych zopakoval pouze stručně.

Předseda PSP Jan Hamáček: Pane ministře, já se velmi omlouvám, ale prosím sněmovnu o klid. Prosím, abyste se usadili a sledovali rozpravu.

Místopředseda vlády ČR a ministr financí Andrej Babiš: Děkuji. Návrh za prvé obsahuje nová numerická fiskální pravidla, tedy protickylické a obezřetné výdajové pravidlo pro státní rozpočet a státní fondy, preventivní pravidlo pro územní samosprávné celky zajišťující minimální prostředky ke splacení nadměrného dluhu a dluhovou brzdu pro celkový dluh v sektoru vládních institucí. Za druhé se navrhuje zřídit Národní rozpočtovou radu, která bude sledovat vývoj hospodaření veřejných financí. Za třetí zákon obsahuje celou řadu prvků, kterými se má zvýšit transparentnost nakládání s prostředky nás všech, tedy daňových poplatníků.

Sněmovní tisk k zákonu o rozpočtové odpovědnosti projednáváme ještě jednou, protože byl zamítnut Senátem. Patrně nejbouřlivější diskuse se v Senátu konala k bodům, které se nějakým způsobem dotýkají územních samosprávných celků.

Rád bych se nyní věnoval zejména myšlence vypustit ustanovení, která se týkají pravidla pro územní samosprávné celky zajišťující minimální prostředky ke splacení nadměrného dluhu. Domnívám se, že tento postoj není udržitelný a obhajitelný z několika důvodů. V prvé řadě by to znamenalo, že by nebyl naplněn hlavní cíl zákona o rozpočtové odpovědnosti, tzn. transponovat a implementovat směrnici Rady EU č. 85/2011, tedy rozpočtový dohled by nebyl aplikován na celý sektor vládních institucí, nepočítám-li specifickou situaci dluhové brzdy.

Nyní si dovolím citovat ze samotné preambule směrnice. V odstavci 23 se jasně říká, že ustanovení rámce rozpočtového dohledu stanoveného ve Smlouvě o fungování Evropské unie a zejména Paktu o stabilitě a růstu platí pro celý sektor vládních institucí, tedy zahrnuje subsektory centrální vládní instituce, národní vládní

instituce, místní vládní instituce a fondy sociálního zabezpečení. V odstavci 24 směrnice se konstataje, že je třeba dbát zejména na to, aby se rozsah povinností a postupů stanovených ve vnitrostátních rozpočtových rámci náležitým způsobem vztahoval na všechny subsektory sektoru vládních institucí, a to zejména v členských státech se silnou fiskální decentralizací. A konečně v odstavci 25, aby rozpočtové rámce účinně podporovaly rozpočtovou kázeň a udržitelnost veřejných financí, měly by komplexně pokrývat veškeré veřejné finance. Odstavec 2 článku 13 směrnice poté explicitně požaduje, aby byla podpořena fiskální odpovědnost, je třeba jasně stanovit rozpočtové pravomoci veřejných orgánů v různých subsektorech sektoru vládních institucí.

Je třeba zdůraznit, že územní samosprávné celky tvoří jeden celý subsektor sektoru vládních institucí. Tento subsektor v roce 2015 hospodařil s příjmy v celkové konsolidované hodnotě 446 miliard, tedy ve výši bezmála 10 % HDP. Cílem zmiňované evropské směrnice je předcházet rizikům potenciálního nehospodárného chování s prostředky daňových poplatníků, tedy i s prostředky územních samosprávných celků. Domnívám se, že by to mělo být primárním cílem nás všech. V tomto duchu je v zákonu navrženo pravidlo, které má předcházet rizikům nesplácení dluhů. Navržené pravidlo pro územní samosprávné celky bylo konstruováno jako nejlepší dostupná varianta a patří k nejmírnějším v Evropské unii. Pravidlo odraží schopnost financovat dluhové závazky konkrétní obce, města či kraje svými likvidními prostředky. Navíc neobsahuje žádné sankce, nýbrž nápravný mechanismus. Prostředky nejsou při nadmerném zadlužení územně samosprávného celku odebrány, neplatí se žádná pokuta, pouze je jejich část vyčleněna na splátku jeho nadmerného dluhu. Rovněž pravidlo netvoří strop pro výši dluhu, pouze opakuji, zajíšťuje minimální prostředky k následnému splacení dluhu.

Pravidlo bylo senátory označeno jako protiústavní. Domnívám se však, že naopak spíše podporuje ústavní právo obce či kraje na samosprávu dané odstavcem 3 článku 101 Ustavy České republiky, když předloženým územním samosprávným celkům nelze toto základní právo vykonávat. To ostatně dokládají některé smutné příklady z praxe. Na druhou stranu připouštím, že je možné některá ustanovení zmírnit či vyhovět námitkám senátorů v těch částech, které nejsou v kolizi s transpozicí směrnice Rady EU č. 85/2011.

Takže pevně věřím, že projednávaný předpis přispěje k větší transparentnosti, účelnosti, hospodárnosti a efektivnosti nakládání s veřejnými finančemi. Doporučuji proto Poslanecké sněmovně Parlamentu České republiky přehlasovat veto Senátu ke sněmovnímu tisku 412. Děkuji za pozornost.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji, pane ministře, a zeptám se, zda se k usnesení Senátu chtějí postupně vyjádřit přistupní zpravodajové. Nejprve tedy pan poslanec Votava za rozpočtový výbor? Není tomu tak. Pan poslanec Koubek za výbor pro veřejnou správu a regionální rozvoj? Také ne. Pan poslanec Plíšek? Ano, přeje si vystoupit. Ten je zpravodajem ústavněprávního výboru. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Martin Plíšek: Vážený pane předsedo, milé kolegyně, vážení kolegové, já se samozřejmě vyjádřím ke stanovisku Senátu v závěru svého vystoupení, byť musím jako zpravodaj ústavněprávního výboru připomenout, že to byl ústavněprávní výbor, který když jsme ještě projednávali ústavní zákon o pravidlech rozpočtové odpovědnosti, tak přijal usnesení, ve kterém požádal předsedu Poslanecké sněmovny, aby svolal jednání poslaneckých klubů k dohodě na tomto ústavním zákonu. K tomuto setkání nedošlo a následně byl, což nebyvá v parlamentní demokracii zase až tak často zvykem, upraven ústavní zákon na prostý zákon v průběhu projednávání v Poslanecké sněmovně. Bylo to až při hlasování ve třetím čtení. Přitom vláda předložila sem ústavní zákon, na kterém je nutná shoda kvalifikované, tedy třípětinové většiny poslanců.

Senát poměrně jasnou většinou tento návrh už nyní prostého zákona zamítl pro jeho možnou kolizi s Ústavou ČR. Já si myslím, že bychom neměli být lhostejní k tomuto poměrně jasnemu stanovisku Senátu, protože Senát, jak známo, má být i určitou pojistkou ústavnosti a pojistkou chyb, ke kterým dojde v Poslanecké sněmovně, a já si myslím, že pakliže se ústavní zákon na půdě této Sněmovny v průběhu legislativního procesu nahradil prostým zákonem a neupravily se minimálně ty pasáže, které kolidovaly s Ústavou ČR, a mám tím na mysli nyní, a jak na to upozornil Senát, článek 101 odst. 3, který jasné říká, že územní samosprávné celky, to znamená obce a kraje, jsou všechny samosprávními korporacemi, které mohou mít vlastní majetek a – zdůrazňuji – hospodařit podle vlastního rozpočtu. Toto ústavní právo nelze prostým zákonem omezovat. K tomu došlo přijetím právě zákona o pravidlech rozpočtové odpovědnosti a senátoři už avizovali, že pokud tento zákon opětovně Poslanecká sněmovna schválí, tak se obrátí na Ústavní soud pro minimálně kolizi s článkem 101 odst. 3.

Myslím, že při tomto vědomí bychom neměli tento zákon podpořit a měl by legislativní proces být zahájen od začátku. Samozřejmě nemohu jako zpravodaj řešit politické konsekvence toho, že je to pouze jakási hra na rozpočtovou odpovědnost, ale jako zpravodaj jsem vás měl upozornit na to, že bychom v této věci měli dát z pravdu Senátu a neměli bychom hlasovat o normě, která, pokud jde o práva samosprávných celků – obcí a krajů – je a může být v kolizi s Ústavou. Děkuji za pozornost.

Předseda PSP Jan Hamáček: A ještě se zeptám paní zpravodajky výboru pro zdravotnictví paní poslankyně Soni Markové. Nepřeje si vystoupit. V tom případě otevřím rozpravu a jako první vystoupí pan senátor Vystrčil. Prosím, pane senátoře, máte slovo.

Senátor Miloš Vystrčil: Vážený pane předsedo, ctěné poslankyně, ctění poslanci, chci na úvod poděkovat panu zpravodaji ústavněprávního výboru panu poslanci Plíškovi za argumentaci, kterou tady řekl, neboť já se v tom s ním budu shodovat.

Úplně na úvod pro ty, kteří neměli možnost nebo čas se podívat na hlasování o tomto zákoně v Senátu, a zejména řekněme pro předsedy jednotlivých poslaneckých klubů si dovolím upozornit, že z 18 přítomných senátorů za Českou stranu sociálně

demokratickou 18 hlasovalo pro zamítnutí toho zákona, čili 100 %. Ze 14 přítomných senátorů zvolených za KDU-ČSL 14 hlasovalo pro zamítnutí tohoto zákona, čili 100 %. Z 11 přítomných senátorů zvolených za STAN 11 hlasovalo pro zamítnutí tohoto zákona, čili 100 %. Z 9 přítomných senátorů za ODS 9 hlasovalo pro zamítnutí zákona, čili 100 %. Ze 6 přítomných senátorů zvolených za ANO 4 hlasovali pro zamítnutí tohoto zákona, čili 67 %. A z 9 přítomných senátorů, kteří jsou nezávislí, 7 hlasovalo pro zamítnutí tohoto zákona. Myslím si, že to je na hlubší zamýšlení, proč to ti senátoři napříč politickými stranami udělali, a já se tedy pokusím poměrně stručně, pokud bude potřeba, tak i podrobněji, vysvětlit důvody, které nespočívají jenom v neústavnosti tohoto zákona, ale i v některých dalších věcech.

První, co tady již bylo řečeno panem poslancem Plíškem, je neústavnost zákona. Vy sami nejlépe víte, že původní záměr bylo schválit ústavní zákon, čili finanční ústavu, což se nestalo, a přestože se tak nestalo, tak následně Poslanecká sněmovna schválila zákon o rozpočtové odpovědnosti a tím zákonem, který je standardní, nikoliv ústavní, omezila práva samospráv na to, aby mohly mít majetek a aby mohly podle svého uvážení zacházet a nakládat se svým rozpočtem, jak jim zaručuje článek 101 Ústavy ČR.

Druhá věc, kterou tím Poslanecká sněmovna udělala, je, že ten zákon, neboť jde o standardní zákon, a pokud bude přijat, tak bude obyčejným zákonem, to znamená v okamžiku, kdy se někdo rozhodne, že už není potřeba dodržovat rozpočtovou odpovědnost, tak to velmi jednoduše nejvíce dvojím rozhodnutím Poslanecké sněmovny může učinit. Jinými slovy, ten zákon je jenom hrou na rozpočtovou odpovědnost, protože kterakoli Poslanecká sněmovna, kde bude mít vládní koalice většinu, ten zákon kdykoliv může změnit. To znamená, že to obyčejná šaškárna, kdy někdo se snaží představit jako ten, komu jde o rozpočtovou odpovědnost, ale přitom ji ve skutečnosti nechce do našeho práva zakotvit tak, aby se s tím nedalo nic dělat, a činí tak pouze obyčejným zákonem, který není zákonem ústavním. To je první důležitá věc. Pokud se ptáte, ve kterých paragrafech je ústavní právo samospráv na vlastní hospodaření rozpočtem porušeno, tak dle našeho názoru jsou to minimálně dva paragrafy a je to § 14 a § 17.

Druhá věc, kterou ten zákon obsahuje a která v jednom případě není zatím tolik nebezpečná a ve druhém případě je velmi nebezpečná, je to, že ten zákon jiným způsobem přistupuje k vládě, ke státu, k hospodaření státu jako celku a jiným způsobem přistupuje k hospodaření územních samospráv, jimi zřizovaných institucí, vysokých škol, zdravotních pojišťoven atd.

Vysvětlím. Paragraf 14 říká, že v případě, že by se zadlužení ČR dostalo nad 55 % HDP, což dneska nefrozi, tak by nastaly tyto mechanismy, zatímco v případě státního rozpočtu by logicky na základě návrhu vlády mělo dojít k jeho změně tak, aby řekněme financování dluhu bylo dlouhodobě udržitelné a případně se dalo snižovat, což je logické, protože pokud jste dlouhodobě zadlužení, tak přece není možné, abyste okamžitě začali hospodařit bez dluhu, bez zadlužení. V případě ostatních institucí je to tak, že ty okamžitě musí nastavit takové mechanismy, že musí schválit přebytkové rozpočty. To je prostě naprostý nesmysl. Pokud je někdo dlouhodobě a hodně zadlužený, tak nemůže okamžitě začít hospodařit s přebytkovým rozpočtem. Musí to dělat tak, že postupně začne své dluhy splácet, což vláda

připouští, aby se stalo se státním rozpočtem, ale tuto možnost nedává ani zdravotním pojišťovnám, ani vysokým školám, ani územně samosprávným celkům. To je ta první věc, která je tam nesmyslná. Naštěstí není nebezpečná, protože nejsme nad 55 % zadlužení HDP.

Ta druhá věc, která je nebezpečná a v podstatě pro hospodaření některých obcí již dnes likvidační, souvisí s tím, že ve svém § 17 tento zákon říká, že obce by neměly, když to řeknu zjednodušeně, mít větší dluh, než je 60 % jejich ročních příjmů. Prosím vás, kdo si z vás kdy kupoval byt nebo dům. Já předpokládám, že všichni. Stál vás ten dům nebo byt více než roční vaše příjmy, nebo méně než roční vaše příjmy? Byla to investice. Předpokládám, že ve většině případů, v naprosté většině případů, vás ten byt stál více, než jsou vaše roční příjmy. A přesto v tomto zákoně naprostě nesmyslně nařizujeme obcím, aby neinvestovaly v jednom roce více, než je 60 % jejich příjmů. Přece ty obce, zejména malé obce, přestanou fungovat. Jak zainvestují kanalizaci? Jak zainvestují opravu školy? Jak zainvestují výstavbu haly, jak zainvestují opravu silnice? To nejde. Ve všech těchto případech u malých obcí dojde k tomu, že si půjčí vždycky více, než je jejich roční rozpočet, jako vy si půjčujete více, když si kupujete byt, než je váš roční příjem.

Co to je za nesmysl v tom § 17? Proč jste to udělali? Vy chcete zlikvidovat obce? Jejich hospodaření? Jejich fungování? To je přece naprostý nesmysl! A já vás moc prosím, abyste to nedělali a neříkali, že to opravíte. Tím ty obce dostáváte do neřešitelné situace.

Takže to je bod č. 2. Likvidační zákon vůči hospodaření zejména menších obcí.

Bod č. 3 – byrokracie, byrokracie, byrokracie, kvete, roste, vzkvétá. Tento zákon nařizuje, aby veškeré veřejné instituce, je jich 18 tisíc – 18 tisíc! – zveřejňovaly své rozpočtové výhledy, což znamená rozpočty na dva roky dopředu, a své schválené, resp. projednané rozpočty, s tím, že tím pádem zveřejní se 18 tisíc rozpočtových výhledů a 18 tisíc projednaných rozpočtů a ten doprovodný zákon k tomuto zákonu ovšem už, prosím vás – poslouchejte dobře – nenařizuje –, aby se zveřejňovaly změny rozpočtových výhledů, a nenařizuje, aby se zveřejňovaly změny rozpočtů příspěvkových organizací. Čili plácnutí do vody. Plácnutí do vody, jakoby zveřejňujeme, ale nezveřejňujeme, protože rozpočet příspěvkové organizace se mění, rozpočtový výhled se mění, tyto změny není potřeba zveřejňovat. Čili my jakoby to děláme, a přitom to neděláme, protože v doprovodném zákoně jsme zapomněli změnit malá rozpočtová pravidla tak, aby to bylo povinností. To znamená nesmysl, jenom byrokraticky zatížíme 18 tisíc veřejných institucí, které následně nemusí zveřejňovat změny, tudíž je to celé k ničemu, protože to, co bude vyvěšeno, už dávno nemusí platit. Tak to je! A to je v tomto zákoně.

Druhá věc, která je také nesmyslná, že samozřejmě rozpočtový výhled na dva roky dopředu nikdy Všeobecná zdravotní pojišťovna nebo jiná pojišťovna nemůže udělat, protože neví, jak bude vypadat úhradová vyhláška. Rozpočtový výhled na dva roky dopředu nikdy žádná nemocnice nemůže udělat, protože neví, jak ji bude financovat kraj, který je zřizovatel, nebo stát apod. Nemůže to udělat ani žádná příspěvková organizace jiného typu. Je to celé nesmysl. Chceme po těch organizacích

věci, které ony nemůžou udělat, a budou se dělat jenom věci pro věci, které nebudou mít žádný reálný význam a budou k ničemu.

Takže to jsou tři důvody, tři důvody, pro které senátoři všichni dohromady hlasovali pro to, aby ten zákon byl zamítnut. A já vás velmi prosím, abyste to učinili také. Abyste tu práci udělali znovu – tím se obracím na pana ministra financí – a pořádně, protože tak poškozený, poničený a do pekla poslaný dobrý úmysl jsem ještě nikdy snad neviděl. Ten úmysl je dobrý. Rozpočet je potřeba držet. Je potřeba se nezadlužovat. Ale není to možné dělat tak, aby jednak stejně tam byly díry, ten zákon je děravý jako řešeto, dělat tak, abychom zničili některé obce a jejich investiční možnosti, a dělat tak, aby to bylo protiústavní.

Děkuji za pozornost. (Potlesk zprava.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Dámy a páновé, pěkné odpoledne. Já vám také děkuji, pane senátore. V rámci otevřené rozpravy s přednostním právem se hlásí pan předseda Stanjura. Připraví se pan poslanec Vilimec, po něm paní poslankyně Kovářová. Prosím, máte slovo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Hezké odpoledne. Děkuji za slovo. Pokud to dopadne, jak avizují vládní poslanci, tak definitivně pohřbíte něco, čemu se říkalo finanční ústava. A můj kolega, pan senátor Vystrčil, použil slovo šaškárna. Já bych řekl, že to je velké pokrytectví.

Zkusme začít od toho, cím začal pan ministr financí. Říká – je to implementace a jsme poslední v EU, a když to neuděláme, tak nám hrozí reputační riziko, případně i reálné sankce. Pokrytectví – ne nás, ale těch dalších členských států. Ano, 27 členských států to má implementováno. Potlesk, výborně, skvěle. Kolik z nich to dodržuje? Málodko. Podívejte se na Francii, Itálii, Řecko, Španělsko. A teď bych mohl pokračovat. Ale, oni tu čárku mají. Oni mají splněno. Takže my to sice nemáme implementováno, hospodaříme mnohem lépe než ty státy, které jsem jmenoval, a mnohé jiné, ale přesto má někdo tu odvahu, já bych řekl drzost, nám říkat, že nás bude sankcionovat. Za co? Za to, že hospodaříme lépe než oni? A oni to v tom zákoně mají. Neměli bychom my iniciovat sankce vůči těm, kteří nedodržují ta pravidla?

Důležité není, jestli to máte napsané v tom zákoně. Důležité je, že se takto reálně chováte. A Česká republika se tak chová. A my se budeme bát někoho? Aby nám komisař z této zemí říkal: Vy jste ti špatní, vy to v té ústavě nemáte, nebo v prováděcím zákonu? My to máme. Ale sebevědomá česká vláda a sebevědomý český parlament řekne no dobře, a proč se podle toho neřídíte? Kde berete tu odvahu nás za to kritizovat, když to vy vůbec nedodržujete? To je pokrytectví. A máme říct dost, pokud jsme sebevědomí. A jestli někdo by nás chtěl sankcionovat za hospodaření České republiky, tak je k smíchu. K smíchu! To je první věc.

Druhá věc. Obvykle říkáme z opozičních lavic, když považujeme některou část zákona za protiústavní, že podáme ústavní stížnost. Já myslím, že tentokrát to nebude potřeba, pokud sociálně demokratictí senátoři dostojí svým veřejným vyjádřením, např. Petr Vícha, předseda klubu senátorů sociální demokracie, který říká "pokud nás Sněmovna přehlasuje, já budu první, který podepře ústavní stížnost". Takže tentokrát

to nebude záviset na tom, zda to podají opoziční poslanci. Já předpokládám, že to podají senátoři jako těleso. Ta čísla jste slyšeli. Neúprosná. To nebyl politický souboj. To byl souboj těch, kteří se na to dívají věcně, racionálně, s těmi, kteří stojí o čárku v Bruselu. Protože o ničem jiném to není. A neslyšeli jste také jako já včera, minulý týden, vyjádření členů vlády? No tak jako pojďme to schválit a my urychlěně nachystáme novelu. Pokolikáté už to tady slyšíme? Před hlasováním o zákonu už ministří říkají – nachystáme novelu. A proto to není žádná finanční ústava. Kterakoliv většina to změní, buď dobrým směrem, nebo špatným. To není vůbec důležité.

Pojďme si ale připomenout, jak jsme se do toho stavu dostali. V minulém volebním období jsme nenašli u levicové opozice sluchu pro to, že by přijali, příšli s nějakým kompromisním návrhem a pomohli nám schválit ústavní zákon nebo finanční ústavu. My jsme v tomto volebním období k tomu přistoupili jinak. Mohli jsme říct: vy jste nám nepomohli, my vám také nepomůžeme. My jsme k tomu přistupovali jinak a našli jsme kompromisní řešení. A měli jsme 120 hlasů, kdyby ovšem sociální demokraté, naši největší eurohujeři, mysleli vážně, že chtějí finanční ústavu. Mohli jsme ji schválit. Uhnuli jsme v procentu, kdy nastupuje dluhová brzda, až na 55 %. Uhnuli jsme v tom, že logicky pak by pan senátor nemohl mít tu výhradu, že se přistupuje jinak.

My jsme přece navrhovali, a společně jsme o tom hlasovali, aby v případě těch 55 % i stát měl povinnost předložit přebytkový nebo vyrovnaný rozpočet. Ne, vy jste zvolili tu gumovou evropskou definici, která říká: takový rozpočet, který zajistí trvale udržitelné veřejné finance. Ale tu samou gumovou definici jste už ubrali obcím. To se ubírá jiným a nařizuje, a sobě ne.

A můžeme porovnat, kolik na celkovém zadlužení veřejného sektoru dělá subsektor – no to je také výraz subsektor, územně samosprávné celky tvoří subsektor sektoru veřejných financí. A já vím, že to je správně, ale že si vůbec ten slovník necháme vnitit. Naše obce, města a kraje jsou subsektor. Tak se zeptejme. Pan ministr tady určitě má ta čísla, kolik tento subsektor na celkovém dnešním zadlužení dělá. Směšné. A kdybychom vydali čtyři největší města, z nichž jedno je kraj, tak je to úplně nic všech ostatních 6 241 obcí, které tvoří podstatnou část tohoto subsektoru z celkového sektoru. Ta debata je fakt hrozná!

Ale vy jste to odmítli. Pro stát jste vy jako vládní poslanci hlasovali pro gumovou definici, omlouvám se, pro evropsky znějící definici, a ne pro ten tvrdě vyrovnaný přebytek, ale městům, obcím a všem ostatním, jak říkal pan senátor, jste nařídili mit vyrovnaný nebo přebytkový rozpočet. Takže ten přístup je úplně jasné.

O těch rozpočtových výhledech – vždyť to jsou jen čísla pro čísla. Skoro všichni z vás seděli nebo sedí v nějakém obecním zastupitelstvu. Sami si vzpomeňte, kolik se tomu věnuje pozornosti v debatách na zastupitelstvu. Dělá se to indexovou metodou. No tak mám letošní rozpočet, ten obhajuje reprezentace té obce nebo kraje, logicky, a k tomu musí předložit příští dva roky, tak dají 1,03 nebo 1,04. To tam projde bez debaty, bez povšimnutí. Logicky, protože to nemá žádný význam. Ale máme 36 tisíc rozpočtových výhledů, protože to je na dva roky, jestli budeme počítat jeden rozpočtový výhled na rok. A k tomu máme 18 tisíc rozpočtů. A někdo nám s vážnou tváří asi v Bruselu tvrdí, že někdo je to schopen přečíst a říci: pozor, pozor, tady

v příspěvkové organizaci tohoto svazku obcí hrozí výrazné překročení celkového dluhu tohoto subsektoru, a tím se ohrožuje celý sektor. Úplný blázinec.

Abychom byli spravedliví, tak ten kompromis, tu kompromisní dohodu, neodmítla celá vládní koalice, ale pouze Česká strana sociálně demokratická. Já už jsem to říkal v minulém volebním období. To jsou ty paradoxy. My chceme plnit fiskálkompakt a nechceme ho podepsat, ale chceme plnit, protože to je dobré pro Českou republiku, a vy jako eurohujení to chcete podepsat, ale nechcete ho plnit. Tehdy se říkalo, že to je jenom bommot, ale letos jste to tím hlasováním jasně potvrdili. Chcete vydat tiskovou zprávu, konečně máme zákon jako poslední, dohnali jsme tu ostudu, místo abyste říkali a byli hrdi na to, jak v tom žebříčku 28 zemí, na které pozici jsme, a že nás mistrují ti, kteří nemají žádný nárok v této otázce nás mistrovat.

Dokonce jak ÚPV, tak někteří kolegové poslanci navrhovali tu spornou, podle našeho názoru protiústavní část vyjmout. My jsme o tom hlasovali. Když už jste chtěli mít běžný zákon, který je k ničemu, není vůbec stabilní, tak jste minimálně tuto část mohli svým hlasováním vyjmout z návrhu zákona, než jsme to poslali do Senátu. Opět jste to odmítli. Takže nemůžete říci, že jste o tom nevěděli, že se tomu nevěnovala pozornost, že to někomu uniklo. Samozřejmě se tomu věnovala pozornost a nikomu to neuniklo. Bylo to jenom z politicko-prestižních důvodů, abychom mohli nahlásit splněno, i my už máme zákon. Ale možná z toho posledního místa skočíme na první, a to bych požádal pana ministra financí, aby jeho úředníci zjistili, zda některý stát ještě v okamžiku před schválením tohoto zákona již připravoval novelu. Možná budeme první a možná budeme poslední, který to schválí, ale zato nejčastěji to bude měnit. Ale ptám se, jestli je to účelem.

Takže od Ústavy jsme odešli k běžnému zákonu, tam jsme ještě včlenili, protože lépe se ukazuje na ty druhé, takže ty dobře hospodařící města a obce jsme tam dali. Ten problém samozřejmě byl u těch nejmenších obcí, o kterých mluvil pan senátor. Určitě všichni nežijeme ve velkých městech. Tak se zeptejte v těch obcích, kde je 500, 1 000, 1 500 obyvatel, kolik je roční rozpočet a kolik je například investice do kanalizace. Porovnejte to.

To jsou naprostě racionální názory, které senátori vlastně všichni, možná s výjimkou dvou nebo tří, jestli si dobře pamatuji tu statistiku hlasování.

Takže rozhodování máme poměrně jednoduché. Bud' schválíme pokrytecký zákon mými slovy, šáskárnou slovy senátorů, zbytečný zákon, jenom proto, abychom podali hlášení do Bruselu, že už něco máme, reálně nic nevyřešíme, ještě v tomto volebním období to možná jednou změníme a v příštím období několikrát, nebo se vrátíme k politickým jednáním a pokusíme se najít ústavní většinu, která zabezpečí přijetí smysluplného zákona.

A já říkám, my jsme byli připraveni a jsme připraveni uhnout v těch dvou klíčových parametrech, jak to celkové procento zadlužení vůči HDP, tak to, že to není přebytkový nebo vyrovnaný rozpočet u státu, ale je to ten rozpočet, který zajistí trvale udržitelný rozvoj rozpočtů a veřejných financí. Takhle jednoduché to je. Obávám se ovšem, že vyhraje ten silový politicko-prestižní přístup. Pak si můžete ještě zatleskat,

to bylo hezké dovršení smutného příběhu o tom, jak se tvoří a přijímá finanční ústava v českém parlamentu. Ale nic jste nevyřešili.

Tak bud' si poctivě přiznáme, že tady existují významné politické síly, které žádnou finanční ústavu nechťejí, komunisté to říkali vždycky, tam tomu rozumím, je peníze nikdy nezajímaly, všechno bylo jejich, kde něco viděli, tak to znárodnili, šup, šup, co by řešili nějaké rozpočtové otázky, ale u sociálních demokratů je to o to půvabnější, jak se hrdě hlásí do evropského mainstreamu.

Musí to být pro vás divné, možná, jak my říkáme, takové podezřelé. Protože nejdříve jste se nám smáli, když jsme před lety přišli s myšlenkou finanční ústavy, vyrovnaných rozpočtů a podobně. Vy jste byli ostře proti. Pak vaši kamarádi z evropské socialistické strany to prosadili jako evropskou politiku, takže najednou je to v tom mainstreamu a najednou musíte přehodit výhybku a slovně to podporovat. Ale zase musím uznat, že jste konzistentní v tom obsahu, že jste to úplně vyprázdnilí, že tam zůstal jenom ten nadpis a že pevně věříte – a já myslím, že oprávněně – že si vaši kolegové z evropské socialistické strany nepřeloží do svého rodného jazyka toto znění z češtiny a nebudou se vás ptát: To si z nás děláte legraci, ne? Ten obsah vůbec neodpovídá tomu názvu. Vy jste nechali jenom nadpis. Ale možná náš proevropsky orientovaný premiér řekne: No ale splnili jsme. Už tam nemáme tento rest. Tak bud'te rádi, aspoň ten nadpis máme. Ale podle nás je to tedy zatraceně málo.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji. Nyní s přednostním právem pan předseda Kalousek. Prosím.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážené dámy, vážení páновé, dovolte, abych – není to úplně zvykem, ale přece jenom bych v tomto případě rád složil hold zpravodaji Senátu, protože za ta poměrně dlouhá léta, co tu jsem, jsem ještě nikdy neslyšel tak věcnou, neideologickou a přitom jasně strukturovanou argumentaci, se kterou nám Senát říká, proč a z jakých důvodů je tento návrh zákona naprosto nepřijatelný. Myslím si, že tady Senát opravdu napříč politickým spektrem odvedl velmi dobrou práci. A ti z nás, kdo poslouchali, by měli cítit jistý stud, nebo alespoň ta většina, která ten zákon odhlasovala, že jsme si něco takového do Senátu vůbec dovolili poslat a že pak tady musíme slyšet tyto argumenty, o kterých nelze pochybovat, že jsou pravdivé a že jsou věcné.

Pan předseda Stanjura se spravedlivě rozhořil nad informací, že nepřijetím tohoto zákona by nám snad hrozila nějaká sankce. To neřekla Evropská unie. To tady řekl pan ministr financí. A já se trochu divím panu kolegovi Stanjurovi, jak mohl při známé pravdomluvnosti našeho pana ministra financí něčemu takovému uvěřit a jak ho to vůbec mohlo rozhořít. Žádné sankce nám samozřejmě nehrozí. To, co nám hrozí, je reputační riziko, pokud přijmeme takovýto paskvil a budeme návrh zákona, který mluví o všem možném, jenom ne o rozpočtové odpovědnosti, vydávat za návrh zákona o rozpočtové odpovědnosti.

Opět pan předseda Stanjura řekl: My chceme fiskálkompakt dodržovat a nechceme ho podepsat. Sociální demokracie ho chce podepsat, také ho podepsala, ale nechce ho dodržovat. To je známý a dlouho frekventovaný bonmot, z kterého si

zoufalo, příznám si, hlavně TOP 09, protože TOP 09 si přálo fiskálkompakt podepsat a také ho dodržovat a v tomto smyslu jsme rovněž nabízeli nás kompromis, že rádi podpoříme finanční ústavu, rádi podpoříme ústavní návrh o rozpočtové odpovědnosti, pokud to skutečně bude návrh o rozpočtové odpovědnosti a pokud bude reflektováno, že finanční ústava, ke které se vláda přihlásila, bude také skutečně věcně dodržována ve svých dvou hlavních ustanoveních, a to je hlava tři a hlava čtyři týkající se strukturálního deficitu – nikoliv běžného, to není žádná mantra. Evropská unie trvá na strukturálním deficitu a výši státního dluhu. Tento návrh kompromisu byl ale nepřijatelný, protože by to znamenalo, že to, co vláda podepsala, k tomu se také musí hlásit a musí to dodržovat. Nic takového vláda nemá v úmyslu.

Já nechci příliš zdržovat tím, s cím jistě vystoupí kolegové Vilímec i Kovářová, protože jsou to zkušení komunální politici, a co tady zmínil již pan zpravodaj, znamená, že návrh dusicí, ba téměř až likvidační pro hospodaření malých obcí.

Ještě se zeptám, že tak jako by měla cítit stud většina této Sněmovny, že jsme si vůbec něco takového dovolili poslat do Senátu, tak bych rád položil alespoň řečnickou otázku panu premiérovi i panu ministru financí, zda vláda necítí stud. Protože tohle nebyla žádná rychlovka. O tomto zákonu se jedná minimálně dva roky. A jestli během dvou let nebyli schopni odstranit všechny zjevné legislativní nedostatky a neprovázanosti mezi textem a ustanoveními přechodnými a závěrečnými, tak jak můžete vůbec říkat, že děláte kvalifikovaně svoji práci? V okamžiku, kdy v rozhlasu první místopředseda ANO a předseda klubu ANO – přeji mu brzké uzdravení – říká "ano, jistě, to máte pravdu, to budeme muset rychle novelizovat" – po dvou letech legislativní práce začínáme novelizovat, ještě jsme to neschválili! To je kvalita práce vlády České republiky? Už se někdo omluvil? Pořád se ještě nikdo nestydí za něco takového!

Shrnu to do tří bodů. Obsah zákona neodpovídá názvu. Tím jsem tady argumentoval ve všech čteních. Pokud by se návrh zákona jmenoval návrh zákona, který umožnuje rozpočtovou neodpovědnost jakékoli následující politické reprezentaci, tak bychom pro něj také nehlasovali, ale bylo by to alespoň poctivé, protože v takovém případě by návrh zákona – by název zákona odpovídal obsahu. Tohle je zákon o rozpočtové odpovědnosti, který však k ničemu takovému nikoho nezavazuje, jenom se tak jmenuje. Je velmi hlopoucí předstírat veřejnosti nebo sami sobě, že chceme rozpočtovou odpovědnost, když se to jenom tak jmenuje, ale ten návrh zákona je o něčem jiném. Nejenom tím obsahem, ale už jenom tím, že není ústavní. To znamená, jakákoliv politická reprezentace si ho kdykoliv může změnit, tak jako si každý rok mění výdajové limity. Ty jsou také součástí běžného zákona 280/2000 Sb., také by pro vás měly být závazném, a když se vám nehodí, tak si je změnите, o 30 miliard si je zvýšite. Tohle udělá jakákoli stejně neodpovědná politická reprezentace, jako jsou vládní strany, tak to samozřejmě kdykoli udělá i s tímhle zákonem. Jaký zákon o rozpočtové odpovědnosti? To tedy za prvé. Obsah zákona neodpovídá jeho názvu.

Za druhé. Návrh likviduje hospodaření malých obcí.

Za třetí. Je to nedodělaný legislativní paskvil.

To jsou podle mého názoru tři zásadní důvody, pro které si dovoluji požádat každého odpovědného poslance, aby souhlasil se stanoviskem Senátu a požádal vládu, ať ten paskvil předělá. Děkuji za pozornost. (Potlesk poslanců z řad TOP 09.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám také děkuji. Přečtu omluvu. Dnes od 16 hodin do konce jednání se omlouvá pan místopředseda Gazdík.

Nyní vystoupí v rozpravě rádně přihlášený. První je pan poslanec Vilímec. Připraví se paní poslankyně Kovářová. Prosím, máte slovo.

Poslanec Vladislav Vilímec: Vážený pane místopředsedo, vážené kolegyně a kolegové, pan senátor velmi precizně osvětlil, proč Senát zamítl tento návrh zákona, který jsme mu poslali, nebo je to vlastrně dvojice zákonů o rozpočtové odpovědnosti, které jsme jim poslali. Původně byla trojice návrhů vládních zákonů o rozpočtové odpovědnosti. Ta zde v Poslanecké sněmovně ležela velmi dlouhou dobu. Vzhledem k tomu, že ji měl zastřešovat ústavní zákon, nezdálo se ani moc pravděpodobné, že by byla přijata. Navíc bylo hned od počátku zjevné, že jde o návrhy nevyvážené, nedomyšlené v mnoha případech a mnohdy velmi špatné.

Já jsem již při projednávání v Poslanecké sněmovně upozorňoval na skutečnost, že zatímco v případě státních financí je vládní návrh naprosto mělký, bezzubý a není žádnou účinnou brzdou před přijímáním vysokých schodků státních rozpočtů, u samospráv naopak tento zákon klade mnohé miny. Upozorňoval jsem, že vládní návrh může velmi ochromit fungování samosprávných institucí. Už i z toho důvodu, že součástí těch dvou zákonů, které nakonec Sněmovna poslala do Senátu, respektive tisků, jsou i novely zákona o rozpočtových pravidlech územních rozpočtů a dalších novel zákonů.

Zákony, jak všichni dobře víme, byly vládní koalici protlačeny za každou cenu, a to i s tím, že vlastně nemají oporu v ústavním zákoně, protože ústavní změny, jak známo, schváleny nebyly. Už to samo o sobě je výrazným a nepřijatelným zásahem do ústavního práva obcí na samosprávu. Jak víte, nebo předpokládám, že víte, zákon omezuje možnost vzít si úterv územním samosprávným celkům, pokud celkové zadlužení sektoru veřejných institucí dosáhne výše 55 %. Bez ohledu, jestli ta konkrétní obec dobré hospodaří, jestli doposud neměla žádný úvěr, je bez jakýchkoliv dluhů. Prostě to je věc zjevně v rozporu s Ústavou. Současně ten návrh zákona pozastavuje převod podílu na výnosu daně v případě, že dluh územního samosprávného celku překračuje 60 % průměru jeho příjmů za poslední čtyři roky.

Proto jsem si byl vědom těchto závažných dopadů, a jak si možná dobře pamatujete, na poslední chvíli jsem navrhl vyjmout problematiku, ten subsektor územních samosprávných celků, z těchto zákonů, z těchto běžných zákonů. Jednalo se z mé strany víceméně o poslední pokus zamezit protiústavnosti a naprostě neodůvodněnému zásahu do práv obcí. Podotýkám, že některé z úprav rozpočtových pravidel územních rozpočtů, o tom se tady vlastně vůbec nevedla debata, to je ten jakoby změnový zákon, fakticky nemají ani s rozpočtovou odpovědností mnoho společného. Jsou v důsledku jen další byrokratickou zátěží pro obce a kraje a jejich příspěvkové organizace.

Nejde jen o mou osobní domněnku. Hned po schválení zákona mě kontaktoval například starosta města Domažlic s dotazem, zda si vůbec Sněmovna uvědomuje, co takovou novelou zákona o rozpočtových pravidlech územních rozpočtů v praxi způsobí.

Proto jsem přivítal samozřejmě reakci Senátu a i to, že Senát tyto zákony zamítl. Vládní koalice by si měla uvědomit, a zvláště páni ministři, že po posledních volbách, zvláště po posledních volbách, horní komora není automaticky vykonavatelem vůle vládní koalice. Nově zvolení senátoři a i ti stávající jsou v mnoha případech lidé s velkými zkušenostmi z komunální či krajské politiky, kteří se nebojí upozorňovat na nesmysly a chybá rozehodnutí vládní koalice v Poslanecké sněmovně. Zvláště pozorně by měla Poslanecká sněmovna a především vládní koalice naslouchat Senátu právě ve věci územních samospráv.

Rozhodnutí Senátu a ten počet hlasů 63 –

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já se omlouvám, pane poslanče, že vstupuji do vašeho projevu, ale míra hluku v sále je poměrně vysoká. Prosím, pokračujte.

Poslanec Vladislav Vilímec: Děkuji. Počet senátorů, kteří hlasovali pro zamítnutí zákonů, těch 63, je prostě obrovské číslo. Já si nepamatuji, a už jsem nějakou dobu v Poslanecké sněmovně, že někdy tak poměrně důležitý zákon Senát vrátil s tak obrovským počtem hlasů, nebo zamítl takovým obrovským počtem hlasů. To dokumentuje, že tento zákon je skutečně špatný. I senátoři z řad vládní koalice, už na to upozorňoval nejen pan senátor Vystrčil, ale i pan poslanec Stanjura, se jednoznačně postavili proti. A já jsem si pročetl ten stenozápis z jednání Senátu, tak bych jenom ocitoval výrok pana senátora Martínka, se kterým většinou v rozpočtovém řízení nesouhlasím. V Senátu pravil: "Tento zákon je případem zákona neoprávnitelný, přičemž je neuvěřitelné, že to je právě zákon, který by měl být velmi důležitý." Tolik pan senátor zvolený za Českou stranu sociálně demokratickou.

Osobně jsem se snažil i připravit pro některé senátory případné pozměnovací návrhy spojené buď s úpravou některých parametrů tzv. dluhové brzdy pro územní samosprávy, či s vypuštění územních samospráv z této zákonů. Z jednoho prostého důvodu. I ten princip dluhové brzdy ve vztahu k územním samosprávám je nepromyšlený a nadělá daleko více škod než užitku. Nevím, kde se vzalo to číslo 60 %. Jestli to je z těch maastrichtských kritérií? Ale tam je to vázáno k hrubému domácímu produktu, nikoliv k ročním příjmům té či oné instituce. A jenom jsem si zkusmo spočítal, co by se stalo, kdyby tuto dluhovou brzdu ofenzivně vláda uplatnila u státního rozpočtu. Pokud by to uplatnila u státního rozpočtu, tak těch 60 % toho dluhu za čtyři roky ročních příjmů státního rozpočtu by dělal 715 miliard korun, to znamená, jenom abyste viděli, přičemž současný dluh je asi bilion 600 miliard, nebo bude možná nižší. Tak abyste si uvědomili, o čem se tady bavíme.

Pan poslanec Stanjura se ptal pana ministra financí, kolik ten subsektor, tedy budu mluvit k obcím a městům, vlastně vykazuje dluhů. K 31. 12. 2015 to bylo necelých

87 miliard, z toho čtyři největší obce tvoří 50 % toho dluhu, tak se bavíme o 40 miliardách.

Chtěl bych také říci, a to zde nepadlo z úst pana senátora, že ta dluhová brzda, ten princip 60 %, je v zásadě mnohem vstřícnější vůči krajům než vůči obcím. Protože kraje mají jednu velkou výhodu, že si do ročních příjmů mohou zapracovat průtokové dotace, jako jsou platy v regionálním školství nebo sociální služby a podobně. Proto žádný kraj včetně Prahy v tuto chvíli nedosahuje těch 60 %. Ale když se podíváte na obce, a nejsou to zdaleka jen malé obce, to slovo malé obce mi přece jen trošku zavání jakoby ideovostí, jsou to i velká města, i statutární města, která v tuto chvíli překračují těch 60 %. Těch obcí a měst je 505, jak pravil pan ministr Pelikán, který zastupoval pana ministra financí v Senátu. Ano, není to ani 10 % z celkového počtu obcí. Přesto jsou mezi nimi nejen malé obce, i velká statutární města i města, která si vzala úvěr na profinancování projektů s podporou Evropské unie. Myslím, že to není něco, nad čím je možné mávnout rukou. Není to něco, co nestojí ani za detailnější diskusi. A tady musím říci, či detailnější (nesrozumitelné) na straně ministra financí.

Bohužel žádná debata se zde nekonala. Vládní koalice si prostě nechtěla odškrtnout další bod ze své koaliční smlouvy. Provedla to nešťastně, řekl bych dokonce amatérsky. Nebudu mluvit o detailech, ale podle všeho jí to bylo vcelku jedno. Dokonce tak jak se vládní koalice rozhodla, je jí to jedno i ted'.

Senát podle mého soudu nevrací tyto zákony proto, že by snad Česká republika neměla mít zákon, který by omezoval možnosti vytváření nadměrných schodků. Tento zákon však k zodpovědnějšímu hospodaření státu ani obcím nepovede. Tento zákon veřejné finance neochrání, ale naopak se stane velkou hrozbou pro hospodaření obcí a měst. Zamítnutí Senátem je tak skutečně příležitostí, aby buď stávající politická reprezentace, nebo i ta další připravila kvalitnější zákon, přijala zákon, který bude skutečně prospěšný veřejným financím a nebude jim naopak škodit. Věřím, že navzdory odlišným politickým názorům se tu všichni shodneme na tom, že Parlament by měl přijímat kvalitní zákony, a nikoliv normy, které jsou jednak legislativně zjevně vadné, nebudu upozorňovat na ty nedostatky, protože to bychom tady byli dlouho, a především samosprávám evidentně ublíží.

Když jsme mluvili o těch obcích, tak určitě jste dostali dopis od předsedy Svazu měst a obcí České republiky pana Lukla, mohli jste si ho přečíst. Já nezastíram, jsem předsedou finanční komise Svazu měst a obcí, a při žádném jednání jsem neviděl tak jednotný názor starostů. Nikdo ze starostů totiž neobhajoval tento návrh zákona. Proto bych vás chtěl vyzvat, nebudu to prodlužovat, abyste svým hlasováním podpořili zamítnutí tohoto zákona Senátem bez ohledu na to, jak se dohodla vládní koalice. Abyste hlasovali zodpovědně i ve vztahu, k jakým důsledkům by mohlo dojít, a hlasovali jste proti navrženému usnesení. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám také děkuji. Nikoho s přednostním právem nevidím. V tom případě vystoupí paní poslankyně Kovářová, připraví se pan poslanec Fiedler. Prosím.

Poslankyně Věra Kovářová: Vážené kolegyně, vážení kolegové, zazněla zde řada argumentů, která se zastává zájmu obcí a jejich rozvoje. Já bych ráda upozornila na jednu důležitou otázku, a sice zda předložený návrh není v rozporu s Evropskou chartou místních samospráv, což by mohl být dosti vážný problém, předpokládám, že i z pohledu ústavnosti.

V článku 9 odst. 1 Evropské charty místních samospráv stojí, že místní společenství mají v rámci hospodářské politiky státu právo na přiměřené vlastní finanční zdroje, se kterými mohou v rámci svých pravomocí volně nakládat. Mám tedy za to, že některá ustanovení zákona, o kterých dnes budeme hlasovat, s tímto článkem mohou být v rozporu. Proto bych se ráda pana ministra zeptala, zda a jak se na tuto závažnou otázku dívá, a poprosila bych ho tentokrát o odpověď v rámci rozpravy. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám také děkuji. Nyní vystoupí pan poslanec Fiedler, připraví se pan poslanec Karamazov. Prosím, máte slovo.

Poslanec Karel Fiedler: Děkuji za slovo, pane předsedající. Tak jak bývá mým zvykem, podrobně sleduju, nebo často se mi to daří, rozpravu a myslím si, že tady zazněla řada zajímavých faktů a argumentů. Tak jak už říkali předčečníci, zdůvodnění zástupce Senátu je pro mě poměrně logické, věcné, rozumím mu a měli bychom, kolegové, asi všichni zavnímat to, že při hlasování v Senátu ze 67 přítomných 63 senátorů mělo jednotný zamítavý názor. Je to dost výrazná jednota. Měl by to pro nás být argument k tomu, abychom se nad tím opravdu vážně zamysleli a zvážili, zda stanoviska poslaneckých klubů – což, jak víte, se mě jako nezařazeného poslance netýká – opravdu nechcete posoudit a říci, jestli ty argumenty, které uvádí Senát a kolegové senátoři, nejsou od věci.

Díval jsem se na to, jak proběhlo hlasování o schválení tohoto zákona jako celku ve třetím čtení v Poslanecké sněmovně. Tehdy bylo přítomno 169 poslanců, čili kvorum bylo 85 a pro hlasovalo 101 poslanců. Jestliže dneska musíme přehlasovat Senát 101 a přítomno je momentálně 159 poslanců, čili o 10 méně než v době, kdy jsme to 101 hlasy schválili, tak si myslím, že když pár poslanců zauvažuje reálně, tak by to hlasování mohlo dopadnout jinak.

Já se přiznám, že jsem ten, kdo byl mezi těmi 101, který byl tehdy pro, byť s nějakými výhradami a připomínkami, ale s názorem, že něco takového je potřeba. Nicméně argumenty, které uváděl pan senátor Vystrčil, byly pro mě dost jasné a opravdu teď velmi vahám, zda potvrdit svůj původní názor – což většinou nemám ve zvyku měnit své názory a stojím si za nimi, pokud mě nepřesvědčí argumenty. A tady si myslím, že právě tento stav nastává, že ty argumenty jsou natolik přesvědčivé – já nejsem natolik sveřepý, abych neustoupil argumentům, které jsou pro mě přesvědčující.

Myslím si, že je vhodná příležitost tady ukázat to, co zaznělo, tentokrát dám za pravdu kolegům z pravicové části Sněmovny, ukázat, tak jak říká častokrát předseda rozpočtového výboru kolega Votava, že jsme suverén jako Sněmovna. Tak ukažme, že jsme suverén jako Sněmovna a že nebudeme naskakovat na každou hloupost, která

je z Bruselu přikazována. Obzvláště v době, kdy si nyní naštěstí můžeme říci, že nějaká rozpočtová odpovědnost, pravidla rozpočtové odpovědnosti, asi nejsou opravdu na pořadu dne, a dejme přednost zdravému úsudku před nějakými možná volebními sliby, jak zaznávalo z mého bývalého poslaneckého klubu, že tohle by se mělo dodržet.

Já si myslím, že je reálné bez nějakých následků a sankcí, abychom se eventuálně, budť tato Poslanecká sněmovna, nebo další, nad tím zamysleli reálně, a chtěl bych poprosit a vyzvat kolegy, už jsem to tu říkal minule – myslím si, že by nebylo od věci, kdyby se koalice a opozice trošku více poslouchaly, poslouchaly své argumenty, nestavěly to pouze striktně, a priori kdo je koalice, hlasuje pro, kdo je opozice, hlasuje proti. Zkusme se nad tím zamyslet pragmaticky a reálně. Jsem zvědavý, jak hlasování dopadne. Já jsem svůj názor naznačil. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Také vám děkuji, pane poslanče. Přečtu omluvu. Dnes od 16.30 do konce jednacího dne se z osobních důvodů omlouvá paní poslankyně Nina Nováková.

Mám zde jednu faktickou poznámkou pana poslance Ivana Adamce. Prosím, máte slovo.

Poslanec Ivan Adamec: Děkuji. Vážený pane předsedající, vážený pane ministře, kolegyně, kolegové, zareagoval bych tady na pana poslance Fiedlera. Na rozdíl od něj si nemyslím, že finanční ústava je hloupost z Bruselu. To, že my tady z ní hloupost děláme, je strana druhá. Naopak si myslím, že je to velmi dobrá věc, a kdybychom postupovali tak, jaký byl záměr právě z toho Bruselu, nemuseli bychom se tady dneska dohadovat.

Ale chtěl bych říci jinou věc. Tady pan ministr říkal, že de facto otázkou těch municipalit, toho subsektoru – že když se nebudou dodržovat ty věci, že tam vlastně nehrozí sankce. Myslím si, že – jestli jsem to správně pochopil – takhle bychom tedy argumentovat rozhodně neměli. Protože zákon se dodržovat musí. A kdo jiný než instituce by se měl řídit zákonem? Vědomé obcházení nebo nedodržování zákona je, řekl bych, společensky velmi nebezpečná záležitost a samozřejmě i následně pak politicky velmi dobře zneužitelná.

Mně tam vadí jedna věc, která tady možná nezazněla. Možná to pan ministr takhle nemyslel, abych byl upřímný a nepodsoval mu něco, co tady možná nezaznělo. Ale myslím si, že tam je sankce, a to je to 5% omezování příjmů z toho RUD, z toho rozpočtového určení daní. A to je taky tak trochu paradox. Chybějí vám peníze, jste zadluženi, a reakce státu je taková, že vám pozastaví 5 % příjmu z RUD. Já tedy opravdu nevím, kde to jsme. Myslím si, že problém, který vznikl úplně jinde a který je potřeba řešit v jiné sféře, jsme hodili vyloženě na municipality, kde ten problém je minimální.

Musím říct, že jsem tady jednou slyšel takovou připomínku, takovou anekdotu, co je to velbloud. Je to kůň, který prošel legislativním procesem ve Sněmovně. Tak jsme vyrobili pořádného velblouda. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji i za dodržení času. Další faktickou poznámku má pan poslanec Fiedler. Prosím.

Poslanec Karel Fiedler: Jen krátce. Děkuji kolegovi Adamovi, že korigoval má slova. V podstatě můžu říct, že souhlasím s tím, jak to moje vystoupení okomentoval. Možná jsem se nevyjádřil úplně přesně. Je to samozřejmě rozumná a potřebná věc, a právě proto jsem pro ni ve třetím čtení v Poslanecké sněmovně hlasoval. Když jsem mluvil o tom, že na to nemáme naskakovat, spíše jsem reagoval na argumenty a myšlenky, které tady uváděl kolega Stanjura, předseda poslaneckého klubu, o tom, že nejsme v té pozici, nebo že jsme spíše v té pozici, kdy bychom neměli být kritizováni těmi, kteří jsou na tom mnohem hůře. Jen krátce, děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Nyní tedy řádně přihlášený do obecné rozpravy pan poslanec Karamazov. Prosím.

Poslanec Simeon Karamazov: Vážené kolegyně, vážení kolegové, informace, proč Senát návrh zákona o rozpočtové odpovědnosti zamítl, zde již zazněla. Nejsem ústavní právník a proto posuzování, zda návrh zákona je, či není protiústavní, ponechám kolegům právníkům. Ponechám stranou také skutečnosti, že návrh zákona naprostě nelogicky jinak přistupuje ke státu a jinak k územním samosprávným celkům. Dovolím si však jednu poznámku.

O rozpočtové odpovědnosti slýcháme ze všech stran. Není snad vystoupení politika, aby nějakým způsobem rozpočtovou odpovědnost nezminil. Je to dnes prostě v módě. Ptám se vás ale, co se stávající volební období podařilo směrem k rozpočtové odpovědnosti v legislativě učinit? Odpověď všichni známe – neudělalo se vůbec nic. Občanská demokratická strana se o finanční ústavu snažila, úspěšní jsme nebyli. I TOP 09 v tomto volebním období přišla s podobnou snahou. My jsme ji podpořili, většina ostatních však nikoliv.

Zdá se mi proto, dámy a pánové, že je nás málo, těch, kdo chceme být skutečně rozpočtově odpovědní. Ze strany zejména sociální demokracie tady spíše vidím snahu dělat všechno pro to, aby rozpočtová odpovědnost uzákoněna nebyla, a to ani v záonné, natož ústavní úrovni. Ono to má i svoji logiku. Rozpočtová odpovědnost se s populistickou politikou, kdy je zapotřebí si koupit hlasy co největšího množství voličů, příliš neslučuje.

Apelují proto na vás, pokud vážně máte v úmyslu se zabývat rozpočtovou odpovědností, začněme společně pracovat na kompromisním návrhu. Za kompromisní návrh ovšem nepovažuji vládní povinnost zpracovávat jakési proklamace dlouhodobě udržitelného růstu. Chceme-li skutečně být rozpočtově zodpovědní, je nutné jako rozpočtové opatření stanovit povinnost předložit vyuřovaný, resp. přebytkový rozpočet.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Také vám děkuji. Táži se, zda někdo další se hlásí do rozpravy. Nikoho nevidím, v tom případě, když se nikdo nehlásí, rozpravu

končím. Nyní přistoupíme k závěrečným slovům. Nejprve tedy pan senátor, poté pan navrhovatel a zpravodajové. Prosím, pane senátore.

Senátor Miloš Vystrčil: Vážený pane předsedající, vážené poslankyně, milí poslanci, děkuji za rozpravu s tím, že se pokusím reagovat na některé věci, které tady byly vyřčeny.

První, nevím, jestli někdo z vás se díval na evropskou směrnici, kterou implementujeme, ale ta směrnice má 1, 2, 3, 4 stránky s tím, že dle mého názoru, byť je to názor laický, nás rozhodně k tomu, co jsme napsali do našeho zákona, nenutí. Například v případě tolik oblíbených subsektorů ta směrnice říká, že členské státy zajistí, aby veřejnost měla včasní a pravidelný přístup k fiskálním údajům pro všechny subsektory v sektoru vládních institucí. Jinými slovy ta směrnice říká, že bychom měli mít údaje o celku vždycky, o obcích, vysokých školách apod., ale nikoliv o jednotlivých institucích, jak my to děláme v rámci našeho zákona. To znamená, jdeme nad rámec směrnice a myslím si, že jsme papežštější než papež, jak to je obvyklé. (V sále je hluk, poslanci hovoří v lavicích i v hlučcích.)

Druhá věc –

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Omlouvám se, pane senátore, že vám vstupuji do vašeho projevu, ale opět požádám kolegy a kolegyně o ztištění.

Senátor Miloš Vystrčil: Pokud se kolegyně a kolegové radí o tom, jak by mohli změnit svá usnesení poslaneckých klubů, tak mi to nevadí.

Co se týká pozměňovacích návrhů, tak my jsme samozřejmě i v Senátu přemýšleli o tom, že bychom ten zákon zkusili opravit, ale on je neopravitelný. Aspoň ne v tom čase, který Senát má na projednávání zákonů. A pokud bychom dostali i díky vůli Poslanecké sněmovny 60denní lhůtu na projednávání zákona, tak by to třeba trošku pomohlo i v případě tohoto zákona.

Třetí věc, kterou jsem zapomněl zmínit a kterou tady akcentoval pan kolega Vilímec, a já mu za to děkuju, je, že zákon je skutečně diskriminační vůči obcím. A zatímco říká u obcí, že by se neměly zadlužovat více než na 60 % jejich průměrných příjmů za poslední čtyři roky, tak stát už to dávno porušil a vůbec mu to nevadí, a k obcím se chová úplně jinak a je to nesmysl. Stejně tak jinak se chová ke zdravotním pojišťovnám, k vysokým školám a dalším členům těch veřejných institucí.

Co se týká toho dodržování, to bylo zajímavé. Když jsem se připravoval na vystoupení v Poslanecké sněmovně, tak jsem si říkal: Tak určitě tady v Česku už bude někdo, když ten zákon předkládá, kdo by třeba už sám cvičně mohl nastoupit a zkoušit si plnit podmínky, které v tom zákoně jsou. Tak jsem si začal hledat rozpočet Ministerstva financí. Nemyslím státní rozpočet – rozpočet Ministerstva financí. Ten jsem nenašel. Tak jsem už ani rozpočtový výhled Ministerstva financí nehledal, protože samozřejmě taky neexistuje. Stejně jako neexistuje rozpočtový výhled a rozpočet zveřejněný, myslím zveřejněný na internetu, Celní správy, Generálního finančního ředitelství. To znamená, tí, co tady předkládají ten zákon, sami ten zákon dneska neplní, nemusí, neplatí. Ale rozpočtové výhledy si ani nezkusili sestavit.

Tak jsem si říkal: Zkusím to aspoň u evropských orgánů. Tak jsem začal hledat rozpočet, napadla mě agentura Frontex. Ta je placena z evropských peněz a měla by pro ni platit tato pravidla, protože je Evropská komise vydala. Tam jsem nenašel vůbec žádný rozpočet agentury Frontex. Neexistuje, není nikde uvedený, natož potom rozpočetový výhled. On je to vlastně i nesmysl, že, už z toho, jak ta agentura funguje. Čili někdo, kdo sám ty věci z úrovně Evropské komise neplní, tak najednou vydává směrnici, která by nám měla říkat, jak to máme dělat.

Pak bych chtěl poděkovat panu poslanci Fiedlerovi za to, že říká, že snad i změní názor. Myslím si, že to je takový dobrý příklad pro některé ostatní poslankyně a poslance. Dobré příklady táhnou, tak věřme, že tomu tak bude i v případě hlasování o tomto zákoně.

A poslední věc. Prosím vás, není to tak, že by ten zákon byl nebezpečný pouze pro obce. Není to tak! Nezastávám se tady pouze obcí. Je to tak, že ten zákon je nesmyslný a nebezpečný i např. pro zdravotní pojišťovny, např. pro vysoké školy, např. různé organizační složky a jiné vládní instituce. Ten zákon není dobrý, ničemu nepomůže, nikomu nepomůže. A já vás velmi prosím, abyste se zamysleli nad tím, jak budete hlasovat, a abyste potvrdili usnesení Senátu a hlasovali tak, aby zákon byl zamítnut.

Děkuju za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám. Nyní požádám navrhovatele, pana ministra, o závěrečné slovo, a poté zpravodaje tohoto tisku. Prosím, pane ministře. (V sále je stálý hluk.)

Místopředseda vlády ČR a ministr financí Andrej Babiš: Děkuju za slovo, vážený pane předsedající. Dámy a páновé, mě strašně mrzí –

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já se opět omlouvám, ale požádám vás, kolegyně a kolegové, o ztištění! Jestli máte potřebu něco řešit, jděte do předsály jednacího sálu, prosím vás!

Pane ministře, máte slovo.

Místopředseda vlády ČR a ministr financí Andrej Babiš: Mě straně mrzí, že pan senátor neví, že kapitola Ministerstva financí a Finanční správy a Celní správy je součástí státního rozpočtu. Je to skutečně překvapující informace, že to nevíte. Tak nechápu vůbec, jak můžeme vést nějakou odbornou debatu.

Vždycky jsem fascinován tím, jak ty jednotlivé strany vystupují v opozici a v koalici. Toto je návrh úplně stejného zákona z pera ODS, rok 2012. Úplně stejný! Úplně stejná textace, pane Stanjuro, pane Kalousku, poslanci prostřednictvím pana předsedajícího. Vy jste byl i ministr financí. (Předsedající upozorňuje: Mým prostřednictvím, pane ministře.) Ano, vaším prostřednictvím, pan ministr dopravy. To je váš zákon z roku 2012. (Ukazuje text.) Je úplně stejný! Exaktně stejný. To jste zapomněli? Proč jste ho neprosadili do roku 2013?

Takže nechápu, jak dokonale dokážete tady, a tady pan senátor za ODS, dnes je ještě v ODS, doufám, tak to je váš návrh, pane senátore. Úplně stejný, jak my jsme dali. Já většinou ty věci na Ministerstvu financí vytahuji ze šuplíků a dotahuji. Centrální registr účtů a další věci, které vy jste chtěli a nedokázali jste to udělat. Takže toto je váš návrh, je úplně stejný. Návrh ODS a pana poslance Kalouska, exministra financí z roku 2012. Dne 22. května 2012 předložilo Ministerstvo financí do vlády materiál, který obsahoval identické pravidlo pro obce, které je v aktuálním návrhu. A bylo to v ústavném zákonu. Takže úplně stejné, co vy jste dali a schválili vládou, my jsme teď, je to na stole. Tak nechápu, o čem je tedy řeč, když je to stejně. To je skutečně – kde je ta šaškárna tedy, prosím vás? Kde je ta šaškárna?

Takže ještě jednou. Mě Brusel moc nezajímá. Mě zajímá rozpočtová odpovědnost. A je mně strašně líto, že členským státům musí říkat Brusel, že se nemají zadlužovat. Já to vím. Protože jsem přišel z jiného světa. A tam když se zadlužíte, tak zbankrotujete. A když se někdo zadluží, tak přijde exekutor. Takže já celkem vůbec nechápu debatu.

Souhlasím s panem poslancem Stanjurou, že je škoda, že to neprošlo, jako ústavní zákon. My jsme se snažili, pan náměstek Gregor nad tím strávil dost času, já také. Připominkové řízení všech, i obcí a krajů, všech, proběhlo v roce 2014. Teď jsme v roce 2017. Tak je to poroď! Je to reputační věc. To čtou i ratingové agentury. Takže si myslím, že bychom to měli přjmout konečně, že jste to už dávno měli udělat. Je to stejný návrh jako návrh opozice z roku 2012. Tak nechápu, o čem je tady řeč.

Chtěl bych hlavně lidem říct, že on je takový pocit, že obce, kraje vlastně žijí ve vzduchoprázdnou, že přicházejí nějaké peníze nevím odkud. Ale ony žijí všichni z daní. Z daní daňových poplatníků. A tím, že se nám daří vybírat daně, tak obce fungují skvěle. Mají přebytek za minulý rok 18,43 mld. Spolu s kraji mají dokonce přebytek 56 mld. A zároveň jim klesá zadlužení. Obce mají na účtech 140 mld. korun. Takže předpokládáme, že to bude fungovat i tento rok. Proč to bude fungovat? Protože máme vyšší RUD od 1. ledna 2017.

Takže debata je o ničem, protože zadlužení samosprávných celků je 5,6 % a my se bavíme o 60 %. Já fakt nechápu, o čem je řeč. A hlavně jste neřekli daňovým poplatníkům jednu věc, kteří platí daně, ze kterých my všichni žijeme, že pokud nějaký starosta bude hospodařit nezodpovědně a předluží se a zbankrotuje, tak to zaplatí daňoví poplatníci. Tak se nemůžete tvářit, že nepatříte do veřejných rozpočtů. Všichni žijeme z daní.

Kdybyste byli navrhli, že ostatní obce budou ručit za nějakou obec, která bankrotuje, ale to jsem neslyšel. Takže vůbec nechápu, proč vlastně je tahle debata. Je lež, že je to likvidační pro obce. Není to pravda. Co se tam vlastně říká? Říká se to, že pokud někdo bude mít více než 60 % zadlužení, tak rozdíl mezi 60 a rekněme 80 musí splácat 5 % z rozdílu ročně. A to je likvidační? To vůbec není likvidační. A taky mu nezastaví nikdo rozpočtové určení daní. Nikdo mu nezastaví daně. Mě strašně mrzí, že vedete debatu tímto směrem. Myslel jsem, že pravice je rozpočtově odpovědná a že to platí pro všechny, protože všichni žijeme z daní.

Daňové příjmy obcí za 2016 byly 189,9 mld. To je nárůst oproti roku 2015 o 14 mld. a na rok 2017 se počítá s dalším nárůstem o 8 mld. Ještě jsme navýšili

obcím a krajům příspěvek na výkon státní správy o 9 % a počítáme s dalšími 5 %. Obce budou mít stále větší příjem. A skutečně hospodaří dobře, mají přebytek, jejich zadlužení je minimální.

Takže všechno je to jenom v teoretické rovině. Není to nic o Bruselu. Není to proto, že Brusel, je to proto, že máme být rozpočtově odpovědní a že nemůžeme dopustit, aby někdo byl rozpočtově neodpovědný, aby předlužil obec, a potom to zaplatí všichni daňoví poplatníci.

Jak vystupoval pan poslanec Vilímec prostřednictvím pana předsedajícího, že to je nějaký problém atd. Pan Vilímec bohužel má zase problém rozlišovat mezi cash-flow a snižováním dluhu. Není to tak. Já si myslím, že podmínky mají platit pro všechny. My jenom předkládáme to, co jste chtěli. Mě skutečně překvapují tato vystoupení. Chtěl bych poprosit všechny poslance, abychom to skutečně schválili, protože se daří veřejným rozpočtům, daří se státnímu rozpočtu, daří se rozpočtům obcí, stále to vylepšujeme. Mluvíme v rámci komise RUD o dalším navýšování RUD od 2018. Takže skutečně nechápu odpor, protože to všechno, co je tady navrženo, je jenom v teoretické rovině. Znovu opakuji – 60 % a 5,6 %. Půjde to ještě dolů. Byl bych velice rád a prosím o to v zájmu naší reputace, reputace České republiky na finančních trzích, abychom si nekazili tímhle parametrem, který je sice absurdní, protože nám radí Brusel, nechápu, v normálním světě lidi vědí, že se nemají zadlužit, jinak přijde exekutor nebo firma zbukrotuje, ale je to tak, žijeme v této komunitě a měli bychom jako poslední v Evropě tomu vyhovět. A já vám za to děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám také děkuji. Eviduji vaše žádosti s přednostním právem. Pouze pro pořádek říkám, že rozprava je ukončena a mohou vystupovat pouze poslanci a poslankyně s přednostním právem. Eviduji dvě přihlášky. První má pan předseda Stanjura, po něm pan předseda Kalousek. Prosím, máte slovo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Já jsem trošku na rozpacích, protože takovou obhajobu koaličního partnera, kterou předvedl pan ministr financí, jsem tady už dlouho nezažil. Ale je to hezké, že se tak zastává sociálních demokratů. Jestli jste si všimli, tak jsem jasně ve svém vystoupení řekl, s kým jsme kompromis byli připraveni podpořit, to bylo Ministerstvo financí a hnutí ANO, a kdo kompromis svým hlasováním neumožnil, to byla Česká strana sociálně demokratická. Pan ministr si to jako obvykle vyložil jako útok na svou osobu. Ale já jsem vlastně říkal, že s vámi jsme ten kompromis byli připraveni podpořit.

A teď se vám pokusím vysvětlit, v čem je rozdíl. Vy řeknete jenom něco a vydáváte to za stoprocentní pravdu. Kdybychom byli stejní jako vy, to znamená, rezignovali na ústavní zákon, nechali si jenom nadpis finanční ústava, tak jsme to už prohlašovali v minulém volebním období. Tu většinu, prostou většinu jsme bezpečně měli. Ale neměli jsme opozici, která byla připravena nějaký kompromis s vládní většinou uzavřít a schválit ústavní návrh zákona. A vy taky ne! Respektive vy jste měli opozici, každá měla jinou podmínu. Vybrali jsme si i tu naši, já jsem spokojen, že jste byli připraveni s námi uzavřít kompromis, ale tady část vládní koalice selhala a

kompromis přestala hledat. A já jsem říkal, kdo to byl. Byli to sociální demokraté. Takže myslím, že je to pravdivý popis situace a že se netrefuji do všech vládních stran současně, protože rozdíl v hlasování byl jiný.

Pokud nám vyčítáte, že jsme nepřijali ústavní zákon, neměli jsme s kým. Ale vám se to také nepovedlo. My jsme na rozdíl od vás nezvolili šaškárnu, že to uděláme prostým zákonem, protože pak už stabilita zákona není, a vy sami říkáte, že se to bude novelizovat. Ještě jsme to neschválili, a už říkáte, že se to bude novelizovat. Neříkám, že vy, ale někteří z vládních činitelů, z vládních ministrů to říkají. To je první rozdíl.

V našem, návrhu, který jste citoval, byla taky věta, že stát musí sestavit přebytkový nebo vyrovnaný rozpočet, tudíž jsme se chovali v návrhu stejně ke státu jako ke všem ostatním. V tom případě by oprávněná výtka Senátu a jednotlivých senátorů a mnohých z nás, že se k někomu chováme jinak, odpadla. My jsme přistupovali ke všem stejně. V okamžiku, kdy se naplní procento dluhové brzdy, tahali jsme za brzdu a všechni měli povinnost sestavit vyrovnaný nebo přebytkový rozpočet. Všichni – od státu, příspěvkových organizací, zdravotní pojišťovny, obce. Možná je to přísné, ale je to přesně v tom duchu, co jste říkal, má to platit pro všechny. Ve vašem návrhu to platí jenom pro někoho. Vy máte definici pod tlakem sociální demokracie trvale udržitelné veřejné finance. Ale to má jenom stát, tuto gumovou definici, kde se to dá pak – jak bych to řekl slušně – okecat a říct: to je ono, ale obce už ne. To je první rozdíl, že jsme přistupovali ke všem stejně.

Druhý rozdíl je, že jsme chtěli ústavní zákon a na ten jsme většinu nenašli. Ale vy také ne, takže jsme na tom úplně stejně. Nejste ani o krok vpředu. A nedivte se nám, když jsme udělali kompromis, vyšli jsme vám vstříc. Procento je vyšší, než jsme navrhovali 55 %. Nejsou jednotlivé etapy. My jsme tam měli několik etap, od 43 % HDP jsme už dělali určité kroky, ať se ta brzda nemusí pak zatahovat tak prudce. I to jsme byli ochotni akceptovat a udělat to najednou. Nakonec jsme byli připraveni a hlasovali jsme i pro gumovou definici v rámci stability zákona, to znamená, že to je ústavní zákon. Tak nevím, proč útočíte na nás. Tam byste měli útočit, ti to nechtějí, ne my. My jsme přece spolu dojednali s Ministerstvem financí kompromis. Kdyby sociální demokraté hlasovali pro, tak ústavní zákon prošel a měli bychom skutečnou finanční ústavu. Ne ve tvaru, jak bychom si představovali my, ale v takovém tvaru, pro který jsme byli i my připraveni hlasovat.

Vzpomeňte si ty čtyři pozměňovací návrhy, které jsem tady předložil, které budě snižovaly hranici z 55 na 50 a současně tam dávaly přebytkový či vyrovnaný rozpočet. A byli jsme ochotni i pro tu nejměkkější variantu, tzn. 55 % a trvale udržitelné veřejné finance.

Takže tu svou kritiku směřujte ke svému koaličnímu partnerovi, ne k nám. My jsme to chtěli v minulém volebním období, chtěli jsme to v tomto volebním období, a dokonce jsme z toho svého, mnohem lepšího návrhu ustoupili směrem k vám, abychom našli nějakou shodu. A vy jste měli ten luxus, že vám opozice aspoň nabídla nějaký kompromis. Nám tehdejší opozice, tady ta levicová, řekla ne. A nešli jsme tou cestou té šaškárny. A na to jsme hlasy měli, ale to pak je běžný zákon v zásadě bezcenný a není to ta stabilita, po které my voláme.

A já jsem o Bruselu mluvil jenom proto, že to byly první dvě věty, kterými jste začal své vystoupení, pane ministře. První dvě věty v dnešním vystoupení byly, že jsme poslední a že to musíme udělat. To je všechno. Jinak dlouhodobě tvrdíme, a byli jsme mnohem dříve než Brusel, že to máme udělat kvůli České republice, ne kvůli Bruselu, že to je dobře pro nás. Že to chtějí ostatní, fajn, ale je to důležité pro nás. Bohužel, levicová část Poslanecké sněmovny to nechce, já to respektuji, ale viníka, toho, že není ústavní zákon, nehledejte v pravicové opozici, ale hledejte u svého levicového koaličního partnera. To je celé. (Potlesk z pravé strany sálu.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Nyní s přednostním právem pan předseda Kalousek.

Poslanec Miroslav Kalousek: Já jsem teď poslouchal s velkým zájmem. Koukám, že vám ta koalice docela půjde.

Ale pane ministře, já se chci důsledně ohradit. Důsledně ohradit proti tomu, že návrh zákona je identický s tím, co jsme předkládali my v roce 2012. Prostě parametry rozpočtové odpovědnosti i sankce ukládané za to, když nebudou dodrženy, byly úplně jiné než v tomhle zákoně. Já si to ještě dodneška pamatuji nazepaměť, protože jsem to projednával dva roky a zoufale jsem prosil někoho z tehdejší opozice alespoň o nástin kompromisu. Takže to, co je dnes v tomto zákoně, jsou úplně jiné parametry rozpočtové odpovědnosti než parametry rozpočtové neodpovědnosti, které máte v obsahu běžného zákona vy. To jsem si jist, jsem ochoten se o to vsadit. Ale ráz se s vámi nemá cenu, protože vy prohrané sázky neplatíte, ale jsem ochoten se o to vsadit s kterýmkoli z jiných kolegů poslanců a je to opravdu úplně jiný zákon ve svých parametrech rozpočtové odpovědnosti. Teď si nevzpomínám, jaká byla kritéria pro rozpočtovou odpovědnost obcí, možná že tam opravdu nějaká identita byla, nicméně v okamžiku, kdy bych přítom v legislativním procesu byl upozorněn, tak bych jistě stáhl uši a rád bych to opravil, protože to bylo to poslední, na čem mi záleželo. To, na čem mi opravdu záleželo, byly parametry rozpočtové odpovědnosti vládního hospodaření.

A pak si ještě dovolím otázku, jak je to tedy s tím Bruselem. Ta diskuse začala tak, že vy jste nám tady řekl něco, čemuž absolutně nevěřím, že nám hrozí sankce při neschválení tohoto zákona, což rozpáliло pana kolegu Stanjuru doběla a začal říkat: Co nás má kdo mistrovat za naše hospodaření? Uklidňoval jsem ho, že to není pravda, že to s Bruselem opravdu nemá nic společného a že nám sankce nehrozí, a teď vy vystoupíte v závěrečném slově a říkáte: To nemá s Bruselem nic společného. To děláme kvůli sobě. Já si to myslím taky. Ale proč jste nás tedy na začátku své řeči obelhával, že nám hrozí sankce? No nehrozí! To je pravda. A vy jste nám to tady tvrdil. Ono je to skoro každý den, že nám tvrdíte něco, co není pravda, ale v takovýchto věcech je to skoro zbytečné. Nemusel byste to dělat pořád, pane ministře. Dělejte to opravdu jenom tehdy, když to pokládáte za nezbytné. Vy to máte jako svůj sport.

Děkuji za pozornost. (Potlesk z pravé strany sálu.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Vaši přihlášku, pane senátore, eviduji, ale ověřoval jsem to i u legislativy s tím, že po závěrečném slově, když je uzavřena rozprava, už dle jednacího řádu nemůžete vystupovat.

Eviduji vaši žádost, pane předsedo, prosím.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Nemáme tu často takový případ, ale já se s tím výkladem neztotožňuji a chci se tedy zeptat: Vy jste udělil závěrečné slovo panu senátorovi. Je to tak. (Předsedající: Ano.) Takže evidentně má v tomto bodě přednostní právo, protože není ani navrhovatel, ani zpravodaj. Tak buď už jste jednou jednací řád porušil, nebo ho chcete porušit teď. Buďto přednostní právo má, a pak má závěrečné slovo, případně právo se přihlásit, pokud ještě ten bod neskončil, a on neskončil, anebo neměl ani právo na závěrečné slovo. Já nevím co. Já myslím, že má právo vystoupit v obou případech.

Poprosil bych pět minut pauzu, ať to legislativa vyjasní, ať nám poradí, na základě čeho pan senátor dostal slovo. Pokud ten paragraf najdeme, na základě čeho dostal to slovo, tak určitě může vystoupit i teď. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Dobrě. Znovu opakuji to, že jsem se ptal, zda může vystoupit s přednostním právem po uzavření rozpravy, bylo mi řečeno, že ne. To znamená, já to ověřím, přeruším na pět minut, upřesním výklad jednacího řádu a poté budeme postupovat dál. Děkuji.

(Jednání přerušeno v 16.46 hodin.)

(Jednání pokračovalo v 16.52 hodin.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Dámy a páновé, budeme pokračovat v projednávání tohoto bodu. Pro pořádek chci říct, že panu senátorovi jsem po uzavření rozpravy ze slušnosti udělil slovo, aby on sám za sebe zhodnotil průběh rozpravy, byť jednací řád toto neupravuje. Z toho důvodu mu nemohu udělit opakovaně slovo. Každopádně jsme našli řešení v tom, že se otevře opět rozprava, aby pan senátor mohl reagovat na předchozí rozpravu s přednostním právem.

Pane ministře, hlásíte se? Prosím, dávám vám slovo.

Ministr vnitra ČR Milan Chovanec: Dobré odpoledne, vážené poslankyně, vážení poslanci. Já bych vás ráda pozdravil v této odpolední hodině a řekl, že se těším na rozpravu, která se právě rozpravidly. (Pobavení a potlesk.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji za spolupráci. Díky tomu, že je otevřena opět rozprava, prosím, pane senátoře, dávám vám slovo.

Senátor Miloš Vystrčil: Vážený pane předsedající, ctěné poslankyně, poslanci, děkuji za tu možnost. Pokusím se ji nezneužít.

První věc. Vážený pane ministro financí, já se omlouvám. Neuvědomil jsem si, že rozpočet Ministerstva financí je součástí státního rozpočtu, čili tuto svoji výtku stahuji. Myslím si, že i omluvit se člověk musí umět.

Ted k dalším věcem, co chci říci. Já jsem tady uvedl tři argumenty, proč ten zákon nemá být schválen a má být zamítnut. Argument číslo jedna – neústavnost, resp. protiústavnost. Reakce navrhovatele nulová! Žádné vyvrácení této mé připomínky.

Druhý argument – zákon je diskriminační vůči obcím. To se týkalo paragrafu 14 a paragrafu 17. Reakce navrhovatele – § 14 nulová, opět žádné vyvrácení toho, co jsem říkal. Paragraf 17 – povídání o 60 %, které nebylo pravdivé, neboť skutečně, reálně existují případy, kdy není pro obce možné, aby dál investovaly, protože všechny obce, které se zadluží více než 60 %, budou uvedeny v rejstříku Ministerstva financí, všichni to budou vědět a ten starosta si už nikdy nedovolí žádnou investici. Všichni, kdo dělali v samosprávě, to víme, že pokud jste někde na nějakém trestním seznamu, tak už si nikdy nic jako starostové, resp. zastupitelstva nedovolíte.

Připomínka číslo tři – zákon je byrokratický a děravý jako cedník. Reakce navrhovatele nulová! To znamená, z celkem tří argumentů poloviční odpověď na jeden argument. To znamená z jedné šestiny odpověď na mé výhrady.

Děkuji za pozornost. (Potlesk zprava.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji. Pan ministr. Prosím.

Místopředseda vlády ČR a ministr financí Andrej Babiš: Já se omlouvám. Já tedy budu reagovat na tu ústavnost, ale znova opakuji, že náš návrh je úplně stejný, jak předložila ODS panem Kalouskem v květnu 2012. Rozdíl je, že tehdy to byl ústavní. My jsme ho také měli ústavní. Pravdu má pan poslanec Stanjura, že bohužel v rámci koalice jste nenašli pochopení od počátku u ČSSD. To je pravda.

A ohledně ústavnosti můžu říct, že právníci Úřadu vlády potvrdili, že dle jejich názoru není návrh protiústavní. To, že lze některá práva obcí a krajů omezit zákonem, vyplývá například i z nálezu Ústavního soudu. Zákonná úprava pozastavení převodu podílu na výnosu daní nezasahuje do ústavně zaručeného práva na samosprávu. Ústavou obecně vyjádřené právo na samosprávu jistě nesmí být zákonodárcem vyprázdno, je však jisté, že zákonodárce má široký prostor pro určení záležitostí, jež je nejlépe spravovat na místní nebo oblastní úrovni bez větších zásahů ústřední státní moci. Z ustanovení Ústavy i Charty lze dovodit, že zákonná omezení a pokyny pro působení územní samosprávy jsou přípustné. Ve svém souhrnu samozřejmě nemohou tato pravidla územní samosprávu úplně odstranit. Jednotlivá úprava však může být poměrně přísná a svazující, jsou-li k tomu důležité ospravedlnitelné důvody. Nález Ústavního soudu spisová značka Pl. ÚS 34/02.

Ústava říká, článek 101:

- 1) Obec je samostatně spravovaná zastupitelstvem.
- 2) Vyšší územní samosprávní celek je samostatně spravován zastupitelstvem.

3) Územní samosprávní celky jsou veřejnoprávními korporacemi, které mohou mít vlastní majetek a hospodařit podle vlastního rozpočtu.

4) Stát může zasahovat do činnosti územně samosprávných celků, jen vyžaduje-li to ochrana zákona a jen způsobem stanoveným zákonem.

Návrh vůbec nenařizuje, jak mají obce naložit s majetkem, tj. na jaké účely mají prostředky použít. Návrh pouze říká, že v případě nadmerného předlužení by měla obec zvolnit a dát do pořádku své finance. To je všechno.

A zbytek, znova opakují, je to stejný návrh, jak jste předkládali, pravice, 2012, jenom tehdy byl ústavní. My jsme ho také měli ústavní. Nešlo to, tak aspoň doufám, že budeme mít normální zákon, protože to potřebujeme. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Nikoho dalšího do rozpravy přihlášeného nevidím. Není tomu tak? (Hlásí se posl. Vilímec.) Prosím, pane poslanče. Dobře, stahujete svoji přihlášku. Děkuji.

Vzhledem k tomu, že nikoho dalšího nevidím, rozpravu končím. Pro pořádek se tedy ještě jednou zeptám, zda pan ministr si chce vzít závěrečné slovo v tento moment. Není tomu tak. V tom případě zpravodajové. Nejprve se tází pana poslance Václava Votavy, jestli chce závěrečné slovo. Není tomu tak. Pan poslanec Jiří Koubek, jestli chce závěrečné slovo. Není tomu tak. Pan poslanec Martin Plíšek? Také ne. A paní poslankyně Soňa Marková? Také nechce závěrečné slovo. Děkuji.

Než přistoupíme k hlasování – původně byla avizována přestávka. (Gestikulace předsedy klubu ČSSD.) Dobře, nebude se brát přestávku.

Eviduji vaši žádost o odhlášení. Já tedy přivolám kolegy a kolegyně z předsály. Odhlásím vás všechny a požádám, abyste se opětovně přihlásili svými kartami. Přistoupíme k hlasování podle § 97 odst. 3 zákona o jednacím řádu Poslanecké sněmovny. K přijetí následujícího usnesení je zapotřebí souhlasu nadpoloviční většiny všech poslanců, tedy souhlasu 101 poslance. Požádám tedy o nastavení kvora, které už je.

A já tedy před hlasováním přečtu návrh usnesení: "Poslanecká sněmovna schvaluje návrh zákona o pravidlech rozpočtové odpovědnosti podle sněmovního tisku 412/10."

Zahajuji hlasování a tází se, kdo je pro návrh, ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti návrhu?

Je to hlasování s pořadovým číslem 149, přihlášeno je 171 poslankyň a poslanců, pro návrh 104, proti 62. Konstatuji, že návrh zákona byl přijat.

Děkuji jak panu ministrovi, tak panu senátorovi a končím projednávání tohoto bodu.

Není otevřena rozprava. Je to... (Vysvětlení z pléna.) Samozřejmě, ohledně hlasování. Prosím, máte slovo.

Poslanec Jaroslav Zavadil: V současné době i hlasovací zařízení může zblbnout. A já jsem skutečně hlasoval pro, a mám tam křížek. Ale nezpochybňuji hlasování.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Pouze pro stenozáznam. Děkuji.

S přednostním právem pan poslanec Laudát. Prosím.

Poslanec František Laudát: Děkuji. Já jenom k tomu... Pan senátor Vystrčil tady vystupoval velmi kvalifikovaně. Klobouk dolů. Ale co musím říct a zásadně se ohradit k předchozímu panu senátorovi Hajdovi. On tady mluvil, něco obhajoval, novelu vinařského zákona. Ten zákon je velmi kyselý. To, co tady vyprodukoval pan ministr zemědělství. Nicméně podívejte se na životopis pana senátora Hajdy a srovnějte si to s tím, co tady říkal. Jestli někde někdo prosazuje klientelistický kapitalismus, tak tady byla klasická ukázka. V jeho případě já považuji to, že zrovna jeho sem vyšle Senát a on sem jde, za střet zájmů jako vyšší. Děkuji. A slyšeli jste tady něco, že to oznámil? Ani náhodou. (Potlesk zprava.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Dobrě. Já jen pro pořádek říkám, že je dobré mluvit o lidech, kteří jsou přítomni v sále, nikoliv o těch, kteří zde nejsou. Děkuji.

Jak jsem řekl, ukončil jsem projednávání tohoto bodu a děkuji panu ministru i panu senátorovi. A předávám řízení schůze.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Dobré odpoledne, vážené poslankyně, vážení páni poslanci. Než budeme pokračovat, dovolte, abych konstatoval omluvy došlé předsedovi Poslanecké sněmovny. Z projednávání od 15.30 na dnešní den se omlouvá paní poslankyně Miloslava Rutová a mezi 17.30 a 19 hodin z pracovních důvodů také pan poslanec Skalický.

Pokračovat budeme bodem

4.

**Návrh zákona, kterým se mění některé zákony
v souvislosti s přijetím právní úpravy rozpočtové odpovědnosti
/sněmovní tisk 413/7/ - zamítnutý Senátem**

Já děkuji panu ministrovi a panu senátorovi, že zůstali u stolku zpravodajů. Usnesení Senátu nám bylo doručeno jako sněmovní tisk 413/8.

Prosím, aby za navrhovatele k usnesení Senátu a o zamítnutí tohoto návrhu zákona se vyjádřil pan místopředseda vlády a ministr financí Andrej Babiš. Pokud nemá zájem, není podmínkou jeho vyjádření. Tak se ptám, jestli mají zájem o vyjádření jednotliví zpravodajové, a to zpravodaj rozpočtového výboru pan poslanec Votava. Nemá zájem. A paní poslankyně – zpravodajka výboru pro zdravotnictví Soňa Marková, také nemá zájem. V tom případě otevřím rozpravu. Jako první chce vystoupit pan senátor Vystrčil. Prosím, pane senátore, máte slovo.

Senátor Miloš Vystrčil: Vážený pane předsedající, vážené poslankyně a poslanci, pokud jste přehlasovali Senát v případě toho prvního zákona z těch tří, tak jediné logické řešení je, že přehlasujete Senát i v těch ostatních dvou zákonech.

Všechno ostatní by bylo nesmyslem a způsobilo by tady stav, který by byl velmi těžce aplikovatelný a vznikly by velké problémy. Tudiž je jen na vás, jak dále se bude rozhodovat, ale já jsem považoval za slušné, abych vám řekl, pokud to náhodou někdo neví, že pokud jste v prvním případě Senát přehlasovali, tak logické je, abyste ho přehlasovali ve druhém a třetím případě.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu senátorovi Miloši Vystrčilovi. Ptám se, kdo dál do rozpravy. Nikoho písemně přihlášeného nemám. Jestli se nikdo nehlásí do rozpravy. Hlásí, ano, pan poslanec Vilímec se hlásí do rozpravy. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Vladislav Vilímec: Děkuji, pane místopředsedo. Vážené kolegyně a kolegové, já jsem chtěl vystoupit ještě po otevření rozpravy v minulém bodě, ale akceptoval jsem dohodu předsedů poslaneckých klubů. Tak řeknu to, s čím jsem chtěl vystoupit v tom minulém bodě, v tomto bodě, protože ono to všechno spolu souvisí.

A chci se ohradit proti tomu, že si pletu cash-flow s dluhy obcí. Já jsem vůbec, pane ministře, o cash-flow nemluvil ve svém proslovu, ve svém vystoupení. Já si skutečně nepletu cash-flow, tedy tok peněžní hotovost, s dluhy obcí. On totiž ani ten zákon o cash-flow nemluví. Ten mluví skutečně, skutečně o dluzích a mluví prostě o nějakých těch pravidlech, která jsem zde zmiňoval.

Pak bych chtěl ještě dvě věci poznamenat. Pan ministr hovořil o tom, že dluhy obcí dnes činí, nebo územních samospráv, čini asi 5 % celkového dluhu. Tudiž že to není žádný problém. Ano, v tom se shodujeme. Není to z hlediska dluhu žádný problém. Ale to pravidlo, těch 60 %. To neplatí pro obce jako celek. Vy jste to jaksí posuzoval s těmi 60 %. To platí pro každou jednotlivou obec a není to žádná teorie, protože podle údajů Ministerstva financí a podle prezentace Ministerstva financí, kterou jsme oba pozorně zhledli na jednání komise o změnách rozpočtového určení daní, tak těch obcí, které to nesplňují, těch 60 %, v tuto chvíli, ale nejsou to jenom malé obce, ale jsou to i velká statutární města, je 505. Je to méně, než 10 % celkového počtu obcí, ale je to poměrně velké množství, abychom nad tím mávli rukou.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Vladislavu Vilímcovi za jeho vystoupení a ptám se, kdo dál do rozpravy. Nikoho nevidím, rozpravu končím. Ptám se, zda je zájem o závěrečná slova. Není tomu tak. Přistoupíme k hlasování podle § 97, odst. 3 zákona o jednacím řádu Poslanecké sněmovny. K přijetí následujícího usnesení je zapotřebí souhlasu nadpoloviční většiny všech poslanců, tedy souhlasu 101 poslance. Kvorum je nastaveno. Já vás všechny odhlásím. Požádám vás o novou registraci. Prosím, přihlaste se svými identifikačními kartami. Rozhodneme v následujícím hlasování. Ale já ještě zagonguji a přivolám kolegy a kolegyně zpět do sálu, abychom mohli rozhodnout. Stav přítomných se stabilizoval, můžeme tedy zahájit hlasování.

Přednesu návrh usnesení: "Poslanecká sněmovna schvaluje návrh zákona, kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím právní úpravy rozpočtové odpovědnosti podle sněmovního tisku 413/7."

Zahájil jsem hlasování číslo 150 a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování pořadové číslo 150 z přítomných 151 poslance pro 100...

A vidím, že je zájem o kontrolu zápisu o výsledku hlasování... Prosím pana poslance.

Poslanec Jiří Petru: Vážené dámy a páновé, dovolte, abych se vám omluvil, ale já jsem se trošku zabýval počítáčem a provedl jsem něco, co bylo jinak, než jsem měl vůli, to znamená, zpochybňuji hlasování. To je vše. Děkuji. (Velký hluk v sále.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Dobře. Já bych prosil...

Poslanec Jiří Petru: Aby to bylo správně – hlasoval jsem pro, a mám křížek. Zpochybňuji hlasování.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Tak dobře. Ano, je to bezprostředně, nebudu komplikovat naši situaci.

O námitce proti zápisu o výsledku hlasování dám rozhodnout bez rozpravy v hlasování číslo 151, které jsem zahájil, a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 151, z přítomných 156 pro 150, proti nikdo.

Budeme tedy opakovat závěrečné hlasování o návrhu v tisku 413/7, protože bylo uznáno, že zápis o hlasování není v souladu s vůlí poslanců.

Zahájil jsem hlasování číslo 152 a ptám se, kdo je pro návrh usnesení. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 152, z přítomných 157 poslanců pro 103, proti 50. Návrh byl přijat. Konstatuji, že návrh zákona byl přijat.

Děkuji panu ministrovi, děkuji panu senátorovi. Ještě nepůjdou od stolku zpravidajů, protože poté, co načtu došlou omluvu pana poslance Daniela Korteho, který se omlouvá od 17.15 do 19 hodin, budeme pokračovat bodem

5.

Návrh zákona o sběru vybraných údajů pro účely monitorování a řízení veřejných financí /sněmovní tisk 746/3/ - zamítnutý Senátem

Usnesení, jímž Senát zamítl tento návrh zákona, vám bylo doručeno jako sněmovní tisk 746/4. Pan senátor Miloš Vystrčil a pan místopředseda vlády a ministr financí jsou mezi námi. Ptám se pana místopředsedy vlády, jestli má zájem

o vystoupení. Není tomu tak. Chce se k usnesení Senátu vyjádřit zpravodaj garančního rozpočtového výboru pan poslanec Roman Procházka? Není tomu tak. V tom případě otevím rozpravu, do které nemám žádnou písemnou přihlášku, ale hlásí se pan senátor. Má tedy možnost vystoupit. Prosím, pane senátore.

Senátor Miloš Vystrčil: Vážený pane předsedající, vážné kolegyně, kolegové, poslankyně, poslanci, já k tomuto návrhu již nic dalšího dodávat nebudu. Pouze chci poděkovat za to, že jste mě vyslechli. Za to, jak jste hlasovali, vám bohužel poděkovat nemohu.

Zároveň vás informuji o tom, že předpokládám, že sezeneme minimálně šedesát podpisů senátorů, abychom mohli podat ústavní stížnost k prvně projednávanému tisku, neboť jsem přesvědčen, že jste schválili zákon, který není v souladu s Ústavou České republiky. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu senátorovi za jeho vyjádření. Ptám se, jestli se někdo hlásí z místa do rozpravy. Není tomu tak, rozprava končím. Ptám se pana místopředsedy vlády, jestli má zájem vystoupit. Nemá zájem. Ptám se zpravodaje – nemá zájem vystoupit se závěrečným slovem.

Můžeme přistoupit k hlasování podle § 97 odst. 3 zákona o jednacím řádu Poslanecké sněmovny. K přijetí následujícího usnesení je zapotřebí souhlasu nadpoloviční většiny všech poslanců, tedy 101. Kvorum už je nastaveno.

Předseda klubu sociální demokracie se hlásí s přednostním právem. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Roman Sklenák: Prosím o přestávku pět minut. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Dobре. V 17.19 budeme pokračovat. Vyhověl jsem žádosti předsedy klubu sociální demokracie.

(Jednání přerušeno od 17.14 hodin do 17.19 hodin.)

Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, členové vlády, budeme pokračovat po krátké přestávce v jednání. Máme nastavené kvorum 101 poslanců pro hlasování ve prospěch návrhu zákona, který Senát zamítl. Všechny vás odhlašuji a požádám vás o novou registraci. Prosím, přihlaste se svými identifikačními kartami. Jakmile se ustálí počet přítomných poslanců v sále, rozhodneme tento návrh zákona.

Kolega Kováčik se hlásí? Nehlásí. Dobře.

Přednesu návrh usnesení: "Poslanecká sněmovna schvaluje návrh zákona o sběru vybraných údajů pro účely monitorování a řízení veřejných financí podle sněmovního tisku 746/3."

Zahájil jsem hlasování číslo 153 a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Děkuji vám. Hlasování pořadové číslo 153, z přítomných 151 poslance pro 103, proti 13. Návrh byl přijat.

Mohu tedy konstatovat, že návrh zákona byl přijat. Děkuji panu ministrovi financí a místopředsedovi vlády Andreji Babišovi. Děkuji panu senátorovi Miloši Vystrčilovi a končím bod číslo 5. Tím jsme skončili projednávání návrhů zákonů, které nám vrátil, respektive zamítl Senát Parlamentu České republiky, a budeme se podle schváleného pořadu schůze zabývat bodem 292. Je to

292.

**Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 187/2006 Sb., o nemocenském pojištění, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony
/sněmovní tisk 821/ - druhé čtení**

Tentokrát jsme ve druhém čtení. Je to tím, že ve třetím čtení ve středu 11. ledna jsme souhlasili s návrhem na opakování druhého čtení tohoto návrhu. Jde o usnesení Poslanecké sněmovny číslo 1495 na naší 54. schůzi. U stolku zpravodajů už je paní ministryně práce a sociálních věcí Michaela Marksová i zpravodajka výboru pro sociální politiku, který je garančním výborem, paní poslankyně Gabriela Pecková.

Ptám se paní ministryně práce a sociálních věcí, zda si přeje vystoupit u tohoto druhého čtení. Je tomu tak.

Paní ministryně, já ještě požádám sněmovnu o klid. Vážené paní kolegyně, páni kolegové, tento návrh zákona není nijak jednoduchý, vraceli jsme ho ze třetího čtení do druhého čtení. Byl bych rád, kdybychom opravdu v klidu a v důstojném prostředí vyslechli úvodní slovo ministryně práce a sociálních věcí Michaely Marksové. Prosím, paní ministryně, máte slovo.

Ministryně práce a sociálních věcí ČR Michaela Marksová: Já děkuji za slovo. Vážený pane místopředsedo, poslankyně a poslanci, já jenom opravdu stručně připomenu, že to je novela zákona o nemocenském pojištění, která v sobě obsahuje několik různorodých změn. Jednou velkou je zavedení dávky otcovské poporodní péče. Další je, že se upravuje výše nemocenského u člena jednotky dobrovolných hasičů, zmírňují se podmínky pro poskytování sirotčího důchodu. To jsou asi ty hlavní věci. A to, připomínám, proč jste odhlasovali, že se ten návrh vrátil do druhého čtení, bylo to, aby kromě dobrovolných hasičů obce se do stejného režimu dostaly i další záchrannářské složky a aby pozměňovací návrh, který toto zavádí, byl v souladu s tím, co chtělo napsat precizně Ministerstvo vnitra. Takže já tady v tom vlastně nevidím problém, ale bylo to vlastně vyhovění tomu, aby i ty ostatní záchrannářské složky se dostaly na stejnou úroveň jako jednotky dobrovolných hasičů obce, a z časových důvodů tam předtím ten první pozměňovací návrh byl podán, ale byl technicky nedokonalý. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní ministryni Michaelce Marksové a ptám se, jestli zpravodajka chce úvodní slovo. Není tomu tak. Mohu tedy otevřít rozpravu. Do té mám zatím v obecné rozpravě dvě přihlášky. S přednostním právem předseda klubu – ne, bez přednostního práva, tak v tom případě pan poslanec Miroslav Opálka jako první v obecné rozpravě. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Miroslav Opálka: Děkuji, pane místopředsedo. Vážení členové vlády, kolegyně a kolegové, já jenom, aby to bylo v záznamu, bych chtěl říci:

a) Jsem rád, že jsme došli i skupiny, na které se zapomnělo.

b) Byla možnost a času bylo dost, aby se řešila i situace od prvního do čtrnáctého dne nemoci. Zdá se, že zejména hasiči jsou smířeni s tím, že budou mít nemocenskou až od 15. dne, pokud tedy – a já jim to nepřeji – do toho spadnou. Takže nevyvinul žádnou vnitřní iniciativu k řešení, aby stejně tak jako u karantény, i v těchto případech byla nemoc placena Českou správou sociálního zabezpečení. Je zbytečné tedy chodit s nějakou iniciativou, když ten, kterého se to týká, v této věci sám iniciativu nevyvíjí. To jenom pro záznam. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Miroslavu Opálkovi. Pan předseda klubu ODS Zbyněk Stanjura. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Děkuji za slovo. Já bych vás chtěl seznámit s obsahem sněmovního dokumentu 5550, což je pozměňovací návrh můj a paní zpravodajky, paní poslankyně Gabriely Peckové. Nejdřív vám ho přečtu a pak vám ho vysvětlím, protože i ten text je zajímavý. Ten pozměňovací návrh zní:

Vypouští se následující novelizační body a články: článek I body 1 až 8, body 10 až 14, body 16 až 18, článek II bod 1 a 2, článek III se vypouští celý a v článku IV bod 1 a 2, článek VI se vypouští celý a článek VII se vypouští celý.

Kdybych chtěl být stejně stručný, jako v prvném čtení paní ministryně leckdy bývá, tak bych řekl: "No, to je vlastně všechno a takové je to jednoduché a tím to vlastně zjednodušíme." Sami vidíte, kde se všude otcovská dovolená v tom návrhu zákona vyskytuje. Ten návrh směřuje k tomu, abychom nezaváděli novou sociální dávku zvanou otcovská dovolená. Já možná pak vyzvu paní ministryni, jestli některé věty obhájců návrhu zákona opravdu myslí vážně. Například: Zavedení otcovské dovolené přispěje k řešení problému rychlejšího návratu matek do zaměstnání. To jsem slyšel od obhájců tohoto návrhu a této nové sociální dávky. Tak jenom pro ty, kteří jste to nečetli úplně podrobně – jedná se o jeden týden a jsou dvě možnosti. To je buď svěření do péče, nebo v prvních šesti týdnech po porodu. Tak nevím, jestli v prvních šesti týdnech po porodu, když šestý týden bude čerpat otcovskou dovolenou, jestli to přispěje k rychlejšímu návratu matek do pracovního poměru. Já si myslím, že ne.

Ale nechci to jenom ironizovat. Chtěl bych mluvit skutečně vážně. Myslím si, že stát selhává – a všimněte si, že říkám stát a neříkám tato vláda – v tom, aby ekonomicky motivoval zaměstnavatele k tomu, aby podporovali aktivně zkrácené úvazky, sdílená pracovní místa, home office a podobné moderní formy práce, které skutečně mohou reálně přispět k tomu, aby se matky, pokud budou chtít, dřív vraceley do zaměstnaneckého poměru a aby se lépe dařilo skloubit profesní a rodinný život. Ale stát to nijak nedělá. Hodně se o tom mluví, ale dobrý zaměstnavatel, a takových máme celou řadu, i v malých firmách, není to jenom tam, kde jsou odbory, toto dělá a zejména ženám nabízí zkrácené úvazky, pružnou pracovní dobu, sdílené pracovní místo, práci z domova a podobně, protože ví, že pro tu firmu je velmi cenné, když

tato žena už pracuje i pro zaměstnance. A co říká stát? Nic! Žádná ekonomická motivace. Takže to je jenom na tom, zda je to osvícený zaměstnatele, a říkám, nemáme jich málo, kteří to dělají, nejsou za to nijak bonifikováni. Samozřejmě to pro organizaci činnosti té firmy je komplikace, ale ta komplikace se vyplatí. A místo aby vláda přišla s nějakým propracovaným motivačním programem pro zaměstnance, tak vymyslí co? Novou sociální dávku.

Argument je ten, že už to mají někde jinde. To je pravdivý argument. Někde je to i delší. To je taky pravdivý argument. Ale nijak to nepřispívá k tomu cíli, abychom pomohli motivovat zaměstnance, aby více dbali na soulad profesního a rodinného života.

Jako obvykle, nijak překvapivě, vláda zapomněla na OSVČ. V zásadě tento nástroj OSVČ nijak nepomáhá, nijak to nezlepšuje situaci OSVČ, naopak těm, kteří mají málo zaměstnanců, tak mohou zkomplikovat fungování firmy. Je velký rozdíl, jestli máte 300 zaměstnanců a jeden čerpá otcovskou dovolenou, nebo máte tři zaměstnance a jeden čerpá otcovskou dovolenou. To je veliký problém. Oblíbená argumentace paní ministryně a kolegů vlevo – oni si málo platí, ať si platí více, pak by mohli čerpat takovou výhodu. To jsou fakt knížecí rady. To jsou skutečně rady k ničemu a nijak to nepomáhá.

Ten návrh není úplně levný. Já jsem to nijak nekontroloval, ale odhad je 750 milionů korun ročně. A víte, jak to je. Když jednou zavedete sociální dávku, tak je politicky skoro nemožné ji zrušit. To si řekneme úplně upřímně. Proto je lepší ji vůbec nezavádět než si říct: příště, až tady bude nějaká jiná vláda, bude šance ji zrušit nebo modifikovat. Je to skoro jako politická pohádka nebo politická fikce. Já sám zažívám, co se děje s našimi návrhy na přechodnou dobu, které jsme přijali. Platí veselé dál. Tu to bylo na rok, už to platí sedm let, tu to bylo na tři roky, už to platí pět let. A taková je politická realita. Kdo říká něco jiného, neříká pravdu. A my v tom odůvodnění té důvodové zprávy, a možná mě doplní paní zpravodajka, říkáme, že zavedením otcovské dovolené se v žádném případě nepodaří řešit krizi tradiční rodiny, která bezesporu existuje. Není to problém pouze České republiky, ale je to problém evropské civilizace jako celku, příklon k individualismu a podobně, neúplné rodiny atd.

Mnohem lépe bychom těch 750 milionů korun využili, kdybychom podporovali tradiční rodiny. Kdybychom podporovali třeba rodiny, kde ty děti mají skutečně nějaký problém, ať už sociální, nebo ekonomický. Ne, my vymyslíme plošnou, novou sociální dávku, která vlastně k ničemu není. Žádnou reálnou pomoc rodinám v tom návrhu předkladatelé a obhajovatelé neuvedli. Možná to dneska zazní v rozpravě. Jsem rád, že máme opakováné druhé čtení, a my vám s paní kolegyní dáváme šanci, abychom nezaváděli novou sociální dávku. Abyste to ještě jednou zvážili, abyste řekli: raději těch 750 milionů investujme do rozumné rodinné politiky. To nám přijde efektivněji než zavádění tohohle.

A skutečně, zkuste se podívat na ty argumenty, které v tom dokumentu jsou. Myslete i na ty živnostníky, OSVČ. Těm to skutečně nijak reálně nepomůže. Papírově ano, ale reálně ne. Takže ke všem dalším povinnostem, které jim vlastně celé toto volební období nakládáme, dvakrát jste snížili výdajové limity, plno nových

povinností, tak dáváte jakoby možnost, ale reálně nebudou schopni ji čerpat. Takže tady zavádíme nějakou nerovnost v tom, jak se podporují děti podle toho, jak se živí rodiče. A ta nerovnost není správná. Stát by měl podporovat všechny stejně.

Současně říkám, že pokud přijde jiný, lepší návrh, jak ty uvažované peníze, celou miliardu, investovat do rodinné politiky nebo pro rodinnou politiku, tak jej určitě podpoříme a jsme na takovou debatu připraveni. Těšíme se. Jenom bych vás ještě jednou požádal, až budeme hlasovat ve třetím čtení, abyste to ještě jednou zvážili, než to zavedeme. Už se to pak nepovede zrušit. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu předsedovi klubu ODS Zbyňku Stanjurovi. Nyní s faktickou poznámkou paní poslankyně Jana Hnyková. Stále jsme v obecné rozpravě. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Jana Hnyková: Děkuji za slovo. Já bych vaším prostřednictvím chtěla panu předsedovi Stanjurovi vzkázat, že to je přece jenom dávka, kterou my třeba v našem poslaneckém klubu považujeme za velmi přínosnou pro rodiny, kde přijde na svět dítě a ten otec má právo nebo možnost zůstat doma v šestinedlí s tou ženou. Myslím si, že to je dávka, která bude, doufám, účelně využívána a že to stmelí. Není to jednoduché. Dneska mladé rodiny odcházejí za prací, velmi často jsou rodiče v nedosahu, a tak musí ten otec pomoci. A kdo jste si zažili porod, a já v současné době jsem ho ve své rodině měla také, tak jsem viděla i přesto, že ten porod probíhal v pořádku, že maminka pomoc v těch začátcích potřebovala, a myslím si, že to je opravdu jedna z dávek, která je prorodinná a pro to, aby utužovala vztahy mezi maminkou a tatínkem. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní poslankyni Hnykové. To byla její faktická poznámka. Ptám se, kdo dál do obecné rozpravy. Nikoho nevidím, obecnou rozpravu končím. Než se zeptám na závěrečná slova, paní ministryně má zájem. Prosím, paní ministryně.

Ministryně práce a sociálních věcí ČR Michaela Marksová: Děkuji. Já to vezmu velmi stručně. To se týká těch tatíneků, kteří si platí nemocenské pojištění. A ti potom, když chtějí z tohoto svého pojištění, které odvedli, ji mohou zase čerpat. A musím říci, že už dnes se ptají rodiny na úřadech práce, zda už tato dávka je zavedena, protože o ni mají zájem. Ale samozřejmě kdo zájem nemá, tak ji prostě užívat nebude. Nicméně z toho ohlasu asi ten zájem bude. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní ministryně. Ptám se paní zpravodajky, jestli má zájem o závěrečné slovo. Není tomu tak. Nepadl žádný návrh, který je po obecné rozpravě na vrácení zákona garančnímu výboru, můžeme tedy zahájit podrobnou rozpravu. Připomínám, že pozměňovací a jiné návrhy přednesené v podrobné rozpravě musí být vždy odůvodněny. Jako první mám přihlášenou poslankyni Janu Pastuchovou. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Jana Pastuchová: Já děkuji. Vážený pane předsedající, vážené kolegyně, kolegové, já bych se chtěla přihlásit k pozměňovacímu návrhu pod číslem 5543, který je právě upraven tak, aby vlastně tam nebyli jenom dobrovolní hasiči, ale i ostatní složky integrovaného záchranného systému, o čem mluvila paní ministryně. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Kdo dál v podrobné rozpravě. Pan Zbyněk Stanjura v podrobné rozpravě. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Ted' už jenom formálně. Přihlašuji se k pozměňovacímu návrhu, který je veden v systému jako sněmovní dokument číslo 5550. Odůvodnění jsem jednak řekl a jednak je i v písemné podobě.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Zbyněku Stanjurovi. Ptám se, kdo dál v podrobné rozpravě. Dobrě. Já měl avízo ještě jednoho vystoupení, ale v pořádku, není tomu tak. V tom případě končím i podrobnou rozpravu. Ptám se, jestli je zájem o závěrečná slova. Není tomu tak. Nepadl žádný návrh, který je po podrobné rozpravě, to znamená ani na zkrácení lhůty mezi druhým a třetím čtením, ani veto dvou poslaneckých klubů, nic jiného nepadlo. V tom případě mohu ukončit i bod číslo 292. Děkuji paní ministryni, děkuji paní zpravodajce a budeme pokračovat.

Ještě než otevřu další bod, přednesu omluvy došlé předsedovi Poslanecké sněmovny, je to omluva do konce jednacího dne paní poslankyně Kristýny Zelenkové, od 17.30 pana ministra Mariana Jurečky a od 18 hodin pana Vojtěcha Adama ze zdravotních důvodů.

Dalším bodem našeho jednání je bod číslo 10. Jde o

10.

**Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 328/1999 Sb.,
o občanských průkazech, ve znění pozdějších předpisů,
a další související zákony
/sněmovní tisk 928/ - druhé čtení**

U stolku zpravodajů zaujali svá místa pan ministr vnitra Milan Chovanec a paní poslankyně Věra Kovářová, která je zpravodajkou výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj, který je výborem garančním. Usnesení výboru vám bylo doručeno jako sněmovní tisk 928/1.

Pan ministr nemá zájem o další úvodní slovo ve druhém čtení, ptám se tedy paní zpravodajky na její informaci o projednání návrhu ve výboru a případně pozměňovací návrhy, které byly ve výboru podány. Paní zpravodajko, očekávám vaši zprávu pro druhé čtení. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Věra Kovářová: Vážené kolegyně, vážení kolegové. Jen bych připomněla, že vám tento návrh byl rozesán jako tisk 928/0 –

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Paní zpravodajko, já vás přeruším a požádám sněmovnu o klid. Pokud diskutujete jiné body, než je bod číslo deset, občanské průkazy, tak prosím v předsálí. Ještě počkám. Děkuji. Můžete pokračovat.

Poslankyně Věra Kovářová: Děkuji. Tento tisk vám byl rozeslán dne 5. 10. 2016 jako tisk 928/0. První čtení proběhlo 19. 10. 2016 a garančním výborem se stal výbor pro veřejnou správu a regionální rozvoj, který projednal návrh zákona a vydal 19. 12. 2016 usnesení. Dovolte tedy, abych vás seznámila s tímto usnesením.

Výbor pro veřejnou správu a regionální rozvoj na své 50. schůzi po odůvodnění doktorem Petrem Mlsnou, náměstkem ministra vnitra, po zpravodajské zprávě poslankyně Věry Kovářové a po rozpravě

a) doporučuje Poslanecké sněmovně sněmovní tisk 928 projednat a schválit ve znění přijatých pozměňovacích návrhů. Zde bych vás odvolala na sněmovní tisk 928/1. Pozměňovací návrhy se týkají především toho, že lze požádat o vydání občanského průkazu a cestovního pasu ve lhůtě 24 hodin, respektive pět dnů. To bylo za a).

b) Zmocňuje zpravodaje výboru, aby s usnesením seznámil Poslaneckou sněmovnu.

c) Povídá předsedkyni výboru, aby usnesení zaslala předsedovi Poslanecké sněmovny.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní zpravodajce za její zpravodajskou zprávu. Otevírám rozpravu. Do obecné rozpravy mám zatím dvě přihlášky, a to pana poslance Jana Klána a poslance Ivana Pilného. Jako první se ujmě slova pan poslanec Jan Klán. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jan Klán: Děkuji za slovo. Hezký podvečer, vážený pane místopředsedo, vládo, dámy a pánové. Opět tady máme na stole zákon o elektronických občanských průkazech, kdy jsem tady vystupoval už v prvním čtení s několika svými postřehy. Jsem velice rád, že Ministerstvo vnitra některé mé připomínky zapracovalo do pozměňovacího návrhu, který byl předložen na výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj.

Jednalo se zejména o připomínce, jak to bude, když lidé starší 70 let dostanou občanský průkaz s čipem s dobou platnosti 35 let. Ptal jsem se tam na vztah onoho čipu a jeho životnosti a expirace občanského průkazu. Jde o to, že když bude někdo chtít v době té platnosti občanského průkazu 35 let využívat služeb elektronického občanského průkazu a čip vypoví službu, tak aby mu občanský průkaz byl zdarma vyměněn. Nicméně problém je trošku hlubší než jenom tato věc. Chci se zeptat, jak to bude právě ve vztahu životnosti čipu na občanském průkazu a doby expirace. I když budu dodržovat veškerá pravidla, která mi zákon říká o tom, jak se mám chovat k občanskému průkazu – nesmím ho poničit nebo nějakým způsobem ho třeba lámat, může ale dojít právě k porušení onoho čipu, který poté nebude fungovat, když ho dám

do té čtečky, at' ta čtečka bude normálně externí, nebo bude interní v nějakém notebooku. Jde o to, zda mi to Ministerstvo vnitra zdarma vymění. To je otázka ještě před dobou expirace občánky, to je pět nebo deset let. Ted' budu pomijet těch 35 let, protože to je poměrně dlouhý časový úsek.

Stále je takovou tou alfou omegou životnost čipu. Vite, že například kreditní nebo debetní karty s čipem se obměňují vždycky po nějakých cyklech několika let, je to asi pět let. Protože ta karta se samozřejmě používá. V tomto případě se i ten čip nějakým způsobem opotřebí, když se bude dávat do čtečky, takže hrozí i to, že nějakým způsobem přestane fungovat, komunikovat.

Poté se vrátím k té čtečce. Zákon říká, že pokud budu chtít komunikovat s úřady vzdáleným přístupem, musím si pořídit čtečku karet, externí, pokud jí počítáč nemá. Musím za ni zaplatit asi 200 korun. Takže tam žádná věc zdarma nebude. Takže tady vidím další problém.

O další variantě, jakým způsobem komunikovat s úřady, už tady mluvil v prvním čtení pan kolega poslanec Pilný, který o tom asi také bude dneska mluvit. To se týká vzdáleného přístupu do systému, kdy byste mohli využívat něco podobného, jako je dneska elektronické bankovnictví. To znamená, že budete mít přihlašovací jméno, k tomu dostanete heslo a vzdáleným přístupem se dostanete do portálů veřejné správy. I já si tuto variantu umím představit. Když jsem ho poslouchal na hospodářském výboru, kde se o tom diskutovalo – tak je fakt, že rozvoj smartphonů je poměrně rychlý a dneska je vlastní mnoho lidí. Umím si představit i hybridní systém, to znamená, že bychom měli právě tento vzdálený přístup pro občany. To znamená, přihlašovací jméno by bylo třeba číslo občanského průkazu a kód nebo heslo by bylo vyprodukované heslo, které by dostal občan, nebo by si ho zvolil, když by si šel aktivovat ten čip. Ten čip by tam skutečně byl a byl by to takový duplicitní systém. Umím si opravdu představit, že by to tímto způsobem také mohlo fungovat.

To, že jdeme formou čipu, je z toho důvodu, že už v minulosti se nějakým způsobem nastartovaly elektronické občánky s čipem. Nicméně na tom elektronickém občanském průkazu nebylo téměř nic, jenom zaručený elektronický podpis, potažmo tam šel nahrat právě certifikát elektronického bankovnictví.

Chci se zeptat pana ministra, jestli už je dnes jasné, co na tom kontaktním čipu bude vlastně uloženo. Ptal jsem se na to na výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj a tam mi bylo řečeno, že je to vysloveně na nás zákonodárcích, co řekneme, že na tom čipu má být umístěno. Tak teď nevím, jestli to budeme dělat formou zákona, nebo jestli to ministerstvo udělá formou vyhlášky. Jsou dvě varianty. Já bych tohle rád věděl a rád bych věděl, co by na tom čipu mohlo být. Umím si osobně představit, že by tam mohla být moje krevní skupina, zda jsem alergik nebo jestli jsem nějak nemocný. Mně to může osobně zachránit život při nějaké nehodě, pokud třeba orgány státní správy, v tomto případě policie, budou mít čtečku těchto elektronických občanských průkazů, aby se do toho systému mohli dostat. Říkám, vidím to jako jednu z variant. Ale mě opravdu zajímá, zda to budeme řešit zákonem, nebo zda to budeme řešit v tomto případě ministerskou vyhláškou.

Už jsem tady v prvním čtení říkal, že zavádění elektronických občanských průkazů má rub i líc. Výhoda je to, že občan bude moci komunikovat s úřady

vzdáleně, z pohodlí svého domova. Nicméně tou nevýhodou může být právě vznik toho Velkého bratra, toho Big brother, kdy veškerá data o mně, o fyzické osobě, budou kolovat po síti, někde budou uložena, můžou se stát terčem nějakých útoků, protože v tom kyberprostoru hrozí všechno. Chci se zeptat, jakým způsobem je to ošetřeno, zda opravdu Ministerstvo vnitra bude garantovat, že nedojde k úniku těchto dat.

Já tady použiji jeden příměr, který se stal v Německu, kdy ta data unikla a zneužily toho soukromé korporace, například. To je běžné, protože se shromažďují veškerá data. Na druhou stranu když se dneska na ten svět digitalizované společnosti podívám, tak svá data de facto všude dávám k dispozici. Ať to jsou nějaké věrnostní karty, nebo když jdu na nákup, tak nějaké zase jiné karty, slevové karty, tak všude dáváte všanc ve své podstatě jméno, bydliště, datum narození, pořád to koluje po síti. Nicméně stát musí garantovat to, že ta data nebudou zneužitelná a v budoucnu je třeba nedá k dispozici soukromým korporacím. Říkám, příklady ze světa už tady máme. Takže já se tohohle trochu bojím a rád bych věděl, jakým způsobem to bude zabezpečeno, aby ta data nemohla uniknout z toho kyberprostoru. Vím, že se jedná o nelehký úkol, protože těch útoků je poměrně hodně.

Další problém vidím v následující věci. Po spuštění elektronických občanských průkazů, které se předpokládá v roce 2018, budou stále existovat občanské průkazy bez čípu, s čipem, který teď normálně máme, a tedy v tom případě nové elektronické občanské průkazy. Já jsem se dozvěděl, že ti lidé, kteří vlastní v tuto chvíli elektronický občanský průkaz, který je vydáván za 500 korun, je mi absolutně k ničemu, tak jím zadarmo to vymění. Nicméně když já jako uživatel budu chtít a nebudu mít občanský průkaz tento nový, s tím čipem, a budu chtít využívat služeb elektronického občanského průkazu, já přijdu na úřad a řeknu, že bych rád využíval této služby, vymění mi ministerstvo, resp. úřad zdarma starý občanský průkaz za ten nový? Bavím se teď o tom normálně stávajícím občanském průkazu bez čipu. Budu mít platnost těch 10 let, já tam přijdu, řeknu, že teď si budu měnit občanský průkaz někdy v roce 2018, nové občanské průkazy se spustí v polovině roku 2018, a já tam přijdu a řeknu: Vy jste mi dali nový občanský průkaz, protože mi vypršela expirace, a já bych rád využíval právě služeb elektronického občanského průkazu. Budu si muset zaplatit nový občanský průkaz, nebo mi bude dán zdarma? To je opět další alfa a omega, která mě zajímá.

Nyní je tady ještě tzv. vztah elektronických občanských průkazů a elektronických voleb. Nevím, jak dalece by tuto službu občané využívali. Jsou tady nějaké zkušenosti z Estonska, kdy ten Velký bratr tam opravdu je poměrně na vysoké úrovni, ale opravdu nejsem si jistý, zda by to zvedlo volební účast. V tuu chvíli nejsem si tolik jistý. Můj kolega, nějakým způsobem kamarád, dr. Brunclík napsal knihu Elektronické volby, slepá ulička demokracie, kde rozebírájí tyto různé příklady právě elektronických voleb. Ten elektronický občanský průkaz se samozřejmě už prolínal do různých zákonů, např. zákona o ochraně před návykovými látkami, kde jsem právě říkal, že pokud o mně někdo něco chce vědět, kolik jsem si toho koupil přes internet, tak by musely existovat elektronické občanské průkazy právě, aby to bylo monitorováno. Nicméně co je komu do toho, co si já koupím? Takže to je taky další problém, že o mně jako občanovi budou všude kolovat data, resp. budou

shromažďována na jednom centrálním místě, někde, nevím kde, předpokládám možná v Brně nebo na Ministerstvu vnitra, já nevím v tuto chvíli. A můžou být využita právě nebo zneužita. Takže to je další věc, kterou je opravdu potřeba vydiskutovat.

Já samozřejmě nebudu pro zamítnutí tohoto zákona, ani vrácení k dopracování, ani přerušení, cokoliv, já to chci posunout dál tak, abychom samozřejmě diskutovali o té digitalizaci, o digitalizaci státní správy a zavádění nových elektronických občanských průkazů. Byl bych rád, kdybych ty služby mohl využívat, právě, a byl bych taky velice rád, kdyby toho mohli využívat občané, protože jim ušetříme určitým způsobem čas běhání po úřadech. Tady se naplní to sousloví, že konečně začnou úřady obíhat data, a ne občané. To je taky o tom, že snad se tam všichni sjednotí i s různými operačními systémy, které dodnes nejsou jednotné. To se nám ukazuje např. u té fotografie, kdy si nedokážou předat jednu fotku v rámci jednoho úřadu, ať je to u řidičských průkazů a občanských průkazů v tom vztahu, ale to budeme řešit v jiném zákoně možná příští schůzi. Na to tam také poukážu. Nicméně vítám samozřejmě zavádění elektronických občanských průkazů i tu digitalizaci celé státní správy.

To by bylo asi ode mne takhle na úvod vše, a když mě něco napadne, tak se do diskuse určitě ještě přihlásím. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Janu Klánovi. Nyní pan poslanec Ivan Pilný v obecné rozpravě. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Ivan Pilný: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážené kolegyně a kolegové, já už jsem tady uváděl při prvním čtení důvody, proč tenhle zákon je zbytočný. Já se tady pokusím stručně zopakovat a něco k nim ještě přidat, abych neopakoval jenom to, co už jsem tady říkal. Současný stav je takový, že občanky s čipem jsou vydávány za poplatek a nemají žádnou funkčnost. Má je tím pádem také nepatrny zlomek občanů. Stávající agendy státní a veřejné správy umožňují vstup jinými způsoby. Jenom Ministerstvo financí v daňové agendě má tři způsoby identifikace. Jsou to datové schránky pod penalizací, daňové příznáni pod penalizací v datových schránkách, kontrolní hlášení DPH a EET. Všechno jsou úplně jiné způsoby identifikace než občanský průkaz. Důchodový úřad má také jiné způsoby identifikace. Datové schránky, které jsem tady zmínil, jsou u nás velmi málo využívané, jenom na 15 % a jenom na třetinu kapacity, pokud se týká poslanych zpráv. Jsou nejdražší v Evropě, stojí nás 500 mil. korun ročně. Jistě pro komunikaci se státní a veřejnou správou by se daly využít.

V komerční sféře vůbec nepřichází použití občanky s čipem, která ještě navíc vyžaduje čtečku, která v žádném přístroji současném ani novém není a musí se k tomu dokupovat, tak nedovedu si představit, že by internetové bankovnictví, které je zabezpečeno dvěma způsoby, nebo už stávající bezkontaktní karty s čipem, které jsou používány pro zaplacení, včetně, které jsou používány pro hlasování, otevírání dveří jak u auta, tak i u domu, že by se nějakým způsobem tam mohla vůbec promítout nová občanka s čipem.

Ted' ještě k tomu schématu. Po té výměně občanky už budou vydávány jenom občanky s čipem. To se samozřejmě netýká tady už zmíněné skupiny občanů 70+, to jsem třeba já. My si občanky vyměňovat nemusíme vůbec. Takže z toho tito občané, kteří budou přibývat, tuto povinnost samozřejmě nemají. Interval platnosti občanského průkazu je deset let. To znamená, že můžeme předpokládat, že asi po pěti letech bude zhruba polovina lidí mít občanský průkaz s čipem. Aktivace toho čipu není povinná, to znamená, budeme muset přesvědčit aspoň některé z nich nějakými důvody, zatím mě jich moc nenapadá, aby si vůbec ten čip aktivovali. Takže po pěti letech tady bude odhadnuto 20 % lidí, kteří budou mít občanku s čipem s funkčností, která v současné době není známa.

Komerční použití je prakticky vyloučeno, protože další organizace nebudou přizpůsobovat své systémy zastarálé technologii, kterou tato občanka s čipem představuje. Dneska už má zhruba půl miliardy lidí smartphony, kde je identifikace zabezpečena úplně jinak, a pomocí mobilních telefonů budeme mít a máme už teď desítky aplikací. Bezpečná identifikace je tam zajištěna např. otiskem prstu.

Sjednotit systémy veřejné a státní správy bude velmi nákladné, pokud to bude vůbec možné. K těm stamilionům nákladů, které doprovází zavedení občanky, samozřejmě přibudou další náklady na to, aby občanka mohla v těch systémech fungovat. Ostatní pokusy, co zavést do toho čipu, já se o nich krátce zmíním, možná to může být náhrada elektronického podpisu, ale trochu přitažená za vlasy, protože potřebuje tu čtečku. Aby se tam dávaly lékařské údaje – nedovedu si představit lékaře, který by dával transfuzi krve podle toho, co má někdo v občance. To prostě asi pravděpodobně nepůjde stejně tak jako využití zdravotních důvodů. Další údaje, které jsou tam navrhovány, jsou prostě už v registrech. My jsme se tady na posledním zasedání Iniciativy 202020 bavili o tom, že prostě ty údaje jsou v registrech, a duplikovat je na jakýchkoli dalších nosících nedává prostě smysl, protože státní správa je má. My nemusíme nosit řidičský průkaz, my ho musíme mít u sebe, protože to přikazuje zákon. Protože každý policajt má tento údaj přístupný v registru, o tom mě ujistil pan plukovník Lerch.

Takže zavádění takové zastarálé technologie opravdu nemá smysl. Argumentovat Estonskem, které tuto technologii zvolilo před několika lety a vlastně na zelené louce, nedává smysl, protože my jsme už trošku někde jinde.

Další důvod, který přibyl, je to, že Ministerstvo vnitra celkem správně připravuje zákon o elektronické identity. Ten zákon by měl být dopsán do konce února. My jsme se napříč politickým spektrem zavázali na zasedání výboru 202020, kde jsou zastoupeny všechny politické strany, že tento zákon zkusíme urychleně projednat v Poslanecké sněmovně, protože opravdu je nutný. Přijímat zákon o občanských průkazech se zastarálým způsobem identity vyžadující čtečku a kartu s čipem je absurdní. V případě, že ten zákon bude projednán tak, že ta občanka tam vůbec najde nějaké uplatnění, tak potom můžeme o něm samozřejmě uvažovat.

Občanka jako taková samozřejmě ještě nějaký důvod k existenci bude mít, protože na ní jsou údaje pro identifikaci, biometrické údaje a podobně. Ty tam jsou určitě ještě řadu let se budou nějakým způsobem využívat, ale tyto údaje nepotřebují

žádný čip. Nepotřebují občanku s čipem, ty tam prostě už vlastně téměř všichni dneska máme.

Já jsem uvažoval, jak se s tímto zákonem vypořádat, protože moje návrhy na přepracování tohoto zákona byly zamítnuty, dokonce u něj byla zkrácena lhůta. Samozřejmě Poslanecká sněmovna může z jakéhokoliv zákona udělat politikum, ale já jsem se snažil tady mít pouze věcné připomínky a najít cestu, jak tento problém vyřešit.

První, co bych teď chtěl udělat, je to, že podávám návrh na přerušení projednávání tohoto bodu do projednání zákona a přijetí zákona o elektronické identitě. V případě, že tento návrh nebude Sněmovnou přijat, tak potom samozřejmě musíme v podrobné rozpravě navrhnout návrh na zamítnutí tohoto zákona, o kterém se bude hlasovat ve třetím čtení.

Podávám návrh na přerušení tohoto bodu do přijetí zákona o elektronické identifikaci Poslaneckou sněmovnou. Děkuji.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Děkuji, pane poslanče. Váš návrh eviduji jako procedurální, o kterém budeme hned hlasovat. Přivolám kolegy z předsálí. Eviduji žádost o odhlášení. Tímto vás odhlašuji. Ještě chvíliku počkáme, než se ustálí počet hlasujících.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro tento návrh o přerušení tohoto bodu? Kdo je proti tomuto návrhu?

Jedná se o hlasování pořadové číslo 154. Přihlášeno je 105 poslanců, pro 31, proti 41. Tento návrh nebyl přijat.

Budeme pokračovat v obecné rozpravě. Eviduji faktickou poznámku pana poslance Gabala. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Ivan Gabal: Děkuji. Vážený pane premiérující místopředsedo, dámy a pánové, pane ministře, já bych si dovolil vaším prostřednictvím zareagovat na předčečníka. My máme geniální schopnost něco dva nebo tři roky dělat, investovat do toho prachy, a pak se tady sejít a říct ježiš, to je blbost, a zastavíme to. Prostě občanský průkaz je v české společnosti tradiční institut, který prochází modernizací, který používáme a je v řadě úkonů aplikován. Stačí se podívat, co udělaly biometrické pasy s evropským provozem, Schengenem a podobně.

To, že přicházíme pozdě, nebo že jdeme se zpožděním, je výsledkem jiných procesů. Potřebujeme prostě zrychlit, a ne to zastavit. Zastavili jsme to už před čtyřmi roky. Pokud se mě někdo ptá, jak to akcelerovat, tak stačí drobnost. Pojd'me zavést elektronické volby s identifikací občanským průkazem a pořídí si ho strašná spousta lidí a nechá si ho aktivovat. Je prostě nesmysl do něčeho tři roky investovat a pak to zastavit.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Děkuji za dodržení času. S faktickou poznámkou pan poslanec Ivan Pilný.

Poslanec Ivan Pilný: Děkuji za slovo. Pane předsedající, já jsem tady vůbec nezpochybňoval občanky. Na ty jsou vloženy biometrické údaje a říkal jsem jasné, že dávají smysl. To, co jsem zpochybnil, a do toho se nenainvestovalo nic, aspoň pokud, tak úplně zbytečně, to je na občance čip. A pokud se týká elektronických voleb, tak já souhlasím, diskuse tady samozřejmě může probíhat, ale nebezpečí je velmi reálné zejména v tom, jakým způsobem se dá teď na sociálních sítích vyvolat nějaká nálada těsně před volbami, a je to trošku jiný problém, než jak se kdo nějakým způsobem identifikuje. To je diskuse asi úplně o něčem jiném.

Já jsem nezpochybnil vůbec občanku ani biometrické údaje, které na ní jsou. To je a ještě bude, a to jsem říkal, nějakým způsobem využíváno. Já zpochybňuji dodatečné investice – 250 mil. plus další stovky milionů, které se budou lít do zastarálé technologie.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Ještě jedna faktická poznámka, pan poslanec Gabal.

Poslanec Ivan Gabal: Děkuji, pane místopředsedo. Vaším prostřednictvím ke kolegovi Pilnému. Prostě musíte být metodologicky precizní. Z nákladu musíte odečíst přirozenou obměnu občanek. Jestliže říkáte, že budu držet občanky, tak mám nějaké náklady s jejich výměnou. A to, že do toho přistříím za pář korun čip a další infrastrukturu, dobré, to je upgrade. Jestliže řeknu ano, občanky zůstanou a budeme je používat, tak je musíme technologicky upgradovat průběžně. To je jediná metodologie přístupu. Všechno ostatní je blbě.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Už nikdo nebude reagovat. Má ještě někdo zájem vystoupit v obecné rozpravě? Nemá. Já tímto končím obecnou rozpravu. Ptám se na případná závěrečná slova. Pan ministr? Má zájem, prosím.

Ministr vnitra ČR Milan Chovanc: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedající, vážené poslankyně, vážení poslanci, dlužím odpovědi na některé otázky, které tady byly kladeny.

To znamená životnost čipu deset let. To už tady myslím zaznělo, co na čipu bude. Podle nás tam bude certifikát a bude záležet na občanovi, jestli si tam dohraje elektronickou identifikaci, elektronický podpis, jestli tam do budoucna bude identifikace směrem k bance, to je možnost, která je z našeho pohledu otevřená.

K panu kolegovi Pilnému prostřednictvím pana předsedajícího. My si nemyslíme, že tyto dva zákony, o kterých hovořil, jsou v přímém souladu, přímé souvislosti. Nota bene zákon, který přijde do Poslanecké sněmovny, nepřijde dříve než za tři čtyři měsíce. Já jsem teď ještě ověřoval dobu, kdy se dostane na půdu Poslanecké sněmovny. V současné době je v rámci legislativního procesu v Legislativní radě vlády, takže hrubý odhad je minimálně tři měsíce. Ale opravdu si nemyslíme, že je tam přímá souvislost. Proto jsem rád, že jsme bod nepřerušili. Samozřejmě budeme hlasovat ještě o zamítnutí tohoto návrhu.

Já si osobně myslím, že to je krok správným směrem, krok kupředu. Elektronický občanský průkaz bude chráněn PIN kódem. To znamená, občan si potom o systému zabezpečení, o změně tohoto kódu rozhodne sám v rámci možnosti, kterou dostane. Češka – opět si myslíme, že podle garance výrobců životnost může být někde kolem deseti let.

Co se týká výměny, u občanských průkazů, kde není ukončena životnost, pokud se občan rozhodne, že i přesto, že ještě mu občanka platí tři roky, chce novou s čipem, stojí to 200 korun. Pokud tam půjde v době, kdy životnost končí, je to zdarma, stejně tak je to zdarma u lidí, kteří dostávají občanku po dosažení příslušného zákonem daného věku, tedy 15 let. I tam je občanský průkaz s čipem po účinnosti zákona zdarma.

Nevím úplně přesně, jestli jsem řekl všechno, ale doufám, že ano. Takže za nás bych chtěl poprosit, abychom propustili tento zákon do třetího čtení. Pozměňovací návrhy, které jsou připraveny, s větší částí z nich souhlasíme, na mnohých z nich jsme se podíleli spolu s některými poslanci, případně příslušnými výbory. Děkuji.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Také děkuji. Paní zpravodajka má zájem. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Věra Kovářová: Já bych jen konstatovala, že v obecné rozpravě vystoupili tři poslanci a zazněly dvě faktické poznámky od dvou poslanců. Pan poslanec Pilný dal návrh na přerušení, který neprošel, a zároveň avizoval, že v podrobné rozpravě navrhne zamítnutí.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Předtím než zahájím podrobnou rozpravu, dovolte mi přečíst omluvu paní kolegyně Gabriely Peckové, která se omlouvá dne 17. 1. mezi 18. a 19. hodinou z pracovních důvodů.

Zahajuji podrobnou rozpravu. Připomínám, že pozměňovací a jiné návrhy přednesené v podrobné rozpravě musí být vždy odůvodněny. O slovo se přihlásil pan poslanec Pilný. Ať se nebojí, že zmizel z tabule, já jsem ho omylem umákl. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Ivan Pilný: Děkuji za slovo, pane předsedající. Umáčknutí je menší škoda než zamítnutí nějakého návrhu. Je mi velice líto, ale mé argumenty, které byly čistě z hlediska zdravého rozumu, vyslyšeny nebyly, a to už poněkolikáté, takže mně nezbývá, a je to škoda, protože si myslím, že ten zákon má své oprávnění na to, aby se projednával, a teprve po té elektronické identitě, takže mně nezbývá než přednést návrh na zamítnutí tohoto zákona, o kterém se bude hlasovat ve třetím čtení. Zdůvodnění jsem řekl již v obecné rozpravě.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Děkuji, pane poslanče. Váš návrh byl zaevidován, a jak říkáte, bude o něm hlasováno ve třetím čtení. Neeviduji žádnou faktickou poznámku ani další přihlášku do podrobné rozpravy, takže podrobnou rozpravu končím. Ptám se, má předkladatel nebo paní zpravodajka zájem o závěrečné

slovo. Nemá, takže tímto končím druhé čtení tohoto návrhu a můžeme přejít k dalšímu bodu jednání.

Dalším bodem je bod

11.

**Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 365/2000 Sb.,
o informačních systémech veřejné správy a o změně některých
dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 181/2014 Sb.,
o kybernetické bezpečnosti a o změně souvisejících zákonů
(zákon o kybernetické bezpečnosti), a některé další zákony
/sněmovní tisk 852/ - druhé čtení**

Z pověření vlády předloží návrh zákona a uvede jej ministr vnitra Milan Chovanec. Prosím, pane ministře, ujměte se slova. Pan ministr nemá zájem na uvedení.

Takže návrh jsme v prvním čtení přikázali k projednání výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj jako výboru garančnímu, dále byl tisk přikázán hospodářskému výboru. Usnesení výboru byla doručena jako sněmovní tisky 852/1 až 3. Prosím, aby se slova ujala zpravodajka výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj poslankyně Věra Kovářová, informovala nás o projednání návrhu ve výboru a případné pozměňovací návrhy odůvodnila. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Věra Kovářová: Děkuji. Dovolte, abych vás seznámila s usnesením výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj, který konstatoval, že

- a) doporučuje Poslanecké sněmovně sněmovní tisk 852 projednat a schválit ve znění přijatých pozměňovacích návrhů – tímto bych si vás dovolila odkázat na sněmovní tisk 852/2;
- b) zmocnuje zpravodaje výboru, aby s usnesením výboru seznámil Poslaneckou sněmovnu;
- c) povídá předsedkyni výboru, aby usnesení zaslala předsedovi Poslanecké sněmovny.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Děkuji, paní poslankyně. Nyní prosím zpravodaje hospodářského výboru pana poslance Jiřího Valentu, aby se ujal slova a informoval nás o projednání návrhu ve výboru a případné pozměňovací návrhy odůvodnil.

Poslanec Jiří Valenta: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Dámy a pánové, usnesení hospodářského výboru je velice stručné. Hospodářský výbor Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky po vyslechnutí úvodního slova náměstka ministra vnitra Jaroslava Strouhala, zpravodajské zprávě poslance Jiřího Valentu, po obecné rozpravě na návrh předkladatele a autora – to zdůrazňují – pozměňovacího

návrhu poslance Martina Novotného přerušuje projednávání sněmovního tisku 852. Toť vše.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Otevíram obecnou rozpravu, do které se přihlásili poslanci – jako první pan poslanec Pilný. Prosím, pane poslanče, máte slovo. Připraví se pan poslanec Novotný.

Poslanec Ivan Pilný: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážené kolegyně a kolegové, opravdu teď nebudu zlobit. Připravil jsem pozměňovací návrh, který bohužel nemohl projednat hospodářský výbor, protože ho v té době ještě prověrovala legislativa. Jedná se o velmi drobnou úpravu a já ji tady celou přečtu, protože je velmi krátká.

A to sice za část třetí se vkládá nová část čtvrtá, která zní: Změna zákona o majetku České republiky a jejím vystupování v právních vztazích. V § 14a odst. 1 zákona číslo 319/2000 Sb., o majetku České republiky a jejím vystupování v právních vztazích, ve znění zákona číslo 51/2016 Sb., se věta první nahrazuje větou: Zřizuje se centrální registr administrativních budov, jehož správcem a provozovatelem je úřad.

Důvod je jednoduchý, protože Úřad pro zastupování státu ve věcech majetkových je správcem informačního systému majetku státu, což je významný informační systém podle vyhlášky 317/2014, o významných informačních systémech. To znamená, že toto není nic jiného než reakce na to, že v tomto zákoně se mění definice správce a provozovatele informačních systémů veřejné správy, takže je to jen legislativně technická reakce na to opatření v zákoně, které určuje novou roli správcům a provozovatelům informačního systému veřejné správy.

V podrobné rozpravě se potom přihlásím k tomu pozměňovacímu návrhu, který je samozřejmě uložen jako sněmovní tisk.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Děkuji a poprosím o slovo pana poslance Martina Novotného.

Poslanec Martin Novotný: Vážený pane předsedající, kolegyně a kolegové, jak už ostatně tady zaznělo ve zprávě zpravodaje, jsem autorem pozměňovacího návrhu, který se týká téhle složité materie popisující práva a povinnosti provozovatelů informačních systémů, nejrůznějších dalších hráčů, kteří se na tomto poli pohybují, samozřejmě orgánů veřejné správy atd. Kolem tohoto návrhu vznikla rozsáhlá debata v odborné veřejnosti. Jedním z takových nositelů nejrůznějších návrhů a názorů v této oblasti je třeba i ICT Unie. Pokusil jsem ty technicistní, a proto to moje vystoupení bude takové studené a technicistní, návrhy zpracovat do pozměňovacího návrhu, který najdete ve sněmovních dokumentech pod číslem 5548. Protože je mou povinností, než se v podrobné rozpravě k tomuto návrhu formálně přihlásím, zároveň i odůvodnit jednotlivé návrhy, tak si dovolím, pokud možno co nejstručněji v mezích téhle složité materie, jednotlivé pozměňovací návrhy zdůvodnit.

Pokud jde o první část toho sněmovního dokumentu 5548, v tom návrhu dochází ke konkrétnímu zmocnění Ministerstva vnitra k vydání prováděcího právního

předpisu, kterým budou stanoveny standardy pro správu a provoz provozních informačních systémů, které jsou uvedeny v § 1 odst. 4 onoho návrhu.

Druhá část mého pozměňovacího návrhu obsahuje doplnění povinnosti pro Ministerstvo vnitra, aby k veřejné konzultaci a zveřejňování návrhů docházelo nejen u metodických pokynů, ale také u vydávaných standardů pro provozní informační systémy uvedené v onom již výše zmíněném paragrafu a odstavci, § 1 odst. 4.

Třetí část toho návrhu zpřesňuje pojmovigii, je to tedy primárně návrh týkající se upřesnění definice pojmu "produkt", se kterým tento návrh zákona pracuje, tak, aby bylo zřejmé, v jaké míře konkrétnosti či obecnosti tento pojem je v zákoně používán. Jde o to, aby šlo o produkt určitých vlastností, nikoli o konkrétní výrobek, to je ten jeden konkrétní produkt.

Pokud jde o čtvrtou část toho návrhu, dochází v něm k úpravě, která znamená vypuštění výjimky, na základě které nemusel orgán veřejné správy zajišťovat vzájemné provazby, což je jedna z nejdůležitějších věcí u informačních systémů, které jsou uvedeny v § 1 odst. 4, na jiné informační systémy veřejné správy. S ohledem na skutečnost, že dlouhodobě dochází ke snaze o integraci těchto provozních informačních systémů a objevují se tam nejrůznější problémy, na základě kterých nelze zajistit vymáhání dodržování standardu pro provoz a správu informačních systémů, nedochází pak k výměně dat přes stanovená referenční rozhraní, navrhuje se vypustit tuto výjimku, a zachovat tedy naopak povinnost příslušného orgánu, aby tyto vazby v rámci referenčního rozhraní byly zajištěny.

Pátá část upřesňuje povinnosti a práva, která se týkají likvidace dat nebo kopíí dat a provozních údajů, k čemuž je nově povinen provozovatel informačního systému veřejné správy. Jde tady opět o pojmové upřesnění. Nebudu vás zatěžovat přesným výkladem, ale to pojmové upřesnění najdete v příslušném sněmovním dokumentu.

V šesté a sedmém části mého pozměňovacího návrhu dochází ke zmocnění pro Ministerstvo vnitra, případně Národní bezpečnostní úřad. Jde o to, aby vedle vyhlášky ke stanovení referenčního rozhraní vydalo Ministerstvo vnitra i vyhlášku ke stanovení standardu pro vybrané provozné informační systémy, a pokud jde o zmocnění pro NBÚ, aby v dohodě s ministerstvem vydal Národní bezpečnostní úřad vyhlášku o způsobu likvidace dat, jejich kopíí a dalších věcech.

Pokud jde o osmou část, tam jde o nepřevoditelnost osobních a majetkových autorských práv.

V bodu 9 jde o zpřesnění původně navrhovaného textu v návrhu, který teď projednáváme, kde je výslově uvedeno, že provozovatel systému, který nebude tento systém nadále provozovat, předá správci systému data nebo kopie dat, provozní údaje a informace v jimi dohodnutém formátu. Je tam upřesnění, jak to s tím formátem je, a upřesnění, jak je tato operace předávání dat ekonomicky zajištěna, tj. jaké jsou případné nároky na vynaložené náklady.

Už se blížím ke konci tohoto technického zdůvodnění. V desáté části mého pozměňovacího návrhu se hovoří s ohledem na postavení správce systému o tom, aby byly povinnosti tímto zákonem ukládány primárně tomuto subjektu, a teprve až v okamžiku, kdy je správce systému nečinný, lze fakultativně přenášet nové povinnosti na provozovatele systému. Jde tedy o dva typy subjektů – správců a

provozovatelů – a ten návrh upřesňuje, kdo je první na řadě z hlediska povinností a jak se postupuje dále.

V další části jde o změnu textace právní úpravy tak, že rozsah povinností provozovatele systému se vztahuje nově i na předávání dat, jejich kopí a provozních údajů, zpřesňují se dále formulačně i ustanovení o uložení sankcí.

A konečně poslední část pozměňovacího návrhu se týká předvídatelnosti práv jak pro správce, tak i pro provozovatele a týká se založení právního titulu pro provozovatele pro úhradu reálně vzniklých nákladů.

Předpokládám, že tento technicistní popis vás bezmála uspal. Měl jsem povinnost ho tady uvést, abych se potom mohl k pozměňovacímu návrhu přihlásit čistě formálně v podrobné rozpravě. Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji. Na řadě jako řádně přihlášený další je pan poslanec Hovorka.

Poslanec Ludvík Hovorka: Vážený pane místopředsedo, děkuji za slovo. Vážení páni ministři, paní poslankyně, páni poslanci, já bych zde rád zdůraznil, že to, co tady projednáváme, znamená poměrně významnou změnu, protože dochází ke změně odpovědnosti. Zákon se vztahuje jenom na informační systémy veřejné správy spravované státními orgány, jsou to informační systémy státní správy. Rozdíl mezi běžným informačním systémem a informačním systémem veřejné správy tkví v účelu, to znamená výkonu informační činnosti pro účely veřejné správy, resp. plnění veřejných úkolů. Dále kompetence Ministerstva vnitra v přípravě nebo koordinaci nadrezortních a nadnárodních projektů informačních systémů veřejné správy omezují na ty informační systémy veřejné správy určené k výkonu státní správy, to znamená, které budou v případě územních samosprávných celků užívány pouze k podpoře výkonu přenesené působnosti. Znamená to, že v § 4 ministerstvo jako orgán dohledu pro informační systémy bude jenom pro určené informační systémy pro účely výkonu státní správy.

Je zřejmé, že široká odpovědnost za všechno a nakonec případně za nic nebyla dlouhodobě udržitelná, rozvoj eGovernmentu je nezadržitelný a objem agend v systému státní správy trvale roste. Stát tedy ponese do budoucna odpovědnost jen za státní správu. Povinnost řádné registrace agendy pro veřejnou správu a její atestace je zachována. Zvýšil se dohled nad sdílením dat prostřednictvím referenčního rozhraní. To slouží k propojení informačních systémů veřejné správy mimo jiné i s informačními systémy, které nejsou informačními systémy veřejné správy.

A nyní, proč to říkám? Protože my jsme tady v minulém roce velmi bouřlivě projednávali sněmovní tisk 614, to byla novela zákona o zdravotních službách, kde se zakotvoval mj. národní zdravotnický informační systém, a vždy nám bylo předkládáno, že to je informační systém státní správy. Takže abyste věděli, podle tohoto zákona národní zdravotnický informační systém není určen pro výkon státní správy, a nebude tudíž odpovědností Ministerstva vnitra. Takže velmi citlivé údaje, které je možné získávat podle tohoto zákona, nebudou pod kontrolou Ministerstva vnitra. Říkám to z toho důvodu, že jsem tady dlouze uváděl výhrady k té novele

zákona – sněmovní tisk 614 –, a tudíž mé obavy se do značné míry naplňují, protože velmi citlivé údaje takto vlastně nebudou pod kontrolou Ministerstva vnitra. A ostatně, jak vyšlo najevo, tak ani v zásadě příprava národního zdravotnického informačního systému nebyla ani konzultována, ačkoliv to byla povinnost každého zřizovatele informačního systému toto projednat s útvarem hlavního architekta při Ministerstvu vnitra. Pak teprve následně při projednávání tohoto zákona došlo k určitým konzultacím mezi Ministerstvem zdravotnictví případně ÚZISem a Ministerstvem vnitra.

To jsem považoval za důležité vám sdělit a děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Děkuji, pane poslanče. Neeviduji žádnou přihlášku k faktické poznámce ani přihlášku do rozpravy. Ptám se, má ještě někdo zájem o vystoupení? Nemá. Končím obecnou rozpravu. Ptám se pana ministra nebo paní zpravodajky, zda mají zájem o závěrečné slovo. Zdá se, že nemají. Paní zpravodajko, máte zájem o závěrečné slovo po obecné rozpravě? Ne.

Takže zahajuji podrobnou rozpravu. Připomínám, že pozměňovací a jiné návrhy přednesené v podrobné rozpravě musí být vždy odůvodněny. O slovo v podrobné rozpravě se přihlásili poslanci v pořadí: nejdříve pan poslanec Pilný, připraví se pan poslanec Stupčuk.

Poslanec Ivan Pilný: Děkuji za slovo, pane předsedající. Já se přihlašuji tedy k avizovanému pozměňovacímu návrhu, který je uložen pod sněmovním tiskem 5427. Zdůvodnění jsem přednesl v obecné rozpravě. Děkuji.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Já také děkuji. Pan poslanec Štěpán Stupčuk a připraví se pan poslanec Novotný.

Poslanec Štěpán Stupčuk: Dobrý den, vážené kolegyně, kolegové, vážený pane předsedající, já bych se chtěl přihlásit ke svému pozměňovacímu návrhu, který jsem vložil do systému pod číslem 5546. Děkuji.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Pan poslanec Novotný.

Poslanec Martin Novotný: Vážený pane předsedající, kolegyně a kolegové, jak již jsem avizoval v obecné rozpravě, hlásím se v tuto chvíli k pozměňovacímu návrhu obsaženému ve sněmovním dokumentu číslo 5548 s tím, že v obecné rozpravě jsem podrobně zdůvodnil jednotlivé části tohoto pozměňovacího návrhu.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Ano, děkuji. Ptám se, zda má ještě někdo zájem o vystoupení v podrobné rozpravě. Nemá. Končím podrobnou rozpravu. Ptám se pana ministra, zda má zájem o závěrečné slovo. Nemá. Paní zpravodajka? Má zájem o závěrečné slovo. Prosím.

Poslankyně Věra Kovářová: Já bych jen konstatovala, že v podrobné rozpravě se přihlásili tři poslanci ke svým pozměňovacím návrhům a nepadl návrh na zamítnutí, což bylo překvapení.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Já děkuji a vzhledem k tomu, že nepadl ani žádný další návrh, končím druhé čtení tohoto návrhu a končím také tento bod.

Přistoupíme k projednání dalšího bodu a tím je

33.

**Senátní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 234/2014 Sb.,
o státní službě, ve znění pozdějších předpisů
/sněmovní tisk 798/ - druhé čtení**

Z pověření Senátu předloží návrh a uvede jej senátor pan Jiří Oberfalzer. Případně je zde... ano, máme pana senátora přítomného. Takže prosím, pane senátoře, ujměte se slova.

Senátor Jiří Oberfalzer: Dámy a pánové, pokusím se být stručný. Původní impulz k tomu návrhu spočíval v tom, že zákon o státní službě neumožňuje výjimku z požadavku na vzdělání pro nejnižší kategorie státních zaměstnanců, konkrétně referenty a odborné referenty. Zatímco u všech ostatních kategorií prominuté je vzdělání, byť může, to znamená počínaje radou až ministerským radou a dalšími stupni.

Podal jsem jednoduchý návrh, aby se výjimka mohla vztahovat i na tyto nejnižší pozice. Samozřejmě všechno jenom se souhlasem nadřízených. To však pracovníci Ministerstva vnitra, zejména pan náměstek Postránecký nevítal z toho důvodu, že by tato výjimka měla vlastně trvalou povahu. Proto přišel s návrhem, aby se těmto lidem prodloužilo období na obstarání povinného vzdělání o pět let. Tím pádem by nebylo nutné, aby zaměstnanci, kteří nesplňují tuto podmínu, bezprostředně po rozhodujícím datu 30. červnu tohoto roku opustili výkon ve státní správě. Přineslo by to značné potíže mnoha úřadům, jak Finanční správě, tak katastrálním úřadům a zejména sociálnímu zabezpečení. Tam se jedná dokonce o několik set lidí.

Pan náměstek přišel tedy s protinávrhem, který Senát schválil. Zde ve výborech jsem pochodoval, řekl bych, s porozuměním k tomuto návrhu. A zejména v ústavněprávním výboru byla ještě přijata úprava, která zmírňuje toto opatření, a sice že bere ohled na věk a délku praxe jednotlivého zaměstnance. Je tedy v pozměňovacích návrzích řešení, že by se povinnost obstarat si dodatečně vzdělání, buď střední s výučním listem, anebo s maturitou, nevztahovala na zaměstnance starší padesáti let s délkou praxe nejméně dvacet let. Čili řekněme u věkových kategorií, kde už by to trošku působilo absurdně.

Ústavněprávní výbor přijal celou řadu pozměňovacích návrhů, které už pocházejí z dílny Ministerstva práce a sociálních věcí a Ministerstva vnitra. Já k těmto návrhům

mám v zásadě příznivý vztah a myslím si, že když je podpoříte, tak to v Senátu nezpůsobí žádný problém a budou akceptovány.

Tolik z mé strany a poprosím o podporu.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji, pane senátore za předložení vašeho návrhu. Návrh jsme v prvném čtení přikázali k projednání ústavněprávnímu výboru jako výboru garančnímu. Dále byl tisk přikázán výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj, hospodářskému výboru a výboru pro sociální politiku. Usnesení výboru byla doručena jako sněmovní tisky 798/2 až 7.

Prosím, aby se slova ujal zpravodaj ústavněprávního výboru poslanec Jeroným Tejc, informoval nás o projednání návrhu ve výboru a případné pozměňovací návrhy odůvodnil. Děkuji.

Poslanec Jeroným Tejc: Vážený pane místopředsedo, vážené dámy a páновé, na začátku bych chtěl poděkovat jak zástupci předkladatelů panu senátoru Oberfalzerovi, tak všem kolegům ve výboru, tak i zástupcům Ministerstva vnitra, kteří se účastnili tohoto projednávání, za věcnou debatu a především za to, že jsme byli schopni dosáhnout konsenzu na tom, že teď ze služebního zákona neučeláme trhací kalendář. To znamená, to základní pravidlo, které jsme si stanovili, je, že všechny pozměňovací návrhy byly konzultovány s Ministerstvem vnitra, s jejich legislativou, a současně jsme se snažili najít maximálně shodu ve výboru tak, aby tyto změny nebyly prohlasovány jedním hlasem na ose koalice – opozice. A myslím si, že se výsledek v tom slova smyslu povedl. To znamená, že ty návrhy jsou nejenom racionální, ale i obhajitelné.

Jak už uvedl pan senátor, hlavní účel podání návrhu zákona byla snaha o úlevu těm, kteří nespĺňovali kvalifikační podmínky vzdělávání na určitém stupni pro vstup do státní služby, a to přesto, že tito lidé v tom konkrétním místě obvykle pracují deset dvacet let, mnohdy déle, mají zkušenosť, nejsou s nimi žádné problémy a jen v uvozovkách formálně nesplňují tuto podmíanku vzdělání.

Chtěl bych zdůraznit, že jde o podmíanku dosaženého stupně vzdělání. Nejde o to, že by se těmto daným jednotlivým úředníkům umožnilo nevzdělávat se a že by snad nemuseli například procházet povinnými školeními, vzdělávat se, což samozřejmě nejen že museli, ale budou muset i nadále. Vycházíme také z toho, a myslím, že je potřeba to zmínit, že bohužel, a říkám dvakrát bohužel, kvalita vzdělání v České republice v těch posledních letech upadá a mnohdy lze říct, že dnešní některé vysokoškolské tituly z některých škol, a zdůrazňuji některých, nedosahují úrovně maturitní zkoušky před dvaceti třiceti lety. Toho bychom si myslí měli být také vědomi. A bylo by zřejmě nejen zbytečné, ale také neefektivní, abychom úředníky a úřednice, kteří velmi dobře zvládají svou práci, nejsou s nimi problémy, nutili, aby teď podstupovali školu, která... Případně opouštěli to konkrétní místo, státní službu jen proto, že by formálně měli splňovat určitou podmíanku, která navíc mnohdy nemusí být ku prospěchu, protože zákon stanoví podmíanku určitého stupně vzdělání, ale neříká, že to má být vzdělání v oboru. To znamená, například na finančním úřadě by postačilo, kdyby si daná osoba doplnila vzdělání zahradníka, ale nevím, jestli je to

samo o sobě garance toho, že práci úředníka finančního úřadu bude vykonávat o to lépe. I když určitě je to chvályhodné a určitě by měla větší přehled o tom, jak tento obor funguje.

Chtěl bych zdůraznit, že jsme se tedy shodli na tom, že není ale možné dávat bezbřehé výjimky. To znamená říci, že ten, kdo už je ve státní službě, nemusí splňovat podmínu vzdělání. A jak už tady bylo řečeno, pro lidi nad padesát let, pokud mají více než dvacetiletou praxi, vykonávající ve správním úřadu, úřadu obce nebo krajském úřadu, by tato podmínka mohla být odpuštěna. Pro ty ostatní by samozřejmě platila, protože jak už bylo řečeno, není důvod, aby někdo, komu je třicet let, nesplňující podmínu vzdělání, dostal dopředu možnost být tedy z této povinnosti vyňat.

A bylo tady hovořeno o tom, že ústavněprávní výbor projednal a také podpořil řadu pozměňovacích návrhů. Začnu tím, který nepodpořil. Byla úvaha o tom, že tam, kde například proběhne třikrát neúspěšně výběrové řízení, by bylo možné poskytnout náborový příspěvek až do výše 100 tis. korun. Tuto věc výbor nepodpořil. Není součástí pozměňovacích návrhů a je otázkou, zda se objeví, nebo neobjeví ve druhém čtení.

Pak jsou věci, které podle našeho názoru jednoznačně ulehčí fungování jak úřadu, tak především např. žadatelů o vstup do výběrového řízení. Dnes takový žadatel musí projít zdravotní prohlídkou, doložit to a neustále tento doklad předkládat v každém výběrovém řízení přesto, že není vybrán. Nově by podával čestné prohlášení a tou prohlídkou by procházel a dokládal by až ve chvíli, kdy bude vybrán. Tedy má to nějaký racionální základ. Stejně tak není nutné, aby například pokud je 50 nebo 60 žadatelů o konkrétní místo ve výběrovém řízení, všichni procházel, tak jak je dnes nařízeno, ústním pohovorem. Bude možné, aby v případě, že uchazečů bude více než deset, proběhla písemná zkouška a potom nejméně s pěti, těmi nejúspěšnějšími, byl proveden ústní pohovor.

Jsme si vědomi toho, že je třeba řešit otázku lékařské posudkové služby. Pokud by platilo omezení 70 let věku, pak v roce 2017 až třetina lékařů této lékařské posudkové služby by nesplňovala tuto podmínu, to znamená, že by bylo nutné je nahradit a je otázkou, zda by se to tak rychle povedlo.

Upravují se služební průkazy tak, aby mohly obsahovat čip a mohly sloužit například jako vstupy do budov.

Řeší se otázka lhůty pro podávání žádostí do výběrových řízení, která musí být minimálně desetidenní.

Také jsme rozhodli o tom, že v mimořádně složitých případech je možné obsadit služební místo dočasně podle zákoníku práce, nikoliv podle služebního zákona, nejvýše však na šest měsíců a nikoli u představených, to znamená například u řadových referentů.

Pozměňovacích návrhů je poměrně hodně, ale protože už jsem mluvil dlouho, dovolil bych si odkázat na tisk výboru ze dne 12. ledna 2017, usnesení č. 278 ze 79. schůze, kdy výbor doporučil projednat tento tisk a příjal k němu pozměňovací návrhy, z nichž jsem většinu stručně okomentoval. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Děkuji panu zpravodajovi. Teď se s tím musíme nějak vypořádat. Jako další by se měl ujmout slova zpravodaj výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj pan poslanec Bendl, já ho tady ale nikde nevidím. Nevidím ani zpravodaje hospodářského výboru pana Michala Kučera. Tak jestli mě slyší a jsou v budově, prosím je do sálu. Já bych poprosil o informaci o projednání ve výboru paní zpravodajku výboru pro sociální politiku, poslankyni Radku Maxovou, aby se ujala slova a informovala nás o projednání návrhu a případně odůvodnila pozměňující návrhy.

Poslankyně Radka Maxová: Děkuji, pane předsedající. Na své 48. schůzi výbor pro sociální politiku dne 15. prosince 2016 projednal tuto novelu zákona o státní službě, a to z toho důvodu, že víme o tom, že Ministerstvo práce a sociálních věcí bude předkládat pozměňující návrh, nebo bude zpracován do komplexního pozměňujícího návrhu z ústavněprávního výboru ohledně prodloužení věku lékařů lékařské posudkové služby.

Po odůvodnění předkladatele, pana senátora Jiřího Oberfalzera, zpravodajské zprávě Radky Maxové a po rozpravě výbor pro sociální politiku Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky za prvé doporučuje Poslanecké sněmovně, aby vyslovila souhlas se senátním návrhem, kterým se mění zákon č. 204/2014 Sb., o státní službě, ve znění pozdějších předpisů; za druhé zmocňuje zpravodajku výboru, aby se stanoviskem výboru seznámila schůzí Poslanecké sněmovny a ve spolupráci s legislativním odborem Kanceláře Poslanecké sněmovny provedla příslušné legislativně technické úpravy; za třetí – požádali jsme pana náměstka pro státní službu Josefa Postráneckého, aby poslancům výboru předložil do třiceti dnů stanovisko k možnosti využívání smluvních lékařů v lékařské posudkové službě včetně administrativního a finančního zajištění.

To je usnesení výboru pro sociální politiku.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Děkuji paní zpravodajce. Prosím, aby se role zpravodaje výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj ujal pan poslanec Václav Horáček. Děkuji.

Poslanec Václav Horáček: Děkuji, pane předsedající. Vážené dámy, vážení pánové, dovolte mi, abych vás seznámil s usnesením výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj:

Výbor pro veřejnou správu a regionální rozvoj na své 50. schůzi po odůvodnění panem senátorem Jiřím Oberfalzerem, po zpravodajské zprávě poslance Ing. Petru Bendlu a po rozpravě

a) doporučuje Poslanecké sněmovně sněmovní tisk 798 projednat a schválit v předloženém znění;

b) zmocňuje zpravodaje výboru, aby s usnesením seznámil Poslaneckou sněmovnu;

c) pověřuje předsedkyni výboru, aby usnesení zaslala předsedovi Poslanecké sněmovny.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Děkuji, pane zpravodaji. Prosím předsedu hospodářského výboru pana poslance Ivana Pilného, aby se ujal role zpravodaje k tomuto tisku. Děkuji.

Poslanec Ivan Pilný: Děkuji za slovo. Pane předsedající, usnesení hospodářského výboru ze dne 14. prosince 2016 zní:

Hospodářský výbor Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky po vyslechnutí úvodního slova senátora Jiřího Oberfälzera, zpravodajské zprávě poslance Michala Kučery a po obecné a podrobné rozpravě

I. požaduje současný stav projednávání novely zákona č. 234/2014 za neuspokojivý zejména ve vztahu k otevřeným výběrovým řízením a nesystémovému poskytování výjimek v rámci tohoto zákona;

II. pověřuje zpravodaje výboru, aby na schůzi Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky přednesl zprávu o výsledcích projednávání tohoto návrhu zákona v hospodářském výboru;

III. pověřuje předsedu výboru, aby předložil toto usnesení předsedovi Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky.

To je usnesení hospodářského výboru.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Děkuji, pane poslanče. Otevím obecnou rozpravu, do které se jako první přihlásil pan poslanec Jan Klán. Pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jan Klán: Děkuji za slovo. Hezký podvečer, vážený pane místopředsedo, vládo, dámy a pánové, vážený pane senátore. Dovolte mi celkově několik poznamének ke zde projednávané novele zákona o státní službě.

Já tomuto zákonu říkám zákon pro výjimku. Výjimka, další výjimka, kolikátá výjimka ještě přijde, nevím. My postupně hasíme jednotlivá dílčí ohniska vzniku požárů. Mrzí mě, že garant státní služby, Ministerstvo vnitra, za ten rok, co už nějakým způsobem funguje zákon o státní službě, nepřišel s nějakou komplexní novelou, která by řešila dílčí problémy. Místo toho sem doplula novela ze Senátu, a jak už v prvním čtení bylo řečeno, tak přijde mnoho pozměňovacích návrhů.

Já jsem si jednotlivé pozměňovací návrhy s sebou vzal. S panem zpravodajem jsme je konzultovali, nicméně změny potvrzují, že schválený zákon o státní službě byl nekvalitně připraven v roce 2013, 2014. Jak ten vývoj postupně šel, byl nekvalitně připraven. Poslanecký návrh, poté co se to všechno tady všelijak motalo, až to došlo do takové fáze, kdy to bylo schváleno ať pod jakýmkoliv tlakem pravicové opozice, kdy si vymohla, že prostě státní tajemník bude pod Ministerstvem vnitra, nebude generální ředitelství státní služby. To na úvod.

Kvalitu samotného zákona lze tedy přirovnat k pořízení kabátu s mnoha dírami, které se postupně záplatují právě těmito pozměňovacími návrhy, a děláme jednu výjimku, druhou výjimku, třetí výjimku. Pak přijde další. Jsem zvědav, která ministerstva přijdou, že chtějí nějakou další výjimku.

Já bych se ani nedivil, dámy a páновé, kdyby příští politická garnitura, která vzejde z letošních nových voleb do Poslanecké sněmovny, ten zákon zrušila. On je ji na obtíž, protože nemůže v podstatě měnit veškeré úředníky ve svých ministerstvech. Je to problém.

Souhlasím samozřejmě s výběrovými řízeními, že tam nastal nějaký problém. To je samozřejmě třeba upravit, s tím souhlasím.

Nicméně mám tady dotaz na pana zpravodaje, kdy v pozměňovacím návrhu, který byl přijat v ústavněprávním výboru – teď nevím, ve kterém to přesně je. Myslím, že to je § 11. Mám dotaz, proč se posiluje role personálního ředitele sekce pro státní službu na úkor státního tajemníka. Já bych jenom chtěl znát odpověď. Nechci si tady hrát na nějaké spekulace, ale rád bych se na to zeptal.

Pan zpravodaj tady mluvil o náborovém příspěvku. Já jsem se ostře postavil proti státnímu příspěvku, proti náborovému příspěvku, protože podle mého názoru by byl silně diskriminační, protože někdo by ho měl a jiní by ho neměli, protože by ho neměli určený. Z toho důvodu jsem nechtěl, aby byl v tom pozměňovacím návrhu, který by vzešel z ústavněprávního výboru.

S jinými pozměňovacími návrhy jsme neměli problém. Nemám problém ani s tím, že dokonce bude ta výjimka ze vzdělávání, že ten, kdo dosáhl věku 50 let, bude mít výjimku, když pracoval nejdéle 20 let na nějakém správním úřadu nebo v Evropské unii. Jak už tady řekl pan poslanec Tejc, tak některé vysokoškolské tituly jsou v současnosti poměrně devalvovány, kdy například bakalářské stupně se rovnají maturitní zkoušce. On na výboru říkal, že maturitní zkouška před nějakými 15 lety se rovnala například bakalářské zkoušce, což je de facto pravda.

Já si pamatuji, když jsem maturoval já v roce 2002, ta úroveň maturitní zkoušky byla úplně jiná, než je v současnosti. Takže ta bakalářská zkouška právě nahrazuje poměrně dost často maturanty. A je to škoda, protože se dostáváme do takového bludného kruhu, kdy plodíme mnoho vysokoškolských studentů a vysokoškoláků bakalářských stupňů a my potom nevíme, kam s nimi. Takže já nemám problém opravdu s tou výjimkou 50 let – 20 let. Já s tím souhlasím. I když jsem pro ten zákon nehlasoval. Podotýkám, že když se ten zákon tvořil, tak my jsme ho nepodporovali právě z těch důvodů, že jsme tušili, že přijde mnoho problémů. Protože ten zákon byl opravdu rychle schvalován a pod tlakem, ať už kohokoliv v té době.

Pokud se podívám na ty výjimky, už jsme tady řešili výjimku pro velvyslance. My jsme s tím samozřejmě měli trošku problém, když se tam narušovala ta zákonní věková hranice 70 let, tak tam došlo k té výjimce. Já čekám na to, kdy sem přijde další výjimka, aby se ten věk úplně zrušil, protože pro některé lidi je asi poměrně překážkou.

Pokud jde o ty posudkové lékaře, tak samozřejmě chápou Senát, že jde tou cestou, aby se zabránilo tomu požáru ve státní službě. Já jsem mluvil i s panem Postráneckým, takže rozumím i této výjimce. Ale všechno je to nekoncepční. My

tady řešíme nekoncepčně ty věci, protože je nějaký zákon a my do něj budeme furt vsouvat nějakou výjimku. Jednu, druhou, třetí, už jsem to tady říkal. Takže opět narázíme na ten věk 70 let.

A v tom zákoně je plno dalších věcí, například výjimka z předpokladu vzdělávání. Je to ten poslední paragraf ve služebním zákoně, který popírá ten celý služební zákon. Když jsem se ptal ve výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj, kolik úředníků požádalo o výjimku, nějaká čísla máme. Takže implementace služebního zákona je poměrně problematická.

Já jsem čekal, že samozřejmě přijde více výjimek. Já teď nevím, co je v pozměňovacích návrzích, které budou kolegyně a kolegové načítat. Doufám, že tam nebude náborový příspěvek, protože já jsem opravdu proti němu, protože je diskriminační a jde proti ideji odbornosti. Vy na ten náborový příspěvek nenaberete odborníky, ale naopak ty, co toho moc nevědí a neznají. Takže se půjde opačnou cestou. Prostě naberou se nevzdělanci, řeknu to na rovinu. Já se tohoto bojím proto, že je ten náborový příspěvek diskriminační. Proto nebudeme tento náborový příspěvek podporovat, pokud bude načten v nějakém pozměňovacím návrhu, to tady říkám dopředu.

Zároveň říkám, že my ten zákon v té konečné fázi asi podpoříme, i když jsme pro původní verzi nehlásovali. Jde o to, aby státní správu nezachvátil požár, protože těch problémů, které se vyskytují na jednotlivých ministerstvech, je mnoho a já opravdu čekám na to, že přijde další ministerstvo, ať je to Ministerstvo práce a sociálních věcí, které přišlo s posudkovými lékaři, nebo přijde, já nevím, pan ministr Brabec, že chce nějakou výjimku, už jsme tady řešili kdysi rozpor státní služba a Státní inspekce životního prostředí. Myslím, že jsme tady už řešili také problémy ve výběrových řízeních. Vždycky se něco najde a něco se objeví. Proto bych apeloval na Ministerstvo vnitra, aby připravilo – nevím, jestli se to stihne tohle volební období nebo příští volební období – opravdu komplexní novelu ke státní službě, která bude reprezentovat všechny problémy, které v době implementace tohoto roku nastanou.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Já vám také děkuji, pane poslanče. S přihláškou do rozpravy se hlásí s přednostním právem pan předseda Stanjura. Prosím.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Děkuji za slovo. Já mám procedurální návrh. Jmérem dvou poslaneckých klubů – ODS a ČSSD – navrhoji, abychom meritorně jednali a případně i hlasovali, pokud zazní návrh na hlasování, o tomto návrhu zákona po 19. hodině, to znamená, že bychom ho doprojednali, a pak by teprve byl ukončen jednací den. Pokud s tím Sněmovna vysloví souhlas. Jenom tento bod. Děkuji.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Jedná se o procedurální návrh. Já ještě jednou přivolám kolegy z předsálí. Eviduji žádost o odhlášení. Počet hlasujících se nám už ustálil na čísle 76.

Návrh zněl, zda můžeme doprojednat tento bod i po 19. hodině.

Zahajují hlasování o tomto návrhu. Ptám se, kdo je pro tento návrh. Kdo je proti?

Jedná se o hlasování 155, přihlášeno 94 poslanců, pro návrh 77, proti 3. Tento návrh byl přijat.

Můžeme tedy pokračovat v projednávání tohoto bodu. S faktickou poznámkou se hlásí pan poslanec Tejc.

Poslanec Jeroným Tejc: Děkuji. Já si dovolím jen odpovědět jako zpravodaj na dotaz, který tady zazněl od pana poslance Klána. Jde o to, že personální ředitel bude nově zařazen do výčtu orgánů, které mohou vydávat služební předpisy. Je to spíše z mého pohledu legislativně technická, protože bylo zvláštní, že mezi tím výčtem nebyl – protože kdo jiný by měl vydávat předpisy služební, než právě personální ředitel? Nově se také rozšiřuje jeho možnost hlásit se do výběrového řízení na náměstka pro státní službu, on je jeho zástupecem a doposud se nemohl v případě uvolnění na toto místo hlásit. Takže myslím, že to jsou znění, která snad by mohla dojít sluchu, protože mají svou logiku. Děkuji.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Já vám také děkuji. Další faktickou nevidím, takže s přihláškou do diskuse je další na řadě paní poslankyně Maxová. Paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Radka Maxová: Děkuji, pane předsedající. Dnes máme na programu Sněmovny druhé čtení senátního návrhu zákona, kterým se mění zákon o státní službě. Ráda bych zde upozornila na fakt, že Ministerstvo práce a sociálních věcí chce toto otevření zákona zneužít. A já vám řeknu jak. Od 1. 7. 2017 hrozí totiž kolaps lékařské posudkové služby nejen v souvislosti s tímto zákonem, ale jeho stav je kritický již dnes. Byla jsem první, kdo ve spolupráci se sociální inkluzí již na jaře roku 2015 na tento stav nahlas upozornil, a do dnešního dne je námi trvale vyvíjen tlak na Ministerstvo práce a sociálních věcí. Jsou to veřejné – uzavřené kulaté stoly, konference, opakování projednávání na výboru pro sociální politiku, aby v dané věci toto ministerstvo konalo. Opakováně jsme nabízeli pomoc při hledání řešení. Nabídka však nebyla vyslyšena, a dokonce MPSV prostřednictvím náměstkyň Merhautové i paní ministryně Marksové kriticky tento stav popíráno bylo. Například můžeme doložit ve zvukovém záznamu jednání výboru pro sociální politiku ze dne 23. června 2016 a poté i z vyjádření paní ministryně pro Blesk.

Jenom na úvod, co a kdo je lékařská posudková služba. Je to poměrně významný orgán, který spadá pod MPSV a vlastně posuzuje žádosti o invalidity, příspěvky na péči, průkazky pro zdravotně postižené, pomůcky pro zdravotně postižené, a je třeba říci, že se to týká zhruba 3 milionů našich obyvatel.

Proč kolaps? Zaměstnanci, lékaři i administrativní pracovníci spadají pod zákon o státní službě. Podle tohoto zákona je věk pracovníka ve služebním poměru povolen pouze do 70 let jeho věku. Z tohoto důvodu bude od 1. 7. 2017 chybět v lékařské posudkové službě skoro polovina posudkových lékařů. Již nyní jich chybí zhruba 55 z celkového počtu 448.

Práce posudkového lékaře je za současného systému velmi neutraktivní a nábor nových lékařů takřka nemožný. Proto zde chci poděkovat řadovým posudkovým lékařům za jejich práci a utvrdit je, že udělám vše, co je v mých silách a schopnostech, aby se podmínky pro jejich práci zlepšily.

Již nyní dle vyjádření sdružení praktických lékařů dochází k případům, kdy žadatel zemře dříve, než je posouzen. Současná obvyklá doba pro příznání dávky je i půl roku, výjimkou však nejsou ani roky. Špatným rozhodnutím posouzení žádosti, dlouhou dobou posuzování, špatnou informovaností se žadatel o dávku může dostat i do exekuce. Že tomu tak skutečně je, jistě potvrdili účastníci tiskové konference, kterou jsem k tomu pořádala.

Základní data o lékařské posudkové službě jsou tato, jenom abyste věděli, proč se v této věci angažuji. 448 lékařů v současnosti pracuje v lékařské posudkové službě. Z toho jen 304 ze státní službě. Překročení věku 70 let, výjimka nařízení vlády s platností do konce června 2017. 144 lékařů skončí k 30. 6. 2017 a 55 lékařů chybí již dnes. Předpokládaný vývoj stavu lékařů v posudkové službě: 2016 – 477 lékařů, 2017 – 290, 2018 – 280, 2019 – 269 a 2020 – 263 lékařů. Počty posouzení v roce 2015: 430 tisíc celkově posouzení, která musela provést lékařská posudková služba, z toho skoro 143 tisíc se týkalo invalidity, 142 tisíc se týkalo příspěvku na péči a 91 tisíc se týkalo průkazu se zdravotním postižením. A to nejhorší, věkové rozložení posudkových lékařů v roce 2015: 3 % jsou lékaři ve věku 80 až 90 let, 15,7 % jsou lékaři 70 až 79 let, 34,7 % jsou lékaři 60 až 69 let, 29,2 % lékaři 50 až 59 let, 13,5 % 40 až 49 let a 3,9 jsou mladí lékaři 30 až 39 let.

Jaká řešení navrhujе Ministerstvo práce a sociálních věcí. To nejjednodušší. Otevřít zákon o státní službě a umožnit až do konce roku 2021, aby lékaři, kteří v tomto období dosáhnou nebo již dosáhli věku 70 let, nemuseli vstupovat do služebního poměru. Já se ale ptám – co to řeší? Nic. Jen to povede ke zhoršení situace a následnému kolapsu lékařské posudkové služby.

Paní ministryně v minulých týdnech argumentovala, že lékařská posudková služba v minulém období zvládla situaci, kdy chybělo i 200 posudkových lékařů, ale asi zapomněla, že v té době ještě neexistoval zákon o státní službě, a také neargumentovala, zdali se prodloužila délka vyřízení.

Vyšším finančním ohodnocením chce řešit Ministerstvo práce a sociálních věcí posudkové lékaře. Podle nově schválené normy posudkoví lékaři spadají do skupiny úředníků spolu s IT specialisty a právníky, kdy jim může být ohodnocení navýšeno až o dvojnásobek. Ale paní ministryně opomněla požádat o navýšení rozpočtu v této souvislosti, tak jen doufám, že ve svém rozpočtu toto platové ohodnocení najde.

Zvláštní příplatek za neuropsychickou zátěž a neutraktivitu činnosti. Změní něco tisíc korun, které navrhuje paní ministryně?

Využití smluvních lékařů. Ale to je opět v rozporu se zákonem o státní službě. Dle vyjádření pracovníků státního tajemníka uzavírání dohod o pracích konaných mimo pracovní poměr lze ve služebním úřadu připustit pouze výjimečně, a to z toho důvodu, že služebním úřadům jako vykonavatelům státní správy je vlastní právě výkon správních činností, tj. činností podle § 5 zákona o státní službě, jež vykonávají prostřednictvím svých státních zaměstnanců ve služebním poměru, případně

zaměstnanců v pracovním poměru. Dohodu o provedení práce nebo dohodu o pracovní činnosti lze uzavřít pouze na zajištění prací menšího rozsahu, které se netýkají výkonu státní správy, a dále v některých výjimečných případech na zajištění prací menšího rozsahu, které se týkají výkonu státní správy. Zde půjde například o pomocné, servisní a manuální práce a o fyzické měření, chemické rozbory a porovnávání a určování technických parametrů. Případní smluvní lékaři mohou vykonávat jen přípravné práce, nemají atestaci posudkového lékaře. Rozhodnutí vydané lékařem bez atestace posudkového lékaře není platné. Mimochodem, atestace z posudkového lékařství dnes nesplňuje 38 % posudkových lékařů. Promiňte mi, to je stejně jako přirovnání, kdybych šla s bolavým zubem k očnímu lékaři. A co mě hodně zarází, je to, že plat atestovaného a neatestovaného lékaře je stejný. Jiné ohodnocení. Posudkový lékař 13. platová třída, smluvní 5. platová třída.

Větší využití stávajících administrativních pracovníků při přípravě podkladů lékařům posudkové služby. Ano, proběhl pilotní projekt březen – duben 2016. Myslíme si, i výbor pro sociální politiku, že relativně úspěšný. V červnu nám bylo ze strany Ministerstva práce řečeno, že se vše analyzuje, a zatím neznáme výsledky analýzy.

To jsou v podstatě pouze věci, proč já budu v podrobné rozpravě načítat pozměňovací návrh. Myslíme si, že by Ministerstvo práce a sociálních věcí mělo navázat na dvě studie, které připravilo již za ministrování Petra Nečase Ministerstvo práce a sociálních věcí. Je to studie IBM a Deloitte, které nezávisle na sobě potvrdily, že stávající fungování lékařské posudkové služby je neudržitelné, a navrhovaly radikální změnu. Je pravda, že bylo svoláno v prosinci sezení zástupců všech politických stran, na kterých byl tento stav a připravované navrhované řešení ze strany Ministerstva práce a sociálních věcí prodloužení vlastně věku odchodu do důchodu nebo ze státní správy o pět let. Tito zástupci všech politických stran se shodli na tom, že Ministerstvo práce a sociálních věcí si nezaslouží pětileté prodloužení, a byla jednomyslná shoda na tom, že podpoříme pouze dva roky, a to ze zcela jasných důvodů, které historicky Ministerstvo práce a sociálních věcí nám ukazuje, ten jejich přístup.

Takže já se přihlásím ke svému pozměňovacímu návrhu, který je připraven ke komplexnímu pozměňovacímu návrhu ústavněprávního výboru, který navrhuje pět let, a já budu navrhovat dva roky. Děkuji vám.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Děkuji paní poslankyni. S faktickou poznámkou je přihlášen pan poslanec Ivan Pilný. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Ivan Pilný: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážené kolegyně a kolegové, já bych jenom v rámci faktické poznámky rád vysvětlil, proč hospodářský výbor na svém zasedání, na své schůzi, přijal usnesení, ve kterém je znepokojen stavem projednávání služebního zákona. My se prakticky na každé schůzi hospodářského výboru setkáváme s tím, že odborná část exekutivy, ať jsou to úřady, nebo jsou to ministerstva, není schopna najít dostatečně fungované odborné lidi s erudití, které může zaplatit. Je to dáno tím, že díky služebnímu zákonu se ta řízení

zabetonovala. Jsou tam předpoklady ke vzdělání a jsou tam předpoklady práce ve veřejné správě. Tímto způsobem je opravdu znemožněn nástup odborníků, kteří by snad mohli úřednickou profesi posunout nějakým jiným způsobem. Bohužel se stalo to, co jsme očekávali.

Jsem velmi vděčen senátorům, že otevřeli služební zákon, protože exekutiva k tomu nenašla odvahu. Ale bohužel se zvrhneme na... budeme hasit a budeme vyřizovat jednu výjimku za druhou a ten základní problém nebude vyřešen. Exekutiva prostě s nějakým uceleným důsledným návrhem nepřišla, ale také ono se to od ní dá těžko očekávat, protože úředníci si přece nevypálí sami rybník. To je asi důvod, proč hospodářský výbor je zatím velmi rozčarován, jakým způsobem probíhá projednávání této novely. Děkuji.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Děkuji, pane poslanče. Jako další chce reagovat faktickou poznámkou pan poslanec David Kasal. Pane poslanče, máte slovo.

Poslanec David Kasal: Děkuji, pane předsedající. Vážené kolegyně a kolegové, ještě bych doplnil jednu věc, co se týče posudkové služby. V rámci zákona 95, který se připravoval během loňského roku, proběhlo velké projednávání s Českou správou sociálního zabezpečení a s odbornou společností. A právě kvůli této službě byla navržena do zákona 95 možnost funkčních kurzů s tím, že by lékařům, kteří nebudou moci vykonávat svoji profesi z důvodů zdravotních nebo nějakých jiných, mohlo být i toto nabídnuto a mohli se vzdělávat právě pomocí těchto funkčních kurzů a mohli být vzděláni pro jednotlivé části, ať to bude ohodnocování invalidity, nebo dalších záležitostí. Musím říci, že je vytvořen prostor, ale bude nutné jednání s Ministerstvem práce a sociálních věcí i s odbornou společností, aby na toto přistoupily, protože z těch prvních reakcí bylo zřejmé, že chtějí jet ve starých kolejích. Děkuji.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Také vám děkuji. S další faktickou poznámkou je přihlášen pan poslanec Rom Kostřica. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Rom Kostřica: Děkuji za slovo. Mě k této poznámce fakticky vyprovokovalo vystoupení paní poslankyně Maxové a chtěl bych jenom takovou ilustraci, jaké jsou skutečně ty platy ve státním sektoru. Na jižní Moravu se přestěhoval za svou dívkou jeden anglický otorinolaryngolog. Potřeboval praxi a přišel za mnou jako za přednostou kliniky, jestli by mohl u mě pracovat. Učil se česky, měl mezinárodní atestaci. Tak jsme se shodli až do té doby, než přišla otázka platu. Protože když jsem mu řekl ty platové podmínky, tak se zeptal: A prosím vás pekně, to je týdně, nebo denně? A pak už jsem o něm neslyšel. Děkuji vám.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Děkuji panu poslanci za jeho faktickou poznámku. Do řádné rozpravy je přihlášen další pan poslanec Miroslav Opálka. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Miroslav Opálka: Děkuji, pane místopředsedo. Vážené kolegyně, kolegové, zkusím to v tezích, nebudu číst. Protože i ti, co žádali o prodloužení, už tu nejsou.

Chtěl bych říci, že v prvé řadě sklízíme ovoce schvalování služebního zákona díky tlaku veřejného mínění a především Rekonstrukce státu. Kdyby byl postup, že by napřed pomocí první fáze byli ustaveni státní tajemníci, kteří by zodpovědně zmapovali situaci na jednotlivých úřadech a pak předložili materii, tak bychom zřejmě nemuseli hledat výjimky.

Ono když se podíváte, a k tomu mám nejbliž, na tu lékařskou posudkovou službu, tak zjistíte, že služební zákon vůbec není propojen se vzděláním lékařů a následně se stavovským předpisem České lékařské komory číslo 16, což by nám, pokud by to v tom zákoně bylo, usnadnilo práci přípravy a také sledování výkonů. Dneska je to tak, že 38 % těchto lékařů nemá odbornou způsobilost, nikdo je nedonutí k tomu, aby si odbornou způsobilost doplnili. Oni vlastně nemají zodpovědnost, protože jejich rozhodnutí musí vždycky podepsat někdo, kde tuto odbornou způsobilost má. A tady už vidíme, že nám chybí počet lékařů, protože ti svůj čas musí věnovat i tomu, co připravují jejich kolegové.

Ten druhý problém je – když jsem se hrabal v těch statistikách, neboť samozřejmě vidím tu krizovou situaci – že bychom ušetřili počet lékařů také, kdyby se dodržovalo, že budou zváni jednotliví žadatelé, nebo pobíratelé invalidních důchodů či příspěvků na péči nebo osob zdravotně postižených ne co rok či dva roky, ale co pět let, což usnadňuje a umožňuje vnitřní předpis, tak si spočítejte, o kolik méně by bylo v podstatě těch jednání.

A podívejme se tedy na výsledky práce lékařské posudkové služby a zjistíte, že obrovské množství činnosti je odvolání, což samozřejmě přináší práci dalším posudkářům. A když si řeknete no tak když asi někdo má ten pocit, měl by mít možnost se odvolut. Ale my zjišťujeme, že více jak polovina těch odvolání je oprávněných. Takže někdo rozhoduje nekompetentně.

Takže jenom tyto tři údaje, které říkám, by nám určitě ukázaly, že ten počet v této situaci by se možná v těch dvou letech ani nemusel řešit. Ale když vyvoláte situaci, že je víc práce a málo lékařů, můžete se ještě podívat na jeden statistický údaj. Pokud byli placeni měsíčně, tak těch výkonů bylo podstatně méně, než když se stanovily příplatky za počet odvedených rozhodnutí. Což je nemalý skok, protože každé to rozhodnutí přináší bonifikaci.

Takže možná ani není taková ztráta v nedostatku lékařů, ale na tyto lékaře samozřejmě státní rozpočet pamatuje a Česká správa tak hospodaří s nemalým objemem prostředků, které ale nemusí vkládat do té lékařské posudkové služby a je to určitý polštář.

Takže jenom zamýšlení, které už asi nedoženeme, že situace, která se vyvolává ve státní správě, nemusí vždy vypadat tak, jak se nám sděluje. Ale když se podíváme na ta střeva, zjišťujeme, že opravdu tady funguje ta samoúčelnost, a myslím si, že služební zákon to v žádném přípravě nevyřešil a nevyřeší. Děkuji za pozornost. (Potlesk z řad poslanců KSČM.)

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Děkuji vám, pane poslanče. V obecné rozpravě už nemám další přihlášku. Registruji faktickou poznámku. Pan poslanec David Kasal. Prosím, pane poslanče.

Poslanec David Kasal: Jenom krátce. Zareagoval bych na svého předčečníka. Určitě to je i organizací práce, protože pokud, když to hodně zjednoduším, někomu chybí koncetina, tak ta koncetina nedoroste ani za dva roky, ani za pět let. Takže v tomto případě by to vedlo opravdu ke zjednodušení. A takových diagnóz je tam určitě více a vedlo by to k zpružnění celého systému.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Děkuji za dodržení času. Ještě nějaká přihláška? (O slovo se hlásí poslankyně Hnyková.) Faktická poznámka? Ano, vidím paní poslankyni Hnykovou, omlouvám se. Je to vaše.

Poslankyně Jana Hnyková: Děkuji za slovo. Chtěla bych v tuto chvíli podpořit kolegu ze sociálního výboru pana Opálku, protože si myslím, že to, že tady prodloužíme, nebo zkrátíme tu lhůtu, opravdu nevyřeší situaci posudkových lékařů. Myslím si, že Sněmovna a výbor pro sociální politiku se tím opakovaně zabývaly. Myslím si, že je to velmi závažné téma. A v tuto chvíli vidím jako jedinou možnost naprostou změnu v posuzování, změnit to zcela jiným způsobem. Protože pokud takto budeme pokračovat dál, tak až dojde ke kolapsu posudkových lékařů a bude se ten čas více a více natahovat, tak to bude pro ty zdravotně postižené a další lidi velmi nepříjemné.

Takže si myslím, že Ministerstvo práce a sociálních věcí, potažmo celá koalice by se měly ještě zasloužit o to, aby byly základy k tomu, aby došlo k naprosté změně posuzování, a jít jinou cestou. Děkuji.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Také děkuji paní poslankyni. Žádnou další faktickou poznámku neregistrovuj, takže končím obecnou rozpravu. Ptám se pana předkladatele, zda má zájem o závěrečné slovo. (Ano.) Má. Prosím, pane senátoře, máte slovo.

Senátor Jiří Oberfalzer: Děkuji za rozpravu. Rozumím připomínkám. Přesto vás prosím, abyste tento návrh podpořili.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Pan zpravodaj má zájem o závěrečné slovo? (Nereaguje.) Kdyby do něho někdo štouchnul. Má zájem o... (Nemám.) Nemá zájem o závěrečné slovo. Zahajuji tedy podrobnou rozpravu. Připomínám, že pozměňovací a jiné návrhy přednesené v podrobné rozpravě musí být vždy odůvodněny. K podrobné rozpravě se přihlásili poslanci v tomto pořadí. Nejdříve paní poslankyně Golasowská.

Poslankyně Pavla Golasowská: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážené kolegyně, kolegové, přihlašuji se ke dvěma pozměňovacím návrhům. První

pozměňovací návrh jako sněmovní dokument pod číslem 5554, který se týká změny systemizace. Tento návrh je předkládán zejména z důvodu snížení vysoké administrativní zátěže jednotlivých služebních úřadů Ministerstva financí a Ministerstva vnitra, resp. sekce pro státní službu. A druhý pozměňovací návrh jako sněmovní dokument pod číslem 5555. Týká se delegace na nižší stupeň řízení, dále zproštění výkonu služby na základě zahájení kárného řízení, pak ještě pobírání odměny za členství v orgánech právnických osob a týká se také osobního příplatku. Děkuji.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Také vám děkuji, paní poslankyně. Dalším přihlášeným jsem já. (K pultiku přistupuje poslanec Schwarz.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Slova se ujme pan místopředseda Radek Vondráček, který je řádně přihlášen do podrobné rozpravy. Prosím, pane místopředsedo, máte slovo.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Děkuji panu poslanci Schwarzovi, že byl připraven se toho ujmout za mě. Využiji toho, že oba mé pozměňovací návrhy jsou rádně zavedeny v systému Poslanecké sněmovny a písemně řádně odůvodněny. Jedná se o pozměňující návrh 5534 a pozměňující návrh 5535. K oběma těmto pozměňovacím návrhům se tímto přihlašuji. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu místopředsedovi Radkovi Vondráčkovi a nyní je řádně přihlášena paní poslankyně Radka Maxová do podrobné rozpravy. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Radka Maxová: Děkuji, pane předsedající. Já bych se tímto přihlásila k pozměňovacímu návrhu, který je v systému zaveden pod číslem 5549.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Děkuji, paní poslankyně. Ptám se, jestli ještě někdo má zájem vystoupit v podrobné rozpravě. Nemá. Takže tímto končím podrobnou rozpravu. Znovu se ptám pana předkladatele, zda má zájem o závěrečné slovo. Pana zpravodaje? Nemá zájem. Tím pádem vzhledem k tomu, že nebyl podán žádny další hlasovatelný návrh, končím druhé čtení tohoto návrhu.

Vzhledem k tomu, že bylo ujednáno, že projednáním tohoto bodu skončí dnešní jednání, přerušují jednání této schůze a budeme pokračovat zítra, ve středu 18. ledna, v 9.00 hodin bodem číslo 263. Děkuji, na shledanou zítra.

(Jednání skončilo v 19.23 hodin.)

Pokračování schůze Poslanecké sněmovny

18. ledna 2017

Přítomno: 181 poslanců

(Jednání zahájeno v 9.01 hodin.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážený člene vlády, zahajují další jednací den 54. schůze Poslanecké sněmovny a vítám vás.

Prosím, abyste se přihlásili svými identifikačními kartami a případně mi oznámili, kdo žádá o vydání karty náhradní.

Sděluji, že o omluvení své neúčasti na dnešním jednání požádali tyto poslankyně a poslanci: paní poslankyně Martina Berdychová z pracovních důvodů, pan poslanec Jaroslav Faltýnek ze zdravotních důvodů, pan poslanec Pavel Havíř z pracovních důvodů, paní poslankyně Olga Havlová ze zdravotních důvodů, pan poslanec Jiří Junek z osobních důvodů, pan poslanec Vladimír Koníček do 14.30 z pracovních důvodů, pan poslanec Leo Luzar ze zdravotních důvodů, paní poslankyně Radka Maxová od 16.45 ze zdravotních důvodů, pan poslanec Lukáš Pleticha z pracovních důvodů, pan poslanec Karel Pražák do 14.30 ze zdravotních důvodů, pan poslanec Jiří Skalický z pracovních důvodů, pan poslanec Josef Šenfeld z osobních důvodů, paní poslankyně Helena Válková do 10 hodin ze zdravotních důvodů, pan poslanec Jan Volný ze zdravotních důvodů a pan poslanec Josef Zahradníček z osobních důvodů.

Dále o omluvení své neúčasti požádali tito členové vlády: pan vicepremiér Pavel Bělobrádek do 15 hodin ze zdravotních důvodů, pan ministr Milan Chovanec do 10 hodin z pracovních důvodů, pan ministr Jan Mládek z důvodu zahraniční cesty, pan ministr Martin Stropnický také z důvodu zahraniční cesty a pan ministr Lubomír Zaorálek do 14.30 z pracovních důvodů.

Dnešní jednání zahájíme pevně zařazenými body 263, 264 a 265, zprávy, které předkládá Poslanecké sněmovně Česká národní banka, dále bod 215, třetí čtení sněmovního tisku 855, zpravodajské služby, a 216, sněmovní tisk 841, školský zákon, jsme ve třetím čtení. Dále lze projednat body z bloku třetích čtení, u kterých jsou již splněny zákonné lhůty, tedy body 217, registr smluv, a 218, veřejný ochránce práv, případně bychom pokračovali body z bloku prvních čtení. Upozorňuji, že na 12.50 máme pevně zařazené volební body 255 a 253. Připomínám, že od 14.30 bychom projednali pevně zařazené body 63, 49 a další.

Nyní se ptám, kdo se hlásí k programu schůze. S přednostním právem nejprve předseda poslaneckého klubu sociální demokracie Roman Sklenák. Prosím, pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Roman Sklenák: Děkuji za slovo. Dobré ráno, kolegyně a kolegové. Já si dovolím navrhnut tři změny v pořadu schůze. Navrhoji, abychom vyřadili z pořadu schůze novelu zákona o veřejném ochránci práv, což je bod 218, sněmovní tisk 379, třetí čtení. Potom navrhoji, abychom na pátek v tomto týdnu po pevně

zařazených bodech, po bloku třetích čtení, zařadili dva body z resortu ministra průmyslu, a to bod číslo 12, zákon o pohonného hmotách, tisk 861, a bod 62, zákon o podporovaných zdrojích energie, tisk 997. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji. Dalším přihlášeným k programu schůze je pan poslanec Vladislav Vilímeč. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Vladislav Vilímeč: Vážený pane místopředsedo, vážené kolegyně a kolegové, dovolte mi načítat pevné zařazení bodu 28. Jedná se o druhé čtení sněmovního tisku 403, poslaneckého návrhu novely zákona o zmírnění některých majetkových křivd občanů České republiky za majetek, který zanechali na území Podkarpatské Rusi, a to na středu 1. února odpoledne jako první bod po již pevně zařazených bodech. Podotýkám, že projednání tohoto návrhu ve výborech bylo ukončeno již v červnu, ústavněprávní výbor přijal pozměňovací návrh, ve druhém čtení bude pravděpodobně ještě jeden návrh načten. Skutečně je třeba, abychom se s tímto tiskem v tomto volebním období vyrovnali, proto na vás již poněkolikáté apelují, vážené kolegyně a kolegové, abyste podpořili pevné zařazení tohoto tisku.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Vilímcovi. Další je pan poslanec Birke. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jan Birke: Děkuji, pane předsedající. Já navazuji na včera neprojednaný bod 21, sněmovní tisk 888, návrh poslanců Jana Birkeho a Romana Sklenáka na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, a dovoluji si požádat Sněmovnu o zařazení na dnešek, to je středu 18. 1. dopoledne, po pevně zařazených bodech.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji. Dalším přihlášeným je paní poslankyně Markéta Pekarová Adamová. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Markéta Pekarová Adamová: Vážený pane předsedající, vážené kolegyně a kolegové, já si vás opět dovoluji požádat o předřazení jednoho bodu, který je zařazen v bloku prvních čtení, ale je jisté, že by se nedostal na řadu, pokud bychom neučinili právě tento krok. Je to konkrétně novela zákona o nemocenském pojištění, kterým, jak jsem tady již včera odůvodňovala, chci řešit nespravedlivou mateřskou, vyplácení mateřského příspěvku. Jedná se o bod číslo 120, sněmovní tisk 730, a já jej navrhoju na dnešní den, a to konkrétně jako první pevně zařazený bod v bloku prvních čtení po bodech již pevně zařazených, tedy odpoledne. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji paní poslankyni. Zatím jako poslední k programu schůze je přihlášen pan poslanec Stanislav Grospič. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Stanislav Grošpič: Děkuji, pane místopředsedo. Vážení členové vlády, vážené kolegyně a kolegové, dovolte, abych navrhl dvě změny v programu dnešní 54. schůze Poslanecké sněmovny. Navrhoji dnes pevně zařazený bod číslo 161, sněmovní tisk 956, který se týká návrhu poslanců Jany Černochové, Ivana Gabala, Jana Hamáčka, Davida Kádnera, Martina Stropnického a Marka Ženíška na vydání ústavního zákona, kterým se mění ústavní zákon č. 1/1993 Sb., Ústava České republiky, ve znění pozdějších ústavních zákonů, sněmovní tisk 956 v prvním čtení, vyřadit z programu této 54. schůze.

Druhým mým návrhem je zařadit dnes po již pevně zařazených bodech bod číslo 151, sněmovní tisk 908. Jde o prvé čtení návrhu zákona, kterým se vydává návrh ústavního zákona o referendu, o vypovězení Severoatlantické smlouvy ČR formou referenda. Mám za to, že vzhledem k tomu, jak tyto dva zákony byly podány, by bylo velice správně, aby se Poslanecká sněmovna nejprve zabývala návrhem, který byl předložen dříve, tzn. návrhem na vydání referenda v této otázce, a posléze teprve poté zvažovala ten návrh, který byl předložen skupinou poslanců a týká se změny Ústavy ČR.

V této souvislosti bych chtěl upozornit, že jsem již několikrát interpeloval předsedu vlády ČR Bohuslava Sobotku z hlediska naplnění článku 44, tj. poskytování informací Poslanecké sněmovně o pohybu zahraničních vojsk i v rámci Severoatlantické aliance NATO na území ČR, a upozorňoval jsem ho na skutečnost, že vláda zneužívá postavení obou komor Parlamentu, jak Poslanecké sněmovny, tak Senátu, a poskytuje tyto informace až následně, tj. poté, co již se tyto pobory vojsk na území ČR uskutečnily. Mám za to, jestliže dojde k prodloužení mandátu vlády k vysílání vojsk do zahraničí na 60 dnů bez souhlasu Poslanecké sněmovny, nebude to správný krok ve vztahu k obecným ani ústavním principům ČR, a proto si myslím, že by tento návrh měl být nejdříve diskutován v podvýboru pro Ústavu a ústavní systémy ústavněprávního výboru a až posléze případně tedy zařazen na jednání schůze Poslanecké sněmovny.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Omlouvám se, pane poslanče, nepostřehl jsem, kam chcete přeřadit bod 151. Prosím? Dnes po pevně zařazených bodech, ano?

Poslanec Stanislav Grošpič: Dnes po pevně zařazených bodech.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji. To byly zatím všechny návrhy k pořadu schůze. Budeme o nich hlasovat. Ještě oznamuji, že paní poslankyně Dobešová má náhradní kartu číslo 15.

Budeme hlasovat o návrzích, tak jak byly předneseny.

Nejprve pan předseda poslaneckého klubu sociální demokracie Roman Sklenák žádá, abychom jako první návrh vyřadili bod 218, sněmovní tisk 389, veřejný ochránce práv, z pořadu schůze.

Zahajuji hlasování o vyřazení tohoto bodu z pořadu schůze. Kdo je pro, nechť zvedne ruku a zmáčkne tlačítka. Kdo je proti?

Je to hlasování 156, přihlášeno je 146 poslankyň a poslanců, pro 143, návrh byl přijat a bod 218 jsme vyřadili z pořadu schůze.

Dále pan poslanec Roman Sklenák žádá, aby v pátek po pevně zařazených bodech byl zařazen bod číslo 12, sněmovní tisk 861, a bod 62, podporované zdroje energie, sněmovní tisk 997.

Zahajuji hlasování o tomto návrhu. Kdo je pro, nechť zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování 157, přihlášeno je 149 poslankyň a poslanců, pro 106, proti 2, i tento návrh byl přijat.

Dále k pořadu schůze pan poslanec Vladislav Vilímec žádá pevné zařazení bodu 28, novely zákona o zmírnění majetkových křivd občanům ČR za majetek zanechaný v Podkarpatské Rusi, je to druhé čtení, sněmovní tisk 403, a žádá jej zařadit 1. února ve středu odpoledne jako první bod po již zařazených bodech.

Zahajuji hlasování o tomto návrhu. Kdo je pro, nechť zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování 158, přihlášeno je 151 poslankyň a poslanců, pro 66, proti 31, návrh nebyl přijat.

Dále pan poslanec Jan Birke žádá zařazení nového bodu, a to bodu 21, sněmovní tisk 888, o pozemních komunikacích, na dnešek dopoledne po pevně zařazených bodech.

Zahajuji hlasování o tomto návrhu. Kdo je pro, nechť zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování 159, přihlášeno je 152 poslankyň a poslanců, pro 98, proti 17, návrh byl přijat.

Paní poslankyně Markéta Pekarová Adamová žádá, aby bod 120, zákon o nemocenském pojistění, sněmovní tisk 730, byl zařazen na dnešek, tj. středu 18. 1., jako první bod po již pevně zařazených bodech v bloku prvních čtení.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro tento návrh, nechť zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování 160, přihlášeno je 154 poslankyň a poslanců, pro 125, proti 7, i tento návrh byl přijat.

Dále pan poslanec Stanislav Grospič má dva návrhy. Chcete o nich, prosím, pane poslanče, hlasovat najednou, nebo jednotlivě? Odděleně.

První návrh, bod 161, novela Ústavy, je to sněmovní tisk 956, vyřadit z programu schůze.

Zahajuji hlasování o vyřazení bodu 161, novely Ústavy, sněmovní tisk 956. Kdo je pro, nechť zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování 161, přihlášeno je 154 poslanců, pro 37, proti 76, návrh nebyl přijat.

A druhé hlasování, je to bod 151, bod 908, vypovězení přístupové smlouvy k Severoatlantické alianci, a je to – pan poslanec to chce dnes po pevně zařazených bodech.

Zahajuji hlasování o tomto návrhu. Kdo je pro? Kdo je proti?

Je to hlasování 162, přihlášeno je 156 poslankyň a poslanců, pro 24, proti 112, návrh nebyl přijat.

Tím jsme se vypořádali s pořadem schůze, ale ještě tady mám jedno hlasování. Vzhledem k tomu, že k bodu 263 a 264 má být přítomen pan guvernér České národní banky Jiří Rusnok, tak prosím Poslaneckou sněmovnu o hlasování, zda Poslanecká sněmovna souhlasí s účastí pana guvernéra při projednávání bodů 263 a 264.

Zahajuji o tom hlasování. Kdo je pro, nechť zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování 163, přihlášeno je 157 poslankyň a poslanců, pro 154, proti žádný, návrh byl přijat.

Než otevřu bod, s přednostním právem se hlásí předseda TOP 09 Miroslav Kalousek. Prosím, pane předsedo, máte slovo.

Vítám pana guvernéra České národní banky. Vítejte, pane guvernére.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo, pane předsedající. Také vítám pana guvernéra.

Promiňte, že zdržuji. Jenom pro stenozáznam, při hlasování číslo 162 jsem hlasoval ne, na sjetině mám ano. Já opravdu z Aliance vystoupit nechci. Děkuji za pochopení.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkujeme, pane předsedo, to se nám ulevilo.

Ještě jedno hlasování, pan poslanec Novotný. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Martin Novotný: A aby ta úleva byla ještě větší, mně se podařilo úplně to samé co panu kolegovi Kalouskovi, takže prosím, aby to bylo uvedeno též ve stenozáznamu.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji, pane poslanče. A my se budeme zabývat bodem 263, to je

263.
Zpráva o finanční stabilitě 2015/2016
/sněmovní tisk 849/

Ještě jednou vítám pana guvernéra České národní banky Jiřího Rusnoka. Tuto zprávu nám Česká národní banka předložila v souladu se zákonem č. 6/1993 Sb.,

o České národní bance, ve znění pozdějších předpisů. Zprávu projednal rozpočtový výbor, jehož usnesení vám bylo doručeno jako sněmovní tisk 849/1.

Nyní prosím zpravodaje rozpočtového výboru pana poslance Jaroslava Klašku, aby se ujal slova. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Jaroslav Klaška: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedající, vážení členové vlády, kolegyně, kolegové, zprávu o finanční stabilitě nechám, předpokládám, na příspěvek pana guvernéra a provedu jenom velmi stručný komentář.

Finanční sektor České republiky procházel v období od jara 2015 z hlediska finanční stability příznivým vývojem. Meziročně došlo k posílení již tak vysoké odolnosti sektoru vůči možným nepříznivým šokům a Česká národní banka průběžně reaguje na nárůst cyklických rizik nastolováním příslušných nástrojů.

Zprávu České národní banky projednal rozpočtový výbor na své 45. schůzi dne 31. srpna a přijal následující usnesení, které si vám dovolím přečíst, a později se k němu přihlásím v podrobné rozpravě:

Po úvodním slově viceguvernéra České národní banky Vladimíra Tomšíka, zpravodajské zprávě poslance Jaroslava Klašky a po rozpravě rozpočtový výbor Poslanecké sněmovny Parlamentu

I. bere na vědomí Zprávu České národní banky o finanční stabilitě 2015/2016;

II. doporučuje Poslanecké sněmovně Parlamentu, aby přijala následující usnesení: Poslanecká sněmovna Parlamentu bere na vědomí Zprávu České národní banky o finanční stabilitě 2015/2016;

III. pověřuje zpravodaje výboru, aby s tímto usnesením seznámil Poslaneckou sněmovnu.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu zpravodaji a zahajuji všeobecnou rozpravu, do které se jako první hlásí pan guvernér. Prosím, pane guvernére, máte slovo.

Guvernér ČNB Jiří Rusnok: Vážený pane místopředsedo, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, dovolte, abych vám aspoň stručně představil Zprávu o finanční stabilitě 2015/2016 a vyjádřil se k některým jejím hlavním závěrům. Jak už říkal pan zpravodaj, ta zpráva vzhledem k procedurám samozřejmě mírně zaostala, já se budu snažit věci aktualizovat ve svém příspěvku.

Obecně se tyto zprávy o finanční stabilitě, které připravujeme v rámci svého mandátu, který se týká obezřetnosti nad finanční stabilitou, zabývají především riziky, která se mohou projevit v následujících obdobích dvou až tří let ve schopnosti českého finančního systému těmto rizikům odolávat a zabývají se tyto zprávy také tím, jakými nástroji případně tato rizika omezit. Ta zpráva je již v pořadí dvanáctou zprávou České národní banky o finanční stabilitě a vydáváme ji teď nově na základě

§ 2 zákona o ČNB, kdy jsme zodpovědní za provádění té tzv. makroobezpečnostní politiky. Současné ekonomické prostředí zvyšuje důležitost této politiky a práce v této oblasti. Kombinace domácího ekonomického oživení a globálně velmi uvolněných měnových politik totiž vytváří podmínky pro přijímání zvýšených rizik nebo někdy jejich podceňování na straně subjektů působících na finančním trhu. Reagovat na vznikající rizika pro finanční stabilitu je tedy naší povinností v rámci onoho mandátu makroobezpečnostní politiky. Pro naplňování toho mandátu využíváme řadu nástrojů zaměřených především na bankovní sektor. Ten je totiž v České republice zcela dominantní částí našeho finančního sektoru.

Pro zvýšení odolnosti bankovního sektoru využíváme zejména tzv. makroobezpečnostní kapitálové rezervy, to znamená v podstatě nutíme banky držet ve svých rezervách zvýšené kapitálové položky, tak aby v dobách, které bohužel mohou nastat a pravděpodobně někdy v budoucnu nastanou, to znamená, v dobách složitějšího vývoje na finančním trhu, zde existovaly určité polštáře, které potom budou využity na posílení kapitálové vybavenosti bank. Bezpečnostní rezervy jsou v tuto chvíli všechny banky povinny udržovat již od roku 2014 na úrovni 2,5 % kmenového kapitálu. Rezervu ke krytí systémového rizika jsme stanovili poprvé v roce 2014 pro čtyři tzv. systémově nejvýznamnější banky a jsme povinni ji každé dva roky přehodnocovat. V roce 2016 tak došlo k rozšíření počtu těchto systémově významných bank na pět a platná výše rezervy dnes činí mezi jedním až třemi procenty, pro jednotlivé banky je ta rezerva stanovena různě podle jejich rizikového profilu a významnosti v rámci jejich postavení na českém bankovním trhu. (V sále je hlučno.)

Hlavním smyslem analýz obsažených ve zprávě je identifikace potenciálních zdrojů rizik pro finanční stabilitu do budoucna, v dalších letech. Zpráva konstatauje, že došlo k jistému zvýšení cyklických rizik, to je spojeno zejména s oživením poptávky po úvěrech a obecně uvolňováním úvěrových standardů. V prosinci 2015 proto Česká národní banka reagovala na posun domácího finančního cyklu do fáze výraznějšího oživení stanovením také sazby tzv. protocyklické kapitálové rezervy ve výši 0,5 % z expozic bank umístěných v České republice s platností od 1. ledna tohoto roku. Cílem této rezervy je posilít odolnost finančního systému v případě nadměrného růstu úvěrové dynamiky, jinými slovy tedy vytvořit více kapitálu pro případ zvýšených úvěrových ztrát v nepříznivé fázi finančního cyklu. Pokud by došlo k dalšímu růstu cyklických rizik, jsme připraveni tuto sazbu dále zvyšovat, samozřejmě vždy s nějakým obdobím, které bude dostatečně dopředu avizováno.

Zpráva dále uvádí, že k akumulaci rizik dochází zejména na trhu s bydlením. Na tomto trhu pokračuje růst úvěrové dynamiky, ale i růst cen nemovitostí. Nízké úrokové sazby nových úvěrů na bydlení a vysoká tempa jejich růstu přispívají tak nejen k zadlužení domácností, k vyššímu zadlužení a jeho růstu, ale i k růstu cen rezidenčních nemovitostí. Tyto zatím stěží dosahují předkrizových maxim, ale už se jim blíží. Je to samozřejmě regionálně velmi různé, někde už tato maxima možná v loňském roce překonali. Ve zprávě je však hodnotíme jako mírně nadhodnocené. Řekl bych, že v roce 2016 v dalších měsících se tento vývoj potvrdil a dále se stupňuje. Existuje tak jisté riziko vzniku spirály mezi cenami nemovitostí a úvěry na jejich pořízení.

Česká národní banka v současnosti nehodnotí sice vývoj v oblasti úvěrů na bydlení jako akutní přehřívání, které by vedlo na trhu k bezprostředním rizikům pro finanční stabilitu, nicméně vzhledem k rizikům s pokračováním tohoto růstu, zvyšováním cen nemovitostí a významného podílu úvěrů s rizikovějšími charakteristikami jsme rozhodli už v minulém roce zpřísnit naše doporučení k řízení rizik spojených s poskytováním těchto úvěrů pro domácnosti, nebo řekněme retailové spotřebitele zajištěných rezidenčních nemovitostí.

Toto opatření jsme přijali už v červnu 2015 a následně bylo zpřísněno. Zpřísněno bylo tak, že dosavadní limit, maximální limit hodnoty úvěru k hodnotě zajištění, takzvané LTV ve výši 100 %, byl snížen od října 2016 na 95 % a od dubna 2017, čili za několik měsíců, klesne na 90 %. Zpřísněn bude i limit pro maximální objem nově poskytnutých úvěrů v nejvyšším doručeném intervalu LTV. To znamená, banka bude muset regulovat svoji obchodní politiku podle těchto doporučení. V případě, že domácí trh nemovitostí bude v dalším období vykazovat rostoucí známky přehřívání a rizikovější úvěrové charakteristiky, jsme připraveni případně dále tyto podmínky zpřísnit. Netýká se to pouze ukazatele LTV, sledujeme a doporučujeme bankám pracovat také s dalšími nástroji, jako jsou ukazatele schopnosti klienta splátet úvěr z vlastních zdrojů anebo poměr dluhové služby a čistého příjmu žadatele o úvěr.

V této souvislosti usilujeme také o legislativní zakotvení pravomoci ČNB stanovit úvěrovým institucím horní hranice těchto úvěrových ukazatelů. Bylo nám to doporučeno i Mezinárodním měnovým fondem v závěrečné zprávě poslední pravidelné mise v České republice a je to také všeobecně doporučený postup Evropského výboru pro systémová rizika, jehož jsme součástí. Tento návrh byl připraven spolu s Ministerstvem financí a asi jste zaznamenali, že právě tento týden v pondělí vláda s tímto návrhem v rámci novely zákona o České národní bance vyslovila souhlas, takže se jím bude brzy zabývat i vaše Poslanecká sněmovna.

Na závěr mi dovolte konstatovat, že ve sledovaném období došlo obecně k posílení již tak vysoké odolnosti bankovního sektoru vůči možným nepříznivým šokům. Potvrzuji to i pravidelně prováděné záťažové testy a jejich pozitivní výsledek. Přispěl k tomu zejména nárůst kapitálové přiměřenosti, příznivý vývoj likvidity a pozitivní změny v řízení rizik ze strany finančních institucí.

Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu guvernérovi. Ptám se, kdo další se hlásí do všeobecné rozpravy. Prosím, pan poslanec Plzák. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Pavel Plzák: Děkuji, pane předsedající. Vážené kolegyně, kolegové, vážený člene vlády, vážený pane guvernére, příznám se, že nejsem členem výboru, na kterém se tato zpráva projednávala, zprávu jsem nečetl, příznám se, ale pozorně jsem vás poslouchal a zaujala mě zejména pasáž o tom bydlení, respektive o úvěrování bydlení. Víme, k čemu vedla bublina hypotečního úvěrování ve Spojených státech, a já mám pouze jeden dotaz. Máte nějaké signály nebo konkrétní čísla, že by narůstal

počet věřitelů (dlužníků?), kteří nejsou schopni spláct hypoteční úvěry? Jestli mohu. Děkuji vám za odpověď.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji. Pan guvernér chce odpovědět. Prosím, pane guvernére, máte slovo.

Guvernér ČNB Jiří Rusnok: Vážený pane předsedající, děkuji za slovo. Dovolte, abych odpověděl. My samozřejmě velice podrobně a s vysokou frekvencí sledujeme všechny charakteristiky kvality úvěrových portfolií našich bank, v nichž samozřejmě úvěry poskytnuté na bydlení zajištěné nemovitostí dnes hrají významnou roli.

Mohu vás ubezpečit, nechtěl jsem tu zprávu dlouze komentovat, ale situace zatím je taková, že obecně míra v českém bankovním sektoru takzvaných non-performing loans, to znamená těch nesplácených nebo nějakým způsobem nekvalitních úvěrů, je evropsky silně podprůměrná. My se dnes pohybujeme někde okolo 4,5, 4,7 % u všech úvěrů. U úvěrů hypotečních je tato míra ještě mnohem lepší, tradičně české banky jsou v tomto směru obezřetné. A navíc zažíváme zatím situaci, která je příznivá z hlediska dlužníků, to znamená, máme vysokou zaměstnanost, rostou nám mzdy, takže míra selhání těchto úvěrů je velmi nízká. Z hlavy vám to číslo přesně neřeknu, ale podle toho, co si pamatuju historicky, se pohybovala vždycky kolem dvou procent. Čili tady žádné akutní nebezpečí nevidíme. Tento ukazatel nenarůstá, ale snažíme se dělat, jak už jsem uvedl, řekl bych profylaktické, preventivní kroky tak, aby se případně míra rizika nezvyšovala ani v dobách, kdy budou podmínky horší, zejména s ohledem na výdělkové možnosti dlužníků. V tuto chvíli je situace určitě příznivá, velice pečlivě ji sledujeme a věřím, že právě kroky v oblasti makroobezřetnostní politiky povedou k tomu, že si to bezpečné rozhraní v tomto ohledu zachováme i do budoucna pro horší časy. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji, pane guvernére. Ještě oznamuji, že pan premiér má náhradní kartu číslo 31 pro hlasování.

Ptám se, kdo další se hlásí do rozpravy. Jestliže nikdo takový není, končím všeobecnou rozpravu. Ptám se na závěrečná slova. Není zájem. Přistoupíme k rozpravě podrobné, do které se jako první hlásí pan zpravodaj. Prosím, pane zpravodaji.

Poslanec Jaroslav Klaška: Děkuji za slovo, pane předsedající. Já bych se chtěl jenom přihlásit a odkázat na svou zpravodajskou zprávu a na usnesení, které jsem v něm přednesl s tím, že rozpočtový výbor doporučuje Poslanecké sněmovně vzít zprávu České národní banky na vědomí. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji. Jestliže se nikdo další nehlásí do podrobné rozpravy, končím podrobnou rozpravu. Není-li zájem o závěrečná slova, budeme hlasovat o návrhu usnesení, tak jak byl přednesen panem zpravodajem. Přivolám naše kolegy z předsálí.

Ještě omluvenky. Pan poslanec Matěj Fichtner se omlouvá dnes od 14 hodin z pracovních důvodů, pan první místopředseda vlády a ministr financí Andrej Babiš se omlouvá z celého dnešního jednání z pracovních důvodů a paní poslankyně Gabriela Hubáčková se omlouvá dnes od 9 do 12 hodin z důvodu jednání ve volebním kraji. To bylo všechno.

A my budeme hlasovat o usnesení, tak jak jej přednesl pan zpravodaj.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro, nechť zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování 164. Přihlášeno je 159 poslankyň a poslanců, pro 129, proti žádný. Návrh byl jednomyslně přijat.

Děkuji panu guvernéru i panu zpravodaji. Oba si ještě místo u stolku zpravodajů podrží, protože dalším bodem je

264.

Zpráva o výkonu dohledu nad finančním trhem v roce 2015

/sněmovní tisk 850/

Tuto zprávu nám Česká národní banka předložila v souladu se zákonem číslo 6/1993 Sb., o České národní bance. Zprávu projednal rozpočtový výbor, jehož usnesení vám bylo doručeno jako sněmovní tisk 850/1. A i tady prosím, aby se slova ujal pan zpravodaj výboru pan poslanec Jaroslav Klaška. Prosím, pane zpravodaji.

Poslanec Jaroslav Klaška: Děkuji za slovo, pane předsedající. Kolegyně a kolegové. Rozpočtový výbor na této zprávě zaujalo zejména to, že bankovní sektor byl stabilní, ziskový, likvidní a dobré kapitálově vybavený a že sektor družstevních založen dosáhl zisku a hospodaření sektoru jako celku se zlepšilo, což je výsledkem dohledu České národní banky.

Rozpočtový výbor tuto zprávu o výkonu dohledu nad finančním trhem v roce 2015 projednal na 45. schůzi 31. srpna loňského roku a přijal následující usnesení:

Po úvodním slově pana viceguvernéra Tomšíka a zpravodajské zprávě poslance Jaroslava Klašky a po rozpravě

I. bere na vědomí Zprávu ČNB o výkonu dohledu nad finančním trhem v roce 2015;

II. doporučuje Poslanecké sněmovně Parlamentu, aby přijala následující usnesení: Poslanecká sněmovna Parlamentu bere na vědomí Zprávu ČNB o výkonu dohledu nad finančním trhem v roce 2015

III. pověřuje zpravodaje výboru, aby s tímto usnesením seznámil Poslaneckou sněmovnu.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: A já děkuji, že pan zpravodaj seznámil Poslaneckou sněmovnu. Zahajují všeobecnou rozpravu, do které se přihlásil pan guvernér. Prosím, pane guvernéro, máte slovo.

Guvernér ČNB Jiří Rusnok: Vážený pane místopředsedo, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, jedná se o Zprávu o výkonu dohledu za rok 2015, čili opět se budu snažit v rámci svých vyjádření věci aktualizovat. Naštěstí nedochází k žádným zlomovým změnám.

Zpráva je standardní, popisuje nejen výkon dohledu nad finančním trhem, ale rovněž stav a vývoj regulace tohoto trhu. Obsahuje vyhodnocení informací také o podání veřejnosti, které dostává Česká národní banka. Popisuje také naše zapojení do činnosti evropských orgánů dohledu a vývoj podrobně v jednotlivých sektorech našeho finančního trhu v roce 2015.

Pokud jde o strukturu tohoto trhu, nedošlo v roce 2015 k žádným zásadním změnám. Nebyla udělena žádná nová bankovní licence, v tomto roce 2015 na trh v průběhu roku vstoupily dvě pobočky zahraničních bank a naopak jedna pobočka zahraniční banky činnost ukončila.

Byl zde, tak jako již v posledních letech tradičně, poměrně živý vývoj v oblasti nových zákonů upravujících podnikání na finančním trhu a fungování vůbec všech osob podléhajících regulaci dohledu. Připravili jsme proto řadu vyhlášek a vůbec sekundárních legislativních norem. Možná bych se zmínil o tom, že jsme se samozřejmě zapojili do přípravy zákona o ozdravných postupech a řešení kríz nebo novely zákona o bankách. Další legislativní normy, dovolte, přeskočím.

Pokud jde o samotný výkon dohledu nad úvěrovými institucemi, které jsou klíčovou částí našeho finančního sektoru, věnovali jsme se především oblasti kvality a dostatečnému zajištění úvěrových portfolií, zajištění dostatečné výše kapitálu ke krytí případných ztrát, samozřejmě likviditě a celkovému hospodaření bank. Výsledky zátěžového testování bank potvrídily dobrou odolnost tuzemského bankovního sektoru. Jeho kapitálová přiměřenosť se i v nepříznivém scénáři udržela s dostatečnou rezervou nad regulatorním minimem.

Nastalo jisté zlepšení u sektoru družstevních záložen. Zde byla pozornost zaměřena zejména na kvalitu úvěrového portfolia a adekvátní tvorbu opravných položek.

Pokud jde o pojišťovny, v průběhu roku 2015 byl zintenzivněn dohled nad přípravami na regulaci v režimu Solventnost II, což je nový režim kapitálové obezřetnosti a vůbec fungování tohoto sektoru.

Věnovali jsme se samozřejmě také drobným distributorům finančních produktů. Provedli jsme 20 kontrol na místě v úvěrových institucích, 22 u poskytovatelů investičních služeb, 35 kontrol na místě u pojišťovacích zprostředkovatelů, v pojišťovnách pak 5 kontrol na místě. Jinak samozřejmě kontinuálně probíhá tzv. dohled na dálku, který funguje na základě reportingu jednotlivých dohlížených institucí.

Pokud jde o sankční oblast, předeším to byla správní řízení. Kromě vedení správních řízení s dohlíženými subjekty byla rovněž vedena správní řízení se subjekty, které poskytují na finančním trhu služby bez příslušného povolení. Celkově bylo pravomocně v roce 2015 ukončeno celkem 282 sankčních správních řízení. Zabývali jsme se také oblastí ochrany spotřebitele na finančním trhu. Zde se naše činnost orientuje zejména na podání veřejnosti. V roce 2015 těch podání bylo 1 059. Nejvíce za oblast pojišťovnictví – 341, ještě více dokonce za úvěrové instituce – 417.

V rámci mezinárodní spolupráce se zástupci ČNB zapojili do činnosti evropských orgánů dohledu nad finančním trhem, jako jsou Evropská bankovní asociace... Evropská bankovní agentura, promiňte, EBA, pak Agentura pro kapitálový trh – ESMA a Agentura pro pojišťovnictví a penzijní fondy EIOPA. Jsme také aktivními členy Evropské rady pro systémová rizika. Máme intenzivní spolupráci s partnerskými národními orgány dohledu zejména prostřednictvím zapojení do tzv. kolegií orgánů dohledu mezinárodních bankovních a pojišťovacích skupin působících na českém finančním trhu.

Na závěr mi tedy dovolte konstatovat, což již konstatoval pan zpravodaj, že v roce 2015 vykázaly dohlížené subjekty českého finančního trhu stabilizované a kladné hospodářské výsledky. Bankovní sektor jako celek byl stabilní, ziskový, likvidní a dobře kapitálově vybavený. Zisku, mírného zisku, dosáhl i sektor družstevních záložen.

Pokud jde o obchodníky s cennými papíry, vzrostly objemy jimi spravovaných prostředků. Pokud jde o penzijní společnosti, ty dosáhly rovněž kladného hospodářského výsledku, zvýšily hodnotu aktiv v jimi spravovaných fonitech. Český pojistný sektor dosáhl lepších hospodářských výsledků, a to i přes pokles celkového předepsaného pojistného.

Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Já děkuji panu guvernérovi za vyčerpávající zprávu. Ptám se, kdo další se hlásí do všeobecné rozpravy. Jestliže nikdo takový není, končím všeobecnou rozpravu. Ptám se na závěrečná slova. Není zájem. Přistoupíme k rozpravě podrobné. Prosím, pane zpravodaji, máte slovo.

Poslanec Jaroslav Klaška: Děkuji za slovo, pane předsedající. Já bych se chtěl odkázat na svou zpravodajskou zprávu a upozornit na usnesení rozpočtového výboru, který doporučuje Poslanecké sněmovně vzít projednávanou zprávu na vědomí. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu zpravodaji. Ptám se, kdo další se hlásí do podrobné rozpravy. Není nikdo takový, končím podrobnou rozpravu. Není zájem o závěrečná slova.

Budeme hlasovat o návrhu usnesení, tak jak jej přednesl pan zpravodaj.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro návrh usnesení, nechť zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování 165, přihlášeno je 162 poslankyň a poslanců, pro 130, proti žádný. Návrh byl přijat. Děkuji panu guvernérovi i panu zpravodaji.

Dalším bodem je bod

265.

Zpráva České národní banky o inflaci - červenec 2016

(Zpráva o měnovém vývoji za 1. pololetí 2016)

/sněmovní tisk 890/

Ještě jednou vítám pana guvernéra a podle zákona o ČNB, ve znění pozdějších předpisů, je ČNB povinna předkládat Poslanecké sněmovně nejméně dvakrát ročně k projednání zprávu o měnovém vývoji, a proto prosím pana guvernéra, aby nám zprávu uvedl. Prosím, pane guvernéré.

Guvernér ČNB Jiří Rusnok: Ještě jednou, vážený pane místopředsedo, vážené paní poslankyně a páni poslanci. Budu se snažit být stručný, nicméně mi dovolte, abych vás informoval o zprávě o inflaci, což je základní dokument měnové politiky ČNB. Vzhledem k časovému odstupu tato zpráva už byla překonána čtvrtou inflační zprávou za rok 2016. Já se budu snažit proto vycházet z té novější zprávy. Zaměřím se tedy jenom na nové informace. (V sále je silný hluk!)

Růst české ekonomiky loni postupně zpomaloval a ve třetím čtvrtletí dosáhl 1,9 procentního bodu, pokud jde o růst hrubého domácího produktu. Tento vývoj odrázel zejména... (Odmrlka pro hluk. Sál se pomalu ztišíuje.) ... pokles vládních i podnikových investic financovaných z evropských fondů. Ekonomiku naopak nadále podporovaly uvolněné měnové podmínky, nízká cena ropy a rostoucí zahraniční poptávka. Zmírnování hospodářského růstu odráželo zejména znatelné zvolení dynamiky zpracovatelského průmyslu ve třetím čtvrtletí loňského roku, hluboký pokles pak nadále bohužel vykazuje stavebnictví.

I když se domácí ekonomický růst zpomaloval, neprojevovalo se to nijak negativně na trhu práce, ba naopak, narůstalo napětí v nerovnováze nabídky a poptávky pracovních sil. Zaměstnanost se dále zvyšovala. Odráželo se to v poklesu míry nezaměstnanosti. Ta, jak známo, se nacházela a nachází v České republice na nejnižší úrovni, pokud jde o země Evropské unie. V těchto podmírkách, myslím pochopitelně, dále zrychloval růst mezd.

Inflace se v závěru loňského roku poměrně rychle zvýšila a v prosinci dosáhla 2% meziročního růstu. Po zhruba čtyřech letech, kdy se pohybovala pod cílem inflačního cílení České národní banky, se tak v samém závěru loňského roku vrátila na tento cíl. Prvním důvodem uvedeného zvýšení inflace bylo zrychlení růstu cen potravin. Zvýšila se také takzvaná jádrová inflace. V ní se již delší dobu pozitivně projevuje pokračující růst domácí ekonomiky a zvyšující se dynamika mezd, což tvoří základ poměrně robustně rostoucí domácí poptávky. V prosinci se navíc k tomu přidaly jednorázové efekty, a to cenové dopady zavedení elektronické evidence tržeb v odvětví stravování a ubytování, jejichž příspěvek do celkové inflace lze odhadnout na jednu, maximálně dvě desetiny procentního bodu. K dosažení toho

dvouprocentního cíle tak došlo o něco dříve, než naše stávající, de facto listopadová, prognóza očekávala.

Rychlejší nárůst inflace v závěru loňského roku lze nicméně považovat za důsledek jednorázových vlivů, zejména kolísavého vývoje některých druhů potravin, a jak už jsem zmínil, i jednorázového efektu vyvolaného zaváděním systému EET. Ke konci roku tento proinflační dopad jednorázových vlivů bude zase vypрchávat, takže se to vlastně vyrovná. V opačném směru bude ovšem v letošním roce působit spíše neočekávané další snížení regulovaných cen zemního plynu pro domácnosti. V současnosti zůstává tedy platné vyznění naší poslední prognózy.

Pokud jde o fundamentální faktory inflace, podle této listopadové prognózy domácí náklady nadále znatelně porostou zejména vlivem zvyšujících se mezd v podmínkách pokračujícího růstu ekonomické aktivity. Zároveň již rychle vypřchává protiinflační působení dovozních cen vyvolané poklesem cen průmyslových výrobců v eurozóně, které jsme tady pozorovali několik let v minulém období, a nyní jsme již opět při mírném růstu těchto cen.

Podle naší prognózy, která předpokládá používání kurzu jako nástroje zhruba do poloviny letošního roku, inflace na horizontu měnové politiky, čili v následujících zhruba měsících v horizontu roku až roku a půl, mírně překročí náš cíl a postupně se bude vracet zpátky k cíli.

V následujících dvou letech podle našich odhadů poroste naše ekonomika – čili letos a příští rok – zhruba podobným tempem jako doposud, možná o něco rychleji, někde okolo 3 %. V tomto roce by se mělo obnovit zvyšování investic. Na druhé straně ovšem bude růst mírně brzděn také přechodným zpomalením zahraniční poptávky a posléze, po opuštění kurzového závazku, i méně uvolněnými měnovými podmínkami v naší ekonomice. Na trhu práce se bude projevovat i nadále ono zmíněné napětí zvyšováním dynamiky mezd. Míra nezaměstnanosti bude klesat již jen velmi pomalu.

Nyní ještě prosím stručně k naší měnové politice. Na posledním měnovém zasedání v prosinci Bankovní rada jednomyslně rozhodla ponechat úrokové sazby na stávající úrovni, čili technické nule, a současně potvrdila závazek udržovat kurz koruny poblíž hladiny 27 za euro i nadále. Rizika této prognózy jsme vyhodnotili jako vyrovnaná a domníváme se, a potvrďeli jsme, že potřeba udržovat měnové podmínky uvolněné v dosavadním rozsahu i nadále přetrvává. Zopakovali jsme náš takzvaný tvrdý závazek, čili že neopustíme ten měnový kurzový závazek do konce prvního čtvrtletí tohoto roku, a pravděpodobně to nastane někdy okolo poloviny tohoto roku.

Pokud jde o... Myslím, že to bude asi v tuto chvíli dostatečné. Děkuji vám za pozornost a jsem připraven k vašim případným otázkám. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu guvernérovi. Zprávu projednal rozpočtový výbor, jehož usnesení vám bylo doručeno jako sněmovní tisk 890/1. Prosím pana zpravodaje tohoto výboru, pana poslance Jaroslava Klašku. Prosím, pane zpravodaji, máte slovo.

Poslanec Jaroslav Klaška: Děkuji za slovo. Jak již pan předsedající řekl, rozpočtový výbor projednal Zprávu České národní banky o inflaci, tedy Zprávu o měnovém vývoji za první pololetí roku 2016, na 46. schůzi dne 21. září loňského roku a přijal následující usnesení:

Po úvodním slově zástupce České národní banky Tomáše Holuba, zpravodajské zprávě poslance Jaroslava Klašky a po rozpravě rozpočtový výbor:

I. bere na vědomí Zprávu České národní banky o inflaci – červenec 2016 (Zprávu o měnovém vývoji za 1. pololetí 2016);

II. doporučuje Poslanecké sněmovně Parlamentu, aby přijala následující usnesení: Poslanecká sněmovna Parlamentu bere na vědomí Zprávu České národní banky o inflaci – červenec 2016 (Zprávu o měnovém vývoji za 1. pololetí 2016);

III. pověřuje zpravodaje výboru, aby s tímto usnesením seznámil Poslaneckou sněmovnu.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu zpravodaji. Otevím všeobecnou rozpravu, do které nevidu žádnou přihlášku. (O slovo se hlásí poslanec Fiedler.) Pan poslanec Fiedler. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Karel Fiedler: Děkuji za slovo. Chtěl bych využít přítomnosti pana guvernéra k jedné otázce. Zaregistroval jsem jeho komentář a bylo to zmíněno i dnes v jeho vystoupení tady k očekávanému růstu a k aktuálnímu růstu naší ekonomiky. Vy jste se vyjádřil, pane guvernére prostřednictvím pana předsedajícího, že ty ekonomické podmínky jsou sice příznivé, pozitivní, nicméně růst hospodářství, který dosahujeme a který je očekáván i na budoucí období, neodpovídá zase až tak tomu, v jakých příznivých ekonomických podmínkách se pohybujeme. A že sám vlastně ani nemáte analýzu, kde je nějaká možná příčina. Jsem si toho vědom, ale přesto bych se chtěl dotázat, jestli byste to mohl více okomentovat, nebo sdělit svůj názor, proč je ten stav takový. Díky celkovému růstu evropské ekonomiky v okolních zemích je velmi nízká nezaměstnanost, nízké úrokové sazby a ten růst hospodářství, který máme, tak jak jste se vyjádřil, je samozřejmě dobrý, příznivý, nicméně zase až tak tomu neodpovídá. Kdybyste mohl toto okomentovat a trošku říci, kde, když už není asi jasno – já vím, že je velmi těžké to analyzovat – kde hledat možné příčiny toho stavu, nebo toho, že nejsme ještě výše v příznivém růstu ekonomiky, než se aktuálně nacházíme. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci. Prosím, pane guvernére. Pan guvernér chce odpovědět, máte slovo.

Guvernér ČNB Jiří Rusnok: Vážený pane místopředsedo, vaším prostřednictvím se pokusím zareagovat. Téma, které zmínil pan poslanec, je téma mimořádně závažné, ale současně komplexní a vydalo by určitě na minimálně jeden a

možná několik seminářů s Poslaneckou sněmovnou nebo kdekoliv jinde. Já tedy nastíním jenom nějaký svůj pohled ve formě hypotézy.

Já s panem poslancem souhlasím v analytickém pohledu, že je zvláštní do jisté míry, že máme plnou zaměstnanost, máme skutečně mimořádně příznivou situaci ohledně rovnováhy v makroekonomických ukazatelích, prakticky dnes netrpíme žádnou viditelnou nerovnováhou, máme de facto vyrovnané veřejné finance, máme mírně nebo více přebytkové vnější hospodaření, to znamená obchodní bilanci a platební bilanci, máme tedy trh práce, který nevykazuje vlastně žádny negativní stav ve smyslu nějakého nevyužití kapacity, přesto nás růstový potenciál, na kterém se zhruba nacházíme – potenciál je něco, co ekonomové používají jako určitou teoretickou kategorii, kdy se snaží určit, jak asi bude vypadat růst ekonomiky při plném využití zhruba kapacit ekonomiky a zároveň při neporušování základních nerovnováh, to znamená neroste nadměrně inflace, nepřehřívá se příliš trh práce nebo se nezadlužuje ekonomika ať už domácím, nebo zahraničním směrem, a zdá se, že nás nový pokrizový potenciál je skutečně někde okolo 3 %, a souhlasím s tím, že ambice bychom měli mít vyšší, že ekonomika, která by stále měla dohánět nejvýspější partnery v Evropské unii, by měla mít potenciál vyšší, 4, možná i 5 %.

Příčiny jsou jistě mnohé. Já si dovolím vyslovit jenom nějaké hypotézy své víceméně osobní, toto není žádné oficiální stanovisko České národní banky, ale nechci zůstat bez odpovědi.

Já myslím, že jednak je tam problém už v kapacitě dostupné pracovní síly, to znamená, spojily se nám dvě věci, nebo vícero věcí na trhu práce. Jedna je ta, že jsme za vrcholem demografické kapacity této země, už nám klesá počet práceschopného, myslím z hlediska věku a dalších okolností, obyvatelstva. Současně máme jistý dlouhodobý nesoulad mezi tím, co nám produkuje školská soustava, a tím, jaké jsou strukturálně požadavky trhu práce. Současně jsme se poměrně uzavřeli importu pracovní síly, takže to jsou věci, které nás omezují v části produkční kapacity, pokud jde o pracovní sílu.

Další bych viděl, a to je velmi široká záležitost, je vůbec jakási... a ta je dlouhodobě nedokonalá. Všechny mezinárodní analýzy, když hodnotí konkurenceschopnost české ekonomiky, říkají, že největší problém je v institucích a schopnosti řídit zemi, v efektivitě řízení země. To je velmi komplexní otázka a můžeme tam zařadit dneska aktuálně to, že investujeme příliš málo na to, kolik bychom potřebovali dodělat v infrastruktuře, v dalších věcech. A proč to děláme? Peníze máme, ale nejsme schopni jakékoli projekty zrealizovat. Obecně efektivnost řízení je nedostatečná. A tady je myslím výzva pro nás všechny, kteří jsme nějakým způsobem angažovaní ve veřejné sféře, a samozřejmě Poslanecká sněmovna je skoro na prvním místě, pokud jde o kvalitu legislativy. Ale ta sama o sobě nestačí, to bych nechtěl takto jednoduše tím skončit. Protože sebedokonalejší legislativa nezlepší efektivnost země dramaticky, nebude-li správně používána.

To by byla asi moje velmi obecná a hypotetická odpověď. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu guvernérovi České národní banky.

Dobré dopoledne, paní poslankyně, páni poslanci, budeme pokračovat ještě v otevřené rozpravě. S faktickou poznámkou se hlásí pan poslanec Ivan Pilný. Jestli chvíličku posečká, tak jenom přečtu omluvy došlé předsedovi Poslanecké sněmovny, a to omluvu pana poslance Marka Ženíška od 9 do 16 hodin a pana poslance Zahrádníka od 10 do 13 hodin z dnešního jednání.

Nyní tedy pan poslanec Ivan Pilný s faktickou poznámkou k vystoupení pana guvernéra. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Ivan Pilný: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážené kolegyně a kolegové, já bych rád obrátil znova pozornost Poslanecké sněmovny na to, co tady říkal guvernér České národní banky, protože má hlubokou pravdu. Vítám velice konzervativní přístup České národní banky i k číslům, protože na pracovním trhu teď opravdu chybí desetitisíce pracovních míst a posun směrem k tomu, aby se zaplnila především, protože už žádné rezervy v České republice prakticky nejsou, pracovníky například z Ukrajiny, je velmi pomalý.

Další věc. Byly tady zmíněny investice. To opravdu není problém toho, kolik dáváme na investice, ale jak efektivně jsou investice využívány. Můžeme se podívat, jak stavíme, můžeme se podívat na další bloky, z nichž část bohužel vytváří Poslanecká sněmovna. To je poměrně velký problém, který brzdí českou ekonomiku.

Další věc, která nebyla zmíněna, je otázka diverzifikace ekonomiky. My jsme stále velmi závislí na Evropské unii a především na Německu zejména v automobilovém průmyslu, který je takovým tahounem HDP. Pokud se dostane Evropská unie do problémů, a ona v nich je, pokud se dostane Německo do problémů, a ono v nich je, tak tady můžeme dělat, cokoliv chceme, ale česká ekonomika to prostě odnese. Takže ten konzervatismus je naprosto namístě a měli bychom na to pamatovat v rozpočtové kázni a v tom, jak utráčíme peníze, hlavně jak investice měříme.

Děkuji za pozornost. (Potlesk poslance Chalupy.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Ivanu Pilnému. Máme další faktické poznámky. Nejdříve pan poslanec Jiří Dolejš a pak poslanec Karel Fiedler, také s faktickou poznámkou. Prosím, pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Jiří Dolejš: Děkuji za slovo. Jak jste slyšeli od předčeňka, tak se teď dostáváme poněkud na tenký led politického přístupu k tomu, co by měla obnášet hospodářská politika. Dovedu pochopit, že za současné poměrně stabilní situace si zástupce vládního tábora pochválí situaci, ale faktem je, že v letech, kdy jsme dosahovali šestiprocentního růstu, tak tam byly nepochybně některé faktory, které dnes asi nepůsobí, a nebylo to jenom proto, že jsme čerstvě vstoupili do společného prostoru Evropské unie. Do budoucna si myslím, že mechanický propočet potenciálního produktu nám také nepomůže, pokud se budeme muset vyrovnávat s některými problémy, které vznikly například tím, že Česká republika je poměrně závislá montovna, že se na nás valí čtvrtá průmyslová revoluce, a že jsou to tedy

všechno strukturální změny, které se bez masivnějšího investování neobejdou. A to, že si pochválíme, že nám investice rostou – určitě nám nerostou způsobem, který bychom potřebovali. A tady je ta daleko větší rezerva, aby ekonomika rostla rychleji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Nyní pan poslanec Karel Fiedler a řádně přihlášený pan kolega František Laudát. Prosím, pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Karel Fiedler: Děkuji panu guvernérovi za odpověď. Chtěl bych tady zmínit to, co zaznělo z jeho odpovědi, a to, co začíná zaznít, a možná už delší dobu, z více stran, že narázíme na jeden z těch omezujících faktorů, proč ten růst není větší, a do budoucna asi bude ještě více limitní, to, co produkuje náš školský systém. Potřeby průmyslu, potřeby našeho hospodářství jsou úplně někde jinde než to, co produkuje naše vzdělávací soustava. Jsem rád, že je tady pan premiér, doufám, že to vnímá, nevím, jestli vnímá tato slova. Až se zase budeme chválit, jak nám všechno funguje, jak je všechno bez problémů a kde musíme dělat nějaké změny ve vzdělávacím systému, tak si myslím, že to je právě jedna z věcí, na které bychom měli velmi zapracovat v Poslanecké sněmovně, ale je to zejména vůle vládní koalice.

Říkám to i z toho důvodu, že asi za chvíliku dojde k debatám o tom, co s tím přebytkem, že bychom neměli být tak moc optimističtí a neměli bychom ho chtít hned utratit. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Nyní tedy řádně přihlášený pan poslanec František Laudát. Jsme stále v rozpravě. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec František Laudát: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Dámy a pánové, využiji té příležitosti, že tady máme pana guvernéra. Česká národní banka je jedna z mála institucí, která se tady do těchto dob těšila obrovskému kreditu, a velmi bych se přimlouval i s odkazem na to, jak probíhala diskuse na pravidelném zasedání rozpočtového výboru před Vánoci, abyste velmi, velmi posílili analytickou činnost, co se týká posledních trendů ekonomik ve světě. Tam bohužel padla jedna odpověď, která mě tedy vůbec nepotěšila, z řad členů Bankovní rady. A pokud od vás budou zaznít apely směrem k transformaci, a myslím to v dobrém slova smyslu, žádné převraty, nic, ale skutečně k transformaci nebo k přeměně české ekonomiky na moderní, aby byla schopna reagovat na nejnovější trendy, a říkal tady pan kolega Dolejš, Průmysl 4,0, to mám na mysli, tak od vás to bude veřejnost a snad i politici brát více na větší váhu, protože to, to páčí současná vláda, je... Zatím žijeme dobře, ekonomika roste, ale v některých oblastech už narází a bude se to rozširovat už v příštích několika letech, to je otázka třeba pěti let, určitě ve velkém rozsahu deseti let, na strop svých možností.

My tady shodou okolností dneska máme novelu školského zákona, odpoledne začínáme zákonem 130 o podpoře vědy a výzkumu a musím říct, že to jsou oba resorty, kde je situace z pohledu už blízké budoucnosti velmi špatná.

Tady je obrovský spolek napříč politickým spektrem odborníků na školství, ale ty debaty, které se tady odehrávají, tak bohužel je to: tamhle budeme platit víc, tamhle budeme platit méně, tamhle se nějaké školství zruší, tamhle se naopak rozšíří a tak, ale jsou to takové ty mechanické. Téměř nulová diskuse, nulová diskuse, je o tom, aby se školství začalo měnit uvnitř, aby prostě ze škol vycházeli jiní absolventi s jinými schopnostmi, jinými znalostmi. V tomhle naše škola v tuhle chvíli stále ještě vychovává budoucí nezaměstnané. A skutečně to může přerušit do společenské krize. Dneska už sami víte, a už to tady také zaznělo, že firmy narážejí na to, že nemají kvalifikované lidi, po lidech, které bude vyžadovat Průmysl 4.0, a to bez ohledu na to, zda prostě studují tu humanitní větev vzdělání, anebo přírodovědnou, oba budou potřebovat matematiku, obě větve, protože i když se z průmyslu, který tady různé svazy průmyslu a dopravy vykládají, že to je přednost, že máme, já nevím, jestli je to 48 nebo kolik procent HDP tvoří průmysl, já vás upozorňuji, že už v blízké budoucnosti se to může změnit ve velmi tragický, ve velmi tragický pro naši společenskou soudržnost hendikep. A značná část těch lidí se má přesunovat, nebo noví mladí lidé budou nastupovat do služeb a i v těch službách, bohužel, v uvozovkách, budou potřebovat a musí umět nakládat, musí znát logistiku, musí umět fungovat s internetem a tak. A je to problém nejenom české společnosti, ale musím říci, že je to problém celého světa. Jsme v situaci, kdy velmi, velmi dochází k tomu, že praxe předbíhá vzdělání. Takže vzdělání, vzdělání, vzdělání. A já bych byl velmi rád, abyste vy na to z pozice zasvěcených lidí z ČNB upozorňovali výrazněji a naléhavěji.

Totéž, co se týká vědy, výzkumu, inovací. Bohužel pan vicepremiér z hlediska budoucnosti pro rekonstrukci českého vědecko-výzkumného prostoru neudělal nic. Do téhoto dob sem předložil jednu technickou novelu zákona 130, dneska sem předkládá opsanou novelu od našeho kolegy Vácha, také víceméně technickou, zákona 130. Česká republika si luxus chaosu, dublování a zmatečnosti v českém výzkumném prostoru a inovačním prostoru nemůže dovolit. Zase z hlediska už současnosti to je drahý luxus. A s tím potom souvisí i směrování investic.

Takže pane guvernére, moc bych vás poprosil, aby v tomhle výrazně ČNB zvedla prst a dobrým způsobem učila společnost. Ten svět přijde, a přichází, ať se nám líbí, nebo ne. Otázka je, jestli to vezmeme jako výzvu, nebo skončíme, bohužel, na straně poražených. Zatím z té křížovatky směřujeme, bohužel, do toho balíku těch poražených. Děláme v tom málo, šanci stále ještě máme. Máme špičkové lidi v Dejvicích, Brně. Takže prosím, ještě čas je, ale ten čas se velmi kráti. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Františku Laudátovi. Nyní Milan Urban s faktickou poznámkou. Prosím, pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Milan Urban: Dobrý den, kolegyně a kolegové. Mně se chce něco říct, když jsem poslouchal Františka Laudáta. No samozřejmě, že tady při této zprávě můžeme vést diskusi na lecjáká téma. Nicméně hospodářská politika je primárně věcí vlády České republiky, nikoli České národní banky. Česká národní banka je nezávislou institucí a má jiné povinnosti a kompetence než řešit, kolik peněz

v rozpočtu půjde na vývoj a výzkum apod. Čili ta debata je jistě zajímavá a mohli bychom se jí věnovat při nějaké jiné příležitosti a bylo by to i dobré, ale teď si myslím, že pokládat otázky v tomto směru guvernérovi České národní banky sice možná je hezké, ale myslím, že zbytečně tady pana guvernéra zatěžujeme věcmi, kterým sice rozumí jako bývalý premiér, nicméně jako guvernér České národní banky odpovědnost za hospodářskou politiku, za vizi, za výzkum a za věci, které se týkají konkurenceschopnosti, nese primárně vláda České republiky a případně Parlament České republiky, který takové vládě vyslovuje důvěru. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji i za dodržení času k faktické poznámce. Kolega Milan Urban byl zatím poslední přihlášený do všeobecné rozpravy. Ptám se, jestli se někdo hlásí. Nikoho nevidím, rozpravu končím.

Přistoupíme k rozpravě podrobné, do níž nemám přihlášku, ale pan zpravodaj samozřejmě splní svou zpravodajskou roli a přednese návrh usnesení. Prosím, pane zpravodaji, máte slovo.

Poslanec Jaroslav Klaška: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Kolegyně a kolegové, dovolte, abych se odkázal na svou zpravodajskou zprávu z obecné rozpravy a připomněl, že jsem přednesl návrh na usnesení z rozpočtového výboru, který doporučuje Poslanecké sněmovně přijmout Zprávu České národní banky o inflaci – červenec 2016 (Zprávu o měnovém vývoji za 1. pololetí 2016) na vědomí. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Má někdo jiný návrh v podrobné rozpravě? Není tomu tak.

Můžeme tedy rozhodnout o návrhu, který byl přednesen, vzít zprávu o měnovém vývoji na vědomí.

Rozhodneme v hlasování číslo 166, které jsem zahájil, a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování pořadové číslo 166 z přítomných 164 pro 131, proti nikdo. Návrh byl přijat.

Zprávu jsme vzali na vědomí, děkuji panu guvernérovi národní banky, děkuji zpravodaji a končím bod číslo 265.

Dalším bodem našeho jednání je bod

215.

**Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 153/1994 Sb.,
o zpravodajských službách České republiky, ve znění
pozdějších předpisů, a další související zákony
/sněmovní tisk 855/ - třetí čtení**

Žádám pana premiéra, předsedu vlády České republiky Bohuslava Sobotku, aby zaujal místo u stolku zpravodajů, o totéž žádám zpravodaje garančního výboru, výboru pro bezpečnost, Václava Klučku.

Konstatuji, že pozeměnovací návrhy jsou uvedeny ve sněmovním tisku 855/5, který byl doručen 30. listopadu loňského roku. Usnesení garančního výboru vám bylo doručeno jako sněmovní tisk 855/6.

Ptám se navrhovatele, pana předsedy vlády, jestli má zájem vystoupit před otevřením rozpravy. Není tomu tak. Ale rozpravu otevřít musím. Konstatuji, že do ní nemám žádnou písemnou přihlášku. Ptám se, jestli se někdo hlásí z místa. Ano, paní poslankyně Jana Černochová se hlásí ve třetím čtení, rozpravu povedeme. Tak, paní poslankyně, máte slovo.

Ještě ale než začnete mluvit, požádám sněmovnu o klid! Vidím tady hloučky a žádám kolegy a kolegyně, aby zaujali místo podle zasedacího pořádku, ukončili debaty, protože jsme ve třetím čtení a po rozpravě, která pravděpodobně bude krátká vzhledem k tomu, že nemám další přihlášené, budeme rozhodovat o velmi důležitém zákoně. Ještě chvíličku, paní kolegyně. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Jana Černochová: Děkuji, padne místopředsedo. Já se také pokusím být velmi stručná.

Jak víte, tato norma byla diskutovaná na půdě Poslanecké sněmovny už v minulém volebním období. V tomto volebním období jsme začali hned zkraje. Ten proces je dlouhý, protože je to skutečně velmi zásadní norma. Je to o něčem, co si řada z nás v Poslanecké sněmovně přála, aby tato dvoustupňová kontrola byla v co nejlepší podobě, podobě té, která bude vyvolávat důvěru v naší veřejnosti.

Při minulém jednání, kdy jsme tady projednávali ve druhém čtení pozeměnovací návrhy, tak tady neúplně šťastně bylo řečeno, že v ústavněprávním výboru už se ty věci vypořádaly. Nevypořádaly se, bohužel nemohl reagovat můj kolega Marek Benda, který v ten den, kdy se tato norma projednávala, byl hospitalizován v nemocnici. Já jsem ho informovala o tom, jak to tady proběhlo, a on mě požádal o to, abych tady načetla dneska návrh, abychom vrátili tuto normu do druhého čtení, tak aby se ústavněprávní výbor mohl vypořádat i s těmi věcmi, které byly avizovány, že do této normy případně. Ale bohužel vzhledem k tomu, že nemohlo kolega Benda reagovat v prosinci hned a načítat pozeměnovací návrhy, tak už prekludovala ta lhůta.

Takže já vás velmi pěkně, kolegyně a kolegové, prosím o to, abyste zvedli ruku pro vrácení této normy do druhého čtení, tak aby bylo možné ještě do této normy zahrnout nějaké pozeměnovací návrhy. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní kolegyni Janě Černochové. Hlási se pan předseda vlády. Prosím, pane předsedo, máte slovo.

Předseda vlády ČR Bohuslav Sobotka: Děkuji, vážený pane místopředsedo, vážené poslankyně, vážení poslanci. Já se domnívám, že tento návrh zákona byl předložen do Poslanecké sněmovny včas. Jsme v tuto chvíli před třetím čtením projednávání návrhu zákona. Domnívám se, že zde existuje ještě do konce volebního období dostatečný časový prostor, abychom tuto normu mohli doprojednat. Myslím si, že cílem není spěchat za každou cenu, ale cílem by mělo být, abychom tuto věc dostatečně uvážili. Jde přece jenom o systémovou změnu. Zavádime zde poprvé v historii dvoustupňový systém kontroly tajních služeb a já se rozhodně nebráím tomu, aby se diskuse tady na půdě Poslanecké sněmovny o něco prodloužila. Pouze bych chtěl požádat o to, abychom se v rozumné době k tomu návrhu tady ve druhém a ve třetím čtení na plénu Poslanecké sněmovny vrátili, aby tady byla i bezpečná rezerva z hlediska vyjádření stanoviska Senátu a abychom v rámci volebního období splnili velký úkol, který se koneckonců od nás očekává, že tuto reformu schválíme.

Takže souhlasím s tím návrhem, který zde předložila paní poslankyně. Pouze bych chtěl požádat, abychom mysleli na to, že se blíží závěr volebního období, a abychom měli i rezervu na eventuální stanovisko Senátu. Děkuju.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Dobре, děkuji. Nyní faktická poznámka pana poslance Bohuslava Chalupy a potom přihláška paní kolegyně Černochové. Prosím, pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Bohuslav Chalupa: Děkuji za slovo, pane předsedo. Vážení kolegové, kolegyně, já si myslím, navážu na to, co tady řekli předčleníci, myslím si, že to je rozumný návrh. Opravdu máme dosud času na to, abychom tu normu připravili opravdu kvalitně. Takže já se v podstatě přidávám k apelu, zvedněte ruku pro vrácení do druhého čtení. Děkuju.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Nyní paní poslankyně Jana Černochová ještě. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Jana Černochová: Chtěla bych poděkovat panu premiérovi, zástupcům vládní koalice za jejich vstřícnost, protože jsme ve shodě všichni v tom smyslu, že tato norma je normou, která by měla být hlasována nikoli silou koaličních hlasů, ale silou co největšího množství poslanců a poslankyň této Sněmovny. Protože je to skutečně norma, která by měla být nadčasová a neměla by být poplatná tomu, kdo zrovna je u moci, kdo je v pozici nebo v opozici. Děkuju.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Protože nemám žádnou další přihlášku do rozpravy, rozpravu končím. Máme před sebou procedurální hlasování, a to o vrácení předloženého návrhu do druhého čtení. Rozhodneme v následujícím hlasování. Já vás nejdřív všechny odhlásím a požádám vás o novou registraci. Prosím,

přihlaste se svými identifikačními kartami. Posečkám, než se ustálí počet přihlášených. Děkuji.

Zahajuji hlasování 167 a ptám se, kdo je pro vrácení předloženého návrhu zákona do druhého čtení. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování pořadové číslo 167 z přítomných 148 pro 144 proti 1. Návrh byl přijat.

Děkuji tedy předsedovi vlády, děkuji panu zpravodaji a končím bod číslo 215 s tím, že máme před sebou projednání znova ve druhém čtení.

Dalším bodem naší schůze je bod číslo 216, ale předtím se ještě hlásí předseda klubu sociální demokracie Roman Sklenák. Pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Roman Sklenák: Děkuji. Dovoluji si požádat o přestávku na poradu klubu v délce deseti minut. Děkuji za pochopení.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Dobре, sejdeme se v 10.38, abych nebyl kritizován, že vám ubírám minuty.

(Jednání přerušeno v 10.28 hodin.)

(Jednání pokračovalo v 10.39 hodin.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, čas na poradu klubu sociální demokracie uplynul. Dovolte mi, než začneme další bod, abych přečetl omlovy došlé předsedovi Poslanecké sněmovny. Od 10.30 do 12 hodin se omlouvá z pracovních důvodů pan poslanec Marek Černoch, od 14.30 do 19 hodin pan Jiří Koubek a od 12 hodin do 14.30 pan ministr Robert Pelikán.

Budeme tedy pokračovat podle schváleného pořadu schůze. Dalším bodem je

216.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 561/2004 Sb., o předškolním, základním, středním, vyšším odborném a jiném vzdělávání (školský zákon), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 841/ - třetí čtení

Děkuji paní ministryni školství, mládeže a tělovýchovy Kateřině Valachové a zpravodaji garančního výboru, výboru pro vědu, vzdělání, kulturu, mládež a tělovýchovu, panu poslanci Petru Kořenkovi, že už jsou u stolku zpravodajů. Pozměňovací návrhy jsou uvedeny ve sněmovním tisku 841/3, který byl doručen 30. listopadu loňského roku. Usnesení garančního výboru bylo doručeno jako sněmovní tisk 841/4.

Ptám se navrhovatelky, tedy paní ministryně školství, mládeže a tělovýchovy Kateřiny Valachové, jestli má zájem vystoupit před otevřením rozpravy. Není tomu tak. Otevřívám rozpravu a mám do ní tři písemné přihlášky. Nejdříve paní poslankyně Nina Nováková.

Ještě než jí udělím slovo – pojďte, paní poslankyně – já jenom vyzvu sněmovnu ke klidu, abyste mohla... (V sále je stále hluk.) Paní poslankyně, páni poslanci, prosím, jsme ve třetím čtení, prosím tedy o klid, aby mohli jednotliví poslanci předenést své připomínky, návrhy ve třetím čtení. Budeme schvalovat zákon, který ovlivňuje výrazně náš život, takže bych rád, abychom to v důstojném prostředí hodněm Poslanecké sněmovny také učinili. Ještě pořád tady vidím hlučky a velmi hlasitý hovor.

Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Nina Nováková: Děkuji za slovo. Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, kolegyně a kolegové, dovolím si upoutat alespoň na chvíli vaši pozornost směrem k pozměňovacímu návrhu, který je zařazen pod číslem F1. Tento pozměňovací návrh vrací do úvodu školského zákona něco, co se po 20 letech vytratilo, něco, co jsme měli a máme dosud v zákoně č. 1, a to je preamble Ústavy České republiky. Tam, dámy a páновé, hovoříme o tom, že chceme rozvíjet Českou republiku jako stát svobodných občanů, kteří jsou si vědomi svých povinností vůči druhým. Právě to slovo povinnost se během 20 let úplně ze školského zákona vytratilo a v souvislosti s obecnými vzdělávacími a výchovnými cíli zdůrazňujeme práva, nemluvíme však o povinnostech. To je jedna věc, kterou jsem si dovolila znova zařadit mezi obecné vzdělávací cíle.

Druhá věc, kterou jsem si tam dovolila zařadit, doplnit jeden bod, také vychází z preamble Ústavy České republiky. V této preambuli například říkáme, že jsme věrní tradicím dávné státnosti zemí Koruny české i státnosti československé, že jsme odhodláni společně střežit poklady, které jsou přírodní, hmotné i duchovní. Znamená to tedy, že se tam hlásíme k nějaké kultuře. Všechny tyto poklady, k nimž se hlásíme, patří zároveň do kultury evropské. My zase v současné době máme ve školském zákoně zcela bezzubě formulaci, že informujeme žáky o rozličných světových kulturách.

Dámy a pánové, respekt k odlišným kulturám samozřejmě patří ke znakům civilizovaného světa, ke kterému se jistě i my hlásíme. To však vůbec neznamená, že se musíme hlásit k něčemu, co je ideologie, a multikulturalismus, zejména naivní multikulturalismus, právě patří mezi ideologie. Školský zákon se nemá hlásit k nějaké ideologii. Prosím proto, abyste podpořili můj návrh, kde mluvíme o tom, že s úctou a respektem přistupujeme k odlišným světovým kulturám, že o nich žáci budou informováni, ale že jsou zároveň také vedeni k tomu, aby pochopili základy kultury vlastní. Naše kultura patří ke kultuře evropské. Mluvím tam o antických kořenech, antice, židovsko-křesťanském duchovním odkazu a humanismu.

Protože vím, dámy a pánové, že někteří váháte kvůli tomu pojmu křesťanství, zdůrazňuji, že kultura, která navazuje na křesťanství, se vůbec nemusí vyznačovat tím, že se člověk má hlásit k nějakému konkrétnímu náboženství. To bychom sami popírali to, co zase hlásáme, a to je svoboda v této otázce. Ale to, že se hlásíme ke křesťanským kořenům, znamená, že se hlásíme ke kultuře, která je sociálně citlivá, která dokáže být solidární s těmi, kteří jsou nějak znevýhodněni, že se hlásíme ke

kultuře, která nějaké pochybení netrestá bezhlavě, ale dává druhým šanci. To vnímám jako odkaz křesťanské kultury.

Proto vás ještě jednou prosím napříč politickým spektrem – v tomto znění jsme už podávali právě napříč politickým spektrem před necelým rokem návrh novely školského zákona. Je jasné, že školský zákon v tomto volebním období už nebude znovu otevřen. Je tedy prosím nejvyšší čas tyto důležité věci v úvodní části školského zákona mít. Proto ještě jednou prosím o podporu pozměňovacího návrhu F1. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní poslankyni Nině Novákové. Budeme pokračovat dvěma faktickými poznámkami, a to poznámkou pana poslance Karla Raise a poslance Miroslava Grebeníčka.

Ještě předtím přečtu omluvu pana ministra životního prostředí Richarda Brabce mezi 11. a 17. hodinou.

Nyní prosím pana poslance Karla Raise, aby přistoupil ke své faktické poznámce. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Karel Rais: Dobrý den. Já bych podtrhl vše, co tady paní poslankyně říkala. Myslím si, že tenhle pozměňovací návrh reaguje na aktuální situaci i celospolečenskou v Evropě a ve světě. Setkáváme se s takovými, jak ona říká, naivními přístupy v oblasti multikulturalismu. Myslím si, že o to důležitější je, aby tato definice základních pojmu převzatá z Ústavy byla přijata. Znovu opakuji, pod všechno, co tady řekla, bych se podepsal.

Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Karlu Raisovi za jeho faktickou poznámkou. Nyní faktická poznámka poslance Miroslava Grebeníčka. Prosím, pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Miroslav Grebeníček: Děkuji, vážený pane předsedající. Dámy a pánové, s velkým zájmem jsem sledoval vystoupení kolegyně, která tady upozorňovala na svůj pozměňovací návrh. Vybaví se mi iniciativa papeže Jana Pavla II. Pokud mě paměť nemýlí, tak to bylo vystoupení v italském parlamentě, kde navrhoval zakomponovat křesťanství do kořenů evropské civilizace. A já se ptám poslankyně Nině Novákové – uspěl papež s tím, aby křesťanství bylo zakomponováno do těchto evropských dokumentů, nebo tomu tak není? Tot vše.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Paní kolegyně Nováková bude reagovat, takže jí udělím slovo k faktické poznámce. Připraví se paní kolegyně Chalánková. Prosím, paní poslankyně, máte slovo k faktické poznámce.

Poslankyně Nina Nováková: Pane předsedající, vaším prostřednictvím odpověď panu poslanci Grebeníčkovi. Ano, papež neuspěl. V Lisabonské smlouvě se hovoří pouze o humanismu. A já se ptám vaším prostřednictvím pana poslance: Bylo to

dobře? Právě ta převládající ideologie multikulturalismu, která v současné době Evropu vlastně činí v určitém slova smyslu beztvarou hmotou, právě tato ideologie zrovna dobrá není. Papež neuspěl, což já nemohu už nijak ovlivnit, ale papež neovlivňuje rozhodnutí Poslanecké sněmovny ČR. (Potlesk vpravo.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Nyní ještě další faktické poznámky. Nejdříve pan poslanec Kudela, potom poslanec Svoboda, potom poslanec Böhnisch a poté pan předseda výboru pro evropské záležitosti. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Petr Kudela: Pěkně zdravím, přeji krásné dopoledne, vážený pane předsedající, vážený pane předsedo vlády, vážené dámy a pánové. Chci zareagovat také na poznámku pana poslance Grebeníčka. Už to řekla ve své poslední větě paní poslankyně Nováková. Domnívám se, že tady jednáme na území ČR, v českém parlamentu. Školství postavené u nás skutečně podle mě tedy vychází a je postaveno na tradičních křesťanských hodnotách, a máme tedy dneska možnost zakomponovat toto ustanovení do školského zákona. Já ho budu všemi svými možnostmi podporovat. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Kudelovi. Nyní pan poslanec Svoboda, připraví se pan poslanec Böhnisch. Prosím, pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Bohuslav Svoboda: Děkuji za slovo. I já bych se chtěl připojit k tomu, co tady říkala kolegyně Nováková. Jsem přesvědčen o tom, že etické principy a principy kultury náboženské, judaistické, křesťanské, jsou téma, která musí v našich školách zaznívat prostě proto, že dnešní svět opouští vlastně celou řadu etických principů, že je to všechno zákon boje a nenávisti, a myslím si, že když začneme s výchovou nové generace na těchto principech, dosáhneme určitě změny do budoucna, která je víc než potřebná. Proto všemi hlasy budeme tento návrh podporovat.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Bohuslavu Svobodovi. Nyní pan poslanec Böhnisch, připraví se pan poslanec Benešík. Prosím, pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Robin Böhnisch: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Myslím si, že si ty pojmy tady u toho stolku pletejeme. Ta hodnota, kterou chceme chránit a kterou musíme chránit, je sekularismus. Ten vyrostl na základech židovské a křesťanské tradice, ano. Ale je to sekularismus, který nás teď posouvá dopředu a který musíme udržet. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Böhnischovi. Nyní pan poslanec Ondřej Benešík, přípraví se, resp. s přednostním právem pan zpravodaj Petr Kořenek. Pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Ondřej Benešík: Vážený pane předsedající, dámy a pánové, vážený pane premiére, členové a členky vlády, moje strana nepochybuje o tom, že evropská civilizace má několik pilířů. Tyto pilíře jsou řecká filozofie, římské právo a židovství a křesťanství. My se na to vždy odvoláváme, a pokud tady zaznělo to, že se toto neodrazilo v tzv. Lisabonské smlouvě, nebo předchůdkyni, tzv. Ústavě pro Evropu, v její preambuli, to rozhodně není naše chyba. My jsme vždy toto zdůrazňovali a ze všech pozic jsme toto prosazovali. Já jen doufám, že pokud tento pozměňovací návrh projde, že si členky a členové tohoto váženého sboru budou vědomi těchto hodnot, ke kterým se tímto formálně přihlásí, i při dalších hlasováních a i při dalším rozhodování.

A také se přidávám do té plejády kolegů, kteří musí připomenout to, že Jan Pavel II. ani žádný jiný papež nikdy nebyli členy Evropského parlamentu, a pokud vím, tak snad ani žádného jiného parlamentu, čili toto v podstatě nemohli prosadit. My jsme tady na půdě českého parlamentu a my máme tu možnost toto prosadit, nebo toto odmítнуть. Papež tuto možnost neměl.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Nyní pan poslanec Petr Kořenek, také k faktické poznámce se přihlásil pan zpravodaj. Prosím, pane zpravodaj.

Poslanec Petr Kořenek: Děkuji, pane předsedající. Chtěl bych upozornit, že každá změna, každý zásah do obecných cílů vytváří další papíry pro učitele. Já si myslím, že dneska všichni vědí, jak mají učit, učí podle svého nejlepšího svědomí a to je důležité, jak učíme. A co se týká zatahování do zákonů jakékoli ideologie, tak ta tam nepatří. My máme učit poznávat. Přečtěte si rámcový vzdělávací program. Přečtěte si obecné cíle. Myslím si, že toho by se měl každý učitel držet. Spiše by bylo potřeba nechat učitelům práci nebo možnost pracovat s dětmi, a ne přepisovat neustálé papíry. Děkuji. (Potlesk vlevo.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Nyní paní poslankyně Helena Langšádlová s faktickou poznámkou. Potom faktická poznámkou pana poslance Chalupy. A pana předsedy Kalouska se ptám, jestli chce využít svého přednostního práva. Tak s faktickou, ale jako třetí.

Poslankyně Helena Langšádlová: Dobrý den, dámy a pánové. Chtěla bych oslovit prostřednictvím pana předsedajícího pana kolegu Böhnische, kterého si velice vážím. Samozřejmě že Česká republika je a musí zůstat sekulárním státem, na tom se shodneme. Ale na stranu druhou si máme být vědomi základů, na kterých evropská civilizace stojí, a jsem přesvědčena, že právě do školského zákona tento návrh patří. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Nyní pan poslanec Bohuslav Chalupa, také s faktickou poznámkou. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Bohuslav Chalupa: Děkuji za slovo. Já si na rozdíl od pana zpravodaje myslím, že to tam patří, že multikulturalismus evidentně nesplnil to, co měl, a my musíme jasně definovat jako Česká republika, kde stojíme.

A druhá věc. Nechat učitele, aby učili tak, jak učí... Já proti učitelům nic nemám, ale znovu zopakuji to, co jsem tady říkal. Někdy v prosinci proběhla kontrola České školní inspekce asi šestí tisíc žáků o tom, jak se vyučuje příprava na krizové situace, nebo branná výchova nebo jak tomu budeme říkat, a byly zjištěny dost velké nedostatky. Nechat na učitelích, aby učili podle svého nejlepšího svědomí něco, co možná ani učit neumějí, protože se to vlastně nikde neučí, protože akreditované programy nebyly spuštěny, vysoké školy neučí přípravu obyvatel na krizové situace nebo neučí učitele, jak to učí... Takže tady máme rezervy. Není to tak, jak to tady možná naoko vypadá. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Nyní s faktickou poznámkou pan poslanec Miroslav Kalousek, poté faktická poznámká pana poslance Soukupa, poté ještě jedna faktická poznámká pana poslance Benešíka. Pane předsedo, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo. Pan zpravodaj k návrhu paní poslankyně Novákové řekl, že se jedná o ideologii. Myslím si, že to není ideologie, a už vůbec to není vnucování víry. Je to jenom připomenutí kulturních vzorců našeho stylu života, v kterém jsme vychováváni po staletí a v kterém jsme vyrůstali, ať už jsme byli křesťané, židé, nebo ateisté. Myslím si, že je naprostoto namísto to připomenout do takového edukativní normy, jako je školský zákon. My v tom prostě vyrůstali, je to náš způsob života, kterého se nechceme vzdát a který chceme připomínat i svým dětem. Opakují, není to ideologie. Koneckonců, ony ideály humanismu, které se objevily v evropských dokumentech, ty nevycházejí z ničeho jiného než z křesťansko-judaistických hodnot a z antických tradic. Z ničeho jiného nevycházejí. Z Komunistického manifestu opravdu nevycházejí. Ten tam připomínat nemusím. (Potlesk vpravo.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Nyní pan poslanec Zdeněk Soukup. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Zdeněk Soukup: Dámy a pánové, jenom velice krátce, všechno tady bylo řečeno. Myslím si, chtěl bych zdůraznit, že to není prázdná deklarace. Ta preamble je velice důležitá. Jenom doufám, že se ty principy promítnou i do dalších dokumentů. Já jsem tady naposled interpeloval paní ministryni ohledně rámcového vzdělávacího plánu, kde do dneška v podstatě je poměrně dlouhý článek o výchově k multikulturalismu, a nikoli k zásadám, na které se odvolává a které chceme teď prosadit.

Takže já osobně velice podporuji tento pozměňovací návrh a žádám i všechny ostatní o jeho podporu.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Soukupovi za dodržení času k faktické poznámce. Nyní pan poslanec Ondřej Benešík, ještě jedna faktická poznámka. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Ondřej Benešík: Děkuji, pane místopředsedo. Já si také nemyslím, že se jedná o ideologii. Jedná se prostě o podstatu naší civilizace. Ideologii tady zastaváme my v jednotlivých politických stranách a troufnou si říct, že každá ideologie, která je zastoupena tady v této Sněmovně, je do určité míry ovlivněna právě těmi kořeny naší civilizace. Jsou jiné civilizace, kde prostě mají jiné kořeny, jiné základy, a výsledkem té geneze a spojením římského práva, řecké filozofie, židovství a křesťanství je např. to, že ženy zde můžou úplně stejně jako muži řídit auto, že zde můžou v této Sněmovně sedět, že máme všichni stejná práva před zákonem. To je základ naší civilizace. To je prostě výsledek toho, na čem stojí naše civilizace. Jsou jiné civilizace, jiné kultury, kde tomu tak není. A my jasně říkáme, že kdokoli, kdo přijde do našeho prostoru z jiné kultury, tak ať si prostě tu kulturu nechá, ale jenom do té míry, pokud je v souladu právě s tou naší kulturou. To, co prostě není v souladu, zde nemůže uplatňovat. To je úplně celé. Myslím si, že to je naprosto jasný sekulární postoj, že se nesnažíme nikomu vnucovat jakékoli náboženství. Ale uvědomme si prosím své kořeny. Tyto hodnoty jsou univerzální a jsou pro všechny – pro ateisty, křesťany, židy a pro další.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Nyní pan poslanec Miroslav Opálka také k faktické poznámce a dále faktická poznámka ještě pana zpravodaje. Prosím, pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Miroslav Opálka: Děkuji, pane místopředsedo. Nechtěl jsem reagovat, chtěl jsem své stanovisko vyjádřit v hlasování, ale pan kolega Kalousek mě k tomu vyprovokoval. Víte, ta geneze je vždycky složitější. Já se také hlásím k antickému humanismu, ale ta geneze křesťanství přece není černobílá. Vzpomeňte si na první a druhé schizma, třicetiletou válku, kolik tu bylo mrtvých, když křesťané mezi sebou soutěžili. Vzpomeňte si na genocidu indiánů, kdy se rozšiřovalo křesťanství pomocí kříže. To přece nejsou jenom ty hodnoty, ke kterým bychom se mohli hlásit. Já rozumím tomu, že je třeba ukotvit evropskou civilizaci v některých pevných hodnotách, ale nebojujme tady o slovíčka, která jsou daleko složitější, než se snažíme naznačit. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Opálkovi. Nyní pan poslanec Kořenek, také ještě k faktické poznámce. Pane zpravodaji, prosím, máte slovo.

Poslanec Petr Kořenek: Děkuji. Já jenom, protože možná došlo k nepochopení. Já jsem nezpochybňoval to, co tam je uvedeno. Jenom říkám, jestli to není na jiný zákon. Prostě školský zákon není ten, který zachrání celou společnost a který tuto problematiku, která dneska rezonuje společnosti, vyřeší. To je celé. Já si myslím, že školský zákon je zákon, který se přímo váže k nějaké části naší společnosti, a takhle by měl být postaven. Tot vše. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Kořenkovi. Ještě paní kolegyně Chalánková také s faktickou poznámkou, ač je tedy přihlášena řádně. Přednostní právo, pane předsedo? Paní kolegyně Chalánková samozřejmě k faktické poznámce. Já si jenom ujašnuji, jak je přihlášen předseda klubu KDU-ČSL. Prosím, máte slovo, paní poslankyně.

Poslankyně Jitka Chalánková: Já jenom krátce, protože o nějakých problémech, co je a co není ideologie, bych tady nechtěla hovořit, ale zaznělo to tady. A tak jsem se chtěla zeptat, jak je možné, že na stránkách Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy aktuálně jsou vypsány projekty o multikulturalismu. Je to např. výzva 21: Zvýšení kvality vzdělání prostřednictvím posílení inkluze v multikulturní společnosti. Sběr žádostí do 26. ledna 2017. Také na odboru evropských fondů Magistrátu Prahy. Takže pozor na to, ony se nám ty projekty skutečně sem dostávají různými směry.

A o tom, co jsou a nejsou kořeny evropské civilizace – především bych chtěla podpořit pozeměnovací návrh paní poslankyně Nině Novákové a jinak souhlasím se všemi, je to opravdu mnohem širší problém a záleží také na tom, jak se každý sám k tomu dokáže postavit.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Nyní faktická poznámka pana poslance Miroslava Kalouska. Pane předsedo, ještě chvíličku, já jenom oznámím, aby věděli kolegové a kolegyně, jaké je pořadí. Nyní po vás pan poslanec Chalupa také faktická poznámka, dále faktická poznámka poslankyně Černochové. Pan předseda klubu KDU-ČSL s přednostním právem? Ano, ale v tom případě po kolegovi Benešíkovi, který se hlásí s faktickou poznámkou. Prosím, pane předsedo, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji. Ještě velmi krátce k panu zpravodajovi, který v podstatě položil řečnickou otázku, zda to patří do školského zákona. Myslím, že je legitimní. My uděláme všechno pro to, abychom tuto preambuli dostali i do Ústavy. Ano, tam by byla potřeba zejména. Ale bude hezké začít školským zákonem, protože tam to podle nás patří taky.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Nyní tedy faktická poznámka pana poslance Bohuslava Chalupy a po něm paní poslankyně Černochová. Prosím, pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Bohuslav Chalupa: Děkuji za slovo a vaším prostřednictvím pro pana zpravodaje. Musím říct, že tady poprvé za tří roky asi budu souhlasit s panem Kalouskem v tom, co řekl – patří to tam. Patří to tam proto, protože je to o naší budoucnosti, o mladé generaci. A my tady vedeme rozsáhlé diskuse o nějaké hybridní kampani, vymýslíme tady nějaká centra, ale ten problém je ve vzdělanosti, v tom, jak si tento národ uvědomuje vlastní identitu, vlastenectví a tyto věci. Jak jinak to chceme dostat do lidí? Školský zákon je správně a určitě i ta Ústava nebude špatně. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Bohuslavu Chalupovi. Nyní faktická poznámka paní poslankyně Jany Černochové. Prosím, paní poslankyně, máte slovo k faktické poznámce.

Poslankyně Jana Černochová: Děkuji, pane místopředsedo. Já bych chtěla poprosit, abychom dodržovali zákon o jednacím rádu. Jsme ve třetím čtení, vy nás tady častokrát – ne vy osobně, ale členové vládní koalice nás tady častokrát trénují na tom, že se zneužívá druhé čtení, třetí čtení k nějakým prodlužováním projednávaného bodu. Teď mám ten samý pocit já. Takže bych vás chtěla poprosit, abyste použil a uplatnil ustanovení jednacího rádu a vyzýval mé kolegy a kolegyně, aby hovořili k věci, tak jak mají ve třetím čtení.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní kolegyni Černochové. Snažím se o to, seč mohu, ale těžko mohu po druhé větě vědět, co budou kolegové říkat. A faktem je, že zatím hovořili k pozměňovacímu návrhu paní poslankyně Nině Novákové. Ne všichni, ale já to samozřejmě v té faktické poznámce mohu těžko rozeznat. Ale děkuji za upozornění. Myslím, že je to upozornění nejenom pro mě, ale i pro kolegy, kteří se hlásí.

Nyní faktická poznámka pana poslance Benešíka, potom přednostní právo předsedy klubu KDU-ČSL pana poslance Miholy. Prosím, pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Ondřej Benešík: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Velmi krátká reakce. Já nepochybují o tom, že všichni víme, že křesťanství a řada dalších jiných náboženství byla v minulosti zneužita. Ve jménu náboženství, a to i ve jménu křesťanství, se páchala velká zlá, ale to křesťanství bylo zneužito. Ti lidé se zaštítily křesťanstvím, ale oni nejednali křesťansky, oni jednali proti křesťanství, byť se křesťanstvím zaštítovali. Toto rozlišujme. Já mluvím o zásadách, nikoli o konkrétních činech konkrétních lidí, kteří toto zneužili. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji a můžeme tedy přistoupit dál k rozpravě, faktické poznámky jsou vyčerpány. Přednostní právo předsedy klubu KDU-ČSL pana poslance Jiřího Miholy. Pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Jiří Mihola: Dobrý den, vážený pane předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové. Dovolte mi několik vět k návrhu zákona jako takového. Já jsem rád

za každou diskusi, myslím, že i tato má smysl a ukazuje, že i věc, která možná není úplně meritum tohoto návrhu zákona, má svoji důležitost, i podle těch faktických poznámek a přihlášek.

Nicméně chtěl bych zde zdůraznit, že především tuto normu řešíme a základem je financování regionálního školství. Tady jsem rád za to, že posouváme věc, o které se dlouho diskutovalo, která byla bolesti a kdy se uskutečnil bezpočet různých kulatých stolů, sezení, koaličních, nekoaličních, výborových, nevýborových, a že se tuto věc, která je velmi náročná, daří posunout, nebo věřím, že se teď ve třetím čtení podaří posunout dál. Myslím, že na to školy netrpělivě čekají.

Přestože to ale označuju za posun a podporuji tady tento návrh zákona, nebo podporujeme jako klub KDU-ČSL, tak bych chtěl zdůraznit, že to není úplně plošné řešení všech problémů, které se financování regionálního školství týkají, protože samozřejmě našim dalším úkolem zůstává otázka ohledně financování soukromého školství a financování církevního školství. Ale do toho v tuto chvíli zabíhat nechci.

Máme tam také další pozměňovací návrhy, které si zaslouží pozornost, nebo aspoň naznačení postoje k témtu pozměňovacím návrhům. Paní kolegyně poslankyně Semelová tam dává pozměňovací návrh na zrušení financování církevních škol ze státního rozpočtu. Považuji tento návrh nejen za nešťastný, ale naprostě špatný a scestný. Nevím, proč ho tam dává. Podle mého názoru je na samé hranici ústavnosti, pokud není přímo protiústavní. Myslím, že po roce 1989 jsme se jasně přihlásili k tomu, že chceme, abych u nás byly soukromé školy a církevní školy. Víme také, že církevní školy jsou otevřené všem, nevybírají školné, a není tedy žádný důvod k nějakým takovýmto krokům, které postrádají hlavu, patu a rádné odůvodnění. Jsou takovým výstřelem, bych řekl, do prázdná, a výstřelem nesmyslným. Tady jsme zcela zásadně proti.

O pozměňovacím návrhu, který se týká, nebo je reakcí na pamlskovou vyhlášku, od paní kolegyně Chalánkové za náš klub říkám, jsme dlouhodobě pro, aby se dělalo něco se stravou žáků, protože není dobrá a odráží se potom i na samotném zdraví žáků a studentů. Na druhé straně by nemělo dojít k přelétávání ode zdi ke zdi. Já už jsem zahájil diskusi s paní ministryní a jsme domluveni na dalším pracovním setkání ohledně této vyhlášky. Určitě není naším cílem likvidace školních bufetů a dalších prodejen a to, aby ta vyhláška byla něčím nesplnitelným. Jsme pro její zmírnění a odbornou debatu za účasti dietologa. Takto bez přípravy to zrušit formou pozměňovacího návrhu, to nepodpoříme.

K paní kolegyni Novákové, která se tady stala vlastním ústředním bodem diskuse. My jako klub KDU-ČSL tento pozměňovací návrh podpoříme. Myslím si, že je zbytečná jakákoli hysterie nebo vypjatost. Víte, jedná se o preambuli. Není to žádné znění, které se dotkne rámcových vzdělávacích programů nebo fakticky vstoupí do výuky. Je to preambule, která tam myslím své místo má. Zejména v době, kdy se skoro každý z nás, řekl bych napříč, dovoláváme identity křesťanských kořenů. Tam nám to nevadí. Ale tady není přece řeč jen o křesťanství. Tady je ta antická tradice, židovská tradice a kultura, samozřejmě humanismus. Je tam také řeč, kdo to četl, tak ví, o poznání světových kulturních hodnot, takže nejen evropských, a také o pochopení a uplatňování principu rovnosti žen a mužů ve společnosti. Prostě

obecně pozitivní věci, které samozřejmě neřeší něco okamžitě nebo nějak fakticky nebo v nějakém paragrafovém znění nevstupují do zákona jako takového. Myslím si, že je naopak chyba, když tady kolega Benešík nebo někdo další poukazoval na to, že v evropské ústavě jsme se zřekli této kulturních tradic a hodnot, ať už židovských, křesťanských a jiných ve smyslu nějaké podivné politické korektnosti. Pamatujme si aspoň, v rámci českého prostředí, myslím, je to pozitivní, správné. A pokud jsme národem Komenského a dovoláváme se ho i jako učitele, tak Komenský byl na prvním místě křesťan. Na prvním místě křesťan. Kdo nechápe Komenského jako křesťana, vůbec neví, o čem je řeč a vůbec vlastně nechápe jeho dílo. Děkuji. (Slabý potlesk zprava.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu předsedovi klubu KDU-ČSL. Vyvolal dvě další faktické poznámky, a to paní poslankyně Semelové a pana poslance Grebeníčka. Prosím, paní poslankyně, máte slovo k faktické poznámce.

Poslankyně Marta Semelová: Děkuji, pane předsedající. Já jsem jenom chtěla krátce reagovat na pana poslance Miholu. Myslím si, že stát by se měl starat v prvňadě o zabezpečení dostatečné sítě veřejného školství, o zaplacení učitelů i nepedagogických pracovníků, o zajištění kvalitního vzdělávání. A nic nebrání soukromým zřizovatelům, případně církví, aby si zřizovali své školy. Proti tomu já nic nemám. Takže soukromé školy i církevní školy ať žijí, ale za své. To je smysl víceméně mého pozměňovacího návrhu včetně toho, že připomínám, že ten dar, který církve dostaly v podobě takzvaných restitucí, si myslím, že je dostatečný.

Pokud jde o zákon jako takový, tak bych chtěla říci, že my za klub KSČM ho považujeme za důležitý, že souvisí s kvalitou, ale také s jistotou škol a pedagogických pracovníků, že pomůže odstranit rozdíly v platech na jednotlivých krajích a zároveň že to může pomoci i učňovskému školství. Takže v každém případě školský zákon, který nyní projednáváme, má naši podporu. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní poslankyni Semelové i za dodržení času k faktické poznámce. Nyní pan poslanec Miroslav Grebeníček. Připraví se pan poslanec Gabal, a poté ještě pan kolega Mihola. Prosím, pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Miroslav Grebeníček: Dámy a pánové. Možná znáte práce německého filozofa a pedagoga Diesterwega. Ten svého času prohlásil: Člověk je moje jméno. To ostatní příjmení. Proto se hlásím k humanistické tradici a nemám problém s tím, pokud se někdo hlásí tedy k tomu svému příjmení. Ano, já nepodpořím návrh kolegyně Novákové a přikláním se spíš k papeži Františkovi, protože on kdyby tady byl a prosazoval sociální politiku tak, jak ji on vidí, nemám problém zvednout za jeho názory ruku. Ale bohužel spíš mám pocit, že v křesťanském světě je tolik odpůrců jeho reforem, že to může skončit zase tím, že po čase někdo prohlásí, že vlastně to není to křesťanství, že někdo zneužil křesťanství. Znovu opakuji, já se hlásím k tomu, kdo tvrdí, že jméno, které nese, je člověk.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Grebeníčkovi. Pan poslanec Ivan Gabal je nyní přihlášen k faktické poznámce. Prosím, pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Ivan Gabal: Děkuji, pane předsedající. Pane premiére, paní ministryně, kolegyně, kolegové. Už jsem jednou vaším prostřednictvím upozornil poslankyni Semelovou, že pokus odebrat státní dotaci jakékoli základní škole a snaha zavést plné školné na základních školách je protiústavní. Takže tentokrát to vezmeme podlé té Ústavy, jenom aby to měla, aby ostatní kolegové věděli, že podporou jejího návrhu se ten zákon dostane do protiústavní polohy.

Listina základních práv, která je součástí naší Ústavy, v článku 33 říká: Za prvé. Každý má právo na vzdělání. Školní docházka je povinná po dobu, kterou stanoví zákon. Za druhé. Občané mají právo na bezplatné vzdělávání v základních a středních školách podle schopnosti občana, možností společnosti.

Tedy všichni občané bez ohledu na školu, jestli splňuje zákonné podmínky. Takže návrh poslankyně Semelové je protiústavní. A zdůrazňuji, že komunistická poslankyně chce zavádět povinné školné na základních školách. (Potlesk v pravé části sálu.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Pan poslanec Gabal vyvolal další připomínky. Pan poslanec Mihola je nyní na řadě s faktickou poznámkou, připraví se paní poslankyně Chaláneková, Grospič, Semelová. Prosím, pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Jiří Mihola: Děkuji. Ještě reakce na paní kolegyni poslankyni Semelovou. Jasné ne jejímu pozměňovacímu návrhu už jsem říkal, tak ho znova opakuj. Prosím vás, pokud tady, paní kolegyně, má být o něčem řeč, tak ne o tom, koho by stát měl upřednostňovat a na koho by se měl s prominutím vykašlat nebo dát do nějaké druhé nebo páté řady. A plést do toho restituce, to je absolutní nesmysl a akorát další zamotávání. Prosím vás, zásadní je tady kvalita. Kvalita vzdělání. A zřejmě i vy víte, když se panu exministrovi Chládkovi podařilo ty různé žebříčky někom odsunout nebo zrušit, tak církevní školy by pravidelně na špici, co se týká kvality a úrovně, a jsou vyhodávány, je o ně zájem. Kdyby nebyl zájem a někdo je tady chtěl zachraňovat a zdůrazňovat, že se také musíme o ně starat – ale o ně je naopak zájem, všichni zájemci ani nemohou být kolikrát uspokojeni. A dávají tam děti, nebo žáky a studenty, i kolegové, kteří byli členy vaši strany třeba. Mám takové konkrétní případy v Brně. Tak s tou kvalitou zřejmě budou i oni docela srozuměni.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu kolegovi Miholovi za dodržení času k faktické poznámce. Paní poslankyně Chaláneková má druhou faktickou poznámku a je stále přihlášena jako první v řádné rozpravě. Prosím, paní poslankyně, máte slovo k faktické poznámce.

Poslankyně Jitka Chaláneková: Děkuji za slovo. Já jsem se chtěla zeptat pana kolegy, pana poslance Grebeníčka prostřednictvím pana předsedajícího, když zde hovořil, že by se přihlásil k reformám, které prosazuje Svatý Otec papež František. Chtěla jsem se zeptat, o jakých reformách ví. Které reformy to jsou. To je jeden můj dotaz.

A pak bych mu ještě chtěla poradit prostřednictvím pana předsedajícího, protože ta problematika je široká, že je možné poměrně pohodlně si přečíst výkladová stanoviska k reformám – k tzv. postojům papeže Františka na stránkách pana Rocca Buttiglioneho. Pan Rocco Buttiglione byl kandidátem na předsedu Evropské komise...

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Tak teď už jsem opravdu, paní kolegyně, úplně za hranou toho, na co mě upozornila paní kolegyně Černochová. Prosím, veďme debatu k věci.

Poslankyně Jitka Chaláneková: Já bych jenom chtěla doporučit panu poslanci Grebeníčkovi, když zde hovořil, aby si pohodlně přečetl stanoviska pana Rocca Buttiglioneho. Rocco Buttiglione by měl být zvolen předsedou Evropské komise. Vzhledem k tomu, že se netajil tím, že je věřící, má úctu před Bohem, a tím pádem také před člověkem, zvolen nebyl.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Nyní pan poslanec Stanislav Grospič k faktické poznámce. Přípraví se paní kolegyně Semelová, také k faktické poznámce. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Stanislav Grospič: Děkuji, pane místopředsedo. Vážené kolegyně a kolegové, já bych tady s vaším dovolením a vaším prostřednictvím reagoval na svého předečníka kolegu Gabala, který se odkazoval na Listinu základních lidských práv. Tak bych chtěl říci, že ano, Listina základních lidských práv a svobod, která je součástí našeho platného ústavního pořádku, zakotví v článku 33 právo pro každého občana na vzdělání, školní docházku ustanovenou jako povinnou. Dále odkazuje na zákon, který takto stanoví. Ale nehovoří se nic o církevních školách. Tato povinnost plně přechází z tohoto pohledu na stát, který má povinnost tuto školní docházku zabezpečit.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Jediné, co mě mrzí, že mě nemá kdo vystřídat. (Pobavení v sále.) Čili paní poslankyně Semelová – protože bych se vyjádřil k některým věcem, které se týkají Ústavy. Prosím, paní poslankyně, máte slovo k faktické poznámce.

Poslankyně Marta Semelová: Děkuji. Já bych vaším prostřednictvím ráda reagovala na pana poslance Gabala. Jednoznačně odmítám, že by naše strana navrhovala školné ve veřejných školách, to v žádném případě. Naopak my jsme navrhovali pozměňovací návrh při projednávání školského zákona minule, aby bylo zrušeno školné v mateřských školách jako takových. Aby bylo zrušeno školné na

vyšších odborných školách a poplatky ve školních družinách a školních klubech. Bohužel i vy jste tento návrh nepodpořil.

Pokud jde o Ústavu, tak já bych chtěla říci, že není tento návrh protiústavní, a jako doplněk ještě to, že bych byla velice ráda, kdyby se skutečně ta Ústava dodržovala v tom smyslu, aby opravdu vzdělávání na základních a středních školách bylo zdarma. Když si vezmete, co musí rodiče všechno platit a kdy si berou na začátku školního roku půjčky, aby všechny věci související se vzděláváním na základních a středních školách zaplatili, tak se o nějakém bezplatném vzdělávání nedá vůbec mluvit. Navíc ještě na středních školách musí kupovat učebnice. A co se týká středních odborných škol, tak ty učebnice jsou pěkně drahé. (Potlesk z řad KSČM.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Já děkuji paní poslankyni Semelové. Nyní faktická poznámka pana poslance Bohuslava Svobody a potom pana poslance Gabala. Možná se paní kolegyně Chalánková dočká svého vystoupení v rádné rozpravě ve třetím čtení. Prosím, pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Bohuslav Svoboda: Ano, já bych to znova vrátil k tomu, co faktická poznámka má obsahovat. Já znova říkám, že základy řecké, římské a křesťansko-judaistické vzdělanosti a kultury patří do našeho školství, patří do tohoto zákona a že naše povinnost je umožnit dětem, aby tuto vzdělanost získaly. Je to otázka vzdělanosti, která bude vytvářet naši budoucnost. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Svobodovi. Nyní pan poslanec Ivan Gabal také k faktické poznámce. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Ivan Gabal: Děkuji, pane předsedající. Pane premiére, paní ministryně. Já tedy znova tu Listinu přečtu, protože tady některí nerozumí psanému textu: Každý má právo na vzdělání. Školní docházka je povinná po dobu, kterou stanoví zákon. Za druhé: Občané mají právo na bezplatné vzdělání v základních a středních školách.

Nepraví se ve státních školách nebo jakýchkoliv. Základních a středních. To znamená, základní škola musí splnit zákonné podmínky pro výuku žáků. Jakmile tyto zákonné podmínky splní, má nárok na státní dotaci. Nepraví se, že jenom státní školy mají nárok na státní dotaci. Jakýkoliv jiná škola, která splní zákonné podmínky, má nárok na školní dotaci, aby děti měly vzdělání bezplatně. Jestliže jím tento nárok odeberu, poruším Ústavu. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Já se zdržím komentáře. Pan poslanec Roman Sklenák, který se hlásí k faktické poznámce. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Roman Sklenák: Děkuji za slovo. Já mám opravdu faktickou poznámku. Já vás chci všechny upozornit, že čas vymezený pro třetí čtení také má nějakou hranici. A jestli skutečně je pro nás důležité tento zákon schválit, jak zde naznívá, tak bych si vás dovolil vyzvat, abychom dodržovali jednací řád. Nalézáme se

ve třetím čtení. Opravdu není nezbytné, aby zde každý vyjevoval svůj vztah k Bohu, k jednotlivým pozměňovacím návrhům. Toto se dá vyjádřit při hlasování. Já bych vás velmi prosil, abychom se k němu ještě dnes dostali. (Potlesk z řad ČSSD.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji i za dodržení času k faktické poznámce. Ještě faktická poznámka poslance Stanislava Grospiče. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Stanislav Grospič: Děkuji, pane místopředsedo. Já samozřejmě ctím ústavní názor kolegy Gabala, ale dovolil bych si prostě vašim prostřednictvím s ním polemizovat. Protože pokud byla psána základní listina práv a svobod a Ústava České republiky, tak samozřejmě hovořila o tom, že každý občan má právo na vzdělání, školní docházku a je povinná po dobu, kterou stanoví zákon. Ale nehovořila o tom, že tuto povinnost přenese na soukromé školy nebo na jiné instituce. Hovoří se tedy o tom, že prvně tuto povinnost má stát, a všechno ostatní lze také vykládat jako službu doplňkovou. Čili z pohledu článku 33 se domnívám, že jestliže stát stanoví ve svém ústavním dokumentu, kterým je listina základních lidských práv a svobod, tuto povinnost, pak se nemůže zříci toho, aby sám zabezpečil základní školní docházku pro všechny děti bez rozdílu v rámci České republiky a nepřenášel tuto povinnost na jiné než státní školy.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Nyní paní poslankyně Chaláneková v rádné rozpravě. Připraví se paní poslankyně Putnová, také rádně přihlášená do rozpravy. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Jitka Chaláneková: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážený pane předsedající, vážné kolegyně, vážení kolegové, dovolte, abych vás požádala o podporu mého pozměňovacího návrhu, který je uveden v systému pod číslem 5293 a hlasovat ho budeme pod písmeny D1, D2 a D3.

Proč se tím zabývat? Zdálo by se, že mluvit, bavit se o pamlskové vyhlášce už je passé. Vyhláška vstoupila v platnost k začátku roku. Myslím si ale, že naopak právě proto bychom se nyní o této nové a velmi sporné regulaci měli bavit. Díky tomu, že je vyhláška platná, totiž můžeme vidět její praktické dopady. Díky tomu, že je otevřený školský zákon, máme jedinečnou šanci napravit nedomyšlené změny, které k začátku roku dopadly na studenty, učitele a ředitely především víceletých gymnázií. Jsou to navíc změny, které z rozhodování ve školách zcela vytěsnují rodiče. To z nich dělá víc než jen debatu o tom, jestli čtrnáctiletý kluk může posvačit vdolek s marmeládou nebo chleba se salámem. Neustálé vyřazování rodičů z rozhodování se mi nelibí. Přestože autoři vyhlášky se zaštíťují snahou ozdravit sortiment školních bufetů, v praxi jejich počinání vedlo k jedinému. Bufety se masově ruší.

Někteří ředitelé měli odvahu a kantýny po dohodě s provozovatelem ve škole ponechali. Obvykle ale za cenu krkolučného obcházení vyhlášky. Někde se kantýna přemístila do uzavřeného prostoru. Jinde si zatím vystačili s cedulí zakazující vstup

mladším studentům. Všichni do jednoho si přitom klepou na čelo a současně netají strach z postihů. Jejich nejistotu posilují poslední vyjádření zástupců ministerstev školství a zdravotnictví, kteří pod tlakem veřejnosti připustili postupné zmírňování vyhlášky. Jenže nikdo neví, co, jak a kdy se zmírní. A ředitelé musí plánovat, jednat s provozovateli a hledat řešení. Nezávidím jim.

Tady si dovolím malou odbočku a podělím s vámi o úplně čerstvou příhodu jednoho mého známého, jehož děti navštěvují víceleté gymnázium. Na tom ještě do konce roku fungoval bufet, mimochedom se stále se zlepšujícím sortimentem, ve kterém po odpoledních klubech dětí čekávali i rodiče a místní bufetářka jim vařila kafe. Bufet zrušili a od Nového roku na jeho místě funguje jen automat na müsli tyčinky a několik druhů horké cikorky. Na správní radě bylo ovšem rodičům pod příslibem mlčenlivosti prozrazeno, že když zmáčknou neoznačené tlačítka v x-té řadě první zleva, mohou si potají načepovat i kávu. Úsměvné to bohužel není. Je to ukázká pokrytectví, které s sebou nesmyslná regulace nese.

Samozřejmě jsem pro to, aby děti jedly zdravě, a jsem pro osvětu v této oblasti a v tom souhlasím i s paní kolegyní, se kterou jsme o tom diskutovali, ale můj návrh toto všechno umožňuje.

Když jsem se o pamlskovou vyhlášku začala zajímat, netušila jsem, co všechno se za ní skrývá. Tak třeba jsem s překvapením zjistila, že už dnes kolem škol krouží armáda různých výživových poradců. V rámci různých projektů školám radí, jak zlepšit jídelníček ve školních jídelnách. To je samozřejmě správné. Ale jezdí za dětmi a organizují školení o zdravé stravě. Za správné nepovažuju, že takové přednášky se konají místo výuky matematiky nebo českého jazyka. Takových projektů jsou podle všeho desítky. Jen namátkou – Pestrá strava bez chemie, Zdravá pětka, Zdravá strava do škol, Skutečně zdravá škola a další. Některé z nich podporují příslušná ministerstva, jiná financují obchodní řetězce, firmy, nebo jsou dílem takzvaných nadšenců do zdravé stravy. Pamlsková vyhláška všem těmto výživovým odborníkům otevřela nový prostor, ve kterém se mohou realizovat. Nabízejí školám poradenství a dávají školám typy na svačinkové firmy, které už čekají za dveřmi.

V této souvislosti mě zarazila jedna drobnost, o kterou se s vámi podělím. Prolobbováním pamlskové vyhlášky se veřejně pochlubila jedna konkrétní výživová poradkyně, která ještě před pár měsíci na svém webu balíčky pro školy nabízela. Dnes byste je tam hledali marně. Tipuji, že si jen zavčas uvědomila jistý střet zájmů, který může tento způsob boje za zdravou výživu představovat. Jde mimochedom o stejnou dámou, která přivezla své svačinky ochutnat na školský výbor. Nevím, z jakého titulu. Není ani úřednice Ministerstva školství a oficiálně ani autorka vyhlášky.

Nechci těmto lidem podsouvat, že pravidla zdravého stravování prosazují ze zíštných důvodů, aby si zajistili svoji vlastní obživu. Dokonce si myslím, že ve většině případů prostě svému poslání věří. Jenže i tady je problém. Během debat o pamlskové vyhlášce se ozvali i nutriční experti, kteří se závěry jejich propagátorů nesouhlasí. A dokonce jsem zaregistrovala, že i zmíněná výživová poradkyně, která naběhla do Sněmovny se svými jednohubkami, veřejně připustila, že třeba taková nízkotučná dieta není možná pro děti úplně dobrý nápad a že světové trendy velí

v této oblasti opatrnost. Takže zase budeme asi něco měnit podle výživové poradkyně. Dokonce bývaly doby, které si pamatuji, kdy se rodiče o správné výživě, pokud nastaly nějaké problémy s vývojem a zdravím dítěte, radili s lékaři a stačilo to. A dokonce i naopak.

Nejvíce mě mrzí, že paní ministryně Valachová na tuto vlnu naběhla a vydala vyhlášku, s kterou obešla školy, jejich ředitele a především zcela pominula rodiče a školskou samosprávu. A podle všeho také Ministerstvo zemědělství. Přestože jsem někde zachytily argumenty, že ozdravení bufetů si vyžádali rodiče, máme dnes na stole naopak petici, která volá po jejich záchraně. Podepsaly ji téměř tři tisíce rodičů. Ministerstvu zemědělství nechci křivdit, ale zdá se mi, že alespoň tento resort by mohl být v prosazování zdravého rozumu důslednější. Vždyť vyhláška vyhnala ze škol i zcela běžné potraviny a výrobky českých potravinářů.

Samozřejmě mě potěšila včerejší slova pana ministra Jurečky, který se od vyhlášky nakonec distancoval a oznámil záměr tlačit na její změnu. V této souvislosti se chci prostřednictvím pana předsedajícího jeho i kolegů z KDU-ČSL zeptat: Znamená to, že budete usilovat i o zakotvení pravomocí školských rad do vyhlášky? Anebo s hlasem rodičů a vedení škol vůbec nepočítáte? Pokud bude Ministerstvo zemědělství iniciovat změnu vyhlášky, v jakém časovém horizontu počítáte s jejich změnou a bude to do voleb? Nebo to chápou tak, že jen podle neznámého klíče budete chtít rozšířit seznam potravin, které lze na půdě školy prodat? Pokud je to tak, považovala bych to za velmi vágní, nic nefešicí příslib. A stačilo by jediné. Debata o tom, proč raw ovocná tyčinka je přípustná, ale pribináček ne, by se změnila na debatu o tom, proč pribináček ještě přípustný je, ale chleba se šunkou už ne.

Pokud to slovy o nutnosti vyhlášku přehodnotit myslíte vážně, jste přesvědčeni, že byznys v jakémkoliv podobě nemá ve škole co dělat, ale školské samosprávní orgány by měly mít právo do chodu školy mluvit, nestojí vám nic v cestě a můžete mnou předložený pozměňovací návrh předložit (schválit?).

Myslím, že recept na řešení nám dali do rukou samotní ředitelé středních škol. Ti dlouhodobě volají po zachování role školských rad, které by mohly vhodnost umístění školních kantýn a jejich nabídky posoudit podle konkrétních podmínek ve škole. Asi nemusím zdůrazňovat, že školy a jejich režimy jsou různé. Někde běží odpolední programy, někde fungují současně různé zájmové kluby, hudební školy, kroužky, liší se věková skladba studentů, jejich počet i potřeby. A právě proto jsem přišla s jednoduchým řešením. V souladu se zněním školského zákona, který cílí především na omezení reklamy ve školách – a tady chci ještě upozornit i prostřednictvím pana předsedajícího pana kolegu Kaňkovského, že jsem samozřejmě pro to, aby se tam neprodávaly žádné zdraví škodlivé věci, a to je v mé návrhu přímo obsaženo –, navrhoji prodej a reklamu ve škole zakázat. Tím můžeme jasně dát najevo, že školy nejsou místem pro reklamu a jakýkoliv druh byznysu. V tomto duchu vyznívá i školský zákon. Ale současně umožněme školským radám přijmout z tohoto zákazu výjimku. Asi nikdo z nás nebude rodiče podezírat z toho, že by chtěli po vedení školy automaty na přeslazené nebo nezdravé věci. Na rozdíl od ministerstva jim ale možná nebude vadit, když si jejich děti koupí po odpoledních

kroužcích ten vdolek s marmeládou. A nebo když zůstane kávomat v prostorách určených učitelům.

Zatímco pamlsková vyhláška je v mnoha ohledech extrémní a její dopady velmi sporné, tento návrh extrémní není. Je nepokrytecký, srozumitelný, respektuje roli školských rad a především rodičů. Jak asi víte, má podporu Asociace ředitelů středních škol, kteří se na nás jako na poslance obrátili. Věřím proto, že zvážíte podporu zdravému rozumu.

Za sebe jaké lékařku bych chtěla ještě přidat malou noticku. Neustálé zdůrazňování škodlivosti tuků a cukrů může mít paradoxně jiný účinek než zdravější stravování dětí. Možná jste zhlédli nedávnou debatu o zdravé výživě na veřejnoprávní televizi. Zaujal mě názor jedné zjevně zkušené lékařky a velmi mě vyděsilo to, na co upozornila. Upozorňovala, že právě trend neustálého posuzování potravin a jejich vhodnosti je obvykle na začátku každé bulimie a anorexie u mladých děvčat. Počet studentek trpících vážnými problémy s příjemem potravy přitom podle dostupných informací roste a na školách se běžně řeší. Masáž v médiích, zbrojení proti sladkému, masu, běžně dostupným potravinám tomuto trendu jen vychází vstřík. I tohle by mělo mít Ministerstvo školství na paměti. Je to druhá strana téže mince.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní poslankyni Jitce Chalánkové. Nyní s faktickou poznámkou pan poslanec Pavel Plzák a po něm řádně přihlášená paní poslankyně Anna Putnová. Prosím, pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Pavel Plzák: Děkuji, pane předsedající. Omlouvám se kolegyni Černochové. Já jsem zrovna ten, kdo vždycky brojí proti prodlužování a diskutování ve třetím čtení, ale mně to prostě nedá, abych na to nereagoval, to se nedá vydržet. Velmi se omlouvám.

Na moji předčeřnici a současně na paní ministryni. Do čeho my chceme stát zatáhnout, potažmo školy? Já tedy školství příliš nerozumím, ale mi přátelé, dva z blížších, jsou ředitelé škol. Kde je rodina? To, co jedí moje děti, záleží na tom, co jim budě kupím, nebo na co jim dám peníze, anebo co jim dám k jídlu. Jestliže jim dám nějaké peníze, aby si něco kupily, tak se jich zeptám, co si za to kupily, a domluvím se s nimi, co si budou kupovat a co ne. Pokud dám nějakou svačinu, tak je to na mém rozhodnutí. Nevím, jestli jsou ještě nějaké děti, které si nosí svačinu do školy, a představte si, že rodiče nebo máma mu namaže každý den pěkně tlačenku, sádlo a nevím co všechno nezdravého a škola bude rozhodovat, jestli si to dítě může svačinu ve škole snít, jestli je to zdravé, nebo není. Kam až jsme se to dostali? Co tady vlastně řešíme? (Reakce paní ministryně od stolku zpravidla mimo mikrofon.)

Nekontrolujete svačinu, ale kontrolujete, co si dítě ve škole může kupit.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Nebudu komentovat. Bůček je určitě light. V tomhle případě nyní paní poslankyně Gabriela Pecková s faktickou poznámkou, po ní paní poslankyně Marta Semelová. Prosím, paní poslankyně, máte slovo k faktické poznámce.

Poslankyně Gabriela Pecková: Dobré dopoledne, dámy a pánové. Jednak musím říct, že fakticky v tucích se rozpouštějí určité vitamíny. To jenom k tukům.

Jinak včera jsem si přečetla, že výrazně stoupá v České republice počet úmrtí na kardiovaskulární onemocnění. Takže pokud nevezmeme rozum do hrsti a nepodpoříme pozměňovací návrh paní poslankyně Chalánkové, pak bych se hodně přimlouvala za to, aby z pamlskové vyhlášky byla vyjmuta a vrácena do bufetů hořká čokoláda. Hořká čokoláda obsahuje flavonoidy, které velmi výrazně fungují preventivně proti právě kardiovaskulárním chorobám. Takže tolik moje technická. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k technické poznámce. Po paní poslankyni Semelové, která je přihlášena k faktické poznámce, ještě pan zpravodaj také s faktickou poznámkou. Prosím, paní poslankyně, máte slovo k faktické poznámce.

Poslankyně Marta Semelová: K paní poslankyni Chalánkové a jejímu návrhu. Já rozumím tomu, že se ozývají hlasy ohledně limitů, které nastavila zmíněná vyhláška, a můžeme se asi o těchto limitech bavit, jestli jsou ideální, nebo ne. Na druhou stranu si pamatuji na diskusi, když jsme se bavili o tom, jestli ve školách bufety, kantýny – ano, ne. Asi něco jiného je to také na základní škole, něco jiného na střední škole. Nicméně jak se scházím s učiteli z různých škol, tak vím, jak v minulosti byly velké problémy právě s těmi automaty a s bufety nejenom z důvodu, o kterých tady dnes mluvíme, co se týká zdravých a nezdravých potravin, bramburky a tak dále, ale i z toho důvodu, že to podporovalo rozlišování dětí mezi sebou. Byly velké dohadové. Věčně se řešilo, jestli tenhle má peníze, tenhle nemá peníze, tenhle mu peníze sebral, ten si to může dovolit, ten ne.

Já si myslím, že to, když rodič dělá dítěti svačinu, je prostě správné, každý večer, a řada rodičů to dělá, na prvním stupni je to běžné, takže tohle si myslím, že je nejlepší řešení a že skutečně takovéto automaty a bufety, kantýny by na základní škole vůbec neměly co dělat.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji také za dodržení času k faktické poznámce. Nyní s faktickou poznámkou pan zpravodaj Petr Kořenek. Prosím, pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Petr Kořenek: Děkuji. Já bych si dovolil jenom pro připomenutí pro ty, kteří to nečetli, pamlsková vyhláška je z větší části z díkce Ministerstva zdravotnictví. Pravdou taky je, že je napsaná velmi složitě a vykládá se velmi mylně, takže to, co tady padá, není pravda. To je další věc.

Tato vyhláška vznikla z popudu části rodičů, a velké části rodičů, a vidíme to i v škole, kteří nechtějí, aby ve škole jejich děti měly dostupné potraviny, které tam prostě nepatří. Samozřejmě druhé půlce se to nelibí. Já osobně na to nemám nějaký vyhraněný názor, ale přesvědčil jsem se, že skutečně vyhláška není vykládána tak, jak ve skutečnosti je. To, co tady padá, jsou nepravdy. Je to nepochopení. Už i já jsem

vyyvinul nějaké aktivity k tomu, aby se to lépe vyložilo, aby se skutečně řeklo, co má a co nemá být.

Druhá věc. O tom jsme taky jednali s paní ministryní, ona vám to jistě sdělí, že skutečně bychom posílili třeba i možnost využití školních jídelen k přípravě svačin a dalších. A teď je mi úplně jedno, jestli to bude soukromý subjekt, nebude soukromý subjekt. Ale vnímám tam velký tlak provozovatelů školních bufetů, kteří křičí, že o něco přicházejí, tak se zaštítíují, že za to může vyhláška. Nemůže. Mám osobní zkušenosť, že když jsem řekl, že v bufetu, a vyhláška vůbec nebyla, se bude prodávat to, co by se tam prodávat mělo, tak bufet provozovatel okamžitě zavřel, protože řekl, že mu to nepřináší žádné zisky. Já si myslím, že škola není žádná obchodní korporace, není to podnik, na dětech by se vydělávat nemělo. A jako člověk, který dělá zdravou školu, si myslím, že o tom něco málo vím. Měli bychom je učit správným stravovacím návykům. A vůbec to není o kontrole toho, co si donese z domu nebo co si koupí. To je jeho svobodné rozhodnutí a je to na rodičích. Ale je spousta dětí, jimž rodiče skutečně svačinu připravit nemohou, pak třeba ano, hledejme cestu ve využití školních stravovacích zařízení. A mnohé školy to dělají a umějí. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Pane zpravodaji, děkuji. Nyní řádně přihlášená paní poslankyně Anna Putnová. Připraví se paní poslankyně Ivana Dobešová jako řádně přihlášená do rozpravy ve třetím čtení. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Anna Putnová: Děkuji. Vážený pane předsedající, vážená paní ministryně, dámy a pány, za několik minut budeme schvalovat normu, která zásadně ovlivní podobu regionálního školství v České republice. Za prvé promění kompetence krajů z hlediska školské politiky a za další vytvoří novou formu a nové podoby financování regionálního školství.

Pozměňovací návrhy, které tady byly diskutovány, v řadě případů posouvají školský zákon. Chtěla bych upozornit na ty předlohy, které tady ještě nebyly diskutovány, a jsem velmi ráda, že se zlepšují podmínky pro financování a pro existenci českých škol bez hranic. Připouštím, že tato forma je pro české školy bez hranic vítanou změnou, i když moje novela byla mnohem vstřícnější a velkorysejší vůči těmto školám.

Budeme podporovat návrhy paní poslankyně Novákové, protože jsme přesvědčeni, a znova tady chci zopakovat, škola nemí barák, kde se předávají neutrální indiferentní informace. Škola je instituce, kde se předávají kulturní vzorce a hodnotově se vytváří postoj dětí pro jejich budoucí život.

Pokud jde o pamlskovou vyhlášku, myslím, že byla chyba, že vůbec nějaká vznikla. My jsme dlouhodobě prosazovali zdravý životní styl dětí, nicméně zdravý životní styl měl znamenat osvětu, nikoli zákazy. V tomto směru vítám pozměňovací návrh paní poslankyně Chalánkové.

Chtěla bych se ještě vyjádřit k pozměňovacímu návrhu paní poslankyně Semelové, protože se domnívám, že to je typická ukázka ideologického pozměňovacího návrhu, který dokazuje tím, že to dává do souvislosti s restitucemi.

A teď mi dovolte několik slov k novele obecně, protože to je poslední možnost, kdy máme příležitost se k tomu vyjádřit. Budu mluvit sama za sebe. Považuji za svou povinnost, abych jako opoziční poslankyně upozornila na některá rizika, která jsem zmiňovala v prvním i druhém čtení, ale domnívám se, že je třeba je zmínit znovu.

Tato novela bývá někdy spojována se zvýšením kvality výuky. Nevím, kde vznikla tato představa, protože konkrétně nepřináší nic, co by školy nemohly v tuto chvíli dělat, a domnívám se, že celá ta koncepce je postavena na velmi optimistickém vnímání a optimistickém modelu takového ideálního propojení této verze do praxe. Jakkoli jsem bytostnou optimistkou, myslím, že teprve praxe ukáže, jestli se nám podařilo skutečně připravit normu, která bude k užitku a která přinese i kýzené výsledky.

Největší riziko spatřuji v tom, že tato předloha přinese větší průměrnost škol. Ředitelé, kteří se dostanou díky této novele do situace, kdy budou hradit výkony, se budou chovat ze zela racionálně, a budou tedy dělat jen to, co mají zaplaceno, takže výborné školy, nadstandardní školy zřejmě spadnou do průměru, protože takový je ten všechni život. Když v roce 2000 vznikaly kraje a dostaly do vínu regionální školství, nikdo neuměl předvídat, jak se situace vyvine, a to jednoduché transparentní financování, tak jak bylo nastavené na hlavu, se zdálo být velmi slušným a dobrým řešením. Život ukázal, že si cestu našli samozřejmě jak kraje, tak jednotliví zřizovatelé. Tento experiment je třeba vyzkoušet. Nepochybňuji o tom, že to bude začátek masivního rozvoje soukromého školství. To bych považovala za neúspěch této předlohy.

Považovala jsem za povinnost v tom třetím, posledním, závěrečném čtení upozornit na své obavy. A znovu říkám, vstupujeme do experimentu s regionálním školstvím v České republice a praxe teprve ukáže, jak se mu bude dařit. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní poslankyni Anně Putnové. Nyní faktická poznámka pana poslance Bohuslava Chalupy a poté rádně přihlášená paní poslankyně Dobešová. Prosím, pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Bohuslav Chalupa: Děkuji za slovo, takže do třetice všeho dobrého ještě k tomu. Já osobně musím tu novelu hodnotit ne úplně dobře z toho důvodu, že neobsahuje nic, co by řešilo rozšíření fondu hodin, protože pokud chceme vzdělávat mladou generaci a máme tady úplně nové problematiky, kybernetickou bezpečnost, onu přípravu obyvatel na krizové situace atd., a nemáme, kam to dát, protože vlastně máme takový fond hodin, který už není schopen absorbovat další předměty, a děcka jsou v družinách nebo koukají na počítače, na tablety, tak mě mrzí, že ta novela neřeší tuto problematiku, tzn. rozšíření fondu hodin, abychom mohli zavádět nové předměty, které budoucí generace bude potřebovat, a mrzí mě, že se nepodařilo prosadit ani sportovní třídy, prostě zvýšení fyzické zdatnosti populace apod.

Takže to jsem jenom využil k tomu. Rozhodně až se bude dělat další novela, tak se o toto budu zajímat. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Chalupovi i za dodržení času k faktické poznámce. Nyní tedy paní poslankyně Ivana Dobešová, připraví se kolega Karamazov. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Ivana Dobešová: Děkuji. Dobrý den, vážený pane předsedající, dobrý den, vážené poslankyně a vážení poslanci. Nejprve bych obecně chtěla něco k této novele.

Myslím si, že se řadí k těm, které opravdu zásadně změní financování, a tedy i podobu vzdělávání v České republice. Tato novela opravdu reaguje na celou řadu požadavků ředitelů, protože financování na jednoho žáka v době, kdy poklesl počet žáků, se ukázalo jako nerelevantní. Na druhé straně je ale potřeba říci, že novela zasahuje do financování školství v obecné rovině a to, co bude podstatné a co opravdu ovlivní financování školství, jsou vyhlášky, tedy podzákonné předpisy, které v dnešní době ještě nejsou vydiskutovány. A já za sebe, protože se podílí na té přípravě v rámci diskusí, mohu říci, že jsem si vědoma, že ne všechny detaily potřebné pro dobré fungování ať už odborného, či všeobecného školství jsou k dnešní době vydiskutovány. To vidím jako zásadní věc, která může ovlivnit ne zrovna zamýšlený kladný dopad do fungování školství.

V rámci otevření tohoto zákona jsem si dovolila podat dva pozměňovací návrhy, které se týkají odborného školství. Dnes, když se projednávala zpráva České národní banky, jsme slyšeli i z úst guvernéra, že naše skladba oborů a vzdělávacích programů zcela neodpovídá potřebě současného rozvoje naší republiky. Proto bych vás chtěla moc poprosit, abyste podpořili dva pozměňovací návrhy, které se právě snaží zlepšit kvalitu odborného vzdělávání tím, že chtějí více propojit a provázat střední odborné školy se zaměstnavatelskou veřejností, aby se školy ve svém obsahu přiblížily potřebám a požadavkům právě zaměstnavatelů, protože změny se velmi rychle projevují v té hospodářské sféře, ale velmi pomalu se prosazují ve vzdělávacích programech škol. Proto ve svém pozměňovacím návrhu dávám návrh, aby se zaměstnavatelé podíleli na tvorbě školních vzdělávacích programů, aby se odborníci z praxe podíleli na vzdělávání přímo ve školách, aby se účastnili maturitních zkoušek v té profilové části a aby také ředitelé škol mohli vytvářet poradní týmy, které jim pomohou dát právě zpětnou vazbu z oblasti zaměstnavatelů v té oblasti, ve které ta odborná škola žáky vzdělává.

V poslední řadě můj pozměňovací návrh pod označením C2 se snaží pomoci zaměstnavatelům, kteří vstupují již dnes do škol a dávají stipendia žákům, kteří se zavážou ve smlouvě o práci budoucí, aby je podpořili při jejich vzdělávání, vylepšili hladinu rodin, které nemají příliš mnoho peněz, pomohli žákům se lépe připravit na své odborné vzdělání, a tak ke stávajícímu paragrafu, ve kterém je napsáno, že zaměstnavatel uzavírá smlouvy o smlouvě budoucí, tedy o možnosti zaměstnání, se zákonnými zástupci, rozšiřuji tuto pravomoc také na žáky. Protože dost často se v praxi stává, že zaměstnavatelé v dobré víře uzavřou smlouvu se zákonnými

zástupci, žáci pobírají tři roky stipendium, a když dovrší 18 let, tak řeknou, že tuto smlouvu oni nepodepsali, a tudíž se nečiní zavázáni buď podniku peníze vrátit, nebo do pracovního poměru nastoupit. Jsou to vlastně zmařené investice zaměstnavatelů, které by mohli investovat jiným směrem.

Uvědomují si, že občanský zákoník od února řeší možnost podpisu smlouvy mezi zaměstnavatelem a žákem, který je starší 15 let. Ale toto proti sobě opravdu nejde. Jde o to, aby rodiče cíleně, chtějí-li své dítě podpořit pro cílené vzdělávání k určité profesi, měli souhlas i žáka. Proto vás chci poprosit napříč politickým spektrem, abyste podpořili jak návrh C1, tak návrh C2. A předem vám všem, kteří mě podpoříte, za podporu děkuji. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Hezké dobré poledne, děkuji paní poslankyni. Další s přednostním právem je přihlášen pan místopředseda Vojtěch Filip. Prosím, pane místopředsedo, máte slovo.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji, vážený pane předsedající. Členové vlády, paní a páновé, nerad diskutuji ke školskému zákonu, protože těch diskusí je tady vždycky mnoho a všichni si myslí, že tomu rozumejí, když chodili do školy. Takže já jen k té debatě, která se tady odehrávala ohledně placení školného.

Prosím vás, zkuste si někdy přečíst diskusi v bývalém Federálním shromáždění k otázce Listiny základních práv a svobod. Ten výklad, který tady používáte a který potom vycházel z odst. 3 čl. 33, je přeci úplně jiný. Tehdejší debata se vedla o tom, jestli vůbec připustíme placení školného na středních školách. Také se ten vývoj odvíjel tak, že největší rozvoj byl na vyšších odborných školách, které navazovaly na střední školy, protože na střední školy nebylo možné vybírat školné, a teprve postupem doby se dosáhlo toho, že se zřizovaly další školy, střední školy nejdříve, potom i další, základní školy, na kterých se platilo školné. A jestliže máme mít rovnost vlastnických forem před zákonem, tak mi neříkejte, že je možné, aby ta soukromá škola zároveň dostávala státní dotaci a zároveň vybírala školné! V tom případě vytváříme zeela nerovné podmínky! Protiústavní!

Takže prosím vás, přečtěte si dobře to, co tady citoval pan kolega Gabal, čl. 33 odst. 2, že základní a střední školství je bezplatné. Bezplatné. A dokonce i vysoké školy se v tehdejší debatě uvažovaly, že budou dál bezplatné. Ale tehdy při projednávání Listiny základních práv a svobod se to nepodařilo ve Federálním shromáždění udržet, a tak nejdříve, opravdu nejdříve se platilo školné na vysokých školách a na vyšších odborných školách, které měly v 90. letech neuvěřitelný boom. A co jsme z toho udělali, dobře víme, např. když se tady bavíme o vzdělávání na středních zdravotnických školách, jestli se ze čtyřletého studia udělalo najednou pětileté, šestileté atd., a máme z toho opravdu velký guláš.

Takže pokud chcete mluvit o ústavnosti toho nebo onoho, tak vždycky to má dvě strany mince. Děkuju vám. (Potlesk z lavic KSČM.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu místopředsedovi. S faktickou poznámkou pan poslanec Ivan Gabal. Prosím, pane poslanče, vaše dvě minuty.

Poslanec Ivan Gabal: Děkuji, pane předsedající. Pane premiére, paní ministryně, nedá se nic dělat, je mi to trapné vaším prostřednictvím poučovat místopředsedu Sněmovny o znění Ústavy. Tak řekněme si, co říká čl. 3 a jak tomu rozumět.

Článek 33, bod 3: "Zřizovat jiné školy než státní a vyučovat na nich lze jen za podmínek stanovených zákonem." To znamená, i nestátní škola musí dodržovat zákonný standard toho, co vyučuje. A proto dostává státní dotaci na žáka. A dále ten článek praví: "Na takových školách se může vzdělání poskytovat za úplatu." Neboli čl. 3 přímo umožňuje souběh státní dotace se školným. Ale vylučuje situaci, kdy by se na základní škole vybíralo jenom školné a nešla tam státní dotace na žáka, protože ta škola by nedodržovala základní zákonná pravidla předepsaná pro základní školu. Neboli ještě jednou: Všichni žáci na všech školách dostávají státní dotaci. Na některých nestátních školách je možné vybírat k tomu i školné. Citovaný článek 33. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji. S faktickou poznámkou ještě pan místopředseda Vojtěch Filip.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Víte, vážené paní a pánové, to je možná umanutost profesí a vzděláním, které jsem nabyl na právnické fakultě v Brně. Mí učitelé byli velmi kvalifikovaní lidé, některí z nich ještě žijí a vždycky se mě ptají, co je tady všechno možné. Já jim na to musím s těžkým srdcem někdy odpovídat. Prosím, čl. 33 odst. 3 neruší čl. 33 odst. 2. To platí zároveň. To znamená, ano, jenom zákon stanoví, za jakých podmínek se může na těch nestátních školách vybírat školné. A i výši toho školného bude stanovovat jenom ten zákon. To znamená, že to není automatické, že dostane stejnou dotaci. To přece je nesmysl! Budť tady vytváříme nerovnost těch forem, nebo rovnost. A ústavní rovnost všech vlastnických forem je samozřejmě v čl. 11, pane kolego prostřednictvím předsedajícího! (Potlesk části poslanců KSČM.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji. Dalším rádně přihlášeným do obecné rozpravy je pan poslanec Simeon Karamazov. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Simeon Karamazov: Vážené kolegyně, vážení kolegové, zákon, který projednáváme, dobře zapadá do konceptu Ministerstva školství, podle kterého se školy mají stát jakýmsi administrativním centrem, místo aby jenom učily. Skutečně, ředitelé, ale i učitelé dnes značnou část tráví administrativou. Učitelé procházejí hlubokou deziluzí, náplň jejich práce už totiž zdaleka není jen výuka, ale čím dál víc právě administrativa. Školský zákon, který hovoří o financování škol, tento neradostní trend bohužel dále podporuje. Místo abychom se vydali cestou jednotného příspěvku na žáka, byrokraté budou stále šermovat různými koeficienty a excelovskými tabulkami, aby zdůvodnili nezdůvodnitelné. že škola A dostane na žáka nižší příspěvek než škola B. A leckdy jde o rozdíl velmi značný. Přitom nepochybují o tom, že všechny děti, všichni žáci a všichni studenti jsou si rovní, pokud jde o přístup ke kvalitnímu vzdělání. Jejich rodiče platí daně a mají právo, aby

se jejich dětem dostalo stejně kvalitního vzdělání jako dětem jejich sousedů. Jak odůvodnit, že vzdělání jednoho žáka má zcela jinou hodnotu než vzdělání žáka jiného?

Často v tomto kontextu slyším argumenty o objektivních nákladech různých škol. Ve skutečnosti je to tak, že cokoli jde dělat dráž, ale i levněji. Jsem ale přesvědčen, že jediné, co bychom měli zvýhodňovat, je kvalita. Tedy školy, kde se zejména učí, a ne ty, které mají dobré propracovaný lobbying a dovedou si vydupat vyšší příspěvek na žáka. Splnění tohoto cíle vyžaduje, aby byl celý systém transparentnější a jednodušší. Ten navrhovaný to ale určitě není.

Dosavadní systém financování určitě není ideální a jistě by vyžadoval zjednodušení. Očekával bych, že se vydáme právě touto cestou, ovšem budeme hlasovat o návrhu, který situaci ještě více zkomplikuje, když zavádí další administrativu. Návrh je navíc zmatený a nesrozumitelný. V takovém systému uspějí kovaní byrokraté, nikoli úspěšní učitelé a ředitelé z praxe.

Domnívám se, že zákony jsou tu také proto, aby usnadňovaly dělat to, co je správné, a znesnadňovaly a trestaly to, co je špatné. Bohužel, nová úprava financování školy je další klacek hozený pod nohy učitelům a ředitelům, kteří chtějí především vzdělávat a ne papírovat.

Souhlasím s tím, že potřebujeme úpravu změny financování škol. Musíme to ale zjednodušit, zprůhlednit. Jedině jednoduchý a transparentní systém umožní dobře fungovat kvalitním školám. Z těchto důvodů Občanská demokratická strana návrh nepodpoří. Dílčí pozměňovací návrhy, například zrušení pamlskové vyhlášky, samozřejmě podpoříme.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Karamazovovi a to byl zatím poslední přihlášený do rozpravy. Ptám se, kdo další se hlásí do rozpravy. Jestliže nikdo takový není, rozpravu končím. Ptám se na závěrečná slova pana zpravodaje nebo paní ministryně. Paní ministryně. Prosím, paní ministryně, máte slovo.

Ministryně školství, mládeže a tělovýchovy ČR Kateřina Valachová: Vážený pane předsedající, vážené poslankyně, vážení poslanci, změny financování škol, které předkládáme, žádaly dlouho všechny odborné asociace ve školství, školské odbory, zaměstnavatelé i OECD. Každému, kdo se o naše školy alespoň trošku zajímá, je toto bezpochyby známo. Stejně jak musí být každému známo, že v tuto chvíli je na máločem taková shoda jako právě na těchto změnách financování škol.

Férové a spravedlivé financování škol je základním předpokladem kvalitního vzdělávání. Kvalita bez peněz je metoda, která se školám zajedla. Tu si zkoušely dlouhou dobu. Změny financování, které předkládáme, zajistí právě to, aby si děti z hlediska financování svého vzdělávání byly rovny, a to jak v malotřídních školách menších obcí, tak ve velkých aglomeracích nebo v jednotlivých krajích. V tuto chvíli tomu tak není, jsou na to jasná data a každý, kdo říká, že to není pravda, tak lže.

Co se týká změn financování, přinášíme právě snížení administrativní náročnosti, přinášíme odstranění tzv. lobbingu v krajských normaticech, tzv. oblíbenců a neoblibenců v rámci krajských rozpisů. Toto všechno slychám od učitelů a ředitelů také. Toto jsou ale konkrétní kroky, které tyto jejich problémy vyřeší. Stát také začne směrem ke školám být fér a zaplatí to, co si objednává v rámcových vzdělávacích programech. Dospod tomu tak nebylo a není tomu tak. Změny financování škol, posilování školského rozpočtu a také prosazení vyššího respektu k učitelskému povolání, změna přístupu k pedagogické přípravě, kariérní řád a revize dalšího vzdělávání nám zajistí, a podotýkám nám všem jako rodičům, opravdu kvalitní vzdělávání našich dětí v budoucnu. Žádám proto Poslaneckou sněmovnu, aby svým hlasováním napříč politickým spektrem tyto změny podpořila a podpořila tak milion šest set tisíc dětí, které se vzdělávají v mateřských, základních a středních školách a o kterých žel bohu v rámci rozpravy nepadlo ani slovo. Děkuji. (Potlesk poslanců ČSSD.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji paní ministryni. Pan zpravodaj má zájem o závěrečné slovo. Prosím.

Poslanec Petr Kořenek: Děkuji, pane předsedající. Já budu velmi stručný. V podstatě budu jenom konstatovat, že proběhlá rozprava se týkala z větší části pozměňovacích návrhů, k samotnému financování, které je předmětem této změny zákona, nepadly zásadní připomínky, a z praxe můžu potvrdit, že tak jak jsem procházel jednotlivá ustanovení a samozřejmě i připravované podzákonné předpisy, tak tato novela zavádí skutečně předvídatelnost, to je velmi důležité, a transparentnost do financování školství. Takže z tohoto pohledu si myslím, že to je asi úplně všechno, co bych chtěl říct, a nemám k tomu co dodat.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu zpravodaji. S přednostním právem pan předseda poslaneckého klubu ODS Zbyněk Stanjura. Prosím, pane předsedo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Já se omlouvám, nevšiml jsem si, že už je uzavřena rozprava, jinak bych se přihlásil ještě do rozpravy. Tak dovolte, abych využil tuto příležitost. A možná je to dobré, že můžu vystoupit po paní ministryni. Když jsem poslouchal její závěrečné slovo, tak s těmi cíli, které tady deklarovala, mohu souhlasit. Nejenom já, ale i náš poslanecký klub. Jenom si myslíme, že metoda zvoleného financování není správná a že přinese pravý opak.

Paní ministryně podle mě správně říkala, že stát by měl ke všem dětem přistupovat stejně. To je prostě princip, na kterém se určitě shodujeme. V tom případě ale nechápu, proč nezvolíme tu nejjednodušší metodu, která je nejméně administrativně náročná, což znamená, že stát dává na každé dítě stejnou částku. To se přímo nabízí v logice toho, co jste řekla v úvodním vystoupení. Vy jste ale bohužel zvolila jiný, komplikovanější systém. Nebudu opakovat výhrady, které tady zazněly v rozpravě, nechci rozpravu natahovat, ale to je hlavní důvod, proč tu novelu podpořit

nemůžeme, protože cíle dobré... Chtěl jsem, aby to zaznělo, že to naše hlasování není proto, že cíle, to znamená navýšit objem prostředků pro vzdělávání a pro školy, to je správný cíl a má to naši podporu, my se ale bavíme o rozdělení. To je něco jiného. Tak jenom jsem chtěl vysvětlit, proč budeme hlasovat proti, protože si myslíme, že ten jednoduchý princip, který možná, pokud tam jsou nějaké nejasnosti, a vy jste říkala krajší oblibenci, to je věc, která se mi také nelibí, ale myslím si, že metoda, kterou jste zvolili, není správná a povede k opaku toho, že to nebude spravedlivé a nebude stát přistupovat ke každému dítěti stejně. To je hlavní důvod, proč tuto novelu podpořit nemůžeme. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji. Paní ministryně ještě s přednostním právem. Prosím, paní ministryně.

Ministryně školství, mládeže a tělovýchovy ČR Kateřina Valachová: Jenom skutečně krátká glosa. Nechci tady být za hlupáka a rozhodně ani koalice, že nás nenapadlo to, co se nabízí – částka na každého žáka, spravedlnost. Přece víte, jak komplikovaná je síť škol. To, co navrhuje Občanská demokratická strana, není jednoduché řešení, resp. je to jednoduché řešení a znamená kompletní zánik všech malotřídních škol v našich malých obcích.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: S přednostním právem pan předseda Fiala. Prosím, pane předsedo.

Poslanec Petr Fiala: Dámy a páновé, já jsem bohužel neměl možnost tady být na diskusi, také jsem nechtěl vystupovat, ale když paní ministryně to zakončila takovým apelem na to, jak špatný je nápad Občanské demokratické strany, tak mi to nedá, abych přece jenom nevystoupil.

Jsem přesvědčen, že je potřeba provést změnu financování regionálního školství, že způsob, který byl v posledních letech uplatňován, vede k zásadním problémům, a to především k problémům, které způsobují růst nerovnosti v podmínkách financování žáků v jednotlivých krajích. Současně jsem ale přesvědčen, že řešení, které zvolilo Ministerstvo školství, je řešení špatné, které nepovede k odstranění tohoto problému, nepovede k lepším podmínkám pro školy, pro ředitely škol, nepovede k tomu, aby byli lépe odměňováni kvalitní učitelé, nebude mít motivační efekt a nebude dostatečně efektivní z hlediska vzdělávacího systému.

Řešení, které navrhovala Občanská demokratická strana, a řešení, které jsem připravoval s týmem odborníků v době, kdy jsem byl ministr školství, bylo skutečně založeno na principu financování, nebo poskytování finančních prostředků na jednotlivé žáky. Samozřejmě že tam nebylo nic takového, co nám tady teď podsvouá paní ministryně, jako že by na základě takového systému zanikly malotřídky v obcích. Naopak ten systém byl postaven na tom, že právě tam, kde existuje třeba jedna škola v malé obci, bude to financování speciálním způsobem přehledným, jednoduchým upraveno tak, aby taková škola mohla být zachována. Náš systém byl jednoduchý, náš systém byl motivační, náš systém odstraňoval nerovnosti ve

financování. A mě velmi mrzí, že tímto způsobem Ministerstvo školství nešlo. To, co tady máme předloženo, je nárokové, komplikované a nepovede to k lepším výsledkům vzdělávání. Systém, který jsem prosazoval já a který prosazuje Občanská demokratická strana, je přesně opačný. A ručím vám za to, že by na základě takového systému žádná malotřídní škola nezanikla, protože i na to se tam samozřejmě pamatovalo. (Potlesk poslanců ODS.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu předsedovi. A nyní přikročíme k hlasování o pozměňovacích návrzích. Nyní prosím zpravodaje garančního výboru, aby nás seznámil s procedurou hlasování, přednášel jednotlivé pozměňovací návrhy a sdělil nám k nim stanovisko výboru. Prosím, pane zpravodaji.

Poslanec Petr Kořenek: Děkuji, pane předsedo. Dovolte mi, abych vás nejprve seznámil s celou procedurou hlasování tisku 841, která byla projednána a schválena výborem pro vědu, vzdělání, kulturu, mládež a tělovýchovu jakožto garančním výborem na jeho 20. schůzi dne 20. prosince 2016. Výbor přijal usnesení číslo 202, které máte uvedeno v tisku 841/4. Tuto proceduru bychom následně schválili a přistoupili k hlasování o jednotlivých pozměňovacích návrzích.

Ještě připomínám, že druhé čtení tohoto tisku proběhlo dne 29. listopadu 2016. Nebyl předložen návrh na zamítnutí návrhu zákona a všechny předložené pozměňovací návrhy jsou uvedeny v tisku 841/3. Garanční výbor doporučil Poslanecké sněmovně následující proceduru hlasování.

O samotném věcném obsahu jednotlivých pozměňovacích návrhů vás budu informovat vždy před vlastním hlasováním. Jednotlivé pozměňovací návrhy budeme hlasovat takto. Jako první pozměňovací návrh F, poslankyně Nováková. Druhý A1, body 3 a 4, A3, A4, body 8 a 10, A6 a A9, vše pozměňovací návrhy výboru. Třetí hlasování – A1, bod 5, také návrh výboru. Hlasování číslo čtyři – A2, návrh výboru. Hlasování číslo pět – C2, pozměňovací návrh poslankyně Dobešové. Hlasování číslo šest – D1, D2, D3, pozměňovací návrhy poslankyně Chalánkové. Hlasování číslo sedm – C1 hlasovat společně s A4, body 7 a 9, poslankyně Dobešová a výbor. Hlasování číslo osm – A5, návrh výboru. Hlasování číslo devět – A7, A8, pozměňovací návrhy výboru. Bude-li schválen A8, je dále nehlasovatelný pozměňovací návrh B, bod 12, poslankyně Semelová. Hlasování číslo deset – B, pozměňovací návrh poslankyně Semelové, bude-li schválen A8, tak bez bodu 12, jdou proti sobě. Hlasování číslo jedenáct – A10, návrh výboru. Hlasování číslo dvanáct – A11, A12, také návrhy výboru. Hlasování číslo třináct – E, pozměňovací návrh můj, tedy poslanec Kořenek. Hlasování číslo čtrnáct by pak bylo o zákonu jako celku ve znění přijatých pozměňovacích návrhů.

Nyní bych si dovolil vás požádat o schválení procedury.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji. Má, prosím, někdo nějaký jiný návrh k proceduře? Jestliže ne, všechny vás odhlašuji. Prosím, abyste se přihlásili svými hlasovacími kartami.

Budeme hlasovat o návrhu procedury, jak jej přednesl pan zpravodaj.

Zahájil jsem hlasování. Kdo je pro tuto proceduru, nechť zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování 168, přihlášeno je 162 poslankyň a poslanců, pro 159, proti žádný. Návrh procedury byl přijat. Prosím, pane zpravodaji.

Poslanec Petr Kořenek: Děkuji. Já bych si před představením pozměňovacích návrhů dovolil jednu poznámku. Jako zpravodaj přednáším návrh garančního výboru. Tudíž jenom pro vás, kteří jste se mě ptali, nevyjadřuje to mé vlastní postoje. Je to skutečně návrh garančního výboru.

Nejprve budeme hlasovat o pozměňovacím návrhu pod písmenem F. Jde o poslanecký návrh poslankyně Novákové, kterým se upravuje text § 2 odst. 2, obecné cíle vzdělávání. Stanovisko garančního výboru je doporučující.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Stanovisko paní ministryně? (Negativní.)

Zahajuji hlasování o návrhu F1. Kdo je pro, nechť zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování 169, přihlášeno je 164 poslankyň a poslanců, pro 72, proti 63. Návrh nebyl přijat.

Poslanec Petr Kořenek: Jako druhý budeme hlasovat pozměňovací návrh A1, body 3 a 4, A3, A4, body 8 a 10, A6 a A9. Jedná se o pozměňovací návrh školského výboru, upravuje § 20 odst. 4, přijímací řízení na střední školy při dlouhodobém pobytu v zahraničí, dále § 38 odst. 3 a 5, souběžné navštěvování žáka vícespádové základní školy, dále § 160 odst. 1 se doplňuje o nové písmeno e) a nově vkládaný § 162. Opět se týká vzdělávání v zahraničí. Stanovisko garančního výboru je doporučující.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Stanovisko paní ministryně? (Souhlas.)

Zahájil jsem hlasování o pozměňovacích návrzích A1, body 3 a 4, A3, A4, body 8 a 10, A6 a A9. Kdo je pro, nechť zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování 170, přihlášeno je 167 poslankyň a poslanců, pro 140, proti žádný. Návrh byl přijat. Prosím, pane zpravodaji.

Poslanec Petr Kořenek: Děkuji. Hlasování číslo tří bude o bodu A1, bodu 5. Pozměňovací návrh školského výboru, jedná se o práva a povinnosti pedagogických pracovníků. Stanovisko garančního výboru je doporučující.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Stanovisko paní ministryně? (Souhlas.)

Zahajuji hlasování o bodu A1, bodu 5. Kdo je pro, nechť zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování 171, přihlášeno je 167 poslankyň a poslanců, pro 165, proti žádný. I tento návrh byl přijat.

Poslanec Petr Kořenek: Děkuji. Hlasování číslo čtyři je o pozměňovacím návrhu A2, pozměňovací návrh školského výboru. Upravuje ve vazbě na předchozí schválené § 31, vyloučení žáka nebo studenta v případech zvlášť závažného zaviněného porušení povinností. Stanovisko garančního výboru je doporučující.

Místopředseda PSP Petr Gazzdík: Stanovisko paní ministryně? (Souhlas.)

Zahájil jsem hlasování o pozměňovacím návrhu A2. Kdo je pro, nechť zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování 172, přihlášeno je 167 poslankyň a poslanců, pro 166, proti žádný. Prosím, pane zpravodaji.

Poslanec Petr Kořenek: Děkuji. Hlasování číslo pět, pozměňovací návrh C2 paní poslankyně Dobešové, upravuje § 30 a týká se uzavírání smluv se žáky střední školy. Stanovisko garančního výboru je doporučující.

Místopředseda PSP Petr Gazzdík: Stanovisko paní ministryně? (Nesouhlas.)

Zahajuji hlasování o pozměňovacím návrhu C2. Kdo je pro, nechť zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování 173, přihlášeno je 166 poslankyň a poslanců, pro 96, proti 29. Návrh byl přijat.

Poslanec Petr Kořenek: Hlasování číslo šest o pozměňovacích návrzích D1, D2, D3 paní poslankyně Chalánkové. Týká se to § 32, politická propagace a pamlsková vyhláška. Stanovisko garančního výboru je nedoporučující.

Místopředseda PSP Petr Gazzdík: Stanovisko paní ministryně? (Nesouhlas.)

Zahájil jsem hlasování o pozměňovacím návrhu D1, D2 a D3. Kdo je pro, nechť zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování 174, přihlášeno je 167 poslankyň a poslanců, pro 45, proti 72. Návrh nebyl přijat.

Poslanec Petr Kořenek: Hlasování číslo sedm o pozměňovacích návrzích C1 společně s A4, body 7 a 9. Jedná se o pozměňovací návrhy poslankyně Dobešové a školského výboru. Jedná se o spolupráci škol se zaměstnavateli při přípravě na povolání. Stanovisko garančního výboru je doporučující.

Místopředseda PSP Petr Gazzdík: Stanovisko paní ministryně? (Souhlas.)

Zahajuji hlasování o pozměňovacích návrzích C1 a A4, body 7 a 9 společně. Kdo je pro, nechť zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování 175, přihlášeno je 167 poslankyň a poslanců, pro 150, proti žádný. Návrh byl přijat.

Poslanec Petr Kořenek: Hlasování číslo osm, budeme hlasovat o pozměňovacím návrhu A5. Je to pozměňovací návrh školského výboru. Je to pouze úprava v odkazu § 149 odst. 1, kdy místo písm. f) bude písm. e).

Stanovisko garančního výboru je doporučující.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Stanovisko paní ministryně? (Souhlas.)

Zahájil jsem hlasování o pozměňovacím návrhu A5. Kdo je pro, nechť zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování 176, přihlášeno je 167 poslankyň a poslanců, pro 165, proti žádný, návrh byl přijat.

Poslanec Petr Kořenek: Hlasování devět, budeme hlasovat o A7 a A8. Jde o pozměňovací návrh výboru, kde se upravuje v odst. (?) 161c odst. 1 písm. c). Je to pouze úprava v textu. Doporučující stanovisko výboru.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Stanovisko paní ministryně? (Souhlas.)

Zahájil jsem hlasování o A7 a A8. Kdo je pro, nechť zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování 177, přihlášeno je 167 poslankyň a poslanců, pro 138, proti žádný, i tento návrh byl přijat.

Poslanec Petr Kořenek: Děkuji. Protože jsme v předchozím hlasování schválili A8, můžeme nyní hlasovat o B, bodech 10, 11, 13 a 14. Bod 12 je již tímto nehlasovatelný. Jedná se o pozměňovací návrh poslankyně Semelové v úpravě § 160 odst. 1 a 162 odst. 3, 4, problematika církevních škol a jejich financování. Garanční výbor stanovisko nedoporučující.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Stanovisko paní ministryně? (Nesouhlas.)

Zahájil jsem hlasování o návrhu pana zpravodaje. Kdo je pro, nechť zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování 178, přihlášeno je 167 poslankyň a poslanců, pro 30, proti 116, návrh nebyl přijat.

Poslanec Petr Kořenek: Hlasování číslo deset, budeme hlasovat o A10. Jedná se o pozměňovací návrh výboru, týká se § 178. Jedná se o krajské úřady a financování základních škol, zřízených jinou obcí. Garanční výbor zde nezaujal stanovisko.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Stanovisko paní ministryně? (Nesouhlas.)

Zahájil jsem hlasování o pozměňovacím návrhu A10. Kdo je pro, nechť zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování 179, přihlášeno je 167 poslankyň a poslanců, pro 2, proti 100, návrh nebyl přijat.

Poslanec Petr Kořenek: (Hlasování) jedenáct o A11 a 12. Jedná se o pozměňovací návrh školského výboru, úprava textu 183, vložení nového odstavce a úprava slova "přechodné" na "přechodná" ustanovení. Stanovisko garančního výboru doporučující.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Stanovisko paní ministryně? (Souhlas.)

Zahájil jsem hlasování o pozměňovacích návrzích A11 a A12. Kdo je pro, nechť zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování 180, přihlášeno je 167 poslankyň a poslanců, pro 165, proti žádný, i tento návrh byl přijat.

Poslanec Petr Kořenek: Hlasování číslo dvanáct, bude to pozměňovací návrh písm. E, jedná se o dělenou účinnost ve vazbě na nově předkládané pozměňovací návrhy. Stanovisko výboru doporučující.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Stanovisko paní ministryně? (Souhlas.)

Zahajuji hlasování o pozměňovacím návrhu E1. Kdo je pro, nechť zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování 181, přihlášeno je 167 poslankyň a poslanců, pro 164, proti žádný, návrh byl přijat.

O všech návrzích tedy bylo hlasováno. Pane zpravodaji, je to tak? (Ano, je.) Přikročíme tedy k hlasování o celém návrhu zákona.

Přednesu návrh usnesení: "Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s vládním návrhem zákona, kterým se mění zákon č. 561/2004 Sb., o předškolním, základním, středním, vyšším odborném a jiném vzdělávání (školský zákon), ve znění pozdějších předpisů, podle sněmovního tisku 841, ve znění schváleném Poslaneckou sněmovnou."

Stanovisko garančního výboru? (Doporučující.) Stanovisko paní ministryně? (Souhlas.)

Zahajuji hlasování o návrhu zákona jako celku. Kdo je pro, nechť zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování 182, přihlášeno je 166 poslankyň a poslanců, pro 130, proti 17, návrh byl přijat.

Poslanec Petr Kořenek: Děkuji všem.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Konstatuji, že s návrhem zákona byl vysoven souhlas. Děkuji paní ministryni i panu zpravodaji.

Naším následujícím bodem měl být bod 217, registr smluv. U toho ale ještě nebyla splněna podmínka projednání garančním výborem. Proto tento tisk nebudeme dnes projednávat, bude i nadále přerušen do splnění oné podmínky, a budeme se zabývat bodem

21.

**Návrh poslanců Jana Birke a Romana Sklenáka na vydání zákona,
kterým se mění zákon č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích,
ve znění pozdějších předpisů
/sněmovní tisk 888/ - druhé čtení**

Prosím, aby předložený návrh uvedl za navrhovatele pan poslanec Jan Birke.
Prosím, pane navrhovateli.

Poslanec Jan Birke: Děkuji, pane předsedo. Kolegyně, kolegové, pokusím se být velmi, velmi stručný, protože řekněme poměrně obšírná rozprava se vedla v prvním čtení, nehledě na to i poměrně velká diskuse probíhala na obou dvou výborech, ať už na hospodářském výboru, nebo na výboru regionální správy. Jenom pro vaši informaci, obsahem tohoto tisku a obsahem tohoto návrhu novely zákona 13 o pozemních komunikacích je možnost, řekněme velmi jednoduše, možnost, že kraje budou moci zadávat přímo svým súskám údržbu prvních tříd, které jsou ve vlastnictví státu.

Chci konstatovat, že se nacházíme v druhém čtení, že daný tisk byl na hospodářském výboru projednán jako v garančním výboru, kde nebyl schválen, nicméně potom požádám, aby vás provedl situaci zpravidla. Nicméně ve výboru pro regionální rozvoj byl tento tisk schválen a byl puštěn do druhého čtení i přesto, že byl návrh na zamítnutí, který neprošel. V této situaci se nacházíme, a prosím, berte to, že se snažím být velmi stručný, protože jsme v časovém stresu, tak abychom danou věc projednali.

Děkuji mnohokrát.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu navrhovateli. Návrh jsme v prvném čtení přikázali k projednání hospodářskému výboru jako garančnímu, dále byl tisk přikázán výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj. Usnesení hospodářského výboru a záznam výboru vám byly doručeny jako sněmovní tisky 888/2, 3 a 4. Usnesení výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj pak jako sněmovní tisk 888/5.

Prosím nyní, aby slovo dostal zpravodaj hospodářského výboru pan poslanec Jaroslav Foldyna, informoval nás o projednání návrhu ve výboru. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Jaroslav Foldyna: Děkuji za slovo, pane předsedající. Já tady mám usnesení hospodářského výboru ze své 45. schůze ze 14. prosince. Hospodářský

výbor Poslanecké sněmovny Parlamentu po vyslechnutí úvodního slova pana poslance Birkeho, zpravodajské zprávě pana poslance Foldyny a po obecné a podrobné rozpravě příjal toto usnesení: Nepřijímá usnesení k předloženému návrhu zákona sněmovního tisku 888 a pověřuje předsedu výboru přednést toto usnesení na jednání Poslanecké sněmovny.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji. A nyní prosím zpravodaje výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj pana poslance Petra Bendla, aby nás informoval o projednání návrhu v tomto výboru a případně odůvodnil pozměňovací návrhy. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Petr Bendl: Děkuji za slovo, pane předsedající. Kolegyně, kolegové, výbor pro veřejnou správu a regionální rozvoj tuto materii projednal jako sice, jak už řekl předkladatel, negaranční výbor a po poměrně velmi ostré diskusi nakonec těsně doporučil přijetí tohoto návrhu zákona.

Tolik jako zpravodaj a potom se k tomu vyjádřím ještě jako poslanec nezpravodaj. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu zpravodaji a otevřám obecnou rozpravu. Nejprve tu mám faktickou poznámkou pana poslance Petra Kudely. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Petr Kudela: Dobrý den, vážený pane předsedající, dámy a pánové. Já jsem na hospodářském výboru tento návrh paradoxně podporoval, ale v té původní verzi, tak jak ho předkladatelé navrhli, nicméně jsem se neztotožnil s navrhovanými pozměňovacími návrhy, a proto jsem byl jeden z těch, který na hospodářském výboru tento materiál nepodpořil. Takže pokud bude materiál navrhován dál v původní podobě, tak jak ho navrhují předkladatelé, budu jej podporovat. Pokud jde o nějaké pozměňovací návrhy, zejména co se týká změny definice obce podle zákona o pozemních komunikacích, tak budu velmi obezřetný a dopředu avizují, že tyto změny podporovat nebudu. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji. Nyní řádně přihlášený pan poslanec Petr Bendl. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Petr Bendl: Děkuji za slovo. Ten zákon se dá vysvětlit, nebo ten návrh zákona se dá vysvětlit poměrně jednoduše. Obracím se na všechny z vás, kteří jste říkali, že chcete řídit stát jako firmu. Návrh zákona říká, že se nebudou soutěžit údržby silnic. Říká, že se nebudou vypisovat výběrová řízení, že stát dá k dispozici zjednodušeně řečeno krajům komunikace a kraje bez zadávacích řízení je začnou udržovat a čistit. Je možné dokladovat, že všude tam, kde se výběrová řízení na údržbu dělají, stát šetří, je ten systém efektivnější, lepší, můžeme tak vyčistit a udržovat daleko více komunikací a silnic. Ten návrh jde přesně opačným směrem. Pro ty z vás, kterým je státní rozpočet lhostejný, nebo rozpočty krajů, to znamená, že

pro to ruku zvednete. My, kteří jsme přesvědčeni o tom, že se soutěžit má a že krajské komunikace na tom nejsou tak dobře, aby bylo potřeba krajům dávat další a další silnice, o které se budou starat, a teď připomínám, zadávat ty zakázky napřímo, nikoliv je soutěžit, to si myslím, že bychom dovolit neměli.

Proto podávám návrh, aby se ve třetím čtení hlasovalo o zamítnutí tohoto návrhu zákona.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Já eviduji tento návrh. Děkuji panu poslanci Bendlovi. Dalším rádně přihlášeným do obecné rozpravy je pan poslanec Ivan Adamec. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Ivan Adamec: Děkuji, vážený pane předsedající. Vážení kolegové, vážené kolegyně, dovolte mi také, abych řekl k tomuto návrhu zákona několik slov. Kolega Birke tady řekl, že jsme ve stresu, v časovém stresu. Tak já vám chci říct, že v žádném stresu nejsem, není důvod. Nakonec vidíte, co se na silnicích děje, jak padá sníh, aspoň u nás. Údržba se děje, takže si myslím, že máme čas se v klidu rozhodnout. A má se pospíchat pomalu.

Proč to říkám? Protože ono – já chápu navrhovatele, proč s tím přišli, já tomu rozumím, ale on ten návrh zákona je trošku nebezpečný tím, že pokud bychom postupovali tímto způsobem a aplikovali ho na další činnosti v lidské společnosti, tak prostě za chvíliku to budeme moci úplně zabalit, co se týká, řekl bych, volné soutěže, toho, aby ten trh fungoval naprosto normálně, protože na všechno budou výjimky a nebude se muset soutěžit prakticky do budoucna nic. Chápu to, ono je to na první pohled dobré pro kraje v tuto chvíli. Kolega Birke stejně jako já jsme trochu ve střetu zájmů, kdy jsme zástupci Královéhradeckého kraje, nicméně já říkám, že to je dobré jen pro tu první chvíli. Pro stát už je to horší, protože stát bude platit. A rozumím tomu, že súsky si nakoupily stroje, jsou vybavené a je potřeba ty stroje samozřejmě někde zužitkovat, aplikovat, ale rozhodně si nemyslím, že když uděláme z bystřiny stojatý rybník, že to do budoucna povede k něčemu dobrému. Samozřejmě podle mě trh a soutěž je rozhodně lepší, protože snižuje cenu, zvyšuje výkony, a tady tímhle to zabetonujeme jenom proto, že v tuto chvíli je nějaká situace.

Já toto rozhodně odmítám, jsem pro, aby ten trh se pohyboval, aby se hýbal, aby věci běžely normálním způsobem, aby nebyly tyto výjimky. Protože co jiného než soutěž donutí uživatele nebo účastníky té soutěže, aby vydali největší výkony? A tímto zákonem to v tom jednom segmentu naprosto odstraníme. Já také navrhoji, aby se, až bude třetí čtení, hlasovalo o návrhu na zamítnutí tohoto zákona.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Adamovi, eviduji tento návrh. S faktickou poznámkou pan poslanec Ivan Pilný. Prosím, pane poslanče, vaše dvě minuty.

Poslanec Ivan Pilný: Děkuji za slovo, pane předsedající. Já jenom krátce, protože jsem předseda hospodářského výboru a na něm probíhala poměrně rozsáhlá diskuse o této problematice. Já si myslím, že v některých krajích by to fungovalo bez

soutěžení. Obecně princip soutěže samozřejmě vítám, ale pro mě je v tom zákoně nepřijatelné to, co do něj bylo ještě přilepeno, a to je tzv. billboardový přilepek, který definuje hranice obce, a tím pádem vlastně vytváří předpoklady pro to, aby obce mohly rozhodovat o umístování nebo neumístování billboardů. Proti tomuto přilepu nebo doplnění tohoto zákona jsem hlasoval a tím se pro mě stal celý zákon nepřijatelný. A myslím, že to vyjadřovalo i atmosféru na hospodářském výboru. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji. Pan poslanec Kolovratník. Prosím.

Poslanec Martin Kolovratník: Děkuji, pane předsedající. Já se omlouvám, že jsem se nepřihlásil písemně, byla to rychlá reakce do rozpravy. Já sleduji reakce kolegů především z pravice a rozumím jim. Chápu to a věřte mi, že i já, alespoň pokud mohu mluvit sám za sebe, jsem podporovatelem soutěže, tlaku na cenu a soutěžení, porovnání si trhu. Ale nevím, kolegové, se vši úctou, jestli jste ten návrh četli do detailu, jestli jste se s ním do detailu obeznámili. Ta úprava, navržená novela, říká, že kraje můžou, ale nemusí to udělat, pouze můžou, dává jim tu možnost. A vy – dívám se na Petra Bendla, Ivana Adamce – moc dobře víte, máte z dopravy zkušenosti, možná větší, delší než já, že každý kraj opravdu, dámy a páновé, vypadá jinak. V některých krajích máme krajské správy údržby silnic, fungují, jsou jednotné, jsou to organizace, příspěvkové organizace založené tím kterým krajem. V jiných krajích, např. namátkově mě napadá Liberecký, to už dnes zajišťuje soukromá firma.

Já osobně jsem pro tento návrh. Bavit jsem se především ve svém Pardubickém kraji právě s kolegy z té správy údržby silnic. Oni mají technologie, mají infrastrukturu, jsou připraveni. Jsou samozřejmě připraveni se zúčastnit i té soutěže. Ale zkuste si představit teoretický příklad, kdy neuspějí, kdy uspěje někdo jiný, a oni potom už mají nastaven ten svůj systém údržby dvojek a trojek, pojedou a někde tu radlici zvednou a pojedou dalších pět kilometrů se zvednutou radlicí, protože tam je někdo jiný, protože tam je soukromník. Zkuste také domyslet krizové řízení, kalamity. A zrovna v Krkonoších, v horských oblastech si myslím, že na tohle byste měli pamatovat.

Je tam ještě jedno riziko. Ty příspěvkové organizace mají dneska svoji činnost rozdelenou zčásti na hospodářskou, na tu hlavní činnost, a zčásti na tu obchodní. Pokud oni půjdou v té údržbě do soutěže, tak se jim ten poměr dramaticky změní a jakékoli další finance ze směru kraje jako zřizovatele už budou mít pak problém s tzv. nedovolenou podporou.

Takže já jsem osobně také pro soutěž. Těžko se s tím srovnávám, ale v tomto případě rozumím tomu návrhu a chci aspoň za sebe vás požádat, abyste ho podpořili. Znovu opakuj, ty kraje to mohou, ale nemusí dělat. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Omlouvám se, mám tu dvě faktické poznámky. Nejprve pan poslanec Petr Bendl a poté pan poslanec Kořenek, poté s přednostním právem pan předseda Stanjura a pan zpravodaj Foldyna. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Petr Bendl: Děkuji za slovo. Ale je potřeba rozlišit dvě úrovně. Jedna je, že krajům nevadí, že tam nesoutěží, nevadí státu, že ty krajské prostředky, které jim dává cestou rozpočtového určení daní, nešetří. A je doložitelné v těch krajích, kde se soutěží, že se šetří významné prostředky. Je tedy divné z mého pohledu, že jsou kraje, kde se to nesoutěží, ale OK, asi tam mají politiky, kterým to nevadí. Nicméně tady jde o státní finance, o státní silnice a je to o našem rozhodnutí, jestli vlastně rezignujeme na to, že jim řekneme: Nemusíte ty soutěžě dělat, vždyť to není potřeba. Protože oni pak samozřejmě řeknou: Vždyť Poslanecká sněmovna řekla může a nemusí. Je to evidentní plýtvání finančními prostředky, evidentní, doložitelné.

A ještě k tomu, že začne padat sníh apod. Na to existuje legislativa a zákon a v mimořádných situacích je možné použít mimořádné prostředky. Je-li vyhlášen kalamitní stav, je-li vyhlášeno krizové řízení, pak se to na ten systém nevztahuje, pane kolego. To jsme zažili mnohemkrát při povodních, při různých sněhových kalamitách a tak dále, a tak dále. A o tom systému my se dnes nebabavíme. Ten systém funguje a je možné ho mimořádně využít na řešení mimořádných situací. Tam není třeba vypisovat žádné výběrové řízení.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: To byla faktická poznámka pana poslance Bendla. Nicméně já se omlouvám, vzhledem k tomu, že na 12 hodin 50 minut, což je právě nyní, máme zařazený bod volby, tak přerušuji druhé čtení bodu číslo 21. Děkuji panu zpravodaji i panu navrhovateli.

Budeme pokračovat bodem

255.

Návrh na změny ve složení orgánů Poslanecké sněmovny

Na lavici vám bylo doručeno usnesení volební komise číslo 155 ze dne 17. ledna tohoto roku. Nyní prosím pana předsedu volební komise, pana poslance Martina Kolovratníka, aby se ujal slova. Prosím, pane předsedo.

Poslanec Martin Kolovratník: Děkuji. Dlouho jsem tu nebyl. Omlouvám se předkladatelům, že kvůli volebním bodům napodruhé neuspěli s dalším projednáním svého bodu, ale věřím, že napotřetí se povede.

A teď tedy prosím, kolegyně, kolegové, o vaši pozornost. Teď už jsem tu tedy ne v pozici člena hospodářského výboru, ale předsedy volební komise k volebním bodům. Bude to rychlé. Ty volební body jsou dva. První je návrh na změny ve složení orgánů Poslanecké sněmovny. Prosím, abyste se zatím nevzdalovali ze sálu, protože budeme jménem volební komise navrhovat hlasování veřejné, tedy aklamaci.

My jsme vyhlásili lhůtu do tohoto pondělí, 16. ledna do 13 hodin. Včera na volební komisi jsme přijali usnesení číslo 155, které máte k dispozici. A já jenom krátce konstatuji, že změny, které v tuto chvíli projednáváme, se týkají dvou klubů, sociální demokracie a hnutí ANO. V obou případech jsou to ty výměny jeden za jednoho. V případě sociální demokracie nominace po Janu Chvojkovi, který se stal

členem vlády, a tudíž musel opustit výbory. V případě hnutí ANO je to ten personální posun po Jaroslavě Pokorné Jermanové. A v usnesení vidíte, že je navržena jedna rezignace, za sociální demokracii poslance Štěpána Stupčuka z hospodářského výboru. A dále jsou navrženy nominace do organizačního výboru: za ANO František Petrtýl, do mandátového a imunitního výboru také František Petrtýl za ANO a Roman Sklenák za sociální demokracii, ústavněprávní výbor – nominace František Petrtýl a Štěpán Stupčuk, a konečně do stálé komise pro práci Kanceláře Poslanecké sněmovny náš nový místopředseda Radek Vondráček.

Nyní prosím, pane předsedající, abyste otevřel rozpravu k tomuto bodu.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Otevřám rozpravu. Ptám se, kdo se hlásí do rozpravy. Jestliže se nikdo nehlásí, rozpravu končím. Prosím, pane předsedo.

Poslanec Martin Kolovratník: Pokud se nikdo nehlásil, tak prosím, abychom nechali hlasovat dvěma oddělenými hlasováními, pokud tedy není žádný jiný návrh. Jedno hlasování, kde přijmeme navrženou rezignaci, a druhé hlasování, kde schválíme navržené nominace.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Pokud nemá nikdo jiný návrh, a není tomu tak, budeme hlasovat tak, jak navrhuje pan předseda.

Zahajuji hlasování nejprve o rezignaci. Kdo je pro, nechť zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování 183. Přihlášeno je 161 poslankyň a poslanců. Pro 123, proti žádný. Návrh na rezignaci byl přijat.

Druhé hlasování bude o nominacích, tak jak je přednesl pan předseda Kolovratník.

Zahájil jsem hlasování o nominacích do organizačního, mandátového a imunitního výboru, ústavněprávního výboru a stálé komise pro práci Kanceláře Poslanecké sněmovny. Kdo je pro, nechť zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování 184. Přihlášeno je 162 poslankyň a poslanců. Pro 121, proti žádný. I tento návrh byl přijat.

Děkuji. Tím jsme završili bod Návrh na změny ve složení orgánů Poslanecké sněmovny a můžeme přejít k bodu

253.

Návrh na volbu člena Rady Českého rozhlasu

I tady dávám slovo předsedovi volební komise panu poslanci Martinu Kolovratníkovi. Prosím.

Poslanec Martin Kolovratník: Vážené kolegyně, vážení kolegové, konstatuji, že v Radě českého rozhlasu je neobsazeno jedno místo. Tuto volbu jsme zahájili minulý týden ve středu v tom bloku volebních bodů. Proběhlo první kolo, v kterém ze tří původních kandidátů do finále do druhého kola postoupili dva, do dnešního, tedy druhého kola, postoupili dva kandidáti, Miroslav Dittrich se 45 hlasů a Božena Jirků s 63 hlasů.

A nyní pouze poprosím, pane předsedo, abyste přerušil projednávání tohoto bodu. Volby jsou v aktech připraveny. Je to tajná volba a prosím, abychom se tedy odebrali k volení. Myslím, že bude stačit, když navrhnu provedení volby 10 minut, to znamená, lístky budeme vydávat do 13 hodin a 5 minut a odpoledne ve 14.30 na začátku odpolední části schůze oznámím výsledek.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji a přerušuji jednání na tajnou volbu. Pokračovat budeme v odpoledním bloku jednání ve 14.30. Připomínám, že za sedm minut se sejde organizační výbor.

(Jednání přerušeno ve 12.55 hodin.)

(Jednání pokračovalo ve 14.30 hodin.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Dámy a pánové, pěkné odpoledne. Čas určený na přestávku vypršel. Než začneme projednávat jednotlivé body, tak načtu omluvy, které ke mně dorazily.

Dnes od 14.30 hodin do konce jednacího dne z osobních důvodů a také z pracovních důvodů se omlouvá paní poslankyně Věra Kovářová. Dále od 14.30 do 15.30 hodin se z pracovních důvodů omlouvá pan poslanec Marek Černoch. Dále od 14.00 do 16.00 hodin se omlouvá pan poslanec Milan Urban. Z pracovních důvodů se omlouvá z odpolední části od 14.00 hodin paní ministryně Kateřina Valachová. Dále dnes od 15.00 hodin do konce jednání z pracovních důvodů – z důvodů jednání Rady královského města Slaný se omlouvá pan poslanec Berkovec. To všechno jsou omluvy, které jsem obdržel.

Jak jsem již řekl, zahájil jsem jednání 54. schůze Poslanecké sněmovny, a než začneme projednávat další pevně zařazené body schváleného pořadu, požádám předsedu volební komise poslance Martina Kolovratníka, aby nás seznámil s výsledkem volby, která proběhla před polední přestávkou. Prosím, pane předsedo.

253.

Návrh na volbu člena Rady Českého rozhlasu

Poslanec Martin Kolovratník: Pane předsedo, děkuji za slovo. Vážení členové vlády, kolegyně, kolegové, přeji vám dobré odpoledne i středeční zažívání, a jak bylo avizováno, mám tu výsledek voleb, respektive jedné volby, protože jsme provedli pouze jednu volbu. Za volební komisi mohu konstatovat, že byla úspěšná v tom smyslu, že jsme kandidáta zvolili, vybrali a místo obsadili.

Konstatuji, že k této volbě – byla to volba jednoho člena Rady Českého rozhlasu – se dostavilo 133 z vás. To znamená, že jsme vydali a také obdrželi 133 hlasovacích lístků. Kворum nutné pro zvolení bylo 67. Podle výsledků – Miroslav Dittrich obdržel 80 hlasů, Božena Jirků 39, takže podle těchto výsledků já konstatuji, že pan Miroslav Dittrich byl zvolen členem Rady Českého rozhlasu. Snad mohu v jedné větě pro upřesnění dodat – je to člověk znalý prostředí, bývalý ředitel Českého rozhlasu 2 Praha a Produkčního centra.

A možná ještě jedna doplňková informace. Rada Českého rozhlasu se zmenší v červnu t. r. o další 3 členy, kterým skončí volební období. Z tohoto důvodu konstatuji, že je dobré, že tato volba byla úspěšná, protože rada i po tom červnovém období bude nadále plně usnášenischopná.

Tolik volby. Děkuji za vaši pozornost.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám také děkuji, pane předsedo. Výsledky voleb tedy máme oznámené. Otevírám první bod našeho odpoledního bloku jednání a tím je

63.

**Vládní návrh zákona o zahraniční službě
a o změně některých zákonů (zákon o zahraniční službě)
/sněmovní tisk 994/ - první čtení**

Z pověření vlády předložený návrh uvede ministr zahraničních věcí Lubomír Zaorálek. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Ministr zahraničních věcí ČR Lubomír Zaorálek: Dobrý den, pane místopředsedo. Vážení kolegové, paní poslankyně, páni poslanci, dovolte mi tedy, jak bylo řečeno, abych vám předložil dnes návrh zákona o zahraniční službě, což je pro mě docela mimořádná věc, že tady dnes předstupuji s tímto zákonem. Protože je vlastně Česká republika jedna z mála zemí, která podobný zákon nemá. Myslím si, že drtivá většina, mohu říci, států Evropy má podobný speciální zákon o zahraniční službě. My jsme opravdu jedna z posledních, která ho nemá. A já jsem rád, že se nám podařilo tu práci dovést tak daleko, že dnes mohu tento návrh zákona před vás předložit. Myslím si, čas pro přijetí takového zákona tady zrál poměrně dlouho, takže si mohu dovolit prohlásit, že opravdu teď již nazrál pro to, aby ten zákon byl přijat, protože ta příprava trvala skoro, řekl bych, desetiletí. A teď je ten čas velice důležitý, nebo změněný, a možná ta naléhavost je větší než kdykoliv jindy, z několika základních důvodů.

Ten první je ten, že jsme přijali a schválili zákon o státní službě, který sice byl přijat, ale ten zákon, jak samozřejmě se potvrzuje, neseří zvláštnosti zahraniční služby. To je třeba rotace lidí, která je něco, co nemá nikde jinde obdobu, na žádném dalším resortu. A specifika, která souvisejí se všemi zvláštnostmi toho, že lidé, kteří pracují na Ministerstvu zahraničí, často musí vyjíždět a zase se vracejí, a odjíždějí do

zemí často vzdálených, je třeba řešit otázku rodinných příslušníků a řadu dalších věcí. Problémy, které jinde prostě nemáme.

A pak je tady ještě jedna okolnost, která k tomu přibyla, velmi významná, a to je unijní novela, nebo unijní směrnice, která byla přijata, o konzulární pomoci zemím nezastoupených států. Abych vysvětlil, o co se jedná. Je to vlastně unijní směrnice, která říká, že v případě, že některý stát třeba Evropské unie nemá v nějaké zemi zastoupení, tak může využít konzulárních služeb jiného unijního státu. A teď jde o to, že na to, abychom mohli tuto směrnici naplnit, potřebujeme mít definované ty konzulární služby, které Česká republika poskytuje, abychom je mohli od jiných států chtít a jiným nabídnout, a to vlastně v této chvíli u nás neexistuje. My sice máme nějakou vnitřní směrnici na Ministerstvu zahraničí, kterou si upravujeme to, na to má občan nárok v konzulární službě, když se ocitne v nepříjemné situaci v zahraničí, ale je to jenom vnitřní směrnice, nemá to vlastně podobu zákona. A teď se ocitáme v situaci, kdy to máme naplnit z hlediska i unijních požadavků, a nemáme to nikde vyčteno. A práce na tomto zákonu o zahraniční službě nám dala příležitost poprvé tady tyto závazky, které na sebe stát bere v oblasti konzulární služby, vložit do zákona. Takže to je další důvod, poměrně silný, který také je pro to, abychom už dnes konečně to zrání, to dlouhé zrání zákona o zahraniční službě dovršili tím, že tady budeme mít plod, který konečně budeme moci sklidit. Takže tohle je další argument, proč si myslím, že bychom měli dále neprodlužovat tento stav, kdy nemáme specifika zahraniční služby nikde podchycena, zahrnuta, zohledněna a kdy vlastně to stále řešíme ad hoc a improvizovanými cestami a dohodami s Ministerstvem financí a podobně. Je to prostě nenormální stav.

Tohle si myslím, že bychom neměli prodlužovat a měli bychom přjmout zákon o zahraniční službě. Já si myslím, že jsme vám ho tady předložili v podobě, na které jsme pracovali poctivě, a teď jsme připraveni vést rozpravu. Jsme připraveni ji vést ve výborech. A dopředu avizují jenom několik věci, které možná stojí za to zmínit, protože to určitě bude zajímat poslance, kteří se budou tím zákonem zabývat.

Vy byste se určitě ptali, jestli zákon o zahraniční službě umožnuje, aby byly do zahraničí na pozice vyslanců, velvyslanců vysílány také osoby, které nejsou ve služebním poměru na Ministerstvu zahraničí. Já vám tedy rovnou tady odpovídám na možné otázky, že ano, že tento zákon to bude umožňovat, aby na velvyslance byli vysíláni i ti, kteří nejsou v pracovním poměru na Ministerstvu zahraničí, tak jak je to i v celé řadě jiných zemí světa. Tady jsme našli způsob, jak pomocí té duality služební poměr – pracovní poměr vytvořit možnost pro přijímání i těch, kteří přicházejí zvenku. Samozřejmě to musí proběhnout patřičnou procedurou mezi premiérem, prezidentem a podobně. Ale je možné takto jmenovat velvyslancem i toho, kdo není v pracovním poměru na Ministerstvu zahraničí.

Co bych možná ještě zmínil. Zásadní věc je to, co už jsem naznačil, že v tomto zákonu skutečně jsme poskytli poprvé přehled konzulárních činností, které Ministerstvo zahraničí vykonává pro občany, takže to usnadňuje orientaci občanům. Tento zákon jasně řekne, na co mají nárok. To jsou často takové věci, které se týkají ověřování listin. To jsou věci, které se týkají matričních agend, když se třeba někomu narodí v zahraničí dítě, a podobně. Tam je celá řada věcí, na které jsme připraveni. Máme to v popisu práce, že tyto věci pro občany České republiky máme činit. A

opravdu takovýto soupis nikde neexistoval, nebo nebyl k dispozici. Teď to bude v zákoně a občané budou vědět, že všechny tyto činnosti v oblasti právních služeb, ověřování a podobně, jsme připraveni pro ně dělat.

Tak si myslím, že je také docela zlomová věc, že se takto vyjasní a zpřehlední ta konzulární činnost, která je také v poslední době velice akutní. Také díky tomu, že dnes existuje bohužel celá řada důvodů, proč se naši občané v zahraničí dostávají do obtížných komplikovaných situací. A i to je další důvod, proč tomu teď dát jasná pravidla a jasný seznam povinností, ke kterým se hlásíme.

Je tady také upraveno to, co se týká onoho problému zaměstnávání rodinných příslušníků, u kterých máme často zájem, aby vyjeli, aby se rodiny netrhaly díky tomu, že někdo dostane pracovní poměr v zahraničí. Samozřejmě jsou tam stanoveny podmínky, za jakých ty rodinné příslušníky jsme připraveni zaměstnat. Samozřejmě, že to neplatí všude. Neposiláme rodinné příslušníky s velvyslanci do míst, která jsou nebezpečná, jako rovnou řeknu Bagdád, Kábul a podobně. Tam je to dokonce, rovnou vám řeknu, nežádoucí. A my bychom ani neakceptovali, kdyby tam někdo chtěl vzít s sebou rodinné příslušníky. Takže to neplatí jako dogma. Místa, která jsou označená třeba tím označením FX, to jsou ty nejtěžší ambasády z hlediska bezpečí, tam samozřejmě rodinní příslušníci vůbec nemohou.

To vám říkám proto, abychom si uvědomili, že jsou opravdu velká specifika zahraniční služby. Že je třeba, abychom měli zákon, který všechny tyhle variace pokrývá. To žádný zákon o státní službě, který se zabývá standardními situacemi, není schopen pokrýt.

My jsme třeba teď tento stav s tímto zákonem o státní službě řešili tím, že jsme samozřejmě v řadě věcí hledali dohodu. Zaplatí pánbůh se nám ji povedlo najít, dohodli jsme se ve vládě, především tedy s Ministerstvem financí. Takže to teď překlenujeme nějakým improvizovaným obdobím. To se nám, řekněme, daří, ale je to jenom přechodné.

Potřebujeme zákon, který by těm věcem dal jasná pravidla, abychom vyřešili všechny problémy, které souvisí s rotacemi našich zaměstnanců, s jejich rodinnými příslušníky a třeba i s takovou věci, jako je připojištění. Protože my jsme bohužel dnes neměli ani možnost připojištění pro ty, kteří působili v zahraničí, pro různé komplikace, které mohou v zahraničí nastat. Takže nyní se tady otevírá možnost pro naše zaměstnance, aby se pojistili takovým způsobem, jako je to běžné v celé řadě jiných zemí, kde tohle vyřešené mají. A to také nejsou jenom nějaké abstraktní úvahy. Asi si dobrě vzpomínáte, že se nám dokonce stalo, že český velvyslanec byl zabit při plnění služby. Není to tak dávno, kdy se to stalo v Asii. To znamená, že bohužel máme i situace, kdy dochází k těm nejhorznějším událostem při plnění diplomatických povinností, a není to tak dávno, kdy k tomu došlo. Je potom špatné, když takovou věc řešíme ad hoc, protože na to vlastně neexistují pravidla. To znamená, abychom i na takovou věc, když se stane něco vážného, neřkuli úplně tragického, byli schopni odpovídajícím způsobem zareagovat a nevymýšleli nějaké ad hoc řešení nebo řešení, které vychází pouze ze zákoníku práce.

Takže i tyto věci jsou tady poprvé v historii upraveny a věřím a stojím si za tím, že tento zákon je velmi potřebný, že je to přelomová věc a že přichází v čas, kdy to

opravdu už naléhavě potřebujeme z těch důvodů, které jsem tady řekl. Zákon o státní službě a nová unijní směrnice, která nám ukládá, abychom konzulární povinnosti měli přesně stanovené, což se tady poprvé také děje.

Takhle jsem tedy alespoň rámcově vytyčil rozpravu, kterou tady povedeme, tedy především ve výborech Sněmovny a kde jsme připraveni zodpovědět všechny dotazy a vyjasnit všechno, co jsme zamýšleli, a objasnit, proč jsme to zrovna takto napsali. Děkuji za pozornost a těším se na debaty, které povedeme.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám a prosím, aby se nyní slova ujal zpravodaj pro první čtení poslanec Robin Böhnisch. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Robin Böhnisch: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Dobré odpoledne, dámy a pánové. Nerad si jako zpravodaj ulehčuji práci tou oblíbenou formulí, že pan ministr řekl všechno podstatné a není už takřka co říct. Vynasnažím se ještě najít několik zajímavých detailů či příkladů. V každém případě, jak známe pana ministra Zaorálka, který bývá ve svých projevech velmi komplexní, tak už jsou takové postupy velmi problematické.

Je to skutečně dluh starší než nějakých 23 až 25 let. Je to návrh zákona, který dlužíme diplomátům. Koneckonců málokdy se na debatu a rozhodnutí Poslanecké sněmovny upírají oči z celého světa. Dnes tomu tak je a nijak to neumenšuje fakt, že jde především o oči našich diplomatů na našich zastupitelských úřadech po celém světě.

V současné době, jak už říkal pan ministr, neexistuje ucelený právní předpis, který by systematicky řešil problematiku naší zahraniční služby. Prozatím se odvízíme od kompetenčního zákona a mezinárodního práva, například od Videňské úmluvy. Ta ovšem samozřejmě řeší naši zahraniční službu mimo Českou republiku, nikoliv chod samotné centrály, tedy Ministerstva zahraničních věcí. Samozřejmě se také dnes řídíme zákonem o státní službě, který byl i právě pro potřeby zahraniční služby novelizován v minulém roce, protože se ukázalo, že například i kvůli tomu známému postupu, rotaci pracovníků z centrály do zahraničí a ze zahraničí zpět na centrálu, není zákon o státní službě zcela použitelný.

Návrh zákona vtělený do tisku 994 vymezuje základní pojmy, zásady výkonu zahraniční služby, definuje v několika paragrafech zastupitelský úřad, definuje výkon zahraniční služby a například také diplomatické a konzulární hodnosti. Návrh má i implementační rozměr v oblasti konzulární ochrany nejen občanů České republiky, ale i takzvaných nezastoupených občanů, tedy občanů zemí Evropské unie, kteří nemají v teritoriu svůj zastupitelský úřad.

Dále se zákon zabývá matriční agendou, státoobčanskou agendou, volební agendou a dědickou agendou. Důležitou částí je hlava pátá, která se věnuje služebnímu a pracovnímu poměru, tedy vzniku poměru, personální radě Ministerstva zahraničí, změnám služebního poměru a použití pracovního poměru, možnostem odměn a tak dále. Co je důležité, řeší se problematika zdravotního a sociálního pojištění, odškodnění za následky vzniklé při výkonu zahraniční služby nebo práce v zahraničí. Za pozornost v tomto smyslu stojí především § 3 a související část

důvodové zprávy na stranách 77 až 79, což doporučuji jako zajímavé čtení. Zapomenout nelze ani část týkající se kontinuálního vzdělávání diplomatických pracovníků. Řeší se kromě těch zásadních věcí, například pojistění, věci i méně důležité, jako je třeba problematika darů a jiných výhod, které může diplomat přijmout. Víte, že ve služebním zákoně je to limit 300 korun, což je pro potřeby zahraniční služby částečně akceptovatelná a přivádí to naše diplomaty do úzkých v případě naplňování jejich poslání v zahraničí.

Zákon je speciálním k zákonu o státní službě. Tento zákon také v částech novelizuje, stejně jako zákon o důchodovém pojistění a zákon o veřejném zdravotním pojistění. Dodávám, že byla vypracována i zpráva RIA.

Podstatný údaj z této zprávy je dopad na státní rozpočet v případě zvýšení nároků o 27 milionů 376 tisíc korun ročně.

Na závěr chci poděkovat za pevné zařazení tohoto bodu. Je to věc, která je naléhavá. Z tohoto důvodu ještě avizuju, že v rozpravě navrhnu zkrácení lhůty na projednání ve výborech, doufám, že to bude výbor zahraniční, na 30 dnů.

Prozatím děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji. Otevírám obecnou rozpravu, do které eviduji tři přihlášky. Eviduji i jednu faktickou poznámku, ale faktická poznámka může nastat až poté, co se rozběhne rozprava. Nejprve tedy paní poslankyně Fischerová, připraví se pan poslanec Klán. Prosím.

Poslankyně Jana Fischerová: Pane předsedající, děkuji vám za slovo. Vážený pane ministře, paní ministryně, vážené dámy, vážení pánové, protože jsem členkou zahraničního výboru, tak jsem se věnovala také trochu tomuto zákonu o zahraniční službě a o změně některých dalších zákonů. Na úvod řeknu jenom takovou krátkou vsuvku. Byla jsem tu včera, kdy jsem vnímala velice dobře odpolední rozpravu, která se týkala takzvaného zákona o rozpočtové odpovědnosti. Zdůrazňuji, že já jsem sice z opozice, jsem za ODS, a tam jsem včera byla úplně na jiné lodi než koalice. Přiznám se, že včerejší odpoledne vůči tomu, jak dopadlo hlasování koalice i zastoupením Úsvitu a s jeho podporou, mě vůbec nepřesvědčilo o tom, že to bylo v pořádku.

Ted' zase potěším pana ministra, který je z koalice, že na tento zákon o zahraniční službě, jak jsem ho studovala, mám naopak pozitivní názor, aby byl tedy klidný. Najdeme tam možná něco, ale chci říci, že tento zákon s dopadem na další zákony je v takové fázi, že já osobně doporučím jeho postoupení do dalšího čtení.

Tak jak jsem si četla i důvodovou zprávu, zákon není obsáhlý, má asi 30 stran, 64 paragrafů. Zdůrazním některé věci, které mě zaujaly, nebo věci, které mám zkonzultované s diplomaty, kteří působí za Českou republiku v zahraničí a pak zase přijdou na Ministerstvo zahraničních věcí. To je ta rotace, jak zde bylo řečeno. Je to opravdu velice specifické, a proto si myslím, že tento zákon je zde dnes namístě.

Pan ministr zahraničních věcí řekl, že to je mimořádná věc. Já se potom budu ptát – bylo tady už navrženo, že budeme žádat zkrácení lhůty k projednání – jak vidíte

vizi, jestli opravdu ještě letos by mohl vstoupit v účinnost. Je tam sice napsáno v důvodové zprávě, že se předpokládá následující den následujícího měsíce, neboli druhý den následujícího měsíce, až to bude uvedeno v účinnost.

Česká republika je opravdu jedním z posledních států, které ještě tento zákon o zahraniční službě nemají jako zvláštní zákon. Někde o tom mají přímo takzvaný statut při ministerstvu. My jsme po tom dlouhém vyjednávání a přípravě dnes přistoupili k tomu, že jsme v prvním čtení.

Organizace zahraniční služby dosud vycházela ze zákoníku práce, ale v současné době je především upravena zákonem 234/2014 Sb., o státní službě, ve znění pozdějších předpisů. Víme, jak vznikal zákon o státní službě, a víme, že právě mnohdy komplikuje život dejme tomu hlavně při výběrových řízeních, kterých je na Ministerstvu zahraničních věcí obrazně řečeno tuny, čili hodně, hodně. Proto i v tom zákonu, jak jsem si přečetla, jsou některé výjimky, kterými by se toto výběrové řízení mohlo zjednodušit a urychlit.

Novela vymezuje zásady výkonu zahraniční služby, určuje, které útvary jsou zastupitelským úřadem, a definuje jejich náležitosti a pravomoci. Bere také v potaz rozdělení výkonu služby, což je v zahraničí nebo tady u nás v České republice na ústředí. Definuje také hlavní náplň obou podob zahraniční služby.

Dále zákon explicitně vymezuje konzulární činnosti, to už zde bylo řečeno, že to je i v rámci novely unijní směrnice. Je také zvýšena jistota občanů České republiky, kteří žijí v zahraničí. Jedná se například také o činnost notářské povahy nebo ověřovací činnost, která nebyla dosud upravena adekvátním právním předpisem.

Zákon také upravuje služební a pracovněprávní vztahy v zahraniční službě a hlavně zajišťuje – to je oblíbené slovíčko v rámci tohoto zákona – plynulou rotaci zaměstnanců. To jsou ty známé přesuny do zahraničí a nazpátek, jak se říká, vy víte jak, nahoru na ústředí tady v Praze. Je to přesouvání do zahraničí a naopak pomocí zavedení i překlenovacích pracovních míst usnadnění předávání agendy při střídání zaměstnanců. Také usnadňuje zařazení zaměstnanců jiných úřadů do Ministerstva zahraničních věcí na základě školení na zahraniční pozici. Tento zákon také stanoví, že přesun mezi zastupitelskými úřady nebo vytvoření nového zastupitelského úřadu v zahraničí není změnou systematizace a tyto operace se v tomto důsledku budou moci provádět mnohem flexibilněji. Vím, že právě ta výběrová řízení nejsou mnohdy opravdu jednoduchá a zejména pracovníci, jak se říká, zamini neboli Ministerstva zahraničních věcí, kteří jsou v zahraničí a mají přestoupit na jinou pozici, tak mnohdy to musí probíhat i po skypu a je to opravdu velmi osobité a úplně jiné než v pozici jiných resortů, jiných ministerstev.

Bыло зде už krátce řečeno, že tato nová právní úprava také bude mít dopad na státní rozpočet. Nemáme tu vicepremiéra pana Babíše, kterého bych se hned zeptala – dočetla jsem se, že to s ním bylo konzultováno –, jestli s tím opravdu počítá, protože v důvodové zprávě je zejména u § 43, § 44 a § 53 tento dopad vyčíslen. Pan zpravodaj už o tom mluvil, tak to nebudu opakovat.

Je zde také vyčísleno, kolik takových státních zaměstnanců v zahraničí je. Je to 1 053, ale nejsou v tom započítáni členové rodin. Říkám jen to celkové číslo diplomatů v zahraničí.

Navrhovaná právní úprava také přestavuje větší právní jistotu pro občany České republiky, včetně těch, co se v zahraničí ocitnou v situaci, kdy budou potřebovat konzulární ochranu.

Už se blížím k závěru. Jenom se zmíním, co to vlastně projednáváme a co to vlastně je ta diplomacie. Wikipedie říká, že to je prostředek k dorozumění mezi státy. Já říkám – nejen mezi státy, ale je to mnohdy hlavně mezi lidmi. V celém světě je to velice důležité. Při setkání se studenty, kteří studují právě diplomaci, jsem mezi nimi měla možnost poznat velmi šikovné studenty. Měli jsme je na zahraničním výboru dokonce s těmi, co absolvují nebo absolvovali diplomatickou akademii při Ministerstvu zahraničních věcí. Já bych jim moc přála, aby měli podmínky nastavené dobré a aby mohli vstoupit do procesu vybírání nových diplomatů, protože to jednoduché není. Tady bylo řečeno panem ministrem, že bude možné brát i jiné lidi mimo ty, co už jsou ve státní službě, a proto se ptám, jestli i těmto mladým lidem bude tato cesta otevřena.

Pak se ještě domnívám, že je na nás, abychom podpořili tuto vládní novelu zákona o zahraniční službě a vytvořili tak odpovídající podmínky a hlavně odpovídající profesní růst těmto lidem. Děkuji vám všem za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám také děkuji, paní poslankyně. S přednostním právem se nyní hlásí – já se omlouvám, eviduji dvě faktické poznámky. Nejprve pan poslanec Opálka, pak pan poslanec Šarapatka a poté dostanete s přednostním právem slovo, pane předsedo. Prosím, máte slovo.

Poslanec Miroslav Opálka: Děkuji, pane místopředsedo. Já se omlouvám, trošku zneužívám faktickou poznámku, protože mám další jednání, ale já bych chtěl říci, že stejně jako jsem hovořil včera, tento zákon prokazuje, že příprava, průběh schvalování a schválení zákona o státní službě se nám moc nepovedlo. Vidíte, že z toho musíme vyčlenit celou jednu velkou část, protože služební zákon je opravdu o něčem jiném než zákon o zahraniční službě, která se blíží svou specifikou k problematice, kterou řeší i ozbrojené složky. Oni totiž ti diplomaté jsou vysílání, tam mají určité penzum úkolů, ne pracovní dobu, kterou musí splnit, a pak se nám vracejí, a aby se dostali na stejnou pozici platovou, tak musí často procházet výběrovým řízením, v kterém se taky nemusí umístit. Čili je tady velká nejistota.

Chtěl jsem doplnit jenom tady tuto jednu malou část kromě toho, co všechno říkala kolegyně Fischerová, protože ten zákon je víc než potřebný. A já bych znova apeloval, ať už nehloupneme a nepodléháme tlaku nějaké Rekonstrukce státu a jiných lobby skupin, protože pod tlakem se sice tlačí nejlepší olej, ale asi ne nejlepší zákony. Děkuji. (Potlesk vlevo.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Nyní s faktickou poznámkou pan poslanec Šarapatka. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Milan Šarapatka: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážené dámy a pánové, já tedy nejsem na rozdíl od své předčeřnice členem zahraničního výboru,

ačkoliv jsem patnáct let působil na postu velvyslance, ale chtěl bych říct, že jsem současnemu vedení ministerstva opravdu vděčný, že tento návrh zákona vznikl, s jedinou výjimkou. Pan ministr tady řekl, že přichází v pravý čas. S tím já nesouhlasím. Ten zákon tady měl být dvacet let. Děkuji vám.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám. Oznamuji, že s náhradní kartou číslo 54 bude hlasovat pan vicepremiér Pavel Bělobrádek.

A nyní přednostní právo poslance Schwarzenberga. Prosím.

Poslanec Karel Schwarzenberg: Pane předsedající, pane ministře, zajisté je velice chvályhodné, že konečně dostaneme služební zákon o diplomatické službě. Byl nutný, posouval se po dlouhá léta a jsem velice vděčný, že k nám teď přijde. Nicméně musí být ještě důkladně přepracován a musíme si také uvědomit, že jsou jisté mezery.

Například jak známo, velvyslance jmeneje pan prezident. Zákon stanoví ale, kdo může, má předpoklady, aby sloužil u Ministerstva zahraničí. Co se stane, když pan prezident jmeneje někoho – což má právo –, který by témto předpokladům neodpovídal? Pak máme opravdu problém, že bychom měli jmenovaného velvyslance, který by ale nebyl zaměstnán Ministerstvem zahraničí. Tady si musíme opravdu rozmyslet, jestli nějakou ústavní úpravu nebo něco uděláme.

Největší nebezpečí pro zahraniční službu je, když demotivujeme naše pracovníky. A tady mám jisté pochyby o tom, jestli generelní povolení, že velvyslanci můžou sloužit až do sedmdesátky, je správné. Ano, existují výjimečné situace, kdy to podporuji taky. Ale to jsou opravu výjimečné situace, kdy nemůžeme očekávat, že ve firmě, kde oproti jiným provozovnám každý mladší muž dle čekat na pozici na vytoužené místo velvyslance, že bude motivovat naše spolupracovníky. To bych prosil se nad tím zamyslet. A taky v poslední době narůstající tlak dosadit na velvyslanecké místo lidi z politických důvodů. Zase kmenový zaměstnanec, který pracuje v oboru, který je zkušený diplomat, je potom lehce samozřejmě frustrován, když v posledním okamžiku se někdo jiný pošle, s diplomatickým povoláním mnoho co (nesrozumitelné) není.

Taky se musíme pozorně podívat na vzrůstající praxi z jiných ministerstev lidi vyslat na diplomatickou misi. Je to pro velvyslance poněkud obtížné, když tam jsou lidi, kteří jemu nepodléhají, vlastně jinému ministerstvu a tak.

Takže já bych řekl, zákon je v zásadě dobrý nápad, má taky mnoho dobrých nápadů, ale musíme ho ještě přepracovat do detailů, aby ty mouchy, které tady jsou, byly vychytány. Ale děkuji všem, kteří ten zákon připravili. Konečně se v té záležitosti pokročilo.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám. Budeme pokračovat v obecné rozpravě, do které eviduji dvě přihlášky. Nejprve vystoupí pan poslanec Klán a připraví se pan poslanec Grospič. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Jan Klán: Děkuji za slovo. Hezké odpoledne, vážený pane místopředsedo, vládo, dámy a páновé, vážený pane ministře, vážený pane zpravodajci. Už tady zaznělo, že tento zákon tady měl být dávno. Ano, měl už tady být oněch dvacet let. Podobně jako služební zákon, který jsme tady schvalovali po dlouhém extempore v roce 2014. Já právě navážu na služební zákon, který už byl nějakým způsobem psán v té Ústavě, když vznikla v roce 1992. Poté začal platit v roce 1993.

Ale zákon o zahraniční službě stále chyběl. Stále chyběl, chyběl do dnešních dní, a já se budu pana ministra ptát, proč chyběl do dnešních dní. Já chci vědět, které další státy nemají zákon o zahraniční službě. Byl bych velice rád, kdyby je pan ministr vyjmenoval, a taky mě zajímá, v jaké fázi to mají ony, tyto státy, rozpracováno, jestli jsme opravdu posledním státem, jak tady argumentujeme snad u všeho poslední dobou, že to jsou další zákony, kde jsme posledním státem, jako je třeba ratifikace Pařížské dohody, že jsme poslední stát, tak mě opravdu zajímá, zda jsme opravdu tím naším posledním státem, jestli je to opravdu zase Česká republika.

Navážu na služební zákon. Ve služebním zákoně nějakým způsobem je zapracována ona zahraniční služba, a mě fascinovalo, je to rok, kdy jsme tady vyjednávali nějakým způsobem výjimku 70 let pro velvyslance. My jsme tenkrát zachraňovali dvě velvyslankyně, paní Filipi a paní Klausovou, které dovršily 70 let. Udělali jsme výjimku pro další výjimku, tak aby mohly svůj mandát v klidu a pohodě dokončit, jedna na Slovensku, druhá v Sýrii. Já nemám nic proti těmto dvěma velvyslankyním. Vůbec nic. Mně spíš jde o to, že se tady zase dělá výjimka pro výjimku.

Ale nyní přijde to podstatné. Zahraniční služba je přece služba státu. Proč tedy by měla být samostatně v zákoně zahraniční služba? Když se vrátím k zákonu, který se tady před rokem projednával, těch 70 let. Tenkrát už se tam mluvilo v § 67 o tom, že úředník Ministerstva zahraničních věcí může být vyslán na jeden rok pryč bez jeho souhlasu. Jak to je v současnosti? Stále to platí? Nebo jak je to v zákoně? Přiznám se, že jsem ten zákon úplně do detailu nestudoval z pohledu zahraniční služby, protože nejsem členem zahraničního výboru, ale výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj, kde jsme řešili služební zákon a právě jeho konotace.

Nyní se vrátím k tomu vztahu zahraniční služba. Zahraniční služba by měla mít tedy vlastní zákon, a pod služební zákon by tím pádem přestala spadat. Já s tím trošičku mám problém a lehce nesouhlasím. Odůvodním, proč nesouhlasím. Jde přece o státní službu. A teď argument proti Ministerstvu zahraničních věcí, které tento zákon o zahraniční službě předkládá. Podle toho argumentu, který tady je, to tedy znamená, že Ministerstvo zahraničních věcí nechce, aby do budoucna bylo součástí ústředních orgánů státní správy. Alespoň tak to trošičku chápou já. Nebo tedy pro Ministerstvo zahraničních věcí prostě nebude platit kompetenční zákon, který vymezuje jednotlivé kompetence mezi ústřední orgány státní správy, tedy ministerstva a další ústřední orgány státní správy, jak jsou uvedeny v kompetenčním zákoně? Jak to tedy, pane ministře, bude fungovat dál? Nebo jak si to mám vykládat? To je další problém.

Ministerstvo zahraničních věcí ale přece realizuje státní politiku v oblasti zahraniční politiky státu. Nebo si snad pan ministr Zaorálek a další realizují svoji

soukromou politiku? I když to tak někdy skutečně vypadá, že se někteří ministři a ministryně realizují svoji soukromou politiku, zahraniční politiku, a nikoli státní veřejnou politiku. Jak to tedy je v tomto případě? Jak potom vyjmout Ministerstvo zahraničních věcí z této působnosti? Já nevím, protože tím pádem jestliže vyjmu tu zahraniční službu z té státní služby, tak v tom nastane další chaos. My budeme v takovém chaosu, že pak můžeme zrušit služební zákon. O tom jsem tady mluvil včera. Ten pak ve finále bude úplně k ničemu, protože přijde další ministerstvo, že nechce spadat tamhle do kompetenčního zákona, pak řeknou, že někdo další nechce někam spadat. Přijde třeba ministr Chvojka, který sice je teď ministrem Legislativní rady vlády, on za to nemůže, že ten služební zákon byl připraven, jak byl připraven, za to může jeho předchůdce, to je pravda, on byl vždycky zpravodaj, pan ministr – on mě určitě trošičku pochválí, budu velice rád – byl zpravodajem, on si to tady všechno bohužel, jak se říká, odnesl, když to zpravodajoval, takže to bylo poměrně náročné. Každé ministerstvo má svá specifika. Já si neumím představit, že opravdu přijdou všichni ministři a řeknou: my chceme své zákony pro svoje ministerstva, my si to chceme všechno upravit, aby ten kompetenční zákon prostě neexistoval. Je to tak, vážení přátelé, dámy a páновé.

Tak nyní se vrátím k těm 70 letům. Služební zákon říká, že věk 70 let je nejjazdíšim věkem odchodu ze státní služby. My když jsme vytvořili výjimku 70 let pro velvyslankyně, tím pádem i velvyslance, abych to genderově vyvázil, to musí být genderově vyváženo, to bychom byli někde úplně jinde, takže v tom zákoně o zahraniční službě je to jak? Bude tam stále věk 70 let, nebo to dáme bez věku, tak aby se z těch různých pozic staly třeba trafiky, protože tak to může veřejnost vnímat, prostě že ty pozice poté budou vytvářeny uměle a budou vytvářeny jako trafiky. To pak jsou opravdu negativní věci. Já jsem si to tady napsal, že ten požadavek, když jsme tady schvalovali tu výjimku 70 let, je nesystémový a navíc zavádí právě trafikantstvím, klientelismem a posiluje politizaci státní správy, kdy např. odcházející politik těsně před odchodem, před koncem volebního období, se odmění svým věrným za služby. Já si umím představit to, že někomu bude 69 let, bude vyslán jako velvyslanec někam, a tím pádem tam bude výjimka 70 let, tak ho tam necháme sloužit dál. Může to být jedna z variant, já to nepopírám. Já bych pak od pana ministra chtěl právě slyšet argumenty, proč jsme zaváděli tu výjimku. Já samozřejmě chápnu, že ta výjimka byla pro ty dvě velvyslankyně, aby ten mandát mohly dosloužit.

Pokud jde o důvodovou zprávu, tak jsem si ji také přečetl. O výběrových řízeních tady už také padla řeč. Já se chci zeptat, jak je to s moskevským institutem MGIMO. Pořád v tom zákoně bude ta možnost, že absolventi tohoto moskevského institutu budou vykonávat posty velvyslanců a různých zaměstnanců na ambasádách? Jestli to tak stále bude, nebo to tam vyškrtneme. Jak to je s ostatními školami, které jsou definovány ve své podstatě ve služebním zákoně, že je daný člověk nesmí mít, ať je to vysoká škola politická, nebo nějakým způsobem se jedná o různé školy, které existovaly třeba v bývalém Sovětském svazu. To je nutné také vědět v této konotaci a v této fázi projednávání právě zákona o zahraniční službě.

Já samozřejmě v této fázi trošičku svoji rozpravu ukončím, nicméně počítejte s tím, že se přihlásím třeba s faktickými poznámkami na pana ministra, tak abych mohl pružně reagovat. Potažmo vás třeba neochudím o nějaké své další postřehy,

které mě samozřejmě napadnou tady v průběhu projednávání ještě tohoto prvního čtení, a uvidíme, kam se ta diskuse vyvine. Zatím děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám také děkuji. Přečtu omluvy – dnes od 15 do 19 hodin z důvodu nemoci se omlouvá paní poslankyně Jana Lorencová, dnes od 15 do konce jednacího dne se z naléhavých pracovních povinností v rezortu Ministerstva vnitra omlouvá pan poslanec Milan Chovanec a dále od 15 do 19 hodin z rodinných důvodů se omlouvá pan poslanec Jiří Holeček.

Jako další vystoupí v rozpravě pan poslanec Grospič. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Stanislav Grospič: Děkuji, pane místopředsedo. Vážené kolegyně a kolegové, dovolte, abych navázal na své předečníky a řekl primárně, že nebudu stát v cestě přijetí služebního zákona, o zahraniční službě tedy. Vítám to, že byl předložen do Poslanecké sněmovny po tak dlouhé době, a rovněž vyjádřím své přesvědčení, že měl možná z praktického pohledu předcházet služební zákon jako takový, protože když si vezmu celou tu anabázi, tak nejprve jsme upravovali služební vztahy k zaměstnancům územně samosprávných celků, pak se neustále odkládal služební zákon jako takový a posouvala se doba jeho účinnosti, až se z toho nakonec stala podmínka jmenování této vlády ze strany pana prezidenta. Ten zákon se rodil velice složitě, těžce a dovolím si říci, že tam vládní koalice udělala řadu ústupků a kompromisů vzhledem k pravé části spektra Poslanecké sněmovny, tak aby nakonec získala průchodnost tohoto zákona a podmíněně jeho souhlas.

Ukazuje se v praxi totiž jedna věc, že od chvíle, co spatřil služební zákon světlo světa a vstoupil v účinnost, tak se množí jedna potřeba za druhou jej neustále nějakým způsobem, tu dílčím, tu větším, novelizovat. Když jsme měli poslední ústavněprávní výbor, tak tam zazněla zcela otevřeně, tuším ze strany pana náměstka Mlsny, věc, kterou plně chápou a souhlasím s ní, že není možné v tak krátké době předložit koncepční novelu. Nicméně já bych to obrátil v druhý sled a řekl bych: ono není asi správné ani v tak krátké době rychle reagovat na ty praktické problémy tím, že se bude předkládat jedna změna za druhou a dílčím způsobem vytoukat klín klínem. Máme trošku obavu, že zákon, který dnes máme před sebou, zákon o zahraniční službě, který řeší skutečně tu podstatu problémů části státních zaměstnanců, kteří jsou ve státní službě, slouží v zahraničí, slouží na Ministerstvu zahraničních věcí, tak tito lidé v podstatě budou postaveni prakticky před stejným problém jako ti, kteří fungují podle zákona o státní službě, že tam může nastat řada dílčích problémů, které se budou střetávat s platnými právními předpisy. V současné době je těch právních předpisů, které upravují režim zaměstnanců v zahraniční službě, téměř 29 a může se stát, a očekávám to, že velice brzy tady budeme mít novelu, která nějakým způsobem bude reagovat na problém spojený s tou či onou diplomatickou misí, s tím či oním diplomatickým zastoupením v zahraničí, a budeme se s tím vypořádávat přesně tak jako se služebním zákonem.

Chtěl bych tedy znát tady odpověď, jestli je to možné, od pana ministra zahraničí či některého jiného člena vlády či tvůrců tohoto zákona, kteří se na něm podíleli z řad vládní koalice, zda skutečně tento zákon byl připravován takovým způsobem, aby

byla snaha eliminovat tyto věci. Protože provádět změny ve služebním zákonu, které se týkají především vnitřní správy a ústředních orgánů státní správy, není sice nic ideálního, ale pořád je to vnitřní působnost státu a dá se to nějakým způsobem řešit. Toto je však vizitka České republiky navenek, která bude působit v zahraničí, a pokud bychom se dostali do podobné situace jako u služebního zákona, určitě by to prestiži České republiky a diplomacie České republiky příliš, příliš neprospělo.

Čili já bych z tohoto pohledu chtěl právě poukázat na tyto problémy, které jsou s tímto zákonem do budoucna možná spojeny, a možná třeba ne a malují tady čerta na zed', ale mám vážně obavy, tak jak jsem si ho prostudovával a narychlil i důvodovou zprávu, která je poměrně obsáhlá, že tam dojde ke střetu přinejmenším se služebním zákonem a že tam dojde i ke střetu se zákoníkem práce.

Abych řekl po pravdě, příliš mě netěší, že v České republice se vytváří klima, kdy na penzum zaměstnanců, kterých je zhruba něco přes čtyři miliony, zhruba 4 miliony 100 tisíc v zaměstnanecém poměru, působí tři už v současné době, nebo do budoucna budou působit, odlišné normy. Když pominu služební vztahy, které se týkají ozbrojených složek, ať už policie, nebo Armády České republiky, tak zde budeme mít zákoník práce, budeme zde mít služební zákon a budeme zde mít zákon o zahraniční službě, a ani jeden z těchto předpisů ovšem navzájem nevylučuje za určitých okolností použití toho druhého či třetího zákona k aplikaci potom v praxi. A to není šťastný moment, kdy ten zaměstnanec bude primárně postaven před situací, že se jeho služební vztah nebo zaměstnanecí vztah, chcete-li, řídí určitou normou, ale musí věcně posuzovat dopad normy jiné a zohledňovat třeba i případně dopady zákoníku práce. Takže tady bych se chtěl ujistit, že zejména u té zahraniční služby tomu tak nebude.

Trošku mě mrzí, že jsme tady skutečně, to zmínil už můj předrečník, reagovali změnou služebního zákona na potřeby diplomacie ve dvou případech, u dvou diplomatů, u paní Filipi a paní Klausové, že na řadu přicházejí v úvahu i někteří další diplomati, kteří by mohli pod tento zákon spadnout, ale to se asi nestane, protože došlo k novelizaci, snad k úspěšné novelizaci služebního zákona, který bude tyto věci určitou měrou ošetřovat do budoucna. Nicméně chci znova podotknout, že ten návrh, tak jak je tady připraven, trošičku tento problém, který byl zapracován do služebního zákona, mijí.

Takže tolik zatím asi mé poznámky k tomuto zákonu. Nebudu se bránit jeho propuštění do dalšího čtení. Myslím si, že bychom ho neměli výrazně urychlovat, že bychom mu měli dát klasický čas, který se dává všem zákonům, na to, aby bylo dostatečně možné ho odpovědně projednat a zvážit všechna potenciální rizika, která by event. mohla vláda, resp. Ministerstvo zahraničních věcí, potom ještě vyprecizovat a k dalšímu projednávání sdělit. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Také děkuji. S faktickou poznámkou je přihlášen pan poslanec Jiří Štětina. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Jiří Štětina: Dobrý den. Vážený pane místopředsedo, vážený pane ministře, dámy a pánové, jsem rád, že máme na stole tento zákon, který je velmi

srozumitelný, a myslím si, že vysvětlení pana ministra, pana zpravodaje, ale i všech diskutujících mě vedou k docela dobrému pocitu, že na tomto zákoně se dá pracovat velmi dobře a že můžeme mít v poměrně velmi krátké době nesmírně potřebný zákon.

Já tady hovořím v takovém malém střetu zájmů, protože moje osoba blízká je v tomto zákoně malinko obsažena. A věřte, že není jednoduché být v diplomatických službách. Myslím si, že v posledních letech se podařilo, že do diplomatických služeb odcházejí velmi kvalitní lidé a že nejsme v době minulé, a teď se nechci kolegů dotknout, když jsme do diplomatických služeb posílali lidi, kteří byli buď nepohodlní, nebo neschopní. To dneska není. Byl bych jenom strašně rád, aby všechny ty diskusní příspěvky a ty velmi pozitivní náměty zde byly do tohoto zákona zakomponovány, protože skutečně přináší velké vylepšení tohoto zákona, ale jinak sám bych byl velmi spokojen, a myslím si, že když budeme ale zkoumat, jaký je vztah zákona o zahraniční službě k zákoníku práce, ke kompetenčnímu zákonu, hlavně ke služebnímu zákonu, tak se nám to všechno velmi prodlouží.

Mám jenom dvě velmi krátké připomínky. Nelibí se mi, že limitujeme práci v diplomatických službách sedmdesát lety. Není to proto, že bych se chtěl hlásit do diplomatických služeb, ale myslím si, že máme mezi sebou lidi, kteří jsou i v 80 letech schopní, a naopak třeba ve 40 letech si myslím, že skoro bychom s nimi už neměli počítat.

Děkuji vám za vyslyšení krátké připomínky.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Také děkuji. Další faktickou poznámku má pan poslanec Klán. Prosím.

Poslanec Jan Klán: Děkuji za slovo, vážený pane místopředsedo. Dovolte, abych vašim prostřednictvím trošičku reagoval na svého předčeňka kolegu Jirku Štětinu, kterého si nesmírně vážím. Odpovím na to, proč by ten věk 70 let měl zůstat v tomto zákoně. No protože se jedná o státní službu. A služební zákon říká, že nejjazdíš věkem pro odchod ze státní služby je věk 70 let. To by mělo být promítnuto i do té zahraniční služby. Rozumím jakýmkoli výjimkám, že třeba někdo, komu je 75, 80 let, je na tom poměrně dobře a bude ještě mocí tu zahraniční službu vykonávat. Já s tím nemám tolik problém. Ale jestliže něco tvoríme, nějaké zákony, které jsou obecnou normou, tak mají přece platit pro všechny pořád stejně. Ne že pak přijde nějaká jiná politická garnitura a řekne: No ale nám se ten věk 70 let nelibí, tak ho zrušíme. Nebo tam dáme věk 80 let. Mně tohle přijde poměrně nesystémové. Já jsem na to narážel už u služebního zákona, že bych se nedivil tomu, až tady bude nová politická garnitura, která vzejde z voleb do Poslanecké sněmovny v letošním roce, že ten zákon prostě zruší. Ona ho zruší, protože ji je na obtíž. Na obtíž jak věkově, nebo že nemůže vyměňovat podle svého politického zadání úředníky na jednotlivých ministerstvech, tak já bych se tomu ani nedivil. Ta výjimka 70 let, opravdu jsme tady o ní diskutovali před rokem, ta výjimka se udělala kvůli dvěma velvyslankyním, kvůli nikomu jinému. Já jsem proti tomu, aby ten věk mizel, protože se jedná o státní službu a na státní službu se vztahuje věková hranice 70 let. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám také děkuji. Nyní tedy řádně přihlášený do obecné rozpravy pan místopředseda Vojtěch Filip. Prosím, pane místopředsedo.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Vážený pane předsedající, členové vlády, paní a páновé, dovolím si říct několik základních poznámek k návrhu zákona v tisku 994.

Za prvé, stává se mi málokdy, ale musím říct, že tentokrát jsem souhlasil s krátkým vystoupením Karla Schwarzenbergra. Návrh zákona je potřebný a věděl jsme to od samého počátku. To, že je zpracován dobře, s tím souhlasím jenom zčásti, protože vymezení jednotlivých pojmu je v pořádku. Totiž to vymezení jednotlivých pojmu je opravdu docela zásadní, ale nemyslím si, že zůstane beze změny po projednání ve výborech, alespoň za určitých okolností. Zajímavé je i to, jakým způsobem se odkazuje na některé konzulární věci. Mimo jiné my budeme pokračovat zákonem o pohřebnictví a v té konzulární službě to Ministerstvo zahraničních věcí je tedy tím... konzulární mise je samozřejmě tím správním orgánem, který se tím zabývá, nebo tím orgánem, který to musí řešit.

Co je podle mého soudu důležité při tom posuzování, a teď hovořím, že jsme v prvním čtení, a nechci potom zdržovat ve druhém čtení a případně v podrobné rozpravě, kde se budou podávat pozmeňovací návrhy. Považuji za velmi potřebné stanovit obecná pravidla, která jsou odlišná od státní služby právě tím, že to je služba specifická. Co mi tam chybí, je rozdělení té státní služby u těch států, se kterými jsme vázání nějakou širší shodou, širší domluvou nebo mezinárodním závazkem. Zejména tedy jaký je rozdíl mezi službou diplomata, nebo pracovníka zastupitelského úřadu ať už v jakékoli funkci, ve státech Evropské unie a v jiných státech. Já myslím, že to je důležité.

Řeknu jeden konkrétní příklad, který jsem tam nenašel a který jsme tady museli řešit a který tady řešen není, který je řešen klasicky zdravotním připojištěním. Občan České republiky – nebo občanka České republiky, která je řádně zdravotně pojistěna a porodí v České republice, její děti automaticky jsou zdravotně pojistěny. To samozřejmě se vyjednává. Je otázka, nakolik platí zdravotní pojistění České republiky i v zemích Evropské unie, protože ten princip jednotného trhu, tedy i jednotných pravidel ve zdravotním pojistění, je velmi podstatný. Ale když se tady narodí manželce diplomata dítě, a byli jsme toho svědky, mohl bych vyprávět konkrétní velmi drsný příklad z roku 2012 nebo 2011, resp. přelom 2011/2012, protože ta dvojčata se narodila v prosinci 2011, tak ty komerční pojistovny odmítly děti pojistit, protože byly v inkubátoru. A to je podle mého soudu docela zásadní věc, protože po té diplomatické misi Česká republika vyžadovala nejdříve 800 tisíc a potom, když jsme to nechávali přepočítat, protože se ten konkrétní velvyslanec jiného státu v České republice na mě obrátil, já jsem se obracel na tehdejšího ministra zahraničí Karla Schwarzenberga, myslím, že z toho byl téměř diplomatický skandál, požadavek toho zdravotnického zařízení byl 240 tisíc korun. Tak někoho obrat, promiňte mi, o 600 tis. korun mi připadá docela jako zásadní věc.

A teď si představte, že my podobnou záležitost budeme muset řešit. A podle mého soudu je potřeba rozlišit ono zdravotní pojíštění, které poskytujeme českým státním občanům v České republice, máme nějaké dohody uvnitř Evropské unie o této záležitosti, nakolik platí pravidla o zdravotním pojíštění, když začne občan České republiky v rámci svobodného pohybu občanů a pracovní síly na evropském pracovním trhu pracovat, tak pravidla musí platit. To pravidlo neplatí ve třetích zemích, tedy v zemích neunijních. Ale v tomto ohledu si myslím, že to je věc, která bude muset být hlouběji posouzena ve výborech při projednávání, a nejen ve výboru zahraničním podle mého soudu. A to je věc, která se týká jedné konkrétní záležitosti.

Nechci nějak záměrně zdržovat, ale vzhledem k tomu, že ten zákon tady je předložen – a podotýkám, je zpracován s velkou pečlivostí, je tam řada věcí, na které jsme čekali, je, pokud jde o definice některých věcí, poměrně slušně zpracován. A pak jsou tam věci, které tam zásadně chybí nebo se musí dopracovávat. A to si myslím, že je důležité, abychom si uvědomili, v jakém společenství jsme, jestli respektujeme ty principy mezinárodněprávních závazků, které jsme přijali, nebo je chceme přijmout, a jakým způsobem to pro občany České republiky budeme zajišťovat. Jestli tedy tahle záležitost má, nebo nemá určitá pravidla.

A minimálně z tohoto důvodu, abychom se vyhnuli určitému, a myslím, že to tady říkali snad všichni kolegové, kteří vystoupili, vyhnuli problému, který jsme tady měli se služebním zákonem a s jeho změnou, tak bych doporučoval panu ministru věc, kterou v té době už krize léta 2014 musel realizovat ministr vnitra Chovanec, že jsme měli pracovní skupinu složenou ze zástupců všech politických stran a ty věci jsme konzultovali, samozřejmě tak jak se to ve výborech vyvídelo, na bázi pracovní porady, která na Ministerstvu vnitra byla. A pomohla tomu konečnému, i když nikoliv podle mého soudu dostatečnému řešení. Protože tam např. jsme už v té době namítali potřebu řešení výjimek, které se týkaly např. věku 70 let, ale i jiných záležitostí, jak to tady řekl kolega Klán. Že principiálně tam musí být věková hranice a pak tam musí být podmínky, za kterých striktní pravidla lze např. z důvodu třeba půlroční lhůty nebo jiného důvodu, který např. spatřujeme u paní velvyslankyně Filipi, proč tedy máme tu změnu, kterou jsme tady potom ve služebním zákonu prosazovali, proč ji máme povolit a jak se to toho povolení dotýká.

Pokud jde ještě o jednu záležitost, která mě zajímá a která podle mého soudu by si i zasloužila vysvětlení i z toho pohledu fungování, a to jsou otázky zvláštních misí a styčného úřadu nebo kanceláře. V tomto ohledu je samozřejmě i otázka, jakým způsobem fungují naši honorární konzulové v zahraničí a jaký je vztah České republiky k tomu honorárnímu konzulátu, tzn. vlastně k někomu, kdo má český diplomatický pas, ale všechny ty věci vykonává vlastně za své. Je nějakým způsobem svázán s Českou republikou. To stejné platí pro honorární konzuly jiných států pro české občany, protože si myslím, že tam princip reciprocity pro jednotlivé státy musí být popsán mnohem detailnějším způsobem. To si myslím, že je potřeba i najít, řekl bych, shodu na této záležitosti. Už proto, že jsme řadu diplomatických misí opustili. Že Československo v minulosti mělo tradiční vztahy do určitých teritorií, ale při jednotlivých turbulencích, ať to bylo za první republiky, za protektorátu, po roce 1945, po roce 1948, po roce 1968 nebo 1989 nebo po roce 1992, kdy jsme ztráceli některé, řekl bych, výhody, které jsme měli z minulých jednání, a odcházel jsme

z některých diplomatických řešení nebo těch úkolů, které jsme měli v rámci diplomacie mezinárodní, tak samozřejmě jsme odcházeli z určitých měst, z určitých teritorií zcela. A ti konkrétní diplomaté měli potom na starost celý region, nikoliv jeden nebo dva státy, které svým způsobem byly pro nás tím vhodným partnerem.

Pamatuji si na debatu, která byla podle mého soudu velmi výrazná, hned po roce 2000, která se týkala hlavních našich vztahů, nikoliv jenom unijních, ještě před vstupem do Unie, kolik toho budeme schopni uzavřít, nakolik budeme mít samostatné bilaterální vztahy např. právě v Egyptem, ale také s dalšími státy, např. s Jihoafrickou republikou nebo s těmi státy Afriky. A vyvijela se situace trochu jinak, než se potom ukázal reálný výsledek po roce 2011, po tzv. arabském jaru, kdy vlastně naše rozhodnutí ze začátku 21. století se ukázalo jako sice dobré, ale bohužel nikoliv dlouho trvající, protože ne všechny státy severní Afriky řešily tzv. arabské jaro způsobem, který vedl, když to řeknu hodně diplomaticky, když už se bavíme o zahraniční službě, způsobem, který odpovídá stabilnímu politickému režimu státu, a my jsme museli zaměřit svoji pozornost na jiné státy tohoto regionu, abychom si udrželi kontakty, které nám umožní jak politickou, tak ale zejména ekonomickou spolupráci v tomto regionu.

Samozřejmě není možné odhadnout, nakolik je taková záležitost možná, nakolik jsou stabilní ty režimy, se kterými jednáme, protože samozřejmě při respektování čl. 1 odst. 1 Mezinárodního paktu o občanských a politických právech je právo každého národa si vytvářet vlastní politický režim a využívat vlastní přírodní zdroje. My jim do toho nemáme co mluvit. Ale na druhou stranu samozřejmě naše ekonomické zájmy při našem zaměření, kdy naše ekonomika je ze 70 % exportní, je velmi důležité si takové vztahy udržovat.

Myslím, že to je věc, která je k diskusi. Já jsem ji neuvedl nijak dramaticky. Vůbec nejsem z těch, kteří by si mysleli, že návrh snad máme zamítнуть. Naopak, vítám ho. Možná že nejsem tak kritický k tomu, že tady nám chybí 20 let. Ale pravda je, že když jsme v roce 2002 přijímali zákon o státní službě, že už v té době existovala debata, jestli má být zákon o té diplomatické službě nebo zahraniční službě oddělen. To nakonec bylo sjednoceno a rok 2014 nás vyškolil v tom, že to oddělení je správné.

Takže bych chtěl svým způsobem poděkovat panu ministrovi zahraničí, že se ujal tohoto úkolu a že to první čtení je svým způsobem čtení o normě, která má svoji strukturu, na kterou můžeme nahlížet z různých úhlů pohledu, ale je to věc, která je dobrým základem pro jakoukoliv diskusi ve výborech, a případné úpravy budou nikoliv, jak říkal Karel Schwarzenberg, zásadní, ale spíše kosmetické, ale budou směřovat do oblastí, které zatím nejsou v zákoně popsány, nebo by je musel, a v tom případě to očekávám, ministr řešit vlastní vyhláškou Ministerstva zahraničních věcí, která by se dotýkala reálného života diplomatů, který by prováděl, řekl bych... zaměření toho zákona, ten prováděcí předpis bychom rádi viděli alespoň ve druhém čtení při podrobné rozpravě, abychom věděli, kam to směřuje, co je tam možné a co není možné učinit.

Potom ještě jedna věc, která je podle mého soudu důležitá, je lhůta pro projednání. V tuhle chvíli nemám v úmyslu říkat, že nemáme prodlužovat, já bych byl

rád, aby to do konce volebního období bylo vypořádáno, aby pan ministr byl v této věci úspěšný, nikoliv snad proto, že si to udělá... To si pan ministr nezaslouží, když už na mě pokříkuje, tak mu odpovím takhle napřímo. Kvůli tomu ne, aby měl tady pomník v podobě zákona o zahraniční službě, ale spíše proto, abychom byli schopni potom odevzdávat určitou práci, že je tady norma, která má smysl a je důležitá. A má také dostatečný rozměr do budoucna a pokrývá tyto věci.

Chápu, že pokud tady vlastně takový pokus nikdy předtím nebyl, že norma je nesrovnatelná s něčím jiným. Je srovnatelná snad se zahraničními úpravami, které si můžeme nalézt v některých nám podobných právních prostředích at' už kontinentálního práva, nebo práva anglosaského, protože to jsou snad srovnatelné systémy, se kterými pracujeme. V tomto ohledu jsem přesvědčen, že při projednávání, příkázání tohoto návrhu zahraničnímu výboru, a tady nezpochybňuji, aby to byl garanční výbor, jsem přesvědčen, že minimálně ustanovení, která se budou týkat ostatních záležitostí, by měla být projednána ve výboru rozpočtovém, protože to má samozřejmě nároky na státní rozpočet, jsou tam vyčísleny a je třeba je posoudit, a potom zejména sociální zabezpečení, které je sice primárně dáno českým právním rádem, a nevidím tam úplně takovou vazbu, kdy by to vyžadovalo, ale výborem zdravotním, který by mohl lépe posoudit srovnatelnost systémů v našich zahraničněpolitických závazcích, které máme, které jsou konstruovány jako skutečné společenství.

A teď nebudu zabíhat do debaty, která se tady odehrávala dopoledne, to znamená do debaty o tom, jaká je současná podoba základních dokumentů Evropské unie a jakou má stabilitu. Ale jde o to, abychom byli schopní zejména ve volném pohybu pracovních sil zabezpečit pro zaměstnance českého státu na území cizího státu pravidla, která jsou stejně dobrá, jako jsou pravidla, kdyby byl doma, tedy zaměstnanec českého státu v České republice. To si myslím, že je velmi podstatné.

Tolik asi na úvod vystoupení. Jsem přesvědčen, že pan ministr, pokud bude reagovat v závěrečném slově, bude mít na to názor, protože když to připravovali, jistě to nebyla věc jednoduchá, a zároveň budou schopni ti, kteří budou odůvodňovat zákon ve výboru, odpovědět na otázky, které tam určitě vzniknou, které nemá cenu řešit dnes na plénu. Děkuji vám. (Potlesk z řad poslanců KSČM.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji, pane místopředsedo. Poznamenal jsem si vaše návrhy, aby tento materiál byl příkázán rozpočtovému a zdravotnímu výboru.

Eviduji jednu faktickou poznámku pana poslance Grospiče a potom přednostní právo pana ministra. (Od stolku zpravodajů: Ministr chce vystoupit až po konci rozpravy.)

Poslanec Stanislav Grošpič: Děkuji, pane místopředsedo. Vážení členové vlády, pane ministře, vážení kolegové, nezdržím vás dlouho. Mě předchozí vystoupení vedla ještě k jednomu zamýšlení a takové prosbě, protože po zkušenostech s ostatními zákony, třeba se služebním zákonem, ale i teď s novelou zákoníku práce, která je projednávána v současné době ve výborech, vím, že se tvoří vždycky obsáhlé

pozměňovací návrhy, které se víceméně připravují na orgánech ústřední správy a někdo z poslanců si je osvojí a předkládá je. Jestli by nebylo možné věnovat velkou pozornost tomu, aby se pokud možno co nejvíce sjednocovala terminologie, která prochází jak zákoníkem práce, tak služebním zákonem, tak zákonem o služebním poměru zaměstnanců územně samosprávních celků, tak i teď tímto navrhovaným zákonem. Je to praktická věc, která může do budoucna ledasco usnadnit, dojde-li třeba k soudním sporům mezi zaměstnanci a zaměstnavatelem v praktických otázkách, a velice bych se za to přimlouval.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji. Nyní tedy řádně přihlášený pan poslanec Marek Benda a po něm pan poslanec Klán. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Marek Benda: Vážený pane místopředsedo, vážený pane ministře, dámy a páновé, mám trošku pocit, jako by se to poslanci komunistické strany snažili zdržovat. Myslím, že kvůli nějakým dalším bodům než kvůli tomuto konkrétnímu. Pokusím se být krátký, ale přesto několik malých pochybností.

Já úplně nemám rád zákony, které si jednotlivé skupiny píší sami pro sebe. A tohle je bohužel takový typický zákon, kde si zaměstnanci zamini, kteří už dlouhá léta, už těch dvacet let jsou velmi uzavřenou skupinkou, napsali pro sebe zákon, který jim připouští nějaké další výhody a ještě vymýslí další způsoby, jak ztítít přístup do této uzavřené skupinky, která si sama mezi sebou všechno rozděluje. Na rozdíl od svých všech předčleníků nejsem vůbec přesvědčen o tom, že potřebujeme zákon o zahraniční službě. Myslím, že by bohatě stačilo několik případných výjimek, které bychom měli k zákonu o státní službě, a stejně tak nepokládám za úplně fér, abychom ho označovali jako zákon provádějící předpisy Evropské unie, což netvrďím, že tam něco malinko obsaženo není, ale mohlo by to být obsaženo klidně někde jinde a tady je to jenom tak, aby to vypadalo, že to je evropská norma. To je první pochybnost, kterou vyslovují, charakteru obecného.

Druhá věc. Myslím, že zákon už proto, kdo byl garantem zákona o státní službě, by měl být přikázán do ústavněprávního výboru, aby došlo ke srovnání toho, jak je upravena státní služba, jaké výjimky opravdu potřebujeme na zahraniční službu a jaké jsou navíc a řekněme charakteru, které si tam jenom zaměstnanci zamini zapsali, aby jim byly k výhodám.

Stejně tak si myslím, že jsou tam některé věci, které mi připadají právně minimálně lehce pochybené. Paragraf 19, omluvte mě, jestli se mylím, ale činnost notářské povahy: Zastupitelský úřad osvědčí na žádost občana, že je naživu, jestliže mu prokáže svoji totožnost platným úředním dokladem. Tak já si tedy neuvědomuji, že by někdo v České republice osvědčoval, že je někdo naživu, a vůbec si nejsem vědom toho, k čemu by mu to v zahraničí bylo, když by měl platný úřední doklad. Já si dokážu představit situace, kdy to může být někomu k něčemu platné, když naopak ten úřední doklad nemá, ale ne když ho má. Takže osvědčovat, že je někdo naživu, se mi zdá pochybené. Nevím, kdo to tam napsal. Možná mi někdo vysvětlí, že to je někde nezbytné, ale stejně bych chtěl toto vysvětlení slyšet v rámci jednání výboru.

Druhá věc, která mě lehce zarazila, je souvztažnosti paragrafů 32 a 33, které možná čtu špatně, a pak se samozřejmě autorům omlouvám, ale mně přijde, že ve vzájemné vazbě dochází k tomu, že vlastně na volné služební místo v ministerstvu se nemusí vypisovat výběrové řízení, že se to tak jako obejde, že se použije 32 a 33 vedle sebe a budu si tam moci přijmout, koho budu chtít. To je věc, které bych se velmi rád ubránil, protože už jsme zažili státní službu, už jsme zažili státní službu za této vlády, která se tvářila, jak bude stabilizovat státní službu. Znamenalo to, že předem si nabrali desítky, někde až stovky zaměstnanců, některé na vysoké posty, a nyní ta samá vláda vymýšlí složité konstrukce, jak některé loajální úředníky, kteří jí přestali vyhovovat, například na Ministerstvu zdravotnictví, odvolat rušením celých sekcí a rušením náměstků.

Takže bych byl jenom velmi rád, abychom si vyjasnili, že pravidla pro vstup do státní služby budou platit i pro tuto zahraniční službu, asi s výjimkou velysvlanců, které jmenuje prezident. Tam ta výjimka být musí, ale že na běžné úřednické posty to zůstává stejně.

A poslední pochybnost, kterou zase jenom vznáším, a možná že budu přesvědčen o tom, že to tak není, je k § 55 Odškodnění za následky vzniklé při výkonu služby nebo práce v zahraničí, kde se příznává nějaké odškodnění za následky živelní katastrofy, trestného činu osobě, která je vyslána do zahraničí, kromě pojistění a dalších věcí, které má, přiznává se i rodinným příslušníkům. Zase mi to není úplně jasné. Je asi právem vzít si do zahraničí svého rodinného příslušníka. Úplně nevím, jestli má být pod touto jakoby superzvýšenou ochranou, že v případě trestného činu dostává ještě nějaké odškodnění od státu, pokud mu vznikla invalidita. Ještě to jsem ochoten pochopit u toho vyslaného, jako že se bere, že celou dobu tam je ve službě státu. U rodinných příslušníků opravdu si nejsem jist, jestli celou dobu, kdy jsou v zahraničí, jsou v tomto směru ve službě státu.

Tolik krátce pochybnosti, abych já to nezdržoval, a požádal bych, aby tento návrh zákona byl přikázán ještě do ústavněprávního výboru, aby odlišnosti od státní služby byly posouzeny. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám také děkuji. Přečtu dvě omluvy. Dnes od 15.50 do 16.20 z pracovních důvodů se omlouvá pan poslanec Jaroslav Klaška a dále od konce jednacího dne se omlouvá pan poslanec Milan Urban.

Nyní má přihlášenu faktickou poznámku pan místopředseda Vojtěch Filip. Prosím.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji, pane předsedající. Já si vyprošuji připomínky, jestli tady někdo zdržuje. Protože já jsem tam chodil na zákon o státní službě k ministru vnitra. A ostatní byli doma. Sešli se tady v pátek, kdy jsme tady zjistili, že ještě není nic dohodnuto, a tak to chodilo celé léto v roce 2014. Já jsem tam byl vždycky celý den u pana ministra. Takže to je jedna věc. A jestliže se vyjádřím k zákonu, tak nezlobte se, k tomu mám snad právo!

A když už se tedy vyjadřuje pan kolega Benda, tak já se ale nedivím, že tam je notářská činnost. Apostila pro každého advokáta, pro každého notáře v ČR, apostila tedy toho úřadu v zahraničí, je velkou podstatnou záležitostí pravosti dokumentu.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji. Nyní tedy řádně přihlášený pan poslanec Klán.

Poslanec Jan Klán: Děkuji za slovo. Hezké odpoledne, vážený pane místopředsedo, kolegyně, kolegové. Jak jsem slíbil, tak vystupuji ještě jednou s nějakými svými poznámkami.

Předně souhlasím s předčeňkem místopředsedou Filipem, že to perně léto roku 2014 bylo opravdu perné, protože na služební zákon jsem chodil společně s ním, a když se vedla ta dlouhá jednání a nevyjednávání a spíše někdy i vydírání ze strany pravicové opozice, jak služební zákon má vypadat, kdy se řeklo na jednom jednání – myslím, že to bylo dokonce v pátek ráno tenkrát: prostě buďto nebude Generální ředitelství státní služby a odblokuje se jednání Sněmovny ve třetím čtení, anebo se to celé zablokuje. Takhle se to táhlo opravdu několik týdnů, že se prostě nenašel kompromis mezi tím, zda bude Generální ředitelství státní služby po vzoru Velké Británie nebo Polska nebo dalších států, které to mají takto upraveno, a vlastně supertředník vznikl na Ministerstvu vnitra. Takže tam je určitá jakoby trochu politizace. A pak se to muselo jezdit horko těžko vysvětlovat do EU, proč jsme zvolili tento model a je to uděláno tímto způsobem. Takže služební zákon byl opravdu projednáván rychle, nekvalitně a vzniká z toho paskvil. A je to vidět, že se prolíná do celé státní služby, což je jasné z toho názvu, ale dělá problémy na různých ministerstvech, a právě zahraniční služba je jedním z ministerstev, kde tento problém nastává.

A mě fascinoval tady pan kolega Benda prostřednictvím pana předsedajícího – on řekne výjimka. Já jsem tady říkal: A vidíte to! Je to zákon pro výjimku. Výjimka potvrzuje výjimku a přijde další výjimka. A když už to tady říkají i kolegové poslanci, udělejme tedy výjimku, dobře, ale čím více výjimek a čím více vyjmout ze zákona, tím méně transparentnosti ve státní správě a tím větší riziko potenciálního nešvaru, včetně korupce ve státní správě. Pokud tam uděláme deset výjimek, tak se to bude obcházet dokolečka a nikam se nedostaneme. Tím pádem budou bujet tyto různé nešvary a různé problémy.

Nicméně já se tady ještě zeptám pana ministra, když se tady projednávala ta výjimka o věku 70 let, je to před rokem, je to asi rok, kdy jsme dělali tu výjimku pro dvě velvyslankyně. Já jsem si tenkrát přečetl důvodovou zprávu, kterou tady předkládala mimochodem paní ministryně školství Valachová tenkrát, která připravovala původní služební zákon, tenkrát ještě s panem ministrem Dienstbierem, kdy jsem chodil na ta jednání jako garant poslaneckého klubu KSČM ke služebnímu zákonu, tak mě docela zarazilo, že v důvodové zprávě – to nevím, jestli pan ministr, on byl tenkrát nějak nemocný, jestli se nepletu, byl asi v nemocnici, jsem rád, že je už dneska plně fit a zdráv, aby mi na to mohl třeba zareagovat, že tenkrát tam bylo napsáno, že nelze očekávat žádné dopady na ostatní veřejné rozpočty ani

podnikatelské prostředí České republiky. Bylo to v důvodové zprávě před rokem. A jinde v té důvodové zprávě, kde jsme dělali tu výjimku 70 let, se piše: Další skupina osob, která může být v rámci státní služby přijata do pracovního poměru na dobu určitou, jsou občané ČR, kteří dlouhodobě pobývají v zahraničí z důvodů nesouvisejících s výkonem zahraniční služby, nejčastěji z důvodu uzavření sňatku s cizincem. Výhodou zaměstnávání těchto osob je detailní znalost místních poměrů, včetně místního jazyka, přičemž z důvodu zachování českého státního občanství u nich přetrává potřebný stupeň lojality se státem. Je zde tedy dán zájem České republiky. V závorce – ročně je takto přijímáno cca sedm zaměstnanců, kteří vykonávají pozice administrativně technického personálu, a to zejména v zemích s vyšší obtížností života, například Senegal, Jordánsko, Peru, Malajsie atd. Také v tomto případě – a teď přijde ten rozpor, logický rozpor, dámy a páновé, s větou, kterou jsem říkal na začátku, a tady se piše: Také v tomto případě dochází k úspoře finančních prostředků, jelikož těmto osobám není vyhrazeno ubytování, cestovní náklady a školné atd. Takže vidíte logický rozpor s tím začátkem, kdy tam se tvrdí, že nelze očekávat žádné dopady na ostatní veřejné rozpočty, a na konci se piše, že dochází k úspoře finančních prostředků. To se psalo před rokem. Já se ptám pana ministra, jestli to dneska už tam mají správně, jestli to už vyřešili, jestli se nějak dohodli.

A když už je to tady takhle napsáno a když tady vidím země, kam se nerado nějak moc chce asi jezdit na velvyslaneckou službu – Senegal, Jordánsko, Peru –, jakým způsobem hodlají motivovat ve své podstatě lidi, aby šli do těchto pozic na tyto velvyslanecké posty. Jestli se to nějak bude motivovat, aby tam chodili, že jsou některé lukrativnější, některé méně lukrativní. Tak mě zajímá, jestli tam je třeba nějaký benefit. Neumím si to představit. Takže já bych chtěl slyšet od pana ministra ještě tuto věc.

To zase opět neříkám jen tak na úvod, ale to je taková ta má kritická poznámka k tomuto návrhu zákona o zahraniční službě. Protože je jasné vidět, že se prolíná se státní službou a se služebním zákonem. A ty hrany a kontroverze v něm budou stálé. Ale jak říkám, pokud by se ten zákon měl dělat a neměl by spadat pod státní službu, tak se to musí upravit. Nicméně když jsem to konzultoval tenkrát ještě na Karlově univerzitě, tak tam bylo jasné řečeno, že výkon zahraniční služby by se měl upravit prováděcím předpisem, ale nikoliv vyjmutím ze zákona o státní službě a zavedením zahraniční služby, respektive zákona o zahraniční službě. Takže v tom případě by bylo možná jednodušší ten výkon služby pro zahraničí, tedy zahraniční služby, udělat prováděcím předpisem.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Klánovi. Další řádně přihlášenou je paní poslankyně Hana Aulická. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Hana Aulická Jírovcová: Děkuji za slovo, pane předsedající. Dovolte, abych i já trošku přispěla do této diskuse. Musím říci, že my jako klub jsme kvitovali předložení tohoto komplexního zákona, ale jak už zde byly řečeny výtky

mého kolegy i dalších, tak se úzce prolíná prostě se služebním zákonem a nemyslíme si opravdu, že ten problém je zanedbatelný, nebo i ta diskuse by měla být rozsáhlá.

Vážené kolegyně, vážení kolegové, vláda přichází s komplexním návrhem zákona o zahraniční službě. Upravuje zásady a způsob výkonu zahraniční služby, postavení, zřizování, zrušení zastupitelských úřadů České republiky v zahraničí a jejich činnost, výkon konzulární služby, služební a pracovněprávní vztahy v souvislosti s výkonem zahraniční služby. Také příznávání a propůjčování diplomatických a konzulárních hodností, ale to se již opakuji. Již bylo vše zmíněno mými předčeňky. Tento zákon také zpracovává příslušný předpis Evropské unie a upravuje podmínky poskytování konzulární ochrany nezastoupeným občanům jiných členských států Evropské unie. Zákon komplexně řeší problematiku agendy práce Ministerstva zahraničních věcí v rámci zastupitelských úřadů a konzulární činnosti v intencích zařízení a zákonných úprav v obvyklých zemích Evropské unie.

Ale hlavní gros tohoto zákona je, že kompletuje a upravuje paragrafy, které byly doposud řešeny v mnoha zákonech, pouze do jednoho zákona o zahraniční službě. Musíme zde souhlasit i s dalšími předčeňky, že tento směr a snahu vítáme, protože je tato legislativní úprava nutná. Jak už bylo řečeno, je škoda, že přichází až nyní.

Vzhledem k rozsahu těchto předložených změn a novelací však také návrh zákona vyžaduje dle mého soudu i konzultaci s předkladateli a zvláště v oblasti pracovněprávního vztahu. Tato novela se jednoznačně prolíná s problematikou služebního zákona a praxí ve fungování zastupitelských úřadů. Ale o tom, jak už jsem řekla, zde podrobně hovořil kolega Klán, Grospič i kolega, nebo místopředseda Vojtěch Filip.

Musím říci, že je také zajímavé si poslechnout samotné úředníky, náměstky, ředitely na samotných ministerstvech, co všechno přináší služební zákon v praxi. Opravdu někdy není co závidět.

Vrátim se ovšem k oblasti pracovněprávního vztahu. Jako členka výboru pro sociální politiku musím znovu připomenout, že klub KSČM nemá zásadní výhrady k této novele, ale jsou zde tak závažné oblasti, které si myslím, že by měly být prodiskutovány i na výboru pro sociální politiku. A jak už tady řekl kolega, a v tom s ním opravdu souhlasím, i na ústavněprávním výboru.

Já vám děkuji za pozornost. (Potlesk z řad KSČM.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Já děkuji paní poslankyni Aulické. Ptám se, kdo další se hlásí do rozpravy. Jestliže ne, tak před uzavřením rozpravy pan ministr. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Ministr zahraničních věcí ČR Lubomír Zaorálek: Děkuji. Takže děkuji všem vystupujícím za to, že se seznámili se zákonem a že tady v úvodní rozpravě položili některé otázky a také vyjádřili některé obavy. I když těch bylo hodně, tak si myslím, že se na ty otázky odpovědět dá a že snad do toho jsem schopen vést trochu více jasna a možná rozptýlit některé obavy.

Za prvé tady byl dotaz, které země zejména z EU nemají zákon o zahraniční službě. Abych to upřesnil, tak zákon o zahraniční službě nemá Malta, nemá ho Maďarsko. Pokud vím, nemá ho Irsko a snad Švédsko. Jinak si myslím, že ho všechny ostatní mají, v těch sousedních zemích mají zákon o zahraniční službě. Já to říkám také proto, aby bylo zřejmé, že tvrzení, že zákon o státní službě, že to je jeho nedostatek, že to nedokázal pokrýt, to úplně nesdílí, protože si myslím, že v drtivé většině zemí se to nedaří pokrýt a musí mít speciální zákon o zahraniční službě. Takže proto si myslím, že ambice, že by zákon o státní službě měl vyřešit všechny problémy zahraniční služby, je přílišná a nedaří se naplnit v drtivé většině zemí kolem nás. Takže to si myslím, že by mohl být docela silný argument.

Já si především nemyslím, že – jak tady bylo řečeno – speciální skupina dělá pro sebe speciální zákon. To také podle mě dokládám tím, že je takové množství zemí, které to prostě dělají. To není tak, že si zrovna tady v Česku nějaká skupina – protože všichni vědí, že tohle je speciální typ činnosti, který se nedá pokrýt běžnými zákony, které platí v ostatních oblastech státní služby, tak to musí většina udělat takto.

Tady bylo řečeno, že je tu nějaký kompetenční zmatek. Přátelé, tady žádný kompetenční zmatek není! Tento zákon je lex specialis vůči zákonu o státní službě. Je v pozici lex specialis vůči zákoníku práce. A tady není podle mě žádný kompetenční zmatek. My prostě respektujeme kompetenční zákon. Představa, že si tady tím vytváříme – vždyť přece ostatní resorty také mají zákony. Já nevím, zákon o veterinární službě nebo zákon lesní a podobně. To znamená, toto není něco, co tady ještě nikdy nebylo. To je prostě běžná praxe, že si resortní ministerstva upravují své oblasti. Takže v tom si myslím, že to zas tak senzační věc není, že máme tady najednou zákon o specifické oblasti činnosti.

Tady se hodně mluvilo o těch 70 letech. Tak aby bylo jasné, v tomto zákonu o zahraniční službě žádných 70 let není zmíněno. Aby to bylo všem jasné. V tomto zákonu to není, to je otázka úpravy, která je v zákonu o státní službě. A my jsme, když se podíváte na § 41, tak jsme si prostě vytvořili prostor, abychom v případě, že jsme s něčím takovým konfrontováni a potřebujeme někoho zaměstnat déle, abychom to prostě mohli provést tím, že bude ne ve služebním poměru, ale bude v pracovním poměru. Takže my jsme vlastně to, co bylo tehdy tou výjimkou, která se tady... Tak tady žádná duplicita není. Tento zákon o zahraniční službě prostě vytváří podmínky pro to, abychom v případě, že bychom čeliли podobné situaci a potřebovali zaměstnat někoho, kdo je nad těch 70 let, tak my to jsme schopni prostě provést. Protože tak jako jsme to udělali v tom případě ještě mimořádně, než jsme měli zákon o zahraniční službě tady ve Sněmovně – a opakuji, žádná duplicita tady nevzniká, protože nyní je to řešení daleko přirozenější a ve výjimečných situacích si dneska poradíme pracovním poměrem. To ten zákon o zahraniční službě podle mě zjednoduší.

Významná byla také ta otázka navýšení rozpočtu. To cítím jako důležitou věc, kterou bych tady měl také říci. Protože tady díky tomu zdravotnímu připojištění vzniká nárok – je to asi 27,3 milionu. Ale tady mohu říci, že s ministrem financí jsme dohodnuti, tady je souhlas s těmi 27,3 miliony, které by nám měly být poskytnuty. A protože je to věc určité základní ochrany, je-li ta možnost připojištění, vše, co by šlo nad tuto sumu, která se týká připojištění, jsme my schopni zaplatit z vlastního rozpočtu. Takže tím žádné další nároky na státní rozpočet nevznikají.

A co se týče toho, když tady byla diskutována otázka připojištění, možná by tady stálo za to říci, že české zdravotní pojištění nepokryje zdaleka vše ani v zemích Evropské unie. A druhá věc, naše připojištění pokrývá všechny v celém světě.

V té debatě také byla zmínka o honorárních konzulech. Tady bych rád řekl k tomu, co tady bylo zmíněno, ať se dotyčný podívá na § 7 odst. 6 a 7. Honorární konzulové nemají české diplomatické pasy.

Chtěl bych také reagovat na to, co tady zaznělo z úst pana poslance Bendy. Tady si skutečně myslím, že nemá pravdu. To osvědčení o žití, které tady zmíňoval pan poslanec Benda, je velmi často vydávaný dokument. To není žádná rarita. To se vydává velmi často právě v souvislosti s důchody vyplácenými v zahraničí. Takže je to poskytované poměrně často. Ono to osvědčení o žití vypadá fantasticky, ale ujišťuji vás, že to je velmi potřebná věc.

Bohužel musím pana poslance Bendu také ujistit, když mluvil o těch paragrafech 32, 33, to opravdu nebylo správné čtení, které tady předvedl. Nadále platí pravidla o přijetí do služebního poměru podle zákona o státní službě.

A takhle bych mohl postupovat i u celé řady dalších věcí, které si myslím, že jsme schopni si vysvětlit na výborech, kde to budeme projednávat. Mně tedy připadá – a ta rozprava ukázala, že bude celá řada věcí, které budeme potřebovat vyjasnit.

Ještě tady byla otázka na to, že může být někdo posланý do zahraničí, aniž by s tím souhlasil, to vyslání bez souhlasu. Tady vám jenom zrekapituluji, že je to jasné upravené. Vyslání bez souhlasu je možné pouze na šest měsíců. Státní zaměstnanec vykonávající službu na Ministerstvu zahraničních věcí nebo na Ministerstvu obrany – to se netýká jenom nás – může být vyslán k výkonu takové služby bez svého souhlasu, nepřevyšuje-li doba jeho vyslání šest měsíců a je-li to nezbytné k výkonu zahraniční služby, a to nejvýše jednou za období pěti let. Pak může být tedy to vyslání bez souhlasu státního zaměstnance. Takže to je platné pravidlo také pro Ministerstvo obrany, nejenom pro Ministerstvo zahraničí.

Byl jsem dotázaný také na účinnost toho zákona. Odkazují na § 64. Tady je napsané, že s ohledem na nezbytnost a potřebnost navrhované úpravy navrhujeme účinnost první den kalendářního měsíce následujícího po dni vyhlášení zákona. Takže my tady navrhujeme první den měsíce po vyhlášení zákona. A protože bychom to skutečně potřebovali časově zvládnout a záleží mi na tom, abychom to zvládlí, tak vám tady navrhoji zkrácení lhůty projednávání tohoto zákona z té zákonné lhůty 60 dnů na 30 dnů. To je tedy to, co tady oficiálně vznáším ještě v rozpravě, abychom tu lhůtu projednávání zkrátili na 30 dnů, abychom měli šanci toto věce projednat a zavést.

Ještě se dívám na poznámky, které jsem si dělal, protože toho padlo hodně. Chtěl bych ujistit, když tady byla otázka na Diplomatickou akademii, že pokud se někdo dostane do Diplomatické akademie, stává se součástí toho systému a pak už by neměl být problém s jeho dalším zařazením. Takže to není tak, že když jsou studenti přijímáni do Diplomatické akademie, musí se potom dále ucházet o to, aby se dostali do diplomatické praxe. Přijetím do Diplomatické akademie se stávají součástí a počítá se s nimi a neměla by být obava o jejich budoucnost. Ti už se potom na Ministerstvu zahraničí někde uplatní. To bych mohl tady garantovat.

Ještě se snažím si vzpomenout, co tam bylo. Pan předseda Schwarzenberg měl docela zásadní připomínky. Musím ale tady říci, že nejsou součástí, nebo problémem tohoto zákona. To, co navrhoval pan předseda, by bylo věcí debaty o Ústavě. To by znamenalo změny na úrovni Ústavy a to je samozřejmě něco, co tento zákon nemůže postihnout. To je vlastně podle mě trochu jiná debata.

To je vlastně také, co tady říkal pan poslanec Klán, když tady mluvil o těch prováděcích předpisech. Chtěl bych upozornit na to, že nelze – pokud se chci v něčem odchýlit od služebního zákona, mohu to udělat pouze a jenom zákonem. To je základní ústavní pravidlo. Tady nemůžeme mluvit o prováděcích předpisech.

Myslím, že ty další věci, které tady zaznávály, jsem připraven si vyjasnit do detailů ve výboru, protože si myslím, že to bude vyžadovat ještě důkladnější a možná rozsáhlejší debatu. Ale jako úvod k té výborové debatě děkuji za všechny dotazy, které jsem tady dostal, a jsem připraven v debatě pokračovat třeba už příští týden ve výborech, abychom to stihli v té zkrácené lhůtě, kterou doufám, že přijmete. Snad jsem tedy ty základní věci postihl a zbytek budeme pokračovat.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu ministrovi. Eviduji jeho návrh na zkrácení lhůty na 30 dnů. S přednostním právem pan zpravodaj, po něm pan poslanec Klán. Prosím, pane zpravodaji.

Poslanec Robin Böhnišch: Děkuji za slovo. Pan ministr odpověděl na spoustu věcí. Je to také koneckonců jeho úkolem. Udělal jsem si několik poznámek. Někde je budu možná po panu ministrovi opakovat.

Řekl bych, že z vyjádření pana předsedy Schwarzenberga mezi řádky vyplývá určitá snaha vyšachovat prezidenta republiky z důležité role. Nicméně asi by to skutečně předpokládalo změnu Ústavy a byl bych nerad, aby na debatě tohoto druhu nyní zhavaroval tento zákon, který potřebujeme.

Často se tu objevovala kritika možná víc než tohoto zákona obecného zákona o státní službě. Musím říct, že před těmi několika lety, kdy jsme ten zákon projednávali od tohoto pultíku, nikdo z předkladatelů neříkal, že to bude jednoduché, bez chyb a že všechno poběží jako na drátkách. Dalo se očekávat, že tak složitá materie v průběhu času narazí na některé své limity a odkryje chyby, které budeme muset v následujících letech napravovat.

Tento zákon je skutečně zákonem speciálním vůči němu. Těžko tam najít nějaký zásadní kompetenční spor. Samozřejmě projev – neříkám ani tak ani tak a na má slova dojde – je možné pronést a za pár let se dá vždycky odkázat na projev zachycený ve stenozáznamu. Ale dovolím si říct a doufám, že mezi délkou té diskuze, která teď proběhla v rozpravě, a chybami, které jsou potenciálně v tomto návrhu, není přímá úměra a že ve znění, v jakém je ten zákon předložen, je v zásadě také rozumně schvalitelný.

Také zopakuji návrh pana ministra. Je to i návrh můj na zkrácení lhůty. A potom ještě po uzavření rozpravy shrnu, do kterých výborů je tento zákon navržen pro projednání, a dovolím si doporučit jenom dva z nich. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu zpravodaji. Zatím poslední přihlášený je pan poslanec Klán. Prosím, pane poslance.

Poslanec Jan Klán: Děkuji za slovo, vážený pane místopředsedo. Kolegyně, kolegové, myslím, že už v této rozpravě vystupuji naposledy, protože tady na moje otázky zazněla odpověď, za což bych chtěl panu ministru poděkovat, protože nevyužil té možnosti, aby se ukončila rozprava a řekl závěrečné slovo. Tak za to jsem rád, že jsem se dozvěděl veškeré věci, které jsem považoval za nutné vědět.

Jenom tady v rozpravě řeknu, že nepodpoříme zkrácení lhůty na 30 dnů, protože se jedná o opravdu důležitý zákon, který má spojitosti se zákoníkem práce i se služebním zákonem. Proto nebudeme podporovat zkrácení na 30 dnů. Zároveň samozřejmě podpoříme přikázání výboru ústavněprávnímu, protože tam se právě projednával zákon o státní službě. Takže se to může rozebírat v této fázi a samozřejmě podpoříme také výbor rozpočtový, protože to bude mít zcela jistě dopady do rozpočtu.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji. Pan ministr s přednostním právem. Prosím, pane ministře.

Ministr zahraničních věcí ČR Lubomír Zaorálek: Jenom jak jsem se snažil držet v hlavě všechny ty otázky, tak jsem si teď vzpomněl, že na jednu jsem zapomněl odpovědět, alespoň z těch, co jsem udržel v hlavě, a to byla otázka na vojenské přidělení. Takže bych chtěl tomu, kdo se mě na to ptal, sdělit, že vojenští přidělenci nespadají do tohoto zákona o zahraniční službě. Protože tam někde v důvodové správě je napsáno, že příslušníci bezpečnostních sborů a podobně mají svůj vlastní služební předpis. Takže vojenští přidělenci je zvláštní kapitola a to my v tomto zákoně neřešíme.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji. To byl zatím poslední přihlášený do rozpravy. Ptám se, kdo další se hlásí do rozpravy. Pokud se nikdo nehlásí, tak končím obecnou rozpravu. Ptám se na závěrečná slova. Není zájem o závěrečná slova. Děkuji.

Neeviduji návrh na vrácení či zamítnutí předloženého návrhu, budeme se tedy zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání. Nejprve rozhodneme o přikázání garančnímu výboru. Organizační výbor navrhl přikázat předložený návrh k projednání zahraničnímu výboru jako výboru garančnímu. Navrhujeme někdo přikázání jinému výboru? Není tomu tak. Odhlásím vás všechny a prosím, abyste se přihlásili svými hlasovacími kartami.

Budeme hlasovat o přikázání zahraničnímu výboru jako výboru garančnímu.

Zahajuju hlasování o přikázání zahraničnímu výboru. Kdo je pro, nechť zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování 185, přihlášeno je 133 poslankyň a poslanců, pro 131, proti žádný. Návrh byl přijat.

Organizační výbor nenechal přikázat tento návrh dalšímu výboru. Mám zaznamenáno, že během diskuse zazněl návrh na přikázání rozpočtovému výboru a zdravotnímu výboru, jak to navrhl pan kolega Filip, a ústavněprávnímu výboru, jak to navrhl kolega Benda. Má ještě někdo nějaký jiný návrh? Pan kolega Klán, prosím.

Poslanec Jan Klán: Kolegyně Aulická tady zmíňovala výbor pro sociální politiku, takže výbor pro sociální politiku.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Ano. Děkuji panu poslanci Klánovi. Budeme hlasovat, nejprve tedy o přikázání rozpočtovému výboru.

Zahajuji hlasování o přikázání rozpočtovému výboru. Kdo je pro, nechť zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování 186, přihlášeno je 134 poslankyň a poslanců, pro 48, proti 52. Návrh nebyl přijat.

Dále byl navržen zdravotní výbor.

Zahájil jsem hlasování o přikázání zdravotnímu výboru. Kdo je pro, nechť zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování 187, přihlášeno je 134 poslankyň a poslanců, pro 31, proti 70. Tento návrh nebyl přijat.

Dále pan poslanec Benda navrhl ústavněprávní výbor.

Zahájil jsem hlasování o přikázání ústavněprávnímu výboru. Kdo je pro, nechť zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování 188, přihlášeno je 134 poslankyň a poslanců, pro 119, proti 1. Návrh byl přijat.

Posledním návrhem je výbor pro sociální politiku.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro výbor pro sociální politiku, nechť zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování 189, přihlášeno je 134 poslankyň a poslanců, pro 32, proti 63. Návrh nebyl přijat.

Ještě je tu návrh pana ministra na zkrácení lhůty, o kterém dám hlasovat.

Zahajuji hlasování o zkrácení lhůty na 30 dnů. Kdo je pro, nechť zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování 190, přihlášeno je 134 poslankyň a poslanců, pro 81, proti 29. Návrh byl přijat.

Konstatuji tedy, že návrh zákona byl přikázán zahraničnímu výboru jako výboru garančnímu, dále rozpočtovému výboru, ústavněprávnímu výboru a lhůta byla zkrácena na 30 dní. Končím prvé čtení tohoto návrhu zákona. Děkuji panu ministrovi i panu zpravodaji.

Dalším bodem našeho jednání je

**Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 256/2001 Sb.,
o pohřebnictví a o změně některých zákonů,
ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony
/sněmovní tisk 954/ - první čtení**

Z pověření vlády tento návrh uvede paní ministryně pro místní rozvoj Karla Šlechtová. Prosím, paní ministryně, máte slovo.

Ministryně pro místní rozvoj ČR Karla Šlechtová: Vážený pane předsedající, vážené dámy poslankyně, vážení páновé poslanci, dovolte mi nejprve poděkovat vám všem, že jste zařadili tuto novelu na jednání Poslanecké sněmovny. Tato novela není a nebyla součástí programového prohlášení vlády ani koaliční smlouvy. Je to věc, kterou jsem navrhla po svém nástupu, a to z toho důvodu, že je nutné pohřebnictví a zákon o pohřebnictví řešit.

Vážený pane předsedající, vážené poslankyně, vážení poslanci, tento předložený návrh novely zákona o pohřebnictví a dalších zákonů, které s tím souvisejí, se týká regulaci v oblasti pohřebnictví. Vláda jej schválila jednomyslně dne 24. října 2016 usnesením č. 932.

Hned na úvod mi dovolte uvést, že zákon o pohřebnictví je zákonem, jehož konečným uživatelem je a jednou bude vždy každý občan tohoto státu.

Ministerstvo pro místní rozvoj průběžně monitoruje právní úpravu pohřebnictví v celé Evropské unii. O nutnosti této novely zákona nás mohou přesvědčit například i výsledky kontrol, které ukazují, že se situace v této oblasti podnikání na území České republiky příliš nelepší. Česká obchodní inspekce od dubna do října 2016 provedla více než 170 kontrol a zjistila, že ve srovnání s rokem 2015 zaznamenali inspektoré ČOI nárůst nedodržení zákonných povinností o 12 %. Česká obchodní inspekce vydala svou zprávu, pokud se nemýlím, 13. ledna tohoto roku. Zde bych vás částečně informovala o nálezech. Bylo provedeno 171 kontrol, kdy v 89 případech bylo zjištěno porušení obecně závazných právních předpisů, což představuje více než 50 % pochybení. Jedná se o dvanáctiprocentní nárůst zjištěných porušení oproti roku 2015, kdy zjištěné nedostatky činily 39 %. To pochybení bylo především ve vztahu k zákonu o pohřebnictví a následně také k zákonu živnostenskému.

Cílem vládní novely zákona o pohřebnictví, který teď projednáváme, je především zavést veřejnoprávní kontrolu nad zacházením s lidskými pozůstatky, sladit také zákonou úpravu přijatou v roce 2002 se změnami, k nimž od té doby došlo v rovině občanskoprávní, v regulaci poskytování zdravotních a sociálních služeb a také v oblasti odborné specializované přípravy na koncesované živnosti. Ačkoliv se tento zákon nazývá zákonem o pohřebnictví, jedná se o předpis, který reguluje nejen provozování pohřebních služeb, ale i důležitou službu ve veřejném zájmu a občanskou vybavenost většiny obcí, totiž provoz veřejných pohřebišť, to znamená hřbitovů.

Novelizační náměty Ministerstvo pro místní rozvoj jako gestor zákona v uplynulých letech průběžně shromažďovalo s využitím poznatků z výkonu státní

správy v této oblasti. Před zahájením legislativních prací byla možná témata budoucí změny zákona projednávána v pracovní skupině, kterou jsem zřídila koncem roku 2014, jejímiž členy byly ústřední správní orgány a také všechna profesní sdružení s působnostmi zasahujícími do oblasti pohřebnictví. Při vyhodnocování námětů z této pracovní skupiny a také po našich výjezdech do pohřebních služeb a krematorií vám právě předkládáme dané návrhy na změnu tohoto zákona.

Naše vlastní i externí analýzy získané také prostřednictvím spolupracující akademické instituce prokázaly, že při stanovení hlavních novelizačních okruhů bude potřeba zúžit pozornost na právní úpravu státního dozoru v pohřebnictví, protože v tuto chvíli je sice napsán nějaký zákon o pohřebnictví, ale my jako gestor tohoto zákona, Ministerstvo pro místní rozvoj, nemůžeme nic. Já když pojedu někam na kontrolu nebo tam vyšlu své úředníky, tak je to zeela k ničemu. Nemohou dát žádné přestupy, nic. Maximálně osloví krajskou hygienickou stanici, aby se tam jela podívat, nebo osloví živnostenský úřad. Ministerstvo pro místní rozvoj, jako je to v každém zákoně, jako gestor tohoto zákona chce samozřejmě posílit i státní dozor v této oblasti. Zároveň řešíme působnost obcí a krajů ve vztahu k provozování veřejných pohřebišť, působnost obcí při zajišťování tzv. sociálních pohřbů, které se rok od roku navyšují, také kvalifikační požadavky pro výkon koncesovaných činností v pohřebnictví.

Ráda bych zde zmínila, protože ono se to příliš neví, že např. Ministerstvo pro místní rozvoj je tím orgánem, který autorizuje osoby, které podnikají právě v této oblasti, např. hrobník, stavitel podzemní hrobky, administrátor pohřebiště, pracovník pro úpravu a přepravu lidských pozůstatků, sjednatel pohřební, obsluha kremačního zařízení, smuteční řečník a obřadník, balzamovač apod. To jsou samozřejmě všechno oblasti, kde Ministerstvo pro místní rozvoj dává autorizaci těmto osobám k výkonu jejich činnosti.

V předkládaném materiálu jsou navrhovány následující zásadní změny. Vymíza zavedení nových kontrol, a to ze strany Ministerstva pro místní rozvoj a Ministerstva zdravotnictví, které velmi úzce spolupracovalo na této novele, a já bych chtěla také poděkovat zaměstnancům Ministerstva zdravotnictví, protože se tímto zákonem mění změnově zákon o zdravotních službách, se výrazně nemění počet agent, které budou dotčené orgány státní správy provádět.

Provozovatel pohřební služby bude povinen doložit provozní řád a dispozici místnosti pro úpravu zemřelých. To znamená, aby například zemřelé osoby se neupravovaly někde na chodbách pohřebních služeb, ale musí k tomu být určitá místnost. Nabízí se budou pouze konečné rakve, které odpovídají technické normě z roku 2014, kde je uvedeno, jaké rakve se mají používat, nicméně tato norma není dosud povinná. Tento zákon ji dává jako povinnou.

Další věc, která je změnová v tomto zákoně, je řádná a státem dozorovaná evidence provozovatele krematoria, která by měla eliminovat podvodné jednání při faktickém použití konečných rakví. On je rozdíl mezi uzavřenou rakví a on je rozdíl mezi uzavíratelnou rakví. To jsou samozřejmě věci, které jsou součástí našeho zákona, kde je vysvětlujeme.

Dále. Obec bude nadále zajišťovat pohřbívání těl zemřelých, o jejichž pohřbení se nikdo nepostaral, ovšem nově s příspěvkem státu na přenesenou působnost. Po mé nástupu do funkce v listopadu 2015 jsem vydala stanovisko, že náklady na sociální pohřby obcí, pokud požádají Ministerstvo pro místní rozvoj, samozřejmě detailně s položkami na faktuře za sociální pohřeb, budeme proplácet. V tuto chvíli proplácíme zhruba 6 mil. ročně, je to částka na zhruba 1 200 sociálních pohřbů, ne všechny obce se zapojily, takže samozřejmě my budeme apelovat na všechny obce, aby věděly o tom, že sociální pohřby stát proplácí. To je také jedna z částek a samozřejmě jedna z věcí, která je kritizovaná, že se bude navýšovat cena rakví a následně celé služby pro konečné uživatele. Toto odmítám, protože se jedná pouze o rakve právě pro sociální pohřby, kde tyto osoby bez dědiců, bez příbuzných, které mají peníze na pohřeb, tak musí samozřejmě, a hledají, kdo ten pohřeb zaplatí a kdo se vůbec ujme i daného žehu, spolu a následného pohřbení. Je to obec, která toto má ve své povinnosti. My jako stát jim nabízíme, že tyto náklady budeme proplácet.

Co samozřejmě tento zákon a ta česká norma z roku 2014 řiká, že již nebudeme podporovat papundeklové rakve, což jsou opravdu krabicové rakve, ale budou to např. rakve z měkkého dřeva nebo pětivrstvé papírové rakve, kde zemřelá osoba nemůže propadnout, a jsou nepropustné. To zvýšení nákladů není samozřejmě enormní, a pokud to bude proplácet stát, tak tady chci ubezpečit samozřejmě i poslance i poslední konečné uživatele, že jich se to týkat nebude, protože neexistuje občan, který si vybere papundeklovou raku na svého příbuzného. Čili tam se cena rakví opravdu zvyšovat nebude. Toto se týká především sociálních pohřbů. Stát bude náklady na slušné pohřbení včetně příspěvků na platy a režijní náklady obcím hradit.

Předpokládaný objem finančních prostředků ve výši cca 26 mil. ročně na celou agendu dosud obce vynakládají na věcně shodnou agendu, která je zajišťovaná v samostatné působnosti. Stát tímto zákonem navrhuje, abychom to propláceli. Obec jako vypravitel pohřbu a provozovatel pohřebiště bude metodicky vedena a kontrolována krajským úřadem a Ministerstvem pro místní rozvoj. Toto zde dosud nefunguje.

Navržené rozšíření především kontrolních funkcí krajů v jejich přenesené působnosti bude vyžadovat celkem zhruba 6 mil. korun. Já jsem požádala o navýšení v rámci RUD pro obce a kraje ve státním rozpočtu.

Novela neobsahuje řešení, která by změnila základní koncepci platné právní úpravy, nicméně v jednotlivých částech zákona navrhujeme účelnější, účinnější a samozřejmě výkladově jednoznačnější a transparentnější regulaci. Při volbě výsledných řešení byl respektován především princip přiměřenosti k povaze a závažnosti, a zde si dovolím doplnit, citlivosti celé této problematiky.

Návrh novely neovlivňuje rovnost postavení mužů a žen a je slučitelný s právem Evropské unie.

A zde si dovolím na závěr... (Odmlka pro hluk v sále.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Velmi se omlouvám, paní ministryně, ale poprosím o klid v jednacím sále. Děkuji.

Ministryně pro místní rozvoj ČR Karla Šlechtová: Už končím. Zde si dovolím na závěr –

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Ne, vy jste se neměla klidnit. Oni prosím. Vy klidně nekončete. Děkuji.

Ministryně pro místní rozvoj ČR Karla Šlechtová: Zde si dovolím na závěr sdělit, že věřím, že rozprava k této novele zákona o pohřebnictví bude konstruktivní. Je to velmi citlivé téma. Věřte mi, že my, já osobně, úředníci Ministerstva pro místní rozvoj, Ministerstva zdravotnictví, Ministerstva vnitra, další dotčené resorty se tuto problematikou zabývali velmi detailně. Zde bych také chtěla sdělit, že vím o tom, že jste oslobováni již nějakými zájmovými skupinami. My jsme již k nim dali naše stanovisko a v obecné rozpravě se vyjádřím k několika např. zcela nelogickým návrhům na změnu tohoto zákona.

Pokud našim cílem je změnit pravidla v oblasti kontroly a vám je předkládán změnový návrh pozměňovací od Asociace pohřebních služeb, aby se zrušila působnosti Ministerstva pro místní rozvoj, tak už to je zcela nelogické, když my to chceme zavést. Takovéto nelogické věci, je jich tam opravdu plno.

Zde jsem byla upozorněna vzhledem k tomu, že jsou zde další dva poslanecké návrhy, a to ze strany KDU a ze strany TOP 09, tak navrhoji, pane předsedající, sloučenou debatu k tomuto tématu. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji. Já bych velmi rád, ale než dám ještě slovo panu zpravodaji, tam vidím jeden problém, protože další dva návrhy jsou v § 90 odst. 2. Nemohu sloučit rozpravu v případě, že bude trváno na § 90 odst. 2, případně nebude existovat veta. Tím nechci ctěné Sněmovně radit. Zatím to na sloučenou rozpravu nevidím.

Prosím, aby se nyní slova ujal zpravodaj pro první čtení pan poslanec Ladislav Okleštěk. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Ladislav Okleštěk: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážený pane předsedající, vážení členové vlády, kolegyně, kolegové, paní ministryně pro místní rozvoj zde ukázala jako první z ministrů, že o tento problém má zájem, ujala se agendy pohřebnictví se všemi vážností. Toho já si samozřejmě vážím a její návrh velmi vítám.

Bohužel všichni dobře víte, že stále častěji jsou médií konfrontovány problémy kolem pohřebnictví, jsou špatné zkušenosti s touto oblastí podnikání, proto bych zde chtěl jenom zopakovat, že jde o novelu zákona, která ve své podstatě sleduje zejména zpřísnění kontroly a dozoru v této oblasti. Současný platný zákon je v podstatě nevymahatelný, a právě proto jsou v praxi narůstající problémy.

Novela je rozdělena do dvou částí. První část upravuje obecné povinnosti živých k zemřelým a provoz podnikatelských živností v pohřebnictví a druhá provozování hřbitovů, které není podnikáním. Jedná se v podstatě o veřejný zájem.

S předkladatelem novely zákona jsem tedy ve shodě nejen na potřebě této novely, ale i na dlouhodobé potřebě reformy pohřebnictví. Jak tady paní ministryně říkala, že absolvovala výjezdy po všech možných pohřebních službách, tak já jsem rád, že je absolvovala a hlavně že se nám ve zdraví vrátila. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu zpravodaji. Otevím obecnou rozpravu, do které se jako první přihlásil pan poslanec Jiří Štětina. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Jiří Štětina: Ještě jednou dobré odpoledne. Vážený pane místopředsedo, děkuji za slovo. Vážené kolegyně, kolegové, vážená paní ministryně a vážený pane zpravodaji, máme před sebou zákon, o kterém se hodně mluví, hodně píše, a musím říci, že mám mnoho špatných zkušeností s tím, jak se u nás pohřebnictví provádí. Jistě mi budete věřit, že za svůj krátký život, samozřejmě v uvozovkách, jsem napsal velké množství úmrtních listů, že jsem musel na místě, kde někdo zemře, být v kontaktu s pozůstalými, s těmi být ve velmi úzkém a laskavém kontaktu, protože nikdy není příjemné, když vám někdo z blízkých zemře.

Já jsem se o pohřebnictví začal zajímat trochu více než jako felčar, když se začalo v pohřebnictví podnikat. To byl tak řádově rok 1993, 1994, kdy se zjistilo, že vlastně kdo má monopol v pohřbívání, má hodně peněz. To je pro mě naprostě nepřijatelné. Já jsem rád, že paní ministryně to tady zdůvodnila, a zdůvodnila to tak jasně, že kdyby nebylo to, co jsem teď tady naznačil – a dneska mi promiňte, že budu hovořit trošku déle, než je u mě zvykem, protože já mám rád věci stručné a jasné, ale tentokrát se vám s vaším dovolením budu vnucovat o malinko déle. Já si myslím, že paní ministryně řekla naprostě jasná fakta, že Česká obchodní inspekce má pro nás nárůst negativních zpráv. Nevím, jestli jsem to nepřeslechl, že i hygienická služba není spokojena a že všechny kontrolní orgány, které kontrolují, jak se u nás pohřbívá, nejsou spokojené. Já nejsem spokojený taky. A jistě teď paní ministryně bude se mnou souhlasit, když jsem říkal, že když nastoupila do této funkce, tak jsme se dohodli, že tento zákon je potřeba udělat, a je dobré, že tady je. A my bychom ho měli do konce volebního období schválit prostě tak, aby vyhovaoval samozřejmě nám občanům, který by byl eticky vůči těm, kterých se to týká – pochopitelně se to bude týkat nás všech, nebudeme si namlouvat, že se mě to dneska netýká, ale může se to týkat zítra –, a že samozřejmě zavede slušné podnikání do pohřebnictví na základě zákonů této republiky. A to si myslím, že když se podaří, paní ministryně, samozřejmě ve spolupráci se všemi, kteří se této nutnosti musí nějakým způsobem ujmout, tak ten zákon se nám může podařit. Ale nesmím tam vidět žádné lobbistické skupiny.

Vidíte, že nemám před sebou žádný papír, který mi někdo napsal. Já si... (Poznámka ze sálu mimo mikrofon.) Ano, to je samozřejmě oficiální papír a z toho vycházím, ale že těžko by u mě někdo obstál, kdyby mi řekl tohle tam přečti atd. To jsou moje slova, moje zkušenosti a moje představy, jak bych si přál, abychom se tomuto sklonku života věnovali. Já bych nerad, abychom zase měli před sebou nějakou debatu, která byla v televizi, kdy máme slovo a kdy na sebe řveme. To není dobré, k ničemu dobrému to nevede, akorát se rozeštěveme, jeden nerespektuje

druhého, jeden pomlouvá druhého a to já nechci. Já bych skutečně chtěl, abychom tento zákon projednali důstojně, tak jako si přeju, abychom umírali důstojně, abychom respektovali zákony zdravotnické, zákony ekonomické, ale samozřejmě i některé etické normy, které sice nejsou zákonné, ale bohužel ta etika nám velmi chybí.

Věrte mi, že se mi dobře neříká, když jsem někdy před čtyřmi pěti lety zjistil, kolik peněz utíká státu jenom tím, že se správně neúčtuje, že se vyměňují kytice, že se vyměňují raky, že se třeba jedna rakev účtuje pěti rodinám pozůstalých. Tak to je prošim vás pro mě naprosto nepřijatelné a zavrženíhodné.

Ještě musím říci jednu věc a ta souvisí s otevíráním rakkví. Možná se bude diskutovat o tom, jestli by se měla, nebo jestli se nesmí raken otevřít, když jde do krematoria. Já ještě v roce, kdy jsem se věnoval záchraně života, ne úmrtí, tak někdy v roce 1995 za mnou přišli dva policisté a položili mi otázku: Pane doktore, jak vyplňujete úmrtní listy? A já říkám, to je nějaká divná otázka. Prostě vyplním, vezmu si kopírák a vyplním úmrtní list přes kopírák, no a když je to soudní pitva, tak samozřejmě čtyři, a když je to zdravotně bezpečnostní – tenkrát se tomu tak říkalo –, tak vyplním třikrát. On říká, no to by šlo. A jak to podepisujete? Já říkám, no podepisujeme to přes kopírák. Hm, pokýval, a já říkám: Proč se tak blbě ptáte? A oni řekli: My vám to řekneme, ale je to velmi důvěrné. Na jeden úmrtní list se mohou pohřbít i další lidé. A v té době, když nám prostě chybělo několik set lidí, tak najednou mi to došlo, že prostě na jeden úmrtní list mohli být v krematoriu spáleni třeba tři čtyři lidé, aniž bychom věděli, kdo to je. Čili jestli někdo bude říkat, že nesmíme otevřít raken, ať je to ta papírová – a já jsem rád, že paní ministryně říká, že žádná papírová, že to musí být dřevěná raken, která je pro jednoho nebožtíka – tak tomu nebude bránit. Protože skutečně v této době... Nebo v této době – v každé době je velmi jednoduché prostě někoho dát do raken někoho jiného a to je bohužel zkušenosť orgánů činných v trestním řízení. Říkám, je to už možná dvacet let. Nechci, aby se toto opakovalo.

Na závěr svého krátkého vystoupení, kterému se možná budete někteří z vás usmívat, bych chtěl říci několik zásadních věcí. Není možné, aby zákony připravovali lidé, kteří mají soukromé firmy. Není možné, abychom měli v nemocnicích, a už to tady i zaznělo i v interpelacích, aby v nemocnicích byla přímo etablovaná firma, která si tam bere nějaké své pozůstalé, za které má pochopitelně peníze. Já když jsem – a tím už budu zatím končit – napsal úmrtní list a najednou v Hradci Králové vznikly tři nebo čtyři pohřební služby, a musím říct, že všechny byly korektní v té době, tak jsem říkal: Zde máte seznam služeb pohřebních a budete tak laskaví a vyberte si z nich firmu, kterou chcete. Já nepropaguj ani jednu, ani vám neříkám zavolejte tomu či onomu. A oni řekli: Víte, my jsme z toho zdrčeni, tak nám někoho poraďte. Já jsem říkal: Nezlobte se, vyberte si to sami, abych se náhodou nedopustil něčeho, že nějakou pohřební firmu preferuji.

Takže tomu je potřeba zabránit. Podnikejme i v tomto oboru, který musí být. Nemůžeme strkat hlavu do písku a říkat: My se nebudeme o pohřebnictví vůbec zajímat, nás to nezajímá. Nás to prostě musí zajímat, protože důstojný odchod z tohoto světa je taky jedním z našich základních úkolů našeho člověčenství a bez toho se prostě neobejdeme. Já vám děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Já děkuji panu poslanci Štětinovi. S přednostním právem pan místopředseda Filip. Ještě přečtu omluvenky. Pan ministr Daniel Herman se omlouvá dnes od 16.45 z rezortních důvodů a paní poslankyně Gabriela Pecková se omlouvá dnes od 16.40 z důvodu nemoci.

Prosím, pane místopředsedo.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji, budu poměrně krátký, ale nevím, jestli stihnu ve dvou minutách. Tento návrh zákona má samozřejmě dvě základní dimenze, a to dimenzi, promiňte mi, technickou a samozřejmě tu mnohem pro lidi podstatnější dimenzi a to je dimenze etická. Ještě složitější dimenze v etické rovině je to, co v tom zákoně obsaženo není. Už jsem říkal paní ministryni, poděkoval jsem ji za zpracování komplexního návrhu novely, protože do roku 2001 tento problém byl řešen pouze nařízením vlády, a to ještě v podobě, která neodpovídala potřebám konce 20. století.

Co je ten hlavní etický problém, který tam obsažen není, resp. je tam obsažen v názncích v podstatě jenom třikrát, a to je otázka, a teď říkám, že to je vážný etický problém, hromadného pohřbívání. Ono se to nezdá, ale je to realita. Ten skutečně není popsán, a není tam popsán ani tak, že je to třeba zakázáno, tzn. v tom negativním slova smyslu, tzn. jestli není něco zakázáno, že je to povoleno. Abychom si rozuměli. Tady jediné povolení hromadného pohřbívání je v § 2 písm. f) a to je mimo úložiště uren také rozptylové nebo vsypové louky nebo jejich kombinace. To je v podstatě forma hromadného pohřbívání, to je realita, čili to je povolené hromadné pohřbívání. V tom si rozumíme. A pak je otázka, jak si vysvětlit neveřejné pohřebiště, a to je § 3 odst. 2. Tady totiž odkazujeme na vnitřní předpisy a obřady církví nebo náboženských společností, které neumožňují ukládání lidských pozůstatků nebo lidských ostatků na veřejném pohřebišti. Děláme tady obrovskou výjimku a bereme tady v potaz vnitřní předpisy společnosti, která je oddělena od státu, i když, samozřejmě, je tady odkaz na náboženské společnosti, které uznává zákon České republiky. Ale ten se může změnit bez ohledu na tento návrh zákona. A ten vnitřní předpis neříká, jestli je možné hromadné pohřbívání, to my neznáme, my ho respektujeme, ale neznáme ho. A to je vážný etický problém, který může vyvstat v tom konkrétním místě, v té konkrétní obci, o které teď nemůžeme s určitostí mluvit, protože je to otázka, kterou nevíme, kde má sídlo ta konkrétní náboženská společnost. A my, žel, jsme v liberálním prostředí, kdy respektujeme v tom našem zákoně o náboženských společnostech a kongregacích opravdu téměř každého.

A potom je to obsaženo v § 4, nepřímo, a to je nakládání s lidskými ostatky, které se nesmí upravovat, konzervovat, pokud jsou nakaženy morem, cholerou, žlutou zimnicí apod. A to je ten pravý důvod.

Vite, já jsem jednou požádán vysokou školou, konkrétní univerzitou, abych napsal návrh hromadného pohřbívání. V té době existoval jediný dokument, který se toho týkal, a to byl dokument, který se týkal likvidace, hromadné likvidace po té první invazi prasečí chřipky v České republice, kdy se hromadně pobíjela zvířata. Mimo jiné, podle toho předpisu, který vznikl v Jihlavě, abych byl úplně konkrétní, se postupuje i dnes při té ptačí chřipce.

Jen říkám, a opravdu žádám o pochopení, abychom si jasně řekli, nakolik to ustanovení, které tady je v pozitivní rovině upraveno pouze v tom § 2 písm. f) a v tom neznámém prostředí § 3 odst. 2, abychom si na to dali pozor, a prosím paní ministryni, abychom při projednávání ve výborech tady měli úplně jasno v té situaci, jestli řekneme, že jinak to je zakázáno, a uděláme to negativní vymezení takového chování. Protože my samozřejmě nevíme, co se může stát, pokud jde o přírodní katastrofy, vojenské konflikty, další věci, které se mohou stát, hromadná neštěstí velkého rozsahu, ať už jsou to zemětřesení, povodně apod., kdy prostě tento stát bude muset řešit něco v systému, který zatím nezažil. A také jsme nikdy předtím nezažili v moderní době povodně v roce 2002 a museli jsme je řešit a byly to miliardové škody, pro které předtím stát ani neměl k dispozici prostředky, postupy, které by to řešily. To je to, co jsem chtěl říct na úvod té debaty.

Věděl jsem, že se mi to nevejde do dvou minut, nemohl jsem mít faktickou poznámku, ale považuji to jak z toho pohledu etického za jednu ze základních otázek, kterou musíme odpovědět při jednání ve výborech, a prosím paní ministryni, aby na to dávala pozor, včetně těch, kteří ji budou nahrazovat v těch výborech při projednávání. A prosím také o to, abychom to řešili s tím, že takové řešení je i naší odpovědností, takto etické, takto věcné. A promiňte mi, ta technologie prostě tady musí být nějak popsána, nebo alespoň odkaz na to, co se může stát. Myslím, že ti, kteří se s tím někdy setkali, vědí, o čem mluvím.

Pan kolega Štětina tady připomněl některé problémy, které tady nastaly již před prvním přijetím zákona v roce 2001, ale i po prvním přijetí zákona, kdy prostě najednou ty náklady šly např. za tou ordinaci soukromého lékaře, který udělal to ohledání, a teď nebylo nikoho, kdo by mu to uhradil. Jsou to věci, které samozřejmě se v jiných zákonech ani řešit nemohly, nebylo na ně pamatovalo, a když jsme poprvé připravovali ten návrh zákona, tak vyvstaly otázky, na které jsme neuměli odpovědět, a tuhle otázku nemáme odpovězenou ani dnes, a pišeme rok 2017, tzn. 16 let poté, kdy ten zákon by poprvé přijat.

Děkuji vám.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji. S faktickou poznámkou pan poslanec Jiří Štětina. Prosím, pane poslanče, vaše dvě minuty.

Poslanec Jiří Štětina: Ještě jednou. Tím, že jsem to neměl napsané, tak jsem skutečně zapomněl na dvě zásadní věci a jsem rád, že vážený pan místopředseda Filip vaším prostřednictvím to tady připomněl.

Pokud jde o hromadné pohřívání, jedná se skutečně o mimořádné situace, tzn. o krizové stavby, které jsou obsaženy v příslušných zákonech, zejména v zákonu o integrovaném záchranném systému a vyhlášování mimořádných situací. To je jedna věc. Já si myslím, že když to přijde do výboru, např. výboru zdravotního, tak se tomu budeme věnovat, a myslím si, že jsou zde i kolegové, kteří se mimořádnými situacemi zabývají.

Ještě jsem zapomněl na jednu věc. Jakmile budeme mít svůj zákon, nebo tento zákon (řečníkovi zvoní mobil) – moc se omlouvám –, tak nemůžeme dopustit, aby

některá náboženství si zde prováděla své obřady. Kdo tady žije, musí respektovat naši legislativu, a ne že bude říkat: my budeme pohřbívat lidi někde jinde, což nám nevyhovuje. Musí se podřídit našim zákonům. Na to jsem také zapomněl. Děkuji. (Potlesk části poslanců.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: S faktickou poznámkou pan předseda poslaneckého klubu KSČM Pavel Kováčik. Prosím, pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Pavel Kováčik: Pane místopředsedo, děkuji za slovo. Vážená vládo, paní a páновé, na diskusi, která přichází, celkem byť je sloučená ta rozprava u tří návrhů zákonů – (Výkřiky v sále: Není!) No uvažuje se, že se loučí, považuji to za téměř hotové. Ale to jsem nechtěl říci. Chtěl jsem říci, že na tom, že jsou tři návrhy zákonů, že se uvažuje o sloučené rozpravě, a že ale ta rozprava, např. teď z řeči předřečníka, bude velmi zřejmě dlouhá a ta téma budou velmi zřejmě docela komplikovaná, docela nesourodá, řekl bych docela problematická, diskuse může být docela dlouhá a ne každý v tom můžeme mít úplně jasno.

Mě třeba zaujalo právě ono možná trošku hrozící rozvolnění způsobu pohřbívání příslušníků jiných kultur nebo jiných náboženství. Tady je jasné, že musíme, jsme tady u nás v České republice, musíme všichni cítit české zákony, české předpisy, české zdravotní, hygienické, bezpečnostní předpisy, ale také třeba české tradice, které se po staletí osvědčily a které je třeba cítit i zejména v tomto tak citlivém odvětví lidské činnosti i do budoucna.

Vzhledem k tomu, že situace je teď taková trošičku nejasná, rád bych v této chvíli požádal o přestávku na poradu klubu KSČM v délce dvě hodiny. A současně prosím klub KSČM, aby se dostavil do prostor klubu. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji. Vzhledem k tomu, že je 17. hodina, tak nemohu nic jiného než respektovat pauzu na jednání poslaneckého klubu KSČM, která tak je do 19 hodin. Přerušuji tedy tento bod a přerušuji i tuto schůzi Poslanecké sněmovny. Pokračovat budeme zítra ráno, kdy prvním bodem našeho jednání bude bod 290 – Odpovědi na písemné interpelace. Přeju vám hezký večer.

Paní ministryně, mrzí mě to, ale nic s tím nemohu udělat. (Ministryně Šlechtová od řečnického pultíku: Já jsem velmi zklašmaná.)

(Jednání skončilo v 17.01 hodin.)

Pokračování schůze Poslanecké sněmovny
19. ledna 2017
Přítomno: 137 poslanců

(Jednání zahájeno v 9.00 hodin.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážení členové vlády... (Žádný z členů vlády není přítomen.) Již přichází pan premiér. Zahajuji další jednací den 54. schůze Poslanecké sněmovny a všechny vás vítám.

Prosím, abyste se všichni přihlásili identifikačními kartami a případně mi oznamili, kdo žádá o vydání náhradní karty.

Sděluji, že o omluvení své neúčasti na dnešním jednání požádali tito poslanci a poslankyně: pan poslanec Vojtěch Adam z pracovních důvodů, Ivan Adamec bez udání důvodu, Margita Balaštíková ze zdravotních důvodů, Jan Bartošek z odpoledního jednání z pracovních důvodů, Jiří Běhounek z pracovních důvodů, Martina Berdychová z pracovních důvodů, Marek Černoch ze zdravotních důvodů, Pavel Čihák z pracovních důvodů, Jaroslav Faltýnek ze zdravotních důvodů, omluvu panu poslance Faltýnska ruším, Jan Farský z důvodu zahraniční cesty, Pavel Havíř z pracovních důvodů, Olga Havlová ze zdravotních důvodů, Václav Horáček od 14.30 do 18 hodin z osobních důvodů, David Kasal od 9.30 do 13 hodin ze zdravotních důvodů, Jaroslav Klaška z pracovních důvodů, Martin Komárek do 10.30 z osobních důvodů, Leo Luzar ze zdravotních důvodů, Květa Matušovská z osobních důvodů, Igor Nykl ze zdravotních důvodů, Jana Pastuchová z pracovních důvodů, František Petrtýl do 16 hodin z pracovních důvodů, Ivan Pilný z pracovních důvodů, Lukáš Pleticha z pracovních důvodů, Josef Šenfeld z osobních důvodů, Ladislav Šincel ze zdravotních důvodů, Karel Tureček bez udání důvodu, Josef Uhlík z osobních důvodů, Roman Váňa z pracovních důvodů, Jan Volný ze zdravotních důvodů, Vlastimil Vozka z pracovních důvodů, Zahradníček Josef z osobních důvodů, Zemánek Jiří z osobních důvodů.

Z členů vlády se dnes omlouvá pan premiér Bohuslav Sobotka od 9.30 do 12 hodin a od 13 hodin z pracovních důvodů, Andrej Babiš z pracovních důvodů, Pavel Bělorábek ze zdravotních důvodů, Richard Brabec do 12 a od 14.30 z pracovních důvodů, Milan Chovanec z pracovních důvodů, Marian Jurečka z pracovních důvodů, Miloslav Ludvík z odpoledního jednání z pracovních důvodů, Michaela Marksová z odpoledního jednání z pracovních důvodů, Martin Stropnický z odpoledního jednání z pracovních důvodů, Dan Ťok od 11 hodin z pracovních důvodů, Kateřina Valachová z pracovních důvodů a Lubomír Zaorálek do 11.30 z pracovních důvodů.

Pan předseda Hamáček bude dnes hlasovat s náhradní kartou číslo 10.

Dále se dnes od 9 do 10.15 omlouvá pan poslanec Ivan Gabal a dále z osobních důvodů se dnes omlouvá pan poslanec Jiří Junek.

Dnešní jednání zahájíme bodem 290, což jsou odpovědi členů vlády na písemné interpelace. Upozorňuji, že nejpozději do 11 hodin je možno podat přihlášky k ústním interpelacím a v 11.30 proběhne jejich losování.

Přistoupíme tedy k projednávání bodu

290. Odpovědi členů vlády na písemné interpelace

Na pořad 54. schůze Poslanecké sněmovny bylo předloženo celkem pět odpovědí na vnesené interpelace, s nimiž poslanci nebyli spokojeni a z toho důvodu požádali o zařazení na pořad poslanecké schůze Poslanecké sněmovny. K projednání nám zbývá jedna odpověď.

Upozorňuji všechny poslance, že ustanovení § 112 odst. 6 jednacího řádu Poslanecké sněmovny zní: Není-li interpelující poslanec na schůzi Sněmovny přítomen, nekoná se o odpovědi na jeho interpelaci rozprava a Sněmovna k ní nezaujme stanovisko ani o ní dále nejedná.

A nyní přistoupíme k projednávání odpovědí na písemné interpelace. Předseda vlády Bohuslav Sobotka odpověděl na interpelaci Zdeňka Ondráčka ve věci reálného vývoje mezd příslušníků bezpečnostních sborů. Interpelace se předkládá jako tisk 981 a projednávání této interpelace bylo přerušeno. Otevíram rozpravu a vidím do ní přihlášku pana poslance Ondráčka. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Zdeněk Ondráček: Děkuji, pane předsedající. Vážený pane premiére, děkuji, že jste si na mě udělal čas aspoň těch třicet minut, když jste avizoval odchod v 9.30. Můžete klidně na mě mluvit i ze zadu, jestli se vás otáží, jestli jste se seznámil s tím, co jsem zde říkal v minulém týdnu bez vaší přítomnosti při svém cca třicetiminutovém projevu a seznámení kolegů s mými výhradami k této problematice. Pokud byste s tím seznámen nebyl, musel bych některé věci zopakovat.

Nevím, reakci žádnou nevidím od pana premiéra. Takže shrnu pouze to, co jsem zmínil v těch deseti bodech, a to srovnání těch platových tarifů, které jsou, a v reakci na odpověď, na jinou písemnou interpelaci od ministra vnitra Milana Chovance, který na odpověď – písemnou interpelaci pana poslance Grebeníčka odpověděl.

Je pravdou, že příjmy policisty v páte platové třídě, a těch máme u nás podle statistiky z Policejního prezidia nejvíce, cca 9 700 policistů v této platové třídě, že příjem policisty v platové třídě s praxí do patnácti let se od roku 2010 zvýšil o 300 korun hrubého. Pokud vnímáme vývoj inflace, pane premiére, a příknneme, že za sedm let se zvýšil plat příslušníka v této platové třídě, kterých je nejvíce, o 300 korun, určitě dojdeme spolu k závěru, že reálná mzda takového policisty je pod hodnotou z roku 2010, protože to, co si mohl koupit v roce 2010, si rozhodně nemůže koupit v roce 2016, resp. 2017.

Dále jsme hovořili o tématu náboru. A v náboru jsem zmínil to, že sice vláda se zavázala, že bude mít dostatek příslušníků a pro letošek si plánovala přijmout 850 nových příslušníků Policie ČR. Pokud vyjdu ze statistik Policejního prezidia, tak za

rok 2016 se vám podařilo navýšit početní stav policie o 312 mužů a žen. To znamená nějakých 500, 530, 540 se vám lidí znáborovat nepodařilo. Proč? O tom bychom mohli vést širokou diskusi a širokou debatu. Jedním z důvodů je to, že nástupní plat policisty je tak nízký, že i vy o tom hovoříte, proč se nedáří náborovat. A zmíníl jste to ve své odpovědi, písemné odpovědi, jednomu z předsedů odborových svazů, když jste uvedl – cituji: Jak vyplývá ze statistických údajů, počet odchodů policistů je v letošním – myšleno v loňském roce 2016 – v porovnání s rokem 2015 skutečně mírně vyšší, ale tato data však nevybočují z průměru uplynulých let.

Prognózy a kvalifikované odhady konstatují, že průměr každoročně odcházejících příslušníků je přibližně stejný. Vzhledem k aktuálnímu vývoji na trhu práce se však mění podmínky pro získání nových uchazečů. Zde je nutno uvést, že nabídky trhu práce jsou natolik obsáhlé, že výběr nových uchazečů do řad policie není záležitostí jednoho či dvou roků, ale jde o trvalý úkol, vyžadující trpělivost, plánovitost a vynaložení nemalých prostředků do sofistikovaného oslovení především mladé populace, jíž je třeba nabídnout perspektivu, trvalé zaměstnání a vykonávané činnosti odpovídající finanční ohodnocení.

To odpovídající finanční ohodnocení z mého pohledu není nástupní plat 14 až 16 tisíc hrubého, ale částka podstatně vyšší. Já a řada mých kolegů si umíme představit, že nástupní plat policisty bez ostatních součástí platu, to znamená v základních tarifech, by měl být nejméně 20 tisíc korun hrubého.

Zmínil jsme zde také 150 hodin služby, to, co máte ve své koaliční smlouvě jako jeden z bodů, kdy jste se zavázali: prosadíme zrušení neplacených 150 hodin u policistů. Od podepsání koaliční smlouvy uplynula už poměrně dlouhá doba, více než tři roky, a stále se vám tento bod koaliční smlouvy nepodařilo prosadit a žádný takový návrh zákona do Poslanecké sněmovny zatím nedoputoval. Pokud známe legislativní proces, víme, jak to může dopadnout.

Vím, že tento materiál na vládě projednáváte. Také jsem četl zásadní připomínku z Ministerstva financí, která hovoří o tom, že pokud by mělo dojít ke zrušení 150 hodin, musí dojít ke zvýšení základního fondu pracovní doby ze současných 37,5 na 40 hodin. Je to zásadní připomínka z Ministerstva financí.

Zde jsem zmínil náborový příspěvek, který sice navrhujete v novele zákona 361, a při jiných příležitostech jsem také zmínil, že třeba Městská policie v Praze nabízí náborový příspěvek 100 tisíc korun plus další benefity, jako příspěvek na bydlení, příspěvek na dopravu, stravenky a rizikový příplatek. Rizikový příplatek, samostatná kapitola.

Poslední z bodů, který zde mám, je případný požadavek na zvýšení základních tarifů příslušníků bezpečnostních sborů. Vy jste nedávno zmínil v médiích, že Česká strana sociálně demokratická zajistí zvýšení základních tarifů příslušníků bezpečnostních sborů o 10 % s datem od 1. 7. 2017.

Takže abyste měl aspoň deset minut na zodpovězení mých otázek, položím pouze dvě. První otázka: Platí stále zásadní připomínka Ministerstva financí k návrhu zákona, kterým se mění zákon č. 361/2003 Sb., která vyžaduje zvýšení základní služby ze současných 37,5 na 40 hodin týdně? Ptám se, jestli tato zásadní připomínka Ministerstva financí stále platí a co mají policisté očekávat. Druhá otázka: Jak vážně

máme brát vaše prohlášení o zvýšení základních tarifů o 10 % od 1. 7. 2017? Zeptám se přímo – jak je toto projednáno s Ministerstvem financí, konkrétně s ministrem financí, a zda na to máte zajištěné finanční prostředky pro druhou polovinu roku 2017.

Pokud mi, pane premiére, dokážete odpovědět aspoň na tyto dvě poměrně jednoduché otázky, budu velmi rád. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám také děkuji. O slovo se hlásí pan premiér. Prosím, pane premiére.

Předseda vlády ČR Bohuslav Sobotka: Děkuji. Hezké dopoledne, vážené poslankyně, vážení poslanci. Ještě než budu reagovat na nesouhlas s mou odpovědí na písemnou interpelaci, protože to je bod, který tady dnes projednáváme – já jsem panu poslanci písemně odpověděl na jeho interpelaci, on v tuto chvíli nesouhlasí s touto mou odpovědí. Jenom se omlouvám, ústní interpelace budou až odpoledne, takže se domnívám, že bychom se v rámci tohoto bodu měli držet té písemné interpelace, která byla poskytnuta, a odpověď, které jsem poskytl jako předseda vlády na písemnou interpelaci pana poslance.

Jinak já se potom budu muset za nějakou dobu skutečně omluvit, protože dnes dopoledne se schází vládní výbor pro jadernou energetiku, který bude projednávat velmi důležitou věc, která se týká strategického zájmu České republiky, a to je výstavba nového bloku v Jaderné elektrárně Dukovany, což je téma, které je velmi významné z hlediska budoucího zajištění dostatku elektřické energie pro naši zemi. Ten výbor se dnes mimořádně schází na ministerské úrovni, protože cílem je, abychom posunuli otázku výstavby bloku do další fáze.

Nyní k té interpelaci pana poslance. Já bych mu chtěl především poděkovat za to, že se tady intenzivně zajímá v Poslanecké sněmovně o růst platů policistů, protože to není první interpelace v této věci. Věřím, že do budoucna bude méně důvodů, aby mě pan poslanec Ondráček interpeloval, protože postupně se posouváme ke zlepšení situace policistů. Ale vím, že pan poslanec interpeluje jak ministra vnitra, tak v tuto chvíli předsedu vlády. Myslím, že to je dobré, protože jsou tady některé věci, které vyřešeny nebyly. Já bych byl také velice rád, kdybychom se posunuli ke zlepšení situace při náboru nových policistů. To je, myslím, dneska jedno z klíčových témat.

Já se ještě vrátím k tomu, co se udělalo, jak se situace za poslední tři roky změnila. Ale souhlasím jednoznačně s tím, že klíčové téma dnes je získávat nové kvalitní policisty, kteří budou cítit perspektivu, kteří půjdou k policii ne kvůli náborovému příspěvku, ale půjdou k policii proto, že s ní budou chtít spojit velkou část svého profesního života, možná celý svůj profesní život, a vychováme z nich kvalitní policisty, kteří pomohou zlepšovat situaci v oblasti bezpečnosti občanů.

Když se podíváme na situaci na trhu práce, když se podíváme na to, že máme nejnižší nezaměstnanost za posledních řadu let, dokonce nejnižší nezaměstnanost v rámci Evropské unie, když se podíváme na to, že nové příslušníky hledá nejenom policie, ale samozřejmě nové příslušníky velmi intenzivně hledá také armáda, a vedle toho nám tady konkuруje privátní sektor, kde se hledá zhruba 140 tis. lidí na volná

pracovní místa, která existují v naší ekonomice, tak já myslím, že je naprosto evidentní, že potřebujeme zlepšit náborovou politiku, která se týká nových policistů, event. nových hasičů.

Za prvé chci říci, že pozice nastupujícího policisty je prokazatelně nejobtížnější během prvního roku. V době absolvování základní odborné přípravy se tato pozice zlepšuje, po započtení příplatků se pak nástupní plat pohybuje přibližně v rozmezí 21,5 tis. až 24,5 tis. korun.

Jak jsem už také uvedl ve své písemné odpovědi na interpelaci pana poslance, stupnice základních tarifů, podle kterých jsou odměňování naši policisté, se v letech 2011 a 2013 vůbec nezměnila. Já jsem nechtěl zbytečně zatěžovat své spolupracovníky a žádat je, aby mi zjistili, kolik tady tehdy bylo interpelací na předsedu vlády a ministra vnitra. Nevím, jestli tady nějaké takové interpelace v Poslanecké sněmovně byly, nicméně tehdy pro to byl důvod. Myslím, že tehdy byl důvod interpelovat, v letech 2011 a 2013, ministra vnitra a předsedu vlády, protože tehdy se tarify vůbec nezvýšily. Vůbec se nezvyšovaly.

K první změně došlo na základě nařízení naší vlády. Čili naše vláda byla první, která to změnila, a od 1. listopadu 2014 se základní tarify plošně zvýšily o 3,5 %. O rok později naše vláda znova plošně navýšila základní tarify, a to o 4,5 %, a zatím k poslednímu zvýšení základních tarifů došlo k 1. listopadu loňského roku, a to o 4 %. Já jsem velmi hrdý na to, že naše vláda třikrát zvýšila základní tarify pro policisty. Samozřejmě nejenom pro policisty, týkalo se to i dalších zaměstnanců veřejného sektoru. Když se bavíme o resortu vnitra, tak se to týkalo konkrétně policistů a týkalo se to konkrétně hasičů.

Je tedy zřejmé, že vláda se dlouhodobě opakovaně snaží v rámci ekonomických možností, které nám dává státní rozpočet, pravidelně navýšovat finanční prostředky pro příslušníky bezpečnostních sborů. Jsem přesvědčený o tom, že z hlediska jistoty příslušníků bezpečnostních sborů je vhodnější spíše pravidelně navýšování o relativně nižší částky než skokové navýšení o částku vyšší. Ostatně předpokládám, že k navýšení základních tarifů příslušníků Policie ČR a dalších bezpečnostních sborů by mohlo dojít i v letošním roce.

Vláda si uvědomuje, že navýšování platů je třeba doplňovat o konkrétní opaření, které bude motivovat ke vstupu do služebního poměru. Tyto kroky by měla podpořit letos iniciovanou novelizace zákona o služebním poměru, která by měla být schvalována vládou, v níž je zatraktivněn služební poměr pro nové uchazeče jednak o možný náborový příspěvek, a to v rozmezí od 30 tisíc do 150 tisíc, který může služební funkcionář přiznat příslušníkovi sboru po uplynutí zkušební doby, nejpozději však do jednoho roku od přijetí do služebního poměru. Podmínky pro přiznání náborového příspěvku stanoví ředitel bezpečnostního sboru, čímž bude možné pružně reagovat na akutní problémy v personální oblasti.

Druhým motivačním opatřením je akcelerovaný služební postup příslušníků, kteří se po přijetí do služebního poměru osvědčili. Ten bude možné využít i u středoškolsky vzdělaných příslušníků, kteří se nově budou moci hlásit do výběrových řízení na obsazení volného služebního místa, pro které je stanovena služební hodnost až o dva stupně vyšší. Bude tak možné kvalitní příslušníky rychleji

ustanovit na volná služební místa odpovídající jejich schopnostem, aniž by bylo třeba čekat i několik let, než uběhne doba nutná pro postup do vyšší služební hodnosti.

Za další, novelizace zákona o služebním poměru se v souladu s koaliční smlouvou snaží odstranit i úpravu, podle které museli příslušníci odsloužit 150 hodin přesčasů ročně bez nároku na náhradní volno či odměnu. V případě, že tato novela nabude účinnost, navrhováno je prozatím datum 1. července 2017, budou mít všichni příslušníci bezpečnostních sborů nárok na odměnu či náhradní volno za veškerý výkon služby přesčas, což by mělo dále přispět k zatraktivnění služby v bezpečnostních sborech.

Dále existuje celá řada benefitů, které může příslušník bezpečnostního sboru po splnění zákonných podmínek či dalších okolností čerpat, ať už jsou to zvláštní příplatky, odměny, nárok na poskytnutí služebního stejnokroje a výstroje, výsluhové nároky, ozdravné pobity nebo příplatek za službu v zahraničí.

Tolik velmi stručně popis plánu, se kterým přichází vláda ČR. Myslím si, že to, co bude nejdůležitější, bude, aby se nám ještě do konce volebního období podařilo zakotvit ty dvě hlavní legislativní změny. První se týká náborového příspěvku a ta druhá změna se týká toho, abychom odstranili úpravu, která se týká oněch 150 hodin přesčasů.

V tuto chvíli, pokud jde o příslušnou novelu zákona, tak podle informací, které mám k dispozici, tento návrh je projednáván v Legislativní radě vlády a máme ambici ještě do konce tohoto měsíce ho pokud možno projednat ve vládě. Pokud se podaří Ministerstvu vnitra ty všechny připravit tak, aby to vláda do konce ledna mohla projednat, tak následně bychom tento návrh předložili do Poslanecké sněmovny, a pak už to bude na vás, vážené poslankyně, vážení poslanci, jestli v těch návrzích, které tady leží v Poslanecké sněmovně, bude vytvořen dostatečný prostor pro to, aby tato norma mohla být v Poslanecké sněmovně schválena. Řešení je navrženo, je v tuto chvíli na cestě, a bude důležité, aby ten návrh nejprve schválila vláda, a poté ho schválila Poslanecká sněmovna. Já jako předseda vlády mohu jednoznačně říci, že tento návrh ministra vnitra podporuji a předpokládám, že vláda tento návrh schválí.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám, pane premiére. Do rozpravy se hlásí pan poslanec Ondráček, prosím.

Poslanec Zdeněk Ondráček: Ještě jednou, pane předsedající, děkuji. Pane premiére, v podstatě z toho, co jsem vám položil, ty otázky, které jsem chtěl, byly celkem jednoduché, tak jste mi řekl, že je od toho institut ústních interpelací. Nemyslím si, že zrovna se neptám na to, co jsem se vás ptal v písemné interpelaci. Doba běží. Moje interpelace byla 21. října. Otázka zněla, kdy vláda zajistí výrazné zvýšení platů příslušníků bezpečnostních sborů, tak jak to udělala v případě učitelů, lékařů, a dalších. To jsem se zeptal a vy jste mně odpověděl, a teď jste to znova citoval: Domnívám se, že z hlediska jistoty příslušníků bezpečnostních sborů je vhodnější spíše pravidelné navýšování o relativně nižší částky než skokové navýšení o částku vyšší. Doplněné v budoucnu atd. To jste mně odpověděl 21. listopadu. Ale

už v prosinci jste jako sociální demokraté, nejprve ministr vnitra poté i řekl, že od 1. 7. 2017 zajistíte navýšení základních tarifů příslušníků bezpečnostních sborů o 10 %.

Já nevím, jestli sociální demokraté považují 10 % za pravidelné nižší částky. Pokud ano, budu za to velmi rád, protože se dočkáme určitě toho, že 1. července dostanou příslušníci 10 %, tu jednu relativně nižší částku, a pak v listopadu ještě, řekněme, dalších 5 nebo 8 % jako druhou relativně nižší částku. Anebo zda těch 10 % považujete za skokové navýšení, ale v tom případě je to něco jiného, než jste mně odpovídal v písemné odpovědi na moji interpelaci. A proto jsem se vás tedy zeptal legitimně s uplynutím jednoho a půl měsíce od vaší písemné odpovědi a vašich jiných vyjádření pro média, co mám od toho očekávat, co od toho mají očekávat příslušníci bezpečnostních sborů, a snad i logicky jsem se vás zeptal, zda to máte kryto po dohodě se svým koaličním partnerem a samozřejmě zda s tím souhlasí také Ministerstvo financí, protože si oba umíme spočítat částku, že 10 % bude do státního rozpočtu v hodnotách miliard korun. Řekněme minimálně 3,5 až 4 mld. Ale nejsem ekonom, nedokážu to spočítat.

Takže já jsem se vás pouze v doplnění zeptal na to, co jste mně vy odpovídral, a nemusíte mě odkazovat na interpelaci ústní.

První otázka byla, zda se domníváte, že nástupní plat příslušníka bezpečnostních sborů je adekvátní k vykonávané práci a dostatečně motivační, aby o tuto práci projevili zájem noví uchazeči. Vy jste mně popsal, jak jsou příslušníci oceňovaní. V jiných vašich vyjádřeních, a citoval jsem vám vaši písemnou odpověď na dotaz jednoho z předsedů odborových organizací působících u policie, kde jste uvedl něco konkrétního, co jsem citoval. A mně přijdou ty dvě otázky, které jsem vám dal, že jsou úplně v pořádku.

Pokud mluvíme o novele zákona 361, vy mluvíte o účinnosti 1. 7. 2017. V posledním materiálu, který je na výladě, do kterého jsem já koukal, je účinnost od 1. 1. 2018. Ale to není důležité, protože materiál, který jste četl vy, je ještě z období září nebo října, kde toto datum bylo a kde to bylo projednáno s odborovými organizacemi působícími uvnitř Policie ČR. Vy uvádíte dvě z oblastí, které by 361 měla upravovat, a to náborový příspěvek a možnost skoku pro středoškolsky vzdělané policisty. Ale věřte tomu, že to není to zásadní, co příslušníky bezpečnostních sborů trápí.

A pokud mluvíte o dalších benefitech, tak třeba nárok na rehabilitaci nebo... teď si nevpomenu na ten přesný výraz – těch 14 dní má až příslušník po odsloužení 15 let služby.

Pokud se podíváte, pane premiére, do statistik, které vycházejí z Policejního prezidia, tak zjistíte, že 44 procent policistů, kteří sloužili, odejdou ještě dříve, než dosáhnou na onech 15 let služby. Pro vás by mělo být hodně alarmující a měl byste pátrat, proč ti policisté, do kterých stát investuje do výcviku, do vzděláni a další, nechtejí sloužit u bezpečnostního sboru a odcházejí ve svých 30, 35, maximálně 40 letech, kdy by pro ten bezpečnostní sbor měli být tou největší devizou, protože v tu dobu už znají veškeré bezpečnostní předpisy, jsou dostatečně vycvičeni a odborně vzděláni. Oni přesto, aniž by čekali na ta pozitiva a sociální jistoty, jak vy o nich možná hovoříte, tak radši požádají o ukončení služebního poměru a odejdou.

Takže já bohužel musím, pane premiére, říct, že jste mně neodpověděl na to, zda dojde k naplnění připomínky ministra financí o navýšení základní doby služby ze současných 37,5 na 40 hodin v týdnu. Pokud by tomu tak bylo, tak každý jeden policista, který slouží v nepřetržitém režimu služeb, což je drtivá většina z nich, odpracuje ročně při 52 týdnech 130 hodin do základní doby služby a stát na tom v podstatě vydělá, protože ne všichni příslušníci museli pracovat 150 hodin zdarma.

Takže moje otázky: zda to je projednáno s Ministerstvem financí, to znamená o navýšení o 10 procent, nebo zda to má být pouze nějaké lákadlo či beranidlo – ale bohužel jste si vzali rukojmí v podobě 40 tisíc policistů a dalších tisícovek příslušníků bezpečnostních sborů u Hasičského záchranného sboru, Celní správy a Vězeňské služby. A druhá věc, jak se postavíte k tomu navýšování základní doby služby. Pokud byste mně dokázal na tyto jednoduché otázky odpovědět, přestože tady nechcete a odkazujete mě na interpelace, tak mně nezbude nic jiného, než abych opravdu dál pečlivě využíval institut interpelací a tyto otázky vám kladl znova dokola, protože mě se příslušníci bezpečnostních sborů jako předsedy podvýboru pro policii na tyto otázky ptají a já cítím povinnost jim na tyto otázky také odpovídat. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám také děkuji, pane poslanče, a táži se, zda někdo další se hlásí do rozpravy. Žádnou přihlášku do rozpravy nevidím. Je-li tomu tak, v tom případě rozpravu končím.

Nyní se tedy táži pana poslance Zdeňka Ondráčka, jaké navrhuje usnesení Poslanecké sněmovny k této odpovědi.

Poslanec Zdeněk Ondráček: Takže přestože vím, jak dopadne hlasování, tak si dovolím říct, že nesouhlasím s tou odpovědí, byť na tu první část mé interpelace pan premiér odpověděl, částečně i na tu druhou část. Ale vývoj za ty dva měsíce se někam posunul a domnívám se, že bychom na to měli reagovat a být schopni odpovědět v době projednávání, protože víme, že někdy na projednávání musíme čekat i řadu měsíců a události v této zemi se prostě vyvíjejí. Takže dovolím si odmítavé stanovisko, nesouhlas s odpovědí pana premiéra. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám. Váš návrh usnesení je nesouhlasné stanovisko. Přivolám kolegyně a kolegy z předsály.

Zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro nesouhlasné stanovisko, ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Je to hlasování s pořadovým číslem 191, přihlášeno je 95 poslankyň a poslanců, pro návrh 29, proti 38. Tento návrh nebyl přijat.

Tak, já vám děkuji. Vzhledem k tomu, že žádné další písemné interpelace nedorazily, tak končím projednávání tohoto bodu.

Přečtu omluvy: Pan premiér upřesňuje svoji omluvu, omlouvá se dnes od 9.30 do 12 hodin a dále od 16 hodin z pracovních důvodů. Dále se dnes omlouvá na celý jednací den ze zdravotních důvodů paní poslankyně Pěnčíková a dále od 13 do 16.30 hodin z pracovních důvodů se omlouvá pan místopředseda Radek Vondráček.

Z důvodu nemoci se na celý den omlouvá paní poslankyně Markéta Adamová, z důvodu účasti na Mezinárodním veletrhu turistických možností v regionech REGIONTOUR se omlouvá na celý den paní ministryně Karla Šlechtová, do 11.15 hodin z osobních důvodů se omlouvá paní poslankyně Věra Kovářová, na celý den se omlouvá pan poslanec Adam Rykala a dále z osobních důvodů na celý jednací den se omlouvá pan poslanec Vladislav Vilímeck.

Vážené kolegyně a kolegové, připomínám, že na dnešní jednání máme již pevně zařazené tyto body. Nejprve bychom měli jednat o bodu 282, což je privatizace v OKD, na 11. hodinu jsme pevně zařadili bod 191, je to sněmovní tisk 823, a dále 201, sněmovní tisk 966, a na 12. hodinu jsme pevně zařadili bod 197, Pařížská dohoda. Poté bychom projednávali body z bloku Zprávy, návrhy a další, případně bychom pokračovali body z bloku Smlouvy, první a druhé čtení.

A já otevím další bod

282.

Informace vlády o postupu ve věci nevýhodné privatizace OKD

Projednávání tohoto bodu jsme přerušili dne 10. ledna 2017 a všeobecná rozprava byla přerušena. U stolu zpravodajů by měl zaujmout místo předseda vlády Bohuslav Sobotka, ten se bohužel z dnešního jednání omlouvá, a zpravodaj tohoto bodu poslanec Marek Černoch se dnes omlouvá z důvodu nemoci a zastoupí ho paní poslankyně Hnyková jako zpravodajka.

Budeme tedy pokračovat v přerušené všeobecné rozpravě, do které eviduji několik přihlášek. Jako první je přihlášen pan poslanec Černoch, ale z důvodu nemoci nemůže vystoupit. Jako další je přihlášen pan poslanec Grebeníček, připraví se paní poslankyně Lorencová. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Miroslav Grebeníček: Vážený pane předsedající, dámy a pánové, to, co zde minulý týden k vážným problémům OKD zaznělo, bylo přinejmenším zajímavé. Ano, je to nejen o odpovědnosti těch, kdo zmíněné doly tunelovali, ale také možná, nebo možná především o spoluodpovědnosti těch, kdo rozhodovali, kdo připravili terén k tomu, aby stát a občané přišli o majetek a zákonné nároky a práva. A tak docela rozumím těm z vás, kdo jste vylovili názor, že premiér Sobotka by už neměl v dané kauze figurovat jako svědek, ale spíše by měl sedět na lavici obžalovaných.

Nyní si tedy dovolím koncentrováně postihnout, co mě vedlo k uvedenému postoji.

V roce 2014 některá média informovala o skutečnosti, že státní podíl ve firmě OKD prodala vláda v roce 2004 za 4 miliardy, i když měl více než dvojnásobnou cenu. Dále média uvedla, že přesto, že toto pochybení bylo možné ještě napravit, Ministerstvo financí neudělalo nic a vše přikrylo. Mladá fronta Dnes tehdy zveřejnila, že po mnohem sčasném pátrání dospěla k novým zjištěním, která míří na nynějšího premiéra Bohuslava Sobotku. Jak známo, ten se ke své klíčové odpovědnosti ministra

financí a předsedy Prezidia Fondu národního majetku nehlásí. V rozporu s prokazatelnými a doloženými skutečnostmi dnes tvrdí, že v této tunelové privatizaci bylo vše v pořádku a že směšná privatizační cena byla prý cenou správnou. Ještě i poté, co do vlády bez výběrového řízení předložil a podepsal privatizační smlouvu, která byla fakticky tunelem na státní podíl na majetku OKD, mohl tehdejší ministr financí Bohuslav Sobotka své hrubé selhání napravit. Mohl mnohamiliardovou škodu vznikající na státním majetku odvrátit. On to ale odmítl udělat.

Ze zveřejněných informací je zřejmé, že Evropská komise vnesla na Ministerstvo financí dotaz následujícího znění – cituji: Karbon Invest učinil nabídku ke koupì akcií od minoritních akcionářů, která naznačovala, že tržní hodnota OKD se rovná 22,5 miliardy. Hodnota privatizovaného státního podílu by mohla být 10 miliard korun proti 4,1 miliardy korun, za které byl tento podíl prodán. Otázka Evropské komise pak zněla: Jak zdůvodníte tak velký rozdíl mezi cenami? Ministerstvo financí vedené Bohuslavem Sobotkou však ani po tak jednoznačném podnětu nezačalo privatizaci prověřovat, a dokonce ani do Bruselu neposkytlo potřebné úplné informace. Především to, že stát zapomněl při prodeji dolů ocenit dvě desítky dceřiných společností OKD a další nemovitosti, a že právě z důvodu těchto nedbalostních opomenutí či kriminálních zkreslení skutečného rozsahu majetku OKD byla privatizační cena tak směšně nízká.

Jaký má pro svou tehdejší nečinnost a pro selhání jím vedeného Ministerstva financí dnešní premiér vysvětlení? Lakonické. Stanovisko pro Evropskou komisi jsem na ministerstvu nezpracovával já, nevím o tom, jakým způsobem se to řešilo. To je skandální vyjádření! Máme tedy uvěřit tomu, že privatizační kauza, která byla skutečným skandálem od samého počátku, kdy ji tehdejší ministr financí Sobotka podsunul vládě a podepsal, šla opět zcela mimo něj, když bylo možné alespoň dodatečně, a dokonce s dopomocí Evropské komise ten tunel alespoň částečně napravit a pro stát získat ztracené prostředky minimálně v řádu miliard. Podle stávajícího premiéra Bohuslava Sobotky prý stanovisko odeslané Evropské komisi nepodepsal on, ale jeho náměstek Eduard Janota. A ten už, jak známo, podal svědectví o míře odpovědnosti Bohuslava Sobotky, o tom, zda ministr byl pouze zcela neschopným a neinformovaným člověkem na odpovědném místě, nebo člověkem zcela srozuměným s tím, co se děje, nemůže. Jedno je přesto nepochybné. Klamavé stanovisko k pochybnostem o privatizaci OKD bylo Evropské komisi zasláno s hlavičkou Mgr. Bohuslav Sobotka, první místopředseda vlády.

Ano, současný předseda vlády vždy měl a má v některých mimořádně závažných případech, za které nese osobní funkční i politickou odpovědnost, pozoruhodně špatnou paměť. A vždy, když jde o to, že by jako odpovědný úředník státu a ústavní činitel měl přiznat a nést odpovědnost za svá vlastní rozhodnutí a za zvlášť závažné rozhodování úřadu, který řídil, podle vlastních slov údajně nic nevěděl, nic nekontroloval a vlastně nic neřídil.

Připomenu alespoň jeden z klíčových manévrů, kterými Bohuslav Sobotka napomáhal k tomu, aby mnohamiliardový státní podíl v OKD byl bez výběrového řízení a za cenu víc než směšnou převeden na ty, kdo v konečném důsledku, jak už víme, nemínilí rádně podnikat, ale s nabýtým majetkem spekulovat, prchali do daňových rájů a tunelovali jej naposledy i formou dividend vyplácených na dluh.

Ve svém memorandu nedoporučila jistá vyžádaná expertíza uzavřít smlouvu o prodeji státního podniku OKD se společností Penta ani se společností Karbon Invest z důvodu nebezpečí veřejné podpory. Ano, uvádí to obžaloba v dosud vedeném procesu. Jak tisk informoval, ministr Sobotka toto varování ignoroval a 26. března 2004 přikázal tehdejšímu šéfovi Fondu národního majetku Janu Juchelkovi, aby uzavřel smlouvu o prodeji akcii s Karbon Investem za pouhých 2,25 miliardy korun. Tedy tak, jak to jako ministr financí podsunul a nechal schválit o tři dny dříve vládě. Proti skandálnímu postupu ministra Sobotky a špatnému vládnímu rozhodnutí se tenkrát postavil Úřad pro ochranu hospodářské soutěže, ovšem jen alibisticky, neboť žádal cenu navýšit na pouhých 3,4 miliardy. Tím ovšem nebylo odstraněno riziko, že privatizace bude posouzena jako nedovolená podpora státu vyvoleným privatizátorům. Žaloba v kauze OKD uvádí, že Zdeněk Bakala pověřil společnost Karbon Invest zvýšením kupní ceny za podíl akcií z částky 3,4 miliardy na 4 miliardy. Vláda, kterou byl povinen rádně a odpovědně informovat ministr financí Sobotka, nakonec schválila prodej za 4,1 miliardy.

Před soudem naposledy stanuli znalec Rudolf Doucha, který za společnost VOX Consult vypracoval posudek oceňující státní podíl na 2,8 miliardy korun, a dva bývalí vysocí úředníci Fondu národního majetku, kteří privatizaci připravovali. Tehdejší ministr financí Sobotka, který v odpovědné funkci jako člověk s právním vzděláním předložil vládě vadnou smlouvu, policii řekl: Kdybych věděl, že je posudek címký, vládě bych návrh na prodej OKD nepředložil. Zkusme si ale představit, že by na místě Bohuslava Sobotky byl tehdy někdo odpovědnější, tedy že by za privatizaci a přípravu smlouvy nesl odpovědnost ministr financí, který není zbaven svéprávnosti nebo vybavený jinými diskvalifikačními předpoklady a který plní rádně své funkční povinnosti. Lze si vůbec představit, že by takový ministr připustil, že mnohamiliardový majetek státu bude oceněn na desetinu, či dokonce dvacetinu své skutečné hodnoty? A lze si představit, že by odpovědný ministr obešel povinnost výběrového řízení? A je možné si představit, když vypukne skandál a o věc se zajímá i Evropská komise, že by takový ministr financí nereagoval, ničeho si nevšímal, nic nechtěl dělat a místo plnění svých povinností a rádného řízení a kontroly nechal své úředníky klamat Evropskou komisi a neudělal nic, aby škodu napravil?

Někdejší ministr financí Bohuslav Sobotka prý chtěl za každou cenu podíl státu v OKD prodat, protože se bál vysoké míry nezaměstnanosti v Moravskoslezském kraji, útlumu těžebních činností a sporů mezi akcionáři. Dokonce prý odboráři měli zájem na tom, aby vláda neprodala svůj podíl nikomu jinému než společnosti Karbon Invest. Tak alespoň současný premiér vypovídal na protikorupční policii v říjnu 2011. Vyšetřovatelé se totiž zabývali podezřením, že při privatizaci někdo státu způsobil mnohamiliardovou škodu. A právě Bohuslav Sobotka byl v roce 2004 ministrem financí, který odpovídal za předložení příslušných materiálů vládě.

Dámy a pánové, výsledek privatizace známe. Tunel na doly a byty Ostravsko-karvinských dolů byl pro ty, kdo utekli do daňových rájů, mimořádně výnosný. Desítky miliard odtekly za pouhých deset let a nezůstaly žádné rezervy, ale naopak dokonce miliardové dluhy. A strach o pracovní místa, kterým se oháňel před policií někdejší ministr financí, je dnes zcela reálný. Už deset let náklady podivně privatizace platí desetitisíce nájemníků bytů OKD a celá severní Morava a Slezsko

poklesem koupěschopnosti. Škody po vyrabovaném podniku a odstupné havířům má platit stát.

Nyní se dostávám k tomu, co jsem již naznačil v úvodu. Současnýho premiéra a někdejšího odpovědného ministra financí Bohuslava Sobotku usvědčuje z odborného a lidského selhání, z fatální nedbalosti a neodpovědnosti, pokud ne tedy přímo z úmyslného napomáhání těm, kdo vytunelovali státní podíl OKD a po privatizaci celý podnik a bytový fond, nikdo jiný než Bohuslav Sobotka sám. Tentýž Bohuslav Sobotka, který nyní jako premiér tvrdí, že prodej státního podniku OKD, který připravil a předložil vládě, byl zcela v pořádku a že 4 mld. byly cenou odpovídající, svého času uvedl: Rozhodující okamžik, pokud jde o privatizaci OKD, přichází před dvaceti lety, v roce 1996. Bylo to v době končící první Klausovy vlády a jde o sérii následujících kroků. Státní fond národního majetku požádal v souladu s žádostí vedení OKD ministra Skalického o souhlas se snížením základního kapitálu OKD o 3,5 mld. korun, tedy z původních 27 mld. na přibližně 24 mld. korun. Ministr Skalický se snížením základního kapitálu tehdy před dvaceti lety vyslovil souhlas dne 28. května 1996 – pro zajímavost, bylo to pouhý měsíc před zánikem Ministerstva pro správu národního majetku a jeho privatizaci. Jako důvod pro snížení základního kapitálu bylo uvedeno, že v důsledku pokračujícího útlumu těžby dochází k podstatnému snižování majetku společnosti. V červnu rozhodla valná hromada společnosti OKD, kde stát měl v tu chvíli ještě těsnou většinu, o realizaci tohoto snížení základního kapitálu.

Dámy a páновé, ve výpisu z obchodního rejstříku OKD najdete tento záznam: Rozhodnutím valné hromady společnosti ze dne 7. 6. 1996 bylo rozhodnuto o snížení základního jmění společnosti na částku 24 mld. 300 mil. Nynější premiér Bohuslav Sobotka se tedy, řečeno lidově, zcela odkopává v rozporu se svými alibistickými tvrzeními o tom, že v roce 2004 byly 4 mld. za státní podíl ve firmě OKD a za 45 tisíc bytů OKD cenou odpovídající, přiznává, že ví a moc dobrě věděl, že již v roce 1996 byla společnost OKD oceňována na 24 mld. 300 mil. korun. Víme, že za pouhých deset let po privatizaci se partě kolem Zdeňka Bakaly podařilo vyvést z OKD podle střízlivých odhadů na 60 mld. A to stále je řeč jen o podniku, a nikoliv o desetitisících bytů a o pozemcích a nebytových prostorách, které byly privatizátorům věnovány zdarma a které nyní vynáší každoročně zisk v řádu minimálně 1 mld. korun.

Ano, na severu Čech se fixlovalo a zakázky a dotace vyhrávali vyvolení. V podezření, že mají podíl na trestné činnosti s tím spojené, jsou i místní sociální demokraté, mimo jiné exhejtmanka Vaňková. Premiér Sobotka to komentoval pro média tak, že jde o starou záležitost a že se týká jen regionů, a vyčetl svým místním, že se do toho snad namočili spoluprací s ODS. K tomu mohu říci v souvislosti s kauzou, kterou dnes projednáváme, že rozumím steskům premiéra nad tím, že k tunelování majetku státu a pracovních míst i bytů v případě podniku OKD bylo našlápnuto už za vlády stran ODS a ODA. Někdejší hejtman Tošenovský, pozdější europoslanc za ODS, v souvislosti s prací v orgánu OKD i nemálo vydělal. Koneckonců i lobbista a posléze europoslanc Telička pro parti Zdeňka Bakaly pracoval a v konkrétní funkci za odměnu nezanedbatelnou. Nakonec i premiérův přítel a jeho právní servis poskytovali služby protistraně státu. Cíl prý korunuje dílo, říká latinské přísloví. A privatizací OKD a bytového fondu dovedl k cíli, tedy do

rukou spekulantů kolem Karbon Investu a party Zdeňka Bakaly, právě tehdejší ministr financí a místopředseda sociálně demokratické strany vedené tedy Bohumilem Sobotkou.

A nejen to. Současný premiér opakovaně klamal a klame občany. Nejednal, ač jednat mohl a měl. Vždyť ještě před volbami, které jej vynesly do současného křesla, sliboval, že stát se důrazně zasadí za zájmy poškozených. Výsledek všichni známe. Premiér, který se těžce politicky zkompromitoval a odborně zcela selhal při privatizaci státního podílu v OKD, nehnul ani prstem, aby pochybení špatné privatizační smlouvy a privatizace napravil. Nehrál ani prstem, aby se podvedení nájemníci bytů OKD domohli svých práv a toho, co jim špičky sociální demokracie, politici jako Luboš Zaorálek a Bohuslav Sobotka, kdysi slibovaly a co měl ministr financí Sobotka pohlídat v privatizační smlouvě. Dnes můžeme jen pozorovat, jak si jedna z rozhodujících figur osudné privatizace OKD, někdejší ministr financí, předseda ČSSD a současné vlády, hájí jen svou vlastní kůži. Jak obhajuje neobhajitelné, a tím fakticky napomáhá těm, kdo tunelovali OKD. Jak nám namlouvá, že nic nevěděl a že rozhodoval zcela správně.

Vytunelovaný podíl OKD a byty OKD, které vydělávají pochybným privatizátorem a jejich nástupcům desítky miliard, které odtekly z OKD, a daně, které nebyly zaplaceny v České republice, jsou toho důsledkem. Severní Morava a Slezsko a celá republika těžce doplácí a ještě dlouho bude platit za neschopnost, slepotu, zbábelost a alibismus takových lidí, jako je současný předseda vlády! Zač stojí slova předsedy vlády? Jakou důvěryhodnost, politickou, ale i odbornou způsobilost vlastně má a může mít člověk, který tak ostudně selhává? A ne jednou, ale opakovaně a stále! Jakou důvěru mohou mít občané k předsedovi vlády, který spolu se svou vládou neudělal nic, co by napravilo škody, které za jeho úřadování a rozhodování ve funkci ministra financí vznikly, a který dodnes tváří v tvář katastrofálním důsledkům tvrdí, že vše bylo v pořádku? Ne, takoví lidé by neměli být v exekutivě. A už vůbec ne ve funkci předsedy vlády!

Dámy a páновé, děkuji vám za pozornost. (Potlesk z levé strany sálu.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám také děkuji. Eviduji faktickou poznámku pana poslance Fiedlera. Nejprve faktická poznámká pana poslance. Prosím, máte slovo.

Poslanec Karel Fiedler: Nejdříve krátce zareaguji na předečníka. Tady kolega Grebeníček řekl, že premiér obhajuje neobhajitelné. Já se obávám, že se mu to úspěšně daří, to obhajování. že to není, že obhajuje neobhajitelné, že v tom je poměrně zatím úspěšný mj. i tím, že se prostě toho nezúčastňuje, že se toho tímto zříká. A to je to, proč jsem se hlásil k faktické poznámce, címž jsem chtěl reagovat na úvodní slova vlastně řídícího schůze pana místopředsedy Bartoška.

Kolegyně a kolegové, zvažte, jestli toto projednávání v tomto stavu, kdy není přítomen premiér vlády, jehož se tento bod týká, kdy za vládu je přítomen – pan ministr Herman ví, že to říkám z legrace – je přítomen pouze ministr pro přítomnost,

abychom mohli zasedat, protože už tu není ani ministr průmyslu a obchodu, který tu byl na začátku, jestli takovéto projednávání má smysl. Já si myslím, že nemá.

Dávám procedurální návrh, abychom přerušili jednání tohoto bodu do přítomnosti premiéra a minimálně některých dalších členů vlády, ale hlavně premiéra. Rozhodněte o tom v hlasování, jestli to má nebo, nemá smysl, jestli chcete, nebo nechcete pokračovat. Já si myslím, že to smysl nemá. Čili dávám procedurální návrh na přerušení tohoto bodu do přítomnosti premiéra.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Je to procedurální návrh. (Hlasy z pléna.) Dobře, je zde protinávrh.

Poslanec Martin Lank: Hezké dopoledne, vážené kolegyně, vážení kolegové. Musím dát panu kolegovi za pravdu, protože když se podíváte na ty ostudně prázdné vládní lavice, tak to rozhodně nenasvědčuje tomu, že by tady někdo z vlády měl zájem řešit jeden z největších průšvihů v novodobých dějinách této republiky, protože jinak se o tom mluvit nedá. Kde je pan premiér? Já tomu rozumím, že to nechce slyšet.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já se omlouvám, pane poslanče, ale toto není rozprava. Dejte protinávrh proti k návrhu, který je procedurální.

Poslanec Martin Lank: Omlouvám se, dávám tímto protinávrh na základě dohody s kolegy na přerušení tohoto bodu do příští středy, pardon, do středy 1. 2. ve 14. 30 hodin.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji za upřesnění vašeho procedurálního návrhu. Eviduji žádost na vaše odhlášení, já vás tedy odhlásím a požádám vás o přihlášení do systému. Předpokládám, pane poslanče, že také chcete dát procedurální návrh, nebo upřesnit ten svůj. Prosím.

Poslanec Karel Fiedler: Zjednoduším záležitost sněmovny. Stahuji svůj návrh, podpořme návrh kolegy Lanka.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Dobře. V tom případě máme pouze jeden procedurální návrh a to je, abychom tento bod přerušili do středy do 1. 2. do 14.30 hodin.

Zahajují hlasování a táží se, kdo je pro tento návrh, ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Je to hlasování s pořadovým číslem 192. Přihlášeno je 93 poslankyň a poslanců, pro návrh 29, proti 50. Tento návrh nebyl přijat.

V tom případě budeme pokračovat v rozpravě a s přednostním právem se hlásí pan poslanec Kováčik. Prosím.

Poslanec Pavel Kováčik: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Paní a páновé, dneska mají být odpoledne interpelace poslanců a poslankyň na premiéra a na ministry. Když jsem ráno slyšel seznam těch členů vlády, kteří se omlouvají z odpoledního jednání nebo kteří od 13. hodiny a od oné hodiny zde ze závažných důvodů nemohou sedět, mluvím o členech a členkách vlády, tak si říkám, jak to s tou naší parlamentní demokracií může vypadat a také dopadnout, když ti, kteří mají být ve čtvrtek odpoledne poslanci a poslankyněmi zpovídání a kontrolování ze své činnosti, mají se tady zpovídat, jak ten či onen problém, se kterým poslanci a poslankyně přicházejí od občanů a z regionů, řešit, nebo jak by ho řešili, a oni se místo toho omluví a pracují, ořou na jiném poli než na tom, na kterém teď odpoledne ve čtvrtek mají orat, tak se nedivím těm, kteří říkají, že je potřeba vzít věci pevněji do rukou atp. Nejsem z těch, kteří by takhle chtěli činit, a nebojte se, nebudu si ani brát přestávku na poradu klubu. Ostatně klub KSČM za poslední rok měl dohromady zhruba tři hodiny přestávek, což je velmi málo. A dvě minuty ještě, ano. Na této schůzi jsme měli dvě minuty a dvě hodiny. Je to pravda.

Pak ale dochází k situaci, ke které došlo třeba včera odpoledne, že některý ministr je natolik zaneprázdněn, že do Sněmovny chodit nemůže, a zařazují se mu věci pouze na tu chvíli v průběhu toho půlroku, co má tu šanci tady být, co se uvolí být zde ve Sněmovně, co se uvolí plnit povinnost sedět v Poslanecké sněmovně. A pak, když to náhodou nevyjde, tak šíří, dělí přímo oheň a síru, jací všichni ostatní, zejména ti, co mají jiný názor, jsou zločinci.

Prosím pěkně, já jménem poslaneckého klubu KSČM vyslovuji hlasitou nespokojenosť s tím, jakým způsobem ministři této vlády, včetně předsedy této vlády, s Poslaneckou sněmovnou zacházejí. Osobně si myslím, že téma OKD, které zahrnuje nejen severní Moravu, ale řadu dalších podobně postižených regionů, pana premiéra nezajímá. Je to už poněkolikáté.

Znovu říkám, že pokud nezajímá řádně zařazený bod, řádně přeřazený bod nebo případně návrh usnesení, tak znova říkám, že máme v záloze dostatečné množství podpisů na svolání mimořádné schůze pro tuto záležitost. Nejsem přítelem mimořádných schůzí. Myslím si, že téma je třeba odpracovávat na schůzích řádných, tak jak přicházejí do Poslanecké sněmovny. Znáte mě, opakuji to tady do omrzení, že se mají téma projednávat v pořadí, jak sem přicházejí, pokud náhodou nejde o nějakou kalamitní, katastrofickou či jinak nutnou záležitost, která by se měla předřadit, a byli bychom daleko efektivnější, než to neustále překládat, odkládat nebo nepřítomností znemožňovat řádné projednání.

Jenom tím chci reagovat na to, že potom jsme terčem různých úsměšků, když náhodou nesměle trváme na tom, aby i návrhy opozice se projednávaly v opozičním okénku, které se ostatně začastě, protože se tam zaplevelí ten čas vždycky i nějakým tím vládním návrhem, stává pouhou opoziční skulinou. Proto prosím všechny, abychom zejména v době, která je předvolební, pokud možno se snažili ještě hodně věci odpracovat, a ne pouze vést různé předvolební kampaně.

Podpořili jsme návrh pana kolegy Lanka na přesunutí, nebo na přerušení do příští středy. Já jsem chtěl ještě doplnit, že Poslanecká sněmovna zdvořile žádá pana premiéra, aby na projednávání onoho přerušeného bodu příští středu odpoledne se

skutečně dostavil a setrval tady a odpověděl na ty otázky a pochybnosti a případně i aktivně hlasoval pro návrh usnesení. Nebo proti němu. To vypovídá. Je to čestné, je to slušné a je to, přátelé, promiňte mi, je to demokratické.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Také vám děkuji. S faktickou poznámkou se hlásí pan předseda Sklenák. Prosím.

Poslanec Roman Sklenák: Děkuji za slovo. Kolegyně a kolegové, tak si řekněme, o co jde v tomto bodu. Co je smyslem tohoto bodu? Jmenuje se Informace vlády o postupu nevýhodné privatizace v OKD. Pan premiér na úvod tohoto bodu tyto informace podal. To nebylo dnes, to bylo už dávno. Pak se vedla rozprava a on zde byl přítomen. Pak se ten bod neprojednal, projednával se v jiný den. Pan premiér zde opět seděl. Dnes byl dopředu omloven, má jednání. Ale to přece není smyslem, nejde o to, aby tady pan premiér seděl. Vy ho chcete některé urážet, jako to dělal tady pan kolega Grebeníček, z jeho úst to bylo skutečně velmi zajímavé poslouchat. Tak řekněte, jak dlouho ještě chcete mluvit k tomuto bodu, domluvme se nějak. Ale původně ten bod, a proto také byl schválen ve Sněmovně, byl podáván tak, že si Sněmovna chce vyslechnout informaci a přijmout nějaké usnesení. Projednáváme to napotřetí, příští středu jsme měli dělat první čtení, návrhy poslanecké. Pokud bude OKD, tak zas budeme několik hodin tady poslouchat tyhle výlevy a zase se nikam nedobereme.

Tak si řekněme, jestli chceme vést tu diskusi a chceme přijmout usnesení, anebo jenom chceme urážet premiéra. (Potlesk některých poslanců ČSSD.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Eviduji faktickou poznámku pana poslance Grebeníčka. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Miroslav Grebeníček: Na rozdíl od premiéra, který se vyznačuje úhořovitou politikou, kolega Sklenák jedná přímočaře. Já nemám pocit, že bych urážel pana premiéra nebo že bych si vymýšlel body, kdy bych mohl být vůči němu příkrý. Ale my jsme v té informaci, kterou tady podal, zjistili závažné nedostatky, hrubé chyby. On totiž tvrdil, že prodal státní podíl v OKD za 4 miliardy a že to je velice lukrativní. Jenomže my se dozvídáme, že skutečnost je, že to mělo hodnotu 24 miliard plus 300 milionů. A jestli na to upozorníme, že v této zprávě vlády jsou hrubé chyby, tak by to měl ministr nebo premiér tady vysvětlit. Ale vy nehodláte vysvětlit! Vy chcete uklidit závažné body vždycky mimo dosah, ať se vykecají, ať si tam tlachají, jak chtějí, my jedeme dál! Ale s vámi jede do toho příkopu i celá republika, to je vážná věc! A vy si to pořád nechcete přiznat. Všechno. (Potlesk z lavic KSČM.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Eviduji dvě přihlášky s přednostním právem. Nejprve pan poslanec Schwarz, po něm pan místopředseda Filip. Prosím.

Poslanec Bronislav Schwarz: Dobré dopoledne, pane místopředsedo, kolegyně, kolegové. Chci tady na mikrofon říct názor našeho klubu, za klub ANO. My bychom chtěli pokračovat v debatě, a to z toho důvodu, že máme u nás kolegy, kterých se přímo OKD dotýká, dotklo a vědí, o čem mluví. A máme připraveno usnesení, které tady chceme předložit tak, aby Sněmovna demokraticky o něm hlasovala. A to usnesení je konkrétní a zahrnuje konkrétní věci. Takže to je vyjádření za klub ANO. Chceme pokračovat, dokončit a nechceme nikoho urážet, jak tady padalo. Chceme předložit jenom prostě usnesení a bod ukončit. To je všechno.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám. Nyní pan místopředseda Filip. Prosím.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji, pane místopředsedo. Vážené paní a pánové, dovolte mi vyslovit zásadní nesouhlas s tím, co říkal pan kolega Sklenák. Tak dobře, tak o České republice bude platit, že všetci kradnú a někteří čerpají. A když se zabýváme docela zásadním problémem české privatizace 90. let, tak vám to připadá jako nevhodná debata? Odkládáme ji od června minulého roku! Tak slušné chování vůči vládní koalici si snad ani nezasloužíte, jako má klub KSČM. Fakt ne! Fakt ne.

Podívejte se, my jsme tady navrhovali prodloužení, resp. lhůty pro nepromlčitelnost zločinů, které se staly v privatizaci v 90. letech. Nejhorší zločiny privatizace nastávaly v letech 1993 až 1997. Ty nejhorší! Takže nám zbývá vlastně poslední rok, kdy se ta 20letá lhůta naplní. Neměli jste vůli pro to hlasovat! Nechtěli jste to udělat! A přitom to, když jste bojovali o hlasy voličů v roce 2013, snad měl úplně každý ve svém volebním programu. Tak bud' se tady o tom budeme bavit a bude tady přítomen předseda vlády – a nezlobte se na mě, on chtěl důvěru této Sněmovny. A vy si myslíte, že si ji má podržet? Možná si ji podrží před 101 nebo 111 poslanci této Sněmovny, ale neudrží si důvěru občanů. A to ani ti, kteří mu tu důvěru ve vládní koalici budou dávat! Dobře, je to vaše vůle, ale jednou to budou hodnotit – nejpozději v říjnu letošního roku – voliči, jak jste se k tomu zachovali.

Vy opravdu chcete nechat propadnout ty nakradené miliardy těm, kteří je ukradli státu? Vy si myslíte, že to je nějaká koruna nebo rohlík na krámě? Jste přesvědčeni, že to nemá být objasněno? Ano, možná se to panu předsedovi vlády špatně poslouchá. Možná se to poslouchá některým zprava ještě hůř, protože u toho v roce 1996 až 1998 byli. Vy si neuvědomujete, co to byly Klausovy balíčky? Co se odehrálo, když nastoupila vláda pana Tošovského? Těch deset miliard, které propadly najednou v bankách? A ono je vám to opravdu všem jedno?

Neuvědomuji si, že by to byl nějaký problém, který bychom mohli zamést pod koberec. Já si to nepřeju. A jestli tedy někdo říká, že nechce, aby se kradlo, tak at' se podle toho chová! (Potlesk z lavic KSČM a ANO.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Budeme tedy pokračovat v rozpravě, tak jak jsou poslankyně a poslanci řádně přihlášeni. Nyní tedy vystoupí paní poslankyně Lorencová, připraví se pan poslanec Fiedler. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Jana Lorencová: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážené kolegyně, vážení kolegové, kauzou OKD, která se mne samozřejmě bezprostředně dotýká, se zabývám dlouhá léta. Už si ani netroufám odhadnout kolik let. Protože jsem se dostala ke slovu dnes, vlastně až poté, co zásadní argumenty už řekli moji předečenici, tak si jenom dovolím připomenout ještě pár dalších. Ale připomínám zároveň, že toto všechno, co jsme slyšeli jak od mého kolegy Josefa Hájka, který má perfektní přehled a perfektně připravenou řeč, tak od kolegy zleva, od kolegy Grebenička, to jsou věci, které v podstatě byly zveřejněny už někdy před 12 lety. Některé z nich sice zveřejněny měly být, ale nebyly.

Když jsem natočila reportáž na téma privatizace bytů OKD, kterou jsem několikrát podle pokynů vedení té skupiny reportérů přepracovávala, protože se jím neustále zdála ne úplně v pořádku, pořád tam byly nějaké obavy, abych se někoho nedotkla, abych snad někoho neurazila, tak jsem ji několikrát přepracovala. Nakonec z mých původních několika hodin, kdy se objevilo už ono dnes už známé a i mediálně prezentované tvrzení, že tehdejší hejtman Severomoravského kraje bral neomaleně tři miliony za svoji účast v dozorčí radě, že bohužel i, kolegové, i odbory tam měly svého zástupce, který místo aby hájil zájmy zaměstnanců OKD, tak si tam přihříval svoji polívkičku, pravda, už jenom za jeden milion nebo plus minus jeden milion. Rozhodně podstatná část těch informací už byla k dispozici.

Já jenom nechápu, jak je možné, že celá ta léta přece všichni věděli, co se stalo za zločin. Všichni věděli, co se tady kolem OKD, kolem privatizace OKD, kolem toho, čím si procházejí i ti obyvatelé bytů na severní Moravě, kdy nevěděl, jak vlastně dopadnou, jestli zítra budou mít ještě střechu nad hlavou, protože neutáhnou finančně neustále se zvyšující nájemné ze strany firem pana Bakaly, prostě celá ta záležitost je 25 let na stole, když to zjednodušíme.

Chci jenom připomenout, kdo nám to sem přišel privatizovat. Pan Bakala. Kdo je pan Bakala? Pan Bakala – nevyučený, nebo nedoučený krejčí z Opavy, který emigroval, tam si dodělal nějakou školu v Kanadě a vrátil se nám sem radit, byl poradcem tedy u tehdejšího prezidenta Václava Havla spolu s několika samozřejmě dalšími poradci, ale přijel radit, jak máme tu privatizaci uchopit, jak to máme všechno tady privatizovat. Dělal překladatele, tlumočníka těm, kteří přijeli z té tehdy obdivované ciziny, ze Západu nám říkat, jak privatizace má proběhnout. On dělal tlumočníka například při pokusech o privatizaci Litvínova. Nebyl to nikdo, kdo by přijel a měl – on byl tak trochu podobný Viktoru Koženému, ale nebyl to nikdo, kdo by přijel a měl u sebe balík peněz, se kterými by mohl jít a něco kupit. Něco tak velkého, jak byly doly OKD, už vůbec ne.

Prostě dopadlo to tak, jak to dopadlo. Uplynulo mezičím několik let a pan Bakala se stal vlastníkem nejenom dolu OKD, ale stal se i vlastníkem jakéhosi bonusu, který mu tam tehdejší vlády velkoryse přihodily. Když už ses tak obětoval a privatizoval jsi OKD, tak tady máš ještě navíc. Přesně ty firmy, které tady před chvílí – ne před chvílí, ale před několika dny uváděl kolega Hájek. A jako součást toho byly i byty OKD.

Já jsem vždycky velmi skromná, pokud jde o nárok na čas u tohoto mikrofonu. Dnes si to trochu vynahradím, takže se omlouvám všem. Chci se věnovat teď, alespoň

chvíli, právě privatizaci, uvozovkách privatizaci, bytů OKD. Já to dodnes nepovažuji za majetek těch, kteří to privatizovali takzvaně, protože to bylo privatizováno v rozporu s normálně uvažujícím mozkem. To prostě nebyla privatizace, to byla krádež za bílého dne, bezostyšná, naprosto drzá krádež za bílého dne. Když jsem točila s členem tehdejší ještě federální vlády Tomášem Ježkem, tak mi vysvětloval, že za federace přijali usnesení, aby zabránili tomu, čeho se obávali, to znamená, aby ty byty nakonec nezískal nějaký spekulant, aby nějakou formou nebyly ti, kteří v nich žijí, o ty byty, o střechu nad hlavou připraveni. Nikdy OKD v jakékoliv podobě toto nařízení nepřijalo za své. Prostě se všichni tvářili, jako by to bylo v pořádku, jako by způsob, jakým došlo k privatizaci bytů, byl v pořádku. On v pořádku opravdu nebyl. Já bych vám přála z celého srdce, abyste byli se mnou přítomni natáčení, při kterém vám vypráví vdova po krátce předtím zesnulém havíři, s nímž žila v bytě OKD dlouhá léta, třeba dvacet třicet let, ten člověk zemře a za OKD tam přiběhne okamžitě někdo s novou smlouvou a těmto vdovám, kterým ještě neuschly slzy na tváři po ztrátě blízkého člověka, podstrčí smlouvu na dobu určitou, to znamená na jeden rok od data podepsání. Od žen, které to prožily, mám od nich dopisy, mám je natočené. Pokud by někoho z vás zajímaly podrobnosti, tak jsem ochotna vám poskytnout i doslovné přepisy. Do bytů, kde bydlí skutečně ti, kteří tam dlouhá léta žijí a pracovali v havírně, jejich manželky, není investováno téměř nic. Zato je investováno do takzvaných rezidenčních čtvrtí. Jsou tam vystavěné reprezentační byty, ale nedělá se žádný rozdíl ve výši nájemného. Máš třípokojový byt, platíš z něj. Je jedno, v jakém stavu se ten byt nachází.

Ještě bych chtěla říct, někdy před čtyřmi pěti lety nám velmi zbohatla jedna obec v jižních Čechách, možná jste to zaznamenali, obec Modrava. Přímo zázračně tam najednou – to je obec, která má asi 70 obyvatel, možná 50 čísel, víc jich tam asi není, ale najednou se objevily obrovské příjmy. Ta obec začala stavět lukrativní domy, bazény, chce tam investovat do nějakých zvláštních vybavení. Odkud se ty peníze vzaly? Je to, aby asi Ostrava nebo severní Morava nedostala opravdu ani korunu z OKD, tak jsou to daně, které když obchodovalo NWR na burze, tak jsou to daně, které pan Bakala měl odvést na severní Moravu, přinejmenším na severní Moravu, aby alespoň zčásti se k těm penězům dostali ti, kterým skutečně patřily. Neodvedl. Jsou investovány v Modravě. Nikdo neví, není vlastně už cesta, jak je vrátit zpátky.

Chci ještě říct, že kdyby někdo pochyboval o tom, že k privatizaci bytů OKD, pozemků, firem, o kterých tady kolega Hájek hovořil, o kterých hovořil i kolega Grebeníček, kdyby někdo pochyboval, mám tady kopii části privatizačního projektu OKD. (Ukazuje.) To je jedna věc. Druhá věc. Kdybych chtěla přinést všechnu dokumentaci, kterou jsem shromáždila za ta léta, tak bych ji neunesla. Minimálně dvanáct patnáct kilo toho je. Je toho neuvěřitelně moc a já se jenom divím tomu, že tato Sněmovna neměla dost odvahy se s tímto problémem, což je obrovský problém podle mě, poprat už dávno.

Prostě měli jsme tady velkolepé, velkorysé, štědré vladaře na začátku devadesátých let a posléze rovněž v těch letech dalších, kteří se pasovali do role štědrých dárců a rozdávali plnými hrstmi něco, co jim ani zdaleka nepatřilo. Stát má jedinou povinnost. Povinnost starat se o každého občana. Dokud tady budou občané, kteří budou mít oprávněný pocit, že jejich práva jsou pošlapávána, že stát s tím, aby

oni dosáhli na svá práva, nic není schopen udělat a nechce nic udělat, do té doby to bude velmi špatný stát, velmi špatné vedení státu.

Já se omlouvám, že jsem vám zabrala poněkud více času, než je mým zvykem. Zdaleka jsem nečekla všechno, co jsem chtěla říct. Je toho ještě hodně. A já se bohužel obávám, že to není naposled, kdy u tohoto pultíku s tímto problémem jsem. A prosím všechny, podpořte návrh kolegy Hájka na usnesení Sněmovny. Velmi vás o to prosím. Argumentaci má opravdu perfektní. A já věřím, že se konečně s něčím aspoň pohně. (Potlesk v sále.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní poslankyni Janě Lorencové. Nyní budeme pokračovat faktickou poznámkou pana poslance Plzáka a potom dále řádně přihlášenými poslanci. Prosím, pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Pavel Plzák: Děkuji, pane předsedající. Já bych doplnil svoji milou kolegyni. On se tady pan Bakala nevynořil úplně jen tak z ničeho nic. Já jsem, už je to delší čas, poslouchal rozhovor s bývalým ministrem, myslím hospodářství, panem Grérem a ten říkal takovou pikantérii, že když se měla privatizovat Škodovka, jako automobilka, tak si vyžádali pomoc některých poradenských firem ze zahraničí. A oni jim poslali pana Bakalu. Ale on pan Grégr ho odmítl jako nezkušeného, a že od něj nic nečeká. Naštěstí. Pak říkal, že jak je vidět, tak tak nezkušený debil, a schopný byl všeho.

Pak bych jenom upřesnil, že zkušenosti s panem Bakalou byly ještě před OKD. Vždyť tady byla privatizace Becherovky. Všichni víme, jak skončila privatizace Becherovky, jakým tunelem to bylo.

A nakonec ještě k panu poslanci Sklenákovi, kolegovi. No, my bychom tady chtěli, aby nám pan předseda vlády také řekl, jak vlastně tedy hodlá vláda dále postupovat. To jsme se tady nedověděli. Jestli se s tím ještě něco dá dělat. Jestli budou nějaké kroky. My jsme se dověděli informace o stavu, jak to bylo. Ale nedověděli jsme se nic, jak to bude. A to je to, co nás zajímá. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Pavlu Plzákovi za dodržení času k faktické poznámce. S přednostním právem zastupující předseda klubu Úsvit. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Martin Lank: Ještě jednou hezké dopoledne. Víte, nezlobte se na mě, ale já se k tomu musím vrátit. Nám se tady rozmáhá takový nešvar, že zkrátka ministři této vlády mají vždycky něco důležitějšího, včetně pana premiéra. Tak já nevím, jestli jsou ty schůzky natolik důležité, anebo jestli zkrátka se bude pan premiér, předseda vlády ČR, přizpůsobovat ostatním, kdy mají čas na nějakou schůzku. Já si to prostě nemyslím.

Já bych byl opravdu rád, kdyby tady pan premiér byl. Já uznávám argument kolegy Sklenáka, že pan premiér přece už tady byl a přece všechno řekl. No, já vám gratuluji k tomu, že máte tak jasnozřivého předsedu, který dokázal odpovědět i na otázky, které ještě nepadly. Ale tady padají legitimní dotazy, včetně těch od mých

předrečníků, třeba co bude dál. Já bych to opravdu rád slyšel. A byl bych rád, kdyby tady u toho pan premiér byl. Ale já i rozumím tomu, že to prostě asi nechce slyšet. Ale tím, že jak malý kluk si bude zacpávat uší a tvářit se, že se to nestalo... No, stalo se to. Stalo se to. A je potřeba s tím něco udělat. A už se to táhne poměrně dlouhou dobu. Já bych v tuto chvíli rád připomněl, že my máme zkrátka posbírané podpisy na mimořádnou schůzi. A možná byla chyba, že jsme ji nesvolali, protože jsme to mohli vyřešit.

Nezlobte se na mě, ano, já to také chci odhlasovat. Také to chci nějakým způsobem dokončit. Ale máme před sebou dvacet pět minut na čtyři řádně přihlášené. A takový optimista, abych si myslel, že tady dneska to usnesení přijmeme, to opravdu nejsem.

Pokusím se už to déle nezdržovat, ale já bych byl opravdu rád, kdyby tady ten pan premiér k tomuto byl, dotazy odpověděl, anebo si aspoň poslechl, co mu k tomu chceme říct. Protože jestli na to pan premiér zapomněl, já mu to připomenu. Vláda ČR se zodpovídá Poslanecké sněmovny. To není tak, že tady budou, když si na nás udělají čas. Já jsem rád, že pan premiér si k tomu řekl, co říci chtěl, ale také by bylo fajn, kdyby odpověděl na to, co chceme my. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Ještě předtím, než udělím slovo k faktické poznámce paní poslankyně Jany Lorencové, přečtu omluvy, které došly předsedovi Poslanecké sněmovny. A to je omluva od 14 hodin do konce jednacího dne od Miroslavy Němcové, mezi 14.30 a 15.30 z pracovních důvodů pan poslanec Procházka a celý jednací den pan poslanec Jiří Mihola.

Nyní faktická poznámka paní poslankyně Jany Lorencové. Prosím, paní poslankyně, máte slovo k faktické poznámce.

Poslankyně Jana Lorencová: Děkuji, pane předsedající. Já bych jenom velmi stručně chtěla doplnit to, co jsem nedokončila prve, myšlenku, která se týká reportáže natočené pro Českou televizi. To bylo někdy tuším v roce 2006, kdy jsem opravdu několikrát přepracovávala scénář. Nakonec to skončilo v té podobě, že jsem scénář zveřejnila na stránkách – Byty OKD. To jsou ti občané, kteří v těch bytech bydlí a mají své stránky. Takže na jejich stránkách jsem nakonec... aby se vůbec ty informace dostaly ven, tak jsem je tam nakonec zveřejnila.

Já si dodnes myslím, a protože Česká televize vytrhala z mého materiálu některé pasáže a paradoxně je použila do účelově sestříhané reportáže ve prospěch Zdeňka Bakaly, nikoliv tak jak byl původní záměr objektivní reportáže, pod záminkou tedy objektivity, vytrhané účelově. Dokonce jsem tam já někde v obraze, jak to natáčím. A reportáž vyzněla vlastně ve prospěch celého toho obrovského podvodu z mého pohledu. Takže jenom tolik chci říct.

Ještě snad poznámka, že mi to vracel kolega, který v životě nikdy nic nenatočil.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní poslankyni Lorencové. Nyní řádně přihlášený pan poslanec Karel Fiedler. Připraví se pan kolega Kudela. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Karel Fiedler: Děkuji za slovo, pane předsedající. A já vám hned odpovím na to, co vy jste říkal ve svém vystoupení, které jste měl tady u mikrofonu. No, opravdu nechtějí. Opravdu to nechtějí. Chtějí, aby ten majetek, prostě už to bylo za čarou, už to bylo nevratné. O to tady jde těm, kteří někdy, nebo i teď, dnes hlasovali proti.

Pan premiér tady není a je mu to asi nepříjemné, po tom, jak proběhla ta privatizace OKD, u které byl osobně přítomen. Tak to chápou. A já si myslím, že asi není správné, abychom chtěli tyto informace po tom dotyčném, který přece sám sebe nebude obnažovat a prostě rozkrývat to, jak to tenkrát podivně bylo. A proto si myslím, že je správné... já ho mám k dispozici, návrh usnesení kolegy Hájka, kde je to směrováno ne na ministra, ale na Ministerstvo financí, na současného vicepremiéra, který jako strážce státní kasy, věřím, že bude mít větší zájem, aby eventuálně byla možnost nějaký majetek, nějaké finanční prostředky získat zpátky do toho rozpočtu. Tady si myslím, tak jak to má kolega Hájek namyšleno, to usnesení, že to je adresováno správnějším směrem.

Tady bylo řečeno kolegou Sklenákem, že pan premiér už tady k tomu se vyjádřil a řekl svoje. Myslím, že to bylo 30. června loňského roku. Říkám to správně, to datum? A tam zaznělo, že bylo vysvětlení z úst pana ministra, že když stát prostřednictvím obcí ztratil ten kontrolní balík akcií a přestal ovládat OKD a měl tu menšinu, že už nemělo smysl ty akcie držet, a proto byl prodán i ten zbytek. No, já si kladu otázku, na kterou tedy dneska samozřejmě, když tu pan premiér není, odpověď nedostanu: Proč? Přece i kdyby stát měl tu menší polovinu, tak aspoň část toho, co si všechno vyplatili akcionáři, by skončila na útech státu.

Shodou okolností jsem si na to znova vzpomněl tento týden, když jsem zaregistroval, že tento týden vláda projednávala podíly státu ve firmách, kde má podíl menší než 10 %, a bylo řečeno, že pokud podíl státu klesne pod 10 %, má opravdu velmi omezené možnosti nějak zasahovat do chodu těch firem, a že tedy podíly budou odprodány. Deset procent. Vláda řekla, že 10 % je limitní hranice, ale tam to přece tenkrát u OKD kleslo po 50 %.

Nevím přesně, musel bych se dívat do historie, do nějakých záznamů, kolik peněz za kolik dividend bylo vyplaceno. Kdyby stát měl svůj menšinový, ale téměř poloviční podíl dodnes, tak jsme z toho řadu výnosů a zisků i z toho podivného kšeftování s těmi byty, mohli mít dodnes. A to se nestalo.

Je evidentní, že na tyto nepříjemné otázky pan premiér odpovídá nechce. Já se – už to tady zaznělo, připomenu to ještě jednou – připojím k tomu, abychom podpořili usnesení, které navrhuje kolega Hájek, protože si myslím, že chtít nějaké kroky po panu premiérovi je marné, je to zbytečné, že ze strany Ministerstva financí možná bude větší vůle. Ostatně, byli jsme tu při minulých interpelacích svědky toho, že pan premiér odmítl na otázku odpovědět zcela.

Děkuji za slovo.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Karlu Fiedlerovi. Budeme pokračovat ještě faktickými poznámkami, a to pana poslance Jiřího Štětiny a poté kolegy Hájka. Prosím, pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Jiří Štětina: Dobrý den. Děkuji za slovo, vážený pane místopředsedo. Dámy a páновé, já jsem měl připravený poměrně dlouhý projev – no, dlouhý projev, na mě ne –, ale samozřejmě vím, že v 11 hodin končím, takže jsem si dovolil mít technickou poznámku, která má souvislost s vyšetřovací komisí k Opencard, která jako jediná vyšetřila, pojmenovala a podala návrh na obžalobu. A já mám ted' návrh, že bychom měli, nebo mohli zřídit vyšetřovací komisi na OKD, ve které by byli členové stejného ražení, kteří byli v komisi k Opencard.

Jinak samozřejmě až bude čas, tak se ke svému projevu vrátím. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Jiřímu Štětinovi. Nyní pan poslanec Josef Hájek. Prosím sněmovnu o klid! Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Josef Hájek: Děkuji. Vážený pane místopředsedo, kolegyně, kolegové, vidíte, že mám na sobě hornickou uniformu. Je to určité gesto, je to gesto solidarity a naděje pro horníky, aby věděli, že tady v této Sněmovně mají svůj hlas a mají své zastoupení. O tom, že solidarita v hornictví funguje, svědčí i následující prohlášení Sdružení hornických odborů, které si tady dovolím odcitovat:

Sdružení hornických odborů plně podporuje každou iniciativu směřující ke stabilitě OKD a nápravě chyb z minulosti.

Sdružení hornických odborů plně podporuje návrh na usnesení poslance Josefa Hájka ohledně dalšího postupu ve věci aktuální situace ve společnosti OKD a stavu bývalého bytového fondu OKD.

Sdružení hornických odborů se oprávněně domnívá, že privatizace OKD byla zločinem na hornících a nájemnících hornických bytů, za kterou nesou odpovědnost předchozí vlády od doby působení ministra Dlouhého. Pan Bakala získal díky těmto vládám na úkor státu společnost OKD, která v této době vlastnila obrovský majetek. Po 12 letech vládnutí pana Bakaly zůstaly v OKD dluhy ve výši 17 mld. korun. S tím se nechceme a nemůžeme smířit.

Z tohoto důvodu se přidáváme k požadavkům formulovaným v návrhu poslance Hájka k bodu nazvanému Informace vlády ve věci nevýhodné privatizace OKD. Tento návrh usnesení by měl uložit vládě České republiky významné povinnosti týkající se možné nápravy, resp. zmírnění negativních důsledků prodeje firmy OKD.

Za prvé jde především o požadavek, aby vláda analyzovala možnosti zajistění majetku OKD pro případ, že probíhající soud rozhodne, že majetek získaný privatizací byl výnosem z trestné činnosti.

Za druhé požadujeme, aby vláda České republiky posoudila možnost podání rozhodčí žaloby, která by v případě prokázání porušení privatizační smlouvy umožnila realizovat prodej bytů z bývalého fondu OKD nájemníkům.

Jmérem tisíců horníků a desetitisíců nájemníků bytů OKD apelujeme na vládu, aby využila všech svých kompetencí k tomu, aby napravila pochybení předchozích vlád.

(Předsedající upozorňuje na čas.)

Děkuji za pochopení, pane předsedající. Podepsáno šest zástupců Sdružení hornických odborů.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Jsem tolerance sama, vím, že to byl celý text. Nyní ještě faktická poznámka pana poslance Plzáka. Kolega Kudela je připraven. Prosím, pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Pavel Plzák: Děkuji. Velmi krátce. Já vás možná trochu pobavím, ale tady se mluví o člověku, který napáchal takovéto věci na severní Moravě a poškodil spoustu lidí, jako o panu. Já bych chtěl upozornit, že Bakala byl soudem uznaný gauner, že jeho konání neslo znaky gaunerismu. Soudil se s dnešním panem ministrem Zaorálkem. Já bych navrhoval, abychom o Bakalovi mluvili jako o gaunerovi. Vůbec se nám nemůže nic stát a myslím si, že i v našem usnesení by něco takového mohlo padnout. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu kolegovi Plzákovi za dodržení času k faktické poznámce. Můžeme pokračovat vystoupením pana poslance Petra Kudely. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Petr Kudela: Dobrý den. Vážený pane předsedající, vážený pane ministře, dámy a páновé, pozorně jsem poslouchal úvodní proslov pana předsedy vlády ohledně privatizace OKD, pozorně jsem poslouchal i své předrečníky. Pocházím z Ostravy a upřímně jsem se těšil z toho, že došlo k privatizaci OKD, a to z toho důvodu, že OKD byl v Ostravě vždy stát ve státě, který si dělal, téměř co chtěl. Byla to skutečně velká firma, zaměstnávající možná 60 tisíc zaměstnanců v celém severomoravském regionu, která vlastnila několik desítek tisíc bytů.

Privatizace OKD ve své době byla rozdělena na privatizaci ve prospěch managementu, z toho jsem se radoval, že jsou to odborníci, budou to vlastnit ve prospěch obcí, a část zůstala státu. Domnívám se, že kámen úrazu byly právě obce, kdy v těch devadesátých letech nebyly peníze, obce byly chudé, cesty rozbité, chodníky nebyly, o kanalizaci se nedalo hovořit, plynofikace nebyla atd. Takže co udělaly obce s vidinou jakýchkoli peněz pro rozvoj svých obcí? Prodaly akcie OKD a stát přišel o většinu.

Dnešní premiér Sobotka podle mne už jen hasil problém. Ten už neměl jinou možnost – 46 %.

Věřím, že praktiky pana Koláčka a pana Otavy by mohly dospět k tomu, že by stát z toho vyvázl úplně – s prominutím – s holým zadkem. Pan Koláček a pan Otava, ve své době členové krajského výboru KSČ. Bavíme se o tom, že to byli dejme tomu zloději atd. Samozřejmě, jestli někdo má informace, že jsou to zloději, ať na ně podá trestní oznámení, ať jsou za to trestáni. Já jsem naprostě pro. A takových prominentů KSČ, kteří se dostali k majetku, bylo daleko, daleko více.

Je mi to líto, mrzí mě, že privatizace takto dopadla. Já jsem na to těšil. Hornictví má na Ostravsku dlouhodobou tradici. Zavíráme šachty, které mají ještě zásoby uhlí. Z národního hospodářského hlediska je to obrovská ztráta. Nicméně život jde dále.

Severomoravský region se potýkal ve své době s opravdu vysokou nezaměstnaností. Dnes se bavíme o tom, že nám chybí pracovní síla. Havíři jsou šikovní, ti co vezmu do ruky, všechno zvládnou, akorát je třeba jim pomoci a pomoci je potřeba tomuto regionu a havířům i v dnešní době, kdy dojde, bohužel, dojde k postupnému útlumu. Ale to už se tomu někteří budou jenom z dálky smát. Mrzí mě to, ale pokud je skutečně šance je za to potrestat, tak ať na ně ruka spravedlnosti dopadne. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Petru Kudelovi. Nyní pan poslanec Jiří Štětina rádně přihlášený do rozpravy. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jiří Štětina: Děkuji ještě jednou, pane místopředsedo. Je vidět, že se na mě dostalo, budu se snažit svůj projev velmi zkrátit. Nebudu se věnovat kauze OKD, protože vše, co tady bylo řečeno, je naprostá pravda a bylo by to opakování. Ale já připomenu některé zásadní věci, protože já totiž toto považuji za systém, za korupční systém, který nebyl jenom v té době, kdy došlo k privatizaci OKD, ale který tady byl vybudován po tzv. revoluci, kdy strany, které byly v té době u moci, jsou za to zodpovědné. Nemůžeme říkat, že to bylo náhodou.

Měl jsem v minulém volebním období připravené tři interpelace, které jsem řekl, na ministra spravedlnosti, ministra vnitra a tenkrát místopředsedkyni vlády, která měla v resortu boj proti korupci. Nikdo z nich mně neodpověděl. A já vám řeknu, na co jsem se ptal. Jednak jsem ve své písemné interpelaci, a tenkrát i slovní interpelaci, měl vyjmenované kauzy. Budu jenom namátkou z toho vybírat. Jednalo se o kauzy státní hmotné rezervy, o privatizaci OKD, majetkové poměry rodiny Martina Dvořáka, megalomanský plán areálu nemocnice ve Střešovicích, vazby Martina Romana na Škodu Plzeň. Dále se jednalo např. o korupci při privatizaci plzeňské škodovky. O prodej akcii Český olej společnosti Setuza. Dálnice D47, stíhání manažerů ČEZ, Diag Human atd., atd., kauz tady byla celá řada.

Ptal jsem se těchto funkcionářů, aby mně sdělili, jakým způsobem byly tyto kauzy řešeny, a položil jsem čtyři otázky. Kdo a jak kauzu šetřil, kdo a jak kauzu prolongoval, až zákonné doba na vyšetřování byla překročena, protože protagonisté všech těchto kauz si již nepamatovali, důkazy se ztratily, smlouvy se nenašly. A hlavně, kdo kauzy zastavil. Samozřejmě, dodneška mně nikdo neodpověděl.

Čili z toho důvodu, protože jsem měl obavy, že to nestihnu časově, takže znova a znova opakuji návrh na zřízení vyšetřovací komise ke kauze OKD, i s vědomím toho, že už moc času nemáme. Ale kdyby tato komise zahájila svoji činnost co nejdříve, rozhodně si myslím, že by sebou mrskla a že bychom to mohli do konce volebního období skončit. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Jiřímu Štětinovi. A máme před sebou vystoupení paní poslankyně Hany Aulické, která je zatím poslední přihlášená do všeobecné rozpravy. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Hana Aulická Jírovcová: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážené kolegyně, vážení kolegové, pan premiér v předchozím bodu hovořil, omluvil se z jednání v Poslanecké sněmovně, jelikož zasedá komise k otázce jaderné problematiky v ČR. Musím říci, že je to od pana premiéra velice zodpovědné, zabývat se touto problematikou, ale zároveň zde máme pevně zařazený bod, který také značně hýbe Českou republikou, a dopad bude mít pro občany této země také značný. Proto mě samozřejmě okamžitě napadá, zda pan premiér např. nevyužil zasedání této komise, aby se nemusel zúčastnit projednávání tohoto bodu.

Dnes zde hovoříme o situaci OKD. Nalijme si však čistého vína. I pan předseda odborových svazů pan Středula na společném jednání upozornil pana premiéra na odstavec v privatizační smlouvě uzavřené mezi ČR a OKD, kde se hovoří, že společnost bude vytvářet při své těžbě černého uhlí fond, kam budou posílat finance, které budou výhradně použity na útlum těžby uhlí a finanční a sociální pomoc vypořádání propuštěných zaměstnanců. Při otázce pana předsedy na vládu, kde jsou tyto finance, nedokázali zástupci vlády samozřejmě odpovědět. A já se ptám pana premiéra, kdo z vlády nebo zástupců prováděl kontrolu nad udržováním a dodržováním uzavřených smluvních podmínek, které byly dlouhodobě utajovány. Pokud by se stát choval odpovědně a jeho snaha byla kontrola svých požadavků, nemusel by dnes vynakládat další miliardy na sociální program pro propuštěné horníky z OKD. Alespoň ne v tak velké finanční míře.

Chtěla bych touto cestou poděkovat kolegovi Hájkovi, který není z mého regionu, ale máme mnohé společné. A tak jak zde bojuje on za své lidi, snažila jsem se o to i já při rozhodování vlády o prolomení limitů na Dole ČSA v Ústeckém kraji. Bohužel vláda rozhodla, jak rozhodla. Napomohla tak však začátku destabilizace teplárenského průmyslu v České republice a ohrožení podnikání dalších několika desítek průmyslových společností, které jsou na uhlí z Dolu ČSA závislé. Ale vláda určitě vše vyřeší, má na to přece odborníky.

Ale vrat'me se opět k problematice OKD. Dnes zde tak trochu zastupuji i svého kolegu Lea Luzara, který vám na minulém projednávání přednesl návrh usnesení, a jak již zmínil minule, jelikož chápeme, že i vy, kolegyně a kolegové, toho máte mnoho na práci i z jiných oblastí, velice ráda vám návrh usnesení opět přednesu. Návrh usnesení je také v systému uložen pod číslem 4663.

V bodě 1 konstatuje, že se ČR dostala díky politickým rozhodnutím, která byla v rozporu s názory široké odborné veřejnosti, akademické obce v oblasti surovin a energetiky a absencí jasné a dlouhodobé surovinové a energetické koncepce, do řady problémů, které umocnila problematická privatizace práva dobývat a obchodovat s naším národním bohatstvím a surovinami včetně černého a hnědého uhlí.

Poslanecká sněmovna v druhé části požaduje po vládě ČR, aby zabezpečila a) možnost těžby všech druhů uhlí jakožto nenahraditelného nerostného bohatství ČR dnes i v budoucnu, b) ochránění ložisek vyhrazeného nerostu ČR před jejich nenapravitelným znehodnocením v případě jakýchkoli změn vlastnických vztahů nebo ukončení podnikání.

Tyto dva body by měly řešit to, abychom o uhlí, které zůstalo v podzemí nevytěžené, a jedná se opravdu o miliardy korun, nepřišli. Dneska OKD řeší problém,

že nemá 60 mil. na záchovnou údržbu Dolu Frenštát. Ale obnovení tohoto dolu by stálo asi 25 mld. A je třeba zamyslet se nad tím, že je to povinnost vlády, ochránit nerostné bohatství. Týká se to však také v současné době ohroženého nevytěženého hnědého uhlí na lokalitě Lomu ČSA na Mostecku.

Další bod – c) zákonnost a naplnění všech závazků, sjednaných při privatizaci a vyplývající ze zákonů a předpisů ve vztahu k ochraně zdraví, přírody, rekultivaci krajiny i zaměstnanosti.

Tento bod, navržený v usnesení, by se mohl zdát jako lichý v rámci privatizační smlouvy, kde se o tom hovoří. Ale jak nám historie ukázala, tento bod je absolutně nerespektován a není ochráněn, protože v privatizační smlouvě sice bylo, že podnik OKD měl vytvářet rezervy, ale nikdo už nekontroloval, jestli je vytvářel. Dnes se ukazuje, že tento podnik žádné finanční rezervy na útlum dolu, na problémy zaměstnanosti a další nemá prostředky a obrací se na stát. Tady otázka je, kdo se měl starat, kdo to měl hlídat. Proto si myslím, že v usnesení by tento bod měl být zmíněn a měl být podrobně rozebrán.

Další bod: efektivní využití vlastnictví státu a těžebního práva na doposud netěžené nebo připravované lokality těžby, kde se nachází strategické zásoby nerostných surovin, kterými lze řešit nejen zaměstnanost, ale zejména naší energetickou závislost na řadu desetiletí.

Toto je problém Dolu Frenštát. Momentálně zakonzervován, a jak říkám, 60 miliony udržován v nějakém funkčním stavu. Ale to je právě možná to, proč se kolem OKD točí, použijí-li výraz, supi finančního trhu. Nebudu daleko od pravdy, protože jsou to miliardy, které tam jsou. Je to právo dobývat tuto surovinu a je předpoklad, aspoň poslední informace z trhu o tom hovoří, že ceny uhlí půjdou nahoru, zvlášť v situaci v Německu, a omezení výroby energie z jádra bude oživením dobývání uhlí. To se také opět týká i Dolu ČSA na Mostecku.

Další bod – e) budoucnost pracujících s povoláním explloatujících –

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Vážená paní poslankyně, mně nezbývá nic jiného než vás přerušit ve vašem přednesu, protože je 11 hodin a na 11 hodin je pevně zařazený bod. Takže budeme muset přerušit i tento bod, což tímto činím. A je před námi několik možných řešení, protože mám signál, že se omluví pan ministr Mládek. Sice tady nemám ještě doručenu omluvu, ale ten pevně zařazený bod na 11. hodinu tedy by nemohl být projednán, což je trošku vážný problém. Já bych si svolal předsedy poslaneckých klubů a požádal bych je o konzultaci, jak dál pokračovat. Pokud vláda rozhodla, že místo pana ministra Mládka může předkládat návrh někdo jiný, tak mi to je třeba oznámit, protože já bych ten pevně zařazený bod nemohl začít projednávat. Takže bych prosil o konzultaci. (Probíhá konzultace předsedajícího s předsedy poslaneckých klubů.)

Ještě než budeme pokračovat, přečtu omluvy, které došly předsedovi Poslanecké sněmovny. Paní poslankyně Černochová se omlouvá na dnešek 19. ledna z důvodu nemoci, pan poslanec David Kádner od 14.30 do 19 hodin, omlouvá se pan ministr Mládek, a to od 11 do 12 hodin v rámci práce resortu ministerstva, pan místopředseda

Gazdík se omlouvá od 14.30 do konce jednacího dne a pan ministr Pelikán se omlouvá od 16 do 18 hodin.

Ted' bych vám sdělil výsledek porady. Máme pevně zařazený bod 191, který nelze projednávat pro nepřítomnost pana ministra Mládka. Zařadíme ho na konec bloku mezinárodních smluv, zatím. Pak pokračujeme pevně zařazenými body.

Ale než přistoupíme k tomu prvnímu bodu, který následuje po ted' přeřazeném bodu 191, je šance na načtení návrhů změn programu, protože je 11 hodin a ve čtvrtek děláme vždycky změny programu v 11 hodin. Čili ted' je šance, pokud někdo chce navrhnut změnu programu, aby ji navrhl. Kdo se hlásí do rozpravy? Pan kolega Birke jako první se hlásí do rozpravy. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jan Birke: Děkuji, pane předsedající. Kolegyně, kolegové, dovolte mi, abych potřetí vás požádal o zařazení bodu 21 na zítřek po pevně zařazených bodech, sněmovní tisk 888, zákon 13, o pozemních komunikacích, poslanecký návrh Jana Birkeho a Romana Sklenáka, už zmiňovaný, možnost na zimní údržbu správy a údržby silnic. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Čili zítra po pevně zařazených bodech, tisk 888, bod 21. Ano?

Poslanec Jan Birke: Ano, přesně tak. Děkuji, pane předsedající. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Někdo další má návrh na změnu programu? Není tomu tak. Tento návrh tedy budeme hlasovat. Já vás musím odhlásit, protože se samozřejmě změnily poměry ve sněmovně. Prosím, přihlaste se svými identifikačními kartami, abychom mohli tento návrh hlasovat. (Připomínky z pléna, že jsou prázdné vládní lavice.) Pana ministra zahraničí jsem propustil, aby se připravil fyziologicky, abych tak řekl, na to, že tady bude sedět v lavici zpravodajů a předkladatelů, ale očekávám, že než dám hlasovat, se alespoň jeden ministr dostaví. (Hlas z pléna: Alespoň jednoho ministra.) Alespoň se počet poslanců přítomných na schůzi ustálí, abychom mohli změnu programu, tak jak ji navrhoval kolega Birke, schválit. (Návrhy poslanců z pléna, že zaujmou místa ve vládních lavicích místo nepřítomných ministrů.) Náhradní ministři, ani stínoví jednotlivých politických stran, mi podle jednacího řádu nestačí. (Výčkávání, až se dostaví někdo z vlády. Šum a neklid v jednací síni.)

Tak, pan ministr zahraničí právě dorazil, takže máme alespoň jednoho člena vlády.

Můžeme tedy odhlasovat nejdříve návrh pana poslance Birkeho na změnu pořadu zítřejšího jednání – po pevně zařazených bodech, bod 21, tisk 888.

Zahájil jsem hlasování číslo 193 a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 193, z přítomných 107 pro 69, proti 29. Návrh byl přijat a zítra tedy program bude doplněn o další pevně zařazený bod.

Podle schváleného pořadu schůze máme před sebou bod 201. Je jím

201.

Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda o strategickém partnerství mezi Evropskou unií a jejími členskými státy na jedné straně a Kanadou na straně druhé podepsaná v Bruselu dne 30. října 2016 /sněmovní tisk 996/ - první čtení

Projednávání tohoto bodu jsme zahájili ve čtvrtek 12. ledna. Obecná rozprava nebyla otevřena. Můžeme pokračovat s tím, že žádám, aby u stolku zpravodajů zaujal místo ministr zahraničních věcí Lubomír Zaorálek a zpravodajka pro první čtení paní poslankyně Hana Aulická Jírovcová.

Ptám se pana ministra, jestli chce ještě na úvod říct pář slov, než otevřu rozpravu. Pane ministře, máte zájem? (Reakce mimo mikrofon.) Ještě než otevřu rozpravu. (Reakce mimo mikrofon.) Vaše úvodní slovo bylo, úvodní slovo zpravodajky také bylo, ale ptám se na zahájení dnešního jednání. (Reakce mimo mikrofon.) Nebyla zahájena rozprava, nebyla otevřena rozprava, protože jsme skončili projednávání po vystoupení vašem a zpravodajky. Tak jestli máte zájem – není tomu tak.

V tom případě otevím rozpravu, do které mám přihlášku pana poslance Reného Čípa. Než vám dám slovo, pane poslanče, požádám sněmovnu o klid, zejména vaše kolegy ze zahraničního výboru. Jestli chtějí diskutovat smlouvou o strategickém partnerství, tak se mohou přihlásit do rozpravy, páni kolegové v levé části Sněmovny, anebo pokud diskutujete o něčem jiném, tak prosím v předsáli. Myslím to úplně vážně. Děkuji.

Pane poslanče, máte slovo.

Poslanec René Číp: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedající, vážené kolegyně a kolegové, v úvodu mého vystoupení mi dovolte malé podivení. Tuto smlouvu projednáváme totiž naprosto nelogicky předčasně. Tuto smlouvu mezi Evropskou unií a Kanadou projednáváme ještě předtím, než ji projedná Evropský parlament. Proč nepočkáme, jaké stanovisko Evropský parlament k této smlouvě zaujme? Obáváte se snad, že by tato smlouva nemusela být v tomto funkčním období schválena, pokud by se čekalo až na výsledek jednání Evropského parlamentu? A je vůbec v zájmu našich občanů, aby tato smlouva byla našim Parlamentem skutečně ratifikována?

Nebudu dále spekulovat a přejdu k věcným problémům této smlouvy.

Tato smlouva o strategickém partnerství je, řekněme, přípravou pro smlouvu CETA, která jde špatným směrem a lze ji považovat za velmi kontroverzní, neboť už její vznik a tajné vyjednávání se zástupci velkých korporací, a nikoliv občanské společnosti nelze považovat za standardní postup. Celá věc je o to nelogičtější, že sama smlouva CETA má ve svém názvu komplexní, a přitom ani v Evropském parlamentu se nemohou všechny výbory k této smlouvě komplexně vyjádřit.

Já osobně i klub KSČM zde v Poslanecké sněmovně budeme určitě požadovat přítomnost resortních ministrů při projednávání konkrétních kapitol této smlouvy a její projednávání ve všech relevantních výborech, kterých se tato smlouva dotýká.

Vážený pane ministře, položím vám nyní otázku. Jaký význam by pro vás mělo schválení této smlouvy o strategickém partnerství bez případného dalšího schválení tisku 1000, což je samotná CETA? Neztratila by tím tato smlouva o strategickém partnerství vlastně důvod svého vzniku? Myslím si, že tvářit se, že toto je jen jednostranná a samostatná svébytná smlouva, CETA je úplně jiná smlouva, je dosti zpochybňitelný postoj.

Co nám tato smlouva vlastně nabízí a co nám nenabízí. Nenabízí nám ochranu práv pracujících a přírody a místo toho nám nabízí populární mezinárodní arbitráže, posílení moci nadnárodních korporací a ohrožuje práva zaměstnanců. Smlouva také dává nadnárodním firmám právo žalovat vládu za ochranu lidí a životního prostředí. Ve hře stále zůstává také možnost kompenzací za budoucí ušle zisky při změně politiky vlády, tudíž i proti svobodné vůli lidí vyjádřené ve volbách. Arbitrážní systém ICS představuje vlastní pojetí práva, kdy velké firmy mohou žalovat státy, avšak státy, odbory nebo nevládní organizace nemohou žalovat tyto společnosti kvůli poškození práv zaměstnanců, spotřebitelů nebo životního prostředí. Navíc tento systém je diskriminační, protože ICS mohou využít pouze zahraniční společnosti. Stejně tak ochrana práv pracujících a životního prostředí zůstává ve smlouvě CETA jen v obecné podobě a deklaracích bez možnosti jejich vynucení. To je ostře v kontrastu s právy investorů.

Dále je nutné vzít také v potaz, že tato smlouva má mnohem větší dopad, než je ten, o kterém jsem již hovořil. Jde například i o oblast autorských práv. Znění velké části ustanovení týkajících se autorských práv a jejich vynucování je téměř totožné s těmi, jež obsahovala Evropským parlamentem již zamítnutá kontroverzní dohoda ACTA. CETA je dnes jakýmsi záložním plánem, jak uměst cestu ještě kontroverznější smlouvě TTIP, neboť jsou si z velké části podobné. Tato známější a rovněž potají připravovaná smlouva mezi EU a USA o transatlantickém obchodním a investičním partnerství je veřejnosti již poměrně známá a budí natolik silné kontroverze, že její rychlé schválení se oddaluje, k čemuž zřejmě přispěje i volba Donalda Trumpa prezidentem Spojených států.

Ve svých principech se CETA vlastně nelíší od smlouvy TTIP. I v tomto případě se jedná o velmi rozsáhlý dokument, který jde daleko nad rámec pouhé snahy o snížení cel a tržních bariér. CETA obsahuje celou řadu nebezpečí a problematických míst díky kombinaci tří složek, které jsou kritizovány i u smlouvy TTIP. Za prvé regulatorní spolupráce, za druhé nezvratná či velice obtížně odvolatelná deregulace a privatizace a za třetí zavádění zvláštních arbitrážních soudů pro nadnárodní společnosti. Kombinace těchto tří prvků může vést k ohrožení zdraví spotřebitelů a práv zaměstnanců, stejně jako narušit jakoukoli snahu o pozitivní řešení globálních klimatických změn.

Princip regulatorní spolupráce má vytvořit nadnárodní orgán, který bude posuzovat všechny plánované regulace ať už na úrovni EU, nebo na úrovni jednotlivých států, a to jedním zásadním hlediskem – zda navrhovaná regulace není nadbytečná překážka pro podnikání. Národní státy tak budou čelit enormnímu tlaku na přijetí takového rozhodnutí, které tento orgán vydá, neboť se bude jednat o mezinárodně přijatelný kompromis, popřípadě mezinárodně nepřijatelnou regulaci.

Národním státům se tak sníží a zkomplikuje pravomoc regulovat dle zájmů svých občanů.

Dosud nezodpovězená, ale o to zásadnější je otázka tzv. transitivity principal smlouvy NAFTA, což je severoamerická zóna volného obchodu. Kanada je totiž jedním z účastníků této smlouvy, a je tedy otázkou, zda by se díky smlouvě CETA nestala také Evropská unie součástí této volnotržní zóny, která mimo jiné zahrnuje také Mexiko. Tamní mzdrová úroveň by se tak dostala do přímé konkurence s touto evropskou. Ze zkušeností lze počítat s tím, že nepůjde o zvyšování mezd v Mexiku, ale naopak o tlak na snižování těch evropských. To by v souvislosti s probíhající snahou odborů o pravidelné zvyšování cen práce v České republice bylo přesně opačným pohybem, než který je třeba podporovat.

Jednoznačně tedy doporučuji vyčkat na výsledek hlasování o této smlouvě v Evropském parlamentu, což tímto také procedurálně navrhoji. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji poslanci René Čípovi. Ptám se, kdo další do rozpravy, protože písemnou přihlášku nemám. Paní zpravodajka se hlásí do rozpravy v roli poslankyně, nikoliv zpravodajky. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Hana Aulická Jírovcová: Děkuji za slovo, pane předsedající. Navážu okamžitě na mého předčeřníka kolegu Čípu. Dovolte mi, než bych tedy hovořila ve svém vystoupení, tak bych opět dala procedurální návrh. Z jeho vystoupení si myslím, že to bylo dostatečně vysvětleno, abychom opravdu přerušili projednávání tohoto tisku a odročil se do doby hlasování v Evropském parlamentu. Myslím si, že při projednávání tohoto dokumentu, samozřejmě i navazujícího pod sněmovním tiskem 1000, je stanovisko a rozhodnutí Evropského parlamentu opravdu důležité. Obě dvě dohody, samozřejmě ta dohoda pod sněmovním tiskem 1000, ta hlavní, CETA, mají značný dopad pro občany této země. A my jako nejvyšší zákonodárci bychom se měli opravdu chovat zodpovědně.

To znamená, opět dávám, jak už jsem řekla, procedurální návrh, aby se přerušilo a odročilo toto projednávání do doby, než bude hlasováno v Evropském parlamentu.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní poslankyni Aulické. Ještě přečtu další omluvy, které přišly předsedovi Sněmovny. Mezi 11.30 a 13. hodinou paní poslankyně Jana Lorenzová a do 11.30 z pracovních důvodů pan poslanec Milan Šarapatka.

Padl procedurální návrh, o kterém dám hlasovat bez rozpravy. Přivolám kolegy, protože jsem je vyhnal ze sálu, když hlučeli. (Veselost v sále.) Požádal jsem je, ano, omlouvám se za slovo, které jsem neměl použít. Odhlásím vás a požádám vás o novou registraci. Prosím, přihlaste se svými identifikačními kartami.

O procedurálním návrhu na přerušení projednávání tisku 996 do rozhodnutí Evropského parlamentu o přijetí této smlouvy rozhodneme v hlasování 194, které jsem právě zahájil, a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování pořadové číslo 194 z přítomných 107 poslanců pro 34, proti 61. Návrh nebyl přijat. Budeme tedy pokračovat.

Hláší se pan kolega Plzák do rozpravy. Paní poslankyně chce pokračovat, tak pardon, v tom případě si pana kolegu Plzáka znamenám do rozpravy a pokračuje paní poslankyně Aulická ve svém diskusním vystoupení. Prosím, paní poslankyně, máte slovo. (V sále je velmi hlučno.)

Poslankyně Hana Aulická Jírovcová: Děkuji za slovo, pane předsedající. Musím říci, vážené kolegyně a kolegové, že jste opět nezklamali. Je mi opravdu líto, jak jste se zachovali k občanům této země. Myslím si, že si to možná dovolíte z toho titulu, že občané naší republiky nejsou tak informováni a nevědí, co to všechno může znamenat pro naši Českou republiku a co to může znamenat pro občany této země. Možná byste měli nejdříve asi vysvětllovat a měli byste se jich zeptat na jejich názor.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Přeruším vás, paní poslankyně. Znovu požádám sněmovnu o klid. Požádám kolegy, kteří mají jiné diskuse, aby je vedli zásadně v předsálí. Očekávané ztištění nastalo, pokračujte.

Poslankyně Hana Aulická Jírovcová: Děkuji. Ono je vidět, jak vás to opravdu zajímá.

Musím říci a připomenout vám znovu, čeho se tato dohoda týká. Dohoda upravuje spolupráci v následujících oblastech: demokracie, dodržování lidských práv a základních svobod a principů právního státu, mezinárodní mír a bezpečnost, účinný multilateralismus, tedy boj proti terorismu, spolupráce v mnohostranných regionálních a mezinárodních fórech a v organizacích včetně Mezinárodního trestního soudu, hospodářský a udržitelný rozvoj. (Poslankyně klesla hlasem, v sále je stále velký hluk.) Prosazování volného obchodu a zvyšování investic, spolupráce v oblasti zdanění, podpora udržitelného rozvoje, spolupráce v oblasti znalostí, výzkumu, inovací a komunikačních technologií, podpora rozmanitosti kulturních projevů, vzdělávání, spolupráce, spolupráce v boji s nedovolenými drogami, spolupráce v oblasti prosazování práva a boj proti organizované trestné činnosti a korupci, praní peněz a financování terorismu, kyberkriminalita, migrace, azyl a správa hranic, konzulární ochrana a ochrana osobních údajů. Jestli vám tyto oblasti nepřipadají důležité, nezlobte se na mě, zodpovídejte se svým voličům. Já už bych vás nevolila.

Dál mi dovolte, abych znova přednesla, že nebylo přijato odložení, ale není to ani můj výmysl, ani záměr vám znepríjemnit, kolegyním a kolegům, práci, ale jako zpravidajka tohoto tisku si myslím, že pokud Poslanecká sněmovna nechce počkat až do projednání na půdě Evropského parlamentu, tak bychom měli jako zákonodárci přistoupit zodpovědně k projednávání této dohody. Myslím, že když jsem vám přednesla, jakých oblastí se to týká, tak alespoň v tomto smyslu byste měli být zodpovědní.

Proto vám opět přednesu, jaké výbory budu navrhovat, aby tento tisk projednaly. Jedná se o hospodářský výbor, petiční výbor, rozpočtový výbor, ústavněprávní výbor, výbor pro bezpečnost, výbor pro evropské záležitosti, výbor pro obranu, výbor pro

sociální politiku, výbor pro vědu, vzdělání, kulturu, mládež a tělovýchovu, výbor pro veřejnou správu a regionální rozvoj, výbor pro zdravotnictví, výbor pro životní prostředí, samozřejmě zahraniční výbor jako garanční a zemědělský výbor. Myslím si, že pokud nepřistoupíte ani na tyto výbory, nevím, nevím, jak budete vysvětlovat opravdu lidem, jak se stavíte zodpovědně.

Děkuji zatím za slovo.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní poslankyni Haně Aulické. Nyní faktická poznámka pana poslance Michala Kučery a poté pan kolega Plzák, který je řádně přihlášen. Prosím, pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Michal Kučera: Děkuji za slovo. Nesdílím obavy paní předčítnice, paní poslankyně Aulické, s tím, že budeme mít problémy svým voličům něco vysvětlovat. Chápu, že má starost o naše voliče, dokonce chápu to, že ona by nám hlas nedala. Já skutečně mohu říct, že o komunistický hlas nestojím, nestojí tuším o něj ani mí kolegové, takže na to ani nemusí dále upozorňovat. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Nyní ještě faktická poznámka pana poslance Petra Kořenka, který se hlásil do rozpravy k faktické poznámce. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Petr Kořenek: Moc děkuji, pane předsedající. Myslím, že přesně to, co tady řekla paní poslankyně, ukazuje, že materiál je potřeba projednat především v zahraničním výboru, a ne přerušovat. Takže si myslím, že právě proto by voliči měli ocenit to, že jsme nepřerušili projednávání, že nečekáme na výsledek hlasování Evropského parlamentu a že se chováme jako svěbytný orgán, který projednává materiály s plnou odpovědností. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji poslanci Kořenkovi. Nyní paní kolegyně Aulická s faktickou poznámkou. Kolega Plzák je trpělivý. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Hana Aulická Jírovcová: Já budu reagovat vaším prostřednictvím na mého předčítníka.

To je přesně o tom, jak je to pochopeno a jak to chcete říci. My se tady snažíme říci, že to je opravdu důležitý dokument. K tomu bychom měli znát i stanovisko Evropského parlamentu. A když podruhé Poslanecká sněmovna řekne, že nechce čekat, tak co mi zbývá jiného než se chovat zodpovědně i jako zpravodajka i jako zákonodárce a snažit se to zařadit do co nejvíce možných výborů, aby se to projednalo zodpovědně? To je celé.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Nyní pak kolega Plzák s řádnou přihláškou. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Pavel Plzák: Děkuji, pane předsedající. Chtěl bych znát názor pana ministra na jednu věc. Jak víme, tak Kanada je jedním ze signatářů té tzv. obchodní smlouvy NAFTA mezi Kanadou, USA a Mexikem. A jedním z benefitů, které by tato smlouva a ta CETA měly mít pro naši zemi a potažmo pro Evropskou unii, je uváděno, že bude snáze uváděno zboží z Evropské unie a naší republiky na trh USA. Jak víme, tak zítra inaugurovaný prezident Trump se netajil tím, že chce tuto tzv. dohodu NAFTA nějakým způsobem kodifikovat, předělat, a my nevíme, v jakém smyslu. A možná, že tento benefit potom, který je udáván, ztratíme. Tak jsem se chtěl zeptat, jestli by opravdu nebylo lepší počkat, jak se vyvine ta dohoda NAFTA v režii nového prezidenta Trumpa, a potom teprve jednat. Protože pokud tento benefit ztratíme, a je vydáván jako jeden z prioritních, tak možná ta smlouva opravdu nebude tak výhodná, jak je udáváno.

Děkuji a budu rád za váš názor.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Plzákovi. Nyní přihláška pana poslance Stanislava Grospiče. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Stanislav Grospič: Já vás, vážené kolegyně a kolegové, vážený pane místopředsedo, členové vlády, dlouho nezdržím, jenom bych se skutečně přimluoval pro to, aby nepadala nějaká politická klišé, ale věcný přístup, protože z pohledu – a musím tady ohlásit určitý střet zájmů, musím říct, že odbory a i odborové sdružení, které v jedné osobě zaštiťuje, máme velký problém a obavy, že právě tato smlouva zúží ten prostor, který je dnes poskytován zaměstnancům, resp. odborovým organizacím ve vztahu k zaměstnavatelům, k možnosti dojednávání řady smluvních věcí, a že to výrazně do budoucna ovlivní kolektivní vyjednávání. Takže z tohoto pohledu bych se přimluval k tomu, aby ta smlouva byla, pokud nebude odmítnuta, řádně projednána, pokud možno i se vším důrazem a akcentem právě na tento moment, že to může výrazně zhoršit postavení zaměstnanců na trhu práce.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Stanislavu Grospičovi. Ptám se, kdo dál do rozpravy. Nikoho nevidím, rozpravu končím. Ptám se na závěrečná slova. Pane ministrfe, vaše závěrečné slovo. Prosím.

Ministr zahraničních věcí ČR Lubomír Zaorálek: Děkuji. Zkusím zareagovat. Především bych chtěl reagovat na to, co se tady stále opakuje, že bychom měli počkat na projednání Evropským parlamentem. To je určitě legitimní požadavek, nicméně já jsem to chápal tak, že tohle je suverénní posouzení této dohody českým parlamentem, a připadalo mi, že naše role je posoudit to právě z hlediska našeho státu a našich zájmů. A ty nemusí být totožné. Nevím, v případě např. toho, když se Evropský parlament zabýval otázkou migrace, tak víte, že poměrně masovým způsobem podpořil zavedení povinných kvót, které by měly respektovat i státy, jako je Česká republika a další. A já jsem si nevšiml, že byste v tomto parlamentu prostě vystupovali a říkali: Dokud nám parlament neřekne, co máme dělat, tak se k tomu nebudeme vyjadřovat. V té době prostě nikdo neříkal, že naše stanovisko má počkat,

než se k tomu vyjádří Evropský parlament. Já vás upozorňuji na to, že ty zájmy prostě nemusí být totožné a hlasování v Evropském parlamentu a jeho závěry nejsou něco, co musí být pro nás závazné. Předpokládal jsem, že to chceme posoudit z našeho hlediska a z hlediska našich zájmů. Takže najednou ta péče, že potřebujeme znát stanovisko Evropského parlamentu, mi nepřipadá neúplně konzistentní.

Na druhé straně, abych byl úplně věcný, umím si představit, že některé ty postoje by nás mohly zajímat, protože pokud někde v té oblasti arbitráži dochází k tomu, že je zvýhodněn třeba velký účastník, tak vám mohu říct, že nepochybuju, že tohle si Evropská unie posoudí, a je to otázka Evropského soudního dvora, pokud se to potvrdí, tak je to na nich, aby oni toto učinili. Myslím si, že to je povinnost, kterou mají udělat, pokud tady takové podezření je, a já si myslím, že tohle se zkoumat bude. A když to bude, tak to je samozřejmě něco, co se na té situaci odpovídajícím způsobem podepíše. Ale teď mi šlo o to, abychom to my posoudili z hlediska našich zájmů, a neměl jsem dojem, že musíme čekat na to posouzení Evropským parlamentem. Ty jsou opravdu odlišné. A i v minulosti to tak bylo, že tato Sněmovna se docela drtivě neshodla s tím, co Evropský parlament odsouhlasil, nebo dokonce s pozicí, kterou velmi silně zaujal. My jsme s tím nesouhlasili. A tahle suverénnost a to vlastní posouzení, na to snad máme právo a věřím, že to tady nikdo nezpochybňuje.

Domnívám se, že ta smlouva je samozřejmě dobrá. Tady se neustále do toho ozývá ta CETA, která tady dneska není, není předložena, takže tady se zabýváme pouze tím strategickým partnerstvím. Uznávám, že tady mezi těmi dvěma smlouvami souvislost existuje, i když volná. Když jsem na úvod řekl, že jsou to různé smlouvy, tak jsem to myslел formálněprávně. Formálněprávně jsou to prostě dva texty. Že tady je volná souvislost, to prostě nepopíram. Ale obecně si myslím, že pro Českou republiku tato dohoda Evropské unie s Kanadou je velmi výhodná věc, protože ona umožňuje to zásadní. Ona umožňuje daleko snazší přístup českého zboží do Kanady. To vám tady mohu garantovat. Je to prostě daleko otevřenější prostor pro české zboží. Tohle je prostě právní platforma, kterou, pokud podnikatel v Kanadě využije a pokud my ji využijeme, pokud bude přijata, tak to pro nás bude daleko snazší.

Tady se zpochybňovala dlouhodobá udržitelnost a výhodnost této věci pro Českou republiku. Nezlobte se, já dlouhodobě podporuji to, aby Česká republika obchodovala a rozvíjela ekonomické vztahy s vyspělymi zeměmi, s vyspělymi náročnými trhy, protože to, že tam dokážeme prodat sofistikované produkty, to je věc, která má obrovský dopad pro Českou republiku. Když dokážeme tyto věci prodat v takových zemích, jako je Izrael, Kanada, ale i vyspělé evropské státy, Německo, Švédsko, Holandsko apod., tak důsledek toho je, že to, když to prodáme za dobré ceny, může u nás zvyšovat mzdy. Právě úspěšný prodej sofistikovaných věcích na takových trzích, jako je Kanada, nám umožňuje zvyšovat mzdy v České republice, protože to jsou věci, které když za dobrou cenu prodáme, a jsou to výrobky s vysokou mírou přidané hodnoty, tak je to podle mě národně hospodářsky to nejvýhodnější, co dnes můžeme dělat. A velice mě těší, že právě obchod s těmito zeměmi, které jsem tady vyjmenoval, roste. A pokud tato dohoda umožní snadnější přístup českého zboží a výrobků na kanadský trh, tak mi to připadá v tom základním jako velmi výhodná věc pro Českou republiku. To je důvod, proč tady předkládám tyto dohody, a budeme

předkládat dohodu CETA, a tuto dohodu o strategickém partnerství, protože jsem přesvědčen, že to je správná strategie pro Českou republiku, která když se bude dát a bude fungovat, jako dosud funguje, tak to prostě povede ke zvyšování životní úrovně v Česku, což mi připadá z hlediska dalších možných krizí, které mohou přijít, větší míra spotřeby oproti tomu strašně vysokému exportu, jako věc, která nás bude chránit před dopady budoucích krizí.

Takže já opakují, jsem přesvědčen, že otevírající se obchod s Kanadou je zájem České republiky. Takhle to přece nemůže zformulovat nikdo jiný než právě my, protože tohle za nás nikdo neřekne. V tom nám ani Evropský parlament neporadí. Proto jsem myslel, že tady není nutné čekat na stanovisko Evropského parlamentu a že jsme schopni to posoudit sami, protože jsem byl přesvědčen, že to je pro nás výhodné. A jde o to, jestli to parlament podpoří, nebo ne. Jestli máte představu, že bychom měli mít jinou strategii nebo že bychom měli jít jinudy. Já jsem o tom přesvědčen dlouhodobě, dělám tuhle politiku nejen vůči Kanadě. Je tady řada zemí, u kterých mě těší, že se zvyšuje obchod s nimi, protože to jsou náročné trhy, které vlastně vychovávají naše podnikatele a ekonomiku k vytváření a výrobě věcí sofistikovaných, s vysokou mírou přidané hodnoty, a to je to, co bych si přál, aby v této zemi fungovalo. Takže to je moje základní obhajoba toho, proč chcím, aby se otevřel další prostor vztahů s Kanadou, a proč podporuji tuto smlouvu. A vy musíte rozhodnout, jestli s tím souhlasíte, nebo ne.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Závěrečné slovo paní zpravodajky. A eviduji s přednostním právem pana zastupujícího předsedu klubu. Prosím, paní zpravodajko, máte slovo.

Poslankyně Hana Aulická Jírovcová: Děkuji za slovo, pane předsedající. Už jsem nechtěla původně vystoupit, ale dovolte mi říci ještě pár slov. Pan ministr tady bohužel nezodpověděl otázku mého kolegy Čípa, který se ptal, co by znamenalo, kdybychom schválili jenom tuto dohodu pod sněmovním tiskem 996 a nebyla schválena smlouva pod sněmovním tiskem 1000, tzn. takzvaná CETA, co by to tedy znamenalo pro Českou republiku.

Druhá věc. Chtěla bych říci, že my přece víme, že Kanada doplatila už na smlouvou NAFTA, kdy společnost Caterpillar se nejdřív přemístila z Kanady do USA a později do Mexika. A víme všichni, co to znamenalo pro společnost i zaměstnance.

A za třetí. Uvědomujete si například, že pokud Česká republika navýší minimální mzdu a nadnárodní společnost ji zažaluje za navýšení nákladů a prohráje to Česká republika? Tak k čemu my tady jsme? A to opravdu chceme podporovat?

Děkuji moc.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Tak teď si mohu vybrat mezi přednostním právem pana ministra...

Ministr zahraničních věcí ČR Lubomír Zaorálek: Já jsem zapomněl odpovědět jednu důležitou otázku, která tady padla. Tady padla otázka na NAFTA. Protože asi

v souvislosti s tím, že nový nastupující prezident Trump slibuje, že celá NAFTA by měla být nějaký způsobem přetvořena, nebo že by chtěl otevřít znovu tu smlouvu a upravit ji, aby byla výhodnější pro Spojené státy americké. Tak se pokusím odpovědět nejlépe, jak jsem schopen, na otázku, co to znamená pro tuhle smlouvou, nebo blížící se smlouvou, to už zase spíš mluvíme o CETA než o téhle smlouvě, kterou projednáváme. Ale přesto na to odpovím, protože jsem řekl, že tu volná souvislost je mezi smlouvou o strategickém partnerství a obchodní smlouvou s Kanadou.

Pokud vytváříme takové typy smluv, tak vlastně my vytváříme pouze právní rámcem. Platformu, kterou mohou podnikatelé využít. Jestli ten podnikatel v Kanadě nebo ty firmy budou používat tuto evropskou dohodu, řekněme dohodu CETA, o které teď nemluvíme, anebo jestli budou používat NAFTA, to je vlastně na nich. To je jejich rozhodnutí. Pokud ta NAFTA bude výhodnější, tak budou využívat NAFTA, nebudou využívat CETA. Takže to je něco, co vlastně bude souviseť právě s tím, jak která platforma pro ně bude obchodně výhodná a jak bude pro ně přitažlivá.

Pokud pan prezident Trump nějakým způsobem bude upravovat podobu smlouvy NAFTA, tak to je dost těžké teď odhadovat, co to bude znamenat. Jestli ta úprava bude znamenat, že smlouva NAFTA bude třeba pro Kanadu méně, pro kanadské podnikatele méně tím pádem zajímavá, tak to může znamenat otevřený prostor pro evropské zboží ještě větší. Ale já v této chvíli opravdu nevím, jak se toto bude dít. Jakým způsobem, jestli NAFTA bude otevřena, jaké budou ty úpravy, jak to dopadne na to, že budou tuhle právní platformu vnímat kanadští podnikatelé jako výhodnou, nebo ne. Takže na to se těžko odpovídá a ani vám nedokážu říci, jak takový proces znovuotevření smlouvy NAFTA může být dlouhý. Nechtěl bych na to čekat, protože to není jednoduchá věc, něco naprosto ani netypického. Takže to může být dlouhá věc. Proto si myslím, že se tady těžko prognózuje, jestli se to vůbec povede, jestli americký Kongres to bude akceptovat, tuto představu nového prezidenta Spojených států. Jaké ty úpravy budou a jestli to eventuálně povede k tomu, že ta NAFTA bude méně přitažlivá a že se vytvoří daleko větší prostor pro evropské zboží. To je asi tento typ úvah, které si tady lze dovolit, ale jejichž konec nebo výsledek se dá těžko odhadnout. Ale myslím si, že i z toho, co říkám, plyne, že je dobré zase nečekat, ale spíš dělat kroky, které vytvoří prostor pro obchod. Takže mně připadá, že i s těmi avizovanými nebo možnými změnami NAFTA se nám stále vyplatí vytvářet co nejlepší právní rámc pro výměnu zboží mezi Kanadou a Spojenými státy, protože to pro nás může být, když se to podaří, výhodné. Pro Českou republiku by to výhodně rozhodně bylo.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Beru to jako znovuotevření rozpravy, vystoupení ministra po jeho závěrečném slově. Takže eviduji přednostní právo pana kolegy Laska, které jsem ohlásil. A faktickou poznámku před ním má pan poslanec Ivan Gabal a paní zpravodajka by byla potom po panu kolegovi Laskovi. Jinak bych kolegovi Gabalovi nemohl dát slovo, kdybych neohlásil vystoupení pana ministra jako znovuotevření rozpravy. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Ivan Gabal: Děkuji s omluvou kolegovi Laskovi, vaším prostřednictvím. Rád bych za prvé podpořil a zdůraznil to, co tady řekl ministr

Zaorálek, protože prostě v případě modifikací smluv NAFTA je dobrá smlouva s Kanadou pro Kanadu i pro Evropu otevřením alternativní obchodní cesty do celého toho prostoru. To za prvé.

Za druhé je třeba zdůraznit, Česká republika sama by nikdy takovouto smlouvu s Kanadou nedokázala vyjednat. Takže tendenci paní zpravodajky interpretovat tu smlouvu málem jako vypovězení obchodní války mezi českými firmami a kanadskými firmami považuju za naprosto neadekvátní.

Na druhou stranu je důležité si říct, že některé aspekty této smlouvy se týkají jevů, které jsou zcela v kompetenci České republiky jako členské země, a nikoliv kompetenci Evropské unie. To znamená, to předprojednání před Evropským parlamentem má svoji velkou logiku, a paní zpravodajka by měla znát rozdělení kompetencí mezi členským státem a Evropskou unií.

A poslední. Já jsem zaznamenal poznámky zejména v souvislosti s migrací a ochranou hranic, jak je ta Evropská unie tupá a neschopná, ačkoliv za poslední rok udělala obrovské množství práce. Dobře, tak tady máme možnost předvést před Evropským parlamentem, co v této oblasti dokážeme my. To znamená, to nastavení se mi zdá velmi dobré a je potřeba jenom na tom odvést práci a neinterpretovat to tak, že obchodní smlouva mezi Unii a Kanadou je cosi jako těsně před vypuknutím transatlantické války.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Nyní pan kolega Lank. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Martin Lank: Děkuji za slovo, budu velice stručný. Víte, ony věci se dají dělat buď rychle, anebo dobře. A já ve světle argumentů, které tady zazněly, si nejsem úplně jist, že tam nejsou nějaké skutečnosti. A byl bych vcelku nerad, kdybychom se nějakým způsobem pak podíleli na tom, že jsme schválili něco, co jsme možná udělat neměli. Takže bych s dovolením požádal o pauzu na jednání našeho poslaneckého klubu v délce 15 minut.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Pane zastupující předsedo, mohu požádat o kratší čas – do 12 hodin? Protože na 12 hodin máme... (Poslanec Lank souhlasí.) Tak děkuji vám, protože bych se ocitl v procesní nouzí, jak zařídit to, abych ve 12 hodin začal jiný bod. Takže děkuji za vstřícnost a přerušuji jednání do 12 hodin, kdy se budeme zabývat vládním návrhem, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Pařížská dohoda. Děkuji vám.

(Jednání přerušeno v 11.48 hodin.)

(Jednání pokračovalo ve 12.00 hodin.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Vážené kolegyně, vážení kolegové, je 12 hodin a my budeme pokračovat dalším bodem zařazeným do našeho programu. Je to

**Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky
k vyslovení souhlasu s ratifikací Pařížská dohoda
/sněmovní tisk 932/ - první čtení**

Tímto sněmovním tiskem jsme se zabývali dne 10. listopadu loňského roku na 50. schůzi Poslanecké sněmovny, kdy jsme přerušili obecnou rozpravu. Poslanecká sněmovna dne 10. listopadu rozhodla, že při projednávání tohoto bodu je nezbytná přítomnost pana ministra průmyslu Jana Mládka, kterého tímto vítám. Na 53. schůzi dne 1. prosince jsme tento bod opět přerušili, neboť tato podmínka nebyla splněna.

Prosím, aby místo u stolku zpravodajů zaujali ministr životního prostředí Richard Brabec a zpravodaj pro první čtení pan poslanec Václav Zemek – pardon, pan poslanec Robin Böhniisch.

Nyní tedy budeme pokračovat v přerušené obecné rozpravě, do které se jako první přihlásil přítomný pan ministr průmyslu a obchodu Jan Mládek. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Ministr průmyslu a obchodu ČR Jan Mládek: Vážený pane předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, dovolte mi, abych zde připojil stanovisko mnou řízeného resortu k vystoupení ministra životního prostředí k ratifikaci Pařížské dohody.

Česká republika se spolu s ostatními členskými státy EU zavázala ke snížení emisí skleníkových plynů již před pařížskou konferencí prostřednictvím Rámce pro klima a energetiku do roku 2030, který byl schválen nejvyššími představiteli v říjnu 2014. Ten stanovil závazný cíl pro všechny sektory a zdroje emisí – nejméně 40% snížení emisí skleníkových plynů do roku 2030 ve srovnání s referenčním rokem 1990.

Já bych to tady ještě jednou zopakoval vlastními slovy. Debata o dopadech na český průmysl již proběhla, a pokud budeme zpochybňovat COP 21, tak si jenom zhoršíme pozici, protože ČR se k tomu již zavázala bez ohledu na to, jestli bude COP 21 ratifikovat, nebo nebude, a pro ČR je samozřejmě lepší, když to budou dodržovat nejenom státy EU, ale i státy celého světa, což je záměr pařížské konference nebo COP 21. Čili závazky vyplývající z pařížské konference tak nejdou nad úroveň, kterou jsme již jako ČR přijali v rámci závazků stanovených EU. Hlavním prostředkem naplnění tohoto závazku je systém obchodování s emisními povolenkami, tedy EU ETS.

Zároveň je důležité upozornit, že Pařížská dohoda obsahuje bod o ustanovení schématu emisního obchodování s cílem dosažení nákladově efektivního snižování emisí. Tento systém je v rámci EU aktivně využíván a v podstatě je EU jeho průkopníkem, a proto je pro ČR klíčové právě nastavení systému obchodování s emisními povolenkami. Pro český průmysl je nyní zásadní vyjednání dobrých podmínek právě v rámci probíhající revize systému obchodování s emisními povolenkami.

ČR požaduje zejména zrušení předem určeného plošného snižování referenčních hodnot pro stanovení množství bezplatně alokovaných povolenek a naproti tomu stanovení alokace na základě referenčních hodnot revidovaných před rokem 2021; dále omezení uplatnění korekčního faktoru snižujícího bezplatnou alokaci a zajištění transparentnosti jeho použití; odůvodnění navržených hodnot kritérií pro možnost zařazení odvětví na seznam odvětví ohrožených únikem uhlíku. Pravidla ochrany hospodářství proti uzavírání podniků s vyššími emisemi CO₂ musí být dle ČR nastavena tak, aby bylo nejohroženějším průmyslovým sektorem alokováno 100 % povolenek zdarma, tj. bez dalšího snižování alokace.

Pro MPO je prioritní zamezení snižování bezplatné alokace odvětvím vysoce ohroženým únikem uhlíku, aby byla zachována jejich konkurenceschopnost. Zároveň je důležité, aby revize EU ETS zajišťovala dlouhodobý, stabilní a efektivní rámec a vhodný cenový signál k posílení nákladově efektivního snižování emisí CO₂ na úrovni EU.

Přistoupení k Pařížské dohodě však může přinést českým průmyslovým podnikům a jejich expertům i řadu příležitostí. Ty spočívají v zapojení se do investičních projektů v rozvojových státech zaměřených na ochranu klimatu. ČR se již v současné době podílí na jednom z nejdůležitějších nástrojů financování klimatických opatření v rámci dohody a tím je Zelený klimatický fond. Ten představuje významný potenciál pro uplatnění českého soukromého sektoru a dalších subjektů, např. z oblasti vědy a výzkumu, při přípravě a realizaci projektů, které budou financovány z jeho prostředků.

Rád bych také uvedl, že snižování emisí prostřednictvím systému EU ETS je jedním ze tří nástrojů k dosažení požadovaného snížení emisí skleníkových plynů, který pokrývá přibližně 45% podíl celkových emisí skleníkových plynů v EU. Druhým nástrojem je nový návrh nařízení o zahrnutí emisí skleníkových plynů a jejich propady v důsledku využívání půdy a lesnictví, tzv. LULUCF. Třetím nástrojem je pak sdílené úsilí, které pokrývá sektory nezahrnuté předchozími nástroji. Jde o budovy, zemědělství, dopravu či odpady. Tématem snižování emisí se tak musí zabývat všechny oblasti hospodářství.

MPO velmi aktivně komunikuje se zástupci podnikatelské sféry a aktivně spolupracuje s Ministerstvem životního prostředí. Rámcová pozice ČR k reformě EU ETS, jež byla zpracována a schválena 24. září 2015 příslušným výborem PSP ČR a dne 2. prosince 2015 Senátem na základě doporučení jeho příslušných výborů, koresponduje i s názory zpracovatelského průmyslu, jehož stanovisko jste možná na konci minulého roku již obdrželi.

Závěrem bych vás však chtěl ujistit, že MPO i já osobně vyvineme maximální úsilí, aby byla zachována konkurenceschopnost českého průmyslu. Zároveň věnujeme maximální úsilí monitoringu plnění Pařížské dohody na celém světě, věnujeme pozornost možným akcím nové americké administrativy a vyhodnocování plnění Pařížské dohody, které se předpokládá jednou za pět let.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu ministrovi. Dalším řádně přihlášeným do rozpravy, který už minule započal své vystoupení při posledním projednávání, je pan poslanec Jan Zahradník. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jan Zahradník: Vážený pane místopředsedo, vážené kolegyně, vážení kolegové, já bych se chtěl na úvod svého dnešního vystoupení – které vlastně je již myslím třetím vystoupením k tomuto bodu, pořád v jednom řečnickém přihlášení – zmínit k tomu, co říkal pan ministr Mládek. Ono to tak vyznívá v posledních několika týdnech možná, že debata k Pařížské dohodě se schyluje k tomu, že v podstatě již na ní nemáme co plnit, že jsme její podmínky již dávno splnili a že tím pádem nemá valnou cenu hovorit o ní samotné, o jejích dopadech, o jejím časovém, ale i věcném rámci. Pan ministr vyjmenoval celou řadu opatření, která naše vláda již učinila a která samozřejmě probíhají za dramatických jednání s podnikateli, kteří v nich vidí omezení naší konkurenčeschopnosti.

Jenom připomínám, že pařížská konference COP 21 se konala na sklonku roku 2015. Bylo tam přítomno dvacet tisíc akreditovaných účastníků a celkem se na tom podílelo 45 tisíc lidí. Byla to obrovská akce. Byla ještě prodlužována. Jednalo do dlouhých nočních hodin v té Paříži. A výstup byl očekávaný s poměrným napětím a také s očekáváním. Nakonec proč ne. Byly tam určité zásadní rozpory, kdo je za globální změnu klimatu odpovědný víc a kdo méně. Kdo je bohatý víc a kdo je bohatý méně. Kdo tedy bude muset pokrývat ty náklady, které na boj proti změně klimatu pařížská konference nastartovala. Mimochodem, jedná se o 100 miliard dolarů každý rok, který by měly vyspělé země poskytovat na boj proti globálnímu oteplování v zemích rozvinutých méně.

Dalším sporným momentem, který zřejmě vyvolal to horečné každonoční jednání v Paříži, byla závaznost té dohody. Dohoda původně měla být právním nástrojem, podle kterého se bude řídit celý ten dlouhodobý proces boje proti klimatické změně. Nakonec se ukazuje, že taková závaznost v dohodě není, a tak také i se k ní stavějí představitelé naší vlády, kteří se ji snaží, tak jak se mi zdá, trochu zlehčovat.

Třetím problémovým bodem pak bylo stanovení cílů boje proti změně. Šlo o omezování zvyšování průměrné teploty. Magickým limitem tam byly 2°C nárůstu teploty. Případně při větší a větší přísnosti sami na sebe jeden $1,5^{\circ}\text{C}$ nárůst teploty. Původně bylo očekáváno, že tím časovým rámcem, za který se teplota bude takto stlačovat, udržovat a ten nárůst omezovat našími drakonickými opatřeními, bude celé stávající století. Ovšem když se podíváme na text Pařížské dohody – a já jsem si jej samozřejmě četl, i když původně jsem neměl to v úmyslu, ale když o tom máme hlasovat, máme to ratifikovat, tak musíme ten text samozřejmě znát. Text dohody podle mého názoru vyjadřuje zoufalství jejich autorů nad tím, že se prostě během toho týdne nedářilo skloubit neúprosné požadavky ekologických aktivistů se zbytkem zdravého rozumu, který snad v hlavách zúčastněných politiků zůstal.

Dohoda v článku 2 říká, že jejím cílem je zlepšit globální reakci na hrozby změny klimatu – teď z té dohody cituji –, a to v návaznosti na udržitelný rozvoj a úsilí o vymýcení chudoby. Mimo jiné pomocí

- a) udržení nárůstu průměrné globální teploty výrazně pod hranicí 2 °C oproti hodnotám před průmyslovou revolucí a úsilí o to, aby nárůst teploty nepřekročil hranici 1,5 °C oproti hodnotám před průmyslovou revolucí, a uznání, že by to výrazně snížilo rizika a dopady změny klimatu;
- b) zvyšování schopnosti přizpůsobit se nepříznivým dopadům změny klimatu a posilování odolnosti vůči změně klimatu a nízkoemisního rozvoje způsobem, který neohrozí produkci potravin;
- c) sladění finančních toků s nízkoemisním rozvojem odolným vůči změně klimatu.

Bude se ta dohoda provádět podle zásady rovnosti a společných, i když rozdílných odpovědností a odpovídajících schopností se zřetelem na zvláštní vnitrostátní podmínky. To je prostě několik takových pojmu, které významně diverzifikují země vyspělé, méně vyspělé, povinnosti větší, povinnosti menší.

Používá se tady jako časový pojem začátek toho našeho zkoumání, kategorie z marxismu-leninismu, průmyslová revoluce. Překladatel použil tato slova. I když možný překlad předindustriální éra by mohl být také jaksi použitelný. Když se podíváme na to, co to znamená, tak zjistíme, že chceme-li ty hodnoty takto sledovat, nárůsty teploty, musíme extrapolovat ty hodnoty vlastně až do zhruba roku 1750, kdy se začíná uhlí masivně používat jako zdroj energie pro tehdy se rozvíjející, vznikající stroje, které vlastně rozhýbaly světový, tehdy vlastně pouze evropský průmysl.

Článek 4 – a tady jsem se snažil pořád hledat nějaký časový rámec pro tu Pařížskou dohodu. Článek 4 říká, že pro dosažení dlouhodobého teplotního cíle budou smluvní strany usilovat o dosažení vrcholu globálních emisí skleníkových plynů co nejdříve s tím, že smluvním stranám v rozvojových zemích bude dosažení tohoto vrcholu trvat déle a poté budou podle nejlepších dostupných vědeckých poznatků emise urychleně snižovat – všimněte si té složité větné konstrukce –, aby bylo dosaženo rovnováhy mezi antropogenními emisemi ze zdrojů a snížením skleníkových plynů pomocí propadů v druhé polovině tohoto století na základě rovnosti a v návaznosti na udržitelný rozvoj a úsilí o vymýcení chudoby.

Tak tady vidíme, že v té Pařížské dohodě se objevuje vlastně jediné určení času. Žádný rok 2100, který původně byl očekávaný, ale je tam vymezen jakýsi neurčitý časový úsek, druhá polovina tohoto století. Tedy období po roce 2050 a do roku 2100. Mluví se o dosažení rovnováhy mezi antropogenními emisemi ze zdrojů a snížování skleníkových plynů pomocí propadů. Konkrétně tedy v druhé polovině tohoto století. A je to všechno jaksi spojeno do jedné věty, do jednoho souvětí s politicky korektním souslovím, které říká, že se tak musí stát na základě rovnosti a v návaznosti na udržitelný rozvoj a úsilí o vymýcení chudoby.

Je tedy zřejmé, že autoři a také i signatáři Pařížské dohody považují globální emise skleníkových plynů a antropogenní emise ze zdrojů za hlavní viníka globální klimatické změny, pokud ta globální klimatická změna tedy existuje. A pak jako hlavní indikátor té globální změny. Tady je hlavní indikátor uváděna průměrná globální teplota a hlavně její nárůst. A tady musím říci, že na tento kánon, na tuto jaksi nezpochybnitelnou pravdu, kterou nás autoři Pařížské dohodě jaksi vybavují, existují i jiné vědecky podložené pohledy. Já bych tady chtěl uvést příklad z článku

Nepřímý a přímý termodynamický vliv mokradů na klima autorů Pokorného, Hesslerové, Huryny a Davida Harpera, jednak z ENKI, o.p.s., Třeboň, jednak z University of Lester. Mezivládní panel – tady cituji z toho jejich článku. Mezivládní panel pro klimatickou změnu se při studiu klimatické změny zaměřuje na hodnoty průměrné globální teploty a varuje před globálním oteplením, které je důsledkem růstu koncentrace skleníkových plynů v atmosféře. Tedy hlavní předpoklad, se kterým IPCC, tedy ten mezivládní panel, pracuje, opomíjí vodu a vegetační pokryv jako mechanismy, které utvářejí klima.

Mír a další v roce 2013 uvádějí. Vodní pára je hlavním skleníkovým plynem, který se do atmosféry dostává přirozeným způsobem a má zásadní vliv na tvorbu klimatu na zemi. Její množství v atmosféře je závislé spíše na teplotě vzduchu než na emisích. Z těchto důvodů je považována spíše za zpětnovazební faktor než faktor, který by mohl mít vliv na klimatickou změnu. Antropogenním způsobem, tedy ve formě emisí, se voda a vodní pára do atmosféry dostává v podstatě stopovým způsobem ze zavlažovacích systémů či z elektrárenských chladicích věží. Je to z hlediska souvislosti s globální změnou klimatu zanedbatelné.

Za řídící činitele pak je považována koncentrace CO₂ a CA4 v atmosféře, přestože množství vodní páry je o jeden až dva rády vyšší. Tady konkrétně koncentrace CO₂ a CA4 je 390, nebo tedy 1,8 v případě CA4 častic na milion, ppm, a podlehá přitom výkyvům. Koncentrace CO₂ je v letním období na severní polokouli o 20 ppm nižší, což ukazuje na vliv vegetace, kdežto množství vodní páry ve vzduchu, vyjádřeno s pomocí objemové jednotky, je při teplotě 21 °C 22 400 ppm, tedy častic na milion, v případě teploty 40 °C již 62 200 ppm. Přitom se koncentrace vodní páry rychle mění jak v čase, tak v prostoru.

Autoři myšlenky o zásadním vlivu antropogenních emisí ze zdrojů opomíjejí vliv vodní páry a opomíjejí také nutnost vodní hospodářství na naší planetě daleko významněji a pozorněji sledovat.

Ještě se v této souvislosti chci zmínit o indikátoru průměrná globální teplota. Tento indikátor konference používá jako hlavní údaj. Přitom průměrná globální teplota je vypočítaná hodnota, jinak to není možné. Záleží to na vstupních datech a na metodách, kterými toho výsledku dosáhneme, a také na tom, jak efektivně interpretovat budeme toto jediné číslo. Bohužel ale tady autoři uvádějí, že tuto teplotu nelze brát jako hodnotu, která vypovídá o globálním klimatu a je možné s její pomocí charakterizovat otevřené systémy. Klima je tvořeno gradienty, tedy rozdílnými hodnotami různých meteorologických prvků, zejména tedy teploty a tlaku. V důsledku toho dochází k formování jevů, jako jsou bouře, tornáda, mořské proudy atd. Klima nelze podle autorů tohoto článku charakterizovat globálně, ale lokálně. A uvádějí zajímavý příklad dvou ekosystémů, pouště a tropického deštného lesa. Na poušti ve dne dosahují teploty řekně 40 °C, v noci klesají k nule. V tropickém deštném pralese se přes den pohybují teploty kolem 25 °C, v noci klesnou na 15 °C. V obou případech dopočteme průměrnou hodnotu teploty v obou ekosystémech jako 20 °C. Uznáme ale, že klima je naprosto odlišné.

Já se nyní od toho článku vrátím k realitě, k projednávání v naší Sněmovně, kde pan zpravodaj dr. Böhmisch ve své úvodní řeči řekl: Dohoda ukládá smluvním

stranám povinnost stanovit si vnitrostátně stanovené příspěvky ke snížení emisí a plnit je. Tyto národní příspěvky se mají každých pět let revidovat, s tím, že ten následující má být vyšší než předešlý. Doporučuje smluvním stranám zachovat zásobníky skleníkových plynů – myšleno například lesy – a provádět opatření s cílem snížit emise vyvolané odlesňováním a degradací lesů."

Tady prosím připomenu jenom jednu věc, jediné slovo, a to je Národní park Šumava, který jsme významně ovlivnili schválením novely zákona č. 114. Před deseti lety, dnes máme 19. ledna, zuřil orkán Kyrill, který má obrovské důsledky dodnes, 20 tisíc hektarů uschlého lesa a možnost dalšího usychání, bude-li platit námi schválený zákon.

Pan ministr Mládek tady slibuje, že zajistí, aby naše země měla konkurenceschopnost, a sděluje nám, že naše obavy z Pařížské dohody jsou liché. Jenom si musíme uvědomit, že pan ministr Mládek, byť je v tuto chvíli ještě ministrem, možná ještě několik měsíců, ale co bude po říjnu 2017, teprve rozhodnou voliči, kdežto tato dohoda je plánována na celé další před námi stojící století.

K tomuto nápadu plánovat něco na dobu téměř sto let bych se také chtěl kriticky vyjádřit. Jenom si zvažme takový myšlenkový příklad. Vezměme si rok 1906. To byla doba, kdy se svět i Evropa velmi dobře rozvíjely. Chceme-li znát nějaký důkaz, podívejme se kolem nás v našich městech krajských i okresních. Máme tam celou řadu budov, které byly postaveny v té době. Jsou to budovy škol, různých úřadů, nemocnic a další. Tyto budovy dodnes dominují těmto našim městům. Našim předkům se tehdy dařilo velmi dobře a také si mohli plánovat některé své vize do roku 2000. Také si mohli říci – ted' se nám dobře daří, pojďme si tady naplánovat něco na sto let. Ti lidé se také mohli ptát, mohli si klást otázku, možná to některí činili, co bude symbolem magického 20. století, které se tak lákavě před nimi tehdy rozevíralo. Co by to tak mohlo být? Letadlo, automobil umožňující revoluci v cestování, průmyslové linky umožňující výrobu jakýchkoliv prostředků, výrobek zlepšujících život lidí, nebo zase na druhé straně všeobecné volební právo, které tehdy frčelo, uplatňovat se v politice, vzdělání na vysokých školách například i pro ženy. To všechno mohly být potenciální symboly 20. století.

A co takovým symbolem opravdu je? Jaké to století bylo? Tady pro zajímavost mohu uvést – spisovatel Jiří Paděvět, autor knihy Kravé léto 1945 a dalších knih, v rozhovoru pro Lidové noviny z 3. ledna letošního roku říká, že když si zanalyzuje, jak se vyvíjelo 20. století, takovým symbolem podle něj je dobytí vagon, tedy dopravní prostředek, kterým jedou lidé, kteří nikam jet nechtěli, kteří jsou někam vezeni. Je to zajímavé, možná trošku mezní přirovnání, ale vzpomeneme-li si na první světovou válku, vzpomeneme-li si na Stalinovy čistky a hladomory v Sovětském svazu, vzpomeneme-li si na holokaust, vzpomeneme-li si na další věci, kterými 20. století bylo zatížené, tak to není úplně od věci.

V Lidových novinách z téhož dne je ještě jeden článek, který se již konkrétně Pařížskou dohodou zabývá. Jeho autorem je vysokoškolský pedagog a ekolog Pavel Nováček. Mimo jiné v něm také cituje klimatologa Jamese Hansena, který považuje Pařížskou dohodu rovnou za podvod. Hansen říká: Jsou to bezcenná slova. Konference nepřinesla žádné činy, jen sliby. Závazky dohodnuté v Paříži nemají

význam, pokud nebudeme očekávat zdaňovat emise skleníkových plynů, cituje pan prof. Nováček svého kolegu klimatologa Hansena. A prof. Nováček pak dále píše, a to už je pro nás velmi informativní, že kdybychom chtěli udržet nárůst globální teploty s 66procentní pravděpodobností pod 2 °C po danou dobu rámovanou druhou polovinou 21. století, tak můžeme vypouštět skleníkové plyny na dnešní úrovni ještě dvacet let. Kdybychom přijali ten ambicióznější požadavek, tedy držet nárůst teploty pod 1,5 °C, tak už jenom deset let.

Nováček dále píše, že omezení nárůstu globální teploty pod 2 °C – já podotýkám, pokud má smysl a pokud může zlepšit světovou globální klimatologickou situaci – není podle Nováčka nemožné, určitě ale nebude bezbolestné a výrazně nás, tedy lidstvo, v našich konzumních náročích omezí. A k tomu já dodávám, že o tomto se nikde v Pařížské dohodě nepíše a ani česká vláda, která již schválila, ani pan ministr životního prostředí, který ji podepsal, nám neříkají, neříkají občanům ve volebním roce, že k tomu, aby se dohoda naplnila, tak za 20 let, nebo dokonce už za 10 let nebude možné získávat energii spalováním jakýchkoli organických látek, tedy tím škodlivým, emise tvůrčím způsobem. A neříkají lidem, že to bude znamenat obrovské změny v jejich životním stylu, a to nemluvím o konkurenceschopnosti našeho průmyslu.

Tady patří, myslím, položit otázku, jestli to, čím se teď zabýváme, je politika, jestli to není pouhý střet dvou vědeckých hypotéz, jedné, která má díky médiím obrovskou podporu vědců, možná, ale určitě ekologů, určitě ekologických aktivistů celého světa, tedy ta teze o antropologickém původu globální klimatické změny, anebo je to střet této ideologické platformy s vědci, kteří jsou střízlivější, kteří zpochybňují mainstream toho klimatického alarmismu. A já musím říct, že to je jednoznačně politika. Je to dokonce ideologie.

Autoři totiž těch nápadů, jednak těch nápadů samotných a jednak návrhů na jejich řešení, od nás chtejí peníze. Chtejí obrovské množství peněz ze státního rozpočtu zemí. Já nevím, můžeme si vzít příklad. U nás stojí podpora obnovitelných zdrojů 44 mld. ročně. Musíme dávat na domy štítky s energetickým hodnocením. Musíme do automobilových paliv přimíchávat biosložky. Teď momentálně se chystáme učinit v budoucích dvou desetiletích konec s tepelnou energetikou. Kdo bude vytápet naše sídliště, která jsou napojena na teplárny využívající hnědé uhlí, a tak dále a tomu podobně.

Pařížská dohoda v sobě obsahuje závazek České republiky, mj. závazky podílet se na tzv. varšavském mezinárodním mechanismu pro ztráty a nehody, for lost and damages. V principu jde o to, že prostřednictvím pojistištění či jiných finančních mechanismů bude Česká republika hradit ztráty a škody, které budou posouzeny jako vzniklé v důsledku změny klímatu a ke kterým došlo v jiných částech, v jiných státech světa. Přitom míru, v jaké se Česká republika bude podílet na těchto škodách, jakož i rozsah a finanční vyjádření těchto škod bude určovat zmíněná instituce, a to na základě pravidel určených konferencí dohody, tedy opět mezinárodní organizace. Za výše uvedené škody, je třeba zdůraznit, budou považovány hurikány, záplavy a podobné meteorologické jevy, které lze snad pojistit, ale také tzv. nepojistitelné jevy, jako jsou třeba ztráty a škody způsobené zvyšováním hladiny moře a dále apod.

Přitom ten varšavský mezinárodní mechanismus výslovně uvádí, že předmětem kompenzace mají být i tzv. ekonomicky nevyčíslitelné škody. Čili tou ratifikací, ke které se tady Sněmovna chystá, bude Česká republika souhlasit a ponese odpovědnost za finanční kompenzaci škod vzniklých v důsledku přírodních katastrof na území jiných států samotným témo statům nebo jejich obyvatelům, a to způsobem nedefinovaným a bez definovaného postupu, jak tyto škody budou vyčíslovány. O kompenzaci a vyčíslení pak bude rozhodovat mezinárodní orgán.

A tady si poprvé kladu otázku: Je tento postup konformní s Ústavu ČR? Nejde o přenesení pravomoci orgánu republiky na mezinárodní orgán? Je něco takového možné bez explicitně vyjádřeného souhlasu českých občanů, např. pomocí veřejného hlasování, pomocí referenda?

O tom, že v současné době jsme svědky globální ekonomické (klimatické?) změny, zřejmě není pochyb, ale my si musíme dávat otázku, zda myšlenka, že tuto změnu způsobili lidé svým životem na planetě, je správná. Klima se v čase samozřejmě nepřetržitě mění, mění se v dlouhých obdobích v řádu staletí, tisíciletí, a různé oscilace kolem dlouhodobých trendů si těžko umíme vysvětlit. Sice existují různé hypotézy vysvětlující dlouhodobější a poměrně trvalejší trendy, ale střednědobé, krátkodobé změny vysvětlit neumíme. A to právě zneužívají klimatičtí alarmisté, kteří nám vnučují doktrínu lidmi způsobeného globálního oteplování.

Otzázkou zní, co nás to všechno bude stát. Tady cituji z předkladací zprávy pro Sněmovnu, materiálu sněmovního tisku k Pařížské dohodě. Ten říká, z hlediska dopadů na státní rozpočet bude nutné počítat s povinným příspěvkem do rozpočtu dohody. Lze předpokládat, že se tento příspěvek bude pohybovat v přibližné výši jako u protokolu, tedy pro roky 2016 a 2017 je to částka 38 354 eur, konkrétní výše příspěvku pak bude stanovena na základě rozpočtu dohody, který bude přijat na prvním zasedání jejich smluvních stran. První zasedání se uskuteční, jakmile budou splněny podmínky pro její vstup v platnost podle čl. 21, a příspěvek pak bude hrazen z rozpočtové kapitoly 315.

To jsou určitě výdaje, které na mysl nemám. Tady mám na mysl oněch 100 mld., na jejichž krytí se bude ČR jako rozvinutý stát podílet. 100 mld. dolarů ročně se bude přerozdělovat od rozvinutých k rozvojovým státům. Není zde stanovena výše částky, která bude příslušet na ČR. Kdo bude tento podíl dojednávat? Bude to ČR, anebo jménem jejím a všech ostatních členských států Evropská komise? Bude tedy Evropská komise hlasovat i za ČR? Čímž tedy přeneseme naše práva na Evropskou uniю? Pak ovšem vzniká zajímavá situace z hlediska Ústavy, a to za druhé zmiňuji ústavní problém. ČR pak na sebe ratifikací této dohody bere práva a povinnosti podle mezinárodního práva a vzhledem k tomu, že jde o mezinárodní smlouvu, tedy faktického práva a povinnosti vlády ČR, přenáší tím na EU výkon práv, sama ovšem si drží nadále naše povinnosti ty peníze najít a do daného fondu je transferovat. Takový postup zřejmě předpokládá povinnost vlády, postup podle čl. 10a Ústavy, a nelze se přitom odvolávat na souhlas se vstupem do EU daný referendem z roku 2004, protože práva a povinnosti vznikají ratifikací dohody samé, tedy řekněme, když k tomu tak dojde, v roce 2017.

Je možné si klást další a další otázky, o kolik pracovních míst přijde naše republika zánikem celého sektoru tepelné energetiky, kolik nás bude nadále stát podpora výstavby nových alternativních, tedy solárních a větrných elektráren, kolik bude stát dotování jejich provozu. Kolik – ale to se zatím nikdo neptá – budeme muset vynakládat na jejich ekologickou likvidaci, až skončí jejich životnost.

Orgány Poslanecké sněmovny se již k podobným problémům dlouhodobě vyjadřují. Mám na mysli opakována varovná usnesení výboru pro evropské záležitosti, také i hospodářského výboru k tzv. letnímu klimatickému balíčku a dalším, a teď v nedávné době vyjádření vlády a tripartity k tzv. antifosilnímu zákonu, který už byl hospodářským výborem odložen, a nyní tedy vlastně byl dán k ledu i rozhodnutí vlády, která po dohodě s tripartitou antifosilní zákon stahuje. V pondělí vystupoval v Událostech a komentářích v České televizi pan ministr Brabec a tuto skutečnost oznámil.

Mimo jiné také chce vláda zkoumat sociální dopady antifosilního zákona. Moderátor pořadu logicky namítl, že pokud vláda odmítá antifosilní zákon jako hlavní nástroj boje proti klimatické změně, proč ve Sněmovně hodlá ratifikovat Pařížskou dohodu, která má vlastně stejně, ne-li dramatičtější, tvrdší, řeknu klidně horší dopady. Pan ministr podle mě nespokojený s tím, jak dopadá aktivistická politika jeho ministerstva, tak řekl to, co tady vlastně už dneska řekl pan ministr Mládek, že limity pro emise stejně dávno plníme, takže Pařížskou dohodu můžeme klidně schválit. Jakýmsi nechtěným možná fenoménem pan ministr nazval tu dohodu dokonce Pařížskou deklaraci. Věřím tomu, že to bylo omylem. Tak tady si musíme říct, že to žádná deklarace není, že to je tvrdá dohoda, kterou budeme muset plnit a která nás průmysl, naši energetiku a vůbec způsob života našich občanů významně poznamená.

A ještě chci zmínit jednu věc tady a to je věc mezinárodní politiky. Nově zvolený americký prezident Donald Trump, který se zítra ujmé svojí funkce, podle některých informací zvažuje, že pod jeho vedením Spojené státy americké od Pařížské dohody ustoupí. Je to možná diskutabilní, jak to nakonec dopadne, ale určitě by stalo za to počkat, jak se Amerika k Pařížské dohodě postaví, tedy Spojené státy jako největší světový znečisťovatel. Představa, že by státy Evropské unie samy nesly tíž dopadů, zejména tu ekonomickou tíž Pařížské dohody, je podle mého názoru naprostě nepřijatelná.

A ještě poslední a třetí bych řekl upozornění na konflikt Pařížské dohody s ústavním pořádkem naší republiky. Dohoda sama vychází z toho, že signatářská země provede soubor vlastních legislativních opatření směřujících k naplnění dohody. Tato opatření mají být podle dohody předložena formou Intended Nationally Determined Contributions co nejdříve po uzavření dohody, tedy pokud možno už loni. Ten závazek ale, a to už tady myslím pan ministr také zmiňoval, České republice k plnění těch přísných limitů byl již schválen, byl předložen Evropskou komisi a Lotyšskem již v roce 2015, tedy vlastně necelý rok před uzavřením samotné dohody, a vlastně dva roky předtím, než my se jí teď zabýváme jako orgán pověřený a příslušný k ratifikaci této dohody. Čili cizí stát s Evropskou komisí učinil závazek jménem České republiky, že český Parlament provede legislativní změny pro splnění tehdy ještě neexistující dohody, kterou teď český Parlament po dvou letech má teprve

ratifikovat. Čili tou ratifikací pak bychom zpětně potvrdili náš závazek měnit zákony, které ale s námi nikdo předem nekonzultoval. Otázka tedy zní, zdali je to ústavně konformní, zdali to s naší Ústavou souvisí. Došlo fakticky k tomu, že Komise jménem naší republiky dojednala dohodu, ve které předem bez dalšího vyjednávání zavázala ke změně legislativy celou vládu a Parlament České republiky. A nyní chce po Parlamentu, abychom tuto dohodu ratifikovali, a tím zpětně náš závazek potvrdili.

Navíc ještě závažnější věc, že se tady mluví o celém budoucím století, o dlouhých desítkách let. Tedy zavazujeme sněmovny, senáty a vlády, kterých bude mnoho v budoucnosti, až do roku 2050 plus. Budeme tedy, a naši nástupci, kteří tady jistě budou zasedat, nutenci schvalovat zákony podle závazku, který byl formulován Evropskou komisí bez vědomí Parlamentu a bez ohledu na to, zda v té budoucnosti bude Česká republika členem Unie, nebo nebude, nebo zdali budou nějaké pravomoci na Evropskou unii přeneseny ústavně, anebo nikoliv.

Dámy a páновé, já jsem tady na několik sporných momentů v textu Pařížské dohody upozornil. Také jsem upozornil na to, že jsou zde pochybnosti o jejím souladu s ústavním pořádkem. Podle mého názoru bychom měli ratifikaci Pařížské dohody odmítnout, nedat se strašit tím, že jsme už jedni z posledních, kteří jsme dohodu neratifikovali, že to pro nás bude znamenat nějakou ostudu nebo kdoví co ještě. To, že to pan ministr už bohužel podepsal a vláda schválila, na věci nic nemění. Poslanecká sněmovna je v této zemi suverén a vláda a její ministři jsou jí odpovědní.

Abychom se mohli rozhodovat s plným vědomím dopadů Pařížské dohody na naši ekonomiku, energetiku a konkurenčeschopnost vůbec, tak předkládám následující návrh. Navrhoji usnesení, o kterém by Sněmovna hlasovala po ukončení obecné rozpravy k tomuto bodu a které zní takto: "Poslanecká sněmovna Parlamentu České republiky přeruší projednávání vládního návrhu zákona, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Pařížská dohoda, sněmovní tisk 932, do doby, než vláda České republiky předloží Poslanecké sněmovně Parlamentu České republiky informaci o dopadech Pařížské dohody na ústavní pořádek a na hospodářství České republiky." A do budoucna, až se dobereme k přidělování projednání tohoto sněmovního tisku jednotlivým výborům, tak já se přimlouvám a pro pořádek tady na závěr svého vystoupení navrhoji, aby se tím vládním návrhem zákona, kterým se předkládá k ratifikaci Pařížská dohoda, zabýval také výbor pro životní prostředí.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji, pane poslanče. Omlouvám se, mám to brát jako procedurální návrh, nebo jako návrh usnesení Sněmovny, o kterém se ale hlasuje až ve třetím čtení?

Poslanec Jan Zahradník: Já jsem právě se snažil, pane předsedající, dát jasné najevo, že mám na mysli, aby o tom usnesení bylo hlasováno až po ukončení obecné rozpravy.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Po ukončení obecné rozpravy.

Poslanec Jan Zahradník: Je to termín, který je podle mého názoru... (Poslanec se obrátil směrem k předsedajícímu a hovoří mimo mikrofon.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Ano, je to v souladu s jednacím řádem. Prosím. Dobре, děkuji, návrh bude zaznamenán. Určitě, děkuji, já vás poprosím o formulaci toho usnesení a děkuji.

Poslanec Jan Zahradník: To usnesení – mám to ještě jednou číst? Nikoliv, to až k tomu dojde. (Předsedající: Ano.) Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Ano, není to procedurální návrh, je to návrh usnesení. Děkuji za upřesnění toho termínu. Děkuji.

Mám tu dvě faktické poznámky nyní. Nejprve s faktickou poznámkou pan poslanec Milan Urban, po něm s faktickou poznámkou pan poslanec Jan Klán. Prosím, pane poslance.

Poslanec Milan Urban: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Vážené kolegyně, vážení kolegové, obhájci této Pařížské dohody říkají: o nic nejde, je to celkem nevinný materiál. A vypadá tak i na první pohled relativně pozitivně a nevinně. Myslím si ovšem, že to je materiál, nebo dohoda, která má opravdu dalekosáhlé dopady, nebo bude mít do života občanů a do hospodářství České republiky. Ono totiž z toho vzniknou závazky, které se týkají energetiky, tedy průmyslu, a tedy v konečné podobě i občanů. Závazky, které se týkají dopravy, které významným způsobem mění vůbec dopravu, respektive zdroje pro dopravu, jsou to závazky, které se týkají zemědělství, jsou to závazky, které se budou týkat každodenního života. Podle mého názoru dokud nebude jasné, jakými nástroji tyto cíle chceme naplnit, tedy jakou strategii pro naplňování těchto závazků využijeme v těchto jednotlivých oborech, nelze jen tak jednoduše takovouto obecnou dohodu podporovat.

Zastánci říkají: to budou obrovské příležitosti pro průmysl, pro hospodářství, pro kreativní průmysl. Možná ano. Ale musíme se ptát, jaké příležitosti to budou, jaké nástroje naplní tuto případnou dohodu. Nic z toho tento materiál z Paříže nenavrhuje. Proto si myslím, že dopady mohou být drastické (upozornění na čas), a velmi bych prozatím váhal s podporou takovéto dohody bez znalosti dopadů a nástrojů. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci. S faktickou poznámkou dále pan poslanec Jan Klán. Prosím, pane poslance, máte slovo.

Poslanec Jan Klán: Děkuji za slovo. Vážený pane místopředsedo, já jsem se přihlásil s faktickou poznámkou, protože dnes již zcela jistě na můj příspěvek nedojde. Já jsem už tady v loňském roce poukázal na to, kdo vlastně může za to globální oteplování. Já jsem tady říkal, že za to může deregulovaný kapitalismus. O tom můžeme vést diskusi. Ale já jsem tady už i pochopil, proč třeba zastánci ODS tvrdí, že globální oteplování neexistuje. Pan poslanec Zahradník, vaším prostřednictvím, tady říkal nějaké dvě studie, jedny, které podporují, a druhé, které to

vyvrazejí. Já jsem si vzal na pomoc knížku This Changes Every Thing, Tohle všechno mění, Naomi Kleinové, Kapitalismus proti klimatu, kde na stránkách 42 a 43 se mluví o vašem bývalém předsedovi ODS Václavu Klausovi, který byl často zván na různé klimatické konference zejména do Spojených států, aby potvrdil, že globální oteplování neexistuje a že vlastně za to nikdo nemůže, takže to necháme volně plynout a bude všechno v pohodě. Takže to abyste věděli, že v té knížce je také citován váš bývalý předseda. Čili se nedivím, že zastáváte takovouto doktrínu.

Nicméně jak už tady bylo zmíněno, zítra má inauguraci nový americký prezident Donald Trump, tak jsem velice zvědav, jak se postaví k této pařížské klimatické dohodě, protože on prohlásil, že se Spojené státy prorazí k ropě. Prostě opět tam vládne opravdu uhlíková lobby, o které se píše i v této knížce, viz This Changes Every Thing, jak je to celé propojené s tou politikou. Takže je to opravdu politický problém.

A tvrzení, že globální oteplování neexistuje, to je poměrně směšné. To, že tady máme dneska, u nás, v České republice, poměrně silné mrazy, je právě i důsledkem toho globálního oteplování, i když tam hrají roli jev El Nino a další. Ale to, že tady máme opravdu zimu, neznamená, že globální oteplování neexistuje. Na druhé straně planety je třeba teplo, tady je zima. Takže za globální oteplování dle mého názoru může (upozornění na čas) deregulovaný kapitalismus. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji, pane poslanče. Jako kapitalista, který tady má na starosti regulaci vašeho času, děkuji, že jste jej dodržel.

Dalším řádně přihlášeným do obecné rozpravy je pan poslanec Michal Kučera. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Michal Kučera: Dobrý den, děkuji za slovo. Vážené dámy, vážení pánové, dovolte mi krátký příspěvek na téma klimatické konference, respektive klimatické dohody z Paříže, která vyvolala, jak jinak, velkou diskusi nejen mezi odborníky, ale i politiky, což vidíme dnes i na jednání Sněmovny. My zde máme uvést v život dohodu z Paříže. Než si navzájem začneme dávat nálepky jako ekoterrorista či jiné, než si začneme říkat, že naše planeta není zelená, ale má jinou barvu, tak se pojďme podívat, co nám může cíl dosažení globálního snížení emisí skleníkových plynů přinést. Naplnění dohody totiž nemusí znamenat pro veřejnost poměrně abstraktní nákupy emisních kreditů jiných států nebo možnosti postihů za emise oxidu uhličitého v letecktví či lodní dopravě. Naopak. Zejména oblast – a tady bych si dovolil odpovědět na dotazy svého předčeňníka pana poslance Urbana a zkoušit přiblížit, v čem může být přínosná právě klimatická konference, respektive její realizace v těch jednotlivých státech.

Já bych tady chtěl zmínit, že zejména oblast energetické účinnosti a energetických úspor může být skutečným motorem naší ekonomiky a investiční příležitosti s vysokou přídavnou hodnotou. Jako malý příklad, myslím srozumitelný všem, bych uvedl energetické úspory v budovách, které se dnes bohužel omezily na takové to pouhé zateplování a výměnu oken a dveří. Přitom právě energetické úspory v budovách mohou dosahovat až desítky procent. Hovořím zde zejména

o automatizaci a řízení, tedy tzv. inteligentních domech. V čem spočívají ty nejzásadnější úspory? Zejména v řízení, regulaci vytápění, klimatizace, ventilace v čase, v řízení osvětlení na základě světelných podmínek, přítomnosti člověka atd.

Kouzlo spočívá v tom, že se jedná o obory s vysokou přidanou hodnotou a jejich vhodná podpora může výrazně prospět naší ekonomice. Navíc řešení není příliš složité. Všichni voláme po tom, aby se podpora přesunula od montoven založených na levné pracovní síle k podpoře sofistikovanějších oborů. A zde ta příležitost skutečně je. Začít se může u veřejných budov, u kterých se jasné definují požadavky na energetické úspory a kam se také může přesunout část státní podpory. Jistě že samotné energetické úspory v budovách nám nevyřeší klimatické cíle. Jsou ale dobrým a myslím, konkrétním a srozumitelným příkladem toho, že klimatickou dohodu z Paříže lze vnímat pozitivně i z pohledu podnikání a investičních příležitostí. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Kučerovi. Dalším rádně přihlášeným do obecné rozpravy je pan poslanec Marek Benda – kterého ale nevidím. Proto jeho přihlášku stahuji a poprosím pana poslance Petra Bendla. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Petr Bendl: Děkuji za slovo. Neobávejte se, nebudu tak podrobný jako pan kolega Zahradník, který to vzal opravdu z gruntu a mluvil tu i o detailech, ptal se na věci, které nejsou nedůležité.

Já myslím, že je každému z vás, jak tady sedíte, jasné, že Pařížská dohoda není jen tak ledajaký dokument, že nás opravdu zavazuje k vážným věcem. A pominu to, že v materiálu, který nám předložila vláda, je napsána konkretizovaná částka, že bychom měli přispívat zhruba jedním milionem korun na nějakou administraci těch finančních prostředků, ale není tam ani koruna, ani naznačeno, kolik a jak se státní rozpočet bude do budoucna podílet na tom, že Česká republika bude posílat rozvojovým zemím nějaké peníze na ochranu klimatu a investice s tím související. Naznačil to tady možná pan ministr průmyslu a obchodu, když říkal, že to vlastně bude velká výhoda pro české firmy, protože my tam budeme posílat peníze a oni by tam mohli někdy něco stavět a podobně, a podílet se na nějakém rozvoji, atd., atd.

Nicméně mě tedy mrzí, že tam není konkretizovaný závazek pro Českou republiku alespoň v nějakém rádu, jak to s tímto vypadá. Měl bych tedy dotaz na pana ministra životního prostředí – který momentálně telefonuje, tak nevím, jestli mě poslouchá, nebo neposlouchá. Zároveň by mě velmi zajímalo, protože v České republice se neutají vůbec nic a vím, že Ministerstvo životního prostředí, nebo minimálně to, už připravuje legislativu, která se týká a opírá právě argumentačně o schválenou Pařížskou dohodu, protože vláda počítá s tím, že Pařížská dohoda Poslaneckou sněmovnou projde, a tam už je to paragrafové znění. Nic takového není, vrtí pan ministr hlavou. Já doufám, že tomu tak je, nicméně bychom si to zasloužili. Zasloužili bychom si vědět, jaké konkrétní dopady v oblasti legislativy, v oblasti podnikání a jejích důsledků, v oblasti hospodaření v lesích, v oblasti zemědělského hospodaření, co konkrétního tím vlastně bude – co na to bude vztaženo. Protože

logicky, projde-li Pařížská dohoda jednáním Poslanecké sněmovny a jejím souhlasem, pak sem následně přijde vláda, potažmo ministr průmyslu, možná ministr životního prostředí a další, a bude říkat: dyť vy už jste s tím souhlasili, dyť vy už to tam vlastně máte. A ono je to tam v těch podivných slovíčkách a větách, je tam napsaná spousta věcí. A čert tkví v podrobnostech. My bychom měli znát, protože ne všichni umějí číst bruselštinu, nebo věty tak, jak je možné je přečíst, dílem je tady četl pan kolega Zahradník, co všechno to vlastně v praxi pro nás bude znamenat.

Já myslím, že by si to Poslanecká sněmovna zasloužila, aby spolu s tímto materiélem už přišel nějaký návrh legislativních opatření, ve kterých by se odráželo to, co nás vlastně čeká, abychom potom všichni nebyli postaveni před hotovou věc a zemědělský výbor nemusel vysvětlovat zemědělcům, jaká všechna omezení se jich v souvislosti s Pařížskou dohodou týkají, abychom nemuseli vysvětlovat vlastníkům lesa, ale i státnímu rozpočtu, potažmo zřizovatel Ministerstvo zemědělství by muselo opravovat své hospodářské výhledy hospodaření v Lesích České republiky, neboť se jich to samozřejmě bude týkat, privátních vlastníků lesa, podnikatelů hospodařících v zemědělství obecně. Budou za to sankce, bude vznikat jakýsi výbor, nebo respektive v dohodě je a je to v předkládací zprávě, kterou vláda k tomuto materiálu dala, že bude vznikat, já to přečtu přesně, abych se nespletl, mám to tady – nemám. Je to výbor, chcete-li komise, která bude hledat uplatňování a řešení našich závazků souvisejících s Pařížskou dohodou.

Já bych rád věděl, jak výbor bude vypadat, kým bude obsazen. Budou tam představitelé podnikatelských svazů? Nebo tam budou jenom zástupci Ministerstva životního prostředí a jím spřízněných organizací? Jakým způsobem toto bude do budoucna řešeno?

Ale vidím, že se všichni dívají na to, že je 13.01 a pan předsedající se mě určitě chystá přerušit. (Veselost v sále.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Nechystá.

Poslanec Petr Bendl: Nechystá, tak super, tak ne, tak budu povídат dál.

Tak by mě tedy zajímalo, jak výbor bude vypadat, protože my se k tomu zavazujeme, a zcela určitě máte představu o tom, kdo ve výboru bude sedět, jaké tam bude složení lidí a případně jaké tam bude složení organizací, jichž se to bude dotýkat. Je-li nějaký jednací řád a podobně?

Já zcela určitě, pokud neprojde zamítnutí v prvním čtení, budu navrhovat, aby tento materiál projednal i zemědělský výbor. A velmi bych prosil, aby opravdu Ministerstvo životního prostředí, případně Ministerstvo průmyslu a obchodu přišlo s tím, jaké konkrétní legislativní opatření a dopady na sféru podnikání a hospodaření v téhle oblasti bude Pařížská dohoda mít v těchto oblastech, protože jsem přesvědčený o tom, že to není jen tak dohoda, kterou druhý den strčíme do šuplíku.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Bendlovi. Vzhledem k tomu, že uplynula 13. hodina, přerušuji jednání Sněmovny, vyhlašuji obědovou pauzu a jednání Sněmovny bude pokračovat ve 14.30 hodin ústními interpelacemi na pana premiéra. Přeji dobrou chuť.

(Jednání přerušeno ve 13.03 hodin.)

(Jednání pokračovalo ve 14.30 hodin.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, pane předsedo vlády, zahajují naše odpolední jednání. Budeme se zabývat bodem

291. Ústní interpelace

Jenom mi dovolte, abych konstatoval omluvy došlé předsedovi Poslanecké sněmovny. A to omluvu paní Michaely Markové, ministryně práce a sociálních věcí, od 16.45, dále se omlouvá pan poslanec Kudela, od 14.30 do konce jednacího dne pan ministr Stropnický, dále se omlouvá pan poslanec Pavel Šrámek z odpoledního jednání, pan poslanec Petrýl od 16 hodin, dále se omlouvá pan ministr Ludvík od 17 hodin a mezi 14.30 a 19. hodinou pan poslanec David Kádner, dále pan ministr Chvojka, a to od 16 hodin. To jsou omluvy, abychom s tím mohli počítat při interpelacích.

Začneme interpelací pana poslance Jaroslava Borky, který interpeluje pana předsedu vlády ve věci těžby lithia v okolí Cínovce v Krušných horách. Pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jaroslav Borka: Vážený pane premiére, rád bych se vás dotázel na informace ohledně naleziště lithia v okolí Cínovce v Krušných horách, o kterém se mluví jako o druhé ropě. Lithium je klíčová suroviná budoucnosti a nových technologií. Dle informací, které se ke mně dostaly, vaše vláda uvažuje prodat těžbu americké firmě Tesla, společnost Geomet patřící do australského konsorcia European Metals. Zájem má údajně také firma Cínovecká deponie, kterou vlastní skupina RSJ miliardáře Karla Janečka.

Pod Cínovcem, jak je vám jistě známo, leží ohromné zásoby cínu, lithium, ale i wolframu. Žádný jiný tak velký zdroj v Evropě zatím neexistuje. Ekonomická návratnost ložiska je nezpochybnitelná.

Vážený pane premiére, má otázka zní: Jaký záměr má vláda s tímto národním bohatstvím? Bude lithium těžit zahraniční firma, která bude zisky odvážet do zahraničí? Nebo soukromník, který zbohatne, a stát bude jenom přihlížet? Nemohl by lithium vytěžit státní podnik, který bude kontrolován vládou této republiky? Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci i za to, že nevyužil všechn čas, a můžeme tedy mít více interpelací. Pan předseda vlády odpoví. Prosím, pane předsedo vlády, máte slovo.

Předseda vlády ČR Bohuslav Sobotka: Vážený pane místopředsedo, vážené poslankyně, vážení poslanci, chci poděkovat za zájem pana poslance o problematiku lithia. Já myslím, že určitě lithium lze považovat za jednu ze surovin 21. století. O tom nejlépe svědčí způsob využití této zajímavé nerostné suroviny. Ve formě sloučenin se používá při výrobě dobijecích baterií pro přenosnou elektroniku. To znamená, bavíme se tady o mobilních telefonech, o tablettech, noteboocích, fotoaparátech, kamerách, ale také třeba o lékařských přístrojích. Velký potenciál může mít i použití lithia v bateriích pro elektromobily či skladování energie. Mimo tato nová moderní použití se sloučeniny lithia používají také jako tavivo v keramickém a sklářském průmyslu. Používají se jako mazivo. Také se používají ve farmaci. Z toho výčtu je vidět, že to je skutečně velmi, velmi zajímavá surovina.

V České republice jsou suroviny tohoto typu vázány především na lithné slidy, hlavně cinvaldit. Celkově ve státní bilanci evidované domácí geologické zásoby jsou cca 160 tisíc tun lithia, z čehož je téměř 142 tisíc tun vedenno jako zásoby nebilanční. Jedná se však o údaje, které pocházejí velmi často ze sedesátých, sedmdesátých a osmdesátých let 20. století. Relevanci těchto údajů v tuto chvíli kriticky analyzují pracovníci České geologické služby. Evidované domácí zásoby i zdroje na evropské poměry významné jsou soustředěné prakticky výhradně v oblasti Krušných hor. To znamená, bavíme se o revírech Cínovec a Vernéřov u Aše a také Slavkovského lesa, kde to je revír Krásno, Horní Slavkov.

Lithium patří mezi strategické suroviny, které byly stanoveny také v rámci evropské surovinové strategie, a díky svému využití v moderních technologiích, o kterých jsem už hovořil, je to surovina, o jejíž využití a pokud možno maximální zhodnocení na území ČR bychom měli mít zájem.

Pokud jde o ty konkrétní aktivity, které se týkají získávání lithia tady u nás, je zde aktivita společnosti Cínovecká deponie, která připravuje k přetěžení sekundární ložisko Cínovec odkaliště, kde je zhruba odhadováno, že tam je zhruba 2,3 kilotony lithia. Toto ložisko je tvořeno odpadním materiélem po gravitační úpravě cínowolframových rud, ke které tam docházelo. To znamená, tento projekt má silnou stráncu, pokud jde o zlepšení životního prostředí, protože bude znamenat likvidaci staré ekologické zátěže právě ve formě přetěžení tohoto odkaliště. Současně bude získána cena surovina a bude zaměstnána místní pracovní síla. Protože Česká republika je otevřená ekonomika, my jsme součástí evropského trhu, zajímají se přirozeně o tyto nerostné zdroje i zahraniční společnosti. To je případ i aktivity společnosti Geomet, která spolupracuje s australskou společností European Metals, která usiluje o hlubinnou těžbu lithia v lokalitě Cínovec.

Cínovec je velké, ovšem z hlediska kovnatosti podle těch údajů, které mám k dispozici, relativně chudé ložisko lithia. To znamená, nedá se zde úplně hovořit o tom, že ekonomická návratnost ložiska je v tuto chvíli nezpochybnitelná. Podle podkladů, které mám k dispozici, pro takové tvrzení není v současné době důvod.

O ekonomické návratnosti se může hovořit až na základě standardní rozvahy, to znamená studie proveditelnosti a složitého výpočtu zásob surovin. Bez těchto dokumentů nelze připravit životaschopný projekt využití ložiska. Pro získání těchto kvalifikovaných úvodních informací je nezbytné realizovat podrobný ložiskově geologický průzkum. Jeho úvodní fáze na tomto zmiňovaném území teprve probíhají. Smyslem toho úvodního geologického průzkumu nemí jenom získat informace o množství a kvalitě suroviny, ale také nezbytné údaje a parametry potřebné pro posouzení všech případných budoucích projektů z hlediska jejich dopadů na životní prostředí. Tuto část problematiky pokládám také za velmi důležitou. Otázka nejenom tedy ekonomické výhodnosti takového těžby, ale také dopadů na životní prostředí v dané lokalitě.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Pane předsedo vlády, uplynulo pět minut, tak jedině v doplňující otázce. V doplňující odpovědi je možné dokončit. Je mi líto, rád jsem to poslouchal, ale nedá se nic dělat. Prosím, pan poslanec Borka s doplňující otázkou.

Poslanec Jaroslav Borka: Pane premiére, jenom ještě bych se chtěl zeptat. Mluvil jste o tom odkališti. To znamená haldy – ty má už firma RSJ miliardáře Janečka, která získala povolenky. A mně se jedná o ložisko, u kterého bude probíhat nějaký průzkum, jestli vůbec existuje firma u nás, nebo jestli s tím počítáte, že by právě tento zajímavý materiál těžila ryze česká firma s kontrolou z Ministerstva průmyslu. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Ano. To byla doplňující otázka. Pan předseda vlády může odpovídat. Prosím.

Předseda vlády ČR Bohuslav Sobotka: Ano, děkuji. Já se omlouvám, ta problematika je skutečně složitá. Chtěl bych jenom říci, pokud kdokoliv bude chtít těžit, tak musí splnit všechny zákonné podmínky, které jsou s tím spojeny. Pokud jde o ten námět, že by se v této věci mohl nějakým způsobem angažovat stát, myslím, že to je námět zajímavý, a o tom budu informovat ministra průmyslu a obchodu, pod kterého spadá státní podnik Diamo. Myslím, že by v rámci podnikatelského plánu tohoto státního podniku měli promyslet, jestli se neangažovat i třeba v takovýchto případech podnikatelských aktivit. Jiný státní subjekt mě v této souvislosti nenapadá. Ale je to skutečně otázka podnikatelského zámeru, schopnosti, možností, kapacit této státní společnosti, zdali by aktivity podobného typu pro ně mohly být výhledově zajímavé.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu předsedovi vlády. Nyní přistoupíme k druhé interpelaci a to je interpelace paní poslankyně Markety Wernerové na pana předsedu vlády ve věci dlouhodobé nezaměstnanosti. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Markéta Wernerová: Vážený pane premiére, vláda se dlouhodobě zabývá jedním z klíčových témat naší společnosti, problematikou nezaměstnanosti. Přestože nezaměstnanost v České republice klesá a je dlouhodobě jednou z nejnižších v Evropě, tak se stále jednotlivá pracoviště úřadů práce potýkají s občany, kteří zaměstnání z různých důvodů nemají. Mnohdy pracovat nechtějí, nebo už ani neumějí.

Moje otázka proto směřuje k tomu, jakými způsoby vláda bojuje proti dlouhodobé nezaměstnanosti a jakou roli v tomto možném řešení sehrává Úřad práce České republiky. Děkuji za odpověď.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní poslankyni Wernerové. Pan předseda vlády má svých pět minut na odpověď v této věci. Prosím, pane předsedo vlády.

Předseda vlády ČR Bohuslav Sobotka: Děkuji. Je to tak. My jsme sice v situaci země, která má nejnižší nezaměstnanost v rámci Evropské unie, výrazně se to zlepšilo od krize, to znamená, pohybujeme se dnes na číslech nezaměstnanosti, která tady byla naposledy někdy kolem roku 2008, než vypukla ekonomická krize, ale ještě pořád v evidenci úřadů práce máme kolem 360 tisíc lidí, kteří v této evidenci jsou.

Chci vás ujistit, vážené poslankyně, vážení poslanci, že vláda klade velký důraz na to, abychom se pokusili primárně zaměstnat tyto lidi. Já jsem to naposledy zdůrazňoval, když jsme tento týden vedli debatu na tripartitě se zaměstnavateli a odbory, protože zaměstnavatelé tlačí znova a znova na vládu, abychom umožnili rychlejší dovoz pracovních sil ze zahraničí. Tady si myslím, že vláda musí postupovat rozumně, to znamená, musíme zkoumat, zdali tyto lidi nemáme tady u nás, zdali bychom primárně nemohli zaměstnat naše nezaměstnané a teprve u profesí, kde je evidentní nedostatek a nejsme schopni je pokrýt z domácích zdrojů, tak tam bychom měli umožnit dovoz pracovníků třeba z Ukrajiny. Ale zase bych varoval, tyto procesy musí být pod kontrolou, vláda je musí mít pod kontrolou. Měli by přicházet pracovníci z regionů, které jsou nám kulturně a nábožensky blízké, abychom si nezadělali na problémy do budoucna.

Zpráva, která je dobrá, je, že mezi ministerstvy, která dokázala loni čerpat nejlépe evropské fondy, bylo Ministerstvo práce a sociálních věcí. Je to díky tomu, že se nám daří zapojit evropské peníze do podpory aktivní politiky zaměstnanosti. Pro lidi, kteří jsou déle než pět měsíců na úřadu práce, se vytvářejí individuální akční plány, to znamená, je snaha s těmito lidmi pracovat maximálně individuálně. Je snaha využívat konkrétní nástroje aktivní politiky zaměstnanosti.

Novou věci, kterou jsme zavedli, je příspěvek na dojízdění, který poskytujeme od dubna loňského roku. V tuto chvíli už bylo poskytnuto zhruba 644 příspěvků na dojízdění pro lidi, kteří jsou dlouhodobě nezaměstnaní, našla se jim práce nebo oni si našli práci, a pomáháme jim se s tím vyrovnat, s těmi náklady, které jsou spojeny s dojízděním. Byl zaveden také jednorázový příspěvek na přestěhování, ale ten, jak se zdá, zatím příliš velké využití nenašel. Standardně používáme veřejně prospěšné práce, společensky účelná pracovní místa a používáme také rekvalifikace. To jsou

nástroje, které financujeme z evropských fondů. Já jsem rád, že Ministerstvu práce se v tomto směru daří a patří mezi ta ministerstva, která začala čerpat nejrychleji v loňském roce už nové evropské fondy, ale využíváme také domácí finanční prostředky.

Na co klademe důraz v oblasti rekvalifikací, je účelnost rekvalifikace, protože já jsem se i sám osobně setkával mezi lidmi s řadou reakcí na to, že jejich zkušenost byla taková, že se dělaly rekvalifikace pro rekvalifikace. Lidé neměli pocit, že by jim ty kurzy, kterých se účastnili, nějak zlepšily jejich šanci uplatnit se na trhu práce. Na co já kladu důraz směrem k Ministerstvu práce a sociálních věcí, je to, aby se maximálně, pokud jde o rekvalifikace, spolupracovalo se zaměstnavateli. Za nejefektivnější rekvalifikace pokládám ty, které už jsou spojeny s konkrétním pracovním místem, kde se pracovník připraví na to, aby to konkrétní pracovní místo mohl zastávat. Čili tady si myslím, že je důležitý důraz na individuální práci s jednotlivými uchazeči a schopnost státu nabídnout jim podporu tak, aby se na trh práce mohli vrátit.

To, co je ale strašně důležité, je také motivace pracovat, výše mezd, které jsou nabízeny. Je také důležité, když se odečtu od peněz, které firmy nabízejí, peníze, které zaplatíte za dojíždění, tak aby tomu zaměstnanci v čistém zbylo více, než by eventuálně dostával na sociálních dávkách. Proto je strašně důležitý ten krok, který my děláme, že každý rok postupně zvyšujeme minimální mzdu, aby se vyplatilo pracovat.

To, o čem teď diskutujeme a o čem budeme debatovat v koalici příští týden, je návrh na to, abychom ještě více motivovali rodiny s dětmi, to znamená, aby rodiny s dětmi, kde někdo pracuje, měly šanci na vyšší dětské přídavky než ty rodiny s dětmi, kde nikdo není ekonomicky aktivní. Byl bych rád, kdybychom i tento nástroj, který pomůže rodinám, ale současně pomůže motivovat k práci, byli z pohledu vlády ještě schopni využít.

Cílem tedy je co nejvíce lidí dostat na trh práce, využít dobré hospodářské situace, co nejvíce snížit počet lidí, kteří jsou dneska ještě stále v evidenci.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu předsedovi vlády. Ptám se, jestli paní kolegyně má doplňující otázku. Je tomu tak. Prosím, paní kolegyně, máte slovo.

Poslankyně Markéta Wernerová: Vážený pane premiére, jsem ráda, že jsem slyšela tyto informace, protože mobilita pracovních sil, o které jste hovořil, do tohoto projektu byl zahrnut Karlovarský kraj v rámci testovacího projektu. Já doufám, že v něm budete pokračovat, resp. Ministerstvo práce a sociálních věcí.

Velice ráda bych požádala o to, aby tento projekt byl rozšířen na větší okruh možných žadatelů, nejenom dlouhodobě nezaměstnaných, protože si myslím, právě co jsem já komunikovala se zaměstnavateli, tak právě tento příspěvek hodně kvitují. Můj region je velice obtížný v tom, že hraničí s Německem a potýkáme se tam s velkým odlivem pracovních sil právě do Německa. Motivace možného pracovníka v tom, že dostane až 3 500 korun na dojíždění do zaměstnání, je veliká. Takže tady směrem ode mne je prosba o rozšíření tohoto projektu. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní poslankyni Markétě Wernerové. Pan předseda využije dvě minuty k odpovědi.

Předseda vlády ČR Bohuslav Sobotka: Určitě je rád využiji. Vážené poslankyně, vážení poslanci, jednak platí, že od listopadu loňského roku je možné ten příspěvek už získat po celé České republice. Je také důležité, aby lidé o tom věděli. Když jsou dlouhodobě nezaměstnani, dle než pět měsíců, a najdou si práci, tak mají šanci získat časově omezený příspěvek na dojízdění do zaměstnání podle toho, kolik je dojízdění do práce stojí. Souhlasím s tím, že to je dobré opatření. Byl bych rád, kdyby pokračovalo. Určitě budu motivovat paní ministryni práce a sociálních věcí, aby se snažili využít rozšířit a aby se tam efektivně využily finanční prostředky tímto způsobem.

Chtěl jsem říci ještě jednu věc. Když už byla řeč o Karlovarském kraji, já jsem nedávno navštívil vedení úřadu práce. Diskutovali jsme právě o situaci v jednotlivých regionech. Já vím, že v Karlovarském kraji je tento problém jednak s vylidňováním, jednak s tím, že jsou části Karlovarského kraje, kde skutečně nejsou žádní větší zaměstnavatelé. To, s čím se tam ale také setkáváme – a jsem rád, že na to byla zaměřena i kontrolní činnost úřadu práce –, je problém, že někteří lidé pracují v Německu a u nás se snaží pobírat dávky. To znamená, že se také snažíme, abychom zabránili zneužívání našeho sociálního systému. Konkrétně Karlovarském kraji proběhly kontrolní akce, které byly zaměřeny právě na tyto případy. Já bych byl rád, abychom vedle poskytování podpory a pomoci lidem, kteří si to zaslouží, kteří jsou ve složité životní situaci, tak aby také úřady práce měly dostatek kapacity a síly na to kontrolovat, jestli finanční prostředky, které vynakládáme, nejsou právě zneužívány takovýmto způsobem, protože k tomu ty peníze neslouží. Slouží k tomu, aby se lidé dostali na trh práce, ale neměly by sloužit k tomu, že někdo podvádí stát, pracuje v zahraničí a tady u nás se snaží pobírat sociální dávky, například podporu v nezaměstnanosti. Kontrolní akce vedly k tomu, že řada těchto lidí byla vyřazena.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji, pane předsedo. Můžeme pokračovat třetí interpelací. To je interpelace paní poslankyně Aleny Nohavové ve věci zdravotní pojíšťovny. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Alena Nohavová: Děkuji za slovo. Vážený pane premiére, občané mi často kladou otázku, jak se nakládá s penězi českých zdravotních pojišťoven a především největší zdravotní pojíšťovny, tedy VZP, a to zejména v současné době, kdy i v souvislosti s pořadem České televize Atlet roku sponzorovala VZP částkou 5 milionů. Já chápnu, že je dobré propagovat pro zdraví i sport, ale co je hezké, nemusí být vždy dobré. Takovéto sponzorování jde z peněz na léčení pacientů. Dovolím si tvrdit, že jde v tomto případě na úkor nemocných. My se zde dohadujeme o platech lékařů, sester, nejsou včas propláceny lékařům a nemocnicím úkony za operace a vyšetření, odkládají se operace a čekací doby jsou i několikaměsíční. Dokonce pomocí sbírek a nadací se občané skládají na tzv. vzácná onemocnění a onkologická onemocnění, kdy pojíšťovny neproplácí pro takto nemocné další potřebnou léčbu, rehabilitaci, a doplatky v tomto případě jsou značné.

VZP i další pojišťovny vybírají a spravují obrovské peníze, které mají sloužit k prevenci a léčbě svých pojistníků, kteří pojišťovnám dle zákona musí každý měsíc platit povinné pojistné, a evidentně nemalá částka takto vybraných prostředků byla použita na zviditelnění se v konkurenčním souboji. Myslím si, že konkurence zde není namísto. A proto má otázka je velice jednoduchá. Já se ptám, zda se vláda vrátí k lepšímu a lacinějšímu modelu jedné zdravotní pojišťovny. Děkuji za odpověď.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní poslankyni Nohavové i za dodržení času k té otázce a pan předseda vlády má svých prvních pět minut na odpověď. Prosím, pane předsedo vlády, máte slovo.

Předseda vlády ČR Bohuslav Sobotka: Děkuji. Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, především chci zdůraznit, že pokud jde o činnost největší zdravotní pojišťovny, Všeobecné zdravotní pojišťovny, tak podléhá kontrole nejenom ze strany vlády, tzn., ze strany Ministerstva zdravotnictví, Ministerstva financí nebo třeba Nejvyššího kontrolního úřadu, ale podléhá také kontrole ze strany zástupců pojištěnců, což jsou zástupci i parlamentních stran zvolení na základě zastoupení v této Poslanecké sněmovně. To znamená, je tam poměrně široká možnost kontroly, protože zástupci parlamentních stran sedí ve Správní radě VZP a jsou také zastoupeni i v Dozorčí radě VZP, což je naše dominantní a největší zdravotní pojišťovna.

Jsem rád, že z těch čísel, která mám k dispozici, vyplývá, že se snížil limit na provoz zdravotních pojišťoven. Pokládám za strašně důležitý tento trend. To znamená, že limit se snížil na něco málo přes 3 %, a pokud se podívám na očekávanou skutečnost za rok 2016, tak maximální limit nákladů na činnost, který se týká VZP, činí 2,91 %, tzn. VZP je z hlediska nákladů na svoji činnosti pod tímto limitem. To ale neznamená, že bychom se neměli snažit o maximální úspornost z hlediska fungování VZP. Takže bych určitě požádal paní poslankyni po této interpelaci, já bych si přesně poznamenal ten příklad sponzoringu, o kterém paní poslankyně hovořila, a budu informovat ministra zdravotnictví, aby prostřednictvím zástupců Ministerstva zdravotnictví ve VZP, pokud se to týká VZP, otevřeli debatu o tom, jak má vypadat vynakládání finančních prostředků v této věci.

My jsme v minulosti udělali řadu kroků, a já chci této Poslanecké sněmovně za to poděkovat, kde jsme omezili přetahování si vzájemné pojištěnců mezi našimi zdravotními pojišťovnami. To pokládám za důležitou věc, protože je úplně nesmyslné, aby spolu pojišťovny bojovaly prostřednictvím sítí dealerů, které si platí za to, že jim tady vzájemně přetahují klienty, ale konkurence by měla být postavena na základě kvality služeb, kterou pojištěncům nabízí.

Pokud jde o počet pojišťoven, které máme, dokážu si představit, že by ten počet mohl být i nižší. My jsme v rámci diskuse, když jsme dávali dohromady tuto vládu a tuto vládní koalici, otevřeli téma možného snížení počtu zdravotních pojišťoven, ale musím říci, že jsme se v koalici na tom nedohodli. Nedohodli jsme se na tom, že bychom v průběhu tohoto funkčního období mohli snížit počet pojišťoven. Já bych pokládal za racionální, kdyby zde alespoň byla možnost začít debatu o sloučení Všeobecné zdravotní pojišťovny, Vojenské zdravotní pojišťovny a Zdravotní

pojišťovny Ministerstva vnitra. To jsou, řekněme, ty tři zdravotní pojišťovny, které mají největší vazbu na veřejný sektor, a myslím si, že tento krok by mohl vést k určité racionalizaci systému zdravotního pojištění. Nemyslím si, že bychom měli usilovat o to, abychom měli pouze jednu zdravotní pojišťovnu, rozhodně ne v nějakém jednom rychlém kroku, ale myslím si, že by mohlo přispět k racionalitě systému, k efektivitě nákladů, pokud bychom pojišťovny, které mají vazbu na stát a na veřejný sektor, v příštích letech sloučili do jedné zdravotní pojišťovny.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Ptám se paní poslankyně Nohavové – nemá zájem o doplňující otázku. Děkuji panu premiérovi.

A budeme pokračovat čtvrtou interpelací pana poslance Pavla Plzáka ve věci spolupráce vlády s europoslanci, myšleno jistě za Českou republiku, v Evropském parlamentu. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Pavel Plzák: Vážený pane premiére, nedávno jsem měl možnost navštít plenární zasedání Evropského parlamentu a hovořit s našimi europoslanci. Byla mi vysvětlena celá procedura projednávání jednotlivých záležitostí na půdě tohoto zastupitelského sboru. Europoslanci jsou v postavení, kdy musí reflektovat stanoviska svých mateřských stran, za které byli do europarlamentu zvoleni, a zároveň jsou pod silným vlivem jednotlivých frakcí, ve kterých v tomto parlamentu působí. Dále se od nich očekává, že budou napříč politickým spektrem hájit národní zájmy ČR. V rozhovoru s nimi však opakovaně zazněla stížnost na nedostatečnou komunikaci s resortními ministerstvy vlády ČR, a to ze strany ministerstev. Ve svém rozhodování často potřebují znát stanoviska české vlády a jejich ministrů k jednotlivým problematikám, ale bohužel ani na opakované vyžádání česká strana nereaguje.

Proto se vás chci dotázat, na základě jakého systému je koordinována spolupráce vlády s poslanci zvolenými za ČR do Evropského parlamentu, kdo je za tuto spolupráci a komunikaci zodpovědný a proč v řadě případů nefunguje. Co lze navrhнуть, aby se tato spolupráce stala efektivní, a pokud takové kroky vláda přichystá, kdy by mohly být zavedeny do praxe? Budete-li chtít znát konkrétní případy, o kterých jsem zde obecně hovořil, doporučuji se obrátit na europoslankyni paní Dlabajovou a její kolegyni paní Charanzovou, s kterými jsme jednali. Děkuji vám za odpověď.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Plzákovi. Pan předseda vlády je připraven odpovědět. Prosím, pane premiére, máte slovo.

Předseda vlády ČR Bohuslav Sobotka: Děkuji. Vážené poslankyně, vážení páni poslanci, pravidelná komunikace s českými europoslanci byla nastavena v okamžiku po ustavení naší vlády. Musím říci, že předchozí vlády dostatečně nevyužívaly potenciál českých zástupců v Evropském parlamentu pro prosazování našich zájmů. Musím říci, že jako předseda vlády jsem s českými zástupci v Evropském parlamentu v pravidelném kontaktu, minimálně jednou za rok se setkávám s českými

europoslanci, debatuji o prioritách vlády ČR v rámci evropské agendy. Poslední takové setkání se uskutečnilo 14. října loňského roku. A chci také jasně říci, že na to setkání s europoslanci zvu všechny zástupce ČR, kteří jsou v Evropském parlamentu. Setkáváme se na této úrovni. Samozřejmě ale záleží na každém europoslanci, jestli tuto možnost využije, nebo ne. Řada europoslanců necítí potřebu se takovýmto setkáním účastnit, ale to je věc, kterou já těžko mohu jako předseda vlády ovlivnit. V každém případě s těmi europoslanci, kteří se jednání účastní, a tuším, kromě jedné frakce se toho říjnového setkání účastnily všechny politické skupiny, jsme v pravidelném kontaktu a získávám od nich právě zpětnou vazbu napříč politickým spektrem k tomu, jak funguje naše stálé zastoupení v Bruselu a jak fungují struktury naší vlády.

Kromě pravidelných setkání, která mám jako předseda vlády, se s českými europoslanci na pravidelné bázi setkává a komunikuje státní tajemník pro evropské záležitosti, a to v jednotlivých konkrétních evropských agendách. Europoslanci a europoslankyně byli také zapojeni do konzultací při přípravě koncepce politiky ČR v EU, která byla vládou schválena 27. dubna roku 2015.

Také probíhá spolupráce ve formě zasílání všech rámcových pozic, které jsou schváleny výborem pro Evropskou unii na pracovní i na vládní úrovni. To znamená, že všichni čeští europoslanci disponují aktuálními pozicemi vlády k projednávaným legislativním návrhům na evropské úrovni. Před plenárními zasedáními ve Strasburku a Bruselu jsou našim poslancům zasílány informace o pozicích České republiky z hlediska vlády k prioritním legislativním návrhům. Poslanci tak, pokud chtějí, a záleží skutečně na nich, mohou při hlasování na plénu zohlednit pozici vlády České republiky.

Tady bych se chtěl trošku zastavit, protože vláda jako taková přirozeně nemůže zasahovat do fungování Evropského parlamentu. Naši europoslanci, jak už zde bylo také řečeno v tom dotazu, který zazněl, jsou součástí jednotlivých politických skupin v Evropském parlamentu. Tyto politické skupiny se domlouvají na společném postupu a ne vždy ta většinová stanoviska v těchto parlamentních frakcích v EP jsou v souladu se zájmy České republiky. Pak záleží na jednotlivých europoslancích, zdali upřednostní stanovisko své politické frakce, anebo jestli upřednostní pozici vlády České republiky. Jsem ale přesvědčen, že každý europoslanec má možnost si velmi rychle ověřit a zjistit, jaká je pozice vlády k těm klíčovým věcem, které se na úrovni Evropského parlamentu projednávají a rozhodují. S europoslanci, europoslankyněmi také na pravidelné bázi komunikuje stálé zastoupení České republiky při Evropské unii v Bruselu.

Pochopil jsem, že interpelace se týkala jiné roviny, to je roviny komunikace s jednotlivými ministerstvy. Je tady komunikace z pohledu vlády, předsedy vlády, tajemníka pro Evropskou unii, stálého zastoupení v Bruselu, a pak je komunikace jednotlivých ministerstev. Přirozeně pokud existují konkrétní příklady toho, kde ministerstva nereagovala na dotazy poslanců Evropského parlamentu, tak bych poprosil, kdybych tyto konkrétní příklady mohl slyšet, tak abych o tom promluvil se členy vlády, upozornil je na to, že tady tato věc nefunguje dobrým způsobem. Prostě potřebujeme i tuto formu zpětné vazby. A jinak v každém případě určitě i v letošním roce uspořádám setkání se všemi europoslanci, europoslankyněmi. Pokud zmiňované

poslankyně Evropského parlamentu mají tyto konkrétní výhrady, určitě bych je rád speciálně na toto jednání pozval a tam o těch věcech můžeme mluvit.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za odpověď a doplňující otázka pana kolegy Plzáka. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Pavel Plzák: Děkuji, pane premiére, za odpověď a za vstřícnost k řešení tohoto problému. Já jsem slíbil již uvedeným paním poslankyním, že tento problém zde přednesu a že vás s ním seznámím a že budu rád, když se nějakým způsobem řeší. To, o co se vlastně jedná, jsou zřejmě případy, kdy vyžadují nějaké rychlé stanovisko. A to, že to úplně nefunguje, o tom svědčí i to, že třeba paní europoslankyně Charanzová si speciálně najala člověka, který vlastně ta stanoviska, když to řeknu lidově, mámí z našich ministerstev. Takže určitě řešení je, jestli pan tajemník Prouza vejde v jednání, a nějaká cesta schůdného řešení se jistě najde. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Jestli pan předseda vlády chce ještě doplnit odpověď? Prosím, pane předsedo.

Předseda vlády ČR Bohuslav Sobotka: Ano, děkuji. Já bych možná využil toho, myslím, že ty věci můžeme zrychlit. Čili možná to může být návod pro naše členy Evropského parlamentu. V případě, že některé ministerstvo nereaguje dostatečným způsobem, je dobré se přímo obrátit na tajemníka pro Evropskou unii Tomáše Prouzu, tak aby tyto věci přímo mohl řešit. Já to jenom říkám proto, že ta koordinace našich europoslanců ted' bude speciálně důležitá. Bude speciálně důležitá kvůli brexitu, protože koneckonců ty podmínky a smlouvy bude schvalovat také Evropský parlament a my bychom se měli jako Češi, jako Česká republika, dohodnout na tom, jaký je náš prioritní národní zájem a jak budeme v rámci brexitu postupovat. Takže tohle vidím jako jedno z důležitých témat pro to další setkání s našimi europoslanci, které Úřad vlády uspořádá.

Vidím to také jako důležité téma pro jednání s politickými stranami zastoupenými tady v Poslanecké sněmovně. Já bych rád nejpozději v únoru uskutečnil setkání předsedů politických stran zastoupených v Poslanecké sněmovně, tak abychom se na této vrcholné politické úrovni dohodli na tom, že budeme postupovat společně z hlediska ochrany českých zájmů, pokud půjde o jednání o brexitu. Myslím, že to je jedno z nejvážnějších témat, které je v tuto chvíli před námi, a neměli bychom rezignovat na snahu hledat nějakou společnou národní pozici, kterou potom bude zastávat vláda, kterou budou zastávat jednotlivé politické strany, ale kterou také budou zastávat naši zástupci, které jsme si zvolili do Evropského parlamentu. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu předsedovi vlády a pokračujeme pátkou interpelaci. Interpelujícím je pan poslanec Ludvík Hovorka ve věci nádražních budov Českých drah. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Ludvík Hovorka: Děkuji za slovo. Vážený pane premiére, na trati Staré Město – Bylnice, bývalé vlárské dráze, je uzavřeno několik nádražních budov, například v Újezdci u Luhačovic. Dále částečně po většinu dne je uzavřeno více budov, například nádraží v Bojkovicích, zde přestupují lidé z okolních obcí na autobusy a musí stát venku na mrazu. Újezdec u Luhačovic je přestupní stanice z vlárské dráhy do lázní Luhačovice, kam cestuje mnoho výletníků a turistů, ale i zaměstnanců lázní. To nádraží je celodenně uzavřeno a v letošním roce zde musí cestující vynuceně přestupovat kvůli klíčování nákladů mezi státem a krajem. Proč stát dovolí Českým dráhám uzavírat nádražní budovy, které byly budovány za státní prostředky a nedávno nákladem státu nákladně opraveny, například nádražní budova v Bojkovicích nákladem 250 milionů korun? Cestující, starostové obcí, ale ani zaměstnanci Českých drah tento nenormální stav nechápou.

Chci se vás zeptat, co udělá vláda prostřednictvím řídicího výboru Českých drah a zástupců státu v Dozorčí radě Českých drah, aby uvedená nádraží byla opět celodenně otevřena i s jejich sociálními zařízeními. Já jsem dostal odpověď od pana ministra dopravy, že například stanice Bojkovice i Újezdec se v období 2014 až 2015 staly součástí dálkového řízení provozu, že to přispělo ke snížení celkových nákladů a jejich provoz je řízen z centrálního dispečerského pracoviště v Přerově. V závěru může uvést, že v obou případech platí, že změna otevírací doby, případně způsob odbavení cestujících závisí na rozhodnutí daného dopravce. Ale to jsou v daném případě pouze České dráhy, protože jiný dopravce na této dráze nejezdí. Takže chci se zeptat, co udělá stát a vláda pro to, aby ta nádraží mohla být opět otevřena. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Pan předseda vlády je připraven odpovědět. Prosím, pane premiére, máte slovo.

Předseda vlády ČR Bohuslav Sobotka: Děkuji. Vážené poslankyně, vážení poslanci, tohle je skutečně spíše téma pro ministra dopravy. Jak jsem slyšel tu citaci od pana poslance v té odpovědi, tak mám dokonce dojem, že jsme dostali tu odpověď stejnou, protože já jsem se obrátil na základě tady té interpelace pana poslance Hovorky na ministra dopravy a on mi poskytl odpověď na interpelaci. Já bych ji tady teď mohl přečíst a asi bychom nikdo z nás nebyli spokojeni. Nicméně z té informace vyplývá, možná to bude pan Hovorka vědět přesněji, vyplývá, že tedy v Bojkovicích to nádraží je v jakémusi provozu. To znamená, podle informací, které jsem dostal z Ministerstva dopravy, by tam měla být otevřena pokladní přepážka, a to ráno od tří čtvrtě na pět do cca tří čtvrtě na jednu se dvěma přestávkami pro toho pracovníka nebo pracovnici, která tam je. V Újezdci u Luhačovic tam žádné odbavení zajištěno není a mělo by tady probíhat ve vlaku s tím, že logicky je tlak na SŽDC, aby snížovala náklady, aby zvyšovala efektivitu. To znamená, chápu, že SŽDC se snaží hledat takové modely provozu tady těchto zařízení, aby to snížilo náklady. A na řadě našich nádraží je k dispozici infrastruktura, která byla hodně využívána v minulosti, ale dneska pro ni žádné velké využití není. Já jenom než se možná potom vrátíme ještě v reakci pana poslance k té konkrétní situaci v Bojkovicích a Újezdci, což je vlastně oblast na samé hranici Moravy a Slovenska, tak jenom chci říct, že doufám, že to, že vláda převedla další část nádraží z Českých drah na Správu železniční

dopravní cesty, umožní využít investiční prostředky a umožní také využít peníze z Evropské unie na to, aby se řada těch nádraží konečně spravila.

Myslím, že je potřeba ve spolupráci měst a obcí hledat konkrétní projekty, které by řešily využití těchto nádražních budov, které souvisejí s infrastrukturou. Prostě dneska ten provoz na řadě míst není tak živý, jako byl v minulosti, ubyl celý typ aktivit, které se na těch nádražích organizovaly. Zbyly nám tam budovy a myslím si, že je to příležitost pro společné projekty obcí, měst a SŽDC, eventuálně za využití evropských prostředků, tak abychom třeba některým těm budovám dali nové využití, tak aby nehyzdily části našich obcí a měst a současně aby tam byl umožněn provoz a zajištěn elementární komfort pro cestující.

Já nejsem spokojen s tím, jak vypadají naše nádraží. Nejsem spokojen s tím, jak je zajištěna kultura cestování v celé řadě míst, takže bych tady určitě lhal, kdybych se snažil pana poslance přesvědčit, že je všechno ideální, že všechno ideálně funguje, že nemáme zavřená, zazděná, obezděná nádraží v celé řadě míst, kde to prostě nevpadá vůbec dobře. Jsem připraven vést debatu se Správou železničních dopravní cesty, bude mě zajímat, jaké konkrétní projekty mají připraveny na opravu nádražních budov, a určitě jsem připraven vést debatu o tom, jak zlepšit i konkrétní situaci zejména v Bojkovicích.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Pan Hovorka má zájem na doplňující otázce. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Ludvík Hovorka: Pane premiére, děkuji za tu odpověď. Ale víte, ty cestující občany, kteří využívají dopravu, ani tak nezájímá, jestli ten majetek je v majetku Českých drah, nebo v majetku Správy železniční dopravní cesty, nezájímá je, jestli je to akciovka, nebo je to státní podnik, ale je zajímá, jestli to konkrétní nádraží, nádražní budova bude otevřená, nebo bude zavřená. Například Újezdec u Luháčovic, to je přestupní stanice, kde jezdí turisté do Luháčovic, to je výkladní skříň Zlínského kraje a je škoda, když lidé musí stát venku na mrazu. Opravdu ti lidé to nechápou a říkají si: No tak když jste našli peníze na ty investice do budov i do provozu a zařízení, proč se nedají peníze na to – nebo kam se dávají ty peníze na to, aby tam ten prostor byl otevřen a byl využíván? Když se České dráhy nebo Správa železniční dopravní cesty podívaly do Rakouska nebo do Německa, tak tam vidí fungující nádraží a udržovaná nádraží.

Takže já si myslím, že tady je třeba, aby stát trošičku zatlačil na obě organizace, aby se snažily toto napravit. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Hovorkovi. Ještě než pan předseda vlády odpoví na doplňující otázku, konstatuji došlou omluvu pana poslance Martina Komárka od 14.30 do konce jednacího dne. Pane předsedo vlády, máte slovo.

Předseda vlády ČR Bohuslav Sobotka: Děkuji. Vážené poslankyně, vážení páni poslanci, mně se těžko v téhle věci s panem Hovorkou polemizuje. Prostě proto, že

souhlasím. Lidi nezajímá, jestli ta nádražní budova patří Českým dráhám, nebo SŽDC. Nicméně ono to je důležité. Jak jistě víte, České dráhy nejsou v úplně jednoduché situaci, jsou vystaveny silné konkurenci. Logicky se musí soustředit na to, aby udržely tratě, aby obstály v celé řadě soutěží, které jsou a možná budou před nimi. A my potřebujeme, aby se o tu železniční infrastrukturu někdo dlouhodobě postaral. Proto já jsem dlouhodobě stoupencem toho, aby se ta klíčová infrastruktura převedla na SŽDC, a myslím si, že nám to také umožní využít evropské fondy a zapojit i veřejné peníze do toho, aby se nádraží postupně opravila. Vyžaduje to ale také intenzivní zájem ze strany obcí a měst.

Jinak já bych chtěl navrhnout panu poslanci Hovorkovi, abychom se nespokojili oba dva s tou formální odpovědí, kterou jsme dostali z Ministerstva dopravy. Možná bychom se sešli s ministrem dopravy, s ředitelem Správy železniční dopravní cesty a pobavili se s nimi o tom, jestli SŽDC má nějaký plán pro využití těch nádraží v regionu, který tady pan poslanec Hovorka zmíňoval.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Tato interpelace je skončená. Budeme pokračovat interpelací šestou pana poslance Radima Fialy ve věci nošení zbraní. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Radim Fiala: Děkuji. Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážený pane premiére, chystaná evropská směrnice o zbraních bude mít mnohem širší dopad, než se dosud předpokládalo. Aktuální návrh počítá totiž s tím, že majitelé vzduchovek, které kdysi patřily do výbavy každého kluka, znehodnocených zbraní, plynových pistoli nebo replik pušek, budou muset své zbraně zaregistrovat na policii. Nemluví se vůbec o tom, že součástí těchto omezení budou i některé technické charakteristiky nábojů a zbraní.

Vážený pane premiére, slyšeli jsme od vás a od dalších politiků, například od pana ministra Chovance, mnoho ujištění, že jste proti omezení práva občana legálně držet zbraň. Chci se vás ale zeptat naprosto otevřeně, zdali ze smluv o fungování Evropské unie, včetně Lisabonské smlouvy, nevyplývá naše povinnost v určité době tato rozhodnutí přijatá na úrovni orgánu Evropské unie přenést do české legislativy. Chtěl bych prostou odpověď – ano, máme takovou povinnost, nebo ne, nic takového nám nemůže hrozit, Česká republika je stále suverénní země a o tom, jak má vypadat právo občana legálně držet zbraň, si rozchodne sama. Znovu opakuji, nechci slyšet nic jiného než odpověď na tuto jednoduchou otázku. Pokud řeknete, že Evropská unie nemá možnost prosadit tyto věci do české legislativy, nepochybňě nás to všechny uklidní. Pokud nám ale sdělíte, že orgány Evropské unie tuto kompetenci mají, tak je to jasná zpráva, že Česká republika není suverénní země a probíhá zde salámová metoda odzbrojení občanů, proti které jsme zcela bezmocní. A jsme zcela bezmocní, pokud nevystoupíme z Evropské unie.

Pane premiére, prosím, řekněte nám tedy, kdo rozhoduje o možnosti českého občana se bránit legálně drženou zbraní. Česká vláda, nebo Brusel? Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Pan premiér je připraven odpovědět. Prosím, pane předsedo vlády.

Předseda vlády ČR Bohuslav Sobotka: Děkuji. Vážené poslankyně, vážení páni poslanci, návrh revize směrnice o střelných zbraních je významné bojiště pro českou vládu. S tím návrhem přišla Francie. Já to nechci Francii vyčítat, protože Francie je pod velkým tlakem – pod velkým tlakem zhoršené bezpečnostní situace, tlakem brutálních teroristických útoků. Nechci vyčítat francouzské vládě, že se snaží hledat nějakou cestu k tomu, aby se posílila prevence teroristických aktivit. Ale tahle cesta je špatná. Česká vláda je přesvědčena o tom, že tohle nic nevyřeší. Už jenom ten čas, energie, kterou věnujeme téhle debatě na evropské úrovni, je něco, co jsme mohli využít naprosto produktivněji a efektivněji. Ten návrh jde podle našeho názoru ve významných bodech proti zájmům České republiky. Jsme přesvědčeni, že bude mít negativní vliv na bezpečnostní situaci tím, že vytvoří tlak na přechod části dosud legálních zbraní do nelegální sféry, to je samozřejmě špatně, a tendenze v tomto směru už jsou patrné. Směrnice nepochybňuje vyostří náladu u řady lidí proti Evropské unii, protože v řadě zemí včetně České republiky není tahle problematika vnímána vůbec jako něco, čím bychom se měli prioritně zabývat, nebo jako něco, co by do budoucna vytvářeno jakékoli zázemí pro potenciální teroristické aktivity.

Já chci také zmínit fakt, že minimálně u části společnosti má ta možnost na základě zákonných podmínek, dodržení zákonných podmínek držet zbraň vysoko symbolickou hodnotu. Je to jistá součást svobody, kterou jsme nabyla po roce 1989. Ta směrnice, pokud nakonec se prosadí, bude znamenat i další zátěž pro státní aparát, protože se bude muset řešit další agenda spojená s novou regulací zásobníků či znehodnocených zbraní. Návrh procházel a prochází k debatě určitými změnami. Některé změny jsou z pohledu České republiky pozitivní, jiné nikoliv, ale žádná z těch změn neučinila ten návrh přijatelný pro Českou republiku. Cíli teď nejsme v pozici, kdy bychom s takovým návrhem jako Češi mohli souhlasit. Myslím si navíc, že to projednávání bylo velmi uspěchané, že je prostě tendence prosadit něco za každou cenu. A už při tom jednání, které jsme vedli například o kvótách, se ukázalo, že ten spěch je k ničemu. Ze ten spěch jenom vytvoří zbytečné konflikty a hořkosti, které se potom v rámci Evropské unie velmi těžko překonávají.

Takže jak už jsem řekl, z uvedených důvodů, celé řady nedostatků, nelogičnosti, administrativní náročnosti a do značné míry i nesmyslnosti ten návrh nemůžeme podpořit. Pozice České republiky je od samého začátku aktivní. Chci zmínit fakt, že jsme se do té debaty skutečně velmi aktivně zapojovali, že jsme velmi aktivně předkládali alternativní návrhy, snažili jsme se získat pozice. Bohužel musím říci, že akceptace této naší pozice v příslušné Evropské radě byla velmi malá a obtížně sháníme spojence pro prosazování této pozice. Nejbližší naší pozicí je v tuto chvíli Slovensko, event. tedy Švýcarsko, které ale není členem Evropské unie, určité styčné plochy nacházíme s Polskem a s Finskem. Tím je v zásadě okruh našich potenciálních spojenců definován a z toho výčtu je, myslím, zřejmé, že těch spojenců není příliš mnoho.

Pozice České republiky je unikátní, to bych rád ještě v závěru v čase, který mi zbývá, zdůraznil. Struktura zbraní držených českými občany je odlišná od jiných států

Evropské unie. V České republice je cca jedna polovina zbraní poloautomatických, zejména pistole, a návrh na ně může event. dopadnout. V jiných členských státech jsou drženy především jiné lovecké zbraně. Myslím si, že ten návrh by měl akceptovat právě tuto odlišnou specifickou situaci v jednotlivých zemích a měl by umožňovat jednotlivým členským státům určitou míru variability z hlediska regulace. Jinak si myslím, že to vyvolá čistě negativní reakci.

Mohu tedy potvrdit, že naše vláda s tím návrhem nesouhlasí a budeme hledat, analyzovat právní možnosti, jak na to informovat. Chtěl bych také informovat –

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Pane předsedo, když tak v doplňující odpovědi. Pan kolega Fiala se chystá k doplňující otázce. Prosím, pane poslanče, máte slovo k doplňující otázce.

Poslanec Radim Fiala: Děkuji. Pane premiére, děkuji, že jste nám vysvětlil to, že pozice České republiky v Evropské unii je nula, stejně jako pozice dalších malých evropských zemí, to víme, a že se o evropských směrnicích hlasuje tak dlouho, až jsou prostě schváleny. Je jasné, že tato evropská směrnice bude schválena.

Chci se vás zeptat na tu stejnou otázkou, kterou jsem dvakrát položil před chvílí – jestli ji budeme muset přenést do české legislativy a jestli o tom tedy rozhoduje Brusel, nebo jestli máme nějakou možnost, že nebude přenesena do české legislativy, a tedy rozhodne český Parlament a česká vláda o tom, zda má český občan legální právo držet zbraň.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za doplňující otázku a pan premiér má šanci dopovědět odpověď na tyto položené otázky. Pane premiére, máte slovo.

Předseda vlády ČR Bohuslav Sobotka: Děkuji. Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, po pravdě řečeno, ještě dříve, než jsem dostal tuhle dnešní interpelaci, tak jsem se dohodl s panem ministrem vnitra, že se sejdeme, tuším, že tu schůzku máme příští týden, pozval jsem také právní experty z Úřadu vlády a z Ministerstva vnitra a budeme se radit o dalším postupu. Rád bych teď přesně znal naši aktuální situaci, jak vypadá harmonogram dalšího schvalování této směrnice, budeme také zjišťovat situaci v Evropském parlamentu. Zatím to předběžně příliš dobře nevypadá, protože se zdá, že hlavní frakce v Evropském parlamentu s tím návrhem spíše souhlasí. Ale chci se poradit s ministrem vnitra a s právními experty o všech možnostech, které máme jako Česká republika, abychom reagovali na tuto směrnici. Předpokládám, že potom o tom budeme také informovat veřejnost a Poslaneckou sněmovnu.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu premiérovi, tato interpelace končí a budeme pokračovat interpelací sedmou a to je interpelace paní poslankyně Jitky Chalánkové ve věci orgánu sociální ochrany dětí. Paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Jitka Chaláneková: Děkuji za slovo. Vážený pane premiére, v poslední době se na mě obbracejí lidé, kteří se cítí poškozeni jednáním českých orgánů sociálně-právní ochrany dětí a kteří mají pocit, že se jim od českých úřadů a soudů nedostává zastání. Hledají je tedy u mě. Nešťastných případů bohužel přibývá. Jsou i případy, nad kterými skutečně zůstává rozum stát a které hodnotím jako institucionální týráni dětí a jejich rodičů ze strany státu. Takových případů eviduji více, např. v Brně – Žabovřeskách a další.

Dnes vás chci upozornit právě na plzeňských případ osmiletého Vojtěcha a jeho pětiletého bratra Antonína, příslušné identifikační údaje předám vám i vaši paní ministryně Marksové. Matka odešla i s dětmi od otce o Vánocích 2014, protože otec se měl chovat k dětem násilně. Děti se otce vždy bály a odmítaly jej. To konstatovali i soudní znalci. Jednoznačně doporučili zamezit kontaktům dětí s otcem, dokonce měl být zbaven rodičovských práv. Bohužel, OSPOD městského obvodu Plzeň, sociální pracovnice Andrea Vovolková, Edita Šípová a zřejmě i jejich nadřízená Dana Krausová si to vyložily po svém. Postavily se zcela na stranu otce, údajně snad došlo i k nátlaku na znalce, aby přepsali posudek v duchu pokynů OPOD. Nakonec jiný znalec orgánu sociálně-právní ochrany dětí posvětil tzv. syndrom zavrženého rodiče, který již dávno byl označen za nevědecký a začíná se plošně objevovat v různých rozhodovacích procedurách. Soud na návrh orgánu sociálně-právní ochrany dětí umístil děti na přechodnou dobu do ústavu a matce zakázal jakýkoli styk s dětmi, tehdy jim byly sedm a čtyři roky, s cílem, aby si děti odvykly na údajně příliš pečovatelskou matku a přestaly vnímat otce jako zlého. Nyní jsou děti v péči otce, psychicky a zdravotně strádají, s matkou, na kterou jsou stále fixovány, se smějí stýkat jedenkrát týdně na jednu hodinu.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Paní poslankyně, také vás prosím o dodržení času, když tak v doplňující otázce.

Poslankyně Jitka Chaláneková: Dobře, tak já ten zbytek na doplňující. Jen tady ještě jednu větu. Matka má výslově zakázáno projevovat dětem citovou náklonnost. (Hovoří zároveň s předsedajícím.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Paní poslankyně, opravdu ne. Pan předseda vlády je připraven na odpověď. Prosím, pane premiére, máte slovo.

Předseda vlády ČR Bohuslav Sobotka: Děkuji. Vážený pane místopředsedo, vážené poslankyně, vážení poslanci. Asi paní poslankyni příliš nepotěšíme touto svou odpovědí na interpelaci, nicméně pokud jde o ty konkrétní případy dětí, konkrétní případy rodin, platí zásada, že ani Ministerstvo práce a sociálních věcí, ani orgán sociálně-právní ochrany dětí se nesmí ke konkrétním kauzám vyjadřovat z důvodu zákonné povinnosti mlčenlivosti. I kdybych se já na ně obracel touto formou, prostřednictvím interpelací, které jsou vlastně vysílány v televizi, tak bych směřoval k tomu, abychom narušili zákonem stanovenou ochranu soukromí dětí a soukromí těchto rodin.

Myslím si, že je strašně nešťastné, pokud se takovéto konkrétní případy řeší, nebo musí řešit na nějaké politické úrovni, na úrovni Parlamentu, na úrovni ministrů, za přítomnosti médií. Myslím si, že to je něco, co může spáchat velké škody směrem ke konkrétním lidem. Nezpochybňuji to, že mohou být lidé nespokojeni s tím, jak rozhodne orgán sociálně-právní ochrany dětí, že mohou být nespokojeni s tím, jak rozhodne soud, ale myslím si, že tady máme v rámci právního státu určité mechanismy, nástroje, které bychom primárně měli využívat. Já to také často říkám proto, že ačkoliv paní poslankyně tady expresivně popsalas vztahy v jedné konkrétní rodině, tak my, kteří v té rodině nežijeme nebo neznáme ty lidi, neměli jsme možnost si to ověřit, obtížně můžeme zaujmout pozici na jedné či druhé straně. Říkám to také proto, že já sám jsem vyrostl v rozvedené rodině a vztahy prostě mezi lidmi jsou velmi složité a těžko se dají zvnějšku posuzovat, a už vůbec se nedají posuzovat tady od mikrofonu v Poslanecké sněmovně.

Čili chtěl bych požádat, abychom byli v těchto věcech zdrženliví. Nechci zpochybňovat právo lidí nesouhlasit nebo si stěžovat a nechci tvrdit, že pokaždé tyto úřady rozhodují správným, bezvadným způsobem. Jsou tady možnosti obrátit se, podat stížnosti podle správního řádu proti opatřením, o kterých rozhodl soud, je nutno se bránit výlučně použitím procesních prostředků v soudním řízení, včetně opravných prostředků. Musím také říci, že situace ve společnosti se úplně nezlepšuje. Ministerstvo práce a sociálních věcí eviduje zvyšující se počet zejména rozchodových konfliktů mezi rodiči, v nichž se rodiče dovolávají řešení jejich rodinné situace, a samozřejmě řešení právě těchto sporů orgány sociálně-právní ochrany dětí velmi výrazně zatěžuje. Bohužel, kauzy se často medializují, často se medializují s tím, že jsou uváděny informace pouze ze strany jednoho rodiče, právě toho, který se třeba snaží tu svou situaci zlepšit tím, že se obrátí na média jakoukoli formou.

Čili já bych rád požádal o to, zdali bychom takové věci adresovali těm, kdo o nich mají rozhodovat, je to Ministerstvo práce a sociálních věcí, jsou to jednotlivé orgány sociálně-právní ochrany dětí, a pokud možno při řešení těchto konkrétních případů maximálně dbali na ochranu soukromí jednotlivých rodin. Jde především o děti. A já myslím, že nikdo se nechce dočítat o sobě, o své rodině, o řešení problémů rodiny v novinách nebo slyšet to v televizi.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu předsedovi vlády. Paní kolegyně Chalánková se chystá k doplňující otázce. Prosím.

Poslankyně Jitka Chalánková: Já si dovolím určitě doplnit své informace, protože na rozdíl od Norska zde Ministerstvo práce a sociálních věcí má možnost dohledu nad jednotlivými pracovišti orgánů sociálně-právní ochrany dětí. A máme informace, že zde dochází k velkému tlaku a tyto orgány mnohdy rozhodují pod velkým tlakem Ministerstva práce a sociálních věcí, a to mnohdy jinak, než by samy chtěly. Tyto informace mám z mnohých pracovišť těchto orgánů.

Zároveň jsem správně slyšela pojem správní řád. Veřejný ochránc práv doporučil v roce 2011 svým výkladem, že má být možnost přenesení místní příslušnosti různých případů, pokud není spokojeno z jedné či z druhé strany s tím

orgánem sociálně-právní ochrany dětí, nicméně Ministerstvo práce a sociálních věcí toto odmítlo, zamítlo a žádný nový nástroj nepřineslo. Takže bych chtěla pana premiéra požádat, aby si uvědomil, že toto je skutečně velmi závažná situace a dohled nad těmito pracovišti má skutečně a zodpovědnost za ně má Ministerstvo práce a sociálních věcí.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Pan premiér se chystá ještě odpovědět. Prosím, pane předsedo vlády.

Předseda vlády ČR Bohuslav Sobotka: Děkuji. Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, nechci to podceňovat, nechci to bagatelizovat, určitě je to téma pro debatu s Ministerstvem práce a sociálních věcí, pokud existují takové vážné obecné poznatky, které zde zmíňovala paní poslankyně. Jenom bych chtěl, abychom skutečně pracovali na základě určitých fakt, méně pracovali na základě emocí. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Interpelace končí. Další interpelací, interpelací číslo osm, je interpelace pana poslance Jana Zahradníka ve věci úložiště radioaktivního odpadu. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jan Zahradník: Děkuji, vážený pane předsedající. Pane premiére, já se na vás obracím proto, že od 1. ledna letošního roku vstoupila v platnost novela atomového zákona, který ve svém § 108 odst. 4 říká: "Postup při stanovení průzkumného území pro ukládání radioaktivního odpadu v podzemních prostorech, postup při stanovení chráněného území pro ukládání radioaktivního odpadu v podzemních prostorech, postup při povolování provozování úložiště radioaktivního odpadu a postup, jak zajistit respektování zájmů obcí, kterým náleží příspěvek z jaderného účtu, a jejich občanů, v těchto procesech stanoví zvláštní zákon."

Tady je třeba říct, že obce, které jsou potenciálními kandidáty na místo pro průzkum budoucího úložiště, jsou dobře známy, dobře vědí o svém problému a některé z nich proti tomu protestují. Teď myslím zrovna na přelomu roku se koná v západoceské obci Chanovice tradiční pochod kolem lokality případného možného místa pro vytipování úložiště.

Já jsem zaznamenal, že vláda na svém zasedání toto pondělí projednala návrh věcného záměru zákona o zapojení obcí do výběru lokality hlubinného úložiště. Proto se na vás obracím s těmito dotazy: Budou k tvorbě paragrafového znění toho zákona také přizvány organizace obcí, třeba Svaz měst a obcí České republiky nebo Svaz místních samospráv? Jaké postavení budou mít obce při procesu samotného výběru té lokality? Ve které fázi procesu výběru budou obce osloveny a kdo s nimi bude komunikovat? A také ještě další dvě otázky: Jak hodlá vláda zajistit, aby tyto procesy měly významnou kontinuitu a nebyly závislé na změnách v politickém uspořádání naší země? A poslední otázka: Jak vláda zajistí, aby informace o existenci úložiště nevymizela z povědomí státu, případně obyvatel dané lokality v daleké budoucnosti? Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji, pane poslanče. Pan předseda vlády je připraven k odpovědi. Prosím, pane premiére, máte slovo.

Předseda vlády ČR Bohuslav Sobotka: Děkuji. Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, tento dotaz je příhodný nejenom proto, že jsme na minulém jednání vlády mluvili o tom předmětném návrhu zákona, a já se potom k němu velmi podrobně vyjádřím, ale také shodou okolností dnes se dopoledne sešel Vládní výbor pro jadernou energetiku a zabývali jsme se tématem výstavby nového jaderného bloku v elektrárně Dukovany, kde je cílem vlády, abychom ty věci dobře připravili, protože jaderná elektrárna v Dukovanech je starší a tamní reaktory, až doslouží, budou potřebovat dříve náhradu než novější reaktory, které v tuto chvíli slouží v elektrárně v Temelíně.

V naší zemi většina lidí podporuje to, abychom šli dále cestou využívání jádra, cíli zdá se, že na tom je společenský konsenzus. Nicméně zatím jsme se nedokázali úplně dobře v naší společnosti vyrovnat s faktem, že výroba energie z jádra také produkuje odpad, který je potřeba z dlouhodobého hlediska někde uskladnit. A ačkoliv většina lidí podporuje výrobu energie z jádra, tak nikdo nechce mít na svém katastru pokud možno jaderné úložiště. Téměř ve všech obcích, nebo ve všech obcích, které byly v minulosti vytipovány jako potenciální místa pro takováto úložiště, proběhla například referenda, občané měli možnost se vyjádřit, a ta referenda většinou dopadala tak, že více než 90 % občanů se vyjadřovalo proti tomu, aby v katastru jejich obce byl takový projekt vůbec zvažován nebo připravován. Takže není to vůbec jednoduchá situace.

Já nijak nerozporuji fakt, že občany nenadchne představa, že by někde v blízkosti jejich domova měl být realizován takto náročný projekt. Na druhou stranu vláda země, která chce provozovat jaderné reaktory i v příštích letech, musí také řešit otázku kam s ním. Musí ji řešit. Nemůže se tvářit, že ten problém tady není. Nemůžeme se spolehnout jenom na to, že budujeme mezisklady a máme mezisklady v areálech stávajících jaderných elektráren. Potřebujeme najít nějaké systémové dlouhodobé řešení.

V tuto chvíli zatím nebyla v České republice definitivně vybrána žádná lokalita pro umístění hlubinného jaderného úložiště. Běží diskuse v okruhu několika lokalit. Je možné, že okruh lokalit v budoucnu bude také ještě rozšířen. Je také možné, že bude zúžen z pohledu těch prací, tak jak jsou připravovány nebo realizovány. Byla zde iniciativa, která vznikla ještě předtím, než nastoupila naše vláda, aby byl přijat speciální zákon, který by řešil zapojení obcí do vyhledávání lokality pro hlubinné úložiště radioaktivních odpadů. Ten návrh prošel připominkovým řízením. Přinesl si s sebou obrovské množství rozporů. Byl předložen do Legislativní rady vlády. Legislativní rada vlády ten návrh krajně problematizovala. Nejsem si jist – mám pocit, že ten návrh zamítl, tak jak ho vláda projednávala teď. A vláda respektovala stanovisko Legislativní rady vlády, tzn. tento návrh, tak jak byl připraven, neschválila.

Uložili jsme ministrovi průmyslu ustavit meziresortní expertní skupinu, která by zpracovala nový věcný záměr zákona o zapojení obcí do procesu výběru lokality

hlubinného úložiště pro vysoko radioaktivní odpady a vyhořelé jaderné palivo, tak aby bylo zohledněno i stanovisko Legislativní rady vlády s tím, že Ministerstvo průmyslu má nově stanovený termín na předložení návrhu do 30. června roku 2018 a následně bude probíhat standardní legislativní proces. Pokud jde o zapojení obcí, tak předpokládám, že do této pracovní skupiny budou přizváni také zástupci samospráv. Nedávalo by žádný smysl, aby v pracovní skupině, která bude mít na starosti právě tento návrh zákona, samosprávy, jejich zastřešující organizace nebyly zastoupeny. Takže já požádám pana ministra průmyslu, aby to v žádném případě neopomněl, až bude ustavovat tuto pracovní skupinu.

Jinak pokud jde o současný stav, v současné době vláda postupuje podle schválené koncepce nakládání s vyhořelým jaderným palivem. V této koncepci je uvedeno sedm lokalit, na kterých je potřeba provést geologický průzkum, a na základě vyhodnocení průzkumu bude možné zúžit tento seznam na čtyři lokality, které budou podrobeny dalším rozborům. Toto zúžení je plánováno prozatím na rok 2020.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Pane předsedo vlády, děkuji. Pan poslanec Zahrádník má doplňující otázku. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jan Zahrádník: Děkuji. Situace, pane premiére, a vidím, že jste si toho vědom, je nová v tom, že povinnost takový speciální zákon připravit je stanovena přímo v novele atomového zákona. Ted' už to není jakási libovůle vlády nebo ministerstva snažit se nějak s obcemi vyjít a nějak s nimi naložit, ale je to přímo jeden paragraf novely atomového zákona.

Já jsem měl doplňující otázku ve smyslu, kdy asi odhadujete předložení zákona do Sněmovny. Vyrozuměl jsem tedy, že to bude až určité po volbách. Tím pádem moje otázka nebude položena. Spíše konstatuji, že považuji tento proces za dlouhý. Bylo by dobré, kdyby ve vztahu k obcím, které cítí určitou nejistotu, byl proces významně urychljen.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Pan předseda odpoví na doplňující otázku. Prosím, pane premiére.

Předseda vlády ČR Bohuslav Sobotka: Děkuji. Vážené poslankyně, vážení poslanci, ano, počítá se s tím, že ministerstvo by věcný záměr mělo znova předložit do 30. června příštího roku, to znamená roku 2018, čili už to bude věc příštího volebního období.

Předpokládám tedy, že vláda, která vzejde z parlamentních voleb, by měla převzít tento úkol, který je dlouhodobý, ale pracovní skupina a práce už budou zahájeny v tomto volebním období. To znamená, chci, aby se ty věci rozběhly už v tomhle volebním období. Takto o tom budu jednat i se zástupci obcí a ministrem průmyslu a obchodu.

Chci také zmínit fakt, že když jsem tady mluvil o zúžení, které je zatím plánováno na rok 2020, že by to mělo být zúžení na čtyři lokality, tak podle stávající

koncepcie se počítá s tím, že konečný výběr dvou lokalit, jedné hlavní a jedné záložní, bude proveden v roce 2025. To znamená, že pokud by se podařilo na začátku nebo v první polovině příštího volebního období schválit zákon, tak potom by vlastní zbývalo šest nebo sedm let ještě do okamžiku, kdy by podle tohoto plánu mělo dojít k finálnímu zúžení výběru těchto lokalit. Čili předpokládám, že potom už by bylo možné postupovat i v režimu tohoto nového zákona.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu premiérovi. Tato interpelace končí. Půjdeme k deváté interpelaci, a to je interpelace pana poslance Stanislava Grospiče ve věci závazků České republiky k Severoatlantické alianci. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Stanislav Grospič: Děkuji, pane místopředsedo. Vážený pane předsedo vlády, není to tak dluho, co jsem vás interpeloval ve věci výkladu článku 43 z hlediska Ústavy České republiky, která dává alternativní možnosti a nepodmiňuje tuto věc jednoznačným nutným souhlasem ani jedné z komor Parlamentu České republiky, byť jim dává rovnocenné postavení, to znamená, že parlamenty se mohou vyjadřovat k otázce účasti spojeneckých vojsk takzvaně v rámci Severoatlantické alliance na území České republiky.

Není to tak dluho, kdy v říjnu loňského roku vláda rozhodla, aniž o tom informovala, nebo pokud tomu bylo jinak, tak bych rád znal vaši odpověď, o přeletech amerických bezpilotních špiónažních letounů Global Hawk nad Českou republikou. V České republice neexistuje žádná legislativa, která by tyto přelety bezpilotních strojů na svém území ošetřovala. Nicméně je zcela jasné, že tyto letouny mohou nést jak zbraně, tak sloužit ke špiónažním účelům, a to je jejich hlavní účel.

Ptám se, jestli je záměrem české vlády tedy přispět k eskalaci válečného napětí v Evropě ve vztahu například k Ruské federaci, zda bude žádat o souhlas a bude poskytnuta tato informace a bude projednána i tato smlouva v Poslanecké sněmovně Parlamentu České republiky, případně v Senátu, a jak daleko je příprava technické dohody se Spojenými státy americkými coby vlastníky těchto letounů, případně Severoatlantickou aliancí, v této věci mezi českou vládou a vládou Spojených států amerických.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Pan předseda vlády je připraven odpovědět. Prosím, pane premiére, máte slovo.

Předseda vlády ČR Bohuslav Sobotka: Děkuji. Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, tato interpelace byla nazvána ve věci závazků České republiky k NATO, což je hodně široká problematika. Já tady k tomu mám určité podklady, které se snaží aktualizovat situaci z hlediska plnění našich závazků vůči NATO, pohříchu tam ale chybí pasáž, která by se týkala amerických bezpilotních letounů ve vztahu k našemu právnímu řádu a naší legislativě.

Takže jestli dovolíte, já bych pojal tuto interpelaci jako podnět, který poskytl pan poslanec k tomu, abych se na tuto problematiku jako předseda vlády podíval, a jsem

připraven reagovat, jak to dělám obvykle v podobných případech, písemnou odpověď na tuto ústní interpelaci. Otázka, která byla položena, to znamená, zdali probíhají příslušná jednání, jestli se v tuto chvíli připravují nějaké právní normy, které by na toto reagovaly, obrátím se na Ministerstvo obrany, nechám se informovat o aktuálním stavu a odpověď bych panu poslanci konkrétní písemnou formou, protože toto je velmi detailní záležitost, kde si myslím, že musíme být maximálně přesní.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Pan poslanec se hlásí k doplňující otázce, respektive replice.

Poslanec Stanislav Grospič: Já samozřejmě děkuji, pane předsedo vlády. Plně chápu vaši reakci, nicméně ptal jsem se, že vláda údajně v říjnu loňského roku o této věci rozhodla, tak bych jenom prostě chtěl znát, v jakém stadiu v říjnu loňského roku vláda v této věci rozhodla, zda informace doputovala bezodkladně do Poslanecké sněmovny. A jinak se samozřejmě spokojím s tím, že mi potom poskytnete písemnou odpověď.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Pane předsedo, máte ještě slovo.

Předseda vlády ČR Bohuslav Sobotka: Děkuji. Já bych nechtěl, aby vznikl dojem, že vláda chce cokoliv tajit před Poslaneckou sněmovnou. To rozhodně nikdy nebyl náš záměr. Jako poslanec, který byl řadu let v opozici a ne vždycky souhlasil s návrhy, které sem vláda předkládala, si myslím, že Sněmovna má být respektována a má být suverén v klíčových otázkách, které se týkají také bezpečnosti a obrany země. Toto respektuji. Doplňím do této odpovědi také informaci o tom, jestli vláda na podzim loňského roku něco takového projednávala.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Tato interpelace končí. Budeme mít před sebou desátou interpelaci. Je to interpelace paní poslankyně Dany Váhalové ve věci hospodářského růstu a zaměstnanosti. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Dana Váhalová: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážený pane premiére, vážené kolegyně a kolegové, akční plán na podporu hospodářského růstu a zaměstnanosti připravovaný ve spolupráci se sociálními partnery a projednaný na zasedání Rady hospodářské a sociální dohody včetně společného zasedání s krajskými tripartitami je správný krok vlády na posílení vlivu sociálních partnerů na realizaci hospodářské politiky. Jde o důležitý dokument, který má posilit sociální dialog a proti jiným strategiím obsahuje přesná opatření pro řešení dané oblasti, indikátory, které se mají splnit, a také termíny, do kterých mají být jednotlivá opatření splněna.

Ráda bych se zeptala na jeho priority pro rok 2017. Česká republika poslední dva roky ekonomicky roste a vykazuje přebytek. Jaká opatření připravuje tedy vláda pro letošní rok, aby ekonomický růst udržela? Děkuji za odpověď.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní poslankyni Daně Váhalové. Pan předseda vlády je připraven odpovědět. Prosím, pane předsedo, máte slovo.

Předseda vlády ČR Bohuslav Sobotka: Děkuji. Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, my jsme skutečně využili nový nástroj, který tady v minulosti nebyl. Nový nástroj vznikl vlastně v rámci tripartitního dialogu, to znamená debaty mezi vládou, odbory a zaměstnavateli. Dohodli jsme se na tom, že budeme pravidelně připravovat pro každý rok mandátu naší vlády akční plán, který shrne klíčová opatření vlády pro podporu hospodářského růstu a zaměstnanosti.

Jenom připomínám, že když jsme před třemi lety nastupovali, tak to s růstem a zaměstnaností nevypadalo úplně nejlépe. Po třech letech, kdy to pro nás byla jedna z klíčových priorit, pevně věřím, že se situace alespoň o něco posunula směrem k lepšímu. Máme akční plány, scházíme se nad nimi s odbory, scházíme se nad nimi se zaměstnavateli, pravidelně porada ekonomických ministrů vyhodnocuje, jestli věci, na kterých jsme se dohodli, také plníme.

Dotaz paní poslankyně se týkal priorit pro rok 2017. My jsme ve vládě vlastně schválili teď na posledním zasedání akční plán pro podporu hospodářského růstu a zaměstnanosti právě na letošní rok, byl dohodnut se sociálními partnery. A musím říct, že jednou z klíčových priorit, kterou zahrnuje, je rozjezd čerpání evropských fondů. To je něco, co dramaticky podpořilo náš hospodářský růst v roce 2015. To, že jsme měli v roce 2016 rozpočtový přebytek 62 mld., bylo mimo jiné v důsledku toho, že jsme dokázali v roce 2015 dočerpat staré evropské fondy a velká část plateb z EU přišla až v roce 2016 a pomohla nám zhruba k 50 % rozpočtového přebytku, který loni ČR měla. Loni se podařilo projít celou tou procedurou a získat peníze z EU pouze v rámci několika miliard korun. Čili rok 2016 byl rokem samého počátku čerpání, reálného čerpání prostředků z EU. Letošek musí vypadat jinak. Letos to nemohou být jednotlivé miliardy, letos už to musí být desítky miliard korun, které vyčerpáme, reálně je dostaneme z rozpočtu EU sem. Očekávám, že bude akcelerovat čerpání ve všech klíčových operačních programech. Čili to je jedna z hlavních priorit, kterou má vláda, a budeme se jí pravidelně věnovat – rozjezd evropských fondů.

Proč je to důležité? Jde o modernizaci průmyslu. To souvisí s digitalizací a technologickými změnami, které jsou další důležitou prioritou pro letošní rok, ale souvisí to také s výstavbou páteřní dopravní sítě. Loňský rok byl rokem příprav. Loňský rok jsme řešili EIA, řešili jsme legislativu, vykupovaly se pozemky. Letošní rok už musí být rokem získávání stavebních povolení a v ideálním případě na konci letošního roku už musí být tyhle klíčové stavby zahajovány.

Takže další, třetí priorita kromě evropských fondů, kromě digitalizace ekonomiky je výstavba páteřní dopravní sítě. Měli jsme na tripartitě v pondělí, budeme mít teď na vládě příští týden seznam dopravních staveb, které připravuje Ministerstvo dopravy. My je sledujeme – všechny stavby v hodnotě nad 300 mil. korun. Každé dva měsíce dostává vláda zprávu a sledujeme zejména ty stavby, kde jsme vyjednali výjimku u EIA, a cílem vlády je, aby Ministerstvo dopravy letos vydalo stavební povolení a aby se letos ke konci letošního roku pokud možno už na těch stavbách začalo stavět.

Další důležitá věc z hlediska podpory hospodářského růstu: Chceme pokračovat v aktivní politice na trhu práce. Už jsem to zmiňoval při odpovědi na jednu z předcházejících interpelací, byť situace navenek vypadá velmi dobře, máme nízkou nezaměstnanost, ale pořád máme ještě v evidenci úřadu práce 360 tisíc lidí, ale máme také regiony, Ústecký kraj, Karlovarský kraj, Moravskoslezský kraj, kde nezaměstnanost v některých okresech je stále ještě vysoká. To znamená, musíme se věnovat i této oblasti aktivní politiky na trhu práce. To je další priorita, kterou z pohledu letošního roku máme.

Takže to jsou hlavní, klíčové věci, které by měly ovlivnit hospodářský růst v letošním roce. Vláda je připravena podporovat dále export, čili počítáme s aktivní ekonomickou diplomací, budeme nadále pomáhat firmám z hlediska diverzifikace českého exportu. Chceme samozřejmě řešit stabilizaci Exportní banky a EGAPu. Řešíme, stále ještě se potýkáme se starými kauzami, které vznikly před osmi sedmi lety –

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Pane předsedo vlády, pět minut uplynulo. Paní kolegyně Váhalová se chystá k doplňující otázce. Budete mít možnost. Prosím.

Poslankyně Dana Váhalová: Já možná umožním ještě pokračovat panu premiérovi ve výčtu priorit a otevřu to ještě otázkou, jestli chce ještě doplnit nějaké priority, které připravují pro tento rok.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Dobре, děkuji. Pan předseda vlády je připraven. Prosím, pane předsedo, máte slovo.

Předseda vlády ČR Bohuslav Sobotka: (S úsměvem.) Už jenom jednu. Už jenom jednu, ale důležitou. Jde o investiční pobídky. I o tom je velmi intenzivní společenská debata. Souvisí to s nízkou nezaměstnaností. Souhlasím s těmi, kteří říkají: nepotřebujeme plošné investiční pobídky na výroby s nízkou mírou přidané hodnoty. Takže Ministerstvo průmyslu má za úkol ještě do konce volebního období připravit věcný záměr nového zákona o investičních pobídkách, otevřít debatu, abychom přenastavili systém investičních pobídek, abychom se soustředili na výroby s vysokou mírou přidané hodnoty, abychom se soustředili na výzkumné a vývojové projekty, které bychom přitáhli do ČR. Čili další klíčová priorita, kterou už asi z hlediska změny zákona nedotáhneme úplně do konce, ale budou to věci, které budou připraveny pro následující volební období, a chtěli bychom modernizovat zákon o investičních pobídkách. Ne plošné montovny, ale buď velké strategické investice, které oživí celý region, anebo výroby s vysokou mírou přidané hodnoty.

A poslední poznámka. GE Aviation jako konkrétní model něčeho, co si vláda vyzkoušela, a ukazuje se, že právě projekty tohoto typu, které zahrnují i výzkumnou a vývojovou fázi, je něco, co k nám přinese vysoce kvalifikovaná pracovní místa a tlak na růst mezd. To je něco, k čemu by nové investiční pobídky mohly pomoci.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu premiérovi. Tato interpelace končí. Jsem v zoufalé situaci, jestli mám zahájit poslední interpelaci, ale nechám ji alespoň paní poslankyni Věře Kovářové přečíst. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Věra Kovářová: Děkuji, pane předsedající. Vážený pane premiére, médií dnes probleskla zpráva o výši odměn na Ministerstvu dopravy. Konkrétně jde o odměnu, kterou pan ministr Ťok příkl náměstkoví pro legislativu panu Kopřívovi. Víte, já rozumím tomu, když je ohodnocena dobrá práce, ale v případě náměstka ministra dopravy pro legislativu o dobré práci skutečně přesvědčena nejsem. Pokud je tento pan náměstek tím člověkem, který pro stát opatřoval znalecké posudky ohledně možnosti uzavření smlouvy s firmou Kapsch v podstatě až loni na jaře několik měsíců před vypršením původní smlouvy a spoléhal tak vlastně na náhodu a na štěstí, že tyto posudky vyzní ve prospěch postupu zvoleného Ministerstvem dopravy, který upřednostňoval právě firmu Kapsch, kladu si otázku, co by dělal, kdyby vyzněly opačně. Tak tento člověk prostě není dobrým manažerem, který si zaslouží takové odměny.

Ano, objevila se závažná spekulace, že ta odměna byla stanovena v takové výši proto, že pan náměstek Kopřiva byl tou osobou, která na sebe vzala místo pana ministra podpis smlouvy s Kapschem, a po pravdě, dává to větší smysl než možnost, že by byl v této věci odměněn za odpovědný manažerský postup.

Pane premiére, zabývejte se prosím touto z mého pohledu skandální záležitostí, která vrhá na fungování této vlády velmi špatné světlo. Děkuji za odpověď.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní poslankyni Věře Kovářové a pan premiéru má několik málo minut, nikoliv všechny na odpověď. Doplňující otázku už paní kolegyně Kovářová opravdu využít nemůže. Prosím, pane premiére, máte slovo.

Předseda vlády ČR Bohuslav Sobotka: Děkuji. Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, já myslím, že na výši odměn jsme všichni citliví. Nechci říci alergičtí, ale my jsme si toho v minulosti užili docela dost a mám pocit, že v minulosti volnost, která byla dána z hlediska stanovování odměn, byla někdy i zneužívána. Vzpomínám si, že i na Úřadu vlády v minulosti za minulých vlád bývaly třeba roční odměny pro úředníka milion korun a více. I takové se stávaly případy. A jeden z důvodů, proč jsem silně podporovat přijetí zákona o státní službě, je, abychom do toho vnesli řád, to znamená, aby tady byla větší jistota u občanů a daňových poplatníků, že ty peníze se nezneužívají a že to je skutečně odpracovaná odměna a že to není využíváno k tomu, aby například někdo preferoval své oblíbené úředníky v rámci struktury ministerstva a jiné zase nepreferoval.

Já v této věci, ve věci odměn na Ministerstvu obrany (správně dopravy), se chci obrátit na tajemníka pro státní službu, resp. náměstka pro státní službu pana Postráneckého, který působí na Ministerstvu vnitra, požádám ho o to, zdali by mi k tomuto zaslal stanovisko, zdali je toto v souladu, tato praxe v odměňování na Ministerstvu dopravy, s literou a pravidly, která obsahuje zákon o státní službě.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu premiérovi, že mě nenutil porušovat jednací řád. A abych nezkrátil kolegy, kteří interpelují jednotlivé poslance, načtu omluvy došlé předsedovi Poslanecké sněmovny, a to omluvu paní poslankyně Jany Lorencové od 16 do 18 hodin a paní poslankyně Marie Pěnčíkové na celý den 19. a 20. ledna ze zdravotních důvodů

To je všechno z interpelací na pana předsedu vlády. Děkuji poslancům, děkuji předsedovi vlády za jeho odpovědi.

Budeme pokračovat v interpelacích na členy vlády. V tomto ohledu máme 45 interpelací. To se nám pravděpodobně nepodaří. A pokud jde o členy vlády, budeme pokračovat první interpelací, je to interpelace pana Bohuslava Chalupy na ministra Jana Chvojku. Pan ministr Chvojka tady není. Pan kolega Chalupa také ne. Tato interpelace propadá.

Budeme se tedy zabývat interpelací druhou a to je interpelace pana poslance Jiřího Valenty na ministra vnitra Milana Chovance, který je ale omluven na dnešní jednání. Prosím tedy pana kolegu Valentu, aby přednesl svoji interpelaci. Dostane odpověď písemně.

Poslanec Jiří Valenta: Vážený nepřítomný pane ministře, dovoluji si vás upozornit na nedobrou situaci, která panuje ve státním podniku Česká pošta. Jistě víte o stávce zaměstnanců rozmělněné nepřijatelným tlakem zaměstnavatele hrozícího odebíráním práv či přerušením pracovního poměru. Stávka byla motivovaná nízkými platy. Průměr zde činí 21 900 korun, přičemž generální ředitel má smluvní plat přes 8 milionů korun ročně a stejnou sumu by inkasoval i za svůj vyhazov. Pětice nejvyšších manažerů pobírá měsíčně 175 tisíc a s odměnami se může vyplhat až přes 4 miliony ročně. A zasloužené? Podle některých odborníků management při správě státního majetku trestuhodně zaspal, neboť dostatečně nereflektoval pokles ziskovosti daný nástupem elektronické komunikace a provedl i některá chybná a nehospodárná rozhodnutí zhoršující kvalitu služeb a pracovních podmínek zaměstnanců.

Co říkáte na sponzoring fotbalu ve výši 27 milionů korun a podobně? Externí manažerské platy jsou v kontrastu s lednovým skokovým zdražováním služeb. Například doporučená psaní či balíky o deset korun, a to k obdobnému nárůstu došlo již v květnu. O státním podniku se již také začíná hovořit jako o cílové či přestupní stanici různých prominentů. Z minulosti lze uvést paní Snopkovou či exministra dopravy Žáka, nejnověji bývalého náměstka policejního prezidenta a autora kontroverzní policejní reorganizace generála Laubeho. Zde zase stojí v kontrastu patnáctiprocentní fluktuace řadových zaměstnanců, jejíž katastrofální výši požadovala prošetřit i Federace výkonných zaměstnanců České republiky.

Pane ministře, jak pohlížíte na takovýto stav jednoho z posledních státních podniků, podle ministra financí hospodařícího netransparentně? A také to, co s tím hodláte udělat. A prosím, argumenty typu, že nemůžete zasahovat do strategie hospodaření České pošty, si ušetřete. Děkuji vám.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Jiřímu Valentovi. Pan ministr je nepřítomen, odpověď obdržíte podle zákona o jednacím řádu písemně.

Další interpelací je interpelace pana poslance Ivo Pojezného, také na nepřítomného ministra Milana Chovance ve věci smlouvy mezi Poštovní spořitelnou a ČSOB. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Ivo Pojezný: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Příjemné odpoledne, dámy a pány. Jelikož pan ministr chyběl i minulý čtvrtok i tento čtvrtok a nevím, jestli ho tu uvidíme během tohoto kvartálu, dovolím si na něj interpelaci načíst.

Vážený nepřítomný pane ministře, v posledních měsících jsme slyšeli o problémech, které zmitají Českou poštu. Určitě se shodneme na tom, že pracovníci a pracovnice tohoto státního podniku vykonávají velmi náročnou práci, za kterou jsou ovšem nedostatečně ohodnoceni. Já chápu, že se zdroje vždy hledají velmi těžko. Nicméně si myslím, že Česká pošta přece jenom má odkud čerpat. Ta zlatá slepice se jmenuje Poštovní spořitelna, kterou ovšem stát pronajímá ČSOB zhruba za 1,5 mld. ročně, aby jí generovala zisk zhruba 5 mld. korun ročně. Znovu opakuji čísla. Za 1,5 mld. ji pronajmeme, aby jinému vydělala 5 mld. korun.

V této souvislosti jsem se chtěl zeptat, v jakém stadiu je dohoda o prodloužení smlouvy s ČSOB a zda by nebylo ekonomicky mnohem výhodnější provozovat poštovní spořitelnu samotnou poštou, neboť by jí to mohlo pomoci ekonomicky. Zdá se mi totiž, že v tomto případě vy i vláda hájíte zájmy bohaté zahraniční společnosti před českými zaměstnanci. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Ivo Pojeznému. A také platí, že nepřítomný ministr vnitra Milan Chovanec odpoví písemně do třiceti dnů podle zákona o jednacím řádu.

Čtvrtou interpelací je interpelace pana poslance Miloslava Janulíka na ministra zdravotnictví, který je přítomen. Ale pan kolega Janulík tady není, takže jeho pořadí propadá.

Musíme pokračovat a to je interpelace paní poslankyně Jitky Chalánkové na přítomnou ministryně práce a sociálních věcí Michaelu Marksovou ve věci činnosti OSPOD. Paní kolegyně se mi také vytratila. Také její přihláška propadá, to vylosované pořadí.

A pokračujeme šestou interpelací pana poslance Stanislava Mackovíka na žel nepřítomného, omluvneného ministra Roberta Pelikána ve věci exekutorů. Pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Stanislav Mackovík: Děkuji, pane místopředsedo. Vážená paní ministryně, pane ministře, vážené kolegyně a kolegové, já jsem se nepřítomného pana ministra Pelikána chtěl zeptat, on tady zhruba před týdnem hovořil o tom, že v kárném řízení jsou exekutoři postihování mnohdy velmi nízkou sazbou za to, co provedli. To znamená, že si vědom toho, že to v uvozovkách oceňování exekutorů neodpovídá tomu, co spáchali a proč je vůči nim vedeno kárné řízení.

Chtěl jsem se ho zeptat, zda Ministerstvo spravedlnosti neuvažuje o zpřísnění podmínek, tak aby ten kárný senát musel odstupňovaně zpřísnit postih exekutorů za nějakou konkrétní činnost, kterou provedou a která není v souladu se zákonem a s prováděcími předpisy. Myslím si, že konstatovat, že je s tím nespokojen a že to je dlouhodobý problém, nestačí. Myslím si, že ať ministerstvo, nebo Sněmovna může být iniciátorem toho, že se změní legislativa tak, aby tedy ti exekutoři, kteří se nevejdou do toho systému, který byl nastaven, byli postihováni a aby to mělo i nějaký účinek, který je odráží od nějaké nekalé činnosti. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Stanislavu Mackovíkovi a také platí, že nepřítomný ministr spravedlnosti Pelikán je povinen odpovědět do třiceti dnů na vaši interpelaci písemně.

Sedmou interpelací je interpelace pana poslance Martina Novotného na ministra Andreje Babiše, který je řádně omluven. Prosím tedy o přednesení té interpelace. Výsledky tendru jistě zajímají nejen pana poslance. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Martin Novotný: Vážený nepřítomný pane ministře, v posledních interpelacích jsem interpeloval vašeho kolegu ministra zdravotnictví ve včeli výsledků tendrů na provozovatele letecké záchranné služby. Nyní si dovolím v téže včeli interpelovat vás, protože jste byl iniciátorem procesu, který vedl k rozjetí onoho kola těchto výběrových řízení.

Hlavní argumentací, která stála na počátku té vaší iniciace, byla snaha dosáhnout úspor při provozování letecké záchranné služby. U nás na Hané se často říká – já to řeknu nehanácky, česky, bez dialekta – laciné dvakrát placené. Výsledkem toho tendru je, že konkrétně v kraji, z kterého já pocházím, v tuto chvíli obstarává leteckou záchrannou službu společnost provozující vrtulník, který nedaleko od nás, v nedalekém Švýcarsku, je podobně předváděn, ovšem v leteckém muzeu. Jde o 25 let starý stroj. Zároveň panují vážné pochybnosti ohledně všech právních náležitostí tendru. Naplnění podmínek uchazečem apod.

Právě proto, že jste v té argumentaci ve snaze dosáhnout co největších úspor byl iniciátorem procesů těchto výběrových řízení, chci se vás zeptat, jak se na tento proces díváte teď. Zda se domníváte, že proběhl úspěšně, přestože jsem si vědom, že nenesete zodpovědnost za praktickou realizaci těch výběrových řízení, to nese minulé vedení Ministerstva zdravotnictví. Chci vás zároveň ujistit, že jak mezi obyvateli Olomouckého kraje, tak i mezi lékaři zasahujícími na záchrance nepanuje dobrá atmosféra. Je tam spíše atmosféra obav, které jenom posílila (upozornění na čas) mimorádná událost mimorádného přistání vrtulníku. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Prosím, respektujme čas, který je pro ústní interpelace. Pan ministr Babiš tedy není, odpoví vám tedy písemně do třiceti dnů.

Další je interpelace číslo osm. Je to interpelace pana poslance Romana Procházky na nepřítomného, omluveného ministra Milana Chovance. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Roman Procházka: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Vážené dámy a pány. Vážený pane ministře, nedávno jsem vás interpeloval ve věci platů policistů. Děkuji za písemnou odpověď, ke které mám ještě další dotazy, ale s tím se na vás obrátím jindy. Teď mi jde o stavы policistů v krajích, hlavně vém Karlovarském kraji. Je to problém nejméně stejně důležitý, protože samozřejmě souvisí s platy, ale i s přímou bezpečností. Jde o dva problémy – plánované tabulky stavu policistů versus skutečný stav policistů a dále snižování plánovaného stavu policistů od roku 2010.

Pro ilustraci, k 1. lednu 2010 byl plánovaný stav tabulek 1 442 policistů a stav k 1. lednu letošního roku je 1 330, tedy za těch sedm let byl snížen stav policie o 112 policistů v Karlovarském kraji. A co hůř, ani tento stav není naplněn a je stále 63 tabulek v našem kraji neobsazených, tedy v kraji chybí oproti stavu z roku 2010 175 policistů, a to v době, kdy se rozhodně bezpečnostní situace nelepší. Pokud se podíváme na loňský rok, tak oproti plánovanému stavu chybělo k 1. lednu 52 policistů a ke konci roku 63 policistů, a to běží náborová kampaň, jejímž výsledkem je snížení stavu policistů o 11. Nejhorší situace je v okrese Cheb, kde chybí 21 policistů.

To není moc dobrý výsledek, pane ministře. Co s tím hodláte dělat? Děkuji za odpověď.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Romanu Procházkovi. Odpověď obdrží do třiceti dnů.

Pokračujeme devátou interpelací. Je to interpelace paní poslankyně Pavly Golasowské na přítomného ministra zdravotnictví Miloslava Ludvíka. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Pavla Golasowská: Děkuji za slovo, pane předsedající. Předkládám interpelaci na pana ministra zdravotnictví – jsem velmi ráda, že tady je – ve věci předávání informací o zdravotním stavu pacienta ze strany lékařů a zdravotnického personálu.

Často se setkávám s podněty z řad veřejnosti, které se týkají neetického a neodborného přístupu lékařů a zdravotnického personálu k pacientům, kteří jsou v terminálním stadiu nemoci. Myslím tím skutečnost, že informace příbuzným o vážném zdravotním stavu pacienta nebo blížící se smrti jsou leckdy předávány například mezi dveřmi, na chodbě a jiných nedůstojných prostorách. Lékař často nevědí, jak o této těžké situaci hovořit. Pokud jde pacient v terminálním stadiu do domácí péče, nemají příbuzní informace o dalších návazných službách, jako je například možnost terénní hospicové péče, ošetřovatelské služby či služby osobní asistence. Rovněž mnozí nevědí, že si nemocný může požádat o příspěvek na péči či zažádat o zařazení do hospice.

Proto se vás, pane ministře, ptám, zda by bylo možné na lékařských fakultách a zdravotních školách vyučovat v rámci lékařské etiky komunikaci s pacientem a s příbuznými ohledně zdravotního stavu pacienta, zejména pokud se jedná o terminální stav. Dále vás žádám a prosím o podporu spolupráce mezi nemocnicemi a hospicovou péčí a také o zvýšení informovanosti pacienta a příbuzných o dalších výše zmíňovaných návazných službách. Tato informovanost by mohla být zajištěna mimo jiné také formou propagačních materiálů těchto návazných služeb, které by pacient a příbuzní mohli získat již v nemocnici.

Pane ministře, děkuji za odpověď.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní poslankyni Golasowské za dodržení času k otázce. Pan ministr má svých prvních dnešních pět minut. Ještě jich bude několik. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Ministr zdravotnictví ČR Miloslav Ludvík: Děkuji, pane předsedající. Vážená paní poslankyně, problém, který jste zmínila, má dvě rovinu. Jedna je legislativní, jedna je etická.

Ta legislativní je upravena zákonem č. 372/2011 Sb., o zdravotních službách, kde je v § 31, který se jmenuje informace o zdravotním stavu pacienta a o navržených zdravotních službách, uvedeno – cituji –, že poskytovatel je povinen zajistit, aby byl pacient srozumitelným způsobem a v dostatečném rozsahu informován o svém zdravotním stavu a o navrženém individuálním léčebném postupu a všech jeho změnách a zároveň umožnit pacientovi nebo osobě určené pacientem klást doplňující otázky vztahující se k jeho zdravotnímu stavu a navrhovaným zdravotním službám, které musí být srozumitelně zodpovězeny.

Ono legislativně je to upraveno dobře, ale vaše interpelace velmi správně směrovala do oblasti etické. A tam, musím se přiznat, jsem s vámi na jedné vlně, protože jaksi i mně příde z toho, co přece jenom za těch 27 let praxe ve zdravotnictví, z toho 16 let v nemocnici, vidím, tak výchova etiky je skutečně doslova řeknu vepsí a je skutečně potřeba s tím něco udělat, protože medicína se nám neuvěřitelně technologizuje a trošku nám z toho mizí lidský přístup. V tomto směru jsem s vámi ve shodě. Zrovna v pondělí mám setkání s děkanem lékařských fakult, tak na ně v tomto směru určitě budu sám apelovat. Nicméně na druhou stranu se trošku obávám, že je to v souvislosti se širším stavem morálky, protože přece jenom medicína a medičky jsou dnes odrazem morálky a stavu společnosti a ta se dnes strašným způsobem odčlenuje od posledních věcí člověka, od umírání a podobných záležitostí, nepočítá s tím. My jsme opravdu medicínu a vztahy mezi lidmi hrozně převedli na technologickou úroveň a trochu nám z toho zmizel etický a lidský rozměr.

Já vám rozumím, určitě v tomto směru chci a budu působit.

Já jsem tady na minulých interpelacích – když mluvíte o letácích, případně propagaci těchto služeb, tak už jsem tady posledně zažil problém, že jsem byl naopak interpelován, že je propagována nějaká pohřební služba, a upřímně řečeno, už jsem zažil i souboj mezi hospici na téma pacient. Takže ono to má vždycky dvojí rozměr.

Je třeba najít normální přístup. Řekl bych, že někde se to daří, ale s některými lidmi prostě nehnete. Bohužel je to špatně.

Také si myslím – a my to velice podporujeme na Ministerstvu zdravotnictví, existenci ombudsmanů v nemocnicích, protože mnohdy je to skutečně spíše otázka určitého překladu mezi stranou pacientskou a stranou lékařskou, a někdy tito lidé – v některých nemocnicích je to velmi kvalitně pokryto.

To je možná všechno, co vám k tomu mohu říci. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu ministrovi zdravotnictví. Ptám se, jestli je zájem o doplňující otázku. Není. Můžeme pokročit.

Další interpelací je interpelace pana poslance Simeona Karamazova na ministra financí. Pan poslanec není přítomen, pan ministr také není přítomen, takže tato přihláška propadá.

V tom případě jsme u interpelace číslo 11 pana poslance Ludvíka Hovorky na ministra zdravotnictví. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Ludvík Hovorka: Děkuji za slovo. Vážený pane ministře, právo Evropské unie zakazuje reklamu všech léčiv s výdejem na předpis vůči laické veřejnosti. Tento zákaz se týká samozřejmě i reklamy všech vakcín. Evropské právo učinilo jedinou výjimku z tohoto zákazu, je to takzvaná reklama vakcinačních akcí.

Česká republika po zjevném zásahu farmaceutické lobby v legislativě provedla klíčovou výjimku směrnice zjevně odlišným způsobem. Zákon o regulaci reklamy neustanovuje výjimku reklamy propagace vakcinačních akcí, ale výjimku reklamy propagace léčiv používaných při vakcinačních akcích. Byl zcela zjevně zaměněn vlastní předmět této výjimky unijního práva v předpise povinně provádějícím plně harmonizované právo Evropské unie.

Reklama konkrétních vakcín, takzvaná brandová reklama vůči laické veřejnosti, je podle stejného práva Evropské unie nepřípustná a zakázaná v mnoha členských zemích. Je možné propagovat pouze vakcinační akce jako takové, tedy svým způsobem odborně vymezené a přesně určené státní populační očkovací projekty. V České republice probíhá dlouhodobě schvalování vakcinačních akcí jako naprostý výsměch právu v Evropské unii celé medicině. Ministerstvo zdravotnictví totiž schvaluje vakcinační akce na zcela konkrétní vakcíny a těmto akcím navíc nedává žádný odborný obsah, jenom časový interval.

Chtěl bych se zeptat, co s tímto hodláte jako nový ministr zdravotnictví udělat a jestli se chystáte napravit tento způsob povolování reklamy, který neodpovídá právu Evropské unie. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Ludvíku Hovorkovi a přítomný ministr zdravotnictví má další šanci odpovědět, neodpovídáte písemně, můžete přímo, pane ministře. Máte slovo.

Ministr zdravotnictví ČR Miloslav Ludvík: Vážený pane předsedající, děkuji za slovo. Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, pravdou je, že Ministerstvo zdravotnictví sestavuje celorepublikové programy ochrany a podpory veřejného zdraví, což jsou také očkovací programy, programy prevence, stanoví zásady a postupy, řídí výchovu k podpoře atd. atd. A jedním z důležitých prostředků k naplnění těchto cílů jsou vakcinační akce, které opravdu Ministerstvo zdravotnictví schvaluje.

Ministerstvo vydává na základě žádosti stanovisko, zda je realizace vakcinační akce z odborného hlediska vhodná, ale předmětem schválení je pouze vhodnost realizace z hlediska odborného. Předmětem schválení není obsah vakcinační akce jako takový. Přítom reklama na humánní léčivé přípravky, která je ošetřena zákonem 40/1995, o regulaci reklamy, to současné platné znění zákona, umožňuje, aby předmětem reklamy na humánní léčivé přípravky zaměřené na širokou veřejnost byly vakcíny použité v rámci vakcinační akce, byť je to jistým způsobem výjimka, protože jinak samozřejmě nemůžou být předmětem reklamy pro širokou veřejnost léky, které jsou vázány na lékařský předpis.

Já přece jenom v problematice, pane poslanče, se přiznám, nejsem příliš silný v kramflecích. Vím, že zákonná regulace reklamy je v gesci Ministerstva průmyslu a obchodu. Vím, že jste předkládal jakousi změnu v otázce reklamy na očkovací látky. Jsem seznámen s tím, že váš názor je, že schválený návrh zákona je v rozporu s příslušnou evropskou směrnicí 2001/83/ES, která zakazuje reklamu vakcín vůči laické veřejnosti, a asi budu muset v této věci nechat pro vás připravit poněkud podrobnější stanovisko, protože opravdu tady jsem naprostý laik.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu ministru zdravotnictví. Pan kolega Ludvík Hovorka se hlásí k doplňující otázce na pana ministra. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Ludvík Hovorka: Děkuji, pane ministře. Jenom doplním, že vakcinační akce by měla mít nějakou náplň, např. odborně vymezené, přesně určené státní populační očkovací projekty, které nejen doporučují určité skupině osob, či v regionu nebo celoplošně očkování proti určité nemoci, proti určitému původci a odborně odůvodňují tuto vhodnost, ale současně ji také realizují nástroji zdravotní politiky, zejména úhradou vakcín, zjišťováním cílových skupin, veřejnými informacemi od státních orgánů vůči veřejnosti, apod.

V reklamní propagaci těchto projektů, které z principu zvyšují i prodej a odbytek vakcín, mohou se účastnit výrobci a tyto projekty pomáhat propagovat na veřejnosti. Ale u nás je ten problém, že není povolena vakcinační akce jako taková, ona se jenom nazývá, ale propaguje se konkrétní vakcína a to je ten základní rozpor s právem Evropské unie.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k doplňující otázce. Pan ministr nebude odpovídat na doplňující otázku, resp. na vyjádření pana kolegy Hovorky.

Budeme pokračovat další interpelací a to je interpelace Michala Kučery na nepřítomného Andreje Babiše, ministra financí. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Michal Kučera: Dobrý den, děkuji za slovo. Vážený pane ministře, rodná čísla se tisknou ve velkém, vydávají se všem a brzy se začnou také sbírat a dokonce losovat. Rodné číslo totiž najdete na všech účtenkách elektronické evidence tržeb, které vám vydá živnostník, fyzická osoba. Tím se tak nadměrně rodné číslo dostává do veřejného prostoru. Daňové identifikační číslo se totiž rovná rodnému číslu podnikající fyzické osoby. Řešení, které by mohlo předejít zneužití rodného čísla, existuje. Je jím náhrada rodného čísla tzv. bezvýznamovým identifikátorem, z kterého nebude možno vyčíst údaje.

Pokud si teď kladete otázku, zda se zneužití rodného čísla týká i vás, pak odpověď je bohužel kladná. Tak třeba i v tak běžné věci, jako jsou důvěrné informace o zdravotním stavu, současná vláda vytvořila nejrůznější registry. Jedním z nich je registr pacientů, který má shromáždit neanonymizovaná data o všech pacientech a jejich nemocích. Vstup je na základě rodného čísla. I z toho vyplývá, že náhrada rodného čísla tzv. bezvýznamovým identifikátorem v DIČ je nutná. Nabízí se řešení, které bude u fyzické osoby stejně jako u právnické osoby, tzn. DIČ bude tvořeno identifikačním číslem.

Chtěl bych se vás, vážený pane ministře, zeptat, zda plánujete odstranění rodného čísla z daňového identifikačního čísla, to za prvé, a za druhé, jaké kroky v tomto směru budete podnikat a v jakém termínu. Děkuji vám za odpověď.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Michalu Kučerovi. Odpověď obdržíte podle zákona o jednacím řádu do 30 dnů. Končím tuto interpelaci v tuto chvíli.

Další interpelace je pana poslance Františka Vácha na nepřítomnou, omluvou poslanci ministryni Kateřinu Valachovou. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec František Vácha: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážená paní ministryně, moje otázka směruje ke 150 mil. korun, které se podařilo během schvalování státního rozpočtu dostat do rozpočtu Ministerstva školství a jsou přímo cílené na navýšení platů vysokoškolských pedagogů. Chtěl bych se zeptat, jak přesně zamýšlite tyto prostředky využít. Protože víme, že nemáte přímý vliv na rozpočty vysokých škol, nicméně musí tyto prostředky být nějakým způsobem vysokým školám poskytnuty. Chtěl bych se také zeptat, jestli budou poskytnuty všem veřejným vysokým školám bez rozdílů, anebo jestli plánujete nějakou selekci, případně jakou, protože v jednu chvíli se mluví o navýšení platů vysokoškolských pedagogů cíleně pouze na pedagogických fakultách. Děkuji.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Dobrý den, také vám děkuji, pane poslanče. Vaše interpelace bude odpovězena písemně.

Prosím, aby další interpelaci přednesl pan poslanec Zahradník. Interpelace je vůči panu ministrovi Marianu Jurečkovi, který je také nepřítomen. Pan poslanec tu není, takže jeho interpelace propadá.

V tom případě dávám slovo panu poslanci Josef Neklovi, který bude interpelovat pana také nepřítomného ministra dopravy pana Ťoka. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Josef Nekl: Děkuji, pane místopředsedo. Vážený pane nepřítomný ministře, podle posledních informací, které se mi dostaly, je na základě návrhu ŘSD Brno ohroženo naplnění usnesení vlády ČR o dokončení stavby dálnice D1 na úseku 0136 mezi Říkovicemi a Přerovem, které podle usnesení vlády má být hotovo k 31. prosinci 2019.

Jen několik málo faktů. Platné a pravomocné územní rozhodnutí na stavbu číslo 32/2006 nabyla právní moci 12. 8. 2006. Na jeho základě bylo vydáno dílčí stavební povolení číslo 2609 ze dne 25. 8. 2009. Pravomocné kolaudační rozhodnutí dílčího stavebního povolení bylo vydáno 31. 10. 2012 pod číslem 34/2012.

Proto je pro mě zářející, že bez ohledu na výše uvedené avizuje ŘSD žádost o změnu platného územního rozhodnutí. To může znamenat vysoké riziko vstupu zájmových skupin a sdružení do stavebního procesu a velmi významně ohrozit oddálení stavby tohoto úseku D1. S tím také může propadnout i potvrzené EIA. Nový stavební zákon i zákon o EIA není zatím přijat.

Obracím se na vás s prosbou možného vstupu Ministerstva dopravy do procesu povolení stavby a dvěma dotazy. Dotaz první: Co brání ŘSD podat žádost o vydání stavebního povolení na základě citovaného pravomocného rozhodnutí? V případě, že brání, dotaz druhý. Lze stav řešit na základě zvláštěho zákona č. 416/2009 Sb. § 2, kdy požádá ŘSD o stavební povolení a v tomto řízení uplatní příslušné změny pravomocného územního rozhodnutí? Stavba je velmi důležitá pro celou dopravní síť ČR, a věřím tedy, že mi fundovaně odpovíte písemně. Děkuji.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Já vám také děkuji, pane poslanče. Vaše interpelace bude zodpovězena písemně do 30 dnů.

Jako další má slovo pan poslanec Vít Kaňkovský se svou interpelací na pana ministra dopravy Dana Ťoka. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Vít Kaňkovský: Dobré odpoledne, vážený pane předsedající, vážení členové vlády, kolegyně, kolegové. Vážený pane nepřítomný ministře, obracím se na vás v zastoupení občanů Velkomeziříčska v okrese Žďár nad Sázavou, kteří s velkým zklamáním v průběhu loňského roku se dozvěděli o zrušení zastávky rychlíku ve stanici Křižanov na trati Žďár nad Sázavou – Brno. K tomuto zrušení došlo s platností nového jízdního řádu od prosince 2016, a to přes opakováná jednání samosprávy Křižanova, Velkého Meziříčí i dalších obcí jak s představiteli Kraje Vysočina, tak Ministerstva dopravy. Přitom se jedná o spádovou oblast kolem 10 tisíc obyvatel, kteří využívají rychlíky s nástupem na trati do Brna či do Žďáru nad Sázavou právě v Křižanově. Vesměs se jedná o občany, kteří dojíždějí do Brna za prací či za studiem. Zrušení zastávky rychlíku prodlouží cestu občanů z Velkomeziříčska do

Brna dle různých spojů o více než 60 procent. Nemalá část občanů využívá rychlíkovou dopravu i opačným směrem, tedy do Žďáru nad Sázavou a do Havlíčkova Brodu. Argument, že jde o zrychlení dopravy na této trati, pokulhává, a občany zcela vyvedl z míry fakt, že dle nového jízdního řádu se sice doba jízdy ze Žďáru nad Sázavou do Brna o pár minut zkrátila, ale v opačném směru se po zrušení zastávky v Křižanově doba jízdy z Brna do Žďáru nad Sázavou dokonce o čtyři minuty prodloužila, což zavádí, promiňte mi ten výraz, Absurdistánem. Největší zklamání pro občany tohoto regionu je fakt, že ani Kraj Vysočina ani Ministerstvo dopravy nechce přiznat, kdo za zrušením zastávky rychlíků v Křižanově stojí a proč k tomuto kroku došlo.

Chci vám proto, pane ministře, položit dvě otázky. Jaké důvody vedly ke zrušení zastávky rychlíků v Křižanově a kdo rozhodl o tomto kroku? A za druhé, zda uvažuje Ministerstvo dopravy o znovuobnovení zastávky rychlíků v Křižanově, v jakém časovém horizontu a jaké kroky v tomto směru podniká. Děkuji vám předem za písemnou odpověď.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji, pane poslanče. Vaše interpelace bude odpovězena písemně.

A nyní dávám slovo panu poslanci Václavu Klučkovi, který bude interpelovat nepřítomného ministra financí Andreje Babiše. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Václav Klučka: Děkuji. Vážený pane nepřítomný ministře financí, na začátku roku jsem se z médií dozvěděl, že jakožto správce státní pokladny a nejvyšší odpovědná osoba za výběr daní v České republice čelite trestnímu oznámení kvůli podezření z krácení daně a porušení povinnosti při správě cizího majetku. To je samo o sobě v souvislosti s vaší funkcí ministra financí přinejmenším znepokojivé. Na druhou stranu samozřejmě ctím presumpci neviny. Detailně bylo v médiích popsáno, že jste nakoupil polovinu dluhopisů vaší vlastní společnosti Agrofert v hodnotě jedna a půl miliardy korun a díky mezere v zákoně nemusíte každoročně úrokový výnos v hodnotě 90 milionů danit. Zdá se, že jste tím sice neporušil zákon, ale jde podle mého názoru přinejmenším o hrubé nemorální jednání a plivnutí do tváře všem, kterým jste ještě v loňském roce říkal, že vybrané daně jsou peníze nás všech a jejich krácení je ve své podstatě krádež.

Vyvstávají mnohé otázky, závažné otázky, z nichž ta hlavní, kterou vám nyní povídám, zní: Byl jste schopen z vlastních zdrojů nakoupit v roce 2013 dluhopisy v hodnotě jedna a půl miliardy korun a můžete prosím prokázat původ těchto peněz? Pane ministře, očekávám, že vaše odpověď přijde v dostatečně krátkém čase. Jak jste dnes prohlásil na tiskové konferenci, spravujete peníze daňových poplatníků. Svůj úrokový výnos přitom vy osobně nedaníte. Jak to chcete prosím vysvětlit daňovým poplatníkům?

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Děkuji, pane poslanče. Vaše interpelace bude zodpovězena písemně do 30 dnů panem ministrem.

Jako dalšímu dávám slovo panu poslanci Petru Kudelovi s jeho interpelací na nepřítomného ministra vnitra Milana Chovance. Máte slovo.

Poslanec Petr Kudela: Vážený pane předsedající, vážená paní ministryně, vážený pane ministře, nepřítomný pane ministře Chovanče. Na podzim loňského roku se stala velmi nepříjemná událost, kdy v jedné restauraci v Žatci zemřel muž a při této příležitosti se rozputala na internetu velmi negativní až nenávistná mediální přestřelka, kdy zejména pod články tuto událost popisující byly komentáře, které vyvolávaly ve společnosti nenávist. V té souvislosti jsem se jaksi pozastavil nad tím, jak je možné, že takové nenávistné komentáře se na internetu uveřejňují a že nikdo nemá povinnost tyto komentáře, ten, kdo spravuje web, tyto komentáře nějakým způsobem stáhnout, případně nikdo na něho netlačí, aby stáhl. Správce webu pouze začernil neslušná slova, nicméně to nezabránilo tomu, aby komentáře dál na těch webech zůstávaly. "Však počkejte, vy český... zde je začerněno, ...už brzo přijdou muslimové, to se pak budete schovávat jako krysy. Na to se těším, až vás budou vraždit, to bude sranda." Domnívám se, že takové nenávistné komentáře by se neměly na webech nechávat, aby vzbuzovaly další nenávist ve společnosti.

Chápu, že internet je otevřeným prostorem. Přesto nemůže být prostorem bezbráhým. Tak se chci zeptat, jak naše společnost se chrání nebo jak ukládá správcům webů, aby se takové nenávistné komentáře, případně takové nenávistné informace na webu šířily (?). (Předsedající: Váš čas, pane poslanče.) Děkuji.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Tak, já vám děkuji za vaši interpelaci, na kterou bude odpovězeno písemně.

Další má slovo pan poslanec Karel Rais. Přednese interpelaci na paní ministryně školství Kateřinu Valachovou. Pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Karel Rais: Děkuji. Vážená paní ministryně, navázal bych na interpelaci svého kolegy Soukupa na vás ve věci multikulturních projektů z 54. schůze Poslanecké sněmovny, která se konala 12. ledna letošního roku, kdy jste řekla – cituju: "Znovu tedy chci ubezpečit poslance a poslankyně, že školská soustava, nebo dokonce Ministerstvo školství žádným způsobem nepropaguje multikulturalismus jako snad nějaký ideový názor nebo nedej bože státní politiku ve smyslu ovlivňování nepolitična a školského prostředí, a zdůrazňují, že nic takového nečiní ani podle mého soudu rámcový vzdělávací program v případě multikulturní výchovy, který je zde přítomen od roku 2005."

Jaká je realita? Existuje minimálně jeden projekt, program Multikulti, který běží na základě nařízení Ministerstva školství a je zařazen do rámcového vzdělávacího programu nejméně již od roku 2009. V současné době má nevládní zisková organizace Organizace pro pomoc uprchlíkům projekt prosazování multikulti přístupu na základních školách, případně na středních školách. Organizace se dlouhodobě zabývá projektem, to jest nejméně již od roku 2011. Na adrese Lidé jedné země a tak dál se doslova piše, že multikulturní vzdělání ukládá základním školám Ministerstvo školství. Dále formou inzerátu Organizace pro pomoc uprchlíkům hledá pracovníka

dо oddělení vzdělávání na pozici lektor Organizace pro pomoc uprchlíkům. V inzerátu se přímo uvádí: Tento pracovník bude zodpovědný za lektorování na základních školách v rámci projektu Jsme lidé jedné země. Ted' podtrhuji: projekt je zaměřen na multikulturní výchovu žáků základních škol. Tento lektor bude dále zodpovědný za realizaci projektu atd.

Můj dotaz je směrován – na webu se přímo hovoří o programu Multikulti, který běží na základě nařízení Ministerstva školství (upozornění na čas) a je zařazen do rámcového vzdělávacího programu. Když říkáte v odpovědi Soukupovi, že nic takového se neděje, můžete mi vysvětlit rozpor mezi těmito tvrzeními?

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Nechci vás omezovat, ale už uplynul váš čas. Děkuji.

Jako další vystoupí se svou interpelací paní poslankyně Ivana Dobešová, s interpelací na paní ministryně práce a sociálních věcí Michaelu Marksovou. Máte slovo.

Poslankyně Ivana Dobešová: Děkuji za slovo, vážený pane předsedající. Vážená paní ministryně, dovolte mi, abych učinila dotaz. Před tímto dotazem bych ráda popsalala situaci.

Včera jsme schválili novelu zákona 561/2004, o financování regionálního školství, v rámci kterého se mění systém toku peněz na jednotlivé školy. Myslím si, že v obecných rysech tento zákon je opravdu dobrý. Začínám se ale trochu obávat, zda nenarazíme na určitou anomálii, která se dnes projevuje ve financování platů nepedagogických pracovníků. Ještě bych ráda uvedla: Tato novela říká, že na základě platové inventory na začátku roku Ministerstvo školství pak vyhodnotí a přepoše finanční prostředky přesně podle tarifu a platové třídy – platové třídy a platového tarifu, nebo stupně tarifu. V současné době ten tok peněz je na jednoho žáka a je daný průměrnou mzdou na pedagogického pracovníka. V současné době se několikrát navýšila základní garantovaná státem minimální mzda, což je samozřejmě pozitivní, protože to ukazuje růst ekonomiky naší republiky. To, co se ale nemění v souladu se změnami této garantované minimální mzdy, jsou platové tarify a tabulky. Stane se tedy to, že každý měsíc doplácíme některým pracovníkům, především nepedagogickým pracovníkům, určitou sumu do toho, abychom vyplatili státem garantovanou minimální mzdu. Od ledna 2017 ta mzda je 11 tisíc korun a já bych ráda na své škole na konkrétním příkladu ukázala, o jaké pracovníky se jedná. Jedná se o pomocné kuchařky, uklízečky, ošetřovatele koní (Předsedající: Paní poslankyně už uplynuly dvě minuty.), greenkeepery a specialisty v oboru přírodních věd.

Ptám se tedy (Předsedající: Paní poslankyně...), zda Ministerstvo práce a sociálních věcí počítá se změnou platových tarifů (Předsedající: Paní poslankyně, už výrazně překračujete ty dvě minuty.) kde budou korespondovat třídy a stupně s garantovanou minimální mzdou.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Paní ministryně vám určitě ráda odpoví.

Ministryně práce a sociálních věcí ČR Michaela Marksová: Vážený pane místopředsedo, poslankyně a poslanci, ano, tato situace, my jsme si jí vědomi. Když to vezmu stručně, tak vlastně mimo jiné kvůli řešení tohoto problému, ale nejen jeho, naše ministerstvo připravilo po dohodě se sociálními partnery návrh novely nařízení vlády č. 564/2006 Sb., pro úplnost, jehož záměrem je právě zrušení prvních dvou nejnižších stupnic těch platových tarifů. V důsledku toho by tedy mělo s účinností od 1. července 2017 dojít ke zvýšení platových tarifů nepedagogických pracovníků asi o 9,5 %. V tuto chvíli je tento návrh připraven k rozeslání do meziresortního připomínkového řízení. A to, že se to posunulo, nebo že chceme tu účinnost od 1. července 2017, tak to je výsledek jakéhosi kompromisu, protože samozřejmě tady byly požadavky, aby toto platilo hned od 1. ledna. Ale vzhledem k tomu, že to bude nějakým způsobem finančně náročné, tak by to mělo být od 1. července.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Děkuji, paní ministryně. Ptám se paní poslankyně, zda má zájem o doplňující otázku. Má. Tak prosím, máte slovo.

Poslankyně Ivana Dobešová: Vážená paní ministryně, tomu rozumím. Ale v platové třídě první a druhé jsou pouze uklízečky. Pak jsou tady pomocné kuchařky v třetí platové třídě, jsou tady ošetřovatelé koní v šesté a jsou tady greenkeepeři v sedmé platové třídě, a ani oni nedosáhnou na státem garantovanou minimální mzdu. Já bych s tím neměla problém v momentě, kdyby se platil průměr a měla jsem mladý pracovní sbor. Teď to bude podle tarifů. To znamená, já nebudu mít žádný prostor pro doplacení těchto minimálních garantovaných mezd a budu to muset brát z osobního ohodnocení, které bude v nějaké procentuální výši.

Já se tedy ptám, zda uvažujete o navýšení a sladění těchto tříd s minimální mzdou. To je velmi důležité.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Děkuji za dodržení časového limitu. Paní ministryně, máte slovo.

Ministryně práce a sociálních věcí ČR Michaela Marksová: V tuto chvíli my bychom vlastně – my jako ministerstvo práce jsme toto chtěli už dávno srovnat. Nicméně jak jsem řekla, protože to je nějakým způsobem finančně náročné, tak jdeme takovými postupnými kroky, a tady vám asi já úplně takhle detailně odpovím později. (Poslankyně Dobešová žádá, aby mohla doplnit své vyjádření – předsedající neumožňuje.)

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Děkuji, paní ministryně. Jako další nám přednese svoji interpelaci paní poslankyně Helena Langšádlová. Bude to interpelace na pana ministra Milana Chovance. Máte slovo.

Poslankyně Helena Langšádlová: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Vážené kolegyně, vážení kolegové a především vážený pane ministře vnitra. Obracím se na

vás ve věci řešení dopravních situací následujících po dopravních nehodách zejména na dálnicích, a to Policií České republiky. Je jednoznačné, že po dopravní nehodě nejdřív musí být zajištěno zdraví a majetek zúčastněných osob. Likvidace havárií však mnohdy trvá dlouhé hodiny. Policie často dopravní situaci řidičů za nehodou neřeší a řidiči kvůli tomu začnou mnohdy po hodinách čekání sami živelně svá vozidla obracet, a to někdy i do protisměru, aby se dostali k nejbližšímu sjezdu. Tím vznikají další nebezpečné dopravní situace.

Má otázka zní, zda jsou stanovená pravidla, podle kterých je Policie České republiky povinna řešit dopravní situaci následující po dopravní nehodě a zda je k tomu stanoven nějaký časový harmonogram. Chápu, že každá dopravní nehoda se musí řešit individuálně, ale není možné vystavovat cestující často mnohahodinovému čekání v koloně, zejména například za stávajících klimatických podmínek. Děkuji za odpověď.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Děkuji, paní poslankyně. Dále má slovo pan poslanec Radim Holeček, který přednese svou interpelaci na nepřítomného ministra financí Andreje Babiše. Pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Radim Holeček: Vážený pane ministře, v pátek 13. 1. jste z tohoto místa řekl: Já jsem byl v Mostě minulý pátek a chodil jsem tam po hospodách. Vzniklo plno nových hospod. Kde je problém? Žádný problém není, co máme EET.

Jako hrđí mostecký rodák jsem se na sociálních sítích zeptal Mosťáků a dostal jsem následující odpovědi. V centru plus jedna herna, minus jedna kavárna s dětským koutkem, místo nevinné vinárny je stop steak bar, přesné datum otevření nevíme, ale není to dlouho. Jinak jsem si ničeho nevšimla. V Nezvalovce přibyla další herna přímo naproti základní škole, takže jsou tam teď dvě vedle sebe. I kvůli EET skončily Vinohrady a také rockový klub. To se dotklo mě velmi osobně, protože já mám krásné zážitky z gymnaziálních let na rockový klub, a že ten skončí kvůli EET, je pro mě nepochopitelné.

Vyzádal jsem si statistiku z mosteckého živnostenského úřadu, moc děkuji kolegyni paní poslankyni Aulické Jírovcové, protože jenom těm sociálním sítím není možné věřit, takže jsem chtěl mít nějakou statistiku, a statistika říká toto: Počet přerušených živnostenských oprávnění na hostinskou činnost mezi 1. 12. a 13. 1. z roku 2016 na 2017 je 19. Nově ohlášená živnost hostinská činnost v tomto období jedna fyzická osoba. Ukončené provozovny s hostinskou činností v tomtéž období sedm. Když to posčítáme, pro mě je poměr jasný, 26 zavřených, potažmo uzavřených, přerušených živností a pouze jedna, a velmi si myslím, že to je ta herna, proti tomu.

Nehorázně lží, které tady vypouštíte tady z tohoto místa, pane ministře, šíříte vědomě?

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Děkuji, pane poslanče. Vaše interpelace bude odpovězena písemně.

Další je vylosován pan poslanec Igor Jakubčík, kterého ale v jednacím sále nevidím, takže jeho interpelace propadá.

Dávám slovo panu poslanci Pavlu Plzákovi, který bude interpelovat ministra vnitra Milana Chovance. Pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Pavel Plzák: Vážený pane ministře, moje interpelace se vztahuje k události, která se stala sice loňského roku, ale byla vylosována až nyní. A já si myslím, že je přesto stále aktuální a je podobného ražení, jako zde přednesl kolega Kudela.

Dne 31. 10. loňského roku jsem si dovolil vám zaslat prostřednictvím internetové pošty videozáznam ze shromáždění příslušníků romského etnika v Žatci, zřejmě v souvislosti s nejasným úmrtím mladého Roma. Žádal jsem vás o vyjádření na své dotazy, a do dnešního dne jsem, bohužel, neobdržel odpověď. Proto využívám možnosti interpelací a své dotazy si dovoluji zopakovat.

Ze záznamu je patrné, že došlo k naplnění skutkové podstaty § 355 odst. 1a i b trestního zákona, tedy veřejného hanobení národa, rasy, národnosti, a rovněž odst. 2a tohoto paragrafu, protože toto bylo činěno nejméně dvěma osobami. Příslušníci českého národa jsou na záznamu veřejně hanobeni výrazy, které zde nemohu citovat. V přepisu do slušnějšího slovníku jsou opakovaně nazývání bílým ejakulátem, zmrdu českými vysouloženými, českým vysouloženým ejakulátem atd. Přesně citovat nelze.

Dále se domnívám, že došlo k naplnění skutkové podstaty § 356 trestního zákona odst. 1, protože byla veřejně podněcována nenávist k některému národu, v tomto případě k Čechům. Na záznamu je zachyceno i podněcování ke žhářství, vyzývání k přinesení technického benzingu a zapálení města. Ze slovních útoků je patrnó, že akci byli přítomni příslušníci Policie České republiky nebo městské policie, kteří nikterak nezasáhli. Naopak se stali cílem slovní agrese a vyhrožování, čímž byla naplněna skutková podstata § 323, 324, 325 (předsedající upozorňuje na čas) a 326 trestního zákoníku.

Mé dotazy znějí, v rychlosti: Bylo toto shromáždění povolené? Jak reagovali příslušníci bezpečnostního sboru na toto napadání a porušování zákona? Jak reagovaly orgány činné v trestním řízení (Předsedající: Děkuji.) na toto veřejné porušování zákona a jaký bude další postup v této věci? Děkuji.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Jistě vám bude na interpelaci odpovězeno písemně do 30 dnů.

Jako další má slovo paní poslankyně Věra Kovářová se svou interpelací na pana nepřítomného ministra dopravy Dana Ťoka. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Věra Kovářová: Vážený pane ministře, zaznamenala jsem informaci, podle níž ztroskotal projekt tzv. státní půjčovny vlaků, který měl být financován prostřednictvím evropských peněz. Současně jsem byla informována, že tyto prostředky by měly být využity na nákup vlaků na regionální úrovni.

Pane ministře, můžete tuto informaci potvrdit? A je-li tomu skutečně tak, jaký je předpokládaný harmonogram kroků, které s tímto přesunem prostředků souvisejí? Děkuji za odpověď.

Jen dodávám, že nová železniční vozidla v krajích potřebujeme jako sůl. Například trať mezi Rudnou a Prahou, kde se před pár lety budovaly nové železniční zastávky, už je silně přetížená. V ranní špičce byla naměřena obsazenost spojů dokonce přes 180 % kapacity k sezení. Z toho jednoznačně vyplývá, že vozidla je zapotřebí zdvojit nebo vyměnit za kapacitnější, ale v tuto chvíli bohužel není kde brát. Situace je kritická. Moc se proto přimlouvám, aby v případě, že se plán vlády na přesun prostředků na nákup vlaků na regionální úroveň potvrdí, byl realizován co nejdříve. Děkuji za písemnou odpověď.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Já také děkuji, paní poslankyně. Jako další byl vylosován pan poslanec Jiří Valenta, který nám přednese svou interpelaci na pana ministra Jana Mládka. Máte slovo.

Poslanec Jiří Valenta: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Vážený pane ministře, v interpelaci mi jde o dopis, který jste obdržel od předsedy vlády, resp. o jeho obsah, ve kterém vám nařizuje, abyste vložil do novely zákona o elektronických komunikacích omezující úpravy smluv ze strany telefonních operátorů. Vy jste již dříve slíbil, a to opakováně, že do zákona zapracujete tři ustanovení, která by mnohem více ochraňovala zákazníky, avšak nakonec se to podařilo pouze u bodu jediného, a to nikoliv až totík podstatného, kde se mělo jednat o maximální lhůtu pro přenos čísla. Pan premiér vám ale na bilanční schůzce v listopadu vytyčil ochranu spotřebitele jako váš úkol číslo 1 a dodal, že očekává, že budete v tomto přístupu výrazně aktivnější než doposud a že do připravované novely včleníte i další prvky posílení ochrany tak, jak byly navrženy v loňském senátním návrhu. Například je nutno ve smlouvách zakotvit povinnost vymezení rozsahu povolených jednostranných změn ze strany operátora nebo povinnost oznámování změn a informování zákazníka o možnosti odstoupit od smlouvy bez sankce, pokud prováděné změny nezlepšují jeho postavení. A o tom, co zlepšuje zákazníkovo postavení, nesmí rozhodovat operátor jako doposud. Tento fakt je dokonce v rozporu nejen s evropskou směrnicí, ale i s českým občanským zákoníkem. Není přece možné, aby smlouva byla takto jen pouhým cábrem papíru, který z vlastní vůle operátor kdykoli změní.

Vážený pane ministře, jak se tedy konkrétně postavíte k premiérovým zásadním výtkám a jaké změny budete ve prospěch spotřebitele v jeho doposud nerovném boji s operátory navrhovat a zapracovávat do klíčového zákona o elektronických komunikacích?

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Děkuji, pane poslanče. Pane ministře, máte prostor na odpověď.

Ministr průmyslu a obchodu ČR Jan Mládek: Vážený pane předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci. Vážený pane poslanče Valentu, děkuji za tento dotaz a dovolte mi celý problém zasadit do širšího rámce.

Ano, nepochybně je prioritou Ministerstva průmyslu a obchodu ochrana spotřebitele, nepochybně prioritou Ministerstva průmyslu a obchodu je řešit postavení zákazníků na telekomunikačním trhu. Ovšem ty cíle a úkoly, a to i ty, kterými mě pověřil pan premiér, jsou daleko větší množina, protože my, co se týče jenom toho telekomunikačního sektoru, řešíme simultánně několik problémů. Prvním z nich je transpozice směrnice o urychlování výstavby internetu, která po více než ročním jednání, protože bylo velmi obtížné nalézt konsenzus nejen s telekomunikačním sektorem, ale i s energetickým sektorem a s jinými ministerstvy, je po ročním úsilí ve druhém čtení ve Sněmovně. To je jeden zákon.

Podobně dlouhý proces byl při schvalování sítí nové generace, které byly schváleny v říjnu, notifikace proběhla v listopadu a v tuto chvíli se snažíme dosáhnout konsenzu se sektorem o tom, jak budou vypadat výzvy OP PIK na to, aby dostali podporu na výstavbu vysokorychlostního internetu jen ti, co to potřebují.

Další prioritou ministerstva je přechod na síť DVBT2 a koneckonců v rámci této změny, kdy je snahou ministerstva dosáhnout toho, aby přechodné období bylo alespoň tři roky a občané měli větší možnost se přizpůsobit novým standardům. K tomu jsou připojeny i náměty, které původně předložila paní senátorka Wernerová. Jsme v okamžiku připomínkového řízení. Je pravda, že tam u těch námětů byla ta přenositelnost čísla do deseti dnů, my jsme se snažili možná až příliš dlouho dosáhnout konsenzu a já dopis pana premiéra beru jako součást připomínkového řízení. V tuto chvíli provádíme jeho vypořádání a tyto náměty tam zapracujeme. Přidáme tam ještě jednu věc a to je otázka ceníků a jejich zveřejňování tak, aby uživatelé sítí věděli, za kolik kdo nakupuje služby.

Čili tímto způsobem se k tomu postavíme a chci pevně doufat, že tato Sněmovna potom ty návrhy, až tady budou na stole, což by mělo být brzy, podpoří. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Děkuji, pane ministře. Má pan poslanec zájem o doplňující otázku? Má, takže máte slovo.

Poslanec Jiří Valenta: Děkuji za odpověď, pane ministře. Nechci tedy spekulovat, nakolik je premiérovou nařízení pro vás závazné, ale současně bych vás rád upozornil, že tuto jeho iniciativu přivítaly nejen spotřebitelské organizace, ale i další instituce, včetně státních, které mají digitální problematiku ve své gesci. Proto bych si i já vás, a to nejen jako předsedu podvýboru pro ICT průmysl a eGovernment, dovolil poprosit, abyste se zasadil o co nejrazantnější úpravy příslušného zákona, tak abychom se v tomto ohledu přiblížili podmínkám vyspělé Evropy, kde je ochrana spotřebitele prvořadou záležitostí. Stačí si třeba jen porovnat ceny v oblasti mobilní komunikace či mobilního internetu. Děkuji.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Ptám se pana ministra, jestli chce ještě reagovat na tu doplňující otázku. Ano. Takže máte slovo, pane ministře.

Ministr průmyslu a obchodu ČR Jan Mládek: Mohu slíbit, že toto přání bude vyslyšeno. Zároveň si nejsem jist, ke které státní instituci jste referoval, možná to bude jeden z dosluhujících členů rady ČTÚ.

Tam bych chtěl dodat ale ještě jednu věc. Ono i když tam zapracujeme všechny ty změny, tak ještě i potom je zapotřebí ochota jít do konfliktu. A občan má potom dvě možnosti. Bud' jít k soudu, což je samozřejmě obtížné, ale je tam ještě jedna možnost mezičím, která v minulosti byla posílena, a to je možnost jakéhosi smírčího řízení, v tomto případě s Českým telekomunikačním úřadem. A já pevně doufám, že tato možnost bude daleko více využita, protože i po zapracování těch návrhů tam přece jenom kus šedé zóny zůstane a bude také na odhodlání a ochotě jít do konfliktu i těch jednotlivých zákazníků a podpoře, kterou poskytne poskytovatel zprostředkovateli smírčího řízení. Děkuji.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Děkuji, pane ministře. Další v pořadí je pan poslanec Martin Novotný, kterého ale v sále nevidím. Také jeho interpelace propadá.

Dám slovo panu poslanci Kaňkovskému, který bude interpelaci směřovat na ministra Miloslava Ludvíka. Prosím.

Poslanec Vít Kaňkovský: Dobré odpoledne ještě jednou. Jsem rád, že po dlouhé době můžu interpelovat přítomného ministra, nikoliv prázdnou židlí, vážím si toho.

Vážený pane ministře, opakován se vrácím k problematice povinného očkování. Jen podotýkám, že nejsem odpůrce očkování, ale vadí mi, že některé sporné otázky zůstávají dlouhodobě bez řešení. Když jsme tady před časem projednávali novelu zákona o ochraně veřejného zdraví, tak tady v diskusi padly některé veřejné sliby tehdejšího ministra Svatopluka Němečka týkající se právě problematiky očkování. Jednou z nich je vyřešení situace kolem posudků o zdravotní způsobilosti pro zotavovací akce dětí, kdy pan ministr tady ve druhém čtení na můj návrh, že by se to mohlo vyřešit tím, že by to bylo navázáno na preventivní prohlídky dětí, řekl, že si myslí, že je to dobré řešení a že do tří měsíců toto zkusí vyřešit. Bohužel, nestalo se tak doposud.

A k dalším slibům, které tady padly, byl slib, že bude řešeno odškodnění nežádoucí následků povinného očkování. Já bych se v této souvislosti chtěl zeptat, jak vy přistoupíte k tomuto slibu bývalého ministra Němečka, že tato situace bude řešena. Hovořilo se o fondu na odškodnění trvalých následků povinného očkování. Po určitých jednáních dneska víme o tom, že připravujete zákon o této záležitosti, a já bych se chtěl zeptat, v jaké fázi příprava tohoto zákona je a zda stihnete připravit zákon ještě v tomto volebním období tak, aby mohl být ještě schválen.

Druhá otázka směřuje právě k oněm posudkům na zotavovací akce dětí, jako jsou školy v přírodě, letní tábory a další, zda i touto záležitostí se ministerstvo v tuto chvíli zabývá a v jaké je to fázi.

Předem děkuji za odpovědi.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Děkuji, pane poslanče. Slovo má pan ministr zdravotnictví.

Ministr zdravotnictví ČR Miloslav Ludvík: Děkuji, pane předsedající. Vážený pane poslanče, já jsem se už aspoň rámcově seznámil s problematikou nové právní úpravy, která by řešila odpovědnost státu za následky způsobené očkováním. Je fakt, že takový zákon má řada statů a i poslední nálezy Ústavního soudu po něčem takovém volají. Takže já sám díky tomu, že v podstatě pocházím z nemocnice, která je jedním ze dvou největších dětských zdravotnických zařízení na světě, tak sám se s tím i ztotožnuji, protože jsou prostě případy, kdy očkovací vakcína má nějaké neblahé následky, a na druhou stranu velmi podporuji povinné očkování. Čili z tohoto plynne, že se ztotožnuji s tím, že tato právní úprava je nutná.

Já aspoň z toho, s čím jsem se seznámil na ministerstvu, tak vím, že v této chvíli je to v nějakém posledním stadiu, kdy to dělají tzv. věčnáci, tzn. že je to v této fázi přípravy. A předpokládám, že někdy začátkem měsíce února bychom měli poslat věcný návrh zákona o odškodnění újmy způsobené povinným očkováním do připomínkového řízení.

Faktem je, že podle toho, co jsem tady zatím viděl a co umím odhadnout, je, že co se na vládu dostane do konce února, to asi tady má naději. Takže asi podle toho poznáme, jestli se podaří protlačit to tím vnitřním a vnějším připomínkovým řízením včas, tak pravděpodobně bude mít ještě v tomto volebním období naději. Nicméně tak jako tak na ministerstvu ten věcný záměr zůstane. Takže v případě, že by nebyla šance, aby to prolezlo, tak předpokládám, že v příštím volebním období se k tomu asi můj budoucí nástupce nebo nástupkyně budou schopni vrátit.

Co se týká těch potvrzení na tábory, což je posudek, který vydává registrující poskytovatel zdravotních služeb v oboru praktické lékařství pro děti a dorost, tak ve vládním návrhu zákona, kterým se mění zákon o specifických zdravotních službách, je tento posudek vyňat z obecně stanovené doby platnosti posudku, která je 90 dnů, z toho důvodu, aby byla doba jeho uplatnění jeden rok a byl použit vícenásobně. Takže předpokládám, že toto by vás mohlo uspokojit. S tím, že hlavně novela tohoto zákona jako tisk 874 před projednáváním ve druhém čtení – měla být tady projednávána vlastně včera, bohužel se nedostavila, nicméně pokud vím, tak by měla být zařazena jako jeden z pevných bodů na únorovém zasedání, takže tam bychom to měli probrat. Děkuji.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Děkuji, pane ministře. Táži se pana poslance, zda má zájem o doplňující otázku. Není tomu tak.

V tom případě má slovo další v pořadí pan poslanec Michal Kučera, který přednese svou interpelaci na ministra životního prostředí Richarda Brabce. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Michal Kučera: Děkuji za slovo. Vzhledem k tomu, že pan ministr Brabec je někde v Ústeckém kraji na kampani a není zde na interpelacích, tak svou interpelaci stahuji, ale nechám si ji na příště.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Beru na vědomí. V tom případě dávám slovo panu poslanci Radimu Holečkovi, který nám přednese svou interpelaci na ministra financí Andreje Babiše. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Radim Holeček: Vážený pane ministře, opravdu Ministerstvo financí vážně uvažuje o tom, že sebere až desítky milionů korun obcím, které se těší vysokým příjmem z hazardu? Slyšel jsem, že současný systém přerozdělování peněz z tzv. technických her považujete za nespravedlivý a chcete výnosy rozdělit mezi všechny české obce. Já mám ale informace, že dotčené obce nejsou tímto nápadem nadšené. Poukazují na to, že díky hazardu financují zdravotnictví, sport nebo turistický ruch v regionu v těch oblastech, o které se stát nedokáže tak dobře postarat. Jak si celou změnu konkrétně představujete?

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Děkuji, pane poslanče. Vaše interpelace bude odpovězena písemně ve lhůtě 30 dnů.

Další v pořadí je paní poslankyně Věra Kovářová. Nicméně tu také nevidím v sále, tudíž její interpelace propadá.

Dávám slovo panu poslanci Mackovíkovi, který bude přednášet svou interpelaci na pana ministra Ludvíka, který nás právě opustil před chvílí, je rádně omluven.

Poslanec Stanislav Mackovík: Děkuji, pane předsedající. Dámy a pánové, pan ministr právě odešel, takže to zkrátím jenom na otázky, na které přijde písemná odpověď.

Zajímá mě to, jak to bude se zákonem o neziskových nemocnicích, který ČSSD před volbami v roce 2013 slibovala, a zda tento zákon se dotkne všech zdravotnických zařízení v České republice, nebo bude selektivní a bude se dotýkat třeba jenom fakultních nemocnic.

Dále mě zajímá řešení přesčasové práce. Protože my se všichni tváříme, že v našem zdravotnictví je to v pořádku, ale není. Přesčasová práce je nedílnou součástí fungování našeho zdravotnictví, bez toho to prostě nejde. Ovšem je tady jedna základní disproporce. Zatímco lékařům se zcela pravidelně přesčasová práce proplácí, tak nelékařskému zdravotnickému personálu se pravidelně neproplácí a snaží se to většinou zaměstnavatelé obejít tak, aby prostě za to nemuseli dát ani jednu korunu. Výsledek toho je, že nám personál odchází. Personální a věcné technické vybavení možná splňujeme, ale nemocnice už nesplňují personální vybavení, že na oddělení, kde má být dejme tomu všeobecná sestra, tak už je zdravotnický asistent, což neodpovídá současné legislativě. Tak mě zajímá, jak to budeme řešit dál, aby nám nevznikly jenom nějaké vybrané nemocnice, kde ti lidé dosáhnou na zvýšení platů, a ti ostatní nebudou mít přidáno a budou chodit jen do těch velkých nemocnic a nám se zdravotnictví na periferii vyprázdní. To i v souvislosti s tím připravovaným a tolik omílaným zákonem o neziskových nemocnicích.

A poslední věc, zda se nějakým zásadním způsobem změní zákon o nelékařích, především ve způsobu jejich vzdělávání, a jaký názor na to má současné vedení Ministerstva zdravotnictví. Děkuji.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Děkuji, pane poslanče. Vaše interpelace bude odpovězena písemně.

Dalším interpelujícím poslancem je pan poslanec Ludvík Hovorka, který bude svou interpelaci směřovat na pana ministra zdravotnictví Ludvíka Hovorku.

Poslanec Ludvík Hovorka: Děkuji za slovo. Vážený pane ministře, na jednom z prvních zasedání výboru pro zdravotnictví jsme se zabývali novelou zákona o ochraně veřejného zdraví. Tehdy se vzedmula taková vlna odporu ze strany rodičovské veřejnosti, ale i ze strany odborné veřejnosti – připomínky k očkování a k navýšení sankcí pro lékaře kvůli neočkování. Tehdy jsem inicioval, aby vznikla komise, která by řešila jak připomínky laické veřejnosti, tak odborné veřejnosti. Tehdy se zavázal váš předchůdce pan ministr Němeček a hlavní hygienik, tehdy pan doktor Valenta, k tomu, že z výsledků této komise bude učiněn závěr a odsouhlasený závěr této komise bude podnětem pro novelu zákona o ochraně veřejného zdraví.

Bohužel dneska není ve funkci ani hlavní hygienik pan doktora Valenta, ani pan ministr Němeček. Já chci jenom vědět, nakolik komise dokončila svá jednání, jestli jsou konkrétní výstupy z této komise, které by byly předány v legislativním odboru ministerstva, které má vytvářet onu zmíňovanou novelu o ochraně veřejného zdraví. Prosím o písemnou odpověď a také o odpověď, které připomínky z komise budou zapracovány do nového zákona. Děkuji.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Také děkuji, pane poslanče. Odpověď obdržíte písemně do 30 dnů.

Dalším v pořadí je pan poslanec Vít Kaňkovský, který tu ještě před chvílkou byl, ale už ho nevidím, takže také jeho interpelace propadá.

Dám slovo panu poslanci Mackovíkovi, který bude přednášet svou interpelaci na ministra spravedlnosti Roberta Pelikána. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Stanislav Mackovík: Ještě jednou děkuji. Budu pokračovat v první interpelaci, která se týkala už exekutorů. Zajímalo by mne, kolik v letech 2015 a 2016 bylo exekutorů před kárným senátem. Potom jaké byly důvody toho, že skončili před kárným senátem, a za třetí, jaké bylo následné rozhodnutí kárného senátu v jejich kauzách, to znamená, jakým způsobem byli potrestáni. Pokud jde o to, co byly důvody kárného řízení, tak mě zajímá opravdu nějaké podrobnější seznámení s tím, abychom si udělali analýzu toho, kolik máme v České republice exekucí a jak vážná jsou potom pochybení exekutorů při výkonu své činnosti. Děkuji.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Děkuji, pane poslanče. Pan ministr vám odpoví písemně do 30 dnů.

Jako další v pořadí nám svou interpelaci přednese pan poslanec Michal Kučera. Interpelace směřuje na ministryně pro místní rozvoj Karlu Šlechtovou. Pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Michal Kučera: Děkuji za slovo. Vzhledem k nepřítomnosti paní ministryně Šlechtové svou interpelaci stahuji a nechám si ji na příští zasedání Sněmovny. Děkuji.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji, pane poslanče. Další v pořadí se svou interpelací je paní poslankyně Věra Kovářová. Ani tu nevidím přítomnou v sále, takže tato interpelace propadá.

Dávám slovu panu poslanci Radimu Holečkovi, který bude interpelovat ministra zdravotnictví Miloslava Ludvíka. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Radim Holeček: Vážený pane ministře, Státní ústav pro kontrolu léčiv dosud vyměřil 22 lékárnám kvůli nelegálnímu vývozu léků pokuty ve výši 34 mil. korun. Hovoří se u uzavřených případů o objemu 149 mil. korun. Jedná se opravdu i o léky, u kterých si lékárnici často stěžují na jejich nedostatek. Do kterých zemí se nejčastěji nelegálně vyváží? Jak rozlišíte legální reexport od nelegální činnosti? Zvažujete nějaké systémové řešení?

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Děkuji za přednesenou interpelaci, na kterou vám bude odpovězeno písemně do 30 dnů.

Slovo dávám panu poslanci Ludvíku Hovorkovi, který bude přednášet interpelaci na ministra zdravotnictví Miloslava Ludvíka. Pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Ludvík Hovorka: Děkuji za slovo. Vážený pane ministře, minule jste řekl, že máte určité zkušenosti s léčivými přípravky. Chtěl bych se zeptat, jak se vy, jako dlouholetý ředitel Nemocnice Motol, díváte na záležitost zpětných bonusů. Je známo, že řada léčivých přípravků, ale i nezdravotnické prostředky se obchodují s takzvanými zpětnými bonusy, to znamená, firma dodá léčiva za určitou cenu, vykáže je zdravotní pojíšťovně za nejvyšší cenu číselníkovou a potom inkasuje rozdíl ve formě bonusů od konkrétní firmy, který je potom v lepším případě příjemem nemocnice, v tom horším případě, jako to bylo dřív třeba v Nemocnici Na Homolce, je příjemem některých soukromých fyzických osob v nemocnici.

Já bych chtěl vědět, jestli uděláte něco s tímto pokřiveným systémem. Protože neznám příliš mnoho oborů, kde by takovýmto způsobem byly pokřivené ceny. Tady skutečně dochází podle mého názoru k podvodům, protože nejsou léčivé přípravky ani zdravotnické prostředky obchodovány za reálné ceny, ale za ceny předražené, a potom se reálné ceny promítají ve formě bonusů, které inkasuje nemocnice. Podle mého názoru by bylo jednoznačně lepší, kdyby se cena zreálnila, farmaceutické firmy, případně distributoři dodávali za reálné ceny a nemocnice platily reálné ceny. Myslím si, že by celý systém ušetřil a byl by transparentnější. Chci znát váš názor, jak s tímto naložíte a jestli i po fakultních nemocnicích budete požadovat, aby nakupovaly za reálné ceny, a zpětné bonusy byly odstraněny. Děkuji.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Já také děkuji. Pan ministr vám odpoví ve lhůtě 30 dnů. Dalším v pořadí je pan poslanec Mackovík, kterému dávám slovo.

Poslanec Stanislav Mackovík: Děkuji za slovo. Já bych chtěl předeslat, že nevyužiji svoji další interpelaci pod č. 44, protože otázky na pana ministra položím teď.

Já jsem zde interpeloval minulý čtvrtek a právě jsem interpeloval ohledně kategorie vrtulníků, které byly vybrány prostřednictvím společnosti ATEC, která začala léétat v Olomouci a měla jít původně do Ústí nad Labem. To se odehrálo ve čtvrtek, v pondělí nato Ministerstvo zdravotnictví zrušilo tendr na provozovatele letecké záchranné služby v Ústí nad Labem. Jak jsem četl různé tiskové zprávy, které byly publikovány, tak to bylo právě kvůli nejasnosti o způsobilosti vrtulníků v dané odpovídající třídě výkonnosti.

Tak se ptám, jak je možné, že na jednu stranu ministerstvo už konečně dospělo skutečně k závěru, že nejasnosti tam jsou a že třída neodpovídá, a na druhou stranu nechává v Olomouci provozovatele s vrtulníkem, který v té kategorii není, byť v zadávacím řízení Ministerstva zdravotnictví bylo napsáno, že tu kategorii musí splňovat. To znamená, je podepsána smlouva, pane ministře, od 1. ledna na základnu v Olomouci a smlouva je v souladu se zadávacím řízením, když ta firma neprovozuje vrtulník ve třídě první výkonnosti, neboli v kategorii A?

Ještě se chci zeptat, zda pokud bude vypsáno nové výběrové řízení na Ústí nad Labem, změníte parametry tak, aby už tam nefigurovala kategorie A a snížíte požadavky na technickou způsobilost vrtulníků, anebo se budete řídit evropskými leteckými předpisy a budete požadovat, aby tam byl vrtulník v kategorii A. Děkuji.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Děkuji, pane poslanče, odpověď obdržíte písemně ve lhůtě 30 dnů.

Nyní dávám slovo panu poslanci Radimu Holečkovi, který přednese svou interpelaci na nepřítomného ministra vnitra Milana Chovance. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Radim Holeček: Vážený pane ministře, Ministerstvo vnitra zamítlo žádost o odškodné, kterou podali čtyři z pěti Čechů unesených v Libanonu. Unesení chtěli odškodné 40 mil. korun, neboť tvrdili, že tajné služby mohly únosu zabránit, neboť disponovaly informací, že se plánuje odveta za zatčení libanonského agenta Alího Fajáda. Co vy si, pane ministře, o celé věci osobně myslíte vzhledem ke skutečnosti, že advokát Jan Švarc byl Fajádovým advokátem?

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Děkuji, pane poslanče. Odpověď obdržíte písemně do 30 dnů. Nyní má slovo pan poslanec Michal Kučera, který přednese svou interpelaci na nepřítomného ministra životního prostředí Richarda Brabce. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Michal Kučera: Děkuji za slovo. Vzhledem k tomu, co jsem říkal v předchozí interpelaci, že pan ministr Brabec dělá kampaň v Ústeckém kraji a není na interpelacích přítomen, svou interpelaci stahují. Děkuji.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Nyní je na řadě pan poslanec Ludvík Hovorka, který přednese svou interpelaci na ministra Jana Mládka. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Ludvík Hovorka: Děkuji za slovo. Vážený pane ministře, podle veřejně dostupných zdrojů ČEB půjčila téměř 12 mld. korun na projekt elektrárny Adularya v Turecku. Podle posledních informací dodavatel je v úpadku, to je Vítkovice Power Engineering, a investor v Turecku je také údajně blízko úpadku. Navíc se údajně zjistilo, že ta elektrárna má vadné kotle, resp. kotle, které nejsou schopny spalovat uhlí z blízkého lomu, to znamená, že bude potřebná zřejmě přestavba těch kotlů. Z toho vyplývá, že pokud se sejdou všechny ty horší varianty, tak je možné, že tato investice a záruka ČEB přijde vničeč.

Pan ministr Zaorálek měl údajně jednat v Turecku v závěru loňského roku. Chtěl bych se zeptat, zda došlo k nějakému posunu a jestli je nějaká šance, že elektrárna bude dokončena a ČEB a potažmo český stát nepřijde o 12 mld. korun. Děkuji.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Děkuji, pane poslanče. Máme tu příjemnou změnu. Pan ministr nám odpoví osobně. Pane ministře, máte slovo.

Ministr průmyslu a obchodu ČR Jan Mládek: Vážený pane předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážený pane poslanče Hovorko, dovolte mi říct několik slov k projektu Adularya, což je výstavba tepelné elektrárny 2x 145 MW plus výstavba lignitového dolu v Turecku. Projekt tak tvoří tři relativně samostatné části: důlní část, blok A a blok B elektrárny. Jedná se o projekt financovaný prostřednictvím vývozního úvěru České exportní banky, který je jištěn Exportní garanční a pojišťovací společností. Celková pojistná angažovanost EGAP dosahuje 16,1 mld. korun. Nesplacená výše jistiny úvěru dosahuje celkem 11,7 mld. korun. Obě společnosti dospěly ke shodě na společném postupu nastalé situace.

Dlužníkem je turecká společnost Adularya Enerji Elektrik, dále jen ADU, která je součást holdingu Naksan, jehož dcera Naksan Plastik je rovněž ručitelem projektu. Projekt byl až dosud z české strany realizován EPC kontraktorem vývozem Vítkovice Power Engineering. Oba dva bloky jsou ve vysokém stadiu dokončenosti. První blok již několik měsíců fungoval, než nastaly ony zmíněné potíže s kvalitou uhlí, které neodpovídá kotli. Druhý blok je zhruba dokončen z 95 %. Důl, lignitový důl je dokončený.

Bohužel nastaly tam dvě události, které zkomplikovaly další vývoj vedle již problému s uhlím. Ne že turecký partner je blízko konkuru. Tam došlo k tomu, že ať už pravdivě, či nepravdivě vlastník Naksan Holding, resp. rodina vlastníci Naksan Holding, také Naksan Plastik, jsou považováni za stoupence pana Gülena a po pokusu o převrat jsou majitelé buď ve vazbě, anebo ti, kteří byli rychlejší, v emigraci.

Firma byla přebrána tureckým fondem pojištění vkladu TMSF, s kterými také jedná česká strana. To znamená Česká exportní banka a EGAP. Turecký fond pojištění vkladu jako správce se vyjádřil ve smyslu, že nehodlá elektrárnu dlouhodobě držet či provozovat. Na naléhání ČEB a EGAP však přislíbil zajistit provozní

financování ze zdrojů investora a ručitele Naksan, ovšem bez finanční participace TMSF na dostavbě. Upřímně řečeno, už byl problém z hlediska Naksan Holdingu, protože Naksan Holding je velká firma a 5 tisíc zaměstnanců úplně v jiném oboru, což je plastikářský, vyrábí především nákupní tašky pro globální firmu Tesco.

Po dokončení aktuálních jednání o materiální ochraně hodnoty zastavených aktiv formou zazimování a konzervace je třeba se zaměřit na další kroky na jednání s TMSF a tureckými vládními orgány o dalším osudu elektrárny zejména z hlediska identifikace budoucího vlastníka a provozovatele projektu pro případ dostavby a spuštění elektrárny. V rámci těchto jednání je třeba nadále akcentovat prioritní zájem české strany na splacení pojištěného úvěru. Kromě výše uvedených jednání ČEB a EGAP s TMSF probíhají rovněž jednání zástupců akcionářských resortů ČEB a EGAP se zástupci TMSF.

Chtěl bych tedy dodat, aniž bych se chtěl vyhýbat zodpovědnosti, toto je deal, který udělal ČEB a EGAP, a akcionáře tyto instituce mají čtyři. Hlavním akcionářem je Ministerstvo financí – zhruba 40 %. Pak je Ministerstvo průmyslu a obchodu – 24 %, zbytek mají Ministerstvo zahraničních věcí a Ministerstvo zemědělství. Tato akcionářská ministerstva se snaží společně najít nějaké řešení. Aby ta situace byla ještě komplikovanější, problém je i na české straně, protože firma Vítkovice Power Engineering se dostala do situace, kdy na ni byla vyhlášena insolvence a prochází reorganizací. A je otázkou, jestli ČEB bude moci použít této firmy, která je v reorganizaci, což znamená, že takové poměrně složité operace jako dostavbu tepelné elektrárny (upozornění na čas.) – hned končím, pane předsedající – bude dělat poměrně těžko, anebo jestli bude nalezena jiná firma, která elektrárnu dokončí.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Možná bude ještě prostor po doplňující otázce, o kterou má pan poslanec zájem. Takže prosím, pane poslanče.

Poslanec Ludvík Hovorka: Děkuji za odpověď. Chtěl bych se zeptat. Jsou údajně dvě varianty, jak tu elektrárnu vlastně spustit nebo zajistit její hladký provoz, a to je buď výměna, nebo úprava kotlů zhruba za 100 milionů dalších korun tak, aby byly schopny spalovat uhlí z blízkého lignitového dolu, anebo dovážet uhlí z větší délky, což ale zřejmě by bylo možná ne tak ziskové, resp. ztrátové.

Chtěl bych se ale zeptat, přece za konkrétním úvěrem nebo rozhodnutím o úvěru muselo zřejmě být rozhodnutí minulé vlády. Čili je tam i určitá, řekněme, politická odpovědnost. A potom bych se chtěl zeptat, když jste říkal, že ten turecký státní fond nechce dlouhodobě držet a spravovat aktiva nebo tu elektrárnu, tak jestli je nějaká šance, že by mohlo dojít k tomu, že ten turecký fond bude hledat vlastníka. Nebo jak se to potom bude řešit, ten majetkoprávní vztah. Kdo vlastně bude tu elektrárnu provozovat v budoucnu. (Upozornění na čas.) Děkuji.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Děkuji, pane poslanče. Pan ministr bude reagovat. Máte slovo, pane ministře.

Ministr průmyslu a obchodu ČR Jan Mládek: Ano, je to tak, bude. Pokud elektrárna má být provozována, tak bude hledat nové řešení, které je zhruba v těch intencích, které jste naznačil, pane poslanče. Bud' se změní kotel, nebo se změní uhlí. Na to bude nutné najmout nějakou firmu. Já osobně si myslím, že by to mohla být Škoda Praha, v zásadě státní firma, ale to samozřejmě bude teprve předmětem jednání, kde ta primární zodpovědnost je za manažery ČEB a EGAP. A tato firma by měla navrhnut to nejlepší řešení.

Z hlediska vlády vidím jiný úkol. Já samozřejmě jsem připraven do Turecka jet, protože je zapotřebí nejenom elektrárnu dokončit, ale také zajistit odběr elektřiny. Podmínky pro to v Turecku jsou, protože plastikářská firma se pustila do úplně jiného oboru, protože v Turecku díky překotnému rozvoji je málo elektřiny. Takže naděje na to, že tu elektřinu budou chtít odebírat do sítě, je, ale jistota nikoliv.

Z hlediska odpovědnosti, to se obávám, není dokonce ani minulá, ani předminulá vláda, to jsou někde roky 2008 až 2010. To znamená pravděpodobně sdílená zodpovědnost za Topolánkovy a Fischerovy vlády. Jestli možno mluvit o nějaké chybě, která je celkem zřejmá na rozdíl od věcí, které jsou docela komplikované, proč tam není to odpovídající uhlí, tak co je ale úplně jasné, je to, že Česká exportní banka neměla nikdy sama půjčit takový objem peněz, že měla udělat nějaké konsorciu nebo klubové financování a přizvat několik dalších bank a snížit riziko, protože ta expozice České exportní banky v jednom případě, v jedné zemi, je příliš velká.

Na obhajobu snad mohu dodat jedině to, že orientace na Turecko byla vedena snad i dobrou vírou diverzifikace (upozornění na čas) portfolia ČEB z prostoru bývalého Sovětského svazu do jiné země. Děkuji.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Děkuji vám za odpověď. Další v pořadí je pan poslanec Stanislav Mackovík. Konstatuji, že při svém předchozím vystoupení tuto interpelaci stáhl, netrvá na ní. Tudiž má slovo pan poslanec Radim Holeček, který přednese svou interpelaci na ministra životního prostředí Richarda Brabce. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Radim Holeček: Vážený pane ministře, někde v diskusním pořadu jste řekl větu, že splachovat pitnou vodou je barbarství. Mě přitom hned napadly nějaké regulační zásahy a la vaše kontroly komínů. Nebudete lidem výrazně mluvit, myslím tím nařizovat, zakazovat, do toho, cím splachují, že ne? Jak k tomu přijdou obyvatelé panelákových či činžovních domů, kteří jinou vodu než pitnou nemají?

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Děkuji, pane poslanče. Vaše interpelace bude zodpovězena písemně ve lhůtě třiceti dnů. Současně konstatuji, že se jednalo o poslední ústní interpelaci, která byla podána dnešního dne. Nezbývá mi než konstatovat, že jsme pro dnešní den ukončili projednávání ústních interpelací. Z tohoto důvodu přerušuji tuto schůzi, ve které budeme pokračovat zítra, v pátek 20. ledna v 9 hodin projednáváním bodu číslo 207.

Přeji všem příjemný večer.

(Jednání skončilo v 17.32 hodin.)

Pokračování schůze Poslanecké sněmovny
20. ledna 2017
Přítomno: 163 poslanců

(Jednání bylo zahájeno v 9.00 hodin.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Pěkné dobré ráno, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážení členové vlády. Zahajuji další jednací den 54. schůze Poslanecké sněmovny a všechny vás tady vítám.

Prosím, abyste se všichni přihlásili identifikačními kartami a případně mi oznamili, kdo žádá o vydání karty náhradní.

Sděluji, že o omluvení své neúčasti z dnešního jednání požádali tyto poslankyně a poslanci: pan předseda Jan Hamáček z osobních důvodů, pan poslanec Vojtěch Adam z osobních důvodů, paní poslankyně Hana Aulická z pracovních důvodů, paní poslankyně Margita Balaštíková ze zdravotních důvodů, paní poslankyně Zuzka Bebarová Rujbrová od 12 hodin z osobních důvodů, pan poslanec Marek Černoch ze zdravotních důvodů, paní poslankyně Jana Černochová ze zdravotních důvodů, pan poslanec Jaroslav Faltýnek je přítomen, pan poslanec Jan Farský z důvodu zahraniční cesty, pan poslanec Radim Fiala z důvodu zahraniční cesty, paní poslankyně Olga Havlová ze zdravotních důvodů, paní poslankyně Jana Hnyková z rodinných důvodů, pan poslanec Václav Horáček z osobních důvodů, pan poslanec David Kádner ze zdravotních důvodů, pan poslanec Josef Kott od 12.30 z pracovních důvodů, pan poslanec Leo Luzar ze zdravotních důvodů, paní poslankyně Květa Matušovská z osobních důvodů, paní poslankyně Miroslava Němcová bez udání důvodu, pan poslanec Igor Nykl ze zdravotních důvodů, pan poslanec Tomio Okamura z důvodu zahraniční cesty, paní poslankyně Jana Pastuchová ze zdravotních důvodů, pan poslanec Herbert Pavera z osobních důvodů, pan poslanec Adam Rykala ze zdravotních důvodů, pan poslanec Josef Šenfeld z osobních důvodů, pan poslanec Ladislav Šincel ze zdravotních důvodů, pan poslanec Roman Váňa z pracovních důvodů, pan poslanec Ladislav Velebný z pracovních důvodů, pan poslanec Vladislav Vilímeč z pracovních důvodů, pan poslanec Jan Volný ze zdravotních důvodů, pan poslanec Josef Zahradníček z osobních důvodů.

Dále se omlouvají tito členové vlády: pan ministr Andrej Babiš z pracovních důvodů, pan ministr Pavel Bělobrádek ze zdravotních důvodů, pan ministr Jan Chvojka z pracovních důvodů, pan ministr Marian Jurečka z pracovních důvodů, pan ministr Miloslav Ludvík z pracovních důvodů, paní ministryně Kateřina Valachová z pracovních důvodů, pan ministr Lubomír Zaorálek z pracovních důvodů.

Dnešní jednání zahájíme pevně zařazeným bodem 207, autorský zákon, třetí čtení. Poté bychom projednali další pevně zařazené body, a to bod 12, druhé čtení zákona o pohonných hmotách, bod 62, první čtení zákona o zdrojích energie a bod 21, první čtení zákona o pozemních komunikacích, případně bychom pokračovali body z bloku prvních čtení.

K pořadu schůze se jako první hlásí předseda poslaneckého klubu ANO Jaroslav Faltýnek. Prosím, pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Jaroslav Faltýnek: Dobré ráno, vážené kolegyně, vážení kolegové, vážený pane předsedající. Dovolte mi, abych s ohledem na to, jak vlastně nešťastně ve středu dopadlo projednávání zákona o pohřebnictví, navrhl předřazení tohoto bodu v pořadu schůze, a to tak, že tento bod číslo 49, vládní novela zákona o pohřebnictví, sněmovní tisk 954, přerušené první čtení, bychom zařadili na dnešek po již pevně zařazených bodech. Chtěl bych poprosit Sněmovnu o podporu tohoto návrhu. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji. Ptám se, kdo další se hlásí k pořadu schůze. Pan poslanec Soukup. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Zdeněk Soukup: Dámy a páновé, já bych vás chtěl požádat o jednu věc. Já jsem tady 10. 1. načetl a s vaší laskavou pomocí se nám podařilo protlačit bod zřízení stálé komise k Ústavě a mezinárodním smlouvám. My jsme ten bod nazvali rozprava ke zřízení stálé komise. Já jsem to ale konzultoval s legislativci a je to trošku nešťastný název, tak bych vás chtěl požádat o odhlasování změny názvu. Název je nešťastný z toho důvodu, že by nás procedurálně přinutil v případě, kdybychom se shodli už na té schůzi, že ke zřízení té komise dojde, ještě jednou vyhlásit ten bod, takže by se to protahovalo a prodlužovalo.

Já to přečtu ještě jednou. Navrhoji, abychom změnili název na Zřízení stálé komise k Ústavě a mezinárodním smlouvám. Projednávat se to má 31. 1. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Pane poslanče, já se omlouvám. Jak se původně jmenoval ten bod? Rozprava ke zřízení. Děkuji.

Pan poslanec Kolovratník má náhradní kartu číslo 10.

Jestli je to všechno k pořadu schůze, tak budeme hlasovat o návrzích, které byly předneseny.

Nejprve o návrhu pana předsedy Faltýnka, který navrhuje bod 49, sněmovní tisk 954, zákon o pohřebnictví, zařadit dnes po pevně zařazených bodech.

Zahajuji hlasování o tomto návrhu. Kdo je pro, nechť zvedne ruku a zmáčkne tlačítko.

Je to hlasování 195, přihlášeno 121 poslanců, pro 103, proti 0. Pro byl dokonce i předseda poslaneckého klubu KSČM.

Další je návrh pana poslance Soukupa, který chce změnit název bodu Rozprava ke zřízení komise k Ústavě a mezinárodním smlouvám na název Zřízení stálé komise k ústavě a mezinárodním smlouvám.

O této změně názvu dávám hlasovat. Zahajuji hlasování. Kdo je pro změnu názvu, nechť zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování 196, přihlášeno je 121 poslankyň a poslanců, pro 91, proti 3. Návrh byl přijat.

Tím jsme se vypořádali s pořadem schůze. Můžeme přikročit k prvnímu pevně zařazenému bodu, kterým je

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 121/2000 Sb., o právu autorském, o právech souvisejících s právem autorským a o změně některých zákonů (autorský zákon), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 724/ - třetí čtení

Projednávání tohoto bodu jsme přerušili v pátek 13. ledna po úvodním slově pana ministra kultury Daniela Hermana. Rozprava doposud nebyla otevřena. Prosím, aby místo u stolku zpravodajů zaujal pan ministr Daniel Herman a zpravodaj garančního výboru pro vědu, vzdělání, kulturu, mládež a tělovýchovu pan poslanec Roman Procházka. Připomínám, že návrh na zamítnutí a pozměňovací návrhy jsou uvedeny ve sněmovním tisku 724/6, který vám byl doručen dne 10. listopadu 2016, a usnesení garančního výboru bylo doručeno jako sněmovní tisk 724/7.

Otevírám rozpravu, do které se jako první hlásí předseda poslaneckého klubu Občanské demokratické strany Zbyněk Stanjura. Prosím, pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Hezké dopoledne, vážený pane místopředsedu, kolegyně, kolegové. Dovolte mi jenom krátký komentář a pak dva dotazy. Ten komentář je poměrně jednoduchý. Když se podíváte na množství pozměňujících návrhů, tak zjistíte, že to množství je neobvykle vysoké. Za nás klub musím říci, že se obáváme toho, co vlastně vznikne, jaký bude výsledný tvar tohoto návrhu. Podle našeho názoru to také svědčí o nedobré kvalitě původního návrhu. Několik desítek hlasování, mám pocit, že asi osmdesát hlasování, které nás čeká, velmi ztěžuje orientaci v dané problematice.

My jsme o tom nieméně na klubu dlouze diskutovali, i o jednotlivých pozměňujících návrzích, a já mám prosbu na dva naše kolegy, kteří podali pozměňující návrhy. Vyvolat je nemohu, mohu je slušně požádat, aby ještě znova podrobněji vysvětlili své pozměňující návrhy. Tam si nejsme zcela jisti, co tím autor měl vlastně na mysli. Jedná se o pozměňovací návrh pod písmenem H pana poslance Krákory. Já ty návrhy teď skutečně nebudu číst, protože nám skutečně jde jen o to, aby to ještě jednou podrobně zdůvodnil, pokud jsou přítomni a budou ochotni. Druhý je návrh pod písmenem G pana poslance Františka Váchy. Pomohlo by nám to se zorientovat, až dojde na hlasování o tomto pozměňujícím návrhu. V této chvíli je naše stanovisko neutrální a chtěli bychom ještě jednou slyšet argumenty navrhovatelů, aby nás případně přesvědčily. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu předsedovi. Další přihlášený do obecné rozpravy je pan poslanec Karamazov. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Simeon Karamazov: Děkuji za slovo. Já bych si ještě dovolil doplnit předsedu Stanjuru. Vážení páni poslanci, vážené paní poslankyně, vážení páni ministři, projednáváme zde jeden z mnoha dalších zákonů, které mají za svůj primární cíl implementaci práva Evropské unie. Jeho podobu tedy z velké části zcela ovlivnit nemůžeme, nicméně ta část novely, která měla v posledních týdnech velký mediální

ohlas, důsledkem evropské legislativy převážně není, a proto i mně dovolte několik poznámek.

Nejprve bych se pozastavil u výše autorských odměn za zpřístupňování rozhlasového a televizního vysílání a způsobu jejich určení. Domnívám se, že je zcela namísto nepřipustit, aby odměny za zmíněné formy vysílání mohly růst prakticky nad všechny meze. Taková úprava by znamenala značnou nejistotu hoteliérů a restauratérů, kteří by v podstatě byli vydáni na milost a nemilost kolektivních správců. Dalším kritériem pro výši odměn je počet správců. Jsem přesvědčen, že kritériem pro výši odměn by určitě neměl být tento parametr. Takový parametr nemá ve vztahu ke zpřístupňování rozhlasového a televizního vysílání třetím osobám žádnou relevanci.

Dalším z klíčových předkládaných změn jsou návrhy týkající se především škol a knihoven. Jistě se všichni shodneme na tom, že tyto významné poskytovatele služeb veřejnosti je třeba podporovat. Není mi proto zcela jasné, proč předkládaná novela a některé pozměnovací návrhy přinášejí pravý opak. Zvláštní pozornost bych rád věnoval zejména návrhům upravujícím umístění kopírek ve zmíněných prostorách. Podle návrhu školského výboru označeného jako A1 mají být zrušeny dosavadní odměny za reálně pořízené kopie a nahrazeny paušálními odměnami za umístění kopírovacích přístrojů. Výše navrhovaných poplatků představuje závažný zásah do hospodaření těchto subjektů, obzvláště přihládne-li k tomu, že jde převážně o subjekty neziskové a poskytující službu široké veřejnosti. Domnívám se proto, že stanovení odměn ve výši, se kterou počítá výborový návrh, je ve stávající podobě nepřijatelné. Z tohoto důvodu pozměnovací návrh A1 rozhodně nepodpoříme. Za daleko vhodnější považuji návrhy II, případně K11. Jde o pozměnovací návrhy paní poslankyně Fischerové a pana poslance Koníčka, kteří navrhují obdobnou úpravu, avšak se zcela jinými, výrazně nižšími částkami.

Apeluju proto na vás, vážené kolegyně a kolegové, abyste hlasovali pro pozměnovací návrhy mnou zmíněných kolegů, neboť je lze považovat za rozumné a hlavně nelikvidaci pro subjekty, které poskytují důležité služby veřejnosti. Pokud by Sněmovna nakonec návrh školského výboru na nové určení poplatků za umístění kopírek schválila, Občanská demokratická strana pak novelu jako celek rozhodně nepodpoří. To samé platí, pokud by Poslaneckou sněmovnou neprošlo zastropování odměn za zpřístupňování rozhlasového a televizního vysílání.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji, pane poslanče, a eviduji přihlášku s přednostním právem pana místopředsedy Petra Gazdíka. Pane místopředsedo, máte slovo.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Hezký dobrý den, milé kolegyně a kolegové. Stojíme před jedním, řekl bych, ze zásadních zákonů tohoto volebního období a také jedním z nejobbovanějších zákonů. Jde tady o velké peníze a autorské svazky se skutečně i mezi námi snažily. Proto vás prosím o přijetí mého pozměnovacího návrhu C1, o kterém budeme hlasovat až na závěr jako o předposledním. Jsou to přechodná

ustanovení, která ale jako jediný návrh zabraňuje skokovému zdražení o 50 %, které by postihlo český venkov a české živnostníky. Já vás prosím, i přes obrovské lobbytické tlaky, které k tomuto zákonu byly, abyste jim nepodlehli, abyste zachránili český venkov, abyste nedovolili, aby čeští živnostníci po mnoha věcech, které se na ně valí, byli ještě týráni autorskými svazy.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Děkuji, pane místopředsedo. Eviduji tady faktickou poznámku pana poslance Urbana. Nebo to byl omyl? (Ano.) Takže do rozpravy se hlásí pan poslanec Kolovratník.

Poslanec Martin Kolovratník: Kolegyně, kolegové, dobré dopoledne. Já jsem se účastnil řady debat k autorskému zákonu, minimálně z toho titulu, že jsem ve svém předchozím působišti byl ve veřejnoprávních médiích a problematiku také dobře znám. Tak jak hovořil pan předčečník Petr Gazdík, věřím, že ta shoda tady ve Sněmovně mířící k tomu, aby ke skokovému navýšení poplatků směrem k autorským svazům, byla zastavena, tak tu shodu že nalezneme.

Za sebe chci vaši pozornost upoutat pouze na dva svoje pozměňovací návrhy, a to čísla E9 a E15. Neznám stanoviska jednotlivých poslaneckých klubů, ale cítím potřebu vás požádat o jejich podporu. Tyto dva pozměňovací návrhy nejsou tak zásadní a fatální, jak hovořil Petr Gazdík o svém, ale jsou to další drobné díly skládačky, které by mohly pomoci dobré věci.

Pozměňovací návrh pod číslem E9 zavádí umožnění tzv. open commons, tedy veřejných práv, resp. vzdání se zastupování, to znamená zavedení – já to řeknu trošičku jinak – díla volně šířitelného, pokud se tak rozhodne autor, pokud se autor rozhodne, že chce být vyloučen z té kolektivní správy. Pro vaši představu, je to obdobná filozofie, jako je internetová Wikipedie, sdílení společných vědomostí apod.

A návrh pod číslem E15 pomáhá folklóru, kde folklórní dědictví, kroje, staré noty ke starým lidovým dílům jsou stále a stále chráněny těmi autorskými právy a já jsem v tomto jednom – jak říkám, že to jedna z malých skládaček, která může a nemusí být přijata, věřím, že může pomoci – vyjímá toto folklórní dědictví z ochrany právě autorských svazů a umožňuje ho volně šířit do tradiční lidové kultury. Je to tedy jakási záchrana naší tradice na venkově. Tak i tady, byť vím, že ministerstvo dalo negativní stanovisko k mému návrhu, jak říkám, považuji to možná za drobnost, ale cítíl jsem potřebu se za ni přimluvit a zkoušet vám k ní dát několik slov.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji. S přednostním právem pan předseda Stanjura. Prosím, pane předsedo, máte slovo. Po něm pan poslanec Vácha.

Poslanec Zbyněk Stanjura: No tak k tomu, k čemu vystupoval pan místopředseda Gazdík, tak vlastně stejný pozměňovací návrh, nebo hodně podobný, má druhý pan místopředseda Vondráček, jestli se nepplet. (Předsedající: Ne, to je

něco jiného.) Tak to se omlouvám. Ale rozdíl je v tom, jestli v okamžiku, kdy dojde k rozporu, jestli to bude řešit Ministerstvo kultury, nebo ÚOHS. Rozumím tomu dobré? (Předsedající: Ne.) Ne, dobré. Tak nic.

Místopředseda PSP Petr Gazzdík: Pan poslanec Vácha. Prosím, pane poslanče.

Poslanec František Vácha: Dobrý den, děkuji za slovo, pane předsedající. Vážené kolegyně, vážení kolegové, vládo, já jsem byl vyzván panem kolegou Stanjurou, abych vysvětlil svůj pozměňovací návrh pod písmenem G1. G2 a G3 údajně už rozumí a ví, jak budou hlasovat.

Takže pozměňovací návrh G1 v § 98c odstraňuje § 4. Ten § 4 – nemá smysl, abych vám ho četl, ale vysvětlím, o co se v něm jedná. V § 4 se jedná o to, že majitel nemovitosti, kterou si někdo pronajímá, aby tam pořádal např. kulturní akci, musí předem dát vědět kolektivnímu správci, že se tam ta akce koná. Ono to zní možná logicky, ale když si do důsledku uvědomíte, že třeba zemědělec, který pronajme pole k tomu, aby se tam konal nějaký festival, musí předem OSA oznamovat, že se tam bude konat festival, kdo tam bude vystupovat, jaké skladby se tam budou hrát, tak to mi připadá poněkud přehnané, protože už ten umělec to ze zákona má povinnost hlásit kolektivnímu správci, že bude někde hrát, co tam bude hrát, jaké skladby, od koho. A aby se to takhle dublovalo, aby hospodský někde v nějaké vesnici zapadlé, kde je starý kulturní dům a on vlastní tu hospodu a přijde tam místní kapela a chce tam hrát nějakou hudbu a ta kapela má za povinnost OSA, nebo kolektivnímu správci, aby nebyl úplně konkrétní, nahlásit, co tam bude hrát, kdy to bude hrát, a aby tuhle povinnost měl i ten hospodský a třeba mu to ta kapela neřekne, případně kolikrát ty kapely se rozhodnou, že budou hrát třeba ze dne na den, a hospodský už nemá čas tohle oznámit, tak to je meritum toho mého pozměňovacího návrhu.

Opět říkám, nenaruší to povinnost umělců hlásit kolektivnímu správci to, že budou využívat těch umělců. Jedná se o to, aby majitel té nemovitosti, který nemá nic společného, opravdu nic společného s tím vystupováním umělců, byl zbaven této poněkud, myslím si, administrativně a byrokraticky zatěžující povinnosti.

Tak jestli to panu kolegovi Stanjurovi, ODS a celé Sněmovně takhle stačí... (Reakce na poznámku z pléna:) Je to G1. Já bych vás poprosil, jestli byste ho podpořili, protože to opravdu pomůže jak těm umělcům, tak hlavně majitelům těch nemovitostí. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazzdík: Děkuji panu poslanci Váchovi. Jestli se někdo další do rozpravy nehlásí, rozpravu končím. Ptám se na závěrečná slova pana ministra, případně pana zpravodaje. Není zájem. Nejprve budeme hlasovat o návrhu na zamítnutí celého tohoto zákona. Já vás všechny odhlašuji, prosím, abyste se přihlásili svými hlasovacími kartami. Přivolám naše kolegy z předsálí.

Budeme hlasovat o návrhu na zamítnutí, který byl předložen v průběhu projednávání.

Já zahajuji hlasování o návrhu na zamítnutí. Kdo je pro, nechť zvedne ruku a zmáčkne tlačítka. Kdo je proti?

Je to hlasování č. 197, přihlášeno je 145 poslankyň a poslanci, pro 24, proti 87. Návrh nebyl přijat.

Přikročíme tedy k hlasování o pozměňovacích návrzích. Prosím pana zpravodaje garančního výboru, aby nás seznámil s procedurou hlasování, přednášel jednotlivé pozměňovací návrhy a před hlasováním nám k nim sdělil stanovisko. Prosím, pane zpravodaji.

Poslanec Roman Procházka: Já děkuji za slovo, pane místopředsedo. Vážené kolegyně, kolegové, já vás nejprve seznámím s celou procedurou hlasování o tisku 724, která byla projednána a schválena garančním výborem. Tuto bychom následně schválili a potom přistoupili k hlasování o jednotlivých návrzích.

Pozměňovací návrhy k tisku 724 po druhém čtení byly uvedeny v tisku 724/6. O této návrzích jednal a hlasoval garanční výbor na své 32. schůzi dne 16. listopadu 2016 a přijal usnesení č. 199, které máte uvedeno v tisku 724/7.

Garanční výbor doporučil Poslanecké sněmovně následující proceduru hlasování:

Ve druhém čtení návrhu zákona dne 8. 11. přednesl v podrobné rozpravě poslanec Petr Bendl návrh na zamítnutí zákona. O tom jsme již tedy hlasovali.

Jako další hlasování by mělo být hlasování o legislativně technických úpravách. Tyto máte jednak uvedeny v tisku 724/7 pod arabskou číslicí 2, jsou to body 1 až 5.

Dále bych rád načetl úpravu k tisku 724/7. Jde o usnesení garančního výboru, kde v části druhé stanoviska garančního výboru k jednotlivým pozměňovacím návrhům vypadlo při přepisu stanovisko k návrhu na zamítnutí návrhu zákona ve druhém čtení. Garanční výbor tento návrh nedoporučil podpořit, bylo to hlasování číslo čtyři.

Zároveň musím upozornit, že v souvislosti s nově přijatými pozměňovacími návrhy, kterými jsou vkládána do textu zákona nová ustanovení paragrafů, odstavců, písmen, musí být následně provedeny příslušné legislativní úpravy v celém textu zákona týkající se vnitřních odkazů, a to i formou novelizačních bodů.

Ještě bych si dovolil upozornit, že schválením legislativní úpravy k pozměňovacímu návrhu A12 se poslední dvě věty zrušují, je uveden pod bodem 3 legislativních úprav, se pozměňovací návrhy A12 a D1 stanou totožné.

Nyní musím také upozornit, že předložené pozměňovací návrhy E1, E2, E3, E4, E5 a E6 pana poslance Kolovratníka jsou nehlasovatelné, byly předloženy k pozměňovacím návrhům pana poslance Gazdíka, které nebyly ve druhém čtení vůbec načteny, jsou pouze uloženy v systému, což je nepřípustné.

O věcném obsahu jednotlivých pozměňovacích návrhů vás budu informovat vždy před vlastním hlasováním. Jednotlivé pozměňovací návrhy budeme dále hlasovat takto:

Nejprve E9 – pozměňovací návrh poslance Kolovratníka.

Následně K1 pana poslance Koníčka.

Dále K2.

Další hlasování A1 – nově vkládané novelizační body 16 a 17, je to pozměňovací návrh školského výboru.

Dále A1 – nově vkládaný novelizační bod 18, bude-li schválen, je dále nehlasovatelný E16, protože jdou proti sobě. Nebude-li schválen A1 bod 18, budeme hlasovat o E16, pozměňovací návrh pana poslance Kolovratníka.

Další hlasování A1 – body 19, 20, 21, jde o pozměňovací návrh školského výboru. Budou-li schváleny, jsou nehlasovatelné body I1 – pozměňovací návrh paní poslankyně Fischerové, a K11 pana poslance Koníčka.

Nebude-li schválen A1 – body 19, 20, 21, musíme hlasovat o I1, a bude-li tento schválen, je K11 nehlasovatelný.

Nebude-li schválen ani I1, budeme hlasovat o K11.

Další hlasování E14.

Následuje A2, tento je totožný s L1 pana poslance Raise, proto už o L1 nemůžeme hlasovat, a také bude-li A2 schválen, nemůžeme hlasovat o K3, a to o první ani o druhé variantě. Nebude-li tedy A2 schválen, budeme hlasovat o K3 v I. variantě, v případě, že K3 I. varianta nebude schválena, budeme hlasovat o K3 II. variantě.

Následuje hlasování o E15.

Následně K4, pak K5, K6, E10, E17. Následuje A3, A4.

Poté M1. Tento je totožný s K7, takž K7 je dále nehlasovatelné.

Následuje A5, poté K8, M2, E7.

A6, tento je totožný s N2, takže N2 je dále nehlasovatelné.

Poté A7. Následuje E8.

Pak hlasování o A8, bude-li schválen, je nehlasovatelný N1.

Pak budeme hlasovat o N1 – pouze nebude-li schválen A8.

Další hlasování A9. Tento je totožný s B1 a G3, takže B1 a G3 jsou dále nehlasovatelné.

Následně G1, tento je totožný s C2, takže C2 je dále nehlasovatelný.

Následuje hlasování o A10. Tento je totožný s C3 a O1, takže C3 a O1 jsou dále nehlasovatelné. A dále budou nehlasovatelné G2 a F1, protože jdou proti sobě a upravují stejnou problematiku.

Poté bychom měli hlasovat G2, pouze nebude-li schválen A10. A poté by byl následně nehlasovatelný F1.

Pak bychom hlasovali o F1 – pouze nebude-li schválen A10 ani G2.

Další hlasování A11. Tento je totožný s B2, proto už o B2 nemůžeme dále hlasovat.

Pak budeme hlasovat o C4 – pozměňovací návrh pana poslance Gazdíka. Bude-li tento schválen, jsou dále nehlasovatelné tyto pozměňovací návrhy: E11, E12, E13, D2.1, D2.2, D2.3, A12, D1, D2.4, M3, M4, M5, M6, M7, M8, M9, M10, M11, M12, M13, M14, M15, M16, M17 as H1.

Chtěl bych tady upozornit, že proti tomuto pozměňovacímu návrhu bylo předloženo 25 různých pozměňovacích návrhů, z nichž ještě některé jdou proti sobě

nebo se prolínají nebo jsou totožné. Proto bylo velice obtížné vytvořit proceduru tak, aby byla hlasovatelná. Proto bych vás rád požádal o její dodržení. V případě vnesené protinávrhu z pléna budeme muset přerušit dnešní projednávání tohoto bodu. Říkám to na základě dohody s legislativou. Tento bod bude opravdu velice složitý.

Pokud C4 nebude schválen, musíme dále hlasovat takto. Hlasování o M3, M4, M5, M6, M7, M8 pana poslance Adámka. Bude-li schválen M7, je E12 nehlasovatelný.

Nebyl-li schválen M7, musíme hlasovat o E12.

Poté E11, H1 pana poslance Krákory.

Poté hlasování o N9, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 16 a 17. Bude-li schválen M10, je dále nehlasovatelný D2.1, a budou-li schváleny M12, 13, 14, 15, 16 a 17, jsou dále nehlasovatelné E13, D2.2, D2.3, A12, D2.4 a D1.

Nebude-li schválen M10, musíme hlasovat o D2.1 pana poslance Vondráčka.

Nebude-li schválen M12 až M17 pana poslance Adámka, musíme hlasovat o E13 pana poslance Kolovratníka.

Nebude-li schválen ani E13, musíme hlasovat o D2.2 a D2.3 pana poslance Vondráčka.

Bude-li schválen A12, je dále nehlasovatelný D1 a D2.4, pan poslanec Vondráček.

Dále nebude-li schválen A12, musíme hlasovat o D2.4 pana poslance Vondráčka.

A nebude-li schválen ani D2.4, musíme hlasovat o D1 pana poslance Vondráčka.

Další hlasování A13, pak K10, následně společně o M18, M19, M20, M21, M22 a M23. Poté K9. Pak A14. Ten je totožný s M3 pana poslance Kořenka, takže M3 dále je nehlasovatelný. Poté hlasování o A15. Tento je totožný s N4, takže N4 bude dále nehlasovatelný. Následuje hlasování A16, poté C1, poté J1 a J1.2 pana poslance Jandáka a poté hlasování o zákonu jako celku.

Tolik tedy k proceduře a dovolil bych si požádat Sněmovnu o její schválení.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Já děkuji panu zpravodaji. Ptám se, kdo má jiný návrh procedury přes nebezpečí, které pan zpravodaj avizoval, a složitost tohoto procesu. Není tomu tak.

Budeme tedy hlasovat o proceduře, tak jak ji navrhl pan zpravodaj.

Zahajuji hlasování o návrhu procedury. Kdo je pro, nechť zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování 198, přihlášeno je 157 poslankyň a poslanců, pro 147, proti 2. Návrh procedury byl přijat. Prosím, pane zpravodaji.

Poslanec Roman Procházka: Jako další hlasování je hlasování o legislativně technických úpravách uvedených v tisku 724/7 pod arabskou číslicí 2. Jsou to body 1 až 5 o doplnění tohoto usnesení o nedoporučující stanovisko k návrhu na zamítnutí návrhu zákona přednesené ve druhém čtení a také o promítnutí veškerých přijatých

změn Poslanecké sněmovny do vlastního textu zákona. Jedná se o promítnutí přijatých změn do jednotlivých odkazů v zákoně. Stanovisko garančního výboru doporučující.

Místopředseda PSP Petr Gazzdík: Stanovisko pana ministra? (Souhlas.)

Zahajuji hlasování o legislativně technických úpravách, tak jak je přednesl pan zpravodaj. Kdo je pro, nechť zvedne ruku a zmáčkne tlačítka. Kdo je proti?

Je to hlasování 199, přihlášeno je 159 poslankyň a poslanců, pro 152, proti žádný.

Ještě oznamuji, že pan premiér má náhradní kartu číslo 15 a pan poslanec Karel Schwarzenberg má náhradní kartu číslo 26. Prosím, pane zpravodaji.

Poslanec Roman Procházka: Děkuji. Schválením legislativně technických úprav se A12 stává totožným s D1, tudíž D1 je dále nehlasovatelné.

Další hlasování je pozměňovací návrh E9. Jde o pozměňovací návrh pana poslance Kolovratníka, který vkládá nový novelizační bod 5 v § 3, kde doplňuje nové písmeno c). Zkráceně, rozšiřuje okruh výjimek z ochrany autorského práva ve veřejném zájmu. Stanovisko garančního výboru nedoporučující.

Místopředseda PSP Petr Gazzdík: Stanovisko pana ministra? (Nesouhlas.)

Zahajuji hlasování o pozměňovacím návrhu E9. Kdo je pro, nechť zvedne ruku a zmáčkne tlačítka. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 200, přihlášeno je 159 poslankyň a poslanců, pro 48, proti 94. Návrh nebyl přijat.

Poslanec Roman Procházka: Další hlasování bude o K1. Jde o pozměňovací návrh pana poslance Koníčka a doplňuje nový § 3a, autorská práva k dílům placeným z veřejných prostředků. Stanovisko garančního výboru nedoporučující.

Místopředseda PSP Petr Gazzdík: Stanovisko pana ministra? (Nesouhlas.)

Zahajuji hlasování o návrhu K1. Kdo je pro, nechť zvedne ruku a zmáčkne tlačítka. Kdo je proti?

Je to hlasování 201, přihlášeno je 159 poslankyň a poslanců, pro 48, proti 88. Návrh nebyl přijat.

Poslanec Roman Procházka: Další hlasování je o K2. Opět pozměňovací návrh pana poslance Koníčka. Vkládá nové novelizační body, kde upravuje text v § 21 odstavců 1 až 4. Odstavec 1 a 2 nové znění a odstavec 3 a 4 zrušuje. Týká se to vysílání rozhlasu nebo televize. Stanovisko garančního výboru nedoporučující.

Místopředseda PSP Petr Gazzdík: Stanovisko pana ministra? (Nesouhlas.)

Zahajuji hlasování o pozměňovacím návrhu K2. Kdo je pro? Kdo je proti?

Je to hlasování 202, přihlášeno je 159 poslankyň a poslanců, pro 44, proti 92. Návrh nebyl přijat.

Poslanec Roman Procházka: Další hlasování o A1, nově vkládaných novelizačních bodech 16 a 17. Jde o pozměňovací návrh školského výboru. V § 25 odst. 4 se zrušuje a dosavadní odstavce 5 a 6 nově zní. Týká se práva na odměnu při rozmněžování díla pro osobní potřebu a vlastní vnitřní potřebu. Stanovisko garančního výboru nedoporučující.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Stanovisko pana ministra? (Nesouhlas.)

Zahajuji hlasování o pozměňovacím návrhu A1 body 16 a 17. Kdo je pro, nechť zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování 203, přihlášeno je 160 poslankyň a poslanců, pro žádný, proti 121. Návrh nebyl přijat.

Poslanec Roman Procházka: Nyní budeme hlasovat o A1, nově vkládaném novelizačním bodu 18. Bude-li tento schválen, je E16 nehlasovatelný. Tento pozměňovací návrh musíme hlasovat samostatně, protože jde proti E16, řeší však stejnou problematiku jako body A1, 16 a 17, pozměňovací návrh školského výboru, a jde o pokračování úpravy textu § 25, konkrétně nově znění odstavce 7. Stanovisko garančního výboru nedoporučující.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Stanovisko pana ministra? (Nesouhlas.)

Zahajuji hlasování o návrhu A1 bod 18. Kdo je pro, nechť zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování 204, přihlášeno je 161 poslankyň a poslanců, pro 2, proti 140. Návrh nebyl přijat.

Poslanec Roman Procházka: Protože jsme neschválili návrh A1 bod 18, musíme nyní hlasovat o E16. Je to pozměňovací návrh pana poslance Kolovratníka a upravuje stejnou problematiku k § 25, to znamená nové znění odst. 7. Stanovisko garančního výboru nedoporučující.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Stanovisko pana ministra? (Nesouhlas.)

Zahajuji hlasování o E16. Kdo je pro, nechť zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování 205, přihlášeno je 161 poslankyň a poslanců, pro 32, proti 106. Návrh nebyl přijat.

Poslanec Roman Procházka: Dále budeme hlasovat o A1, nově vkládaných bodech 19, 20 a 21. Upozorňuji, že tento pozměňovací návrh jde proti I1 a K11, bude-li schválen, jsou I1 a K11 nehlasovatelné. Jde o pozměňovací návrh školského

výboru. Týká se přílohy číslo 1. Konkrétně zde upravují výše odměn podle § 25. Stanovisko garančního výboru nedoporučující.

Místopředseda PSP Petr Gazzdík: Stanovisko pana ministra? (Nesouhlas.)

Zahajuji hlasování o A1, body 19, 20 a 21. Kdo je pro, nechť zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 206, přihlášeno je 162 poslankyň a poslanců, pro 2, proti 130. Návrh nebyl přijat.

Poslanec Roman Procházka: Protože jsme neschválili návrh A1, nově vkládané body 19, 20 a 21, budeme nyní hlasovat o I1. Bude-li tento schválen, je K11 nehlasovatelný. Jde o pozměňovací návrh paní poslankyně Fischerové, také se týká přílohy číslo 1, kde se konkrétně upravují výše odměn podle § 25. Stanovisko garančního výboru je nedoporučující.

Místopředseda PSP Petr Gazzdík: Stanovisko pana ministra? (Nesouhlas.)

Zahajuji hlasování o I1. Kdo je pro, nechť zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 207, přihlášeno je 162 poslankyň a poslanců, pro 17, proti 77. Návrh nebyl přijat.

Poslanec Roman Procházka: Protože jsme neschválili ani návrh I1, musíme nyní hlasovat o K11. Jde o pozměňovací návrh pana poslance Konička, opět se týká přílohy číslo 1, kde se konkrétně upravují výše odměn podle § 25. Stanovisko garančního výboru je nedoporučující.

Místopředseda PSP Petr Gazzdík: Stanovisko pana ministra? (Nesouhlas.)

Zahajuji hlasování o K11. Kdo je pro, nechť zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 208, přihlášeno je 162 poslankyň a poslanců, pro 43, proti 76. Ani tento návrh nebyl přijat.

Poslanec Roman Procházka: Nyní budeme hlasovat o E14, je to pozměňovací návrh pana poslance Kolovratníka, který se týká nové definice § 30, což jsou volná užití díla. Stanovisko garančního výboru je nedoporučující.

Místopředseda PSP Petr Gazzdík: Stanovisko pana ministra? (Nesouhlas.)

Zahajuji hlasování o E14. Kdo je pro, nechť zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 209, přihlášeno je 161 poslankyň a poslanců, pro 23, proti 96. Návrh byl přijat. (Nesouhlasná reakce z pléna.) Pardon, nebyl přijat. Omlouvám se. Návrh nebyl přijat. Děkuji.

Prosím, pane zpravodaji.

Poslanec Roman Procházka: Dobře. Dále budeme hlasovat o A2. Tento pozměňovací návrh je totožný s L1 pana poslance Raise, proto L1 bude dále nehlasovatelný. Zároveň bude-li A2 schválen, je nehlasovatelný K3 v obou variantách. Jde o pozměňovací návrh školského výboru. Ve vládním návrhu zákona zrušuje novelizační bod 24, který se týká rozmniozování tiskových rozmniození na papír nebo podobný podklad. Stanovisko garančního výboru je doporučující.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Stanovisko pana ministra? (Souhlas.)

Zahajuji hlasování o A2. Kdo je pro, nechť zvedne ruku a zmáčkne tlačítka. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 210, přihlášeno je 162 poslankyň a poslanců, pro 128, proti 3. Návrh byl přijat.

Poslanec Roman Procházka: Tak když jsme schválili A2, je nehlasovatelný K3 první varianta i druhá varianta, a proto budeme hlasovat nyní o E15. Je to pozměňovací návrh pana poslance Kolovratníka, který do textu zákona vkládá nový § 30c, to je definice tradičního lidového díla. Stanovisko garančního výboru je nedoporučující.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Stanovisko pana ministra? (Nesouhlas.)

Zahajuji hlasování o E15. Kdo je pro, nechť zvedne ruku a zmáčkne tlačítka. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 211, přihlášeno je 162 poslankyň a poslanců, pro 35, proti 74. Návrh nebyl přijat.

Poslanec Roman Procházka: Dále budeme hlasovat o K4. Jde o pozměňovací návrh pana poslance Koníčka. Vkládá nový novelizační bod, v § 31 odst. 1 vkládá nové písmeno d). Jde o užití citace nebo parodie, karikatury, parafráze. Stanovisko garančního výboru je nedoporučující.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Stanovisko pana ministra? (Nesouhlas.)

Zahajuji hlasování o K4. Kdo je pro, nechť zvedne ruku a zmáčkne tlačítka. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 212, přihlášeno je 162 poslankyň a poslanců, pro 32, proti 99. Návrh nebyl přijat.

Poslanec Roman Procházka: Další hlasování bude o K5. Jde o pozměňovací návrh pana poslance Koníčka. Vkládá nový novelizační bod, v § 32 se vkládají nové odstavce 3, 4 a 5. Týká se propagace výstavy uměleckých děl a jejich prodeje, vlastníci sbírky muzejní povahy. Stanovisko garančního výboru je nedoporučující.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Stanovisko pana ministra? (Nesouhlas.)

Zahajují hlasování o K5. Kdo je pro, nechť zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 213, přihlášeno je 162 poslankyň a poslanců, pro 38, proti 90. Návrh nebyl přijat.

Poslanec Roman Procházka: Další hlasování bude o K6, opět pozměňovací návrh pana poslance Koníčka. Vkládá nový novelizační bod, v § 34 nově upravuje písmeno c). Konkrétně jde o úřední a zpravodajskou licenci. Stanovisko garančního výboru je nedoporučující.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Stanovisko pana ministra? (Nesouhlas.)

Zahájil jsem hlasování o K6. Kdo je pro, nechť zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 214, přihlášeno je 162 poslankyň a poslanců, pro 35, proti 102. Návrh nebyl přijat.

Poslanec Roman Procházka: Nyní budeme hlasovat o E10. Jde o pozměňovací návrh pana poslance Kolovratníka, který do textu zákona vkládá nový novelizační bod. Nově upravuje text § 33, týká se užití díla ve vlastnictví či ve veřejném prostoru. Stanovisko garančního výboru je nedoporučující.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Stanovisko pana ministra? (Nesouhlas.)

Zahajují hlasování o E10. Kdo je pro, nechť zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 215, přihlášeno je 162 poslankyň a poslanců, pro 32, proti 99. Návrh nebyl přijat.

Poslanec Roman Procházka: Další hlasování o E17, opět pozměňovací návrh pana poslance Kolovratníka. Vkládá do textu zákona nový novelizační bod. Upravuje text § 37 odst. 1 písm. d), týká se knihovní licence. Stanovisko garančního výboru je nedoporučující.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Stanovisko pana ministra? (Nesouhlas.)

Zahájil jsem hlasování o E17. Kdo je pro, nechť zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 216, přihlášeno je 162 poslankyň a poslanců, pro 35, proti 96. Návrh nebyl přijat.

Poslanec Roman Procházka: Dále budeme hlasovat o A3. Jde o pozměňovací návrh školského výboru. Vkládá nový novelizační bod, upravuje text § 37 odst. 2. Jde opět o knihovní licence, půjčování zveřejněných děl. Z textu se vypouští knihovny

slova VŠ, národní knihovna, ale zůstávají zde školní knihovny. Stanovisko garančního výboru je nedoporučující.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Stanovisko pana ministra? (Neutrální.)

Zahajuji hlasování. Kdo je pro A3, nechť zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 217, přihlášeno je 161 poslankyň a poslanců, pro 2, proti 108. Návrh nebyl přijat.

Poslanec Roman Procházka: Další hlasování bude o A4. Jde opět o pozměňovací návrh školského výboru. Zrušuje novelizační bod 41, kterým se do zákona vkládal nový § 38g, licence pro karikaturu a parodii. Stanovisko garančního výboru je nedoporučující.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Stanovisko pana ministra? (Nesouhlas.)

Zahajuji hlasování. Kdo je pro, nechť zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování 218. Přihlášeno 161 poslankyň a poslanců, pro žádný, proti 140, návrh nebyl přijat.

Poslanec Roman Procházka: Dále budeme hlasovat o M1. Tento pozměňovací návrh je totožný s K7 pana poslance Koníčka. Proto K7 bude dále nehlasovatelný. Jde o pozměňovací návrh pana poslance Adámka, kterým vkládá nový novelizační bod, nově upravuje text § 40 odst. 4. Týká se ochrany autorského práva. Upravuje právo na nahradu škody, bezdůvodné obohacení, neoprávněné nakládání s dílem bez potřebné licence. Stanovisko garančního výboru je nedoporučující.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Stanovisko pana ministra? (Nesouhlas.)

Zahajuji hlasování o M1. Kdo je pro, nechť zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování 219. Přihlášeno 161 poslankyň a poslanců, pro 41, proti 96, návrh nebyl přijat.

Poslanec Roman Procházka: Dále budeme hlasovat o A5. Jde o pozměňovací návrh školského výboru. Upravuje § 87. Pouze vkládá odkaz na § 37 odst. 2. Stanovisko garančního výboru je doporučující.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Stanovisko pana ministra? (Neutrální.)

Zahájil jsem hlasování o A5. Kdo je pro, nechť zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování 220. Přihlášeno 161 poslankyň a poslanců, pro 29, proti 95. Návrh nebyl přijat.

Poslanec Roman Procházka: Dále budeme hlasovat o K8. Jde opět o pozměňovací návrh pana poslance Koníčka. Vkládá nový novelizační bod. V § 94 odst. 1 vkládá odkaz na § 3 a dosavadní odstavec 2 zrušuje. Jde o přiměřené použití jednotlivých ustanovení hlavy první zákona i v případě pořizovatele databáze. Stanovisko garančního výboru je nedoporučující.

Místopředseda PSP Petr Gazzdík: Stanovisko pana ministra? (Nesouhlas.)

Zahájil jsem hlasování o K8. Kdo je pro, nechť zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování 221. Přihlášeno 161 poslankyň a poslanců, pro 29, proti 108. Návrh nebyl přijat.

Poslanec Roman Procházka: Nyní budeme hlasovat o M2. Jde o pozměňovací návrh pana poslance Adámka. Upravuje text § 97 odst. 5. Týká se obecných ustanovení k výkonu kolektivní správy. Stanovisko garančního výboru je nedoporučující.

Místopředseda PSP Petr Gazzdík: Stanovisko pana ministra? (Nesouhlas.)

Zahajuji hlasování o M2. Kdo je pro, nechť zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování 222. Přihlášeno 161 poslankyň a poslanců. Pro 35, proti 71, návrh nebyl přijat.

Poslanec Roman Procházka: Další bude hlasování o E7. Jde o pozměňovací návrh pana poslance Kolovratníka. V § 97d doplňuje nový odstavec 3. Týká se povinné kolektivní správy. Stanovisko garančního výboru je nedoporučující.

Místopředseda PSP Petr Gazzdík: Stanovisko pana ministra? (Nesouhlas.)

Zahájil jsem hlasování o E7. Kdo je pro, nechť zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování 223. Přihlášeno je 161 poslankyň a poslanců, pro 31, proti 113. Návrh nebyl přijat.

Poslanec Roman Procházka: Další bude hlasování o A6. Tento pozměňovací návrh je totožný s N2 pana poslance Kořenka, a proto N2 bude dále nehlasovatelný. Jde o pozměňovací návrh školského výboru. Upravuje text § 97e odst. 2. Týká se rozšířené kolektivní správy. Stanovisko garančního výboru je doporučující.

Místopředseda PSP Petr Gazzdík: Stanovisko pana ministra? (Souhlas.)

Zahajuji hlasování o A6. Kdo je pro, nechť zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování 224. Přihlášeno je 161 poslankyň a poslanců, pro 148, proti 2. Návrh byl přijat.

Poslanec Roman Procházka: Další bude hlasování o A7. Jde o pozměnovací návrh školského výboru. Upravuje text § 97e odst. 4. Zrušuje písmeno l). Stále jde o rozšířenou kolektivní správu. Stanovisko garančního výboru je doporučující.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Stanovisko pana ministra? (Souhlas.)

Zahájil jsem hlasování o A7. Kdo je pro, nechť zvedne ruku, zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování 225. Přihlášeno 161 poslankyň a poslanců, pro 121, proti 32. Návrh byl přijat.

Poslanec Roman Procházka: Další bude hlasování o E8. Jde o pozměnovací návrh pana poslance Kolovratníka. V § 97e doplňuje nový odstavec 6. Stále jde o problematiku rozšířené kolektivní správy. Stanovisko garančního výboru – nezajal stanovisko.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Stanovisko pana ministra? (Nesouhlas.)

Zahájil jsem hlasování o E8. Kdo je pro, nechť zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování 226. Přihlášeno 162 poslankyň a poslanců, pro 32, proti 106. Návrh nebyl přijat.

Poslanec Roman Procházka: Další bude hlasování o A8. Bude-li tento pozměnovací návrh schválen, je N1 nehlasovatelný. Jde o pozměnovací návrh školského výboru. V § 97h doplňuje text odstavce 2. Týká se společného zástupce kolektivních správců. Stanovisko garančního výboru je doporučující.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Stanovisko pana ministra? (Souhlas.)

Zahájil jsem hlasování o A8. Kdo je pro, nechť zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování 227. Přihlášeno je 162 poslankyň a poslanců. Pro 125, proti 26, návrh byl přijat.

Poslanec Roman Procházka: Protože byl schválen A8, je nehlasovatelný N1. Proto další hlasování bude o A9. Tento pozměnovací návrh je totožný s B1, s ÚPV a G3 pana poslance Váchy. Proto B1 a G3 budou dále nehlasovatelné. Jde o pozměnovací návrh školského výboru. Doplňuje text § 98 o nový odstavec 7. Týká se uzavírání smluv s uživateli. Stanovisko garančního výboru je doporučující.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Stanovisko pana ministra? (Souhlas.)

Zahajuje hlasování o A9. Kdo je pro, nechť zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování 228. Přihlášeno 162 poslankyň a poslanců, pro 157, proti žádný. Návrh byl přijat.

Poslanec Roman Procházka: Další hlasování bude o G1. Tento pozměňovací návrh je totožný s C2 pana poslance Gazdíka, proto C2 je dále nehlasovatelný. Jde o pozměňovací návrh pana poslance Váchy. V § 98c se odstavec 4 zrušuje. Týká se povinnosti uživatelů a dalších osob při uzavírání smluv. Stanovisko garančního výboru je doporučující.

Místopředseda PSP Petr Gazzík: Stanovisko pana ministra? (Souhlas.)

Zahajuje hlasování o G1. Kdo je pro, nechť zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování 229. Přihlášeno je 162 poslankyň a poslanců. Pro 155, proti žádný. Návrh byl přijat.

Poslanec Roman Procházka: Další hlasování bude o A10. Tento pozměňovací návrh je totožný s C3 pana poslance Gazdíka a O1 pana poslance Procházky. Proto jsou C3 i O1 dále nehlasovatelné. Zároveň bude-li A10 schválen, jsou nehlasovatelné G2 a F1, protože jdou proti sobě. Jde o pozměňovací návrh školského výboru. V § 98c v odst. 5 se doplňuje text. Týká se provozovatelů veřejné živé produkce, zkráceně výtvarů tradiční lidové kultury. Stanovisko garančního výboru je doporučující.

Místopředseda PSP Petr Gazzík: Stanovisko pana ministra? (Souhlas.)

Zahájil jsem hlasování o A10. Kdo je pro, nechť zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování 230. Přihlášeno je 162 poslankyň a poslanců, pro 154, proti žádný. Návrh byl přijat.

Poslanec Roman Procházka: Protože jsme schválili A10, tak je nehlasovatelný G2 a je také nehlasovatelný F1. Proto budeme nyní hlasovat o A11. Tento pozměňovací návrh je totožný s B2, pozměňovací návrh z ÚPV, proto B2 je dále nehlasovatelný. Jde o pozměňovací návrh školského výboru, který nově upravuje v § 98d odst. 1, týká se omezení odpovědnosti uživatele. Stanovisko garančního výboru doporučující.

Místopředseda PSP Petr Gazzík: Stanovisko pana ministra? (Souhlas.)

Zahájil jsem hlasování o A11. Kdo je pro, nechť zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování 231. Přihlášeno je 162 poslankyň a poslanců, pro 155, proti žádný. Návrh byl přijat.

Poslanec Roman Procházka: Nyní přistoupíme k té nejobtížnější části hlasování o pozměňovacím návrhu C4. Bude-li tento pozměňovací návrh schválen, jsou dále nehlasovatelné tyto pozměňovací návrhy: E11, E12, E13, D2.1, D2.2, D2.3, A12, D1, D2.4, M3, M4, M5, M6, M7, M8, M9, M10, M11, M12, M13, M14, M15, M16, M17 a H1. Jde o pozměňovací návrh pana poslance Gazdíka, který nově upravuje oddíl 5 zákona, což jsou sazby odměn. Jde o § 98e a 98f. Stanovisko garančního výboru – nezajal stanovisko.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Stanovisko pana ministra? (Souhlas.)

Zahajuji hlasování o C4. Kdo je pro, nechť zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování 232. Přihlášeno je 162 poslankyň a poslanců, pro 36, proti 96. Návrh nebyl přijat.

Poslanec Roman Procházka: Protože jsme C4 neschválili, musíme se nyní vyprádat se všemi 25 pozměňovacími návrhy v oddílu 5 zákona. Protože C4 nebyl schválen, musíme nyní hlasovat o M3, M4, M5, M6, M7 a M8. Upozorňuji, že bude-li schválen M7, je dále nehlasovatelný E12. Jde o pozměňovací návrh pana poslance Adámka, kterým se upravují jednotlivé části ustanovení § 98e. Týká se obecných ustanovení sazebníku odměn. Stanovisko garančního výboru je nedoporučující.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Stanovisko pana ministra? (Nesouhlas.)

Zahajuji hlasování o M3, M4, M5, M6, M7, M8. Kdo je pro? Kdo je proti?

Je to hlasování 233. Přihlášeno je 162 poslankyň a poslanců, pro 76, proti 18. Návrh nebyl přijat.

Poslanec Roman Procházka: Protože M7 nebyl schválen, budeme hlasovat o E12. Jde o pozměňovací návrh pana poslance Kolovratníka, kde v § 98e zrušuje odstavec 5. Stanovisko garančního výboru nedoporučující.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Stanovisko pana ministra? (Souhlas.)

Zahajuji hlasování o M7. Kdo je pro, nechť zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování 234. Přihlášeno je 162 poslankyň a poslanců, pro 125, proti 12. Návrh byl přijat.

Poslanec Roman Procházka: Ted' budeme hlasovat o E11. Jde opět o pozměňovací návrh pana poslance Kolovratníka. V § 98e upravuje text odstavce 1. Stanovisko garančního výboru nedoporučující.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Stanovisko pana ministra? (Souhlas.)

Zahajují hlasování o E11. Kdo je pro, nechť zvedne ruku a zmáčkne tlačítka. Kdo je proti?

Je to hlasování 235. Přihlášeno je 162 poslankyň a poslanců, pro 104, proti žádný. Návrh byl přijat.

Poslanec Roman Procházka: Ted' budeme hlasovat o H1. Jde o pozměňovací návrh pana poslance Krákory, kde v § 98e doplňuje text odstavce 5. Zkráceně, týká se o lázně. Stanovisko garančního výboru doporučující.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Stanovisko pana ministra? (Nesouhlas.)

Zahajují hlasování o H1. Kdo je pro, nechť zvedne ruku a zmáčkne tlačítka. Kdo je proti?

Je to hlasování 236. Přihlášeno je 162 poslankyň a poslanců, pro 128, proti 16. Návrh byl přijat.

Poslanec Roman Procházka: Dále budeme hlasovat o M9 až M17. Upozorňuji, že bude-li schválen M10, je dále nehlasovatelný D2.1, budou-li schváleny M12, M13, M14, M15, M16 a M17, jsou nehlasovatelné E13, D1, D2.2, D2.3, D2.4 a A12. Jde o pozměňovací návrh pana poslance Adámka, kterým upravuje text § 98f. Stanovisko garančního výboru nedoporučující.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Stanovisko pana ministra? (Zásadní nesouhlas.)

Zahajují hlasování o návrzích, tak jak je přednesl pan zpravodaj pod písmeny M. Kdo je pro, nechť zvedne ruku a zmáčkne tlačítka. Kdo je proti?

Je to hlasování 237. Přihlášeno je 162 poslankyň a poslanců, pro 14, proti 96. Návrh nebyl přijat.

Poslanec Roman Procházka: Protože jsme v předchozím hlasování neschválili M10, musíme nyní hlasovat o D2.1. Jde o pozměňovací návrh pana poslance Vondráčka, kterým nově upravuje v § 98f text odstavce 1. Stanovisko garančního výboru nedoporučující.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Stanovisko pana ministra? (Neutrální.)

Zahajují hlasování o D2.1. Kdo je pro, nechť zvedne ruku a zmáčkne tlačítka. Kdo je proti?

Je to hlasování 238. Přihlášeno je 162 poslankyň a poslanců, pro 118, proti 3. Návrh byl přijat.

Poslanec Roman Procházka: Protože jsme v předchozím hlasování neschválili M12 až M17, musíme nyní hlasovat o E13. Jde o pozměňovací návrh pana poslance

Kolovratníka, kterým v § 98f navrhuje nové znění původního odstavce 1. Stanovisko garančního výboru doporučující.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Stanovisko pana ministra? (Nesouhlas.)

Zahajuji hlasování o návrhu, tak jak jej přednesl pan zpravodaj. Kdo je pro, nechť zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování 239. Přihlášeno je 162 poslankyň a poslanců, pro 2, proti 92. Návrh nebyl přijat.

Poslanec Roman Procházka: Protože jsme v předchozím hlasování neschválili E13, musíme nyní hlasovat o D2.2. a D2.3. Jde o pozměňovací návrh pana poslance Vondráčka, kterým v § 98f navrhuje nové znění původních odstavců 2 a 3. Stanovisko garančního výboru doporučující.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Stanovisko pana ministra? (Neutrální.)

Zahajuji hlasování o D2.2. a D2.3. Kdo je pro, nechť zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování 240. Přihlášeno je 161 poslankyň a poslanců, pro 92, proti 8. Návrh byl přijat.

Poslanec Roman Procházka: Protože jsme v předchozích hlasování neschválili E13 ani M15 ani M16 a17, musíme nyní hlasovat o A12. Bude-li tento schválen, je dále nehlasovatelný D2.4. Tady si dovoluji upozornit, že schválením legislativně technických úprav v úvodu hlasování došlo ke sjednocení pozměňovacího návrhu A12 a D1, proto o D1 nemůžeme dále hlasovat. Jde o pozměňovací návrh pana poslance Kolovratníka, kterým v § 98f navrhuje nové znění původního odstavce 4. Stanovisko garančního výboru doporučující.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Stanovisko pana ministra? (Souhlas.)

Zahajuji hlasování o návrhu A12. Kdo je pro, nechť zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování 241, přihlášeno je 162 poslankyň a poslanců, pro 130, proti 1. Návrh byl přijat.

Poslanec Roman Procházka: Protože jsme schválili A12, je nehlasovatelný D2.4. Tímto mám za to, že jsme se vypořádali s tou nejobtížnější částí procedury. Já bych jenom rychle koukl na legislativu, jestli tomu tak je. Takže můžeme pokračovat.

Nyní budeme hlasovat o A13. Jde o pozměňovací návrh školského výboru, kterým se upravuje text § 99e odst. 3. Týká se doplnění odměn autorům a nakladatelům. Stanovisko garančního výboru doporučující.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Stanovisko pana ministra? (Neutrální.)

Zahajuji hlasování. Kdo je pro, nechť zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování 242, přihlášeno je 162 poslankyň a poslanců, pro 20, proti 96. Návrh nebyl přijat.

Poslanec Roman Procházka: Nyní budeme hlasovat o K10. Jde o pozměňovací návrh pana poslance Koníčka. V § 100d navrhuje nové znění odst. 4. Týká se informační povinnosti kolektivního správce nositelům práv a veřejnosti dle zákona o svobodném přístupu k informacím. Stanovisko garančního výboru – nezaujal stanovisko.

Místopředseda PSP Petr Gazzík: Stanovisko pana ministra? (Nesouhlas.)

Zahájil jsem hlasování o K10. Kdo je pro, nechť zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování 243, přihlášeno je 162 poslankyň a poslanců, pro 33, proti 110. Návrh nebyl přijat.

Poslanec Roman Procházka: Dále budeme hlasovat o M18 až M23. Jde o pozměňovací návrh pana poslance Adámka. Upravuje texty § 101, § 101f a § 104. Dále článek 2 doplňuje o nový bod 8 a dále upravuje znění čl. 3 Účinnost. Tyto pozměňovací návrhy spolu souvisejí, proto je hlasujeme společně. Stanovisko garančního výboru – nedoporučuje.

Místopředseda PSP Petr Gazzík: Stanovisko pana ministra? (Nesouhlas.)

Zahájil jsem hlasování o M18 až M23. Kdo je pro, nechť zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování 244, přihlášeno je 162 poslankyň a poslanců, pro 10, proti 82. Návrh nebyl přijat.

Poslanec Roman Procházka: Dále budeme hlasovat o K9. Jde o pozměňovací návrh pana poslance Koníčka, kterým v § 103 upravuje text odst. 7. Týká se vymáhání nároku na bezdůvodné obohacení a náhradu škody. Stanovisko garančního výboru: Nedoporučuje.

Místopředseda PSP Petr Gazzík: Stanovisko pana ministra? (Neutrální.)

Zahajuji hlasování. Kdo je pro, nechť zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování 245, přihlášeno je 162 poslankyň a poslanců, pro 76, proti 16. Návrh nebyl přijat.

Poslanec Roman Procházka: Dále budeme hlasovat o A14. Tento pozměňovací návrh je totožný s N3. Proto o tomto již nebudeme dále hlasovat. Jde o pozměňovací

návrh školského výboru, kterým se v § 104b vkládá nový odst. 4. Týká se seznamu nezávislých správců. Stanovisko garančního výboru – doporučující.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Stanovisko pana ministra? (Souhlas.)

Zahajuji hlasování. Kdo je pro A14, nechť zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování 246, přihlášeno je 162 poslankyň a poslanců, pro 151, proti žádný. Návrh byl přijat.

Poslanec Roman Procházka: Dále budeme hlasovat o A15. Tento pozměňovací návrh je totožný s N4, proto o tomto již nemůžeme dále hlasovat. Teď jde o pozměňovací návrh školského výboru, kterým se v § 105bb. doplňuje text odst. 1 písm. a). Týká se doplnění odkazů. Stanovisko garančního výboru – doporučující.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Stanovisko pana ministra? (Souhlas.)

Zahajil jsem hlasování o A15. Kdo je pro, nechť zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování 247, přihlášeno je 162 poslankyň a poslanců, pro 145, proti 1. Návrh byl přijat.

Poslanec Roman Procházka: Dále budeme hlasovat o A16. Jde o pozměňovací návrh školského výboru, kterým se v bodu 10 přílohy č. 1 Odměna za půjčování zvyšuje z 50 halérů na dvě koruny. Stanovisko garančního výboru nedoporučující.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Stanovisko pana ministra? (Neutrální.)

Zahajuji hlasování o A16. Kdo je pro nechť zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování 248, přihlášeno je 162 poslankyň a poslanců, pro 12, proti 130. Návrh nebyl přijat.

Poslanec Roman Procházka: Dále budeme hlasovat o C1. Jde o pozměňovací návrh pana poslance Gazdika, kterým doplňuje čl. 2 Přechodná ustanovení o nový bod 8. Stanovisko garančního výboru nedoporučující.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Stanovisko pana ministra? (Souhlas.)

Zahajuji hlasování o C1. Kdo je pro, nechť zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování 249, přihlášeno je 162 poslankyň a poslanců, pro 84, proti 38. Návrh byl přijat.

Poslanec Roman Procházka: Dále budeme hlasovat o J1.1 a J1.2. Jde o pozměňovací návrh pana poslance Jandáka. Upozorňuji, že se jedná o přilepek, vkládá novou část 2. Změna zákona o audiovizu. Stanovisko garančního výboru – nezaujal stanovisko.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Stanovisko pana ministra? (Nesouhlas.)

Zahajuji hlasování o J1.1 a J1.2. Kdo je pro, nechť zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování 250, přihlášeno je 162 poslankyň a poslanců, pro 8, proti 114. Návrh nebyl přijat.

Tím jsme podle mého rozpisu, pane zpravodaji, vyčerpali veškeré pozměňovací návrhy a měli bychom hlasovat návrh zákona jako celek. Je to tak?

Poslanec Roman Procházka: Podle mých záznamů také.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Teď se s přednostním právem ještě hlásí pan předseda poslaneckého klubu ODS Zbyněk Stanjura. Prosím, pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Děkuji za slovo. Hlasování bylo poměrně komplikované. Pozměňujících návrhů bylo hodně. My se před závěrečným hlasováním potřebujeme poradit, takže žádám o přestávku na jednání klubu v délce 42 minut. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Čtyřicet dvou minut. Přerušuji jednání Sněmovny do 11 hodin.

(Jednání přerušeno v 10.19 hodin.)

(Jednání pokračovalo v 11.00 hodin.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vítám vás po přestávce na jednání klubu. Než přistoupíme k závěrečnému hlasování, přečtu omluvy, které jsem obdržel. Z důvodu nemoci se dnes omlouvá paní poslankyně Markéta Adamová, do 10 hodin z osobních důvodů se omlouvá paní poslankyně Helena Válková, ze zdravotních důvodů se omlouvá dnes paní poslankyně Kristýna Zelenková a dnes od 13 hodin z osobních důvodů se omlouvá pan poslanec Jiří Štětina.

Já vás, vážené poslankyně, vážení poslanci, žádám, abyste zaujali místa a zklidnili se před závěrečným hlasováním. (S technickou poznámkou se hlásí poslanec Běhounek.) Pouze chci říci, že není otevřena rozprava. Samozřejmě, jestliže chcete vystoupit ohledně hlasování kvůli stenozáznamu, prosím, pane poslance.

Poslanec Jiří Běhounek: Vážený pane předsedající, vážené kolegyně, kolegové, u hlasování číslo 210 – já jsem tu sérii nechtl rušit – jsem hlasoval pro a mám křížek. Jen pro stenozáznam, nezpochybňuji hlasování.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji. Než přednesu návrh usnesení, protože si vzal klub ODS přestávku, táži se, zda chce někdo vystoupit. Není tomu tak. Eviduji žádost o odhlášení. Já tedy všechny odhlásím a požádám vás, abyste se opět přihlásili svými kartami.

Pro pořádek, pane zpravodaji, ještě jednou ověřím, že jsme o všech návrzích hlasovali, jak bylo v proceduře uvedeno.

Poslanec Roman Procházka: Je tomu tak.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Je tomu tak. V tom případě nyní přistoupíme k hlasování o návrhu jako celku.

Přednesu návrh usnesení: "Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s vládním návrhem zákona, kterým se mění zákon č. 121/2000 Sb., o právu autorském, o právech souvisejících s právem autorským a o změně některých zákonů (autorský zákon), ve znění pozdějších předpisů, podle sněmovního tisku 724, ve znění schváleném Poslaneckou sněmovnou."

Zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro návrh, ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti návrhu?

Je to hlasování s pořadovým číslem 251, přihlášeno je 148 poslankyně a poslanců, pro návrh 101, proti 9. Konstatuji, že s návrhem zákona byl vysoven souhlas.

Děkuji jak panu zpravodaji, tak panu ministrovi. Končím projednávání tohoto bodu. (Potlesk.)

Otevírám další bod dnešního jednání. Tím je

12.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 311/2006 Sb., o pohonných hmotách a čerpacích stanicích pohonných hmot a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o pohonných hmotách), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 91/2011 Sb., kterým se mění zákon č. 311/2006 Sb., o pohonných hmotách a čerpacích stanicích pohonných hmot a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o pohonných hmotách), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 86/2002 Sb., o ochraně ovzduší a o změně některých dalších zákonů (zákon o ochraně ovzduší), ve znění pozdějších předpisů, ve znění zákona č. 201/2012 Sb.
/sněmovní tisk 861/ - druhé čtení

Z pověření vlády předložený návrh zákona uvede ministr průmyslu a obchodu Jan Mládek. Prosím, pane ministro, ujměte se slova.

Ministr průmyslu a obchodu ČR Jan Mládek: Vážený pane předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, jak jsem již zdůraznil před představením návrhu zákona, kterým se mění zákon č. 311/2006 Sb., o pohonných hmotách a čerpacích stanicích zde v jednacím sále PSP ČR při prvním čtení v říjnu loňského roku, hlavním důvodem předložení navrhované právní úpravy je transpozice směrnice Evropského parlamentu a Rady 94/2014 o zavádění infrastruktury pro alternativní paliva do českého právního řádu. Jedná se o částečnou transpozici. Do zákona o pohonných hmotách jsou zejména transponovány některé nové termíny a dále povinnosti, které se dotýkají oblasti pohonných hmot, včetně elektromobility, která začíná nabývat na významu. Tento návrh zákona byl zpracován v rámci plnění plánu legislativních prací na rok 2016.

Zcela nově návrh zákona obsahuje pojem elektřiny v silniční dopravě, která dosud nebyla právně upravena, včetně dobíjecích stanic pro elektrická vozidla, a jednotlivé druhy těchto stanic. Návrh zákona dále stanovuje příslušné povinnosti pro provozovatele dobíjecích stanic vyplývající ze směrnice č. 94/2014/EU a zavádí v souladu se směrnicí a národním akčním plánem Čistá mobilita příslušnou evidenci dobíjecích stanic, neboť další čerpací stanice infrastruktury pro alternativní paliva, na kterých se například prodává stlačený zemní plyn, zkapalněný zemní plyn a zkapalněný ropný plyn, jsou již nyní MPO evidovány a zveřejňovány.

Kromě povinností, které jsou implementací části směrnice, návrh zákona upravuje a zpřesňuje některá stávající ustanovení, s kterými jsou v současné praxi problémy. Mezi nemnohé transpoziční změny zákona patří změna procesu povolování, vzniku a provozu čerpacích stanic. Nově se bude podle vládní novely ke všem čerpacím stanicím přistupovat rovným způsobem a jejich povolování bude řešeno v rámci standardních postupů podle stavebního zákona příslušnými stavebními úřady. Na tomto řešení našla státní správa shodu napříč všemi zainteresovanými resorty. (V sále je silný hluk.)

Nutné je také zmínit změnu dosud platného termínu, do kterého jsou provozovatelé čerpacích stanic povinni udržovat alespoň na polovině své prodejní sítě motorový benzin s obsahem do 5 % biosložky. Dochází k jeho zkrácení o jeden rok a i u této změny bylo dosaženo dohody.

Návrh zákona byl přidělen v prvním čtení k projednávání hospodářskému výboru. Ten se jím zabýval na svých jednáních dne 20. září, následně pak 16. listopadu 2016.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já se omlouvám, pane ministře, že vstupuji do vašeho projevu, ale požádám vás, kolegové a kolegyně, o ztištění, aby bylo dobré rozumět, co pan ministr přednáší. Prosím.

Ministr průmyslu a obchodu ČR Jan Mládek: K návrhu bylo v termínu uplatněno 25 pozměňovacích návrhů. Rád bych poděkoval předsedovi výboru, zpravidla i všem členům výboru, že vyhodnocení pozměňovacích návrhů věnovali velkou pozornost. MPO jako předkladatel zákona se ztotožňuje se stanoviskem hospodářského výboru, které bylo vydáno 21. listopadu.

Rád bych ještě na závěr poznamenal, že návrh textu zákona v podobě upravené hospodářským výborem, jak je předkládán k dalšímu projednání a hlasování, je vnitřně konzistentní právní norma, která jednak představuje povinnou transpozici směrnice EU a také obsahuje předpoklady pro další rozvoj alternativních pohonných hmot a elektromobility bez zbytečných administrativních překážek.

Chtěl bych požádat toto ctěné shromáždění o postoupení tohoto návrhu zákona do dalšího čtení. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám také děkuji, pane ministře. Návrh jsme v prvém čtení přikázali k projednání hospodářskému výboru jako výboru garančnímu a usnesení výboru byla doručena jako sněmovní tisky 861/1 a 861/2. Prosím, aby se ujal slova zpravodaj hospodářského výboru poslanec Martin Kolovratník, informoval nás o projednání návrhu ve výboru a případné pozměňovací návrhy odůvodnil. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Martin Kolovratník: Kolegyně, kolegové, dobré dopoledne. Děkuji panu ministru za vstřícná slova. Potvrzuji, že to projednání v garančním hospodářském výboru proběhlo v konstruktivní atmosféře, která nebyla zjitřená, kde probíhala vzájemná výměna názorů mezi námi poslanci a předkladatelem, tedy Ministerstvem průmyslu a obchodu. Jak bylo zmíněno, sněmovní tisk 861/2 obsahuje relativně nevelké množství pozměňovacích návrhů, které byly při té debatě s ministerstvem vypořádány souhlasně, to znamená kladně. Asi ten nejdůležitější, tak jak já to vnímám, je hned ten první, který po dohodě definuje, že tento zákon se nebude vztahovat na elektrické dobíjecí stanice, kterou jsou připojeny buď pro bezúplatné dobíjení, nebo pro vlastní účely bytových družstev nebo společenství vlastníků jednotek, a také že se nevztahuje pro dobíjecí stanice veřejné hromadné dopravy. Je to možná i trochu ilustrační informace o tom, jak probíhala debata na hospodářském výboru.

Jako zpravodaj jsem během té přípravy komunikoval také se zástupci různých odborných, řekněme odborových organizací, ať už zástupci velkých čerpacích stanic, nebo malých. Těch jejich návrhů bylo poměrně velké množství. Snažili jsme se o nich diskutovat přímo na Ministerstvu průmyslu a obchodu. Korektně říkám, že nakonec nebyly příliš úspěšné a dohoda byla dosažena v malém množství, v mé případě pouze ve dvou pozměňovacích návrzích, které jsou součástí té celkové skupiny pěti návrhů, které mimo výbor poslanci podali do druhého čtení. Já sám za sebe snad mohu i v tomto vystoupení říci, už je nebudu odůvodňovat, ale že se k nim přihlásím v podrobné rozpravě a tím po dnešním druhém čtení vše bude připraveno pro finální čtení třetí.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji, a než otevřu obecnou rozpravu, přečtu omluvy. Dnes od 11.30 do konce jednání se omlouvá paní poslankyně Jana Fischerová a dále dnes od 11 až do konce jednacího dne z důvodu

naléhavých pracovních povinností v rámci rezortu Ministerstva vnitra se omlouvá pan ministr Milan Chovanec.

Já tedy otevíram obecnou rozpravu a táži se, kdo se hlásí do obecné rozpravy. Vzhledem k tomu, že v rámci obecné rozpravy nevidím žádnou přihlášku, tak končím obecnou rozpravu a táži se, zda si chce pan ministr nebo pan zpravodaj vzít závěrečné slovo v této fázi. Není tomu tak. Já tedy zahajuji podrobnou rozpravu, do které evidují několik přihlášek. První je pan poslanec Kudela a po něm pan poslanec Kolovratník. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Petr Kudela: Vážený pane předsedající, vážení páni ministři, dámy a pánové, hlásím se ke svému pozměňovacímu návrhu, který jsem načetl do systému pod číslem 5569. Můj pozměňovací návrh se týká úpravy definic a chování se neveřejných čerpacích stanic, tzv. provozních nádrží. Jenom podotknu, že v České republice máme 7 000 čerpacích stanic podle Ministerstva průmyslu a obchodu, z toho veřejné 3 890 a neveřejné 2 459 – 2 459 evidovaných výdejních nádrží nebo neveřejných čerpacích stanic. Když jsem se zabýval tímto zákonem, zjistil jsem, že právě kolem těch neveřejných čerpacích stanic není dořešena legislativa, a proto jsem ve spolupráci s Celní správou připravil svůj pozměňovací návrh, který by měl provozovatelům neveřejných čerpacích stanic uložit povinnost se registrovat tak, aby nevznikl prostor pro uplatnění nezdaněných pohonných hmot právě u těchto provozovatelů neveřejných stanic.

Pozměňovací návrh má asi pět bodů, ale odůvodnění je součástí pozměňovacího návrhu, stejně tak i platné znění s vyznačenými změnami, které navrhoji. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám také děkuji a nyní tedy pan poslanec Kolovratník a připraví se pan poslanec Urban.

Poslanec Martin Kolovratník: Kolegyně a kolegové, jak jsem avizoval, já bych se v podrobné rozpravě rád přihlásil ke svým dvěma pozměňovacím návrhům. První je pod číslem 5410, je v souladu v tuto chvíli s Ministerstvem průmyslu a obchodu. Důvodem podání tohoto pozměňovacího návrhu je také umožnit nákup pohonných hmot od vydavatelů palivových karet, tedy od těch, kteří jsou v tom systému evidováni jako vydavatelé karet. Typicky je to např. společnost CCS, flotilní karty apod. Vy, kteří asi tu problematiku nesledujete, tak nebudete znát do detailu, ale opakuj, toto bylo vypořádáno s ministerstvem souhlasně, nebo je v tuto chvíli souhlas.

Druhý můj pozměňovací návrh má číslo 5411, je tedy také zanesen v systému Poslanecké sněmovny, a i o tomto pozměňovacím návrhu jsem diskutoval s předkladatelem a v tuto chvíli mám avizováno, že bude vypořádán souhlasně. Tento pozměňovací návrh říká, že o ceně prodávaného stlačeného nebo zkapalněného zemního plynu nebo vodíku, tak ta cena že se bude porovnávat s cenou motorového benzINU nebo motorové nafty. Je to tedy jakýsi drobný krok na ochranu spotřebitele, aby ti, kteří čerpají alternativní paliva, měli lepší přehled nebo srovnání o tom, jaká je ta jejich jednotková cena, nebo chcete-li, hodnota.

Takže ještě jednou zopakuji, hlásím se k pozměňovacím návrhům 5410 a 5411.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji. Nyní řádně přihlášený pan poslanec Urban. Prosím.

Poslanec Milan Urban: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Vážené kolegyně, vážení kolegové, já bych jen solidárně i formálně naplnil jednací řád, a to přihlásil se k pozměňovacímu návrhu, který do systému vložil pan poslanec Velebný, který je dnes řádně omluven. Takže dovolte, abych se přihlásil k pozměňovacímu návrhu pod číslem 5426, který je předložen samozřejmě písemně s řádným odůvodněním. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám také děkuji a táži se, zda někdo další se hlásí do podrobné rozpravy. Vzhledem k tomu, že žádné další přihlášky nevidím, končím podrobnou rozpravu a táži se, zda pan ministr nebo pan zpravodaj chtějí závěrečné slovo. Pan ministr se chystá promluvit. Prosím.

Ministr průmyslu a obchodu ČR Jan Mládek: Já bych chtěl znova poděkovat hospodářskému výboru za konstruktivní jednání, za věcnou debatu. Tento zákon je důležitý zejména proto, že předpokládáme rozvoj alternativních paliv, elektromobility a toto by mělo vytvářet prostředí. Protože došlo k tomu, že pravděpodobně elektrická auta budou daleko dříve, než jsme původně čekali, proto je velmi důležité, aby legislativa byla připravena na tuto variantu, která je pravděpodobná. Měli jsme i docela podrobnou debatu o návrzích pana poslance Kudely týkajících se mobilních čerpacích stanic, kde jsme se nedopracovali k tomu, že bychom toto poměrně nebezpečné zařízení zase mohli nechat úplně bez kontroly.

To je všechno pro tuto chvíli a předpokládám, že to, že není návrh ani na zamítnutí a vrácení, znamená souhlas s tím, že ve třetím čtení se vypořádáme s těmito pozměňovacími návrhy a zákon přijmeme. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám také děkuji. Žádné další návrhy nepadly, v tom případě končím druhé čtení tohoto návrhu. Přečtu další omluvy – dnes na celý den ze zdravotních důvodů se omlouvá pan poslanec Vlastimil Gabrel a dále od 11 do 14 hodin z osobních důvodů se omlouvá pan poslanec Rom Kostřica.

Otevříram další bod a tím je

62.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 165/2012 Sb., o podporovaných zdrojích energie a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 997/ - první čtení podle § 90 odst. 2

Upozorňuji, že je navrženo, abychom s návrhem zákona vyslovili souhlas již v prvném čtení. Z pověření vlády předložený návrh i v tomto případě uvede ministr průmyslu a obchodu Jan Mládek. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Ministr průmyslu a obchodu ČR Jan Mládek: Vážený pane předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, dovolte mi, abych uvedl vládní návrh novely zákona č. 165/2012 Sb., o podporovaných zdrojích energie. Důvodem předložení tohoto návrhu je nutnost dořešit podporování elektřiny vyrobené v malých vodních elektrárnách, které byly zrekonstruované v období od 2. října 2013 do 31. prosince 2015, neboť tyto elektrárny jsou podle dosavadního znění zákona považovány za uvedené do provozu dnem 1. ledna 2016. Na základě přechodného ustanovení zákona č. 131/2015 Sb. výrobci elektřiny z malých vodních elektráren rekonstruovaných nebo modernizovaných v uvedeném období nepobírali od 1. ledna 2016 podporu, ačkoli jim byla do 31. prosince 2015 vyplácena a existuje notifikační rozhodnutí Evropské komise o souladu této podpory s pravidly EK.

Předložený návrh novely zákony o podporovaných zdrojích energie navrací situaci do stavu, který odpovídá skutečnosti, a výrobci elektřiny logicky vrací nárok na podporu od termínu, kdy byla rekonstrukce nebo modernizace malé vodní elektrárny skutečně dokončena.

Současný stav, který nastal po prvním lednu 2016, a fakt, že elektřina z rekonstruovaných malých vodních elektráren nebyla podporována po dobu 9 měsíců, výrazně negativně dopadá na hospodaření subjektů provozujících malé vodní elektrárny. Zvláště negativně dopadá na státní podniky povodí, které byly nuceny zhoršení provozního výsledku hospodaření kompenzovat zvýšením cen vody. Proto je potřebné tento problém řešit co nejrychlejším postupem.

Vláda ČR doporučuje, aby návrh byl přijat již v prvním čtení, a to v souladu s § 90 odst. 2, o jednacím rádu Poslanecké sněmovny.

Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, na základě výše uvedeného si vás dovoluji požádat o podporu a schválení novely tohoto zákona již v prvním čtení. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám také děkuji, pane ministře, a prosím, aby se slova ujal zpravodaj pro prvé čtení poslanec Milan Urban. Prosím.

Poslanec Milan Urban: Děkuji za slovo. Pane místopředsedo, vážené kolegyně, vážené kolegové, pan ministr tady velmi podrobně popsal důvod předložení příslušné novely zákona o podporovaných zdrojích energie. Zároveň seznámil Poslaneckou sněmovnou s žádostí o to, aby tato novela byla projednána v takzvaném zrychleném čtení podle § 90. Já tedy nemám nic, čím bych mohl jeho podrobné úvodní slovo doplnit tak, aby vás to zaujalo. Takže jen chci říct, že podporuji to, abychom se případně pokusili dnes doprojednat tuto novelu, tak aby určité příkoří, které se děje malým vodním elektrárnám, bylo napraveno. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám také děkuji. Otevíram obecnou rozpravu a táži se, kdo se do ní hlásí. Žádnou přihlášku neviduji. Je-li tomu tak, končím obecnou rozpravu. Táži se, zda si pan navrhovatel nebo zpravodaj chce vzít závěrečné slovo v této fázi. Není tomu tak.

Nyní rozhodneme podle § 90 odst. 5 o pokračování projednávání tohoto návrhu. Přednesu návrh usnesení: "Poslanecká sněmovna souhlasí s pokračováním jednání o sněmovním tisku 997 tak, aby s ním mohl být vysloven souhlas již v prvném čtení."

Eviduji žádost o vaše odhlášení, já vás tedy odhlásím a požádám vás o opětovné přihlášení vašimi kartami.

Zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro návrh, ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Je to hlasování s pořadovým číslem 252. Přihlášeno je 134 poslankyně a poslanců, pro 130, proti žádný. Konstatuji, že návrh usnesení byl schválen.

V tom případě tedy zahajuji podrobnou rozpravu a táži se, kdo se hlásí do podrobné rozpravy. Žádnou přihlášku neeviduji. V případě, že je tomu tak, končím podrobnou rozpravu. Táži se pana navrhovatele a zpravodaje, zda v této fázi si chtějí vzít závěrečné slovo. Není tomu tak. V tom případě přikročíme k hlasování o celém návrhu zákona.

Přednesu návrh usnesení: "Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s vládním návrhem zákona, kterým se mění zákon č.165/2012 Sb., o podporovaných zdrojích energie a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, podle sněmovního tisku 997."

Já zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro návrh, ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Je to hlasování s pořadovým číslem 253. Přihlášeno je 140 poslanců, pro návrh 137, proti nikdo. Konstatuji, že s návrhem zákona byl vysloven souhlas.

Projednávání tohoto bodu končím. Děkuji panu ministrovi i panu zpravodaji a otevřu další bod dnešního jednání. Tím je

21.

**Návrh poslanců Jana Birke a Romana Sklenáka na vydání zákona,
kterým se mění zákon č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích,
ve znění pozdějších předpisů
/sněmovní tisk 888/ - druhé čtení**

Projednávání tohoto bodu jsme přerušili dne 18. ledna 2017, kdy obecná rozprava byla přerušena. Prosím, aby místo u stolku zpravodajů zaujal za navrhovatele poslanec Jan Birke a zpravodaj hospodářského výboru poslanec Jaroslav Foldyna.

Táži se, zda pan zpravodaj chce vystoupit v tento moment. Přejete si vystoupit, pane zpravodaji? Prosím, udělím vám slovo.

Poslanec Jaroslav Foldyna: Děkuji za slovo. Já bych chtěl jenom poznamenat, že při projednávání v hospodářském výboru hospodářský výbor nedospěl k závěru při projednávání, projednal pouze pozměňovací návrh, s tím hospodářský výbor souhlasil. Nicméně k návrhu zákona jako takovému nepřijal usnesení, čili věc je v této chvíli otevřená a můžeme dál pokračovat.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Připomínám, že usnesení hospodářského výboru a záznam výboru byly doručeny jako sněmovní tisky 887/2, 3 a 4 a usnesení výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj bylo doručeno jako sněmovní tisk 888/5. Budeme tedy pokračovat v přerušené obecné rozpravě. Já eviduji faktickou poznámku pana poslance Petra Bendla, ale faktická poznámká je reakce na řádnou rozpravu, tak já mu udělím řádně slovo. Prosím.

Poslanec Petr Bendl: Děkuji, pane předsedající. Já využiji toho, že nikdo jiný není přihlášený, a tudíž s řádnou, byť nebudu dlouhý, připomínkou. Já jsem chtěl požádat alespoň Poslaneckou sněmovnu, protože jsme při prvním čtení, když jsme diskutovali tento problém a odkazoval jsem na skutečnost, že dochází-li v oblasti údržby komunikací k soutěžím, tak zcela prokazatelně dochází k lepší efektivitě nakládání s finančními prostředky.

Tento návrh zákona otevírá dveře tomu, aby jednotlivé kraje nemusely vypisovat výběrová řízení na údržbu komunikací, a myslím si, že by stálo za to, aby tady byla na stole konkrétní čísla. Minule jsem v tom prvním čtení prosil pana ministra, aby je přinesl, protože samozřejmě Ministerstvo dopravy je má. Při druhém čtení, když jsme to naposledy projednávali, tady pan ministr nebyl a dneska tady není také.

Já předpokládám a pevně věřím tomu, že to nebude trvat věčně a že se má Poslanecká sněmovna sejít i v tom týdnu variabilním, a bylo by dobré, aby pan ministr měl možnost se k tomu vyjádřit, resp. já bych o to prosil. Protože jsem přesvědčen, že byste ta čísla slyšet měli. To za prvé.

A za druhé, aby také došlo k vyvrácení toho pocitu, že snad se jedná o otevřání šance k řešení údržby v případě mimořádných situací, tzn. povodní, různých sněhových kalamit atd., atd. Ono to tak není. Na to máme speciální legislativu, která umožňuje vždycky v rámci krizového řízení, ať už je to starosta nebo starostka v dané lokalitě, v regionu hejtman či hejtmana a na úrovni státu premiér nebo ministr vnitra nebo vládu pověřený ministr, který řídí to krizové řízení a nemusí se v tu chvíli v případě, že dojde k vyhlášení mimořádného stavu, zabývat tím, že bude soutěžit různé úklidové práce apod., protože tím bychom se nikam nedostali.

Z tohoto titulu navrhoji, abychom tuto materii přerušili do přítomnosti pana ministra dopravy Číka, a předpokládám, že se tak stane v průběhu projednávání ve variabilním týdnu. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Vzhledem k tomu, že se jedná o procedurální návrh, dám o něm hlasovat bez rozpravy. Ještě přivolám kolegyně a kolegy z předsály, aby se dostavili na hlasování. Eviduji žádost o odhlášení. Já vás tedy nejprve všechny odhlásím a požádám, abyste se opět přihlásili svými kartami. Až se počet poslanců a poslankyň ustálí, dám hlasovat.

Ještě jednou zopakuji procedurální návrh, který přednesl pan poslanec Bendl, a ten zní, abychom přerušili projednávání tohoto bodu do přítomnosti ministra dopravy Číka při projednávání tohoto bodu.

Já zahajuju hlasování a táži se, kdo je pro tento procedurální návrh, ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Je to hlasování s pořadovým číslem 254, přihlášeno je 134 poslankyň a poslanců, pro návrh 28, proti 79. Tento návrh byl zamítnut.

Budeme pokračovat dál v obecné rozpravě. Eviduji faktickou poznámku pana poslance Ivana Adamec. Prosím, pane poslancě.

Poslanec Ivan Adamec: Děkuji, pane předsedající. Vážené kolegyně, vážení kolegové, vážení předkladatelé, já nevím, kam spěcháme. Fakt nevím, kam spěcháme, protože tady chceme projednávat něco, kde čísla chybí, a myslím si, že minimálně bychom měli navrhovat takovéto zákony v okamžiku, kdy jsme přesvědčeni o tom, že to podle nich nefunguje nebo že ta cesta je zdlouhavá, obtížná a všechny tyto komplikace nám nahradí možné ušetřené peníze, které vychází z výběrových řízení. Opravdu tomu nerozumím a myslím si, že bychom skutečně měli počkat na tato čísla.

Já osobně se domnívám, že bychom měli soutěžit, a teprve v okamžiku, kdy zjistíme, že to jsou opravdu tak velké komplikace, že kraje a stát s tím mají velké problémy z hlediska údržby těch komunikací, tak bychom měli zvolit tuto, řekl bych, extrémní variantu. Opravdu si nemyslím, že jsme v této situaci v tuto chvíli, a je mi velmi líto, že tato Sněmovna se rozhodla, že bude projednávat tento návrh zákona dál. Já to považuju opravdu za omyl a prosím vás všechny, abyste o tom začali uvažovat, že opravdu toto je extrémní řešení, pro které není v tuto chvíli důvod, abychom pro něj zvedali ruce.

Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám také děkuji. S přednostním právem se hlásí pan zpravodaj Foldyna. Prosím, máte slovo.

Poslanec Jaroslav Foldyna: Já jsem chtěl jenom avizovat, protože tady vzniká diskuse a ta diskuse se vlastně týká toho doplňku, který k tomu předkládám já. Je celá řada poslanců, která mně říká, že stávající návrh nechce podpořit. Já jsem přesvědčen, že stávající návrh – je nutné, aby prošel. A ten pozměňovací návrh, který jsem k tomu předkládal, ten se týká samozřejmě definice zastavěného území. To, proč jsem ho předkládal, je na základě konzultace se Svazem měst a obcí, které jsou ve velmi komplikované situaci při jednoznačnosti či nejednoznačnosti výkladu, co je souvisle zastavěné území, a znemožňuje to některé kroky především starostům. Já vedle toho, že jsem poslanec parlamentu, tak jsem také komunálním zastupitelem, takže jsem jednal v souladu s tím. Nicméně pakliže mám takovéto ultimativní postoje, a jsem přesvědčen, že tento návrh zákona, který předkládají моji kolegové, je potřeba přijmout, tak se k tomu pozměňovacímu návrhu z tohoto důvodu nepřihlásím, ale budu jej prosazovat dále, protože z hlediska komunálních politiků je ten pozměňovací návrh, který umožňuje rozhodovat samosprávám o svém území, prosazovat dále. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám také děkuji. Nyní rádně přihlášený pan poslanec Kolovratník. Prosím.

Poslanec Martin Kolovratník: Pane předsedající, děkuji za slovo. Kolegyně, kolegové dobré, stále ještě, dopoledne. Já vás možná, nebo předkladatele, svým vystoupením teď trochu překvapím. Já jsem tady hovořil na podporu tohoto zákona nedávno. Začal jsem se do té problematiky norientovat víc a víc a tady otevřeně přiznávám, že začínám svůj názor, nebo v tom svém názoru se posouvat.

Jenom vám, kteří nejste odborníky na dopravu, krátké vysvětlení, o čem to vlastně celé je, o čem ten návrh celý je. On říká, že kraje, jednotlivé kraje mohou, ale nemusí zadávat zimní údržbu silnic první třídy, tedy tu službu, kterou dělají pro stát, pro ministerstvo a pro ŘSD, že ji mohou zadávat tzv. z ruky svým správám a údržbám silnic. Ale když jsem teď poslouchal Ivana Adamce, ono to tady nezaznělo, ŘSD v tuto chvíli postupuje a musí postupovat tak, jako kdyby se tady ve Sněmovně nic nedělo, resp. kdyby nevědělo, jak ten proces na časové ose tady ve Sněmovně bude vypadat. Jinými slovy, na ŘSD ta soutěž na období od března tohoto roku dále, kdy současné memorandum skončí, tak ta soutěž na ŘSD běží. Ještě jinými slovy, v březnu se otevřou obálky a uvidíme ve 14 krajích nějaké nabídky a nějaké ceny. A možná že to nám v mnohem ukáže, jestli má ten nebo ten tábor pravdu a jak ty cenové nabídky vypadají.

Za sebe říkám, a diskutoval jsem to i se svými kolegy z krajů, s novými hejtmany, kteří na první pohled by tento návrh měli podporovat, ale ani jejich stanovisko není tak jednoznačné, a i já za sebe říkám, začínám rozumět té soutěži a tomu, že právě tím porovnáním na volném trhu otevřeme oči a uvidíme, jak se cenová nabídka, resp. jak ten trh vypadá.

Poslední věta. Samozřejmě že ty správy a údržby silnic, typicky můj Pardubický kraj, kde je správa a údržba silnic v perfektním stavu, má nejmodernější technologii, tak samozřejmě že tyto tzv. súsky se těch soutěží mohou zúčastnit, a předpokládám, že se jich účastnit budou.

Takže já v tuto chvíli v souladu s Ivanem Adamcem vyzývám k obezřetnosti a nebudu rozhodně nikam spěchat. Říkám to předkladatelům otevřeně.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji. Eviduji několik faktických poznámek. Nejprve pan poslanec Šídlo, poté pan poslanec Bendl, pan poslanec Pilný. Prosím.

Poslanec Karel Šídlo: Děkuji za slovo. Pane místopředsedo, členové vlády, dámy a pány, já chci zareagovat na stanovisko pana zpravodaje. Kvituji to, že se nepřihlásí k pozměňovacímu návrhu. Celou věc to zjednoduší, protože to byl úhelný kámen problému na projednávání hospodářského výboru. Já si myslím, že tím otevřel dveře k tomu, abychom mohli otevřeně diskutovat k tisku 888 a k jeho původnímu smyslu.

Ještě teď stručná věta ke kolegovi Kolovratníkovi. No, jeho názor se posunul, ale já nevím jestli správným směrem. Z mého hlediska se posunul, ale špatně, protože my jsme tady už v prvním čtení poměrně složitě diskutovali a argumentovali, proč se tato předloha novely zákona předkládá. Protože předchozí novela zákona číslo 13 znemožnila krajům vůbec se ucházet o pozici toho, kdo bude provádět letní a zimní

údržbu pro objednivatele Ředitelství silnic a dálnic na silnicích prvních tříd. My to napravujeme, aby ta možnost vůbec byla. A protože vím, že ŘSD soutěž vypsal a končí 9. února, tak si myslím, že moc času nazbyt není.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám také děkuji. Nyní s faktickou poznámkou pan poslanec Bendl. Prosím.

Poslanec Petr Bendl: To je zvláštní, že ve Středočeském kraji to takto funguje, a vy, pane kolego prostřednictvím předsedajícího, říkáte, že to není možné, ten zákon. To už se několik let děje, že ve středočeské správě a údržbě silnic se soutěžilo a soutěží. Tady jde o to, že předává stát, chce dát krajům, nebo respektive tady bývalé kraje, bývalé vedení krajů – podotýkám, že podle mých informací je současné vedení krajů v rozporu s tím názorem minulých vedení krajů a říká, že nevidí důvod, proč by se nemělo soutěžit. To za prvé. A za druhé my tady říkáme: starejte se o státní komunikace a nemusíte vypisovat výběrové řízení na tu údržbu. Přece sami cítíte, že v tom je jednoznačně neefektivní nakládání s finančními prostředky. A jde o stovky milionů korun, pane premiére. Já jsem chtěl, aby tady byl ministr dopravy, protože ta čísla má. Oni dobře vědí, jak efektivní to je, když se soutěží údržba komunikací, a jak neefektivní to je, když to dělají kraje, aniž by se kohokoliv musely ptát, vlastními prostředky, a nemusely to soutěžit. Ten spor je opravdu takhle jednoduchý.

Tady prostě se jenom volá po tom, že si někdo nakoupil stroje, a je úplně jedno, kolik to bude stát, ale zkrátka bude dělat údržbu bez toho, aniž by ji soutěžil, pane premiére. Jde o stovky milionů korun a Ministerstvo dopravy ty finanční prostředky, nebo respektive ta data má k dispozici. A znova zdůrazňuji, nejde o žádné mimořádné situace, na které stát má dostatečnou legislativu, aby byl schopen si pomoci, nebo kraje, nebo obce. Prostě je to falešné, to, co tady říkáme, a není to pravda. Chcete zabránit tomu, aby se soutěžilo (upozornění na čas), a chcete, aby se s finančními prostředky mohlo nakládat neefektivně.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Další faktické poznámky: nyní pan poslanec Pilný, po něm pan poslanec Adamec. Prosím.

Poslanec Ivan Pilný: Děkuji za slovo, pane předsedající. Jednak bych vaším prostřednictvím chtěl poděkovat panu poslanci Foldynovi, který stáhl ten kontroverzní pozměňovací návrh, který do toho zákona vůbec nepatří a zároveň také je i velmi sporným opatřením, které by definovalo zastavěné území obce. O tom probíhala velká diskuse na hospodářském výboru a tento pozměňovací návrh to nijak nezlepšil. Takže to je jedna věc, která je pryč.

Druhá věc, kterou bych chtěl říct, a ono to tady bylo pravdivě řečeno, že to jsou peníze, státní peníze, které by měly a doted' byly prostě soutěženy. My neznáme ani názory hejtmanů, protože řada hejtmanů se změnila. Nemáme ta čísla z Ministerstva dopravy. Takže já opravdu souhlasím s názorem, že není absolutně žádny spěch. A jsem docela nešťastný z toho, že Poslanecká sněmovna tento bod nepřerušila. Na

druhou stranu jsem rád, že padl i návrh na zamítnutí, takže i hospodářský výbor, který se k tomu vráti, Sněmovna bude mít příležitost na základě těchto čísel a nových stanovisek se k tomu vyjádřit.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám také děkuji. Nyní pan poslanec Adamec a připraví se pan poslanec Šídlo s faktickou poznámkou. Prosím.

Poslanec Ivan Adamec: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedající, kolegyně, kolegové, já ke kolegu Šídlovi vaším prostřednictvím. My tady nezpochybňujeme ten fakt, aby se súsky mohly účastnit na správě těch komunikací. To tady nepadlo. My jenom říkáme, aby to nebylo, že mohou se zúčastnit výběrového řízení, anebo že to může proběhnout bez výběrového řízení, když to řeknu velmi lidově. To znamená, my říkáme, ať se účastní – a nechci komentovat, co jste říkal předtím, protože skutečně to nevím – ale ať se účastní, ale v rámci řádného výběrového řízení. Tot vše. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám také děkuji. Nyní s faktickou poznámkou pan poslanec Šídlo, připraví se pan poslanec Běhounek. Prosím.

Poslanec Karel Šidlo: Já bych požádal, pane místopředsedo, vaším prostřednictvím pana kolegu Bendla, abychom se trochu lépe poslouchali. Já jsem přece neholdoval za to, aby se zrušily soutěže na cokoliv. Já hovořil přeci o tom, že současná dikce zákona číslo 13 říká, že je možno převzít pouze kompletně na smlouvě správcování komunikace první třídy od ŘSD. Ale tady jde o něco jiného. Ty kraje se skutečně teď nemohou přihlásit o to, aby prováděly na smlouvě zimní a letní údržbu komunikací prvních tříd. Tam ze zákona není možnost tu činnost oddělit. Tak pokud by soutěžily, a ony vlastně nemohou soutěžit, protože to správcování skutečně jim nepřináleží. Takže nezpochybňuji soutěže. A prosím, poslouchejme se, tady jde o vyjmutí určité části povinnosti správce, aby kraje se mohly toho zúčastnit a tu činnost mohly dělat i nadále. (Potlesk v levé části jednacího sálu.)

Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám také děkuji. Nyní tedy pan poslanec Běhounek a připraví se pan poslanec Stanjura s faktickou poznámkou. Prosím.

Poslanec Jiří Běhounek: Vážený pane místopředsedo, pane premiére, poslanci, dámy a pánové, omlouvám se za hlas. (Poslanec silně chraptí.) Když jsou tady zmínování jednotliví hejtmani, musel jsem se tedy jako jediný hejtman přihlásit, protože tehle záležitost diskutujeme, pokud se nemylím, už přes jeden a půl roku. Ano, kraje byly vyloučeny z možnosti přihlásit se do údržby. Přitom do té doby tento systém fungoval a ŘSD a všichni ostatní kromě dálnic, které si ošetřuje dálniční služba, vždycky zajišťovali, ve většině případů bez toho, aniž to bylo tímto způsobem nastaveno, bylo vypsáno výběrové řízení. A podívejte se, jak to dopadlo ve Zlíně a

v jiných záležitostech. Já samozřejmě chápou, že existují kraje, kde mají nějakým způsobem nastavenu fungující súsku nebo její formu, která umožňuje to řešit jiným způsobem a podnikatelsky se do toho zapojuje. Ale prosím, aby kraje měly možnost se do toho přihlásit, je smyslem tohoto pozměňovacího návrhu. Samozřejmě říkám tady zcela otevřeně, že se kraje také nezhroutí, když se tak nestane, ale naopak, jak je tady tvrzeno, bude to mnohem dražší, bude to s nutností nakoupit novou techniku, nové záležitosti, to všechno, co dneska kraje jsou schopny poskytnout. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Nyní pan poslanec Stanjura, připraví se pan poslanec Bendl s faktickou poznámkou. Prosím.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Tak ten problém se nevykytuje rok a půl. Když jsem byl já ministr dopravy, tak jsem spouštěl pilotní projekt a ty soutěže probíhaly asi v šesti nebo v sedmi vybraných oblastech České republiky. A poprosím pana předsedu hospodářského výboru, aby si vyžádal od Ministerstva dopravy podklady o tom, kde proběhla soutěž, jaká byla cena předtím, jaká byla cena po té soutěži. Zkušenosti byly veskrze pozitivní. My jsme ten systém tehdy nechťeli plošně změnit, proto jsme udělali pilotní projekt, zhruba z těch 90 jednotek, na které jsme podle území rozdělili Českou republiku, jsme jich dělali asi šest nebo sedm. To za prvé.

Druhá poznámka. Pánové tady říkají, že kraje nemohou soutěžit. A kdyby obsahem tohoto zákona bylo jenom toto legislativní zpřesnění, tak asi není problém. Ale vy jste tam současně dali tu možnost to nesoutěžit a k tomu neargumentujete, proč tu možnost vlastně chcete. Tak zopakujme druhé čtení, opravte ten návrh zákona tak, aby ta možnost bez soutěže, bez soutěže to dělat, vypadla, a pak ta debata bude mnohem jednodušší. Pak už bude jenom technická, já bych řekl správní, soutěžní. A to je v pořádku. My, kteří jsme pro soutěže, nechceme vyloučit kraje a jejich organizace ze soutěží, ale současně jim nechceme dát možnost, aby v této oblasti nevyužívaly nebo nemusely využívat zákon o veřejných zakázkách. To je všechno. Tak pokud to tak je, tak můžeme přerušit toto jednání do doby přípravy nebo dalšího jednání hospodářského výboru, někdo z těch, kteří přede mnou vystoupili, jako pan poslanec Běhounek, to může zpracovat. A myslím si, že na tomhle se shodneme výraznou většinou. Na čem my se neshodneme s vámi, je ta možnost to dávat bez soutěže. Tak pokud říkáte, že se chcete soutěžit, tak pak se ten zákon dá upravit a dá se poměrně jednoduše schválit, si myslím, výraznou většinou v Poslanecké sněmovně. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám také děkuji. Nyní pan poslanec Bendl. Prosím.

Poslanec Petr Bendl: Děkuji za slovo. No, já jsem moc rád, že tady máme pana poslance a hejtmana Běhounska. Tak jsem se ho chtěl zeptat a využít té situace, když se k tomu takto přihlásil, jestli je pravdou, že opravdu hejtmani chtějí soutěžit a nepotřebují a nechtějí tam mít to usnesení, které se týká, že by soutěžit nemuseli. Tak se chci zeptat, jaký je váš osobní názor, anebo případně jestli tam opravdu chcete,

abyste nemuseli soutěžit správu a údržbu silnic v regionech, a jaký je názor ostatních. Protože podle mých informací jste se tím zabývali.

A za druhé, je prokazatelné, a proto jsem volal po přítomnosti pana ministra Ťoka a po těch číslech, že tam, kde se soutěží, tak je efektivita vynaložených prostředků mnohonásobně vyšší než tam, kde se nesoutěží.

A je to dlouhodobě doložitelné jednotlivými daty, které Ministerstvo dopravy má. Středočeský kraj dlouhodobě spolu s Ministerstvem dopravy bez ohledu na to, kdo sedí na kraji Středočeském nebo kdo sedí na Ministerstvu dopravy, spolu současně soutěží správy a údržby silnic státních komunikací a krajských, aby právě ten efekt, který z toho bude, byl co nejlepší. A vy tady otvíráte Pandořinu skříňku v tom smyslu, že nebude povinnost soutěžit. To je to, co se nám nelibí.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám. Jen pro pořádek, pana poslance se ptejte mým prostřednictvím. Tak.

Přečtu omluvy. Od 11.30 do konce jednacího dne z pracovních důvodů se omlouvá pan poslanec Vyzula a dále od 11.30 se omlouvá z jednání Poslanecké sněmovny pan poslanec Šrámek.

Nyní eviduji přihlášku s přednostním právem pana navrhovatele. Pan navrhovatel nechce vystoupit. V tom případě se táží, zda někdo další chce vystoupit v obecné rozpravě. Nevidím žádnou přihlášku. V tom případě končím obecnou rozpravu a táží se, zda pan navrhovatel nebo pan zpravodaj si chce vzít závěrečné slovo v tento moment. Není tomu tak. Dobře. Zahajuji tedy podrobnou rozpravu a táží se, kdo se hlásí do podrobné rozpravy. První je přihlášený pan předseda Sklenák. Prosím.

Poslanec Roman Sklenák: Děkuji za slovo. Hned přednesu svůj návrh v podrobné rozpravě, ale ještě předtím jako jeden z předkladatelů jenom jednu poznámku. Tady se některými kolegy vytváří takový dojem, jako by Sklenák s Birkem předložili něco, kde chtějí obcházet zákon o veřejných zakázkách. A to je přece jinak. I Ředitelství silnic a dálnic je povinno počítat si při svém jednání hospodárně, efektivně, rídí se zákony. A my pouze umožňujeme, a to je to, o čem se tady navzájem pořád přesvědčujeme, že něco jiného je správa, něco jiného je údržba. Je potřeba si uvědomit ten rozdíl. My pouze dáváme, nebo chceme dát ŘSD možnost, aby v určitých odůvodněných případech, a samozřejmě že si je musí odůvodnit, mohli postupovat tímto způsobem. A ten můj návrh se týká právě proto, že já na rozdíl od kolegy Kolovratníka si myslím, že je kam spéchat, právě z těch důvodů, které zde zmínil i například kolega Šidlo, tak navrhoji, abychom zkrátili lhůtu na projednávání mezi druhým a třetím čtením na 10 dnů tak, abychom mohli ve variabilním týdnu rozhodnout o tomto zákonu ve třetím čtení.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Eviduji přihlášku pana poslance Bendla – pardon předtím s přednostním právem pan předseda Stanjura. Prosím.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Abych navázal na svoje první vystoupení a umožnil případně načíst pozměňovací návrh, který by znemožnil obcházení, respektive

zamezení soutěže, tak navrhoji procedurálně, abychom projednávání tohoto zákona přerušili do příští schůze Poslanecké sněmovny. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Dobře. Vzhledem k tomu, že se jedná o procedurální návrh, dám o něm hlasovat bez rozpravy. Přivolám kolegyně a kolegy z předsálí. (Odmlka.) Eviduji žádost o odhlášení. Všechny vás nejprve odhlásím a požádám vám, abyste se přihlásili svými kartami. Předtím, než dám hlasovat, zopakuji procedurální návrh, který zde zazněl.

Je zde návrh na přerušení projednávání tohoto bodu do další schůze Poslanecké sněmovny.

Zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro návrh, ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Je to hlasování s pořadovým číslem 255. Přihlášeno je 128 poslankyň a poslanců, pro návrh 31, proti 82. Tento návrh byl zamítnut.

Budeme pokračovat v podrobné rozpravě. Táži se tedy pana poslance Bendla? Prosím, máte slovo.

Poslanec Petr Bendl: Děkuji za slovo. Chtěl jsem jenom z důvodů, které už jsem tady prezentoval v prvním i druhém čtení, zopakovat to, co jsem říkal v obecné rozpravě, zopakovat návrh na zamítnutí tohoto zákona.

A ještě poznámka k tomu, co tady bylo řečeno předčlenkem, panem předsedou poslaneckého klubu sociální demokracie. O žádných výjimkách se tam nemluví. O tom, že jde o výjimečné situace a podobně, že pouze ve výjimečných situacích může. Ne, ne, ne. Tam je prostě čisté může. A je to snaha vymanit ten systém financování údržby z povinnosti vypisovat výběrové řízení. A to si myslím, že je hrubě neefektivní a nemoudré rozhodnutí.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám. Váš návrh na zamítnutí jsem zaevidoval. Táži se, zda někdo další se hlásí do podrobné rozpravy. Žádnou přihlášku nevidím, v tom případě končím podrobnou rozpravu a táži se pana navrhovatele nebo pana zpravodaje, zda si chcete vzít závěrečné slovo v tento moment. Není tomu tak.

V podrobné rozpravě zazněl návrh na zkrácení lhůty pro třetí čtení na 10 dnů. Budeme tedy hlasovat o návrhu na zkrácení lhůty k projednání.

Zahajuji hlasování a táži se, kdo souhlasí s návrhem na zkrácení lhůty k projednání na 10 dnů, ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Je to hlasování s pořadovým číslem 256, přihlášeno je 131 poslankyň a poslanců, pro návrh 80, proti 21. Konstatuji, že tento návrh byl schválen a lhůta na projednání byla zkrácena na 10 dnů.

Tímto končím čtení tohoto návrhu, děkuji panu zpravodaji a panu navrhovateli.

Otevím další bod dnešního jednání a tím je

49.

**Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 256/2001 Sb.,
o pohřebnictví a o změně některých zákonů,
ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony
/sněmovní tisk 954/ - první čtení**

Tímto sněmovním tiskem jsme se zabývali ve středu 18. ledna, kdy jsme přerušili obecnou rozpravu. Prosím, aby místo u stolku zpravodajů zaujala ministryně pro místní rozvoj Karla Šlechtová a zpravodaj pro první čtení poslanec Ladislav Okleštěk. Táži se paní ministryně, případně pana zpravodaje, zda si chcete vzít slovo v tento moment. Nevidím zájem. Dobře.

Nyní tedy budeme pokračovat v obecné rozpravě, kterou tímto otvíram. Eviduji několik přihlášek. První je paní poslankyně Matušovská. Připraví se pan poslanec Okamura a.... Paní poslankyně Matušovská se dnes omlouvá, děkuji. Měl by nyní v rozpravě vystoupit pan poslanec Okamura. Není zde. (Šum v sále.) Požádám vás, kolegyně a kolegové o ztištění, abych dobré rozuměl stejně tak jako vy, co se zde projednává. Další rádně přihlášenou je poslankyně Halíková. Připraví se pan poslanec Grospič. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Milada Halíková: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Vážení členové vlády, kolegyně a kolegové poslanci. Jak uvedl pan místopředseda, pokračujeme v obecné rozpravě k vládnímu návrhu zákona o pohřebnictví. Dovolte mi hned v úvodu ale upozornit na skutečnost, že na dané téma máme kromě právě projednávané předlohy v Poslanecké sněmovně ještě další dva sněmovní tisky, tentokrát poslanecké, které se oba týkají stejněho tématu.

Je to sněmovní tisk 793 a sněmovní tisk 707. Ve středu, kdy bylo toto téma na půdě Poslanecké sněmovny rozjednáno, byly tyto tisky zařazeny za sebou, a já jsem tedy předpokládala a chtěla jsem tehdy i navrhnut, abychom rozpravu ke všem těmtoto sněmovním tiskům vedli souběžně, protože se týkají téhož. Dnes tomu tak není. Takže bych si dovolila upozornit, že pokud tedy propustíme po dnešním prvním čtení tento zákon do čtení druhého a bude, jak je navrženo, příkázán k projednání výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj, pak je velký předpoklad, že kolegyně a kolegové poslanci, kteří své návrhy uplatnili ve sněmovních tiscích, o kterých jsem hovořila, to znamená 793 a 707, budou navrhovat k předloženému vládnímu návrhu zákona i své pozměňovací návrhy a budeme tak na půdě Sněmovně o nich jednat dále. Nevím, jestli je tohle úplně nejšťastnější řešení, ale řekla bych, že velice, velice pravděpodobné.

Je přitom pochopitelné, že z hlediska kompenzačního zákona návrh zákona o pohřebnictví předkládá Ministerstvo pro místní rozvoj. Dovolte mi jenom připomenout, že tento zákon je jeden ze tří, o kterých jste, paní ministryně prostřednictvím pana předsedajícího, hovořila jako o jednom ze tří zákonů, které budou stěžejní z hlediska práce Ministerstva pro místní rozvoj pro toto volební období. Při uvádění tohoto zákona jste také uvedla, že cílem zákona je především zavést veřejnoprávní kontrolu a sladit zákon z roku 2002 se změnami v oblasti

občanskoprávní, zdravotnické, sociálních služeb a v oblasti specializované odborné přípravy na koncesovaného živnosti. Potud v pořádku a jistě souhlas i ve vazbě na to, že poslední věcná novela zákona o pohřebnictví byla přijata před deseti lety a od té doby se mnohé změnilo. Proto jsem očekávala a možná se mnou i další kolegyně a kolegové, že předložený návrh zákona bude poněkud komplexnější, než co máme v této chvíli ve svých poslaneckých lavicích.

Vím, že na půdě Ministerstva pro místní rozvoj proběhla celá řada jednání s těmi, kteří se této problematice v praxi věnují, ať už je to Sdružení pohřebnictví v České republice, Asociace pohřebních služeb, nebo i Unie pohřebních služeb. Musím ale v této souvislosti říci, že zejména Sdružení pohřebnictví v České republice v úzké spolupráci s Asociací pohřebních služeb dlouhodobě jednalo na Ministerstvu pro místní rozvoj a již v prosinci roku 2015 odborná veřejnost zastoupená v těchto dvou asociaci předala ministerstvu návrh novely s přesvědčením, že o jejím obsahu bude dále jednáno a bude součástí předloženého návrhu zákona. V současné době to ale vypadá, že nic z toho, co tito odborníci navrhovali, v předloženém návrhu zákona obsaženo není. Takže se nutně ptám a prosím paní ministryni, aby nám vysvětlila, proč tomu tak je a k čemu vlastně došlo. Byla bych nerada, kdyby tito odborníci z praxe po projednání v Poslanecké sněmovně nabily dojmu, že ministerstvo jedná pouze s Unií pohřebních služeb a tu další odbornou veřejnost jaksi pominulo.

Ještě si dovolím upozornit na jeden problém a současně se na něj zeptat a požádat paní ministryni, aby Poslanecké sněmovně vysvětlila, jak je to vlastně se zákonou povinností péče obcí o hřbitovy, které z velké části jsou majetkem obcí, obce se o ně pochopitelně starají, ale jsou i hřbitovy, pietní místa a pohřební místa, která nejsou majetkem obce. A podle některých odborníků máme v České republice založen stav, kdy obce jako územní samosprávné veřejnoprávní korporace mají zákonem uloženo, ano, pečovat o tato místa, která jsou ale často soukromým majetkem. Proto bych očekávala zejména po přijetí zákona č. 428/2012 touto Poslaneckou sněmovnou, připomínám, že se jedná o zákon o majetkovém vyrovnání s církviemi a náboženskými společnostmi, ve znění pozdějších předpisů, že projednávaná novela zákona se bude i tímto zabývat, tak abychom neukládali obcím povinnosti, a tím pádem i náklady, které jim podle mého názoru nepřísluší. Stávající zákonná úprava totiž zakládá absurdnost stavu již tím, že umožňuje volným rozhodnutím vlastníka převést povinnost pečovat o věc, tedy hřbitov, na obec, ale přitom si své vlastnictví zachovat a nechat je zušlechťovat z veřejných prostředků, což podle mého názoru není v pořádku. A jestliže byl zákon o pohřebnictví otevřen, pak bych opravdu předpokládala, že všechny tyto nesrovnanosti vyřešíme jedním zákonem.

Proto si tedy dovoluji požádat o vysvětlení a odpovědi na otázky, které jsem položila. Znovu tedy zopakuji, že jsem připravena a předpokládám, že i kolegyně a kolegové poslanci, kteří podali poslanecké návrhy zákona v souvislosti s pohřebnictvím, že je budou uplatníme jako pozměňovací návrhy při projednávání ve druhém čtení a v případě, že bychom nedostali odpovědi na problémy, na které jsem upozornila a o kterých jsem hovořila, pak budu zvažovat, jestli v podrobné rozpravě nenevrhnout vrácení zákona k přepracování.

Děkuji za pozornost. (Potlesk z řad poslanců KSČM.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Dobré poledne, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci. To byla paní poslankyně Milana Halíková. Než budeme pokračovat v rozpravě vystoupením pana poslance Stanislava Grospiče, ještě přečtu omluvu pana poslance Petra Adama od 12 hodin z osobních důvodů. Prosím tedy pana poslance Stanislava Grospiče, připraví se pan poslanec Lukáš Pleticha. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Stanislav Grospič: Děkuji, pane místopředsedo. Vážení členové vlády, vážené kolegyně a kolegové, přiznám se, že toto téma, jakkoliv je spojeno s lidským životem a nevyhne se nikomu z nás, tak není příliš oblastí, kterou bych se zabýval nebo která by patřila k vysokému předmětu mého zájmu. Nicméně jsem byl v této souvislosti osloven, abych zde upozornil na některé skutečnosti.

Dovolím si v této souvislosti nejprve ocitovat část ze zprávy České obchodní inspekce, kterou provedla ve svém dílčím hodnocení ve druhém čtvrtletí loňského roku, to jest roku 2016, kdy se hned v úvodu hovoří, že pohřebnictví je sice citlivá oblast služeb, ve které by nikdo nepočítivé jednání neočekával, v těchto situacích jsou pozůstalí zasaženi ztrátou blízké osoby a vnímají případné nedodržování poskytovaných služeb zvlášť osobně.

Ve druhém čtvrtletí 2016 však provedla Česká obchodní inspekce 95 kontrol a z toho 50 % poskytovatelů pohřebních služeb nedodrželo právní předpisy. Nejčastěji se jednalo o porušení povinností informovat spotřebitele o ceně prodávaných výrobků a poskytovaných služeb nebo nevydání písemného potvrzení o převzetí objednávky, za což Česká obchodní inspekce pravomocně uložila celkem 41 pokut v celkové hodnotě 73 tisíc korun.

V této souvislosti chci říci, že považuji tento zákon i jeho předložení za poměrně potřebné, protože se jedná o oblast, která má velký dosah do života každého člověka.

Kdybych si dovolil pokračovat, tak kontrola České obchodní inspekce hovoří potom dále o tom, že proběhla u 95 poskytovatelů pohřebních služeb v celé ČR v období od 1. dubna 2016 do 30. 6. 2016 a že tyto kontroly byly zaměřeny na dodržování povinností prodávajících vyplývajících z obecně závazných právních předpisů při nabídce a poskytování pohřebních služeb a povinností vyplývajících ze zákona 634/1992 Sb., o ochraně spotřebitele, v návaznosti na další zákony, zejména zákon o pohřebnictví. Takže ve sledovaném období bylo opět zjištěno jednotlivými inspektoraty, že ve 46 případech, což představovalo téměř 50 % z celkového počtu kontrol 95, došlo k pochybením v této oblasti.

Chtěl bych se v této souvislosti ještě zmínit o druhé okolnosti. Asi jako mnozí z vás jsme byli osloveni nejrůznějšími provozovateli pohřebních asociačních služeb. Chtěl bych zde připomenout skutečnost, že už od roku 2011 připravovalo Sdružení pohřebnictví v ČR a pan doktor Rambousek v úzké spolupráci s Asociací pohřebních služeb ČR podklady pro předmětnou novelu a od roku 2013 do roku 2015 se usilovně pracovalo na jejím znění, a to zejména tedy v odborné veřejnosti v tomto smyslu pojmu pohřebnictví. V prosinci 2015 odborná veřejnost prokazatelně předala ministerstvu návrh své novely s předmětem, že o ní bude jednáno. Byl jsem však osloven s tím, že opak byl pravdou. Ministerstvo si připravilo svou novelu, která se

měla projednávat, a vlastně dnes ji máme na stole, byť zřejmě v modifikované podobě, a chtěl bych upozornit, že v této souvislosti se právě na Ministerstvu pro místní rozvoj a na paní ministryni dotazovaly některé pohřební služby a krematoria, která navenek zajišťovala zejména Unie pohřebních služeb, které však ostatní odborná pohřební veřejnost oprávněně kritizovala. Jde i o to, že pro jejich zcela zjevné obcházení zákona o pohřebnictví spočívající například v umístění provozovny pohřební služby v objektu poskytovatele zdravotní péče či zneužívání dominantního postavení, tzv. kremační turistiku, kdy sváží zesnulé do krematoria i přes půl republiky v nákladních autech v počtu cca 30 i více ke zpopelnění do svého krematoria, a to na úkor ostatních krematorií, a navíc tato ministerská novela prý bude mít i z jejich pohledu dopad na fungování integrovaného záchranného systému podle krajských krizových plánů, jelikož pohřební služby již nebudou muset disponovat předeepsanou vozovou a chladicí technikou nutnou pro případ mimořádných událostí, a některá krematoria se dokonce mohou uzavřít, neboť nebudou mít co zpopelňovat díky uvedené kremační turistice.

Samostatnou kapitolou je kauza pohřbívání plodů, u které byla odhalena potenciální možnost tunelování veřejného rozpočtu formou sociálních dávek určených na pohřbení mrtvých. Chtěl bych se právě v této souvislosti zeptat paní ministryně, zda je toto oprávněné tvrzení, nebo zda se nezakládá na pravdě a je čistě jenom vyjádřením názoru určitého segmentu poskytovatelů služeb v této oblasti, protože by to mohlo výrazně potom ovlivnit projednávání tohoto zákona a samozřejmě i načítání pozměňovacích návrhů, které by ve své konečné fázi mohly tuto velice lidsky citlivou oblast ovlivnit.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Stanislavu Grospičovi. V tuto chvíli se slovaujme poslední řádně přihlášený do rozpravy pan poslanec Lukáš Pleticha. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Lukáš Pleticha: Děkuji. Vážený pane předsedající, vážená vláda, kolegyně, kolegové, nebudu opakovat, co už bylo řečeno. Pouze vystoupím s několika návrhy, komu ještě dále přikázat tento tisk, protože podle toho, jak se snaží tato novela zákona některé věci precizovat, tak jsem přesvědčen o tom, že tam nedošlo k dobré spolupráci s rezorty minimálně kultury a obrany, protože třeba § 4 Nakládání s ostatky, tak podle úpravy, která na jednu stranu se snaží omezit výstavy typu bodies, tak ale zároveň také dopadne na muzea, galerie, kostnice, kde jsou vystaveny různé historické ostatky, a nevím, jak dneska bude třeba Národní muzeum získávat souhlas příbuzných avarského bojovníka z doby železné nebo bronzové.

Takže já si myslím, že by si tento zákon měl vzít do své péče i výbor pro vědu, vzdělávání a kulturu a rovněž tak výbor pro obranu, protože já tam nevidím moc době zpracovánu třeba návaznost na problematiku válečných hrobů, anebo nejsem i přesvědčen, že třeba přeprava ostatků vojáků z mise je v souladu s tímto zákonem. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Lukáši Pletichovi a ptám se, jestli se někdo hlásí do rozpravy. Pan zpravodaj. Samozřejmě. V rozpravě ještě, nikoliv tedy se závěrečným slovem. V rozpravě. Prosím, pane zpravodaji, máte slovo.

Poslanec Ladislav Okleštěk: Děkuji, pane předsedající. Vážené kolegové, kolegyně, já jenom chci avizovat, že v podrobné rozpravě navrhnu zkrácení lhůty pro projednávání ve výborech na 30 dnů.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Ano, pan poslanec Ladislav Okleštěk ještě v obecné rozpravě. Nikoho dalšího nevidím, obecnou rozpravu končím. Ptám se paní ministryně, jestli má zájem o závěrečné slovo. Prosím. Paní ministryně, máte slovo.

Ministryně pro místní rozvoj ČR Karla Šlechtová: Vážený pane předsedající, vážené dámy poslankyně a vážení páновé poslanci, já bych nejprve chtěla poděkovat Poslanecké sněmovně, že dnes zařadila tento tisk na jednání v průběhu dnešního dne.

Vyjádřím se velmi obecně k některým věcem, které zde padly. Vnímám je jako podněty do výborů. Několik věcí. Jsem si vědoma, a říkala jsem to již ve středu, že jste oslovovali různými zájmovými skupinami, což i zde v prohlášení poslanců, kteří zde hovořili, se to u některých objevilo. Nicméně ráda bych reagovala, že pokud se jedná o spolupráci se Sdružením pohřebnictví, Asociací pohřebních služeb, Unii pohřebnictví, Asociací krajů, Sazem měst a obcí, krematorií a dalšími, tak samozřejmě Ministerstvo pro místní rozvoj spolupracovalo se všemi. Například v ruce držím dopis, kde mě předseda Sdružení pohřebnictví žádá, ať nekomunikují s Asociací pohřebních služeb, protože je nepovažují za řádné partnery, což pravděpodobně i někomu zde bylo opomenuto sdělit. (V sále je velký hluk.)

Pokud se podíváme na oponentní návrhy, které se objevují v řadách, které vám jsou dány ze strany pravděpodobně Asociace pohřebních služeb, tak například první návrh je, aby Ministerstvo pro místní rozvoj nebylo orgánem dohledu v této oblasti. To je to, co zavádíme, prosím vás, touto novelou. Takže samozřejmě s tímto nemůžeme souhlasit a možná i díky tomuto vyjádření se všichni společně zamyslíme, jak moc jsou pádné zájmy těch, kteří oslovují vás jako zákonodárce.

Jsem připravena se svým týmem obhájit vše, co je součástí novely zákona o pohřebnictví. Zákon, který je vám tady předkládán, je kompromisem – kompromisem! – mezi odbornou veřejností, kraji, městy a Ministerstvem pro místní rozvoj. Ministerstvo si určitě nenapsalo novelu na úřednické úrovni –

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Paní ministryně, já vás na chvíli přeruším a požádám směnovnu o klid! Já bych prosil, aby diskuse, které se netýkají předmětu jednání, byly zásadně v předsálí a nechali jste paní ministryně v důstojném prostředí říct své závěrečné slovo. Není to nic jednoduchého, ta norma, a myslím si, že je důležité, abychom si vyslechli závěrečné slovo paní ministryně v klidu. Prosím, pokračujte.

Ministryně pro místní rozvoj ČR Karla Šlechtová: Děkuji vám, pane předsedající, vážím si toho.

To, co zde bylo citováno, tisková zpráva České obchodní inspekce, jsem vám citovala již ve středu, ta zpráva je venku. Když se podíváte – vzhledem k tomu, že mám závěrečné slovo, tak bych zde zmínila, kolik pohřebních služeb po krajích provozuje nebo bylo sankcionováno. Například ve Středočeském kraji a hlavním městě Praze z kontrolovaných je to 20 %. Nejvíce pochybení – a prosím vás, poslouchejte teď, prostřednictvím pana předsedajícího – je Ústecký a Liberecký kraj, 80 % z kontrolovaných pohřebek mělo pochybení. 80 %! To jsou ty pohřebky, které vás oslovují mimochodem s těmi pozměňováky. Dále Plzeňský a Karlovarský kraj 30 %, Jihoceský a Vysocina 45 % pochybení, Jihomoravský a Zlínský 41 % pochybení, Moravskoslezský a Olomoucký, ty jsou druzí, 62 %. Vite, ono už jenom toto by nám všem mělo říct, jakým způsobem ta situace je řešena, či není řešena.

Já si zde dovolím, protože jsem překvapena i těmi návrhy, které zde padly, sdělit reakci na hromadné hroby. Senát uložil Ministerstvu pro místní rozvoj bez Ministerstva pro místní rozvoj, abychom se touto problematikou začali zabývat, a my to v tuto chvíli analyzujeme. Ony by se musely změnit i určité zákony na Ministerstvu obrany a Ministerstvu kultury. Není to tak, že nebyla spolupráce, to je nepravdivá informace. Teď oslovují pana poslance Pleticha prostřednictvím pana předsedajícího. Nicméně v tuto chvíli to analyzujeme a otázka je opravdu, na jaký resort je to kompetentní. Já se tomu nebráním. Otázka je, zda to patří do této novely, nicméně např. v pondělí můj tým jede na návštěvu devíti hromadných hrobů. I já v pondělí objíždím krematorium v Táboře, Českých Budějovicích a jedu se podívat také do Blatné a na pohřební službu v jižních Čechách, kde si to sama zkontovaluji, bez pravomoci, protože ji dosud nemám. Takže tady bych chtěla říct, že opravdu děláme maximum.

A vážené dámy a vážení pánnové poslanci, pane předsedající, nikdo z vás jste se nezabýval touto problematikou, promiňte mi to, aby to nevyznělo arogantně, tak jako já. Já jsem ta krematoria objela, objela jsem několik pohřebních služeb, byla jsem v tom procesu od A do Z. Pouštěla jsem rakev s nebožtíkem do spalu, viděla jsem ten žeh, šla jsem si zkontolovat, co z toho vyleze skrz dané filtry. Kontrolovala jsem technologii pecí, které jsou v krematoriích, takže opravdu, věřte mi, že jsou detaily, které bychom zde neměli úplně rozebírat, protože nás poslouchají občané. Čili všechno, co máte na srdci, včetně všech těch pozměňovacích návrhů, které vám daly pohřební služby nebo sdružení nebo Asociace pohřebních služeb, si můžeme probrat na výborech. Dám vám veškeré detaily, které k tomu máme. Nicméně opravdu se ohrazuju k tomu, že nebylo s nikým projednáváno. Nikdo z vás neočekával, že tento zákon projde bez lobbování zájmových skupin. A teď to tady je a já jsem ochotna vám všem vysvětlit ve výborech, kterým bude tento zákon přisouzen.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní ministryni za její závěrečné slovo. A opravdu vás žádám, vážené paní kolegyně a páni kolegové, abyste ostatní debaty vedli v předsálí. Myslím to úplně vážně! Děkuji.

Pan zpravodaj má zájem o závěrečné slovo? Pane zpravodaji. Není zájem o závěrečné slovo. Dobře. V tom případě budeme pokračovat. Protože nepadl žádný návrh na zamítnutí ani návrh na přepracování, ten byl podmíněný v případě, že nebude odpovězeno, myslím si, že odpověď paní poslankyně dostala, tak se můžeme zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání.

Nejprve rozhodneme o garančním výboru. Organizační výbor navrhl přikázat předložený návrh k projednání výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj jako výboru garančnímu. Navrhujete někdo jiný výbor jako garanční? Prosím, paní poslankyně. (Poslankyně Válková: Garanční ne.) Dobře. Pokud není jiný návrh, můžeme tedy hlasovat o garančním výboru.

Kdo souhlasí s tím, aby předložený návrh byl přikázán k projednání výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj jako garančnímu výboru?

Zahájil jsem hlasování číslo 257 a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 257. Z přítomných 136 pro 112, proti nikdo. Garančním výborem je výbor pro veřejnou správu a regionální rozvoj.

Organizační výbor nenavrhl přikázat tento návrh dalším výborům. Paní poslankyně Válková se hlásila k dalšímu výboru, pravděpodobně padne návrh. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Helena Válková: Děkuji, pane místopředsedo. Byla jsem příliš aktivistická. Jen jsem nechtěla, aby se zapomnělo na ústavněprávní výbor, a to z toho důvodu, že některá ta ustanovení mohou být v případě, že by se nepohlídal, ne zcela konformní s novým občanským zákoníkem. Abychom vyloučili tuto diskonformitu a abychom se podívali ještě na některé té souvislosti asi ve třech tematických oblastech, které upravuje zákon o pohřebnictví, resp. jeho návrh, tak doporučuji ústavněprávní výbor jako jeden z dalších výborů, kterým bude přikázán tento tisk. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Pan kolega Pleticha. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Lukáš Pleticha: Dámy a páновé, já se musím nejprve ohradit proti slovům paní ministryně. Nevím, jestli muzea jsou taková lobbistická uskupení, o jakých se tady zmiňovala, nebo Ministerstvo obrany, záležitost třeba státních pohřbů apod. na lafetě. To podle zákona nelze, státní pohřeb dělat na dělové lafetě, není to pohřební vůz. Takovéto nedokonalosti tam prostě jsou. Takže proto navrhují, aby tento zákon byl přikázán i výboru pro obranu a výboru pro vědu, vzdělávání, kulturu, mládež a tělovýchovu. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Tak, děkuji, to byly tři další návrhy. Rozhodneme v hlasování o přikázání. Nikdo další se nehlásí. Pokud jde o to zkrácení, to padlo v rozpravě. (Políkání a hluk v sále.) Prosím, nepokřikuje na sebe.

Kdo souhlasí s tím, aby byl návrh přikázán ústavněprávnímu výboru?

Zahájil jsem hlasování číslo 258. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 258. Z přítomných 137 pro 109, proti 2. Návrh byl přijat.

Nyní budeme rozhodovat v hlasování číslo 259 o přikázání výboru pro obranu.

Zahájil jsem hlasování a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 259. Z přítomných 137 pro 52, proti 46. Návrh nebyl přijat.

Nyní budeme rozhodovat o přikázání výboru pro vědu, vzdělání, kulturu, mládež a tělovýchovu, a to v hlasování číslo 260, které jsem zahájil, a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 260. Z přítomných 137 pro 33, proti 40. Návrh nebyl přijat.

Kolega Syblík se hlásil? Není tomu tak.

Nyní návrh, který předložil pan zpravodaj, o zkrácení lhůty k projednání na 30 dnů. Rozhodneme v hlasování číslo... Pardon, odhlásím vás všechny, požádám vás o novou registraci, prosím, přihlaste se svými identifikačními kartami. Jakmile se ustálí počet přihlášených, tak rozhodneme o zkrácení lhůty k projednání ve výborech na 30 dnů.

Zahájil jsem hlasování číslo 261 a ptám se, kdo je pro zkrácení lhůty. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 261. Z přítomných 117 pro 70, proti 32. Návrh byl přijat.

Konstatuji, že tento návrh byl dále přikázán výboru ústavněprávnímu a lhůta k projednání jak pro výbor garanční, tedy výbor pro veřejnou správu a regionální rozvoj, tak výbor ústavněprávní byla zkrácena na 30 dnů. Děkuji paní ministryni, děkuji panu zpravodaji a končím bod 49.

Dalším bodem našeho jednání je

41.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 300/2013 Sb., o Vojenské policii a o změně některých zákonů (zákon o Vojenské policii), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 973/ - první čtení

Jde také o přerušený bod. Tiskem jsme se zabývali 11. ledna, kdy jsme přerušili v obecné rozpravě. Prosím, aby u stolku zpravodajů zaujal místo pan ministr Stropnický, ministr obrany, a zpravodaj pro první čtení pan poslanec Václav Klučka.

Budeme pokračovat v rozpravě, ale nemám žádného přihlášeného do rozpravy. Hlásí se někdo do rozpravy z místa? Pokud tomu tak není, mohu rozpravu ukončit. Ptám se, jestli je zájem o závěrečné slovo. Ano, pan ministr má zájem, logicky, šlo o přerušené jednání, tak pan ministr asi shrne v závěrečném slově. Ale než vám dám slovo, pane ministře, znova požádám sněmovnu o klid! Chápu, že atmosféra není

úplně klidná po některých rozhodnutích. Ale opravdu, jestli diskutujete něco jiného než Vojenskou policii, tak prosím v předsálí! Tak já ještě počkám. Děkuji.

Prosím, pane ministře, máte slovo.

Ministr obrany ČR Martin Stropnický: Děkuji, pane místopředsedo. Vážené kolegyně, vážení kolegové, nechci zatěžkat takhle páteční poledne nějakým dlouhým vyprávěním, ale byl jsem tady minule vyzván k tomu, abych nějaké věci vysvětlil nebo komentoval, pak kritizován, že jsem tak neučinil, byť jsem se o to pokoušel, ale nešlo to. Nedostal jsem se ke slovu. Tak mi dovolte jenom pár vět k tomu návrhu.

Rád bych zdůraznil, že se jedná o novelu, která nemá vůbec žádné hluboké postranní ani jiné úmysly krom toho, že chce, aby Vojenská policie mohla konat tak, jak konat má, v reálném čase a ku prospěchu Armády České republiky. Je to, jak tady bylo řečeno, návrh vládní. Neříkám to jenom jako nějaké technické konstatování, ale právě proto, že tady byly určité a poměrně i emotivní výhrady, tak ten vládní návrh byl přijat jednomyslně a materiál prošel řádným připomínkovým řízením, tzn. že do něj vstupovaly a posuzovaly ho legislativní odbory či sekce všech ministerstev. Čili práce na něm byla, řekl bych, detailní. Ale nejenom to. Návrh byl samozřejmě projednáván i s dalšími orgány státní správy, které mají s touto oblastí co do činění.

V této souvislosti bych velice rád zdůraznil, že návrh má podporu Nejvyššího státního zastupitelství i obou vrchních státních zastupitelství. Nemá k němu už žádnou výhradu Ministerstvo vnitra nebo Policie České republiky, což je docela zásadní, protože tady zazněly takové názory o tom, že snad dochází k nějakému vytváření druhé policie, což si dovolím označit za totální nepravdu ať už z nevědomosti, anebo z nějaké jiné vážné příčiny sdělenou. S tím návrhem nemá žádné problémy ani Generální inspekce bezpečnostních sborů, ani BIS. Byla tady minule vyslovena podpora ministrem spravedlnosti.

Znovu bych rád zdůraznil, že jsme vedeni jedinou ambicí, a to je, aby se různé přečiny nebo nezákonné jednání uvnitř armády, kde to může narušit jednak image nebo pověst, ale také konzistence a kvalitu této významné složky, tak že naopak vyšetřování, které bude vedeno znalostí toho prostředí, znalostí specifickosti případně trestné činnosti. A také ten fakt, že Policie České republiky je přetížena všemi možnými úkoly, takže to je ku prospěchu věci. A ať už je váš názor na to jakýkoliv, polemický nebo kritický, tak si dovolím tvrdit, že to, co jsem tady uvedl, opravňuje tento materiál, aby byl podstoupen do druhého čtení a tam byl projednán jak na příslušném výboru, tak na třeba dalších výborech, které tady budou navrženy. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu ministru. S přednostním právem se hlásí předseda klubu ODS Zbyněk Stanjura.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Děkuji za slovo. Já jsem skutečně překvapen, že ten materiál projednáváme dneska. My jsme jako opozice požádali vládní kolegy, abychom problematiku tohoto zákona připojili na schůzku, která proběhne 31. ledna s panem premiérem, aby to bylo jako druhý bod jednání hned po Vojenském zpravodajství. To nám bylo přislíbeno, načež – dneska není 31. ledna, to teprv bude.

A dneska to projednáváme a pan ministr říká: Postupme to dál. Tak takhle to nejde. O čem tam budeme debatovat toho 31. ledna?

Naši specialisté, kteří se tomu věnují, tady dneska nejsou, jsou řádně omluveni, protože ani nepočítali. Možná by svoji zdravotní indispozici překonali, kdyby věděli, že bude ambice to dneska projednat, a dokonce doprojednat v prvném čtení. Tak já tedy navrhoji, abychom nikam nespěchali, je to věc, která si zaslouží širší podporu než podporu pouze vládní koalice, abychom ten bod přerušili a abychom se k němu vrátili po tom jednání u pana premiéra. Myslím, že to pomůže i obsahu tohoto zákona a že potom těch půtek na plénu bude méně, pokud jsme si schopni základní výhrady definovat a dohodnout se, zda je vůle je odstranit či nahradit nebo ten zákon vylepšit. Děkuju.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Sice tady mám další přihlášky s přednostním právem, protože byl procedurální návrh, musím ho nechat hlasovat bez rozpravy. Takže ten návrh podrobíme hlasování. Zagonguji vzhledem k tomu, že jsem požádal diskutéry, aby opustili sál a diskutovali v předsálí. Takže počkám chvíliku, odhlásím vás, požádám vás o novou registraci. Prosím, přihlaste se svými identifikačními kartami.

V hlasování číslo 262 rozhodneme o přerušení projednávání tohoto bodu. Rozumím tomu tak, do skončení schůzky u premiéra ve věci zpravodajských služeb, která je skutečně svolána, tomu tak je, osloveny byly všechny poslanecké kluby.

Rozhodneme v hlasování číslo 262, které jsem zahájil, a ptám se, kdo je pro přerušení tohoto bodu. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování pořadové číslo 262 z přítomných 100 poslanců pro 34, proti 39. Návrh nebyl přijat. Budeme pokračovat.

S přednostním právem pan ministr a potom zastupující předseda klubu ANO pan kolega Schwarz. Pane ministře, máte slovo.

Jen upozorňuji, že – pokud pan ministr nechce mluvit, to by bylo výborné, protože bych nemusel otevřírat znova rozpravu.

Poslanec Bronislav Schwarz: Já bych chtěl, pane místopředsedo, kolegyně, kolegové, nechci jitřit vášně při pátku. Chtěl bych jenom pro náš klub i ostatní, kdo mě budou mít zájem poslouchat. Víte, ony se dají věci trošku otočit, narovnat nebo říct. Já jsem měl informace, co proběhlo na grémium, jaké bylo dojednávání, a je pravdou, že jednání s panem premiérem týkající se Vojenského zpravodajství skutečně je nařízeno a tomu rozumím. Proto se dneska Vojenské zpravodajství vůbec neprobírá. Toto téma se týká zjednodušeně Vojenské policie a trestního řádu. Takže někomu se to buď hodí, nebo samozřejmě řekne, že tu nemá specialistu. Já rozumím panu předsedovi. Ale chtěl bych vám to všem vysvětlit tady na mikrofon ještě jednou: To jednání s premiérem se týká Vojenského zpravodajství a jednotlivých přesunů nebo věcí. Ale my se dneska bavíme o Vojenské policii jako jednoho, ohledně týkající se trestního řádu. To s Vojenským zpravodajstvím ani trošku toto téma nemá nic společného. Děkuju.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Mám přihlášky k faktickým poznámkám, ale žádnou neudělím, protože je uzavřena rozprava. Takže kolega Hájek a kolega Chalupa nedostanou slovo. Jediný, kdo může dostat slovo, je ještě zpravodaj a s přednostním právem pan kolega Zbyněk Stanjura. Dobře, zastupující předsedu klubu TOP 09 Michal Kučera. Pane místopředsedo, máte slovo.

Poslanec Michal Kučera: Dobrý den, děkuji za slovo. Já bych chtěl požádat o pauzu na jednání poslaneckého klubu do 14.00 hodin. Děkuji. (Rozruch v sále.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: A já jsem se tak těšil. Dobře.

V tom případě mi nezbývá nic jiného než udělat přestávku na poradu klubu TOP 09. Ještě předtím, než tak učiním, budu konstatovat omluvy pana poslance Fiedlera a pana poslance Zdeňka Ondráčka, kteří se omlouvají sice až od 13.30, ale do té doby už nebude schůze, a sdělit vám, že pokračovat budeme 31. ledna, tedy po proběhlém výborovém týdnu, a to pevně zařazenými body, kterými jsou zákon o léčivech ve druhém čtení, pardon, ten je vrácený Senátem, a zákon o zdravotnických povoláních vrácený Senátem, a dalšími návrhy, které jsme pevně zařadili.

Přeji vám hezké odpoledne a přeji vám pokud možno klidný víkend, pokud ho budete mít volný.

(Jednání skončilo ve 12.41 hodin.)

Pokračování schůze Poslanecké sněmovny
31. ledna 2017
Přítomno: 164 poslanců

(Jednání zahájeno ve 14.00 hodin.)

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Dobrý den, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážení členové vlády. Poprosím o klid v sále. Zahajují další jednací den přerušené 54. schůze Poslanecké sněmovny a všechny vás tu vítám.

Prosím, abyste se všichni přihlásili identifikačními kartami a případně mi oznamili, kdo žádá o vydání karty náhradní. Pan poslanec Adam Rykala bude hlasovat s náhradní kartou číslo 15.

Dále sděluji, že omlovení své neúčasti na dnešní jednání doručili tito poslanci: pan poslanec Jan Bartošek od 17.30 hodin z pracovních důvodů, pan poslanec Marek Benda z rodinných důvodů, pan poslanec Ondřej Benešák z důvodu zahraniční cesty, pan poslanec Milan Brázil ze zdravotních důvodů, pan poslanec René Číp z osobních důvodů, paní poslankyně Ivana Dobešová ze zdravotních důvodů, pan poslanec Jan Farský ze zdravotních důvodů, pan poslanec Karel Fiedler z pracovních důvodů, pan poslanec Vlastimil Gabrhel ze zdravotních důvodů, paní poslankyně Pavla Golasowská od 15.30 bez udání důvodu, pan poslanec Miroslav Grebeníček ze zdravotních důvodů, pan poslanec Josef Hájek z pracovních důvodů, pan poslanec David Kádner ze zdravotních důvodů, pan poslanec Josef Kott z osobních důvodů, pan poslanec Jiří Koubek z osobních důvodů, pan poslanec Pavel Kováčik z osobních důvodů, pan poslanec Michal Kučera z osobních důvodů, pan poslanec Martin Novotný z osobních důvodů, pan poslanec Igor Nykl ze zdravotních důvodů, pan poslanec Pavel Plzák ze zdravotních důvodů, paní poslankyně Anna Putnová ze zdravotních důvodů, pan poslanec Martin Sedlář ze zdravotních důvodů, pan poslanec Pavel Šrámek ze zdravotních důvodů, pan poslanec František Vácha z pracovních důvodů, pan poslanec Jan Volný ze zdravotních důvodů, pan poslanec Josef Zahradníček z osobních důvodů, pan poslanec Jaroslav Zavadil z důvodu zahraniční cesty a z osobních důvodů se omlouvá také pan poslanec Jiří Zemánek.

Z členů vlády se omlouvá pan ministr financí Andrej Babiš z pracovních důvodů, Pavel Bělobrádek – zdravotní důvody, pan ministr Daniel Herman z důvodu zahraniční cesty, pan ministr Milan Chovanec od 14 hodin z pracovních důvodů, pan ministr Marian Jurečka z důvodu zahraniční cesty, pan ministr Jan Mládeček z důvodu zahraniční cesty, pan ministr Dan Ťok z důvodu zahraniční cesty, paní ministryně Kateřina Valachová z pracovních důvodů a pan ministr Lubomír Zaorálek z pracovních důvodů. (Hluk v sále. Někteří poslanci diskutují v hloučcích.)

Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, nejprve bych vám chtěl sdělit, že Senát vrátil Poslanecké sněmovně tři návrhy zákonů, jedná se o tyto... Prosil bych hloučky, aby se už usadily. Už jsme opravdu začali. Děkuji. Tady odsud se to zdá hodně hlasité.

Takže nejprve: Senát vrátil Poslanecké sněmovně tři návrhy zákonů, a to návrh zákona, kterým se mění zákon č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění

pozdějších předpisů, sněmovní tisk 501/6, vrácený Senátem, dále návrh zákona, kterým se mění zákon č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů, sněmovní tisk 739/5, zamítnutý Senátem, a návrh zákona, kterým se mění zákon č. 73/2012 Sb., o látkách, které poškozují ozonovou vrstvu, a o fluorovaných skleníkových plynech, sněmovní tisk 754/2, vrácený Senátem. Zákoná lhůta u tétoho návrhu zákonů uplynula 30. ledna, a proto v souladu s § 97 odst. 3 a 4 navrhoji jejich zařazení do programu probíhající 54. schůze Poslanecké sněmovny.

Já poprosím kolegy vlevo... Děkuji. Dále bych vás chtěl informovat o dalším postupu, na kterém se shodlo dnešní grémium. Navrhujeme vyřadit bod 16 a bod 227, sněmovní tisk 854, státní sociální podpora, druhé a třetí čtení, ze schváleného pořadu 54. schůze.

Dnes, v úterý 31. 1., rozšířit schválený pořad o nový bod – návrh Pravidel hospodaření poslaneckých klubů pro rok 2017, sněmovní dokument 5582, a projednat jej jako první bod.

Ve středu 1. 2. ve 14.30 hodin za již pevně zařazené body zařadit body 60, sněmovní tisk 989, shody výrobků, první čtení, a bod 61, sněmovní tisk 995, o ČOI, první čtení.

Dále ve čtvrtek 2. 2. zařadit nový bod, a to pevně od 9 hodin – Závěrečná zpráva vyšetřovací komise Poslanecké sněmovny k prověření činnosti příslušníků Policejního prezidia ČR, Útvaru pro odhalování organizovaného zločinu Policie ČR a státních zástupců Vrchního státního zastupitelství v Olomouci v souvislosti s reorganizací UOOZ a ÚOKFK Policie ČR k 1. srpnu 2016.

V této souvislosti navrhujeme pokračovat dále body v tomto pořadí: body 258, sněmovní tisk 771, zpráva, bod 185, sněmovní tisk 731, smlouva, a bod 193, sněmovní tisk 882, smlouva, a poté bod 266, sněmovní tisk 907, migrace, který byl původně zařazen pevně na 11 hodin.

V pátek 3. 2. projednat body z bloku třetích čtení v tomto pořadí: bod 224, sněmovní tisk 964, zaměstnanost, bod 221, sněmovní tisk 928, občanské průkazy, a bod 222, sněmovní tisk 852, informační systémy.

Všichni jste jistě věnovali velkou pozornost přenesenému návrhu z grémia, jak tak vnímám ze sálu. Děkuji za klid v sále a snížení hluku.

Jako první se s přednostním právem hlásí pan předseda Faltýnek. Připraví se pan předseda Sklenák.

Poslanec Jaroslav Faltýnek: Dámy a páновé... Děkuji za zapnutí mikrofonu. Já bych si dovolil navrhnut jménem našeho poslaneckého klubu předradit v pořadu schůze následující body. Pokusil jsem se toho dosáhnout na grémiu, nicméně těsně to neprošlo. Čili jedná se o bod č. 53, novela zákona o posuzování vlivu na životní prostředí, tzv. zákona EIA, sněmovní tisk 1003, první čtení, a bod č. 17, vládní návrh zákona o obalech, sněmovní tisk 877, oba dva z dílny ministra životního prostředí – tady se jedná o druhé čtení –, a to na dnes po již pevně zařazených bodech. Tedy za bod č. 30. Děkuji.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Jako další se s přednostním právem přihlásil pan předseda Sklenák. (Hluk v sále zesílil.)

Poslanec Roman Sklenák: Děkuji za slovo. Dobrý den, kolegyně a kolegové. My jsme na probíhající schůzi projednávali ve třetím čtení sněmovní tisk 821, novela zákona o nemocenském pojištění. Při projednávání jsme tento tisk vrátili do druhého čtení –

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Já se omlouvám, pane předsedo. Opravdu zkusme to ztišit dneska. Dlouho jsme se asi neviděli, chcete si toho hodně říct, ale poprosím o klid. Děkuji.

Poslanec Roman Sklenák: Ten tisk jsme vrátili do druhého čtení, to jsme absolvovali. Zasedl už i garanční výbor, který přijal usnesení k jednotlivým pozměňovacím návrhům, a mohli bychom tedy tento zákon projednat znovu ve třetím čtení.

Já tedy navrhoji, abychom tento sněmovní tisk 821, novela zákona o nemocenském pojištění ve třetím čtení, zařadili na pořad schůze. Paklize bude tento návrh schválen, abychom jej pevně zařadili na tento pátek po pevně zařazených bodech. Děkuji.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Hlásil se pan předseda Černoch a připraví se pan předseda Stanjura. Pánové se domluvili – pan předseda Stanjura. Máte slovo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Děkuji. Budu poměrně rychlý. Jméinem dvou poslaneckých klubů, a to ODS a TOP 09, bych vznesl námitku proti zařazení nového bodu, jak o něm mluvil před chvílí pan předseda Sklenák. Děkuji.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Tím pádem si to tady můžeme odškrtnout. Další v pořadí s přednostním právem pan předseda Černoch. Máte slovo.

Poslanec Marek Černoch: Děkuji za slovo. Dámy a pánové, přeji vám hezké odpoledne. Dovolil bych si za klub Úsvit a KSČM navrhnut bod, nebo pokračování bodu, Informace vlády České republiky o postupu ve věci nevýhodné privatizace OKD, a to buď na zítřek 1. 2. odpoledne po pevně zařazených bodech, nebo druhá varianta – na pátek 3. 2. po třetích čteních. Děkuji.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Děkuji, pane předsedo. Už nevidím žádné přihlášky s přednostním právem. První se se svým návrhem přihlásila paní poslankyně Soňa Marková. Paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Soňa Marková: Děkuji za slovo. Přeji hezký den, vážený pane předsedající, vážená vládo, vážené kolegyně a kolegové.

Žádám o pevné zařazení sněmovního tisku 721, bod číslo 119, na dnes po již pevně zařazených bodech. Jedná se o návrh poslanců Soni Markové, Miroslava Opálky, Stanislava Mackovíka a Pavla Kováčika na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 592/1992 Sb., o pojistném na veřejné zdravotní pojištění.

Z jakého důvodu prosím o pevné zařazení tohoto bodu. V současné, v pravdě již předvolební době se objevilo mnoho populistických návrhů a někdy i výkřiků, které slibují v duchu hesla Nikdo vám nemůže dát to, co já vám mohu slíbit, a slibuje se tu snížení ochranných limitů na doplatky na léky pro děti a seniory, tu vytvoření investičního fondu při Ministerstvu zdravotnictví, z kterého by se financovaly investice do nemocnic, které jsou samozřejmě dlouhodobě podfinancované, protože pouhé příjmy z veřejného zdravotního pojištění, tak jak je to dnes nastaveno, nestačí. Dále se slibuje navýšení platů a mezd zdravotním sestrám. A nyní vláda schválila, že pro rok 2018 navýší platy za státní pojištěnce a na další dva roky pomocí zákona, který ale dosud předložen nebyl, a tedy bude velmi těžké dokončit celý legislativní proces. Přitom je jasné, že pouze pravidelná, tedy automatická valorizace plateb za státní pojištěnce – a máme jich u nás šest milionů, k tomu máme ještě jeden milion lidí, kteří mají příjem pod 20 tisíc korun měsíčně – je jedním z mála účinných nástrojů, jak zabezpečit předvídatelnost příjmů a zároveň stabilizace systému zdravotnictví jako veřejné služby a zároveň jak lze zajistit kvalitní potřebnou zdravotní péči pro všechny pacienty, tedy péči, která je u nás garantovaná Listinou základních práv a svobod, a tedy Ústavou.

Současná vládní koalice tento zákon sice slíbila už ve svém programovém prohlášení, ale zatím nepředložila do Poslanecké sněmovny. Přitom návrh KSČM, o kterém tady teď hovořím, a chci vás poprosit o jeho pevní zařazení, tento návrh zákona leží v Poslanecké sněmovně už od února 2016. Proto vás velmi prosím podat ruku nejenom vládní koalici, což je tedy jaksi ode mne jako opoziční poslankyně ne úplně možná žádoucí, ale spíše pacientům a pacientkám v České republice. Takže prosím, žádám o pevné zařazení tohoto bodu, aby mohl být dokončen legislativní proces a aby mohla být ta předvídatelnost a stabilizace příjmů do zdravotního pojištění zabezpečena.

Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Děkuji paní poslankyni za dodržení časového limitu. Další v pořadí se svým návrhem má slovo pan poslanec Antonín Sed'a. Připraví se pan poslanec Vladimír Koníček. Pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Antonín Sed'a: Děkuji, pane místopředsedo. Vážené kolegyně, vážení kolegové, dovolil bych si vás požádat o podporu předřazení bodu číslo 20, což je návrh poslanců Antonína Sedí, Robina Böhnsche a dalších na vydání zákona o odškodnění za ztrátu zaměstnání z politických důvodů v letech 1948 až 1989 bývalých vojáků, sněmovní tisk 378. Jedná se o druhé čtení. Ty důvody jsou, že za

prvé ten zákon už je tady hodně dlouho, témař dva roky, a za další, že množství, kterých se to odškodnění týká, neustále ubývá.

Děkuji za vaši podporu. Chtěl bych, aby se tento bod zařadil na dnes za již předřazené body.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Děkuji, pane poslanče. Další se svým návrhem je pan poslanec Vladimír Koníček a připraví se pan poslanec Tomio Okamura. Pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Vladimír Koníček: Vážený pane předsedající, vážené kolegyně a kolegové, na pořad této schůze máme zařazeny dva body, které jsou novelami zákona o majetkovém vyrovnání s církvemi a náboženskými společnostmi. To jsou body 131, sněmovní tisk 738, a bod 181, sněmovní tisk 842. Chtěl bych vás požádat, zda bychom mohli hlasovat o pevném zařazení, a to na středu 1. února odpoledne jako první a druhý bod po polední pauze po pevně zařazených bodech. Ty jsou tam prozatím čtyři. Děkuji.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Děkuji, pane poslanče. Teď dávám slovo panu poslanci Okamurovi, který má dvě přihlášky. Máte slovo s prvním návrhem. Prosím.

Poslanec Tomio Okamura: Vážené dámy a pánové, neúprosně se blíží parlamentní volby, tedy konec našich mandátů a konec vlády koalice ČSSD, hnutí ANO a KDU-ČSL. Dovolím si znova připomenout tři roky staré programové prohlášení vlády a závazek, že přijme zákon o referendu. Skutek však utek⁴. Myslím, že by vláda měla najít čas na to, aby se řešilo to, co politici svým občanům slibují již po 19 let, tedy zákon o celostátním referendu.

Vím, že přijetí zákona o referendu schválně odkládáte, aby nebyl přijat. Uplynulý víkend jsme se z médií dočetli, že mezi vládními poslanci panují obavy, že by referendum mohli lidé zneužít k vyvolání otázek o odchodu Česka z Evropské unie, a proto zákon raději přijmout nechtějí. Dočetli jsme se také, že se vládní poslanci v současné době obávají konání všeobecného hlasování a za odstraňující příklad považují vládní poslanci brexit a také italské referendum o změnách ústavy, po němž padl premiér.

Pochopím, že demokracie mnohým z vás nevonné. Ale blíží se volby, a jestli nyní nezačneme okamžitě zákon o referendu projednávat, tak jeho přijetí již do konce volebního období není možné stihnout. V této souvislosti připomínám, že můj zákon o referendu, který jsem zde již před třemi lety předložil, jste mi zamítli. Tehdy vás ministr Dienstbier sliboval, že vláda připraví svůj vlastní návrh. Výsledkem je, že jste jako vždy obelhali občany a neplníte to, co jste občanům slíbili. A zamítli jste mně i našemu hnutí Svoboda a přímá demokracie, SPD, také náš návrh zákona o odvolatelnosti politiků a také o jejich přímé hmotné odpovědnosti. Ale já vám říkám, že ti vaši vládou a vládními poslanci opovrhovaní občané se budou ptát, co jste udělali pro to, aby v této zemi byli odpovědní odpovědnější a ti, kterým patří Česká

republika, tedy občané, skutečně ve své zemi vládli. Věřte, že ptát se na to budeme všichni.

Proto opětovně navrhoji zařadit na program schůze Poslanecké sněmovny návrh zákona o celostátním referendu, sněmovní tisk 559, dnes po pevně zařazených bodech. A doufám, že budete konečně hlasovat pro.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Děkuji, pane poslanče. Jenom nepostřehl jsem číslo bodu. 66 – dnes po pevně zařazených bodech. Děkuji.

Rovnou vám předám slovo s vaším druhým návrhem. Můžete vystoupit.

Poslanec Tomio Okamura: Vážené dámy a pánové, dovolte mi reagovat na nejnovější úmysl ministra průmyslu Mládka z ČSSD, který zvažuje, aby stát za korunu odkoupil OKD. A v této souvislosti navrhoji mimořádný bod na program schůze Poslanecké sněmovny s názvem Diskuse nad řešením situace v OKD. Ano, my v našem hnutí Svoboda a přímá demokracie, SPD, také prosazujeme, aby se stát nějakou formou od OKD vrátil a postarál se o ty, které kdysi v privatizaci stát okradly. Ale rozhodně tím stát nesmí legalizovat dřívější podvod. Návrh ministra Mládka totiž fakticky zaručuje právní a majetkovou nepoštřitelnost a beztrestnost bývalého vlastníka za krach společnosti. Stát by tímto převzal faktickou odpovědnost za dluhy a škody způsobené bývalým vlastníkem OKD, a jak víme, tuto privatizaci, jejímž výsledkem je vytunelování OKD, tehdy podepsal současný premiér Bohuslav Sobotka z ČSSD.

Znovu říkám, že by stát neměl nechat horníky ve štychu, ale my v našem hnutí Svoboda a přímá demokracie, SPD, prosazujeme takové řešení, které povede zároveň k vyvození trestní a majetkové odpovědnosti za škody způsobené v průběhu privatizace dolí OKD. V tomto ohledu je správné a systémové řešení, aby stát odstoupil od všech smluv o prodeji svých podílů v OKD pro podvod a jejich neplnění, a následně je nutné vymáhat náhradu škody, která vznikla, na všech, kteří se na podvodném prodeji obohatili, a to zejména exekucí jejich majetku včetně majetku miliardáře Bakaly.

Prosím Sněmovnu, která už několikrát o kauze OKD diskutovala, aby v mimořádném bodu programu zavázala vládu, aby odstoupila od smluv o prodeji OKD. Smlouva sice není veřejně známá, ale podle toho, co je o ní známo, je jasné, že jak nabyvatel Karbon Invest, tak ani další následní majitelé tuto smlouvu neplnili, a dále je zcela zřejmé, že stát se při prodeji jak první části, tak druhé části svého podílu stal obětí prokazatelných podvodů. Je povinností rádného hospodáře, aby se stát snažil tento stav opravit.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Děkuji, pane poslanče. S přednostním právem se hlásí pan předseda poslaneckého klubu ČSSD Roman Sklenák.

Poslanec Roman Sklenák: Děkuji. Jmérem poslaneckého klubu sociální demokracie a KDU ČSL vetuji zařazení bodu, který právě navrhl pan poslanec Okamura.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Dovolte mi přečíst ještě jednu omluvu. Z dnešního dne do 15 hodin se omlouvá z osobních důvodů paní poslankyně Věra Kovářová.

S přednostním právem eviduji přihlášku pana poslance Miroslava Kalouska. Prosím.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo, pane předsedající. Dobrý den, dámy a pánové. Já samozřejmě respektuji veto, které dva poslanecké kluby v souladu s jednacím řádem daly vůči bodu, který navrhl pan poslanec Okamura, týkající se OKD. Přesto mi dovolte pro čisté svědomí, abych upozornil na jednu věc. V 90. letech umožňovala rozpočtová pravidla republiky vládě České republiky přijmout garance za komerční závazky krachujících podniků na úrovni usnesení vlády. Rozpočtová pravidla republiky novelizovaná tuším v roce 2001 nebo 2002 to změnila a vláda v tom není suverénní a může to udělat pouze se souhlasem Poslanecké sněmovny. Což je samozřejmě v pořádku, protože se jedná často o miliardové až desítkami miliardové závazky z rozpočtu, nad nímž je suverénem Poslanecká sněmovna.

Já bych rád upozornil vládu na to, že pokud by za korunu nebo za korunu paděsát, to už je úplně jedno, převzala závazky vůči veřejným rozpočtům, tak podle mého názoru obchází tento zákon včetně všech důsledků všech možných zákonů, které připadají v úvahu. Pokládám za velkou chybu, že o tom Poslanecká sněmovna nechce mluvit. Poslanecká sněmovna je ochotna projednávat věci týkající se 40, 50 milionů. Tady vláda zcela vážně diskutuje o tom, že na sebe převezme závazky v objemu desítek miliard, a nechce pustit do diskuse Poslaneckou sněmovnu.

Já bych ještě velmi rád upozornil, že by se mohlo jednat o účelové obcházení zákona včetně možných právních důsledků z toho vyplývajících. Děkuji.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Děkuji, pane předsedo. Jako další přihlášený se svým návrhem na změnu pořadu je pan poslanec Herbert Pavera. Připraví se paní poslankyně Jana Černochová. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Herbert Pavera: Hezké a příjemné odpoledne. Vážený pane předsedající, vážený pane ministře, dámy a pánové, kolegyně a kolegové, dovolte mi, abych navrhl zařazení nového bodu, a to kompenzace pro chovatele drůbeže, holubů a cizokrajného ptactva a dalších za uhynulá zvířata z důvodu ptačí chřipky. Jak jistě víte, od začátku ledna letosního roku se opět po více než 10 letech u nás objevila ptačí chřipka. V současné době eviduje veterinární správa desítky ohnisek této ptačí chřipky v České republice. Bohužel jedinou účinnou metodou je vybíjení nemocných a nakažených zvířat, a proto je nutné, aby byl stát samozřejmě připraven to kompenzovat chovatelům těchto ptáků, spravedlivě, úhybně nebo likvidaci. Určitě stanovení cen, které má Ministerstvo zemědělství, není spravedlivé. Dávat chovatelům drůbeže 100 korun za jednu nosnou slepicu, když normálně na trhu stojí od 150 do 180 korun, je velmi nízká částka.

Jediná spravedlivá cesta je, aby stát zaplatil drobnochovatelům opravdu reálnou cenu. Proto vyzývám pana ministra Jurečku, aby změnil ceníky ve prospěch

spravedlivých a reálných cen, které si chovatelé na obnovu chovů zaslouží. Myslím si, že je docela tragické nabídnout chovatelům skvělých poštovních holubů pár stovek za jednoho holuba, když mnohdy cena jednoho tohoto poštovního holuba vychází i na více než 100 tis. korun a chovatelská hodnota je naprosto nevyčíslitelná. Věřím tomu, že tento bod, který navrhoji zařadit na středu 1. 2. odpoledne po pevně zařazených bodech, podpoříte a přijmeme tak usnesení, které navýší chovatelům náhrady za uhynulá zvířata. Děkuji.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Já vám také děkuji, pane poslanče. Další v pořadí je paní poslankyně Jana Černochová. Připraví se paní poslankyně Marta Semelová. Paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Jana Černochová: Děkuji. Hezké odpoledne, dámy a páновé. Dovolte mi, abych i já se přihlásila s návrhem na změnu programu. Prosím o zařazení sněmovního tisku 956, Návrh poslanců Jany Černochové, Ivana Gabala, Jana Hamáčka, Davida Kádnera, Martina Stropnického a Marka Ženíška na vydání ústavního zákona, kterým se mění ústavní zákon č. 1/1993 Sb., Ústava České republiky, ve znění pozdějších ústavních zákonů, a to na středu 1. února po pevně zařazených bodech jako první bod po pevně zařazených bodech dosud.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Náhodou – bod číslo? Dobře. My si to doplníme. Děkuji.

Další na řadě je paní poslankyně Marta Semelová. Připraví se pan poslanec Stanislav Grospič. Máte slovo, paní poslankyně,

Poslankyně Marta Semelová: Děkuji. Vážený pane předsedající, vážené kolegyně, kolegové, předkládám návrh na pevné zařazení bodu 126, sněmovní tisk 780, o náhradním výživném, na zítrač po pevně zařazených bodech. Zálohované, resp. náhradní výživné, kdy by stát vyplácel peníze matkám samoživitelkám či otcům samoživitelům, jejichž bývalí partneři neplatí alimenty, a následně by je na dlužnících vymáhal, bylo jednou z významných priorit současné vlády. Ostatně k jeho předložení se zavázali koaliční partneři v koaliční smlouvě. Ministerstvo práce a sociálních věcí neustále opakuje, že zákon předloží, že připravuje paragrafováné znění tohoto zákona. Vládní koaliční partneři, hnutí ANO a KDU ČSL, tuto pomoc samoživitelkám odmítají. Právě tyto rodiny však patří mezi nejrizikovější skupiny lidí ohrožených chudobou. Na chudé děti se pořádají sbírky, vyčleňují se pro ně finance na zaplacení školních obědů, aby měly alespoň jednou denně teplé jídlo. Jejich matky nebo otcové se zadlužují, aby jim zaplatili školní pomůcky, zájmové kroužky nebo prázdniny. (V sále je velmi hlučno!)

Chci připomenout, že čas běží. Vláda má za sebou více než tři roky vládnutí a dosud svému slibu nedostála. Namísto toho se dohaduje, co by bylo lepší, co horší, a zabývá se vlastními spory. Jenže to matkám samoživitelkám a především jejich dětem nepomůže.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Paní poslankyně, já se omlouvám. Znova poprosím všechny v sále, aby se utišili. Jestli mají co projednávat, nechť jdou ven ze sálu. Děkuji. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Marta Semelová: Děkuji. Přitom ve Sněmovně leží už tři čtvrtě roku nás návrh, tedy návrh klubu komunistických poslanců, který náhradní výživné řeší.

Předkládám proto návrh na pevné zařazení tohoto bodu, mimochodem předkládám tento návrh již potřetí, tedy sněmovního tisku 780, na středu 1. února odpoledne po pevně zařazených bodech. Očekávám, že především poslanci za sociální demokracii, kteří tento zákon neustále zmiňují jako svoji prioritu, bez zaváhání tento návrh podpoří. V opačném případě sděluji svým voličům, volební sliby jsou jedna věc, jejich plnění věc druhá. Děkuji.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Já vám také děkuji, paní poslankyně. Dalším přihlášeným je pan poslanec Stanislav Grospič a po něm je na řadě pan místopředseda Vojtěch Filip. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Stanislav Grospič: Děkuji, pane místopředsedo. Vážené kolegyně a kolegové, dovolte, abych navrhl pevné zařazení bodu číslo 151, sněmovního tisku 908. Jde o návrh poslanců Stanislava Grospiče, Vojtěcha Filipa, Jaroslava Borky, Zdeňka Ondráčka a dalších na vydání ústavního zákona o referendu o vypovězení Severoatlantické smlouvy Českou republikou. Připomínám, že se jedná o návrh referenda, které je totožné svým mechanismem s referendem, kdy občané rozhodovali o přistoupení České republiky do Evropské unie. Myslím se, že současná zahraničně politická situace i postavení České republiky si vyžaduje, aby takto závažná účast České republiky v Severoatlantické alianci byla podrobena tomuto referendu a důvěře občanů České republiky, a myslím se, že vzhledem k tomu, že tento návrh zákona byl předložen do Poslanecké sněmovny, má své legitimní právo na projednání. Navrhují jeho pevné zařazení po již pevně zařazených bodech na zářík, středu 1. února odpoledne.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Děkuji, pane poslanče. Další v pořadí vystoupí pan místopředseda Vojtěch Filip. S náhradní kartou číslo 31 hlasuje pan předseda Hamáček.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Vážený pane předsedající, členové vlády, paní a páновé, já bych chtěl navrhnut pevné zařazení bodu zákona o registru smluv, který projednával ve vráceném druhém čtení ústavněprávní výbor, pevně jako čtvrtý bod našeho pátečního jednání. Děkuji.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Děkuji za váš návrh. Ptám se, jestli z pléna má ještě někdo zájem vystoupit k pořadu schůze. Mám dojem, že jsme se

vypořádali se všemi námitkami. Necháme tedy hlasovat postupně o jednotlivých návrzích.

Nejprve návrh přednesený mnou, který vyšel z grémia.

Já zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro tento návrh. Kdo je proti?

Jedná se o hlasování číslo 263, přihlášeno 152 poslanců, pro 133 poslanců, proti žádný, zdrželo se 19. Tento návrh byl přijat.

Dále budeme hlasovat o návrhu, který přednesl pan předseda poslaneckého klubu hnutí ANO Jaroslav Faltýnek. Jedná se o zařazení bodu 53, sněmovní tisk 1003 v prvém čtení, a bodu 17, sněmovní tisk 877, druhé čtení, dnes po již pevně zařazených bodech, to je za bod 30. Pochopil jsem to tak, že můžeme o těchto návrzích hlasovat jedním hlasováním. Pana předsedu nevidím, nikdo nevznáší námitku.

Takže zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Jedná se o hlasování 264, přihlášeno 151 poslanců, pro 85, proti 11. Výsledek – návrh byl přijat. Děkuji.

Dalším v pořadí je návrh paní poslankyně Markové, která navrhuje zařazení bodu 119... (Malá pauza.) Dobře.

Takže jsme přeskočili pana poslance Černocha, za což se mu hluboce omlouvám, který navrhuje přeřazení bodu týkajícího se OKD na středu po pevně zařazených bodech, což bude jedno hlasování.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování 265, přihlášeno 150 poslanců, pro 92, proti 29. Návrh byl přijat. Je tedy zařazeno ve středu po pevně zařazených bodech.

Nyní se dostáváme k návrhu paní poslankyně Markové, která navrhuje zařazení bodu 119, sněmovní tisk 721, dnes po již pevně zařazených bodech.

Zahajuji hlasování. Pardon, já jsem zmáčkl odhlášení, tak vás poprosím, abyste se všichni přihlásili znova kartami. Já si posunu palec.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování 266, přihlášeno 150 poslanců, pro 36, proti 91. Návrh nebyl přijat.

Jako další budeme hlasovat návrh pana poslance Antonína Sedi, který navrhuje zařazení bodu 20 sněmovní tisk 378 dnes za již pevně zařazené body.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro tento návrh? Kdo je proti?

Hlasování 267, přihlášeno 150 poslanců, pro 84, proti 2. Návrh byl přijat.

Jako další budeme hlasovat návrh pana poslance Koníčka, který navrhuje zařazení bodu 131 sněmovní tisk 738 a bod 181 sněmovní tisk 842 ve středu 1. února po pevně zařazených bodech.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro tento návrh. – Ukončím hlasování, prohlásím ho za zmatečné. Byl tady dotaz, o jaký návrh se přesně jedná. Já si to najdu.

Jedná se o zákony vztahující se k církevním restitucím, sněmovní tisk 738 a sněmovní tisk 842.

Takže po tomhle upřesnění zahájím znovu hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování 269, přihlášeno 150 poslanců, pro 43, proti 84. Návrh nebyl přijat.

Jako další budeme hlasovat návrh pana poslance Tomio Okamury, který navrhuje zařadit bod 66, sněmovní tisk 559, dnes po již pevně zařazených bodech.

Já zahajuji hlasování... (Nesouhlasný hluk v sále.) Pardon? (Poznámka z pléna: Veto tam bylo.) Je to sněmovní tisk 559 o referendu.

Takže zahajuji znovu hlasování. Ptám se, kdo je pro tento návrh pana poslance Tomio Okamury. Kdo je proti?

Hlasování 271, přihlášeno 152 poslanců, pro 43, proti 86. Návrh nebyl přijat.

Dále budeme hlasovat o návrhu pana poslance Herberta Pavery, který navrhuje zařazení nového bodu do pořadu schůze, který se nazývá přesně Kompenzace pro chovatele drůbeže, holubů, cizokrajného ptactva atd. v souvislosti s ptačí chřípkou.

Já zahajuji hlasování. Kdo je pro tento návrh? Kdo je proti?

Hlasování 272, přihlášeno 151 poslanců, pro 62, proti 24. Tento návrh nebyl přijat.

Jako další budeme hlasovat návrh paní poslankyně Jany Černochové, která navrhuje zařazení bodu 161, sněmovní tisk 956, ústavní zákon z roku 1993, a to 1. února po pevně zařazených bodech.

Já zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro tento návrh. Kdo je proti?

Hlasování 273, přihlášeno 151 poslanců, pro 112, proti 25. Tento návrh byl přijat.

Dále budeme hlasovat návrh paní poslankyně Semelové o náhradním výživném. Je to bod 126, sněmovní tisk 780. Paní poslankyně navrhuje zařadit ve středu odpoledne jako první bod po již pevně zařazených bodech.

Já zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro tento návrh. Kdo je proti?

Hlasování 274, přihlášeno 151 poslanců, pro 68, proti 63. Tento návrh nebyl přijat.

Dále budeme hlasovat návrh pana poslance Grospiče, který navrhuje zařazení bodu 151, sněmovní tisk 908, ústavní zákon o referendu o NATO, a to pevně zařadit na 1. 2. odpoledne po již pevně zařazených bodech.

Já zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro tento návrh. Kdo je proti?

Hlasování 275, přihlášeno 151 poslanců, pro 33, proti 92. Tento návrh nebyl přijat.

Jako poslední je návrh pana místopředsedy Vojtěcha Filipa, pevné zařazení bodu zákon 217 o registru smluv, a to jako čtvrtý bod bloku třetích čtení v pátek 3. února.

Já zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro tento návrh. Kdo je proti?

Hlasování 276, přihlášeno 150 poslanců, pro 42, proti 32. Tento návrh nebyl přijat.

Takže podle mých poznámek jsme již vyčerpali všechny návrhy na změnu pořadu schůze a můžeme přejít k dalšímu jednání. Otevímám bod

296.

Návrh Pravidel hospodaření poslaneckých klubů pro rok 2017

Sněmovní dokument 5582. Prosím pověřeného člena organizačního výboru poslance Václava Votavu, aby se ujal slova a předložený sněmovní dokument uvedl. Pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Václav Votava: Děkuji za slovo, vážený pane místopředsedo. Kolegyně, kolegové, dovolte mi, abych vás seznámil s usnesením organizačního výboru, které se konalo 18. ledna 2017, k návrhu Pravidel hospodaření poslaneckých klubů pro rok 2017.

Organizační výbor Poslanecké sněmovny doporučuje Poslanecké sněmovně přijmout následující usnesení: Poslanecká sněmovna schvaluje Pravidla hospodaření poslaneckých klubů pro rok 2017 s výší příspěvků měsíčně... (Odmila pro hluk v sále. Řečník se obrací na předsedajícího.)

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Omlouvám se, pane poslanče. Dneska se nám opětovně nedáří udržet klid v sále. Já poprosím ty, kteří něco diskutují, aby šli do předsálí. Děkuji a ještě jednou prosím o klid!

Poslanec Václav Votava: Děkuji, pane místopředsedo.

Pevná částka na kluby: 24 500 korun, variabilní částka na člena klubu vládní strany 5 314 korun a variabilní částka na člena klubu nevládní strany 6 908 korun, v závorce koeficient 1,3. Pravidla hospodaření poslaneckých klubů pro rok 2017 tvoří přílohu tohoto usnesení. A za druhé povídáme odůvodněním tohoto návrhu na schůzi Poslanecké sněmovny poslance Václava Votavu.

Tím jsem vás seznámil s usnesením organizačního výboru. Jenom krátká poznámka, samozřejmě vše je uvedeno ve sněmovním dokumentu 5582. Pravidla hospodaření poslaneckých klubů pro rok 2017 se nikterak neliší od pravidel, která jsme schvalovali pro rok 2016. Děkuji.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Děkuji, pane poslanče, že jste to zvládl i za tohoto hluku.

Já zahajuju všeobecnou rozpravu a ptám se, zda se někdo hlásí do všeobecné rozpravy k tomuto bodu. Nevidím nikoho, kdo by se přihlásil, proto končím všeobecnou rozpravu. Ptám se pana poslance, jestli má zájem o závěrečné slovo. (Ne.) Děkuji.

Takže přistoupíme k rozpravě podrobné. Ptám se, zda se někdo hlásí do podrobné rozpravy k tomuto bodu. Nevidím zde nikoho, končím podrobnou rozpravu. Opět se ptám pana poslance, zda má zájem o závěrečné slovo. Vzdává se ho.

Takže můžeme přistoupit k hlasování o návrhu usnesení – viz sněmovní dokument. Prosím.

Poslanec Václav Votava: Ano, odkazuju na usnesení, které jsem přečetl před chvílí.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Tak. Děkuji. Já poprosím o pozornost a klid. Eviduji žádost o odhlášení. Prosím, přihlaste se znova svými kartami... Počet se nám již ustálil.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro usnesení, jak bylo předneseno. Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 277, přihlášeno je 125 poslanců, pro 121, proti žádný. Tento návrh byl přijat. Děkuji, pane poslanče. Tímto končím projednávání tohoto bodu.

Otevím další bod dnešní schůze a tím je

6.

**Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 378/2007 Sb., o léčivech
a o změnách některých souvisejících zákonů (zákon o léčivech),
ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony
/sněmovní tisk 706/6 - vrácený Senátem**

Senát vrátil návrh zákona s pozměňovacími návrhy. Jeho usnesení jsme obdrželi jako sněmovní tisk 706/7. Teď se rozhlijíme, zda máme mezi sebou zástupce Senátu.

Nejprve budeme hlasovat o tom, zda Sněmovna schvaluje účast zástupce Senátu při tomto jednání, pana senátora Petera Koliby.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 278. Přihlášeno je 133, pro 108, proti žádný. Tento návrh byl přijat.

Poprosím pana senátora, aby zaujal své místo. Nyní prosím, aby se za navrhovatele k usnesení Senátu a předloženým pozměňovacím návrhům vyjádřil ministr zdravotnictví pan Miloslav Ludvík. Prosím, pane ministře, máte slovo. (V sále je velký hluk.)

Ministr zdravotnictví ČR Miloslav Ludvík: Dámy a pánové, vážený pane předsedající, děkuji za slovo. Přejí dobrý den. Dovolte mi, abych se na tomto místě v krátkosti vyjádřil k návrhu novely zákona o léčivech, kterou s pozměňovacími návrhy postoupil do této Sněmovny zpět Senát.

Jak jsem již několikrát uvedl, a bylo to mnohokrát diskutováno, jádro vládního návrhu sleduje dva hlavní cíle. Prvním z nich je adaptace umějního nařízení o klinických hodnoceních humánních léčivých přípravků, tím druhým pak je zakotvení mechanismu pro omezení takzvaných reexportů léčivých přípravků tak, aby byla zajištěna dostupnost léčivých přípravků pro pacienty v České republice. Jedná se tedy o důležitou a žádoucí úpravu, která bude ku prospěchu pacientů v celé České republice.

Na pozměňovací návrhy, které adresoval této Sněmovně Senát, bych zde nyní rád reagoval i vzhledem k tomu, jaké ohlasy vyvolaly. Především bych zde ale chtěl vyjádřit podporu senátní verzi návrhu novely zákona o léčivech a dovolte, abych řekl pář slov k nejdůležitějším bodům.

První byla otázka poskytování údajů ze strany policie a Ministerstva vnitra ze základních registrů a agendových informačních systémů Státnímu ústavu pro kontrolu léčiv. V zákoně o léčivech dosud není upraven přístup SÚKLu k těmto údajům. Vzhledem k tomu, že SUKL vykonává státní správu, navíc v tak citlivé oblasti, jakou tvoří svět léčivých přípravků, jeví se tato norma jako zcela rozumná a žádoucí, a troufám si říci i nezbytná, aby mu byl umožněn v rámci výkonu této jeho pravomoci přístup k údajům ze základního registru obyvatel. Státní pozemkový úřad, Státní zemědělský a intervenční fond, Ústřední kontrolní a zkušební ústav zemědělský, Česká inspekce životního prostředí, všechny tyto orgány vykonávají státní správu již dnes a mají v rámci svých gescí umožněn ve stejném režimu, jako je zde nyní navrhován Senátem ve prospěch SÚKLu, přístup k těmto údajům ze základního registru agendových systémů.

Co tedy musím na tomto místě v tuto chvíli velmi zdůraznit, je fakt, že v žádném případě, a to zdůrazňuji, v žádném případě nejde o jakýkoliv bezprecedentní průlom v otázce přístupu státních orgánů k těmto informacím a nejedná se ani o vybočení z dnes již ustálené praxe. SÚKL bude potřebovat přístup k těmto údajům jednak kvůli zajištění fungování centrálního úložiště či registru pro léčivé přípravy s omezením, ve velkém množství případů pak půjde o ověřování údajů uvedených v žádosti subjektů o udělení oprávnění k výkonu jejich činnosti a dále o ověřování údajů při provádění kontroly a dozoru týkajících se kontrolovaných a dozorovaných osob. Celé toto má zefektivnit činnost SÚKLu. (V sále je stále velký hluk a neklid!)

Tedť bych se chtěl vyjádřit k hlavnímu tématu, které je dnes největším předmětem kontroverzí, a to je otázka změny ustanovení § 77 odst. 1 písm. h) zákona o léčivech, které upravuje povinnost distributorů nově zajistit, a to bez zbytečného odkladu, dodávky humánních léčivých přípravků. Zde platí i po změně navržené Senátem –

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Pane ministře, já se omlouvám. Ještě jednou prosím kolegy, kteří hovoří, ať jdou hovořit do předsálí, když je nezajímá, co pan ministr říká. Doporučuji poslouchat. Prosím, pane ministře.

Ministr zdravotnictví ČR Miloslav Ludvík: Takže platí, že i po změně, kterou navrhl Senát, se dále nařizuje distributorům dodávat léky tak, aby byly zajištěny potřeby pacientů, ovšem nikoliv ve fixní lhůtě dvou dnů, ale právě bez zbytečného

odkladu. To "bez zbytečného odkladu" je standardní právní formulace, která značí, že když distributor má lék k dispozici, musí ho bezodkladně... (Odmlka pro hluk. Předsedající zvoní zvoncem.)

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Prosím o klid. Důrazně! Ted' spíš napravo. Děkuji.

Ministr zdravotnictví ČR Miloslav Ludvík: Možná bychom mohli rozdat nějaká anxiolytika.

Když distributor má lék k dispozici, musí bezodkladně jednat tak, aby do lékárny takový přípravek dodal. Pokud jím nedisponuje, vyplývá mu povinnost jej dodat ihned poté, co jim disponovat bude. Je to opatření dávající povinnost distributorům a lépe zajišťuje dostupnost léčivých přípravků v lékárnách.

Já bych znovu zdůraznil, že ve sněmovní verzi je řečeno do dvou pracovních dnů, a dodal bych úplně klasický příklad z poslední doby, kdy jsme byli informováni výrobcem léku Tamiflu, že díky běžící chřipkové epidemii v Evropě hrozí zvýšené riziko reexportu. Takže Ministerstvo zdravotnictví zastavilo reexporty léků Tamiflu, ale byli jsme upozorněni výrobcem, že v případě, že by byl nedostatek Tamiflu na českém trhu, jsou schopni ho dodat až za šest měsíců. Tedy i kdybychom stanovili povinnost dvou dnů, tak se prostě nebude realizovat.

Ono se to moc neví, ale léky se nevyrábějí linkovým způsobem, že na začátku vložíte nějakou surovинu a na konci linky vám vypadne acylpirin a jede to tak nonstop. Takhle to není. Léky se vyrábějí takzvaným reaktorovým způsobem, což znamená, že máte nějakou nádobu, říká se tomu opravdu reaktor, a v té se chvíli vyrábí acylpirin, výroba skončí a začne se vyrábět například penicilin. Proto má každý lék svou šarži. To je jeden z těchto důvodů. Proto je velmi problematické a ve farmacii běžné, a ve zdravotnictví to známe, že léky často vypadávají prostě proto, že na trhu nejsou.

Takže ta povinnost, která je dnes stanovena ve sněmovním tisku, do dvou pracovních dnů, je v podstatě nevymahatelná. Kdežto formulace, která byla nahrazena a říká bez zbytečného odkladu, je formulace někdy přísnější, protože pokud to má distributor na skladu, tak dnes distributoři běžně zavážejí lékárny i pětkrát denně, a je povinen to dodat hned, kdežto když to nemá na skladě, tak to dodá ve chvíli, kdy to na sklad do České republiky dostane, nebo někdy do evropského distribučního skladu. Tohle je jeden z důvodů, proč si myslíme, že senátní návrh, jak byl podán, je lepší než původní, byť dobré mírněná formulace.

Dále Senát reagoval též na vyjádření ÚOHSu, který upozornil na určitý nesoulad mezi zněním návrhu zákona postoupeného Senátu a právní regulaci hospodářské soutěže. Tyto dopisy ze dne 18. října 2016 a 7. prosince 2016 máme k dispozici. Dle vyhodnocení ÚOHSu bylo znění schváleného sněmovního návrhu v příkrem rozporu se zásadami ochrany hospodářské soutěže. Zejména pak ÚOHS navrhovanému znění vytýkal zavedení kontraktační povinnosti pro výrobce léčiv a s tím spojené posilování postavení distributorů spolu s nízkou kontrolovatelností dodávek léčiv ve vztahu k tržnímu podílu distributorů. Návrh by tak podle závěru ÚOHSu vlastně ani sám

o sobě nezaručil naplnění hlavního cíle tohoto ustanovení, totiž zabezpečení dostupnosti léků pro pacienty.

Dále se jako velmi problematické ve vztahu k soutěžnímu prostředí, ale vůbec prostředí obchodnímu jeví i Sněmovnou navrhované ustanovení, které z povinnosti dodat léčivý přípravek vyjímá distributory a držitele registrace, k nimž jejich druhá smluvní strana má alespoň jeden peněžitý dluh. Já bych v této chvíli přece jenom zkusil trošku objasnit tento problém, protože ten se ukazuje jako krucialní. Tady vznikla, nevím proč, ale je to taková mlha, vznikla fáma, že ten návrh, tak jak byl schválen Sněmovnou, pomáhá lékárnám. Já bych jenom poprosil, abyste mi věnovali pozornost, jak zní sněmovní verze.

Sněmovní verze říká: Distributor na základě požadavku provozovatele oprávnění k výdeji léčivých přípravků zajistí dodání léčivého přípravku nejpozději do dvou pracovních dní od obdržení jeho požadavku. Distributor pro zajištění dostupnosti léčiv na trhu v České republice má právo vyzvat držitele rozhodnutí o registraci. Tady je důležité říct, distributor má právo vyzvat držitele rozhodnutí, čili distributor má právo vyzvat výrobce v rozsahu tržního podílu distributora a výrobce má povinnost mu je dodat. Ten návrh nemluví o lékárnách. Tady se neustále mluví o tom, že lékárna díky tomuto ustanovení má nárok na léky, protože samozřejmě se řešilo, že spousta lékáren má problémy a nemůže od distributora léky dostat. Ale ta sněmovní verze o tom nemluví. Ta sněmovní verze mluví o tom, že distributor má právo dostat léky od výrobce. Nikoliv lékárna od distributora. Já vím, že jste všichni byli zahlceni spoustou mailů, kde si lékárníci stěžují, a mnohdy oprávněně, na téma, že nedostávají léky, ale to je problém ÚOHSu, který by to měl řešit. Ale sněmovní verze toho návrhu zákona, ta mluví o tom, že léky dostane distributor, nikoli lékárna.

Chtěl bych znova zdůraznit, že tohle je ten problém, který se tam ukazuje. A ve chvíli, kdy např. jeden z distributorů skončí na trhu, tak, dejme tomu, že jeho tržní podíl činil 20 %, v tu chvíli je Česká republika chudší o 20 % objemu těch léků, typicky onkologických, prostě proto, že dneska ten návrh zákona petrifikuje ty tržní podíly, takže pak se nebude ta část objemu těch léků distribuovat.

Celkem chápu, že je tedy poměrně značný zájem pomoci lékárnám, a já ho podporuji, ale upřímně řečeno, tak jak bylo to znění schváleno, to lékárnám nepomůže. Nebo možná jinak – pomůže to těm lékárnám, které mají distribuční oprávnění, těch je asi zhruba 200 nebo 400 z celkového počtu 2 700, a upřímně řečeno, některé z nich, jak nedávno zjistil SÚKL kontrolou, se právě na těch reexportech podílejí, ale je to menšina.

Takže já bych znova zdůraznil – kdežto senátní znění, které bylo konzultováno s Úřadem pro ochranu hospodářské soutěže, zní: Za účelem dostupnosti léčivých přípravků zajistit bez zbytečného odkladu dodávky léků, jejichž je distributorem, provozovatelům oprávněným vydávat léčivé přípravky – čili lékárnám –, a to v množství odpovídajícím potřebě pacientů v České republice. Abych znova zdůraznil, ta senátní oprava je v tomto případě podle mého názoru opravdu přiznivější, nebo přívětivější, vůči lékárnám než ta, která původně Sněmovnou, říkám, byť určitě vedena těmi nejčistšími a nejušlechtilejšími úmysly, byla přijata.

Dále bych chtěl ještě říct, podle stanovisek, která máme dneska k dispozici, je, že by to Sněmovnou schválené znění toho prozluklého § 77, který jsem tady citoval, bylo nejen značně omezující, ale ve své podstatě vlastně neaplikovatelné právě z těch důvodů, které jsem zmínil. A podle toho, co jsem také zmínil, by to asi opravdu nemělo ten efekt pro pacienty. To původní znění má velký efekt pro distributory, to je pravda.

Je třeba říci, že hlavním cílem, který dneska ministerstvo opravdu sleduje, je docílit dostupnost léků, jak se říká, lečivých prostředků, ale řekněme léků pro pacienty v České republice. Hlavně si myslím, že je důležité a přínosné zmínit fakt, že díky iniciativě Senátu jsme se dokázali vyvarovat budoucích sporů, které by z důvodů, jež předestřel ÚOHS, musely nezbytně vzniknout, protože už si umím představit spory, které by z tohoto vznikly z důvodu neaplikovatelnosti toho ustanovení.

Chci říci, že zbylé návrhy, které jsou obsaženy ve znění zákona, které postoupil Senát, ty další opravy, jsou spíše legislativně technické povahy a v podstatě to byly jenom také ty drobné technické pozměňovací opravné návrhy.

V této chvíli bych vás opravdu chtěl požádat o to, abyste ten návrh zákona, tak jak je postoupen do Sněmovny, schválili ve znění, které bylo postoupeno Senátem. A chci zdůraznit jednu straně důležitou věc. Ten zákon musí být přijat. Ve chvíli, kdy nebude přijat, Česká republika bude mít obrovské problémy v klinickém hodnocení léků, což bude mít dost drastické dopady jak do té vědecké části, tak i do ekonomického fungování v České republice. Je to strašně důležité. Já bych proto velmi, velmi plédoval na vás, milé poslankyně, milí poslanci, abychom to schválili. Protože je mi jasné, že první se bude hlasovat o senátní verzi, která by měla projít prostou většinou, pokud neprojde senátní prostou většinou, je třeba najít 101 hlasů, ale tato norma přijata být musí, protože bude dosaženo zvýšení ochrany pacientů prostřednictvím nové úpravy zajišťující dostupnost léků i v situaci, kdy bude hrozit jejich nedostatek.

Tento zákon řeší opravdu primárně problematiku reexportu, problematiku klinických hodnocení. On opravdu neřeší dostupnost léků v lékárnách pro pacienty. Chtěl bych toto znovu zdůraznit a děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Tak já děkuji, pane ministře, že jste to zvládl. Pořád eviduji řadu poslanců, co si spolu nahlas povídají. Jestli je to opravdu tak nutné, poprosím vás, běžte do předsálí, ať máme důstojný průběh tohoto bodu.

Nyní se chtějí vyjádřit postupně zpravodaj garančního výboru pan Rostislav Vyzula. Takže pan zpravodaj. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Rostislav Vyzula: Děkuji, pane předsedající. Dobré odpoledne, dámy a pánové, vážený pane senátore. Dovolte mi, abych se jako zpravodaj tohoto tisku, kdy jsme se touto problematikou zabývali ve zdravotním výboru, myslím, že více než rok a půl, a to velmi důkladně, a kdy prostě ta původní myšlenka, která zde byla nastavena, kterou jsme se snažili celou dobu řešit, bylo to, abychom omezili reexporty, i neadekvátní reexporty, aby léky byly dostupné pro naše pacienty

v případě různých epidemií, tak jak zde bylo zmíněno např. teď chřipkové, ale jsou i jiné situace, a na druhé straně abychom umožnili našim pacientům, aby měli přístup ke klinickým hodnocením, která jsou dneska uváděna na globální úrovni, tak aby naši pacienti rovněž měli k nim přístup, protože si myslím, že si to zaslouží, a je to mnohdy zásadně přísnosné.

Nieméně v podstatě na závěr až téma ve druhém čtení se dostal pozměňovací návrh do této novely, který byl poslaneckým návrhem a který vlastně trochu řešil problematiku, ne zcela odlišnou, ale nicméně velmi složitou. Je to vztah mezi lékárny, distributory a výrobcí léčiv. Tato problematika je tak náročná a za dobu 25 let nebo 26 let tzv. tržní ekonomiky v našem státě se natolik zkomplikovala, že není možné podle mého úsudku, kdy pracují ve zdravotnictví 35, 36 let a přece jenom něco ohledně toho jsem dokázal vnímat, tak není možné tuto problematiku tak jednoduše vyřešit díky jednomu pozměňovacímu návrhu. A ten se potom stal – samozřejmě, protože je to záležitost tak náročná pro všechny tyto skupiny. Konečně dostávali jste desítky mailů, zastavovali se za vámi zástupci všech těchto skupin, aby vás přesvědčili o své pravdě. A kde je potom ta pravda vlastně? Dobře víte, že když dva dělají totéž, není to totéž, a když se několik lidí dívá na stejnou problematiku, tak každý ji vidí jinak. Toto téma bylo konečně opakován i zfilmováno, kdy jeden příběh byl ukázán a diváci měli vzdycky různé názory. Takže vlastně nějaká absolutní pravda... Absolutní pravda už vůbec neexistuje, v ničem. Ale i ta relativní pravda je velice závažná a není tak jednoduché k ní přistoupit. A apeloval bych tady na to, abychom zvázili, do jaké míry co můžeme v této novele přípustit.

Já od senátorů opakovaně slyším, že Senát je pojistikou demokracie. Mně se to moc líbí. Nicméně pojistka, pojistka, dobře. Co si představují pod pojistikou, tak to je maximálně ta elektrická pojistka, která má svůj určitý limit. A ten limit je buď nízký a pustí se jenom určité množství proudu přes tu pojistku, anebo je limit vysoký a může se pustit vyšší hladina proudu. A tak se stane, že prostě někdy je hladina této pojistiky i v Senátu nízká a někdy je ta hladina vysoká. Tak se stane, že dobrá myšlenka projde, anebo dobrá myšlenka neprojde vůbec. To je právě i předmětem tohoto návrhu. Ono důležité je si uvědomit ty původní ideje, které vedly k tomuto návrhu, a vlastně jeden jediný návrh potom vyvolal takovou obrovskou odevzdu mezi nejrůznějšími skupinami. Je to logické, samozřejmě. Vidíme, že v systému distribuce a prodeje léků jsou za ty roky určitě zvláště divné metody. Velké řetězce se dohodly s distributory a výrobcí a mají mnohdy přístup k lékům, které jsou pro ně lukrativní. Malé a střední lékárny však taky chtějí tyhle lukrativní léky mít pro sebe. A tak vznikl boj. Možná si pamatujete, byl jsem v pořadu ČT paní Jílkové Máte slovo, kde se rozohňovaly jednotlivé strany a já jsem tam byl, zdálo se mi, víceméně navíc.

Poslanecký návrh, původně pana poslance Běhounka, ke kterému jsem se také přihlásil, prosím, a to ještě budu muset zdůvodnit, umožňuje, aby v podstatě, i když se jedná o distributory, jak zde mluvil pan ministr, ale umožňuje to, aby jakákoliv lékárna na základě požadavku požádala toho distributora o ten daný i třeba lukrativní lék, a požaduje dodání tohoto léku do dvou dnů. Jak bylo řečeno, v některých případech je to naprostě nemožné. Ale co je tam ještě vloženo, je, že jenom lékárnám může dodat tento lék, které nemají 30denní dluh, ani jeden 30denní dluh u daného distributora. To je problém, který je určitým nešvarem v našem zdravotnictví, ale

nedá se odstranit ze dne na den. Určitě se ho nezastavám, ale je to dán prostě ať platebním kalendářem, ať průtokem peněz přes třeba nemocnice, které mají také své lékárny, takže to není tak jednoduché vyřešit.

Tohle se nelíbilo ÚOHSu, tedy Úřadu na ochranu hospodářské soutěže, a tak se objevila právě jiná verze, a to v Senátu. Tato verze umožňuje každé lékárně požádat distributora, ale ne každého distributora, ne jakéhokoli distributora, ale jen toho, který daný lék distribuuje, aby jej dodal v době zvyklé, tady je uvedeno bez zbytočného odkladu. Byl jsem právníky ubezpečen, že je to běžný pojem, který je právně únosný, zodpověditelný a obhajitelný. Takže ten lék by prostě měl být i v daném případě do dané lékárny dodán.

Jenomže vznikla hysterie v podobě těch stovek mailů, které se k vám dostaly a které vznikly pravděpodobně určitým nepochopením na jedné straně, ale na druhé straně si myslím hlavně potom manipulací ze strany vedení Asociace malých lékáren, kterým se senátní návrh zdá být příliš benevolentní. Ale de facto i podle mne je to určitý pokrok. Malé a střední lékárny mohou i v tomto případě dostat i výjimečné léky – pochopitelně na ten předpis, takže k nějakému reexportu nemůže dojít. Nemůže. Aby si jakákoli lékárna požádala distributora o jakékoli množství lukrativního léku, který by použila k vlastnímu obohacení reexportu, to tento návrh neumožňuje. Tedy veškerá hysterie je podle mě zbytočná a hlavně zavádějící. Poplašná pro mnohé lékárny. A já tím považuji ten původní úkol, který se skrývá za tímto poslaneckým pozměňujícím návrhem, který vlastně chtěl umožnit i malým a středním lékárnám, aby dostávaly výjimečné léky, aby nedocházelo k tomu, že prostě jim distributor odmítne ten lék z jakéhokoli důvodu, tak já ho považuji za splněný. A kdo se důkladně podívá – anglicky tzv. peer review – kdo se podívá na oba návrhy, tak si myslím, že to tam musí vidět. Počítatelně samozřejmě mohou vzniknout různé okolnosti, a nechci to říkat naplno, ale zákon se mnohdy obchází, že. Já to v žádném případě neomluvám a nezastavám takové stanovisko.

A teď ještě trochu další věci. V obou pozměňovacích návrzích se ještě skrývá problematika distributorů a výrobců a to je to, co mne znepokojuje. Poněvadž zcela podloudně se zde dostává zvýhodnění distributorů, a to v poslaneckém návrhu, což nebylo jen tak na první pohled vidět, a teprve další diskuse, a to hlavně s ÚOHSem, ji odhalila. Tady je vidět, že diskuse je prospěšná, a i když můžeme namítat, že někdy je rozsáhlá diskuse zavádějící, tak v tomto případě se ukázalo, že naopak. Problematická distribuce léků je totiž za ty roky volného trhu natolik nepřehledná, zavádějící, matoucí, že není úplně jednoduché do problematiky se dostatečně dostat. A na druhé straně je třeba si rozumně přiznat, že farmaprůmysl s distribucí je tak vždycky pět až deset kroků před námi, tedy před legislativou. A už vůbec před lékaři nebo lékárníky.

V případě poslaneckého pozměňovacího návrhu je umožněno, aby vznikali další a další distributori, kteří budou moci ze zákona požádat výrobce o jakýkoliv lék, aby jej dodali ve dvou dnech do požadující lékárny. Tím vlastně podporujeme distributorské firmy a proti tomu má ÚOHS zásadní připomínky. Ve druhém, senátním návrhu se pak distribuce léků chová naprostě stejně jako nyní, ale s výjimkou, že budou muset požadované lékárny lék dodat ve lhůtě tzv. bez zbytočného odkladu. Mohou sice tvrdit různé věci, ale to je to obcházení.

Ted' ještě k těm výrobcům. Já vím, že to není tak úplně jednoduché, a musel jsem se tomu věnovat po všech těch stránkách, protože je to důležitá problematika, je důležité se tím zabývat. Ještě k výrobcům trochu. Ze strany výrobců musím přiznat, že první poslanecký návrh nutí farmafirmy, aby dodávaly všem distributorům na požadání. Těžko to však budou moci udělat, protože je v tom vložena klauzule tzv. tržního podílu. Tady to bylo už řečeno. A i když existuje jakási definice tržního podílu, tak zde je nejasně formulovaná a to bude dělat problémy. Ve druhém, senátním návrhu je v podstatě stav takový, jaký je teď v současné době. Nebudu a nechci se zastávat farmafirem nebo je zvýhodňovat v zákoně, ale poslanecký návrh je může odradit od zavádění nových inovativních léků v České republice z důvodu strachu třeba z reexportu, a tím nedostupnosti pro naše pacienty. Těch možností pro ně je celá řada, ale nebylo by to moc příjemné. To vidím jako možnou hrozbu pro naše pacienty.

Neříkám, že dosavadní cesty distribuce léků, zvláště tzv. kanály, říká se tomu, přímo do lékárny, direct to pharmacy, nebo přímo do nemocnice, direct to hospital, že jsou to metody košer. V žádném případě. Naopak. Ale je to složitá problematika, která se nedá šmáhem zrušit jedním poslaneckým návrhem podaným ve druhém čtení. Vyžadovalo by si to důkladnou diskuzi se všemi možnými participanty, tak abychom se dostali na úroveň západních zemí, kde tyto praktiky nejsou myslitelné. Tímto návrhem je však nezatrhneme. Nevidím možné, že bychom si sami v ČR vytvořili pravidla pro globalizované farmafirmy. Tady je nezbytný společný postup s dalšími evropskými státy, a to nejen s EU, která je příliš zkostnatělá a v podstatě dnes vlastně nefunkční.

Suma summarum, bližím se k závěru. Po důkladném zhodnocení obou návrhů jsem přesvědčen, že malé a střední lékárny budou uspokojeny v obou případech – do jisté míry. Ne absolutně prosím. Za druhé, pokud bychom přijali poslanecký návrh, tak zvýhodníme distributory. A za třetí, výrobci léků budou v riziku poslaneckého návrhu, a pokud přijmeme senátní návrh, tak se stav pro ně vlastně nezmění. A jak jsem říkal, já to neobhajuji a opakováně při diskuzích s lékárníky jsem říkal: jsem pro to, abychom mluvili o této problematice, abychom našli nějaké řešení, které by bylo pro všechny přínosné, a zvláště tedy pro pacienty.

Mně z toho všeho vychází, že se postavím na stranu senátního návrhu a doporučuji jeho schválení. Ovšem pokud k tomu z nějakého důvodu nedojde, tak budu hlasovat i pro poslanecký návrh, protože tady je nutná ta základní myšlenka této novely a ta tkví v reexportech a v klinických studiích a to potřebujeme bez jakékoliv pochybnosti.

Jak vidíte, svým projevem v podstatě jsem do jisté míry popřel svůj podpis a svoji záštitu pod poslaneckým návrhem, který jsem nejdříve obhajoval. Není to vůbec jednoduché. Znáte všichni známou Churchillovu větu, nebudu ji opakovat, ale je to opravdu velmi těžké přiznat se k tomu, že změna názoru může nastat. A já jsem pevně přesvědčen o tom, že ta druhá verze – senátní – je elegantnější. Ona ještě navíc i pomáhá SÚKLu a má některá další technická vylepšení, ale je elegantnější a v tomto případě bych se za ni přimluvil.

Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji, pane poslanče, za váš příspěvek. Chtěl by se vyjádřit i zpravodaj výboru pro evropské záležitosti Jan Zahradník? Chcete se vyjádřit, pane poslanče, k tomu, nebo ne? Máte zájem. Dobře, výborně.

Než ke mně dojdete, přečtu některé omluvy. Omlouvá se z jednání schůze Poslanecké sněmovny ve dnech 31. 1. 2017 až 3. 2. 2017 z osobních důvodů pan poslanec Václav Horáček, omlouvá se pan poslanec Marek Černoch dne 31. 1. od 16 do 18 hodin z pracovních důvodů a omlouvá se pan poslanec Ivan Pilný 31. 1. od 15 hodin do konce jednání ze zdravotních důvodů.

A teď máte slovo, pane zpravodaji. Prosím.

Poslanec Jan Zahradník: Děkuji, pane předsedající. Výbor pro evropské záležitosti se tímto zákonem zabýval z titulu dá se říci více formálního, totiž z toho titulu, zdali je návrh, který byl předložen do Sněmovny, v souladu s právem EU. Já jsem se jako zpravodaj snažil prosadit názor, že úplně v souladu není, ale nakonec výbor hlasováním tuto moji tezi odmítl, takže podle usnesení výboru, které teď nemám úplně v ruce, ale které můžu volně citovat, nebo aspoň volně formulovat, říká, že předložený návrh je v souladu s právem EU. Čili já se v tom případě jako zpravodaj už nechci ani k tomu, ani k onomu vyjadřovat, protože jsem pak předkládal nějaké pozměňovací návrhy, už tedy jako poslanec, ne z pozice zpravodaje, a ty návrhy nebyly schváleny. Takže můj názor v tomhle směru je teď neutrální. Děkuji.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji, pane poslanče. Nyní otevříme rozpravu a v rozpravě jako první vystoupí náš vzácný host pan senátor Koliba. Prosím.

Senátor Peter Koliba: Vážený pane místopředsedo, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážení páni ministři, pane ministře, vážení hosté, dovolte mi, abych jako předseda výboru pro zdravotnictví a sociální politiku Senátu Parlamentu ČR vám přinesl návrh zákona č. 378/2007 Sb., o léčivech a změnách některých souvisejících předpisů, byl to senátní tisk číslo 5 a poslanecký tisk číslo 706.

Jak již tady zaznělo z úst pana ministra, my jsme návrh zákona, kterým se novelizuje zákon o léčivech a souběžně též zákon o regulaci reklamy, zákon o veřejném zdravotním pojíštění, zákon o státní službě, který postoupila Poslanecká sněmovna Senátu 18. listopadu, organizační výbor Senátu přikázal návrh zákona našemu výboru jako garančnímu výboru a jednání výboru dne 13. prosince se zúčastnili všichni zástupci dotčených složek. Pozvali jsme lékárnickou komoru, Grémium majitelů lékáren a další, aby i na půdě našeho výboru měli všichni možnost se vyjádřit a připomínkovat. Vzhledem k rozdílnosti stanovisek nebylo možné vyhovět úplně všem připominkám, a proto jsme dospěli ke kompromisní verzi ve znění již načtených pozměňovacích návrhů, které přišly ze Senátu. Pozměňovací návrhy byly předkládány hlavně na základě připomínek Státního ústavu pro kontrolu léčiv a byly projednány s Ministerstvem zdravotnictví.

Senát na své 3. schůzi v 11. funkčním období dne 14. prosince 2016 hlasováním číslo 46 rozhodl počtem 52 hlasů z přítomných 59 senátorů o vrácení návrhu zákona Poslanecké sněmovně s pozměňovacími návrhy, které jsou obsaženy v příloze usnesení číslo 62.

Vláda jako předkladatel návrhu zákona byla při projednávání zastoupena panem ministrem zdravotnictví, panem doktorem Ing. Miloslavem Ludvíkem, který k pozměňujícím návrhům obsaženým v příloze usnesení číslo 62 pod body 1 až 6 a 8 zaujal kladné stanovisko a k bodu 7 vyjádřil stanovisko neutrální.

Teď mi dovolte velice stručně uvést odůvodnění těchto pozměňovacích návrhů.

K bodu 1. Dosud platný zákon o léčivech neupravuje přístup správních orgánů, především Státního ústavu pro kontrolu léčiv, do základních registrů, ač je to nezbytné k tomu, aby mohl právě tento úřad řádně naplňovat svoji zákonem stanovenou povinnost. Smyslem pozměňovacího návrhu je proto napravit tento, v uvozovkách, nedostatek a doplnit do zákona ustanovení zavádějící opravnění Státního ústavu pro kontrolu léčiv využívat referenční údaje ze základního registru obyvatel, údaje z agendového informačního systému evidence obyvatel a údaje z agendového informačního systému cizinců. Jde hlavně o zajištění fungování předepisování lékařských předpisů především v elektronické podobě, kdy elektronické podpisy jsou uloženy v centrálním úložišti elektronických receptů a jejich správu vykonává právě SÚKL.

K bodu 2 – pozměňovacímu návrhu číslo 2. Jak víte, v médiích bylo uvedeno, že Senát tímto pozměňovacím návrhem vypustil tzv. antimonopolní ustanovení. Ale je tomu právě naopak. Kdybychom zákon schválili bez úprav, došlo by k rozporu, na který nás upozornil přímo Úřad pro ochranu hospodářské soutěže, který uvedl, že poslanecký návrh je v příkém rozporu se zásadami ochrany hospodářské soutěže. Šlo hlavně o zavedení kontraktacní povinnosti pro výrobce léčiv a s tím spojené posilování postavení distributorů spolu s nízkou kontrolovatelností dodávek léčiv ve vztahu k tržnímu podílu distributorů. Návrh by tak podle závěrů ÚOHSu vlastně ani sám o sobě nezaručil naplnění hlavního cíle tohoto ustanovení, tudíž zabezpečit dostupnost léčivých přípravků pro pacienty. I proto jsme vyhověli této připomínkám. A je třeba zdůraznit, že vůči Senátem k navržené změně tohoto ustanovení již nemá Úřad pro ochranu hospodářské soutěže žádné výhrady. Úprava, která se týkala distribuce léků ve znění přijatém Poslaneckou sněmovnou, by byla v praxi těžko aplikovatelná, zejména jde-li o otázku zajištění a vymezení toho tržního podílu distributorů.

Ještě jedna poznámka k distribuci léků. Bylo by chybné v zákoně přímo uvádět, že je nutné některé léky dodávat do dvou pracovních dnů, protože to zkrátka u některých léků není technicky možné, a to například v těch případech, kdy výroba trvá několik týdnů. Povinnost distributora dodat léky je v pozměňovacím návrhu stanovena termínem "bez zbytečného odkladu", která by měla značit, že jde o velmi krátkou lhůtu. Tím je méně bezodkladně, neprodleně. To jest bezprostřední a okamžité jednání ke splnění této povinnosti. Používá se to i v jiných právních souvislostech. Jedná se tedy o termín, který náš právní řád zná a jako takový umožní distributorům flexibilně reagovat dle aktuální situace.

K bodu 3 pozměnovacího návrhu. Záměrem je reagovat ustanovení definujícím skutkovou podstatu správního deliktu podle § 105 odst. 2 písm. t) zákona o léčivech na nově Senátem navrhované znění § 77 odst. 1 písm. h) uvedeného zákona.

V bodě 4 je záměrem navrhovaného pozměnovacího návrhu odstranit duplicitu sankcí za spáchání správního deliktu podle § 105 odst. 6 písm. a) zákona o léčivech.

V bodě 5 – záměrem navrhovaného pozměnovacího návrhu je jednoznačně stanovit, že vydání vyhlášky k provedení § 77 odst. 1 písm. f) zákona o léčivech je ve společné působnosti Ministerstva zdravotnictví a Ministerstva zemědělství podle § 114 odst. 2 zmíněného zákona.

Bod 6. Vzhledem k Senátem navrhovanému znění § 77 zákona o léčivech, které nepředpokládá vydání prováděcího právního předpisu, se pozměnovacím návrhem navrhuje vypustit odkaz na citované ustanovení ve zmocňovacím ustanovení § 114 odst. 2 uvedeného zákona.

K bodu 7. Protože směrnice Evropského parlamentu a Rady z 2009/39/ES z 6. května 2009 o potravinách určených pro zvláštní výživu upravující pojem potraviny pro zvláštní výživu byla s účinkem od 20. července 2016 nařízením Evropského parlamentu a Rady ze dne 12. června 2013 zrušena, je záměrem navrhovaného pozměnovacího návrhu vypustit uvedený pojem z navrhovaného znění novely zákona o regulaci reklamy.

A bod č. 8. Záměrem navrhovaného pozměnovacího návrhu je upřesnit pro příslušná ustanovení navrhovaného zákona výjimku z obecné účinnosti tohoto zákona.

Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, dovolte mi, abych závěrem vás poprosil o pochopení této situace. Vím, že legislativní proces je složitý. Věřte mi, že i v Senátu Parlamentu ČR se snažíme jak ve výborech, tak i na plénu velice zodpovědně přistupovat k jednotlivým bodům legislativy, která přichází. A samozřejmě je to otázka všech senátorů podle svého nejlepšího vědomí a svědomí. Ale je to otázka i určité zodpovědnosti vůči občanům, kteří nás do těchto institucí vyslali. Proto bych vás požádal o podporu znění tohoto zákona ve znění pozměňujících návrhů zaslanych Senátem Parlamentu ČR.

Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Dámy a páновé, pěkné odpoledne. Vážený pane senátoru, já vám děkuji.

Eviduji šest přihlášených do rozpravy. První tedy vystoupí paní poslankyně Marková. Připraví se pan poslanec Skalický. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Soňa Marková: Děkuji za slovo. Vážený pane ministře, vážení kolegové, milé kolegyně, dovolte mi, abych tady krátce přednesla stanovisko poslaneckého klubu Komunistické strany Čech a Moravy k tomuto vrácenému návrhu Senátem.

V souvislosti s vrácením novely zákona o léčivech ze Senátu se opět rozvířila debata o tzv. reexportech léčiv a přístupu pacientů v České republice k potřebné

léčbě. Evropské státy se k paralelnímu vývozu chovají naprosto rozdílně podle toho, jak jsou u nich léčivé přípravky drahé. Státy s vyšší cenovou hladinou dovozy spíše podporují, protože tím mohou ušetřit plátki péče i pacienti. Země, které vývozu brání, mají léky levnější a díky jejich vývozu se pak mohou stát pro pacienty hůře dostupnými. Právě mezi tyto země se řadí Česká republika a Slovensko. Nás nejbližší soused, Slovensko, ale přijal proti reexportům přes kritiku EU taková opatření, aby této neblahé praxi skutečně zabránil. Jejich úprava se týká pouze léků regulovaných úhradou z veřejného zdravotního pojistění a případný vývoz je možné uskutečnit pouze na základě rozhodnutí a jménem držitele rozhodnutí o registraci léčivého přípravku. Zcela se tedy obchází distributor. Lékárnám se současně ukládá povinnost vydat lék výhradně pacientovi.

Tento tlak na lékárny není od věci. To koneckonců nedávno potvrdil i ředitel Státního ústavu pro kontrolu léčiv informací, že se v České republice objevují stále častěji i nelegální reexporty lékáren, které nejsou držiteli oprávnění distribuovat. Nedávno Státní ústav pro kontrolu léčiv díky kontrolám udělil pokuty ve výši 34 mil. korun za nelegální vývoz léčivých přípravků lékáren, především pro pacienty s anginou pectoris či cukrovkou, v hodnotě téměř 150 mil. korun. Je jasné, že nelze házet všechny lékárny do jednoho pytle a musíme rozeznávat ty s distribučním povolením od těch na našich náměstích a v ulicích malých měst, které někdy v konkurenci bojují o přežití a o to, aby pacient měl přístup ke svým potřebným lékům.

Je příznačné, že současná vládní koalice ve shodě s pravicovou opozicí odmítly můj pozměňovací návrh k novele tohoto zákona, který přesně kopíruje slovenskou předlohu a byl připraven spolu i s pacientskými organizacemi. Jenže byznys za minimálně 3 mil. korun má u nás bohužel větší váhu než skutečné potřeby pacientů.

Nyní nás čeká opětovná diskuse nad verzí senátní. A jsme právě uprostřed této diskuse, proti které bojují především lékárníci. Dokonce zorganizovali svým způsobem nátlakovou akci. Z celé republiky nám jsou do poslanecké pošty přeposílány žádosti o přijetí původní sněmovní podoby. Lékárníci se tak stali součástí jedné bojující lobby proti druhé s tím, že se i oni staví za kontroverzní podobu zákona, která ve skutečnosti nic neřeší. Může totiž paradoxně působit jako podpora vývozu tam, kde úmysl distributora nebo lékárny s distribučním oprávněním nebude zajistit takto vyžádané zboží právě českým pacientům. V senátním návrhu totiž tato povinnost chybí. Jedinou cestou, jak se doopravdy vypořádat s paralelním vývozem léků, zamezit nemravným miliardovým ziskům a zabezpečit potřebné léčivé přípravky pro české pacienty bez zbytečných nároků na veřejné finance, je přijmout takovou podobu zákona, jakou má dnes Slovensko. Na to ale nemá současná Poslanecká sněmovna kromě Komunistické strany Čech a Moravy dostatek odvahy a vůle.

Jen pro dokreslení přidám jednu zajímavou aktuální informaci. Zatímco vloni v říjnu, kdy Slovensko zaznamenalo největší nedostatek léků, chybělo v zemi 2 644 různých typů léčiv, letos v lednu to bylo již jen 365 léků, tedy zhruba 14 % původního počtu. Sedmkrát méně chybějících léků pro slovenské pacienty je jasným důkazem, že slovenský příklad je třeba následovat, pokud opravdu, nikoliv na oko, chceme reexportům zabránit. Sněmovní ani senátní verze tento záměr nenaplňují.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám také děkuji. Nyní tedy pan poslanec Skalický a připraví se pan poslanec Svoboda. Prosím.

Poslanec Jiří Skalický: Děkuji. Vážený pane předsedající, vážený pane ministře, dámy a páновé, chtěl bych se vyjádřit k novele zákona o léčivech a úplně úvodem souhlasím s panem ministrem, že prostě ať ta, nebo ta verze se musí schválit.

Chtěl bych tady připomenout, že původní primárně novela sledovala tři základní cíle. Za prvé to bylo transpozice nařízení Rady Evropské unie číslo 536 z roku 2014 o klinických hodnoceních humánních léčivých přípravků, které tady zmíňoval pan profesor Vyzula. A všichni kolegové, kteří se pohybují v této oblasti, vědí, oč jde. Za druhé to byla problematika padělků, spolupráce Generálního ředitelství cel a SÚKLU v identifikaci padělků a zejména v problematice objednávání přes internet, což do budoucna může být velký problém. A za třetí je to opravdu omezení reexportu jako takového, kdy víme, že tato problematika byla identifikována a prostě reexport narůstal zejména v letech 2010 a 2013 a posléze v letech následujících. Chtěl bych zde jenom připomenout, že v roce 2013 byly novelou tohoto zákona částečně omezeny lékárny s distribučním povolením, nicméně se ukázalo, že tento parciální krok a tato úprava nevedla prakticky k žádnému efektu.

Kdo se skutečně podílí na reexportu. Tak prakticky se na reexportu podílejí všichni, tzn. výrobci, držitelé rozhodnutí o registraci, distributoři nebo lékárny s distribučním povolením. Ministerstvo zdravotnictví se v této novele poměrně významnou měrou pokusilo problematiku reexportu řešit, byť dle mého názoru – což jsem prezentoval už dříve – poměrně komplikovanou formou administrativního charakteru, která vyžaduje opakování spolupráci mezi SÚKLem a Ministerstvem zdravotnictví. Nicméně je to jakýsi krok kupředu pro to, aby se reexport minimálně zkomplikoval nebo omezil. Vedle toho vznikl problém, který tady řešíme dnes, a to je nedostatek některých léčivých přípravků v lékárnách. Dlužno říct, že má řadu příčin. Některé souvisí s reexporty, některé vůbec s reexporty nesouvisí. Z velké části se ale samozřejmě týkají dodávek od distributorů, protože distributoři dodávají léčivé přípravky do lékáren.

Pokud se týče poslanecké verze, respektive příslušného pozměňovacího návrhu, tak tady jsem přesvědčen, že řeší celou problematiku v řetězci výrobce – distribuce – lékárna. Krátká poznámka k termínu dvou pracovních dnů. Myslím si, že to je trošku zástupný problém, protože i při jednání s distributory ti jasně řekli, že dva pracovní dny pro ně není až tak zásadní problém. Dále bych chtěl říct, že poslanecký návrh se týká běžných lékových přípravků na recept. Nejedná se tedy o centrové léky a nejedná se tzv. DTP kanály.

Pokud se týče senátní verze, pracovně "bez zbytečného odkladu", pak souhlasím s tím, že právně tento termín opravdu je standardně používán, je správný, je běžný, právnici s tím nemají problém. Otázka je, jak pak samozřejmě v reálné praxi v této problematice by se dal využít, nebo respektive by fungoval. Z mého pohledu ta senátní verze je opravdu tak jednoduchá, že až některé podmínky, které jsou v té

sněmovní verzi, příliš neřeší. Předpokládá je, že jak už tady bylo zmiňováno, že prostě tak to bude a je tak možné postupovat.

Chtěl bych tady jen krátce říct, co neřeší, ne co řeší. To jsme tady slyšeli. Senátní verze v zásadě zachovává monopolní postavení distributorů, což nikdo nezpochybnil, ale dlužno si uvědomit, že ti distributoři jsou v tom řetězci současně největšími reexportéry. Tak to je a nikdo to nezpochybňuje. Výrobce nemá povinnost dodávat léky více distributorům. To tady také zaznělo a je věcí do diskuse, jestli to je správně, nebo ne. Já si myslím, že by měl mít povinnost dodávat více distributorům.

Další. Distributor nemá povinnost dodávat lék pro pacienty do jakékoliv lékárny, to je ten tlak na to, aby jakákoliv lékárna se mohla na distributory obrátit. A poté formulace bez zbytečného odkladu – to už jsem se tady zmiňoval, že právně je v pořádku. Jedině praxe by ukázala, zda je funkční a do jaké míry.

Ještě dvě krátké poznámky. Jednak k tomu stanovisku ÚOHSu. Dle mého názoru stanovisko ÚOHSu ke sněmovní verzi je příliš vágní, není explicitní. Cituji: Navržené znění pozměňovacího návrhu pokládá za potenciálně vedoucí k negativním dopadům na hospodářskou soutěž. Přiznám se, že termín "potenciálně vedoucí k negativním dopadům" je možno vykládat různým způsobem.

Poslední poznámka k distributorům a řetězovým lékárnám, protože tam je největší problém dle mého názoru nikoliv to, jestli jsou to dva pracovní dny, dva dny, anebo bez zbytečného odkladu. Víme, že v České republice jsou čtyři velcí distributoři: Penta se sítí lékáren Max – 394 lékáren, Fénix s vlastníkem řetězce lékáren Benu – 250 lékáren, Allianz Helsker s virtuálním řetězem Alfega – zhruba 250 lékáren, a Pharmos, virtuální řetězec mojelekarna.cz – zhruba 405 lékáren. Pokud bude v tom senátním návrhu vlastně zachován systém monopolního distributora, tak zcela jednoznačně bude dlouhodobě v tom senátním návrhu vlastně podpořena a posilena vazba monopolní distributor a jeho řetězové lékárny. Bez ohledu na akci, která probíhá na argumenty té nebo oné strany, tak jsem si ověřil mimo lékárny, které patří do řetězců, že kolegové mají problém s tím objednat léčivé přípravky u distributora, u kterého nejsou. Odpověď je jasná: Primárně to dáme do své lékárny, do svých lékáren – a zeptejte se za nějaký čas, možná že vám něco dáme. Takže pro mě je největší problém v tom, že tady není povinnost distributorů dodávat do jakýchkoliv lékáren.

Z tohoto důvodu ten senátní návrh opravdu považuji za tak benevolentní, s tím, že vynechal, vypustil nebo předpokládá některé kroky jako automatické, že senátní návrh nelze podpořit. A mohu jenom konstatovat, že praxe, ať projde ten, nebo ten, ukáže, v uvozovkách, která strana má nebo měla větší pravdu, protože jak argumenty z jedné, tak z druhé strany jsou někde relevantní, někde účelové.

Děkuji vám.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Jak vám také děkuji. Nyní tedy pan poslanec Svoboda, připraví se pan poslanec Kostřica.

Poslanec Bohuslav Svoboda: Vážený pane předsedající, vážený pane ministře, vážený pane senátore, stejně jako můj předčeřník musím konstatovat, že tento zákon,

tato novela musí být přijata v nějaké podobě. Je prostě pro naš systém nezbytná. A jak senátní, tak poslanecká verze obsahují obě dvě celou řadu chyb a řadu pozitivních věcí. Bohužel musíme sázet na ty věci pozitivní, protože chceme zdravotnictví posunout dopředu.

Slyšeli jsme rozsáhlou argumentaci pana ministra. A potom vnímám to, co říkal kolega Skalický, jako druhé zásadní analyzování těchto materiálů. Já jsem také přesvědčen, že celá ta hysterie okolo tohoto zákona se opírá o věci, které jsou nepodstatné. Není podstatné dva dny, nebo bezprostředně. Já rozumím tomu, že pro lékárníka je problém, když si přijde pacient pro lék, aby mu řekl "já vám ho opatřím bezprostředně". On mu potřebuje říct "přijďte zítra" nebo "pozítří ve dvě hodiny, já ten lék budu mít". Z tohoto pohledu definice ve dnech mi připadá dobrá, i když vnímám dobře všechny problémy, které takováto definice přináší. Ale je to nepodstatné.

Zcela zásadně se domnívám, že problémem tohoto zákona není reexport léků. Protože ani jedna verze ho neřeší tak, aby mu zabránila. Ani jedna verze ho neřeší tak, aby mu zabránila. Samozřejmě jako všichni ostatní, byl jsem zaplaven celou řadu emailů, tak jak tomu říká pan ministr, jedné lobbistické skupiny. Já jenom musím konstatovat, že v okamžiku, kdy mi takovéto emails začnou chodit, už jsme to zažili několikrát u různých témat, tak je přestávám číst. To žádný smysl nemá a počítat, jestli jich bylo 100, nebo 50, to je mi úplně jedno. Je to otázka vlastně technicistická, kolikrát dokážete odeslat pod různým názvem stejný text.

Proto jsem se snažil s tou problematikou seznámit. Hovořil jsem s lidmi, kterých se to týká, na úrovni těch velkých lékáren a otázeck velkých distributorů, i na úrovni těch malých lékáren, a myslím si, že to, co je pro nás jako pro (nesrozumitelné) zásadní, je to, že poslanecká verze svým způsobem řeší problematiku malých lékáren. Já jsem přesvědčen o tom, že malé lékárny mají své místo v našem zdravotnickém systému. Byl bych velmi nerad, kdybychom skončili tím, že bychom zde měli jenom velké řetězcové lékárny a každý by si sedl do autobusu a dojel by si do nějakého makra, kde by si to v 11 hodin večer opatřil ať již za přímou platbu, nebo na recept.

Myslím si, že komunikace pacienta s lékárníkem má něco do sebe, a není to sentiment. Není to sentiment, je to skutečnost, kterou znám, protože pacienti dodnes mají toho lékárníka jako jednoho ze svých poradců ve svých zdravotních problémech.

Viděl jsem, jakým mechanismem – z dokumentací, z objednávek a potom z toho řešení, jak ti velcí distributori přistupují k těm malým lékárnám. A samozřejmě že naprostě jasné vyplývá, že jejich zájem je na velkých objemech. Proto také s těmi maloobjemy v lékárnách zacházejí tak, že v té prvé verzi bezprostředně slibí, že to dostanou, a v druhém kroku jim nic nedodají, protože na dotaz řeknou, že v tuto chvíli ten lék již nemají.

Jsem přesvědčen o tom, že posílení síly těch čtyř řetězců, které tady máme, by bylo chybou prostě proto, že v tom okamžiku se staneme už naprostě závislí na někom, na koho nebudeme mít žádné páky, protože žádný z těch návrhů nějaké silné páky pro to nedává. Jenom otevření prostoru pro větší počet lékáren, kontaktů s těmi pacienty to může trošičku upravit. Je mi jasné, že nad tím, co říkám, může někdo kroutit hlavou, že ne, a někdo jiný může přikyvovat. Je to problém, který je velmi

obtížně analyzovatelný a musí – bohužel – každý zaujmout nějaké stanovisko, které, znova říkám, nebude úplně čisté prostě proto, že oba dva návrhy obsahují celou řadu problematických bodů a chyb. Volit ze dvou zel to menší je to nejhorší, co může poslanec dělat. Ale jsem přesvědčen, když teď v tuto chvíli říkám, že podpoříme poslaneckou verzi návrhu, podporuji věc, která bude ku prospěchu zdravotnictví. Jestli mám pravdu, nevím, ale po zvážení všech fakt, která jsou na stole, jsem se rozhodl takto a se mnou nás poslanecký klub. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám také děkuji, pane poslanče. Nyní vystoupí pan poslanec Rom Kostřica. Připraví se pan poslanec Ludvík Hovorka. Prosím.

Poslanec Rom Kostřica: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážení páni ministři, dámy a pánové, dovolte, abych se také vrátil k této novele zákona. Já jsem na rozdíl od jednoho předčeňka si také přečetl cca 120 emailů nějaké té nátlakové nebo organizované skupiny a vyselektoval jsem z nich ty, které byly z mého regionu, to znamená Jihomoravského kraje. Podařilo se mi v předchozích 14 dnech kontaktovat buďto osobně, nebo telefonicky 37 majitelů lékáren i řetězců, abych skutečně zjistil, jaký je skutečně stav věci.

Já zde mám myslím 21 stránek, nebojte se, nebudu vás s tím zatěžovat, 21 stránek – hustě psaných – léků, které v průběhu posledních 4 nebo 5 měsíců v těchto malých lékárnách, nebo rodinných lékárnách, i v řetězcích chyběly. Samozřejmě že se mnohé z nich opakují. Chtěl bych zde říct, že jsem vyloučil firemní nedostatky, jako byl třeba framykoin, když skutečně výroba nebyla schopna dodat tyto preparáty. O tom jsem se nechtěl zmínkovat. Z těchto 37 oslovených se 33 vyslovilo zásadně pro známou verzi, poslaneckou verzi tohoto zákona, což je pochopitelné, protože jsou to zřizovatelé lékáren, je to jejich majetek, kteří se pochopitelně snaží o to, nějakým způsobem uspokojit pacienty a provozovat svůj – nechci říct byznys, ale svoje zaměstnání, což je pochopitelné. Jenom pouze ve dvou případech jsem se doslechl, že jsou spokojeni s touto věcí. Nicméně to byly otázky, které jsem kladl lékárnám ve větších řetězcích. Jenom jedna, taková menší, nebo jedna lékárna byla spokojena se stavem věcí, nicméně se jednalo o lékárnu, která byla na velmi preferované klasické pozici, která zřejmě neměla problém s předpisy jako takovými.

Když se na to podívám z druhé strany, jasně chápu snahu pana ministra, nebo Ministerstva zdravotnictví, zabránit nějakým způsobem reexportu. Ale zdá se mi to být svým způsobem nelogické, že se jedná v podstatě o omezení dodávek léků do těchto malých lékáren. Protože kdybych byl na straně reexportéra, tak bych se snažil zejména – naprostě logicky – oslovit toho distributora. Nesháněl bych jednotlivé krabičky léků v malých lékárnách. Čili já se domnívám, že pokud by se jednalo o reexport těchto léků, tak bych se samozřejmě zaměřil na toho distributora, ať už má monopolní postavení, nebo kvadrupolní, to už je jiná věc. Tady totiž v těch velkých městských celcích, jako je Brno, Praha, větší města, tam není ten problém stran pacientů, protože pokud nedostanou příslušný lék v té lékárně, tak jdou o dvě tři ulice dál a tam ten příslušný lék dostanou. Ale uvědomte si, že je tady celá řada pacientů, kteří jsou odkázáni v podstatě na jednu lékárnu, kdy další je vzdálena 5, 10, 20

kilometrů, a tam pochopitelně včasné dodání léku je problematické. Mohu vám říct, že třeba jako lékař v některých případech jsem raději volil jiný druh léku, který byl sice také možný, ale nebyl tak efektivní jako jiný, protože jsem viděl, že ten pacient ho v dohledné době není schopen sehnat. A nejedná se o nějaké zvláštní léky.

Já si tady dovolím ocitovat jenom jeden příklad, kdy v lékárně byl dotaz na distributora. Přečtu jenom pář řádků. Potřebovali bychom objednat Fraksiparin 3x0,1 mililitru. Můžete nám prosím navýšit limit? V říjnu jsme odebrali dva kusy a další nelze objednat. Potřebovali bychom navýšit na cca deset kusů za měsíc. Odpověď toho distributora je taková: S ohledem na velmi nízké skladové zásoby tohoto přípravku bych vás chtěl požádat o uvedení jen urgentního množství pro objednání, doložené oskenovanou kopí receptu se zakrytými údaji pacienta. – Když se na to podíváte z praktického dopadu, tak si uvědomte, že pacient skutečně přijde do lékárny, tam mu řeknou "já to zkusím objednat", vezmou si jeho recept, zakryjí jeho jméno, jeho nacionále, oskenují to, pošlou to distributorovi a on se potom rozhodne, jestli to skutečně pošle, či nikoliv. To je věc, o které si myslím, že nějakým způsobem ten problém, který jsem viděl jako původní, ten reexport, se přenáší na bedra nejenom té lékárny, ale zejména pacientů. Z tohoto důvodu jsem pevně přesvědčen, že poslanecká verze tohoto zákona by měla mít naprosto vrch nad senátorskou.

Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám také děkuji. Dnes s náhradní kartou číslo 61 bude hlasovat pan premiér Sobotka.

Nyní požádám o vystoupení pana poslance Ludvíka Hovorku a připraví se pan poslanec Jiří Štětina. Prosím.

Poslanec Ludvík Hovorka: Vážený pane místopředsedo, děkuji za slovo. Vážený pane ministře, vážení členové vlády, vážené kolegyně, vážení kolegové, jedná se skutečně o složitou problematiku. Podvýbor pro ekonomiku ve zdravotnictví, zdravotní pojištění a lékovou politiku se tímto zabýval na semináři, který byl uspořádán k tomuto zákonu o léčivech a k problematice deformace hospodářské soutěže. Domnívám se, že skutečně v České republice existuje deformace hospodářské soutěže v oblasti distribuce léčivých přípravků, a v podstatě i ten seminář na to poukázal. Dostali přiležitost vyjádřit se jak Ministerstvo zdravotnictví, tak Státní ústav pro kontrolu léčiv, tak lékárnici a distributoři, a to velkodistributoři i malodistributoři i zástupci průmyslu.

Já chci vyslovit určité rozpaky k postoji Ministerstva zdravotnictví, kdy nejdříve, tuším, někdy v říjnu nebo v listopadu, podpořilo jednomyslně oba pozměňovací návrhy k tomuto zákonu, jak pozměňovací návrh pana poslance Vyzuly, který významně snižuje ceny generik a ceny biosimilars, tedy kopii biologických léčiv, a současně také pozměňovací návrh pana poslance Běhounce, který vlastně zavádí tu možnost, nebo nařizuje plošné dodávky léčiv do všech lékáren. Tehdy to ministerstvo a pan ministr Němeček jednoznačně podpořili a také to podpořil celý výbor pro zdravotnictví. Myslím, že jednomyslně byly tyto návrhy schváleny. Je tedy s podivem, že za dva měsíce ten názor je zcela úplně jiný a ministerstvo zase naopak

podporuje senátní verzi, která v podstatě ty návrhy do značné míry eliminuje. Ptal jsem se, co se stalo na ministerstvu. Řekli mi: došlo k výměně ministra. Tak nevím, jestli to je ten největší problém. Ale v zásadě chci říct, že při projednávání v Senátu bylo navrženo nahradit toto řešení, které navrhuje pan poslanec Běhounek, zcela odlišným textem, který oslabuje povinnost distributora dodat každé lékárně a zcela odstraňuje povinnost výrobce dodat distributorovi. Takže Ministerstvo zdravotnictví, byť se o necelé dva měsíce plně ztotožnilo s pozměňovacím návrhem pana poslance Běhounska, podpořilo při projednávání v Senátu zcela odlišné řešení, které bylo Senátem schváleno.

Obsahem kritiky poslanecké verze bylo, že narušuje hospodářskou soutěž mimo jiné tím, že zavádí kontraktační povinnosti výrobců léčiv, že narušuje jejich obchodní modely dodávek do lékáren DTP kanály a vytváří prostor pro reexport. Že není zřejmé, podle čeho bude vykládán pojem tržního podílu, že fixuje stávající tržní poměry a že lhůta dvou dnů pro dávky do lékárny je vůči distributorovi příliš přísná. Rolí Poslanecké sněmovny je nyní vyhodnotit, jestli jsou tyto námitky důvodné a zda senátní verze dostatečně řeší problém nedostupnosti léků v lékárnách, nebo zda je třeba se přiklonit k poslanecké verzi.

Já vám tedy řeknu své stanovisko. Problém nedostupnosti léčiv v některých lékárnách je reálný. Pacienti a lékárnici na něj po léta upozorňují. Jde o důsledek soustavného a dlouhodobého narušování platného soutěžního práva, na které bohužel Úřad pro ochranu hospodářské soutěže dosud dostatečně nereagoval. A když reagoval na podněty, tak špatně, viz problém dodávek Clexanu do lékáren. Tento problém lze řešit buď důslednějším přístupem Úřadu pro hospodářskou soutěž, anebo legislativně. Reexport je problém již současného stavu, kdy se vyveze zhruba za 3,5 miliardy korun léčiv, doveze zhruba za 350 milionů korun. Čili jedna desetina se doveze ze zahraničí těch léků, které jsou v zahraničí levnější. Největší podíl na reexportu z finančního hlediska mají tzv. centrové léky, přestože tyto léky dodává jen velmi omezený počet distributorů a přestože většina specializovaných center jsou státní a veřejné nemocnice. Existující omezené distribuční kanály tedy reexportu nebrání. Reexport může představovat skryté korupční riziko. Omezování počtu distributorů do nemocnic vede k nižší konkurenci a k menšímu počtu soutěžitelů o veřejné zakázky. Patrně v důsledku toho jsou centrové léky takřka univerzálně vykazovány zdravotním pojišťovnám za maximálně vyšší úhrady, tedy včetně maximálních marží, přestože reálná tržní cena těchto léčiv je v některých případech podstatně nižší.

Správným legislativním řešením všech těchto problémů alespoň pro oblast těch nejdůležitějších hrazených léčiv by bylo zavedení přímého nákupu léčiv zdravotními pojišťovnami. Přechod vlastnictví hrazeného léčiva z výrobce přímo na zdravotní pojišťovnu by zabránil reexportu a zdravotní pojišťovna by dosáhla výhodnějších cen a zdravotní pojišťovna by současně byla povinna zajistit rovnou regionální dostupnost léčiv. Tento model by umožnil hrádat práci lékárníků výkonově a odboural by zbytečné prostředníky čerpající marži. Posílila by se transparentnost a předvídatelnost trhu. Tento model tady již fungoval do doby, než ho zrušil pan ministr Rath. Toto řešení však není možné, neboť v dané fázi legislativního procesu je možno pouze volit mezi existující poslaneckou nebo senátní verzí zákona. Z těchto dvou možností se přikláním k poslanecké verzi, neboť lépe řeší problém nedostupnosti léků

v lékárnách. Námitky, které jsou vzeseny proti této verzi, považuji dílem za řešitelné, dílem za nedůvodné a dílem za rozporné s evropským soutěžním právem.

Nyní bych si dovolil říct, že to, že vlastně léky do nemocnic, především ty drahé centrové léky, dodává výhradně distributor, tak to samozřejmě omezuje soutěž, resp. tu soutěž v podstatě ruší, protože jeden jediný dodavatel dodá za cenu, kterou si stanoví. Pan ministr zde sdělil jednu výhradu, a sice že ten pozměňovací návrh pana poslance Běhouška, neřeší dodávku léčiv přímo do lékárny. Já bych chtěl říct, že v pozměňovacím návrhu pana poslance Vyzuly, který jsme schválili, je právě doplněno v části jeho pozměňovacího návrhu, v druhém pozměňovacím návrhu, že v § 82 se na konci odstavce 3 tečka nahrazuje čárkou a doplňuje se písmeno h), které zní: jde-li o provozovatele lékárny, je povinen použít léčivé přípravky dodané distributorem v souladu s § 77 odst. 1 písm. h) výhradně k výdeji pacientům nebo poskytovatelům zdravotních služeb. A protože jak tento pozměňovací návrh, tak pozměňovací návrh pana poslance Běhouška byl schválen, tak považuji problém dodávek do lékáren, nikoliv distributorům k další distribuci, za vyřešený.

Nyní bych se krátce dotkl § 19b, který byl přinesen SÚKlem nebo Ministerstvem zdravotnictví na senátní výbor. Tímto pozměňovacím návrhem se Státnímu ústavu pro kontrolu léčiv zřizuje téměř neomezený přístup do základního registru obyvatel a do agendových informačních systémů evidence obyvatel a cizinců. V odst. 6 navrhovaného § 19b je sice uvedeno, že z poskytovaných údajů lze v konkrétním případě použít vždy jen takové údaje, které jsou nezbytné ke splnění daného úkolu, ale vzhledem k téměř bezbřehému vymezení úkolů SÚKLu, viz § 13 zákona o léčivech, se tak ústavu zřizuje právo přístupu do základního registru fakticky bez jakýchkoli omezení, a to vše navíc bez toho, aby si významu tohoto návrhu měli senátoři možnost všimnout, uvědomit si jeho význam a alespoň o něm vést nějakou základní diskusi. K té před přijetím tohoto ustanovení výbec nedošlo. Senátorům byl návrh předložen jen se stručným vysvětlením, že takový přístup Státní ústav pro kontrolu léčiv potřebuje. To ovšem neodpovídá významu, který tato změna má. A pokud toto skutečně státní ústav potřeboval, tak to měl předložit ve Sněmovně, ve sněmovním výboru, a zajisté by se o tom vedla přiměřená diskuse.

V závěru chci ještě říct, že jsme dostali spoustu mailů, ale jeden mail zde chci skutečně zmínit. Nestává se často, že bychom dostali dopis z Americké obchodní komory, která by podporovala nějakou verzi zákona, ale stalo se to už minimálně dvakrát. Před více lety jsme dostali dopis, kterým nás žádala Americká obchodní komora o podporu zákona o vytěsnění minoritních akcionářů z akciových společností. A tady jsme dostali dopis, kterým je nám předkládáno, že ta nejlepší možná verze je verze senátní. Takže chci říct, že pokud chceme skutečně omezit to, co dneska funguje, tu monopolizaci trhu a omezení dodávek jenom určitým lékárnám a určitým distributorům, tak si myslím, že je potřeba podpořit tak jako minule senátní verzi. A doufám, že takto většinově také učiníme.

Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám také děkuji, pane poslanče. Nyní tedy požádám pana poslance Jiřího Štětinu, aby vystoupil v rozpravě, a připraví se pan poslanec Leoš Heger. Prosím.

Poslanec Jiří Štětina: Dobré odpoledne. Vážený pane místopředsedo, děkuji za slovo. Vážený pane ministře, vážený pane senátore, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, já jsem slíbil, že zde nebudu hovorit dlouho. Já nemám rád dlouhá slova, tak také tak budu konat. Navíc jsme tady slyšeli mnoho rozumných a pravidlivých slov. Ano, zatím jsem tu nezaregistroval žádná lobbistická slova, žádné nátlaky. Myslím, že veškerá diskuse byla ve vší počestnosti a slušnosti. To je dobré. Čili já budu mít jednoduchou úlohu. Já tady v podstatě shrnu – aby to nemusel dělat pan ministr, ale on to stejně udělá, protože to musí udělat – základní věci a na závěr pak řeknu, jak budeme hlasovat.

Vážené dámy a páновé, o co jde. Na prvním místě jde o peníze. Všichni víme, že za léčiva se vydá možná něco okolo 70 mld. plus minus něco. Čili jedná se o to, aby byl zachován finanční tok tak, jak je. A je úplně jedno, jestli to je jeden distributor, nebo druhý, nebo jestli to jsou lékárny atd. Než jsem si udělal nějaký názor – a samozřejmě podotýkám odborný, protože tady není politika. Zbytečně bychom se tu hádali, jestli to je věc z pravé strany, která je tzv. konzervativní, a z levé strany, která je tzv. sociální. Myslím, že o tom to není. Já jsem si každý názor, který jsem slyšel, ověřoval minimálně z obou dvou stran a mnohdy jsem si připadal, že jsem jakýmsi vyšetřovatelem, protože jsem musel na nějaké názory, které se mně nelíbily, najít tu odpověď, se kterou jsem se ztotožnil.

A už se vlastně bližím k tomu závěru. Já se domnívám, že nemůžeme dopustit, abychom nepřijali žádný zákon. A to bych byl rád, abychom to tady všichni pochopili. Jak říkal pan ministr, tak samozřejmě pan zpravodaj pan profesor Vyzula vaším prostřednictvím, je potřeba, abychom novelizovaný zákon o léčivech měli.

Já samozřejmě budu podporovat návrh Poslanecké sněmovny, protože jsme mnohokrát o tom diskutovali, mnohokrát jsme se pohádali, mluvili jsme se všemi zástupci, jak s lékárny, kteří vykonávají zdravotnické služby, tzn. vydávají léky, tak samozřejmě i s těmi, kdo je vyrábí a kdo je distribuuje. Ale já si myslím, a myslím, že i v těch diskusích jsou ty názory takové, že je to asi tak v této době fifty fifty. Čili já teď nebudu samozřejmě nějakým způsobem zdůrazňovat nebo říkat, abychom hlasovali pro ten či onen návrh, ale my ten zákon mít prostě musíme. A kdybychom ho neměli, tak je to prosím vás naše prohra.

A už úplně na závěr. Když jsem se dozvěděl nebo jsem se dočetl, že nám chybí lék Berodual, což je elementární lék na léčbu astmatu u dětí, tak prostě u člověka, který má za sebou přes padesát let praxe, který psal úmrtní listy malým dětem na astma, tak toto já nepovažuji za správné. Já to považuji za zločin. To je elementární lék, který nám velmi pomáhá. A samozřejmě dnes, pokud máme tato bronchodilatancia, tak samozřejmě už ani nevíme, co to je úmrtí na astma.

Takže myslím, že reexporty samozřejmě omezit, protože zamezit tomu nikdy nemůžeme. A nesmíme dovolit, aby léky, které jsou nutné nejenom pro neodkladnou péči, ale pro akutní péči, byly reexportovány. Já vám děkuji za slovo.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji, pane poslanče. Nyní tedy zatím poslední přihlášený v obecné rozpravě, pan poslanec Leoš Heger. Prosím, máte slovo.

Poslanec Leoš Heger: Vážený pane premiére, vážený pane ministře, dámy a pánové, dobrý podvečer. Dovolte mi, jestli budu poslední, tak shrnout jenom pář podivností, které tento návrh, který zde máme, provázely. Chápal bych předem ujistit pana ministra, přestože mám odlišný názor od toho, co říkal, že jsem optimista, protože jeho předchůdce pan kolega Němcův ukázal i se shozéným kuřáckým zákonem, že je sociální demokracie šikovná a schopná ten zákon prosadit v předělané verzi do jednoho týdne. Tak snad to dopadne dobrě.

Já si také myslím, že ten zákon je potřeba, zejména pokud jde o tu transpoziční část. A možná je to memento určité, aby se transpozice dělaly opravdu jako čisté transpozice a nekomplikovaly se v tom případě, kde lze tušit problémy. Za to samozřejmě pan ministr Ludvík nemůže, že to takhle bylo provedeno. Bylo to jistě v dobré vůli. Ale stává se to zde opakován. A já jenom ze svých zkušeností mohu potvrdit to, co zde padlo mnohemkrát, že řešit farmaceutické záležitosti je mimořádně obtížné, ta regulace je v mnoha mimoběžných úrovních a je celkem všeobecně známo, že farmaceutičtí obchodníci na všech úrovních si vždycky nakonec nějak dokážou poradit.

Dovolte mi tedy jenom zrekapitulovat určité pochybnosti, které zde již vesměs zazněly, a já je shrnu do krátkého bloku.

Náš klub, jak zde už také zaznělo, bude hlasovat pro verzi lékáren, to znamená verzi, která prošla Sněmovnou. Jsme pro to, že budou lépe zajištěny léky v lékárnách, zejména v těch malých. Je zvláštní, přestože tady byl podán výklad, že senátní návrh je daleko dokonalejší, máme k dispozici z bohaté korespondence právní názory, také celkem solidně podložené, které mluví ve prospěch interpretace, kterou předvádějí malé lékárny. Nakonec zde zaznělo, že názor ministerstva, který by dnes po přijetí zákona o státní službě mělo reprezentovat jakousi názorovou skálu v každém resortu, tedy jí pravděpodobně nereprezentuje, když se názor mohl tak rychle obrátit, včetně názoru SÚKLu, který byl v takzvaném Běhounekově návrhu konzultován, a ten návrh se rodil dlouho, velmi těžce a rodil se s konzultacemi na ministerstvu i SÚKLu, a najednou je všechno jinak. To je první určitá nejasnost, která zákon procedurálně provází.

Stanovisko Úřadu pro hospodářskou soutěž je také velmi zvláštní. Zřejmě materiály byly dva, jeden podrobnější a jeden, který dostali poslanci, který je naprostě bez vysvětlení a jenom konstatuje to, co úřadu nepřísluší, jaká byla procedura schvalování, ale o tom, jaké je zdůvodnění podezření, že bude hospodářská soutěž narušena, tam není ani slovo, nemluvě o tom, co tady bylo v debatě několika lidmi, naposledy panem kolegou Hovorkou, velmi jasně analyzováno, že hospodářská soutěž je velmi silně zdeformována už dnes. (V sále je velký hluk.)

Třetí podivnost je postoj SÚKLu, kterýžto úřad já často nekritizuju, ale v tomhle případě postup, kdy zákon, jak zde řekl pan zpravodaj Vyzula, ležel ve Sněmovně –

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Omlouvám se, pane poslanče, že vám vstupuji do vašeho projevu, ale požádám, kolegové a kolegyně, o ztištění.

Poslanec Leoš Heger: Děkuji. Já slibím, že už budu krátký.

Zaznělo zde, že zákon ležel ve Sněmovně jeden a půl roku. Čas se mohl klidně využít k tomu, aby nahlízení do registrů, které je choulostivou záležitostí zejména ve zdravotnictví, mohlo být ve Sněmovně projednáno, a najednou bylo, a bez žádoucí rozpravy, přijato Senátem. A to zdůrazňují tím Senátem, který odmítl zákon, který budeme diskutovat za chvíli, který ho odmítl z toho důvodu, že pozměňovací návrh, který byl předložen, byl předložen jako pozměňovací návrh a byl porušen princip diskuse nad zákonem. Tady u vstupu do registru je to zcela naopak. Tady byla nediskuse v Senátu.

Také tady zaznělo od pana senátora Koliby, že elektronický recept je hlavní důvod, proč chce SÚKL nahlížet do registru obyvatel, ale vyjádření, která jsme slyšeli v mezidobí, byla spíše v tom směru, že ne elektronický recept, ale kontrolní a dohledová činnost SÚKL to vyžadují, a správní řízení se subjekty, které jsou postihovány. To vysvětlení taky není podáváno příliš konzistentně.

A poslední věc. Zmínil ji tu taky pan kolega Hovorka. Je to intervence Americké obchodní komory, která je samozřejmě velmi pro výrobce, a kdyby takto formuloval svá stanoviska kterýkoliv z poslanců, bude tedy označen jaksi jako lobbista v horším slova smyslu.

To je vše, co jsem chtěl říci. Děkuji vám.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji, pane poslanče. Eviduji dvě přihlášky. Nejprve s přednostním právem pan ministr Ludvík a po něm řádně přihlášený poslanec Ludvík Hovorka. Prosím. (V sále je stále hluk.)

Ministr zdravotnictví ČR Miloslav Ludvík: Děkuji, pane místopředsedo. Dámy a pánové, já jsem trošku na rozpacích z jedné věci. Totiž vy tady mluvíte o věci, kterou tento zákon neřeší. To je základní problém normy, že zákon neřeší problém, aby lékárna dostala lék, který si objedná. Opravdu neřeší. Vezměte si modelovou situaci. V Česku máme tuším 2 700 lékáren, omlouvám se, nějaké takové číslo to bude. A běžně se do Česka dodá lék v objemu tisíc kusů. Zákon neumí vyřešit, jak tisíc kusů rozdělit mezi 2 700 lékáren. Pléduji za to, aby byl tento zákon přijat. Znovu zdůrazňuji, celou dobu se tady bavíme o jednom jediném paragrafu zákona, a to § 77 odst. 1 písm. h). To je na druhou stranu dobrá zpráva, když akceptuji dvě výhrady, které měl pan kolega Hovorka, pan kolega Heger, že se tam dostalo nahlízení do registru, ale budíž.

Tady se ale hlavně mluví o tomto paragrafu, který má řešit tržní podíly. Tady je všeobecně sdílena shoda, že zákon vyřeší tržní podíly lékáren. Neřeší. On řeší tržní podíly distributorů, dokonce velkodistributorů. V podstatě ten zákon jinými slovy říká: milý výrobce, ty, který mně, velkému distributorovi, nechceš dodávat léky, ty, ty a díky tomuhle zákonu už je budeš muset dodávat. To říká ten zákon, takhle to tam je.

Já se dokonce domnívám, že by stálo za to opravdu trošku zapracovat na tom, aby se specificky malé lékárny k některým lékům dostaly.

To, že tady říkal pan kolega Štětina, že chybí Berodual, je pravda. Ale on chybí třeba v tuhle chvíli, a teď čerstvé číslo z Motola, věřte, že mám dobré údaje, i Ventolin nebo Unasyn. Unasyn je základní antibiotikum, bez něj se velmi špatně provozuje léčba některých typů zánětů.

Fakt se musím přiznat, že trošku nevím, jak to komentovat, protože vy všichni plédujete za správnou věc. Musím říct, že opravdu správná věc je, aby se pacienti ve svých lékárnách dostali k lékům. To je strašně správná věc a to já jako ministr zdravotnictví budu maximálně podporovat i s tím, že mám ze svého života praxi s lékárnami, takže opravdu vím, co ten problém je. Ale tenhle zákon to bohužel neřeší. A formulace, která si myslela, že to řeší, je z mého pohledu formulace nahrávající prostě opravdu jedné straně – a ta strana nejsou lékárny. Ale nevím už, jakým způsobem to vyřešit.

Znovu říkám, zákon neřeší podíl lékáren, zákon řeší podíl distributorů. To je to, co jsem k tomu chtěl říci. Znovu bych poprosil – to, co tady už opravdu několikrát zaznělo, problémový je tam jeden paragraf, nebo dokonce jedno písmeno jednoho odstavce jednoho paragrafu. Takže se opravdu přimlouvám za to, že je potřeba, aby zákon byl schválen. Děkuji. (V sále je stále hluk.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. S přednostním právem pan předseda Stanjura. Prosím.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Opravdu jsem se snažil porozumět panu ministru zdravotnictví, ale vůbec jsem mu nerozuměl. My si máme vybrat ze dvou možností a ministr tady plamenně promluví a řekne: hlavně aby jedna prošla. To je alibismus, to není nic jiného. Překvapivá změna stanoviska, a to se děje poměrně často, tady vládní koalice podporuje v tomto případě pozměňovací návrh pana poslance Běhounka, všechny nás přesvědčuje, jak je to výborné, ať to přijmeme, pak ministr odejde, nevím kolik je to metrů, směrem k Senátu, který říká: ne, ne, to nemusíte, klidně tohle. A přijde za námi a říká úplně vážně: ono je to jedno, hlavně aby to prošlo.

Jaké je stanovisko ministra? Je pro sněmovní, nebo pro senátní verzi? Nebudeme hlasovat o obou. Nebudeme... (Připomínky z pléna.) To jsem vůbec nepochopil z toho vystoupení... To je možné, ale teď měl závěrečné slovo, reagoval po proběhlé rozpravě, vlastně nezdůvodnil, proč ministerstvo změnilo názor od minulého projednávání. Já to nemám rád. Když je někdo konzistentní, od začátku do konce stojí za svým, to je v pořádku, mohu s ním souhlasit nebo ne. Ale nevím proč. Jaké důvody vedly ke změně stanoviska?

Mé stanovisko je úplně jednoduché. Senátní návrh jde proti zájmům a potřebám malých a nezávislých lékáren. Tak to prostě je! Je to obvyklé, tato vláda velmi často podporuje velké na úkor malých a středních a vychází vstříc potřebám velkých a na ty malé a střední kaše. V tomto případě je to úplně stejně. A je jedno, jestli je to jeden paragraf či jedno písmeno. Zeptejte se těch malých, jak se toho bojí, jestli ti malí jsou pro senátní, nebo pro sněmovní verzi. Ta odpověď je úplně jednoduchá. Jsou pro

sněmovní verzi. Tak neříkejte, když jste nepřesvědčili je, že je to ohrožuje, tak nepřesvědčujte nás. Ty malé lékárny jste nepřesvědčili, že senátní návrh jde proti jejich zájmu a proti jejich dalšímu působení na trhu. Tak proč přesvědčujete nás? Kdybyste je přesvědčili a oni nám napsali a řekli: my jsme pro senátní verzi, ta je prostě lepší, i my jako malí – protože my se logicky hájíme zájmy těch malých – jsme pro nebo nám o nevadí, tak by to byla jiná situace. Ale je to přesně naopak. Takže ministr hájí zájmy velkých. Je to legitimní, já s tím nesouhlasím.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já se omlouvám, pane poslanče, že vstupuji do vašeho projevu, ale opět požádám o klid v Poslanecké sněmovně.

Poslanec Zbyněk Stanjura: No na Sněmovnu tu bylo docela ticho, ale dobré. Mě to nijak neomezovalo.

Skutečně, kdyby vám ministr řekl, co se změnilo od minule. Kdyby tady minule vystoupil a říkal "ten návrh pana poslance Běhounek je sice z mojí strany, sice jsme z něho udělali předsedu VZP, on tomu sice rozumí, v tomhle se myslí, nepodpořte ho", tak bych dneska věřil, že má dlouhodobý názor, stejný jako Senát. Změna ministra znamená co? Je to vládní návrh. V tom případě jste měl, pane ministře, ten návrh stáhnout, přesvědčit vládu, ať ho stáhne, a začít znova a lépe. Mně by to vůbec nevadilo. Ale přijít tady a říct: Já jsem o u toho nebyl, to byl můj předchůdce, čirou náhodou taky sociální demokrat, ale toho pan premiér vyměnil, protože jsme potřebovali tu novou, čerstvou krev, tak jsem tady já a změnil jsem názor. Tomu rozumím. Jestli je to v rámci reflexe krajských voleb, že teď musíme podporovat velké lékárny na úkor malých, proč ne? Přijde mi to divné, ale rozumím tomu.

Ono v tom podtextu, jak oni říkají, aby něco prošlo, tak co nám vlastně říkají? Pozor, pozor, ta sněmovní verze potřebuje víc hlasů, to už je riskantní. Podpořte tu senátní. Tam stačí prostá většina.

Už to říkal můj kolega pan docent Svoboda: My podpoříme sněmovní verzi, protože si myslíme, že ti malí potřebují pomoc a zastání. Ne ti velcí. (Slabý potlesk z pravé části sálu.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. S přednostním právem pan ministr. Prosím.

Ministr zdravotnictví ČR Miloslav Ludvík: Vážený pane předsedající, vážený pane předrečníku, já se poprvé dostávám do situace, jsem obviňován z něčeho politicky, co jsem opravdu nezamýšlel. Dělat z toho politikum, že někdo podporuje velké, někdo malé, já doporučuji si přečíst si ten návrh. Tady nešlo o to, že by ministerstvo změnilo názor. Tady šlo o to, že Senát přijal nějaké pozměňovací návrhy a ministerstvo se k nim vyjádřilo. Upřímně řečeno, to je legitimní legislativní proces. Ono to tak běhá. Nemohu říct, že by to byla nějaká velká změna. Jsem tu ještě nováček, omlouvám se, možná dělám nějaké chyby, to je pravda. Ale přečtěte si to, pane poslanče, protože tam se opravdu nemluví o velkých nebo malých lékárnách.

Tam se mluví o tom, jestli někdo má dostat léky do dvou dnů, nebo bez zbytečného odkladu. Prosím, tak to je nějaká technika. Ale o tom se pojďme bavit.

Pak se tam mluví o tom, že distributor, podotýkám distributor, ne lékárna, ale distributor má dostat léky podle tržního podílu. Opakuji znova: to, co je tam v té novele napsáno, tedy v tom původním návrhu, distributor má dostat léky podle tržního podílu. A v té novele, kterou přijal Senát, není napsáno distributor, ale každý. Já se dokonce domnívám, že je to fakt jako přesně naopak, než říkáte. Ono je to o tom, že ta lékárna se k tomu dostane prostě lépe, protože je to v zájmu pacientů v České republice. A pak jako... já trošku jsem nesvůj z toho, že opravdu děláte politikum – pozor, ať se ten zákon přijme. No samozřejmě, ať se přijme. On je dobrý. Tam je prostě problém, že se přijal jeden pozměňovací návrh, který byl konzultován, ke kterému my jsme byli dotázáni. My jsme řekli, ten původní návrh byl přijat dobré vídě. Pozměňovací návrh je dobrý, protože byl konzultován s příslušnými autoritami. Nechci z toho dělat opravdu politikum, které z toho ještě notabene udělal někdo, kdo tady bombarduje poslance, já nevím, jakýmkoliv množstvím spamu jenom proto – a vůbec proč? Proč vlastně jste bombardovali... Já mám totiž pocit, že tady byl zmaten kdekdo.

Tady se opravdu hluboce přesvědčuje o tom, jak se pomáhá malým lékárnám. Ne, malým lékárnám se pomůže tím, že se přijme asi ještě nějaký jiný zákon, nebo spíš jiný návrh. A já vůbec nemám problém na tom začít pracovat. A dokonce si myslím, že se musíme začít bavit i s ÚOHSe na téma, jak je vůbec dodržována hospodářská soutěž v rámci dodávek do lékárny, a určitě budu tlačit i SÚKL, aby velmi detailně prověřoval, kdy ten distributor lže, že ten lék nemá na skladě, anebo že ho málo, že ho musí dodat do svých řetězcových lékáren. S tím já vůbec žádný problém nemám. Naopak, v tomhle já budu velmi tvrdě spolupracovat. Ale prostě – já se strašně omlouvám, nechci prodlužovat tuhle diskusi, ale ten pozměňovák Senátu, to je v podstatě technická věc, která něco jenom napravuje, co bylo určitě podáno s dobrým úmyslem. Já se dokonce musím i ohradit vůči tomu, že by ministerstvo jakýkoli způsobem změnilo názor. Ne. To je přesně ten legislativní proces, tak jak má být. Něco bylo přijato, v rámci diskuse se zjistilo, že bylo dobré to opravit, opravilo se to. To je všechno.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Eviduji jednu faktickou poznámku. Pan poslanec Svoboda. Prosím, vaše faktická poznámka.

Poslanec Bohuslav Svoboda: Děkuji za slovo. To je tak trošičku školicí, abych panu ministru ukázal, že otevřel diskusi tím, že vystoupil. Takže teď pokračujeme zase znova dál od začátku. Pan ministr to nezná, tak já mu to říkám, aby to propříště věděl.

Já myslím, že to, co je zásadní v tuto chvíli, je to, že jsou tady dva rozdílné názory. Ty rozdílné názory nelze vyřešit jinak než hlasováním. Jsem přesvědčen o tom po všech diskusích s těmi, kdo jsou zúčastněni v tom ději, že argumentace, kterou říká pan ministr, není správná. Já jsem viděl ty objednávky, vím, jak to chodí, co s nimi distributoři dělají, co dodají, co nedodají, jak odpovědí, že lék mají, druhý

den oznámí, že ho nemají. To jsou prostě věci, které jsou zásadní. A znovu říkám, je to možná pro velkou Sněmovnu nepodstatné, ale pro mě je podstatný ten jeden člověk, který jde do své lékárny, a ten lék tam není. To je pro mě rozhodující, a proto přes všechny námitky, které tu zazněly, jsem přesvědčen, že poslanecká verze je ta verze správná. A znovu říkám, čas ukáže, kdo měl pravdu. Snad se toho dožiji, že uvidím, že jsem vyhrál.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Jenom pro pořádek říkám, že jsem rozpravu neuzavřel, stále probíhá a pan ministr se hlásil s přednostním právem. Prosím, vaše faktická poznámka.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Pan ministr zaujal oblíbenou figuru. Nejdřív: já jsem tady nový. On je to zkušený politik, který zná všechny figle. Kde jinde se vyučit politice než v Praze? Kdo projde Prahou, tak je velmi zkušený. Myslím, že to platí pro všechny politické strany, sociální demokracii bych z toho nevyjímal.

Pak mě školí z toho, že Senát má právo podat pozměňovací návrh. Děkuji, pane ministře, to jsem dodneška netušil. Jsem rád, že nakonec k té výměně ministra došlo, protože bychom my poslanci nevěděli, co může udělat Senát, kdyby nám to neřekl nový pan ministr zdravotnictví. A z toho, jak byl rozčilený, jsem pochopil, že jsem měl pravdu. Protože normálně člověk klidně argumentuje, dá nějaký argument. A nezlobte se na mě, pane ministře, označit obavy mnohých malých lékáren za spamy, je arogance velkých, nic jiného.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Nyní tedy řádně přihlášený pan poslanec Ludvík Hovorka. Prosím.

Poslanec Ludvík Hovorka: Vážený pane místopředsedo, děkuji za slovo. Vážený pane premiére, vážený pane ministře, vážené kolegyně, vážení kolegové, jsem rád, že se pan ministr bude snažit tlačit na Státní ústav pro kontrolu léčiv a na Úřad pro hospodářskou soutěž, aby skutečně hájily hospodářskou soutěž, aby nebyla deformována. Protože on přece jako manažer velké nemocnice musel vědět, jaký je problém, když soutěží lék od jednoho jediného dodavatele, a že to není komfortní situace pro nemocnici. Takže v tomto případě s ním souhlasím.

Nesouhlasím však s jednou věcí, kterou tady uvedl, že ten pozměňovací návrh pana poslance Běhou恩ka neřeší dodávky do lékáren. On samostatně skutečně toto neřeší, ale ve spojení s přijatým pozměňovacím návrhem pana poslance Vyzuly, který doplňuje ve svém pozměňovacím návrhu, že ten lék dodaný distributorovi musí být výhradně použit k dodávce do lékárny, k pacientovi, to znamená, že nemůže být zpětně reexportován, myslím, že to je podstatné, že toto si musíme uvědomit. A skutečně, pokud se na to podíváte, tak tyto dva pozměňovací návrhy zaručují, že léky dodané distributorovi musí být využity v té lékárně.

A na závěr, protože někteří kolegové nerozuměli tomu závěru, co jsem říkal, tak prosím, aby ve stenozáznamu to bylo jasné uvedeno, že podporuji a klub KDU-ČSL podporuje verzi zákona v podobě schválené Poslaneckou sněmovnou, že tedy

doporučujeme senátní verzi odmítnout a poté prohlasovat verzi schválenou v Poslanecké sněmovně.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám a táži se, zda někdo další se hlásí do rozpravy. Pokud se nikdo nehlásí, rozpravu končím a nyní se táži pana navrhovatele, zda si chce vzít závěrečné slovo. Pane ministře, prosím závěrečné slovo.

Ministr zdravotnictví ČR Miloslav Ludvík: Děkuji. Teď už nechci udělat tu chybu, kdy jsem závěrečné slovo vyměnil za diskusi. Ano, dobře, poslední věc. Opravdu chci říci, že budu rád, když Poslanecká sněmovna ten zákon přijme ve znění buď senátním, anebo, pokud ho odmítne, ve znění Poslanecké sněmovny. Nicméně znovu opakuji, můj názor je konzistentní a nemyslím si, že by řešil to, co se tady jako meritum diskuse uvádělo. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji za vaše závěrečné slovo. A nyní se táži zpravodajů, zda si chce vzít závěrečné slovo pan Rostislav Vyzula. Prosím, máte závěrečné slovo.

Poslanec Rostislav Vyzula: Děkuji, pane předsedající. Slyšel jsem, když jsem se hlásil, Ježíš! – nevím, co to bylo. Nicméně prosím vás, opravdu, dostáváme se k meritu věci u zákona, u kterého chceme prosadit, aby byly pod kontrolou reexporty, byly pod kontrolou klinické studie. Ale oba ty zákony řeší malé i střední lékárny! A my chceme, aby malé i střední lékárny měly léky k dispozici pro každého pacienta. A opravdu nerozumím diskusi, když se tady píše jasně i v tom senátním návrhu, že za účelem zajištění dostupnosti léčivých přípravků je potřeba zajistit bez zbytečného odkladu dodávky humánních léčivých přípravků, jejichž je distributorem, provozovatelům oprávněným vydávat léčivé přípravky. To jsou přece lékárny, ne? Jakákoliv lékárna. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Nyní se táži ještě pana zpravodaje Zahrádníka, zda si chce vzít závěrečné slovo. Není tomu tak.

Přistoupíme k hlasování podle § 97 odst. 4 zákona o jednacím řádu Poslanecké sněmovny. K přijetí následujícího usnesení je zapotřebí souhlasu nadpoloviční většiny přítomných poslanců.

Přednesu návrh usnesení: "Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s návrhem zákona, kterým se mění zákon č. 378/2007 Sb., o léčivech a o změnách některých souvisejících zákonů (zákon o léčivech), ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony, podle sněmovního tisku 706/6, ve znění schváleném Senátem podle sněmovního tisku 706/7."

Eviduji žádost o vaše ohlášení. Já vás tedy nejprve všechny odhlásím. Požádám vás, přihlaste se opět svými kartami. Návrh usnesení jsem přednesl.

Zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro návrh usnesení, tak jak jsem jej přednesl. Kdo je proti tomuto návrhu?

Je to hlasování s pořadovým číslem 279, přihlášeno je 146 poslankyň a poslanců, pro návrh 23, proti 65. Konstatuji, že jsme návrh zákona ve znění schváleném Senátem nepřijali.

Nyní budeme hlasovat znovu, a to podle § 97 odst. 5 jednacího řádu Poslanecké sněmovny. K přijetí tohoto usnesení je zapotřebí souhlasu nadpoloviční většiny všech poslanců, tedy souhlasu 101 poslance. Požádám o nastavení kvora na 101. Stalo se tak.

Přednesu tedy návrh usnesení. "Poslanecká sněmovna schvaluje návrh zákona, kterým se mění zákon č. 378/2007 Sb., o léčivech a o změnách některých souvisejících zákonů (zákon o léčivech), ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony, ve znění, ve kterém byl postoupen Senátu, podle sněmovního tisku 706/6."

Zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro návrh, ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Je to hlasování s pořadovým číslem 280, přihlášeno je 148 poslankyň a poslanců, pro návrh 125, proti 1. Konstatuji, že jsme návrh zákona přijali.

Děkuji jak panu senátorovi, tak panu ministrovi a končím projednávání tohoto bodu.

Otevírám další bod a tím je

8.

**Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 95/2004 Sb., o podmínkách získávání a uznávání odborné způsobilosti a specializované způsobilosti k výkonu zdravotnického povolání lékaře, zubního lékaře a farmaceuta, ve znění pozdějších předpisů
/sněmovní tisk 723/7/ - zamítnutý Senátem**

Usnesení, jímž Senát zamítl tento návrh zákona, bylo doručeno jako sněmovní tisk 723/8. Vítám mezi námi senátorku Miladu Emmerovou. Dobrý den, paní senátorko.

Prosím, aby se za navrhovatele k usnesení Senátu o zamítnutí tohoto návrhu zákona vyjádřil ministr zdravotnictví Miloslav Ludvík. Prosím, pane ministře, ujměte se slova.

Ministr zdravotnictví ČR Miloslav Ludvík: Dámy a páновé, dobrý den, ještě jednou. Je to další velmi složitá materie, takže si dovolím ji velmi stručně přiblížit. Opět zákon, který ale byl zamítnut Senátem, tuším, že to bylo o jeden hlas. Rád bych ocenil, že tento návrh zákona byl opravdu velmi pečlivě projednáván v obou komorách Parlamentu České republiky a v jeho výborech. Poslaneckou sněmovnou byl již jednou schválen a také garanční výbor, kterým byl v Senátu výbor pro

zdravotnictví a sociální politiku, se po dlouhé diskusi vyjádřil pro jeho přijetí, i když s připomínkami a pozměňujícími návrhy.

Dovolte mi, abych zde ještě jednou připomněl, že cílem tohoto návrhu je zejména zavést taková opatření, která napomohou stabilizovat a zkvalitnit systém specializačního vzdělávání a vzdělávání v nástavbových oborech lékařů, zubních lékařů a farmaceutů, stabilizovat počet lékařů v některých oborech, zajistit vzájemnou prostupnost některých oborů, rozšířit možnosti motivující k dalšímu vzdělávání a v neposlední řadě zlepšit sladění vzdělávání s rodinným a pracovním životem lékařů.

Dovolím si tvrdit, že přestože se předložený návrh zákona poněkud odchylil od původního vládního návrhu v jednom ze zamýšlených cílů, a to od záměru výrazně zredukovat základní obory, je jeho výsledné znění maximálně možným odborným i politickým kompromisem. Ono odchylení, které také bylo předmětem diskuse, spočívá v tom, že namísto navrhované redukce ze 46 na 33 specializačních oborů došlo nakonec pouze k redukci na 43 specializačních oborů. V počtu specializačních oborů není jednotná ani EU, ale počty oborů v nejvyspělejších zemích se pohybují právě kolem 43. Podstata změny nespočívá v pouhém počtu oborů, a i toto je výsledkem složitého projednávání návrhu zákona.

A teď bych připomněl hlavní přínosy předkládaného návrhu. Pokud jde o požadavek stabilizace vzdělávání, základní kmény, specializační obory specializačního vzdělávání lékařů, zubních lékařů a farmaceutů a obory nástavbového vzdělávání budou stanoveny přímo zákonem. Nově bude umožněno získat akreditaci pro vzdělávání nejen pro obor jako celek, ale i pro vzdělávání v základním kmene, pro něž jsou parametry nastaveny tak, aby bylo umožněno získání této akreditace co nejširšímu počtu poskytovatelů zdravotních služeb. Zjednoduší se jim tak vstup do systému vzdělávání a bude vytvořen předpoklad pro to, aby nedocházelo k nežádoucím odchodům lékařů z mateřských pracovišť, a dojde také ke zkrácení řízení o udělení akreditace.

Jako další významná pozitiva této novely bych chtěl vyzdvihnout některé další nové věci, kterými jsou zejména definování školitele a jeho působnosti v systému vzdělávání. Zákon dává školiteli kompetenci stanovit rozsah činnosti lékaři v různých fázích specializační přípravy, definuje se garant oboru, definuje se odborný dozor a odborný dohled u prvního u lékaře bez základního kmene a u druhého u lékaře, který kmén již absolvoval, ukotví se zkoušky po základním kméně. Dále jsou upřesněna pravidla pro průběh specializačního vzdělávání, do kterého nebude započtena doba výkonu zdravotnického povolání, která přesahuje týdenní pracovní dobu. Tato tzv. rozvolněná příprava v rámci specializačního vzdělávání bude probíhat minimálně v rozsahu, který nebude nižší než polovina stanovené týdenní pracovní doby. Současně však návrh vychází vstříc účastníkům specializačního vzdělávání na rodičovské dovolené nebo pečující o dítě do zahájení povinné školní docházky, který umožní započítat do specializačního vzdělávání výkon povolání v rozsahu jedné pětiny stanovené týdenní pracovní doby, čímž se sladíuje pracovní a soukromý život. Dále pak osobám na mateřské nebo rodičovské dovolené, které jsou zařazeny do specializačního vzdělávání z důvodu pediatrie, bude započtena do specializačního vzdělávání doba péče o vlastní dítě v délce tří měsíců.

V rámci projednávání návrhu tohoto zákona probíhala také široká odborná diskuze nad oborem praktické lékařství pro děti a dorost, což byl jeden z úhelných kamenů diskuze i v Senátu. Smyslem novely zákona je vytvořit jeden společný vzdělávací obor pro obor pediatrie. Stávající úprava rozdělení vzdělávání na dva obory nemá opodstatnění a nedůvodně zatěžuje profesní pohyb zaměstnavatelů lékařů v této oblasti, současně neodpovídá standardům vzdělávání většiny států EU. Rád bych zdůraznil, že institut registrujícího poskytovatele zdravotních služeb, tzv. dětského praktika, zůstává zachován. Na systému ambulantní péče o děti se tedy nic nezmění.

V této chvíli bych možná zdůraznil jednu věc, která byla zdůrazňována v Senátu, kde se spousta senátorů domnívala, že tento návrh, který sloučuje zase obor praktické lékařství pro děti a dorost a obor pediatrie do jednoho oboru, jaksi vysaje z terénu praktické lékaře pro děti a dorost, ale opak je pravdou. On vlastně do tohoto oboru pouští pediatry z nemocnic, kteří v mnoha směrech, a věřte mi, že z vlastní praxe to znám velmi dobře, už nechtějí sloužit, rádi by si otevřeli svou ambulanci a v podstatě tímto způsobem naopak dostaneme do terénu větší počet lékařů pro děti, než jich je tam dneska.

Já si myslím, že velmi důležité pro praxi jsou také navržené změny v procesu uznávání způsobilosti k výkonu zdravotnického povolání v aprobačním řízení, které podstupují lékaři, zubní lékaři a farmaceuti, kteří absolvovali vzdělávání v zemích mimo EU. Dojde ke zpřísňení celého průběhu aprobačního řízení. Aprobační zkouška bude probíhat v českém jazyce. Obsah a podmínky odborné praxe budou vymezeny ve spolupráci s Českou lékařskou komorou, Českou stomatologickou komorou a Českou lékárenskou komorou. Odbornou praxi bude uchazeč vykonávat na pracovišti pro tuto praxi akreditovaném a pod přímým dohledem.

Vážený pane předsedající, dámy a páновé, myslím, že tento zákon bude velmi dobrým přínosem pro rozvoj dalšího vzdělávání lékařů, zubních lékařů a farmaceutů v ČR, a budu velmi rád, pokud ho podpoříte, protože v této chvíli stojíme opravdu před tím, že je k tomu... Já bych chtěl říct, že v této chvíli ten zákon má významnou podporu lékařských fakult, České lékařské společnosti Jana Evangelisty Purkyně, která ve svých útrobách nebo ve svém lůmě soustřeďuje 130 odborných společností a má i celkem slušnou podporu mladých lékařů. Celkem asi je všem známo, že naopak proti tomuto zákonu vystupovala poslední dobou Česká lékařská komora, ale nicméně já se opravdu domnívám, že bude lépe pro tuto zemi a pro vzdělávání lékařů, zubních lékařů a farmaceutů, pokud bude tento zákon v tomto znění přijat, protože posouvá věci k lepšímu. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám také děkuji. Přečtu dvě omluvy. Dnes od 17 hodin do konce jednacího dne z osobních důvodů se omlouvá paní poslankyně Květa Matušovská a dále dnes do konce jednacího dne se omlouvá pan poslanec Milan Šarapatka.

Táži se, zda se chce k usnesení Senátu vyjádřit zpravodaj garančního výboru pan poslanec David Kasal. Není tomu tak. Otevříram rozpravu a eviduji několik přihlášek.

První vystoupí pan poslanec Leoš Heger a připraví se pan poslanec Rom Kostřica. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Leoš Heger: Děkuji za slovo. Ještě jednou dobré odpoledne. Já avizuji, že budu plédovat –

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Pane poslanče, já se omlouvám. V rozpravě by měla vystoupit jako první paní senátorka Milada Emmerová. Požádám vás o to, abyste jí dal slovo. Prosím, paní senátorko.

Senátorka Milada Emmerová: Vážený pane místopředsedo, děkuji za slovo. Vážený sbore Poslanecké sněmovny, dovolte mi, abych vás pozdravila a sdělila vám, jakým způsobem byl projednáván tento návrh zákona, tato osmá novela, v Senátu Parlamentu České republiky.

Na jednání zdravotně-sociálního výboru Senátu dne 13. prosince došlo k projednávání tohoto návrhu a byl poprvé ve své funkci přítomen pan ministr Miloslav Ludvík, který však tuto normu nepřekládal. To chci zdůraznit. Již tehdy bylo známo, že ústavněprávní výbor, který tuto normu projednával, ji zamítl. Zpravodajem byl pan senátor Sušil, který mě požádal o to, abych také stanovisko z ústavněprávního výboru zde tlumočila.

Pan ministr Miloslav Ludvík tedy tuto schválenou normu převzal, jak nakonec prezentoval i při svém vystoupení zde, a byl nakloněn k tomu, aby byla přijata. Bylo podáno několik pozmenovacích návrhů, včetně návrhu specializačního oboru traumatologie, angiologie a praktický lékař pro děti a dorost. Posledně jmenovaný obor nebyl výborem kladně prohlasován, načež následující den, to znamená 14. 12., byl znova celý tento návrh předložen k projednání. Na plénu Senátu se objevil návrh na zamítnutí, a to z úst pana profesora Žaloudíka, a tento byl nakonec přijat hlasováním po ukončení obecné rozpravy těsnou většinou, kdy kvorum bylo 31 a hlasů ke schválení zamítnutí bylo rovněž 31.

Osobně jsem dala za pravdu akademické obci, konkrétně Asociaci lékařských fakult, neboť jejich názor je výsledkem jejich rozsáhlých a zařízených znalostí, ale i pedagogických zkušeností. Jejich doporučení nelze považovat za jakýsi skupinový zájem na rozdíl od jiných jednotlivců a sdružení s medicínským zaměřením.

Budete tedy dnes znova projednávat svoji původní verzi, která byla zaslána k projednávání do Senátu. A předpokládám, že vzhledem k tomu, že u vás bylo hlasování tehdyn bezproblémové, že tak dopadne i dneska. Toto doporučuje i pan ministr Ludvík a řekla bych, že všichni lékaři a lidé, kteří pracují ve zdravotnictví a znají tuto problematiku. Jenom chci závěrem říct, že tento zákon nebyl a nebude nikdy dokonalý, poněvadž k jeho dokonalosti nepřispívá nekonečná kritika mnoha odborností, mnoha lékařů a mnoha zájmových skupin.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní senátorce Miladě Emmerové. Hezké odpoledne, vážené poslankyně, páni poslanci. Budeme, tak jak bylo avizováno, pokračovat v diskusi, která byla zahájena právě vystoupením paní senátorky, a to vystoupením pana poslance Leoše Hegera. Připraví se kolega Rom Kostřica. Pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Leoš Heger: Děkuji ještě jednou za slovo. A dovolte mi, abych se omluvil paní senátorce Emmerové, vašim prostřednictvím, pane místopředsedo. Byla to i moje chyba, že jsem si neuvědomil, že má vystoupit dříve.

Já jsem chtěl říci, že zákon o vzdělávání lékařů a dalších příbuzných povolání byl vždycky problémem a ten problém vyústil až v roce 2004 přijetím zákona, který byl velmi dobře míněný. Chtěl posunout úroveň našeho vzdělávání lékařů k vyšší efektivitě, ale ta jeho implementace se nepovedla. Byl to jeden z posledních nových zákonů, který byl předkládán Parlamentu, a trval velmi dlouho, a přesto se to nepovedlo.

Byl několikrát novelizován za těch posledních třináct let. Novelu, kterou máme dneska před sebou, jak už tu zmínila paní senátorka Emmerová, odhlasovala Poslanecká sněmovna více než ústavní většinou 131 hlasů. A potom v Senátu byl překvapivě v prosinci ten návrh zamítnut většinou jednoho hlasu.

To, co aktuálně brzdí přijetí zákona, je pravděpodobně především struktura základních specializačních oborů, která by měla zachovat dostatečně široký záběr jednotlivých oborů a bránit atomizaci medicíny. Zatímco u ostatních změn, které ta novela přináší, došlo k poměrně rozumnému konsenzu v té době, když se ten zákon připravoval. I když ho dnes i v této sféře kritizuje Česká lékařská komora, musím říct, že já sám jsem podával několik pozměňovacích návrhů, které vesměs neproběhly, a představoval bych si, že ten zákon by v detailech mohl být lepší. Ale i tak se domnívám, a domnívám se zcela jednoznačně, že ten zákon přinese pokrok.

To vše, co je v něm dobré, tady stručně jmenoval pan ministr. Já se tedy omezím jenom na dvě věci, které pokládám za naprostot klíčové. To jedno je, že ten zákon legalizuje růst kompetencí mladých lékařů, a je jich stále více během těch pěti let přípravy na atestaci, stále větší kompetence a možnost pracovat samostatně, tak jak to jednak definuje zákon ve formě definice dohledu a dozoru, ale venkoncem i v té sféře, kde zmocňuje školitele, aby ty kompetence podle pozorování příslušného mladého lékaře postupně rozšiřoval, tak jak si to praxe vyžaduje.

Druhou věcí, kterou já jsem pokládal za mimořádně dobrou, je, že je zavedena možnost vícestupňové akreditace. To znamená, že menší nemocnice se mohou velmi snadno nyní akreditovat pro základní kmen v příslušném oboru, o který mají zájem, aby ho vyučovaly. To rozšíří spektrum pracovišť, kam mladí lékaři mohou jit. Kdybychom byli v zahraničí, tak zcela jednoznačně řeknu, že mladí lékaři využijí té možnosti začít pracovat, dostat smlouvu na malém pracovišti a v polovině vzdělání přestoupit na pracoviště vyšší, ať spádovou krajskou nemocnici, nebo fakultní nemocnici. Jak se to bude dařit v našem prostředí, já nevím. Možná to bude chvíli trvat, než se to vyvine. Ale mladí lékaři by neměli být tolík obhajování Českou lékařskou komorou, že konec studia je promoce a získání lékařského diplomu, ale že

to studium, tak jak je medicína složitá a těžká, musí být extendováno do dalších let a že by si měli zařít jistou rodinnou flexibilitu, aby studium mohli absolvovat na více nemocničních pracovištích, protože to jim přinese na celý život daleko širší vhled do oboru, který si zvolí.

Ta konkrétní neshoda, která vznikla a která iniciovala vášnivou debatu v Senátu a výsledný odpor, se týkala členění základních oborů. V původním vládním návrhu bylo opravdu navrženo 33 základních oborů, to jest o 13 méně, než platí dosud. To snížení počtu oborů by nebylo špatné, kdyby byl návrh udělán opravdu dobré, tak aby byl kompatibilní se zvyklostmi, které jsou v Evropě, když už porušil nějaké naše tradice, které se vyvinuly. A vyvinuly se velmi paralelně s tím evropským statutem, kde počet 43 oborů, tak jak je navrhováno u nás je naprosto, naprosto standardní.

V čem byl ten problém, si dovolím jenom stručně demonstrovat na rušení tradičních oborů zavedených v Evropě. Týkalo se to zejména interních oborů. A ten paradox, ke kterému došlo, že v rámci oborů, které se odvíjejí z interny a vesměs jsou základní, takových asi deset oborů, tak nejsilnější dva obory jsou kardiologie a gastroenterologie, co do počtu pacientů a finančního objemu, který tam probíhá. Přičemž obor, který se odvíjí z interny, kardiologie, byl i nadále zařazen jako obor základní, zatímco jeho sesterský, velmi podobně mocný obor gastroenterologie byl zařazen jako obor nástavbový. To samozřejmě gastroenterologové a další obory, kterých se to dotklo, cítili velmi, velmi úporně a začali proti tomu bojovat a rozpoutala se velmi ostrá diskuse, která nakonec vyústila do té definice 43 oborů.

Mimochodem, jeden z těch základů, proč ten zákon měl být novelizován, byl pokus zkrátit atestační studium. Podařilo se to, zkrátilo se to u těch oborů, které zůstávají základní, na minima, která jsou definovaná evropskou směrnicí. Ale kdyby zůstalo těch deset oborů mimo základní obory, například pneumologie, tak ten, kdo se dneska chce stát pneumologem, studuje asi čtyři, čtyři a půl roku, neberte to přesně vážně. Ale v tom navrženém původně vládním návrhu by musel studovat pět let, udělat obtížnou zkoušku atestační z interny a potom minimálně další dva roky, aby bylo vyhověno evropské směrnici, a aby jako pneumolog mohl být v Evropě uznáván, by musel studovat nejméně dva roky.

Tak tohle byl důvod, proč se poslanci, kteří jsou tolik dehonestování Českou lékařskou komorou jako volontéři, kteří dělají nějaký lobbistický nátlak a dělají ostudu lékařskému stavu, takhle zní ta rétorika – tak tito poslanci přistoupili velmi seriózně k vytvoření pozměňovacího návrhu, který byl rozsáhle diskutován a opakován revidován s pomocí Ministerstva zdravotnictví. Je to návrh, který se zdá být zcela optimální v tom, že uspokojuje většinu oborů, které protestovaly. Já jenom podotýkám, že přestože jsem v přípravě toho zákona byl poměrně dost angažován, tak autorem tohoto pozměňovacího návrhu jsem nebyl. To jenom chválím poslance vládní koalice, kteří pod ním byli podepsáni.

Je potřeba říct, že opravdu atomizace medicíny existuje. Existuje jako riziko, ale těch oborů není mnoho, těch základních. Už jsem to řekl, 43 základních oborů je běžný stav v Evropě a většina oborů je téměř ve všech evropských zemích, tak jak existuje ten současný návrh, o kterém budeme dneska hlasovat. Ten problém byl založen v roce 2004, když vzniklo 83 oborů. Už tehdy byly v zákoně, potom se

dostaly teprve do vyhlášky a postupně byly redukovány na současných 43. Ale bohužel těch zbylých 40 zůstalo jako obory specializační a není velmi dobré definován jejich vztah ke kompetencím lékařů, k tomu, jestliže se nástavbový obor odvíjí ze základního oboru, není definováno, co může dělat lékař, který vystudoje ten základní obor, a co může dělat lékař, který studuje potom obor nástavbový. To, pokud ten zákon projde, bude v rukou Ministerstva zdravotnictví, které má na to značné exekutivní pravomoci pomocí vyhlášek nadefinovat podmínky a hlavně spektrum činností ve výše specializovaných nástavbových oborech, které by měly být opravdu rezervované jenom na výjimečné činnosti, které nebudou v těch základních oborech vyučovány ve standardním curriculu.

To je tedy můj apel na Ministerstvo zdravotnictví, aby se této role ujalo, pokud zákon projde. Jinak znova opakuji, že já a řada mých spolupracovníků jsme přesvědčeni, že ten zákon přinese výraznou inovaci do současného stavu. Děkuji vám.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Leoši Hegerovi. Nyní bude mít slovo pan poslanec Rom Kostřica, připraví se Ludvík Hovorka. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Rom Kostřica: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Vážená paní senátorko, vážený pane ministře, jsem pevně přesvědčen, že zákon je vhodný, je dobrý, a věřím, že projde. Nicméně je tam jedna věc, která mi naprosto jednoznačně zabíráuje, abych pro tento zákon zvedl ruku, a to je věc, o které jsme tady mluvili už ve druhém a možná i ve třetím čtení, a to je uznání samostatného maxilofaciálního chirurgického kmene. Když odhledneme od toho, že se jedná v podstatě o deset, dvanáct, možná maximálně patnáct lékařů, kteří se tímto oborem zabývají, myslím si, že tento zákon v podstatě v této podobě vylučuje nutnost těchto lékařů při jejich vzdělávání, aby prošli základním výcvikem na klinikách a pracovištích otorinolaryngologiemi.

Téměř deset roků jsem pracoval jako předseda České lékařské společnosti pro otorinolaryngologii a chirurgii hlavy a krku a mohu vám říct, že nemluvím ze vzduchu, ale že mám celou řadu zkušeností vlastních, které mě k tomu opravňují, abych se takto k tomu vyjádřil. Domnívám se, že lékaři, kteří přijdou velmi málokdy k těm závažným onkologickým onemocněním, kdy se jedná o šíření nádorového procesu do hlubokých a povrchových krčních uzlin mimo vlastní oblast stomatochirurgie jako takové, nedostanou dostatečnou kvalifikaci a erudici k tomu, aby byli schopni tento zárok provést skutečně odpovědně a ku prospěchu a blahu pacienta. Z tohoto důvodu považuji tento zákon za zlomocný a zavřeněhonodný, a ačkoliv jsem přesvědčen, že zákon jako takový celek je vhodný, nemohu pro tento zákon zvednout ruku.

Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Romu Kostřicovi. Nyní se slova ujmě pan poslanec Ludvík Hovorka, připraví se pan poslanec Bohuslav Svoboda. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Ludvík Hovorka: Vážený pane místopředsedo, děkuji vám za slovo.

Vážený pane ministře, vážené kolegyně, vážení kolegové, já jsem se tady už vyjadřoval obšírně v průběhu druhého čtení zákona, ale teď při hlasování o zákoně vráceném Senátem jsem si ještě jednou prošel důvodovou zprávu. V té důvodové zprávě je odkaz na studii, které se zúčastnilo zhruba 6 500 lékařů, kteří vyjádřili nějaká očekávání, a tato očekávání měla být vtělena do toho návrhu zákona. Já se nyní pokusím trošičku bilancovat.

Ten návrh zákona měl, nebo požadavky lékařů byly zjednodušit systém postgraduálního vzdělávání. Tady si dovolím říct, že to není zcela splněno. Vzdělávání je nadále roztríštěno mezi osm lékařských fakult a Institut postgraduálního vzdělávání lékařů, a to včetně zařazování do oborů a atestací. Pozměňovací návrh, který to měl změnit alespoň v tom minimálním, ten byl odmítnut.

Snížení počtu oborů – opět nesplněno. Ze 46 základních oborů byl původní návrh na snížení 33 oborů, nakonec je v návrhu 43 oborů. Zřízení fakticky personálně neobsazeného oboru maxilofaciální chirurgie, vyřazení základních oborů angiologie, pracovního lékařství a traumatologie. Rovněž velmi problematického zrušení oboru nebo sloučení oboru praktický lékař pro děti a dorost s oborem pediatrie nelze v žádném případě považovat za rozumnou reformu. Nadále tedy přetrívá atomizace oboru postgraduálního vzdělávání.

Zkrátit dobu vzdělávání – splněno částečně. V návrhu zákona došlo ke snížení doby specializačního vzdělávání, ale formulačně je tato doba určena jako minimální. Tato formulace může tedy znamenat, že vlastně délka vzdělávání může být i delší.

Zjednodušit akreditační systém ve vzdělávání – splněno zase jenom částečně. Zjednodušené pouze akreditace na základní kmen, kdy v běžných případech rozhoduje Ministerstvo zdravotnictví přímo. Jinak obecně přetrívá administrativně rozsáhlý systém akreditací k jednotlivým verzím vzdělávacích programů a nebyl zpracován požadavek, aby na základní kmen splnily podmínky akreditace všichni poskytovatelé zdravotních služeb automaticky bez dalšího řízení.

Zjednodušení financování postgraduální přípravy – opět nesplněno. Nadále zůstává beze změny velmi složitý a administrativně náročný systém rezidenčních míst, který navíc zvýhodňuje pouze některé obory specializačního vzdělávání. Nebyl tedy zpracován požadavek na plošnou dotaci postgraduálního vzdělávání, která by měla logickou vazbu na jednoho poskytovatele vzdělávání. Tak by bylo možno poskytnout dotaci plošně, tedy účast na kurzech a stážích by byla pro všechny uchazeče zdarma. Náklady by se mohly pohybovat okolo 200 milionů ročně, což je výrazně méně –

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Pane poslanče, dovolím si vás přerušit – nejen kvůli tomu, že bych si rád zjednal klid, ale požádal bych předsedy koaličních klubů nebo jejich zástupce, aby sehnali některého z ministrů vlády České republiky. Já chápnu, že pan ministr tady byl delší dobu a musel si pravděpodobně jenom odskočit, ale rád bych, aby tady některý... (Přichází ministr Ludvík.) To jsem

nemyslel přímo na vás, pane ministře, myslel jsem kohokoliv z vlády. Respektuji to, že jednací řád je jednací řád.

Prosím, pane poslanče, pokračujte.

Poslanec Ludvík Hovorka: Ano, děkuji. Náklady by se pohybovaly okolo 200 mil. korun ročně, což je výrazně méně než naplánované výdaje na rezidenční místa, kde mohou náklady postupně dosahovat až čtyřnásobku této částky. Přitom dotace se zdaleka netýká všech školenců zařazených do specializační přípravy. Každý rok v návrhu rozpočtu je minimálně 500 mil. korun, ale jenom velmi malá část vyčerpá.

Posílení funkce školitele – splněno pouze částečně. Pravomoc a odpovědnost školitele byla částečně posílena při přípravě v oborech specializačního vzdělávání, v základních oborech, kdy byl zaveden dozor v rámci základního kmene a dohled v rámci specializovaného výcviku. Navíc mají školitelé nebo garanti oboru povinnost účastnit se atestačních zkoušek. Jako nedostatečné toto opatření ale vidím v tom, že se tato povinnost netýká oboru všeobecné praktické lékařství a praktické lékárenství, a také skutečnost, že institut školitele nebyl vůbec zaveden v rámci nástavbových oborů. Kompetence lékařů v rámci přípravy v základním kmene bude tedy závislá na lékařích vykonávajících dozor a zde bude odpovědnost školitele jasně dána. Ale jako velmi problematické vidím pravomoci lékařů po kmene, neboť zde je pouze odkaz na prováděcí právní předpis, který dosud nebyl předložen, a podle dosavadních zkušeností od roku 2004 bude jeho příprava vážným problémem.

Chci nyní panu ministrovi položit jednu otázku, nebo několik otázek, abych navázal na jeho řeč. Chtěl bych se zeptat, jestli nám chybí více pediatrů v nemocnicích, nebo praktických lékařů pro děti a dorost v ordinacích. Jak se změní tato situace po sloučení obou oborů do jednoho. Jestli bude větší počet lékařů v nemocnicích, nebo naopak v ambulancích praktiků, anebo budou všichni lékaři s částečnými úvazky v nemocnicích a na obvodech současně. Současně se ptám, proč se slučuje obor praktický lékař pro děti a dorost se vzdělávacím oborem pedacie a v čem se tedy zlepší péče o děti v České republice. To je otázka.

A nyní tedy závěr z toho, co jsem tady předtím citoval. Domnívám se, že pokud schválíme tento zákon, který je určitým posunem, řekněme, má určitá pozitiva, ale přece neřeší všechny problematické věci, tak se domnívám, že ten stav zůstane zakonzervován po velmi dlouhou dobu, minimálně ještě jedno volební období. Toto konstatování opírám o to, že vlastně po schválení zákona v roce 2004 se až nyní, to znamená po dvanácti letech, dostáváme k jeho novelizaci. Proto nemohu podporovat návrh zákona předeším proto, že se ten současný stav zakonzervuje ještě po dobu minimálně čtyř let.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Ludvíku Hovorkovi. Slova se ujme pan poslanec Bohuslav Svoboda. Připraví se pan kolega Jiří Štětina. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Bohuslav Svoboda: Hezké pozdní odpoledne, pane předsedající, dámy a pány. Zákon, o kterém teď v tuto chvíli jednáme, je zákon, který je pro medicínu naprosto principiální. Je to zákon o tom, jakým způsobem bude vyrůstat mladá lékařská generace.

Zákon prošel rozsáhlými diskusemi a jako každý takovýto složitý zákon má celou řadu úskalí. Některá úskalí vyřešil, některá ta úskalí nevyřešil. Já bych chtěl ale připomenout to, že vzdělávání lékařů se mění. Mění se rozsah toho, co musí umět, mění se dovednosti, které musí umět, a i s tím musí nás zákon počítat a nemůžeme žít pořádat v zajetí staré představy, jak to atestační vzdělávání vypadalo. Musíme se posunout někam dál.

Na rozdíl od kolegy Hovorky, který tady říkal ta negativa, já ta negativa vnímám, ale vnímám hlavně to, co tam je pozitivní. A skutečně naprosto zásadní pozitivní průlom je to, jakým způsobem se tento zákon stará o školence a jejich školitele. Vazba mezi tím, kdo školí, a tím, kdo je školen, je zásadní. Zodpovědnost za vzdělávání musí být v rukou toho lékaře, který vychovává. Naše představa do budoucna je taková, že vlastně program vzdělávání bude v rukou školitele, protože ten musí program přizpůsobovat tomu, jak je ten lékař schopný, jak rychle se učí. Jsou lidé, kteří se v chirurgii naučí některé výkony v průběhu měsíců, jsou někteří, kteří se to nenaučí nikdy. A zodpovědnost školitele za to, že ho dovede k nějaké dovednosti, je naprosto zásadní a tady je to průlomově ošetřeno. Zatím jsme to nikdy neměli.

Druhá věc, která tam je průlomová a je zásadní, že mladí lékaři v průběhu svého vzdělávání získávají větší a větší ne kvalifikaci, ale oprávnění to vykonávat. On je obrovský rozdíl, když něco musí dělat pod dozorem, za přítomnosti školitele, něco jiného je, když to je na dojezdovou vzdálenost do těch 20 (nesrozumitelné). To je něco úplně jiného. A mladí lékaři nechtějí nic jiného než to, aby se mohli vzdělávat relativně rychle, ale také, aby relativně brzo měli nějaké kompetence a dovednosti, které mohou dělat.

Nám ten systém celý nabouraly pojíšťovny. My jsme takto lékaře vychovávali po celou dobu. Můj profesor mi prostě řekl "od zitřka budeš dělat to a to". Dneska to nejde, protože ten výkon se vykazuje vůči pojíšťovně, a tím pádem vlastně ten lékař je odštaven. A je to horší na těch malých nemocnicích, protože tam je to prostě znát, tam si to primář nemůže dovolit. Na velké klinice, jestli něco dělá ten nevyškolený a vykáže se to nějak, to se v českém systému hladce ztratí. Ale pro malé nemocnice je to smrtelné, protože ti lékaři nemohou pracovat, oni nám pak přicházejí k atestacím a vlastně nemají výkony, nemají, prostě protože je nemohou mít.

Zákon také otevírá prostor pro to, aby financování bylo vázáno na dovednosti, na to, jak se to dělá, a to je další zásadní věc, která se bude v budoucnu velmi měnit.

To jsou důvody, pro které já považuji ten zákon za dobrý.

Mám jeden veliký problém. Tím problémem je např. praktické lékařství pro děti a dorost. Byl jsem u toho, kdy to jako samostatný obor vznikalo. Byl jsem u toho, když se to rozvíjelo. Jsem přesvědčen, že to je způsob vykonávání lékařské praxe, který je pro naše děti velmi prospěšný. Jsem přesvědčen o tom, že je potřebný, stejně jako je potřebné praktické lékařství. Vždyť praktičtí lékaři před těmi 50, 60 lety byli praktičtí

lékaři od babičky přes rodiče až po ty malé děti. To dneska nejde. Pediatrie není malá interna. To je prostě jiný obor. Proto chápou, že se to muselo oddělit. Ale také chápou, že by měl být stejný obor, jako je praktický lékař, tak by měl být praktický lékař pro děti a dorost. Prostě proto, že ta činnost je jiná. Má jiný rozsah. Jediné, co je potřeba, aby průnik mezi pediatrií a praktickým lékařem pro děti a dorost byl relativně volný. Aby ten pediatr, (když se) po nějaké době práce v nemocnici rozhodne, že bude dělat toho praktika, aby to mohl dělat za relativně krátkou dobu, s naprosto jasné definovaným penzem vědomostí nebo znalostí, které si musí doplnit. To by bylo smysluplné. Protože v okamžiku, kdy to zrušíme jako obor, znamená to, že se o to primárně nebudou ucházet absolventi lékařských fakult. Nabídka pro ten obor se zhorší. Bude to vlastně takové únikové řešení pro ty, kdo už nechtějí být v té nemocnici. Prostě jsem přesvědčen, že to bude fungovat takto. To je moje velká námítka proti tomu zákonu.

Rozhodl jsem se ale a začal jsem o tom diskutovat s celou řadou kolegů napříč politickým spektrem, že pozitiva toho zákona jsou taková, že by měl být podpořen, ale že připravíme a podáme novelu, která vrátí obor praktické lékařství pro děti a dorost do systému postgraduálního vzdělávání. To není všecky nijak složitá. Myslím si, že se na ní můžeme dohodnout, když to bude takový malý celek, který o tom bude hovořit, co potřebujeme ještě doplnit, můžeme to vyargumentovat, můžeme se přesvědčit, že ano, nebo že ne. Ale já jsem přesvědčen, když to takto otevřeme, že tu největší chybu, kterou tento zákon má, odstraníme a že se zase vrátí do českých zemí něco, co já vnímám jako velmi významnou změnu proti většině zdravotnických systémů. Není možné říkat: nikde to není. Je potřeba říkat, že je to dobré, nebo je to špatné. A já jsem přesvědčen, že to dobré je a že by se to tam vrátilo. To je moje stanovisko. Stanovisko, které jsem předložil svému klubu, zákon jako takový ano, a připravit novelu, která tu jeho největší chybu odstraní. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Bohuslavu Svobodovi. Nyní pan poslanec Jiří Štětina, rádně přihlášený po něm pan kolega Rostislav Vyzula. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jiří Štětina: Ještě jednou děkuji za slovo. Vážený pane místopředsedo, vážený pane ministře, vážená paní senátorko – nikdo další tu není z ministrů –, dámy a pánové, já musím říci, že kolega Svoboda mi vzal hodně slov, která jsem tady chtěl říct. Ale stejným způsobem hodně mi pomohl pan ministr, protože to, co tady řekl, s tím naprostě souhlasím.

Já své projevy nemám nachystané, abych tady nečetl nějaké lobbistické názory atd., ale vycházím ze zkušeností. Možná že si vzpomínáte, když jsme začínali tento zákon projednávat, tak jsem si sem přinesl atestační index z roku 1965, který jsem tady ukazoval, jaká byla jednoduchost ve vzdělávání, kdy jsme byli zařazeni do oboru, když jsme věděli, že po jisté době, pokud mně šéf k tomu dá svolení, a každý šéf měl za povinnost kontrolovat, jak ten mladý lékař pracuje, a podotýkám, že za takové peníze, za které by dneska nedělal nikdo. Nevím, jestli ještě paní docentka dělala za osm korun na hodinu. No, mohla by taky. Já musím říct, my jsme měli dobrý systém. Měli jsme atestaci prvního stupně, druhého stupně, měli jsme atestace

nástavbové a byli jsme potom zařazováni do oborů interních a chirurgických. A z toho se to potom samozřejmě odvídalo. Já chápou, že se nemůžeme vrátit o 55 let zpátky a říci: Budeme mít umístěnky. Každý, kdo odpromuje, tak půjde tam, půjde tam do těch hor atd. To bych si nepřál. Ale jestli si někdo myslí, že tento zákon vyřeší nedostatek lékařů, stomatologů, dneska už i lékárníků ve vesničkách, kam se nikomu nechce, a že bude přetlak lékařů v Praze, tak tomu žádný zákon nezabrání. Je to jenom prostě výmluva, aby tento zákon nebyl.

Já když jsem hovořil k zákonu o lécích, tak si myslím, že tento zákon je stejně tak, možná i důležitější, než byl zákon o léku. Protože jestli nám někdo bude říkat, že je u nás nedostatek lékařů, když víme, že je minimálně 53 tisíc evidovaných lékařů, nebo resp. úvazků, jestli nám někdo bude říkat, že tím, že tento zákon, když projde, že nám budou lékaři odcházet – nebudou nám odcházet. Samozřejmě, kdo bude chtít, a přesně to říkal kolega Svoboda, ať jdou do zahraničí, naučí se a vrátí se. Mezičtím se samozřejmě finanční situace vylepší. Ale nesmí to být zámkem k tomu, aby ten zákon nebyl schválen.

Mně se taky nelibí v tomto zákoně řada věcí. Mně se třeba nelibí, že doškolování bude vést jakási – tam je to formulováno – právnická osoba zřízená Ministerstvem zdravotnictví. Mně se to prostě nelibí, protože to je opět možnost – dostanou se k vládě nějací lidé, kteří budou chtít opět i vzdělávání zprivatizovat, a v tu ránu ten zákon jim tu možnost dává. Já jsem byl zvyklý v minulosti, že doškolování dělá institut pro další vzdělávání, nebo jak se tomu říkalo, ÚDL atd. Je to úplně jedno. Byla to instituce zřizovaná Ministerstvem zdravotnictví. Mně se to nelibí, ale prostě beru to. Bylo to takhle schváleno. Myslím si, že je zbytečná řec říkat, že proto, že tam není institut pro další vzdělávání, tak že pro to hlasovat nebudu. Mně se nelibí, že je 43 oborů. Je to hodně. Ale já si myslím, že když dojde k naplnění slov, která řekl kolega Svoboda, že co nejdříve se opět připraví novelizace, i když to mnoho lidí nebude za správný postup, tak si myslím, že ještě do konce tohoto volebního období se aspoň dá ještě i tento zákon vylepšit.

Mně se nelibí lobbistickonátlakové skupiny. Já mám tu výhodu, že mohu říci, že všude jsem byl a všechno jsem dělal. Když jsem byl mladým anesteziolegem a neuměl jsem nic v roce 1969, protože jsem přišel ze služby hygienické, takže mám dokonce atestaci i z preventivní medicíny, tak jsem neuměl nic, ale za tři měsíce jsem musel ve Fakultní nemocnici v Hradci Králové sloužit. Kdo za mě zodpovídá. Primář nebo starší kolega, který tam dělal deset let, tak měl ke mně psí službu. A znova říkám, ten to měl zadarmo a já jsem za to měl, poněvadž to byl chirurgický obor, tak jsem za to měl jedenáct korun. Ne těch osm korun, to měli jenom chudáci internisté. Skutečně to vzdělávání bylo vázáno na to, že jsem se to chtěl naučit. Když jsem něco neuměl, věděl jsem, že v Praze na Bulovce se dělá svodná anestezie, tak jsem se v roce 1978, samozřejmě jsem byl vyslán fakultní nemocnicí se svolením primáře, byl jsem tedy vyslán, abych se to naučil. Já jsem se to učil měsíc, po měsíci jsem dostal certifikát, že to mohu dělat, a rozširoval jsem to tenkrát v celém Východočeském kraji. Velmi jednoduché, ale nebylo to vůbec ani tak náročné, já bych řekl, z důvodů organizačních, jako je to dneska.

Co říci na závěr. Já bych byl opět rád, abychom schválili tento zákon, bez kterého se zdravotnictví prostě neobejde. Já rozhodně nebudu slyšet na to, že dostávám

esemesky, abych pro to nehlásoval. Teď se musím malinko dotknout České lékařské komory, protože si myslím, že takto by se lékařská komora chovat neměla. Já to říkám s plnou odpovědností, protože jsem lékařskou komoru v roce 1991 zakládal. Byl jsem členem prvního představenstva a netušil jsem, že to prostě bude ne stavovská organizace, ale že to bude organizace, která bude svým způsobem i nátlaková. Víc se k ní nechci vyjadřovat. Mně se to prostě nelibí. Kdyby lékařská komora přišla s návrhem zákona a řekla: Podívejte se, my jsme si připravili tento návrh zákona, který má, já nevím, třicet paragrafů, navrhujeme, abychom měli dvacet oborů, my to máme s fakultami projednáno, my to máme projednáno s odbory atd., tak by to bylo o něčem jiném. Ale já jsem takový návrh neviděl.

Vážené kolegyně a kolegové, budeme rozumní a chtejme, abychom měli zákon o vzdělávání, a pracujme na něm, abychom ho vylepšili. Já vám děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Jiřímu Štětinovi. Ještě než budeme pokračovat, je tady faktická poznámka Václava Votavy, a ještě než mu dám slovo, přečtu došlé omluvy z jednání. Od 17.30 do 19 hodin se omlouvá pan poslanec Antonín Sed'a z pracovních důvodů a paní poslankyně Zelenková na zbytek jednacího dne z pracovních důvodů.

Prosím, pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Václav Votava: Děkuji za slovo. Vážený pane místopředsedo, kolegyně, kolegové, já nechci reagovat na pana kolegu Štětinu. Problematika zdravotnictví není moje parketa. Ale zjistil jsem ze stenoprotokolu, resp. ze zápisu o hlasování, že v předchozím bodu, což byla novela o léčivech, mám na sjedině v hlasování číslo 280, že jsem hlasoval ne, ale moje vůle hlasování byla ano. Samozřejmě nezpochybňuji celé hlasování, pouze bych rád, aby se opravilo steno. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Votavovi. Vezmeme to jako připomítku pro stenozáznam.

Nyní pan poslanec Rostislav Vyzula, připraví se pan kolega Vít Kaňkovský. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Rostislav Vyzula: Děkuji, pane předsedající. Dobré odpoledne ještě jednou, dámy a pány, vážená paní senátorko, pane ministře.

Hodně se tady teď mluví o tom, proč k tomu došlo, proč došlo k zamítnutí v Senátu, když jsme se této problematice tak pečlivě věnovali. A já bych se na to chtěl podívat trochu z jiného úhlu, a to hlavně z toho úhlu senátního zamítnutí. Mě to mrzí velice. A tak jak jsem tady u minulého bodu v podstatě senátory pochválil za to, jakou jsou pojistikou demokracie, tak tady mi to tak vůbec nepřipadá. A já se pokusím jenom krátce říct, proč mě osobně Senát tak zklamal.

Senát těsně, a to o jeden hlas, to už zde bylo řečeno, zamítl tuto novelu o vzdělávání lékařů, kterou naprostě zásadně potřebujeme. To, co říká pan poslanec

Hovorka, že jej nemůžeme zakonzervovat na dobu čtyř let... No tak prostě my jej nemůžeme zakonzervovat na dobu čtyř let. To je naprosto zásadní zákon, který lékaři očekávají. On měl totiž stabilizovat celý systém, vzdělávání zjednodušit a zkvalitnit.

A jak k tomu tedy došlo? Novela napřed šla do ústavněprávního výboru Senátu a tam bylo rozhodnuto během deseti minut. Během deseti minut se ústavněprávní výbor dohodl, že tento návrh zamítne. A jediným důvodem bylo, že údajně nás návrh byl překroucen. Jak překroucen? Pokud dobré víme, věnovali jsme se tomu pečlivě. A ten vládní návrh, který původně přišel z Ministerstva zdravotnictví, byl mimo realitu, byl neakceptovatelný, byl nevlídný vůči mladým lékařům, kvůli kterým se to hodně provádí, protože je to vlastně jejich zákon – aby nám neodcházeli do zahraničí. Proto tedy skupina poslanců ve spolupráci s Ministerstvem zdravotnictví, s komisí, která funguje na Ministerstvu zdravotnictví, navrhl nový komplexní návrh a ten předložila zdravotnímu výboru Sněmovny k posouzení. A po důkladné a rozsáhlé debatě – my jsme třikrát nebo čtyřikrát ten zákon posouvali z jedné schůze na druhou – jsme se dostali k závěru, než jsme definitivní verzi schválili.

Někomu se může zdát, že je to překroucené, ale je to jinak zcela legitimní zásah do legislativy a je to zcela normální postup tvorby zákona. Takže jaké překroucení? Že nebyla akceptována forma České lékařské komory, která byla vlastně v tom původním návrhu, to se možná zdálo ústavněprávnímu výboru Senátu jako neakceptovatelné. Ale pokud se týká lékařské komory, on to tady říkal tak trochu i pan poslanec Štětina a plně s ním souhlasím, že pravý účel lékařské komory je úplně v něčem jiném než teď v této úloze odborářské a nátlakové. K takovému názoru se těžko přiklonit, protože navíc lékařská komora je dnes ovládána malou skupinou lidí, která se opírá a využívá ambulantní specialisty, a to si myslím, že není dobře. Ano, můžete říct – taky jsem lékař, proč jsem s tím něco neudělal. Je to chyba. Stalo se. Taky jsem nechodil na schůze lékařské komory, bohužel. Většina lékařů prostě na ty schůze nechodi, a tím pádem tam prevládla tady ta vyselektovaná skupina lidí.

Pak tento návrh šel ale ještě do výboru pro zdravotnictví a sociální politiku Senátu. Tam se projednával tři hodiny. Myslím si, že debata byla konstruktivní. Byla snaha tam vložit hyperbarickou medicínu, vložit angiologii, byla snaha tam vložit traumatologii. Ale nakonec myslím, že k nějakému názoru došli a ten návrh podali na plénu.

A teď se bavíme víceméně o tom, že vlastně celé se to točí okolo nátlaku lékařské komory na senátory, aby zaujali její pozici. Řeknu vám jeden příklad, který zde ještě nebyl uveden. Jeden návrh se týkal lékařů cizinců. Lékařská komora z toho udělala naprostě demagogicky to, že tvrdíme, že první rok mohou titu lékaři pracovat v nemocnici bez nostrifikace diplomu, ba dokonce bez nutnosti znalosti českého jazyka. Přitom naopak v zákoně bylo zcela jasné řečeno – a pravidla byla upřesněna, v jaké podobě by k takové situaci mohlo dojít. To jsou tzv. visiting professor, kteří přijedou na jeden výkon, provedou ho a zase se vrátí zpět do své země. Tak v té době se má provádět nostrifikace výkonu a má se ověřovat čeština u těchto lidí? Naprostý nesmysl. Nicméně komora na tom trvala, a když to tak nebude, tak dostala hysterický záchvat.

Zdravotní výbor postoupil návrh, jak jsem říkal, na plénum a tam probíhala diskuse. Já jsem shodou okolností 14. prosince v Senátu byl a část diskuse jsem slyšel. Pak jsem si prošel důkladně celý stenozáznam všech diskutujících a vlastně moc těch negativních názorů jsem neslyšel. Hodně se tam diskutovalo o dětském lékařství, o pediatrii, ale nakonec se to točilo kolem toho, že my jsme to tady ve sněmovně údajně důkladně neprodiskutovali. Hodiny a hodiny jsme se tomu věnovali. Jak jsem říkal, čtyřikrát jsme to posunuli z jedné výborové schůze na druhou, několik hodin jsme to probírali rovněž zde. Tak to nepovažuji za málo prodiskutované. Hovořilo se samozřejmě i s ostatními složkami, s mladými lékaři i s odbornými společnostmi. Hovořilo se s akademiky. No, Senátu se zdálo, nerozumím tomu, že jsme málo zákon prodiskutovali.

Dalším takovým důvodem bylo, že údajně mladí lékaři se postavili laxně k návrhu, který jsme jim poslali, a že zákon nic neřeší a tak. Zase typická demagogie. Protože kdo jsou vlastně ti mladí lékaři, o kterých tady mluvíme? Já jsem to sám nevěděl, ale teprve později jsem se dozvěděl, že existuje tzv. sdružení mladých lékařů. To má registrováno 400 lékařů, ale sympatizujících 5 tisíc. A proti tomu je skupina pěti prosím – pěti mladých lékařů, které si vyvolil pan prezident Kubek v lékařské komoře, a jejich názor byl ten, o kterém jsem tady mluvil. Naproti tomu názor sdružení mladých lékařů byl úplně jiný a zásadně nesouhlasil s tím, co navrhovala lékařská komora. Takže zase, zásah lékařské komory naprosto zásadně zřejmě v tom rozhodnutí Senátu.

Lékařská komora tvrdila a tvrdí, že zákon je nepotřebný, protože nesnižuje přebujelý počet oborů. Už tady o tom mluvil pan docent Heger. Prosím vás, jsou obory, které roky existují, jako gastroenterologie, plicní, revmatologie atd. My je máme zrušit teď, že nebudou existovat? Jak se k nim máme postavit? Česká lékařská společnost Jana Evangelisty Purkyně má 130 oborů, my jich teď máme 43, těch základních. V Evropské unii – a taky to zde bylo již řečeno – je vždy počet základních oborů kolem 42. Není možné, prosím vás, aby se lékař v dnešní době stavěl do pozice takzvaného renesančního lékaře v době kdysi před 200, 300 lety, kdy zvládl internu, chirurgii, gynekologii. Takový renesanční lékař dneska v podstatě neexistuje. Já tedy určitě ne. Trochu rozumím vnitřnímu lékařství a onkologii, jsem celkem spokojený a mám práce až nad hlavu.

Mluvilo se tady o atomizaci medicíny. Ale jak jsem říkal, 43 oborů je tak akorát to minimum. Jistě můžeme mluvit o tom, jestli to, co zmiňoval profesor Koštřica, maxilofacální chirurgie, že může být zařazena jinak. Ano, chyběčka se prostě vloudí. Ale jinak je podstatné, že těch 43 oborů tvoří jakýsi základ, kde základem jsou stejně většinou základní obory, jako je interna, chirurgie, a teprve po absolvování základního kmene 30 měsíců tento lékař po složení zkoušky může dělat zmiňovanou gastroenterologii, revmatologii, plicní a tak dále. Takže on je v podstatě internistou a my s tím nic víc v současné době udělat neumíme.

Lékařská komora nám kritizuje to, že nezkracujeme délku specializačního vzdělávání. Sami navrhovali v některých případech sedm let, my mluvíme o možnosti ukončení vzdělání po pěti letech, a to ve všech případech, někdy ve 4,5 letech. Tak prosím vás, asi čteme jiné stránky. Dále je, že nezajišťuje tato novela dostupnost

vzdělávání v regionech. Nečetli řádně novelu, protože tam je uvedena regionalita. Lékař v daném obvodě v daném regionu může absolvovat základní vzdělávání.

Hlavně bych chtěl v podstatě zdůraznit to, že v zákoně je celá řada prospěšného a dobrého. Je tam akceptovatelný počet základních oborů. Je tam zkouška po základním kmeni po 30 měsících. Ukončení vzdělávání je možno po pěti letech, tedy ne po sedmi a více. Je tam definován školitel, ten vztah mezi školitelem a školencem. To je hrozně důležité. Mluvil o tom docent Svoboda a myslím si, že je to pro nás starší určitá nostalgie, jak to chodívalo dříve a jaký to mělo význam pro mladé lékaře. (V sále je veliký hluk a neklid!) Je tam pochopitelně i regionalita.

Takže vidím v novele určitý konsenzus. A co je politika jiného než konsenzus? Malá skupina lékařů v čele lékařské komory ovlivnila Senát natolik, že Senát tuto verzi kompletně zamítl. A přitom ta malá skupina lékařů nerespektuje, ani nereprezentuje v podstatě většinu lékařů, kterých je dneska pravděpodobně něco kolem 40 000. Nikdo neví přesně proč, poněvadž zákon, který vytvoří registr pro lékaře, jsme v minulém roce schválili a teprve teď se registr plní. Navíc lékařská komora zcela ignoruje názory akademiků, děkanů lékařských fakult. Také ignoruje názor České lékařské společnosti Jana Evangelisty Purkyně a většinový názor právě mladých lékařů, se kterými jsem také opakovaně jednal.

V novele je řada dobrého. Je to konsenzus. Není to ideální. Ano, můžete namítnout, že to není úplně ideální. Bylo to tady také zmíněno. Ano, není, to musíme přiznat. Ale co je dneska ideální? Jsme my ideální? Je život ideální? Je život lékaře ideální, když každý den musí rozhodovat o tom, jestli bude operovat, či neoperovat, a přitom ví, že operace může pacienta zahubit, ale na druhé straně mu může v mnohem pomoci, když se to pochopitelně podaří? Takže to není ideální, ale přesto pro naši poslaneckou novelu budu hlasovat, protože je to zdravý konsenzus. V novele je řada dobrých věcí, řada prospěšných věcí, řada záležitostí, které ulehčí vzdělávání mladým lidem, a proto si myslím, že stojí za to senátní návrh na zamítnutí přehlasovat. A o to jsem vás chtěl požádat.

Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji, pane poslanče. Jako další je do všeobecné rozpravy přihlášen pan poslanec Vít Kaňkovský. Připraví se pan poslanec David Kasal. (V sále je stále velký hluk!)

Ještě využiji vteřinky a přečtu omluvu pana poslance Vojtěcha Adama, který se omlouvá od 18 hodin ze zdravotních důvodů. Pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Vít Kaňkovský: Vážený pane předsedající, vážená paní senátorko, vážený pane ministře, milé kolegyně, vážení kolegové, jak napovídá dnešní diskuse, dostali jsme se opět k evergreenu této Poslanecké sněmovny, možná jenom protikuřáký zákon ve zdravotnické legislativě byl ještě obsálejší v diskusi, tedy ke vzdělávání lékařů. Dostali jsme se na závěr této podle mě poměrně neveselé hry, kterou tady kolem tohoto zákona zažíváme už poněkolikáté.

Jak už tady zaznělo, na počátku byl velmi potřebný a chvályhodný záměr novelizovat zákon, který od počátku, tedy od roku 2004, vnesl nestabilitu do

vzdělávání lékařů, farmaceutů a zubních lékařů, a následné opakované změny v podzákonnéch normách tuto nestabilitu spíše prohlubovaly než korigovaly. Bohužel rozpolcenost názorů všech existujících skupin lékařského stavu způsobila, že se v průběhu legislativního procesu původně široce přijímaný návrh stal pro některé skupiny lékařů nepřijatelným. Jistě by stálo za to se ptát, proč došlo k tak vypjaté situaci, když vlastně všichni lékaři napříč obory, napříč generacemi volají po nutných změnách doposud velmi špatně fungujícího systému vzdělávání lékařů. Ano, jeví se to jako nepochopitelné, ale bohužel se tak stalo.

Dle mého názoru si musíme přiznat, že Sněmovnou schválená novela zákona č. 95/2004 Sb. nesplnila v řadě parametrů požadavky, které jsme na něj kladli a které české zdravotnictví potřebuje. To je fakt, který bychom si měli přiznat. Z tohoto pohledu kritiku některých lékařů chápou. Na druhé straně, a to zde padlo, je celá řada ustanovení v této novele, která jsou nezpochybnitelně pozitivním krokem. Hodně to tady zmiňoval pan profesor Vyzula a další. Je to například ukotvení zkoušky po základním kmeni, úprava kompetencí lékařů po základním kmeni, legislativní úprava dohledu a dozoru nad lékaři s odbornou způsobilostí, tedy neatestovaných lékařů, úprava činnosti akreditačních komisí. Pozitivních změn je v projednávaném zákonu celá řada, opakovaně to tady zaznělo, a to je také třeba si přiznat.

Je pak velmi těžké se za této situace rozhodnout, zda je větším rizikem přijmout v řadě pohledů nedokonalou novelu, a také si říci, zda vůbec jsme schopni připravit dokonalou novelu, já se domnívám, že ne, a pracovat v krátkém časovém horizontu na úpravě oblastí, které tato novela nedokázala vyřešit, nebo zákon odmítout a začít zcela od začátku. Dlouho jsem se příklánel k první variantě, tedy přijmout alespoň změny, které mohou vyřešit minimálně některé problémy v oblasti vzdělávání a kompetencí lékařů, farmaceutů a zubních lékařů. Avšak poté, co stavovská organizace, Česká lékařská komora, rozpoutala kritickou a v některých ohledech nekorektní kampaň vůči této novele a kdy větší část lékařské populace tuto novelu svými postoji odmítá, jsem dospěl k přesvědčení, že schválit zákon, který ti, co s ním a pod ním budou pracovat, odmítají, je nešťastné a pro systém i rizikové.

To však v žádném případě neznamená, že bych po věcné stránce souhlasil se všemi body kritizovanými Českou lékařskou komorou. V této souvislosti chci poznámenat, že mne postoj a chování vedení České lékařské komory od léta loňského roku velmi mrzí a stal se pro mne nepochopitelným. A to patřím mezi dlouholeté členy a troufám si říci, že vesměs loajální členy České lékařské komory.

Tato profesní organizace, která zastupuje všechny činné lékaře v naší zemi, se od určité doby místo zasednutí k jednacímu stolu a hledání rozumného a potřebného kompromisu uchýlila k vysoce kritické mediální kampani, rozesílání hromadných osočujících mailů na všechny strany atd. Přitom i v situaci, kdy Poslanecká sněmovna schválila verzi novely, která České lékařské komoře tzv. nevoněla, měla Česká lékařská komora možnost jednat na úrovni Senátu a snažit se docílit úpravy zákona ke kompromisu, který by České lékařské komoře vyhovoval. Místo toho se vedení České lékařské komory zaměřilo na jediné – shodit tento zákon pod stůl. Považuji to za nekorektní a hlavně krátkozraké chování, které více vyjadřuje osobní averzi vedení České lékařské komory vůči vedení Ministerstva zdravotnictví či členům výboru pro

zdravotnictví a boj o vlastní kompetence vedení České lékařské komory než jen věcné výhrady. Neříká se mi to dobře, aby je potřeba, aby to zde zaznělo.

Při oboustranné vstřícnosti, tedy alespoň bazální snaze České lékařské komory se dohodnout, jsme dnes mohli mít na stole novelu, kterou by bylo možné bez uzardění podpořit. Bohužel vedení ČLK volilo ultimativní postoj a neváhalo pro jeho prosazení využít jakýchkoliv prostředků. Dopad je jasný, lékařská obec zejména v regionech většinově tento zákon odmítá a domnívám se, že schválíme-li ji proti vůli lékařů, dosáhneme jenom toho, že se nám naše nemocnice budou dál vylidňovat a jenom dál vyhotíme již tak dost napjatou personální situaci v našem zdravotnictví.

Ať už dopadne dnešní hlasování jakkoliv, zůstane v mnohých z nás pachuj z promarněné šance. Pachuť z toho, že se lékařská veřejnost nedokázala dohodnout na tom, jaký systém vzdělávání lékařů je pro ČR ten správný. Bohužel totiž ani jeden z možných výsledků dnešního hlasování není pro české zdravotnictví dobrou zprávou. Tím spíše ale nesmíme na vyřešení problému vzdělávání lékařů rezignovat.

V této souvislosti vyzývám veřejně čelné představitele České lékařské komory, aby skončili se zákopovou válkou a co nejdříve přišli ke společnému jednání se zástupci Ministerstva zdravotnictví, odborných společností a zástupců výboru pro zdravotnictví, tak jak to zpočátku projednávání tohoto zákona dělali. Je naší povinností co nejdříve najít řešení, které většina lékařské veřejnosti přijme jako klíč k efektivnímu a pro mladé lékaře vlivnému a pro české zdravotnictví bezpečnému systému vzdělávání. Zákopovou válkou to však rozhodně nepůjde.

Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji, pane poslanče. S faktickou poznámkou pan poslanec Jiří Běhounek. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Jiří Běhounek: Vážený pane místopředsedo, vážený pane ministře, velmi pozorně jsem poslouchal kolegu Kaňkovského. Přátelé, já už tomu tedy opravdu nerozumím. Dvanáct let se tady hovoří o tom, že zákon z roku 2004 je třeba předělat, upravit. Když se konečně na tom začne pracovat, tak pokryteckými postoji a zástupnými problémy něco zbouráme. Já koukám jako blázen, že většina lékařů to odmítá. Ale to je většina lékařů, kterých se to netýká – ti, kteří jsou už vzdělaní! A těch mladých, kteří musejí na osm deset měsíců odjíždět, na to se neptáme. Já si myslím, že jsou-li tady názory, že jsme dohodou schopni tento zákon vyřešit, tak vám garantují, že jsme přesně předvedli, že nejsme! Nedělejte si iluze, že přijde něco k jednacímu stolu. Ta možnost byla. Byla tady velká snaha napříč všemi strukturami, které se podílejí na vzdělávání mladých lékařů, dát se dohromady. Bohužel. Věřím, že tahle situace nebude trvat dalších dvanáct let, než se dostaneme k nějakému dalšímu řešení. A jestli někdo z vás žije v přesvědčení, že nepřijetím zákona situace bude rázem růžová, všichni se obejmou a vytvoří nový zákon, který bude konsenzuální, tak jste na velkém omylu. Významným způsobem poškozujeme české zdravotnictví, pokud ten zákon nepřijmeme! (Potlesk poslanců ČSSD.)

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Děkuji, pane poslanče. Jako další s rádnou přihláškou pan poslanec David Kasal.

Poslanec David Kasal: Vážený pane místopředsedo, vážené kolegyně a kolegové, dovolte, abych zde vystoupil v zásadě v takové dvojroli, protože jsem jeden z předkladatelů, současně jsem byl i zpravodajem zdravotního výboru i garančního výboru.

Hned na počátku musím navázat na slova svého kolegy – prostřednictvím pana předsedajícího – pana Běhounka, že jsem svému předčeřníku také nerozuměl. Protože jestliže tady na jednu stranu říká, že lékařská komora brutálním způsobem ovlivňovala jak Senát, tak Sněmovnu a i veřejné mínění, které budu následně dokumentovat, tak nechápu, proč to nechtějí podpořit. Tím jsem chtěl hned na začátku poděkovat jak ministerstvu a jmenovitě panu ministrovi, tak i kolegům z opozice, kteří tady jasné vyjádřili, že mají sice k té novele určitým způsobem výhrady, protože abych řekl, na prvopočátku to byl neuvěřitelný úkol na to, abychom tu novelu dali dohromady, protože hráčů, kteří tu novelu chtěli ovlivňovat a chtěli do ní dávat různé věci, bylo velké množství. Nebyly to jenom odborné společnosti, byly to mladí lékaři, byl to Lékařský odborový klub, byla to Česká lékařská komora na prvopočátku, ale aby mohlo dojít ke konsenzu, tak musel každý nějakým způsobem ustoupit. A musím říct, že po dvouleté práci, kterou jsem tomu věnoval, musím říct, že se povedlo něco, co sice není, jak tady zaznělo, úplně dokonalé, ale co mladým lékařům zaručuje základní změny v systému. Nebudu je opakovat, řada kolegů je tady říkala, ale to, že lékař je zařazen do oboru a ví přesně, kde bude zkoušen, když bude zkoušen, jak to dlouho bude trvat, že po zkoušce, která bude po 2,5 letech, bude mít kompetence, a dokonce jsme tam zařadili, že bude mít kompetence už před tou zkouškou, že to nebudou jenom tzv. onuce, ale že to budou lidé, kteří po vysoké škole dojdou do konkrétního zařízení, a pokud budou natolik schopní, že zvládnou adaptační proces, který může trvat dva tři měsíce nebo u někoho klidně dva tři roky, tak může být více vzat do dění toho oddělení, ať je to práce na sále u chirurgů, nebo ať jsou to pohotovostní služby, protože člověk, který je v medicíně, tak se stejně nejvíce učí tím, že je v praxi, že je připuštěn k pacientovi, že může pracovat pod dohledem lékaře.

Co se týká zákona jako takového, jakým způsobem probíhal. Krátká rekapitulace. Zahájení práce začalo na podzim 2014, kdy byla ustanovena expertní skupina zhruba 30 lidí, kteří něco ve zdravotnictví znamenají. Postupovalo se vyloženě demokraticky. Byla tam, předesílá, i lékařská komora a všichni mohli říct své názory. Tato skupina hlasováním vždycky odsouhlasila danou skupinu problémů, že byla uzavřena, a postupovalo se dál. V únoru roku 2015 jsme odevzdávali hotový materiál na Ministerstvo zdravotnictví a v té době výrazným zásahem lékařské komory došlo k tomu, že ten zákon šel k ledu. Byl odpřipomínkován a v té chvíli lékařská komora v něm chtěla dělat zásahy, které nebyly slučitelné s duchem toho zákona, to znamená, neodpovídalo to základům, návaznosti na Evropskou unii. Byla tam řada věcí, která by komplikovala našim mladým kolegům potom vztah k zahraničí. Po roce, kdy se upravila odpřipomínovaná verze podle lékařské komory,

tak šla tato verze do vlády. V té chvíli bylo jasné řečeno, a to už tady říkal předseda zdravotního výboru, že nebyla akceptovatelná pro řadu důvodů.

Proto vznikla poslanecká iniciativa, která původní materiál, který byl odprípomíkován, doplnila o potřebné věci změn, aby se do toho vešly i okresní nemocnice a malá zařízení a aby byl z praktického hlediska použitelný pro zdravotnictví naší republiky. Výsledkem bylo to, že Česká lékařská komora reagovala v létě, protože součástí toho zákona byl i § 22, který zajíšťoval to, že se budou vzdělávat i lékaři obvodní, praktičtí a specialisté. Vznikla ohromná reakce, kterou jsme taky nepochopili, protože lékařská komora vždycky hlásala, že chce kvalitní zdravotnictví a kvalitní lékaře a vzdělané lékaře. V té době, abychom zákon 95 nepohrbili, tak jsme ustoupili jako předkladatelé a tento paragraf jsme ze zákona vypustili. Nicméně pohřihu musím říci, že to byl jediný poslední kontakt lékařské komory se mnou jako s předkladatelem a se zpravidlem do projednávání ve druhém, třetím čtení tady ve Sněmovně. Lékařská komora se už potom neozvala a nenabídla další řešení nebo jednání a začala postupovat tak, jak říkali předchozí kolegové.

Konsenzus byl nejen v pracovní skupině a ve zdravotním výboru, ale tak jak tady zaznělo, tak velkou měrou se podíleli představitelé České lékařské společnosti Jana Evangelisty Purkyně, podílely se na tom i asociace lékařských fakult a děkanové jednotlivých lékařských fakult, kteří jistě mají velké zkušenosti se vzděláváním našich mladých kolegů.

Dovolte, abych se ještě zmínil o praktických lékařích pro děti a dorost. Sice se trochu cítím ve střetu zájmů, protože jsem pediatr, nicméně musím říct následující, a možná odpovím prostřednictvím pana předsedajícího kolegovi Hovorkovi. Ta změna je zjednodušeně opravdu z toho, že pediatrie je jenom jedna. Je to jeden obor, který má několik podskupin. Je zajímavé, že v pediatrii jsou nejenom praktičtí lékaři, ale máte tam dětskou kardiologii, dětskou endokrinologii, dětskou nefrologii. Nikdo z těchto kolegů se neozval. Ozvali se jenom praktičtí lékaři. A co se týká naplněnosti nebo nenaplněnosti našich nemocnic, řeknu jeden konkrétní příklad. Pokud by oba obory zůstaly rozdelené, tak by jedna konkrétní lékařka, která u mě nastupovala, měla velký problém, protože začala vzdělávání na PLDD, nicméně mezitím splnila své mateřské povinnosti a narodilo se jí dítě, které bohužel má onemocnění porucha autistického spektra. V té chvíli ona nemůže vykonávat obor praktický lékař pro dítě a dorost, protože tam by měl být lékař neustále dostupný. Ona potřebovala zaměstnání, kde bude mít zkrácený úvazek, kde bude mít nějakou konkrétní dobu, kde se bude moci věnovat jednak svým pacientům, ale i své nemocné dceři. Současný systém by ji to blokoval.

Další důvod, a tady už to taky zaznělo: Já jako primář s 20letou praxí nejsem dostatečně vzdělán, abych ošetřoval naše děti v terénu. Takže podle současných pravidel bych mohl mít roční vzdělávání – ne kurz, ale roční vzdělávání –, abych mohl ošetřovat děti, které za mnou chodí do nemocnice. Myslím si, že tam je základní nepochopení v tom, že dětský pacient je jenom jeden. Má stejnou chorobu, ať je ošetřován ambulantně, nebo ať je ošetřován ve zdravotnickém zařízení. A je to jenom nepochopení v tom, že se tady bavíme opravdu o vzdělávání lékařů a rozhodně tady nebouráme žádné ošetřování dětí v ambulantní péči. Chtěl bych předeslat, že i před

rokem 2004, kdy byl jeden obor, tak už v té době praktičtí lékaři pro děti a dorost, respektive ambulantní ošetřování dětských pacientů, tak v té době už bylo.

Co se týká projednávání novely v Senátu i tady u nás. Myslím si, a tak to tady i zaznělo, že hodně z nás, já jsem se toho tady taky dotkl, se zaměřilo pouze na praktické lékaře pro děti a dorost. Myslím si, že to je velkou chybou, protože zákon nepojednává jenom o této skupině. Však si vezměte, že ročně odchází z lékařských fakult přes tisíc absolventů a to rozhodně všichni nejsou pediatři. Tady se bavíme i o jiných oborech, které potřebují mít správné postupy v tom, jakým způsobem se budou vzdělávat.

Na počátku byl opravdu nelehký úkol dát dohromady řadu věcí, řadu skupin, které budou respektovat dohodnutou novelu zákona. Přes všechny nedostatky, které má, o kterých samozřejmě vím, přesto tvrdím, že tato novela zákona má velký vliv na naše zdravotnictví a podpoří to, aby naši lékaři u nás zůstávali. Nicméně chci říct, že to není jenom o novele zákona o vzdělávání. My musíme – a není to jenom o penězích. Pokud bude naše zdravotnictví tak byrokratické, jak je, pokud tam nebudou vztahy lepší, tak mladé lékaře tady u nás neudržíme.

A jenom ještě na závěr bych chtěl říct jednu věc, že bylo tady kritizováno i to, že nejsou připraveny prováděcí vyhlášky. Seznam prováděcích vyhlášek už je k dispozici. Bude samozřejmě navazovat na ten zákon jako takový, pokud bude schválen. A je tam i domluva, že budeme pracovat dál na dalších oborech, které budou nástavbové.

Na závěr bych vás chtěl všechny požádat, ať je to zleva, nebo zprava, o podporu této novely zákona, protože pro naše zdravotnictví je vyloženě nezbytná. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Děkuji vám, pane poslanče. S faktickou poznámkou bude reagovat pan poslanec Ludvík Hovorka. Vaše dvě minuty.

Poslanec Ludvík Hovorka: Vážený pane místopředsedo, děkuji za slovo. Vážený pane ministře, chtěl bych jenom připomenout své otázky, které jsem položil. To znamená, chtěl bych vědět, jestli je v současné době větší nedostatek dětských lékařů, pediatrů, v nemocnicích, anebo v terénu praktických lékařů pro děti a dorost. A jak se tato situace podle vás změní po sloučení obou oborů? Jestli bude více lékařů v nemocnicích, nebo více lékařů v terénu, anebo jestli to budou dělené úvazky, to znamená současně pracující lékaři v nemocnicích i v terénu. A jak se podle vás změní, jestli se zlepší, nebo zhorší péče o děti v České republice po této změně. Děkuji.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Já vám také děkuji, pane poslanče. V tuto chvíliku nemáme dalšího přihlášeného do rozpravy. Ptám se, jestli má ještě někdo zájem vystoupit v rozpravě. Jestliže ne, rozpravu končím. Přistoupíme k hlasování podle § 97 odst. 3 zákona o jednacím řádu Poslanecké sněmovny.

S přednostním právem pan předseda Sklenák.

Poslanec Roman Sklenák: Dovolují si požádat o přestávku 10 minut na poradu klubu.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Omlouvám se dodatečně, musím umožnit samozřejmě závěrečná slova, jestli bude zájem. Abych vás nepreskočil.

Poslanec Roman Sklenák: Já jsem to bral tak, že není zájem o závěrečná slova. Chtěl bych tu přestávku před hlasováním.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Je zájem o závěrečná slova – pane ministře, paní senátorko, máte zájem? V tom případě přestávka do 18.29 hodin.

(Jednání přerušeno v 18.19 hodin.)

(Jednání pokračovalo v 18.29 hodin.)

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Je 18.29, budeme pokračovat ve schůzi Poslanecké sněmovny. Já vás poprosím, vážené paní kolegyně, vážení kolegové, abyste se usadili na svá místa a ztišili se. Připomínám, že byla ukončena rozprava v tomto bodě. Ani navrhovatel, ani zpravodaj nevyužili svého závěrečného slova a my nyní přistoupíme k hlasování podle § 97 odst. 3 zákona o jednacím řádu Poslanecké sněmovny.

Evidují žádost o odhlášení. Já vás tedy všechny odhlásím a poprosím o opětovné přihlášení. K přijetí následujícího usnesení je zapotřebí souhlasu nadpoloviční většiny všech poslanců, tedy souhlasu 101 poslance. Já poprosím o nastavení potřebného kvora. Děkuji.

Nyní přednesu návrh usnesení: "Poslanecká sněmovna schvaluje návrh zákona, kterým se mění zákon č. 95/2004 Sb., o podmírkách k získávání a uznávání odborné způsobilosti a specializované způsobilosti k výkonu zdravotnického povolání lékaře, zubního lékaře a farmaceuta, ve znění pozdějších předpisů podle sněmovního tisku 723/7."

Já zahajuju hlasování a ptám se, kdo je pro tento návrh. Kdo je proti?

Hlasování číslo 281, pro 124, proti 17. Návrh byl přijat. Konstatuji, že návrh zákona byl přijat. Děkuji všem. (Slabý potlesk zleva.)

Budeme pokračovat dalším bodem. Nemáme otevřenou žádnou rozpravu. Ano, k hlasování, pan poslanec Huml. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Stanislav Huml: Předjímám, že nezpochybňuji hlasování, ale na sjetině mám, že jsem se zdržel, ale hlasoval jsem ano. Jenom pro stenozáznam. Děkuji.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Já vám také děkuji. Další – pan Kostřica. Prosím.

Poslanec Rom Kostríca: Já také prosím pro stenozáznam. Na sjetině mám ano, ale hlasoval jsem ne. Děkuji.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Otevřím další bod. Tímto bodem je

289.

**Návrh na zřízení stálé komise Poslanecké sněmovny
k Ústavě a k mezinárodním smlouvám**

Já věřím, že je to hodně k diskusi, že to byl významný zákon, který jsme před chvílí přijali, ale poprosím vás ještě o klid. Ještě nám zbývá půl hodiny jednací doby. (Neklid v sále.) Děkuji. Usaděte se prosím na svých místech, budeme pokračovat.

Nyní prosím, aby se slova ujal navrhovatel tohoto bodu poslanec Zdeněk Soukup. Tak, máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Zdeněk Soukup: Dámy a páновé, pane předsedající, Ústava České republiky přijatá 16. prosince 1992 Českou národní radou byla až do roku 2013 poměrně stabilní. Za 23 let do června 2013 ji naši předchůdci novelizovali jenom osmkrát. Změnami bylo dotčeno 22 článků, 9 článků bylo doplněno, 2 články vloženy, 1 článek zrušen.

Stabilita ústavy je ceněna jako znak vyspělé demokracie. Máme tím na mysli neměnnost základního principu uspořádání státu, tedy rovnováhy moci zákonodárné, výkonné a soudní. Tak jak je tato rovnováha v naší Ústavě zakotvená, představuje pevný pilíř demokracie a to je jedna z věcí, na které panuje největší shoda. O tom není naprostých pochyb. O některých dalších aspektech Ústavy se však diskutuje. Navrhoji, aby tato diskuse měla demokratický a konstruktivní rámec, aby vyústila v odborně –

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Omlouvám se, pane poslanče. Abyste nemusel všechny překřikovat, poprosím, přeneste své diskuse do předsálí, nechte hovořit pana poslance. Děkuji.

Poslanec Zdeněk Soukup: – aby vyústila v odborně fundované konsenzuální a konstruktivní návrhy, které bychom byli schopni projednat, případně přijmout.

V posledních letech dochází v globalizovaném světě k významným, je možné říci až fatálním změnám. Střetáváme se s realitou migrační krize. Terorismus otfásá nadějí na soužití dvou kultur – evropské a islámské. Rozporu se vyhrocují i uvnitř ekonomicky vyspělých zemí, mezi které patříme naštěstí i my. Snižuje se porodnost, populace stárne. Přibývají mladí zdraví lidé, kteří parazitují a zneužívají vyspělý sociální systém.

Mnozí politici i ekonomové poukazují ve výše uvedených souvislostech na potřebu revidovat ústavu i některé mezinárodní smlouvy do národních ústav

zakomponované. Jde o smlouvy a dohody uzavřené za zcela jiné situace ve světě, než je ta dnešní. Tedy mám na mysli především Chartu lidských práv z roku 1948. Tedy hlasy volající po změnách slyšíme z Francie, Holandska, Itálie, Belgie, Rakouska, Maďarska, Polska, Slovenska a dalších zemí postižených migrací, projevy radikálního islamismu a tlakem na sociální systémy. Jsou to ústřední téma i u nás. Narůstá napětí ve společnosti.

Ale zpátky do reality. Mluvil jsem o tom, jak nedotčená byla Ústava, jak stabilní byla Ústava v posledních 23 letech. Za poslední tři roky, tedy v současné době, eviduje ústavněprávní výbor Poslanecké sněmovny na 140 námětů na změny Ústavy. Není to dáno horlivosti nás poslanců. Nedávno jsem měl tu čest přednест v Karolinu svoje představy o nutných legislativních změnách na prestižním seriálu seminářů pod názvem Právnický podzim. S překvapením a s potěšením jsem zjistil, že po revizi Ústavy volají i někteří odborníci na ústavní právo.

Pochopitelně každý z nás má o změnách jiné představy. Já jsem tady chtěl některé ty své představy přednést, ale já se toho zdržím, abych zabránil tomu, aby tady každý říkal své představy, protože to by se příliš protahovalo, a já věřím, že to projednáme až přímo v komisi, pokud jí schválíme.

Na obecné potřebě revize Ústavy se zřejmě shodneme. Názory na konkrétní změny budou patrně různé. Ústava není trhací kalendář. K případným změnám je nutné přistupovat uváženě, s určitým nadhledem, po prodiskutování s odbornou i laickou veřejností. To jsou důvody, proč navrhoji ustavení stálé komise Poslanecké sněmovny pro Ústavu a mezinárodní smlouvy. Institut komise má jednu přednost – vedle poslanců je možné přizvat odbornou veřejnost. V tomto případě mám na mysli odborníky na ústavní právo z akademické sféry i z praxe.

Ještě na okraj. Proces aktualizace Ústavy by měl být permanentní, kontinuální, a času není nazbyt. To je moje odpověď na očekávanou námitku, a ona tady určitě zazní, ať komisi ustaví až příště zvolená Sněmovna. Mimochodem podobnou komisi už má Senát. Já předpokládám a počítám s tím, že bychom navázali velice úzkou spolupráci. Děkuji.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Děkuji vám, pane poslanče. Prosím, abyste zaujal místo u stolku zpravodajů a spolu se mnou sledoval všeobecnou rozpravu, kterou tímto otevírám.

S přednostním právem pan místopředseda Vojtěch Filip. Máte slovo, pane místopředsedo.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Vážený pane předsedající, členové vlády, paní a páновé, děkuji všem, kteří prozřeli od začátku volebního období. Já jsem osobně navrhoval zřízení této komise na začátku volebního období na druhé schůzi, když jsme zřizovali orgány Poslanecké sněmovny a populisticky někteří říkali, že to bude další orgán, kde se budou dávat peníze za to, že bude někdo předseda a tajemník a podobně. A co je výsledek? Že jsme to nepřijali ani na začátku volebního období, ani v polovině volebního období, kdy to ještě mělo smysl.

Já vám to řeknu, jaký je výsledek. Máme jeden návrh zákona ve druhém čtení, ústavního zákona, novelu Ústavy tedy, a to bod číslo 19. Máme devět ústavních zákonů v prvním čtení. Ani jeden jsme nezačali projednávat. Řazení, tak jak jsme byli svědky dnes ráno, nebo dnes odpoledne, těch bodů je katastrofální.

Vůbec, ale vůbec žádným způsobem se nezaobíráme tím, jakým způsobem je potřeba jednat na Ústavě České republiky. Salámová metoda, to je ono! To by někomu šlo. Ale v tomhle ohledu se na mě nezlobte, tam jsou mnohem důležitější zákony než ten, který byl zařazen na zítku. Protože nemohu nepřipomenout, že tam máme zpátky ústavní zákon o Nejvyšším kontrolním úřadu. Copak si neuvědomujete tu ostudu, kterou si udělala česká politická scéna, zejména ti, kteří v Senátu hlasovali proti tomu návrhu, který tady prošel, abychom vůbec mohli zabezpečit potřebnou kontrolu v České republice? To považuji opravdu za hrozné. A máme tam mimo jiné tři zákony, které by měla taková komise projednávat. Zákon o Ústavním soudu, i když není ústavní, to je zákon obyčejný, ale podle mého soudu patří na projednávání takové komise. Je tam právo shromažďovací, které je jedním ze základních lidských práv. A to, co v návrhu zákona je, to si zaslouží projednání mimo jiné v ústavní komisi – k porovnání s tím, co Ústava říká. A minimálně zákon o místním referendu, který by si také zasloužil tu komisi.

Pokud jde o mezinárodní smlouvy, myslím si, že do té komise nepatří z jednoho prostého důvodu. Protože sjednávání mezinárodních smluv je u nás jiné. Jedná se o tzv. prezidentské smlouvy a v tomto ohledu je to věci exekutivy. My potom provádíme pouze ratifikaci nebo neratifikaci takové smlouvy. A to projednávání podle mého soudu není otázkou komise pro Ústavu ČR. Ano, i já jsem argumentoval tím, že kontinuálně pracuje komise Senátu, která se týká právě Ústavy a jednotlivých parlamentních procedur. To jsem říkal. Ale neodhlasovalo se to. Tak co budeme dělat dnes, když náhodou schválíme návrh, který tady padl. Na příští schůzi zařadíme nominace, možná schválíme členy té komise a možná i předsedu, pokud se o to nepohádáme, protože tady máme zkušenosť, že i vyšetřovací komise dlouhou dobu neměla svého předsedu.

A pokud jde o ten návrh, který je součástí návrhu usnesení, má jednu vadu, protože ta komise přizvává odborníky a je na ní, tedy na té komisi, protože to je orgán Poslanecké sněmovny a my ji nebudeme svazovat tím usnesením k tomu, aby posuzovala jednotlivé věci.

V tuto chvíli, promiňte mi, na to řazení bodů opravdu tu komisi nepotřebujeme. Ta komise, když by začala pracovat někdy v březnu, tak nedojde k žádnému závěru, protože pro ústavní zákony platí šedesátidenní lhůta k projednání ve výborech, ona je tam pouze orientační, a v tomto ohledu nejsme schopni žádný z těch návrhů dokončit, pokud na tom nebude široká shoda.

Víte, já opravdu mohu být rád, že je tady znovu ten návrh, ale osobně nejsem přesvědčen, že v tuto chvíli je aktuální. Aktuální bude pro Poslaneckou sněmovnu zvolenou v podzimních volbách, až je prezident republiky vyhlásí. Protože to, co se odehrává okolo Ústavy ČR, je podle mého soudu po 25 existencie spíš atak na ústavní práva než její, řekl bych, hodnocení a posílení Ústavy jako vrcholu zákonů a pravidel v České republice. Promiňte mi, ale jako navrhovatel původního návrhu komise pro

Ústavu jsem k tomu návrhu zdrženlivý. Možná by bylo mnohem vhodnější, kdyby ústavněprávní výbor alespoň zařadil na své jednání – a žádám o tom předsedu ústavněprávního výboru, aby zařadil bod projednávání, který bude Neprojednané ústavní návrhy na plénu Poslanecké sněmovny, a jestli se jimi bude zabývat.

Mě obtěžuje, když mám odpovídat novinářům na to, jestli bude, nebo nebude projednán vládní návrh o referendu. Podotýkám vládní návrh o referendu. Což je mimo jiné ústavní zákon, protože čl. II Ústavy ČR říká, že jen ústavní zákon stanoví, kdy vykonává lid svou moc přímo. Proto to musí být ústavní zákon, kterým může být zmocnění jiné, ale to už je jedna z těch sedmi verzí, které v minulosti klub KSČM předkládal. Já jsem ochoten jednat o jakémkoliv zákonu o referendu v této Sněmovně, abychom naplnili potřebu, která je mezi lidmi, a proto podporím i návrhy, které považuju legislativně za špatně zpracované, protože se dají opravdu minimálně v té diskusi projednávat tak, aby k nim nakonec ministri pro lidská práva zaujal nějaký postoj a ve vládě projednal např. úplný komplexní pozměňovací návrh, kterým může být např. ten návrh zákona o referendu, když jsem začal zákonem o referendu, který prošel Poslaneckou sněmovnou ještě myslím za ministrování ministra Cyrila Svobody a potom byl shozen opět Senátem, aby náhodou lidé tuto pravomoc do svých rukou nedostali.

Považuji ten návrh za pozdní lítost. Omlouvám se navrhovateli, ale v každém případě bych požádal všechny ty, kteří budou v této Poslanecké sněmovně po volbách na podzim letošního roku, aby takovou komisi zřídili, protože její práce bude nanejvýš potřebná. Nevím, nakolik bychom byli vůbec schopni v té komisi zaujmout stanovisko k té kontinuální komisi Senátu. Naše komise nemůže být kontinuální, protože platí princip diskontinuity Poslanecké sněmovny, ten nelze porušit. Všechny návrhy, které tady projednáme, byť by byly v této ústavní komisi, stejně tak jako tak nelze projednat a budou je muset nově zvolení poslanci, ať to bude kdokoliv z nás, nebo někdo úplně jiný, kdo přijde sem do Poslanecké sněmovny, navrhovat znovu. Považuji tento návrh skutečně za pozdní lítost.

Omlouvám se, že jsem vás tak dlouho zdržel. (Potlesk z řad KSČM i z dalších míst v sále.)

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Děkuji, pane místopředsedo. Jenom si chci upřesnit s paní poslankyní Válkovou. To byla faktická, nebo řádná? Faktická. V případě, že faktická, tak prosím paní poslankyni.

Poslankyně Helena Válková: Děkuji. Vážený pane předsedající a místopředsedo, milé kolegyně, milí kolegové, já tedy paradoxně souzním s některými argumenty, které tady zazněly od mého předečníka pana místopředsedy Filipa. Je to pozdní lítost, samozřejmě ta komise měla být dávno zřízena. Nikdy jsem si nedělala iluze o tom, že by podvýbor pro Ústavu ústavněprávního výboru měl takovou prestiž a takové kompetence, jaké by mohla mít ta kvazistálá – protože samozřejmě ta poznámka o diskontinuitě, která tu byla řečena, platí – kvazistálá komise, která by měla být partnerem i pro tu stálou komisi senátní a která by měla právě podle mého přesvědčení klást důraz na priority a udělat takové určité pořadí ústavních zákonů

z hlediska jejich významu a z hlediska i aktuálního projednávání dalších souvisejících a na ně navazujících zákonů. Čili na jedné straně lépe dneska nežli nikdy, na druhé straně samozřejmě je dost pozdní období.

A když se divám tedy i na ten čas, tak mě velmi mrzí, že už se asi ani nedostaneme k tomu dlouho odkládanému poslaneckému návrhu o advokaci, který také velmi potřebujeme, a slíbili jsme ho advokátům. Takže já skončím radši svoji faktickou poznámkou.

Hlásím se také k tomu návrhu v tom smyslu, že bych pro něj zvedla ruku, i když nevím, jestli o něm budeme hlasovat, myslím teď o zřízení té stálé komise, ale jsem si vědoma toho, že je limitovaná v měsíci svého možného působení. Děkuji.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Já také děkuji. S faktickou poznámkou pan předseda poslaneckého klubu ČSSD Roman Sklenák.

Poslanec Roman Sklenák: Děkuji za slovo. Já nemohu nereagovat na paní profesorku Válkovou. Nezlobte se na mě, paní profesorko, ale musím reagovat. (Předsedající: Mým prostřednictvím.)

My jsme, prostřednictvím předsedajícího, jako klub sociální demokracie na počátku volebního období byli pro to, aby vznikla komise pro Ústavu. Navrhoval to klub KSČM a my jsme to podporovali. Ale kdo byl ten, který říkal ne, to bude akorát platit nějakého předsedu, bude to stát Sněmovnu peníze, udělejme podvýbor pro Ústavu, to splní stejnou funkci a ušetríme plat jednoho předsedy? Vždyť to bylo hnutí ANO! A uplynulo tři a půl roku, vy teď, v naprostu nesmyslný čas, přicházíte znova s tímto návrhem, který jste na počátku volebního období odmítli, a ještě říkáte škoda, že se nedostane na zákon o advokaci. Ano, je to škoda, ale to je přesně to. Toto je naprostě zbytečný bod, to, co teď projednáváme, nemá to smysl. Budeme tady tím ztrájet čas. Buď vznikne, nebo nevznikne ta komise, a když vznikne, tak bude úplně k ničemu, protože vůbec nic nestihne projednat. A kdyby ten bod nebyl zařazen, my jsme pro něj nehlasovali jako sociální demokraté, tak jsme v tuto chvíli měli projednaný bod o advokaci. (Slaby potlesk.)

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Děkuji, pane předsedo, za dodržení času. Konstatuji, že pan ministr to nevydržel a využije svého přednostního práva, ačkoliv se původně hlásil ráděně. Pane ministře, máte slovo.

Ministr vlády ČR Jan Chvojka: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Dovolte, abych i já řekl několik poznámek k tomuto tématu a k tomuto návrhu stálé komise pro Ústavu. Budu hovořit především jako poslanec, ale chtěl bych zhodnotit i toto téma ze svých dosavadních zkušeností jako ministr. Upřímně říkám, že tento návrh nepovažuji za rozumný. Myslím si, že ve Sněmovně speciální orgán pro diskusi o ústavních otázkách nechybí. Byť souhlasím s panem místopředsedou Filipem, že tato komise by měla smysl, ale na začátku funkčního období. Máme přece ústavněprávní výbor, máme podvýbor pro Ústavu a parlamentní procedury, které šéfuje pan kolega Tejc a která podle mne funguje velmi kvalitně. Podvýbor se sešel

v tomto volebním období dvanáctkrát a diskuse o možných změnách Ústavy byly přece zahájeny na tomto podvýboru už v březnu 2014. Takže já v tomto ohledu nevidím žádný deficit, co se týče působení nějakého orgánu v rámci Poslanecké sněmovny.

Chtěl bych také upozornit a možná poprosit o případnou odpověď na to, že tento podvýbor, o kterém jsem mluvil, byl zřízen jako partnerský orgán k senátní komisi pro Ústavu, a to právě proto, aby mohl vést diskusi nad případnými změnami Ústavy. A pokud bychom zřídili nyní stálou sněmovní komisi, tak bude duplicitní vůči podvýboru. To pak budeme ten podvýbor rušit po třech letech kvůli tomu, že na konci funkčního období vznikne stálá komise, nebo ten podvýbor budeme nějak upravovat? I z toho titulu mi to přijde zbytečné a nelogické.

Třetí poznámka, kterou považuji za zásadní, ale říkal to pan místopředseda Filip. Do konce volebního období máme devět měsíců. V těch devíti měsících budeme mít, nemyslím si, že nějak extra dlouhé, ale budou prázdniny a bude volební kampaň. To znamená, pokud dneska zřídíme stálou komisi, tak budeme volit členy komise za měsíc, předsedu komise za měsíc. Opravdu chceme zřizovat komisi na tak krátkou dobu právě teď, prakticky před volbami? Myslím, že to není naléhavý důvod, a chci varovat před tím, aby se z revize Ústavy nestala právě proto možná součást volební kampaně a aby se tato komise nestala arénou, kde se bude vařit nějaký populistický ústavní guláš.

Já jsem jako ministr pro legislativu zahájil diskusi o revizi Ústavy s odborníky vloni v prosinci. Není to proto, že bych chtěl mermomocí nějakou změnu Ústavy, ale zajímá mě, zda je potřeba nějaká komplexnější změna, tak jak může vyplývat z dosavadní ústavní praxe. A v tuto chvíli mezi odborníky vnímám převládající zdrženlivost ohledně nějaké podstatné revize Ústavy. A proto se mi nezdá, jak jsem již říkal, opakuj, vytvářet ve Sněmovně nový orgán na pár měsíců. Pokud by takováto myšlenka přišla ne v únoru 2017, ale v říjnu, v listopadu, v prosinci 2013 a možná ještě později, tak bych tuto myšlenku podporil a byl bych velmi rád a byl bych i velmi rád účasten práce v této komisi. Ale v únoru, protože zítra máme únor, v únoru 2017 to opravdu považuji za nesmysl, který prostě nemá logiku právě i z toho časového důvodu. Jinak tu potřebu vnímám, ale v tomto čase není namíště. Děkuji.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Já vám také děkuji, pane ministře. Dalším přihlášeným je pan poslanec Grospič. Platí i přihláška v tuto chvíli z pozice pana poslance Chvojky? Platí. Ne. Dobře. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Stanislav Grospič: Děkuji, pane místopředsedo. Vážení členové vlády, vážení kolegové, já tady navážu na to, co řekla celá řada mých předčeřníků, a především připomenu skutečně ten fakt, ke kterému se tady přihlásili zástupci jak sociální demokracie, tak i místopředseda Sněmovny pan Vojtěch Filip, kdy to byla právě Komunistická strana Čech a Moravy, která společně s podporou, ano, sociální demokracie navrhovala vznik samostatné komise pro Ústavu, která by byla skutečně partnerským orgánem té senátní. Bohužel v rámci úspor, a to si musí hnout ANO přiznat, došlo k úplně opačnému vývoji. Byla zvolena cesta podvýboru, který ne

vždycky a ne efektivně mohl plnit úlohu partnera pro senátní komisi. Nicméně v současné době si myslím, že ten návrh je vysoce populistický a bezpředmětný, protože když si vezmu ten přehled změn Ústavy, které proběhly v tomto volebním období, ano, tak celkem by měla být Ústava novelizována ve 140 bodech, ale pro vaši představu, těch novel ústavních zákonů bylo předloženo 25 a z toho v podstatě 15 je rozjednáno a přikázáno této schůzi, 54. schůzi Poslanecké sněmovny. Ty ostatní kromě jedné změny, která skončila v Senátu, byly buď zamítnuty, anebo nějakým způsobem odmítnuty rovnou zde na půdě Poslanecké sněmovny.

Ponejvíce se to týká tří okruhů. Byl to zákon o referendu, který dosud nebyl naplněn, byť leží ve Sněmovně, byť je zde návrh vládní, byl zde několikrát opakován předložen návrh Komunistické strany Čech a Moravy, nedošlo k jejich projednání. Je zde stykový zákon, který nakonec předložil Senát Parlamentu České republiky a který není zcela ideální, protože vnáší do té rovnováhy parlamentního systému České republiky určitou nerovnost mezi oběma komorami Poslanecké sněmovny. A potom samozřejmě to je otázka Nejvyššího kontrolního úřadu, který ovšem byl z hlediska projednávání Ústavy České republiky v podstatě nepřijmut, a je to velký deficit.

Takže z tohoto pohledu si myslím, že v současné době nemá význam vracet se v této části zbývajícího volebního období, osmi devíti měsíců, k této otázce, že by bylo namísto, aby se věnovala pozornost tomu, na čem byla výrazná shoda právě v podvýboru pro Ústavu a parlamentní procedury, to je tomu, minimálně přistoupit jenom k určitým změnám Ústavy České republiky, ale vnímat ten návrh jako podnět pro nadcházející volební období.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Děkuji, pane poslanče. S faktickou poznámkou bude reagovat pan poslanec Plíšek.

Poslanec Martin Plíšek: Děkuji za slovo. Pěkný večer. Já navážu na kolegy. Vzhledem k tomu, jak se diskuse vyvíjí, tak to vypadá, že skutečně není v Poslanecké sněmovně na konci volebního období vůle vytvářet stálou komisi pro Ústavu a mezinárodní smlouvy.

Myslím si, že předseda ústavněprávního výboru, který vede i podvýbor pro Ústavu a parlamentní procedury, by měl svolat tento podvýbor, shromáždit dosavadní návrhy, které tady byly podány, přizvat k tomu zástupce odborné veřejnosti a ponechat tyto podklady pro příští volební období, tak aby se skutečně ze změny Ústavy nestal nějaký předvolební populismus. Ostatně předpokládám, že kandidující politické strany představí svoje návrhy na změnu Ústavy. A k tomu samozřejmě se nemusí scházet v komisi, ale mohou je prezentovat zcela samostatně. Takže já si také myslím, že vytvářet tuto komisi i při tomto názorovém nesouladu v Poslanecké sněmovně je zcela zbytečné a že by se měl maximálně k tomu sejít příslušný podvýbor ústavněprávního výboru pro Ústavu a parlamentní procedury.

A jen dodávám, že je samozřejmě škoda, že se nedostalo na další body, ale zítra budu navrhovat. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji, pane poslanče.

Máme 19.00. (Někdo volá na předsedajícího.) Já to dokončím, není potřeba na mě křičet. Je 19.00. Neeviduji žádné další přihlášky do obecné rozpravy. Já tedy využiji toho, že končím všeobecnou rozpravu. Nicméně je mi avizována dohoda klubů, že dnešní jednací den skončí v 19.00 hodin. Takže ačkoliv jsme těsně pod vrcholem u tohoto bodu, tak přerušuji tento bod a přerušuji dnešní zasedání schůze.

Budeme pokračovat zítra, 1. února, v 9.00 hodin dle schváleného pořadu, a to bodem 208, zákon o civilním letectví, třetí čtení.

Hezký večer vám všem.

(Jednání skončilo v 19.01 hodin.)

Pokračování schůze Poslanecké sněmovny

1. února 2017

Přítomno: 166 poslanců

(Jednání zahájeno v 9.00 hodin.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážení členové vlády, pane ministře, zahajuji další jednací den 54. schůze Poslanecké sněmovny a všechny vás vítám.

Prosím, abyste se všichni přihlásili svými identifikačními kartami a případně mi oznámili, kdo žádá o vydání karty náhradní. Zatím mám jednu informaci v tomto směru, a to že pan poslanec Vojtěch Adam hlasuje s kartou číslo 10.

O omluvění své neúčasti na dnešním jednání požádaly tyto poslankyně, poslanci a členové vlády: pan poslanec Běhounek od 13. hodiny – pracovní důvody, pan poslanec Benda – rodinné důvody, pan poslanec Benešík – zahraniční cesta, pan poslanec Bezceny od 12. do 21. hodiny – osobní důvody, pan poslanec Brázdič – zdravotní důvody, pan poslanec Černoch do 10. hodiny – pracovní důvody, pan poslanec Číp – osobní důvody, paní poslankyně Dobešová – zdravotní důvody, pan poslanec Farský – zdravotní důvody, pan poslanec Fiedler do 9.30 – pracovní důvody, pan poslanec Gabrel – zdravotní důvody, pan místopředseda Gazdík – zdravotní důvody, pan poslanec Grebeníček – zdravotní důvody, pan poslanec Horáček – osobní důvody, pan poslanec Hovorka do 12. hodiny – pracovní důvody, pan poslanec Huml – zdravotní důvody, pan poslanec Kádner – zdravotní důvody, pan poslanec Kott – osobní důvody, pan poslanec Koubeček – osobní důvody, pan poslanec Kučera – osobní důvody, paní poslankyně Němcová bez udání důvodu, pan poslanec Novotný Martin – zdravotní důvody, pan poslanec Nykl – zdravotní důvody, pan poslanec Pilný – zdravotní důvody, paní poslankyně Putnová – zdravotní důvody, pan poslanec Sedlář – zdravotní důvody, pan poslanec Volný – zdravotní důvody, paní poslankyně Wernerová – osobní důvody a pan poslanec Zavadil – zahraniční cesta.

Z členů vlády se omlouvá pan předseda vlády, a to od 13 hodin z pracovních důvodů, pan vicepremiér Babiš – pracovní důvody, pan vicepremiér Bělobádek – zdravotní důvody, pan ministr Herman – zahraniční cesta, pan ministr Chovanec – pracovní důvody, pan ministr Chvojka z pracovních důvodů, pan ministr Jurečka – zahraniční cesta, pan ministr Ludvík – pracovní důvody, paní ministryně Marksová z dopoledního jednání – pracovní důvody, pan ministr Pelikán – pracovní důvody, pan ministr Stropnický do 10. hodiny – pracovní důvody, paní ministryně Valachová z pracovních důvodů a pan ministr Zaorálek od 14.30 rovněž pracovní důvody. Tolik tedy omluvy.

Dnešní jednání bychom zahájili pevně zařazeným bodem z bloku třetích čtení, což je bod 208 – civilní letectví. Dále je možné projednat ještě bod 217 – registr smluv. Poté bychom pokračovali body z bloku zákony, prvé čtení, a od půl třetí máme pevně zařazené body v tomto pořadí: 165, 108, 156, 60, 61, 282 a 161. A

případně bychom pokračovali dalšími body z bloku prvých čtení. (Hlásí se pan poslanec Faltýnek.)

Je to s přednostním právem, pane předsedo? Ano. Takže k pořadu schůze mám zatím čtyři přihlášky. Nejprve poprosím paní poslankyni Bebarovou Rujbrovou a připraví se pan poslanec Sed'a, po něm pan poslanec Plíšek a potom pan předseda Faltýnek. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Zuzka Bebarová Rujbrová: Děkuji. Přeji dobrý den, kolegyně a kolegové. Včera nedošlo z časových důvodů na bod 79, návrh zákona o právní pomoci. Navrhoji, aby ten bod, je to bod 79 schváleného pořadu, číslo sněmovního tisku 390, byl zařazen dnes po třetích čteních jako první bod. Děkuji vám.

Předseda PSP Jan Hamáček: Ano, děkuji. Prosím pana poslance Sed'u. (Hluk v sále.)

Poslanec Antonín Sed'a: Děkuji, pane předsedo. Vážené kolegyně, vážení kolegové, já si dovolím navrhnut předřazení bodu –

Předseda PSP Jan Hamáček: Kolegyně, kolegové, já prosím o klid! Potřebuji slyšet pana poslance, co navrhoje. Děkuji.

Poslanec Antonín Sed'a: Děkuji, pane předsedo. Já si dovolím navrhnut předřazení bodu 20, sněmovní tisk 378, odškodnění za ztrátu zaměstnání z politických důvodů, to je to, co včera bylo zařazeno, ale z časových důvodů k tomu nedošlo, a to na dnes dopoledne za již předem zařazené body.

Předseda PSP Jan Hamáček: Pane poslanče, na dnes dopoledne? (Posl. Sed'a: Ano.) Protože v písemném podkladu máte odpoledne. Tak já se jenom ujišťuji, dnes dopoledne po pevně zařazených bodech. Ano, děkuji.

Prosím pana poslance Plíška.

Poslanec Martin Plíšek: Pěkné ráno, milé kolegyně, vážení kolegové. Včera na tabuli už potřetí svítila neprojednaná novela zákona o advokaci, která byla předložena poslanci napříč politickým spektrem. Vláda k ní vyslovila souhlas. A já vás proto prosím, abychom tento bod zařadili dnes jako třetí bod našeho jednání. Tedy po třetích čteních. Dopředu vám za předkladatele mohu slíbit, že vás dlouho nezdříme.

Takže poprosím, abychom bod č. 140, sněmovní tisk 853, novelu zákona o advokaci, zařadili jako třetí bod dnešního jednání. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Ano. O tom budeme hlasovat. Prosím pana předsedu Faltýnka.

Poslanec Jaroslav Faltýnek: Hezké dopoledne, dámy a pánové, vážený pane předsedo. Já stejně jako včera bych se pokusil navrhnut, a také to svítilo na tabuli, ty dva body ministra životního prostředí, konkrétně bod č. 53 a 17, je to EIA a obaly, dneska na dopoledne za všechny ty body, které tady byly navrženy mými předrečníky. Čili za ty, pokud projde hlasování o těchto bodech, a já předpokládám, že ano. Taková byla aspoň včera dohoda. Tak za tyto body, které byly navrženy. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Ano, děkuji. Prosím pana předsedu Laudáta.

Poslanec František Laudát: Děkuji. Dámy a pánové, já si vás dovolím poprosit o to, abyste podpořili zařazení bodu č. 30, sněmovní tisk 848. Už několikrát na něj mělo dojít. Myslím si, že to není kontroverzní návrh. Je to druhé čtení. Dneska odpoledne po pevně zařazených bodech. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Můžete ještě upřesnit, bod 30... A je zde dotaz, čeho se týká.

Poslanec František Laudát: Týká se to daňového odpočtu dárců krve. Mělo to být včera, ale nedostalo se na to. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Prosím pana předsedu Stanjuru.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Dobrý den, vážený pane předsedo, kolegyně, kolegové. My máme dnes zařazený pevně bod 161, což je návrh poslanců Jany Černochové, Ivana Gabala, Jana Hamáčka, Davida Kádnera, Martina Stropnického, Marka Ženíška na vydání ústavního zákona, kterým se mění Ústava. Už z toho, jak jsem přečetl seznam předkladatelů, je jasné, že na tomto návrhu panuje široká politická shoda. Protože dnešní dopolední program je poměrně střídavý, tak navrhoji, abychom změnili toto pevné zařazení, a to ve dvou variantách. První varianta, abychom to projednali dopoledne jako čtvrtý bod, pokud projde návrh pana poslance Plíška, jinak jako třetí bod. A pokud ne, tak navrhoji, abychom odpoledne vyměnili dva pevně zařazené body, a to bod 161 a bod 282. My jsme se tak včera domluvili, ale potom díky hlasování to dopadlo jinak, než ta domluva i s Markem Černochem, který předkládal ten bod, zněla. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Ano, také děkuji. A zeptám se, kdo dál se hlásí k pořadu schůze. Pokud nikdo, tak budeme hlasovat.

Nejprve bychom rozhodli o návrhu paní poslankyně Bebarové Rujbrové s tím, že by bod č. 79, což je právní pomoc, byl zařazen jako první bod po třetích čteních. To znamená jako třetí bod dnešního jednacího dne.

Zahajuji hlasování, ptám se, kdo je pro. Právní pomoc, bod 79. Kdo je proti?

Hlasování číslo 282, přihlášeno je 126, pro 100, proti 3. Návrh byl přijat.

Pan poslanec Sed'a navrhuje, aby bod 20, což je odškodnění za ztrátu zaměstnání z politických důvodů, byl zařazen na dopolední jednání po pevně zařazených bodech, to znamená v této fázi jako bod 4.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování má číslo 283. Přihlášeno je 129, pro 69, proti 14. Návrh byl přijat.

Pan poslanec Plíšek – bod 140, novela zákona o advokaci, tisk 853 – třetí bod dnešního jednání. Zeptám se, zda trváte na tom, aby to byl třetí bod, nebo zda můžeme ho řadit za ty dva, o kterých jsme již hlasovali. Oboje je hlasovatelné. (Poslanec reaguje z místa bez mikrofonu.) Trváte na třetím bodě. Dobrě.

V tom případě hlasujeme o tom, že tento tisk by byl zařazen jako třetí bod a ty již pevně zařazené by se posunuly.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 284. Přihlášeno je 132, pro 126, proti 1. Návrh byl přijat.

Pan předseda Faltýnek – body 53 a 17. Je tomu tak, pane poslanče? (Ano.) 53 a 17 bychom zařadili na dnešek dopoledne po pevně zařazených bodech.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 285. Přihlášeno je 133, pro 117, proti 2. Návrh byl přijat.

Ted' tady je návrh pana předsedy Laudáta, což je druhé čtení bodu 30, daně z příjmů. Pan předseda Laudát ho chtěl zařadit na odpoledne po pevně zařazených bodech. Je tomu tak? (Souhlas.) Ano.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Je to hlasování 286. Přihlášeno je 134, pro 125, proti 1. Návrh byl přijat.

A poslední je hlasování o návrhu pana předsedy Stanjury. To se týká bodu 161, novela Ústavy. Máme zde dvě varianty. Zeptám se pana – ale nemusím se ptát, protože pan předseda to přednesl jasně. Ta první alternativa je, aby to byl čtvrtý bod, tzn. v této fázi by to bylo po novele zákona o advokaci.

Takže budeme hlasovat o tom, zda bod 161 zařadíme jako čtvrtý bod dnešního jednání.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Je to hlasování 287. Přihlášeno 135, pro 38, proti 72. Tento návrh nebyl přijat.

Druhá alternativa je, že bychom předřadili bod 161 před bod 282 dnes odpoledne.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Je to hlasování 288. Přihlášeno je 135, pro 96, proti 31. Tento návrh byl přijat. Tím jsme vyčerpali návrhy na změny pořadu.

Pokud se nikdo nehlásí, můžeme otevřít první bod a tím je bod

208.

**Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 49/1997 Sb.,
o civilním letectví a o změně a doplnění zákona č. 455/1991 Sb.,
o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění pozdějších předpisů,
ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích,
ve znění pozdějších předpisů
/sněmovní tisk 747/ - třetí čtení**

Prosím, aby místo u stolku zpravodajů zaujal pan ministr dopravy a spolu s ním zpravodaj hospodářského výboru pan poslanec Václav Snopek. Pozměňovací návrhy jsou uvedeny v tisku 747/4, ten byl doručen 26. října, a usnesení garančního výboru bylo doručeno jako tisk 747/5.

Ptám se pana ministra, zda si přeje vystoupit ještě před otevřením rozpravy. Je tomu tak. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Ministr dopravy ČR Dan Tok: Vážený pane předsedo, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, předmětem projednání je vládní návrh novely zákona o civilním letectví, jehož primárním cílem je provést adaptační opatření ve vztahu k přímo použitelným předpisům Evropské unie v oblasti pravidel a postupů pro zavedení provozních omezení ke snížení hluku na letištích, hlášení událostí v civilním letectví a průkazů způsobilosti a osvědčování řídících letového provozu, a tím splnit závazky, které České republice plynou z jejího členství v Evropské unii. Příslušná adaptační opatření ve vztahu k relevantním přímo použitelným předpisům Evropské unie měla být přijata již v roce 2015, v případě jednoho nařízení pak měla být přijata do konce června loňského roku.

K návrhu zákona byla uplatněna řada pozměňovacích návrhů. K pozměňovacím návrhům, které byly zpracovány ve spolupráci s Ministerstvem dopravy a které jednak zpřesňují stávající právní úpravu nebo míří ke zlepšení stávající správní praxe, pozměňujícímu návrhu zvyšujícímu hranici maximální vzletové hmotnosti modelu letadla nespadajícího pod působnost pravidel platných pro letadla a pozměňovacímu návrhu upravujícímu činnost výkonných letců zaujmá Ministerstvo dopravy souhlasné stanovisko. Shodné stanovisko k témtu pozměňovacím návrhům zaujal i garanční hospodářský výbor Poslanecké sněmovny.

Nesouhlasné stanovisko pak Ministerstvo dopravy zaujmá k pozměňovacím návrhům směřujícím do definice letiště, dráhy určené ke vzletům a přistávání letadel a dopravní úpravy provozování letišť včetně právní úpravy vyvlastnění pozemků a staveb a práv k nim potřebným pro realizaci letecké stavby a souvisejících návrhů na změny zákona o vyvlastnění a zákona o urychlení výstavby dopravní, vodní a energetické infrastruktury.

V průběhu projednávání vládního návrhu zákona vyšlo najevo, že Ministerstvo dopravy a Ministerstvo obrany se zatím nedokázou shodnout na konečné podobě právní úpravy provozování letišť a vypořádání majetkovoprávních vztahů na letištích. Z tohoto důvodu bylo dohodnuto, že komplexní právní úpravu v této oblasti budou ministerstva řešit na základě vzájemného konsenzu formou samostatného vládního

návrhu zákona, přičemž v současné době nebudu podporovat žádný dílčí zásah v této oblasti formou pozměňovacího návrhu. Nedoporučující stanovisko k těmto pozměňovacím návrhům zaujal i garanční hospodářský výbor Poslanecké sněmovny.

S ohledem na adaptační charakter předloženého návrhu vás chci požádat o schválení vládního návrhu zákona ve znění pozměňovacích návrhů, ke kterým předkladatel i garanční hospodářský výbor Poslanecké sněmovny zaujali souhlasné doporučující stanovisko. Chtěl bych jenom dodat, že ty práce už začaly, a já se tady zavazuju i v tom, že určitě je dokončíme a předložíme ještě této Sněmovně. Takže vás chci požádat o schválení tohoto návrhu zákona ve znění pozměňovacích návrhů, ke kterými předkladatel i garanční hospodářský výbor Poslanecké sněmovny zaujali souhlasné stanovisko. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji, pane ministře. Otevím rozpravu. Mám do ní zatím dvě přihlášky. Prosím pana poslance Adamce a připraví se pan poslanec Sed'a. Nejprve tedy pan poslanec Adamec. Prosím.

Poslanec Ivan Adamec: Děkuji, vážený pane předsedající. Pane předsedo, kolegyně, kolegové, já jsem tady chtěl promluvit v záležitosti, kterou už tady naznačil pan ministr, a to je otázka pozměňovacích návrhů, které se týkají majetkových vypořádání mezi provozovateli letišť a vlastníky pozemků. Nemluvil bych o tom, ale bohužel mezi druhým a třetím čtením mě opět navštívili zástupci jednoho z obou ministerstev a snažili se prostě podsunout, abychom tento problém řešili na plénu této Sněmovny při projednávání tohoto bodu od tohoto okamžiku.

Chtěl bych říct, že samozřejmě práva vlastníků pozemků a možná práva provozovatelů letišť jsou v současné době v kolizi, dělá to problémy. Nicméně je to tak složitá záležitost, že si nemyslím, že toto by se mělo projednávat pomocí pozměňovacích návrhů, které vznikají v plénu poslanců, anebo případně na patřičném odborném výboru.

Přiznám se, že rozumím té problematice, chápou to, nicméně problém je ten, že skutečně bych se tady obával toho, aby ten dobrý úmysl nebyla klasická cesta do pekla vydlážděná jenom samými dobrými úmysly, a proto jsem přivítal informaci, že pan ministr bude na tom pracovat. Já si myslím, že je potřeba, aby se sešli, a nechci radit samozřejmě pánum ministrům, jak Ministerstva obrany, tak Ministerstva dopravy, a vyříkali si to mezi sebou, protože skutečně na jiné úrovni bych se obával tento problém řešit.

Jinak jsem rád, že prošel pozměňovací návrh, který se týká oboru, který v současné době sice v České republice pořád má zvuk hlavně v zahraničí, a to je letecké modelářství, že vlastně se tam srovnává hmotnost letadel, na která není potřeba pilotní průkaz, na hmotnost do 25 kilogramů. Jestli má někdo pocit, že dneska drony ohrožují společnost, tak je potřeba tuto problematiku řešit jiným způsobem, definovat, co je to dron a používání dronů. Ale to je téma na úplně jinou diskusi, protože to snížení hmotnosti tehdy možná bylo vedeno dobrými úmysly, ale Evropa se tím neřídí. V Evropě je 25 kilogramů a dělá to problémy nejenom našim závodníkům v této oblasti a našim reprezentantům, ale dělá to problémy opačně.

Když sem přijedou zahraniční soutěžící, tak oni ty makety prostě mají do těch 25 kilogramů a bez pilotního průkazu se tady nemohou těch soutěží zúčastnit. Takže to jsem samozřejmě přivítal, rozvolnění vztahu pilot versus zaměstnavatelské organizace v leteckém. Tomu také rozumím. A víceméně to, co prošlo hospodářským výborem, považuji v tuto chvíli za to možné, co lze v tuto chvíli na tomto plénu schválit.

Proto prosím, abyste tímto způsobem postupovali, nepodporovali ty pozměňovací návrhy, které se týkají majetkových vztahů, protože skutečně je to velmi tenký led a já před tím varuji, řešit to takto amatérsky. Fakt před tím varuji. Já to chápu. Chápu i ty zástupce ministerstva, kteří jsou aktivní piloti, jak jsem pochopil, kterým to skutečně jakoby v tuto chvíli vadí. Je to letitá záležitost, která se nerešila dvacet let, a je potřeba ji vyřešit, to je potřeba na tomto plénu říct. Ale v tuto chvíli pro to prostor není. Prosím, podpořte pozměňovací návrhy hospodářského výboru. Náš klub takto bude postupovat.

Děkuji vám za pozornost.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji, pane poslanče. Prosím pana poslance Sedu a připraví se pan poslanec Klaška.

Poslanec Antonín Sed'a: Děkuji, pane předsedo. Vážený pane ministře, vážené kolegyně, kolegové, děkuji za slib pana ministra, nicméně já tomu slibu nevěřím. Víte, my jsme začali projednávat tuto materii 20. dubna 2016. Od té doby, jestli si vzpomínáte, proběhlo mnoho jednání mezi Ministerstvem dopravy, Ministerstvem obrany. Dvakrát nebo třikrát to projednával hospodářský výbor, který nejprve schválil pozměňovací návrhy, podruhé neschválil.

Já souhlasím s tím, že je to hodně složitá materie především z hlediska těch pozemků a soudních sporů, které se vlečou. Nicméně já navrhoji podle jednacího řádu § 106 odst. 2, podávám návrh na opakování druhého čtení a zdůvodním proč.

Takzvaná nulová varianta, která je teď navrhována, vůbec nic neřeší a odsouvá ten problém minimálně do horizontu dvou let. Myslím si, že my jako zákonodárci bychom měli hájit ústavní pořádek České republiky. To znamená, ten, kdo vlastní pozemky, ten, kdo vlastní majetek, tak by měl právo s těmi pozemky nakládat. V současné době, a je to i vina Úřadu pro civilní letecký Ministerstva dopravy, jsou tato práva pošlapávána, dokonce se odmitají náhrady za pronájem a podobně.

A jenom další důvod. Víte, Ministerstvo dopravy nehájí zájem státu, protože na letištích Plzeň-Líně, Prostějov a Chrudim... je majetek státu, Ministerstva obrany. Proto navrhoji a podávám návrh na opakování druhého čtení, a tím umožním panu ministrovi, aby splnil ten svůj slib v co nejrychlejší době. Ano. Kroutí hlavou. Já vím. Já tady mám velkou složku, jak říká Andrej Babiš, kolem toho. Ten problém nastal v minulosti a vím, že i řada poslanců má eminentní zájem na tom, aby byla nulová varianta, ale já vás žádám, aby to vyřešení bylo, protože pan ministr ví, o čem je řeč. A tím, že vrátíme tento návrh do druhého čtení, umožníme ministerstvu konat, a to v co nejkratší době. Děkuji za podporu.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Prosím pana poslance Gabala s faktickou poznámkou.

Poslanec Ivan Gabal: Vážené kolegyně, vážení kolegové, já bych podpořil návrh kolegy Sedi. My jsme se tou situací zabývali ve výboru pro obranu bohužel ve chvíli, kdy už jsme neměli šanci zaujmout stanovisko, a nebyli jsme předtím jmenováni mezi výbory, které by se k tomu vyjadřovaly. Je potřeba, aby výbor pro obranu měl šanci ten návrh projednat, protože jde o letiště, které skutečně je v situaci, že ho stát může ztratit. Už v současné chvíli jde o letiště, které, když tam přistane bitevní vrtulník, tak musí soukromému nájemci platit nájemné. To znamená, jestliže vy jako daňoví poplatníci to letiště použijete pro účely obrany této země, pláťte za to, že přistánete na státním. Takže velmi bych prosil, abychom to mohli projednat. My jsme při tom projednávání měli zástupce obou dvou rezortů. Musím říct, že zástupce odboru příslušného Ministerstva dopravy, který má na starost leteckou inspekci, mě opravdu nepřesvědčil o tom, že odpovědně vykonávají dozor toho, co se na tom letišti děje.

Takže prosím o navrácení výboru pro obranu a pak vám navrhnu pozitivní řešení a samozřejmě tím se otevře i čas pro ministerstvo, aby postupovalo, jak slibuje. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Ještě než dám slovo panu poslanci Klaškovi, tak tady mám žádosti o dvě vystoupení s přednostním právem. Nejprve pan ministr a potom pan předseda klubu ODS. Takže slovo má pan ministr.

Ministr dopravy ČR Dan Ťok: Vážený pane předsedo, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, já cítím povinnost tady k této věci aspoň trošku vystoupit, protože se tady říkají věci, které nejsou úplně pravda. Za prvé tím získáním času nic neohrozíme a neohrozíme určitě ani bezpečnost České republiky. Jestli se jedná o letiště Líně, tak letiště Líně je samozřejmě provozovatelné a letka Ministerstva obrany má smluvně zavázáno, že tam mohou přistávat bez jakýchkoliv poplatků. To je první věc.

Když se podíváme do historie letiště Líně, letiště Líně pronajala armáda na dvakrát padesát let se závazkem, že pronajímatel musí proinvestovat na tomto letišti 550 milionů eur v prvních dvaceti letech. My tam jsme dneska šestnáct let, takže to letiště by muselo být za tyto peníze pozlacné. Armáda měla za šestnáct let spoustu možností ten problém vyřešit, a ten zákon ho samotný neřeší. Takže nemíchejme řešení jednoho letiště se změnou, která je v majetkových vztazích, a ta je mnohem složitější.

Ono nejde jenom o tato dvě letiště. Když se bavíme o letišti Příbram, tak to armádě nepatří, protože ho dvakrát prodala. Jednou ho prodala jedné skupině, podruhé druhou část prodala druhé skupině a tyto dvě skupiny se mezi sebou sváří, jestli tam to letiště bude, nebo nebude. To jsou úplně jiné věci. Ten problém, o kterém se bavíme a který je opravdu zásadní, je, co v České republice chceme. Jestli chceme, aby nám tady zbyla všechna letiště nebo většina letišť, která máme, nebo tam uděláme naprostou liberalizaci a všechny pozemky musí být vypořádány. Pak bude

těžké ta letiště udržet. Já si myslím, že to není materie na to, která by se dala vyřešit opravdu pozměňovacím návrhem.

Že mně pan poslanec Sed'a prostřednictvím pana předsedy nevěří, to je mně líto, ale já to stejně udělám. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Ještě faktická poznámka pana poslance Sedi a potom pan předseda Stanjura.

Poslanec Antonín Sed'a: Děkuji, pane předsedo. Já většinou ve třetím čtení opravdu nevystupuji. Ale pan ministr by si měl udělat pořádek s panem náměstkem Kopřivou, protože ten mu zřejmě podává mylné informace, protože armáda musí platit za pronájem na letišti Líně. To je první věc.

Za druhé. Letiště Příbram Ministerstvo obrany neprodalo dvakrát, ale jenom jednou, jak říkáte.

Ale za další. Ten, který to pronajímá, tak dluží státu, potažmo Ministerstvu obrany, 100 mil. korun za pronájem letiště Líně. To se vám zdá málo?

Předseda PSP Jan Hamáček: Ještě faktická poznámka, pan poslanec Gabal.

Poslanec Ivan Gabal: Možná bych jenom doplnil z projednávání výboru pro obranu, že zatímco Letecké opravny Malešice na svém letišti, kde cvičí, opravují vojenskou techniku, cvičí v kurzu irácké piloty a další, jsou pod neustálým tlakem letecké inspekce, která doslova opravdu na nich sedí, tak tady na tom letišti, kde si z toho udělal jeden z dovozců mercedesů zkušební dráhu, ta inspekce nebyla, ani nepamatují. Vypálené budovy. A protože tam jezdí ty mercedesy, tak kdyby je někdo rušil, když přistane vojenský vrtulník, tak musí opravdu zaplatit.

Předseda PSP Jan Hamáček: Pan předseda Stanjura.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Myslím, že vystoupení mých předčeňků ukázala, jak se zákony nemají dělat. Tady se vytahují konkrétní jednotlivé případy, já to nijak nezpochybňuji a nechci říkat, kdo má v tom konkrétním případu pravdu, a na základě toho případu chceme upravit zákon, abyhom něco vyřešili. To je podle mě systémově špatný přístup. Jsme svědky toho, že je spor ve vládě mezi dvěma ministry a dvěma ministerstvy.

Já navrhoji, abyhom do toho politického sporu netahali náměstky, pane poslanče Sed'o prostřednictvím pana předsedy, protože zodpovědnost je pana ministra. Radit mu mohou poradci, náměstci, ředitelé odborů, ale tu politickou odpovědnost před námi má pan ministr, a ten tu ve svém vystoupení své názory jasně formuluje.

Mě navštívili zástupci obou ministerstev, jak dopravy, tak obrany. Vyslechl jsem si je, a právě proto si myslím, že to nemá jednoduché řešení. To vím dlouhodobě. Panu ministru, pokud říká, že vypracuje ještě v tomto volebním období nějakou novelu, kterou schválíme, se nedá věřit. Ne že bych mu nevěřil osobně, ale když se

podíváte na kalendář, je 1. února, a víte, jak je dlouhý legislativní proces. Tak kdyby zítra předložil do vlády návrh zákona, a ten návrh zákona ještě neexistuje, neproběhlo víc ani vnitřní připomínkové řízení, neprojednala to vláda, nepřišlo to do Poslanecké sněmovny. Takže není to možné splnit z časového hlediska, ne z nevůle ministra dopravy či Ministerstva dopravy. Nicméně když jsem mluvil se zástupci obrany, tak jsem říkal: Zkusme to oddělit a rozdělit ten problém. (Odmlčení pro ruch v sále.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Kolegové, prosím o klid.

Poslanec Zbyněk Stanjura: A pokud má armáda, jako že má, oprávněné zájmy na některých letištích, tak se bavme, zda exekutivními postupy, nebo změnou legislativy vyřešíme potřeby armády, a nechtějme řešit všechno najednou, protože pak dáváme do jednoho pylet letiště, o která armáda nemá zájem, a letiště, o která zájem má.

Jenom pro ty, kteří se tomu detailně nevěnují, tak podle informací, které mám, máme zhruba 95 letišť. Z toho jenom u 65 má stát zmapované vlastníky. Z těch 65 má 55 nadpolovičního vlastníka, o tom se bavíme, co může, nebo nemůže nadpoloviční vlastník. 18 letiště provozuje stejný majitel nebo spřízněná firma, jak nadpoloviční vlastník, tak provozovatel. 37 letiště má jiného majoritního vlastníka než provozovatele, ovšem z těch 37 je 32, která vlastní majoritně stát, město nebo obec. A pouze v pěti případech má nadpoloviční většinu jeden privátní subjekt a provozuje letiště druhý privátní subjekt.

A my se dneska navzájem strašíme, že dojde k uzavření letišť. A to by docházelo nemělo. To si myslím, že je špatný přístup, protože pokud se podíváte na dnešní platné předpisy, tak je iluze vybudovat nové letiště. To je iluze. To znamená, letiště můžeme jenom ztráct, přidávat v zásadě není možné. Někdo řekne, teoreticky je to možné, ale prakticky to možné není.

Nicméně chci říct, nevím, jestli to všichni víte, že podle zákona letiště může zaniknout pouze se souhlasem Ministerstva dopravy. Tady má stát jasnou pravomoc, je to § 25b, povinnosti vlastníka letiště, který mimo jiné říká, že nemůže-li vlastník zajistit provozování letiště, je povinen nabídnout letiště k zajištění jeho provozu státu. Nebavíme se o majetku. Bavíme se o tom, jestli to letiště funguje, nebo nefunguje. Tak se v té debatě prosím nestrašme, ani jedna, ani druhá strana, protože to není úplně přesné.

Jestli pan ministr myslí vážně svůj slib, že to chce ještě v tomto volebním období vyřešit, tak pak je podle mě jediná možná cesta z časového procesního hlediska vyhovět návrhu pana poslance Sedi, vrátit do druhého čtení, počkat na pozmenovací návrhy, na kterých jistě pracuje Ministerstvo dopravy, zapracovat je v průběhu druhého čtení, najít politickou shodu a prosadit to v opakovaném třetím čtení. Tohle se stihnout dá. Pokud dneska ten zákon v nějaké podobě projde, tak žádná novela do konce volebního období nebude z časového hlediska schválena. To je myslím úplně jasné. Kdybychom byli v polovině volebního období, nebo v prvním roce, tak tento můj argument by nebyl pravdivý nebo silný. Ale podívejte se, kolik těch zákonů

máme, podívejte se, kolik týdnů schůzí je naplánováno a v jakém stavu je ta uvažovaná novela. Takže pokud to pan ministr myslí vážně, a já ho beru vážně, tak podle mě má podpořit to vrácení. My jsme pak schopni počkat na ty pozměňovací návrhy, které připraví Ministerstvo dopravy, aby tuto složitou otázku vyřešili, a pak to můžeme schválit.

Druhá varianta je, že schválíme takzvanou čistou transpozici, možná s jedním pozměňovacím návrhem, a necháme to na příští volební období. To je třeba říct. V tomto volebním období se to pak nestane, když pan ministr v úvodním slově říkal, že se to stane v tomto volebním období. Není to možné. A každý z nás se může rozhodnout, co je lepší, zda ten problém vyřešit v tomto volebním období, to znamená posečkat a nechat Ministerstvu dopravy nějaký čas, nevím, jestli jsou to schopni mít za měsíc, za dva, za tři týdny, to skutečně nevím, to by mohl říci pan ministr, a pak se k tomu vrátit. Protože to je v zásadě jediný sporný bod této novely. Myslím, že ostatní body mají širokou podporu. O tohle se přemě. A pokud to chceme řešit v tomto volebním období, tak to vraťme do druhého čtení a nechme Ministerstvo dopravy připravit pozměňovací návrhy. Pokud nechceme a rezignujeme na řešení v tomto volebním období, tak dneska můžeme schválit zákon v nějaké podobě, to už je v zásadě jedno. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Také děkuji. Dvě faktické poznámky. Pan poslanec Bendl, potom pan poslanec Adamec.

Poslanec Petr Bendl: Děkuji za slovo. Výbor pro veřejnou správu a regionální rozvoj bohužel tuto materii neprojednal, přestože se týká významně fungování měst a obcí a spolupráce s letištěmi a kolikrát i vlastnickým podílem jsou jednotlivé obce zainteresovány. U nás ve středních Čechách těch problematických letišť je celá řada. Zmiňované příbramské, ale bez problémů není ani Benešov, Kladno, Velká Dobrá, ale i Milovice, případně Vodochody a podobně. Zkrátka těch starostí je tam velká spousta.

Já jsem velmi pozorně poslouchal pana ministra a myslím si, že bychom si všichni měli přát, aby se ministrům za jedno hnutí, kteří spolu sedí ve vládě, podařilo už konečně dohodnout, protože něco jiného je to..., nebo možná je to složitější, kdybyste nebyli z jedné politické líhny, ale vzhledem k tomu, že jste spolustraníci, nebo jak to mám nazvat, z jednoho hnutí, tak byste měli mít schopnost se dohodnout, pokud tomu brání jenom toto. Protože vy jste říkal, pane ministře, že ještě v tomto volebním období předložíte takovouto materii, ale v říjnu jsou volby, a všichni víme, že legislativní proces trvá minimálně šest měsíců. Je otázka, do jaké míry to bude priorita této vlády. To byste na to museli být jo nachystaní, nebo už byste to řešení museli mít. Pokud ho máte, pak to vzeti zpátky a posečkání je určitě lepší řešení, než když sem tu materii přinesete nejdříve na příští schůzí, úplně nejdříve. Ale jak jsem pochopil, tak ten legislativní proces zdaleka nemáte takto daleko, není to ani projednáno vládou a nevypadá to, že by to bylo v několika málo týdnech.

I já bych se přimlouval za to, máte-li to řešení (upozornění na čas), tak abyste na to kývl, protože jinak ho v podstatě nemáte.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Prosím pana poslance Adamce.

Poslanec Ivan Adamec: Děkuji za slovo, pane předsedo. Kolegyně a kolegové, on to tady řekl náš předseda klubu. Jestli to chceme řešit v tomto volebním období, tak jediná cesta je vrátit to do druhého čtení. Ale proč jsem to neříkal ve své úvodní řeči? Ono je to strašně jednoduché. Já jsem byl na jednání hospodářského výboru, kde vystupovali zástupci Ministerstva obrany, a docela agresivním způsobem, to jsem tam ještě opravdu neviděl! Mě to přesvědčilo o tom, že komunikace mezi ministerstvy v tuto chvíli není! Od té doby uplynul měsíc, dva a situace je pořád stejná a navštívili mě podobní pánevové z Ministerstva obrany a opět stejným způsobem tlačili na pilu.

Já vám tedy něco řeknu! Mě by zajímal, co na to říká pan ministr Stropnický, na ta vojenská letiště. On se tváří, že se ho to netýká! (Hovoří zvýšeným hlasem.) To přece není možné takhle ten zákon řešit! Pokud je pravda to, že ho chcete řešit, tak v tuto chvíli a v tomto volebním období jediná cesta je ho skutečně vrátit do druhého čtení. Anebo ať tady prohlásí pan ministr jasně, že to tady vyřešeno nebude, protože obrana se k tomu prostě nemá, a řešme to až v příštím volebním období, až tady bude nová Poslanecká sněmovna. Jiná varianta opravdu není! A netvařme se, že dohoda tady bude. Já ji nevidím, protože jsem viděl, jak to probíhá do této chvíle!

Zajímal by mě názor ministra Stropnického, který strká hlavu do písku a neřeší nic!

Předseda PSP Jan Hamáček: To byla poslední faktická poznámka. Pan zpravodaj se hlásil s přednostním právem. Ještě předtím něco podobného signalizoval pan ministr. Pokud si pan ministr přeje vystoupit... Ne. Tak prosím, pan zpravodaj s přednostním právem a stále eviduji pana poslance Klašku.

Poslanec Václav Snopek: Vážený pane předsedo, dámy a páновé, všichni, kdo tady vystupovali, určitě přišli do kontaktu s různými zájmovými skupinami ohledně zákona o civilním letectví. Právě kontakt s jednou skupinou, a to byla skupina Ministerstva obrany, mě přiměl k tomu, abych se zamyslel nad otázkou, proč zákon neřeší takové otázky, jako je vypořádání vlastnických práv, otázka provozování. Šel jsem tedy po historii zákona, který se chystal řadu měsíců, a zjistil jsem, že tento zákon prošel celým legislativním procesem, až v jednom momentě z něj vypadly důležité pasáže. Ty pasáže jsem si osvojil, protože řešily právě ty problémy, o kterých tady mluvíme: otázka provozování, vypořádání vlastnických vztahů, souhlas s provozováním, otázka nájmu. Ale bohužel to jedné skupině nevyhovovalo. Když jsem dospěl k závěru, že neexistuje shoda, tak jsem i tento komplexní pozměňovací návrh stáhl.

Ale byl tady i tlak ze strany paní ombudsmany, protože stále otázka vlastnických vztahů, vypořádání je otevřená a je předmětem řady stížností. Pak jsem se dozvěděl, že, promiňte mi to, Snopek chce privatizovat ve prospěch soukromých subjektů. Zkrátka tady šla řada dezinformací, naprostě účelových. Když se pak podíváme na některé pozměňovací návrhy z druhé strany, tak tam jasně zní: vyvlastnění ve

prospěch provozovatele. Ale to nebyly moje návrhy, tudíž je to změna názoru o 180 stupňů, ale otázka je, v jakém režimu.

Rada kritiků si neuvědomila, že v tomto státě máme rovné všechny formy vlastnictví, a teď je vážný problém, který se bude muset řešit, a ten nebude vyřešen za týden. Víme, že tedy máme Letiště Ruzyně Praha, víme, že toto letiště bude potřebovat některé úpravy, rozšíření a zvýšení ochrany. A my tady nemáme zákon, podle kterého bychom mohli přistoupit k dočasnému omezení vlastnických práv, protože to není v žádném zákoně, které se týkají letišť, vůbec zakotveno. Ovšem jakási násilná forma, která tam je dána, není přesně to, co by odpovídalo současným zákonům. To je moje přesvědčení.

Proto se přimlouvám k tomu, abychom nebránili propuštění zákona jako celku a pozměňovacích návrhů, na kterých je obecná shoda, protože se domnívám, že najít shodu na dalším bude velice problematické. Řada těch, kteří v podstatě chodili a v pozitivním slova smyslu lobbovali, tak nikdo nechtěl ustoupit, vůbec ani o píď. A to vidím jako vážný problém. Možná se za některými oficiálními zájmy skrývají i zájmy úplně jiné a to by bylo to nejsmutnější. Musíme počkat, až proběhnou některá i soudní jednání. Já tady nechci otevřít některé případy, ale zkrátka i některé letiště může spadnout zpátky do klína státu. Otázka je, jestli je zájem některých zájmových skupin, aby takové letiště se vrátilo zpátky do státního majetku. Pokud bude jaksi tato diskuse pokračovat, určitě potom zveřejním všechny případy, ke kterým jsem se dostal v průběhu projednávání tohoto zákona.

Děkuji za pozornost. Jinak se hlásí do podrobné rozpravy, kde vás seznámím s procedurou. (Potlesk z řad poslanců KSČM.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Podrobná rozprava se nekoná, ale já vás včas vyzvu s návrhem procedury. Dvě faktické poznámky. Omlouvám se panu poslanci Klaškovi, ale stále ho odsouvám. Pan předseda Stanjura a potom pan poslanec Sed'a. (V sále je hluk.)

Poslanec Zbyněk Stanjura: Já jsem říkal panu poslanci Klaškovi, ještě teď dvě hodiny a přijde na řadu.

Já bych chtěl reagovat na svého předčešníka. Já jsem o tom jednal se zástupci Ministerstva dopravy a se zástupci Ministerstva obrany. A to mají být ty zájmové skupiny? At' si rozumíme. Obě dvě ministerstva jsou centrální orgány státní správy, to nejsou žádné zájmové skupiny. To je prostě rozpor ve vládě mezi ministry a ministerstvy. Tady to zaznělo, jako by tady nějací nekalí lobbisté s někým diskutovali. Možná s někým jiným, ale my jsme rádně jednali jako klub jak se zástupci jednoho ministerstva, tak druhého, a to podle mě nejsou zájmové skupiny. Chci, aby to tady zaznělo úplně jasné. Ano, mají protichůdné názory. Podle mě ani jedna strana neříká úplnou pravdu. Jestli úmyslně, nebo neúmyslně, to se neodvážuji posoudit, ale tak to prostě je.

Já zopakuji klíčovou otázku pro pana ministra. Jestli to chcete vyřešit do konce volebního období, tak to skutečně chcete udělat novelou zákona, který ještě není schválen? A máme zhruba osm měsíců do voleb a zákon není napsaný. Já myslím, že

je pak poctivější přiznat, že jste na to v tomto volebním období rezignovali. Nic se nestane. Nevyřešilo se to za 20 let, tak se to nevyřeší. Jenom nebude moc říkat, jak obvykle říkáte v hnutí ANO, za 25 let se nic neudělalo a teď, když jsme přišli my, už to funguje. Ani po třech letech se nepodařilo. Ale já vám to nevyčítám. Jenom to nepovažuji za poctivý slib, že novelou to do konce volebního období stihneme nějak upravit. To se podle mě nedá.

Předseda PSP Jan Hamáček: Pan poslanec Sed'a.

Poslanec Antonín Sed'a: Děkuji za slovo. Tři poznámky. Ta první. Od dubna devět měsíců měla obě ministerstva na to, aby se dohodla. Nedohodla se.

Druhá věc. Já jsem jednal pouze se zástupci Ministerstva dopravy a Ministerstva obrany, s nikým jiným. Musím říct, že budu hájit veřejný zájem a zájem státu. To je druhá věc.

Za třetí. Pane ministře, podpořte vrácení návrhu zákona do druhého čtení a ukážete, že jste chlap a chcete řešit tento zásadní problém. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji, pane poslanče. Ještě než dám slovo panu poslanci Chalupovi s faktickou poznámkou, tak prosím, abyste svou pozornost upřeli na galerii pro hosty, kam se dostavila delegace parlamentní skupiny přítel z německého Bundestagu. Je to skupina přátel Česká republika a Spolková republika Německo vedená její předsedkyní, paní poslankyní Petrou Ernstberger. Srdečně vitézte v Poslanecké sněmovně. (Poslanci povstávají. Potlesk napříč celým sálem.)

Nyní má slovo pan poslanec Chalupa.

Poslanec Bohuslav Chalupa: Děkuji za slovo. Vážené dámy a pánové, já se také chci poněkud ohradit proti slovům pana zpravodaje, protože jedinou lobbistickou skupinou je tady občan a obrana státu. Takže pokud se tady bavíme o letištích, která potřebujeme pro obranu státu – a bylo tady řečeno, že to potřebuje armáda. Ona to potřebuje armáda, ale armáda to potřebuje pro to, abychom byli schopni účelně a efektivně chránit tento stát v případě, že bude nějaká krize.

Takže se přimlouvám k tomu, aby pan ministr opravdu zvážil, aby se připojil k tomu, aby se vrátil zákon do druhého čtení. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Pan poslanec Kolovratník se hlásí? Ne, stahuje. A už to vypadá, že se pan poslanec Klaška dočká, takže prosím, máte slovo s rádnou přihláškou.

Poslanec Jaroslav Klaška: Pane předsedo, děkuji mnohokráte za slovo. Jasně, chápu. Vážený pane ministře, kolegyně, kolegové, dovolte mi taky, abych se k tomuto zákonu vyjádřil –

Předseda PSP Jan Hamáček: Pane poslanče, já ještě poprosím skupinky, které zde diskutují, aby se rozpustily a věnovaly pozornost této závažné věci. Prosím.

Poslanec Jaroslav Klaška: Děkuji. Pozorně jsem poslouchal tuto debatu, ze které vyplývá, že jsme narazili na docela zajímavý a složitý problém. A musím se zásadně také ohradit, nebo vymezit proti slovnímu spojení lobbistická skupina Ministerstva obrany. Myslím si, že k jednomu ze základních atributů státu patří zajišťování vnější bezpečnosti a obrany jeho příslušníků, tedy státu. A to byla taky základní pohnutka, proč jsem předložil pozměňující návrhy do původní novely Ministerstva dopravy, která předpokládala, nebo umožňovala stávajícím provozovatelům požádat stát o vyvlastnění letištních pozemků, eventuálně infrastruktury v jejich prospěch. Prakticky by to tedy znamenalo, že stát bude vyvlastňovat státní majetek jiného úřadu, který právě zajišťuje onu obranyschopnost země. S tímto jsem se tedy neztotožnil, nesmířil a myslím si, že v dnešní době tento zájem je výrazně větší než zájem vyvlastnit ve prospěch stávajících a někdy soukromých provozovatelů. To byl jeden důvod.

A druhý důvod je, že při vědomí toho, protože jsem původní profesí architekt, nebo stavař, tak se mi těžko ztotožnuje s tím, že letištní nebo přistávací dráha je plocha, v soudní praxi není uznávána jako stavba, protože to stavba jednoznačně je. Často je budována stavebními firmami, nebo vždycky stavebními firmami za použití různých stavebních strojů a stavebních materiálů, a jde tedy o těleso, je to stavba jako těleso podobné dopravním stavbám, jako je silnice nebo dálnice.

To jsou tedy dva základní důvody, proč jsem předložil své pozměňující návrhy. Předložil jsem je hospodářskému výboru, který je schválil, a až potom, později po druhém čtení, když jsem byl na výjezdním zasedání rozpočtového výboru v severních Čechách, potom došlo k nějakému přehodnocení.

Chtěl bych sdělit, že na základě dosavadní diskuse také podporuji vrácení do druhého čtení, aby se diskuse mohla dokončit a chyby napravit. Děkuji za pozornost.

(Poslanec Kolovratník signalizuje zájem vystoupit.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Pokud je to řádná přihláška do rozpravy, pane poslanče, tak prosím počkejte, protože s faktickou poznámkou je přihlášen pan předseda Kalousek.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo. Promiňte prosím, já nechci příliš vstupovat do této věcné debaty, ale jsou přece jenom některé pojmy, na které bychom si měli dát pozor, abychom se sami nedezenorientovali. Pan poslanec Klaška řekl, že hrozila situace, kdy stát by vyvlastňoval státní majetek jedné instituci na druhé. Veškerý majetek státu patří České republice. Vlastníkem je Česká republika a teď má právo hospodaření s tímto majetkem ta instituce, ona instituce, Ministerstvo dopravy, Ministerstvo obrany. Je samozřejmě možné měnit právo hospodaření tohoto majetku, jehož vlastníkem je vždycky ale Česká republika. Představa, že by stát vyvlastňoval státní majetek, která znepokojila pana poslance Klašku, nás znepokojuvat nemusí, protože něco takového možné není.

Předseda PSP Jan Hamáček: Pan poslanec Klaška si přeje reagovat formou faktické poznámky.

Poslanec Jaroslav Klaška: Děkuji za slovo. Myslím, že už tady proběhla diskuse ohledně letiště Plzeň-Líně, které je ve vlastnictví státu, kterému není placen řádně nájem, a při přistání vojenského vrtulníku ještě za to stát musí platit. Tak si myslím, že tady taky něco nesedí. Myslím si, že původní novela skutečně takhle byla. Už se o ní teď nehovoří, teď se hovoří o jiných variantách. Skutečně, pojďme vrátit novelu do druhého čtení a zkusme napravit ty záležitosti.

Předseda PSP Jan Hamáček: Pan poslanec Kolovratník s řádnou přihláškou. A je zatím posledním přihlášeným do rozpravy.

Poslanec Martin Kolovratník: Kolegyně, kolegové, milí hosté, kteří nás sledujete, já vám přeji dobré dopoledne. Já jsem se nakonec rozhodl krátce vystoupit v zastoupení svého kolegy Ivana Pilného, předsedy hospodářského výboru, který onemocněl akutní virózou. A chci vás jako místopředsedu garančního hospodářského výboru poprosit: Důvěřujme svým výborům. My jsme tu debatu vedli velmi pečlivě k tomuto zákonu, věnovali jsme se mu tuším dvakrát, v loňském roce v červnu, naposledy na konci loňského listopadu, a na garančním hospodářském výboru demokratickou většinou, tak jak jsou zastoupeni zástupci všech poslaneckých klubů, jsme se nakonec shodli na tom, že propustíme, resp. doporučíme minimální, chcete-li minimalistickou variantu, která schvaluje, nebo pozitivně se vyjadřuje pouze k pozmenovacím návrhům pana zpravodaje Snopka, které byly připraveny společně s Ministerstvem dopravy, a jedno upřesnění k leteckým modelům od Ivana Adamec.

Víme a jsme si vědomi toho, že tato minimální verze nesplňuje a neřeší problémy, které tady dnes často emotivně diskutujete. Já s vámi souhlasím. Víme o letišti Líně, víme o Příbrami, ale já to vnímám i jako shodu dvou ministrů, možná ústupek Ministerstva obrany. Byla to původně – a znova to opakuji – transpozice evropské legislativy, pouze základní transpozice, a tak jsme se na hospodářském výboru domluvili, že v tuto chvíli ji propustíme a odsouhlasíme.

Mým úkolem pochopitelně není hovořit za exekutivu, za pány ministry. Těch možností je více. Byly tu zmíněny obavy, jestli to stihneme do konce volebního období. Jsou možnosti podání poslaneckého návrhu v tom smyslu, že bude připraven na ministerstvu, ale některí poslanci se pod něj v uvozovkách podepíší, připraví ho, tím ten proces bude rychlejší. Těch možností je více. Ale jménem předsedy hospodářského výboru i svým, toho garančního, vás chci poprosit, abychom nevraceli témař po roce projednávání tento materiál k dalšímu projednání. Abychom ho dnes v té minimální verzi – opakuji, tak jak jsme se shodli na garančním výboru – schválili. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Žádné další přihlášky do rozpravy nemám. Ještě přečtu omluvy. Pan předseda vlády mění omluvu na celý jednací den. Paní

poslankyně Válková se omlouvá od 9 do 9.30 ze zdravotních důvodů a pan poslanec Radim Fiala dnes od 9 do 12 hodin z důvodu jednání.

Končím rozpravu. Zeptám se, zda je zájem o závěrečná slova. Není tomu tak. V tom případě prosím pana zpravodaje, aby nás seznámil s procedurou hlasování.

Poslanec Václav Snopek: Vážený pane předsedo, nejprve tady máme procedurální návrh na vrácení do druhého čtení. Ten budeme hlasovat a pak bych vás seznámil s procedurou na základě výsledků hlasování.

Předseda PSP Jan Hamáček: Ano, souhlasím. Ještě je tu žádost na odhlášení, takže všechny vás odhlašuji a prosím o novou registraci.

Budeme hlasovat o návrhu pana poslance Sedi, který podal návrh na opakování druhého čtení.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 289, přihlášeno je 142, pro 83, proti 34, tento návrh byl přijat. V tom případě jsme rozhodli o opakování druhého čtení tohoto tisku a končím projednávání bodu 208.

Budeme pokračovat bodem 217, ale ještě omluvy pana poslance Adámka od 16. hodiny do konce jednacího dne a pana poslance Havíře od 10.15 do 13. hodiny z osobních důvodů.

Takže otevírám bod

217.

**Návrh poslanců Mariana Jurečky, Jana Bartoška a Petra Kudely
na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 340/2015 Sb.,
o zvláštních podmínkách účinnosti některých smluv, uveřejňování
téhoto smluv a o registru smluv (zákon o registru smluv)
/sněmovní tisk 699/- třetí čtení**

My jsme se tímto návrhem zákona zabývali 9. prosince 2016 na 53. schůzi Sněmovny a na návrh pana zpravodaje, kterým byl pan poslanec Vondráček, bylo projednávání tisku přerušeno a odroženo do doby předložení usnesení garančního výboru, což byl ústavněprávní. Garanční výbor se tiskem zabýval a předložil usnesení, které nám bylo doručeno jako tisk 699/10. Ještě připomínám, že pozměňovací návrhy jsou uvedeny v tisku 699/7, který byl doručen 19. října.

Teď bych poprosil pana ministra Jurečku, respektive jako zástupce navrhovatelů pana ministra Jurečku, a zpravodaje garančního výboru, tím je výbor ústavněprávní, pana poslance Farského. Ale pan poslanec Farský je omloven, takže poprosím pana předsedu ÚPV, aby nám sdělil, jak tu situaci vyřešíme.

Poslanec Jeroným Tejc: Vážený pan předsedo, dámy a páновé, máme samozřejmě několik možností, tak jak už to bývá. Nicméně tento zákon je příliš komplikovaný, než aby se obešel při hlasování o několika desítkách pozměňovacích návrhů bez zpravodaje, kterým je v tuto chvíli pan poslanec Farský, který je rádně omluven a nemůže se jednání zúčastnit.

Já bych tedy navrhl dvě možnosti. A to první tedy, že dokončíme obecnou rozpravu, ve které zazní návrh na opakování druhého čtení, v takovém případě bychom museli rozpravu vyčerpat a hlasovali bychom na závěr o vrácení do druhého čtení. Byli bychom schopni připravit jednoduchý komplexní pozměňovací návrh na základě debaty, která už proběhla, některé pozměňovací návrhy legislativně technicky upravit, a hlasovali bychom tedy na příští schůzi ve druhém a ve třetím čtení. Druhá varianta je, že se rozprava ani nerozjede a budeme hlasovat o přerušení projednávání do příští schůze, na které bychom buď rozhodli o opakování druhého čtení, anebo ten návrh za účasti zpravodaje pana poslance Farského hlasovali ve třetím čtení.

Ústavněprávní výbor splnil svou roli, to znamená, navrhl proceduru a současně zaujal i stanoviska k jednotlivým pozměňovacím návrhům. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Pane předsedo, není rozprava. (Hlási se pan poslanec Jandák.) Já jsem nechal vystoupit pana předsedu ÚPV s návrhem řešení, a máme dvě možnosti, ty, které pan předseda přednesl. Dle mého názoru, protože jeho vystoupení by mělo být zakončeno procedurálním návrhem, jinak by to bylo vystoupení mimo jednací řád, tak já bych to bral tak, že pokud s tím bude Sněmovna souhlasit, že procedurální návrh pana předsedy je, aby bychom přerušili jednání. Pokud nebude tento procedurální návrh přijat, někdo z ÚPV, pravděpodobně pan předseda, by musel zastoupit pana poslance Farského s tím, že bychom se dostali k té druhé variantě, to znamená vyčerpat rozpravu a hlasovat o návrhu na opakování druhého čtení, a rozhodně bychom dnes ve třetím čtení nehlasovali.

Omlouvám se panu poslanci Jandákovi, ale nemohu mu dát teď technickou poznámkou. (Poznámka poslance Jandáka z místa: Já s tím souhlasím, chtěl jsem pouze technicky doplnit, když ten čas máme, aby bychom tam dopracovali neziskové...) Prosím, pane poslanče, nediskutujme mimo mikrofon. Procedurální návrh je bez rozpravy. To znamená, v této fázi budeme hlasovat o přerušení projednávání tohoto bodu do doby přítomnosti... (Hlási se poslanec Filip.) K procedurálnímu návrhu, takže předpokládám s protinávrhem.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji, pane předsedo. Já jsem jenom vnímal návrh pana předsedy ÚPV procedurálně tak, že rozpravu dokončíme, tak aby bychom v podstatě měli vyčerpanou rozpravu, a potom, pokud se to vrátí do druhého čtení – protože v tom případě riskujeme, že ten návrh ani nebudeme moci projednat po 21. únoru. To považuji za ohrožující samotné jednání o návrhu zákona.

Předseda PSP Jan Hamáček: Já mám obtíž takto to formulovat v souladu s jednacím řádem. Já zastávám názor, že pan poslanec Tejc navrhl procedurálně přerušit. Pokud má někdo námitku proti tomuto postupu, tak to vyřešíme hlasováním.

To, co říkal pan kolega Filip, neberu jako procedurální návrh ani jako alternativu. Budeme tedy hlasovat o přerušení, pokud neprojde návrh na přerušení, budeme pokračovat v jednání. Je to procedurální návrh. (Hlasy: Bez rozpravy. Reakce na další poznámky z pléna:) Ano, já jsem to říkal – do doby přítomnosti zpravodaje.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo souhlasí s přerušením tohoto bodu do doby přítomnosti zpravodaje pana poslance Farského. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 290, přihlášeno je 149, pro 103, proti 24. Tento návrh byl přijat a bod byl přerušen.

Budeme pokračovat bodem 140, což je

140.

**Návrh poslanců Martina Plíška, Jana Chvojký, Marka Bendy
a Radka Vondráčka na vydání zákona, kterým se mění
zákon č. 85/1996 Sb., o advokaci, ve znění pozdějších předpisů
/sněmovní tisk 853/ - první čtení**

Stanovisko vlády vám bylo doručeno jako tisk 853/1. Prosím za navrhovatele pana poslance Martina Plíška.

Poslanec Martin Plíšek: Vážený pane předsedo, milé kolegyně, vážení kolegové, dovolte, abych vás za předkladatele, kteří jsou v tomto případě napříč politickým spektrem, seznamil stručně s novelou zákona o advokaci. Chci předně zdůraznit, že se jedná o technickou novelu, jejíž potřeba vznikla z hlediska aplikace současného zákona o advokaci, který již řadu let nebyl novelizován, a praxe si vyžádala některá zpřesnění.

Tento zákon zahrnuje tři okruhy změn proti současnému stavu. Za prvé to je příprava advokátních koncipientů a změna režimu advokátních zkoušek. Za druhé je to rozšíření nástrojů kárné odpovědnosti České advokátní komory vůči advokátům, kteří se proviní jak proti stavovským předpisům, tak z hlediska zákona o advokaci. A pak jsou to jednotlivé dílčí změny, které reagují na nedostatky v praxi.

Když se krátce vyjádřím k tomu prvnímu okruhu řešených problémů, tak z hlediska vstupu do advokátního stavu hráje velkou roli kvalita a délka přípravy na výkon advokacie. Ta je v současné době vtělena do tříleté právní praxe advokátního koncipienta, přičemž podmínkou pro zápis do seznamu advokátních koncipientů mimo jiné pracovní poměr k advokátorovi nebo advokátní společnosti, a to na příslušnou dobu, která je stanovena. Novela do zákona vnáší legislativní zakotvení role školitele. Zdůrazňuje jeho zkušenosť potud, pokud umožňuje, aby sám vychovával a vedl koncipienta po určitou dobu. Zároveň skutečně směruje k tomu, aby se advokát, který školí koncipienta, tomuto koncipientovi mohl věnovat a bylo zajištěno, že příprava každého z nich bude – že této přípravě bude věnován příslušný, patřičný prostor a odbornost.

Druhým významným činitelem vstupu do profese advokáta je advokátní zkouška, která je dle zákona podmínkou pro zápis do seznamu advokátních koncipientů.

Přestože existují i jiné druhy zkoušek, které jsou postaveny na roveň advokátní zkouše a umožňují tak propustnost mezi profesemi advokáta, soudce, notáře, soudního exekutora, největší množství osob zapisovaných do seznamu advokátů jsou každoročně osoby, které složily advokátní zkoušku, což představuje zásadní filtr pro vstup do profese advokáta. Správné nastavení zkoušky má samozřejmě zásadní vliv na úroveň znalostí a dovedností nových advokátů. Doplňuje se tedy do současné podoby písemné zkoušky, která obsahuje případovou studii, i test, všeobecný test znalostí. A samozřejmě zůstává v platnosti ústní zkouška advokáta. Tak by se tedy zkouška nově dělila na tři části – písemný test, který má charakter připouštěcího a lze jej v případě neúspěchu uchazeče kdykoliv opakovat, písemná část zkoušky, která zahrnuje případové studie na jednotlivá odvětví práva a doložení praktických dovedností, a potom tedy ústní zkouška.

Dalším významným bodem této novely je rozšíření nástrojů kontrolní a kárné pravomoci České advokátní komory. Nově by byla možnost odejmout knihu o prohlášení o pravosti podpisu, která dá komoře oprávnění knihu fakticky odejmout, a to na dobu stanovenou v příslušném kárném rozhodnutí, tedy od šesti měsíců až do tří let, dojde-li komora ke zjištění, že kárného provinění se advokát dopustil v souvislosti s činem prohlášení o pravosti podpisu. Zároveň s tím se navrhuje, aby představenstvo mělo možnost operativně zabránit páchaní dalších kárných provinění v souvislosti s knihou s tím, že knihu na návrh předsedy kontrolní rady zadrží na dobu příslušného disciplinárního řízení.

Dalším novým kárným opatřením vůči advokátovi, který poruší ať už stavovský předpis, nebo zákon o advokaci, je dočasný zákaz výkonu činnosti podle zákona o advokaci. Stávající kárná opatření neobsahují specifický nástroj, kterým by bylo možno postihnout činnost advokáta, když se proviní např. při správě majetku klienta v rámci úschovy. Tento nástroj umožňuje zavedení dočasného zákazu výkonu činnosti, tj. dočasný zákaz provádění advokátních úschov v případě zjištění, že se advokát dopustil kárného provinění v souvislosti s prováděním úschov. Obdobně jako u odnětí knihy by byla dána zároveň možnost, aby představenstvo mohlo předběžně vyslovit zákaz výkonu této činnosti po dobu kárného řízení.

Kromě těchto zmíněných navrhovaných změn, částečně tedy koncepčního charakteru, se navrhují některé dílčí změny zákona, které se týkají jednotlivých zákonnych institutů. Důvodem pro jejich přijetí je snaha o konkretizaci práv a povinností advokátů na základě poznatků z kárné praxe.

Jde zejména o následující oblasti: Výslovné umožnění pozastavení výkonu advokacie na základě vlastní žádosti advokáta. Dále je to vyškrtnutí advokáta ze seznamu advokátů z důvodu povinnosti být pojíštěn. V současné době se tak může pouze na základě kárného řízení, což je zdlouhavé a neefektivní. Dále je to zpřesnění, od kterého okamžiku může advokát doposud vykonávající advokaci ve společnosti začít vykonávat advokaci jiným způsobem. Rozvolňuje se také povinnost advokáta odmitnout poskytnutí právních služeb v případě, kdy dotčené strany nemají výhrady k tomu, aby byly právní služby advokátem poskytnuty. Limit pojistného plnění musí být ze zákona přiměřený újmě, ke které došlo, za kterou advokát může nést odpovědnost v rámci jednotlivých právních případů, čímž se má zamezit situaci, aby

advokát byl sice pojištěn, ale na mnohem nižší limit pojistného plnění, než odpovídá té újmě, kterou může při poskytování daných právních služeb způsobit.

Já bych chtěl na závěr dodat, že vláda vyjádřila s návrhem tohoto zákona souhlas. Samozřejmě jsme připraveni debatovat, pokud tento návrh bude propuštěn do druhého čtení, v ústavněprávním výboru o příslušných změnách, úpravách. S ohledem na povahu této novely a vlastně souhlas dotčených subjektů, včetně exekutivy, vás žádám o propuštění tohoto návrhu do druhého čtení. Děkuji za pozornost.

Předseda PSP Jan Hamáček: Ano. A prosím zpravodaje, kterým je pan poslanec Jeroným Tejc.

Poslanec Jeroným Tejc: Vážený pane předsedo, dámy a páновé, na úvod chci sdělit pro jistotu, byť se necítím být ve střetu zájmů, že jsem advokátem a na svou vlastní žádost mám výkon advokacie v tuto chvíli pozastaven.

Tento zákon byl předložen 30. června 2016. Stanovisko vlády není, jak tomu obvykle bývá, příliš rozsáhlé. Je uvedeno pouze to, že 27. července 2016 vláda návrh zákona projednala a vyslovila souhlas. Pokud by všechna stanoviska vlády byla takto úsporná, bylo by to určitě dobré. Takže v tomto smyslu nic nebrání tomu, abychom zákon projednali ve druhém čtení.

Chtěl bych zdůraznit, že hlavním cílem tohoto návrhu je zvýšení kvality výkonu advokacie, tzn. posiluje ochranu těch, kteří si advokáty pro různé služby právního charakteru najímají, zvyšuje jejich ochranu, tzn. posiluje kárnou odpovědnost advokátů, jak už bylo zmíněno, a také posiluje kvalitu vzdělávání koncipientů, kteří se mohou stát advokáty, a zabraňuje situacím, kdy v zásadě v mnoha případech existují nikoliv kanceláře, které vychovávají advokátní koncipienty, ale jakési množirny, které fungují pouze jako velkovýrobní, díky levné pracovní síle advokátních koncipientů jako velkovýrobní koncipientů, kteří v zásadě žádnou skutečnou praxi nemají a znají pouze určitý výsek právní činnosti. A to je věc, která určitě není ve prospěch možných budoucích klientů těchto advokátů, ale spíše naopak, a proto je dobré, že tento zákon cílí na změnu.

Já tedy doporučím pouze to, co už konstatoval pan navrhovatel, tzn. projednat tento návrh ve druhém a třetím čtení s tím, že sám budu navrhovat drobnou úpravu, a to aby se nerozširovala možnost advokátů ověřovat listiny. Myslím si, že to je věc, která se na jedné straně osvědčila, na straně druhé je poněkud riziková. Tak jen avizuju, že tohle by byla drobná úprava, na které, předpokládám, bychom se ve výboru a následně ve sněmovně mohli shodnout.

Děkuji za pozornost.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji, pane zpravodaji. Otevřím rozpravu. Mám tady faktickou poznámku paní poslankyně Válkové, ale jednací řád říká, že faktickou poznámkou lze reagovat pouze na průběh rozpravy, kterou jsme ještě nezahájili. Takže pokud budete souhlasit, dám slovo prvnímu řádně přihlášenému, na kterého můžete reagovat dle vlastního uvážení.

Prosím pana poslance Karamazova a potom faktická poznámka paní poslankyně Válkové.

Poslanec Simeon Karamazov: Vážené kolegyně, vážení kolegové, podle stávajícího § 7 odst. 1 zákona o advokaci jednou z podmínek, aby advokátní koncipient mohl vykonat advokátní zkoušku, je uhrazení poplatku. Tento stanoví Česká advokátní komora. Ze zákona tento poplatek nemůže činit víc než 10 tisíc korun, přičemž v současné chvíli je to 8,5 tisíce korun. Nyní předkladatelé sněmovního tisku navrhují tento finanční limit ze zákona vypustit a ponechat stanovení poplatku zcela na advokátní komoře. Rozumím tomu, že advokátní zkoušky mají být nově rozděleny na dvě části, na vstupní písemný test a na praktickou ústní část. Je proto logické, že poplatky za obě části budou různé – u písemného testu zpravidla mnohem nižší. Čemu však uplně nerozumím, je skutečnost, proč již zákon nemá obsahovat žádné limity, kam se v případě přijetí novely poplatky za vykonání advokátních zkoušek můžou vysplhat. Rád bych se proto zeptal předkladatelů, zda je skutečně jejich úmyslem umožnit stanovení poplatků v jakékoli výši a jaké pro tento postup mají důvody.

Předseda PSP Jan Hamáček: Teď prosím paní poslankyni Válkovou a její faktickou poznámku.

Poslankyně Helena Válková: Vážený pane místopředsedo, milé kolegyně, milí kolegové, já tady využiji jenom toho krátoučkého časového limitu dvou minut k tomu, abych zdůraznila, že už jako ministryně spravedlnosti jsem měla tento návrh, byť v pozměněné podobě, na stole. A potom, když jsem odcházela, po projednání s Českou advokátní komorou jsem dala slib, že udělám všechno pro to, aby tento návrh prošel v Poslanecké sněmovně. On doznal opravdu určitých změn a myslím si, že v té podobě, v jaké je předložený, pro něj můžeme ruku zvednout. Rozhodně to bude zkvalitnění advokátních služeb.

A na co jsem chtěla upozornit, aby tady nezaniklo v tom, o čem hovořil již jak předkladatel, tak zpravodaj – je zde ještě § 42 odst. 4. Pokud ho takto schválíme, je koncipován tak, že jde o navržení doplnění věty, že komora může založit veřejně prospěšnou právnickou osobu. Aby Česká advokátní komora jako veřejnoprávní korporace byla výslově zmocněna zákonem k tomu, aby mohla takovouto právnickou osobu založit. Smyslem a cílem je zkvalitnit, třeba delegovat, některé činnosti, jako je výchova koncipientů, vzdělávání advokátů, v neposlední řadě i zajišťování bezplatné právní pomoci, kterou teď vykonávají advokáti podle § 18 zákona o České advokátní komoře.

Čili doporučuji i z tohoto důvodu, který by mohl zůstat mimo stran naší pozornosti a který rozhodně přispěje ke zkvalitnění činnosti advokacie, předloženou novelu schválit, pustit samozřejmě do druhého čtení. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Ještě jedna faktická poznámka, pan poslanec Stupčuk.

Poslanec Štěpán Stupčuk: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedající, vážené kolegyně, kolegové, já moc nechápu, proč tento návrh zákona je předkládán touto cestou a ne jako vládní návrh zákona z dílny Ministerstva spravedlnosti. Spíš mě to přesvědčuje o tom, že skutečné závažné důvody pro přijetí takového návrhu novely zákona spíše jaksi neexistují. Má osobní zkušenosť z praxe, a věřím i mnohých jiných, je taková, že úroveň koncipientů a zkoušek se neustále zlepšuje a zvyšuje, o čemž svědčí i narůstající náročnost těchto zkoušek –

Předseda PSP Jan Hamáček: Pane poslance, já se omlouvám, ale byl jsem upozorněn panem předsedou Stanjurou, že zde není nikdo z ministru vlády. Já vás samozřejmě nechci omezovat, ale nemůžeme pokračovat v jednání. To znamená, prosím předsedy vládních klubů, aby zajistili účast aspoň jednoho ministra, a samozřejmě dám vám dostatečný čas, abyste mohli dokončit svou faktickou poznámku. Problém je, že tu nevidím... Prosím pana předsedu Miholu, který je jediným předsedou vládního poslaneckého klubu, aby tedy vyvinul nějakou aktivitu v tomto směru, jinak budu muset přerušit jednání sněmovny. (Po chvíli.) Vidím pana ministra průmyslu. (Nabídky k zastoupení z pléna.) Ano, jsou zde různí adepsi na funkce ministrů, ale ti si počkají po volbách. (Pobavení.)

Prosím pana poslance Stupčuka, aby se vrátil k řečništi. Myslím, že tam bylo asi 1:17, takže já to zohledním. Prosím.

Poslanec Štěpán Stupčuk: Já to shrnu ve stručnosti, navážu na svou přerušenou řeč. V zásadě mám tedy pochybnosti o relevanci důvodů, které jsou uváděny. I předkladatel a zpravodaj konstatovali tyto důvody pouze v obecné poloze, nikoliv na nějakých konkrétních příkladech z praxe. Já jsem tedy subjektivně přesvědčen, že ta kvalita se naopak zvyšuje tím, jak roste náročnost výběru, a tím, jak roste i komplexnost zkoušek, které jsou složité a které jsou podstupovány jednotlivými uchazeči.

Nemůžu se ubránit dojmu, že když už advokátní stav nemůže dosáhnout onoho požadovaného numerus clausus, to, co mají notáři, tak se prostě všeomžným způsobem snaží zesložit jednotlivé zkoušky, tak aby v praxi nárůst jednotlivých koncipientů, kteří uspějí v praxi při skládání zkoušek a stávají se advokáty, byl co nejmenší. Takže toto já tam vidím jako asi takový hlavní motiv právní úpravy. Díky.

Předseda PSP Jan Hamáček: Slovo má pan místopředseda Filip s řádnou přihláškou do rozpravy.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji, pane předsedo. Pane ministře, dámy a páновé, hovořím ve střetu zájmů. Jsem advokát, číslo oprávnění 7265, advokacií vykonávám prostřednictvím zaměstnaného advokáta.

Mně tady nechybí jiný člen vlády než pan ministr Pelikán. Nemyslím si, že je možné, abychom se s tím smířili, a myslím, že kolega Stupčuk to řekl docela přesně, že tento návrh zákona projednáváme jako nikoliv vládní, ale návrh poslanecký. V tomto ohledu je postavení advokátní komory specifické, možná ještě více

specifické než například lékařské komory – tím jsme se zabývali včera –, protože advokátní komora je tady založena proto, aby zastupovala občany nejen vůči jiným občanům, ale také proti státu. Proto je povinné členství v advokátní komoře a podle mého soudu vláda by měla mít zájem na vyváženém vztahu mezi advokáty a státem. Evidentně jí o to vůbec nejde. A neustálé zvyšování pravomocí a atrahování kompetencí exekutorskou komorou, notářskou komorou a dalšími na úkor advokací je na škodu skutečného výkonu advokacie, tedy na škodu ochrany zájmů občanů před byrokracií státu a před tím, aby vůbec mohli mít ochráněna svá nejzákladnější lidská práva. Proto mi tady chybí ministr Pelikán. Podle mého soudu je jeho ostudou, že tuto novelu projednáváme za prvé velmi pozdě poté, kdy byla předložena, když to Ministerstvo spravedlnosti nechcelo udělat, přestože požadavek advokátní komory byl zřejmý již v roce 2014, a my jsme požádali, a nebyl jsem sám, ale bylo to mnoho jiných, kteří požadovali v rámci interpelací, aby Ministerstvo spravedlnosti na tom začalo poctivě s advokátní komorou, s právnickými fakultami pracovat. To, že ministru Pelikánovi nestojíme za to, aby tady u toho projednávání byl, mě velmi mrzí. V tomto ohledu tedy musím říct, že jsem s tím výrazně nespokojen. To, že jsme to zařazovali dnes ráno, neznamená nic jiného, než že na tom vládě nezáleží. Protože kdyby pan ministr Pelikán chtěl být přítomen, tak si to mohl vyhradit a mohl v úterý dopoledne, tak jako jiní ministři, oznámit politickému grému Sněmovny, že u projednávání návrhu zákona chce být, a samozřejmě bychom tedy navrhli termín projednávání tak, aby u toho mohl být přítomen. To je podle mého soudu docela zásadní věc. Výmluvy z jeho strany a návrhy, které tady má, když se projednávají návrhy z jeho dílny, známe docela přesně. V tomto ohledu jsem skutečně nespokojen.

Jsem přesvědčen, že novelu je třeba projednat do konce volebního období, a jsem přesvědčen, že ti poslanci, kteří se pod ní podepsali, odvedli kus poctivé práce. Samozřejmě můžeme mít na to různé názory i z různého úhlu pohledu, ale v tomto ohledu jsem přesvědčen, že ty různé názory můžeme projevit při projednávání ve výborech. A to si myslím, že je docela zásadní. Jenom jsem si nemohl odpustit tuto výtku, protože skutečně dochází k nerovnoměrnému rozložení těch povinností a práv, které tady mají jednotlivé skupiny, které se zabývají právy občanů ČR.

Co si dovolím říct na závěr. Je to poměrně jednoduché. Bud' má stát zájem na tom, aby chránil práva občanů, a má tedy zájem na korektním vztahu mezi advokátní komorou a státem, nebo státní byrokracií, chcete-li, a potom bude mít zájem na tom, aby byla projednána i následující norma a tou je návrh zákona o bezplatné právní pomoci. Víte, ona to tady říkala kolegyně Válková docela přesně. Dnes vykonává bezplatnou právní pomoc advokátní komora na účet advokátů. Proto advokáti platí svůj poplatek advokátní komoře v částce 8 tisíc korun, žádná jiná komora takové peníze nechce od svých členů, a v tomto ohledu většina prostředků je právě vložena do toho, abychom mohli zadarmo poskytovat právní pomoc občanům. Já se proti tomu nijak nebráním, podporuji to, ale na druhou stranu musím říct, že je to od státu vůči této komoře velmi nekorektní vztah. Ale o tom se budeme bavit až u návrhu té následující normy. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Dámy a páновé, pěkné dopoledne. Já vám také děkuji, pane místopředsedo. Nyní je s přednostním právem přihlášen pan poslanec Kubíček a po něm pan poslanec Plíšek. Prosím.

Poslanec Roman Kubíček: Děkuji za slovo, pane předsedající. Já bych jenom chtěl podotknout, že pan ministr Pelikán byl řádně omluvěn, a nešťastným zařazením tohoto bodu na dnešek došlo k tomu, že se toho nemůže zúčastnit. Současně tuto novelu podporuje, a je tedy opravdu důležité dát tuto novelu na den, kdy pan ministr Pelikán se bude moci účastnit našeho jednání. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám také děkuji. Nyní tedy pan navrhovatel. Prosím.

Poslanec Martin Plíšek: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Milé kolegyně, vážení kolegové, krátce zareaguji na vystoupení kolegů v rozpravě. Nejdříve vašim prostřednictvím k panu poslanci Karamazovovi. To je určitě zajímavý námět – výši částky za zkoušku zakotvit přímo do zákona. Samozřejmě tím, že stejně jako v jiných právnických a justičních profesích se zakotvuje test všeobecných znalostí, tak je otázka, jestli je nutné fixovat tu částku přímo do zákona, protože i jiné justiční profese to takto nemají, ale já se určitě v rámci projednání ve výboru nebráním tomu, abychom tam určitý limit zakotvili. Nemusí to být samozřejmě řešeno zcela přesně, ale určitý limit výše poplatku za zkoušku zakotvili.

Pokud samozřejmě budu reagovat na kolegy Stupčuka a Filipa, vašim prostřednictvím, určitě si budeme i ve výboru dávat pozor na to, abychom míru těch nových povinností jak koncipientů, advokátů, ale i oprávnění komory, aby to bylo vyvážené. Nicméně na druhou stranu, byly tady v minulosti některé případy porušení zákona, porušení nějaké kárné odpovědnosti a povinnosti. Byly ty případy medializované, a proto si například myslím, že ta nová sankční ustanovení advokátní komory z hlediska odejmoutí knihy o prohlášení pravosti podpisů nebo možnost dočasně zakázat výkon činnosti je namístě. A toto zde na rozdíl od jiných profesi chybělo.

Pokud jde samozřejmě o neúčast ministra spravedlnosti, tak skutečně tento zákon se připravoval již delší dobu. Ministerstvo spravedlnosti se nemělo s ohledem na nějaké jiné své úkoly k tomu předkládat tento návrh. Jenom ještě dodávám, že ty zákony, které se týkají profesních komor, to není jenom tento zákon, ale jsou často předkládány cestou poslaneckých návrhů zákonů. A my jsme právě na ústavněprávním výboru naznali, že této normě, které nebyla věnována pozornost v minulosti, je dobré se věnovat, a proto je dobré, abychom ji postoupili do druhého čtení a případně ji upravili. Samozřejmě povedeme i diskusi o tom, jak dlouhou má mít advokát praxi pro to, aby školil koncipienta. Tam jsem připraven, a za předkladatele to avizuju, případně se shodnout na úpravě tohoto návrhu zákona.

S ohledem na časové limity, které má tato Poslanecká sněmovna, a s ohledem na povahu této novely si vám dovoluji navrhnout, abychom zkrátili lhůtu pro projednání ve výboru na třícti dnů. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji a registruji váš návrh. S faktickou poznámkou... procedurální návrh. Prosím, pane poslanče, s procedurálním návrhem.

Poslanec Štěpán Stupčuk: Já dávám procedurální návrh na přerušení projednávání tohoto tisku do přítomnosti ministra spravedlnosti. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Dobře, děkuji. Vzhledem k tomu, že se jedná o procedurální návrh, tak o něm dám hlasovat bez rozpravy. Přivolám kolegyně a kolegy z předsály. Pro pořádek zopakuji procedurální návrh.

Budeme hlasovat o přerušení projednávání tohoto bodu do přítomnosti ministra spravedlnosti pana ministra Pelikána.

Já zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro tento návrh, ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Je to hlasování s pořadovým číslem 291, přihlášeno je 156 poslankyň a poslanců, pro návrh 41, proti 62. Tento procedurální návrh byl zamítnut a my budeme pokračovat v projednávání.

Dalším řádně přihlášeným je pan poslanec Grospič. Prosím, pane poslanče. (V sále je hlučno.)

Poslanec Stanislav Grospič: Děkuji, pane místopředsedo. Vážené členové vlády, vážení kolegové, já budu asi poměrně stručnější než mí předčesci. Jenom bych chtěl upozornit, že z pohledu mého se jedná o velice závažný, byť potřebný zákon, protože zákon o advokaci si vyžaduje už delší dobu svou novelizaci. Chci připomenout, že se jedná ve své podstatě o zákon, který byl přijat pod č. 85/1996. A trošičku mě zarážejí v tento moment dvě skutečnosti.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já se omlouvám, pane poslanče, že vstupuji do vašeho projevu, ale kolegyně a kolegové, já vás požádám o ztištění, protože nerozumím tomu, co pan poslanec přednáší. Jestli máte potřebu řešit nějaké věci, jděte je řešit do předsály. Prosím, pokračujte.

Poslanec Stanislav Grospič: Děkuji, pane místopředsedo. Čili chci znova zdůraznit, že rozumím důvodům předkladatelů na předložení tohoto zákona. Vnímám dobře tu skutečnost, že zákon o advokaci byl přijat pod č. 85/1996 a od té doby nezaznamenal zásadních změn. Nicméně řada jiných právních předpisů ano a je namístě, aby se touto problematikou Poslanecká sněmovna zabývala.

Vzhledem k tomu, že však výkon advokacie má veřejnoprávní charakter a advokátní komora plní řadu úkonů, které jsou i ve veřejném zájmu, to znamená, v některých ohledech zde vykonává úkony, které mohou vykonávat i orgány veřejné správy, veřejnoprávních korporací či jiné stavovské komory, vnímám trošku ten zákon o advokaci jako střet zájmů mezi různými stavovskými komorami, zejména notáři a advokáty, ale i na druhé straně třeba soudními exekutory. A v tento moment

mě zarází, že tak podstatnou normu a tak důležitou normu vlastně nepředkládá vláda České republiky, že se jí nezabývá vláda České republiky a nesnaží se Ministerstvo spravedlnosti urychlit její projednání s tím, že by šlo o konsenzuální vládní návrh, ale že to všechno vlastně je ponecháno na poslanecké iniciativě. Přitom je zcela zřejmé, že tuto normu velice těžko mohl napsat asi někdo, se vší úctou, z předkladatelů, kteří by byli sebevše obeznámeni s danou problematikou. Čili jsou zde zřejmě osvojená stanoviska, zejména advokátní komory.

Z tohoto pohledu si myslím, že je i zarážející odůvodnění vlády, která podle mého trochu alibisticky a trošku nespravedlivě zaujímá stanoviska k jednotlivým návrhům zákonů, zejména poslaneckých, s tím, že – pomínu návrhy senátní – s tím, že někde si dá práci s odůvodněním a vyprecizováním od důvodové zprávy. A zde se soustředila v podstatě na tři řádky, kde vláda říká, že na své schůzi dne 27. července 2016 projednala a posoudila návrh zákona, kterým se mění zákon č. 85/1996 o advokaci, ve znění pozdějších předpisů, a vyslovila s tímto návrhem souhlas.

Já se v této souvislosti příkláním k tomu, aby byl tento návrh propuštěn do druhého čtení, ale aby mu nebyla zkracována lhůta a abychom se i dobrali k tomu, co je zcela běžné, a stále více běžné, v této Poslanecké sněmovně, že následně je vládou či příslušným ústředním orgánem státní správy vypracován pozměňovací návrh, velice obsáhlý, který si někdo osvojí, předloží jej jako svůj návrh, a přitom je zcela zřejmé, že jde o návrh z dílny toho či onoho ministerstva či jiného ústředního orgánu státní správy. Nerad bych byl z toho důvodu v tomto případě pro to, že není asi žádným tajemstvím, že probíhá boj mezi advokací a notářskou komorou (nesrozumitelné) i soudními exekutory, že následujícím bude zákon o právní pomoci. A to všechno může velice negativně dopadat zejména na občany, jímž vlastně advokáti poskytují, byť tedy samozřejmě za úplatu, právní pomoc, a měli by vlastně přispívat ke zvyšování právní kultury a právního povědomí v naší společnosti.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám. Táži se, zda někdo další se ještě hlásí do obecné rozpravy. Nikoho nevidím. Je-li tomu tak, končím obecnou rozpravu.

Táži se pana navrhovatele a pana zpravodaje, zda si chcete vzít závěrečné slovo. Není tomu tak. V tom případě se tedy nyní budeme zabývat návrhem na příkázání výborům k projednání. Nejprve rozhodneme o příkázání garančnímu výboru. Předseda Poslanecké sněmovny svým rozhodnutí navrhl příkázat předložený návrh k projednání ústavněprávnímu výboru jako výboru garančnímu. Navrhoje někdo příkázání jinému výboru jako garančnímu? Žádný návrh nevidím, v tom případě přistoupíme k hlasování.

Zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro návrh, aby předložený návrh k projednání byl dán ústavněprávnímu výboru jako výboru garančnímu. Kdo je proti tomuto návrhu?

Je to hlasování s pořadovým číslem 292. Přihlášeno je 156 poslankyň a poslanců, pro návrh 124, proti nikdo. Konstatuji, že tento návrh byl příkázán k projednání ústavněprávnímu výboru jako garančnímu výboru.

Předseda Poslanecké sněmovny nenavrhl přikázat tento návrh dalšímu výboru a já se tāži, zda má někdo návrh na přikázání dalšímu výboru, případně výborům k projednání. Žádný takový návrh nevidím.

V obecné rozpravě zazněl návrh na zkrácení na projednávání o 30 dnů.

Nyní tedy zahajuji hlasování a tāži se, kdo je pro zkrácení lhůty na projednávání na 30 dnů, ať zmáčkne tlačítka a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování s pořadovým číslem 293. Přihlášeno je 156 poslankyň a poslanců, pro návrh 110, proti 1. Konstatuji, že s tímto návrhem byl vysloven souhlas a lhůta na projednávání byla zkrácena o 30 dnů.

Děkuji vám a končím projednávání tohoto bodu.

Otevírám další bod dnešního jednání a tím je

79.

**Návrh poslanců Zuzky Bebarové Rujbrové, Stanislava Grospiče, Zdeňka Ondráčka, Jaroslava Borky a Soni Markové na vydání zákona o zajištění právní pomoci
/sněmovní tisk 390/ - prvé čtení**

Stanovisko vlády bylo doručeno jako sněmovní tisk 390/1. Prosím, aby předložený návrh uvedla zástupkyně navrhovatelů poslankyně Zuzka Bebarová Rujbrová. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Zuzka Bebarová Rujbrová: Děkuji, pane místopředsedo. Dobrý den, kolegyně a kolegové.

Návrh zákona, který vám jménem kolegů předkládám, má číslo 390. Byl předložen v lednu 2015 a do jisté míry řeší podobnou problematiku jako předcházející návrh zákona o advokaci. Řeší otázku poskytování právní pomoci občanům.

Právo na právní pomoc je založeno přímo ústavním pořádkem České republiky, kdy podle článku 37 odst. 2 Listiny základních práv a svobod má na právní pomoc právo každý v řízení před soudy, jinými státními orgány veřejné správy, a to od počátku řízení. Právní pomoc je dnes upravována jednotlivými právními předpisy. Není ale poskytována jednotně ani systematicky.

Cílem návrhu je především sjednocení jednotlivých dílčích úprav a stanovení kritérií pro poskytnutí potřebné právní pomoci a bezplatné právní pomoci nebo právní pomoc za sníženou odměnu osobám, které nemají dostatečné prostředky pro zabezpečení kvalifikovaného hájení svých práv. Vzhledem k identifikovaným problémům je návrh předkládán tak, aby upravil právo na poskytnutí právní pomoci, za druhé aby upravil bezplatnou právní pomoc a za třetí aby novelizoval zákony, které již úpravu, právní pomoc upravují tak, aby jejich ustanovení nekolidovala s novým zákonem.

Upozorňuji, že s ohledem na dlouhou dobu od předložení návrhu zákona, tedy dva roky, bude zapotřebí i aktualizovat návrh s ohledem na v mezidobí přijaté předpisy.

Účelem zákona by pak mělo být vytvoření systému poskytování právní pomoci a zabezpečení jejího poskytování v rozsahu stanoveném zákonem. Bezplatná právní pomoc by měla být poskytována osobám, které v důsledku své materiální potřebnosti nemohou využívat právní služby k tomu, aby mohly řádně uplatnit a ochránit svá práva, a které prokázou, že jejich majetkové poměry odůvodňují zajištění právní pomoci na náklady státu.

Poukázala bych na závěrečnou část negativního stanoviska vlády k našemu návrhu. Vláda zde uvádí, že do konce roku – podotýkám, návrh byl předložen v lednu 2015 – bude předmětem jednání o bezplatné právní pomoci vládní návrh zákona. Ptám se, kde ho máme.

Děkuji vám. (Potlesk z lavic poslanců KSČM.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám. Nyní prosím, aby se slova ujal poslanec pro první čtení poslanec Marek Černoch. (Poslanec nepřichází.) Požádám o chvíli strpení. (K řečništi přichází poslanec Tejc.)

Není otevřena rozprava. Můžete vystoupit buď s přednostním právem, nebo s procedurálním návrhem. Prosím.

Poslanec Jeroným Tejc: Vážený pane místopředsedo, já jsem také marně hledal pana poslance Černocha, který je zpravidajem tohoto tisku. Přestože jsem ho zahlédl před nějakou chvílí tady v sále, tak v tuto chvíli tady není. Takže pokud bude zájem, aby ten bod mohl pokračovat, tak jako předseda výboru bych případně podal návrh na to, abych byl ustanoven pro tuto dobu pro toto čtení zpravidajem zákona, abychom Sněmovnu neobírali o drahocenný čas.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Dobře. Vzhledem k tomu, že se jedná o první čtení, musíme hlasovat o změně zpravodaje. (Nesrozumitelná odezva ze sálu. Chvíle vyčkávání.)

Zpravidaj jest přítomen, ale je mimo sál. To znamená, mohu navrhnut přerušení jednání. V tom případě přerušuji jednání na 3 minuty. Počkáme, až se dostaví zpravidaj tohoto tisku. Děkuji.

(Jednání přerušeno v 10.47 hodin.)

(Jednání pokračovalo v 10.50 hodin.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Dámy a páновé, čas určený na přestávku vypršel, dostavil se zpravidaj pro první čtení, a já tedy prosím pana poslance Marka Černocha, aby se ujal slova. Prosím.

Poslanec Marek Černoch: Děkuji za slovo, pane předsedající. Dámy a páновé, omlouvám se, doběhl jsem.

K tomuto návrhu zákona bych chtěl říct to, že právní pomoc je dnes upravována jednotlivými právními předpisy. Není ale poskytována jednotně ani systematicky, a proto vítám návrh, který je předkládán, protože tento návrh právě zavádí systematičnost do tohoto zákona a je to věc, která, myslím, je pro lidi velmi důležitá, protože v současné době nejenom že je velká neznalost v možnostech bezplatné právní pomoci, ale příjemce zpravidla nemá volbu poskytovatele právní pomoci tak, aby se mohl rozhodnout podle svého přání. Tento návrh zákona má, myslím, velký význam a budu rád, pokud bude propuštěn do druhého čtení. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám také děkuji. Otevím obecnou rozpravu, do které eviduji jednu přihlášku. Žádám tedy pana poslance Grospiče, aby vystoupil v rozpravě. Prosím, máte slovo.

Poslanec Stanislav Grospič: Děkuji, pane místopředsedo. Já bych si dovolil jako jeden z předkladatelů tohoto zákona vystoupit na jeho podporu, a to sice tím, že tento zákon byl předložen do Poslanecké sněmovny poměrně brzy, počátkem volebního období, má číslo tisku 390, což samo o sobě vypovídá o tom, že už má celou dlouhou dobu za sebou, než se dočkal konečně projednávání zde na plénu Poslanecké sněmovny. Není asi tajemstvím, že vláda si dala práci s jeho odůvodněním, vyslovila s tímto návrhem nesouhlas, a přesto bych zde chtěl upozornit na některé momenty, které už zazněly v úvodním slově.

Za prvé právo na právní pomoc je založeno v České republice již ústavním pořádkem a je přímo odvozeno od článku 37 odst. 2 Listiny základních práv a svobod. Podle něj má každý právo na právní pomoc v řízení před soudy, jinými státními orgány či orgány veřejné správy, a to od počátku řízení. Podle článku 40 odst. 3 Listiny základních práv a svobod zákon pak stanoví, ve kterých případech má v trestním řízení třeba obviněný právo na bezplatnou pomoc obhájce. Platná právní úprava poskytování bezplatné právní pomoci však v zásadě umožňuje a tato bezplatná právní pomoc je v praxi též realizována, ovšem až zpětně. A platná právní úprava je rozšířená, ne vždy jednotná a ve svých důsledcích poskytuje orgánům, které mají rozhodovat o poskytování bezplatné právní pomoci, to znamená obhajoby, dle názoru předkladatelů nejméně široké uvážení. V dnešní době, pro ilustraci, tato odlišnost právní úpravy je vyjádřena v 15 různých právních předpisech, počínaje již zmíněným ustanovením právě Listiny základních práv a svobod.

Cílem předkládaného návrhu zákona je především sjednocení těchto dílčích ustanovení a kritérií pro poskytování potřebné právní pomoci. Jako předkladatelé jsme si vědomi toho, že zákon byl předložen na počátku volebního období, tak se asi nevyvarujeme toho, abychom nereagovali, pokud bude propuštěn do druhého čtení v rámci Poslanecké sněmovny dílčích úprav, které by reagovaly na aktuální právní změny v našem právním řádu, a to primárně samozřejmě na normu, která se týká například občanského zákona.

Chtěl bych zde ještě ocitovat i stanovisko České advokátní komory k předloženému návrhu, kdy poslanecký návrh zákona o zajištění právní pomoci, který vychází z tezí zpracovaných již v roce 2008 samotnou Českou advokátní komorou, přestože se nijak na jeho předložení už nyní advokátní komora nepodílela, tak jej plně podporuje a považuje jej za vysoce potřebný. Toto právo v sobě nezahrnuje žádné omezující podmínky a mělo by být realizováno i pro ty, kdo nejsou právní pomoc s to smluvně si zajistit, viz nález Ústavního soudu, například 699/3, nebo Ústavního soudu 167/05, nebo Ústavního soudu 351/05 a dalších deficitů zákonné úpravy v tomto směru, a odborná veřejnost si je vědoma již delší dobu, že rozšířitelnost právní úpravy k stabilitě a právní jistotě v České republice nepřispívá. V tomto smyslu by tedy projednání uvedeného návrhu zákona mělo své místo a bylo by velice žádoucí, aby bylo postoupeno alespoň do dalšího čtení a podrobeno výrazné diskusi a momentem, kdy bychom mohli vydiskutovat právě zejména onu potřebnost.

Já bych zde ještě chtěl na doplnění přečíst údaje, které se týkají zajištění právní pomoci v trestním a civilním řízení z let 2010 až 2014. V roce 2010 v civilním řízení o právní pomoc žádalo celkem 172 588 osob. V roce 2011 to bylo 175 815 osob, pak 143 954 osob, v roce 2013 to bylo 134 488 osob a v roce 2014 to bylo 140 596 osob. V trestním řízení tento počet byl ještě vyšší. V roce 2010 se pohyboval na 550 900 osobách a v roce 2014 mírně klesl na 438 017 osob. V součtu tedy můžeme říci, že pomoc jak v civilním, tak trestním řízení v roce 2014 požadovalo téměř 578 613 tisíc osob, což je nezanedbatelné číslo, a už z tohoto důvodu si myslím, že by si tento zákon zasloužil pozornost Poslanecké sněmovny, širokou diskusi na toto téma a jeho propuštění do dalšího čtení, za což se přimlouvám.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji, pane poslanče. Přečtu omluvy. Dnes od 16 hodin do konce jednacího dne z osobních důvodů se omlouvá pan poslanec Václav Votava, od 12.15 po zbytek jednacího dne a zítra po celý jednací den z pracovních důvodů se omlouvá pan poslanec Jaroslav Klaška, a dále dnes od 14 hodin z pracovních důvodů se omlouvá pan poslanec Matěj Fichtner.

Já se vás táží, zda někdo další se hlásí do obecné rozpravy. Žádnou přihlášku nevidím, v tom případě končím obecnou rozpravu a táží se, zda paní navrhovatelka nebo pan zpravodaj si chtějí vzít závěrečné slovo. Není tomu tak. Nyní se tedy budeme zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání. Nejprve rozhodneme o přikázání garančnímu výboru. Organizační výbor navrhl přikázat předložený návrh k projednání ústavněprávnímu výboru. V souvislosti s novelizací zákona o jednacím řádu Poslanecké sněmovny s účinností od 1. 3. navrhoji, abychom přikázali návrh zákona k projednání ústavněprávnímu výboru jako garančnímu výboru. Navrhuje někdo přikázání jinému výboru jako garančnímu? V tento moment nevidím jiný návrh. V tom případě přistoupíme k hlasování.

Přečtu návrh usnesení: Kdo souhlasí s tím, aby předložený návrh byl přikázán k projednání ústavněprávnímu výboru jako garančnímu výboru?

Zahajuji hlasování a táží se, kdo je pro návrh, ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Je to hlasování s pořadovým číslem 294, přihlášeno je 157 poslankyň a poslanců, pro návrh 128, proti nikdo. Konstatuji, že tento návrh byl schválen.

Než budeme pokračovat v dalším hlasování, tak mi dovolte, abych přivítal zahraniční delegaci, protože na galerii pro hosty se dostavil první místopředseda Sněmovny reprezentantů Parlamentu Irácké republiky, šejch Humám Hamúdí s delegací. Prosím o přivítání. (Poslanci povstávají, potlesk.)

Budeme tedy pokračovat v hlasování. Já konstatuji, že tento návrh byl přikázán k projednání ústavněprávnímu výboru jako garančnímu výboru. Má někdo návrh na přikázání dalšímu výboru k projednání? Není tomu tak.

V rozpravě nezazněl ani návrh na zkrácení či prodloužení lhůty, v tom případě vám děkuji a končím projednávání tohoto bodu.

Otevírám další bod dnešního jednání a tím je

20.

Návrh poslanců Antonína Sedi, Robina Böhnische, Romana Sklenáka, Bohuslava Chalupy, Dany Váhalové a dalších na vydání zákona o odškodnění za ztrátu zaměstnání z politických důvodů v letech 1948 až 1989 bývalým vojákům z povolání a zaměstnancům rezortu obrany a o změně některých zákonů
/sněmovní tisk 378/ - druhé čtení

Předložený návrh uvede za navrhovatele poslanec Antonín Sed'a. Prosím, pane poslanče, ujměte se slova.

Poslanec Antonín Sed'a: Děkuji, pane místopředsedo. Vážené kolegyně, vážení kolegové. Zákon o odškodnění za ztrátu zaměstnání z politických důvodů v letech 1948 až 1989 bývalým vojákům z povolání a zaměstnancům resortu obrany a o změně některých zákonů, sněmovní tisk 378, jsem předkládal již 23. října 2015, takže nebudu to opakovat. Nicméně pro vaši informaci, první čtení proběhlo až 9. 9. 2016 a dnes tedy druhé čtení. Proto si dovolím pouze dvě poznámky.

Ta první, pro připomenu: Je navrhován kompenzační příspěvek k důchodu ve výši 1 500 korun osobě, které vznikl nárok, a 750 korun vdově či vdovci po této osobě. A druhá poznámka: Podle posledních informací počet oprávněných osob již nedosahuje ani počtu tisíc. Proto děkuji za projednání návrhu jak výboru pro obranu, tak také tady v co nejkratším možném termínu, protože průměrný věk oprávněných osob překračuje 80 let. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám. Návrh jsme v prvém čtení přikázali k projednání výboru pro obranu jako výboru garančnímu. ZáZNAM výboru byl doručen jako sněmovní tisk 378/2. Nyní prosím, aby se slova ujal zpravodaj výboru pro obranu. Pan zpravodaj Martin Sedlář se omlouvá, zastoupí ho dnes pan poslanec Bohumil Chalupa. Prosím, informujte nás o projednávání návrhu ve výboru. Máte slovo.

Poslanec Bohuslav Chalupa: Děkuji za slovo. Vážené kolegyně, kolegové, dovolte mi, abych vás seznámil s výsledkem projednání ve výboru pro obranu z 36. schůze výboru pro obranu ze dne 2. listopadu 2016 k návrhu poslanců Antonína Sedí a dalších o odškodnění za ztrátu zaměstnání z politických důvodů v letech 1948 až 1989 bývalým vojákům z povolání a zaměstnancům rezortu obrany a o z méně některých zákonů, viz sněmovní tisk číslo 378. Výbor pro obranu Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky po úvodním vystoupení zástupce navrhovatelů, poslance inženýra Antonína Sedí a zpravodajské zprávě Martina Sedláře a po rozpravě nepřijal k návrhu zákona v závěrečném hlasování usnesení.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám. Otevím obecnou rozpravu a táži se, kdo se do ní hlásí. Nevidím žádný návrh. Je-li tomu tak, končím obecnou rozpravu a táži se pana navrhovatele nebo pana zpravodaje, zda si chcete vzít závěrečné slovo v tomto momentě. Není tomu tak. Zahajuji tedy podrobnou rozpravu a eviduji přihlášku pana navrhovatele. Prosím.

Poslanec Antonín Sed'a: Děkuji, pane místopředsedo. Na výboru pro obranu jsem navrhoval pozměňovací návrh, který řeší jednu z důležitých připomínek vlády. Ta uvedla, že Ministerstvo obrany nemůže hradit z rozpočtu kapitoly 307 kompenzační příspěvek k důchodu těm osobám, jejichž plátcem důchodu není Ministerstvo obrany. Proto můj pozměňovací návrh, ke kterému se přihlašuji, ke sněmovnímu dokumentu 5204, ten tohle řeší. Děkuji za podporu.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám a táži se, zda někdo další se hlásí do podrobné rozpravy. Nikoho nevidím, v tom případě končím podrobnou rozpravu. A nyní se táží pana navrhovatele a zpravodaje, zda si chcete vzít závěrečné slovo? Není tomu tak. Vzhledem k tomu, že žádné další návrhy nepadly, končím druhé čtení tohoto návrhu. Děkuji vám.

Otevím další bod dnešního jednání a tím je

53.

**Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 100/2001 Sb.,
o posuzování vlivů na životní prostředí a o změně některých souvisejících
zákonů (zákon o posuzování vlivů na životní prostředí), ve znění pozdějších
předpisů
/sněmovní tisk 1003/ - první čtení**

Z pověření vlády předložený návrh uvede ministr životního prostředí Richard Brabec. Prosím, pane ministře, ujměte se slova.

Ministr životního prostředí ČR Richard Brabec: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové, důvody předložení tohoto bodu jsou

dva. Jeden je transpozice příslušné evropské směrnice. Termín pro transpozici uplyne 16. května 2017. Tím druhým, neméně důležitým důvodem, a troufám si dokonce říct, že pro mnohé z nás ještě důležitějším, je to, že jsme využili tuto transpozici jako určitý nosič pro to, abychom do zákona o posuzování vlivů na životní prostředí dali některé další, zjednodušující a zrychlující, řekněme, instituty nebo body, které by měly vést a určitě povedou ke zkrácení řízení.

Jak už jsem řekl, a všichni si dobře pamatujeme, že provedení správné a včasné transpozice směrnice EIA, s kterou měla Česká republika v uplynulých letech hodně problémů, je tedy povinností České republiky vyplývající z evropského práva a také je například jednou ze základních podmínek pro čerpání evropských fondů, a to nejenom z operačního programu Životní prostředí, ale v zásadě ze všech programů. Správné a včasné provedení transpozice může také ohrozit, a už nám bylo jasné řečeno, že by mohlo samozřejmě ohrozit, i schvalování a financování těch devíti prioritních dopravních záměrů, které se podařilo vyjednat s Evropskou komisí a kde, jak mohu s radostí informovat, už sedm těchto projektů bylo schváleno tou takzvanou ve velkých uvozovkách náhradní EIA, tedy tím závazným stanoviskem, a u těch dvou projektů zbývajících by toto stanovisko mělo být vydáno opravdu v nejbližších několika dnech.

Předmětem novely je, jak už jsem řekl, transpozice požadavků revize směrnice a také celá řada dalších změn, jejichž cílem je snížení administrativní zátěže správních orgánů i investorů, a to prostřednictvím zjednodušení a zkrácení řady lhůt a podmínek a také zúžení okruhu posuzovaných záměrů. Vyberu z nich jenom ty nejdůležitější.

Navrhuje se tedy stanovit okruh takzvaných navazujících řízení přímo v samotném textu zákona, jehož výsledkem by měla být větší právní jistota investorů i správních orgánů. Dochází k zásadní změně v koncepci takzvaných podlimitních záměrů. Jenom pro informaci, podlimitních záměrů, tedy těch, které nedosahují hodnot kategorie dva, se v České republice posuzují přibližně 2 tisíce ročně a pouze 300 z nich, o nich je pak rozhodnuto v rámci většinou krajských úřadů, že budou postupovat do dalšího posuzování, do zjišťovacího řízení. Nově by z těchto 2 tisíc záměrů mělo být posuzováno pouze 300. Takže 1 700 podlimitních záměrů nebude nově vůbec posuzováno podle zákona o posuzování vlivů záměru na životní prostředí.

Je také navržena změna právní úpravy výjimek z procesu EIA, o nichž bude rozhodovat výhradně vláda, a to na základě stanovení kritérií.

Ruší se rovněž možnost veřejnosti a dotčených orgánů vyjadřovat se k posudku, a dochází tedy ke zkrácení procesu EIA o lhůtu pro tato vyjádření plus další související lhůty, což znamená, že celkové zkrácení procesu EIA v důsledku této úpravy je přibližně o 50 dní, u složitějších záměrů i více.

Navrhuje se rovněž změna koncepce platnosti stanoviska EIA, kdy dochází k prodloužení základní doby platnosti ze stávajících pěti let na sedm let s tím, že při prodloužení platnosti stanoviska EIA bude kontrolováno, zda je stále aktuální z hlediska vývoje změn v území a případně v projektu. Je tady samozřejmě možnost na prodloužení, to by bylo o dalších pět let, takže v zásadě je možné říci, že nově bude stanovisko EIA minimálně o těchto sedm plus pět let možno prodloužit a bude tak mít platnost standardně, tedy 12 let, s tím, že jsem pevně přesvědčen, že v rámci

této lhůty 12 let bude i v České republice možno drtivou většinou záměrů dodělat, ukončit a samozřejmě začít s dalšími navazujícími řízeními.

Rovněž se upravují a zpřísňují podmínky pro udělování a prodlužování a také odnímání takzvaných autorizací pro zpracování dokumentace, posudků a vyhodnocení, a to s účelem zvýšení odbornosti autorizovaných osob a kvality jimi zpracovávaných dokumentů.

Jsou rovněž dílčí úpravy procesu SEA a v neposlední řadě, a to je důležité, také dochází ke kompletní revizi takzvané přílohy č. 1, která obsahuje konkrétní posuzované záměry, a dochází k tomu, že se posouvají záměry z kategorií od té nejpřísnější, kde se automaticky provádí celý proces EIA, až do kategorie 4, kde se proces neprovádí vůbec. Takže bude nově celá řada kategorií posuzování záměrů, kde se vůbec nebude posuzovat podle zákona EIA, nebo budou spadat tyto záměry do té řekněme snadnější kategorie posuzování, což rovněž bude znamenat zjednodušení a zkrácení posuzování, a tedy i stavebního řízení.

Tento bod byl velmi dlouho intenzivně projednáván samozřejmě i v rámci meziresortního připomíkového řízení, drtivá většina rozporů byla vyřešena už v meziresortu, zbytek potom na vládě. Vy dobře víte, že v rámci stavebního zákona jsou rovněž určité změny v rámci zákona EIA, a proto jsem velmi rád, že se transpoziční novela dostává rovněž do prvního čtení a bude možnost jít rychle potom do výborů, aby byla posuzována společně se stavebním zákonem.

Děkuji vám.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Také vám děkuji. Prosím, aby se slova ujal zpravodaj pro prvé čtení poslanec Václav Zemek. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Václav Zemek: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážené kolegyně, vážení kolegové, já ve své zpravodajské zprávě navážu. Jak již bylo řečeno, předložená novela reaguje na změnu směrnice Evropy o posuzování vlivu na životní prostředí, takže se jedná z větší části o transpoziční novelu, kde převážná část drobných změn, kterých je asi 123, jsou různá upřesnění, nová terminologie, zpřesnění názvů. A potom jsou tam samozřejmě některé zásadní změny, které zjednodušují stávající stav. Já vím, že někteří kolegové, když slyší slovo EIA, nebo spojení EIA, tak už zbystří a cítí nějakou zradu nebo něco podobného. Ale tady si myslím, že je to přesně obráceně.

Ze zásadních nových změn, které vnímám pozitivně, bych tady vypíchl především zjednodušení přílohy 1, kde je seznam jednak limitních záměrů, jednak podlimitních záměrů, to znamená u první skupiny těch, kde vlastně musí proběhnout proces EIA, u druhé skupiny tam, kde probíhá zjišťovací řízení, a hlavně u skupiny podlimitních záměrů dochází k výraznému zjednodušení a zmenšení okruhu záměrů. Tam se dá hranice, kdy záměr spadá do kategorie podlimitní, nyní je tam hranice 25 % limitu, což doposud nebylo. Takže tady vnímám určité zjednodušení a pozitivum i pro různé inventory a různé záměry.

Další pozitivní změna je vypuštění toho, že když správní úřad zadává nezávislý posudek, který vlastně má zhodnotit dosavadní průběh procesu EIA a různé

připomínky a samozřejmě studii, kterou předkládá oznamovatel, tak doposud podléhala tato nezávislá studie, toto nezávislé stanovisko veřejnému projednávání. V rámci zjednodušení procesu je toto z projednávání vypuštěno, a je to logické, protože je to vlastně odborné stanovisko, které zpracovává autorizovaná osoba a které samozřejmě nemí součástí dokumentace předkladatele. Tam dokonce i v zákoně je vyčleněno, že ten, kdo zpracovává odborný posudek, se nesmí v žádném případě podílet na zpracování studie EIA, kterou předkládá oznamovatel.

Další, a to vidím jako zpřísnění, je, že se vlastně zavádí nově, že některé záměry musí být posuzovány i z hlediska dopadů na klima a na ochranu klimatu. Dále je tam určitě zpřísnění, kde se zohledňují evropsky významné lokality a dopady na zdraví člověka, ale myslím si, že to je správně. A pak je tam samozřejmě další spousta jiných drobných úprav.

Já myslím, že potom to bude podrobně probráno i na výborech, a případně, kdyby byl nějaký dotaz, tak se o tom můžeme dál pobavit. Myslím, že jsem tady zmínil asi zásadní body. Pokud bych na něco zapomněl, tak se k tomu ještě vrátím, ale v tuto chvíli je to z mé strany všechno. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám také děkuji, pane zpravodaji. Otevříme obecnou rozpravu, do které evidují dvě přihlášky. Jako první vystoupí pan poslanec Zahradník, připraví se pan poslanec Klán. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Jan Zahradník: Vážený pane místopředsedo, vážené kolegyně, vážení kolegové, vždycky když se otevírá k novelizaci zákon o posuzování vlivu na životní prostředí, tedy zákon o EIA, tak bychom navzdory ujišťování pana ministra i pana zpravodaje měli být velmi ostražití a měli bychom aktivovat prastaré varování "občane, střež si svůj život a majetek, parlament zasedá".

Předminulý pokus, nechci se vyjadřovat nějak záporně k formálnímu pokusu o narovnání věcí ve věcech devíti projektů, který novelizoval zákon o posuzování vlivu a jehož výsledek dneska v našem právním řádu má číslo zákona 39, o posuzování vlivu, přinesl celou řadu koncepčních problémů, které vznímají velmi negativně jak naše veřejnost, tak i veřejnost odborná. Celá řada projektů je zablokována, velmi těžce se nám daří projekty aspoň nejvýznamnější znova vracet do hry. U celé řady projektů, které již měly EIA schválenou, budeme muset nechat EIA dělat znovu.

Odborná veřejnost vyčítá, tedy hlavně podnikatelé ve stavebnictví, ministerstvu, že ne úplně řeší koncepční problémy, které minulá novela způsobilá. Dokonce vytýkají, že neprobíhá patřičná diskuse na odborné úrovni. Vytýkají předloženému zákonu, že ne úplně řeší možnosti, jak zkracovat lhůty, které brzdí právě proces EIA a v navazujícím řízení pak také brzdí i proces vydávání územních rozhodnutí a stavebních povolení. Máme tady výtky ke způsobu zpracování posouzení vlivu regulace, to je RIA, tak jak byla provedena.

Pořád musíme mít na zřeteli to, že i když jsme tlakem Sněmovny na vládu a snahou vlády samotné, to musíme přiznat, prosadili devět projektů, které se již dneska budou moci stavět, tak pořád ještě zbývá těch 94 projektů, které měly EIA a které

budou muset za nových podmínek znovu EIA dělat. No a konečně, další věc ještě, abych nespěl k závěru, ještě mám jednu věc. Paralelně s touto novelizací probíhá novela stavebního zákona. To je zákon, na který všichni čekáme, který tady ve Sněmovně byl mnohokrát zmíněn, který paní ministryně Šlechtová přináší do Sněmovny a který má asi 200 pozměňovacích návrhů. V jeho rámci se také otevírá právě zákon o EIA. A tam je na rozdíl od této novely projevena snaha novelizovat něco, co je velmi významné pro ten zákon, a to je právě vymezení vlivu tzv. dotčené veřejnosti.

My se tady v této novele k tomu nějak nedostáváme, ale v novele stavebního zákona, v té části, která se věnuje zákonu o posouzení vlivu, se tento pokus činí. Je tam snaha zvýšit počet podpisů pod listinu, kterou se definuje občanské sdružení ad hoc vzniklé k nějakému danému projektu z 200 podpisů na 500 podpisů. Je to aspoň pokus, jak naprosto bezbřehou moc dotčené veřejnosti, tedy ekologických aktivistů, limitovat, regulovat nebo zmírnit. Jsou k tomu výhrady, které dobře znám. Proběhl seminář k novele stavebního zákona, kde se k tomuto problému pro mě velmi potěšitelně vyjadřoval pan Vondrouš ze Zeleného kruhu, který zastupuje ekologické organizace. On říkal, že těch 500 podpisů je hodně, že to bude činit problém v tom, aby se právě veřejnost z daného místa, kde ten projekt má být realizován, mohla do procesu vyjadřování se k předloženému záměru zapojit. To jsem okamžitě zaznamenal jako velmi významný pozitivní krok, protože dosud ekologové tvrdě trvali na tom, aby se do daného záměru mohlo zaplést sdružení odkudkoliv. Aby do záměru v jižních Čechách například mohlo mluvit občanské sdružení třeba z Brněnska.

A já jsem dával velmi dobrý pozor a hned jsem se k tomu vyjadřoval. Podle mého názoru bych v tomhle viděl určitou podanou ruku od ekologů. Pojd'me tedy se snažit o to, abychom v procesu druhého čtení, tedy při tvorbě pozměňovacích návrhů, hledali, jak tenhle problém řešit, jak více zdůraznit to, že ti, kteří protestují proti danému záměru, nečiní jenom z nějakého ideologického důvodu. Že to není nějaká jenom šikanování žaloba, ale že to je skutečně žaloba lidí, kteří žijí v daném území a chtějí se k tomu podle svého dobrého svědomí vyjádřit. A tady očekávám, že ekologové, ekologické organizace budou v této snaze minimálně neutrálni, nechci-li říci nápomocné.

Chtěl bych ocenit také to, že k tomuto zákonu proběhl seminář, který pořádalo ministerstvo asi před týdnem nebo dvěma týdny, kde tedy nebyla taková účast odborné veřejnosti, jakou se mohl pyšnit seminář ke stavebnímu zákonu, ale přesto seminář proběhl. A tam byla zmíněna zajímavá věc, totiž že vlastně institut toho ad hoc vzniklého občanského sdružení v rámci dotčené veřejnosti disponující 200 podpisů bez vymezení časového rámce, odkudkoli, neověřenými, v podstatě není příliš využíván. Takhle mi to pan ministr tehdy řekl, že pokud někdo si stěžuje, tak jsou to historická občanská sdružení, která mají tříletou historii. Duha, Jihočeské matky, Děti Země a já nevím, kdo všechno tady páchá svoji činnost v tomto procesu ve snaze zabránit stavbám ve veřejném zájmu. Takže jenom tady deklaruji, že se budu snažit najít způsob, jak ten odstavec paragrafu vymezující dotčenou veřejnost právě ad hoc vzniklou, ale i tu veřejnost, která se definuje pomocí určité tříleté historie, aby se více zdůraznila její místní příslušnost.

Takže dámy a pánové, já doporučím svým kolegům z ODS, abychom podpořili postup do druhého čtení, a již teď avizuju, že se budu velmi snažit o to, abych pozměňovacím návrhem roli dotčené veřejnosti zpřesnil, aby ona měla nejenom bezbřehé rozsáhlé pravomoci, ale aby také měla k tomu odpovídající patřičnou odpovědnost. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Také vám děkuji. Nyní tedy vystoupí v rozpravě přihlášený pan poslanec Jan Klán. Prosím, máte slovo.

Poslanec Jan Klán: Děkuji za slovo, vážený pane místopředsedo. Vládo, pane ministře, dámy a pánové, pan kolega Zahradník tady už řekl mnoho věcí, o kterých jsem tady chtěl ve své rozpravě diskutovat. Vítám to, co tady říkal, to je problém s dotčenou veřejností, ekologická hnutí a aktivisté, že je potřeba nějakým způsobem tam zavést místní působnost nebo příslušnost. Protože není možné, aby do nějakých staveb, které se konají např. právě, jak říkal, v jižních Čechách, mluvil někdo z druhého konce republiky. Mají se k tomu vyjadřovat místně příslušné třeba organizace. S tím nemám problém, protože ty tomu třeba nejlépe rozumějí. Ale aby účelově někdo blokoval stavby, tak to se nám potom hrozně prodražuje. A já bych je to klidně nechal zaplatit, protože to mě opravdu někdy štve, že to někdo účelově začne blokovat, pak se ta EIA protahuje právě na mnoho, mnoho let nebo nějakým způsobem je to zablokováno a poté tam jsou další výdaje navíc. Takže vítám iniciativu pana kolegy Zahradníka nějakým způsobem tam tohle zapracovat.

Mě zároveň mrzí, že tady není paní ministryně Šlechtová, protože tento zákon má poměrně úzkou spojitost se stavebním zákonem. Ona by tady podle mého názoru měla být. Já ten procedurální návrh dávat ale nebudu, protože EIA blokovat nechci, protože je potřeba tu směrnici nějakým způsobem zapracovat. Nicméně opravdu stojí za zvážení, aby tady příště paní ministryně při projednávání tohoto návrhu zákona byla osobně a mohla se k tomu také vyjádřit, protože ty dopady tam jsou.

Mě by potom tedy zajímalo, jak se to stihne propojit se stavebním zákonem, když tady to je v prvním čtení a stavební zákon je nyní ve výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj. Já jsem byl vysloveně zděšen, když se tam objevilo skoro 200 pozměňovacích návrhů. Chápu, že stavební zákon je potřeba udělat pořádně, nový, ale tam je totík dotčených aktérů, totík pozměňovacích záměrů, že se v tom doslova ztrácíme. Ztrácíme, a bude to poměrně složité na tom výboru to všechno prohlasovat, a to někdy asi 8. února. Určitě tam asi možná padne návrh na přerušení a takové věci, na propojení s tímto zákonem. Protože opravdu ty různé věci tam jsou propojeny.

Protože se to týká právě i hospodářství a různých dopadů třeba staveb právě na životní prostředí, jako jsou dálnice, tak já navrhnu v rozpravě tento tisk příkázat také hospodářskému výboru, aby se k tomu hospodáři také vyjádřili, jak to má propojenosť právě se stavebním zákonem, tak by to měl mít i výbor pro veřejnou správu a regionální rozvoj. To stojí za zvážení, protože ta propojenosť tady je. Je tady jasná.

Co jsem tady ještě k tomu chtěl, samozřejmě je, že vítám snížení administrativní zátěže. Nějakým způsobem je potřeba to udělat. Nějakým způsobem to urychlovat, to řízení, nepochyběně to prodloužení platnosti EIA na sedm let, to je také krok dobrým

směrem, protože těch pět let je podle mě málo, a pak se stane to, že zjistíme, že se nám ta EIA posunula jinam, do neplatnosti, a musíme bud' žádat o výjimku Evropskou unii, nebo nějakým způsobem to udělat jinak, že uděláme novou EIA, a zase nás to stojí velké prostředky, a tím pádem jimi mrháme. Takže je to určitě krok správným směrem.

To by bylo asi ve své podstatě všechno, co jsem tady chtěl k tomu takhle ve stručnosti říci. Já se samozřejmě těším na projednávání této vlastně směrnice EU na výborech. Já se tam zeptám ještě na další věci. A vítám snahu pana kolegy Zahradníka nějakým způsobem vtáhnout do toho procesu právě ta ekologická hnutí a zvýšit jejich odpovědnost. Protože ona třeba úcelově blokují schválení té věci. Takže zvýšit jejich odpovědnost na EIA a dalších věcech.

Děkuji za pozornost. (Potlesk z řad KSČM.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám také děkuji. S faktickou poznámkou se hlásí pan zpravodaj. Prosím.

Poslanec Václav Zemek: Děkuji za slovo. Já možná trochu upřesním problematiku občanských sdružení, která tady byla nakousnuta. Ono to více souvisí se zákonem o ochraně přírody a krajiny č. 114/1992 Sb., a nikoli tady s tou EIA. Vlastně ta myšlenka o účasti občanských sdružení ve správních řízeních, ta primární, tvůrce toho zákona byla taková, aby umožnila účast veřejnosti právě v těch správních řízeních jednak prostřednictvím obcí, jednak prostřednictvím občanských sdružení. Ale my tady dnes projednáváme zákon o posuzování vlivů a tam si myslím, že ta problematika jde trošku mimo. Ta občanská sdružení, tam skutečně ta účast je zajišťována právě ze zákona č. 114, nikoliv ze zákona 100, o posuzování vlivů.

Jinak samozřejmě, abychom se tady nepletli, nebo nemáli, tak EIA není povolení ke stavbě. Je to vlastně proces posuzování záměru, jaký má vliv, nebo jaký může mít vliv na životní prostředí. A výsledkem je stanovisko toho příslušného orgánu, buď tak stavba má vliv negativní, nebo nemá. Takže není to povolení ke stavbě. Z toho důvodu tady vznikla trochu určitá fabulace, že občanská sdružení blokují proces EIA. To není úplně přesně. Byť chápou i námitky pana kolegy Zahradníka, že vznikají některá úcelová občanská sdružení, která mají celostátní působnost, mají pět členů a potom blokují – ve správních řízeních, nikoli v procesu EIA – někdy oprávněně, někdy neoprávněně různé stavby. Tam bychom se samozřejmě mohli na tuto otázku zaměřit, ale myslím si, že nikoliv této novele. Ta se týká něčeho trochu jiného.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám také děkuji. S přednostním právem se hlásí pan ministr. Prosím.

Ministr životního prostředí ČR Richard Brabec: Děkuji za slovo, pane předsedající. Já bych rád zareagoval v rychlosti na několik věcí, které tady padly jak od pana kolegy Zahradníka, tak od pana kolegy Klána. Já vám řeknu několik

zajímavých čísel. Myslím, že budete možná v šoku podobně, jako jsem byl já. Protože já jsem opravdu nečekal, že to bude tak bagatelní.

Pamatujete si, že jsme se tady při jednání, nebo v debatách v rámci 39/2015, novely, a i následně hodně bavili o počtu podpisů, jestli 200, nebo 500, jestli ověřených, nebo neověřených, nebo jakých. A ty debaty jsou i teď a jsou v těch pozměňovacích návrzích ke stavebnímu zákonu. My jsme si díky semináři, který jsme udělali k této novele, kde vlastně padl takový námitk, ať si aktuálně uděláme přehled, kolikrát byl tento institut využit, tak my jsme si udělali, stáhli jsme si ze všech krajských úřadů i našich pracovišť, z těch tzv. OVSS, tedy odborů výkonu státní správy, za období 1. 4. 2015 až 17. 1. 2017, tedy vlastně od té doby, co ta 39/2015 vstoupila v platnost, stáhli jsme si statistiku vydaných takzvaných negativních závěrů zjišťovacího řízení, tedy záměrů, kdy nepodléhá dalšímu posuzování. A zjistili jsme, že celkem bylo vydáno těchto negativních závěrů 1 050, 15 z nich bylo napadeno přípustným odvoláním, tedy zhruba 1 %, nebo něco víc jak 1 % – pouze. Počet případů, kdy se odvolal zavedený spolek, který existuje tři a více let, byl 14. A pozor, z toho už jednoduchým odečtem získáváte informaci, i pro mě šokující, že počet případů za téměř dva roky, kdy byla využita podpisová listina pro odvolání proti tomu závěru zjišťovacího řízení, byl, dámy a pánové, jeden. Jeden z 1 050! Což je, jestli si dobrě vzpomínám, asi jedno promile. Takže jednou byl využit institut podpisové listiny. A tady jasné vidíme, že debatovat o tom, zda 200, nebo 500 podpisů, je v tomto případě trošku střelba na jiný cíl, než jste asi všichni plánovali, nebo namítali. Já tomu rozumím.

A ještě několik věcí, které tady padly. Bylo řečeno, že novela 39/2015 přinesla celou řadu koncepčních problémů, zablokovány projekty. Já vám mohu s plnou odpovědností říct, že když jsme teď velmi detailně šli do rozboru těch devíti staveb a těch desítek dalších staveb podle 244, a byli jsme rádi, že to zaznělo na tripartitě, a zaznělo to i na semináři – mimořádem na tripartitě velké, kde jsou i zástupci právě třeba Svazu stavebnictví, Hospodářské komory, Sazu průmyslu a dalších – tak tam bylo jasné řečeno, že se ukázalo, že EIA není tím úzkým místem, a tedy že dneska nebrzdí v zásadě žádný záměr, protože drtivá většina těch záměrů, které měly tu starou EIA, kde se nepodařila ta výjimka vyjednat, tak jsou zároveň záměry, které z velkého, řekněme z obrovského počtu případů nemají vykoupené pozemky a nemají dodělanou přípravu. Takže ta EIA. A kdyby dneska byla hotová, ta nová EIA, tak se stejně nedalo pokračovat.

Takže to jeden závěr. A mimořádem, kolegyně, kolegové, my jsme za tu dobu naprostě v tichosti vydali stovky ověřovacích závazných stanovisek na projekty podle zákona 100/2001 a prošlo to bez pozornosti veřejnosti, protože je to zcela nekonfliktní, nikdo se proti tomu neodvolal a příprava těch staveb pokračuje.

Poslední dvě poznámky. Místní příslušnost. Ano, z logiky věci a ze selského rozumu máte pravdu. Skutečně místní příslušnost je rovněž věc, která by mi připadala elementárně logická, ale není to jenom námitk, nebo připomínka Evropské komise, která nám brání, abychom o tom dále příliš jednali, ale jsou to i judikáty. A já vám ty judikáty rád ukážu. Jsou to judikáty Evropského soudního dvora, který opakovanej judikoval, že místní příslušnost je nemožná – ji stanovit. Dokonce prohrálo v tomto sporu i Německo. I silné Německo jako čistý plátce Evropské unie prohrálo ve sporu

týkajícím se místní příslušnosti. Těch judikátů je několik. Takže je velmi těžké až nemožné v této chvíli chtít nějakou výjimku, ve chvíli, kdy tato záležitost je opakovaně judikovaná Evropským soudním dvorem.

A poslední poznámka – propojení se stavebním zákonem. K panu kolegovi Klánovi vaším prostřednictvím. Máte naprostou pravdu, pane kolego, právě proto jsme rádi, že to teď míří do výborů, doufám, že to projednávání bude rychlé. My jsme domluveni s kolegy, a bude to určitě i naše snaha dosáhnout s jednotlivými poslaneckými kluby dohody, že ty věci, které lze případně jaksi vykuchat z toho stavebního zákona a dát je právě do té transpozici novely, tak toho bychom rádi využili. Takže je to takto připravováno, aby se nám nerozjely vedle sebe dvě normy, protože tam samozřejmě žádný takový rozpor nemůže nastat. Děkuji vám.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám také děkuji. Eviduji tři faktické poznámky. První vystoupí pan předseda Stanjura, připraví se pan poslanec Zahradník. Prosím.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Skutečně jenom tři krátké poznámky. Pane ministře, já jsem vás dobře poslouchal. Vy jste říkal 1 015 negativních stanovisek a z toho jedno odvolání. Ale ti, kteří jsou proti stavbě, napadají pozitivní stanoviska. Když jsou negativní, tak vlastně dosáhli svého a jsou spokojeni. Tak jenom upřesnění, jestli jsem to správně pochopil, protože vy jste říkal 1 015 negativních, z toho jednou byla využita podpisová listina. To znamená, ti se domáhali, aby to bylo pozitivní, když dali zřejmě odvolání proti negativnímu. Mě by spíš zajímala ta opačná statistika.

Druhá poznámka. Zase jsem slyšel: Evropská komise nám neumožňuje, i když je to třeba selským... Co jste udělal vy, ministerstvo, případně naše vláda, abychom na evropské úrovni změnili ta pravidla, a ne pořád poslouchali "nám to někdo nařizuje"? Jsme přece plnoprávným členem. Máme šanci podávat návrhy na změnu pravidel, pokud je nepovažujeme za logická a správná. Jestli jsme je aspoň jednou použili oblasti EIA, nebo jsme nic oficiálně nepředložili a jenom si tady vždycky na ten Brusel stěžujeme, aby tam pak někdo si běžel stěžovat, když se náhodou nějaký zákon týká jeho.

A třetí věc. Vy jste říkal – devět staveb dostalo výjimku. Ale těch staveb mělo dostat výjimku deset. Pan ministr velmi dobře ví, o čem mluvím. Prodloužená Rudná, klíčová stavba v Moravskoslezském kraji. Jsme pořád na stejném bodě, na jakém jsme byli před přijetím té novely. Já jsem vás opakovaně žádal, abyste nařízením vlády, třeba druhým, využili zákon pro tu desátou stavbu. Vy sám osobně jste mi slíbil, že tam bude všech deset staveb, před projednáváním tohoto zákona. Byly nás tam desítky, takže to všichni víme. A Ministerstvo dopravy – a proto říkám, že to není vaše práce – z pro mě nepochopitelných důvodů rozhodlo, že tu desátou stavbu tam nezařadí. Důvod prý byl ten, aby neohrozili těch devět. No dobré, tomu ještě bych rozuměl, že to není v jednom nařízení vlády. Ale proč jste už dávno nevydali druhé nařízení vlády, aby tam podle důvodové zprávy byla i ta desátá stavba? (Předsedající upozorňuje na čas.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Nyní vystoupí pan poslanec Jan Zahradník a připraví se pan poslanec Josef Uhlík. Prosím.

Poslanec Jan Zahradník: Vážený pane místopředsedo, já bych se chtěl vyjádřit k tomu, co říkal pan ministr. Když tedy je ta frekvence podání občanských sdružení ad hoc vzniklých disponujících dvěma sty podpisy tak nízká, vlastně jedno promile dá se říci, tak proč nezvážit myšlenku nějak v tom zákoně přesněji specifikovat tento institut, proč ho tam tedy držet v této podobě, proč tam držet tuhle věc a zdali nepřemýšlet o tom, nahradit to jinak vymezeným institutem, který by občanům také dal možnost vyjádřit, aniž by byli členy nějaké té historické ekologické organizace, který by daleko přesněji vázel jejich kapacitu stěžovací k místu, ve kterém se ten daný záměr realizuje.

Čili tady bych chtěl upozornit jen na to, že možná i odborná kapacita ministerstva by v tom mohla být pomocná, kdybychom se mohli někteří, kterým nám na tom záleží, spojit s některými vašimi odborníky a zkoušet vymyslet znění toho paragrafu tak, aby tenhle aspekt tam byl lépe zohledněn.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji. Dnes s náhradní kartou číslo 15 bude hlasovat pan poslanec Radim Fiala.

Nyní tedy žádám pana poslance Josefa Uhlíka s jeho faktickou poznámkou. Prosím.

Poslanec Josef Uhlík: Děkuji za slovo, pane předsedající. Dámy a pánové, já bych se vyjádřil k předloženému zákonu jako zpravodaj stavebního zákona. Předlohu vítám a tímto děkuji panu ministrovi, že dodržel slovo. Jak jsme projednávali stavební zákon v prvním čtení, což bylo 26. října, tak přislibil, že novela EIA bude v lednu, a tak učinil. A právě taky budu apelovat z tohoto místa na své kolegy, že tím, že je slib splněn, odlehčíme stavebnímu zákonu. A jak už tady bylo řečeno, pozměňující návrhy – a je více než dvě stě – budeme projednávat teď 8. 2. na výboru veřejné správy, že by se mohlo ulehčít tím, že pozměňující návrhy, které se týkají právě novely EIA, by mohly být přesunuty na projednávání konkrétně tohoto zákona a nemusely by se projednávat ve stavebním zákonu. Ale to samozřejmě záleží na každém z nás, kteří jsme tam ty pozměňováky dali. Takže to jen takový apel. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám také děkuji. Nyní tedy řádně přihlášený pan poslanec Urban. Prosím.

Poslanec Milan Urban: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Vážené kolegyně, vážení kolegové, já bych se chtěl při této příležitosti dívat dopředu a trochu smířlivě za předpokladu, že ty barikády na obou stranách se začnou zmenšovat a začneme se trochu poslouchat. A teď nemyslím barikády, které bych budoval já a pan ministr, ale myslím v tom světě tak trochu jakoby hospodářsko-ekologickém, jestli bych si mohl dovolit to tak nazvat.

Naši zemi jistě čeká modernizace jednotlivých odvětví. A bavíme se tady na obou barikádách např. o energetice. Každý má možná trochu jiné vize, jak by měla vypadat energetika budoucnosti. Ale i kdyby se naplnila jakákoli vize, i když nakonec myslím, že to bude muset být nějaká, na které se dohodneme, která bude rozumná, hospodářsky výhodná, přinese zlepšení životního prostředí a bude sociálně únosná, tak i kdyby to byla jakákoli, tak bude bez debaty vyžadovat velmi zásadní investice do energetiky. A jestliže mluvíme o investicích, tak aby mohly být realizovány v nějakém rozumném čase, tak k tomu potřebujeme mít systém, který to dokáže nějak ūředně zpracovat tak, aby to vyhovovalo všem společenským požadavkům včetně životního prostředí, ale aby bylo realistické takové investice plánovat, aby mohly mít i své návratnosti.

Myslím si, že jsme si teď vyzkoušeli na té dopravě, na dopravní infrastrukturu, že to není tak snadné. A jakoby ve stínu jsou investice v energetice. Ony probíhají, ale probíhají velmi těžce. Například z mnoha důvodů odborných, které tady nechci rozvádět, ménime vysokonapěťovou síť z 200 kV na 400 kV ve stejné trase. Víte, jak dlouho trvá vyměnit 200 kV na 400 kV ve stejné trase? Deset let! Je to normální? Jak jsme se svázali do nějakého kozelce nebo do nějaké svěrací kazajky pravděpodobně trochu sami s přispěním Evropské unie? Dovedete si představit, co by to znamenalo, stavět nějaké nové trasy? To je pro každého téměř nepředstavitelná záležitost.

My tady jsme v období, kdy energetika je v rámci zemí Evropské unie více provázaná. Řešili jsme v energetice spoustu situací, které byly dramatické pro české občany a český průmysl z hlediska investic, které uplatnili někteří sousedé, mám na mysli zvláště Německo, mám na mysli období, kdy oni výraznou část svých energetických zdrojů nahradili větrnými či solárními elektrárnami, které jsou závislé na počasí, tedy když fouká a hodně svítí, tak ta elektrická energie jde tou cestou nejmenšího odporu podle fyzikálního zákona, a tedy když se má tato elektrická energie v Německu dostat ze severu na jih, tak jde přes Českou republiku a ohrozuje stabilitu sítě v České republice. My jsme k tomu nuceni investovat z peněz příslušné firmy, tedy České přenosové soustavy, což je firma stoprocentně vlastněná státem, zaplatí pánbůh za to, velké peníze do toho, abychom takové situace zvládli, abychom byli schopni udržet energetickou síť v nějaké rovnováze. I některé z těchto investic vyžadují posouzení vlivu na životní prostředí, tzn. EIA, a samozřejmě s provázaností na stavební zákon je nezbytné a důležité, aby to harmonizovalo. Chceme stavět další blok v Dukovanech či v Temelíně, což se neobejde bez toho, že bychom investovali do sítí, které souvisí s vývedením této elektřiny z příslušných jaderných elektráren.

Prostě pokud to budeme dělat jako doted', tak všechny tyhle plány včetně plánu na nějaké chytré sítě, ostrovní sítě, že každý bude mít jeden svůj malý větrníček a solární panel na své střeše a tak jakoby bude nezávislý, tak to se samozřejmě také neobejde bez výrazných investic do energetiky. Neobejde. Kdo to tvrdí, tak nemá pravdu. A teď se nebabí o tom, kdo to zaplatí. To samozřejmě je úplně jiná otázka, celý ekonomický rozměr energetických vizí, ale bavíme se o tom, abychom byli vůbec schopni jakoukoliv vizi naplnit, abychom byli schopni přelézt ty překážky, formální procesní pravidla, která existují.

Proto bych byl velice rád, abychom každou příležitost, možná i tuto, kdy se tady projednává jak novela zákona o vlivu na životní prostředí, tak stavební zákon,

abychom ji využili k tomu možná trochu ubrat v ideologických pohledech na budoucnost a pokusit se hledat nějaké řešení, které bude znamenat, že můžeme naplňovat jakoukoliv energetickou vizi za předpokladu, že nám to procesní pravidla umožní.

Tedy jak jsem říkal mnohokrát přátelům a kolegům z té druhé barikády, pokud to tak mohu nazvat, že myslím, že nemám žádné rohy a nejsem čert v této oblasti, a byl bych rád, abychom se pokoušeli co nejvíce zasednout k nějakému kulatému stolu a připravit pro budoucnost pravidla, která umožní, že budeme v některých oblastech, jako je například energetika, zemí, která patří mezi nejmodernější v EU. Jestli si to neuvědomíme a nevyužijeme těch příležitostí, například takových, jako jsou dnes, k tomu, abychom co nejvíce přizpůsobili procesní pravidla realistickým investicím, chytrým investicím, moderním investicím, tak bohužel se realizovat nebudou a zůstaneme tady v 19. století. Děkuji. (Potlesk poslanců ČSSD.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám také děkuji. S faktickou poznámkou pan poslanec Klán. Prosím.

Poslanec Jan Klán: Děkuji za slovo. Já navážu na svého předčečníka. Plně s ním souhlasím, protože tady potom vzniká problém například dostavby jaderných reaktorů v ČR. Já už vidím, jak se EIA bude dělat například pro jaderný reaktor v Dukovanech nebo v Temelíně. To bude sakra velký problém! Navíc do toho stavební zákon. Pak si umím představit, že do toho začne kecat úplně každý, a nakonec nepostavíme nic. Mě potom fascinuje, že některá ekologická hnutí říkají: nedostavujte Temelín, nedostavujte Dukovany, a na druhou stranu řeknou: ale nebouřejte vesnice při těžbě uhlí. Ona si odporují, protože všichni potom využívají elektrickou energii, která právě přichází z Temelína, z Dukovan nebo z jakýchkoliv tepelných elektráren. Ona si fakt odporují. Já si opravdu neumím představit, jak ta EIA bude dlouho trvat právě u přípravy stavby jaderného reaktoru, protože Temelín je vlastně poslední jaderná elektrárna v Evropě, která byla spuštěna, žádná jiná nejnovější není, takže my ani nebudeme mít na výběr v budoucnu, než stavět další jaderné reaktory, protože pokud chceme mít takový rozvoj civilizace, a nemyslím jenom v naší ČR, ale v Evropě, tak jaderné reaktory jsou jedinou budoucností v současné chvíli, protože samozřejmě nerostné bohatství dochází nějakým způsobem, i když jaderné bohatství je také konečné nějakým způsobem a solární energie to v tuhle chvíliku nenahradí, a ani to nenahradí větrná energie po vzoru například Německa. Já se nebráním samozřejmě témtoto projektům, ale pokud chceme mít stabilní zdroj energie a energetiky, tak je ta budoucnost opravdu jenom v jaderné energetice. Samozřejmě má to nějaké negativní konsekvence, tendenze, že dojde k výbuchu jako v Černobylu, i když oni nevědí například, že tam byl jiný typ reaktoru, který byl zakázán využívat do zemí ostatní Evropy i RVHP, nebo Fukušima, kde se zase něco zanedbalo. Ty strašáky tady jsou, ale říkám, EIA bude opravdu potom těžká, a proto je opravdu důležité ji kompletně celou pořádně připravit a propracovat. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám také děkuji. Táži se tedy, zda někdo další se hlásí ještě do rozpravy. Nikoho nevidím. Jestli je tomu tak, v tom případě

končím obecnou rozpravu a táži se pana navrhovatele a zpravodaje, zda si chcete vzít závěrečné slovo. Pan zpravodaj. Prosím.

Poslanec Václav Zemek: Já bych pouze navrhl přikázání výboru pro životní prostředí, jak už bylo navrženo i organizačním výborem, a v rozpravě tady padl návrh od pana kolegy Klána na projednání v hospodářském výboru. Čili o tom bychom měli hlasovat. (Námitky z pléna.) Pardon, ještě pro regionální rozvoj.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Vaše návrhy jsem si poznamenal. Nyní se tedy budeme zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání. Nejprve rozhodneme o přikázání garančnímu výboru.

Předseda Poslanecké sněmovny svým rozhodnutím navrhl přikázat předložený návrh k projednání výboru pro životní prostředí jako výboru garančnímu. Navrhuje někdo přikázání jinému výboru jako garančnímu? Není tomu tak. V tom případě přivolám kolegyně a kolegy z předsálí a přistoupíme poté k hlasování. Nejprve zopakuji to, o čem budeme hlasovat.

Návrh na usnesení bude znít: Kdo souhlasí s tím, aby předložený návrh byl přikázán k projednání výboru pro životní prostředí jako garančnímu výboru? Eviduji žádost o vaše odhlášení. Já vás tedy všechny odhlásím. Požádám vás, abyste se opět přihlásili svými kartami.

A já zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro tento návrh, ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Je to hlasování s pořadovým číslem 295, přihlášeno je 135 poslankyň a poslanců, pro návrh 134, proti nikdo. Konstatuji, že tento návrh byl přikázán k projednání výboru pro životnímu prostředí jako garančnímu výboru.

Organizační výbor nenavrhl přikázat tento návrh dalšímu výboru, ale zazněly zde návrhy na přikázání hospodářskému výboru a výboru pro regionální rozvoj. Táži se, zda má někdo další návrhy na přikázání jinému výboru. Nevidím. V tom případě budeme hlasovat.

Nejprve zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro přikázání hospodářskému výboru, ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování s pořadovým číslem 296, přihlášeno je 136 poslankyň a poslanců, pro návrh 131, proti 1. Konstatuji, že tento návrh byl schválen.

A dále zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro, aby tento návrh byl přikázán výboru pro regionální rozvoj. Kdo je proti tomuto návrhu?

Je to hlasování s pořadovým číslem 297, přihlášeno je 138 poslankyň a poslanců, pro návrh 83, proti 17. Konstatuji, že i s tímto návrhem byl vysloven souhlas.

Konstatuji tedy, že tento návrh byl přikázán ještě dalším výborům, a to hospodářskému a výboru pro regionální rozvoj. Já vám děkuji, končím projednávání tohoto bodu a předávám řízení schůze.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Dobré poledne, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci. Budeme pokračovat podle schváleného pořadu schůze a čeká nás bod číslo 17. Děkuji panu ministrovi, že zůstal u stolku zpravodajů, protože bodem 17 je

17.

**Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 477/2001 Sb.,
o obalech a o změně některých zákonů (zákon o obalech),
ve znění pozdějších předpisů
/sněmovní tisk 877/ - druhé čtení**

Ještě požádám pana poslance Josefa Nekla, aby zaujal místo u stolku zpravodajů jako zpravodaj tohoto tisku. Z pověření vlády předložený návrh uvede pan ministr životního prostředí Richard Brabec. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Ministr životního prostředí ČR Richard Brabec: Děkuji, pane předsedající. A já budu opravdu velmi stručný v zájmu toho, aby se dostalo i na ostatní kolegy a nebyl jsem jenom já tím šťastným, na jehož body se dneska dostalo.

Já bych jenom chtěl připomenout, myslím si, že jsme o tom velmi detailně hovořili už v rámci debaty v prvním čtení, že tím hlavním cílem je transpozice směrnice Evropského parlamentu a za tím jasný zájem omezit vlastně používání těch lehkých plastových tašek, tak jak se to přímo jmenuje, lehká plastová odnosná taška, což je drtivá většina toho, co dnes asi dostáváme, ale většinou už stejně ne zdarma, v obchodech, s tím, že z této povinnosti jsou vyňaty ty lehké igelitové sáčky, alias pytlíky, které jsou potom např. na pečivo, případně na nějaké masné výrobky, a ty by takto regulovány neměly být.

Evropa tímto směrem jde už nějakou dobu. Dokonce některé státy jsou ještě podstatně aktivnější a razantnější. Například Francie, o severských státech ani nemluvě. V České republice bychom chtěli jít cestou, která už je nastavena několik let celou řadou především řetězců, které zpoplatnily tyto lehké plastové tašky. A musím říct, že se také poměrně zásadně snížila v tu chvíli jejich spotřeba. A já myslím, že to je správně, protože jsou to plasty, které právě díky tomu, že jsou velmi často jednorázově používané, tak potom velmi zatěžují životní prostředí, a to nejenom v zemích jaksi původu, ale potom tím, že se vlastně dostávají řekami až do moře. Dnes je neuvěřitelné množství plastových obalů i ve světových mořích, oceánech. To je asi ta hlavní část. Myslím, že k tomu nebyla ani ve výboru nějaká zásadní debata.

Rovněž se tam hovoří o nových cílech recyklace a celkového využití obalového odpadu v příloze č. 3. Tady už ta debata byla. Jsou tam různé návrhy na změkčení těch cílů. Já bych chtěl jenom velmi opravdu stručně říct, že ty cíle my podporujeme tak v tom původním návrhu, protože ty cíle jsou už dnes ve většině, nebo takřka ve všech případech dosahovány u těch jednotlivých komodit. A případalo by nám trošku anachronismus, abychom tam stanovili cíle nižší než ty, které jsou už v těch uplynulých letech dosahovány. Nehledě na to, že je máme třeba i v plánu odpadového hospodářství a dále je prosazujeme a podporujeme především pro oblast plastů, skla,

papíru, i obce, v dalších hnizdech. Češi jsou dneska na špičce recyklace těchto surovin.

Takže tam samozřejmě bereme na vědomí, že přišly pozměňovací návrhy, a určitě o těch tady bude i hovořeno. Ale my bychom rádi drželi ty podle našeho názoru nepříliš ambiciozní cíle v těch jednotlivých komoditách, které už jsou dnes splněny.

Tak to je jenom asi na úvod. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu ministrovi Richardu Brabcovi za jeho úvodní slovo. Návrh jsme v prvém čtení přikázali k projednání výboru pro životní prostředí jako výboru garančnímu. Usnesení výboru bylo doručeno jako sněmovní tisk 877/1.

Požádám v tuto chvíli zpravodaje výboru pro životní prostředí pana poslance Josefa Nekla, aby nás informoval o projednání návrhu ve výboru a případné pozměňovací návrhy odůvodnil. Pane zpravodaji, máte slovo.

Poslanec Josef Nekl: Ano, děkuji, pane místopředsedo. Vážené dámy, vážení pánové, projednáváme zákon o obalech. Jako zpravodaj si ale dovolím ještě takové malé entrée, malý úvod.

Tento materiál byl Poslanecké sněmovně předložen, nebo zaslán, 25. července 2016. 9. listopadu 2016 jsme projednávali v prvém čtení návrh tohoto zákona a na žádost pana ministra jsem doporučil, aby projednávání bylo zkráceno na třicet dní. Garanční výbor životního prostředí tento termín dodržel, dokonce zkrátil a projednali jsme tento návrh zákona 29. listopadu loňského roku. Dnes je 1. února 2017 a nacházíme se už ve druhém čtení. Zarází mě to a podivují se nad tím, proč vláda svůj návrh zákona napřed chce urychlit v projednávání, a pak prostřednictvím organizačního výboru ani není schopna zabezpečit, aby byl projednán na základě požadavků Ministerstva životního prostředí, a proč nakonec musí být předřazen jako pevný bod programu, aby vůbec mohl být projednán. To je jenom takové entrée.

Jinak pan ministr zde hovořil o projednávání jak ve výboru, tak s připomínkami. Já bych jenom se chtěl odvolat na usnesení výboru pro životní prostředí z 39. schůze ze dne 29. listopadu, který máte zařazený jako sněmovní tisk 877/1, kde je i doporučený a zdůvodněný pozměňovací návrh výboru životního prostředí, zejména tabulky 3 a některých dalších, které předložili kolegové.

Takže tím bych pro tuto chvíli svou zpravodajskou zprávu ukončil. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu zpravodaji a otevím obecnou rozpravu. Jako první se do obecné rozpravy přihlásil pan poslanec Jan Zahradník. Jinou přihlášku do obecné rozpravy ve druhém čtení zatím nemám. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jan Zahradník: Vážený pane místopředsedo, vážené dámy, vážení pánové, já jsem se přihlásil do obecné rozpravy, abych možná trošku obšírněji

zdůvodnil své pozměňovací návrhy, se kterými se budu ucházet o podporu ve třetím čtení.

Nejprve bych tedy připomněl to, že tento zákon má dvě části. Jednak ta mediálně zmiňovaná, mediálně často skloňovaná část týkající se plastových tašek a povinnosti tyto tašky zaplatnit. Tady musím říci, že žádné výhrady k této části nemám a doporučím samozřejmě svým kolegům její podporu. Myslím si, že je třeba tady tento zásah. Jenom bych možná malinko polemizoval s panem ministrem, který uvádí příklady států, kde jaksi je třeba ještě tvrdší regulace a kde ten nešvar na všechno si kupovat a na všechno dávat zdarma plastovou tašku je možná regulován umělými prostředky. Možná by asi mělo zaznít, že jsou i státy, kde si tuto regulaci jsou schopni sami občané nějak zajíšťovat tím, že si na nákup berou nějakou sítiovou nákupní tašku a plastové odnosné tašky pak nevyžadují.

Čili tady já tomu vyslovují podporu. Nakonec víme dobře, že výrobní cena těch plastových tašek je v řádu halérů, čili ten limit ze zákona se podaří naplnit bez jakýchkoliv problémů a zatížení veřejnosti. Dneska každý z nás je zvyklý, že si v supermarketu, když si odnáší nákup potravin, koupí tu tašku, já nevím, za pět šest korun podle toho, jak se ten řetězec rozhodne, že je bude prodávat. Možná v jiných segmentech obchodu si myslíme, že nám je ta taška dávána zadarmo. Ono to tak není. On si to ten prodejce té elektroniky nebo nějakého sportovního vybavení tak nějak do té ceny samozřejmě započítá. Čili přímé zaplatnění je namístě.

Pak je tady otázka druhá a to je otázka přílohy č. 3, která definuje požadovaný rozsah recyklace a celkové využití obalového odpadu. Tady bych chtěl opět polemicky k panu ministru, který celkem používá jasné argumenty, když říká, že my ty limity vlastně plníme. Že bychom měli být ambicióznější. Mně to připomíná, jako bychom usilovali o nějaké co nejvyšší místo v žebříčku premiantů v nějaké školní třídě a snažili se těch vysokých míst dosáhnout i za cenu možná nějakého rizika, které může přepojatá náročnost sama na sebe přinášet.

Já jsem tady předložil tři návrhy na změnu tabulky č. 3. Konkrétně tedy. První návrh se týká papírových a lepenkových odpadů, které jsou recyklovány z 85 %, ovšem jsou zde určitá rizika. Prvním tím rizikem je to, že se stále více používají obtížně recyklovatelné typy papírových obalů, zejména konkrétně tedy tzv. vsávková kartonáž, která má za cíl nahradit polystyrenové výplň krabic s elektronikou zejména poté, co Evropská komise vydala nařízení limitující použití polystyrenu jako tohoto obalového materiálu. A tyhle typy papíru se těžko recyklují. Stejně tak se těžko recyklují laminované papíry, laminované součásti papírových obalů, které sice tu vlastnost jak esteticky, tak i nějak užitkově zlepšují, ale zase na druhé straně činí problematickou jejich recyklaci. Tady je míra recyklace závislá na cyklickém vývoji ekonomiky. Je třeba říct, že když došlo k poslednímu propadu v oblasti produkce papíru v roce 2012, tak došlo k omezení recyklace více než o desetinu, což je docela zásadní věc pro dodržení toho procentového limitu.

Evropská komise v současné době vyžaduje recyklaci jen ze 60 %, to je ten bič, který nad námi drží Evropská unie, a zvýšení nad 70 % plánuje až na rok 2025. My jsme si sami stanovili ten limit 75 %, čili budeme vysoce nad požadavky Evropské unie, kdybychom snížili, jak já navrhují, toto číslo ze 75 % na 73 %.

U recyklace skla je to trošku odlišné. Samotné Ministerstvo životního prostředí uvádí, že recyklace skleněných obalů se dlouhodobě pohybuje malinko nad 72 %, což odpovídá statisticky zjištěné účasti občanů na třídění skla. Ta je velmi stabilní, ročně se tak změní v řádu jednoho procenta. Tedy míra recyklace skla jednoznačně souvisí příčinně přímo s ochotou obyvatel do třídění se zapojit. Tady na rozdíl od předchozí položky je většina skleněného odpadu spotřebitelského, a nikoliv průmyslového typu. A zvýšení té míry, ochoty obyvatel recyklovat sklo je sociální proces, který se nedá jen tak nějak naoktrojovaným číslem v tabulce urychlit.

Recyklace skleněných obalů přesáhla 75 % jenom jednou, a to když se v roce 2012 hromadně měnily lahve v pivovarském průmyslu. I z tohoto důvodu a také proto, že Evropská komise výžaduje minimum recyklace 60 %, navrhuji, abychom šli ze 75 na 73 %.

Poslední můj návrh se týká položky, která je v té tabulce nazvána "celkem". To celkové využití počítá kromě recyklace a dalšího využití také s energetickým využitím. A vzhledem k tomu, že u tohoto způsobu zpracování odpadu jsou stále problémy, nedaří se prostě budovat nová zařízení pro energetické využití odpadu, a když by se to dařilo, tak to naráží na poměrně značný odpor ekologických organizací. A je to i sám o sobě problém jako takový, jak veliké jednotky pro spalování budovat, zdali je pravdou, že hranice sto tisíc tun ročně je ekonomickoumezí pro rentabilitu takového zařízení, anebo zda je možné třeba začít podporovat nějaké drobnější zařízení, třeba i stávající po patřičné rekonstrukci, zařízení spalovací na energetické využití odpadu. Čili tady pořád to energetické využití nemůže naplnit patřičná očekávání, a proto vlastně to gros celkové recyklace bylo na bedrech té samotné recyklace, toho samotného třídění a separace.

Proto navrhuji, aby se ve sloupci B v řádku "celkem", tedy v tom posledním řádku, to číslo zmenšilo z 80 na 75 %, což opět výrazně bude převyšovat limit, který na nás uvaluje Evropská komise.

Já jsem tady takto zdůvodnil svůj návrh a v podrobné rozpravě potom už se přihlásím jenom k tomu návrhu a zdůvodnění už nebudu opakovat. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Janu Zahradníkovi. To byl jediný přihlášený do obecné rozpravy. Ptám se, jestli se ještě někdo hlásí do obecné rozpravy. Nikdo se nehlásí, takže mohu obecnou rozpravu ukončit. Nepadl žádný návrh, o kterém bychom mohli hlasovat. Ptám se na závěrečná slova. Není tomu tak. Můžeme otevřít rozpravu podrobnou.

A ještě než dám panu poslanci Zahradníkovi slovo v podrobné rozpravě, je první přihlášený, konstatuji omluvu pana poslance Tomia Okamury mezi 12.10 a 13.00 hodin dnešního jednacího dne.

Prosím, pane poslanče, máte slovo v podrobné rozpravě.

Poslanec Jan Zahradník: Vážený pane místopředsedo, přihlašuji se k pozměňovacímu návrhu, se kterým jsem vás, kolegyně a kolegové, seznámil a který byl do systému vložen pod číslem 5335.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Nyní paní poslankyně Golasowská, připraví se pan poslanec Böhnisch. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Pavla Golasowská: Děkuji za slovo, pane předsedající. Přihlašuji se k pozměňovacímu návrhu, kterým se mění zákon číslo 477/2001 Sb., o obalech. Bude vedený jako sněmovní tisk 877 a v dokumentech jej najdeme pod číslem 5642.

Jenom stručně jej zdůvodním, že vlastně se tam doplňuje v § 3 odst. 3, který zní: "Lehká plastová odnosná taška a velmi lehká odnosná taška smí být v místě prodeje výrobku poskytnuta spotřebiteli minimálně za náhradu nákladů, které odpovídají nákladům na její pořízení." To znamená, ten vládní návrh zákona o zpoplatnění lehkých plastových odnosných tašek rozšiřuje i o zpoplatnění velmi lehkých plastových odnosných tašek, což jsou vlastně sáčky na rohlíky, jak o nich hovořil pan ministr. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní poslankyni Golasowské. Nyní pan poslanec Robin Böhnisch v podrobné rozpravě. A vidím další přihlášku, pana poslance Urbana. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Robin Böhnisch: Děkuji, pane místopředsedo. Já bych se původně rád jen odkázal na sněmovní dokument 5655, nicméně on se ještě neobjevil v systému u tohoto tisku, a tak svůj pozměňovací návrh představím na mikrofon. Pozměňovací návrh zní:

Za prvé. V bodě 3 se písmeno n) zrušuje. Dosavadní písmeno o) se označuje jako písmeno n).

Za druhé. V bodě 4 se slova "lehká plastová" nahrazují slovem "plastová".

Dovolte mi krátké zdůvodnění. Důvod, proč byla směrnice, kterou návrh transponuje, navržena, je prevence vzniku zbytečného odpadu v podobě zdarma rozdávaných odnosných tašek. Text směrnice je primárně zaměřen na lehké odnosné tašky. Z hlediska ochrany životního prostředí však není důvod, aby se omezení poskytovat tyto tašky zdarma vztahovalo pouze na lehké tašky. Takové úzké pojednání může naopak motivovat prodejce, aby poskytovali pouze tašky, které jsou silnější než 50 mikronů a které podle předloženého vládního návrhu zpoplatněny být nemusí.

V současné době většina řetězců prodávajících potraviny tyto silnější odnosné tašky zpoplatňuje. Zpoplatněny nejsou většinou v obchodech prodávajících oblečení a další spotřební zboží. Navržená změna nepřinese výrazné dopady na spotřebitele s ohledem na poměr ceny tašky a nakupovaného zboží. Přičemž zkušenosti obchodních řetězců, které zpoplatnění odnosných tašek zavedly, poukazují na jednoznačný efekt v omezení množství spotřebovaných tašek.

Tolik zdůvodnění. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Robinu Böhnischovi a nyní do podrobné rozpravy ještě pan poslanec Milan Urban. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Milan Urban: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Já bych se chtěl přihlásit k pozměňovacímu návrhu, který je v systému uveden pod číslem 5423. Je to v podstatě pro vaši úvahu další alternativní návrh tabulky, tak jak to tady zdůvodnil pan poslanec Zahradník, s tím, že nemění naše celkové závazky, ale řekněme, navrhuje jinou alternativu plnění závazků v jednotlivých časových horizontech. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Milu Urbanovi a ptám se, jestli se ještě někdo hlásí do podrobné rozpravy. Není tomu tak, podrobnou rozpravu končím. Ptám se, jestli je zájem o závěrečná slova. Pane ministře? Není tomu tak. Pan zpravodaj také ne. Není žádný návrh k hlasování v podrobné rozpravě, mohu tedy ukončit bod číslo 17. Děkuji panu ministrovi, děkuji panu zpravodaji a budeme pokračovat v našem jednání, a to body z bloku prvních čtení.

Pevně zařazeným bodem v bloku prvních čtení je bod číslo 41. Je to

41.

**Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 300/2013 Sb.,
o Vojenské policii a o změně některých zákonů
(zákon o Vojenské policii), ve znění pozdějších předpisů
/sněmovní tisk 973/ - prvé čtení**

Tímto sněmovním tiskem jsme se zabývali v pátek 20. ledna, kdy jsme ukončili obecnou rozpravu. Se závěrečným slovem vystoupil pan ministr obrany Martin Stropnický a pan poslanec Michal Kučera v té době zastupoval předsedu poslaneckého klubu TOP 09, požádal o přestávku na jednání poslaneckého klubu. Tím byl bod přerušen. Prosím tedy pana ministra obrany Martina Stropnického a pana zpravodaje pro prvé čtení Václava Klučku, aby zaujali svá místa u stolku zpravodajů, a prosím zpravodaje pro prvé čtení, aby nás seznámil s procedurou, která vyplývá k hlasování.

Ale ještě předtím s přednostním právem zastupující místopředsedkyně klubu ODS Jana Černochová. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Jana Černochová: Děkuji, pane místopředsedo. Dámy a páновé, já už jsem minule prosila, jestli by mohl být přítomný při projednávání tohoto bodu pan ministr vnitra Chovanec. Na jedné straně se v té novele tohoto zákona ubírá pravomoc Policii České republiky a myslím si, že by si k tomu měl své pan ministr vnitra říci. Bohužel, pan ministr je z dnešního jednání omlovený. Z tohoto důvodu, pane místopředsedo, navrhoji přerušení tohoto bodu do přítomnosti ministra vnitra. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Jde o procedurální návrh. Já ho nechám hlasovat bez rozpravy. Nejdříve vás všechny odhlásím, protože není jasná přítomnost. Požádám vás o novou registraci. Prosím, přihlaste se svými identifikačními kartami.

V procedurálním hlasování číslo 298 rozhodneme o návrhu paní poslankyně Jany Černochové, o přerušení projednávání tohoto bodu do přítomnosti pana ministra vnitra Milana Chovance. Počet přihlášených se ustálil.

Zahájil jsem hlasování číslo 298 a ptám se, kdo je pro? Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 298, z přítomných 118 pro 72, proti 32. Návrh byl přijat.

Žel, i když jsem pozval oba zúčastněné, pana ministra obrany i pana zpravodaje ke stolku, tak procedurálním hlasováním byl tento bod přerušen do přítomnosti ministra Milana Chovance. Proto končím v tuto chvíli bod číslo 41 a budeme pokračovat v dalších bodech našeho jednání. Děkuji, pane ministře, pane zpravodaji.

Budeme pokračovat dále. Dalším bodem našeho jednání je bod 42, kterým je

42.

**Vládní návrh zákona, kterým se zrušuje zákon č. 99/2000 Sb.,
o zákazu dodávek pro jadernou elektrárnu Búšehr
/sněmovní tisk 836/ - první čtení podle § 90 odst. 2**

Je navrženo, aby tento tisk byl projednán podle § 90 odst. 2, tedy schválen v prvném čtení. Z pověření vlády předložený návrh uvede pan ministr průmyslu a obchodu Jan Mládek a ministr zahraničí Lubomír Zaorálek. Požádám pana ministra průmyslu a obchodu, aby zaujal místo u stolku zpravodajů, a o totéž požádám pana poslance Vlastimila Vozku, který je zpravodajem pro první čtení.

S přednostním právem se hlásí paní poslankyně – Ne. Potom. Dobře. Můžeme tedy zahájit jednání. Požádám pana ministra průmyslu a obchodu Jana Mladka, aby z pověření vlády České republiky uvedl tento tisk. Máte slovo, pane ministře.

Ministr průmyslu a obchodu ČR Jan Mládek: Vážený pane předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vzhledem k tomu, že mezinárodní společenství zrušilo sankce v jaderné oblasti vůči Íránu, je zřejmé, že důvod, pro který byl zákon zakazující veškeré dodávky pro jadernou elektrárnu Búšehr, pominul. Vláda proto navrhuje zrušení předmětné právní úpravy, aby tato právní regulace již negativně nedopadala na podnikatelský sektor v oblasti exportu do dané destinace. Po zrušení zákona budou moci čestí podnikatelé, stejně jako již nyní mohou podnikatelé v jiných členských státech, využívat do předmětné oblasti zboží nepodléhající kontrolním režimům volně a v případě zboží podléhajícího kontrolním režimům za podmínek stanovených unijním právem. V rámci snahy o co nejrychlejší vyrovnání podmínek českých podnikatelů s podnikateli ostatních členských států EU vláda navrhuje Poslanecké sněmovně, aby s návrhem vyslovila souhlas v prvním čtení dle § 90 jednacího rádu.

Závěrem bych vás chtěl požádat o podporu tohoto materiálu, abychom mohli společně prosadit pomoc českému exportu do tohoto teritoria. Chtěl bych zdůraznit, že tento zákon byl typickým gold-platingem, ale gold-platingem, to znamená zbytečné zpřísňování podmínek pro vlastní firmy, ale snad výjimka je v tom, že to byl

gold-plating ne díky Evropské unii, ale spíš díky spojencům v NATO, když byl tento zákon přijat. Ať už je to jakkoliv, podmínky se změnily a v tuto chvíli není nejmenší důvod pro jeho platnost. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji, pane ministře. Nyní požádám pana ministra zahraničí Lubomíra Zaorálka, aby přednesl svůj díl předkládací zprávy, protože z dopisu pana předsedy vlády ze dne 8. června loňského roku jsou úvodními slovy pověření oba ministři. Pane ministře, máte slovo.

Ministr zahraničních věcí ČR Lubomír Zaorálek: Ano, děkuji. Pane místopředsedo, dámy a páновé, k tomuto návrhu na zrušení zákona číslo 99 o zákazu dodávek pro jadernou elektrárnu Búše hr bych udělal takový krátký komentář. Chtěl bych připomenout, že v roce 2015 přijaly Čína, Francie, Německo, Ruská federace, Spojené království, Spojené státy americké a Evropská unie a také Írán společný komplexní akční plán, který byl přijat také rezolucí Rady bezpečnosti OSN 20. července 2015, a v souvislosti s touto uvedenou rezolucí Rady bezpečnosti, to byla rezoluce 2231, byla ukončena izolace Íránu v jaderné oblasti. Zrušení zákona o zákazu dodávek pro jadernou elektrárnu Búše hr je tedy žádoucí s ohledem na použitelná nařízení Rady Evropské unie.

Zároveň je zrušení zákona v souladu s mezinárodněprávními závazky České republiky, neboť zákon, který my teď zrušujeme, nebyl přijat v souvislosti s mezinárodními sankcemi vůči Íránu. Tam šlo o něco jiného. Česká republika při přijímání tohoto zákona nebyla vedena zájmem zakázat českým podnikatelům dodávky na výstavbu jaderné elektrárny Búše hr, ale obavou z poškození České republiky v politické, bezpečnostní a rovněž ekonomické sféře. Takže ten návrh zákona odraží zmíněnou zahraničněpolitickou situaci. My máme zájem na spolupráci s Íránem v jaderné oblasti, protože pokud se tohle bude dařit, bude to posilovat mezinárodní důvěru. Jde o výlučně mírový charakter íránského jaderného programu, ve kterém my chceme participovat. Je to dáno také tím, že my patříme k zemím s vyspělou jadernou technologií a máme zkušenosť v této oblasti.

Já sám jsem navštívil Írán a íránská strana projevila velký zájem a také očekávání, že dojde ke zrušení tohoto zákona, protože ten zákon brání v zahájení spolupráce v určitých oblastech. Myslím si, že mohu garantovat Sněmovně, že přijetí tohoto návrhu je skutečně v souladu nejenom s našimi mezinárodněprávními závazky, ale je to také zájem České republiky.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu ministru zahraničních věcí a dám slovo zpravodají, panu poslanci Vlastimilu Vozkovi, který je zpravodajem tohoto tisku pro prvé čtení. Pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Vlastimil Vozka: Pane místopředsedo, vážené kolegyně a kolegové, na téma merita tohoto zákona již v Poslanecké sněmovně padlo mnoho vět. V úvodu bych jenom rekapituloval, že návrh byl rozeslán poslancům 9. 6. 2016 a navrhovatel

navrhl schválit jej v režimu § 90 odst. 2 zákona o jednacím řádu Poslanecké sněmovny.

Samotné jádro sněmovního tisku 836 se týká vládního návrhu zákona, kterým se zrušuje zákon č. 99/2000 Sb., o zákazu dodávek pro jadernou elektrárnu Búšehr. Vláda ve své důvodové zprávě uvádí, že tento zákon byl přijat v souvislosti s mezinárodními sankcemi vůči Íránu, které byly přijaty v rámci rezoluce Rady bezpečnosti OSN z roku 2006 a rozšířeny v roce 2007.

Tak jak již tady mezinárodní souvislosti vysvětlil pan ministr zahraničních věcí, vzhledem ke zrušení uvedených sankcí a v návaznosti na rezoluci Rady Evropské unie z roku 2015 se navrhoje zrušit tento zákon. Souhlasím tedy s vyslovením souhlasu již v prvním čtení podle režimu § 90 odst. 2 a připomínám, že se k tomu kladně vyjádřila též Hospodářská komora České republiky v podstatě v souvislostech, které již zdůvodnil i předkladatel zákona, pan ministr. Z vyjádření Hospodářské komory je důležité, že komora cítí důvody, které vedou k návrhu zrušit předmětný zákon, jako správné. Jeho přijetí v současné době znamená konkurenční nevýhodu pro české podnikatelské subjekty v porovnání se zahraniční konkurencí. V oblasti výroby jaderných technologií a v navazujících odvětvích úspěšně podniká celá řada českých firem či institucí aplikovaného výzkumu. Z tohoto důvodu tedy pan prezident Hospodářské komory doporučuje rovněž zrušení tohoto zákona.

Pane předsedající, tot' vše, děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu zpravodaji za jeho vystoupení. Otevřím obecnou rozpravu, do které mám přihlášeného pana poslance Zdenka Soukupa. A s přednostním právem se hlásí paní poslankyně Jana Černochová? Dobře, čili bez přednostního práva. Prosím, pan kolega Zdeněk Soukup. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Zdeněk Soukup: Dámy a pánové, já mám jiný názor. Nehlasoval jsem pro návrh komunistů, nebudu hlasovat ani pro vládní návrh. Mám pro to jediný důvod: Nechci, aby se nebezpečný materiál, jakým je odpad, který vzniká právě v jaderných elektrárnách ruského typu VVR, dostal do nepovolených rukou. A to v Íránu stejně jako v dalších zemích Blízkého a Středního východu hrozí. Nevíte, co se tam stane zítra.

Ostatně ochota dát do rukou nedůvěryhodného partnera nebezpečný materiál je pozoruhodná ještě z jiného pohledu. Nedávno jsme tady přijali novelu zákona, podle kterého musí v českých jaderných elektrárnách lidé, kteří nakládají s palivem a odpadem, mít zvláštní bezpečnostní prověrku. Dost přísnou prověrku. Doma si tedy rizika uvědomujeme.

Aktuální zpráva, včerejší zpráva, kterou jsem zaznamenal: Írán testuje raketu středního doletu. To také vypovídá o mnoha věcech. Ta raketa sice dopadla někam do pouště, nic nepoškodila, ale hovoří to za své.

Jaká jsou rizika? Z odpadu se dá velmi jednoduše levně vyrobit špinavá bomba. Já jsem si to ověřil u lidí, u odborníků, kteří s tím mají co do činění. Ostatně stačí ho jakýmkoli způsobem rozptýlit na určitém území. Je to zbraň, která vyvolává

přinejmenším paniku, ideální pro teroristické útoky. Pár příkladů, jaký zájem mají, řekl bych, někteří lidé, některé síly o tuto zbraň nebo o tento materiál. V roce 1995 čečenští teroristé se pokusili o rozmetání radioaktivního odpadu v moskevském parku Izmajlovskij. Rok 2002: Ve Spojených státech amerických byl zatčen terorista José Padilla. Při domovní prohlídce u něj byl nalezen materiál na sestrojení špinavé bomby. Podobný příběh z Velké Británie, v kterém byl jistý (nesrozumitelné).

Už v rozpravě nad návrhem KSČM tady padlo, že Izraelci dávají najevo jisté pochopení důvodů, které nás eventuálně povedou k obnovení dodávek pro Búšeर. Sice je to ohrozi, ale říkají, že když nepomůžeme elektrárnu dostavět my, najde se někdo jiný. Já tento argument zneužít nechci. Prostě přátelům, jakkoliv velkorysým, se něco takového nedělá.

Prosím, původně jsem chtěl navrhnout zamítnutí v prvním čtení, ale neudělám to. Chci tomu dát šanci, ale zvažte ještě důvody, které jsem tady uvedl.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Nyní paní poslankyně Jana Černochová, poté pan poslanec Gabal s faktickou poznámkou.

Poslankyně Jana Černochová: Děkuji, pane místopředsedo. V souladu s § 90 jednacího řádu Poslanecké sněmovny vznáším námitku za poslanecký klub ODS a TOP 09 proti postupu podle § 90. To zaprvé, procedurální návrh.

A za druhé, děkuji za vystoupení panu kolegovi Soukupovi, vašim prostřednictvím. Musím říct, že na tuto záležitost mám naprosto shodný názor, i jsem ty obavy vznášela na výboru pro obranu, kde jsme také nebyli úplně ubezpečeni, co to bude znamenat pro naše vztahy s Izraelem. Když jsme se účastnili v rámci delegace s panem předsedou Poslanecké sněmovny Hamáčkem jednání s Izraelci, tak není pravda, že by se Izraelci toho neobávali a že by říkali "jsme rádi, že do toho jdete". Ne, naopak. Ty obavy tam zaznávaly velmi hlasitě.

Víme všichni, co se stalo 20. ledna 2017. Změnila se americká administrativa, v Bílém domě sedí americký prezident Donald Trump. Víme, jaký je jeho postoj k Íránu, že ten postoj je zásadním způsobem jiný, než jaký byl u Obamovy administrativy. A já bych varovala před nějakou ukvapeností v tom rozhodování, v tom projednávání. Proto jsme navrhovali i to veto, a to z toho důvodu, že samozřejmě jeho administrativa bude mít nějaký čas na to, aby se rozhodla, jakým způsobem bude v této oblasti vztahů s Íránem dál postupovat. A pokud jsme jako Česká republika součástí nějakých kolektivních smluv mezi Spojenými státy a Českou republikou nebo mezi Českou republikou a Evropskou unií, mám na mysli Evropskou uniю a Severoatlantickou alianci, tak si myslím, že je vhodné netlačit na pilu a vyčkat, jaký další vývoj ve vztazích mezi státy z toho stejného civilizačního pásma, do kterého patříme, a Íránem, jaké ty vztahy v budoucnu budou.

Takže si myslím, že nás žádný čas netlačí, a než rozhodovat něco, co nebude mít tak příznivý dopad pro Českou republiku, jak si možná někteří kolegové myslí, tak raději v tuto chvíli v tomto volebním období nerohodovat nic. Z tohoto důvodu tedy, opakuji, vznáším námitku na § 90 a prosím, aby naopak lhůta pro projednání ve výborech byla delší než běžně podle jednacího řádu. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní poslankyni Černochové. Faktická poznámka pana poslance Gabala, Šarapatky, Grošpiče a Rujbrové. Musím dát nejdřív přednost, paní poslankyně, elektronickým přihláškám k faktickým poznámkám. Pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Ivan Gabal: Děkuji, pane předsedající. Dovolte mi jenom stručně zopakovat závěry z jednání výboru pro obranu, který projednával ke stejném tématu jinou předlohu, prakticky identickou. Výbor pro obranu podpořil uvolnění embarga za prvé na podkladě výroku předsedkyně Drábové, zda má mezinárodní kontrolní orgán jakékoli informace o porušování nebo nedodržování jaderné dohody s Íránem, kdy odpověď zněla: Board ředitelů ve Vídni kontrolního institutu žádné takové informace nemá.

Za druhé. Dotazovali jsme se zástupce Ministerstva zahraničních věcí, do jaké míry věc je konzultována se zastupitelstvím Izraele, odpověď byla kladná. To znamená, informace byly předány.

Podle mého názoru – třetí, jenom interpretativní. Já to nechci tady rozebírat příliš, kam směřuje nebo nesměřuje americká administrativa. Podle předvolebních koncepcí a konzultací, které jsem měl možnost ve Washingtonu vyslechnout, zásadním cílem nové administrativy bude kontrola toho, aby Írán dohodu dodržoval, nikoliv její zrušení.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Nyní faktická poznámka pana poslance Grošpiče. (V sále je velký hluk a neklid. Poslanec Šarapatka mluví z lavice.) Já jsem vás hlásil, pane poslanče, jste v pořadí. Pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Stanislav Grošpič: Děkuji, pane místopředsedo. Vážené kolegyně, kolegové, dovolte mi, abych vaším prostřednictvím reagoval na své předřečníky a zejména na paní kolegyni Černochovou. Mě trošičku překvapuje, když posledně zákon, který byl z dílny poslaneckého klubu KSČM, nebyl přijat právě proto, že byl z dílny KSČM, a zaznělo to tady na mikrofon, lze to určitě vyhledat i ve stenozáznamu, a byla projevena vůle, že vládní návrh má vysokou naději na to, aby tedy prošel, a dnes se tady zase spekuluje s nevypočitatelností administrativy po amerických prezidentských volbách, která zcela zamíchala kartami a ukázala, že stále holt ve světě existují tři mocenská centra, to znamená Japonsko, Evropa, potažmo Spolková republika Německo, a Spojené státy americké. Česká republika je tedy součástí Evropské unie, nicméně se domnívám, že stále bychom měli razit tezi, že je také mimo jiné svrchovaným samostatným státem a může hájit i své obchodní zájmy a svou zahraniční samostatnou politiku, která se v tomto případě nekříží s politikou Evropské unie, anebo jestli tedy vykrocíme cestou, že se skutečně přihlásíme plně hrdě k tomu, že Česká republika je polokolonií vázanou na závazky Evropské unie, Spolkové republiky Německo nebo potažmo americké administrativy. (Potlesk z řad poslanců KSČM.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Grospičovi. Nyní pan poslanec Šarapatka. Dobře, ruší svou přihlášku k faktické poznámce. Mám tím tedy vyčerpanou celou obecnou rozpravu. Pardon, přihláška z místa paní poslankyně Zuzky Bebarové Rujbrové. Já vás nemám elektronicky, tak jsem si vás nepoznamenal. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Zuzka Bebarová Rujbrová: Děkuji, pane místopředsedo. Je to něco málo přes měsíc, kdy jsem se jako členka delegace této Sněmovny zúčastnila cesty do Sýrie. Syrští partneri velmi oceňovali, a podotýkám, že je to podobně bojové území jako to, o kterém nyní jednáme, humanitární pomoc České republiky, to, že Česká republika je zde v kontaktu, že zde má ambasádu. Na každém setkání se netajili tím, že čeští podnikatelé budou mít přednost potom, až válka skončí.

Nevím, jestli znáte přísloví našich babiček "dva se perou a třetí se směje". Vzpomeňte, jak jsme si sami zlikvidovali zbrojní výrobu, aby nás potom nahradili ti, kteří tímto způsobem nepostupovali. Takže čekejme, co udělají naši bratři v Bruselu, co udělají naši bratři ve Washingtonu, a opět utřeme ústa. Děkuji. (Potlesk z řad poslanců KSČM.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní poslankyni Zuzce Bebarové Rujbrové. Tím jsem vyčerpal rozpravu. Pokud se nikdo nehlásí, rozpravu končím. Ptám se na závěrečná slova. Nejdřív pan ministr průmyslu a obchodu. Prosím, pane ministře. (V sále je velký hluk.)

Ministr průmyslu a obchodu ČR Jan Mládek: Vážený pane předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, musím říci, že je pro mě určitým zklamáním postoj klubů TOP 09 a ODS, které mají potřebu to znova řádně projednávat. My už jsme to díky tomu, že tady byl podobný návrh, nebo skoro stejný návrh předložený KSČM, měli možnost diskutovat.

Chtěl bych říci, že jsem se v Izraeli také o této věci bavil. Zřejmě jsem slyšel trochu jiné věci, než slyšel kolega Herman.

Především proč vůbec byla možná dohoda o tom, že Írán se vzdal svého jaderného programu, který podle všeho měl, a měl někde v bunkrech v horách mnoho centrifug, kde podle všeho docházelo k pokusům vyrobit obohacený uran pro výrobu jaderné bomby. V Íránu se stala taková věc, která není úplně vysvětlená, že tak nějak v ulicích Teheránu někdo zastřelil čelné fyziky z tohoto programu. Dodneška se úplně neví bezpečně kdo. Ale zejména se podařilo nějakým hackerům, a opět nevím, jakým hackerům, dosáhnout toho, že se jim zavírovali centrifugy, a to takovým způsobem, že na obrazovkách běželo, že je všechno v pořádku. Mezitím se centrifugy roztáčely a některé havarovaly. A Írán pochopil, že se musí dohodnout s mezinárodním společenstvím. A teď nechme stranou, proč se to stalo a jak se to stalo.

Írán se dohodl, že nebude dělat ani žádné pokusy o jadernou bombu, došlo k dohodě, že má možnost mírového jaderného programu, a Mezinárodní agentura pro jadernou energii, jak tady už byla citována paní Drábová, to monitoruje. My bychom

měli být docela rádi z tohoto vývoje, protože on přináší možnosti pro naše firmy, které samozřejmě dodávají pro jaderné elektrárny, mají tam velké možnosti. My díky tomu, že jaderné elektrárny provozujeme už od 60. let, program tady má dlouhou tradici, máme tady na to odborníky, tak máme obrovskou šanci tuto příležitost využít. Místo toho jsme tady opět svědky sebemrskáčství, kterému nerozumím, poškozování zájmu českých firem.

Toto je gold-plating, dohoda je překonaná. Bylo to přijato v době, kdy byla představa, že musíme zachytit to, co není označeno jako materiál vojenského použití, dokonce to, co není označeno ani jako materiál dvojího použití, tenkrát ještě nebyla klauzule catch all, že se tam zahrne i materiál, který nepatří do těchto dvou kategorií, přesto by mohl být zneužit. Čili je to gold-plating, je to naprosto zbytečný zákon. Proto jediné, co se s ním dá udělat, je ho zrušit.

Co se týká onoho jaderného paliva, o kterém se zmiňoval pan kolega Soukup. Upřímně řečeno, věcná informace je o tom, že Írán první blok jaderné elektrárny v Búšehru již dnes provozuje a hodlá provozovat. To znamená, že jestli bude provozovat jeden blok, dva bloky nebo tři bloky, tak to nic nezmění na tom riziku, že z toho někdo bude vyrábět špinavou bombu. To se musí uhlídat jinými mechanismy. Těmi mechanismy, které má Mezinárodní agentura pro jadernou energetiku. My opravdu ničemu nepomůžeme, protože oni už to palivo mají dneska. Když nedodáme na další blok, druhý nebo třetí, tak opravdu blahobyt světa ani rizika tím vůbec, ale vůbec nezmenšíme.

Z těchto důvodů díky zklamání, že máme to veto, které samozřejmě musím respektovat, nicméně si dovolím navrhnut v podrobné rozpravě zkrácení lhůty pro jednání z 60 na 30 dní.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Pan ministr zahraničí. Prosím, pane ministře, potom pan zpravodaj.

Ministr zahraničních věcí ČR Lubomír Zaorálek: Děkuji. Ještě jednou, dámy a páновé. Někdy mi připadá, že se snažíme být tady papežštější než papež. Protože já jsem tady schválně na začátku řekl, kolik zemí podepsalo dohodu, která je dokonce posvěcená rezolucí Rady bezpečnosti. A to, rozumíte, má nějakou váhu! Spojené státy, Rusko, Čína, Francie, Evropa, Spojené království – tyto země prostě udělaly deal, který má pro nás zásadní význam. A zdá se mi, že úplně není jasné, v čem ten význam je. Ten význam je v tom, že my dnes máme kontrolní mechanismy, díky kterým víme, že Írán nebude vyvíjet atomovou bombu. A když se budete zabývat těmi zprávami, tak dnes ty zprávy všechny říkají, a já jsem se s tím opravdu seznamoval, že Írán své závazky v této oblasti plní. Takže my tu jistotu skutečně máme, ne že ne! My ji dnes máme. Takže kdo chce vlastně klid, tak ví, že ta dohoda má pro nás obrovský smysl. Myslím si, že každý, kdo se bude seznamovat s těmito posudky, tak prostě dojde k závěru, že pro nás to má velký smysl. A pro mě prostě všechny země, které jsem vyjmenoval, jsou podepsané na té dohodě a tu dohodu jen

tak nikdo nezmění. Jsem si tím velice jistý. Protože její význam pro nás je dneska obrovský.

Proto se domnívám, že tady v této chvíli začínat debatu o tom, že vlastně my si počkáme, nebo budeme papežštější než papež... Opakuji, tady to říkal pan ministr Mládek, že současné kontrolní mechanismy jsou lepší, než byly v době, kdy se tato dohoda, kterou my chceme zrušit, tady přijímala, ten systém catch all je opravdu nový, a umožňuje nám dokonce kontrolovat víc než jenom ty podezřelé věci, které spadají do oblasti duálního užití. Takže my jsme skutečně dnes kontrolně vybaveni velmi dobře a platnost té dohody nám prostě zaručuje určitou stabilitu vývoje, partnera, který dodržuje závazky. Ve chvíli, kdy bychom si řekli, že to prostě rozbijeme, tak se ocítáme v prostoru, kdy prostě se budou znova vyvíjet atomové zbraně tam, kde jsme to nechtěli. Takže to je náš zájem, aby se ta dohoda držela. Já jsem ji podporoval právě proto. Toto je moment stability v dnešním neklidném světě. A my touto debatou jako kdybychom nechtěli porozumět tomu, že tato dohoda je skutečným úspěchem.

Já věřím na kontinuitu politiky Spojených států amerických, vůbec tady nepodléhám pocitu, že bude docházet k dramatickým změnám. Myslím si, že v řadě věcí bych byl rád, kdybychom byli v tomto trpěliví. Jsem přesvědčen, že ve věcech, které mají cenu, což se dá ověřit, se znova dohodneme. Takže bych nedělal žádné velké úvahy o změnách, protože si myslím, že stabilita této dohody a její prospěch je prostě zřejmý a že to budou respektovat všichni členové.

Takže držme se toho, co platí, a nepokoušejme se tady vytvářet nějaké jiné světy a chovat se nestandardně. Nemá to smysl. A na mě to opravdu působí dojmem, a je to něco, co se v naší zemi často vrací, to, že jsme opravdu papežštější než papež. Tady je dohoda, jejíž jsme součástí, tak ji dodržujme a chovejme se podle toho. Já jsem řekl, že to, co tady dneska navrhujeme, je v souladu s našimi mezinárodněprávními závazky, a ba co víc – je to obecným zájmem České republiky. Ale já samozřejmě vím, že politické názory mohou být různé, to respektuji, ale tady potřebuji silně říct, že tohle je náš zájem, je to náš zájem z řady hledisek, a měli bychom to ctít.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Nyní s přednostním právem paní poslankyně Jana Černochová. S faktickou poznámkou pan kolega Chalupa.

Poslankyně Jana Černochová: Děkuji, pane místopředsedo. Pane ministře Zaorálku, jestli je někdo papežštější než papež, tak jste to vy. A jste to vy a předvedl jste to tady docela názorně, když jsme projednávali rezoluci OSN, která se velmi zásadním způsobem dotýkala Izraele. Tak si vzpomeňte na svoje slova. Vzpomeňte si nebo si nechte předložit stenogram, co jste nám tady tehdy řekl. Takže nějaké vaše argumenty o tom, že Rada bezpečnosti je parta prímových lidí, kterým všichni věříme, jsou naprostě sestné! Rada bezpečnosti se chová vůči Izraeli naprostě stejným způsobem, jako se chová vůči Izraeli OSN. A jestli vy jako ministr zahraničních věcí tohle podporujete, tolerujete, tak je to váš problém, ale nemluvte tady o tom, že je někdo papežštější než papež. To za prvé.

Za druhé bych si vyprošovala i u pana ministra průmyslu a obchodu Mládka, aby tady nehovořil o nějakém sebemrskáčství. Zpochybňujete, páni ministři, to, že poslanci Poslanecké sněmovny mají legitimní právo na projednávání návrhu zákona v rádných lhůtách? Co si to dovolujete? Co si dovolujete tady vůbec zpochybňovat to, že někdo podle jednacího řádu uplatní veto za dva poslanecké kluby, a kritizujete tady za to někoho? Vy jste tady neseděli v minulém volebním období? Nedělali jste to zrovna tak? My jako Poslanecká sněmovna máme nárok projednat ten zákon rádně, ve třech čteních, takže si vyprošuji to, aby nás tady někdo káral za to, že jsme drží a že si dovolujeme protestovat proti tomu, že to někdo chce sfouknout jedním hlasováním! Tady jde o jádro! Tady jde skutečně o věci, které, ano, jak jste správně říkal, v nich Česká republika vynikala od 60. let. Možná mezi témi inženýry je celá řada lidí, kteří skutečně jsou dobrí ve svém oboru. Já jsem za to ráda. Ale prosím pěkně, tady se bavíme o bezpečnosti. Tady se bavíme o věcech, které jsou velmi silně spojeny s tím, co se v tom mezinárodním prostoru v tuto chvíli děje. Vy říkáte: Byl tady návrh Komunistické strany Čech a Moravy. Ano, byl. Před půl rokem. Před půl rokem nebylo nikomu jasné, jakým výsledkem dopadnou americké volby. Jestli vyhraje paní Clinton, a když vyhraje paní Clinton, bude dál tendenze tleskat Íránu, anebo když vyhraje Donald Trump, tak že ta tendence bude pravděpodobnějiná.

Já jsem nebyla ve Washingtonu jako Ivan Gabal, takže nemám informace o tom, co tam kdo říkal. Jenom by mě možná zajímalo, kdy to jednání proběhlo, protože vývoj v těch vztazích je poměrně značný. Tady deset dnů, kdy vykonává funkci prezidenta Spojených států pan Donald Trump, tak těch věcí, které se odehrávají ve veřejném prostoru, je celá řada. Všichni to víte, nebudu tady opakovat některé věci, které možná někdo i z Ministerstva zahraničních věcí považuje za sporné, alespoň to tak říká v médiích.

Takže žádné papežštější než papež. Já si myslím, že by se pánové ministři, jak pan ministr Mládek, tak pan ministr zahraničních věcí Zaorálek, více měli věnovat ekonomické diplomacie v tom slova smyslu, aby naše ambasády, které jsou v zanedbaném stavu, v žalostném stavu, některým diplomatům skutečně padají ne rezidence, ale zastupitelské úřady, kde by se měly konat schůzky, mítingy, kde by se měla odehrávat ta ekonomická diplomacie, tak ty jim padají na hlavu.

Pane ministře Zaorálku, byl jste se podívat na naši ambasádě v Bagdádu? Proč není vaši prioritou Irák? Proč je jím Írán? Mojí prioritou je Irák! Česká republika posílá do Iráku piloty, máme tam L-159, jsme tam velmi cenění. Při nedávné misi jsme tam posílali chirurgický tým. Vzpomínáte si i na tu debatu, kdy jsme tady hovořili o tom, že k tomu chirurgickému týmu ještě v budoucnu přibudou ženisté. Proč ne? Myslím si, že někteří kolegové z výboru pro obranu se byli i v Iráku podívat. Proč není prioritou Ministerstva zahraničních věcí Izrael? Proč není prioritou Ministerstva zahraničních věcí Irák? Proč tady se podrobuje Česká republika nějakým touhám, které má Írán, který možná – ano, vy to možná pamatuji vzhledem k vašemu vzdělání, tato země byla v 70., 80. letech spojencem. Skutečně se chceme do toho období vrátit? Já tedy ne!

A tady skutečně se nebudíme o tom, že se budou někde prodávat automobily nebo že se někam budou vyvážet nějaké zemědělské produkty! Tady se bavíme o tom, že dáváme prostor někomu, kdo může mít jádro, kdo může skutečně to jádro použít proti

naší civilizaci! A tak jak to tady správně říkal pan kolega Soukup, ty tendenze tady jsou, ne že ne. A pokud říkáte, že vlastně je všechno v pohodě a že americká administrativa nezmění svůj názor... Já, jestli se nepletu, a prosím když tak, aby kolega Soukup na to reagoval, to, co tady popisoval, se odehrálo tento týden! Tuším, že to bylo včera nebo předevčírem. Ta zkouška. Takže asi chápete, že těžko někdo z americké administrativy na to může reagovat, když se něco stane včera!

Takže já bych poprosila, abychom se skutečně tady na půdě Poslanecké sněmovny netrumfovali v tom, jestli tady někdo navrhuje nějaký návrh na zkrácení lhůty, který skutečně se používá v naprosto výjimečných případech, a není to tak, že by ODS nebo TOP 09 nadužívaly tohoto institutu, tohoto práva vetovat tu záležitost. Děláme to nepříliš často, ale nelibí se mi, že nás tady někdo za to kárá a že tady nějakým způsobem říká, že jsme nejpapežštější než papež, když papežštější než papež je on sám. A nemá jasno v tom, jestli nás spojenec je Irák, nebo Írán, jestli to je Izrael, nebo Írán, jestli to jsou USA, nebo Írán. V těchletech záležitostech vůbec nemáte jasno! Starejte se o to, o co máte, páновé ministři – průmyslu, pane ministře zahraničních věcí! Investujte do lidí. Investujte do zastupitelských úřadů, ať tam naši diplomati pracují v důstojných podmínkách a nedělají naše zastupitelské úřady, i ty rezidence ostudu České republike! Tohle má být vás hlavní úkol, a ne kárat tady někoho za to, že chce rádně projednání bodu –

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Paní poslankyně, já vás přeruším, protože za mnou byli zástupci jiných poslaneckých klubů, kteří mají stejně legitimní právo, jako má klub ODS a TOP 09. Já jsem pochopil vaše výroky a vzhledem k tomu, že vystoupením ministra Zaorálka byla znova otevřena rozprava, protože já jsem nevyzval k závěrečnému slovu, pochopil jsem vystoupení pana ministra Mládka, že si přeje otevřít rozpravu a navrhnout zkrácení lhůty k projednání na 30 dnů, nebo ještě na kratší dobu, a to už nenechám dojednat.

V tomto ohledu mám tady před sebou nejméně čtyři faktické poznámky, které musíme dořešit. Přerušuji tento bod do 14.30 hodin, kdy rozhodneme o jeho dalším pokračování, protože tam máme pevně zařazené body. Protože byl důvod pro to, aby u toho byli oba ministři, tak konstatuji, že přerušuji bod č. 42 do 14.30 hodin, kdy bude rozhodnuto dál o jeho pokračování, a to tak, že ho přerušuji v rozpravě, kterou je třeba dokončit, a to vystoupením faktických poznámek Bohuslava Chalupy, Karla Raise, Stanislava Grospiče, Petra Kořenka, vystoupením pana ministra Mládka, který se hlásil s přednostním právem, a potom se dohodneme o tom dalším jednání.

V tomto ohledu si myslím, že jsme na tom dohodnuti, a budeme pokračovat ve 14.30 hodin. Děkuji a přeji vám dobrou chuť k obědu.

(Jednání přerušeno ve 13.03 hodin.)

(Jednání pokračovalo ve 14.31 hodin.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Hezké dobré odpoledne, milé kolegyně, milí kolegové. My bychom nyní měli mít pevně zařazený bod č. 165 – to je spotřební daně. Nicméně byl jsem informován, že můj pan kolega místopředseda Sněmovny,

který řídil sněmovnu přede mnou, přerušil do nynějška. Prosím předsedy poslaneckých klubů, aby se dohodli.

S přednostním právem se hlásí pan ministr Zaorálek. Prosím, pane ministře.

Ministr zahraničních věcí ČR Lubomír Zaorálek: Děkuji. Dámy a pánové, vážení kolegové, já si nemohu odpustit, abych ještě nevystoupil a nereagoval na to, co tady zaznělo předtím, než vypukla polední pauza, protože to poslední vystoupení bylo podle mě tak chaotické a nesrozumitelné, že v leckomu musel vznikat velmi zmatený dojem, jak to vlastně je s naší zahraniční politikou vůči Iráku a Íránu. Já tady musím říci aspoň několik věcí, které by měly být jasné.

Jako první bych chtěl upozornit na to, že Irák je skutečná priorita české zahraniční politiky. Podtrhuji Irák. Pokud tady byla řeč o stavu našeho úřadu v Iráku, tak bych rád informoval, že právě proto, že je to naše priorita, tak provádíme rekonstrukci tohoto objektu. Rekonstruovat objekt v Iráku, v Bagdádu, v současné době je nesmírně obtížná věc. Ale právě proto, že to je priorita, tak do toho investujeme prostředky. A mohu tady ujistit všechny, že už, předpokládám, v září, v říjnu se budou moci nastěhovat ti, kteří tam pracují, do rekonstruovaného objektu. Ujišťuji vás, že zajistit něco podobného v podmírkách Bagdádu, tak abychom dostáli těm bezpečnostním požadavkům, je věc nákladná. Jsou to miliony, které nás to stojí. Prostě vystěhování těch lidí, umístění v náhradních kapacitách, v hotelích. To všechno je mimořádně nákladná operace. A to všechno nám stojí za to právě proto, že je pro nás Irák priorita. A to, že je to pro nás priorita, to bych mohl prokázat jednak počtem setkání, která mám s vrcholnými představiteli Iráku. To, kolik aktivit tam v současné době směrujeme, a nejenom v oblasti zahraniční politiky, také v oblasti obrany apod. Takže se dá poměrně snadno ukázat, že to je země, které věnujeme mimořádnou pozornost. Dokonce musím říct i z hlediska aktivity daleko větší než třeba právě tomu Íránu, kde jsme vlastně teprve ty kontakty začali.

Takže pro to, co tady bylo řečeno, já cítím potřebu říci naprostě jasně, že právě vývoj v Iráku a tato země je dlouhodobě priorita české zahraniční politiky. A nelitujeme investovat prostředky do toho, abychom tam i v těch velmi těžkých podmírkách vytvořili podmínky pro to, aby ta práce tam byla vůbec možná. Tam to bude ale těžké vzdycky. Tam i když budeme rekonstruovat, když to zrekonstruujeme, tak samozřejmě Bagdád je takové místo dnes, že tam zajistit elementární bezpečnost a podmínky, ve kterých se dá existovat, je obtížné pro každou zemi, nejenom pro Českou republiku.

Nebudu vám říkat detaily, ale vím, že jenom 12 milionů stojí teď třeba náklady kolem té rekonstrukce a zajištění náhradního ubytování. To jsou opravdu mimořádné prostředky a musíme na tom spolupracovat s Ministerstvem vnitra, obrany a dalšími. Ale stojí nám to za to. A pak mně to připadá zvláštní tady ta... jakoby zpochybňování toho, že nám jde o Irák, protože já se věnuji Iráku dlouhodobě. Dalo by se snadno prokázat, že v roce 2003 v této Sněmovně jsem mluvil o tom, jakým rizikem je to, co se děje, když se útočilo v Iráku, a upozorňoval jsem tady na to, že hrozí rozkmitání rovnováhy v tomto regionu. A byla to právě akce v roce 2003, která způsobila, že se tam situace velmi vážně zkomplikovala. To znamená, Irák je bohužel důsledek toho,

co se tady dělo v roce 2003. A tady ve Sněmovně jsem pro to neměl mnoho spojenců. Takže mě mrzí, že se ti, kteří jsou takovými zájemci o situaci v Iráku, o to nezajímali už tehdy. A že my tady dnes – slyším kázání na téma, jak by pro nás měl být Irák důležitý. Já vás ujišťuji, že já to vím velice dluho. Proto jsem byl znepokojen tím, co se tehdy před lety dělo. Protože důsledky toho sklízíme i dnes. I přece díky tomu vznikla dneska velmi silná vazba Iráku na Írán, která se stává obrovským problémem. Nebo to tady není jasné? O čem to tady vlastně mluvíme? Mně to připadalo naprosto zmatené.

A stejně tak mi zmatené připadá celá ta debata o zákonu, o kterém diskutujeme. O co tady vlastně jde? My tady máme zákon, který – říkám, že má jediný správný smysl ho zrušit. A proč ho chceme zrušit? Protože ty podmínky, které byly smyslem toho zákona, dneska už jsou pryč. Ten zákon ztrácí smysl. Jaký byl prosím vás smysl toho zákona? Jestli si to někdo uvědomuje. Ten byl přece ten, že se mělo zabránit dodávání materiálu do nějaké elektrárny. No, ta elektrárna byla dostavěna. To znamená, to je prostě... to ztratilo smysl proto, že celý ten projekt už je hotový.

A druhá věc byla, aby se vyvinul politický tlak na Írán, aby to byl součást tlaku mezinárodního společenství na Írán. Ten tlak se vyvinul a výsledkem je, že je dneska dohoda s Íránum. Že ty dva důvody, proč ten zákon existoval – dostavba, aby se nedostavěla elektrárna, ten padl, protože je dostavěna. A ten druhý – vyvinout tlak na Írán, to se naplnilo, protože výsledkem toho je i to, že máme dnes s Íránum dohodu. Tak jaký je smysl zákona? Chápete? Ten jeho účel dneska úplně zmizel. Je to prostě zákon, který je obsoletní, který je zbytečný a který je zastaralý. A to, co se mi nelibí, že tady vlastně, jako kdybych se nemohl dovolat toho, co mně připadá naprosto zásadní, že tady existuje dohoda států, klíčových států, klíčových hráčů dnes světové politiky, která je dokonce podpořena rezolucí Rady bezpečnosti. A chápete? Zpochybňovat něco takového v našem světě mi připadá velmi nebezpečné. Jestli tady někdo řekne "nějaká rezoluce nějaké Rady bezpečnosti, k čemu nám to je?" – tak to je, přátelé, to je opravdu velmi odvážná řeč.

Jestli si myslíte, že Rada bezpečnosti a její rezoluce neplatí nic, tak zpochybňujete ty poslední prvky světového rádu, které máme! A ti lidé, kteří tam... My nemáme jiný systém, jak se dohadovat. Může se vám nelíbit, můžete ho kritizovat. Můžete říkat, že je nedokonalý. To je možná všechno pravda. Dokonce se mluví o jeho reformě. Ale dokud ji neprovědeme, tak ji musíme brát, tak jak je. Jinak se prostě drolí něco, podle čeho na tom světě pořád ještě se řídíme. A je to nesmírně významné. A je to nesmírně významné i pro státy, jako je Česká republika, abychom se těchto pravidel drželi. Bez ohledu na to, že jsou nedokonalá. Bez ohledu na to, že nefunguje stoprocentně. Ale varoval bych před tím to zpochybňovat. A jestli tu máme dohodu klíčových hráčů, jestli máme rezoluci Rady bezpečnosti, tak přece bychom to měli respektovat.

A nenechte se mylit tím, že někde nazná v některé z těch zemí nějaká slova, která říkají: musíme se na to podívat. Závazky těch zemí platí. A je třeba je brát vážně. Já závazek Spojených států amerických beru naprosto vážně. Spojené státy jsou v tomto seriózní partner, který drží závazky, a nevím nic o tom, že by to neplatilo. A nevěřím tomu, že se to změní! V tom mám tuhle zkušenosť a podle mě v téhle věci musí platit. Stejně tak jako podle mne dodrží závazky Rusko, Čína, Evropa, všichni další, kteří jsou podepsaní.

A co je strašně důležité – že Írán své závazky v téhé oblasti plní. Není důvod to zpochybňovat. A hlavně já nechápu to, proč přistupovat na tak nebezpečnou hru. Rozumíte? My jsme docílili toho, že Írán dnes – a máme to kontrolované – nevyvíjí atomové zbraně. To jsme přece chtěli. Kvůli tomu jsme i to všechno dělali. Proto ten tlak a podobně. Dnes máme kontroly, že se to plní. Já jsem tady řekl, že si to můžete ověřit, že se to skutečně dodržuje. A každý, kdo bude chtít začít diskusi, tak se s tím seznámí. A my máme přece to, co je strašně cenné – že někdo nevyvíjí atomové zbraně a zavázal se pouze k mírovému využití jaderné energie. Tak to přece má svou cenu a měli bychom to ctít, a ne říct, že nás to nezajímá, my na to kašleme, my to nebereme vážně. Já nechápu takovou řeč. Mně to připadá nezodpovědné a připadá mi to jakoby v něčem špatná debata.

Pro stát jako Česká republika přece musí platit, že mezinárodní řád je něco, na čem nám nesmírně záleží. Vždyť právě takové země, jako je Česko, na to doplatí, když nebudou platit žádná pravidla. Už jsme se tady přece bavili o Ukrajině, o nerespektování mezinárodního řádu na Ukrajině při anexi Krymu. To pro nás nejsou zásadní věci? Nebo si myslíte, že v jedné věci se můžete mezinárodního řádu dovolávat a ve druhé můžete říct, že nám není k ničemu? No taková nekonzistence je nepochopitelná. To potom jsme trotlové a ne politici!

Takže já bych si přál, abychom brali vážně to, co jsem řekl. Je tady podpis klíčových států, je tady rezoluce Rady bezpečnosti a to všechno platí a je to dodržováno. A nespekujte o tom, že nějaká země něco udělá. Je to země, která má Kongres, která má senátory, kongresmany a prezidenta, který se určitě seznámí s touto situací. A já věřím na kontinuitu politiky, na to, že závazky se budou držet. Když máte někde dohodu šesti hráčů, tak ani není možné, aby jeden jen tak vypověděl, protože to je dohoda šesti, ne mezi dvěma.

To znamená, já odmítám jakékoliv zpochybňování tohoto dílu této dohody, smlouvy, která byla učiněna mezi státy, které jsem vyjmenoval, a Íránum, a odmítám to, aby se zpochybňovala v této Sněmovně. To je nebezpečná hra. To je špatná zahraniční politika a tohle není zájem České republiky! (Potlesk z lavic poslanců ČSSD.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu ministrovi Zaorálkovi. S přednostním právem ještě pan ministr průmyslu a obchodu. Prosím, pane ministře.

Ministr průmyslu a obchodu ČR Jan Mládek: Vážený pane předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, je mi líto, že z formálních důvodů nebudeme pokračovat v debatě o elektrárně Búšehr, ale musím reagovat na vystoupení paní poslankyně Černochové, samozřejmě skrze pana předsedajícího. Pan kolega Zaorálek už toho hodně řekl, já dodám jenom pář slov.

Já jsem nikdy nezpochybnil právo klubu dát veto. To je plné právo, když dva kluby zavetují devadesátku, mají to mit. Já jsem pouze sdělil, že je mi to velmi líto, že to poškozuje zájmy českých firem a že navrhnu, až se o tom bude dále jednat, zkrácení doby na 30 dnů projednávání a pevně doufám, že to bude schváleno.

Rovněž neberu parlamentu jako celku, jeho jednotlivým členům právo na sebemrskáctví. Kdo se chce sebemrskat, at' to dělá. Ale prosím, mně zase neberte právo sdělit, že když se někdo sebemrská, tak že sděluji, že se sebemrská. To právo mám taky, jsem jedna dvousetina stejněho suveréna jako kterýkoliv jiný další poslanec. Ano, a tento postoj k tomu zákonu je svého druhu sebemrskáctví, které za první nepomáhá českým firmám, ale nepomáhá ani vývoji ve světě. Pan kolega Zaorálek už to tady řekl. Výsledkem akce ochotných v Iráku bylo posílení šíitské majority a vytvoření vlády v Iráku, která je bližší k Íránu daleko více, než jakákoliv irácká vláda byla předtím. To je čistý výsledek naší západní snahy. Já to nechci moc hodnotit, ale to je třeba si také říci, že šíité dneska vládnou, koneckonců jsou věšinová společnost. Předtím dokonce ta vláda, která byla sunnity nominovaná, s Íránem válčila.

A nemuselo by nám také být úplně jedno, že ani v Íránu není úplně jednoduchá vnitropolitická situace, kde jsou stále ještě radikálové, kteří chtějí konfrontaci se Západem, a jsou tam, řekněme, technokraté, kteří se chtějí s tím Západem dohodnout. Samozřejmě pokud my se budeme chovat tak, že tvrdíme, že je úplně jedno, jakou Irán podepsal dohodu, že je úplně jedno, jaká garnitura tam je, tak jenom posilujeme zastánce té nejtvrzší linie. A to já si myslím, že by neměla být politika České republiky. Ta by měla být úplně jiná. To znamená hájit vlastní zájmy, a pokud ještě vedle hájení vlastních zájmů můžeme pomocí, aby ten svět byl o trochu lepší, tak to udělejme.

Děkuji za pozornost. (Potlesk poslanců ČSSD.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu ministrovi.

Můj předchůdce pan místopředseda Filip před přerušením tohoto jednání řekl, že do 14.30 přeruší tento bod, kdy jsme měli rozhodnout o jeho dalším pokračování, což by se muselo stát jednacím řádem, že budeme hlasovat o tom, že je to zvlášť závažný bod, a znova bychom jej museli zařadit na pořad jednání. Nikdo nic takového nenavrhl. V tom případě přerušuji tento bod a budeme pokračovat pevně zařazeným bodem

165.

Návrh poslanců Zbyňka Stanjury, Jany Černochové, Petra Fialy, Ivana Adamce a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 353/2003 Sb., o spotřebních daních, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 966/ - první čtení

Ještě předtím, než předložený návrh uvede pan poslanec Zbyněk Stanjura – stanovisko vlády jste obdrželi jako sněmovní tisk 966/1 – s přednostním právem se hlásí pan předseda TOP 09 Miroslav Kalousek. Prosím, pane předsedo.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji, pane předsedající. Omlouvám se, teď můžu trochu vypadat jako hnidiček, ale pro možné budoucí spory – vy jste řekl "přerušuji tento bod", a já jsem přesvědčen, že ani nebyl zahájen, protože zahájen být

nemohl. Takže pokud se shodneme v tom, že ten bod zůstává přerušený od minulé schůze, tak to je ta správná formulace.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Ne. Pan místopředseda Filip řekl ve své řeči před jednou hodinou: Přerušuji tento bod do 14.30 hodin. Tady to mám od legislativy potvrzeno. A pozůstává přerušení, protože jsme rozhodli o tom, že nebude zařazen na program schůze, neb to nikdo nenavrhl. Děkuji za vyjasnění. Díky.

Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Děkuji za slovo. Chápal jsem vystoupení obou ministrů, že to bylo standardní vystoupení mezi body těch, kteří mají přednostní právo. To je naprosto v pořádku, proti tomu se nedá nic namítat.

Ale dovolte mi, abych vám představil návrh zákona o spotřebních daních, respektive novely zákona o spotřebních daních. A protože ten zákon je poměrně rozsáhlý, tak se týká pouze jedné části, a to spotřební daně na pivo. Když jsem přemýšlel –

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Já se velmi omlouvám, milí kolegové. Prosím, abyste přenesli své hovory do předsálí. Děkuji.

Prosím, pane poslanče, pokračujte.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Když jsem přemýšlel, čím bych začal, abych zaujal, abyste mi věnovali pozornost, tak možná bychom mohli v politice, ne v češtině, ale v politice zakázat slovo dočasnost. Měli jsme tady dočasně okupační vojska. Dočasně naše vláda zavedla zvýšení daně na tři roky a dočasně byly zavedeny zvýšené sazby daně z piva v roce 2009 s účinností od 1. ledna 2010. Ta první dočasnost trvala skoro 22 let. Daň z příjmu platí nadále bez omezení, přestože měla skončit před rokem a půl a přestože ti, kteří ten zákon předkládali v roce 2009 a říkali na mikrofon, že bude platit rok, maximálně dva, nejvýše však tři, tak už to platí sedmým rokem.

Doporučuji nám všem, protože jedna z těch dočasností byla z naší dílny, abychom v politice nebo v daňových otázkách nepoužívali slovo dočasnost, protože pak ta realita je úplně jiná. Přijde jiná politická reprezentace a z dočasnosti se stává pravidlo.

Návrh zákona je velmi krátký, obsahuje v zásadě jeden paragraf, jeden článek a účinnost. Účinnost je navržena od 1. května 2017, takže se to dá ještě stihnout, ale není to to nejdůležitější.

V roce 2009 úřednická vláda pana premiéra Fischera představila a prosadila v Poslanecké sněmovně tzv. Janotův balíček, který na vstupu měl úsporná opatření na straně výdajů a zvýšení daní na straně příjmu. Ten sněmovní tisk se projednával ve stavu legislativní nouze. To bych chtěl připomenout, protože to je poměrně neobvyklý instrument, to znamená, neproběhlo první čtení, ale proběhlo v zásadě jednodenní projednání a dopadlo to, že se zvýšily daně a neomezily se výdaje. Takže byla splněna pouze polovina. A jednou z těch částí bylo zvýšení spotřební daně na pivo, kdy tehdejší autoři předpokládali dodatečný výnos do státního rozpočtu zhruba

1,2 miliardy korun. Platí to od 1. ledna 2010. Ovšem jak to bývá, odhady nebývají většinou přesné a čas může rozsoudit ty, kteří se přou o to, jestli to přinese více, nebo méně peněz, jaká byla pravda. Ten výnos nebyl 1,2 miliardy, ale maximálně 800 milionů korun ročně. Mimo jiné je to dáno také tím, že se měnilo a mění spotřebitelské chování.

Je třeba říct, že trh s pivem prochází velmi dynamickými změnami a v posledních letech dochází k poklesu celkového výstavu. Jediná změna byla v roce 2016, ale to bylo způsobeno díky úspěchu našich exportérů a díky zvýšenému exportu. Na druhé straně, a zážíváte to mnozí z vás ve svých regionech, vznikl v zásadě úplně nový segment a to jsou tzv. minipivovary, které nabízejí netradiční značky, nová piva, k dnešnímu dni jich funguje 347. Většina z nich, asi 90 %, má k té své produkci buď restauraci, nebo hotel, kde ten svůj produkt taky prodává. Zaměstnávají dohromady přibližně – já bych prosil, abyste to číslo slyšeli – 3,5 tisíce zaměstnanců.

My navrhujeme vrátit se k sazbě spotřební daně z piva do roku 2009, a to v tom segmentu nejmenších pivovarů. U všech ostatních navrhujeme snížení, ale to snížení není tak vysoké, tak jak to bylo v roce 2010.

Já bych vás chtěl seznámit s tím, jak vypadá situace v produkci piva. V zásadě v České republice můžeme pivovary rozdělit do čtyř skupiny podle toho, jak se profesně sdružují. Existuje tady Český svaz pivovarů a sladoven, který sdružuje většinu velké pivovary. Jednal jsem s panem předsedou Šámalem a tento návrh zákona má podporu Českého svazu pivovarů a sladoven. Vedle toho existuje Českomoravský svaz minipivovarů a sladu. Jednal jsem s panem předsedou Šuránem. Tento návrh zákona má podporu tohoto svazu minipivovarů a sladu. Pak existují nezařazené pivovary, které nejsou ani ve velkém svazu, ani ve svazu minipivovarů, a jako čtvrtá, zvláštní entita existuje národní podnik Budvar a podle informací, které mám, dlouholeté vedení Budvaru podporovalo snížení spotřební daně z piva. V této chvíli se hledá nový ředitel, tak jsem se samozřejmě neměl aktuálně na koho obrátit.

Ted' vám prezentuji informace, které jsem dostal v diskusích, protože jsme preferovali diskusi s těmi, kterých se to týká, a chtěli jsme znát jejich názor, protože kdo jiný než odborníci a ti, kteří v tom dnes a denně podnikají, by měli vyjádřit své stanovisko. Ted' vám odprezentuji informace, které jsem dostal nejprve od Českého svazu pivovarů a sladoven, a je to za celé odvětví, bez rozdílu na to, jak jsou organizováni. Uvádějí, že zhruba tento průmysl vytváří 65 tisíc pracovních míst. Je to ale včetně míst, která jsou nepřímá a indukovaná. Zhruba odvedou 29 miliard dani ročně, zaplatí ročně dodavatelům asi 20 miliard, a když si k tomu připočteme vlastně ten doprovodný průmysl, to znamená restaurace a prodejny piva, tak se vytváří až 300 tisíc pracovních míst a daňový přínos je 62 miliard korun. Takže se tu jedná určitě o velké a zajímavé odvětví.

Když jsem jednal se svazem minipivovarů, které to přivítaly jako možné snížení nákladů, tak mě upozornili, že pokud se někdo rozhodne zřídit a provozovat minipivovar a k tomu restauraci, tak na něj může chodit kontrola až z 27 státních úřadů. Nechali si zpracovat nezávislou studii – a ted' poslouchejte dobře. Celkově ten minipivovar, který má průměrně devět až deset zaměstnanců, 45 dní v roce stráví tím, že plní své povinnosti vůči státu. 45 dní v roce. To je více než dva měsíce pracovních

dnů. A já vám to skutečně přečtu, abyste nezpochybňovali jenom to číslo. Přečtu vám úřad, a co chodí kontrolovat.

Živnostenský úřad – může chodit zkontovalovat živnostenské oprávnění, jak vypadá provozovna, a licenci na prodej alkoholu.

Finanční úřad – vyplňuje se, podává a zpětně kontroluje daň z příjmu, daň z přidané hodnoty, daň z nemovitosti, evidence faktur a nově taky EET.

Celní správa – chodí kontrolovat daňový sklad, vybírá spotřební daň, stanovuje zálohy a měsíční přiznání spotřební daně a každý musí každý rok prokazovat tzv. ekonomickou stabilitu.

Samozřejmě máte zaměstnance, takže podáváte, komunikujete ještě se Správou sociálního zabezpečení.

Pak tady máme Český statistický úřad. Podle toho, kdo má to štěstí nebo smůlu, tak ten minipivovar vyplňuje jeden až 24 statistických výkazů ročně.

Úřad práce. Zaměstnavatel musí uzavřít smlouvu s lékařem a vede smlouvy a evidenci zaměstnanců.

Pak máme Státní úřad inspekce práce a osm oblastních inspektorátů bezpečnosti práce, Cizineckou policii, kontrola na zaměstnávání cizinců, kontrola tlakových nádob, revize komínů, revize elektřiny, bezpečnost práce, školení, ochranné prostředky.

Zdravotní pojišťovny. Může se klidně stát... (Odmlka pro velký hluk v sále.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Já se strašně omlouvám. Chápu, milé kolegyně, milí kolegové, že vás ten seznam úřadů, který pan předseda přednáší, rozvášnil, ale poprosím o klid. Děkuji. Prosím, pane předsedo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Já přece nebudu rušit kolegy tady v první řadě. Možná byste si to mohli každý vyzkoušet.

Zdravotní pojišťovny. Pokud se zaměstnanci rozprsknou, tak komunikujete se sedmi zdravotními pojišťovnami.

Pak tady máme Státní zemědělskou a potravinářskou inspekci, která chodí kontrolovat kvalitu výroby a výrobků, kontroluje označení výrobků, kontrola uvádění alergenů.

Hygiena, veterinární správa, stavební úřad, požárníci nebo hasiči, evidence, školení, revize, kontrola hasicích přístrojů.

Pak máte obecní úřad v místě podnikání. Kontrola odpadních vod, kontrola nakládání s odpady, kontrola emisí.

Česká obchodní inspekce chodí kontrolovat teploměry, kontroluje cejchování vah.

Pak řešíte autorská práva, poplatky televizi, rozhlasu.

A Policie České republiky, která chodí kontrolovat, jestli v té restauraci náhodou nenaléváte nezletilým.

Ke každému tomuto úřadu, ke každé této činnosti mám uvedeno přesně, kolik v průměru jeden minipivovar s deseti zaměstnanci věnuje hodin ročně. Čtyřicet pět hodin ročně. Opravdu neuvěřitelná doba. A my máme šanci nějakým způsobem snížit daňové zatížení, snížit náklady a přispět k rozvoji pivovarů i minipivovarů.

Zejména minipivovary jsou velmi často místní rodinné firmy, které nehledají investiční pobídky v okolních státech, které nepresunou svoji produkci. Někdo může říct deset pracovních míst, ale krát 347 je 3,5 tisíce pracovních míst. A abychom to měli s čím srovnávat, tak vám přečtu jednu tiskovou zprávu z Úřadu vlády z listopadu roku 2016. Německý Bosch dostane v Česku pobídku až 444 milionů korun. S tím, že by se mělo vytvořit 600 pracovních míst a z toho zhruba 120 míst pro vysokoškoláky. 444 milionů pro 620 pracovních míst. Tady mluvíme o desetitisících pracovních míst, v segmentu minipivovarů 3,5 tisíce pracovních míst, a ten dopad je zhruba 600, 700 a klidně dám i na Ministerstvo financí, 800 mil. korun. Tak si porovnejte efektivitu takového opatření. Tohle opatření je plošné, pomáhá všem, všem snižuje náklady.

Dámy a páновé, vláda se 2. ledna pyšnila výsledkem hospodaření státního rozpočtu za rok 2016. Ani my z opozice jsme nezpochybnili dobrý výsledek plus 60 mld. Je čas snížit daně. Můžeme to udělat. Tento návrh má podporu celého trhu, všech profesních organizací a věřím, že najde podporu i mezi námi. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Stanjurovi jako navrhovateli. Nyní prosím zpravodaje pro prvé čtení pana poslance Miroslava Kalouska, aby se ujal slova. Prosím, pane zpravodaji, máte slovo.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo. Dobrý den, dámy a pánové. Pan předkladatel nám poměrně zevrubně řekl, ono to není nijak složité, o čem bychom měli nebo neměli hlasovat, takže mi jistě odpustíte jako zpravodaj, že nebudu jinými formulacemi opakovat jeho slova obsahu návrhu zákona, ale pokusím se vás provést stanoviskem vlády, protože vláda k tomuto návrhu dala své stanovisko. A musím říct, že nad ním kroutím hlavou. Pro případ, že někteří z vás by ho nečetli, tak prosím, abychom si ho spolu se sebou probrali, protože obdivuji vládu v jejím optimismu, že se domnívá, že co poslanec, to blbec. Kdyby se domnívala cokoliv jiného, tak by to přece jenom musela formulovat poněkud jinak.

Stanovisko je nesouhlasné, což mě nepopuzuje, protože se jedná o poslanecký návrh, který mění daň, ale jsou tam pak uvedeny tři důvody, z nichž si troufnu říct, že všechny jsou legrační. Ten první důvod začíná větou: Vláda nepovažuje navržený zásah do daňového systému za žádoucí především s ohledem na skutečnost, že se v předmětném případě jedná o daň harmonizovanou, přičemž tento návrh není slučitelný s právem Evropské unie. Vláda vysvětluje proč – neboť je přesvědčena, že u minipivovarů s výstavem do 100 tisíc hektolitrů sazba 12 korun je nižší, než připouští ona harmonizovaná směrnice, což je, jak víme, šestá směrnice Evropské unie o spotřebních daních. Nicméně to je jedna ze šesti sazeb, která se mění, jedna jediná ze šesti sazeb. Nicméně vláda říká: Není to v souladu s právem Evropské unie, a tak nemůžeme lidem snížit daně.

Kdyby tenhle argument používaly politická hnutí a strany, které jsou nepřátelsky naladěny k Evropské unii, které si přejí vystoupení České republiky z Evropské unie, tak bych to akceptoval. Prostě uvádějí účelový argument, kdy svoji vlastní neochotu nebo zbabělost nebo nekompetenci svádějí na Evropskou unii. To je velmi častý sport domácích politiků. Ale když to dělá vláda, která se verbálně k Evropské unii hlásí, tak je to přinejmenším nešťastné, protože občanům říká, že tady něco nejde, i když to jde. A nejde to ne proto, že my jsme neochotní nebo zbabělí, ale může za to ta ošklivá Evropská unie, píše tady pan premiér s panem ministrem financí ve svém stanovisku.

Není to pravda. A nesvádějte svoje vlastní politické postoje na Evropskou unii. Velmi vás o to prosím, alespoň ty, kteří to s Evropskou unií myslí vážně. To jedno číslo je těch 12 korun. Je možná komplikovaná diskuse, možná na to existuje několik právních výkladů, ale zcela jistě není problém ve druhém čtení podrobit to diskusi a v případě, že by stanovisko vlády po právní stránce bylo správné, tak to nebude 12 korun, ale bude to 13,20 koruny, ale nebude to těch 16 korun, co je teď. A bude to v naprostém pořádku. A to je v našich silách. V tom nám žádná harmonizační směrnice nebrání. A z tohoto důvodu protestuji a ohrazuji se proti stanovisku vlády, které kromě toho, že zpochybňuje kompetenci vlády, což mi tak nevadí, to vláda dělá téměř denně, tak ale zpochybňuje a znevěrohodňuje v očích občanů Evropskou unii jako instituci, jejíž jsme my součástí. To je první bod stanoviska vlády.

Druhý bod stanoviska vlády říká, jak to je strašné, že tento krok bude znamenat negativní dopad do veřejných rozpočtů v objemu zhruba 600 milionů v roce 2017 a 800 milionů v následujících letech. Opakují – 600 milionů a 800 milionů. Bavíme se tedy v řádu pod jednu miliardu. Každý z nás tady, snad kromě členů vlády, dobře ví, že není v silách žádného ministra financí odhadnout inkaso spotřební daně na celý rok s přesností na jednu miliardu. To prostě nejde. Ta přesnost se u spotřební daně pohybuje tak kolem dvou, tří, čtyř miliard. I odchylka o pět miliard není až tak trestuhodná, protože trhy mají své výkyvy, nějak se chovají. Takže prosím pěkně, dámy a páновé, my se tady nebavíme o nějaké zásadní změně daňového systému, což bych si samozřejmě přál, a upřednostnil bych zjednodušení daňového systému a snížení sociálního pojištění před poměrně marginální úpravou. O tom se nebavíme. Bavíme se tady o marginální úpravě jedné sazby, aniž bychom zasáhli do systému. Aniž bychom zasáhli do systému, bavíme se o marginální úpravě jedné sazby, která je pod statistickou chybou ročního odhadu inkasa spotřební daně. Znovu opakují, ten odhad, který máme v rozpočtu inkasa spotřební daně na rok 2017, a všechny odhady, které jsme dělali v minulosti celkového inkasa spotřební daně, nikdy nemohly být s přesností na jednu miliardu. Takže uvádět tady jako naprostou tragédii, že možná 600 nebo taky 400 nebo možná vůbec nic, protože díky tomu, že ta spotřební daň bude nižší, tak to pivo se bude konzumovat víc, takže to bude nula. Spekulujeme v číslech, která jsou prostě pod statistickou chybou. Nemá vůbec žádný smysl se o ně nějakým zásadním způsobem přít. To je tedy druhý bod zdůvodnění zásadního nesouhlasu, který nám vláda dala.

A ten třetí, snad abychom se zasmáli opravdu nakonec, ten dává v rámci rovnosti a nerovnosti, což je opravdu legrace. Vláda dále poznamenává... já vás to nechám vypovídат, pak budu pokračovat... Děkuji.

Vláda dále poznamenává, že snížením spotřební daně z piva by vznikla určitá nerovnost v oblasti zdaňování spotřebních daní i u jiných spotřebních daní, například u líhu, minerálních olejů nebo cigaret. Tak tohle muselo vymýšlet hodně lidí, protože určitá nerovnost samozřejmě může nastat u komodity, která na tom trhu existuje jako substituent. Vůči cigaretě a jejímu zdanění může vzniknout nerovnost u zdanění doutníků, cigarillov, řezaného tabáku. To je zaměnitelné, a pokud něco zdaníme více a něco méně, tak se tam samozřejmě spotřeba kuřáků přesune. Ale cigarety se, prosím pěkně, nepijí. Tam hledat rovnost a nerovnost zdanění ve spotřební dani mezi cigaretami a pivem, to sorry, takovýto nesmysl by snad nemohla napsat ani zkoumovaná pakáž. (Se smíchem.) To je absolutní hloupst. Zrovna tak, dámy a pánové, se možná – vláda to neví, ale my se v Poslanecké sněmovně jistě shodneme, že minerální oleje se také nepijí, také tam se těžko dá hledat nějaká rovnost či nerovnost zdanění mezi zdaněním minerálních olejů a piva.

To, co je srovnatelné v komoditách zatížených spotřební daní s pivem, je víno a jsou to lihoviny. A tady skutečně máme nějakou nerovnost. Tady skutečně máme nějakou nerovnost dlouhodobě zakódovanou. Zatímco pivo, jehož domácí spotřeba je dominantně spotřebovávána na domácím trhu, tak víno, jehož domácí spotřeba tvoří z šedesáti procent import, zdaněno není.

Já teď nehoruji, chraň bože, za zdanění vína. Jenom chci říct, máme tady zakódovanou nerovnost. Pivo, které pijeme drtivě z domácích zdrojů, od domácích výrobců, kteří tady zaměstnávají lidi, zdaňujeme, zatímco víno, které je zhruba ze čtyřiceti procent z domácí produkce a ze šedesáti procent z importu, nezdaňujeme. A pohlédněme pravdě do tváře, současná i bývalá ministry zdravotnictví mi jistě dají za pravdu, trh s alkoholickými nápoji není tažen především gurmety a labužníky a příležitostními ochutnávači, trh je tvořen především pravidelnými a náruživými konzumenty. Ti potřebují denně svoji pravidelnou dávku a drtitá většina z nich si vybere to nejlevnější. To znamená, pokud ho uspokojí deset lahváčů, protože je to nejlevnější, zvolí deset lahváčů. Pokud ho uspokojí čtyři krabičky tekutiny, které se říká víno, dovážené k nám z jižních zemí, a na kterou není uvalena daň, tak si prostě tu svoji denní dávku zrealizuje tím krabičákem. Tady máme tu nerovnost! Tady je ta absolutní nerovnost! Pivo, na pivo uvalujeme spotřební daň, na nekvalitní patoky dovážené k nám v krabicích spotřební daň neuvalujeme. A vláda má tu odvahu říkat, že snížením spotřební daně z piva by tady vznikla nějaká nerovnost. Naprosté nepochopení problému, naprosté nepochopení trhu s konzumací alkoholických nápojů.

To jsou tři důvody, pro které vláda navrhuje nesouhlas. Dovoluj si na základě argumentace, kterou jsem přednesl, konstatovat, že to zdůvodnění je nekvalifikované, že je účelové, a co hůř, je hloupé. Akceptoval bych jako zpravodaj tohoto návrhu nesouhlasné stanovisko vlády z principiálních důvodů. Neakceptuji důvody, kterým se můžeme pouze smát. To je to nejhorší, co může vláda udělat, předložit něco, co je opravdu směšné, protože je ve své argumentaci – no prostě hloupé.

Proto si vás dovoluji požádat jako zpravodaj, abychom propustili tento tisk do druhého čtení, abychom ho na rozdíl od stanoviska vlády podrobili opravdu odborné diskusi, o které nepochybuj, že zde v Poslanecké sněmovně jsme schopni, a na základě této diskuse učinili konečné rozhodnutí. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Já děkuji panu zpravodaji. Otevím obecnou rozpravu, do které se jako první s faktickou poznámkou přihlásil pan poslanec Petr Bendl. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Petr Bendl: Děkuji za slovo. Kolegyně, kolegové, já se pokusím o trošku jiný pohled, abych nepoužíval argumenty, které už zde padly, ani ten argument, kdy pohled pivářů versus vinařů je nám všem, kteří se zabýváme touto problematikou, dlouhodobě znám, kdy piváři poukazují na to, že víno má nulovou spotřební daň a pivo nikoliv a má ji, řeknu, výrazně rozdílnou. Pokusil bych se vám říci ještě jeden argument.

My jsme sektor, který je echt český, a vyráběné české pivo a konzumované zejména v České republice je náš výhodný vývozní artikl. Jeho spotřebu jsme si zkomplikovali – nebo zkomplikovali všem těm, kteří pivo prodávají a zejména čepují, musíme podotknout, zkomplikovali tím, že jsme přinesli řadu nových nákladů do provozu jednotlivých hospod, hospůdek, restaurací. Například v autorském zákoně jsme provozovatelům hospod zvýšili – nebo jste zvýšili poplatky, které musí dávat kolektivním správcům. Zvýšili jste samozřejmě zavedením EET měsíční náklady zase hospodám, hospůdkám. Zvýšili jste – nebo hodláte zvýšit problémy a snížit příjmy v oblasti zákazu koupení, kde řada hospod a restaurací investovala do různých zařízení, která měla odvátrávat místnosti, vybudovali, nebo udělali takové investice, aby koupení některých zákazníků neobtěžovalo zákazníky, kteří nekouří. (Předsedající: Čas.) Tyhle zmařené investice se zase dotknou samozřejmě zejména malých hospod.

Já bych vás prosil, abyste toto vzali také jako částečnou kompenzaci a pomoc těm, na které jste navalili zbytečné náklady.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji. S faktickou poznámkou pan poslanec Plzák. Po něm pan poslanec Komárek. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Pavel Plzák: Děkuji, pane předsedající. Vážené kolegyně, kolegové, já chápnu podstatu toho návrhu a připadá mi rozumný. Zřejmě bude mít moji podporu. Ale co mě zaujalo na projevu pana předkladatele, byl ten hrůzostrašný seznam institucí, jejichž kontrolám podléhají ti výrobci. Tak jak to tady přednesl, tak to vypadalo, že veškerá suma těch kontrol vznikla za současné vlády. Já bych se chtěl jen zeptat, které ty kontroly vznikly za současné vlády a které si s sebou nesou ti výrobci z doby, kdy vládly u nás jiné strany. Jestli je možné to nějak rozklíčovat, nebo jestli prostě na to není odpověď. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji. S faktickou poznámkou pan poslanec Komárek. Po něm s přednostním právem pan předseda Stanjura. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Martin Komárek: Děkuji. Pane předsedající, já mám tentokrát poznámku formální. Já bych poprosil vedení Sněmovny, aby si sjednotilo noty,

protože někteří předsedající poměrně logicky nepřipouštějí faktickou poznámku na úvod rozpravy, protože faktická poznámka musí reagovat na průběh rozpravy, ale vy jste, pane předsedající, nevím, jestli vaším prostřednictvím, nechal zazní faktickou poznámku na úvod rozpravy. Tak já bych rád věděl, jak to je. A pokud jste se zmýlil, tak tím pádem žádná rozprava neproběhla, je jako nulitní a nevím, jak budeme postupovat. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazzdík: Děkuji a omlouvám se za to. Samozřejmě máte pravdu dle jednacího řádu. Chtěl jsem být vstřícný, nicméně trvám na tom, že rozpravu jsem zahájil. Prvním přihlášeným rádně do rozpravy, a dokonce s přednostním právem, je pan předseda Stanjura.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Souhlasím, že nemůže být faktická připomínka, pokud nezaznělo žádné vystoupení v rozpravě.

Já se pokusím poctivě odpovědět na ten seznam institucí. Já jsem to takhle nezkoumal. A netvrdil jsem ve svém vystoupení, že všechny povinnosti uvalila tato vláda. Nehodnotil jsem, ve kterém období a za které vlády přibyla ta či ona povinnost. Z těch, které jsem vyjmenoval, logicky EET patří této vládě. Úplně přesně jsem nezkoumal, že to můžou být i prováděcí předpisy, jestli některý z těch úřadů není iniciativnější a nepřidal letos, nebo možná před čtyřmi lety. To skutečně nevím. A to nebylo ani účelem. To nebyla kritika vlády. Ale když mě seznámili s tím, že takové množství institucí existuje, tak jsem požádal právě předsedu svazu minipivovarů, ať mi to dá písemně. A já jsem považoval za zajímavé, abych nás s tím všechny seznámil – nejenom s tím číslem, ale i přečítat seznam institucí a konkrétní povinnosti.

Musím říct, že se těším na tu debatu. Protože tu výhradu k tomu, že jedna sazba by mohla být v rozporu s evropskou legislativou, beru vážně. Na druhé straně u každého poslaneckého návrhu zákona automaticky Parlamentní institut vypracoval stanovisko, které se týká pouze toho, zda je, či není tento návrh v souladu s evropskou legislativou. Toto stanovisko vypracoval automaticky na pokyn pana předsedy Poslanecké sněmovny. A k mému překvapení jsem se v něm dočetl, že tento návrh zákona je v souladu s evropskou legislativou, protože evropská legislativa to neupravuje. Takže máme dvě stanoviska, jedno vlády a jedno Parlamentního institutu, a je to vše, kterou musíme prodebaticovat a vyjasnit si v rámci projednávání a debaty na rozpočtovém výboru. A pokud má pravdu vláda, a já to v této chvíli autoritativně nevím, tak je to prostě jednoduchá matematická operace. Buď se zvýší ta nejnižší sazba, nebo se sníží ta nejvyšší, abychom vyhověli těm padesáti procentům, pokud to skutečně musíme udělat procentuálně. Není to nic, s čím by předkladatelé nesouhlasili. Protože pokud ta povinnost takhle existuje, máme dvě matematické možnosti, jak to vyřešit. Můžeme to modelovat, můžeme počítat, jaký to bude mít dopad na výrobce, na restauratéry, příp. na státní rozpočet.

Dovolte mi, protože zatím nezazněl v rozpravě žádný zásadnější nesouhlas s touto novelou, a má opravdu jeden jediný paragraf, jeden jediný článek, abych navrhl

zkrácení projednání na třicet dnů. Podle mě nám to stačí. Pokud to neprojde, tak to projednáme v rámci šedesáti dnů, i to je naprosto možné a běžné. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu předsedovi Stanjurovi. S faktickou poznámkou nyní pan předseda Kováčik. Prosím, pane předsedo.

Poslanec Pavel Kováčik: Pane předsedající, paní a pánové, dovolte mi, abych jemně poznamenal, že ta doba, která je těhotná předvolebními událostmi, už je tady. Je to vidět z mnoha návrhů.

Já jenom připomínám, že když klub KSČM navrhoval podobné návrhy na snížení nepřímých daní, zejména tedy DPH, například na základní potraviny a další a další věci, tak se tady šířejí u potřebných věcí s podporou nesetkal, a to ani u ODS. Přesto my jsme známi tím, že hlasujeme o věci, nikoliv o tom, kdo ty věci předkládá. Nám ten návrh připadá racionalní, zejména ve vztahu k onomu národnímu podniku Budvar, ale i k těm ostatním, kteří jsou v zahraničních rukou například, a nebudu teď jmenovat, abych nedělal reklamu.

A v tom srovnání se tak ovšem jemně ohrazuju vůči tvrzení zpravodaje o dovozových vínech, a dokonce patocích apod. Pan zpravodaj velmi dobře ví, že nelze dát dvojí sazbu na jeden druh zboží, a tudíž bych poprosil, aby bylo respektováno to, že tradici u vinařů českých, moravských a slezských je, že spotřební daň na víno existuje a má nulovou sazbu. A je to tak dobře, protože jde především o podporu oněch vinařů a vinohradníků. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu předsedovi. Nyní s přednostním právem pan zpravodaj. Prosím, pane zpravodaji.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji. Já se s panem předsedou poslaneckého klubu KSČM nechci přít. Mé porovnání nesměřovalo k tomu, že bych vás snad vyzýval k tomu, abychom zdanili tiché víno. Jenom jsem chtěl upozornit na nesmyslnost stanoviska vlády, které porovnává daňovou rovnost mezi zdaněním minerálních olejů a zdaněním piva, byť na obě tyto komodity je uvalena spotřební daň. Neboť pokud něco máme srovnávat, tak zdanění piva a zdanění vína. Minerální oleje, já nevím jak ve vládě, ale my pořád ještě v Poslanecké sněmovně nepijeme.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu zpravodaji. Nyní rádně přihlášený pan poslanec Petr Bendl. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Petr Bendl: Děkuji za slovo. Já bych nejprve prostřednictvím pana předsedajícího reagoval na pana poslance Komárka. Když jsem byl přihlášený, tak jsem byl jediný přihlášený do rozpravy. To, že jsem využil technickou, tak to bylo spíš, že jsem se chtěl vejít do těch dvou minut. Skoro jsem se vešel. Myslím si, že v okamžiku, kdy nikdo ani na tabuli nebyl jako rádně přihlášený, že to není nic proti ničemu a je zbytečné se tady ohánět jednacím rádem.

A pak k tomu seznamu jednotlivých kontrol. No, my už jsme tady měli možnost snížit počet těch kontrol. V debatě, kterou bych zjednodušil jako diskusi zemědělský výbor versus zdravotní výbor, kde zemědělský výbor byl připraven napříč politickým spektrem doložit, že odebrání některých kompetencí hygieně a předání Státní zemědělské a potravinářské inspekci by znamenalo, že už dva nebudou chodit kontrolovat totéž, ale bude to kontrolovat jenom jeden, a nevím tedy, kdo z vás jak hlasoval, ale jsem tedy rozhodně hlasoval, nebo my jsme hlasovali pro to, aby alespoň jeden chodil kontrolovat jednu a tutéž věc, a ne dvě instituce. To se tady bohužel nepodařilo prosadit ke škodě těch, kterých se to týká. A netýkalo se to samozřejmě pivařů, týkalo se to obecně potravinářského sektoru jako celku.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji. Nyní faktické poznámky, nejprve pan poslanec Martin Komárek, po něm pan poslanec Leoš Heger. Prosím, pane poslanče, vaše dvě minuty.

Poslanec Martin Komárek: Děkuji za slovo, pane předsedající. Pane poslanče Bendle prostřednictvím pana předsedajícího, je sice hezké, že jste se pana předsedajícího zastal, ale není pěkné, že neposloucháte ani mě, ani jeho. Jeho neposloucháte v tom, že on chybu připustil a hezky se za ni omluvil, což já samozřejmě kvituji. A neposloucháte ani mě, protože já jsem pana předsedajícího vůbec nepeskoval. Pouze jsem chtěl, aby předsedající neměli dvojí metr, aby jeden faktickou poznámku na úvod připustil a druhý ne, na což mám myslím právo, protože Sněmovna by měla mít jenom jedna pravidla. Aspoň doufám.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Nestává se to často, ale souhlasím s panem poslancem Komárkem. Děkuji.

Dalším přihlášeným s faktickou poznámkou je pan poslanec Leoš Heger. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Leoš Heger: Dobré odpoledne. Děkuji za slovo. Pan poslanec Bendl trochu vybočil z projednávaného tématu a začal tady rozvíjet otázku kontrol a jejich počtu na konkrétní bázi příběhu zdravotnictví versus zemědělství. Omlouvám se, že pokračuji v tom odbočení, ale je to vyvoláno kolegou. Já si myslím, že kdyby tenkrát zemědělství myšlelo ty návrhy, že se sjednotí kontrola zemědělská a zdravotnická, naprostě smrtelně vážně a nechtělo si jenom utrhnut nějakou větší agendu, protože zřejmě nemá co na práci, tak by začalo jako každý správný muž, který říká, že nejlepší pomocná ruka je na konci jeho ramene, tak že by tuto kontrolu sám nabídl zdravotnictví, aby ji provádělo pod jedním praporem. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Hegerovi. S další faktickou poznámkou pan poslanec Ivan Adamec. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Ivan Adamec: Děkuji, pane předsedající. Kolegové, kolegyně, já tady nebudu rozvíjet spor o kontroly ve zdravotnictví nebo v zemědělství. Na to nejsem

opravdu dostatečně erudovaný. Ale jsem rád, že taky kolega Plzák přišel s poznámkou, která se týkala počtu kontrol, a že to tady zaznělo od našeho pana předsedy. Protože jestli si vzpomínáte, totéž jsme kritizovali ve veřejné sféře, když se tady chtěly přidávat kompetence NKÚ. Tady vidíte, že soukromá sféra je na tom velmi podobně a že kontrol je velmi mnoho. Někdy se i dublují. Už tehdy jsme říkali, že by bylo dobré vážně se zamyslet nad tím, jestli by nestálo za to nějakým způsobem toto sladit a optimalizovat, protože kontrola má pomáhat, ale v tomto množství si myslím, že kontroly nepomáhají, ale mají přesně opačný efekt, škodí.

Pak jsem chtěl říct ještě jednu poznámku. Já se musím vždycky smát, když někdo řekne, že zvedne daně dočasně. Já si vzpomínám na DPH, na solidární daň, kolik diskusí tady proběhlo. A dočasně, prosím vás, v oblasti daní, a možná nejen tam, pro mě znamená, že je to navždycky. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji, pan zpravodaj s přednostním právem. Prosím, pane zpravodaji.

Poslanec Miroslav Kalousek: Když už díky velkorysosti pana předsedajícího diskuse doextendovala až do kontrol, dovolte, abych připomněl, že v téhle Sněmovně už dva roky leží zákon o jednotném kontrolním místu, návrh zákona poslanců TOP 09 pečlivě vyargumentovaný a vyladěný s Hospodářskou komorou, jehož účelem by bylo, že stát by kontroloval z jednoho místa s metodickou podporou všech stávajících 27 institucí, které chodí na kontrolu, ale na kontrolu by chodilo jenom jedno místo, to znamená, že by se nedublovaly v čase kontroly z desítek různých institucí. Byla by to mimořádná úleva především pro podnikatele, ale také i pro státní administrativu. Dva roky to tu leží, kolegové. Dva roky. Ještě jste neuznali za vhodné zařadit to na program a podrobit to aspoň elementární diskusi, když jsme tady všichni plní ochoty snižovat kontrolní zátěž.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji. Pan poslanec Schwarz, rádně přihlášený. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Bronislav Schwarz: Já jsem to dlouho zvažoval. Pane místopředsedo, dobré odpoledne, všem. Chtěl bych dát návrh na zamítnutí tohoto zákona. Více odůvodňovat nebudu. Vidím ho jako nesystémový, takže dávám procedurální návrh na zamítnutí tohoto zákona.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji. Eviduji návrh na zamítnutí předloženého návrhu zákona. S faktickou poznámkou pan poslanec Ivan Adamec. (V sále je hluk a neklid!) Prosím, pane poslanče.

Poslanec Ivan Adamec: Takže vážený pane předsedající, kolegyně a kolegové, je to přesně, jak jsem to říkal. Už je to tady. Když se má něco snížit v oblasti daní, je to tady. Mimochodem, vidím tady názory i z hnuti ANO, že je to rozumné. Jen tak mimochodem, já tvrdím, že to rozumné je a je to rozumné v oblasti spotřební daně.

Právě že to není DPH, které navrhoval váš předseda hnutí Andrej Babiš, protože spotřební daň má své kouzlo. Týká se to těch výrobců a navíc spotřební daň je ryze v rukou státu, kdežto DPH nikoliv, tam se výnosy pak dělí. Myslím si, že to pomůže jak výrobcům, producentům, tak hospodským.

Já za to lobbiju, abyste to propustili do dalšího čtení, a doufám, že to nebude, jak jsem to říkal ve své předchozí poznámce, když se má něco vrátit nebo upravit, jak to bylo kdysi před jakoukoliv krizí, tak najednou zjištujeme, že to nejde.

Jen tak mimochodem, když už mám slovo, já si vzpomínám, že vážné téma za první republiky byla takzvaná milionářská daň. Když jsem viděl, že jsme si schválili solidární daň, samozřejmě s omezenou dobou na tři roky, tak jsem měl pocit, že co se nepovedlo za první republiky, tak se povedlo bohužel v době krize.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji. To byl zatím poslední přihlášený do rozpravy. Ptám se, kdo další se hlásí do obecné rozpravy. Jestliže nikdo takový není, končím obecnou rozpravu. Ptám se na závěrečná slovo pana navrhovatele. Prosím.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Musím říct, že nejsem překvapený, ale pobavený. Když z jednoho klubu dostanu v 15.18 informaci "všechno v pohodě, jsme v konsenzu", aby v 15.32 z toho samého klubu přišel návrh na zamítnutí, tak je to fakt k pobavení. A to si fakt nestěžuji. Jenom abychom věděli, jak to tady funguje a jak může fungovat elementární důvěra, když za 14 minut se změní názor úplně naopak. Ale to nevadí, máte na to právo. Jenom jsem chtěl, ať to tady zazní, že pak se nedá věřit nikomu a ničemu.

Chtěl bych jenom připomenout, co jsem uvedl v důvodové zprávě, ve svém úvodním vystoupení, že existuje přímá vazba pivovarnictví na zemědělskou pruvovýrobu. Velmi často tady z mnoha úst slyším, že máme myslet na zemědělskou pruvovýrobu, tady máme šanci nejenom o tom něco říkat, ale taky něco udělat.

Ještě bych chtěl uvést asi dvě čísla, a to je rozdíl mezi velkými městy a menšími městy a vesnicemi. Zatímco v dražších restauracích tvoří tržby z piva do 10 %, v menších městech a obcích a na vesnicích až 60 % obratu. Poměr je velmi výrazný a pomoc zejména těm menším bude větší, i když je stejná sazba pro všechny pivovary v této sazbě. Pak by kýžený efekt dopadl i na všechny restaurace a logicky ti, kteří mají větší tržbu z piva, těm to pomůže více, a to jsou ti menší, těm abychom měli pomáhat, ty velké abychom měli kontrolovat a hlídat. To si myslím, že je správný přístup nejenom v této oblasti.

Možná pro pobavení. Všimli jste si toho všichni, že spor mezi resorty zemědělství a zdravotnictví se dědí z vlády na vládu. Petr Bendl mluvil o tomto volebním období. A pan poslanec Leoš Heger mluvil o minulém volebním období. A oba dva mají pravdu, protože stejný konflikt přistupů Ministerstva zdravotnictví a Ministerstva zemědělství byl v minulém volebním období za jiné vlády a přetrává i v tomto volebním období. Já to budu kritizovat pro obě vlády. Tady vidíte typickou ukázkou resortního přístupu, a neříkám, kdo má pravdu, kde si každý resort hlídá své. A co je výsledkem? 27 kontrol, 50 kontrolovaných činností, 45 dnů věnovaných kontrolní

výkaznické činnosti ve firmě, která má deset zaměstnanců. 45 dnů ročn! To je důsledek resortního přístupu našich ministerstev za kterékoliv vlády, jak za minulé, tak za této. A je to špatně. Místo abychom se ptali, co je lepší pro podnikatele, zaměstnavače, tak se hádáme, co je lepší pro mé ministerstvo nebo pro ministerstvo kolegy.

Myslím, že máme šance pomoci provovýrobcům, pomoci pivovarům, pomoci těm, kteří provozují hospody, restaurace, hospůdky. Stát si to může dovolit, opakuji, můžeme snížit daně a je čas snížit daně. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji. Prosím ještě o závěrečné slovo pana zpravodaje. Prosím, pane zpravodaji.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo. Já si jenom dovoluji zopakovat svoji prosbu, abychom to propustili do druhého čtení, protože si myslím, že diskuse právě o návaznosti na provovýrobu, o tom, že to je významné odvětví českého potravinářského průmyslu i významné odvětví, na kterém do značné míry participuje zejména český venkov, že minimálně diskusi ve druhém čtení si to zaslouží.

Přiznám se, že mě překvapilo vystoupení zástupce klubu ANO, neboť jsem byl také informován, že by neměl být problém s propuštěním do druhého čtení. Pravděpodobně došlo k nějakému procitnutí mimo tento sál a rychlé esemesce, ale to samozřejmě respektuji.

Jenom bych tedy při této příležitosti rád připomněl, že vládě České republiky za poslední tři roky nedělalo nejmenší problém trojnásobně zvýšit dotace ze státního rozpočtu pro český potravinářský průmysl. Ty jsou placeny z daní, mimochodem také z daně, o které teď mluvíme, tedy pro ty pivovary. Že řadě z vás nečiní problém, že dominantním adresátem téhoto dotačí je právě holding Agrofert. Já si uvědomují, že v rámci holdingu žádné pivovary nejsou, a chápu, že to je poměrně velký hendikep pro tento návrh. Ale chtěl bych tady slíbit za TOP 09, že až se holding rozhodne vařit i pivo a bude tady velký pivovar, který se bude jmenovat třeba Agrovar, tak slibuji, že můj přístup ke spotřební dani z piva to nezmění. Že budu pro její snížení i tenkrát, pokud by to snad pomohlo ke zmírnění stanoviska politické divize Agrofertu. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: To bylo závěrečné slovo pana zpravodaje a já přivolám naše kolegy z předsáli a budeme se nejprve zabývat návrhem na zamítnutí předloženého návrhu, který přednesl pan poslanec Schwarz. Odhlašuji vás všechny. Prosím, abyste se přihlásili svými hlasovacími kartami, a budeme hlasovat o návrhu na zamítnutí.

Zahajuji hlasování o návrhu na zamítnutí. Kdo je pro, nechť zvedne ruku a zmáčkne tlačítka. Kdo je proti?

Je to hlasování 299, přihlášeno 134 poslankyň a poslanců, pro 45, proti 67. Návrh na zamítnutí nebyl přijat.

Nyní se budeme zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání. Nejprve rozhodneme o přikázání garančnímu výboru. Organizační výbor navrhl přikázat

předložený návrh k projednání rozpočtovému výboru jako výboru garančnímu. Navrhujе někdo jiný garanční výbor? (Poslanec Tejc chce promluvit na mikrofon.) Aha, zpochybňení hlasování, omlouvám se. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Jeroným Tejc: Vážený pane místopředsedo, nestává se to často, ale stalo se to i mně. Hlasoval jsem pro, na záznamu mám zdržel se. Zpochybňuji hlasování.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Pan poslanec podává námitku a já o jeho námitce dám hlasovat.

Zahajuji hlasování o námitce pana poslance Tejce. Kdo je pro přijetí námitky, nechť zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování 300, přihlášeno je 134 poslankyň a poslanců, pro 126, proti 1. Námitka byla přijata.

Budeme tedy opakovat hlasování o návrhu na zamítnutí předloženého návrhu.

Zahajuji nové hlasování. Kdo je pro zamítnutí předloženého návrhu, nechť zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování 301, přihlášeno je 137 poslankyň a poslanců, pro 61, proti 62. Návrh na zamítnutí nebyl přijat.

My tedy opravdu budeme pokračovat v přikázání rozpočtovému výboru jako výboru garančnímu. Znovu se ptám, jestli někdo navrhuje jiný garanční výbor. Není tomu tak.

Zahájil jsem hlasování o přikázání tohoto návrhu zákona rozpočtovému výboru jako výboru garančnímu. Kdo je pro, nechť zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování 302, přihlášeno je 137 poslankyň a poslanců, pro 122, proti žádný. Návrh jsme přikázali k projednání rozpočtovému výboru jako garančnímu výboru.

Organizační výbor nenavrhl přikázat tento návrh žádnému dalšímu výboru. Má někdo návrh na přikázání dalšímu výboru? Není tomu tak. Konstatuji tedy, že návrh byl přikázán rozpočtovému výboru jako garančnímu výboru.

A budeme ještě hlasovat o návrhu na zkrácení lhůty, jak jej předložil pan poslanec Stanjura. Lhůta by měla být zkrácena o 30 dnů na 30 dnů.

Zahájil jsem hlasování o návrhu na zkrácení lhůty. Kdo je pro, nechť zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování 303, přihlášeno je 137 poslankyň a poslanců, pro 33, proti 66. Návrh na zkrácení lhůty nebyl přijat a já končím prvé čtení tohoto návrhu zákona. Děkuji panu zpravodaji i panu navrhovateli.

Než přejdeme k dalšímu bodu, tak pan poslanec Rykala se omlouvá dnes od 14.30, ve čtvrtek a v pátek z osobních důvodů. Pan poslanec Milan Urban se omlouvá dnes do konce jednacího dne. Pan poslanec Josef Uhlík se omlouvá od 14.30 z osobních důvodů dnes. Pan poslanec Milan Šarapatka se omlouvá dnes od 15 do konce jednacího dne ze zdravotních důvodů. Paní poslankyně Helena Válková se

omlouvá dnes od 14.30 do 15.30 z osobních důvodů. Pan poslanec Pavel Havíř se omlouvá dnes od 14.30 do 16 hodin z osobních důvodů. Paní poslankyně Jitka Chalánková se omlouvá dnes mezi 15. a 17. hodinou z osobních důvodů. A pan ministr Martin Stropnický se omlouvá dnes od 16 hodin z důvodu zahraniční cesty.

To byly omluvy a dalším bodem našeho jednání je bod číslo

108.

**Návrh poslanců Martina Lanka, Davida Kádnera, Marka Černocha, Olgy Havlové, Jany Hnykové, Karla Fiedlera, Jiřího Štětiny a Augustina Karla Andrleho Sylora na vydání zákona proti terorismu
/sněmovní tisk 670/ - první čtení**

Prosím, aby za navrhovatele předložený návrh uvedl pan poslanec Martin Lank.

Poslanec Martin Lank: Děkuji za slovo, vážený pane předsedající. Vážený člene vlády, vážené kolegyně, vážení kolegové, dovolte mi, abych za poslanecký klub Úsvitu představil sněmovní tisk 670. Je to návrh na vydání zákona proti terorismu. Tento návrh je v prvé řadě převzetím klíčových protiteroristických opatření, která byla aplikována na Slovensku jako reakce na nynější vlnu terorismu v Evropě. My jsme se nechtěli pouštět do vymýšlení něčeho zcela nového. Nechtěli jsme znovuobjevovat Ameriku, jak se říká, a provedly jsme pouze převod základních myšlenek ze slovenského protiteroristického balíčku do českého právního rádu. Jak říkám, tato opatření jsou přejata ze Slovenska. Je to stát, ke kterému máme historicky i kulturně spolehlivě nejblíže, a i díky tomu nevybočují takové návrhy ze standardu opatření, která bychom měli v rámci bezpečnosti přijímat.

Ted' už k samotným opatřením, která návrh zákona proti terorismu obsahuje.

Za prvé rozšířujeme trestný čin podpory terorismu i na financování aktivit, které nesouvisí s terorismem přímo. Trestná bude tedy i jakákoli jiná pomoc teroristům, i když to nebude přímo třeba výroba výbušných zařízení nebo dodávání zbraní. Dám příklad. Například jim někdo bude radit, jak co nejlépe zapadnout do české společnosti, nebo jim pomůže sehnat bydlení nebo auto. Druhým opatřením se zavádí trestní odpovědnost právnických osob. Na základě slovenské právní úpravy se navrhuje rozšířit trestní odpovědnost právnických osob na všechny teroristické trestné činy. Například firma pošle peníze někomu, kdo je pak použije na přípravu teroristického útoku. Třetím opatřením, které na Slovensku schválili v rámci druhého balíčku protiteroristických opatření, je usnadnění uložení vyšetřovací vazby pro podezřelé z terorismu.

Od té doby, co jsme tento zákon předložili, nicméně vstoupila v účinnost novela trestního zákoníku, která některá z námí navrhovaných opatření v nějaké formě zavádí. Nebudu se tady zdlouhavě vratit v tom, že vláda náš návrh, ten původní, zamítla, odmítla, a pak ho v podstatě okopírovala a předložila v bleděmodrému. Dokonce ve zrychleném režimu, protože jste najednou, vážení členové vládní koalice, zjistili, že jsme měli pravdu a že skutečně takový zákon nejenom potřebujeme mít, ale

že my ho dokonce musíme mít. Ale chci říct, že jsme rádi, že tato opatření už v nějaké podobě alespoň platí.

Jeden podstatný bod ale v současném právním řádu není a to je usnadnění uložení vyšetřovací vazby pro podezřelé z terorismu. Jak asi všichni víte, tak pro uložení vyšetřovací vazby musí nastat alespoň jeden ze tří daných důvodů. A to sice předstížný, koluzní anebo útěkový. Soud musí pro prokázání důvodu vazby vždycky skládat pečlivě důkazy. My považujeme terorismus za tak nebezpečný trestný čin, že právě v tomto případě by podle našeho názoru nemělo být nutné důvod vazby prokazovat. Neznamená to ale, na to upozorňuji, bezpodmínečně automatickou vazbu. Příslušný soudce bude muset o vazbě vždy spravedlivě rozhodnout. Když to ale zjednoduší, tak soudce nebude muset dokazovat, že terorista se chystá znovu sestrojit bombu a něco vyhodit do povětrí. Soudce na něj bude bez prodlení moci vazbu uvalit.

Protože jde o převzetí opatření, která byla bez problémů aplikována na Slovensku, tedy v jiném státě EU, tak je jasné, že tento návrh zákona není v rozporu s mezinárodními smlouvami ani v rozporu s právem unijním, protože jinak by prostě na Slovensku projít nemohl. Já vás proto prosím o jeho propuštění do druhého čtení, kde je možné ho i upravit, aby byl v souladu s mezi tím přijatou legislativou. Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu navrhovateli. Nyní prosím, aby se slova ujal zpravodaj pro prvé čtení pan poslanec Zdeněk Ondráček. Prosím, pane poslanče. Ještě upozorňuji, že stanovisko vlády jste obdrželi jako sněmovní tisk 670/1. Prosím, pane zpravodaji.

Poslanec Zdeněk Ondráček: Děkuji, pane předsedající. Vážené kolegyně a kolegové, vážený pane ministře životního prostředí, jediný člene vlády, který jste zde přítomen, sněmovní tisk 670, který předkládá skupina poslanců, si klade za cíl reagovat na současnou vlnu terorismu, a jak sami autoři uvádějí, inspirovali se na Slovensku. Je však třeba podotknout, že se jim to moc nepodařilo. V podstatě se totiž nejedná o nový zákon, ale o novelu trestního zákoníku, trestního řádu a zákona o trestní odpovědnosti právnických osob. Ale i tyto tři novely zákonů se podle předloženého materiálu spíše jeví jako chaotické a možná až nadbytečné.

Vláda ČR tento návrh projednala, a jak můj kolega předrečník řekl, vyslovila s ním nesouhlas, a to z důvodu toho, že novela zavádí do trestního zákoníku legální definici terorismu, přičemž tuto definici vláda považuje za nadbytečnou, z legislativně technického hlediska za chyběně strukturovanou a především za nejasnou a matoucí.

Vzhledem k navrženému znění považuje vláda tuto definici za nadbytečnou, jak jsem zmínil, jelikož jejím účelem je tolíko zavést souhrnný pojem pro skupinu trestních činů, jež by se namísto jejich výčtu použila v dalších ustanoveních trestního zákoníku, trestního řádu a zákona o trestní odpovědnosti osob. Tak jak můj kolega předrečník zmínil, byl mezi podáním návrhu skupiny poslanců také projednán návrh vlády, který jsme projednali jako sněmovní tisk 886, který byl přijat ve zkráceném

řízení hned v prvním čtení. Ale pokud bychom zase chtěli být objektivní, tak i vláda při projednávání materiálu 886 udělala v podstatě to samé, protože pokud se podíváte do tehdejšího materiálu sněmovního tisku 886, tak v § 129a, který se nazývá teroristická skupina, je uvedeno: Teroristická skupina je společenství nejméně tří trestně odpovědných osob, které má trvalejší charakter, je v něm provedena dělba činností mezi jednotlivé členy, jeho činnost se vyznačuje plánovitostí a koordinovaností a je zaměřené na páchaní trestného činu vlastizrady spáchané formou teroristického útoku nebo teroru – § 309, trestného činu teroristického útoku – § 311 nebo trestného činu teroru – § 312 (dále jen "teroristický trestný čin").

Takže jestliže vláda v důvodové zprávě při projednávání sněmovního tisku od skupiny poslanců, který je pod sněmovním tiskem 670, který právě projednáváme, něco vytýká skupině poslanců, kteří předložili zákon, jako to, že se snaží pouze vytvořit souhrnný pojem pro skupinu trestných činů, tak o několik měsíců později vláda učinila to samé.

Materiál jako takový je z mého pohledu asi diskutabilní, můžeme o něm diskutovat. Já jsem se přihlásil do diskuze a v diskuzi poté vystoupím i s konkrétními návrhy. Děkuji zatím za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu zpravodaji a otevřím obecnou rozpravu, do které se jako první přihlásil pan poslanec Jan Klán. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jan Klán: Děkuji za slovo. Hezké odpoledne, vážený pane místopředsedo, vážený pane ministře, pane předkladateli, pane zpravodaji, kolegyně, kolegové.

Na úvod musím říci, že mě velice mrzí, že tady není ani předseda vlády a není tady ani ministr vnitra, ale řekněme i třeba spravedlnosti, může tady být i klidně obrany, protože se tato problematika prolíná jednotlivými rezorty, ale měl by tady být zejména předseda vlády, kterého by právě boj proti terorismu měl zajímat a měl by být člověkem, který by tady měl být.

Já jsem svůj příspěvek ničemně nezaměřil úplně na zákon, který tady předkládá hnuti Úsvit, ale pojal jsem to trošičku s určitou úvahou, kterou jsem napsal už někdy v loňském roce, někdy na konci loňského roku, a nazval jsem to zaminovaná Evropa. Můj článek nebo příspěvek vychází z teorie už dnes zemřelého sociologa Zygmunta Baumana, který vytvářel teorii tekuté společnosti a tekuté modernity. On na sklonku svého života přišel s termínem tekutý strach a v tom případě to můžeme napasovat i na tekutý terorismus. Ať je to Nice, Paříž, Brusel a Berlín, jmenovatelem těchto všech míst je teror, zkáza a smrt. Ano, v těchto místech útočili přece jenom teroristé. Pokaždé s jinými prostředky zabíjení – ať zbraněmi, nebo v neposlední řadě kamionem. Zde se nikdo nepozastavuje nad tím, že i auto může být použito jako zbraň hromadného ničení. My už jsme kdysi, před nějakými 15 lety, tento problém řešili, když jsem ještě studoval, na vysoké škole, na filozofické fakultě, že auto může být použito jako nástroj terorismu. A nikdo se nezamýšlel nad tím, že by měla nastat regulace přístupu k automobilům. To tady říkám pouze jako úvahu, že i tohle by se

nějakým způsobem mohlo řešit, protože právě kamion se ukazuje jako jeden z velkých prostředků, které mohou nějakým způsobem teroristé využívat. Vždy se teroristé snažili vyvolat strach a zaútočit na západní hodnoty naší euroatlantické civilizace.

Jasně se ukazuje, že svět se podobá právě minovému poli. Nikdy nevíte, kdy do tohoto pole vstoupíte a zda se vám nebo vašim blízkým něco přihodí. Nikdy tohle nemůžete vědět, protože právě žijeme v době tekuté společnosti, která se mění v rámci globalizace. Mapa těchto minových polí, kde se vám něco může stát a kde existuje největší možné riziko terorismu, je možná bedlivě tajena. Možná není, ale je těžké odhadnout ona místa, kde se něco přihodí, nebo je vtipovat. Právě s nárůstem imigrace do Evropy je zaminován téměř celý starý kontinent. To si musíme říct jasně a zodpovědně, že samozřejmě nárůst imigrace vede ruku v ruce k nárůstu terorismu.

Stav zaminování mají na svědomí podle mého názoru následující tři faktory:

Za prvé, neexistence pevných hranic, kde dochází k různým kontrolám na hraničních přechodech. Je to vlastně doba ještě před zavedením tzv. schengenského prostoru, volného pohybu osob, zboží a kapitálu. Hranice národních států jsou tedy v tom případě imaginární, ve své podstatě neexistují, ony se roztekly. Hranice jsou rozteklé a jsou nepevné. Ve své podstatě vůbec neexistují a může je tím pádem překračovat naprosto každý, jak se mu zlíbí a jak chce a kam chce.

Za druhé, nekontrolovatelný proud imigrantů nebo uprchlíků směrem do Evropy. Neexistence vnějších hranic EU, kdy se tyto hranice rovněž roztekly. A roztekly se často směrem do moře, kde se těžko, těžko chrání.

A za třetí, malá efektivita tajných služeb. Ano, tajné služby se ukazují jako neefektivní, kdy často podceňují možnost teroristického útoku. Ať už tomu bylo např. v Belgii, nebo v Berlíně, vždy měly tajné služby indicie, že může k útoku dojít, ale nedokázaly mu zabránit.

My všichni žijeme v globalizovaném světě, který je plný nebezpečí, a tím pádem i nejistoty, bohužel. Tento nárůst nebezpečí zapříčinila podle mého názoru právě kapitalistická globalizace, která je založena na riziku jako takovém a obchodě s rizikem. Terorismus se tedy stal globálním problémem. To je nesporný fakt. Narůstají tím pádem globální rizika a terorismus je jedním z globálních rizik. Tento neutěšený stav je nutné začít řešit. Jinak bude letošní rok, protože jsem to psal na konci loňského roku, protkán ještě většími teroristickými útoky.

Samozřejmě my tady můžeme diskutovat nad tím, jakým způsobem se tomu postavit. Protože pokud bude někde něco explodovat, vraždit teroristé nebo jim řízené zbraně, např. mnou tady zmíněné kamiony, tak dojde opět podle mého názoru k následujícím jevům, kdy se lidé začnou za prve ozbrojovat. V rámci své bezpečnosti a ostrahy se začnou vybavovat zbraněmi nebo podobnými prostředky na osobní ochranu, ať jsou to paralyzáry, nebo jiné prostředky. K tomuto jevu rovněž dochází. Už se tady diskutovalo právě nějakým způsobem ozbrojování a EU to chce nějakým způsobem omezit. Tak tento faktor už tady opravdu se začíná vyskytovat.

Za druhé se začnou opevňovat. Začnou se ukrývat ve svých domovech, které budou obhnány vysokými zdmi, ploty a po pozemku bude např. pobíhat nějaký překný trhač. Nějaký velký pes, který je bude chránit právě před někým, kdo by přišel

zvenku jako nějaký nepřítel. Ke svému většímu bezpečí bude jejich prostor monitorován kamerovým systémem. Ano, to už dneska existuje. Máte tady tzv. tekuť dohled, který rovněž se dneska používá jako termín, když jste všude pod dohledem. Naprostě všude máte kamery a lidé si stále častěji pořizují právě kamerový systém, aby mohli monitorovat své okolí, právě okolí svého bydliště, protože mají logicky strach.

No, a za třetí – čeho se obáváme naprostě všichni – se začnou postupně radikalizovat. Dojde k nárůstu xenofobních, radikálních či jiných fašistických hnutí. To se nám už ukázalo při volbách do Evropského parlamentu, kdy v mnoha zemích posilyly krajně pravicové strany, ať je to ve Francii, Marine Le Pen nebo např. v Maďarsku Jobbik. Může to být i ve Finsku a v dalších zemích. Právě narůstají nacionalistické tendenze, a to opravdu dramaticky.

Existuje řešení, které by předcházelo výše uvedenému, co jsem kde říkal? Nepochybňu určitě ano. Podle mého názoru se jedná o následující řešení: Za první návrat k pevným hranicím národních států. Kontroly na hranicích. Tím pádem bychom určitým způsobem omezili schengenský prostor. K tomu samozřejmě může dojít a já s tím nemám osobně žádný problém, protože budeme snižovat potenciálně riziko terorismu. Jen tak si nikdo těmi hranicemi neprojde, i když stále budou nějakým způsobem tekuté a budou neurčité. Ale už těmi hranicemi bude obtížné projít. Za druhé samozřejmě jasné odmítání imigračních kvót po vzoru Slovenska nebo Maďarska. Za třetí jasná kontrola imigrace přes naše území. A proto mě právě mrzí, že tady není ministr vnitra, který by nám tady podal informaci, jak se věci mají anebo jak se věci měly v měsíci lednu.

Zcela jistě existují i další řešení, jako monitorování islámských duchovních, radikalizujících se skupin atd. To se např. děje v Německu nebo ve Francii, i když jim to nějakým způsobem moc nepomáhá. Ale to je také nutné zavést. Právě v době toho tekutého terorismu je těžké zabezpečit bezpečí občanům. Ale toto globální riziko lze snižovat tím, že budeme eliminovat možnosti, jak se teroristé mohou do naší společnosti dostat. Ono je těžké v proudu těch uprchlíků rozpoznat nějaké teroristy nebo nějaké potenciální osamocené vlky nebo ty, co budou aktivovat ty spící buňky. Je to vždy problém. Vždy problém. A bude to problém ještě větší, protože ta imigrace samozřejmě bude postupně stále více narůstat. Vezměte si, že s jistou imigrací může souviset globální oteplování. Ono se říká, že souvisí se vším. A samozřejmě přírodní podmínky globálního oteplování, když se otepluje právě v těch částech světa, odkud pocházejí imigranti, když teplota poroste stále víc, tak oni budou samozřejmě utíkat a budou utíkat samozřejmě i za vodou. To je dokázáno. Paul Collier napsal knihu Exodus, jak migrace mění náš svět. A ten to tam jasně rozebírá...

Já myslím, že to není žádné humorné téma zrovna, ale když to někoho baví, tak prosím.

Já jsem se tady ve svém příspěvku snažil poukázat na ten problém v trošičku větším kontextu, zejména ze sociologického hlediska právě teorií, například Zygmunta Baumana, který analyzoval současnou naši tekuťou společnost.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Dámy a páновé, pěkné odpoledne. Já vám děkuji, pane poslanče. Nyní eviduji dvě faktické poznámky. První vystoupí pan poslanec Chalupa, po něm pan poslanec Snopek. Prosím.

Poslanec Bohuslav Chalupa: Děkuji za slovo. Vážené dámy a pánové, tady to téma, to jsem schopen tady hovořit třeba čtyři hodiny akademického problému terorismu, protože to je tady tisíce let. A můžeme rozebírat cokoliv a dlouho a dlouho a dlouho a nic.

S tím předloženým zákonem svých kolegů já souhlasit nebudu, protože se domnívám, že tady máme dostatečné ozbrojené i bezpečnostní sbory, které když budou dobře fungovat, tak rozhodně v boji proti terorismu sehrají svoji roli. Domnívám se, že tady máme zpravodajské služby, které když budou fungovat, tak jak mají, tak také splní svoji úlohu.

Budeme muset se zabývat více problematikou obrany kybernetického prostoru. To se obracím na kolegy z ODS, protože mi trošku neladí to, co tady dneska vykládali o Íránu, které je vzdálené nebezpečí a kybernetická obrana, která ani nemá takovou kontrolu, jako má jaderné vyzbrojování, a přesto s tím mají problém mnohem větší než s tím Íránem.

A samozřejmě velkou roli bude hrát stav přípravenosti obyvatelstva, jeho psychologická připravenost, znalostní a dovednostní výbava. Takže já už vás s tím asi nudím, ale jde o brannou výchovu do škol. Jde o vybudování integrovaného výcvikového centra pro branné a bezpečnostní složky ve Vyškově a další věci, o kterých tady hovořím už dva roky a pro které jsem bohužel nenašel prozatím žádnou podporu. Takže pokud tyto věci budou fungovat, nemusíme dělat žádné zákony boje proti terorismu. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Pan poslanec Snopek stáhl svoji faktickou poznámku, ale přihlásil se pan poslanec Ondráček s faktickou poznámkou. Prosím.

Poslanec Zdeněk Ondráček: Vážený pane předsedající, já bych chtěl reagovat na svého předčešníka Bohuslava Chalupu. Ona to není úplně pravda, že bychom rezignovali, nebo resp. nechtěli spolupracovat na nějaké branné výchově, popř. civilní obraně. Naopak. Já bych byl velmi rád, kdybychom toto téma uchopili, mohli v tomto tématu pracovat, protože to je téma, které pro naší veřejnost, pro naše školství určitě má význam. A jenom to, pokud by došlo k požáru ve škole, popř. k jiné mimořádné události, tak nemáme secvičeno, nebo školy nemají secvičeno, jak reagovat na takové události, co by se dělo v případě evakuace. Kde jsou evakuační plány. Co by dělaly. Dokonce neexistují žádné vnitřní interní předpisy. Takže není úplně pravda, že bychom my jako poslanci o tomto tématu... (K hloučku bavících se poslanců:) Já počkám, až se kolegové vypovídají. Ona je nezajímá bezpečnost České republiky, protože je mnoho jiných témat zajímá. Tak jsem rád, že to zajímá i kolegy ze sociální demokracie.

Takže jsou téma, která bychom chtěli otevřít a chtěli bychom o nich hovořit, ale musíme ta téma otevřít asi nejprve v odborných částech, tzn. ve výborech najít skupinu poslanců, která se této tématu chopí a bude nositelem técto zákonů. Při našich debatách, pane kolego prostřednictvím pana předsedajícího, jsme o tom mnohokrát hovořili a jsem ochoten kdykoliv o técto tématech hovořit, protože si myslím, že to jsou téma velmi potřebná pro to, aby v České republice bylo bezpečno. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám také děkuji. Nyní tedy rádně přihlášená paní poslankyně Hnyková a připraví se pan poslanec Ondráček. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Jana Hnyková: Děkuji, pane předsedající. Než začnu svůj projev, musím zareagovat na pana kolegu Chalupu, prostřednictvím vás. Všechny tyhle věci, které vy jste tady vyjmenoval, pane kolego, jsou součástí ochrany naší země. Takže to, co vy jste tady říkal, my chceme rozšířit i legislativně, chceme to zpřísnit. Myslím si, že veškerá preventivní opatření, která se v této oblasti udělají, jsou na ochranu občanů naší země. Takže prosím, nevyvracejme tady věci, že něco je zbytečné. Vy jste sám řekl – fungovat, jak mají. Zaráží mě to od vás jako od poslance, který tady sedí jako za koalicí, která vládne. Proč vy to sám neprosadíte v rámci koalice, která tu je? Takže místo toho, abychom se spojili všichni a udělali všechno pro to, abychom ochránili naše občany, tak naopak vystupujeme proti sobě. A to si myslím, že je právě problém celé České republiky. Místo toho, abychom se spojili, tak naopak si honíme – nechci už říkat co.

Vrátím se zpátky ke svému proslovu.

Evropa je vystavena teroru jako nikdy v novodobé historii. Vystavím zde smutný krvavý účet teroristických útoků za poslední dva roky. Leden 2015, Paříž, útok na redakci satirického časopisu Charlie Hebdo (vysloveno edbo), 12 mrtvých a deset zraněných. Použity byly granátomy a útočné pušky. Listopad 2015 opět Paříž – při střelbě islámských sebevražedných atentátníků zemřelo na 130 lidí, dalších skoro 400 utrpělo zranění. Radikálové udeřili na více místech naráz. Březen 2016, Brusel. Opět útočí islamisté, opět koordinovaně a na několika místech. Explosy ofrásky bruselským letištěm i stanicí metra, zahynulo 32 lidí a 300 bylo zraněných. V červenci 2016, Nice. Francouz s tuniskými kořeny vraždil kamionem na promenádě, nepřežilo 84 lidí, teroristu zastřelili policisté. Červenec 2016 – poblíž bavorského města Würzburg zaútočil ve vlaku sedmnáctiletý afgánský uprchlík. Zaútočil nožem a sekýrou, naštěstí nikdo nezemřel. K útoku se přihlásil Islámský stát. Červenec 2016, Mnichov. Útočil osmnáctiletý Němec s íránskými kořeny. Na svědomí má devět mrtvých a téměř dvě desítky zraněných. Poslední velký teroristický útok se stal na adventních trzích v Berlíně 19. prosince loňského roku a jistě si to pamatuje, je to tak nedávno. Zahynulo při něm 12 osob, mezi nimi i jedna Češka. Dalších 48 bylo zraněno a z toho (číslo poslankyně neuvedla) vážně. I k tomuto útoku se stejně jako k dalším přihlásil Islámský stát.

U toho posledního útoku bych se zastavila. Zahynula tam jedna česká občanka, měla jméno Naďa Čižmárová. Zanechala po sobě malého pětiletého chlapce. Když si člověk představí, že on bude vyrůstat bez své mámy, tak si myslím, že bychom měli udělat všechno pro to, abychom zabránili teroristickým útokům. Možná že náš návrh novely zákona má některé nedostatky, ale prosím, pojďme společně udělat všechno pro to, abychom vytvořili a doplnili tuto novelu zákona tak, aby byla na ochranu našich občanů.

Ještě bych se v závěru vrátila k svému předřečníkovi, panu zpravodaji, který vystoupil přede mnou a mluvil tam o tom, že nejsou vlastně lidé připraveni ve školách. Ale oni nejsou připraveni ani na těch ulicích. Co bychom měli udělat, jak by se lidé měli chovat v metru, při velkých akcích, pokud by k takovému útoku došlo, aby ty životy nebyly třeba zmařeny zbytečnými zraněními, protože vždycky vypukne panika a je potřeba na tyto věci myslet.

Proto bych vás, vážené kolegyně a kolegové, požádala, abyste tuto novelu zákona propustili do druhého čtení a vytvořili tak možnost, abychom to doplnili a schválili. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám také děkuji, paní poslankyně. Eviduji jednu faktickou poznámku pana poslance Chalupy. Prosím.

Poslanec Bohuslav Chalupa: Děkuji za slovo. Velmi stručně, aniž bych chtěl zpochybňovat, co tady řekla paní předřečnice, kolegyně.

Rád bych připomněl, že tady byl útok pana Breivika, který stál asi 70 nebo kolik životů. Pak jsme měli taky tady případ Uherský Brod, kde jsme to řešili jak na GIBSu, tak na výboru pro bezpečnost. Takže ono to není jenom o teroristech z jiných zemích, ono je to o problémech, které se skutečně můžou vyskytnout i v našem prostředí, a nikdo to neodhadne.

Znovu říkám, moji e-mailovou poslaneckou adresu zná každý. Na výboru pro bezpečnost, abych ujistil paní kolegyni, že to není tak, že se o to nestarám, já mám dokonce studii proveditelnosti toho integrovaného výcvikového centra, jenž Ministerstvo vnitra se toho zúčastnit nechce z takových, řekněme, zajímavých důvodů, že nejsou na to peníze. Tak to jako neberu. Ale budeme o tom hovořit dále. My se snažíme ve výboru pro obranu s tím něco dělat. Děláme s tím i ve výboru pro bezpečnost, v komisích, pro Vojenské zpravodajství. Ted' prosazujeme zákon o kybernetické obraně atd. Takže ne že s tím neděláme. Říkám, adresu máte každý. Kdo se chce připojit k té iniciativě, ať už je to branná výchova, obnova branného spolku, integrované výcvikové centrum, napište to, uděláme legislativní skupinu a dáme se do práce. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já také děkuji. Další faktickou poznámku má pan poslanec Jakubčík. Prosím.

Poslanec Igor Jakubčík: Děkuji, pane místopředsedo. Já bych na kolegyni Hnykovou. Vaším prostřednictvím bych jí chtěl říct, že skutečně se s ní nespojím. To za prvé.

Za druhé. Ta redakce byla Charlie Hebdo.

A za třetí, pokud by byl použit granátomet, tak by tam ten počet mrtvých byl výrazně vyšší. Tam byl použit pouze jeden jediný ruční granát.

Děkuji. Takže prosím o přesnost.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Nyní s faktickou poznámkou, prosím, pan poslanec Černoch. Prosím.

Poslanec Marek Černoch: Děkuji za slovo. Dámy a pánové, já bych jenom reagoval na pana kolegu Jakubčíka, vaším prostřednictvím. To je pouze odvádění pozornosti od problému. Ano, omlouváme se, nebyl to granátomet, byl to granát. Nicméně za sebou nechává mrtvé, ať je to granátomet, nebo granát, ať je to samopal, ať je to pistole, ať je to kamion, ať je to cokoliv. O to tady jde, o bezpečnost, ne o to, jestli to byl granátomet, nebo jestli to byl granát.

Na pana kolegu Chalupu vaším prostřednictvím. Nás pan předseda dělá spoustu věcí, protože je to bývalý voják, člověk, který to zažil z praxe, dokonce u toho utrpěl velmi vážný úraz. Nás pohled není o tom, že bychom chtěli dělat něco jen tak. Ale ten problém tady prostě je a bude. A pokud se podíváte, ať už jsou to zahraniční média, relevantní zahraniční média, mluví se o tom ne jestli, ale kdy se něco stane u nás. A to je to, čemu chceme zabránit. Nechceme, aby se tady cokoliv stalo. Nejsou to žádné výmysly, to, co předkládáme. Dělali jsme to před rokem a půl, možná před dvěma lety. V té době se všichni smáli. Jaká je doba dnes? Kolik se mezitím stalo teroristických útoků? A ano, je úplně jedno, jestli je to zahraniční terorista, nebo je to člověk toho daného státu. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Faktickou poznámkou má pan poslanec Schwarz. Prosím.

Poslanec Bronislav Schwarz: Dobré odpoledne všem. Pane řídící, kolegyně, kolegové, já tady nechci s nikým polemizovat. Já bych chtěl vrátit jenom tu věc tak, jak to je. Já tomu rozumím. Vystoupení pana Jana Klána, poslouchal jsem ho a jsem přesvědčený, že některé věci byly zajímavé. Poslouchám vaše vystoupení. Jenom bych vám chtěl říct, protože o tuto věc jsem se staral, přečetl jsem si ji, a o co se tady jedná. Kolegyně a kolegové, kteří podali návrh, tak mluví jenom o následující věci. To, že k tomu vypráví to neštěstí, to je sice smutné, ale tato věc řeší pouze, zavádí do trestního zákoníku legální definici, co je terorismus, nic jiného. Toto určitě nezastaví kamion nebo něco. Nahrazují termín schvalování trestného činu termínem odměňování trestného činu. Zavádí pojmem terorismus do zákona o trestní odpovědnosti právnických osob a za čtvrté zakotvuje nový důvod pro vzetí do vazby, co je důvod vazby z titulu stíhání pro terorismus.

Prosím vás, náš trestní zákon, trestní řád na tyto věci pamatuje už v minulosti. Já netvrdím, že to je něco špatného, dobrého. Nejsem odborník, jak tady moje kolegyně Válková. Jenom jsem chtěl vrátit zpátky, abychom věděli, co tento návrh znamená. Pouze ty věci, co jsem přečetl. Proto vám chci říct, že taky nemohu pro to hlasovat. Rozumím tomu, ale je to prostě jenom nesystémový zásah do trestního řádu, který u nás funguje dobré. Všechno. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám také děkuji, pane poslanče. Nyní pan zpravodaj s faktickou poznámkou. Prosím.

Poslanec Zdeněk Ondráček: Děkuji, pane předsedající. Ještě než vystoupím jako rádně přihlášený do rozpravy, chtěl bych reagovat na krátké výroky svých předčeňníků, a to paní poslankyně Hnykové vaší prostřednictvím. Já jsem školy a připravenost studentů a dětí na našich základních a středních školách zmínil pouze jako jeden z příkladů, protože jsem vázán dvouminutovou lhůtou pro faktickou poznámku. Pokud bych měl hovořit o připravenosti civilního obyvatelstva na teroristický útok, tak bych zde mohl strávit, jak řekl můj kolega, klidně i do konce dnešního jednacího dne. Zmínil jsem pouze školu a školy jako školská zařízení, kde jsem to řekl zámrně, protože každý z vás má buď děti, nebo vnoučata, která chodí do škol, a zkuste se jich zeptat, jestli by věděly, co mají dělat v případě vyhlášení jenom požáru jejich školy. Neberu, že by mohl být spáchán i jiný horší akt.

A panu poslanci Jakubčíkovi, který teď tady asi zrovna není. Víte, pane kolego prostřednictvím pana předsedajícího, asi běžte vykládat pozůstatlým, že je velký rozdíl v tom, jestli někdo zemřel nábojem vypálený z kalašnikova, anebo jestli zemřel nábojem vypáleným z krátké střelné zbraně 9 mm Ruger nebo 38 speciál. Já myslím, že se vám vysměje, nebo vás rovnou nakopne. Nenakopne, vyžene vás. Protože není důležité, cím pachatel útočí, ale jaký je následek. Takže netahejme se tady za slovíčka tím, co řekli předčeňníci. Není to důležité. Důležité jsou fatální následky, které v rámci teroristických aktů spáchaných v západní Evropě byly, a ty desítky mrtvých. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji. Faktickou poznámku má pan poslanec Gabal. Prosím.

Poslanec Ivan Gabal: Děkuji. Já se nechci příliš do té debaty vměšovat, ale musím tady přece jenom upřesnit vašim prostřednictvím. Je prostě rozdíl mezi teroristickým útokem, který je vojensky naplánován, proveden, a vojenskými zbraněmi, jako je kalašníkov, vycvičenými lidmi, jako jsme viděli například v Istanbulu nebo Bataclanu, a útokem, který my jsme měli možnost vidět například v Uherském Brodě krátkou zbraní nebo zbraněmi jedním zblázněným člověkem. A jestliže máme budovat obranu, a to je důležité, tak je to primárně proti těm organizovaným, připravovaným vojenským útokům a pokusům o jejich proniknutí do Evropy. A to děláme maximálně na prevenci na zpravodajské službě na všechno toto, zatímco pochopitelně ty události, nebo havárie, jako se stala v Uherském Brodě, ty se

z hlediska prevence musí řešit úplně jinak. Stejně tak jsme viděli útok v Berlíně. Byl realizovaný naprostým ztroskotancem, který skončil až ve svých vazbách na Islámský stát, a nebylo to primárně výcvikem Islámského státu, organizovanou skupinou, vojenskou přípravou a podobně.

Z toho důvodu bych si dovolil vaším prostřednictvím například panu zpravodaji říct, že je potřeba nemást lidi tím, že je jedno, jestli někdo útočí automatickou dlouhou zbraní ve vojenském kompresním útoku, anebo osobní vlastněnou krátkou zbraní. Prostě nemažme to dohromady. Jsme tady odpovědní za prevenci a za obranu, a ne za panikaření lidí. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji. Další faktická poznámka pana poslance Ondráčka. Prosím.

Poslanec Zdeněk Ondráček: Děkuji, pane předsedající. K mému předrečníkovi. Vážený pane kolego, to je typické zaměňování, co je teroristický akt a co je trestný čin. Protože teroristický útok je zcela něco jiného než to, k čemu došlo v Uherském Brodě. To, co vy tady popisujete, je diametrálně odlišné a vy to sám moc dobře víte, tak nevím, proč tady matete veřejnost. A jestli si myslíte, že terorista nemůže útočit krátkými zbraněmi, a abychom mohli někoho nazývat jako teroristu, že musí mít u sebe dlouhou zbraň a být vycvičen, tak nevím, co víte o terorismu, protože v tom případě toho víte hodně málo.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Faktická poznámka pana poslance Gabala. Prosím.

Poslanec Ivan Gabal: Děkuji. Vaším prostřednictvím, zpravodaj, abych ho ocitoval... On neslyší, on se baví. Takže abych vás ocitoval. Rozdíl mezi útokem v Uherském Brodě a Bataclanu vykládejte těm pozůstalým.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Vzhledem k tomu, že se nikdo s faktickou poznámkou nehlásí, tak je řádně přihlášen pan poslanec Ondráček a připraví se pan poslanec Grospič. Prosím.

Poslanec Zdeněk Ondráček: Děkuji, pane předsedající. Já už nebudu na svého předrečníka reagovat, protože by to ztratilo zásadní smysl. Ono o některých věcech diskutovat někdy nemá význam, když druhá strana neslyší.

K návrhu jako takovému. Chtěl jsem zde zmínit návrh, který předkládá skupina poslanců a který hovoří například v § 309a co je to terorismus. Vláda ve svém odmitavém stanovisku zmínila, že se jí nelibí právě tato plošná formulace, kdy je to souhrnný pojem pro skupinu trestných činů. A předkladatelé zde uvádějí, že terorismem se rozumí zločin rozvracení republiky – § 310 trestního zákoníku, teroristický útok – § 311 trestního zákoníku, teror – § 312 trestního zákoníku, sabotáž – § 314, umožnění nebo usnadnění spáchání zločinu vlastizrady podle § 309, teroristického útoku podle § 311 nebo teroru podle § 312 jiným zločinem. Pokud si

připomeneme sněmovní tisk 886, který zde předložila vláda a který prošel ve zkráceném řízení, tak jsme jako poslanci přijali v tomto sněmovním tisku také nové skutkové podstaty, které jsou a které by si asi zasloužily, aby byly subsumovány pod pojem terorismus. Jedná se konkrétně o novou skutkovou podstatu, která už je, a myslím si, že tam už nabyla účinnost toho sněmovního tisku, § 312a – účast na teroristické skupině. Potom to je trestný čin podle § 312d – financování terorismu, následně paragraf nový 312f – vyhrožování teroristickým trestným činem.... A ještě tady je jeden paragraf, přehodily se mi stránky. Ještě zde je trestný čin 312e, takže ten předchází paragrafu 312f, jak jsem zmínil, a to je nový trestný čin podpora a propagace terorismu.

Všechny tyto trestné činy jsme přijali v rámci projednávání sněmovního tisku 886. A vzhledem k tomu, že v tomto materiálu byla účinnost prvním dnem druhého kalendářního měsíce následujícího po jeho vyhlášení, myslím si, a můžete mě případně opravit, ale vidím, paní kolegyně profesorka Válková zde přikyvuje, že tento sněmovní tisk a respektive tyto nové trestné činy už jsou součástí našeho trestního zákoníku.

Pokud bychom tedy diskutovali o návrhu zákona, který předkládá skupina poslanců a o kterém nyní diskutujeme pod sněmovním tiskem číslo 670, měli bychom jistě do jejich materiálu v § 309a pod pojem terorismus zahrnout i nové skutkové podstaty, které už jsou v této době součástí trestního práva České republiky. To není výtka na stranu předkladatelů, protože oni svůj materiál předložili daleko dříve než vláda sněmovní materiál 886, který jsme projednali ve zkráceném řízení. Takže to jenom poznámka, aby v případě, že se rozhodneme s tímto návrhem kolegů poslanců dále pracovat, abychom věděli, jaký je současný stav na poli trestního práva.

Nová skutková podstata, kterou zde kolegové zavádějí do trestního práva, § 365 – odměňování trestného činu. Víte, pokud si přečtete tu skutkovou podstata, je to jinou formou trestní součinnosti a mohli bychom to hledat někde jinde. Ale i tak popis té skutkové podstaty není ideální. Ale s tím bychom se určitě s kolegy a kolegyněmi na ústavněprávním výboru uměli vypořádat a váš zástupce, který je v ústavněprávním výboru, by jistě přispěl k tomu, aby taková právní úprava byla možná. Vy jste to sami deklarovali, že jste si vědomi toho, že vláda využila toho časového prostoru, kdy ten váš materiál, sněmovní tisk 670, zde ležel, a předložila svůj materiál 886, o kterém jsem hovořil, a jste připraveni na takovou diskusi, za což vám samozřejmě je potřeba poděkovat.

Pokud mluvíme o změně ostatních částí, vy hovoříte také o změně zákona o trestní odpovědnosti právnických osob, kdy do výčtu § 7 chcete vložit právě i slova teroristický útok podle § 311 trestního zákoníku, která by nahrazovala... Pardon, obráceně. Že slova teroristický útok podle § 311 by nově nahrazoval pojem terorismus podle § 309a, který v sobě v podstatě zahrnuje veškeré ty trestné činy, o kterých jsem zde hovořil, a museli bychom to rozšířit zřejmě o ty trestné činy, které už byly přijaty v rámci sněmovního tisku 886.

A přejdu k té třetí části vašeho návrhu a tou je změna trestního rádu, kdy do § 67, důvodu vazby, vkládáte v podstatě nový § 67a, vazba obviněného z terorismu, který by zněl: Obviněný smí být vzat do vazby rovněž tehdy, je-li stíhan pro terorismus a

nasvědčují-li dosud zjištěné skutečnosti tomu, že skutek, pro který bylo zahájeno trestní stíhání, byl spáchán, má znaky zločinu a jsou dány důvody podezření, že tento zločin spáchal obviněný. – To zcela popírá trestní řízení, které u nás máme, a to rozhodování soudu jenom proto, že se někdo dopustil trestného činu, který policejní orgán, zpracovatel, chcete-li název, vyšetřovatel kvalifikuje jako některý z trestních činů terorismu nebo jako teroristický trestní čin podle nového pojetí, které je už v současném znění právě v tom materiálu, který jsme schválili v tom 886 podle § 129a. To by asi nebylo správné, protože soud přece nemůže při rozhodování o vzetí do vazby rozhodovat pouze na základě toho, jaký trestní čin nebo zločin byl spáchán, ale také musí posuzovat všechny ostatní věci, které jsou důležité při rozhodování o vzetí obviněného do vazby. U jiných obviněných máme možnost náhrady vazby. Tady bychom asi ani nedávali obviněnému tu možnost, aby nějaká náhrada vazby mohla být uplatněna ve smyslu trestního rádu. I tento materiál, to znamená vazbu obviněného, která by se v podstatě stávala obligatorní, by bylo potřeba nějakým způsobem přepracovat.

Takže vrátím se na začátek k tomu, co v podstatě konstatovala vláda, s tím, že vláda na svém jednání, které bylo víc než před rokem, a to je výsledek naší práce, 13. ledna 2016, vyslovila nesouhlas s tímto sněmovním tiskem číslo 670. Já jako poslanec si proto dovoluji podat návrh na zamítnutí tohoto tisku v prvním čtení. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám, pane poslanče. S faktickou poznámkou se hlásí paní poslankyně Válková. Prosím, vaše dvě minuty, paní poslankyně.

Poslankyně Helena Válková: Děkuji. Já jenom chci doplnit. Kdo z těch, kteří pochybují o tom, co zde bylo řečeno bohužel v neprospečném toho návrhu, by si chtěl ověřit v platném znění, a je to již skutečně součást našeho právního rádu, tak se může podívat do novely trestního zákoníku, která vyšla pod číslem 455/2016 Sb., a kde je právě zmíněný sněmovní tisk 886. A my jsme tam rozšířili několik skutkových podstat a jsou tam některé nové skutkové podstaty, které v podstatě ještě daleko komplexnějším způsobem pokrývají různé formy trestné součinnosti, a samozřejmě ten zmíněný terorismus je tam ošetřen lépe. Tomu korespondují i ty takzvané podpůrné prostředky, které jsou v trestním rádu. Myslím si, že tento návrh je trochu obsolentní. Bylo už zde řečeno, že navrhovatelé za to nemohou, ale to, co jsme nyní schválili, je lepší trestněprávní úprava než ta, která je navrhována. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Také vám děkuji. Nyní tedy rádně přihlášený pan poslanec Grospič. Připraví se pan poslanec Leo Luzar. To je dobré, že se navzájem posloucháme, pane poslanče. Prosím, máte slovo.

Poslanec Stanislav Grospič: Děkuji, pane místopředsedo. A děkuji za pozornost, vážení členové vlády a vážení kolegové. Dovolte mi také několik poznámk nebo vystoupení k předloženému tisku z návrhu poslanců pana Martina Lanku, Davida

Kádnera, Černocha, Olgy Havlové, Jany Hynkové, Karla Fiedlera, Jaroslava Štětiny a Augustina Karla Andrlého Sylora na vydání zákona proti terorismu.

Myslím si, že se jedná o nesmírně závažné téma, které má v současné době dva podtexty v České republice. Jednak reálnou hrozbu teroristických útoků, tak jak ji zažívají některé země Evropské unie, a nejenom Evropské unie, protože v tomto bychom neměli být asi krátkozrací a měli bychom si uvědomit, že Evropa, Evropská unie není pupkem světa, ale že se tak děje i v jiných zemích, často označovaných jako země třetího světa, a tam teroristické útoky mají mnohdy ještě brutálnější a drastičtější podobu. Tímto říkám, že zaslouží odsouzení rovněž tak jako útoky, které zažila Evropa v nadcházejících letech.

Pro připomenutí bych chtěl říci, že od roku 2000 v Evropě došlo k těmto velkým teroristickým útokům: 26. 3. 2016 na letišti Zaventem po útocích v Bruselu. Dále 26. října 2002 – 169 obětí při útoku na vyprodané divadlo Dubrovka. 6. února 2004 to bylo 41 obětí, které si vyžádala exploze ve vlaku moskevského metra. 11. března 2004 to bylo 191 obětí, kdy v půl osmé ráno explodovalo 10 bomb umístěných ve vlacích na nádraží Atocha v Madridu. 24. srpna 2004 to bylo 89 obětí, kdy dvě ruská dopravní letadla, která v rozmezí čtyřiceti minut startovala z letiště Domodědovo v Moskvě, se zřítila po sebevražedných útocích dvou čečenských žen. Prvního září 2004 to bylo 334 obětí v severooseckém Beslanu, kde vniklo asi 40 ozbrojenců do školy a zadrželo zde více než tisíc sto lidí. 7. července 2005 – 56 obětí, kdy čtverečice islámských radikalů narozených ve Velké Británii, tři z nich pákistánského původu, provedla sérii sebevražedných bombových útoků v ranní špičce v centru Londýna a během nich usmrtila právě 56 osob, ale přiblížně dalších 700 osob zranila. 29. března 2010 to bylo 40 obětí, kdy sebevražedné atentátnice původem z Čečenska odpálily ve stanicích metra Lubjanka a Park kultury v centru Moskvy a zabily 40 lidí a 65 osob zranily. 22. července 2011 to bylo 77 obětí, kdy nejprve norský pravicový extremist, již zde zmíněný Breivik, odpálil u vládních budov v Oslu bombu v zaparkované dodávce a poté provedl onen masakr v kempu mládežnické organizace norské sociálně demokratické dělnické strany na ostrově Utöya u Osla. 13. listopadu 2015 po tom to bylo 130 obětí, celkem čtyři sebevražedné bombové útoky, které se odehrály v Paříži. A 22. března 2016 – 34 oběti při explozi na letišti Zaventem v Bruselu a jedna oběť v bruselském metru.

Jsou to ty nejkříklavější a největší masakry teroristické, které byly provedeny.

Je samozřejmě otázkou, jak budeme terorismus definovat a jak k němu budeme přistupovat. Lze pojmot tu definici, kterou používá často i český právní systém, že jednou z nejčastějších definic je terorismus definován jako plánované, promyšlené a politicky motivované násilí zaměřené proti nezúčastněným osobám, sloužící k dosažení vytčených cílů. Vedle toho také existují stovky jiných definicí a hovořili o tom moji kolegové.

Určitě lze říci, že terorismus je propočítané použití násilí nebo hrozby násilí obvykle zaměřené proti nezúčastněným osobám s cílem vyvolat strach, jehož prostřednictvím jsou dosahovány politické, náboženské nebo ideologické cíle, a zahrnuje i kriminální zločiny, jež jsou ve své podstatě symbolické a jsou často cestou

k dosažení jiných cílů, než na které je kriminální čin – klasický kriminální čin – zaměřen.

Přesto bych chtěl říci, že teroristický skutek, který byl definován a převzat do českého právního řádu České republiky v rámci společného postoje Rady EU pro použití zvláštních opatření pro boj s terorismem číslo 201/931 SBP (?), je definován jako teroristický skutek a je zde chápán jako množina vyjmenovaných činů, které mohou svou podstatou nebo kontextem vážně ohrozit chod konkrétního státu, mezinárodní organizace. V rámci vnitrostátních právních řádů se jedná potom o skutky, které byly spáchány s úmyslem, a to vážně zastrašit obyvatelstvo, náležitě přímět vládu nebo mezinárodní organizaci ke konání či nekonání konkrétních kroků, vážně destabilizovat či zničit základní politické, politické, ústavní, hospodářské nebo sociální struktury země nebo mezinárodní organizace, a to útokem na lidské životy, které můžou zapříčinit smrt, útoky na psychickou integritu osob únosy nebo braním rukojmích, zapříčiněním rozsáhlých destrukcí vládních nebo veřejných zařízení, dopravních systémů, infrastrukturálních zařízení, pevných plafonem na kontinentálním šelfu, veřejných míst nebo soukromého vlastnictví, ohrožujícím lidské životy nebo majícím za následek vážené ekologické ztráty, obsazením letadel, lodí nebo jiných prostředků veřejné dopravy nebo dopravy zboží, výrobou, držením, obstaráváním, přepravou, dodáváním do používání zbraní nebo výbušnin jaderné, chemické nebo biologické povahy, stejně jako práce na výzkumu nebo vývoji těchto zbraní, pouštěním těchto nebezpečných látek do volného oběhu, zakládáním požáru, výbuchů nebo zapříčinováním povodní, jejichž průběh ohrožuje lidské životy, přerušováním nebo přerušením dodávek vody, elektřiny nebo jiných základních zdrojů, což může rovněž ohrozit lidské životy, výhrůžkami spáchání těchto skutků výše uvedených. Dále vedením teroristické skupiny, účastí v teroristické skupině, a to i funkci informátora, poskytovatele finanční nebo materiální podpory s vědomím, že tato pomoc napomůže páchaní zločinných aktivit těchto skupin.

Chtěl bych také říci, že pro účely téhož dokumentu je teroristická skupina definována jakožto strukturovaná skupina složená z více než dvou osob, ustanovená pro delší časové období a konající v rámci dělby práce kroky nutné ke spáchání teroristických činů. Nejdá se o náhodné činy, jedná se spolčení. Pro usnadnění dalšího postupu Rada EU přímo stanovila seznam organizací a osob splňujících tuto definici. Pravidelně aktualizovaný seznam je dodatkem i společného postoje, který Rada EU přijala dne 13. června 2002 v rámcovém rozhodnutí o boji proti terorismu.

Chtěl bych v této souvislosti říci, že tyto věci byly promítnuty i do právního řádu České republiky. Zná je i trestní zákon č. 40/2009 Sb., který byl přijat, a definuje je ve svých skutkových podstatách v hlavě IX a následujících paragrafech trestních činů.

Z tohoto pohledu si myslím, že navrhovaný zákon má své opodstatnění z hlediska toho, že terorismus je závažná hrozba. Nesplňuje však to základní kritérium, a to otázku, nakolik je český stát, moc výkonná, zejména vláda, Ministerstvo vnitra a Ministerstvo obrany připraveno s terorismem bojovat. Zda například přelety amerických dronů, s kterými již vláda vyslovila souhlas, aniž se dotázala jedné z komor Parlamentu, přispějí k boji s terorismem, anebo mají přispět k eskalaci v boji s Ruskou federativní republikou a k další eskalaci násilí v Evropě a vyhrocování

potenciálního válečného nebezpečí, které je rovněž živnou půdou terorismu a poskytuje mu nemalé zázemí. Z tohoto pohledu jsem právě schválne citoval teroristické útoky, které se udály i na území Ruské federace.

Chtěl bych v této souvislosti právě dokumentovat tu skutečnost, že tedy zastavám názor, že náš právní řád dostatečně pokrývá skutkovou podstatu teroristického útoku. Jde o to, aby však složky činné v trestním řízení, Policie i Armáda ČR se těmito věcmi řídily a i vláda sama k nim přistupovala odpovědně a nebrala je jako jenom vnější hrozbu, které se zmocňují tu a tam novináři či jiné sdělovací prostředky a používají ji ve vztahu k tématu, které je velice čтивé, které je prodejně, které je odběratelsky zajímavé pro čtenáře, ale také na druhou stranu vytváří obrovské potenciální nebezpečí v prostředí pro to, že se terorismus může stát reálnou hrozbou v dosud poklidné, relativně poklidné České republice. Z tohoto pohledu bychom se spíš než nad novelou tohoto zákona a doplňováním svým způsobem nadbytečných skutkových podstat měli zamýšlet nad tím, jaká je skutečná odpovědnost vlády a jak se vláda chce zhodit praktického boje s terorismem. (Potlesk z řad KSČM.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji. Nyní vystoupí pan poslanec Leo Luzar, připraví se pan poslanec Václav Snopek. Prosím.

Poslanec Leo Luzar: Děkuji za slovo, vážený pane předsedající. Vážený pane předkladateli, dovolte mi také několik slov k tomuto návrhu zákona.

Zazněla tady slova týkající se definice. Definice terorismu z pohledu mezinárodního práva. V předkladatelské nebo v důvodové zprávě k tomuto zákonu se autoři odvolávají na trestní řád Slovenské republiky, z kterého dle jejich názoru citovali paragrafy, které implementují do českého právního řádu. Nejsem si zcela jist, jestli ta citace nebo implementace je opravdu taková, jak je vsunutá ve slovenském právním řádu. Bojím se, že byly vytrženy určité věty a vsazeny do dle mého názoru mírně nelogických vazeb.

Mimo tedy pravopisných chyb, které zde jsou a které mi zapříčinily trochu složitější čtení, než jsem pochopil, že to je pravopisná chyba a ne účel, ale to se dá samozřejmě v legislativně technických věcech opravit, je zarážející snaha autorů vypustit § 365, který hovoří o schvalování trestních činů. Tento paragraf zní: Kdo veřejně schvaluje spáchaný zločin, nebo ten, kdo veřejně vychvaluje pro zločin jeho pachatele, bude potrestán odnětím svobody až na jeden rok. – Nechápu smysl autorů, proč tento paragraf chtějí vypustit. On totiž nemá náhradu v tom jejich návrhu nového § 365. Tam je jen: Kdo v úmyslu projevit souhlas s trestním činem – a je tam výčet dvou bodů a) a b), které to upravují. Ale není to náhrada tady tohoto bodu. V těch dvou výčtech, v těch bodech, se jedná pouze o ekonomickou stránku toho trestného činu, ne o schvalování. Jinými slovy, když si to převedu do praxe, že já budu schvalovat trestný čin slovně, ale nikak se nebudu podílet na jeho financování, popř. darech a dalších věcech, které s tím souvisí, dle návrhu předkladatelů budu v pořádku, nebudu trestně zodpovědný za to schvalování. Proto považuji vypuštění tohoto § 365 za zcela závažnou chybu v předkládaném návrhu. Z toho titulu bych také rád, aby předkladatelé vyjasnili tento rozpor, popř. řekli důvod, tu snahu, proč navrhují

vypustit tento docela dle mého názoru velice důležitý paragraf. To je jeden z bodů, kde bych velice chtěl apelovat na předkladatele – z pohledu proč.

Druhé proč, které samozřejmě musí zaznít, je nový § 67a, který navrhují do trestního zákona České republiky vložit, který zní: Obviněný smí být vzat do vazby rovněž tehdy, je-li stíhan pro terorismus a nasvědčuje-li dosud zjištěné skutečnosti tomu, že skutek, pro který bylo zahájeno trestní stíhaní, byl spáchán, má znaky zločinu a jsou dány důvody k podezření, že tento zločin spáchal obviněný. – Když se zaposloucháte do dikce tady tohoto názoru, tak zjistíte, že je to negace negace. Nechápu smysl tady tohoto bodu, protože on vlastně popírá sám sebe a svoji sílu, k čemu vlastně byl stvořen nebo navržen předkladateli. Byl navržen proto, aby člověk, který je podezřelý z terorismu, a to podezření se velice těžce řekněme prokazuje, protože k tomu podezření můžou spět pouze řekněme zdroje nepřesného nebo nejasného významu, jako je sledování elektronických komunikací, informátori a další záležitosti, mohl být izolován na nezbytně nutnou dobu. Toto jsem schopen pochopit, že v rámci takového stavu, kdyby nastal, by bylo možno posuzovat to uvalení vazby jako zákonné a oprávněné. Dle mého názoru to je také jeden z důvodů, proč má Francouzská republika tak dlouho výjimečný stav. Protože výjimečný stav obvykle ze zákona umožňuje zavírání lidí jenom pro podezření do doby vyjasnění. A proto ti Francouzi, případá to úsměvně, tak dlouho udržují tento výjimečný stav, aby svým způsobem mohli v zákoně omezit pravomoci nebo ochranu zákona svých občanů. Proto tato věta takhle postavená dle mého názoru postrádá ten základ, ten smysl, proč autoři chtějí implementovat možnost terorismu a omezení osobní svobody, podezření z terorismu, do našeho právního řádu. Postrádá to proto, že je nelogická.

Definici terorismu již přede mnou kolega objasnil, nebudu tedy citovat možná ze stejněho zdroje, který použil on, ale zamyslím se nad tím, jak je tento pojem lehce zneužitelný. Bez konkrétní definice terorismu, na které by se tato Poslanecká sněmovna shodla, jak by měl znít, je to také velice lehce zneužitelné, protože ten široký pojem, který tady zazněl, a ta citace možná trvala i pět minut... Bylo zcela zřejmé, že je to citace tak obsáhlá, že vymyslet zneužití tohohle paragrafu na naše oponenty, kteří se nám nelibí, by bylo velice jednoduché. Ze světa známe nádherné příklady zneužití slova terorismus ve věci vyřizování si politických účtů. To, co jeden nazývá oprávněný boj za národní zájmy, druhý nazývá terorismem. Je pouze na nás, jak k tomu přistupujeme a která strana se nám zdá důvěryhodnější. A když tu stranu náhodou z nějakých mezinárodněpolitických nebo dalších ideálů pojmem jako národněosvobozenec, tak v ten moment ta druhá strana říká – no jo, vy se mylíte, oni jsou to teroristi a je na ně třeba uplatnit veškeré zákonné možnosti, které boj proti terorismu upravuje.

V poslední době je to Turecko, které tady bylo už mnohokrát zmiňováno a kde asi sami cítíme, že terorismus jmenovaný z úst prezidenta Erdogana je asi velice široce pojat a dneska již slouží hlavně k potlačení opozice. Opozice v armádě, opozice ve společnosti, opozice ve vysokých školách. Opravdu, kolegyně a kolegové, věříte tomu, že polovina tureckého vysokého školství byla obsazena teroristy? Ze ti učitelé byli teroristé? Přesto prezident Erdogan toto tvrdí – já bojuji proti teroristům, já bojuji proti teroru, který chce zvrátit Turecko. A dle zákona, který by v takovém obsahu

obsahoval tento paragraf, by asi měl pravdu. Byl by to zákonné postup. A proto varuji před takovouto nedefinici slova terorismus a terorista v právním řádu obecně.

Definice terorismu se dá zkráceně vyjádřit i větami, které se mi docela líbily a zazněly na ctihodném fóru OSN – teď nechci říct, že v Radě bezpečnosti, jak tady zaznělo od pana ministra Zaorálka, ale na ctihodném fóru, kdy se zabývalo definicí terorismu a definuje ji už asi patnáct let a vždycky podle přístupu jednotlivých účastníků debaty tato debata se stočí nalevo, nebo napravo. Byli schopni se shodnout na jedné věci: Rozdíl mezi teroristou a bojovníkem národněosvobozovacího boje je Nobelova cena míru. Ten, kdo tuto cenu dostane, není teroristou. Tuto zkrácenou definici, sice se týkala Jásira Arafata ve své době, je možno charakterizovat docela pregnančně k návrhu, který tady máme. A ta definice tady prostě chybí. A máme z toho trošičku problém.

Použil-li bych tuto definici, která je navržena navrhovateli v tomto zákoně, tak bych si dovolil říci, že i paní Albrightová by měla problém za bombardování Jugoslávie a schvalování, protože bylo bez mandátu OSN. Tam ten mandát nebyl. To znamená, byl to teroristický akt bohužel spřátené země, která v posledních x letech teoreticky může úplně vše a beztrestně. Ale asi bychom mohli uplatnit i možnost žádat potrestání takového teroristy, když přijede na naše území, a mohli jsme to uplatnit, protože tento zákon se neomezuje na teroristické činy páchané na České republice. On ten terorismus pojímá v chápání obecně. Čili zase určitá výtna specifikace tohoto návrhu. A v tomto případě bych souhlasil s předkladatelni a velice rád bych tuto nedokonalost využil a poslal paní bývalou ministryni zahraničí do tepláků, ale asi se mi to nepodaří.

Definice terorismu může být i velice blízká našich hranic a může být i aktuální. Můžeme se podívat na Ukrajinu, tolík zmiňovaná tady v usnesení a v přístupových debatách s Ukrajinou. To, co pro prezidenta Porošenka je terorista, je pro obyvatele Doněcka hrdina. Zcela relevantní, ale faktický pohled na věc. Tento zákon je v této věci a definici absolutně nepřipraven řešit tyto otázky. A už se nám stalo, že čeští občané bojují na jedné i druhé straně této fronty. Jsou to sice jednotlivci, ale jsou tam. A teď, jak by se český soud vyrovnal s tímto postupem? Zatím to řešíme v rámci služby v cizích ozbrojených složkách, protože ani jedna skupina Čechů bojující na obou dvou stranách nebojuje v pravidelné armádě, bojuje v bojovníkách. Z jedné strany to jsou bojovníci, které se nazývají teroristy ze strany Kyjeva, když jsou to bojovníci bojující na straně Kyjeva, tak to jsou pomocné prapory a hrdinové, samozřejmě vždycky velice závisí na úhlu pohledu. Přesto z pohledu tohoto zákona by obě dvě skupiny byly teroristy. Jak se vyrovnaný tento návrh zákona s tímto precedentem? Jak by se asi vyrovnavy české soudy s tímto precedentem, kdyby přišlo k souzení těchto bojovníků? A teď neříkám, kdo z nich má pravdu a kdo bojuje na správné straně. To si netroufám nahlédnout do jejich hlav a jejich svědomí.

Ale i přesto takovýto návrh by měl s touto eventualitou počítat, protože zákon by měl být jasný, čitelný a předvídatelný. Bohužel tento návrh, byť je psán, jak se říká, velice zjednodušeně, a někdo říká, že co je jednoduché, je v pořádku, je správné, tak není až tak úplně pravdou v reálném životě.

Důvodová zpráva, kterou jsem již říkal, se ocitla v palbě kritiky i vládních vyjádření k tomuto zákonu. Vláda hovoří k bodu, o kterém jsem říkal, to znamená § 362: Návrh na zakotvení nového důvodu pro vzetí do vazby vláda považuje z praktického hlediska za nadbytečný a dále za rozporný s principem právní jistoty. – To je ten problém, ke kterému mířím, právní jistota. Každý občan by si měl při čtení zákona uvědomit, jaká je jeho právní jistota vyplývající z konkrétního paragrafu. V pojmu terorismus je to velice těžké bez podrobné definice. A odvolávání se na mezinárodní definici terorismu, kterou jsme tady od mého předčeňka slyšeli, je velice složité, protože ta definice je obrovsky široká.

Proto bych doporučil, aby se předkladatelé zamysleli nad témito výhradami a zkusiли předložit návrh, který by již replektoval tyto záležitosti. Pro mě je právě problém z toho, že návrh z tohoto pohledu je natolik jednoduchý, že ani důvodová zpráva k návrhu neobsahuje vysvětlení této problematiky a těchto pojmu, abych třeba doporučil doplnění tohoto zákona, úpravy v dalším čtení tohoto zákona, protože v podání, jak je napsán, se ani upravit příliš nedá.

Chápu ale snahu předkladatelů, proč tento návrh předložili. Občané volají po řešení. Zatím v České republice necítíme přímo dopady terorismu, jak to cítí občané Německa, Francie, Belgie a dalších zemí s velkou muslimskou komunitou, do které se lépe infiltrují prvky islámského terorismu. Česká republika má v tomto obrovské štěstí díky své homogenitě, možná i díky tomu, že jsme chudá země, možná i díky tomu, že čeština je složitý jazyk. Přesto naši občané cítí obavu, protože jsme součástí sjednocené Evropy, jsme součástí Schengenu, a Schengen nefunguje. Kolegové předkladatelé tady oprávněně a dlouhodobě kritizují nečinnost Evropské unie na tuto situaci. Schengen je rozbouřán, zatím k nám nikdo příliš nepřichází. Ale kde je řečeno, že v případě tvrdších postihů v Německu, v případě tvrdších následků ve Francii nebudou tito anonymní lidé pohybující se v evropském teritoriu hledat cestu do České republiky? A znova opakuji, že Schengen nefunguje, čili evidence těchto lidí je nulová.

A tady nastává otázka, jaké řešení skýtá český právní řád na tuto otázku, na tento problém a strach občanů. Má toto řešení? Tento návrh toto neřeší. Proto je oprávněný apel, který tady už mnohokrát zazněl, na českou vládu, aby se tímto vážně začala zabývat. A možná jako první v Evropské unii. Co mě nejvíce mrzí, je situace...

Zrovna jsem pohledem zjistil, že tu není žádný z ministrů.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Zajistím jejich přítomnost. Ještě před chvílí tady seděl pan ministr Mládek. (Hlasy ze sálu.) V tom případě přerušuji jednání schůze na pět minut, než se dostaví některý z ministrů.

(Jednání přerušeno v 17.08 hodin.)

(Jednání pokračovalo v 17.13 hodin.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Dámy a páновé, čas na přestávku vypršel. Ministrů jsou přítomni, můžeme pokračovat v projednávání bodu. Prosím, pane poslanče, pokračujte ve svém projevu.

Poslanec Leo Luzar: Děkuji moc za slovo a zároveň se omlouvám panu ministrovi, byl jsem upozorněn, že zde není, ale vidím, že už má posilu, takže už nehrozí asi přerušení kvůli neúčasti pana ministra.

Vrátím se tedy k návrhu zákona, který kolegové předložili. Jak již jsem tady hovořil, tu nedefinici a bezbřehost toho návrhu, byť dle předkladatelů pramení ze slovenského právní řádu, považuji za jeho největší chybu. Prostě lehce by se mohlo stát, že pojem terorista bude zneužít. A může to být naše strana, vůči které je použit, historickými paralelami by se dalo zdůvodnit. Můžou to ale také být nově vzniklé strany ekonomického typu. Protože známe přece taky ekonomický terorismus. A v té definici terorismu, jak mezinárodní právo zná, i tento pojem existuje. Čili je na zvážení, zda tento bezbřehý pojem implementovat do našeho právního řádu a rizkovat to, že se najde někdo, a nemusí to být jednotlivec, může to být skupina, dokonce i většina, která se bude snažit tento pojem zneužít a aplikovat na praktické otázky v této zemi. A mnohokrát zde zaznívá termín ekoterorista. Budeme uplatňovat tyto paragrafy na ty zelené nadšence bojující za rosníčku a světě při stavbě našich dálnic? To všechno předkladatelé v návrhu tohoto zákona zanedbalí. Proto mi nezbývá nic jiného než navrhnut zamítnutí tohoto zákona.

Ale přesto si myslím, že by se předkladatelé mohli zkousit zamyslet a předložit verzi, která bude více konkrétní a více reflektovat stávající světovou situaci, a nejenom vyrhnout z kontextu věty ze slovenského zákona, ještě je přeložit s chybami a snažit se je implementovat do českého právního řádu, kde v tom kontextu zanikají a spíše vyvolávají chaos. Přesto říkám, zaslouží si poděkování za snahu, ale v tomto případě by bylo dobré, aby sami uznali, že návrh není úplně ideální, a třeba se příště pokusili návrh dotáhnout do legislativního konce.

Děkuji za pozornost. (Potlesk z lavic KSČM.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Také vám děkuji. A nyní vystoupí pan poslanec Václav Snopek. S faktickou poznámkou ještě předtím se hlásí pan poslanec Černoch. Prosím.

Poslanec Marek Černoch: Děkuji za slovo. Mně nedalo než reagovat. My jsme ten návrh předkládali někdy před rokem, takže možná už i to, že tady leží takovou dobu, znamená, že některé body nejsou aktuální, což je dobré, protože naším záměrem nebylo předložit něco jen tak, plácnotu do vody, ale předložit návrh, který by řešil velký problém, který se hrotí spolu s migrační krizí, a to je nebezpečí terorismu. Proto jsme to předkládali. Předkládali jsme to opravdu před zhruba rokem a půl. V té době nám bylo říkáno, že plašíme a že to není potřeba. Nakonec vláda přistoupila k řešení tohoto problému, což kvitujeme. Nicméně si myslím, že jsou tam body, které by jistě stály za to, aby byly ještě upřesněny. Jak říkal pan kolega Luzar, reakce, ekoteroristé, to je opravdu úplně něco jiného. To jsou lidé, kteří se přivazují ke stromům, aby chránili přírodu. Ale pochybuji, že by vzali ruční granát nebo granátomet nebo dlouhou pušku a ohrožovali občany České republiky. Tam si myslím, že to bylo přehnané. Nevím, jestli to byl záměr, nebo jestli to bylo myšleno trošku ironicky, ale ty jsme opravdu nemysleli. Mysleli jsme ochranu českých občanů

před terorismem, před problémem, který bohužel v současné době sužuje Evropu a který zatím nevypadá, že by skončil. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám. A nyní rádně přihlášený, ještě s faktickou poznámkou pan poslanec Luzar. Prosím.

Poslanec Leo Luzar: Já si dovolím jenom velice krátce reagovat na předřečníka, vaším prostřednictvím, pane místopředsedo. Pojem ekoterorista samozřejmě všechni vnímáme v reálných české kotliny. Ale dle definice mezinárodní je i boj za symboly určitými prostředky možno chápat jako terorismus. To je to nevyjasnění tohoto pojmu. A pro ty, a nepoužiji ten výraz, ekology, když si přečtete stovky mailů, co nám přišly v rámci Šumavy, tak tu definici toho boje za symboly a záchrany přírody, to tam najdete velice lehce. Čili teoreticky by šel tento váš návrh aplikovat na minimálně polovinu těchto pisatelů. A z toho dalšího paragrafu vyplývalo, že by mohli být zavřeni, protože splňují podmínky, které tam máte vyjmenovány, protože ty podmínky se navzájem, jak říkám, popírají trošku, takže ta definice by šla také použít a v ten moment bychom byli ochuzeni o množství čtiva, které nám mailem chodí, pokud tedy nepadají do spamu. Tolik k objasnění.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. A nyní již tedy nevidím žádnou jinou faktickou poznámkou a prosím, pane poslanče, je to váš prostor.

Poslanec Václav Snopek: Vážený pane místopředsedo, dámy a páновé, já si myslím, že diskuze ukázala, že to je problém obrovský a vyvolává velký zájem u řady poslanců. Musím na rozdíl od některých předřečníků ocenit předkladatele tohoto zákona, protože v době, kdy to předkládali, tady byla a doposavad je velká společenská objednávka. Ano, vládní návrh řadu věcí vyřešil, ale myslím si, že tato iniciativa byla v té době naprostě správná a nezaslouží si, abychom ji úplně zavrhovali. Já hned v úvodu proto konstatuji, že bychom měli i tomuto návrhu zákona dát šanci, a budu dávat návrh na přepracování, protože v dané situaci ani ve sněmovním tisku 886, který jen tak mimochodem platí ode dneška, nejsou definovány a popsány všechny problémy, se kterými se můžeme setkat v rámci boje proti terorismu.

Já si myslím, že je zapotřebí jasně definovat, co to terorismus je. Já si myslím, že všechni se shodneme na tom, že terorismus je plánované, promyšlené, politicky či nábožensky motivované násilí sloužící k dosažení zíštných cílů. Můžeme ho popsat i tímto způsobem, že je to promyšlené použití násilí nebo hrozby násilím obvykle zaměřené proti nezúčastněným osobám s cílem vyvolat strach a obrátit na sebe pozornost. A znova, tím účelem je dosáhnout politických, náboženských, ideologických a možná třebas i ekonomických cílů.

U jednoho bodu se musím však zastavit. Diskuze ukázala, že se snažíme směšovat terorismus a kriminální činy. Pan kolega Gabal prostřednictvím řídícího i pan kolega Grospič se o těchto věcech zmínil, ale přece jenom ta hranice tady vždycky je a měla by mít i rozdílné posuzování potom v trestání daného činu. Sice

naprosto chápou pana kolegu Gabala, vysvětlete mrtvým, proč se to stalo, jestli jich je 9, 10, 20, ale trestný čin, když řidič autobusu úmyslně zabije někoho, shodí autobus ze skály, anebo je to nehoda, která se stala v důsledku únavy, technického selhání, to si myslím, jsou naprostě rozdílné věci. Ale když se nad těmito věcmi zamýšíme – já jsem hledal hodně definic terorismu, a dokonce jsem se podíval i do amerických zdrojů. Jsou tam dvě velice zajímavé definice, ale ukazuje se, že každý stát svoji definici upravuje na ten problém, který mu hrozí.

A teď si dovolím malé odbodení. Ano, před půlročním rokem byla jasná společenská objednávka, že máme bojovat hlavně proti islámskému terorismu. To si myslím, že všichni tak chápali, a dokonce i předkladatelé mně určitě potvrzí, že tomu tak bylo. Ano, řada významných trestných činů v Evropě, západní Evropě, ale i na východě právě vycházela z tohoto náboženského motivu, dokonce na východě byly dříve pomalu ty větší akce, než byly v západních zemích. Skutečně svůj význam a účel splnily. Ale my se musíme zamýšlet i nad takovými jevy, které se nazývají superterorismus.

Přátelé, to není žádná hra na hvězdné války. Slyšíme o tom v televizi, ve sdělovacích prostředcích. To jsou teroristické činy, které využívají jaderné, radiační, chemické a biologické zbraně. Že by nebyla snaha tyto zbraně získat a použít, nikdo nemůže popřít. Vezměme si Blízký východ. Chemické, bakteriologické zbraně je bohužel dneska realita, která se používá. Ale máme také nekonvenční formy terorismu, jako je psychologický teror, a na to bychom měli pamatovat také. Já si myslím, že jsou to dokonce někdy daleko zálužnější a nebezpečnější formy terorismu. Jsou to formy, které zahrnují propagandu, fášování informací, a to všechno vede k ovlivňování rozhodování lidí. Ano, to je také terorismus. Máme také informační terorismus. To je také potřeba s touto formou terorismu počítat a vůči němu se účinně bránit. A takovou nejvýznačnější odnoží terorismu při využití informačních technologií je kyberterorismus. O tom se v poslední době hovoří velice často a bohužel ho nemáme podchyteno v žádném zákoně. Je snaha tady vůči němu bojovat. Otázka zní, jakým způsobem budeme tyto věci postihovat, pokud jdou mimo hranice našeho státu. Ale pokud se objeví na území našeho státu, tak bychom měli vědět, jakým způsobem s touto činností nakládat.

Já si myslím, že se shodneme i na tom, že cílem terorismu je vytvářet atmosféru strachu a nedůvěry ve schopnosti bezpečnostních složek státu a vyvolat otázku nevinnosti ostatních obyvatel. To je v podstatě jedna z hlavních forem terorismu a žel bohu ani předložený návrh skupiny poslanců tyto věci neřeší. Ale protože tady byla pojmenována řada způsobů, řada forem terorismu, tak si myslím, že je zapotřebí jim dát šanci, aby tyto věci dopracovali, a opakují svůj návrh, abychom vrátili návrh zákona k přepracování. Děkuji za pozornost. (Potlesk poslanců KSČM.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji. Přečtu omluvy. Dnes od 17 do 19 hodin se z pracovních důvodů omlouvá pan poslanec Marek Ženíšek, od 16.40 do konce jednání se omlouvá pan poslanec Ivan Gabal a dále od 17 hodin do konce jednání z pracovních důvodů se omlouvá paní poslankyně Markéta Adamová.

Táži se, zda někdo další chcete ještě vystoupit v rozpravě. Vzhledem k tomu, že žádnou přihlášku nevidím, tak končím obecnou rozpravu. Táži se pana navrhovatele a zpravodaje, zda si chcete vzít závěrečné slovo. (Ano.) Nejprve tedy pan navrhovatel. Prosím.

Poslanec Martin Lank: Ještě jednou děkuji za slovo. Děkuji i za debatu, která tady v mnohém byla velice podnětná. A já si to neodpustím. Víte, ono je to také poměrně úsměvné, když tady z úst zástupců vládní koalice slyšíte, že uvedená norma, tak jak je předložena, je v rozporu s pravidly EU, že je legislativně špatně, a pak ta samá vláda v podstatě předloží téměř identický návrh a nutí nás, abychom ho schválili. Slyšíte tady, že nás návrh je nadbytečný, nepotřebný, a pak zástupci Ministerstva spravedlnosti obcházejí jednotlivé poslance a doslova žadoní, abychom jejich velmi podobný návrh schválili, a to narychlo v prvním čtení, protože není čas. Sorry jako. (Směje se.) Ale já vím, že nemůžete přiznat, že by opozice měla pravdu. Ale jak se u nás říká, ono odsad podsad.

Ale teď jenom k věci. Jsem rád, že tady zaznělo spoustu návrhů, co je potřeba udělat, abychom byli chráněni před terorismem. Jaké věci jsou třeba důležité nebo důležitější a bylo by je lepší udělat, abychom tento zákon vůbec nepotřebovali. Já s tím naprosto souhlasím. Pojdme, udělejme to. Ale omlouvám se všem řečníkům, kteří to tady navrhovali, ale to jaksi s tímto našim návrhem zákona úplně nesouvisí. Já připomínám, že tady se jedná o trestnost podpory terorismu a usnadnění uvalení vazby. A ano, já to přiznávám, jsou tam nedostatky. Jsou. Ale už to tady také zaznělo, když jsme ten zákon připravovali, tak to je nějaký rok, rok a půl zpátky a reagoval na tehdy platnou legislativu. No že se do té doby vláda rozkolibá a rozhodne se, že přece jenom je to potřeba a připraví narychlo svůj vlastní, který částečně i okopíruje od nás, tak to jsme tenkrát zkrátka tušit nemohli. A jsme rádi, že se tak stalo. Každopádně i tak, přestože ty chyby tam jsou. A my to přiznáváme, víme o nich. V návaznosti na to, že se změnila legislativa. Není to nic, co by se v rámci druhého čtení nedalo opravit. Anebo aspoň, protože jsou věci, které i v té stávající legislativě, té nové, uvedeny nejsou, jako je např. to usnadnění, uvalení vazby, my si myslíme, že to je institut potřebný, tak nás to aspoň nechte tedy přepracovat.

Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji. Nyní tedy vystoupí pan zpravodaj v rámci závěrečného slova. Prosím.

Poslanec Zdeněk Ondráček: Děkuji, pane předsedající. Vážené kolegyně a vážení kolegové, vidím, že sál se postupně zaplnil, takže téma vás asi zajímá. V diskusi vystoupilo šest kolegů a diskuse byla velmi plodná včetně toho, že jsme rozpoutali řadu faktických poznámek.

Já jsem zmiňoval sněmovní tisk 866, nebo 886, teď nevím. Je to shodou okolnosti, že dnes je 1. února a tento sněmovní tisk je zákon č. 455/2016 Sb., který právě dnešního dne nabyl své účinnosti.

Chtěl bych zopakovat, že v rozpravě zazněl návrh na zamítnutí tohoto návrhu hned v prvním čtení a také návrh na vrácení předkladateli k přepracování.

Děkuji vám všem za diskusi. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám také děkuji. Závěrečná slova zazněla. Nyní tedy přistoupíme k hlasování. Tak jak říkal pan zpravodaj, nejprve budeme hlasovat o návrhu o zamítnutí, který zazněl dvakrát v obecné rozpravě. Ještě přivolám kolegyně a kolegy z předsálí. Eviduji žádost na vaše odhlášení. Já vás odhlásím a požádám vás, abyste se přihlásili svými kartami.

A já zahajuju hlasování a táži se, kdo souhlasí se zamítnutím tohoto návrhu, atď zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Je to hlasování s pořadovým číslem 304. Přihlášeno je 120 poslankyně a poslanců, pro návrh 71, proti 17. Konstatuji, že tento návrh byl přijat a předložený návrh se zamítlá.

Já vám děkuji a končím projednávání tohoto bodu. A předávám řízení schůze.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Dobré odpoledne. Budeme pokračovat v jednání. Otevíram bod, kterým je

156.

Návrh poslanců Vítka Kaňkovského, Jana Bartoška a Jaroslava Zavadila na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 329/2011 Sb., o poskytování dávek osobám se zdravotním postižením a o změně souvisejících zákonů,

**ve znění pozdějších předpisů
/sněmovní tisk 935/ - první čtení**

Stanovisko vlády bylo doručeno jako sněmovní tisk 935/1. Nyní prosím, aby předložený návrh uvedl zástupce navrhovatelů pan poslanec Vít Kaňkovský. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Vít Kaňkovský: Dobrý podvečer, vážený pane předsedající, vážení členové vlády, milé dámy, vážení pánové. Dovolte mi, abych vám představil návrh novely zákona č. 329/2011 Sb., o poskytování dávek osobám se zdravotním postižením, který jsme připravili po poměrně dlouhé diskusi a za těsné spolupráce s Národní radou osob se zdravotním postižením. Návrh předkládám společně s místopředsedou Poslanecké sněmovny Janem Bartoškem a předsedou výboru pro sociální politiku Jaroslavem Zavadilem.

Než se dostanu k hlavním cílům předkládané novely, dovolte mi, abych shrnul vývoj, který vedl k současně platnému legislativnímu stavu, který je v řadě ohledů pro osoby se zdravotním postižením nepříznivý. Jen připomenu, že v ČR žije v současné době skoro 1 100 000 občanů se zdravotním postižením, což vyplývá ze statistického šetření Českého statistického úřadu a Ústavu zdravotnických informací a statistiky z roku 2013. Z tohoto počtu je asi 300 tisíc lidí s těžkými vadami

pohybového ústrojí, 300 tisíc sluchově postižených, z nich 15 tisíc zcela hluchých. Dále jde o 300 tisíc mentálně postižených, 60 tisíc zrakově postižených a z toho je 17 tisíc takřka nebo zcela slepých a 1 500 osob trpí nejzávažnějším smyslovým postižením, tedy jde o osoby hluchoslepé. Ostatní typy zdravotních postižení do působnosti zákona nespadají, proto je zde nezmiňuji. Z uvedeného výčtu je patrné, že se zákon nějakým způsobem dotýká více než 900 tisíc zdravotně postižených, přičemž někteří mohou čerpat jak příspěvek na mobilitu, tak příspěvek na kompenzační pomůcky, někteří pouze izolovaně na jeden z těchto typů příspěvku. K významnému omezení možnosti zdravotně postižených osob čerpat příspěvek na kompenzační pomůcky a příspěvek na mobilitu došlo v letech 2010 až 2012 v důsledku rozsáhlých legislativních změn vyvolaných tehdejší potřebu radikálně snížit výdaje státního rozpočtu v době ekonomické krize.

V rámci těchto změn bylo provedeno vícero zásahů do předchozí koncepce. Nešlo jenom o změnu zákona, ale došlo také k významným změnám podzákonních norem. Konkrétně byl mimo jiné podstatně zúžen sortiment pomůcek, na které mohl být poskytnut příspěvek, u tělesně postižených ze 16 na 9, u sluchově postižených z 18 na 9, tedy na polovinu, a u osob se zrakovým postižením z 20 na 17 položek. Zhoršení bylo také způsobeno změnou indikací pro poskytování příspěvků, což se bohužel dotklo zejména osob s těžkým tělesným postižením. V tuto chvíli je z valné většiny vázáno jen na těžké vady nosného nebo pohybového ústrojí, zatímco v minulosti byl okruh příjemců podstatně širší. Dále při zmíněných legislativních změnách došlo také ke zrušení možnosti úhrady doplatků zdravotně postižených u potřebných pomůcek, které jsou sice hrazeny ze zdravotního pojištění, ale pouze částečně. Výrazným způsobem byl také v letech 2010 až 2012 změněn příspěvek pro zdravotně postižené směrem k mobilitě. Byl zrušen příspěvek na provoz motorového vozidla a nahrazen příspěvkem na mobilitu, který ale poskytuje zdravotně postiženým výrazně nižší částky měsíčně, a to za situace, kdy se ceny pohonných hmot zvýšíly o třetinu. Došlo i k dalším restriktivním zásahům směrem k možnosti čerpání příspěvku na kompenzační pomůcky. Velmi nepříjemné dopady to má u vozíčkářů, kteří potřebují zvláštní úpravy osobního automobilu, které patří k finančně velmi náročným.

Chápu fakt, že v době ekonomické krize bylo nutné hledat úspory státního rozpočtu. Je ale smutné, že toto šetření zasáhlo i zdravotně postižené, se kterými se život v řadě ohledů nemazlí. Ano, můžeme namítnat, že restrikce se dotkly i dalších ohrožených skupin obyvatel, ale troufám si tvrdit, že u žádné jiné to nebyl tak radikální zásah. Nešlo totiž o žádnou malou částku. Po legislativních změnách v uvedených letech došlo ke snížení výdajů na kompenzační pomůcky o jednu miliardu korun ročně. Ještě smutnější je ale skutečnost, že jsme doposud nedokázali v době, kdy se již české ekonomice daří, ukázat zdravotně postiženým, že nám záleží na tom, aby byl v rámci jejich zdravotního postižení jejich život co nejkvalitnější, že si přejeme, aby měli možnost se co nejvíce začlenit do společnosti, ať už se to týká možnosti pracovního uplatnění, či účasti na veřejném a společenském životě.

A právě z těchto důvodů si vás dovoluji oslovit s žádostí o podporu námi předložené novely zákona, jejíž ambicí je zlepšit situace zdravotně postižených v současné době. Námi navrhované změny se dotýkají těchto oblastí.

Za prvé. Navrhujeme změnu příspěvku na mobilitu u nejtěžších postižení, což jsou držitelé průkazů ZTP/P, o 200 Kč měsíčně, tedy ze současných 400 na 600 korun. Jen připomínám, že ani při této změně se nedostaneme na částku, na kterou měli nárok zdravotně postižení před legislativními změnami v letech 2010 až 2012.

Za druhé. Navrhujeme rozšíření okruhu postižení, na která se vztahuje zákon o poskytování dávek osobám se zdravotním postižením, o tři skupiny onemocnění, které doposud ve výčtu chybí, a přitom jde o osoby, které když jimi trpí, jsou z hlediska mobility stejně hendikepovány jako osoby s těžkými vadami pohybového aparátu. Konkrétně se jedná o osoby s těžkou obliterací, tedy s těžkým zúžením cév dolních končetin, s výraznými trofickými změnami a s výrazným funkčním omezením hybnosti. Dále se jedná o osoby s těžkými vadami a nemocemi srdece, prokázanou chronickou oběhovou nedostatečností. Poslední skupinou jsou osoby s objektivně prokázanou dechovou nedostatečností těžkého stupně.

Za třetí. Další okruh změn je spíše technického rázu a týká se úpravy doposud nepřesné specifikace termínu "rampa" a "schodišťová plošina".

Za čtvrté. Navrhujeme změnu § 9 odst. 14, kde se slovo "využití" nahrazuje slovy "využitelnosti s ohledem na zdravotní stav". Je zde kladen důraz na to, aby při výběru konkrétní kompenzační pomůcky bylo důsledně přihlíženo k individuálnímu zdravotnímu stavu a využití, které konkrétní zdravotně postižený potřebuje.

Za páté. Navrhujeme změnu finančního limitu, pod jehož hranici se pro poskytnutí příspěvku testují příjmy žadatele a osob společně posuzovaných. V praxi totiž dochází velmi často k paradoxním situacím, že zdravotně postižený, který pracuje, nemá nárok na příspěvek na kompenzační pomůcku, ježíž cena je pod současně platnou limitní hranicí 24 tisíc korun, a jeho příjmy a příjmy osob společně posuzovaných překročí zákonem stanovenou hranici. Zde je třeba připomenout, že u některých typů zdravotních postižení jde o velmi častý jev. Jedná se zejména o pacienty s postižením zraku a sluchu, kde většina potřebných pomůcek je dnes pod platným limitem 24 tisíc korun, a pokud tito zdravotně postižení vykonávají zaměstnání, tak spadnou do skupiny osob, které na příspěvek nedosáhnou. A naopak se stejným hendikepem postižené osoby, které ale nepracují, příspěvek na pomůcku získají. Není třeba zdůrazňovat, jak demotivující situace to pro tyto zdravotně postižené pracující osoby je. Máme-li zájem na tom, aby se co nejvíce hendikepovaných zapojilo do pracovního života, pak bychom měli tuto jednoznačně diskriminační podmíinku odstranit.

A jako lékař si nemohu odpustit poznámku. Do budoucna bychom si měli ujasnit, jaký typ solidárního systému směrem ke zdravotně postiženým v naší zemi chceme dále uplatňovat. Můj názor je takový, že bychom se ke zdravotně postiženým u příspěvku na kompenzační pomůcku měli chovat podobně, jako se chováme při poskytování zdravotní péče. Myslím tím akutní zdravotní péče. Pokud vyhodnotíme, že je kompenzační pomůcka pro konkrétně zdravotně postiženého potřebná, což jsme schopni objektivně posoudit, pak je myšlenka a praxe posuzování příjmových a v některých případech i majetkových poměrů dle mého názoru irelevantní. Nedokážu si totiž představit situaci, když se mi jako ortopedovi a traumatologovi stane, že mi přivezou do služby pacienta se zlomeným krkem, což se stává velmi často, u něhož

je z medicínského hlediska správným řešením implantace umělého kloubu, že bych si předtím, než provedu operaci, nejdříve u tohoto pacienta zjišťoval jeho příjmy a majetkové poměry. Možná někdo namítnete, že v některých státech to tak je. Ale v České republice ne. Proto považuji za logické, abychom u příspěvku na kompenzační pomůcky postupovali obdobně. Navíc je zde třeba zmínit, že u příspěvku na kompenzační pomůcky platí povinná desetiprocentní spoluúčast zdravotně postižené osoby, kterou ani náš návrh neruší.

Za šesté. Další navrhovaná úprava se týká odstranění požadavku na doložení celkové sociální a majetkové situace žadatele u příspěvku na zvláštní pomůcky a změnu posuzování příjmové situace pouze u žadatele, nikoliv osob společně posuzovaných, což považujeme za logické za situace, kdy zdravotně postižená osoba souhlasí s doplacením 10 % spoluúčasti na ceně pomůcky. Návrh také obsahuje změnu ustanovení § 10 odst. 3 a 6, který se týká nezapočítávání spoluúčasti žadatele do celkové výše příspěvku a do celkového maximálního limitu pro součet vyplacených příspěvků na zvláštní pomůcku během období 60 kalendářních měsíců. Tato snaha je vedena zejména současnou rozlišnou praxí úřadu práce při posuzování této podmínky napříč Českou republikou.

Za sedmé. Poslední navrženou změnou je změna poskytování příspěvku na pořízení motorového vozidla. Do legislativních změn v letech 2010 až 2012 měl zdravotně postižený možnost žádat o příspěvek na provoz motorového vozidla jedenkrát za pět let. V současné době je tato možnost na dvojnásobné hranici, tedy jedenkrát za deset let. Vzhledem k současné platné výši příspěvků a příjmovým možnostem většiny žadatelů si většina zdravotně hendikepovaných pořizuje ojetý vůz. Z tohoto pohledu je současně platná hranice deseti let pro opětovnou žádost nešťastná, protože ke konci životnosti pořízeného automobilu je osoba zdravotně postižená zatížena velkými finančními náklady na opravy a udržení technického stavu vozidla. Z tohoto důvodu navrhujeme kompromisně hranici sedmi let pro možnost opětovné žádosti o pořízení osobního automobilu a změnu limitu poskytnutého příspěvku, který je v současné době na maximální hranici 200 tisíc korun. Nově navrhujeme, aby tento příspěvek byl u oprávněných žádostí stanoven fixně na 200 tisíc korun, ale to samozřejmě za předpokladu, že je cena vozidla 220 tisíc korun a výše, s tím, že zůstává v platnosti již zmíněná povinná desetiprocentní spoluúčast, tedy 20 tisíc korun.

Finanční dopad všech navržených změn v předložené novele činí ročně 538 milionů korun. Největší položku tvoří navýšení příspěvku na mobilitu, což je 240 milionů ročně.

Jako jeden z předkladatelů si dovolím zmínit stanovisko vlády, která na svém jednání 11. října 2016 vyslovila neutrální postoj s připomínkami, které obsahují sněmovní tisk číslo 935/1. Na základě tohoto stanoviska jsme vstoupili společně se zástupci Národní rady osob se zdravotním postižením k intenzivním jednáním s MPSV s cílem dosáhnout řešení sporných bodů. V tuto chvíli mohu říci, že ve většině rozporů jsme dospěli k řešení, které obě strany akceptují a které předložíme formou pozměňovacího návrhu na jednání garančního výboru, kterým je navržen, a doufám, že bude i potvrzen, výbor pro sociální politiku.

Pro MPSV je v tuto chvíli neakceptovatelné rozšíření okruhu žadatelů o mnou zmíněné tři skupiny závažných zdravotních postižení. Pokud jsem dobře vnímal složitá jednání k této problematice, tak MPSV vnímá potřebu těmto zdravotně postiženým osobám pomoci, ale vzhledem k návaznosti na zdravotní legislativu a činnost lékařské posudkové služby a úřadu práce je obtížné tento požadavek vyřešit v rámci této novely. Za předkladatele tuto argumentaci sice nerad vnímám a nechci předjímat jednání výboru, ale za předkladatele jsme připraveni od této navržené změny ustoupit. Věřím ale, že MPSV ve spolupráci s Ministerstvem zdravotnictví se k ní co nejdříve vrátí.

Závěrem mi dovolte říci, že vzhledem k tomu, že se zákon zabývá problematikou zdravotně postižených, ke které se hlásí všechny parlamentní strany, si dovoluji věřit, že o parametrech předložené novely budeme intenzivně diskutovat a hlavně při jednání ve výborech se snažit o její případnou kultivaci. Za předkladatele chci prohlásit, že jsme připraveni na spolupráci napříč Sněmovnou, která povede k takové podobě zákona, která zdravotně postiženým zlepší podmínky jejich života. K tomuto cíli si vás dovoluji zdvořile požádat o propuštění našeho návrhu do dalšího legislativního procesu a avizuji, že v podrobné rozpravě požádám o zkrácení lhůty na projednání ve výborech o 20 dnů.

Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Já děkuji zástupci navrhovatelů a nyní prosím, aby se slova ujala zpravodajka pro první čtení paní poslankyně Jana Hnyková. Máte slovo, paní poslankyně.

Poslankyně Jana Hnyková: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážené dámy, vážení pánové, já jsem měla připravenou velmi podrobnou zpravodajskou zprávu, ale kdybych vám ji zde tady přečetla, tak bych kopírovala pana předkladatele a myslím si, že bychom tento čas měli zkrátit a dát prostor diskutujícím. Já chci jenom potvrdit, že všechny informace, které tu pan předkladatel předložil, jsou zaneseny v daném zákoně, a myslím si a jako zpravodajka podporuji i zkrácení o 20 dní. Takže v tuto chvíli asi vše za mě. Děkuji.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji, paní zpravodajko. Nyní otevírám obecnou rozpravu, do které eviduji čtyři přihlášky. Jako první se přihlásila opět paní poslankyně Jana Hnyková. Takže máte slovo.

Poslankyně Jana Hnyková: Děkuji. Vážené kolegyně a kolegové, dovolte mi vyjádřit se k novele zákona číslo 329/2011 Sb., která se týká poskytování dávek osobám se zdravotním postižením, ve znění pozdějších předpisů, sněmovní tisk 935. Ve svém příspěvku bych se chtěla zaměřit na život zdravotně postižených.

Deklarujeme a hlásíme se k řadě mezinárodních dokumentů, vytváříme národní plány, vydáváme zprávy o situaci zdravotně postižených. Ptáme se však opravdu zdravotně postižených, jaké mají problémy, co je trápí, v čem bychom jim mohli jako

poslanci změnou legislativy pomoci? Možná si někteří z nás občas něco vyslechnou, ale děláme opravdu toho dost pro tyto lidi?

Naším obecným cílem by mělo být zlepšení prostředí, dostupnosti péče a služeb a především integrace zdravotně postižených do společnosti, do vzdělávacího systému, odstraňování bariér ve veřejném prostoru, zapojení zdravotně postižených do pracovního procesu a umožnit jim realizovat se. A to nemluvím o rodinném životě. Zapojení se do kulturního a společenského života. Pro nás, zdravé občany, naprostě běžné záležitosti, o kterých mnohdy ani nepřemýšíme. Proč také? Je to tak samozřejmé. Zde musím říci, že zdravotně postiženým se můžeme stát kdykoliv. Stačí chvíle, a jsme upoutáni na invalidní vozík. Kolik takových případů známe. Kolik životů je takto ovlivněno. Přesto si doufám říci, že se situace změnila. Zlepšil se přístup, ale znova se ptám, zda jsme udělali dost, zda bychom pro zdravotně postižené, a v tuto chvíli musím přidat i seniory, neměli dělat mnohem více.

Tato novela je toho důkazem, že je pořád co zlepšovat ve prospěch těchto lidí. A já bych si dovolila tlumočit stanovisko našeho poslaneckého klubu, že s navrhovanou novelou souhlasíme a budeme ji podporovat.

Loni jsem zde obhajovala svůj pozměňovací návrh v příspěvku na péči, který navazoval na seminář k této problematice, kde jsme slyšeli spoustu strastí lidí se zdravotním postižením. Jak se museli odvolávat kvůli příspěvku na péči po správním jednání až k soudu. Projednávali jsme zvýšení příspěvku na péči o deset procent po letech, kdy nebyl valorizován. Také to zlepšilo život zdravotně postižených. Připadá mi někdy, že si tito lidé musí změny přímo vynutit. Vláda k tomu nevyvíjí dostatečnou vlastní iniciativu. Po přečtení důvodů, proč vláda zaujala neutrální stanovisko, mě hned první bod nadzvedl ze židle. Ministerstvo práce a sociálních věcí připravuje analýzu účinnosti zákona o poskytování dávek osobám se zdravotním postižením. To jsme slyšeli již před dvěma lety na našem podvýboru pro nepojistné dávkové systémy, zdravotně postižené seniory a sociálně ohrožené skupiny. A co se stalo do dneška? Nic! Musel přijít poslanecký návrh.

Závěrem. Nechci nikoho moralizovat, ale vzpomněla jsem si na zdravici pana premiéra u Hlávkovy koleje 17. listopadu, když říkal, že naše země prošla transformací a že to některé skupiny odnesly. Chci vám říct, že to především odnesly nejslabší a nejzranitelnější v této zemi. A mezi nimi je to i skupina zdravotně postižených a seniorů a těch, kteří se o ně starají. V České republice existuje řada nadací, organizací, které shánějí sponzorské dary pro lidi se zdravotním postižením. Chodíme na pochody, abychom vybrali peníze na jejich život. Neměli bychom se zde společně zaměřit na zlepšení života zdravotně postižených? Toho, co je trápí a jak bychom chtěli, aby žili? Politika by se měla dělat zespodu, ne svrchu a jen nařizovat. To je nepřijatelné.

Požádala bych vás, vážené kolegyně a kolegové, možná i některé z vás i poprosila, abyste tuto novelu zákona postoupili do druhého čtení, a tak usnadnili život zdravotně postižených. Já vám děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Já vám také děkuji, paní poslankyně. Jako další vystoupí pan poslanec Vilímec a připraví se paní poslankyně Nohavová. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Vladislav Vilímec: Vážený pane místopředsedo, vážené kolegyně a kolegové, já nechci detailně hodnotit, myslím, že to učiní výbor, zda všechny změny navrhované v zákoně o poskytování dávek osobám se zdravotním postižením jsou odpovídající a jsou v podstatě náměst. Ten návrh je v každém případě veden snahou některé sociální dávky dosud poskytované osobám se zdravotním postižením přetvořit fakticky na automatické dávky. Těch změn je poměrně hodně. Koneckonců vyslechli jsme podrobný výčet pana předkladatele, nebo zástupce předkladatelů, a koneckonců i vláda samotná uvádí, že tento návrh zcela mění fungující způsob stanovení například výše příspěvku na zvláštní pomůcky.

Já se přiznám, že některé změny jsou mně sympatické, nechci o nich polemizovat, přesto bych očekával, protože ty změny jsou poměrně výraznější, to není změna jednoho paragrafu nebo jednoho odstavce, že s nějakým návrhem přijde vláda jako celek – zatímco ani při tom projednávání není paní ministryně práce a sociálních věcí. To také, myslím, stojí za povšimnutí. Já jsem si zvykl, nebo i všichni, že s blížícím se koncem volebního období jsme svědky stále častějšího podávání poslaneckých návrhů ze strany nejen opozice, tam je to logické, ale i ze strany koaličních poslanců. Některé ty návrhy nemají ani podporu celé koalice, nebo minimálně o nich koalice ani nejednala. Samozřejmě právem každého poslance, každého poslaneckého klubu je podávat poslanecké návrhy i pozmeňovací návrhy, ale často v případech, kdy dochází k výraznější změně, bych očekával, že vláda jako celek předloží nějaký návrh.

Ony totiž některé z těchto návrhů, teď nemyslím zrovna tento, i když 500 milionů je také půl miliardy, mají poměrně významné fiskální dopady. Obávám se, aby nedošlo – možná pro pamětníky, ti si to určitě osvěží – k opakování situace z první poloviny roku 2006, kdy taková ta sociální aktivita nebo zákonodárná tvorivost v této oblasti zatížila výdaje státního rozpočtu o více než 70 miliard. Ano, dnes se pohybujeme v příznivé fázi ekonomického cyklu. Dosáhli jsme přebytku hospodaření. O to bude větší pokušení k takové aktivitě. Podotýkám, že to nevztahuji na tento zákon, ale těch zákonů, různých pozmeňovacích návrhů je více a většinou se dovídáme, že o tom ani koalice nevádí.

Musím se pozastavit také nad tím, že vláda sice přijala k tomuto návrhu neutrální stanovisko, ale když si přečtete text toho stanoviska, tak zjistíte, že k tomuto tisku má poměrně dost výhrad. To je také zajímavé. Vláda upozorňuje, on to pan předkladatel zde zmiňoval, že například u rozšíření okruhu osob s nárokem na zvláštní pomůcku nelze ty navrhované změny, nebo finanční dopady těch změn ani odhadnout, a tak dále. Navrhovatelé zase naopak tvrdí něco jiného. Přiznám se, když jsem si četl ty jednotlivé změny a finanční dopady, někde se mi zdá, že finanční dopady jsou trošku podhodnocené, ale budí. V případě příspěvku poskytovaného na pořízení motorového vozidla skutečně dojdeme k situaci, že dávka bude poskytována vlastně všem žadatelům ve výši 200 tis. korun. Autoři to ani nepopírají.

Já to nekritizuji. Mnohé ty věci jsou mi sympatické. Přesto tento návrh také svědčí něco o funkčnosti koalice. Je to klasický návrh, který by měla podat vláda nebo by mělo zpracovat Ministerstvo práce a sociálních věcí. Určitě o tom budeme debatovat ve výborech. Náš klub s mnoha těmi věcmi souzní, takže nebude podávat návrh na dopracování, přepracování nebo zamítnutí. Přesto těch změn je hodně. Nevím, jestli je úplně rozumné, možná to časově nějak vychází, rozumné zkracovat lhůtu ze 60 na 40 dnů. Těch změn je dost a mě určitě bude zajímat stanovisko Ministerstva práce a sociálních věcí k těm změnám. Navíc bych chtěl podotknout, že mě docela zajímá, jestli Ministerstvo práce a sociálních věcí, tak jak je psáno v tom stanovisku, dokončilo nějakou analýzu účinnosti stávajícího zákona nebo vyplácení příspěvků podle stávajícího zákona, nebo takovou analýzu nemá.

Takže jsem se spíše omezil na nějaké obecné poznámky k tomuto návrhu. Vím, že ten návrh je velmi poctivě zpracován ve spolupráci s Národní radou osob postižených, ale ta vláda mi tam nějak chybí. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Děkuji, pane poslanče. Další vystoupí paní poslankyně Nohavová, přípraví se pan poslanec Marek Černoch. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Alena Nohavová: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové, důvodem předložení zákona o poskytování dávek osobám se zdravotním postižením je odstranění děsivých opatření exministra Drábka.

Jak již zde bylo řečeno, jde o opětovné rozlišení příspěvků pro ZTP a ZTP/P, a to podle závažnosti hendikepu zdravotně postižených občanů, kterým jejich hendikep neumožňuje používat běžnou veřejnou dopravu. Dále návrh nově rozšiřuje postižení o tři těžké diagnózy, kdy systém těmto lidem dosud nepřiznával nárok na poskytnutí příspěvku na zvláštní pomůcky. Další změnou je snížení maximální hranice, při které vzniká nárok na příspěvek na pořízení zvláštní pomůcky, a to ze současných 24 tis. na 8 tis. Dále dochází k zpřesnění terminologie, odstraňuje se požadavek na doložení celkové sociální a majetkové situace žadatele, posuzuje příjmovou situaci pouze žadatele o příspěvek na zvláštní pomůcku a nikoliv osob posuzovaných. Dále zmírňuje negativní dopady spojené s prodlužováním lhůty na pořízení automobilu, kde nově si budou moci si žádat o nový příspěvek po sedmi letech místo současných deseti. A v neposlední řadě odstraňuje nejednotnost výkladu, co je považováno za maximální výši příspěvku na zvláštní pomůcku, kdy se stanovuje pouze částka vyplacená úfadem práce a nikoliv finanční prostředky, které žadatel sám doplatil.

Legislativní změny, které navrhujete předloha sněmovního tisku 935, nejsou v rozporu s volebním programem KSČM, a proto se jako již mnohokrát v minulosti počítá s automatickou podporou i našeho klubu. Rozumím tomu, že každý volební subjekt má dlouhodobě vybudované různé vztahy s představiteli zastřešujících organizací, jako je v tomto případě Národní rada zdravotně postižených. Přesto jsem přesvědčena, že by širší zastoupení předkladatelů, zástupců politických klubů, tedy více než dvou, eliminovalo případné diskutabilní body a navenek prezentovalo

průřezovou shodu nad naléhavostí úpravy, tedy bez pozměňovacích návrhů, které může někdo chápát jako zbytečné zdržování. Ale chápu, že každá samostatná iniciativa se počítá, stejně jako se počítá s automatickou podporou KSČM.

Navrhovaný zákon je opravdu pro ty nejpotečenější a nejohroženější. Musím však upozornit na nedostatky návrhu, které, pokud by předkladatelé jednali i se zástupci KSČM, při přípravě novely mohly být již zohledněny v předloženém návrhu. Tak jde především o to, pokud by úprava měla mít smysl, bude nutné pozměnit prováděcí vyhlášku a v ní k novým indikacím přiřadit konkrétní zvláštní pomůcku. Dále zařazení tří nových diagnóz přímo do zákona se jeví jako nedostatečné a systémově chybné. Existuje řada dalších postížení, která by šlo kompenzovat alespoň částečně některými pomůckami, a i tito postížení by si zasloužili alespoň nějakou podporu. Z mého pohledu vidím chybné zařazení diagnóz a k nim příslušející pomůcky přímo do zákona. V zákoně by měl být podle mne odkaz, že diagnózy a příslušné pomůcky stanoví vyhláška Ministerstva zdravotnictví nebo MPSV. O tom, jaká diagnóza by měla být zahrnuta a jaké pomůcky jsou vhodné, o tom by měli rozhodovat výhradně odborníci, ne politici.

Další spornou částí je posuzování příjmové situace pouze žadatele o zvláštní pomůcku a nikoliv osob společně posuzovaných. Zatím však nikdo tento režim posuzování nezměnil, a tak musíme respektovat současný řád. Pro ostatní dávky, které fyzické osoby od státu dostávají, se posuzují vždy společně s ostatními ve společné domácnosti. Zdravotně postížení jsou ohroženou skupinou, to je fakt. Ale jsou i další ohrožené skupiny. A jak to vysvětlíme rodinám s malými dětmi, matkám samoživitelkám či seniorům? Jste si vědomi toho, že vytváříte zvláštní skupinu, která bude při posuzování příjmové situace v jiném než standardním režimu? Nemusíme problém s navyšováním dávek... jak chceme v podstatě srovnat pro všechny skupiny.

Návrh, tak jak je napsán a předložen, doporučuji poslat do dalšího čtení i do výboru a věřím, že v sociálním výboru budou mé připomínky zodpovědně projednány. (Potlesk z řad poslanců KSČM.)

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Děkuji, paní poslankyně. Jako další vystoupí pan poslanec Marek Černoch. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Marek Černoch: Děkuji za slovo. Dámy a pánové, já bych vás chtěl také požádat o podporu tohoto návrhu zákona. Budu mluvit ze své vlastní zkušenosti, ze zkušenosti své vlastní dcery, která se narodila s vrozenou vadou a která musela bojovat s pomocí státu tak, aby mohla žít. Dnes je to mladá slečna, která si myslí, že si vybojovala vše svou vlastní silou, tak jako ženy dokázou, svou vnitřní silou. Ale lidí, kteří mají tyto problémy, kteří neměli to štěstí osudu, že se narodili zdraví, je spousta a myslí si, že si zaslouží pomoc, a to co nejvyšší, největší pomoc od státu. Pracovali by rádi, nemůžou pracovat a myslí, že stát v této chvíli – nebo ne v této chvíli, ale stát by měl těmto lidem poskytnout co největší podporu a co největší pomoc. Vyhlašuje se dávky lidem, kteří si z toho udělali byznys, kteří zatěžují sociální systém státu, nepotřebují ty peníze, a naopak lidé, kteří potřebují ať už peníze, nebo pomoc, nebo technickou pomoc, se velmi často dostávají do situací, které jsou pro ně

velmi nepříjemné a ponižující. Proto si myslím, že tento návrh zákona má obrovské opodstatnění, a ve chvíli, kdy by došlo ke zlepšení této situace, tak ti lidé budou vděční. Děkuji.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Děkuji, pane poslanče. Jako další vystoupí paní poslankyně Pecková. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Gabriela Pecková: Děkuji mnohokrát za slovo pane předsedající. Dámy a páni, já stávám obvykle na druhé straně toho stolu těch žadatelů. Jako lékař velmi často zpracovávám takové žádosti. Velmi často i sama navrhoji pro své pacienty, kteří mají většinou pohybové omezení, nebo například u boreliózy i neurologické postižení, vím, jak velmi nákladné jsou úpravy těch pomůcek, které jim ale na druhou stranu pomohou vrátit se zpátky jak do pracovního procesu, tak do společenského a rodinného života.

Já jsem velmi ráda, že vlastně současná ekonomicko–hospodářská situace naší země umožňuje určité změny provést. Těch změn zákon navrhoje velké množství a poslanecký klub TOP 09 se nebrání diskutovat o těchto změnách ve druhém čtení. Ovšem myslíme si, že zkracovat dobu na jeho projednání není úplně šťastné právě vzhledem k tomu, kolik těch změn je. Já je tady nebudu výčtově znova opakovat. Já bych se například zamýšlela nad tím, s jakou frekvencí je možné opakován žádat o určité úpravy, protože někteří pacienti mají diagnózu, která je mnoha let stabilizována a není třeba příliš do těch kompenzačních pomůcek zasahovat. Jiné diagnózy jsou velmi dynamické a naopak vlastně to původní nastavení vydrží poměrně krátkou dobu. Je třeba to posuzovat individuálně. J

Myslím, že o tom všem si můžeme povídат ve výborech i při dalším čtení. Takže znova opakuji, že poslanecký klub TOP 09 podporuje posunutí tohoto návrhu do druhého čtení. Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Také děkuji paní poslankyně. Ptám se, jestli má ještě někdo zájem vystoupit v obecné rozpravě. Pan navrhovatel. Prosím.

Poslanec Vít Kaňkovský: Ještě jednou dobrý večer. Jenom páár krátkých poznámek k vystupujícím. Já bych chtěl poděkovat všem vystupujícím, kteří se vyjádřili k návrhu zákona. Chci poděkovat za věcnou diskusi a také vlastně za víceméně podporu tohoto návrhu zákona s tím, že je potřeba o některých parametrech diskutovat. Já jsem to čestně přiznal už ve svém úvodním slově, že vnímám, že ten zákon si zaslouží diskusi a že jistě o některých parametrech můžeme ve výborech diskutovat.

Pokud se týká zkrácení lhůty na projednání, ta je vedena snahou o to, abychom to byli schopni dojednat ještě do konce volebního období. Vzhledem k tomu, že již tři měsíce s Ministerstvem práce a sociálních věcí diskutujeme sporné body, o kterých se zde zmínil jak pan kolega Vilímec, některé zmíňovala paní kolegyně Nohavová, máme nachystané řešení většiny z nich. MPSV – a já chci v této chvíli MPSV pochválit za to, že bylo vstřícné k těm jednáním. A jestli se bavíme o tom, že to měla

předložit vláda, i já si myslím, že jsme to měli předložit jako koalice. Nicméně poté, co zákon byl předložen, tak mohu MPSV pochválit za to, že jsme skutečně nad tím seděli řadu hodin a že MPSV vytvořilo prostor k hledání řešení. Ta řešení nejsou jednoduchá, protože skutečně se nejedná o úplně malé finanční prostředky.

Jenom k panu poslanci Vilímcevi chci říci, že ani pokud bychom schválili všechny změny, já bych si přál, abychom je schválili všechny, tak se nedostaneme na hranici před legislativními změnami před rokem 2010 a 2012. Dostaneme se zhruba na polovinu. Takže si myslím, že nezatížíme státní rozpočet nad míru, a věřím, že zdravotně postižení si tu podporu skutečně zaslouží. A jestliže dneska přemýšíme, jak pomoci i těm dalším ohroženým skupinám, a že je potřeba pomoci jak rodinám s dětmi, tak lidem sociálně slabým, tak samozřejmě seniorům, tak si myslím, že zdravotně postižení na to také čekají.

Takže ještě jednou děkuji za tu diskusi a přece jenom se přimlouvám, abychom schválili zkrácení lhůty o 20 dnů, tedy na 40 dnů.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Pane poslanče, já jsem ještě neukončil obecnou rozpravu. Vy jste ten svůj návrh přednesl v odůvodnění návrhu na začátku. Já mám za to, že formálně by měl zaznít v obecné rozpravě návrh na zkrácení. Takže dávám vám prostor, jestli byste ho nechtěl teď přednést – pro jistotu – formálně, co přesně navrhujete. Děkuji.

Poslanec Vít Kaňkovský: Takže formálně navrhoji zkrácení lhůty na projednání ve výborech o 20 dnů, tedy na 40 dnů.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji. Měl by ještě někdo zájem o vystoupení? Jestliže ne, končím obecnou rozpravu. Vzhledem k tomu, že nepadl návrh ani na vrácení a ani na zamítnutí tohoto návrhu, budeme se nyní zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání. Nejprve rozhodneme o přikázání garančnímu výboru.

Organizační výbor navrhl přikázání výboru pro sociální politiku jako výboru garančnímu. Navrhuje někdo přikázání jinému výboru jako garančnímu? Nevidímu žádný takový návrh. Můžeme tedy přistoupit k hlasování. Já jsem zaregistroval žádost o odhlášení, takže vás všechny poprosím, abyste se znova přihlásili svými kartami. Ustálil se nám počet, přistoupíme tedy k hlasování.

Kdo souhlasí s tím, aby předložený návrh byl přikázán k projednání výboru pro sociální politiku jako garančnímu výboru? Zahajují hlasování a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

V hlasování 305, přihlášeno 102 poslanců, pro 101, proti žádný. Návrh byl přijat. Konstatuji, že tento návrh byl přikázán k projednání výboru pro sociální politiku jako garančnímu výboru.

Organizační výbor nenavrhl přikázat tento návrh dalšímu výboru. Má někdo návrh na přikázání dalšímu výboru nebo výborům k projednání? Nevidím žádný takový návrh. Konstatuji, že nebyl přikázán tento návrh dalšímu výboru.

A vzhledem k tomu, že v obecné rozpravě zazněl návrh na zkrácení lhůty k projednání o 20 dnů, tedy na 40 dnů, dávám hlasovat o tomto návrhu. Kdo je pro zkrácení lhůty k projednání? Kdo je proti?

Hlasování 306, přihlášeno 104 poslanců, pro 82, proti nikdo. Tento návrh byl přijat.

Tímto hlasováním jsme vyčerpali tento bod, který uzavíram, a budeme pokračovat v jednání. Jako další otevírám bod

60.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 90/2016 Sb., o posuzování shody stanovených výrobků při jejich dodávání na trh (sněmovní tisk 989) - první čtení

Z pověření vlády předložený návrh uvede ministr průmyslu a obchodu Jan Mládek. Prosím, pane ministře, ujměte se slova.

Ministr průmyslu a obchodu ČR Jan Mládek: Vážený pane předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, dnem 21. dubna 2018 vstoupí v účinnost tři nová nařízení Evropského parlamentu a Rady v oblasti lanových drah, v osobních ochranných prostředcích a spotřebičích plynných paliv. Tato nařízení jsou vytvořena podle zásad tzv. nového legislativního rámce, jehož smyslem je zlepšení fungování vnitřního trhu EU s důrazem na zajištění bezpečnosti občanů a omezení výrobků na trhu, které nevyhovují stanoveným požadavkům. Cílem právní úpravy je zejména zkvalitnění regulace v oblasti lanových drah, osobních ochranných prostředků a spotřebičů plynových paliv tak, aby byla zajištěna účinná ochrana zdraví a bezpečnost osob, ochrana majetku a dalších oprávněných zájmů.

Zákonný rámec pro implementaci předpisů EU, které jsou vytvářeny na základě nového legislativního rámce, představuje v ČR zákon č. 90/2016 Sb., o posuzování shody stanovených výrobků při jejich dodávání na trh. Převážná část všech tří nových nařízení jakožto přímo použitelných předpisů bude aplikovatelná přímo. Členské státy jsou však povinny vlastními postupy zajistit dozor nad trhem. Z tohoto důvodu je nutné provést adaptaci právního rádu ČR a zajistit tak účinnou aplikaci nařízení, a to prostřednictvím zákona č. 90/2016 Sb., o posuzování shody stanovených výrobků při jejich dodávání na trh.

Na závěr mi dovolte předložit návrh na zkrácení projednávání návrhu zákona ve výborech o třicet dnů. Důvodem tohoto návrhu je skutečnost, že se jedná o technickou novelu zákona, kterou dochází pouze k adaptaci přímo aplikovatelných nařízení EU.

Vážení páni poslanci, vážené paní poslankyně, v závěru bych vás chtěl požádat o podporu tohoto návrhu zákona jak v tomto dnešním jednání, tak i v následujících procesech ve výborech Poslanecké sněmovny a následně ve druhém a třetím čtení. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Děkuji, pane ministře. Prosím, aby se slova ujal zpravodaj pro první čtení pan poslanec Petr Kudela.

Poslanec Petr Kudela: Dobrý večer, vážený pane předsedající, vážení páni ministři, dámy a pánové. Projednáváme novelu zákona č. 90/2016 Sb., o posuzování shody stanovených výrobků při jejich dodávání na trh. Materiál je předložen pro provedení adaptace nařízení Evropského parlamentu a Rady Evropské unie č. 424, 425 a 426 z roku 2016. Návrhem dochází k adaptaci těchto přímo aplikovatelných nařízení Evropské unie do našeho zákona. Konkrétně se jedná o požadavky na lanové dráhy, osobní ochranné prostředky a spotřebiče plynných paliv, které jsou stanoveny směrnicemi Rady Evropského hospodářského společenství a směrnicí Evropského parlamentu o spotřebičích plynných paliv, a obdobnou směrnicí o lanových dráhách pro dopravu osob. Tyto směrnice byly transponovány do právního řádu České republiky nařízeními vlády, kterými se stanoví technické požadavky na osobní ochranné pomůcky, lanové dráhy a spotřebiče. Výše uvedené směrnice jsou nyní nahrazeny přímo použitelnými nařízeními Evropské unie. Tyto by měly u nás být aplikovatelné od 21. dubna 2018.

Předkládaná novela zákona obsahuje také ustanovení ohledně správního orgánu v České republice. Novela zákona také obsahuje technické zpřesnění některých ustanovení tohoto zákona.

Materiál prošel meziresortním připomínkovým řízením a byl projednán bez rozporů. Doporučuji posunutí tohoto zákona do druhého čtení. Navržený hospodářský výbor pro projednání je podle mě dobrá a dostatečná forma pro projednání ve výborech. V rozpravě se přihlásím, a protože se jedná o vcelku jednoduchou normu, navrhnu zkrácení lhůty na projednání ve výborech na třicet dnů. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Děkuji panu zpravodaji. Otevříram obecnou rozpravu, do které eviduji, že se přihlásil pan zpravodaj, takže pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Petr Kudela: Vážený pane předsedající, pane ministře, dámy a pánové, navrhoji, aby lhůta pro projednání ve výborech byla zkrácena na třicet dnů. Děkuji.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Ano, děkuji. Ptám se, jestli má ještě někdo zájem vystoupit v obecné rozpravě. Nevidím nikoho. Končím obecnou rozpravu. Ptám se pana ministra, jestli má zájem o závěrečné slovo. Pan zpravodaj? Nemají.

Nepadl zde žádný návrh na vrácení nebo zamítnutí předloženého návrhu, proto se nyní budeme zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání.

Nejprve rozhodneme o přikázání výboru garančnímu. Organizační výbor navrhl přikázat předložený návrh k projednání hospodářskému výboru jako výboru garančnímu. Navrhuje někdo přikázání jinému výboru jako výboru garančnímu? Nevidím žádný takový návrh. Můžeme tedy přistoupit k hlasování.

Kdo souhlasí s tím, aby předložený návrh byl přikázán k projednání hospodářskému výboru jako garančnímu výboru?

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování 307, přihlášeno 103 poslanců, pro 92, proti nikdo. Návrh byl přijat. Konstatuji, že tento návrh zákona byl přikázán k projednání hospodářskému výboru jako garančnímu výboru.

Organizační výbor nenavrhl přikázat tento návrh dalšímu výboru. Má někdo návrh na přikázání dalšímu výboru nebo výborům k projednání? Nevidím v sále nikoho, že by se hlásil.

Dále konstatuji, že v obecné rozpravě zazněl návrh na zkrácení lhůty pro projednání ve výboru o 30 dnů, tedy na 30 dnů.

O tomto návrhu nyní dávám hlasovat. Kdo je pro tento návrh? Kdo je proti?

Hlasování 308, přihlášeno 104 poslanců, pro 87, proti 1. Tento návrh na zkrácení lhůty byl přijat.

Tím jsme vyčerpali tento bod, který tímto uzavírám. Budeme pokračovat v dalším jednání.

Otevírám další bod, kterým je

61.

**Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 64/1986 Sb.,
o České obchodní inspekci, ve znění pozdějších předpisů, a zákon
č. 634/1992 Sb., o ochraně spotřebitele, ve znění pozdějších předpisů
/sněmovní tisk 995/ - první čtení**

Z pověření vlády předložený návrh uvede ministr průmyslu a obchodu Jan Mládek. Prosím, pane ministro, ujměte se slova.

Ministr průmyslu a obchodu ČR Jan Mládek: Vážený pane předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, cílem návrhu novely zákona o České obchodní inspekci je zajistit účinný dozor nad dodržováním spotřebitelského práva prováděný ČOI, a tím zajistit účinnou ochranu spotřebitelů. Pro naplnění tohoto cíle navrhuje MPO vybavit ČOI novými pravomocemi reagujícími na nové možnosti digitální éry či poznatky z dosavadní aplikacní praxe a kontrolní činnosti. V návrhu zákona se za tímto účelem zpřesňují podmínky provádění kontrolního nákupu. V praxi totiž inspektorům často činí potíže vyřídit vrácení peněz a kontrolní nákup poté, co jej nepoškozený vrátili kontrolované osobě. Tím dochází ke zvyšování administrativní zátěže inspektorů a také k potřebě následně řešit, jak naložit s takto nabýtým majetkem. Nově se tedy zavádí fikce uzavření smlouvy při provádění kontrolního nákupu a právo inspektorů od takto uzavřené smlouvy odstoupit.

Další novinkou je zakotvení ustavení zajišťující inspektorům anonymitu a ochranu jejich osobních údajů v situacích, kdy jsou při nákupu v rámci kontroly vyžadovány jejich osobní údaje, například předložení občanského průkazu za účelem

přípravy konkrétního návrhu smlouvy. Kdyby inspektor občanský průkaz v takové situaci nepředložil, byla by kontrola zmařena, neboť by jeho odmítavý postoj k poskytnutí osobních údajů mohl být ze strany kontrolovaného subjektu považován za nestandardní a podezřelý.

Návrh pro inspektory ČOI dále zakotvuje kompetenci, aby si v případě důvodného podezření na závažné porušení právních předpisů mohli zjednat přístup do prostoru prodávajících. Typicky půjde o otevírání stánků na tržnicích, v nichž se prokazatelně nacházejí nebezpečné výrobky nebo padělky. Inspektori ČOI totiž nemají dostatečné pravomoci k tomu, aby si k uvedenému zboží zajistili přístup, zejména v případě, kdy prodávající opustí stánek a nebezpečné nebo padělané zboží v něm uzamkne. Podobnou pravomocí dnes disponuje Státní zemědělská a potravinářská inspekce.

V neposlední řadě se za účelem posílení efektivity kontroly a vymahatelnosti práv nově zakotvuje pravomoc inspektori ČOI požadovat od dotčených osob informace o provozovatelích e-shopů, které nelze z údajů uvedených na jejich internetových stránkách identifikovat a kteří zjevně porušují zákonné povinnosti. Pokud osoba s těmito požadovanými informacemi nakládá, bude je muset na základě žádosti inspektori ČOI bezodkladně sdělit, jinak se vystavuje sankčnímu postihu.

Návrh novely zákona o ČOI také zpracovává změny, které vyplývají z přijetí související legislativy. Pro úplnost uvádíme, že změna zákona o ochraně spotřebitele, která je součástí předloženého textu, byla vyvolána potřebou přemístění hmotněprávní povinnosti prodávajícího ze zákona o České obchodní inspekci do zákona o ochraně spotřebitele, který je základní normou upravující povinnosti prodávajících vystupujících vůči spotřebitelům. Při příležitosti této nezbytné novelizace se navrhuje upravit také dva legislativně technické nedostatky vzniklé v zákoně o ochraně spotřebitele.

Na závěr mi dovolte předložit návrh na zkrácení projednávání návrhu zákona ve výborech o 30 dnů. Důvodem tohoto návrhu je především skutečnost, že účinnost předloženého zákona je navržena k 1. červenci 2017, to je shodně s účinností zákona o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich. Tento termín by měl být dodržen především s ohledem na právní jistotu dotčených subjektů. Opomenout nelze ani skutečnost, že čím dříve posílíme pravomoci ČOI, tím dříve bude moci účinněji chránit spotřebitele.

Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, v závěru bych vás chtěl požádat o podporu návrhu tohoto zákona jak na dnešním zasedání, tak v rámci následujícího legislativního procesu ve výborech Poslanecké sněmovny a následně ve druhém a třetím čtení. Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji, pane ministře. Nyní prosím, aby se slova ujala zpravodajka pro první čtení paní poslankyně Květa Matušovská. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Květa Matušovská: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážené paní kolegyně, vážení páni kolegové, jak už bylo řečeno, hlavním cílem předloženého

návrhu zákona je reagovat na rozvoj nových forem prodeje na spotřebitelském trhu, jakož i na praktické zkušenosti České obchodní inspekce z výkonu dozoru a navrženou úpravou na tyto poznatky navázat a vytvořit tak inspekci podmínky pro co nejfektivnější výkon kontroly v oblasti její působnosti. Cílovým stavem by se tak měla stát pokud možno co nejúčinnější ochrana jak spotřebitelů, tak poctivých podnikatelů, neboť i oni bývají poškozování konkurencí používající nekalé obchodní praktiky.

Předložený návrh zakotvuje oprávnění, na jehož základě si budou moci inspektorii České obchodní inspekce zjednat přístup do prostoru podnikatele, typicky u prodeje nebezpečných výrobků ohrožujících zdraví spotřebitelů nebo u prodeje padělků na tržnicích s výjimkou obydlí, a to v případech důvodného podezření z porušení právních povinností, a jestliže účely kontroly nelze dosáhnout jinak. Pozitivním směrem je veden také návrh zajišťující na jedné straně účinný výkon kontroly a na straně druhé ochranu osobních údajů inspektora inspekce. Aby se mohl inspektor při provádění kontroly chovat a tvářit stejně jako běžný spotřebitel, aniž by bylo ohrozeno jeho soukromí, je potřebné umožnit České obchodní inspekci, aby v případě, kdy to předmět kontroly vyžaduje, a v případě, kdy nelze účelu kontroly dosáhnout jinak, byl-li inspektor oprávněn jednat pod změnou identity, a toto mu bylo umožněno využitím krycích prostředků.

Návrh zákona také nově zakotvuje pravomoc získávat informace o totožnosti osob, které se dopouštějí protiprávního jednání v internetovém prostředí, například se podílejí na provozování podvodných e-shopů. S takovými případy se spotřebitelé a Česká obchodní inspekce setkávají stále častěji. Návrh zákona proto reaguje na tuto rozšiřující se praxi nepoctivých podnikatelů, když vkládá do rukou České obchodní inspekce efektivní nástroj směřující k dohledání odpovědného subjektu.

K odstranění uvedených problémů nepostačují mimoregulatorní nástroje. Proto je třeba stávající právní úpravu dopřesnit, aby byly povinnosti prodávajícího při kontrolním nákupu jasné stanoveny zákonem a nebylo možné diskutovat o různých právních výkladech.

Dámy a páновé, vážení kolegové, doporučuji vám propustit tento návrh do druhého čtení, přičemž organizačním výborem byl k projednání návrhu zákona doporučen hospodářský výbor jako výbor garanční. S tím souhlasím. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji, paní poslankyně. Otevřím obecnou rozpravu, do které se hlásí paní zpravodajka. Máte slovo.

Poslankyně Květa Matušovská: Děkuji za slovo. Ráda bych navrhla zkrácení o 30 dnů.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Takže o 30 dnů na 30 dnů. Děkuji. Má ještě někdo zájem? S přednostním právem pan předseda klubu TOP 09.

Poslanec František Laudát: Děkuji za slovo. Požádal bych pana ministra, aby tady sdělil, jak konkrétně bude probíhat utajování inspektorů. Já doufám, že to bude něco na principu nějakých identifikačních čísel nebo něčeho, ale rozhodně bych byl velmi obezřetný, pokud jsem zaslechl, že by měli mít možnost měnit svoji identitu. Mám pocit, že to nemá zřejmě ani policie. Tak než to budeme projednávat. Přiznám se, že jsem návrh zcela nestudoval, a bez mučení. Děkuji.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Děkuji, pane poslanče. Další se hlásí s řádnou přihláškou pan poslanec Petr Kudela. Prosím.

Poslanec Petr Kudela: Vážený pane předsedající, dámy a pánové, pane ministře, chci Sněmovně doporučit přijetí této normy. Je to dobrá norma. Každý si dokáže představit kontrolora, který má plnit svoji úlohu až do konce, to znamená dejme tomu si objednat v nějaké nabídkové akci výrobek, aby dostal do ruky smlouvu a podobně. A předložit k tomu svoji vlastní občanku, to si fakt nedokážu představit, jak bych na to reagoval já, jestli bych v poslední chvíli před vytažením občanky necouvl. Ale jestli mají kontroloři svoji úlohu plnit dobře, pak potřebují kompetence, které tento návrh zákona dává. Systém vydávání fiktivní identity je v zákoně velice dobře popsán a domnívám se, že to naprostot skvěle může fungovat.

Velmi vítám prvky ohledně kontroly dodržování jakési firemní kultury na internetu.

Co tam mám výtku, hned v prvních odstavcích se definují územní působnosti jednotlivých krajských nebo regionálních inspekcí. Jak mám informace z České obchodní inspekce, toto nemusí fungovat u specializovaných kontrol technických kvalit výrobků a podobně. Takže tam pevně věřím, že budeme muset najít ještě nějakou shodu. Ale jinak obecně, vřele doporučuji a prosím Sněmovnu, aby tuto materii poslala do druhého čtení. Děkuji.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Děkuji vám, pane poslanče. S faktickou poznámkou bude reagovat pan poslanec Karel Fiedler. Máte slovo.

Poslanec Karel Fiedler: Děkuji za slovo, pane předsedající. Já bych zareagoval právě díky vystoupení kolegy Laudáta. Samozřejmě vůbec nekritizuju jeho požadavek na to, abychom byli dobré seznámeni s tím, jak to bude probíhat. Jen chci vzpomenout, že z vlastní zkušenosti znám případ, kdy jsem byl kontaktován právě osobou, která vykonávala tyto kontroly a dostala se do velmi nemilé a prekerní situace, co se týká své identity. A to nikoli při vlastním provádění úkonu inspekce, ale v následných krocích, kdy došlo k dalšímu řešení nekalé činnosti nepočítivého obchodníka, kdy v podstatě ta situace byla tak absurdní, že díky stávajícím předpisům a stávajícím zvyklostem tato osoba byla ve velmi nekomfortní situaci, kdy dotyčná osoba, se kterou byly úřady ve sporu, byla velmi blízko trvalého bydliště, věděli o sobě, znali se. A nakonec to dopadlo dobrě. Ale tuto věc je třeba řešit a podporuji to, aby tato novela byla postoupena do druhého čtení. Pokud k tomu máme nějaké

připomínky nebo výhrady, pojďme na tom pracovat a precizovat to. Ale určitě podporuji, abychom se touto problematikou zabývali.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Děkuji, pane poslanče, za dodržení časového limitu. S faktickou poznámkou je přihlášen pan poslanec Roman Váňa. Máte slovo.

Poslanec Roman Váňa: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážení páni poslanci, vážený pane předsedající, přiznám se, že tento návrh zákona asi uniklé přímé pozornosti, protože se zdánlivě nijak netýká resortu bezpečnosti. Ale po tom, co jsme teď zaslechli, a po tom, co jsem si rychle nalistoval ten návrh zákona – my dáváme inspektorům České obchodní inspekce v podstatě pravomoci agentů zpravodajské služby. To jsou policejní pravomoci. To se přiznám, že si skutečně nedovedu představit, aby pod falešnými doklady, s krycími identitami naši chrabří kontroloři vstupovali do obchodů. To jsme se dostali někam úplně mimo systém. My na lékárnických vahách vyvažujeme pravomoci pro zpravodajské služby, abychom nepřekročili hranici, kdy narušíme svobody občanů, a tady, omlouvám se panu ministrovi, je to vládní návrh, ale tady ve snaze skutečně zefektivnit činnost České obchodní inspekce, já tomu naprostě rozumím, jsme se ale dostali do končin, které jsou vyhrazeny opravdu pro zcela jiné subjekty státní moci. At už je to Policie České republiky, ať už je to zpravodajská služba. Myslím, že budeme muset najít jinou cestu, jak pomoci inspektorům kontroly efektivně provádět, a tento směr opustit. Dovedu si představit intenzívní spolupráci inspektorů s policisty. Tam samozřejmě různé možnosti kompetencí a pravomoci jsou. Můžeme si představit ledacos (upozornění na čas), ale prosím, tudy ne.

Děkuji za pozornost. (Potlesk některých poslanců.)

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Děkuji vám. S faktickou poznámkou je přihlášen pan poslanec Karel Fiedler. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Karel Fiedler: Myslím, že bychom o tom měli diskutovat hlavně ve výborech. K poznámců, která tady zazněla z pléna. Mě zaujalo to, co už řekl kolega předečník. A je předsedou výboru. Pan ministr je členem stejného poslaneckého klubu. Mně tady trošku něco hapruje a nefunguje. Je to věc ovšem předkladatele a jedné z vládních stran. A já zopakuji to, co už jsem říkal. Pokud k tomu jsou nějaké zásadní připomínky a výhrady, tak pojďme na tom pracovat. Ve třetím čtení se můžeme rozhodnout, co s tím uděláme. Nicméně opravdu mám zkušenosti takové, že je třeba se touto problematikou také zabývat. Pokud to zasahuje tam, kde řekl kolega pan předseda Váňa, nevidím důvod, abychom to museli zamítнуть, zatím ten návrh nepadl, ale abychom se tím zabývali ve výborech. A v tom případě asi nebudu podporovat případné zkrácení lhůty. Pojděme na tom pracovat a ve třetím čtení můžeme rozhodnout.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Já děkuji, pane poslanče. Ptám se, jestli někdo má zájem vystoupit. Pan předseda klubu TOP 09.

Poslanec František Laudát: Děkuji za slovo. Dámy a pánové, nezlobte se na mě, já jsem se tady snažil sehnat nějakou podporu na vrácení k přepracování. Protože já nepochybuj o tom, že je potřeba zpřesnit a možná pomocí trošku hlídat Českou obchodní inspekci, aby měla možnosti proti podvodníkům. To nepochybň. A jsou tam emoce. Ale tohle skutečně, co prošlo vládou, je šokující. Já prostě tohle nedokážu vydýchat a nemyslím si, že v tuhle chvíli je to i vhodné, abychom takhle zásadní věc nějakým způsobem předělávali v nějakém čtení pomocí pozměňovacích návrhů. Protože já opravdu nevím, a myslím si, že jestli tohle někdo myslel vážně, tak zejména na bezpečnostním výboru a v podobných komisích, které tady jsou, to mělo být nějakým způsobem předjednáváno a vymezeny mantinely.

Proto dávám návrh, abychom hlasovali o vrácení k přepracování. Děkuji.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Děkuji vám, pane poslanče. Další se hlásí do obecné rozpravy pan poslanec Snopek. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Václav Snopek: Vážený pane místopředsedo, dámy a pánové, já jsem se domníval, že zákon o České obchodní inspekci je standardní zákon. Ale když jsem dostal upozornění na § 5, § 5c, tak skutečně musím potvrdit slova, která tady pan kolega vyjádřil, že skutečně pracujeme s obchodní inspekci jako s významnou bezpečnostní složkou. Krycí doklady, vydání krycích dokladů. Já si myslím, že z jedné stránky mohu chápát, jedná se o milionové obchody, pohonné hmoty, zkrátka porušování těchto zákonů. Ovšem ani pro orgány činné v trestním řízení nevydáváme nějaké velké množství, pokud já vím, krycích dokladů. A Česká obchodní inspekce přece jenom není represivní složka ve smyslu zákona. Myslím si, že ta poznámka, která tady zazněla právě k tému paragrafům, by nás měla vést k zamýšlení. Inspektor České obchodní inspekce má nejen krycí doklad, ale i na ten krycí doklad má mít vystaven i průkaz inspektora České obchodní inspekce! Zkrátka všechno bude v utajení. Myslím si, že tam se trošičku prolíná činnost policejního orgánu a kontrolního orgánu ve smyslu obchodní inspekce.

Padl tady návrh na zkrácení. Já si myslím, že by se tyto věci měly daleko víc prodiskutovat než v rychlosti vyjádřit jakýkoli názor na tyto inkriminované paragrafy. Pak budeme vytvářet celý systém evidenční ochrany. Já si myslím, že jsme se dostali dál, než jsme chtěli. Nebo by to mělo být natolik zdůvodněno, tyto věci, a být to pod úplně jiným režimem než pod Českou obchodní inspekci. Kdo dál bude potom žádat novou identitu, ochranu? Vážené kolegyně, kolegové, zamyslete se nad tím, co v podstatě v tom návrhu zákona je. Pak bude obchodní inspekce, dalším krokem bude, že bude ČOI ozbrojenou složkou? No ne, možná že to vyvolává úsměv, ale zkrátka pokud má někdo skrytu identitu, může tedy postupovat podle jiných zákonů. A byl bych strašně nerad, abychom se dostali z pohledu těchto kontrolních orgánů úplně někam jinam, než by byl záměr zákonodárce.

Já si myslím, že pan ministr určitě na tyto moje poznámky odpoví. Mohu chápat – vidíme i v televizi zásah, velká tržnice, vagony. Zkrátka řada věcí. Ale jestli skutečně takto navržený zákon, takto tvrdý a s takovými podmínkami v tuto chvíli je nutný. Neumím na to jaksi odpovědět. Rád bych dostal na to nějakou odpověď.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Děkuji, pane poslanče. Pan poslanec Laudát stál svůj přihlášku. A hlásí se pan poslanec Váňa do obecné rozpravy. Pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Roman Váňa: Já skutečně, pane předsedající, dámy a páновé, bych nechtěl nějakým způsobem torpédovat snahy Ministerstva průmyslu a obchodu o zlepšení činnosti ČOI. Protože ale skutečně toto téma silně rezonuje s problematikou výboru pro bezpečnost, tak bych chtěl jenom říct, že takováhle věc by mohla ohrožovat na životě přímo ty inspektoři. My je chceme posílat do kriminálního prostředí pod krycími identitami. To je životu nebezpečné. Pak z nich tedy musíme udělat bezpečnostní sbor, ozbrojit je a nějakým způsobem to řešit už tedy opravdu jinak, než jsme to řešili doposud, jako inspektoři ČOI. Ano, celníci mají pravomoc měnit identitu. Ano, policie má pravomoc měnit identitu v rámci vyšetřování trestních činů. Ale prosím pěkně, rozlišujme mezi tím, co chceme po inspektořech. A já bych byl velmi nerad, kdybychom je dostávali do situací, kdy by skutečně mohli... Pak někoho napadne, že se budou měsíce pohybovat v tom závadovém prostředí pod falešnou identitou a bojovat někde s těmi loupežníky, kteří... Myslím si, že to záměr zákonodárce nebyl. A že jsme tedy opravdu v té snaze vylepšit činnost se dostali někam jinam, než jsme původně uvažovali.

Zřejmě vystupuji tedy řádně, protože mi čas neběží, tak mohu toho času využít ještě i...

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Já jsem předpokládal, že to je řádná přihláška.

Poslanec Roman Váňa: Ano, děkuji, že jsme se správně pochopili. Sedm hodin. (Pobavení v sále.) Já si myslím, že samozřejmě to první čtení je velmi důležitá věc, protože se můžeme vážně zamyslet nad tím, jaký dopad by takovýto návrh zákona měl. A tady se mi zdá, že jsme narazili na riziko, na nebezpečí, které skutečně by bylo neúměrné tomu, co po ČOI žádáme. Z tohoto pohledu bych byl rád, kdybychom... Protože jak jsem nahlédl do toho materiálu, je to v podstatě hlavní pilíř toho návrhu – že bychom se měli zamyslet nad tím, jestli se s tím nevypořádat nějak jinak.

Tak, dívám se na předsedy klubů, jestli... (Předsedající: Na druhou stranu se musíte dívat.) Dobrá tedy. Takže děkuji za pozornost. Jsem velmi rád, že jsme zareagovali na tu aktuální situaci projednávání tohoto zákona, a věřím, že ty námitky vezmeme v úvahu. Děkuji.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji, pane poslanče. Další se hlásí do obecné rozpravy paní poslankyně Jana Černochová. Máte slovo, paní poslankyně.

Poslankyně Jana Černochová: Děkuji, pane místopředsedo. Víte, kolegyně a kolegové, mě zarází to, že pan ministr Mládek tady sedí jak zařezaný. Telefonuje, nereaguje na to, co tady zaznívá i od jeho kolegů vládních poslanců.

Pane ministře, můžete nám prosím říct, jestli to, co tady zaznívá od vašich kolegů je pravda, nebo není? Vždyť vy máte... Sněmovna by měla znát váš názor. Vy jste předkladatel za vládu tohoto návrhu. Tak jak se něco takového může stát? Cím odůvodníte vy ten návrh, který tady předkládáte?

Mě skutečně stále víc a víc fascinuje ta touha této vládní koalice, resp. některých konkrétních ministrů této vládní koalice, mít všude své policisty. Ať už je to Ministerstvo obrany v podobě zákona o Vojenské policii, nebo je to Ministerstvo financí v podobě větších pravomocí celníkům. Ted' se dozvídáme, že stejnou touhou mít svůj policejní orgán v baráku, touží touto touhou, podlehl této touze pan ministr průmyslu a obchodu Mládek. Kdo další? Pan ministr Brabec mává že ne, ale můžeme mu věřit, ale uvidíme, s čím přijde do konce volebního období. (Pobavení v sále.)

Takže já bych, vážení členové vládní koalice, možná považovala za fér vůči nám všem, kdybyste to řekli najednou. Kdybyste řekli, že vy jste si dali stranický závazek v této vládě, že každý ministr urve do konce volebního období nějaký policejní orgán, aby měl tu pravomoc a mohli jste sebou soupeřit ještě na jiném bojišti a kolbišti než na tom, na kterém soupeříte dodnes.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Děkuji, paní poslankyně. Pane předsedo Laudáte, hlásíte se s přednostním, nebo rádně? Aby ještě možnost měl pan ministr. Děkuji.

Poslanec František Laudát: Děkuji. Mě vůbec nepřekvapuje, že svůj policejní sbor si přes celní správu buduje pan Babiš. On to má v nátuře a vůbec mě to nepřekvapuje. Nepřekvapuje mě, když si to dělají možná někteří siloví ministři. Ale že pan kolega nebo pan ministr Mládek si chce budovat takovouto svoji policii... Ještě to tady málem potutelně projde, a to s pravomocemi dokonce, které mají možná bezpečnostní služby, to tedy je pro mě poměrně překvapivá informace. Nicméně já už tedy... i když i toto je míněno vážně.

Ale teď už tedy velmi vážně. Uvědomujete si vůbec, co tato vláda dělá? Jak je možné, že vládou České republiky projde takovýto návrh? Co chce například KDU-ČSL vykládat lidem o tom, že ona je tím spravedlivým, který prostě dbá na to a ohlídá, že někdo tady neujede a nepoškodí svobodu? Co tam váš vicepremiér dělá? Je tohle vůbec možné? Já ještě chápou – já jsem se sám přiznal, že jsem ten návrh detailně nestudoval a jenom jsem kdysi zaslechl, že takováhle věc tam je, tak jsem se zeptal. A zřejmě jsou zaskočeni všichni poslanci.

Já se tady nepřítomných ministrů a premiéra ptám, kolik takovýchto věcí ještě budou podstrkovávat do konce volebního období. To skutečně kvůli tomu, že někdo

bude kontrolovat a honit šmejdy kvůli papičkám, tak budete tady tohleto provozovat a předkládat? Tohle snad už není ani možné! To já jsem opravdu zažil ledacos, ale to, co jste sem pustili, je naprosto neuvěřitelné.

A já si myslím, pane ministře, že by bylo lepší, kdybyste sám ten návrh stáhl, vrátil a skutečně jste přišli se standardní novelou zákona, která třeba pomůže nějaké rychlejší koordinaci zásahu. Ale jestli skutečně chcete kontrolory, kteří budou provádět například kontrolu výše hladiny vyčepovaného piva v půllitrech, vystavovat tomu, že budou chodit – to snad už není ani ve Švejkovi, to, co tady předvádíte. To je prostě naprosto neuvěřitelné. A já si myslím, že tohle není na předělávání zákona. A tahle vláda by se měla stydět! A pak se ptám, jak tato vláda vůbec funguje, jestli tohle vůbec projde. Jestli pan ministr Brabec ví o tom a jestli má nějaké asistenty, kteří mu pročtu ty hrůzy, které někdo na tu vládu přinesel.

Co dělá Legislativní rada vlády? Je možné, že tohle projde přes Legislativní radu vlády? (Hlas mimo mikrofon.) No, je to vládní návrh, říká tady pan kolega Mládek. O to je to horší...

Můžu ještě poprosit?

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Poprosím o klid sále. Ještě pořád projednáváme návrh zákona. Děkuji.

Poslanec František Laudát: Jestli tohle ještě spáchal exministr Dienstbier – zřejmě jo. Nebo kdy to sem přišlo, já nevím. Nebo tohle padá na vrub panu ministru Chvojkovi? To se mi nechce věřit. Protože on je excellentní právník a snad má srovnáne ústavní poměry, jak je rozdělená moc a také nějaký přiměřený výkon moci.

Takže já bych poprosil, kolegové, já tak učiním stejně, abychom si tuto vládní ostudu prostudovali, a až se na to příště dostane, tak abychom se tady domluvili, co s tím. Ale je pro mne alarmující, že tohle sem vůbec přijde. Děkuji.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji, pane poslance.

Vážené kolegyně, vážení kolegové, máme 19.00. Eviduji, že k faktické byl přihlášen pan poslanec Snopek, nicméně již není možné projednávat po 19. hodině. A pan ministr byl přihlášen do rozpravy. Já přerušuji tento bod a současně přerušuji jednání této schůze, a to do zítra, 2. 2. 2017, na 9.00, kdy budeme podle řádně schváleného pořadu začínat bodem 297 – zpráva vyšetřovací komise.

Děkuji vám a přeji všem hezký večer.

(Jednání skončilo v 19.01 hodin.)

Pokračování schůze Poslanecké sněmovny

2. února 2017

Přítomno: 138 poslanců

(Jednání zahájeno v 9.00 hodin.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Hezké dobré ráno, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážení členové vlády. Zahajuji další jednací den 54. schůze Poslanecké sněmovny a všechny vás zde vítám.

Prosím, abyste se přihlásili svými identifikačními kartami a případně mi oznámili, kdo žádá o vydání karty náhradní.

Sděluji, že o omlouvení své neúčasti z dnešního jednání požádali tyto poslankyně a poslanci: pan poslanec Jiří Běhounek z pracovních důvodů, pan poslanec Marek Benda z rodinných důvodů, pan poslanec Ondřej Benešík z důvodu zahraniční cesty, paní poslankyně Vlasta Bohdalová z dopoledního jednání z pracovních důvodů, pan poslanec Milan Brázdil ze zdravotních důvodů, pan poslanec René Čip z osobních důvodů, paní poslankyně Ivana Dobešová ze zdravotních důvodů, pan poslanec Jan Farský ze zdravotních důvodů, pan poslanec Karel Fiedler z pracovních důvodů, pan poslanec Vlastimil Gabrel ze zdravotních důvodů, pan poslanec Miroslav Grebeníček ze zdravotních důvodů, paní poslankyně Jana Hnyková z důvodu zahraniční cesty, pan poslanec Václav Horáček z osobních důvodů, pan poslanec Stanislav Huml ze zdravotních důvodů, pan poslanec Jiří Junek z osobních důvodů, pan poslanec David Kádner ze zdravotních důvodů, pan poslanec Jaroslav Klaška z pracovních důvodů, pan poslanec Rom Kostríčka od 11 do 13 hodin z osobních důvodů, pan poslanec Josef Kott z osobních důvodů, pan poslanec Jiří Koubek z osobních důvodů, paní poslankyně Věra Kovářová z osobních důvodů do 10.30 hodin, pan poslanec Leo Lúzar z osobních důvodů, paní poslankyně Květa Matušovská ze zdravotních důvodů, pan poslanec Martin Novotný ze zdravotních důvodů, pan poslanec Igor Nykl ze zdravotních důvodů, pan poslanec Herbert Pavera do 11 hodin ze zdravotních důvodů, pan poslanec Ivan Pilný ze zdravotních důvodů, pan poslanec Lukáš Pleticha ze pracovních důvodů, pan poslanec Roman Procházka z pracovních důvodů, paní poslankyně Anna Putnová ze zdravotních důvodů, pan poslanec Adam Rykala z osobních důvodů, pan poslanec Martin Sedlář ze zdravotních důvodů, pan poslanec Jiří Skalický od 14.30 do 19 hodin z pracovních důvodů, pan poslanec Zdeněk Soukup do 13 hodin z pracovních důvodů, pan poslanec Pavel Šrámek bez udání důvodu, pan poslanec Karel Tureček z osobních důvodů, pan poslanec Milan Urban bez udání důvodu, paní poslankyně Helena Válková z pracovních důvodů, pan poslanec Jan Volný ze zdravotních důvodů, pan poslanec Václav Votava z osobních důvodů, pan poslanec Rostislav Vyzula z rodinných důvodů.

Dále se omlouvají tito členové vlády: od 13 hodin pan premiér Bohuslav Sobotka z důvodu zahraniční cesty, pan ministr financí Andrej Babiš z pracovních důvodů, pan poslanec Pavel Bělobrádek ze zdravotních důvodů, pan ministr Richard Brabec z pracovních důvodů, pan ministr Daniel Herman z důvodu zahraniční cesty, pan

ministr Jan Chvojka od 14.30 z pracovních důvodů, pan ministr Marian Jurečka z důvodu zahraniční cesty, pan ministr Miloslav Ludvík z dopoledního jednání z pracovních důvodů, pan ministr Martin Stropnický z důvodu zahraniční cesty, pan ministr Dan Ťok od 12.30 do 16 hodin z pracovních důvodů, paní ministryně Kateřina Valachová z pracovních důvodů a pan ministr Lubomír Zaorálek z důvodu pracovní cesty.

Dnešní jednání zahájíme pevně zařazeným bodem 297, což je zpráva vyšetřovací komise, a poté bychom pokračovali pevně zařazenými body 258, 185, 193 a 266, případně dalšími neprojednanými body. Upozorňuji, že nejpozději do 11 hodin je možno podat přihlášky k ústními interpelacím a v 11.30 hodin proběhne jejich losování.

Ptám se, jestli má někdo nějaký návrh k pořadu schůze. Jelikož prvním bodem nejsou interpelace, tak bychom se pořadu schůze mohli věnovat teď. Jestliže tomu tak není, budeme se zabývat bodem

297.

Závěrečná zpráva vyšetřovací komise Poslanecké sněmovny k prověření činnosti příslušníků Policejního prezidia České republiky, Útvaru pro odhalování organizovaného zločinu Policie České republiky a státních zástupců Vrchního státního zastupitelství v Olomouci v souvislosti s reorganizací ÚOOZ a ÚOKFK Policie České republiky k 1. srpnu 2016 /sněmovní dokument 5661/

Na lavici je vám právě rozdán písemný materiál, který obsahuje i návrh usnesení Poslanecké sněmovny. Nyní prosím předsedu vyšetřovací komise pana poslance Pavla Blažka, aby předloženou zprávu uvedl. Prosím, pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Pavel Blažek: Dobrý den, děkuji za slovo. Já bych na úvod rád řekl, že vyšetřovací zpráva, kterou dnes předkládáme, se člení do několika částí. A protože tu zprávu musím přečíst, tak si dovoluji říci, že tu úvodní část, která v zásadě obsahuje informace o tom, kdy a kdo komisi zřídil, kdo ji vedl, kdo byl člen, kolikrát se sešla a podobně, tuto část bych vynechal, protože bych vás mohl pouze zdržovat. (Šum v sále.) A protože ta zpráva se vám teď rozdává, tak by bylo jako nadbytečné vám to číst. Proto bych přešel přímo k věci, to znamená, budu rovnou číst část, která se nazývá Nejpodstatnější faktická zjištění, a poté přejdu k části Vyhodnocení a poté přejdu k části Usnesení.

Pana předsedajícího bych požádal, jestli by tady přece jenom mohl být trošičku klid.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Tak já se vám ho pokusím vytvořit tím, že vyděsim poslance, že každého, kdo bude mluvit, vykážu do prostoru kuloárů. Děkuji.

Poslanec Pavel Blažek: Takže dovolte, abych se zabýval nejprve částí Nejpodstatnější faktická zjištění a poté částí Vyhodnocení. Tady bych rád hned zdůraznil, že tato část byla komisi schválena jednomyslně, to znamená všemi sedmi hlasy.

Z hlediska zákonních kompetencí je policejní prezident oprávněn navrhnut organizační změnu na úrovni celorepublikových útvarů ministru vnitra, který následně rozhoduje o jejím schválení. Nikde není zakotvena povinnost, aby policejní prezident o tomto návrhu informoval další subjekty, například státní zástupce. Nicméně jedna z analýz, na které vedení Policie České republiky odkazovalo, doporučuje vzhledem k citlivosti změny konzultovat ji s odbornou veřejností, zejména se státními zástupci.

Prověřovaná změna spočívala ve sloučení ÚOOZ a ÚOKFK do Národní centrály pro boj s organizovaným zločinem, čímž byla zřízena takzvaná střechová řídicí struktura: ředitel – náměstci – ředitelé sekcí. Odbory ÚOOZ a ÚOKFK odpovíděně za prověřování a vyšetřování trestné činnosti byly bez změn v náplni činnosti zařazeny pod jednotlivé sekce. Podle vyjádření policejního prezidenta Tomáše Tuhého i jeho bývalého náměstka Zdeňka Laubeho měla tato změna umožnit pružnější reakci vzniklého útvaru na vývoj kriminality a provádět v nich v případě potřeby další organizační kroky včetně zpřesnění nebo změny náplně činnosti jednotlivých sekcí.

Ředitel dotčených útvarů byl se změnou seznámeni ve druhé polovině května 2016. O seznámení nebyl pořízen zápis. Představitelé státních zastupitelství s ní byli obecně seznámeni až na konci května 2016, to jest těsně před odesláním referátníku ministru vnitra. Tento referátník byl odesán 31. května 2016. Rozhodnutí Tomáš Tuhého a Zdeňka Laubeho sloučit oba útvary pod jednotné vedení přitom bylo prezentováno jako konečné a neměnné. Projednávání konkrétních dopadů změny na komunikaci mezi NCOZ a státními zastupitelstvími a na kontinuitu probíhajících trestních řízení započalo až po medializaci organizační změny.

Koncepční nebo strategické materiály, zpracované za působnosti současného policejního prezidenta, slučování útvarů s celostátní působností neřeší a ani se o něm nezmíňují. Zástupci Policejního prezidia neměli v souvislosti s návrhem změny zpracovány žádné aktuální a podrobné analýzy nebo statistiky, které by podporovaly jimi prezentované důvody.

Zástupci Policejního prezidia se odvolávají na strategické a koncepční materiály z předchozích období, které se datují již od roku 1993, jak je zmíněno v materiálech v roce 2007, které byly komisi předloženy. Tyto dokumenty se v různých variantách zmiňují o možnosti spojování útvarů. Argumenty pro prověřovanou organizační změnu jsou v podstatě převzaty z těchto dokumentů. Ne ve všech materiálech však bylo sloučení útvarů považováno za vhodné řešení.

Neexistence analýz nicméně automaticky neznamená, že předložené argumenty byly nesprávné. Útvary s celostátní působností mohly podle interních policejních předpisů šetřit, prověřovat nebo vyšetřovat skutek, který nepatřil do jejich působnosti upravené interním aktem řízení. Podle téhož pokynu vždy také existovala možnost nevkládat v konkrétní trestní věci dokumenty do systému elektronického trestního

řízení, známého ve zkratce ETŘ. To mohlo vést k situacím, které jsou v důvodech pro změnu obecně uvedeny.

Celorepublikové útvary řídí náměstek policejního prezidenta pro SKPV, který je podřízen policejnímu prezidentovi a pro výkon své činnosti potřebuje určité informace o probíhajících trestních řízeních. Na základě shromážděných podkladů lze usuzovat, že změna proběhla s cílem mít sjednocený přehled o probíhajících trestních řízeních. Nelze však dovozovat, že by tyto informace měly být předávány neoprávněným osobám.

Komise také opakovaně v rámci výpovědi svědků zaznamenala názor, že mezi oběma útvary, zejména mezi jejich řediteli, neprobíhala dostatečná komunikace a že existovala dokonce určitá řevnivost mezi orgány ÚOOZ a ÚOKFK. Tato situace však nikdy nebyla ze strany nadřízeného, kterým byl náměstek policejního prezidenta Zdeněk Laube, kázeňsky řešena. Stejně tak zůstalo bez postihu údajné obcházení či neplnění povinností podle interních aktů řízení. Naopak, vedoucí těchto útvarů pobírali vysoké odměny za svoji práci, což potvrzovalo, že s jejich prací byla do určitého okamžiku spokojenost, a mohlo budit dojem, že vše dělají správně.

Na úrovni státního zastupitelství, Policie ČR, ale ani mezi jednotlivými policisty není jednotný právní názor na rozsah sdílení informací z trestního řízení v rámci řídící struktury Policie České republiky. Obecně se má za to, že nadřízený policista je oprávněn znát to, co potřebuje k výkonu své činnosti v souvislosti se svou odpovědností za činnost podřízených útvarů. Vnímání rozsahu potřebných informací je ale různé.

Vrchní státní zastupitelství v Olomouci opíralo prověřování změny, respektive výslechy Tomáše Tuhého a Zdeňka Laubeho a svůj další postup v souvislosti se změnou o informace z několika jím vedených trestních věcí. Jednalo se zejména o závěry dovozované z odepsaných, které byly vyšetřovací komisi předloženy, o informace získané v rámci vyšetřování případu VIDKUN a o informace získané v rámci případu údajného úniku informací o realizaci ve společnosti TESCO SW. Na některé tyto materiály odkazoval také bývalý příslušník ÚOOZ Jiří Komárek a bývalý ředitel ÚOOZ Robert Šlachta, kteří organizační změnu veřejně kritizovali.

Vrchní státní zastupitelství v Olomouci následně prezentovalo učiněně závěry i Nejvyššímu státnímu zastupitelství a ministru spravedlnosti. Ti je převzali a v podobném duchu se také vyjadřovali k organizační změně.

Vzhledem k tomu, že zmíněné spisy obsahovaly podle vrchního státního zástupce Ivo Istvana, jeho náměstka Pavla Komára, Roberta Šlachty a Jiřího Komárka informace, které měly zpochybňovat legitimní cíl změny, věnovala se informacím v nich uvedených vyšetřovací komise, a to v rozsahu, který byl jmenovanými prezentován v rámci provedených výslechů.

Ze shromážděných materiálů nebylo prokázáno, že organizační změna byla provedena s cílem odstranit Roberta Šlachtu, omezit činnost celorepublikových útvarů nebo zabránit prověřování konkrétních trestních věcí (včetně v médiích zmiňovaného případu Beretta). Organizační změna v rámci útvaru není v rozhovorech, které jsou součástí "Podkladového materiálu ke slyšení před bezpečnostním výborem Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky"

(takzvaná Šlachtova zpráva) ze dne 22. 6. 2016, a v rozhovorech předaných vyšetřovací komisi státními zástupci v Olomouci vůbec řešena. Řeší se v nich pouze možný vznik týmu TEMPUS 2 a zařazení problematiky kyberkriminality na ÚOOZ. Současně je důležité upozornit na to, že 9. června 2016 byla Robertu Šlachtovi nabízena pracovní pozice ve stejné platové třídě v nově vznikající NCOZ. Robert Šlachta tuto nabídku neakceptoval s odůvodněním, že se na vzniku nového útvaru nechce podílet.

V rozhovorech v případu VIDKUN, které byly vyšetřovací komisi předloženy jako relevantní, není konec Roberta Šlachty spojován s tím, že by se ho Zdeněk Laube nebo Tomáš Tuhý chtěli zbavit. O jeho konci spekulují hovořící osoby v souvislosti s tím, že ony samy považují postup ÚOOZ v případě Nagyová a spol. za neúspěch, a částečně s tím, že podle nich Robert Šlachta, respektive ÚOOZ, někomu možná nedává informace a někomu možná ano. Jaké informace a komu konkrétně, se v nich neřeší. Tím, že Robert Šlachta a Jiří Komárek ukončili služební poměr k Policii České republiky ještě před oficiálním začátkem účinnosti reorganizace, neumožnili praktickou ověřitelnost tvrzení, že se jich reorganizací chtěl někdo zbavit.

V předložených přepisech figuruje bývalý náměstek ředitele Krajského ředitelství policie Olomouckého kraje Karel Kadlec, který získával od dalších policistů informace, ke kterým neměl mít vzhledem ke svému služebnímu zařazení přístup. Policisté mu tyto informace poskytovali na základě jejich vzájemně dobrého osobního vztahu nebo z jiných důvodů. Tyto informace Karel Kadlec následně předával podnikateli Ivanu Kyselému. Věc nadále vyšetřují orgány činné v trestním řízení.

Karel Kadlec a Ivan Kyselý ve vzájemných rozhovorech hodnotí i další policisty. Mimo jiné předpokládají, že každý policista, který je zařazen na vyšší pozici, dává někomu informace a je někým řízen. V tomto smyslu oba hovoří o Robertu Šlachtovi, Zdeňku Laubem, Tomáši Tuhém, bývalém řediteli Liboru Krejčířkovi a dalších. Činí tak, aniž by věděli, zda se tak skutečně děje. Pouze to tuší, předpokládají, respektive z jejich rozhovorů nelze dovodit kdy, v jakých případech a v jakém rozsahu by se tak mělo dít. Ačkoliv některé části zachycených rozhovorů mají spekulativní charakter, nelze hovory jako celek zcela opomíjet. Přestože nemají žádnou vazbu na prověřovanou organizační změnu, ukazují na závadové jednání rozmlouvajících osob.

Jako jeden z důvodů změny byla ve veřejném prostoru uváděna údajná existence informací o úniku údajů z trestního řízení od policejního prezidenta Tomáše Tuhého (tady se jedná o souvislost s trestním řízením týkajícím se údajného úniku informací v kauze TESCO SW, které bylo dozorováno Vrchním státním zastupitelstvím v Olomouci). To naznačovalo zejména veřejné vyjádření Jiřího Komárka o podezření z brutálního úniku informací ze strany Tomáše Tuhého.

Před vyšetřovací komisí Jiří Komárek z počátku uváděl, že jeho výrok je založen na vyhodnocení odpovědi z případu VIDKUN, konkrétně odkazoval na takzvanou Šlachtovu zprávu. Uvedené odpovědi však Komárkovo tvrzení nepotvrzují. Konkrétní rozhovor, na který Komárek odkazoval, proběhl 21. 10. 2014, to jest ještě předtím, než se v rámci prověřování Tomáš Tuhý ve spise Generální inspekce bezpečnostních sborů objevil. V době rozhovoru bylo vyšetřování možného úniku informací teprve na začátku. Podnět ÚOKFK byl totiž zaslán na GIBS 6. 10. 2014,

přičemž dne 22. 10. 2014, to jest den po zmíněném rozhovoru, GIBS žádá ÚOKFK o doplnění oznámení. To znamená, že v době, kdy rozhovor probíhal, nikdo ze zúčastněných nemohl znát jakoukoliv případnou spojitost Tomáše Tuhého nebo Policejního prezidia s únikem informací o realizaci.

Informace o možném spojení Tomáše Tuhého s únikem informací v případu TESCO SW se Jiří Komárek dozvěděl od státního zástupce Vrchního státního zastupitelství v Olomouci Petra Šeredy, který mu poskytl přepis usnesení GIBS o odložení věci s chybnými závěry, a to na několik dní v době mezi 10. červnem a 20. červnem 2016. Jiří Komárek tuto skutečnost při svém druhém výslechu na přímý dotaz, na základě čeho svůj výrok formuloval, neuvedl, když sdělil, že vycházel pouze z odposlechů v případu VIDKUN. To, že měl přepis k dispozici, připustil až v rámci třetího výslechu po opětovně položeném přímém dotazu.

Přepis vytvořený VSZ v Olomouci byl následně zveřejněn Národním fondem proti korupci. Z podkladů shromážděných vyšetřovací komisi lze usuzovat, že předání přepisu usnesení mohl zprostředkovat pouze bud' Jiří Komárek, nebo někdo z Vrchního státního zastupitelství v Olomouci. Věc v současnosti prověřují orgány činné v trestním řízení.

Lze shrnout, že prověřování úniku informací o možné realizaci v TESCO SW bylo legitimní. Nelze však potvrdit to, že by se úniku informací dopustil Tomáš Tuhý, ani že je z tohoto úniku podezřelý.

Některé skutečnosti uváděné v usnesení GIBS o odložení věci byly chybné. Z telefonního čísla s koncovkou 312 nebyla zaslána podnikateli Davidu Tesaříkovi žádná varovná SMS. David Tesařík zřejmě něco věděl, na uvedené číslo však pouze zaslal žádost o případné podrobnosti k tomu, že si má někdo pro někoho přijít, pokud je adresát zná. Na druhou stranu je nutno objektivně konstatovat, že komunikace s 312 proběhla a David Tesařík od ní určité informace získat chtěl. Následné vložení SIM karty bývalé manželky funkcionáře policejního prezidenta do jednoho z telefonů, se kterými telefonní číslo s koncovkou 312 komunikovalo, nebylo nijak vysvětleno. Navíc se žádný z relevantních telefonů ve vztahu k funkcionáři Policejního prezidia či jeho rodinným příslušníkům nikdy nenašel. Věc v současnosti opět prověřují orgány činné v trestním řízení.

Údaje o směru komunikace chybně vyhodnotil příslušník GIBS – zpracovatel spisu – Milan Vaculík. Sám to také před vyšetřovací komisí uznal. Na základě podkladů, které má vyšetřovací komise k dispozici, nelze prokázat, že by jednal úmyslně, nelze však vyloučit, že jednal z nedbalosti, a proto komise rozhodla podat trestní oznámení. Vrchní státní zastupitelství v Olomouci jako dozorový orgán v tomto selhalo, neboť chybu přehlédlo také. Navíc minimálně neopatrným přístupem umožnilo, aby se chybné usnesení a jeho další interpretace staly součástí veřejného prostoru.

Prověřování údajného úniku informací nemůže mít souvislost s prověřovanou organizační změnou, neboť GIBS je na policii nezávislý samostatný bezpečnostní sbor, a tudíž pro něj organizační změna v tomto případě nemá žádný efekt. Vzhledem k tomu, že vyšetřovací komise nezjistila žádné jiné informace, které by svědčily o únicích informací ze strany policejního prezidenta, nelze takovou hypotézu potvrdit.

Zásadní pro prověřovanou organizační změnu byl následný výrok Jiřího Komárka o "brutálním úniku informací" ze strany policejního prezidenta. Jeho postup v současnosti prověřují orgány činné v trestním řízení.

Závěrem lze dodat, že z materiálů shromážděných vyšetřovací komisí nevyplývá, že by Tomáš Tuhý nebo Zdeněk Laube negativně ovlivňovali probíhající trestní řízení nebo že by z trestních řízení neoprávněně získávali informace či se o to snažili. Ze shromážděných materiálů rovněž nevyplývá, že by Tomáš Tuhý a Zdeněk Laube určité informace z probíhajících trestních řízení poskytovali neoprávněným osobám.

Komise při své činnosti zjistila, že většina předkládaných informací pochází z odposlechů, jejichž věrohodnost nelze potvrdit jinými úkony získanými podle trestního rádu. V rámci své činnosti zároveň obdržela materiál od GIBS, ze kterého vyplývá, že v uvedených, s organizační změnou nesouvisejících případech, které řešil ÚOOZ, se orgány činné v trestním řízení "spokojily" s vyžádáním úkonů dle § 88 trestního rádu, to znamená odposlech a záZNAM telekomunikačního provozu, a žádné další prostředky, které umožňuje trestní rád a dostupné technické prostředky, neměly snahu využít, ač z předchozích zkušeností muselo být zřejmé, že realizovanými úkony se pravděpodobně potřebné důkazní prostředky nezískají. V některých případech nebyly získané informace objektivně posuzovány, např. nebyly ověřovány z dalších informačních zdrojů.

Co se týče dopadu změny na jednotlivé případy či na chod jednotlivých sekcí NCOZ, nelze v danou chvíli vzhledem ke krátké existenci nové struktury jednoznačně zhodnotit. Nicméně podle informace zaslанé NCOZ v září 2016 se počet policistů, kteří odešli v souvislosti se změnou, pohyboval v rádu jednotek. Konkrétně se vznikem NCOZ odešlo pět policistů, další policista v souvislosti se vznikem NCOZ požádal o ukončení služebního poměru k 30. 9. 2016 a další žádost byla podána k 31. 10. 2016. Obdobně se v rádu jednotek pohyboval počet příslušníků, kteří v této době ukončili služební poměr bez udání důvodů.

Policejní prezident Tuhý, náměstek policejního prezidenta Laube a ministr vnitra Milan Chovanec ve výslechích popřeli, že by příslušné organizační opatření bylo připraveno a realizováno na základě politického zadání. Tuhý a Laube kategoricky odmítli spekulace, že byli pod údajným tlakem osob z politického a podnikatelského prostředí na odstranění Roberta Slachy z čela ÚOOZ. Zmíněné spekulace nebyly prokázány ani ve výslechích dalších svědků, ani v dostupných písemných dokumentech.

Žádný z členů vlády nepodal v rozhodném období návrh na usnesení vlády, které by ministru vnitra Chovancovi uložilo odložení, pozastavení či zakázalo provedení policejní reorganizace.

Tady prosím končí ta faktická část. Než přejdu do závěrečného vyhodnocení, tak bych vás upozornil, že jsem komunikoval se státními zástupci, a pokud jde o vyhodnocení těch změn, tak se v zásadě nedají provést dříve než tak zhruba rok poté, co byly zavedeny. To znamená, že není chybou komise, ale ani státních zástupců, to se prostě teď vyhodnotit nedá. Já předpokládám, že někdy v létě, budou-li chtít se k tomu vyjadřovat státní zástupci, ale ani oni teď nemohou, protože zkrátka a dobré nejsou žádné podklady k tomu, aby takovéto vyhodnocení mohlo existovat.

Závěrečné vyhodnocení.

Provedení organizační změny v rámci celorepublikových útvarů Policie ČR je plně ve sdílené kompetenci policejního prezidenta a ministra vnitra. Zákon neukládá, aby byla realizace takové změny projednávána s dalšími subjekty. Předběžné věcné konzultace minimálně na úrovni vedení dotčených útvarů a státního zastupitelství by však byly vhodné a žádoucí.

Klíčovou otázkou je, proč byla organizační změna realizována bez předchozích upozornění, v poměrně krátkém čase a proč nedošlo k jejímu podrobnému prodiskutování napříč dotčenými útvary, s odborníky a se státním zastupitelstvím a proč nebyl záměr změn projednán s Výborem pro bezpečnost Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky předtím, než byl referátník postoupen ke schválení. Tuhý i Laube shodně uvádějí, že takto postupovali, protože se nejedná o zásadní změnu, ale pouze o přípravu k dalším významnějším změnám, o kterých bude diskuse vedena. Oba skutečně mohli plánovat, že bude stačit vše projednat v rámci jednoho měsíce, nicméně tento plán následně zmařila medializace jejich záměru a postoj, resp. aktivity státních zástupců v Olomouci Roberta Šlachty, Jiřího Komárka a reakce veřejnosti.

Vzhledem k charakteru činnosti obou slučovaných útvarů a s přihlédnutím k osobám a k prostředí, které bylo organizační změnou dotčeno, lze konstatovat, že se nejednalo o změnu nevýznamnou. Její příprava byla ze strany Laubeho a Tuhého značně podeceněna a byla nedostatečně projednána s dotčenými subjekty. To vypovídá o nedostatečném manažerském řízení ze strany bývalého náměstka policejního prezidenta Zdeňka Laubeho.

Forma, jakou byla změna realizována (rychlosť a minimální konzultace s dalšími subjekty, jichž se mohla dotýkat), umožnila spekulace o jejím skrytém účelu, tj. "odstranit" Roberta Šlachtu, omezit činnost ÚOOZ, zabránit prověření konkrétních trestních věcí, zájem předávat informace z trestních řízení neoprávněným osobám. Tyto spekulace potvrzeny nebyly. Nebyly prokázány ani spekulace, že příslušné opatření bylo údajně realizováno pod politickým tlakem a na základě politického zadání za účelem odstranění Roberta Šlachty z čela ÚOOZ.

Z provedených výslechů svědků a dalších shromážděným podkladů lze usuzovat, že cílem bylo získat přehled nad činností jednotlivých organizačních celků včleněných do NCOZ, splnit již několik let připravovaný záměr a vytvořit organizační strukturu obdobnou zahraničním policejním sborům. To lze považovat za zcela legitimní.

Některé spekulace veřejně komentovali nebo je v názncích podporovali bývalí příslušníci ÚOOZ Jiří Komárek a Robert Šlachta. Oba vycházeli z poznatků, které zjistili v rámci probíhajících trestních řízení, zejména pak při rozpracování případu VIDKUN. Na základě shromážděných materiálů lze konstatovat, že jimi prezentované názory nebo záměry vycházely z nepřesné interpretace rozhovorů různých osob. Tato interpretace byla následně převzata a podporována státními zástupci v Olomouci. Z těchto informací vycházelo i Nejvyšší státní zastupitelství a obecně také ministr spravedlnosti.

Jiří Komárek navíc veřejně prezentoval názor, který neměl podložen informacemi, jež mohl získat v souvislosti s jím zpracovávanou věcí. Usnesení GIBS

s chybami závěry mu zpřístupnil státní zástupce Vrchního státního zastupitelství v Olomouci Petr Šereda.

Oba příslušníci bývalého ÚOOZ veřejně i před vyšetřovací komisí prezentovali nedůvěru ve vedení Policie České republiky, přičemž vycházeli z nepřesně vyhodnocených informací. Z provedených výslechů je patrné, že tato nedůvěra vedla k tomu, že si některá sdělení nebo některé postupy Tomáše Tuhého a Zdeňka Laubeho popisované vyšetřovací komisi vykládali jinak, než jak mohly být míněny. Tato nedůvěra významně ovlivnila i jejich postup v souvislosti s organizační změnou.

V bezpečnostním sboru, jehož činnost je založena na principu podřízenosti a nadřízenosti, by měli jednotliví příslušníci rozhodnutí svých nadřízených respektovat (výjimkou je pouze pokyn směřující ke spáchání trestného činu), případně vznášet připomínky v rámci služebního styku, nikoliv veřejně demonstrovat nedůvěru v dané rozhodnutí nebo k jeho autorovi. Oba také prezentovali nebo komentovali informace, které se dozvěděli při výkonu služby nebo v souvislosti s ním, tj. informace, u kterých mohli být vázáni služební mlčenlivostí upravenou v zákoně o služebním poměru. V tomto světle lze vnímat veřejné vystupování Roberta Šlachty a Jiřího Komárka v souvislosti s organizační změnou jako neprofesionální.

Vláda České republiky je jako vrcholný orgán výkonné moci plně odpovědná za činnost, vnitřní i vnější, Policie České republiky a státního zastupitelství. Podle § 21 zákona č. 2/1969 Sb. se ministerstvo musí při své činnosti řídit i usnesením vlády České republiky. Ačkoliv vládní krizi vyvolali sami někteří členové vlády, ani jeden z nich nepodal návrh na usnesení vlády, jež by regulovalo ministra vnitřní ve věci změny útvarů policie s celostátní působností. Toto byl jediný možný efektivní právní prostředek, jak plánované reorganizaci policejních útvarů zabránit, pokud jí někteří ministři opravdu zabránit chtěli.

Vláda tak žádné usnesení tohoto typu nepřijala ani se jím nezabývala. Jednotliví ministři jen svými veřejnými prohlášeními zostřovali rozpor uvnitř vlády a mezi orgány veřejné moci. Na ústavněprávní řešení však rezignovali, aniž by to i před vyšetřovací komisí věrohodně vysvětlili. I to byl důvod, proč se celou záležitostí musela zabývat Poslanecká sněmovna, tedy orgán moci zákonodárné.

Dne 5. ledna 2017 oznámil náměstek vrchní státní zástupkyně v Praze Adam Bašný, že – a teď cituji – "po pečlivém vyhodnocení materiálů, které se týkaly údajné trestné činnosti spojené s reorganizací uvnitř policie, bylo v druhé polovině loňského listopadu rozhodnuto o založení věci bez dalšího opatření, neboť ve věci nelze spatřovat podezření ze spáchání trestného činu" – citát končí. Kromě jiného tak Vrchní státní zastupitelství v Praze dospělo k názoru, že trestní oznámení Jiřího Komárka ve věci reorganizace Policie ČR bylo shledáno nedůvodným.

Úniky informací získaných v průběhu přípravného řízení trestního, zejména úniky částí konkrétních odposlechů, a jejich následná medializace je fenomén, který provázel jak organizační změnu, tak následnou činnost vyšetřovací komise. Některé informace byly veřejně komentovány nebo prezentovány zejména Jiřím Komárkem, Pavlem Komárem, Robertem Šlachhou a Ivo Ištvanem. I přes obecnost nebo neurčitost vyjadřování vedle jejich aktivity ke zvyšování věrohodnosti informací, jež se v rámci činnosti vyšetřovací komise ukázaly jako zavádějící nebo nepravdivé.

Tento stav je v rozporu se zásadami trestního řízení, jako je zásada zdrženlivosti, zásada nevěřejnosti přípravného řízení a zásada presumpce neviny. V rozporu s těmito zásadami je pak zejména postup Pavla Komára, který zveřejnil zájem VSZ v Olomouci vyslechnout v souvislosti se změnou Tomáše Tuhého a Zdeňka Laubeho – byla na něj podána za to kárná žaloba –, postup Petra Šeredy, který poskytl bez zřejmého právního titulu přepis usnesení GBIS Jiřímu Komárkovi – což také prověřují orgány činné v trestním řízení –, postup Jiřího Komárka, který veřejně vystoupil se svým tvrzením o "brutálním úniku informací" z trestního řízení ze strany policejního prezidenta – taktéž prověřují orgány činné v trestním řízení–, a to ve spojení s medializací nepřesně interpretovaných nebo nepravdivých informací, například zveřejnění usnesení GIBS Národním fondem proti korupci nebo zveřejnění části tzv. Šlachtovy zprávy.

Dopady organizační změny na probíhající trestní řízení zatím nelze relevantně posoudit. Způsob, jakým byla provedena, mohl vést a také vedl k tomu, že někteří příslušníci požádali o propuštění ze služebního poměru, a zároveň k nejistotě ohledně budoucího fungování nového útvaru a ohledně důvodů provedení změny samotné. Nicméně postoje a veřejná sebeprezentace Jiřího Komárka a Roberta Šlachty, postup VSZ v Olomouci, úniky a mediální interpretace informací z trestních řízení nedůvěru v provedenou organizační změnu a s ní spojené negativní dopady prohloubily.

Ze strany státních zástupců je jako jeden z nejdůležitějších argumentů proti slučování útvarů prezentována obava z koncentrace informací v rámci jednoho útvaru a jejich možného úniku k neoprávněným osobám. Tuto obavu by bylo zřejmě možné rozptýlit, pokud by existoval jednoznačně nastavený systém sdílení informací z trestních řízení v rámci struktury Policie ČR, například formou interního aktu řízení, neboť lze souhlasit s tím, že čím větší okruh je seznámen s určitou informací, tím větší je riziko jejího úniku. Taková úprava v současné době v rámci policie není, respektive vychází z principu nadřízenosti a podřízenosti bez specifikace rozsahu sdílených informací, a názory na rozsah sdílení informací se různí. Nastavení organizační struktury a systému sdílení informací je plně v působnosti vedení Policie ČR.

Aby byl naplněn účel trestního řízení, je nutná bezproblémová spolupráce policistů se státními zástupci a policistů mezi sebou. Tuto spolupráci jednoznačně nepodporuje veřejně zpochybňování činnosti některých útvarů Policie ČR, respektive veřejná prezentace nedůvěry v jejich činnost nebo v činnost konkrétních policistů, k čemuž v rámci komentářů nezřídka docházelo.

Nyní bych prosím přešel k příloze, to jsou usnesení vyšetřovací komise.

Vyšetřovací komise v průběhu své činnosti přijala celkem 46 usnesení, z nichž pro účely závěrečné zprávy byla ta nejpodstatnější:

11. července se komise usnesla, že v průběhu její činnosti budou provedeny svědecké výslechy osob, které poté byly vyslechnuty.

Usnesení z 11. 7. Komise se usnesla, že její další schůze budou nevěřejné.

Usnesení z 31. 8. 2016. Komise považuje neustálé úniky informací týkající se organizační změny policejních útvarů ÚOOZ a ÚOKFK za velmi vážné, neboť je jimi zásadně narušována důvěryhodnost práce komise. Medializace citlivých informací

podrývá maximálně možnou objektivitu a nestrannost komise v očích veřejnosti. Komise ukládá předsedovi komise Pavlu Blažkovi projednat tyto úniky informací s nejvyšším státním zástupcem a ředitelem GIBS s cílem úniky informací z trestních spisů vysetřit a do budoucna jim zamezit.

Usnesením z 8. 9. 2016 komise rozhodla na výslovou žádost Jiřího Komárka o přerušení jeho výslechu a odsunutí jeho dokončení na zatím neurčenou dobu.

15. 9. komise konstatovala, že některá dosud zveřejněná tvrzení v médiích bývalým policistou ÚOOZ plk. Komárkem ve věci okolností organizační změny v Policii ČR nemají průkazný charakter. Komisi nebyly předloženy přímé důkazy potvrzující jeho mediální vyjádření vůči konkrétním osobám a institucím. Komise se ohrazuje vůči tvrzením, že zdroj informací uváděný v některých sdělovacích prostředcích pochází z prostředí komise.

19. ledna tohoto roku komise rozhodla, že projednání závěrečné zprávy komise v Poslanecké sněmovně bude veřejné.

Usnesením z 30. ledna 2017, to znamená z tohoto pondělí, se komise rozhodla podat prostřednictvím svého předsedy Vrchnímu státnímu zastupitelství v Praze oznámení o skutečnostech nasvědčujících tomu, že při prověrování údajného informování o plánované policejní akci prostřednictvím SMS zprávy mohlo dojít ze strany pověřeného orgánu GBIS Mgr. Milana Vaculíka ke spáchání trestného činu přičinu maření úkolu úřední osoby z nedbalosti podle § 330 trestního zákoníku.

Usnesením č. 44 také z tohoto pondělí se komise rozhodla podat prostřednictvím svého předsedy Vrchnímu státnímu zastupitelství v Praze oznámení o skutečnostech nasvědčujících tomu, že při manipulaci se spisem čj. GI-TC-601-146/2014 na Vrchním státním zastupitelství v Olomouci mohlo dojít ze strany státního zástupce Mgr. Petra Šeredy ke spáchání trestného činu, jehož důsledkem byl nezákonní únik informací.

Dne 30. ledna tohoto roku přijala komise také následující usnesení, včetně jejich odůvodnění. I tato usnesení, přijatá na závěr činnosti komise, je třeba chápát jako nedílnou součást výsledku jejího šetření. Komise se tak rozhodla, že nezůstane jen u popisu minulého či současného stavu, ale pokusí se iniciovat některé kroky k jeho zlepšení, a proto navrhuje Poslanecké sněmovně přijetí níže uvedených usnesení.

Usnesení č. 41. Poslanecká sněmovna vyzývá vládu, aby v rámci její ústavní odpovědnosti za činnost státního zastupitelství zvážila, zda pro zajištění zákonnénosti v činnosti Vrchního státního zastupitelství v Olomouci postačuje podaná kárná žaloba nejvyšším státním zástupcem, či zda nejsou nutná další opatření, včetně opatření personálních.

Přečtu odůvodnění tohoto usnesení: Vyšetřovací komise zjistila ze své činnosti a obdržených podání skutečnosti o porušení práva v činnosti Vrchního státního zastupitelství v Olomouci, kterých se dopustili jeho státní zástupci, kteří nezabránili porušování práva v rámci kontrolní činnosti – dozor a vnitřní dohled. Vrchní státní zastupitelství v Olomouci medializací prověrování okolností policejní reformy aktivisticky vstoupilo do politického života. Mediální vstup nebyl důvodný, když samotné prověrování vycházelo z neověřených a nepravdivých informací, včetně záměny pojmu odesílatel a příjemce zprávy SMS. Z pochybení vyvodil i závěr

nejvyšší státní zástupce, který podal na státního zástupce JUDr. Pavla Komára kárnou žalobu.

Státní zastupitelství je orgánem moci výkonné a vláda je vrcholným orgánem výkonné moci. Přitom vláda odpovídá Poslanecké sněmovně za provádění výkonné moci jako celku s výjimkou prezidenta republiky. Je tedy v ústavní logice, aby Poslanecká sněmovna žádala po vládě důsledné zajištění zákonnosti v rámci výkonné moci, pokud je zjištěno porušování práva. Možné je i personální opatření, které může provést především ministr spravedlnosti v součinnosti s nejvyšším státním zástupcem. Uvedená personální opatření se netýkají funkce státního zástupce, ale jen vedoucích pozic. Tolik usnesení 41.

Nyní usnesení 42.

Zase je to návrh komise, aby... Poslanecká sněmovna žádá vládu, aby ji do tří měsíců předložila návrh zákona, který bude obsahovat:

1. Změnu trestního řádu tak, aby dozor nad zachováním zákonnosti v přípravném řízení trestním nevykonával státní zástupce, pokud půjde o trestné činy, kde podezřelým a obviněným je státní zástupce či bývalý státní zástupce, který je spáchal při výkonu funkce či v souvislosti s výkonem funkce státního zástupce, a aby případně upravila i příslušná ustanovení o zastupování trestní obžaloby před soudem, pokud bude obžalovaným státní zástupce či bývalý státní zástupce a půjde o trestné činy spáchané při výkonu funkce.

2. Změnu trestního zákoníku tak, aby promlčecí doba neběžela v případě, že půjde o trestný čin zneuzívání pravomoci vedoucím státním zástupcem nebo jeho náměstkem po dobu, kdy jsou ve vedoucí funkci na státním zastupitelství.

Odůvodnění: Navrhovaná právní úprava vychází ze stejného přístupu, který vedl ke vzniku Generální inspekce bezpečnostních sborů jako úřadu odděleného od policie i ostatních bezpečnostních sborů, aby vyšetřování trestních činů bylo oproštěno od nežádoucí kolegiality a osobních vazeb v rámci jednoho sboru. Proto také příslušníky samotné Generální inspekce bezpečnostních sborů nevyšetřují ani policisté, ani jiní příslušníci inspekce, ale státní zástupci, kteří zde mají postavení policejního orgánu.

Stejně nežádoucí osobní vazby mohou ovlivnit posuzování skutků, kterých se dopustí státní zástupci při výkonu funkce, které mají znaky trestného činu, ale z důvodu vzájemné kolegiality jsou ostatními státními zástupci hodnoceny příznivě pro jejich kolegy. Státní zastupitelství disponuje velkou mocí v rámci trestního řízení, což v demokratickém právním státě musí být spojeno s odpovědností, která nemůže být narušena stavovskou soudržností a osobními přátelskými vazbami.

Roli dozoru nad zákonností v přípravném řízení v takovém případě může sehrát na státním zastupitelství nezávislý orgán, což může být i soud. Půjde o roli výjimečnou, stejně jako výjimečné má postavení policejního orgánu státní zástupce při vyšetřování trestních činů příslušníků Generální inspekce bezpečnostních sborů. Došlo by tak k omezenému obnovení institutu vyšetřujících soudců, kteří dříve na území Čech, Moravy a Slezska působili. Vláda však může věc řešit i jinak, což je na její úvaze. Cílem není obnovit vyšetřující soudce, ale posílit objektivitu při objašňování trestné činnosti státních zástupců, zvláště při činech spáchaných v souvislosti s výkonem jejich úřední pravomoci.

Rovněž je požadována změna promléčecí doby za zneužívání pravomoci v případě, kdy je vedoucí státní zástupce, který se činu dopustil, ve vedoucí funkci, a může tak účinně bránit objasňování své trestné činnosti a to již ve stadiu prověřování. Tolik usnesení číslo 42.

A nyní k poslednímu navrhovanému usnesení a to je usnesení číslo 43, kdy zase komise navrhuje, aby Poslanecká sněmovna požádala vládu, aby jí do tří měsíců předložila návrh zákona, který bude obsahovat změnu trestního řádu tak, aby bylo vypuštěno oprávnění státního zástupce přikázat, aby úkony ve věci prováděla jiná osoba služebně činná v policejním orgánu a aby bylo vypuštěno oprávnění státního zástupce osobně provádět jednotlivé úkony trestního řízení nebo i celé vyšetřování namísto policejního organu.

Odůvodnění: Při jednání vyšetřovací komise vyšlo najevo, že státní zástupci běžně svými pokyny zasahují do toho, kdo konkrétně se v rámci policejního útvaru bude věnovat jaké agendě a s kým v rámci tohoto útvaru může spolupracovat, koho v rámci svého útvaru smí o své činnosti informovat apod. Dále vyšlo najevo, že některé státní zástupci aktivně v přípravném řízení realizují různé úkony v trestním řízení namísto toho, aby se soustředili na výkon dozoru nad zákoností v přípravném řízení.

Dle zákona jsou státní zástupci i policejní orgán povinni organizovat svou činnost tak, aby účinně přispívali k včasnosti a důvodnosti trestního stíhání. Státní zástupce může uložit policejnemu orgánu provedení takových úkonů, které je tento oprávněn provést a které jsou třeba k objasnění věci.

Státní zástupce je dále oprávněn odejmout kteroukoli věc policejnemu orgánu a učinit opatření, aby byla přikázána jinému orgánu. Policejním orgánem však není jednotlivý policista, ale celý policejní útvar, a tedy jeho vedoucí je osobou, která odpovídá za organizaci činnosti útvaru, a to v rozsahu všech práv a povinností.

Příkazy státních zástupců, že určitou záležitost smí řešit pouze jeden jimi konkrétně určený policista a že jiné policisty nesmí takto určený policista o ničem z řešené věci informovat, jsou tedy v rozporu s účelem zákona a vůlí zákonodárce.

Vzhledem k tomu, že platná právní úprava je státními zástupci obcházena a zneužívána k účelu, který ve skutečnosti komplikuje policejní vyšetřování, navrhuje se vypustit z trestního řádu oprávnění státního zástupce, které mu umožňuje přikázat, aby úkony ve věci prováděla jiná osoba služebně činná v policejním orgánu. Rozhodování o tom, který konkrétní policista či tým v rámci útvaru se věci bude zabývat, zůstane tak nezpochybnitelnou výlučnou odpovědností příslušného vedoucího policejního útvaru.

Státní zástupci mají dosud oprávnění osobně provádět jednotlivý úkon nebo i celé vyšetřování a vydat rozhodnutí v kterékoli věci, přitom postupují podle ustanovení tohoto zákona pro policejní orgán. Toto ustanovení je nesystémové a státní zástupci tak mají oprávnění konat takové úkony v trestním řízení, ke kterým nemají žádné vybavení, vzdělání ani výcvik. Uvedené ustanovení zároveň objektivně komplikuje státním zástupcům schopnost řádně vykonávat nezávislý dozor nad zákoností v přípravném řízení. V zájmu jednoznačného rozdělení rolí mezi policií a státní

zástupce, kteří je mají kontrolovat, se proto navrhuje také toto ustanovení z trestního řádu vypustit.

Závěrem mi dovolte, abych zdůraznil, že rozsah toho, čím se má komise zabývat, určila Poslanecká sněmovna, nikoliv vyšetřovací komise. V zásadě se po komisi chtělo prošetření dvou věcí – to, co se dělo kolem reorganizace, a současně to, co se dělo při organizaci v činnosti Státního zastupitelství v Olomouci. Chci zdůraznit, že pokud jde o tu první část, něco jiného jsou názory jednotlivých členů komise, jak jistě uslyší množí z vás, a druhou věcí je to, co se podařilo prokázat z toho, co bylo k dispozici, tzn. z výslechů, odposlechů a dalších věcí.

Četl jsem – a zdůrazňuji to teď znova, že vyšetřovací komise musí věci prokazovat a musí je prokázat tak, že pokud my někoho označíme, že se něčeho dopustil, aby potom Sněmovna ustála případnou soudní žalobu takto postižených osob. V té první fázi, zdůrazňuji, se nepodařilo prokázat ani státním zástupcům, ani komisi, že by policejní reorganizace byla nějakým způsobem připravována z pozadí, atď již podnikatelského, či politického, ani že došlo ke spáchání nějaké trestné činnosti. Zdůrazňuji, že to neznamená, že například předseda komise má nějaký pochvalný názor na to, co se v policii děje. A to jsou dvě různé věci. A já vás prosím, abyste se toto v diskusi snažili rozlišovat.

Pokud jde o Olomouc, tam se prostě prokazatelně vyjvilo, že se olomoučtí státní zástupci aktivisticky pustili do veřejného života v rámci vládní krize. A to už teď říkám za sebe, orgány činné v trestním řízení, včetně státního zastupitelství, mohou jen to, a to podle platné české ústavy, co jim zákon dovoluje. Neexistuje žádný zákon, který by státním zástupcům dovoloval jakýmkoli způsobem veřejně vstupovat do vládní krize. To, jakým způsobem mají postupovat, upravují příslušné zákony. A to, že se prokázaly manipulace se spisem, se kterým se takto zacházet nemá, právě v Olomouci, a tam se to prostě prokázalo, tak holt zkrátka a dobře to trestní oznámení, které jsme podali, směřuje k této věci.

Zdůrazňuji, že pokud jde o případnou trestnou činnost například pana Tuhého, pana Laubeho, pana Komárka a dalších, komise se mohla domnívat, že tam také mohlo dojít k nějakým nezákonnému jednáním, nicméně tam už trestní oznámení oni na sebe vzájemně dali, to znamená, bylo naprostě zbytečné, aby komise přidávala další trestní oznámení ať už na Tuhého, Laubeho, či na pana Komárka. Tady bych řekl závěrem, že je to další popis červnové tragédie, kdy policisté dávají veřejně trestní oznámení na policejního prezidenta, policejního prezidenta na ně, a svědčí to o skutečně nedobrých vztazích a nedobrém stavu Policie České republiky v těchto souvislostech.

Děkuji vám za pozornost. (Potlesk napříč sálem.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu předsedovi za předloženou závěrečnou zprávu. Nyní prosím zpravodaje vyšetřovací komise pana poslance Martina Lanka, aby se ujal slova. Prosím, pane zpravodaji, máte slovo.

Poslanec Martin Lank: Hezké dopoledne i ode mě. Já tady mám už máloco přidat, protože všechno prakticky řekl pan předseda Blažek. Jak už tady zaznělo, závěrečná zpráva byla naší komisi schválena jednomyslně.

Já si dovolím jenom velice stručné shrnutí. My jsme v rámci vyšetřování vyslechli celkem 21 svědků a jenom jejich výpovědi zabraly 64 hodin. Celkem se nám v komisi pro vaši představu sešlo 4 128 stran nejrůznějších dokumentů, ať už jde o protokoly ze svědeckých výpovědí, dokumenty, které jsme si vyzádali ze strany policie nebo státního zastupitelství, ale třeba i podání, které nám na komisi chodila ze stran občanů – podání bylo zhruba 57.

Závěrečná zpráva se dá shrnout ve stručnosti asi takto. Organizační změna je plně v kompetenci policejního prezidenta a ministra vnitra. Někomu se to nemusí líbit, ale je to tak. Faktem je ale i to, že vedení policie z našeho hlediska zásadně podečnilo komunikaci připravované změny, a to jak směrem dovnitř policie, tak směrem k veřejnosti. I díky tomu se otevřel prostor ke spekulacím o důvodech reorganizace a k politizaci celé věci, a to někdy dost nevybírávě. Je ale potřeba dodat, že tyto spekulace zůstaly jen v rovině spekulací a tvrzení proti tvrzení. Přesvědčivé a jasné důkazy na podporu této spekulaci nedokázala předložit ani jedna strana sporu.

Osobně jsem rád, že se alespoň podařilo vyvrátit tvrzení o brutálních únicích informací ze strany nejvyššího vedení policie a podařily se odhalit věci, které jednoznačně potřebují napravit nebo vylepšit. A k tomu by mělo směřovat i naše usnesení, které vám vzápětí předložíme, nebo už předložil pan předseda Blažek.

Jak bude fungovat policie pod novou střechou, nicméně alespoň pro mě osobně stále zůstává s otazníkem. A nejspíš se ani nikdy nedozvíme, jestli organizační změna měla nějaký zásadní dopad na vyšetřování závažné trestné činnosti. Hodnotit totiž můžeme pouze věci, které se stanou, a ne věci, které by se možná někdy stát mohly.

Závěrem mi dovolte, abych poděkoval jak panu předsedovi Blažkovi, tak všem členům vyšetřovací komise za to, že naše jednání bylo velice věcné, velice seriózní a podařilo se nám jej udržet téměř čistě mimo politickou rovinu, protože podle mého skromného názoru, co se týče fungování policie, tak tam politika nepatří.

Děkuji vám za pozornost. (Potlesk napříč sálem.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji. Ještě s dodatkem pan předseda komise. Prosím.

Poslanec Pavel Blažek: Já jenom formálně, zapomněl jsem to děkování. To se musíme ještě připojit. A snad aby ta situace nebyla tak vážná, tak bych řekl, práce v komisi byla možná zdravější než práce ministra.

Děkuji všem stranám, že jste vyslali právě ty zástupce, které jste vyslali, protože původně to složení, byl jsem různě varován, že to tam bude složité a podobně. Chci poděkovat kolegům, že debaty byly věcné. A úsměvně řeknu, a vy mě pochopíte, že prostě holt rozhovory například mezi panem poslancem Kortem a panem poslancem Chaloupou mi budou chybět. Budou mi chybět rozhovory mezi kolegou Dolejšem a kolegou Chaloupou. Bude mi chybět Bartoškův deníček, někdy prozradím, co to

vlastně bylo Bartoškův deníček. Bude mi chybět takový zvlášť nezaujatý pohled kolegy Lanka, který se občas divil, co tam všechno musí poslouchat. A samozřejmě nemohu vynechat vzácné rozhovory dvou účastníků z Václavského náměstí v roce 1989, a to jsou rozhovory pana kolegy Ondráčka s panem poslancem Kortem. (Veselost v sále.)

Musím říct, že tohle opravdu člověku chybět bude. Ale já už, naštěstí, musím říci, nejsem předsedou té komise. A kéž by se nám dnes podařilo i případnou rozpravu vést v takovém nějakém věcném duchu, byť chápou, že to, co se stalo kolem policie, mělo politický rozměr. My jsme politický orgán tohohle státu, takže i tento rozměr bude. Ale pochopte, prosím, že vyšetřovací komise může napsat jenom to, co je schopna prokázat. To bych všem diskutujícím dopředu rád zdůraznil. Byli jsme prostě schopni prokázat to, co ve zprávě máte. Nic víc. (Potlesk napříč sálem.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu předsedovi panu poslanci Blažkovi. A nyní na základě dohody předsedů poslaneckých klubů přerušuji jednání Poslanecké sněmovny pro poradu jednotlivých poslaneckých klubů. Sejdeme se tady za hodinu v 10.55 hodin. Přerušuji jednání Sněmovny do 10.55 hodin.

(Jednání přerušeno v 9.55 hodin.)

(Jednání pokračovalo v 10.55 hodin.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, uplynula doba na poradu jednotlivých poslaneckých klubů, takže budeme pokračovat, a to tedy bodem

297.

Závěrečná zpráva vyšetřovací komise Poslanecké sněmovny k prověření činnosti příslušníků Policejního prezidia České republiky, Útvaru pro odhalování organizovaného zločinu Policie České republiky a státních zástupců Vrchního státního zastupitelství v Olomouci v souvislosti s reorganizací ÚOOZ a ÚOKFK Policie České republiky k 1. srpnu 2016 /sněmovní dokument 5661/

My jsme tento bod přerušili po vystoupení pana zpravodaje. To znamená, já v této chvíli zahájím všeobecnou rozpravu, do které mám pět přihlášek. Prosím pana zpravodaje, aby se usadil u stolku zpravodajů, a v obecné rozpravě dám slovo panu poslanci Dolejšovi Richardovi a po něm se připraví pan poslanec Chalupa.

Pane poslanče, prosím, máte slovo. A já prosím sněmovnu o klid. Prosím, usaďte se na svá místa a poslouchejte vystoupení řečníků. Prosím.

Poslanec Richard Dolejš: Vážený pane předsedo, vážená vládo, vážená kolegyně, vážení kolegové, dovolte, abych se jako člen vyšetřovací komise vyjádřil k závěrečné zprávě, kterou máte k dispozici. Dle mého názoru je tato zpráva vyvážená, objektivní a nepolitická. Já jsem rád, že byla schválena jednomyslně všemi

členy komise napříč politickým spektrem, což má samozřejmě velkou váhu a velkou hodnotu. Za touto zprávou je mnoho hodin a dnů práce členů komise, ale také profesionálů, které komise požádala o součinnost. Takže není to pouze práce poslanců, ale i profesionálů, kteří se vlastně podíleli na této závěrečné zprávě, a já bych chtěl poděkovat nejen poslancům, ale právě i těmto expertům, které jsme měli k dispozici, což já osobně považuji za zásadní.

Nemá smysl, abych zde opakoval to, co zde bylo řečeno panem předsedou. Nicméně bych se pokusil vypichnout to nejzásadnější z mého úhlu pohledu.

Dle mého soudu je zásadní, že nebyla prokázána spekulace o tom, že organizační změna byla účelově zrealizována na základě politického zadání. To bylo vlastně předmětem politického sporu především s Andrejem Babišem a hnutím ANO a toto prokázáno nebylo. Nebyla také prokázána spekulace, že sloučení útvarů bylo zrealizováno za účelem účelového odstranění pana Šachty, člena ÚOOZ. To prokázáno nebylo. Navíc jsme všichni byli svědky, že pan Šachta odešel z policie sám a nevyčkal ani na ten proces, který nastavil policejní prezident. Nebylo prokázáno nařčení vůči policejnemu prezidentovi z tzv. brutálního úniku informací do kriminálního prostředí. To byl zásadní atak, toto nařčení vůči policejnemu prezidentovi. Myslím, že to byl atentát na policejního prezidenta. A je zásadní to, že komise vlastně dospěla k závěru, kde mohlo dojít i k určité manipulaci vůči policejnemu prezidentovi.

Nebyla také prokázána souvislost mezi tzv. Šlachtovou zprávou a organizační změnou v policii. To je také důležité vypichnout a připomenout si. Zároveň bylo doloženo, že různé verze reorganizace a slučování útvarů s celorepublikovou působností se v koncepčních materiálech Policejního prezidia a Ministerstva vnitra zmiňují již od roku 1993. Takže vlastně to opatření, které bylo učiněno, je, myslím, vyštěstěním dlouholetých diskusí a není ničím novým, z čeho bychom měli být překvapeni.

Já osobně považuji rozhodnutí policejního prezidenta a ministra vnitra ve věci organizační změny za krok správným směrem, za správné rozhodnutí a potřebné rozhodnutí. Pravda je, že mohlo být lépe prokomunikováno. To byl také závěr komise.

Co však považuji za velký problém, a tím se dostávám k politickému komentáři, je, že reorganizace, chcete-li, policie byla zpolitizovaná. A byla zpolitizovaná Andrejem Babišem především a hnutím ANO. Andrej Babiš se společně se svými médií podílel na rozjetí mediální kampaně a zmíněné spekulace, které, jak jsem říkal, byly vyvráceny, vydával za fakta. Vytvořila se virtuální realita, naházelo se bláto na ministra vnitra a policejního prezidenta, ale především na sociální demokracii. A já se ptám proč? Samozřejmě nám na to odpověděl sám Andrej Babiš, který evidentně zneužil policii a státní zastupitelství v předvolebním boji. Já budu citovat Andreje Babiše, který v souvislosti s reorganizací policie prohlásil: "ČSSD nám nabila. Chovanec vyhrál ve věci reorganizace, v předvolební kampani uvidí." Říkám to česky, nebudu to říkat ve slovenštině. Nemluvím dobře slovensky.

A také samozřejmě sociální demokracie a ministr Chovanec viděli. Když se podíváte na billboardy, které vyvěsilo hnutí ANO, tak ty vypovídají samy za sebe.

Jestli došlo k něčemu brutálnímu, tak to byl brutální atak na sociální demokracii a na ministra vnitra. Tam je napsáno – já vám to přečtu: "Zasloužíme si lepší Česko bez politiků, co likvidují nezávislou policii." Žádná likvidace nezávislé policie se neprokázala. Podobných ataků samozřejmě následovala celá řada, nejen na billboardech, ale i mediálních. Samozřejmě se připojili i nohsledi hnutí ANO, jako je pan Jančura a ostatní, kteří rozjeli kampaň, která neměla do té doby obdobu, vůči ministru vnitra. Chci znova říct, nic z toho, co bylo na těch billboardech, na autobusech se neprokázalo.

Vite, slušný člověk by se na místě Andreje Babiše omluvil. To však nemůžeme od Andreje Babiše očekávat, to prostě není v jeho povaze. Jemu je blízká agresivita, jemu jsou blízké brutální výpady proti politickým soupeřům a ekonomickým soupeřům, to je jeho standardní metoda. Omluva ne.

Víte, to, co zde zmiňuji, vtažení policie do politického boje, je hra s ohněm. A tady k přímému vtažení policie došlo. Já bych chtěl připomenout takzvanou Šlachтовu zprávu. Tady nešlo o nic jiného, co se týká Šlachtovy zprávy, než o pokus vytvořit Kubiceho zprávu číslo dvě. Protože celý ten průběh okolo takzvané Šlachtovy zprávy měl stejný, téměř stejný, podobný scénář jako Kubiceho zprávy. Já bych se vám pokusil připomenout, o co vlastně v Kubiceho zprávě šlo.

Kubiceho zpráva tehdy, v době vlády Jiřího Paroubka, vtáhla tehdejší ÚOOZ do politických her. Tehdy byl bezpečnostní výbor Poslanecké sněmovny vtažen a posloužil jako ventil k tomu, aby z Kubiceho zprávy pronikly do médií různé spekulace, dohady, drby, lži a nepodložená obvinění vůči sociální demokracii, vůči Jiřímu Paroubkovi. Před volbami se naftoukla bublina s nehoráznou špinou, která následně splaskla, nařčení se neprokázala. Nicméně Kubiceho zpráva posloužila svému účelu. Ovlivnila tehdy parlamentní volby, oslabila premiéra Paroubka a vytvořila prostor pro nástup pravicových vlád. Jistě si pamatujete, že bývalý šéf ÚOOZ pan Kubice následně za několik let poté za odměnu dostal post ministra vnitra.

Šlachtova zpráva je na tom podobně. Před volbami posloužila jako náplň do Babišova mediálního hnojometu. Po prozkoumání vyšetřovací komisí konstrukce v ní obsažené splasky stejně jako Kubiceho zpráva. A to zde zmínil předseda vyšetřovací komise, to před sebou máte písemně. Neprokázalo se, že konstrukce obsažené v takzvané Šlachtově zprávě mají souvislost s provedenou organizační změnou v policii. Šlachtovu zprávu dle mého mínění lze tedy označit za Kubiceho zprávu číslo dvě. Za aktivní mediální podpory bývalých příslušníků ÚOOZ Babišovo mediální impérium, chcete-li hnojomet, v předvolebním boji zafungoval a bezesporu výsledek krajských voleb ovlivnil, podobně jako v době Kubiceho zprávy. A pan Šlachta podobně jako jeho předchůdce Kubice dostal za dobré služby významné místo ve státní správě. Zcela náhodou v Babišově resortu. Otázkou je, zda ve finále nebude panem Babišem odměněn ministerskou funkci stejně jako pan Kubice, pokud na to bude mít pan Babiš vliv.

A několik slov závěrem. Já jsem přesvědčen o tom, že vtahování represivních a bezpečnostních složek do politického boje je nepřijatelné a ohrožuje samu podstatu demokracie. Využívání represivního aparátu státu k získání a udržení politické moci je metodou vlád autoritativních a totalitních režimů. To bychom si měli všichni

uvědomit. Chápu, že toto vidění světa je zřejmě Andreji Babišovi vzhledem k jeho minulosti blízké, ale pro demokraty, pro ryzí demokraty, nemůže být akceptovatelné. Já prostě s těmito metodami zásadně vnitřně nesouhlasím. Proto vyzývám Andreje Babiše a hnutí ANO, aby již dále nepolitizovali policii a státní zastupitelství, aby se neopakovalo to, že tyto složky budou zase vtaženy do předvolebního boje a aby byly zneužívány ve střetech, které jsou před námi.

Děkuji za pozornost a věřím, že i závěry této komise si pan Babiš vezme k srdci. Děkuji. (Potlesk z levé části sálu.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Prosím pana poslance Plzáka s faktickou poznámkou.

Poslanec Pavel Plzák: Vážený pane předsedající předsedo, vážené kolegyně, kolegové, na vystoupení mého předřečníka – dívám se na to pohledem normálního občana. Pane kolego, můžete mi věšet bulíky na nos, jak chcete, ale jestliže ještě na jaře byl ÚOOZ chválen, jak se s ním počítá a tak dále, jestliže pan Laube v odposleších – a nebudu ho přesně citovat – říká: já jsem sem přišel proto, abych zlikvidoval pana Šlachtu, takže mi můžete jako občanovi říkat, co chcete, já vám prostě věřit nebudu. A nezlobte se na mě. (Smích v sále.) Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Tak fakticky pan ministr vnitra a potom pan poslanec Stupčuk.

Ministr vnitra ČR Milan Chovanec: Vážený pane kolega prostřednictvím pane předsedajícího, vy jste se dopustil hrubého faulu. Ale hrubého faulu! Můžete mi prosím ukázat ten odposlech, o kterém hovoríte? Co to je za odposlech? Proč urážíte člověka, který sloužil tomuto státu? Já vás vyzývám, abyste se buď okamžitě omluvil, anebo abyste doložil, o kterých odposleších hovoříte. Já jsem o takovém odposlechu nikdy neslyšel. Je velmi pravděpodobně, že jste ho četl v Lidových novinách. Doložte ten odposlech, nebo se omluvte! Vy nemůžete z této pozice urážet slušné lidi. (Potlesk z levé části sálu.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Pan poslanec Stupčuk, Birke a Plzák. Všechno faktické poznámky.

Poslanec Štěpán Stupčuk: Milé kolegyně, kolegové. Původně jsem nechtěl vystupovat, ale musím. Chtěl bych reagovat na slova kolegy Plzáka. Já myslím, že jste snad ani neposlouchal to, co tu bylo řečeno ohledně zprávy, která zde byla čtena. A snad nebudez zpochybňovat zprávu, pro kterou hlasoval i člen vaší komise. Myslím, že na té zprávě je právě nejcennější to, že se na ní všichni členové komise shodli jednomyslně. A ten závěr komise je jasný. K žádné politizaci policejního sboru při provádění takzvané – pracovně řečeno – reorganizace nedošlo. A v tomto ohledu nemůže obstát pravdivost výroku Andreje Babiše ani ministra spravedlnosti Roberta

Pelikána. A je namísto, aby odpovědný slušný politik se omluvil ministrovi vnitra a premiérovi. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Prosím pana poslance Birkeho, potom pan poslanec Plzák.

Poslanec Jan Birke: Děkuji za slovo. Prostřednictvím pana předsedajícího pane kolega Plzáků, vy jste lhář, slovy vašeho předsedy. Víte, to je to stejné, jako jste tady před půl rokem mával, když jsem byl před volbou D47, jakýmsi notýskem, který nikdy neexistoval, kde byly nějaké věci, kde já jsem zkorumpovaný ve věci D47. To je stejný nesmysl, co jste před chvílkou řekl. Prosím omluvte se a přestaňte neustále mást veřejnost. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Pan poslanec Plzák, po něm pan poslanec Blažek. Pak paní poslankyně Lorencová, pak pan premiér. Všechno faktické poznámky.

Poslanec Pavel Plzák: Děkuji. Ano, pane ministře, vycházel jsem opravdu nevím z kterých novin, vycházel jsem z informace z novin. A pakliže opravdu tato informace není pravdivá, tak se omlouvám vám i panu Laubemu. Stačí to takto? Jinak co se týče toho notýsku, tak já jsem mluvil o panu Halovi, který byl vyšetřován, a nevztahoval jsem to vůbec k dálnici D47.

Předseda PSP Jan Hamáček: Prosím pana poslance Blažka s faktickou poznámkou.

Poslanec Pavel Blažek: Děkuji za slovo. Mám takovou prosbu. Zaprvé si prosím vás uvědomme všichni, že odposlechy, které čtete v novinách, tam jsou nelegálně. Ale dobře, staly se součástí veřejného prostoru, tak se tady používají. Ale prosím vás, nesmíchejme jednu věc, a to je tenhle případ. Když nějaký odposlech, když se dva lidé baví o tom, že ten něco někde, tak to není žádný důkaz toho, že ten třetí to řekl. To je potřeba strašně zdůraznit. Já si pamatuji, co v těch Lidových novinách tehdy vyšlo, ale prosím vás, kdybychom měli k dispozici nějaký odposlech pana Laubeho, kdyby toto řekl, tak ta zpráva vypadá úplně jinak. Ale my nic takového nemáme a nikdo to nemá.

Předseda PSP Jan Hamáček: Paní poslankyně Lorencová s faktickou poznámkou, pak pan premiér, potom pan ministr vnitra a potom pan místopředseda Bartošek.

Poslankyně Jana Lorencová: Pane předsedo, kolegyně, kolegové. Podle mne to, co jsme přečetli, co jsme měli k dispozici, a samozřejmě i to, co zaznělo ve sdělovacích prostředcích, je pro mě výsledek práce této komise úplně jednoznačně ukázkou toho, jak lze manipulovat různě se stejnými fakty. Stejná fakta k dispozici a

různě s nimi lze nakládat. Pro mě z té zprávy vyplývají například úplně jiné věci, než tam jsou v závěru toho shrnutí. (Ministr Chvojka ze svého místa volá: Jaké?)

Předseda PSP Jan Hamáček: Prosím pana ministra, aby počkal, až na něj přijde řada. Ted' vystoupí pan předseda vlády s faktickou poznámkou, potom pan ministr vnitra a pak dlouhá řada dalších.

Předseda vlády ČR Bohuslav Sobotka: Děkuji. Vážené poslankyně, vážení poslanci. Zřízení vyšetřovací komise Poslanecké sněmovny je mimořádná věc. Takovýchto komisí nebylo v minulosti zřízeno mnoho. Volí se v mimořádné situaci. Chtěl bych jenom připomenout, že policejní reorganizaci doprovázela mimořádná hysterie, to, co se odehrávalo na politické scéně. Hnutí ANO dokonce tehdy chtělo opustit vládu, nebo zvažovalo, že opustí vládu. To znamená, ve hře ze strany hnutí ANO byl i rozpad vlády, čili byla to mimořádná situace.

A já musím ocenit jednu věc. Musím říci, že do té hysterie vyšetřovací komise, tak jak jsem si prostudoval její zprávu, vnesla určitý metodický postup a vnesla práci s fakty. Já chci ocenit to, že komise pracovala s fakty, že ověřovala fakta a snažila se do té snůšky pravd, polopravd, pomluv, lží, které se v souvislosti s policejní reorganizací objevily v mediálním prostoru, tak se do toho snažila vnést určitý racionální přístup. A kvůli tomu jsme koneckonců i podpořili vznik vyšetřovací komise, aby tady byl někdo, kdo stojí mimo ten aktuální politický střet, který se bohužel odehrával mezi dvěma koaličními stranami primárně. To musím přiznat a vůbec mě to netěší jako předsedu vlády, ale odehrávalo se to v rámci vládní koalice. A já jsem podpořil vznik té vyšetřovací komise proto, aby tady byl někdo nestranný, nezávislý, kde budou zastoupeny všechny strany, a podívá se na tu věc s odstupem a racionálně. A já jsem přesvědčen o tom, jak sleduji tu zprávu, že ten odstup komise měla. Takže pracovalo se s fakty a ta fakta jasné konstatovala, že tady nebyl žádný brutální únik informací ze strany policejního prezidenta a že tady nebyl politický tlak nebo politické zadání pro realizaci policejní reorganizace. To jsou dva důležité závěry, které mají svůj velký význam. Uprostřed veškeré hysterie a politického zápasu, který se kolem policejní reorganizace odehrál. (Potlesk zleva.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Pan ministr vnitra.

Ministr vnitra ČR Milan Chovanec: Vážený pane předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové, já bych chtěl poděkovat vašim prostřednictvím kolegovi z ANO, který se umí omluvit. Velmi si toho vážím. Víte, já jsem myslel, že tu debatu dnes povедeme v nehysterickém duchu, kdy prostě komisi, kterou jsme si stvořili, a byli tam zástupci všech politických stran a samozřejmě i hnutí ANO mohlo nominovat svého zástupce, udělalo tak, tak schválilo zprávu, kterou tito členové schválili jednomyslně. Pravděpodobně se mylím. My jsme museli snést vaši kritiku, vaše výtky, vaše podezření, vaše napadání, vaše zneuzití tohoto tématu v krajských volbách. Tak prosím pěkně snad přežijete návrat do minulosti, který tady chceme alespoň částečně veřejnosti osvětlit.

Víte, já jsem byl fakt naivní, myslel jsem, že tu zprávu přijmeme a půjdeme od toho. A ono by stačilo od hnutí ANO – bohužel tu není Andrej Babiš, protože to byl hlavní propagátor útoku na nezávislou policii a na Ministerstvo vnitra. Vždyť by stačilo prosté konstatování sorry, spletl jsem se.

Předseda PSP Jan Hamáček: Pan poslanec Lank, pardon, omlouvám se. Pan místopředseda Bartošek byl před ním s faktickou poznámkou, potom pan poslanec Lank.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Pane předsedo, děkuji za slovo. Jako člen vyšetřovací komise v rámci své faktické poznámky chci říci jednu věc. Můžeme o tom mít spoustu představ, spekulací a domněnek, čím byla inspirována reforma policie. To vám neberu. Ale jako členové vyšetřovací komise jsme vycházeli pouze z toho, co jsme byli schopni doložit na základě důkazů a různých materiálů. A jestliže si o něčem něco myslíte a nejste to schopen doložit, tak je to pouze hypotéza.

Myslíte si, že dvě trestní oznámení, která padla, byla dána na základě domněnek? Myslíte si, že jsme to dali na základě toho, co psaly Lidové noviny nebo nějaké jiné noviny? Myslíte si, že to byl ten relevantní materiál, z kterého jsme vycházeli pro závěry naší komise? Vy si fakt myslíte, že jsme schopni jmenovat v naší závěrečné zprávě lidi bez toho, že bychom byli schopni to opřít o relevantní důkazy? Že bychom vystavili sebe a práci Sněmovny tomu, aby se pak na nás ukazovalo, že uvádíme lidi a nemáme k tomu patřičné důkazy? To si fakt myslíte, že bychom takovou zprávu předložili? Můžu si o tom myslit spoustu věcí, můžu mít spoustu domněnek. Ale nejsem-li to schopen doložit důkazy, tak to zůstává mou hypotézou, kterou si nechávám pro sebe a nedávám ji navenek jako něco, co je platné a doložené důkazy. Tak to není. Děkuji. (Potlesk převážně z levé strany sálu.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Pan poslanec Lank. Zeptám se pana ministra, zda to je faktická poznámká? S přednostním právem, tak až poté, co vyčerpáme faktické.

Poslanec Martin Lank: Ještě jednou hezké dopoledne. Pan kolega Bartošek řekl částečně to, co jsem chtěl říci já, na co jsem chtěl upozornit já paradoxně z opozice. Pokusím se to tady trošičku uklidnit a vrátit do věcné roviny.

Já rozumím tomu, že každý z vás si závěry naší komise, tu závěrečnou zprávu, interpretuje po svém a prostě i politicky účelově. Jsme tady v politickém orgánu, každý zastává nějakou stranu a její názory, takže se to dá pochopit. Ale já chci znova upozornit na to, co už tady v podstatě předčeňkem řečeno bylo. V té závěrečné zprávě naší komise mohou být pouze věci, které se podařilo ověřit, prokázat a doložit důkazy. Nic jiného. A naprostě – a omlouvám se, že to tak musím říci, ale je to tak – naprostě se nedá říci, že když v té zprávě je napsáno, že se něco nepodařilo prokázat, tak to prostě ještě neznamená, že se to nestalo. Prostě to jenom nejde dokázat. Čistě pragmaticky, nic ve zlém, ale takto je to nutné brát. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Prosím pana poslance Sklenáka s faktickou poznámkou a po něm pan předseda Fiala také s faktickou poznámkou. Pak už to vypadá na přednostní práva pánu ministrů. Prosím.

Poslanec Roman Sklenák: Děkuji za slovo. Já jsem se přihlásil na základě vystoupení dvou kolegů z poslaneckého klubu ANO a chci se jich zeptat, kam až chcete zajít s těmi vašimi výmysly, lží, bláboly, kterými neustále osočujete své politické kolegy.

Ten příběh začal v červnu, kdy když byl předseda bezpečnostního výboru v zahraničí, tak váš kolega jej svolal bez jeho vědomí. A co se tam mělo udát? Tam se mělo udát přesně to, o čem mluvit kolega Dolejš, aby tam byly předloženy nějaké vymyšlené, nepodložené informace, které vy byste dostali do svého stranického tisku a žily by svým životem. To se v podstatě podařilo neuskutečnit a Sněmovna se rozhodla jediným správným způsobem, že zřídila vyšetřovací komisi. Já chápou, že ty závěry se vám nelibí, ale co budete příště zpochybňovat? Ted' zpochybňujete zprávu vyšetřovací komise, která byla přijata všemi hlasy, i hlasem vašeho zástupce! Tak příště zpochybňte celý Parlament? Tak to respektujte prosím a chovejte se slušně! (Potlesk z levé části sálu.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Pan předseda Fiala s faktickou poznámkou.

Poslanec Petr Fiala: Dobrý den, dámy a páновé. Já za Občanskou demokratickou stranu chci říci pouze dvě konstatování, která se vejdu do faktické poznámky, proto jsem využil tohoto prostoru.

Za prvé. Já jsem – stejně jako pan předseda vlády, v tomto se mimořádně shodujeme – přesvědčen o tom, že vyšetřovací komise odvedla velmi dobrou práci. Zpráva, kterou předložila, je vyvážená a věcná. A nejenom to. Neobsahuje jenom nějaká konstatování, ale obsahuje i návrhy řešení, návrhy dalšího postupu a to je velmi cenné. Jsem přesvědčen, že Poslanecká sněmovna může být na práci této vyšetřovací komise hrdá, protože vyšetřovací komise postupovala věcně a vrátila tu věc z roviny politického zneužití zpátky k faktům.

Druhé konstatování, které z toho vyplývá, je, že Občanská demokratická strana souhlasí se závěry komise a Občanská demokratická strana plně podpoří navržené usnesení Poslanecké sněmovny v této věci.

Předseda PSP Jan Hamáček: Tak ještě pan poslanec Pavera.

Poslanec Herbert Paverá: Hezké a příjemné dopoledne. Vážený pane předsedající, vážení členové vlády, kolegyně a kolegové, jenom krátce mé vyjádření.

Plně chápou kolegové poslance a poslankyně z hnutí ANO, že nejsou spokojeni se závěrem komise, protože počítali, že vyjde najevu úplně něco jiného. Ale musí se smířit s tím, že ne všechno, co říkali oni, je pravda a že i jiné osobnosti, i jiné strany mají pravdu, když poukazují na to, že se tady dělo něco nekalého.

Mám dotaz na pana premiéra, jaký je jeho názor na to, že pan Šlachta byl umístěn na Ministerstvo financí, na Celní správu, zda náhodou se z toho nedá usuzovat na nějaké propojení pana Šláchty s panem Babišem. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Tak ještě pan poslanec Fichtner s faktickou poznámkou.

Poslanec Matěj Fichtner: Dobré dopoledne, děkuji za slovo. Děkuji za tu zprávu, byť si o ní můžeme myslit, co chceme. Chtěl bych ovšem protestovat jako řadový poslanec proti jedné věci, a to proti té, že s tou zprávou jsem byl v podstatě seznámen dneska. Nevím, co je na ní tajného, stejně předpokládám, že už ji mají média, a pokud ne, tak ji budou mít za chvíliku, protože každému leží na stole. Já bych byl rád, kdybychom dostali dost času na to si tu zprávu prostudovat detailně. Já se ji snažím teď nastudovat, ale není k tomu dostatek času a zejména při takto vyhrocené diskusi si myslím, že skutečně tu zprávu nastudovat možné není. Nevím, proč jí probíráme v nulovém časovém odstupu od doby, kdy nám byla předložena. Myslím si, že i ta přestávka, která zde byla, těžko stačí na to, abychom si ji všichni nastudovali.

Takže to je můj protest. Znovu říkám, snažím se ji nastudovat, budu na to potřebovat víc času. V tuto chvíli tu faktickou poznámkou nechám, ale předpokládám, že navrhnu přerušení tohoto bodu. Tolik tedy za mne v tuto chvíli. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Chápu to tak, že vy nenavrhujete přerušení, pouze oznamujete svůj úmysl tak učinit do budoucna.

Faktická poznámká pana předsedy Stanjury.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Jestli chcete, pane poslanče prostřednictvím pana předsedy, podat stížnost na to, jak to dneska probíhá, to je ta správná lavice, tam normálně sedí váš předseda poslaneckého klubu, s kterým jsme tento postup dohodli. Dokonce říkal, jestli hodina není moc. A teď jenom, já nevím jak vy, ale když čtu v duchu, ne nahlas, tak čtu rychleji. A předpokládám, že dospělý člověk i chápe, co čte. My jsme to slyšeli celé, trvalo to méně než jednu hodinu. Pokud si chcete stěžovat, tak si udělejte pořádek ve svém klubu. To byla dohoda všech předsedů poslaneckých klubů od úterka!

Ta zpráva je veřejná. Že dneska ji mají novináři. No bodejť by ji neměli. to je opravdu něco na úrovni vrcholné dedukce, že když tady pan předseda komise přečte zprávu, tak pravděpodobně skončí v médiích. Dokonce se to vysílalo živě, pokud mám správnou informaci. Máte pravdu. Je to v médiích. Opravdu! A to je jediné, co jste nám řekl ve své faktické připomínce.

Takže pokud si stěžujete, že máte málo času, tak začněte u sebe na klubu. Protože kdyby ta dohoda nebyla, tak jsme hledali jinou dohodu. My jsme o tom nehlásovali!

Předseda PSP Jan Hamáček: Ještě pan poslanec Fichtner s faktickou poznámkou.

Poslanec Matěj Fichtner: Prostřednictvím pana předsedajícího, já nevím jak vy, ale já si ty věci, pokud o nich mám takto hlasovat, tak si je studuj do detailu. Skutečně to, že to někdo přečeť a že to potom za pár minut dostanu písemně, to nestačí k tomu, abych o tom za dvě hodiny hlasoval, o tak důležitému materiálu. Já si to musím nastudovat, musím si to přečíst, pochopit to, každou větu si přečeť několikrát, pak si o tom mohu udělat nějaký obrázek. Třeba už vidím tady, že tam jsou nějaké logické rozporu v té zprávě. Ale znova – potřebuji na to dost času, abych si ji porádně přečetl.

Předseda PSP Jan Hamáček: Pan poslanec Blažek s faktickou poznámkou.

Poslanec Pavel Blažek: Já navážu na kolegu Stanjuru a jenom to zopakuju. Při dohodě o tom, jak to bude probíhat, byl zástupce hnutí ANO, vás pan předseda klubu. Kdyby to mělo být nějak jinak, tak ta komise navrhla klidně jiné řešení. Pro nás nebylo podstatné, kdy se to rozdá, jak se to rozdá. Respektovali jsme dohodu všech politických stran a přesně tak to proběhlo. Že jste si to u vás nefekli, dobře. Vy nám vlastně říkáte "pan Faltýnek nemá žádný mandát", protože on něco domluví a vy přijdete s jinou verzí. Při vší úctě, pan Faltýnek – nemám důvod se do něho já navážet, tak se ho musím zastat – ten mandát má, je předseda klubu. A já tady tu rozpravu vůbec nechápu. Tak si tedy zvolte jiného předsedu.

Předseda PSP Jan Hamáček: Pan poslanec Schwarz.

Poslanec Bronislav Schwarz: Pane předsedo, mám tu čest aspoň vystupovat ve Sněmovně pod předsedou jednou, že také mám to štěstí...

Kolegyně a kolegové, chtěl bych se vrátit trošku zpátky. Pan Fichtner řekl, co potřebuje, řekl svůj názor. Opět se zaútočilo na to, že to byla dohoda. Já tomu rozumím, pane Stanjuro. My jsme ale nevěděli, jak bude veliká ta zpráva. Předpokládám, že ani pan Faltýnek. On prostě chtěl vyjít vstříc, aby se o tom rozhodlo, až se ta zpráva předloží, až se přečeť. Ale nezlobte se, takhle říkat, že byla dohoda... Ano, v pořádku, také to ctíme, jsme tady, posloucháme tu zprávu, nechali jsme vám ji přečíst, tak jak byla. Ale když někdo zjistí, že ta zpráva je šesti- nebo sedmistránková, tak se o ní hlasovat nedá.

Já třeba jako policista vím, o čem to je, ta zpráva. Já jsem si to přečetl. Ale jsou tu lidi, kteří nebyli nikdy v policii, nevyslýchali a chtějí si ji přečíst do detailů a nevědě, o čem to je. A já nemám čas každému to vysvětllovat. Takže prosím, tolerujte to.

Dohody ctíme, pane předsedo. Chtěl bych vám říct, že dohody ctíme. Já je také jako místopředseda klubu ctím. On řekl pouze svůj názor. Také jste si mohli všimnout, a to už jste nikdo nefekli, než mi to skončí, že to zatím nenavrhuje, že on jenom naznačuje, že s tím má problém. A to je všechno. Takže prosím, držme se,

nechme vystupovat ty, co chtejí mluvit o zprávě. Koneckonců kolega Chalupa už se těší, jak ho vidím, a neříkejme tyhle věci, že nectíme dohody. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: To byla poslední faktická poznámka. V této fázi máme dvě přihlášky s přednostním právem. Pan ministr Chvojka, potom pan ministr Pelikán.

Ministr vlády ČR Jan Chvojka: Děkuji za slovo, pane předsedo. Dobré dopoledne, dámy a páновé. Nejdřív budu reagovat na svoje dva předčeňky. Nejdřív na pana kolegu Fichtnera, potom na pana kolegu Plzáká.

Pan Fichtner – já to nemyslím vůbec nijak zle, já si tu zprávu také potřebuji přečíst. Protože já stejně jako vy nebo Václav Klaus si rád podtrhuji, zažlučuji, zamodřuji, takže já si to určitě také rád přečtu ještě tak, jak se to sluší a patří, to znamená těch 20 stran, a budu si je různě vykřičníkovat, zažlucovat, začerňovat. Ale myslím si, že ten závěr, který se udělal dneska, je jasný. To, co Andrej Babiš prezentoval, že se stalo, a to, jak (nesrozumitelné) zneužít policii, se nestalo. Na to není potřeba to teď čist, to jsme tady slyšeli, ten závěr je jasný. Takže si to můžeme v klidu přečíst doma, podtrhávat, podskrtávat, zvýrazňovat. Ale závěr, který tady byl přečten, je, myslím, naprosto zřetelný.

Na pana kolegu Plzáká. Já bych se na něj, prostřednictvím pana předsedy, nezlobil, protože on prostě věří tomu, co psal koncernový tisk, Lidové noviny. Když jsem chodil na brigádu do různých továren, tak tam vycházel závodní tisk, kde se psalo o úspěších té firmy a o tom, jak je ta firma dobrá. Lidové noviny jsou také v podstatě závodní tisk koncernový, kterému ti zaměstnanci koncernu Agrofert věří. Takže já se nedivím, že pan kolega Plzák prostřednictvím pana předsedy věří tomu, že když v Lidovkách psali, že Laube někde řekl něco, tak že to je pravda. Prostě zaměstnanec věří koncernovému tisku. A samozřejmě těch článků bylo víc. Například Šlachtu chce sundat mafie, myslí si Jančura, koncernový tisk Lidové noviny. Jak se zbavit Šlachty, koncernový tisk Lidové noviny. Justiční normalizace v rezii kmotrů, Lidové noviny. Takže koncernový tisk, kterému všichni zaměstnanci Agrofertu a hnuti ANO musí věřit.

A ukážu další obrázky. (Ukazuje.) My jsme před volbami do krajských zastupitelstev měli zemi polepenou takovými ne úplně podle mě normálními billboardy, ale OK. Zasloužíme si lepší Česko bez politiků řízených mafiány. Nepřestaneme bojovat proti korupci, i když se kluci hodně snaží. Zasloužíme si lepší Česko bez politiků, co likvidují nezávislou policii. Takovýchhle billboardů v České republice bylo tuším 70, Andrej Babiš je nechal rozvěsit po České republice při loňské kampani před krajskými volbami a hlásil na nich svou vizu lepšího Česka bez politiků, co likvidují nezávislou policii, bez politiků, které řídí mafiáni. Vidíme to na těch billboardech. Byla to součást ohromné mašinérie, kterou Andrej Babiš rozpoutal okolo reorganizace policie, a neváhal v ní využít svá vlastní média, neváhal zneužít policii, některé policejní špičky i státní zástupce. Cíl byl jasný. Cíl byl naprosto jasný – pošpinit svého politického konkurenta, kterým je samozřejmě ČSSD.

Já mám pocit, že dnes tato nafouklá bublina lží a smyšlenek definitivně splaskla a pošpinila ty, kteří ji sami nafoukli. Nebyla to reorganizace policie, která byla politicky motivována nebo byla účelová. Taková byla dle mého názoru naopak kampaň Andreje Babiše a hnutí ANO. Svým zneužitím Policie České republiky snese takováto ostudná kampaň podle mého názoru snad jedině srovnání s takzvanou Kubiceho zprávou.

Andrej Babiš o sobě rád říká a často říká, že není tradiční politik. Není to tak vždy, ale tady s ním musím souhlasit. Takovýmto způsobem politicky vytěžit vysoce odborné téma reorganizace policie pro svůj vlastní prospěch není opravdu nic tradičního a je to dle mého názoru velmi zavrženíhodné. Já doufám, že se to tradičním nikde nestane, a nejlépe, že se to nestane už nikdy.

Děkuji za pozornost. (Potlesk z řad ČSSD.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Ještě než dám slovo panu ministrovi, tak pan poslanec Hájek s faktickou poznámkou.

Poslanec Josef Hájek: Pane předsedající, kolegyně kolegové, já jsem očekával, že vystoupí kolegyně Černochová, zatím mlčí. Já tady vidím prázdné lavice, není tady ani ministr vnitra, není tady ani předseda Babiš, takže já dávám procedurální návrh, abychom přerušili projednávání tohoto bodu do doby příchodu ministra vnitra a ministra financí. Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Ano, to je procedurální návrh, o kterém rozhodneme hlasováním. Já prosím, abyste se znova přihlásili, protože je tady návrh na odhlášení, a přivolám kolegy z předsály.

Je to návrh na přerušení projednávání tohoto bodu do přítomnosti ministra vnitra a ministra financí.

Zahajuj hlasování a ptám se, kdo souhlasí s přerušením tohoto bodu, ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Je to hlasování číslo 309, přihlášeno je 102, pro 39, proti 42. Tento návrh nebyl přijat.

Budeme pokračovat. Prosím pana ministra spravedlnosti.

Ministr spravedlnosti ČR Robert Pelikán: Děkuji. Vážený pane předsedo, vážené poslankyně, vážení poslanci, tady se před chvílkou debatovalo o tom, zda byl čas na prostudování té zprávy dostatečný, nebo nebyl. Mnoho z vás říkalo, že určitě, že si ji přečetli a rozumí tomu textu. A přece ty reakce, které tu zaznívají a které se šíří na sitích, tomu bohužel vůbec neodpovídají. Tady namátkou – pan premiér psal na Twitteru: Zpráva vyšetřovací komise vyvrátila pomluvy a lži, které se šířily kolem policejní reformy. Nic z toho, co o reformě tvrdil Andrej Babiš, se nepotvrdilo. Nebo pan předseda sám: Reorganizace policie nebyla účelová ani nezákoná, nebyla tedy nic, co o ní říkal Andrej Babiš.

Asi jsme četli každý jinou zprávu. (Veselost a projevy souhlasu z řad ANO.) Já jsem četl zprávu, ve které se některé věci neprokázaly. (S důrazem:) Mezi neprokázáním a vyvrácením je zatraceně velký rozdíl. Například fakt, že Země obíhá kolem Slunce, se nikdy s určitostí neprokázal. Přesto bych neřekl, že je vyvrácen. Dokonce se můžeme s velkou mírou pravděpodobnosti domnívat, že to tak je.

A teď tedy, co je ve skutečnosti v té zprávě, respektive v té její části, která se skutečně zabývá fakty, což jsou ta nejpodstatnější faktická zjištění strany 3 až 7. Já tady čtu: Ředitelé dotčených útvarů byli s organizační změnou seznámeni ve druhé polovině května 2016. Není řečeno, kdy přesně, ale ve druhé polovině května 2016. O seznámení nebyl pořízen žádný zápis. Představitelé státních zastupitelství slíbili obecné seznámení až na konci května 2016. To je těsně před odesláním referátu ministru vnitra. Ten byl odeslán 31. 5. 2016. Rozhodnutí Tuhého a Laubeho sloučit oba útvary přitom bylo prezentováno jako konečné a neměnné. Co tady čtu dál? Koncepční nebo strategické materiály zpracované za působnosti současného policejního prezidenta slučování útvarů s celostátní působností nereši a ani se o něm nezmíňují. Chybí tady věta o tom, že poslední z těchto koncepčních materiálů, který se o něčem takovém ani nezmínuje, je datován květnem 2016.

Zástupci Policejního prezidia neměli v souvislosti s návrhem organizační změny zpracovány žádné aktuální a podrobné analýzy nebo statistiky, které by podporovaly jimi prezentované důvody. Tohle tady čtu! A tak tedy vzniká otázka, a ta vznikala už tehdy – co se stalo? (Velmi důrazně.) Proč bylo najednou v druhé polovině května nezbytné za 14 dní připravit změnu, takto zásadní změnu policie a předložit ji jako neměnnou ministru vnitra ke schválení? A na to měla dát odpověď vyšetřovací komise.

Dámy a páновé, vyšetřovací komise na to žádnou odpověď nedala. Vyšetřovací komise řekla, že to neví. A všechno ostatní, co v té zprávě je, závěrečné vyhodnocení, to už jsou jenom spekulace, které by zřejmě Trump označil za alternativní fakta. (Smích a potlesk z lavic ANO.)

Já trvám na všem, co jsem kdy řekl o policejní reorganizaci, protože ta fakta, na základě kterých jsem to řekl, zůstala stále stejná. Včetně toho, že – to se píše opět v těch faktických zjištěních – došlo k podivné komunikaci z čísla, ze simky, která se potom podivně objevila v telefonu rodinného příslušníka našeho policejního prezidenta. S tím, že tyto věci, jak jsem se dozvěděl, to jsem nevěděl, jsou znovu předmětem šetření orgánů činných v trestním řízení. A s tím, že – to jsem také nevěděl – policejní prezident nikdy nedokázal vysvětlit, jak se to stalo a kde ten telefon je. To jsou pro mě důležitá zjištění z této zprávy.

Závěrem už se chci jenom důrazně ohradit proti jednomu z doprovodných usnesení. Já nesouhlasím s žádným z nich, ale důrazně se ohrazuji proti tomu, aby politické rozhodnutí úkolovalo ministra spravedlnosti v tom, jak bude vykonávat svou personální odpovědnost vůči státnímu zastupitelství. Státní zastupitelství je a musí zůstat nezávislé. A vedoucí státní zástupci se nebudou odvolávat na základě usnesení Poslanecké sněmovny. Děkuji. (Potlesk poslanců ANO.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Teď tu máme několik faktických. Prosím pana poslance Váňu, potom byl přihlášen pan poslanec Gabal, potom pan poslanec Blažek a potom pan poslanec Kováčik. Takže všichni po dvou minutách. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Roman Váňa: Vážené paní poslankyně, páni poslanci, já jsem bedlivě poslouchal pana ministra. Ten projev se mi velmi líbil, i hlasová intonace, bylo to moc hezké. Jenom bych připomněl to, co v té zprávě opravdu není, a tam měl pan ministr pravdu, že o té reformě policie, tak bych mu doporučil, aby si přečetl knihu, která se jmenuje Reforma Policie České republiky. Ta kniha byla vydána v roce 2012 a je tam i pochvalné stanovisko pana Roberta Šlachty. Tak to jen k těm časovým údajům. A to komise samozřejmě neřešila, protože to je jiné časové období.

A jinak, když už tady pan ministr vystoupil – možná si vzpomínáte na debatu minule, když jsme se o tom bavili, že jsem se ho musel zastat, protože mu někdo vytýkal, a to i pro řečníky, kteří budou vystupovat, že mu někdo vytýkal, že měl odstoupit, když to řekl. Tak jenom znova připomínám, že pan ministr Pelikán nikdy neřekl, že v této souvislosti odstoupí, protože to řekl pan ministr Babiš, že pan ministr Pelikán bude muset asi odstoupit. Tak jenom aby to bylo jasné, abychom si ty události připomněli zpátky, tak jak to bylo. I když o tom zpráva nepíše.

Děkuji za pozornost.

Předseda PSP Jan Hamáček: Pan poslanec Gabal.

Poslanec Ivan Gabal: Děkuji, pane předsedající. Dámy a páновé, členové vlády, já jsem taky bohužel neměl možnost si to prostudovat, já jsem zvyklý ty věci studovat důkladně, takže jsem udělal poměrně jednoduchou věc, že jsem se podíval, do jaké míry ta zpráva reflekтуje klíčové zasedání výboru pro bezpečnost, na které ministr Chovanec přinesl žádost a návrh reformy policie a analytický podklad, kterým to zdůvodnil. V tom analytickém podkladu bylo, že je potřeba uchovat samostatnost ÚOOZ a posílit jej, protože z hlediska protiteroristického a dalších úkolů ÚOOZ musí udržet samostatnost a být posílen.

Zajímavé bylo, že samozřejmě v následující debatě to neudrželi a výsledkem bylo hlasování výboru pro bezpečnost, který přerušil projednávání bodu reforma policie, dodnes se k němu nevrátil a nedokončil ho. To, že tato zpráva neobsahuje klíčové usnesení výboru pro bezpečnost o tom, že přerušuje a nemá stanovisko k reformě policie, považuji za její závažný nedostatek.

A druhé, já jsem na tomtéž jednání – škoda, že to pan předseda, vaším prostřednictvím, výboru pro bezpečnost pozapomněl – přednesl odmítavé stanovisko nejvyššího státního zástupce vůči reformě. Ta zpráva to neobsahuje. (Potlesk některých poslanců.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Prosím pana poslance Blažka s faktickou poznámkou, po něm pan předseda Kováčik.

Poslanec Pavel Blažek: Já v reakci na vystoupení pana premiéra a pana ministra spravedlnosti mohu jen říci, že je příslivý když dva říkají totéž, není to totéž. Tak tady dokonce platí, že když dva čtou totéž, tak to není totéž. A možná je to více.

Pokud jde o jeho větu, že se nějak zasahuje do nezávislosti státního zastupitelství – no kdyby to bylo tak, že poslanec Blažek volá ministru spravedlnosti a říká mu: odvoláme, a třeba Ištvanu, tak to je to, co být nesmí. Ale já bych rád zdůraznil, že my jsme parlamentní republika. Za státní zastupitelství odpovídá vláda, která odpovídá nám. A to usnesení je pouze o tom: Milá vládo, zabývej se Olomoucí! Je tam všechno v pořádku? Nic víc, to žádný zásah není A to, že je v tom usnesení "včetně personálních", je na vládě, na její odpovědnosti, jak toto státní zastupitelství nechá fungovat dál. To žádný zásah politiků rozhodně není. A pokud to usnesení bude přijato, bude to usnesení Poslanecké sněmovny.

K tomu, co říkal pan poslanec Gabal. Ta část se jmenuje Nejpodstatnější faktická zjištění. A já doplňím: Která jsme slyšeli my. To co jste říkal vy, jsou veřejně známé záležitosti. Není to tam. To se nejmenuje Všechna faktická zjištění. Ale jsou tam nejpodstatnější a ta komise to k dispozici měla. Nehledě na to, že některé členové této komise byli i členy toho výboru. Takže o tomhle jsme věděli. Ale tam se to pouze neuvedlo jako ta nejpodstatnější faktická zjištění. Tot' vše.

Předseda PSP Jan Hamáček: Pan předseda Kováčik, potom pan poslanec Chalupa.

Poslanec Pavel Kováčik: Pane předsedající, paní a páновé, mám trošku povytažené obočí nad tím, jak ta diskuse probíhá. Chci říci, že poslanecký klub KSČM oceňuje, že komise zabývající se především věcnými podstatami těch jevů, které měla vyzkoumat, odvedla dobře svoji práci a po dlouhé době je tady vůbec ukončení činnosti komise s nějakým závěrem. To oceňuji. Ostatně i nás člen komise odvedl velmi dobře svoji práci a je tak hodnocen nejen námi, ale i z toho širšího pohledu.

Oceňuji také to, že se část účastníků rozpravy drží té věcné polohy. Už méně oceňuji to, že tady na pozadí té věcné zprávy, která v podstatě shrnuje jenom to, co kdo tam přinesl, nehodnotí, to hodnocení je už pak na nás z hlediska usnesení, vyvolává otevřenou vnitrokoaliční válku. To si prosím vás pěkně řešte někde jinde! Já vím, že je před volbami atp., ale tady se řeší věci vážnější než to, kdo co komu v koalici přinesl nebo odnesl nebo ublížil, šlápl na kuří oko a tak podobně.

Ale už vůbec největší povytažení obočí nejen ve mně vyvolává postoj pana ministra spravedlnosti. Nezlobte se na mě, vidím nejen já, ale i řada mých kolegů z poslaneckého klubu v projevu, zejména v závěru projevu pana ministra spravedlnosti jakési pohrdání Poslaneckou sněmovnou. Prosím, aby si všichni uvědomili, že vláda je odvozena od Poslanecké sněmovny, ostatně jak i pan předseda komise Blažek tady připomněl přede mnou, že se zpovídá Poslanecké sněmovně, že tedy to usnesení, o kterém pan ministr hovořil, že je jaksí nad rámec, naprostě odpovídá tomu, co Poslanecká sněmovna může po vládě chtít, a pokud takovéto pohrdání Poslaneckou sněmovnou – věřím tomu, že pan ministr dobře ví, jaké je

postavení vlády vůči Poslanecké sněmovně – bude pokračovat, já bych poprosil pana premiéra, aby zvážil odvolání pana ministra spravedlnosti z funkce ministra. Děkuji. (Potlesk poslanců KSČM a některých poslanců ČSSD.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Pan poslanec Chalupa, po něm pan poslanec Korte – stále faktické poznámky.

Poslanec Bohuslav Chalupa: Děkuji za slovo. Vážené kolegyně a kolegové, jsem zvědav, kdy mě necháte mluvit, protože to, co se tady teď odehrává, z toho se mi fakt zvedá žaludek! A pan Sklenák tady něco mluvil o tom, jaký byl začátek. Začátek byl ten, že státní zástupci se ozvali proti té reorganizaci, ne hnutí ANO. A jedině hnutí ANO mělo zájem ten problém řešit. To za prvé.

Z druhé, byl jsem to já, kdo poprvé svolával výbor pro bezpečnost, byl jsem to já, kdo psal veřejný dopis panu premiérovi v této věci, a byli jste to vy tady všichni ostatní, kteří jste jednání výboru pro bezpečnost, to slyšení pana plukovníka Šlachty, zlikvidovali. Takže nalijeme si tady čistého politického vína za chvíli, když mě necháte mluvit! Děkuji.

Předseda PSP Jan Hamáček: Nyní pan poslanec Korte s faktickou poznámkou a pak ještě fakticky i pan poslanec Blažek.

Poslanec Daniel Korte: Děkuji. Já chci pouze uvést na pravou míru to, co zde říkal kolega Ivan Gabal. Ano, je pravda, že výbor pro bezpečnost přijal usnesení, že se bude zabývat organizační změnou Policie ČR, a to po skončení práce vyšetřovací komise.

Za druhé. Usnesení, které navrhl Ivan Gabal, aby výbor vyslovil nesouhlas s organizační změnou, nebylo přijato, tudíž neexistuje.

Předseda PSP Jan Hamáček: Pan poslanec Blažek.

Poslanec Pavel Blažek: Já jen taková stručná reakce. Máme únor, tak je dobré říci si něco málo z podobné krize, která se stala v roce 1948, a je dobré si to přirovnat. Když tady slyším, že tu krizi nevyvolalo hnutí ANO, a vyvolalo, tak jenom jednoduchý příklad. 13. února roku 1948 se v průběhu vlády – to zdůrazňuji – dozvěděl Prokop Drtina a myslím ještě Hubert Ripka a ministr Stránský o tom, že zemský velitel bezpečnosti udělal, a teď to velmi zjednodušíme, obrovské změny v policii tím, že odvolal x funkcionářů v Praze. Ještě v průběhu té vlády tito ministři navrhli usnesení, kterým se nařídilo pozastavit tohle usnesení, a vznikla vládní krize. Co udělali ministři ANO? Uplakanou tiskovku u Strakovky! Abychom si nedávali zásluhy, které jsou. Tihle to řešili okamžitě, to v té zprávě je také, abychom si zase uvědomili, žádný ministr to neřešil, jak to řešit bylo možné. V tom je ten problém. Takže já bych byl velice rád, kdyby si hnutí ANO a i kdokoliv jiný, resp. ministři, poslancům já nemám co vyčítat, nepřisvojovali nějaké zásluhy, kdovíco udělali. Neudělali kromě tiskových prohlášení nic. Na rozdíl od těch, a to si nastudujte, co

udělali opravdu v průběhu vlády. Hned reagovali a chtěli to zastavit. Úprava je dnes úplně stejná a vaši ministři, a tady vám to říkám jako opoziční poslanec a říkám vám to zcela fakticky a bez nějakých emocí, tohle ani se nenamáhali navrhnut.

Předseda PSP Jan Hamáček: Fakticky pan ministr spravedlnosti.

Ministr spravedlnosti ČR Robert Pelikán: Děkuji. Já na to musím reagovat. Můj milý kolega zabrousil do historie, ale je třeba tu historii znát přesně. Na tom památném zasedání vlády totiž tehdy nebyl premiér Klement Gottwald. A to jediné umožnilo nekomunistickým členům vlády toto usnesení prosadit, protože o programu vlády tehdy i dnes rozhoduje ten, kdo vládu řídí, což je premiér, a když tam není, tak vicepremiér. Takhle se to tehdy stalo. (Poznámky z pléna.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Prosím o klid! Nechme mluvit pana ministra.

Ministr spravedlnosti ČR Robert Pelikán: A druhá věc. My jsme toho udělali docela dost. Bylo leccos. Bylo třeba zasedání Bezpečnostní rady státu, kde naše návrhy byly předsedajícím ignorovány atd. Ale přece jenom se podařily některé věci. Podařilo se například to, že ta změna byla o měsíc odložena. A za ten měsíc byla zpracována řada připomínek státního zastupitelství a já si troufám tvrdit, že kdyby nebyla o ten měsíc odložena, tak by to byla úplná katastrofa, protože celý ten měsíc se přicházelo na to, na co všechno se nemyslelo, když se to navrhovalo.

A druhá věc, která se podařila, bylo, že k naší námitce byli vyčleněni ti policisté, kteří pracovali na případu Beretta, a jenom to umožnilo ten případ dotáhnout do fáze realizace, ke které, jak známo, došlo, a uvidíme, co s tím bude dál, ale víte, že pář lidí sedí ve vazbě.

Takže rozhodně není pravda, že jsme nic neudělali. Udělali jsme, co se dalo. Víc se udělat nedalo. (Potlesk poslanců hnutí ANO 2011.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Pan poslanec Blažek.

Poslanec Pavel Blažek: Pan ministr má pravdu, pokud jde o 13. února 1948, jenomže těch vlád bylo od té doby, co jste měli tiskovou konferenci, ještě několik. Ani tam se o to nikdo nepokusil. A výklad jednacího řádu vlády tak, že ministr nemůže navrhnut do programu nějaký bod, je úplně mimo realitu. A i za Gottwalda mohl tedy, takže za Sobotky také, akorát že on to nikdo nenavrhl z vašich ministřů! Ani vy ne, pane ministře. Takže to nebyla poslední vláda, která se konala. Těch vlád bylo během dvou měsíců ještě několik. A já opravdu říkám kolegiálně k poslancům hnutí ANO, tahle komise nemohla ani nic zrušit, ani nic pozastavit, pokud jde o to, co se děje v policii, ale vaši ministři to udělat mohli, nebo se aspoň o to mohli pokusit. Takže bych byl nerad, kdyby se debata vyvijela tak, že ta komise málem může za to, co se dělo, nebo nedělo. Vláda, vláda a ještě jednou vláda a v té jsou vaši ministři, nikoliv ministři ODS.

Předseda PSP Jan Hamáček: Žádnou další faktickou poznámku nemám. Pan poslanec Chalupa ještě vyčká, protože s přednostním právem vystoupí pan předseda klubu ODS.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Asi nebudu říkat na mikrofon, co jsem slyšel lavic před sebou.

Vážený pane předsedo, vážení členové vlády, milé kolegyně, milí kolegové, vždycky se říká, že ti, co jsou noví v politice, se velmi často vymlouvají na to: my jsme noví, tak nám to omluvte. Přitom jsou velmi zkušení manipulátori jako pan ministr spravedlnosti Robert Pelikán. Dramatický výkon jeho vystoupení – jednička, možná podtržená. Fakta – nula! On nejdřív zpochybňí zprávu, pak přeče odstavce, které se mu líbí, takže jsou v té zprávě, ne že by nebyly, proto jsme říkali, že je vyvážená, není jednostranná, ale hlavně chce ze sebe sejmout odpovědnost za to, že nic neudělal.

Tak zkusme si říct, co mohl udělat a co udělal. Kromě těch billboardů a tiskovek a dramatických výrazů: zvážím, že podám demisi. Bezcenná věta. Demise se buď podává, nebo ne. Zvážim, uvidíme. Dramaticky. Výsledek? Nic! Vůbec nic.

Pan ministr se nám snaží říct, že ministr je jakoby chudák robot. Přijde na Úřad vlády, tam má vyhrazené místo, notebook a vlastně nemůže ani ovlivnit, co se bude projednávat. Za všechno může Klement Gottwald nebo Bohuslav Sobotka. (Smích a potlesk ODS a zejména ČSSD.)

Ono to tam úplně není takhle. Já myslím, že to tušíme všichni ti, co se smáli, i ti, kterým se to nelíbí. Pan ministr spravedlnosti nenavrhl vládě projednání v sekci s rozpravou bod například Informace ministra vnitra o chystané reorganizaci nebo Stanovisko vlády k chystané reorganizaci. A to mohl a mohl vystavit své kolegy ve vládě hlasování. Samozřejmě ten bod nemusel prosadit. To my z opozice víme velmi dobře. Navrhujeme, neprosadíme. Ale přesto se snažíme a navrhujeme. Na každé schůzi, každý den. A vy nám v tom většinou nevyhovíte. A to je normální. On neudělal nic a říkal – to ten Klement Gottwald nebo Bohuslav Sobotka. Co já, Pelikán. Pak řekne v televizi – s tím se nedá nic dělat, ministr nemůže navrhovat usnesení. Zase, chudák robot. Přijde na tu vládu, sedne do toho svého křesla, ani usnesení nemůže navrhnut. Neví, co se od něj očekává, že bude hlasovat s premiérem, nebo se šéfem strany. Nevím. Fakt těžká práce.

Potom vzpomeňme si – dneska taky ukázal ten dramatický výkon, jak se vždycky tak zatváří... Jak nese tu tíhu světa na svých ramenou, říká – zvážím demisi. Nepodal ji. Nepodal tu demisi. Zůstal v té vládě. Na co si stěžujete, pane ministře? Na vlastní vládu? Vy v ní sedíte každý den od té doby. To je vaše reorganizace. Vaše, ne naše. Vaše reorganizace to je. Jenom si to nechcete přiznat. Mohli jste vyvolat hlasování vlády nebo se pokusit zařadit bod. Už vidím, jak by vám premiér nevyhověl, kdyby přišel předseda hnutí ANO a řekl: Pane premiére, chci zařadit tento bod. A náš razantní premiér, takový ten despota, vždyť ho všichni známe, řekne: Jsem proti! Nic nebude! Hnutí ANO, vůbec nic! Kdo tady vládne?! Já přece! (Smích v plénu.) Takhle jste se asi obával, že to tak bude, a pak jste ten návrh nepodal. Měl jste sebrat odvahu a ten návrh podat. Pak by se ukázalo, jak hlasují ministři ANO, jak hlasují ministři

ČSSD a jak by se postavili dnes nepřítomní a k věci se nevyjadřující ministři za KDU. To je samozřejmě nejlepší pozice, protože ať to dopadne jakkoli, jsou s tím vítězem. Protože toho poraženého nekritizovali. Ale vy jste to tomu hlasování jenom o zařazení bodu nevystavil. A já věřím, že by ten bod prošel.

Pak jste mohli použít ústavní možnost a zakázat to ministru vnitra. A zase jste jej mohli vystavit hlasování a říct veřejnosti i nám: My jsme to chtěli, byli jsme přehlasováni. Už to není naše reforma. Už to není naše reorganizace. Dělali jsme, co jsme mohli, ale těchto minimálně devět ministrů nebo devět členů vlády, protože každý člen vlády je ministr, takže minimálně těchto devět členů vlády dalo zelenou policejně reorganizaci. My jsme udělali, co jsme mohli... Zase jste to nezkušeli. Já vím, že prohrávat hlasování není jednoduché. My to známe z opozice.

To jsou ústavní řešení. Překvapivé, když to nezná nebo tvrdí veřejnosti, že to není možné, ministr, to je překvapivé, smutné. A že to nezná ministr spravedlnosti... Kdo jiný by měl mít nastudovány všechny procesy? Jak jsme si říkali, co není doloženo, není vyvráceno. No, doufám, že to nebude používat v trestním řízení. To sice není vyvráceno, není to dokázáno, i tak tě odsoudíme, protože jsi to nevyvrátil.

Pak jste měli politické možnosti, jak tomu zabránit. Mluvil o tom i pan premiér. Přece vyvolat vládní krizi není legrace. V okamžiku, kdy byste skutečně vy podal demisi, ne ústy svého předsedy, ale vy sám, a nejen řekl, že zvážíte, jestli podáte demisi, tak by to vyvolalo vládní krizi. Neříkám, jak vážnou. Už jste jednou vyměnili ministra spravedlnosti, možná by tam seděl někdo jiný a jelo by se dál.

Pak jste měli třetí možnost, tu nejsilnější, politickou, a to jako hnutí ANO – odejít z té vlády, vypovědět koaliční smlouvu, vyvolat vážnou vládní krizi. Ale co byste psali na ty billboardy? Co kdyby vám náhodou ustoupili a vy byste to vyřešili? Co by bylo na těch billboardech, které ukazoval ministr Chvojka, momentálně nepřítomný?

Takže ta odpověď je úplně jednoduchá. Udělali jste z toho politické divadlo. Použili jste policii – a to vám vyčítám nejvíce – k politickému boji, přítom máte plná ústa slov o nezávislosti policie a sami jste ji použili v politickém boji. To, že jste některé bývalé policisty použili jako figurky ve své hře, je smutné a já myslím, že jim to časem dojde, těm, jejichž např. oprávněné obavy jste využili ve své politické práci, ve své politické činnosti.

Já se musím připojit k té kritice vašeho postoje ke Sněmovně. Jste člen vlády, vláda se zodpovídá Poslanecké sněmovně. A říkáte: Nepřipustím hlasování o tomhle! No to jste přehnali tímto návrhem! Vy tady chcete úkolovat ministra spravedlnosti. – Bud' lžete, nebo neumíte číst, pane ministro. Poslanecká sněmovna vyzývá vládu – první věta – vyzývá vládu. Pan ministr Robert Pelikán nám řek "vláda jsem já", protože říká "vy mě chcete úkolovat". Výzva vládě je úkol pro ministra spravedlnosti. A k čemu vyzývá v tom navrženém usnesení Poslanecká sněmovna, pokud to schválíme? Aby v rámci ústavní odpovědnosti za činnost státního zastupitelství zvážila – měli bychom se shodnout, že vláda má ústavní odpovědnost za činnost státního zastupitelství, takže ta věta je v pořádku – aby zvážila, zda pro zajištění zákonného – já myslím, že vláda by měla zajistit zákonného – postačuje podaná kárná žaloba, kterou nepodala Poslanecká sněmovna. Ale pokud mám dobré informace z médií, nejvyšší státní zástupce podal kárnou žalobu. Nezávislý nejvyšší státní

zástupce podal kárnou žalobu. A vy máte jenom zvážit, jako vláda a ne vy jako ministr spravedlnosti, zda je to dostačné k dosažení cíle – zákonného konání Vrchního státního zastupitelství v Olomouci. Je to špatný cíl, aby Vrchní státní zastupitelství v Olomouci postupovalo zákonným způsobem? Mně to připadá jako správný cíl. Stejně tak jako jiné státní zastupitelství, jako Nejvyšší státní zastupitelství.

A z té zprávy vznikla určitá podezření o možných pochybeních. Některá pochybení jsou přímo popsaná, např. to, že ten státní zástupce, na kterého bylo podáno trestní oznámení, se neoprávněně dostal k informaci a neoprávněně ji poskytl jinému. To je hypotéza či podezření vyšetřovací komise, ne mé, já o tom nic nevím. A myslím, že prosetřít zákonnéost – že to stejně budou šetřit orgány činné v trestním řízení. Tak co je špatně na tom, abychom zajistili zákonnéost státního zastupitelství a aby vláda zvážila kroky, které jsou k tomu potřeba? Žádný úkol ani pro vládu. A víte, co vláda často dělá s usneseními Poslanecké sněmovny. Mohl bych vzpomenout jiné, ale nechci odvádět debatu jinam, ale při jiné příležitosti to klidně připomenu, taková ta doporučující usnesení vlády, vláda pak nerealizuje... Jediné, co můžeme udělat, je požádat vládu... A vy si to přečtete úplně jinak, nic takového tam není, abyste pak přišel, udělal ten dramatický výraz a říkal nám: Ne! Já nebudu plnit personální zadání Poslanecké sněmovny! Souhlasím, pane ministře, opravdu souhlasím. Neplňte personální zadání Poslanecké sněmovny. Jenom k tomu dodám tu druhou větu – nikdo vám takové zadání nedal! A pokud projde toto usnesení, tak ani v něm to není. Tak možná vám dává někdo jiný personální zadání a jste zvyklý to řešit. Poslanecká sněmovna jako celek to však určitě není.

Děkuji za pozornost. (Potlesk poslanců zprava a některých zleva.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Dobré poledne, vážené paní poslankyně, páni poslanci, členové vlády. Budeme pokračovat. Kolega Chalupa ještě počká, protože s faktickou poznámkou se přihlásil pan ministr spravedlnosti. Ještě než vám dám slovo, pane ministře, budu konstatovat došlé omluvy, protože nemám jistotu, že byly načteny do protokolu. Omlouvá se z dnešního jednání pan poslanec Milan Šarapatka, pan poslanec Jaroslav Zavadil, pan poslanec Michal Kučera, pan poslanec David Kasal a pan poslanec Roman Kubíček. Také se omlouvá pan poslanec Petrýtl.

Pane ministře, máte slovo k faktické poznámce. Prosím.

Ministr spravedlnosti ČR Robert Pelikán: Děkuji. Ta poznámka bude skutečně čistě faktická a bude se týkat jednacího řádu vlády. Jednání schůze vlády, říká čl. 6 odst. 2, řídí předseda vlády a v době jeho nepřítomnosti první místopředseda vlády nebo předsedou vlády pověřený jiný člen vlády. Pan předseda vlády je vždy přítomen, takže to další se neužije. A odst. 4 říká: Vláda jedná podle programu schůze vlády stanoveného předsedou vlády, popř. příslušným místopředsedou vlády. Na rozdíl třeba od Poslanecké sněmovny, člen vlády samozřejmě může navrhnut bod programu, ale je čistě na vůli předsedajícího, tedy premiéra, zda ten bod bude, nebo nebude zařazen. Oproti tomu, co jste si představoval, neexistuje nic takového jako hlasování o zařazení bodu v případě, že to premiér nenavrhne. My jsme si to

vyzkoušeli na Bezpečnostní radě státu, která se řídí stejnými pravidly. Navrhovali jsme několik usnesení a tyto návrhy byly tehdy panem premiérem jednoduše ignorovány. Neměli jsme důvod se této trapné situaci vystavovat znovu na vládě samotné. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: To byla faktická poznámka pana ministra Roberta Pelikána. Nyní faktická poznámka pana poslance Petra Fialy. A potom už možná bude řádná rozprava. Prosím, pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Petr Fiala: Já jsem třetí člen bývalé vlády, který tady vystupuje a který vůbec nechápe argumentaci pana ministra Pelikána. Vůbec si nedovedu představit, že bych chtěl jako ministr, aby se nějaký bod projednával na vládě, a že bych si to nedokázal domluvit s premiérem, že bych nedokázal postupovat podle jednacího řádu a dosáhnout nějakého rozhodnutí. Vy jste tady četl jednací řád vlády. Nepřečetl jste další část odst. 4, který říká, že program schůze vlády může být doplněn o projednání neodkladných záležitostí a ústních informací. V těchto případech navrhovatel zpravidla předloží alespoň návrh usnesení vlády a věc se projednává postupem stanoveným pro část B a tak dál.

Pane ministře, opravdu nechápu argumentaci, že to nebylo možné, že se to nedostalo na jednání vlády. Vždyť jste to ani nezkusil. Takto se přece nedá argumentovat. Vy jako člen vlády, nebo dokonce hnutí ANO, pokud jste měli pochybnosti o reorganizaci policie, tak bych skoro řekl, že bylo vaši politickou povinností, abyste takové jednání na vládě vyvolali a pokusili se změnit postup ministra Chovance, což by vláda samozřejmě mohla. Vy jste nic takového neudělali, tak nám tady neargumentujte takto směšně, neohýbejte jednací řád vlády, protože ten vám ty pravomoci jednoznačně dává. (Potlesk zprava.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Petru Fialovi i za dodržení času k faktické poznámce. Nyní budeme pokračovat v rozpravě. Požádám pana poslance Bohuslava Chalupu, aby se ujal slova. Ještě požádám sněmovnu o klid, abychom jednotlivá vystoupení mohli sledovat. Pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Bohuslav Chalupa: Děkuji za slovo. Asi začnu tím, že už dneska ráno zase jel v televizi nějaký pořad, kde nějaký reportér spekuloval, že poslanec Chalupa z hnutí ANO, protože je z hnutí ANO, vynášel informace. Já jsem zvědav, jak si s tím poradí paní Romancovová, jestli to označí jako dezinformaci, nebo informaci. Já informaci, kterou tam ten pán říkal, že byly dvě zprávy, nemám. Nevím, odkud to tito lidi berou.

Pak mě překvapilo, že tady poslanci za ČSSD byli tak dobře připraveni na toto jednání, jak to tady předvedli, asi věděli dopředu, jak to tady bude probíhat, ale to je spekulace. (Nesouhlasné hlasy zleva.)

Pokud jde o pana kolegu Dolejše, pan kolega Dolejš tady mluví zase o nějakém hnojometu a v podstatě si dělá vizitku sám. Ale vést diskusi na této úrovni fakt odmítám. To si nechte u vás na vašem poslaneckém klubu.

Pokud jde o mou práci v komisi, svou práci jsem odvedl v souladu se zadáním a pověřením, jak mi ji Poslanecká sněmovna svěřila. Jenom pro připomenutí, když se definovalo zadání práce komise, tak jsem navrhoval úpravu, aby se tam objevilo širší zadání komise. Tato Poslanecká sněmovna to zamítla. A já už tady asi dnes tuším proč. Protože samozřejmě my všichni, kteří se trošku orientujeme, víme, že policejní prezident a ministr má nějaké kompetence. Zadání už od začátku bylo takové, abychom vlastně v komisi nemohli v podstatě nic moc zjistit. Takže si nalijme tohoto vína.

Budu pokračovat. Vyšetřovací komise pracovala po celou dobu v mantinelech, jak jsem řekl, co nám vymezila Sněmovna. Byla tam řada připomínek, řada hlasování, řada podnětů, které stejně jako mí kolegové, kteří to předkládali, některé byly odhlasovány, některé nebyly. Komise funguje jako celek, to znamená, že se hlasuje a to, co se odhlasuje většinově, je potom vlastně usnesení nebo další činnost komise.

Jeden z takových případů, kdy jsem neuspěl, byl návrh předvolat pana premiéra Bohuslava Sobotku, jednomyslně to bylo zamítnuto, nejenom předsedu vlády, ale předsedu Bezpečnostní rady státu. Měl jsem za to, že je zcela legitimní požadovat, aby premiér země vysvětlil, proč a na základě čeho souhlasil s porušením existující koaliční smlouvy, respektive slibu vlády občanům této země o tom, jak bude, nebo budeme pracovat v jejich prospěch.

Včera tu zaznělo, myslím od pana ministra Zaorálka, že dodržování dohodnutých pravidel je to, co musí být nezbytnou součástí naší práce, práce zákonodárců. A to zejména v okamžicích, kdy nesouhlasíme s většinovým názorem. Dodávám, pokud nebudeme schopni akceptovat námi sami stanovená pravidla, ať už v tom, nebo onom oboru, v exekutivě nebo v politice, tedy demokratických principech politického souboje, pak nás nečeká nic dobrého. V tomto smyslu z hlediska kompetencí a legislativních norem, jak je tato ctihoná instituce po celou dobu své činnosti definovala, i co se týká kompetencí ministrů, exekutivy a tak dále, závěrečná zpráva vychází a jenom respektuje pravidla, která si tato Sněmovna určila, ať už dříve, nebo teď, nebo si je určí do budoucna.

Na tom, na čem jsme se shodli jednomyslně, nebudu měnit ani slovo, protože si nebudu dělat z pusy trhací kalendář. A tak jak to tady řekl jak předseda komise, tak kolega Lank, tak pan ministr, prostě co není dokazatelné, se ve zprávě nemůže objevit. Ale souhlasím na druhou stranu, a říkám to naprostoto upřímně a takhle to myslím. To, že to nebylo prokázáno, opravdu neznamená to, že se to nestalo. Komise se tomuto tématu velmi úzkostlivě vyhnula s oprávněným odvoláním na to již zmíněné zadání Sněmovny na onen druhý, neméně významný aspekt celé reorganizace Policie České republiky, a to je celková politická kultura, politická odpovědnost a politické nastavení pravidel hry. A v tomto smyslu jsem velmi rozčarován a vlastně i zklamán.

Domnívám se, že v tomto případě a s ohledem na uvedené skutečnosti došlo k situaci, kdy exekutiva, která je svým zacílením a fungováním závislá na politické vůli demokraticky zvolených poslanců a vládních koalic, které se svým občanům a voličům zavazují svými volebními programy a vláda programovým prohlášením, zavazuje se k tomu, že nejen exekutivu nasměrují směrem, který občan poptává a

vyžaduje. Podle mého názoru není možné ani v tomto případě, ani v budoucnu připustit, že se exekutiva bude k zákonodárnému sboru chovat arogantně. Nelze. A pokud budu poslancem, budu si tento svůj mandát velmi úporně hájit. Budu ostře vystupovat proti uvažování ve smyslu, tak jak nám to tady Ministerstvo vnitra předvedlo: do toho vám nic není, to je naše věc, věc nás vyšších či nižších úředníků, ať už v civilu, nebo uniformách. Ne oni, ale my jsme odpovědní občanům této země za fungování státu, a tedy i exekutivy, tedy i Policie České republiky. My jsme ti, kteří určují, nebo by měli určovat trajektorii směrování naší země.

Pokládám za zcela samozrejmé, že jako nositel mandátu poslance mám právo a povinnost kontrolovat, zda se politická ambice zprostředkována z vůle lidu naplňuje, a že mám právo ji i trvale v exekutivě korigovat tak, aby vláda plnila své sliby občanům. Prvním slibem na samém počátku vládnutí jakékoli vlády je ono zmíněné programové prohlášení postavené na základě koaliční smlouvy. O čem konkrétně mluvím? Tušíte správně, mluvím o zcela flagrantním evidentním porušení slibu koaliční vlády, o porušení programového prohlášení, které bylo předloženo nejen této Sněmovně, ale především občanům této země, a nesouhlasím tady s některými poslanci i z opozice, že se jich to netýká. Týká se jich to, protože tato vláda vládne nám všem.

Ani pro jednoho z nás, bez ohledu (Předsedající: Prosím o klid ve sněmovně.) na politickou příslušnost, jistě není tajemstvím, že na tom, jak nás vnímá veřejnost, nás politiky, jak nás hodnotí a jakou disponujeme autoritou, věrohodnosti, a tedy i legitimitu, není nic potěšujícího. Proč tomu tak je? No právě z důvodů obdobných tomu, jak proběhla reorganizace Policie ČR. Jak byla porušena pravidla a slib, který jsme my sami dobrovolně přijali. Tedy tedy mluvím spíš ke koalici.

Pro připomenutí odcituji článek 1.11.1. z koaliční smlouvy programového prohlášení vlády. "Zachováme základní organizační strukturu Policie ČR, Policejní prezidium, celorepublikové útvary a 14 krajských policejních ředitelství. V případě neefektivního fungování navrhнемe zřízení jedné organizační složky státu či úpravu současného systému v rámci Policie ČR. – V průběhu jednání té vyšetřovací komise jsme nenarazili na žádný fakt, který by dosvědčoval, že někdo někdy někde definoval, že útvary s celostátní působností fungují neefektivně. Tím méně, že to bylo někde navrženo či projednáno.

Omlouvám se, ale v návaznosti na to, co jsem právě odcitoval, nemohu než prohlásit, že ČSSD je v tomto smyslu stranou nevěrohodnou a věrolovnou. Tím, jak jste, kolegové, k reorganizaci policie přistoupili v přímé provázanosti a ve zkratce premiér – politik, ministr – politik, policejní prezident jmenovaný oním ministrem, náměstek jmenovaný oním policejním prezidentem, jste přispěli k dalšímu... (Někteří poslanci diskutují v hloučku.)

Já bych prosil o klid. Já jsem vás také nechal mluvit.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Já si pane poslanče klid zjednám. Já vás klidně přeruším a požádám kolegy, aby zaujali svá místa a v klidu vyslechli váš projev. Každému, kdo se rádně přihlásí, dám slovo. Zatím mám přihlášených šest faktických poznámek.

Poslanec Bohuslav Chalupa: Tím jste přispěli k dalšímu významnému znevěrohodnění politiky nás všech, kteří tady sedíme. Pak jsou jakékoliv aktivity typu např. centrum pro boj s terorismem a hybridním hrozbám jenom planými gesty, které nic neřeší, pokud nám totiž lidé nebudou věřit. A nejde o chyby, kterých se můžeme a dopouštíme a budeme dopouštět, ale jde o věrohodnost. Pokud nám lidé nebudou věřit, pak nemáme moc šancí být těmi, kteří odvedou dobře svou práci, ke které jsme od lidí dostali mandát.

Pro ilustraci, jak to všechno asi probíhalo. Jak to, že na nejvýš odpovědných místech ve státní exekutivě jsou umístěni nebo jsou tam doporučování lidé, kteří jsou hlopoucí, neschopní, nemorální, nekompetentní? Lidé, kteří způsobují škody. Plukovníci, generálové, náměstci, ředitelé, úředníci. Proč to říkám? Protože toto často říkají ti, kdo je na jejich místa tím či oním způsobem dosadili. A děje se tak zejména ve chvíli, kdy se tito lidé začnou chovat jinak, než se u nich předpokládalo. Takže musí být vyměněni, protože vlastně nejdou na klíček. Nejsou to ti roboti.

Nechápu, jak je možné někoho roky chválit, odměňovat, povyšovat, ale v určitou chvíli a ve velmi krátkém časovém okamžiku věci nastavit tak, že je jim vlastně vyjádřena nedůvěra, že jejich postavení je vlastně chybou. A odvolávám se na ten článek koaliční smlouvy o tom, že něco neefektivně fungovalo. Nic takového nebylo. Bud' jsou tato stvrzení pravdou, že ti lidé tam jsou neschopní, a pak si ti, kteří se zasloužili o to, že tam tito lidé jsou, zaslouží být potrestáni. Anebo neříkají pravdu, a pak si zaslouží být potrestáni o to víc.

Organizační změny tohoto typu a významu skutečně neomlouvá ani to, že odpovědná osoba, v tomto případě náměstek, nebyla schopna manažersky svou funkci zvládnout. A ještě více je pro mne s podivem, že taková osoba je záhy přesunuta, přestože vlastně odešla ze služby ze zdravotních důvodů, je opět posunuta na další významné místo, a to do České pošty. To je takové to škatulata, škatulata, hejbejte se. A toto nemá nic společného, skutečně to nemá nic společného s věrohodností a spíše to navazuje onu námi odmítanou atmosféru klientelismu a korupce.

Všichni jste tady měli plnou pusu Andreje Babiše. Já vám děkuji za tu reklamu, ale každý byste se měl starat o to, abyste měli zametenou před vlastním prahem, než budete kritizovat jiné.

Takto je vážení, a vidím to stále zřetelněji, z určité části vystavěna exekutivní moc v tomto státě. A to je náš problém, že takto v tomto státě funguje. V řadě případů rozhoduje nikoliv odbornost, ale klientelismus, patolízalství, falešná lojalita a nekompetentnost. Kdyby takto postupovali např. v Izraeli, tak by byli – víte kde? Ani to nebudu říkat. Ale tam to naštěstí pro ně funguje jinak. Tam i poručík, pokud má pravdu a dokáže si ji obhájit a prokáže své schopnosti, dostane šanci a generál se musí bez pardonu poroučet, protože kdyby tomu tak nebylo, tak už Izrael neexistuje. Takže podívejme se, jak to funguje jinak, a začněme přemýšlet o tom, proč tento stát pořád funguje tak blbě, jak funguje.

První závěr. Máme nejvyšší čas se nad těmito symptomy smrtelně nebezpečné nemoci naší společnosti zamyslet a rychle pokračovat v ozdravném procesu a umožnit právě těm, kteří něco v životě prokazatelně udělali a dokázali, aby dali zemi

do pořádku. Mluvící hlavy to opravdu, ale opravdu neudělají. V opačném případě nás nečeká nic dobrého... (Odmlka pro neklid v sále.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Prosím, pane poslanče, ještě chvíličku... Vážení kolegové, pokud diskutujete něco jiného, než je závěrečná zpráva vyšetřovací komise, prosím v předsálí. Pokud chcete komentovat vystoupení pana poslance, samozřejmě máte k tomu právo, ale po řádné přihlášce. Ostatní žádám o klid! A ostatní diskuse v předsálí. Ještě počkáme... Myslím to úplně vážně. Děkuji, pokračujte.

Poslanec Bohuslav Chalupa: Z mého pohledu a z toho, s čímž jsem se v průběhu vyšetřování seznámil, je v kauze reorganizace na mě příliš mnoho více či méně souvisejících náhod. Bohužel, žádná vyšetřovací komise nemůže dokázat nekalý úmysl tam, kde se např. náhle zvýšení platů realizuje. Ono se o tom sice dlouho mluvilo, ale nikdy se nezrealizovalo. A náhle zčistajasna je v rozmezí několika dnů po vyjádření nespokojenosti části příslušníků ÚOOZ rozhodnuto o celkem slušném navýšení platů. A opět jen čirou náhodou nespokojené hlasy utichnou a jen skuteční borci, nebudu vám říkat kdo, mají na to, aby si zachovali rovné páteře. A to není o tom, jestli plukovník Šlachta dostal nabídku, nebo nedostal. Já kdybych byl na jeho místě, tak bych se vám na to také vykašlal.

Další příklad. Vyšetřovací orgány se sice zabývaly tím, aby zjistily, odkud a kam směřovala nějaká SMS. A jejich zjištění se nakonec ukázalo být zcela chybné, díky komisi. Faktem zůstává, že SMS skutečně byla odeslána od pana Tesaříka, nikoliv opačně. Ale světe div se, nikdo nezjišťoval, kdo byl příjemcem té SMS, kterou pan Tesařík prokazatelně a ve zřejmém kontextu s celým problémem vyšetřování, kde jede o korupci a stovky milionů korun, informoval o tom, co se děje nebo má dít. A co je ještě více podivuhodné a zarážející, policie nešetřila to nejpodstatnější – kdo je nebo byl oním zdrojem, o kterém se pan Tesařík ve své SMS zmíňuje a který byl tím, kdo vynášel a doručil panu Tesaříkovi policejní citlivé informace a pravděpodobně varoval podezřelého, to, že oním zdrojem nebyl někdo z velmi blízkého okolí policejního prezidenta. A upozorňuji, že jako politik mám právo na tyto spekulace, podle některých, nebo úvahy, protože jsem si to tam vyslechl a neberu ty věci jednotlivě a neberu to jako nepřímé důkazy. Beru to jako jakýsi systémový postup toho, jak se vlastně ta reorganizace provedla. To jako já to nemíním rozsekat na jednotlivé části a posuzovat je odděleně.

Jinými slovy, aby bylo jasno o těch SMS. Nikdo už nemůže ani potvrdit, ani vyvrátit to, že oním zdrojem nebyl někdo z velmi blízkého okolí policejního prezidenta. O tom telefonu už tady bylo řečeno. Komise to neprokázala. Neznamená, že se ty věci nestaly. Ty se staly. Akorát nevíme, protože odposlechy se po šesti měsících ruší, takže tato země už se nikdy nedozvídí, co se vlastně stalo. Takto prosím pracovala Policie ČR a GIBS. Bohužel, smůla. Jaká náhoda, že po šesti měsících se mažou telekomunikační záznamy a my nemáme nic. Jak se říká, kde nic není, ani smrt nebere a darebák se směje.

K únikům z prostředí policie a GIBS jednoznačně docházelo. Bohužel jsme neprokázali jak, nezjistili jsme to, neměli jsme tam palečnice ani skřipec, takže prostě komise to nedokázala. Někdo informoval stíhané osoby. A nepochybuj o tom, že to, na co jsme narazili, rozhodně není ojedinělý případ. Osobně se domnívám, a po tom, co jsem si přečetl a vyslechl v průběhu vyšetřovací komise, mám právo opět to takto vnímat, že to pro některé z policistů bylo a pravděpodobně i stále je zločinnou a zavedenou aktivitou, se kterou nemají nejménší problém. Protože to takto fungovalo tady desítky let, že se prostě někdo spojoval s někým, vyměňovali si informace, chodí na schůzky, viz poslední oslava narozenin někoho a tak dále. (Šum v sále.) Způsob, jakým spolu o sobě, o svých nadřízených či podřízených ne bezvýznamně příslušníci policie hovoří a co s nimi probírají, je stejně varující. Ale není to vysloveně trestné. Komise to posoudila právně správně jako neprůkazné neboli nepřímé důkazy. Nemohla nic jiného dělat. Ale to, že to komise neprokázala, neznamená, alespoň pro mne, že je policie v dobré kondici. A prosím, nemluvím o řadových policistech, kteří jsou na ulicích, ve vyšetřovacích týmech, v URNA, ale mluvím o policistech v bílých límečcích.

Roky se o reorganizaci mluvilo. Je to pravda. Od roku 1993 se mluvilo o různém rozsahu reorganizace. Řada zainteresovaných osob v průběhu času změnila svůj postoj o 180 stupňů. Týká se nejenom pana plukovníka Šlachty, ale týká se i pana náměstka Laubeho, bývalého pana policejního náměstka Laubeho. Od roku 1993 se o tom mluví, a náhle v průběhu 14 dnů v podstatě zčistajasna se někdo rozhodl, že provede reorganizaci, shodou okolností před krajskými volbami, bez ohledu na to, že například v policejním prezidentem předložené koncepce rozvoje Policie České republiky nebyla o žádné reorganizaci zmínka. Obdobně i národní audit bezpečnosti České republiky jako jistě hodnotný analytický materiál, na jehož základě by měly být prováděny systémové změny vedoucí k vyšší efektivitě schopnosti bezpečnostních sborů Policie České republiky, byl teprve ve stavu rozpracování.

Mimochodem, tak jako se dlouho hovořilo o reorganizaci, tak se také v určitých kruzích velmi dlouho objevovaly zřetelné ambice na odstranění plukovníka Šlachty z vedení nezávislého a proti nátlakům byzنسu a politiky odolného útvaru pro boj s organizovaným zločinem. Je náhoda, že naopak začlenění národní protidrogové centrály je avizováno s dostatečným předstihem a bude velmi podrobнě diskutováno? Pan ministr neměl informace o tom, že by mezi ÚOKFK a ÚOOZ panovala řevnivost. Pan policejní prezident a pan náměstek Laube také neměli žádnou takovou informaci. A najednou jsme zjistili, že tomu tak není a že vlastně taková řevnivost zde panovala nikoliv měsíc nebo rok, ale dlouhé roky. A tyto dva útvary, tito lidé, kteří k sobě neměli zrovna blízko, byli násilně a velmi rychle sloučeni.

Opravdu si myslíme, vážená Sněmovno, že tito lidé jsou v tuto chvíli stoprocentně výkonné a hlavně že jsou schopni efektivně pracovat a spolupracovat? Opravdu si myslíme, že jsme takto realizovanou reorganizaci policii pomohli, že jsme jako politici dali signál o odpolitizování a posílení její nezávislosti? Já tento pocit, omlouvám se, nesdílím. Sloučení obou útvarů evidentně a prokazatelně proběhlo bez potřebné přípravné fáze, bez konzultace se státními zástupci a odbornou veřejností, bez projednání s koaličními partnery a bez diskuse ve výboru pro bezpečnost. Mluvíme o zásadním kroku. Sloučení dvou útvarů s celostátní působností, tedy složek

Policie České republiky, jejichž vzájemné pracovní vztahy nebyly nijak ideální. Není to nějak mnoho náhod najednou? Ale komise je nemohla prokázat. Náhoda je náhoda. Budeme tedy aktivním policistům vyčítat podezřívavost včetně například nasazování odposlechů, které se nikdy neděje bez souhlasu státního zástupce a soudce? Vždyť si je za to platíme. Platíme si je za to, že budou ostražití a podezřívaví. Jinak tam nemusí být, jinak je nemusíme platit. Platíme je za to, že se nebudou bát jít i do pro ně značně nebezpečných, i životu nebezpečných věcí, kde na opačné straně stojí zločinci vybavení nepředstavitelnými finančními zdroji a kontakty, známostmi a tak dále. Budeme nutit státní zástupce, aby případy svěřovali těm, o kterých se dopředu ví, že na došetření věci z různých důvodů nemají ani kompetenci, ani odvahu? Je to nepochybně k naší další diskusi zde ve Sněmovně a věřím, že bude velmi podrobná.

Je dost pravděpodobné, že někteří z těch, o kterých se zde zmíňují, se v tuto chvíli chechtají se slovy: co vy mně, pane poslanče, můžete. Určitě něco můžeme. Bez ohledu na závěry komise můžeme a uděláme to. Komise ukončila svou činnost půl roku po reorganizaci a vzniku Národní centrály pro boj s organizovaným zločinem. To je nezpochybnitelný fakt. Nezpochybnitelným faktem zůstává, že ÚOOZ již neexistuje, že jeho tehdejší šéf Robert Šlachta nyní pracuje u Celní správy. Jak se projeví změny provedené ministrem Chovancem a policejním prezidentem Tuhým za souhlasu premiéra Sobotky, ukáže čas a samozřejmě naše trvalá pozornost.

Celý proces reorganizace odmítám jako jednotlivé aktivity. Naopak, vše je tvøeno komplexem poznatkù, vzájemným kontextem, což se skládá v celkový obraz stavu kvality různých úrovní vztahù uvnitř Policie České republiky, mezi policií a státními zástupci, mezi tímto kruhem a dalším kruhem soudcù a mezi tímto kruhem a dalším kruhem, Ministerstvem vnitra a politikou. Lze tedy souhlasit s konstatováním, že reorganizace nebyla sabotáží v tom smyslu, jak pracovala a jak bylo zadání této Sněmovny, ale šlo o změnu uskutečněnou v rámci zákonù a pravidel schválených tímto zákonodárným sborem. Takže je to i odpovědnost nás všech za tu reorganizaci. To ale samo o sobě v žádném případě nic nepovídá o skutečné motivaci k jejímu provedení. A musím konstatovat, že pro mě osobně ve vzduchu zůstává velmi silná pachatel' čehosi nedobrého.

Děkuji za pozornost. (Potlesk ve středu sálu.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: To byl pan poslanec Bohuslav Chalupa. Počet faktických připomínek se rozšířil, já je přečtu, abyste věděli, v jakém pořadí budou faktické poznámky. První faktická poznámka pana poslance Libora Jakubčíka, pak ministr Milan Chovanec, poté pan poslanec Pavel Kováčík, po něm poslankyně Jana Černochová, poslanec Pavel Blažek, Roman Sklenák, František Adámek a Jiří Petru. To je pořadí faktických poznámek, potom budeme pokračovat. Nyní prosím pana poslance Igora Jakubčíka, aby se ujal slova k faktické poznámce.

Poslanec Igor Jakubčík: Děkuji, pane místopředsedo. Já bych velmi krátce, jenom v poznámkách zareagoval na kolegu Chalupu. On tady vyjádřil údiv, že některé jeho návrhy nebyly schváleny, že komise je neprojenávala. Já si myslím, že

to je plakání na špatném hrobě, protože komise je demokratický orgán a myslím si, že komise by měla fungovat demokraticky, a nikoliv jako firma. První věc.

Druhá věc. Byl tady vyjádřen lehký údiv nad tím, že se komise řídila zadáním Poslanecké sněmovny. Komise se jmenuje parlamentní vyšetřovací komise, nikoliv firemní vyšetřovací komise.

Věci týkající se toho, jestli byly nějaké trafiky, v uvozovkách, či nebyly, tak my už jsme tady trafiky jednou měli. A zjišťuji, že nyní došlo opět k tomu samému, viz příklad plukovníka Šlachty.

A na závěr tedy jenom takovou malou perličku, proč poslanci ČSSD tak rychle reagují. Poslanci ČSSD jsou chytří (smích v sále), inteligenčtí, umějí číst, dovolím si říci, že jsou i krásní, to znamená, ta hodina jim na to stačila. Pokud někomu hodina k přečtení té zprávy nestačí, nevím, nevím.

Děkuji. (Ojedinělý potlesk z levé části sálu.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Tak, děkuji. A prosím respektujme vystoupení jednotlivých kolegů. Kdo se chce přihlásit, má ještě chvíli možnost. Prosím, pane ministrě, máte slovo k faktické poznámce.

Ministr vnitra ČR Milan Chovanec: Vážený pane předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové, kolega Jakubčík mi nabídl drobnou repliku, že, Igore, byť jsme chytří a rychlí, tak jsou i chytřejší a rychlejší, viz pan kolega Chalupa, který si za tu hodinu stačil napsat sedmistránkový projev (smích z levé části sálu), takže je bezesporu rychlejší než my. Měli byste to uznat.

Ve své podstatě tady zazněla spousta nepravd, vážený pane kolego prostřednictvím pana předsedajícího. Víte, vy jste se pokusili za zády předsedy Váni svolat komisi, kde jste chtěli rozebrát kauzu Kubiceho alias Šlachtova zpráva dvě. Já jsem byl svědkem toho, kdy jeden státní zástupce nesl tuto zprávu na komisi a říkal: pro boha živého, snad to média nikdy neuvidí. No, a ty fragmenty z té zprávy okamžitě začaly tisknout Lidové noviny a Mladá fronta, okamžitě, téměř on-line. Když se podíváte na mediální štvánci, která tady byla, tak 60 % bylo v rukou Lidových novin a Mladé fronty, těchto článků. Novináři Koutník a Shabu, fragmenty z odposlechu, fragmenty z živých kauz, odposlechy, spekulace a další věci.

A mě by strašně zajímalo, pane kolego Chalupo prostřednictvím pana předsedajícího, vždyť vy jste přece měl v ruce naprostoto stejně důkazy, které měl pan Šlacha a pan Komárek, a ta vaše komise se stejnými důkazy nebyla schopna obvinit policejního prezidenta ani nikoho dalšího. Tak z čeho ti lidé prosím pěkně čerpali při veřejných obviněních? Vy jste měli naprostoto stejně odposlechy, naprostoto stejně výsledky v jednotlivých protokolech, vy jste měli naprostoto stejnou materii, kterou měli oni. Vy tady říkáte a pláčete nad rozlitým mlékem, že tady kdosi zametl cosi pod koberec. Ale policejního prezidenta generální inspekce, ne policie, vyšetřovala několik měsíců. To znamená, nic se neztratilo.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Pane ministře, i pro vás platí, že faktická poznámka je jenom dvě minuty. Takže nemohu nic jiného než vám vzít slovo. Pokud se přihlásíte do řádné rozpravy, samozřejmě můžete využít i své přednostní právo.

Nyní pan předseda Pavel Kováčik, potom paní poslankyně Černochová podle pořadí. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Pavel Kováčik: Sorry jako. (Smích zleva.) Co to tady říkáte, pane poslanče Chalupo prostřednictvím pana předsedajícího? Co se nám to tady snažíte vpasovat do hlav? Vaše kázání o pravidlech, ano, bylo by, řekl bych, velmi namístě, kdyby se vztahovalo na to, na co se pro nás všechny a pro občany též má vztahovat, a to jsou zákony. Ty my máme dodržovat, ty koneckonců komise podle mého soudu a podle mých informací a informací z médií, včetně médií Mafry, přinesla. Tam, kde komise zjistila pochybení, tam podala trestní oznámení. Tam, kde komise podle mého soudu zjistila pochybení v oněch pravidlech, tam navrhla určité usnesení, nebo návrh usnesení, které jsme i za tu hodinu stačili poměrně dobře posoudit a zachováme se každý k němu.

Ale tím pravidlem není koaliční smlouva. Zrovna tak není to, co jste tady prostřednictvím předsedajícího tvrdil, že musíme respektovat to, že nám vládnete. My tam nesedíme v té vládě, ani jsme nehlasovali pro vládní prohlášení, nepodepisovali jsme koaliční smlouvu. Ostatně slyšel jsem, že ani ne všichni vládní poslanci podepsali koaliční smlouvu, někteří měli určitou výhradu a podepsali pouze to, že s ní byli seznámeni. To je teď ale vedlejší. Takže pro nás koaliční smlouva neplatí.

A znova opakuji to, co jsem říkal již před chvílí. Řešte si koaliční spory jinde, netahejte to sem! Třeba si nadělejte z košílì pentle. Anebo – a to jsou mé dvě otázky na závěr: Proč tam v té koalici s tím nespolehlivým partnerem tedy sedíte, proč tam tedy jste? Je přednostní být ve vládě než dodržování pravidel? Asi ano. Proč jste, když tady napadáte výsledky komise, hlasoval v té komisi pro? A to už se vůbec neptám, kde vlastně se vzaly ty informace, o kterých tady mluvil i pan ministr vnitra.

A závěr. Ty věci, které tady říkáte, jsou vážné, velmi vážné. (Předsedající hovoří společně s řečníkem: I vám, pane předsedo, vezmu slovo, protože..) Uplatněte je ve výboru. Děkuji. (Potlesk zleva.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Nezlobte mě, já vám budu vypínat po druhé minutě mikrofony. Dodržujte prosím pravidla faktické poznámky, nebo se přihlaste řádně do rozpravy.

Nyní paní poslankyně Jana Černochová. Prosím.

Poslankyně Jana Černochová: Děkuji, pane místopředsedo. Také bych ráda reagovala na to vystoupení ve stylu deus ex machina pana kolegy Chalupy. Víte, předpokládám a doufám, že v této Sněmovně netrpíme ztrátou paměti. To, co tady kolega Chalupa říkal, by možná se dalo uvěřit komukoli jinému, ale ne jemu. Byla jsem to já, která tady opakovaně navrhovala vyšetřovací komisi ke kauze Fajád. A byli to kolegové z hnutí ANO, kteří to blokovali. No proč asi? Blokovali to proto, protože na Ministerstvu obrany sedí jejich ministr Stropnický, který co neví, to

nepoví. Vzpomeňte si na tu tiskovou konferenci. Předsedou té komise, která řeší Vojenské zpravodajství, je právě pan kolega Chalupa, a aby toho nebylo málo, ve vládě sedí pan kolega Pelikán také z hnutí ANO, který neudělal nic jiného než pověřil dopisem Ministra spravedlnosti svého bratra pana Pelikána, aby šel vyjednávat v kauze Fajád. Tohle všechno byly věci, které jsme chtěli my ve vyšetřovací komisi na kauzu Fajád slyšet. Vy jste nám to zablokovali. Takže na co si to tady hrajete?

A přesně jak tady říkal kolega Kováčik. Vždyť jste tam, pane kolego Chalupo prostřednictvím pana místopředsedy, seděl. Vždyť jste pro to hlasoval. Víte, pro vás to musí být strašně těžké. Mně je jasné, že v hnutí ANO jste asi musel dostat strašnou čočku. Já jsem to tady viděla ze své lavice, když se dočetla ta zpráva, jak se na vás sletěl pan Pelikán. (Pobavení.) Předpokládám, že ten projev jste si nepsal. Protože skutečně za hodinu napsat sedm stránek není možné. Takže prosím, nehrajte to tady na nás. Netváreťte se jako jediný spravedlivý. Už vám to tady nikdo nevěří.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní poslankyni Černochové i za dodržení času k faktické poznámce. Byla první. Pan předseda Blažek také s faktickou poznámkou. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Pavel Blažek: Děkuji. Pan předseda už není předseda, už naštěstí dva dny nejsem. (Předsedající se smíchem: Ještě jsme neukončili...) To jenom žertuju.

Já jenom v reakci na pana poslance Chalupu. Jeho názory samozřejmě znám, doted' jsme seděli v té komisi. Dokonce bych řekl, že se spoustou věcí, jak popisuje současnou výkonnou moc včetně vlády, vlastně jako opoziční poslanec mohu jen souhlasit.

A já bych jenom hrozně rád připomněl nejen jemu, ale celému klubu ANO, že Ústava používá krásné slovo důvěra. Před třemi lety jste tady vyjádřili důvěru celé této vládě. Nejen Andreji Babišovi nebo Martinu Stropnickému, ale i ministru Chovancovi a tak dál. Poslouchat tady pokrytecká prohlášení, jako že v té vládě nejste, a vy v ní vlastně jste. Tu důvěru jste neodvolali. A já nemám co odvolávat. Já jsem nikdy žádnou důvěru této vládě nevyjádřil. Když pozorují průběh policejní krize, za toto rozhodnutí se vůbec nestydím. A dokud vy tu svou důvěru neodvoláte, tak tahle vláda bude fungovat a policejní reforma se bude vyvíjet dál močalem černým kolem bílých skal. Ale je to vaše odpovědnost, byť vláda je nás všech, ale důvěřujete jí vy. Já ne.

Pokud jde ještě o jednu stránku, k níž bych se rád vyjádřil. Já jsem také nesouhlasil s tou argumentací, kterou jsem slyšel často v médiích, že je to vlastně jenom věcí ministra vnitra a policejního prezidenta, co bude v policii. Tu odmitám. Zase, když jsme u toho února, v únoru, to jsou doslova slova Václava Noska z tehdejší doby, a cokoli se děje v ozbrojených složkách tohoto státu, je samozřejmě věcí nás všech. Čili tento argument bych tady rád veřejně řekl, že považuji za zcela nepravidlivý od začátku. A byla to jedna z těch chyb, jak se ta reforma připravovala, a to bez jakékoli diskuse. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Blažkovi. Nyní pan poslanec Roman Sklenák také s faktickou poznámkou. Prosím, máte slovo, pane předsedo.

Poslanec Roman Sklenák: Děkuji za slovo. V reakci na projev pana kolegy Chalupy. Vy jste jako zástupci hnutí ANO obleplili na podzim republiku billboardy "Zasloužíme si lepší Česko bez politiků, co likvidují nezávislou policii" a podobnými. Vy jste naprosto bezprecedentním způsobem zneužili policii, policejní špičky a státní zástupce ve svém politickém boji. A dneska tady komise konstatovala, že celá tato kampaň, která běžela na billboardech, v tisku, ve vašem tisku, v tisku Andreje Babiše, byla vykonstruovaná a manipulativní. A vy, pane kolego prostřednictvím předsedajícího, v této situaci mně říkáte, že ČSSD je nevěrohodná?

Přikláním se k tomu, co říkal kolega Kováčík. Skutečně, netahejme sem koaliční smlouvu. Koaliční smlouva je mezi ČSSD, ANO a KDU-ČSL a nemusíme to tady řešit před ostatními. To není otázka parlamentní půdy. Nechci vypadat jako naší předchůdci v minulém období, kdy tady pořád řešili, jestli se sejdě K šestka nebo K devítka. Mně to bylo úplně ukradené. Ale když už o tom mluvíte, tak kterou část prosím vás považujete za porušenou? Zachováme základní organizační strukturu, tedy Policejní prezidium, celorepublikové útvary a 14 krajských policejních ředitelství. To přece platí. Tak už nechte koaliční smlouvu koaliční smlouvou.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu předsedovi Sklenákovi za dodržení času. Nyní pan poslanec František Adámek s faktickou poznámkou. Prosím, pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec František Adámek: Vážený pane místopředsedo, kolegyně, kolegové, členové vlády, musím se trošku zastat pana poslance Chalupy. Ta zpráva, prosím vás, přece vůbec nebyla určena pro nás. To byla obhajoba pro jeho šéfy. Copak jste to nikdo z vás nepochopil? To bylo za to, že ho v rámci demokratických principů, které převážily v práci komise, on pro to tu ruku musel zvednout. A teď se prostě musel nějakým způsobem obhájit. Já to aspoň takhle chápu.

A co se týká, řekněme, těch výhrad, které v jeho vystoupení zazněly, a hlavně spekulací, já si myslím, že je na jeho kolezích v komisi, aby posoudili, jestli tam je vůbec něco zbla pravdy.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji poslanci Františku Adámkovi. Nyní pan poslanec Jiří Petrů. A požádám službu – já jsem omylem umazal z přihlášených do rozpravy pana poslance Daniela Korteho, aby mi ho tam vrátili. Udělal jsem to nerad. Nerad bych mu sebral pořadí.

Prosím, pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Jiří Petrů: Děkuji, pane předsedo. Dámy a pánové, já opět k panu kolegovi poslanci Chalupovi. Na začátku svého vystoupení řekl já, já jsem se zasadil, chtěl jsem, aby byla vyšetřovací komise k této věci. Koncem svého vystoupení řekl:

žádná vyšetřovací komise nemůže nic zjistit. No mně už to hlava nebere. Prostě ta rozpolcenost, pane kolego... Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Nyní pan ministr Chvojka se hlásí s faktickou poznámkou. Děkuji tentokrát za dodržování času od všech dalších. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Ministr vlády ČR Jan Chvojka: Děkuji, pane místopředsedo. Já vám řeknu jedno hluboké tajemství. Prostřednictvím vás, pane místopředsedo, já si o panu Bobovi Chalupovi, jak se mu říká, myslím, že je velmi chytrý člověk. Mrzí mě jedna věc. Myslím, že už na kandidátce hnutí ANO nebude, že už ho tady neuvidíme, ale počkejme do příštích voleb. (Veselost v sále.) Ale mrzí mě jedna věc z jeho projevu. On použil spoustu argumentačních faulů. Asi ten v zásadě argumentační faul je: Ono se něco říkalo, náš koncernový tisk to psal, ono se to neprokázalo, ale to neznamená, že se to nestalo. To se přece mohlo stát, když se to neprokázalo, ne? To je, jako kdybych já slyšel v kuloárech Sněmovny, že jste obtěžoval nezletilého psíka, teď by se neprokázalo, že vy jste ho obtěžoval, prokázalo by se, že nepoznáte ani rozdíl mezi psem a kočkou, ale prostě budeme pořád říkat: ono se to sice neprokázalo, ale něco na tom bude, Bob Chalupa nejspíš obtěžoval nezletilého psíka. Prostě se něco neprokázalo, tak to prostě není. A tahleta neférková argumentace, že se něco možná stalo, něco se povídalo, ale neprokázalo se to, ale tak se to asi mohlo stát, to je nesmyslné. To je argumentační faul, který nemůžete používat. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu ministru Chvojkovi za dodržení času. Nyní faktická poznámká pana poslance Chalupy, připraví se pan kolega Sed'a, také k faktické poznámce. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Bohuslav Chalupa: Děkuji za slovo. Někteří možná špatně poslouchali, tak já znovu: Já jsem nenavrhoval svolání komise, já jsem navrhoval svolání výboru pro bezpečnost. Byl jsem první, který to tady navrhl. Takže to je k tomu.

Paní kolegyně hlasovala v komisi pro Vojenské zpravodajství pro závěrečné vysvětlení pana ministra. Nevím, proč se to tady teď otevřá, protože vy jste s tím nakonec souhlasila. Já jsem nic nebojkotoval, to se v té komisi projednalo. A vy to dobře víte. A souhlasila jste s tím, jakým způsobem argumentoval šéf Vojenského zpravodajství a pan ministr. Sice to trvalo déle, ale nakonec jste pro to zvedla ruku. Navíc jsem poslanec, nejsem ani člen vlády, jsem poslanec občanů České republiky, mluvím sám za sebe, ne za plk. Šlachtu, mluvím sám za sebe.

Zprávu jsem odhlasoval a znova to říkám, ani jedno slovo neberu zpět, podepsal jsem to a já jsem ji nezpochybnil. Já jenom říkám, že tady se stalo během 14 dnů nebo tří týdnů velmi zajímavých náhod a proběhla reorganizace, která se plánovala od roku 1993, před krajskými volbami, byl zničen ÚOOZ a zmizel plk. Šlachta. To je všechno, co říkám. A občané si to přeberou sami. Už nemám co dodat. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Chalupovi. Nyní pan poslanec Antonín Sed'a, připraví se pan poslanec Fichtner.

Poslanec Antonín Sed'a: Děkuji, pane místopředsedo. Jen několik poznámek k vystoupení kolegy Chalupy.

Už to tady padlo – porušení koaliční smlouvy, čili programového prohlášení vlády, pokud k tomu došlo, mají řešit koaliční strany, a nikoliv vyšetřovací komise.

Za druhé – zpochybňování zprávy vyšetřovací komise je podle mne ostudné.

Třetí poznámka – prosím, nepletěte a nepletěme si kompetence exekutivy a zákonodárného sboru. Možná že by bylo vhodné si nastudovat Ústavu České republiky a jednací řád Poslanecké sněmovny.

Za další – vaše medializace a politizace věcného problému byla ostudná, věroslavná a zíštná.

Za další – prosím, neohánějte se mandátem občanů, vy jste touto kauzou občany oklamali. Tím jste jim ublížili, ale ublížili jste zejména důvěryhodnosti orgánů činných v trestním řízení. A to mě mrzí nejvíce.

A závěrem mohu ujistit kolegu Chalupu vaším prostřednictvím, pane předsedající, že já mám zameteno před vlastním prahem a na rozdíl od vás, kolegové z ANO 2011, mám v této kauze svědomí čisté. (Potlesk poslanců ČSSD.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Antonínu Sed'ovi. Nyní pan poslanec Matěj Fichtner a připraví se paní kolegyně Černochová k faktické poznámce. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Matěj Fichtner: Děkuji za slovo, pane předsedající. Já bych se vrátil k tomu, co zde říkala paní poslankyně Černochová. Ta poukazovala na to, že pan poslanec Chalupa zřejmě si ten svůj projev nestihl napsat za hodinu, protože byl obsáhlý, ano, předpokládám, že mu to trvalo déle než hodinu. Ale chtěl bych poukázat na to, abychom si všimli, jak jsou na tuto diskusi připraveni ti poslanci z různých stran. Pan poslanec Chalupa si samozřejmě ten projev připravoval dlouho, určitě. Ale také proč? No pochopitelně, protože přístup k tomu, o čem bude hovořit, měl dlouho. On byl členem té vyšetřovací komise a bylo tam předloženo nějaké to závěrečné usnesení, závěrečná zpráva, takže on na to mohl zareagovat s předstihem, což není nic nenormálního. Prostě si doma sedl k počítaci, začal si psát projev, to je naprostě normální.

Co je ovšem zarázející, že stejně tak jsou připraveni někteří poslanci z ČSSD, kteří vůbec ani členy té vyšetřovací komise nebyli. Mají tady dokonce vytiskněny nějaké revvizity, které zde vytahují atd. Já nemám nic, protože já jsem se o té zprávě, o tom konkrétním textu, dozvěděl dnes ráno, takže jsem si ho postupně nastudoval. Já se potom ještě přihlásím v rádné rozpravě. Ted' nebudu zneužívat faktickou poznámku. Ale co jsem chtěl říci, že je skutečně zajímavé na tom to, že já jsem tu zprávu neznal, protože pan poslanec Chalupa mi samozřejmě nesdílil ten obsah, protože ten obsah byl do té doby, než byl předložen, neveřejný. Nevím tedy, jak to

funguje u ČSSD, tam asi ty informace jsou sdíleny jiným způsobem. Ale u nás to funguje standardně podle zákona.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Fichtnerovi. Nyní paní poslankyně Jana Černochová s faktickou poznámkou. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Jana Černochová: Děkuji, pane místopředsedo. V tom případě to na klubu kolegů z ANO funguje ještě hůř, než jsme si myslí. Protože pokud pan Chalupa si tedy připravoval svůj sedmistránkový projev, tak je docela smutné, že s tím projevem neseznámil vás jako členy klubu. Možná za to nemůže kolega Faltýnek, ale kolega Chalupa, který byl člen té komise. A jistě vám některé informace, které nebyly v režimu, sdělit mohl.

K tomu, co tady říkal pan kolega Chalupa. Zase lže. Já jsem žádnou komplexní zprávu, kterou dal pan ministr obrany, neviděla. Pan Beroun mi ji nedal s tím, že řekl, že to pouze slovně komentuje, protože ta zpráva není veřejná. Přestože mám ze zákona prověrku jako vy všichni, tak mám ještě prověrku Národního bezpečnostního úřadu na stupeň T. Přesto mě s touto zprávou nikdo, komplexní zprávou, neseznámil. Pouze slovně tu zprávu – slovně – komentoval pan plk. Beroun. Nic proti tomu, ale je tady celá řada kolegů, kteří by se také rádi seznámili s tím, jak se to celé seběhlo a co se stalo. Oni tu informaci neměli. My jsme ji měli omezenou. A vy tady káráte někoho, kdo tady dlouhé hodiny, opravdu dlouhé hodiny, v přepočtu pomalu na dny pracoval v této vyšetřovací komisi a vydal tyto závěry? Opravdu mi to přijde, že si naprosto nevidíte do úst, jestli tady něco takového, takovouhle kritiku můžete na hlavy kolegů, kteří v té komisi pracovali, snášet. Je to ostudné!

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní poslankyni Janě Černochové. Přeruším schůzí do 14.30 hodin.

Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, po dohodě s předsedy poslaneckých klubů budeme pokračovat ve 14.30 hodin ústními interpelacemi. Upozorňuji, že ústních interpelací je velmi málo, část poslanců se rozhodla pro dokončení projednávání tohoto bodu interpelace ústní stáhnout, takže očekávám, že se všichni dostavíme, a rád abych, abychom mohli pokračovat. Pokračovat tedy budeme ústními interpelacemi, po jejich vyčerpání budeme pokračovat tímto bodem, tedy závěrečnou zprávou vyšetřovací komise, a to faktickými poznámkami Martina Lanka a Františka Adámka a pak rádně přihlášeným panem poslancem Danielem Kortem, kterému se ještě jednou omlouvám za odmazání z přihlášek.

To je všechno. Přeji dobrou chuť a očekávám, že se potkáme ve 14.30 hodin. Děkuji vám.

(Jednání přerušeno ve 13.01 hodin.)

(Jednání pokračovalo ve 14.30 hodin.)

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Dobrý den všem. Budeme pokračovat v projednání pořadu dnešní schůze. Dalším bodem podle našeho pořadu jsou

291. Ústní interpelace

které jsou určeny předsedovi vlády ČR,vládě ČR a ostatním členům vlády. Nejprve mi dovolte, abych přečetl omluvy. Z dnešního zasedání se omlouvá od 14.30 do konce zasedání pan poslanec Laudát a přednostní právo svěřuje panu místopředsedovi Kučerovi. Další se omlouvá z dnešního jednání pan poslanec Martin Plíšek v době od 14.30 do 16.30, dále se omlouvá paní ministryně Marksová z neodkladných pracovních důvodů v době od 14.30 do 15.30, dále se omlouvá pan poslanec Petr Adam v době od 14.30 do konce jednacího dne ze zdravotních důvodů, dále se omlouvá pan poslanec Gabal z dnešního jednání od 14.30 do konce jednacího dne, dále se omlouvá pan poslanec Jeroným Tejc, a to až do konce dnešního jednacího dne z pracovních důvodů. A konečně omlouvá se pan poslanec Pavel Antonín ze zdravotních důvodů dnes od 15.00 zřejmě až do konce jednacího dne.

Dnes jsme za účasti ověřovatelů vylosovali pořadí poslanců, v němž budou vystupovat a podávat ústní interpelace nejprve na předsedu vlády pana Bohuslava Sobotku či na vládu ČR, poté na ostatní členy vlády. Vzhledem k tomu, že premiér Bohuslav Sobotka je omluven, budou ústní interpelace poslanců na ostatní členy vlády následovat bezprostředně po vyčerpání interpelací na předsedu vlády.

Jako první byla vylosována paní poslankyně Olga Havlová, které nyní dávám slovo, aby přednesla ústní interpelaci na předsedu vlády ČR Bohuslava Sobotku. A připraví se pan poslanec Ludvík Hovorka. Máte slovo, paní poslankyně.

Poslankyně Olga Havlová: Pěkné odpoledne, dámy a pánové, děkuji za slovo. Vzhledem k tomu, že by bylo zapotřebí, aby se dneska doprojednala závěrečná zpráva vyšetrovací komise, tak tady tímto stahuji svoji interpelaci a současně stahuji i interpelace na členy vlády pod pořadovým číslem 5 a 15. Děkuji.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Děkuji paní poslankyni. Její návrh jsem zaznamenal. Další v pořadí je vylosován pan poslanec Hovorka. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Ludvík Hovorka: Děkuji, pane místopředsedo. Vážený pane premiére, byli jsme informováni panem ředitelem Nemocnice Na Homolce, že Nemocnice Na Homolce zřizuje dvě deeriné společnosti, Holte s.r.o. a Holte a.s., je jejich stoprocentním vlastníkem. Tyto společnosti jsou v likvidaci. Holte s.r.o. ale zřizuje další dvě společnosti. To znamená v podstatě vnukovské společnosti Nemocnice Na Homolce. Jedna je Homolka Mateřská školka a.s. a jedna je Homolka Premium Care a.s., která je vysoko zisková. Dosáhla tržeb zhruba za poslední roky 2014, 2013 28 mil. korun a výsledek hospodaření před zdaněním byl přes 7 mil. korun. Na odměny členů představenstva šlo zhruba 3,8 mil. korun a dozorčí rady 1,2 mil. korun.

Pan ředitel nás informoval o tom, že tato společnost má být prodána na základě výběrového řízení na prodej sto procent akcií. Chci se zeptat, proč není možné tuto společnost sfúzovat s Nemocnicí Na Homolce, jestliže se jedná o vysoko ziskovou

společnost. Jestliže nemocnice dosáhla zisku za minulý rok 18 mil. korun a jenom tato akciová společnost maličká vydělala přes 7 mil. korun, tak nechápu, proč se pan ředitel jako, předpokládám, úspěšný manažer chce takové dobré společnosti zbavovat. Je to podle mě nesmysl a já vás žádám, pane premiére, abyste tento prodej zastavil a aby Homolka Premium Care a.s. byla sfúzována, resp. byla převedena do majetku společnosti Nemocnice Na Homolce. Myslím si, že tak by to mělo být a tak by postupoval každý řádný manažer nemocnice. (Upozornění na čas.) Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji. Předseda vlády Bohuslav Sobotka odpoví na interpelaci písemně v souladu s jednacím rádem.

Další v pořadí byl vylosován pan poslanec Antonín Sed'a, který svou přihlášku u mne před chvíli stáhl. Poprosím tedy pana poslance Jiřího Zlatušku, aby vystoupil se svojí další interpelací. Nevidím ho v sále, tudíž jeho interpelace propadá. Poprosím pana poslance Marka Černocha, aby vystoupil se svou interpelací na pana premiéra.

Poslanec Marek Černoch: Děkuji za slovo. Já své interpelace na pana premiéra také stahuj. Chtěl jsem se zeptat na neúspěšný tendr za 520 mil. na integraci migrantů a podvody v sociálních dávkách a v sociálním systému. Bohužel pan premiér tady není, takže si to nechám na chvíli, až tady bude. Děkuji.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Já děkuji, pane poslanče. Vaše přihláška byla stažena. Další v pořadí pan poslanec Jiří Valenta. Také mě navštívil před zahájením jednání a stáhl svoji přihlášku. Dalším v pořadí je tedy pan poslanec Václav Snopek – ten také stáhl svoji interpelaci. A dalším v pořadí je tedy pan poslanec Ladislav Šincl, kterému tímto dávám slovo a může vystoupit se svou interpelací na pana premiéra.

Poslanec Ladislav Šincl: Vážený pane premiére, v současné době v ČR vydělávají zaměstnanci mnohem méně než jejich západní kolegové u stejného zaměstnavatele. Není podle mne možné, aby např. ve stejném supermarketu v ČR, na Slovensku, v Rakousku, který má stejně zboží, platili jinak za úplně stejnou práci. Není přece spravedlivé, aby byly rozdíly ve mzdách tak obrovské. Je nehorázné mít za stejnou práci nižší plát na obdobných pozicích jen pář kilometrů přes hranice.

Nejde jen o prodavačky v supermarketech. Takových podobných pracovních pozic, kdy lidé vykonávají stejnou práci jako jejich kolegové např. v Německu, v Rakousku atd., je spousta. Jedním z možných řešení by mohlo být zvýšení minimální mzdy. Bohužel ve všech zemích, které sousedí s ČR, je minimální mzda vyšší než u nás. Například v Německu je minimální mzda přes 38 tis. korun. U nás dnes je 11 tis. korun. Proto je podle mého názoru potřeba minimální mzdu dále zvyšovat, aby se lidem vyplatilo pracovat a aby lidé nebyli závislí na sociálních dávkách.

Zvyšování minimální mzdy má velký význam na posílení motivace lidí k práci a zároveň přispívá ke zvýšení jejich kupní síly. Navíc lidé, kteří pracují a pečují o děti,

jsou ještě podporováni systémem slev na dani, tzv. daňovým bonusem, na které nemají osoby bez práce nárok. Češti zaměstnanci patří v rámci EU mezi ty, kteří v práci tráví nejvíce času, a dostávají za to v EU skoro nejméně.

Strany vládní koalice se zavázaly ke zvyšování minimální mzdy na úroveň 40 % průměrné mzdy v koaliční smlouvě. Z toho důvodu se vás chci zeptat, zdali ještě v tomto volebním období se zasadíte o další zvýšení minimální mzdy a celkově úroveň mezd a platů v ČR, aby se konečně začaly blížit našim sousedním zemím, jako je Německo a Rakousko. Děkuji za odpověď.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Děkuji vám, pane poslanče, za dodržení času. Předseda vlády Bohuslav Sobotka odpoví na interpelaci písemně v souladu s jednacím řádem.

Jako devátý v pořadí byl vylosován pan poslanec Stanislav Grospič, který však svoji přihlášku stáhl. Proto poprosím, aby se slova ujal pan poslanec Tomio Okamura, který přednese svou interpelaci na předsedu vlády Bohuslava Sobotku. Máte slovo.

Poslanec Tomio Okamura: Vážený pane premiére, média na základě informací od vašich vládních poslanců spekulují, že vaše vláda se obává přijetí zákona o referendu proto, že by údajně jeho přijetí vedlo k referendum o setrvání České republiky v Evropské unii. V této souvislosti připomenu, že jsem tady já již před třemi lety navrhl zákon o referendu, ale vaše vláda mi ho zamítla. Tehdy váš ministr Dienstbier tvrdil, že prý přijmete nějaký vládní návrh. A teď vidíme výsledek. Přestože má vaše vláda zákon o referendu v programovém prohlášení, tak jste obelhali voliče a tento váš veřejný slib jste nesplnili.

Rád bych slyšel váš názor nejen jako předsedy vlády, ale také jako předsedy sociální demokracie na následující otázky. A prosím odpovězte jen ano – ne, nepotřebuji žádné dlouhé nic neríkající řeči okolo, jak je vaším zvykem.

Moje otázky zní: Za prvé – vy sám přiznáváte občanům České republiky právo rozhodovat o tom, zda budeme, či nebudeme členy Evropské unie? Za druhé – a souhlasíte s tím, že také pro referendum by nemělo být žádné povinné procento zúčastněných voličů, kvorum, pro uznání jeho platnosti už proto, že neexistuje u žádných jiných voleb včetně těch, v nichž jsme byli zvoleni my dva? Bezespouště, že o vstupu do Evropské unie občané v dosud jediném celostátním referendum hlasovali. Takže zcela logicky z toho plyne jediné, že jediným, kdo o vystoupení či setrvání může rozhodovat, není vláda ani Parlament, ale jen a jen občané, kteří o vstupu rozhodli. Náš ústavní systém tímto referendum zcela jasně řekl, že o důležitých mezinárodních smlouvách smí rozhodovat právě jen občané, a nikoliv omezená skupina vybraných elit. A jak vám jistě neuniklo, toto referendum o vstupu do Evropské unie nemělo ani žádné kvorum, které by limitovalo jeho platnost počtem zúčastněných voličů. Myslím proto, že přijímat omezení platnosti referenda počtem zúčastněných občanů je dnes nejen pokrytecké a nefér, ale samozřejmě to není ani demokratické. Kdy tedy vaše vláda přijme ústavní zákon o obecném referendum včetně referenda na základě lidové iniciativy, které umožní v případě zájmu občanů občanům rozhodovat přímo o zásadních otázkách fungování státu? A sám víte, že

jestli nezačne projednání ve Sněmovně ihned, tak není již možné časově přijetí zákona do konce volebního období zvládnout. Nevadí vám, že zase podvedete občany?

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Děkuji vám, pane poslanče, za dodržení časového limitu. Předseda vlády Bohuslav Sobotka odpoví na vaši interpelaci písemně v souladu s jednacím rádem.

Jako další byl vylosován v pořadí pan poslanec Michal Kučera, který stáhl svou interpelaci. Jako dvanáctý byl vylosován pan poslanec Stanislav Grospič, který také stáhl svoji interpelaci, a já tady mohu konstatovat, že s další interpelací vystoupí pan poslanec Marek Černoch, který byl vylosován na 13. místě. Ale pana poslance Černocha v tuto chvíli nevidím přítomného v sále, tudíž i jeho přihláška propadá. Na 14. místě byl vylosován pan poslanec Ladislav Šincl, který nyní vystoupí se svou interpelací na předsedu vlády. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Ladislav Šincl: Vážení kolegové, já vím, že máme tady před sebou ještě jiný důležitější bod, a z tohoto důvodu bych chtěl všechny moje dnešní interpelace stáhnout, abych vás tady všechny nezdržoval, a slibuji všem přítomným, že všechny dneska naplánované moje interpelace, i na Andreje Babiše, dvě jsou tedy celkem, budu používat v příštím zasedání Poslanecké sněmovny. Děkuji za pochopení.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Tak, já vám děkuji, pane poslanče a registrui vaše stažení interpelace.

Na 15. místě byl vylosován se svou interpelací na předsedu vlády pan poslanec Michal Kučera, který ji také u mne osobně stál.

Nyní jsme vyčerpali přihlášky na interpelace na předsedu vlády a nyní tedy budou následovat ústní interpelace na ostatní členy vlády. Vyzývám pana poslance Jiřího Zlatušku, aby přednesl interpelaci na místopředsedu vlády Pavla Bělobrátka a zahájil tak blok odpovědí členů vlády na interpelace poslanců. Ale pana kolegu Zlatušku nevidím v sále, tudíž jeho interpelace propadá. Následuje se svou interpelací pan poslanec Michal Kučera. Máte slovo, můžete přednést svoji interpelaci.

Poslanec Michal Kučera: Dobrý den, děkuji za slovo. Já bych chtěl tuto interpelaci stáhnout, ostatně jako všechny následující mé interpelace v dnešním dni. Děkuji.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji, pane poslanče, eviduji tento požadavek. Jako třetí v pořadí byl vylosován se svou interpelací pan poslanec Ludvík Hovorka. Takže vyzývám pana poslance Ludvíka Hovorku, aby přednesl interpelaci.

Poslanec Ludvík Hovorka: Děkuji za slovo, vážený pane místopředsedo. Vážený pane ministře, nemohu svou interpelaci stáhnout z důvodu možného časového prodlení, protože Homolka Premium Care a.s. jako dcera společnosti Holte, která je stoprocentně vlastněna Nemocnicí Na Homolce, má být prodána do konce února. Je to vysoce zisková společnost, která poskytuje nadstandardní zdravotní programy. Měla tržby kolem 28–29 milionů v letech 2013, 2014, na odměny orgánům představenstva a dozorčí rady bylo věnováno zhruba 4,5 milionu korun a zisk před zdaněním byl 7 milionů korun.

Já se vás chci zeptat, pane ministře, jestli si myslíte, že to je jediný způsob, kterým je možné vyřešit likvidaci společnosti Holte. Proč tato společnost není převedena na mateřskou nemocnici, Nemocnici Na Homolce, které by se zajisté hodily ty příjmy z akciové společnosti? Myslím si, že vy jako manažer nemocnice byste určitě neprodával uvnitř nemocnice vysoce ziskovou společnost. Takže prosím o vaši odpověď a prosím vás také, abyste zastavil výběrové řízení na prodej sto procent akcií této vnukovské společnosti Nemocnice Na Homolce. Děkuji vám.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji, pane poslanče, a slovo má pan ministr zdravotnictví Miloslav Ludvík. Prosím, pane ministře.

Ministr zdravotnictví ČR Miloslav Ludvík: Pane předsedající, dámy a pánové, neprodal, kdybych nemusel. Celý problém je totiž v tom, že pokud se to řídí pravidly pro akciové společnosti, tak to funguje. Ve chvíli, kdy to převedete na státní příspěvkovou organizaci, tak to prostě nefunguje. Tuhle zkušenosť jsem udělal i já v Motole, se příznám. Prostě ve chvíli, kdy se musíte řídit pravidly, která jsou pro státní příspěvkové organizace, tak se vám to celé rozplyne. Celé se vám to rozplyne kvůli jinému systému účtování, kvůli tomu, že musíte okamžitě jít podle zákona o státním majetku, což znamená, že něco nemůžete prodat, nabídnout jiným státním organizacím atd. atd. Čili vy máte pravdu. Je to skutečně v této chvíli celkem zisková záležitost, ale přesně ve chvíli, kdy to převedeme jakoby na tu mateřskou Nemocnici Na Homolce, tak v tu chvíli to přestane fungovat. To bude problém. To je problém fungování všech státních příspěvkových organizací.

Takže abych vám odpověděl, tak do jisté míry máte pravdu, protože dneska je to taková ta slepice, co snášela zlatá vejce. I když upřímně řečeno právě proto, že Homolka, oba víme, dost dlouho fungovala v určitém nestandardním režimu. A ve chvíli, kdy přijde do standardního režimu státní příspěvkové organizace, tak to bohužel půjde do těchto konsekvensí. Takže my v tuhle chvíli samozřejmě máme možnost to převést na tu nemocnici, ale pak to nebude fungovat.

Já se o tom stejně chci ještě s panem ředitelem pobavit, protože ono je to ještě na druhou stranu taková trochu prázdná schránka, která si tady dneska konkuруje s některými jinými podobnými organizacemi a je hodně, ale hodně založená na té personální unii, která tam byla. Čili otázka zní, jestli bude pokračovat. Takže budeme se o tom bavit. Já mám někdy ale pocit, že když se to prodá, tak z toho možná budou nějaké peníze, a když se to převede na tu nemocnici, tak to ve finále skončí bez peněz. Ale rozhodně nemám problém to ještě prověřit.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Děkuji, pane ministře. Pane poslanče, máte zájem o doplňující otázku? (Ano.) Tak tedy máte slovo.

Poslanec Ludvík Hovorka: Vážený pane ministře, děkuji za to prověření, ale skutečně vše, že to může být převedeno, že to může být zfúzováno s mateřskou společností nebo zrušeno v podstatě bez likvidace, čili možnosti zlikvidování této akciové společnosti, respektive převedení na mateřskou společnost jsou. A já si myslím, že jestliže činnost té společnosti byla zisková, není důvod, aby nemohla být zisková i nadále. Jsem rád, že prověříte úvazky těch lidí, kteří jsou jak částečně v akciové společnosti, tak částečně v mateřské společnosti, a možná se podíváte i na odměny a členství v představenstvech a v dozorčích radách, protože to jsou velké sumy, které z toho zisku odebírají, když se dívám, čtyři miliony, to je zhruba čtyři sedminy. Takže já si myslím, že řešení určitě je a vy jako zkušený manažer si s tím dokážete poradit a že panu řediteli vysvětlíte, jak se to dá udělat lépe. Děkuji.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji, pane poslanče. Pan ministr už nebude reagovat na doplňující otázku.

Takže nyní dávám slovo paní poslankyni Nině Novákové, která přednese svou interpelaci na paní ministryni Kateřinu Valachovou. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Nina Nováková: Děkuji za slovo, pane předsedající. Také já svou interpelaci stahuji. Má interpelace se týká toho, jak původní právo na poslední rok předškolního vzdělávání, který se díky vládnímu návrhu změnil na povinnost, přináší problémy malým obcím.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Děkuji, paní poslankyně. Jako pátá v pořadí byla se svou interpelací vylosována paní poslankyně Olga Havlová, která ovšem svoji interpelaci stáhla. Na šestém místě byla vylosována paní poslankyně Marie Pěnčíková na pana ministra Jurečku. Svou interpelaci také stáhla. Sedmý v pořadí byl vylosován pan poslanec Jan Zahradník, který má nyní slovo a může přednést svoji interpelaci na pana ministra Mariana Jurečku. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Jan Zahradník: Vážený pane místopředsedo, i já svoji interpelaci na pana ministra Jurečku stahuji. Děkuji.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Jako osmý v pořadí byl vylosován pan poslanec Miroslav Kalousek, kterému tímto dávám slovo, aby přednesl interpelaci.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji, pane předsedající. Dámy a pánové, pan ministr financí ve své statečnosti se nejenom bojí se mnou chodit do televizních diskusí, ale také se bojí přijít na interpelaci, když jsem vylosován jako interpelující. Protože nerad mluvím do zdi, tak počkám, jestli mu někdy ta odvaha dojde, a budu ho interpelovat, až tady bude. Do zdi nemluvím. Sorry jako.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Takže pan poslanec stahuje svoji interpelaci. Jako devátá v pořadí byla vylosována paní poslankyně Miroslava Strnadlová, která přednese svoji interpelaci na ministra zemědělství Mariana Jurečku. Prosím.

Poslankyně Miroslava Strnadlová: Dobrý den. Já stejně jako můj předčeřeník svou interpelaci stahují a vzhledem k tomu, že se jedná o velmi zajímavé téma, tak si ji nechám na příště. Děkuji.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Také vám děkuji. Desátý v pořadí byl vylosován pan poslanec Antonín Sed'a, který přednese svoji interpelaci na ministra Andreje Babiše. Máte slovo.

Poslanec Antonín Sed'a: Děkuji, pane místopředsedo. Vážený pane první místopředsedo vlády, přednedávnem jste se vyjádřil, že Reportéři České televize jsou zmanipulovaný pořad a že novináři z ČT jsou zkorpovaná pakáž. Musím říci, že jste mě nemile překvapil, protože si vzpomínám na vaše slova před volbami 2013, kdy jste tvrdil, že chcete slušnější politiku. Přitom když se vám něco nelibí, tak vyhrožujete, že si necháváte sledovat pořady veřejnoprávní televize, které že jsou kvůli vám zmanipulované. A nejdá se pouze o reportáže o vašem Čapím hnázde. Víte, politik, který začíná útočit na novináře a média, ztratil argumenty, chcete-li, teče mu do bot.

Vážený pane ministře, víte, také mám často výhrady k objektivitě zpravodajství či upřednostňování toho kterého politika, ale rozhodně bych si jako demokrat nedovolil jít po krku veřejnoprávním médií, protože to jsou jediná vlivná média, která vám nejdou na ruku. Mimochedom poslanci z vašeho politického hnutí ANO 2011 připravili novelu zákona o České televizi, která omezuje demokratickou kontrolu nad touto institucí, a dokonce zavádí neprůhledný způsob výběru privilegovaných organizací, jejichž zástupci budou veřejnoprávní televizi ovládat. Tento způsob je zvolen zřejmě proto, že v tomto období by vám zestátnění televize neproslo.

Vážený pane místopředsedo vlády. Můžete nám říci, kolikrát jste si stěžoval u Rady České televize a jaké odpovědi jste se dočkal? Chci se zeptat: Jaký je váš názor na zrušení koncesionářských poplatků a na napojení financování veřejnoprávních médií na státní rozpočet? A omluvíte se redaktorům České televize za hanlivá a velmi urážlivá slova, která svědčí o tom, že otázky kolem vašich příjmů byly a jsou relevantní? Děkuji za vaše odpovědi.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Děkuji vám, pane poslanče, za vaši interpelaci, která bude zodpovězena v souladu s jednacím řádem písemně do 30 dnů.

Jako jedenáctý v pořadí byl se svou interpelací vylosován pan poslanec Stanislav Mackovík, který však u mne svou interpelaci stáhl před zahájením jednání. Jako dvanáctá byla vylosována paní poslankyně Věra Kovářová, které tímto dávám slovo, aby přednesla svou interpelaci na pana ministra Martina Stropnického. Máte slovo.

Poslankyně Věra Kovářová: Vážený pane ministře. Dovoluj si obrátit se na vás s dotazem, který se týká velmi citlivé problematiky, která v současnosti s jistotou nepatří k těm mediálně nejčastěji traktovaným, ale které v žádném případě nelze upřít velký význam a vypovídací hodnotu o tom, v jaké společnosti žijeme. A její řešení nebo také neřešení může prozradit hodně o tom, v jaké společnosti bychom chtěli žít. Zamířím rovnou k věci samé.

Pokud by měřítkem naší současnosti měl být způsob, jakým jsou pochováni vojáci, parašutisté, kteří zahynuli při obraně chrámu svatého Cyrila a Metoděje v Resslově ulici a kteří zcela jistě patří mezi největší hrdiny protinacistického odboje, obávám se, že zpráva o naší společnosti by nemohla být příznivá. Ostatky těchto mužů byly totiž nacisty uloženy v hromadných hrobech na Ďáblickém hřbitově. Poválečný a komunistický režim otázku důstojného pochování hrdinů nejen z výsadku Anthropoid neřešil a řešena bohužel nebyla ani v polistopadové době. Umístění malého kamene s textem, který je v současnosti navíc téměř nečitelný, za řešení rozhodně vůbec považovat nelze. Navíc na něm nejsou uvedena jejich jména, což je při současné znalosti o významu a dopadu právě akce Anthropoid pro existenci a podobu Československa i Československé republiky jako jejího nástupnického státu zcela nepochopitelné. Přitom je bez přehánění nedůstojné a šokující, že vedle hrdinů protinacistického odboje jsou pochováni například příslušníci gestapa, ale také K. H. Frank nebo muž, který statečně parašutisty zradil, Karel Čurda. Ano, je to neuvěřitelné, ale je tomu tak.

Jaký je váš osobní postoj k témtoto skutečnostem? (Upozornění na čas.) Chystáte se na popsaný problém jako člen vlády reagovat? Je-li tomu tak, jakým způsobem? Děkuji za odpověď.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Dvě minuty uplynuly, děkuji. Nechtěl jsem přerušovat a okrádat paní poslankyni o její čas, ale skutečně je tady hluk. Na to, že není plný sál, tak bych vás poprosil, abyste ztlumili své rozhovory. Paní poslankyně, vaše interpelace bude odpovězena v souladu s jednacím řádem písemně do 30 dnů.

Jako další v pořadí byla vylosována paní poslankyně Nytrová, které tímto dávám slovo, aby přednesla svoji interpelaci na pana ministra Daniela Hermana. Prosím.

Poslankyně Pavlína Nytrová: Tuto i následující interpelaci stahuji.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Dalším v pořadí byl vylosován pan poslanec Ladislav Šincl, kterého vyzývám, aby přednesl svoji interpelaci. Nevidím ho v sále, takže stáhl svoji interpelaci. Dobře. Beru na vědomí. Jako 15. v pořadí byla vylosována paní poslankyně Olga Havlová, která u mne svou interpelaci již stáhla. Jako 16. v pořadí byla vylosována paní poslankyně Věra Kovářová, kterou tímto vyzývám, aby přednesla svoji interpelaci na pana ministra Hermana. Už ji tady máme. Máte slovo, paní poslankyně.

Poslankyně Věra Kovářová: Vážený pane ministře, obracím se na vás po delší době ohledně problematiky kulturních památek. Nedávne rozhodnutí správního soudu může mít za následek ztrátu ochrany v případě až dvou třetin dosavadních nemovitých kulturních památek. Vím, že Ministerstvo kultury proti tomuto rozhodnutí podalo kasační stížnost k Nejvyššímu správnímu soudu, nicméně to samo o sobě není zcela uklidňující. Ráda bych se zeptala zejména na to, zda má Ministerstvo kultury plán B pro situaci, kdy Nejvyšší správní soud rozhodnutí Městského soudu v Praze potvrdí. Co udělá ministerstvo proti hrozícímu vyrabování některých nepamátek, o kterém někteří odborníci hovoří? A v této souvislosti bych se ráda zeptala také na to, kdy ministerstvo očekává rozhodnutí Nejvyššího správního soudu. Děkuji za odpověď.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Děkuji vám, paní poslankyně. Vaše interpelace bude odpovězena písemně ve lhůtě 30 dnů.

Jako 17. v pořadí byl vylosován pan poslanec Ladislav Šincel, který však již svou interpelaci u mne stáhl. Osmnáctá v pořadí byla vylosována paní poslankyně Nytrová. Jak jsem správně pochopil, stáhla i tuto interpelaci. Dobře, beru na vědomí. Jako 19. byl vylosován pan poslanec Ludvík Hovorka, kterému tímto dávám slovo, aby přednesl svoji interpelaci na ministra zdravotnictví Miloslava Ludvíka. Prosím.

Poslanec Ludvík Hovorka: Děkuji za slovo. Já jenom zopakuji otázku, kterou jsem položil při projednávání zákona o vzdělávání lékařů, a nedostal jsem na ni odpověď.

Vážený pane ministře, chtěl bych se zeptat, jak si myslíte, že po zrušení vzdělávacího oboru praktický lékař pro děti a dorost se zlepší systém péče o děti v České republice a jestli je větší nedostatek lékařů v terénu, to znamená praktických lékařů pro děti a dorost, nebo větší nedostatek lékařů pediatrů v nemocnicích, a jak se to změní po přijetí tohoto zákona a jestli myslíte, že bude více lékařů v nemocnicích, nebo více lékařů v terénu, nebo budou pracovat na společné úvazky. Děkuji.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji, pane poslanče, a dávám slovo panu ministru zdravotnictví.

Ministr zdravotnictví ČR Miloslav Ludvík: Děkuji, pane předsedající. Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, ano, máme to složitější v tom, že ten obor byl jeden do roku 2004, pak se nám rozložil na dva od roku 2004 vlastně do roku 2017, od roku 2018 bude zase jeden.

V podstatě, pane poslanče, jestli mohu takhle napřímo oslovovat, tak každý rok nám v obou dvou oborech atestuje zhruba 50 lékařů, takže nám bude atestovat 100 lékařů, předpokládám. Takže ten problém ani tak není dneska v té situaci, že by nám chyběli, ale že jsou, jak se teď velmi módně a rádo říká, blbě alokováni. To znamená, že se nám koncentrují kolem velkých nemocnic, ve velkých městech, a samozřejmě v regionech nám chybějí. Dneska úplně přesně neznáme tu statistiku, protože pořád registr zdravotnických pracovníků jako součást Národního zdravotnického

informačního systému nebyl ještě zřízen. Takže my ta přesná data nemáme, je to trochu pocitové. Ale nicméně je třeba říci, že tak jak znám já situaci z praxe, a myslím, že zrovna v pediatrii jí znám, tak se domnívám, že dneska valná část pediatrů v nemocnicích si vlastně doplní vzdělání o ten kurz, který je, když budu velmi zjednodušovat, naučí používat očkovací kalendář. Já nevím, jestli tady sedí nějaký pediatr, zrovna tu žádného nevidím. Nicméně v podstatě je to tak. Čili já se spíš domnívám, že ono to trošku pomůže. Ono to trošku pomůže, že v některých těch menších regionech možná někdo bude ochoten si tam zřídit ambulanci, byť na částečný úvazek, to uznávám.

Nicméně mohu slíbit za sebe, že mou velkou ambicí při tvorbě úhradové vyhlášky je motivace pojíšťoven k tomu, aby platily nebo lépe hradily péči praktických lékařů jak pro děti a dorost, tak pro dospělé v těch regionech, kde se jich nedostává – pohraničí, některé části vnitrozemí – a naopak ty někdy až přeplacené lékaře ve velkých městech, kteří jsou koncentrováni kolem nemocnic a podobně, tam by se jich ta bonifikace netýkala.

Já v této chvíli tento problém vnímám, domnívám se, že nějakým způsobem se zlepší. Prostě proto, že dneska z nějakých 3 tisíc, nebo kolik je praktických lékařů, k tomu přibude ten obrovský balík pediatrů, který taky je, takže my vlastně z těch dvou menších balíčků uděláme jeden velký, který může jít celý klidně do terénu, já tomu nebráním. Takže já se domnívám, že to situaci zlepší, a rozhodně to budeme za Ministerstvo zdravotnictví sledovat. Ta realizace se dotkne nejdřív až příštího roku, možná i trochu později. Ale věřte mi, že z pohledu toho, jak na to koukám, se vlastně vracíme k modelu jedné pediatrie, který tady skvěle fungoval do roku 2004 a kterým se bývalé Československo opravdu mohlo chlubit.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji, pane ministře. Ptám se pana poslance, zda položí doplňující otázku. Ano. Máte slovo.

Poslanec Ludvík Hovorka: Pane ministře, děkuji za tu odpověď. Když se podíváte do těch podkladů, které máte na ministerstvu, co se týká využívání rezidenčních míst, tak tam v přípravě v posledních letech bylo daleko více praktických lékařů pro děti a dorost než v tom oboru pediatrie. Čili jakoby v posledních letech atestovalo více lidí do terénu než do těch nemocnic. Dá se říct, že bylo více lidí připraveno jít do toho terénu.

Druhá věc ještě. Systém rezidenčních míst je poměrně složitý, komplikovaný, administrativně náročný. Já se domnívám, že by bylo lepší řešení, kdyby třeba pojíšťovny přímo financovaly lékaře pracující v atestační přípravě než systém rezidenčních míst. Protože peníze, které jsou tam alokovány v rozsahu zhruba 500 milionů korun každý rok, stejně nejsou vyčerpány a lékaři nám stejně chybějí.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Děkuji za dodržení limitu. Bude pan ministr reagovat? Ano.

Ministr zdravotnictví ČR Miloslav Ludvík: Vážený pane poslanče, určitě s vámi souhlasím. To je to, o čem jsem mluvil. Já bych opravdu si myslel, že tohle je problém primárně pojišťovny. Prostě pojišťovna má za úkol zajistit péči v daném regionu, takže ať se nějakým způsobem snaží, ať nějakým způsobem pracuje s tím, co má. A určitě budeme motivovat pojišťovny k tomu, aby tak činily. Pravdou je, že specificky v pediatrii máme jistý problém s feminizací, protože nám prostě neplánovaně některé ročníky svým způsobem vypadávají, a feminizace v pediatrii je poměrně vysoká. Ale s tím si nějakým způsobem bude muset poradit. A souhlasím s vámi, že ten program rezidenčních míst, jak je dneska nastaven, není zrovna nejštastnější, a rozhodně se na něj podívám.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Jako 20. v pořadí byl vylosován se svou interpelací pan poslanec Jiří Zlatuška. Nicméně nevidím jej v sále, tudíž jeho interpelaci nemůže být přednesena. Jako 21. byl vylosován pan poslanec Michal Kučera, který stál všechny své dnešní interpelace na členy vlády. Jako 22. byla vylosována paní poslankyně Marie Pěnčíková, která taktéž stáhl svou interpelaci. Jako 23. byl vylosován pan poslanec Antonín Sed'a, který u mne osobně stáhl svou interpelaci. Jako 24. byla vylosována paní poslankyně Věra Kovářová, která tímto dávám slovo. Nicméně není přítomna, takže i její interpelace na pana ministra Dana Ťoka propadá. 25. byl vylosován pan poslanec Michal Kučera, který stáhl své interpelace dnešní. Jako 26. byla vylosována paní poslankyně Věra Kovářová, která v tuto chvíli není přítomna v sále, tedy její interpelace propadá. 27. byl vylosován pan poslanec Michal Kučera, stejně tak jako na místě 28. a 29., všechny tyto své interpelace pan poslanec u mě stáhl.

Tímto mohu konstatovat, že jsme pro dnešní jednací den ukončili projednávání ústních interpelací, a tento bod končím.

Nyní budeme pokračovat přerušeným bodem, který se nazývá

297.

**Závěrečná zpráva vyšetřovací komise Poslanecké sněmovny
k prověření činnosti příslušníků Policejního prezidia České republiky,
Útvaru pro odhalování organizovaného zločinu Policie České republiky
a státních zástupců Vrchního státního zastupitelství v Olomouci v souvislosti
s reorganizací ÚOOZ a ÚOKFK Policie České republiky k 1. srpnu 2016
/sněmovní dokument 5661/**

Budeme pokračovat ve všeobecné rozpravě, která byla přerušena před polední přestávkou, a ze stenozáznamu konstatuji, že bychom měli pokračovat faktickými poznámkami pana poslance Martina Lanku a Františka Adámka a pak řádně přihlášeným poslancem panem Danielem Kortem, kteří se tímto představí. Pane poslanče, máte prostor k vaší faktické poznámce.

Poslanec Martin Lank: Já děkuji za slovo. Přeji hezké odpoledne. Ono je poměrně složité navazovat faktickou poznámkou na debatu, která proběhla už před

pár hodinami. Ale já se pokusím trošku zrekapitulovat, co mě přimělo k tomu, abych se k té faktické poznámce přihlásil. Byla to slova pana ministra Chvojky, který tady momentálně bohužel není, kdy obvinil kolegu Chalupu z argumentačního faulu. Já mám potřebu se pana kolegy Chalupy v tomto ohledu trochu zastat, doufám, že to nebude bráno jako polibek smrti. Ale ono skutečně, jestliže v té závěrečné zprávě je napsáno, že se nepodařilo prokázat něco, tak to skutečně neznamená, že se ta věc nestala. To není žádny argumentační faul, to je prostě fakt. Prostě ta reorganizace proběhla a nejspíš se všichni tady shodujeme, a je to vlastně obsaženo i v té závěrečné zprávě, že tam byly okolnosti, které mírně řečeno mohly být považovány za poněkud něstandardní.

Já rozumím tomu, že se vám v té závěrečné zprávě nelibí, jak je formulovaná částečně, ono je to bohužel trochu v takovém tom smyslu, jak se říká "ano, skutek se stal, nicméně obžalovaný byl shledán nevinným a zároveň ho zdvořile žádáme, aby už to nedělal". Ale bohužel v té závěrečné zprávě, a už to tady zaznělo několikrát, nic jiného být nemůže. Pokud to není podloženo fakty, není to dokázáno, podloženo důkazy, tak my si nemůžeme dovolit obvinít nějakého člověka z toho, že udělal něco protiprávního nebo udělal něco, co zkrátka udělat neměl, pokud to nejsme schopni doložit. A ani jedna strana toho sporu tam ty důkazy bohužel nepřednesla. A já bych poprosil, aby ta závěrečná zpráva byla brána v kontextu a ne aby si z ní každý vytrhával účelově pasáže, které se mu hodí, a ty ostatní ignoroval.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Děkuji vám, pane poslanče, za dodržení časového limitu. Jako další s faktickou poznámkou vystoupí pan poslanec Adámek. Prosím, pane poslanče.

Poslanec František Adámek: Děkuji. Pane místopředsedo, dámy a páновé, já bych se jenom vrátil, přece jenom ty dvě a půl hodiny, k svému, předpokládám, velmi krátkému vystoupení a určitě nevyčerpám celou dobu, přimělo vystoupení mého kolegy pana kolegy Fichtnera, prostřednictvím pana místopředsedy. Já musím tvrdě protestovat proti tomu naznačení, že snad klub ČSSD něco dostal dřív, nějakou zprávu atd. Já si prostě myslím, že koneckonců i ta dvě předchozí vystoupení kolegy Fichtnera hovořila o tom, jak není možné si přečíst za hodinu tři stránky textu, tím spíš, že jsme všichni už 14 dní věděli, co dostaneme, o čem to bude. Nemyslím si, že by to bylo tak horké. Nicméně jakýkoli náznak tímto směrem musím odmítout. Děkuji.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Děkuji vám, pane poslanče, za dodržení časového limitu. A nyní dávám slovo panu poslanci Danielu Kortemu, který má řádnou přihlášku do obecné rozpravy. Prosím.

Poslanec Daniel Korte: Pěkné odpoledne, dámy a pánové. Dříve než se jmu komentovat závěrečnou zprávu vyšetřovací komise, je třeba vzdát ještě jedno poděkování. Děkovalo se zde poslancům pracujícím v komisi a spolupracujícím expertům. Je třeba uvést také ještě pracovníky aparátu Poslanecké sněmovny. Jednání

byla časově velmi náročná, často do večera, dvakrát dokonce přes půlnoc. A oni s námi věrně drželi basu a bez jejich pomoci bychom se daleko nedostali. Takže za to jim vzdávám veliký dík.

Za to dopoledne tady bylo řečeno mnoho. Nebudu komentovat celou zprávu. Chci se soustředit na dva kritické nejdůležitější body, které nejvíce vířily ve veřejném prostoru a byly nejvíce zatiženy různými dezinformacemi a dezinterpretacemi, a to dokonce i dnes od tohoto mikrofonu.

Má první poznámka se týká tzv. Šlachtovy zprávy. Co to vlastně je Šlachtova zpráva? Tak za prvé není Šlachtova, neboť ji koncipoval Jiří Komárek, tehdejší šéf expozitura ÚOOZ v Ostravě. A za druhé to není zpráva. Vůbec žádná zpráva. Pod pojmem zpráva přece rozumíme, že to je strukturovaný text, který má nějaké úvodní zadání, přináší nějaká fakta a data, jejich analýzu a v závěru je vyhodnocuje a shrnuje. Nic takového tzv. Šlachtova zpráva není. Je to 47 stránek přepisů převážně z rozhovorů, které jsou ještě navíc tak fragmentární a tak děravé, že si upřímně řečeno nejsem jist, že je to věrný přepis rozhovorů, které takto lineárně probíhaly v čase, ale může to být text sestavený manipulativně z několika rozhovorů vertikálně sestříhaných.

Prosil bych, pane předsedo... (Poslanci ČSSD ruší řečníka, baví se mezi sebou.)

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Ano, pane poslanče. Poprosím ty, kteří mají potřebu si něco sdělovat, ať si to sdělují pokud možno v předsálí. Jinak ať se aspoň pokusí ztlumit a nemluví spolu nahlas. Děkuju. Prosím.

Poslanec Daniel Korte: Mám napsané pouze poznámky, nikoliv souvislý text, takže mě to dost ruší.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Ještě jednou poprosím o klid v sále!

Poslanec Daniel Korte: Je to marné, je to marné, je to marné. Panuje tam veselá zábava.

Řekl jsem, že informativní hodnota tohoto textu je mizivá. Je to v podstatě snůška hospodských drbů zhruba takového typu: Dva chlapci sedí v hospodě a jeden říká: Potkal jsem Karla a říkal, že Tonda dělá to a to. A to je prosím pro Roberta Šlachtu a Ivo Ištvanu důkaz, že Tonda skutečně toto dělá. A na základě toho pak splétají složité konstrukce, které mají prokázat, že Tonda je padouch. Aniž by si tuto skutečnost ověřovali jinými prostředky.

Robert Šlachta a Jiří Komárek dělali psí kusy, aby tuto zprávu dostali do veřejného prostoru. S pomocí svých sprěženců v ANO nechali svolat výbor pro bezpečnost. Sice výbor byl svolán legálně v souladu s jednacím řádem, ale zásadně nefér, neboť za nepřítomnosti předsedy výboru, který byl na služební cestě v zahraničí. Tam měli v úmyslu tuto tzv. zprávu před televizními kamery předčítat. Tento záměr se nezdařil, neboť výbor neschválil program, tudíž schůze se nekonala.

Co se nepovedlo, se řešilo jinak a následně se informace z této tzv. zprávy objevovaly ve zcela nezávislých Babišových tiskovinách, zejména Lidových novinách, ale i v iDNES. Jejich smysl a cíl byl očernit náměstka policejního prezidenta Zdeňka Laubeho, policejního prezidenta samého a rovněž ministra vnitra. Při mnohahodinových výslechích Jiřího Komárka tento nám recitoval z této zprávy, diktoval ji do protokolu, až jsme ho upozorňovali, že jsme ji všichni četli. A ajta, jaké překvapení, když druhého dne se doslovné citace objevovaly ve zcela nezávislých Babišových novinách. V jednom unikátním případě se citace z výslechu pana Komárka objevila ráno v těch novinách, ačkoliv pan Komárek vypovídal až odpoledne.

Sám text této tzv. zprávy předal komisi olomoucký vrchní státní zástupce Ištvan v zapečetěné obálce. Ta byla uložena v sejfу vyhrazené místonosti, zabezpečené místonosti, kde se poslanci s ní mohli seznamovat pouze prezenčním studiem. Nicméně úniky z této zprávy probíhaly celé léto. Jak je to prosím možné, když existovala pouze tři páry, jak jsme byli ujištěni? Jedno měl autor, jedno měl Robert Šlachta, jedno měl Ivo Ištvan.

Zajímavé je, že tato zpráva žila a žije ještě po své smrti, to jest, když o ni veřejnost ztratila zájem. Koncem listopadu únik té tzv. zprávy šetří Generální inspekce bezpečnostních sborů. Koncem listopadu přišel pokyn od státního zástupce z pražského Vrchního státního zastupitelství, že zpracovatel má vyslechnout všechny členy komise, kteří přišli s touto zprávou do styku. Tedy pracovníky aparátu rovněž a všechny poslance. Je to samo o sobě prachzvláštní, protože ta zpráva není v režimu vyhrazené. Její autor ji nevyhradil, takže únik z textu, který vlastně není nijak utajen, šetřit je poněkud zvláštní.

Nicméně o několik dní později přišel přípis od JUDr. Bradáčové, několikastránkový list veskrze zcela nesrozumitelný, jímž modifikuje onen pokyn zpracovateli, že poslance – členy komise má vyslechnout až po skončení jejich mandátu v komisi. Já tedy nevím, čím se liší mé postavení poslance 31. ledna 2017 od mého postavení poslance 1. února 2017. Je v tom patrně nějaká jemná nuance, které rozumí jenom paní JUDr. Bradáčová. Nicméně já prosím tento akt chápou jako pokus o nátlak, pokus o zastrašení komise v okamžiku, kdy přistupovala k závěrečné práci, tj. ke koncipaci své závěrečné zprávy. A je to pokus o diskreditaci komise. Uvědomme si prosím, že lid obecný nikterak nerozlišuje mezi svědeckou výpovědí, výslechem podezřelého, výslechem obviněného. Prostě takový člověk je sprostý podezřelý, proti němuž vypovídá zejména ta skutečnost, že je vyslychán. Nu a jaká je věrohodnost zprávy, kterou sepsali sprostí podezřelí?

Komise si nechala zpracovat posudek na postup státního zástupce Bodláka od renomovaného advokáta, který konstatuje, že postup dotyčného státního zástupce byl procesně vadný, a tudíž nezákonné. Dámy a páновé, to je tedy zatroleně závažné zjištění. Státní zástupce, který má dohlížet nad zákonností postupů orgánů činných v trestním řízení, sám jedná nezákonné? Já jsem se proto rozhodl, že v té věci podám podnět nejvyššímu státnímu zástupci k vykonání dohledu.

Druhým bodem, kterému se chci věnovat, je ona slavná tzv. varovná SMS. Jaká je geneze tohoto příběhu? ÚOKFK provedl realizaci ve firmě TESCO SW a při

prohlídce bytových a nebytových prostor zabavil telefon Davida Tesaříka, ve kterém nalezl onu slavnou SMS: Můj zdroj věděl jen to, že si zítra přijdou pro tatu. Tato informace je věcně vadná, neboť policie se o tatu vůbec nezajímala, ale přišla udělat domovní prohlídku k synkovi. Nicméně ÚOKFK předal tuto věc k vyšetření Generální inspekci bezpečnostních sborů a tam se zjistilo, že komunikace telefonu, resp. simky, ukazovala do okruhu tehdejšího severomoravského krajského ředitele Policie České republiky a dnešního policejního prezidenta Tomáše Tuhého, konkrétně na jeho bývalou manželkou a syna. Nicméně GIBS nedokázala tuto věc rozklíčovat a po čtrnácti měsících úporného vyšetřování věc odložila, aniž si zpracovatel plk. Mgr. Bc. Vaculík a dozorová zástupkyně z olomouckého Vrchního státního zastupitelství JUDr. Ošlejšková ráčili pověštně povídaly významného detailu, že ta SMS je obráceně, není příchozí, ale odchozí, ačkoliv toto potvrzoval znalecký posudek, který si pan Vaculík sám vyžádal od Kriminalistického ústavu, který o tom vypovidá zcela jasné. V takovém případě dle mého mínění neexistoval vůbec žádný logický ani právní důvod vyšetřovat rodinné okoli policejního prezidenta.

Kupodivu opět ono usnesení o odložení s oním chybáním závěrem uniklo do médií. Zejména zcela nezávislé Babišovy Lidové noviny se této kauze věnovaly celé léto. Já jsem se musel velmi smát, když jsem ve čtvrtk 18. srpna šel na jednání komise a na klubu jsem listoval novinami a tam byla dvoustránková reportáž o tom, jak policejní prezident varoval a jak je policejní prezident křivý. A já jsem věděl, že v jednu hodinu sdělím kolegům, že to je jinak, neboť já na rozdíl od pana Vaculíka jsem si ten znalecký posudek přečetl. Třešničkou na dortu pak je, když dotyčný Vaculík při svědecké výpovědi omlouval tuto chybu svou nezkušeností, neboť jest vyšetřovatelem teprve sedm let. Nakonec byl celek publikován na webu Nadačního fondu proti korupci. Jak je to možné, když existovala pouze dvě paré, jedno měla u sebe Generální inspekce bezpečnostních sborů, druhé bylo založené ve spise na olomouckém Vrchním státním zastupitelství u JUDr. Ošlejškové a tento spis byl embargovaný? Co je informační embargo, o tom budu mluvit po chvíli.

Ten příběh se odehrával takto. V červnu 2016 dorazila na olomoucké Vrchní státní zastupitelství žádost o informaci ohledně tohoto usnesení, a to dle stošestky. Následoval pak celý sled pozoruhodných, ale zásadně nestandardních kroků.

Za prvé. Šéf odboru závažné hospodářské kriminality olomouckého Vrchního státního zastupitelství Petr Šereda, mimochodem šéf zcela jiného odboru, než do kterého patří JUDr. Ošlejšková, jí ten spis sebral. Já tedy nevím nic o oběhu spisů na olomouckém státním zastupitelství, ale předpokládá se, že v úřadu spisy obíhají vertikálně a nikoliv horizontálně.

Druhý značně nestandardní krok byl, že pan Šereda nechal toto usnesení opsat třemi sekretářkami, aby žádná neznala celek. Proč ho prostě jenom nekopíroval? Tuto skutečnost neuměl dostatečně vysvětlit. Uváděl, že to bylo za účelem anonymizace, ke které však nedošlo.

A třetí zásadně nestandardní krok byl, že k tomu povolal pana Jiřího Komárka, aby věc posoudil, zdali to mohou vydat, nemohou vydat. Nakonec se rozhodli to tomu tazateli nevydat.

Podstatné však je, že pan Komárek měl k dispozici toto opsané usnesení v období mezi 10. a 20. červnem. Nevíme jak dlouho, nevíme v jakém režimu, jestli u pana Šeredy v kanceláři, jestli to měl doma. Nevíme to, ale není to podstatné. Podstatné je, že 20. června vystoupil pan Komárek v České televizi, kde mu prostor poskytl Babišův mediální agent Jiří Hynek, s obviněním policejního prezidenta z brutálního úniku informací. Tento výraz je samozřejmě tak atraktivní mediálně, že se okamžitě ujal. Pozoruhodné ovšem je, že když jsem pana Komárka při výslechu žádal, aby přeložil slovo brutální, nebyl toho schopen. Když jsem mu přeložil, že to je tedy surový únik informací, a žádal jsem ho, aby tento pojem vysvětlil, tak toho taky nebyl schopen. Nicméně podstatné je, že tuto informaci nemohl čerpat z žádného jiného zdroje než z onoho opsaného usnesení. A jak už jsem řekl, následně se tento opaný text, nikoliv originál, v tom opaném textu byly různé písarské chyby, překlepy atp., objevil na tom webu Nadačního fondu proti korupci. Otázka je, kdo ten text vynesl. Odpověď je: Bud' to byl jeden z pěti státních zástupců olomouckého Vrchního státního zastupitelství, který se k tomu textu dostal podle svědecké výpovědi, anebo to byl pan Komárek. *Tertium non datur.* V každém případě věc šetří Generální inspekce bezpečnostních sborů.

Na závěr přijde to nejhorší. Postup pana Šeredy je zásadně nestandardní. Proč poskytl text právě Komárkovi? Odpověď pana Šeredy: Na základě důvěry. Dámy a pánové, tady orgán státní moci jedná na základě důvěry. Já jsem se doted' domníval, že orgán státní moci smí pouze to, co mu zákon dovoluje. Já prosím neznám zákon, který by dovoloval orgánu státní moci jednat na základě důvěry. Olomoucké státní zastupitelství se zkrátka urvalo z řetězu, zákony sem, zákony tam, a dělali si, co chtěli. V této věci, jak jste byli informováni, komise na pana Šeredu podává trestní oznámení.

Ono těch excesů státních zastupitelů je prosím více. My jsme zjistili, že státní zástupci běžně svými pokyny zasahují do toho, kdo konkrétně v rámci policejního útvaru se bude věnovat nějaké agendě, s kým bude tuto agendu řešit, s kým o ní smí mluvit a s kým nesmí a tak dále.

Zrovna tento poslední problém je takzvané informační embargo. Já vám přečtu, jak to vypadá: Doktorka Ošlejšková, státní zástupkyně Vrchního státního zastupitelství v Olomouci, ukládá za prvé, že s obsahem spisu číslo jednací to a to se bude i v dalším přípravném řízení seznamovat pouze rada GIBS, podplukovník Mgr. Bc. Milan Vaculík, a tento příslušník GIBS bude jako jediný zpracovatel vykonávat úkony trestního řízení a podepisovat veškerou komunikaci s dozorovou státní zástupkyní i navenek. Za druhé, že policejní orgán GIBS zajistí znepřístupnění spisu v informačních systémech GIBS a za třetí informace o věci navenek si vyhrazuje dozorová státní zástupkyně Vrchního státního zastupitelství v Olomouci.

Toto opatření se poměrně hodně zneužívá a dochází pak k absurdním situacím. Když před komisi vypovídá ředitel GIBS plukovník Murín, nedokázal vůbec na některé otázky odpovědět, protože prostě ten spis nezná. GIBS šetří tři okruhy. Jednak úniky informací, to jest například únik té esemesky, kdo je ten zdroj. Pan Tesařík od někoho něco věděl, přestože to bylo špatně, ale kdo je ten zdroj. Šetří úniky z takzvané Šlachtovy zprávy, šetří únik onoho usnesení. To je jeden okruh. V druhém okruhu šetří podání trestního oznámení pana Komárka na pana Tuhého, ve

třetím trestní oznámení pana Tuhého na pana Komárka. Trestní oznámení pana Komárka bylo mezitím založeno, ale to není důležité. Podstatné je, že tyto tři okruhy spolu logicky a věcně úzce souvisejí. A ach, nastoje, státní dozorující zástupce dal na šetření trestního oznámení pana Tuhého informační embargo, přičemž se vyšetřuje v podstatě jedna věc. Jak mají ti zpracovatelé spolupracovat, sdílet si informace, když pracují prakticky na jedné věci?

Já se domnívám, že ve vojensky organizovaném sboru je absurdní, aby nadřízený nevěděl, co dělá podřízený. Nadřízený mu podepisuje cesták a neví, kam jede, proč tam jede a co tam bude dělat. To je přece nesmysl. Já se proto obracím k nejvyššímu státnímu zástupci, doufám, že poslouchá, jestliže neposlouchá, máme zde ministra spravedlnosti, může mu to vyřídit, aby zvážil, zda nevydat obecně závazný pokyn, aby se toto opatření uplatňovalo pouze opravdu ve výjimečných případech a hlavně aby bylo vždy rádně odůvodněno, protože takto, jak to vypadá, jak jsem vám to četl, to vypadá velmi svévolně.

Dopoledne vám zde pan emeritní předseda četl i naše doprovodná usnesení. Já bych stručně komentoval dvě, která se týkají návrhu na změny v trestním řádu. Podle dosavadní platné úpravy je státní zástupce oprávněn se zúčastnit provádění úkonů policejního orgánu, osobně provést jednotlivý úkon nebo i celé vyšetřování. Já se domnívám, že toto ustanovení je nesystémové. Státní zástupce má vykonávat dozor, to znamená, má s nadhledem a objektivně kontrolovat, že konkrétní vyšetřovatel postupuje v mezích zákona, v souladu se zákonem, že například taky nehodí pod stůl důkaz, který hovoří ve prospěch obviněného. V okamžiku, kdy státní zástupce provádí úkony vyšetřování, stává se sám vyšetřovatelem, přičemž dozoruje sám sebe. Je logické, že tím také ztrácí nadhled. Proto navrhujeme toto opatření vyškrtnout.

Druhé opatření je oprávnění přikázat, aby úkony ve věci prováděla jiná služebně činná osoba v policejním orgánu. Státní zástupce má oprávnění přikázat věc k šetření nějakému orgánu, ale orgán není jednotlivý policista. Státní zástupce tímto, když si vyzobává z jednotlivých útvarů jednotlivé policisty, asi na základě důvěry, nevím, v podstatě policii řídí. Státní zástupce má určit, který útvar bude věc zpracovávat, a dát ji konkrétnímu zpracovateli by měl vedoucí útvaru s personální znalostí svých pracovníků, kdo je na co specializován, kdo co umí. A to je důvod, proč i tuto věc, toto oprávnění navrhujeme z trestního řádu vypustit.

Závěrem bych chtěl odpovědět na otázku, co se vlastně dělo od června několik měsíců a co se stalo. Zdůrazňuji, že se jedná o mé čtení a moji interpretaci těchto událostí.

Po zveřejnění záměru provést organizační změnu v útvarech s celostátní působností, kterážto změna je plně a výhradně v kompetenci policejního prezidenta a ministra vnitra, se strhla štvavá a pomlouvavá kampaň proti jeho autorům, policejnemu prezidentovi, jeho náměstkově a ministru vnitra. Podíl na této kampani měly zejména špičky ÚOOZ, Vrchní státní zastupitelství v Olomouci, zcela nezávislá Babišova média, která pořádala štvavici na policejního prezidenta a hysterizovala veřejnost budice dojem, že stát se otřásá ve svých základech, a rovněž politické špičky hnutí ANO. Předseda tohoto hnutí prohlašoval, že vystoupí z koalice, ministr

spravedlnosti prohlašoval, že v případě provedení reorganizace zváží svoji rezignaci. Přisadil si též nejvyšší státní zástupce, když poslal protestní dopis premiérovi, který byl v nezávislých Babišových novinách otištěn téhož dne, kdy byl odeslán, takže adresát si ho patrně mohl přečíst ráno v novinách dříve, než ho dostal do ruky.

Mimochodem, upřímně řečeno, já si myslím, že nejvyššímu státnímu zástupci do personálních a organizačních záležitostí policie vůbec nic není. To je záležitost policejního prezidenta. Mě by zajímalo, jak by se asi nejvyšší státní zástupce tvářil, kdyby mu policejní prezident kafral do toho, jak má obsadit a jakou funkcí pověřit toho kterého státního zástupce.

Cíl této kampaně byl jasný. Bylo to odstavit policejního prezidenta, odstavit ministra vnitra, tím oslabit premiéra a destabilizovat celou ČSSD. Dámy a pánové, toto, čeho jsme byli svědky, byl pokus o puč číslo 2.

Puč číslo 1 se odehrál před třemi a půl lety zásahem na vládě, který provedly tytéž osoby a tytéž orgány. Byl to ÚOOZ pod vedením Roberta Šlachty, bylo to Vrchní státní zastupitelství v čele s Ivo Ištvanem. Jaký je ostatně výsledek po třech a půl letech? Žádný. Nula. Až za pět let z této nuly bude nula absolutní, doktor Ištvan patrně rozhodí rukama a řekne: Inu, měl jsem jiný právní názor.

Po bombastickém zásahu, po spektakulárním zásahu na Úřadu vlády následovaly bombastické tiskové konference jejich aktérů, kde se hovořilo o desítkách kilogramů zlata atd. Důsledkem byl pád vlády, důsledkem byly předčasné volby. Výsledkem této velké protikorupční revoluce, jak to nazývá publicista Bohumil Zeman, je, že k moci se prodral oligarcha s heslem řídit stát jako firmu, ovšem neřekl, že ten stát chápe jako svoji firmu, a tudíž všechny občany jako své zaměstnance.

A co se stalo? Stalo se to, že nic z tehdejších pomluv, podezření a obvinění se neprokázalo. Neprokázalo se, že organizační změna byla provedena za účelem odstavit Roberta Šlachtu. Robert Šlachta se odstavil sám. On dostal nabídku na místo v řídicí struktuře nově vznikající centrály, Národní centrály proti organizovanému zločinu, ale on to odmítl se slovy, že se jedná o prasáru.

Neuskutečnilo se strašení, že z policie z tohoto útvaru odejde několik set lidí. Bezprostředně v souvislosti s organizační změnou odešlo šest osob, za půl roku existence NCOZ nějaké dvě desítky. To je prosím na osmisethlavý sbor naprostě mizivé číslo, které znamená spíš zcela běžnou obvyklou fluktuaci.

Nesplnilo se také to, že organizační změna je provedena proto, aby se zametly pod stůl některé důležité, citlivé, politicky citlivé kauzy. Svědčí o tom například realizace, prosincová realizace v severních Čechách, ve které figuruje paní Váhalová, bývalá místopředsedkyně ČSSD. (Posl. Faltýnek z pléna: Vaňhová.) Pardon, děkuji za opravení, omlouvám se paní Váhalové. (Hlas z pléna. Předsedající: Já poprosím, abychom na sebe nepokřikovali.)

Negativní dopady se tedy prozatím neprojevily.

Dámy a pánové, nezbývá než konstatovat, že tento pokus o puč jejich aktérům nevyšel. A to je pro občany této země rozhodně dobrá zpráva. Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Já děkuji panu poslanci. Než přikročíme dál, přečetl bych omluvu pana ministra Miloslava Ludvíka, který se omlouvá z dnešního jednání od 17 hodin z důvodu neodkladných pracovních záležitostí.

S faktickou poznámkou z místa se přihlásil pan ministr spravedlnosti, po něm s přednostním právem s řádnou přihláškou pan předseda Sněmovny Jan Hamáček. Pane ministře, vaše dvě minuty.

Ministr spravedlnosti ČR Robert Pelikán: Děkuji, vážený pane předsedající. Vážené poslankyně, vážení poslanci, já se přiznám, že jsem teď zmaten, protože pokud je mi známo, tak ta komise jednala v utajení, a to, co je neutajené, je akorát ta závěrečná zpráva. A teď nám tady pan poslanec Korte dlouze vyprávěl o tom, jak to na té komisi probíhalo, co tam všechno slyšel, co tam viděl, něco z toho četl. Tak tomu nerozumím. Tak bud' porušujete to utajení, nebo nevím. A já tohle odmítám. Bud' tedy odtajněte všechno, anebo to dodržuje a nemluvte o tom. Ale ne že si takhle některé členové komise budou vybírat, co z toho nám tady milostivě řeknou a co neřeknou.

A pak ještě k té slavné esemesce. Já tedy čerpám jenom z veřejných zdrojů, protože žádné jiné nemám, a tam čtu, že ta esemeska nebyla osamocená, ona byla součástí nějaké komunikace. A ta zněla takto, tak jak to je tedy na internetu: "Ahoj David. Ahoj. Podářilo se zjistit podrobnosti? Napiš tady, please. Můj zdroj jen věděl, že si mají přijít pro tátu. Důvod nevěděl. Kurva. Teď už jen tady, prosím."

Dámy a pánové, mně je celkem jedno, která z těch esemesek šla kam, ale pokud pan policejní prezident nedokáže vysvětlit, jak se SIM karta, která se účastnila téhle komunikace, dostala k jeho synovi, tak je to podle mne vážný problém. Děkuji. (Potlesk poslanců klubu ANO.)

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. S faktickou poznámkou je elektronicky přihlášen pan poslanec Korte, po něm s faktickou pan ministr Chovanec.

Poslanec Daniel Korte: Neprozradil jsem žádné utajené informace. Já myslím, abyste si přečetl noviny svého šéfa. Vše, co jsem tady říkal, v nich bylo během několika měsíců obsaženo.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Nyní s faktickou poznámkou pan ministr Chovanec.

Ministr vnitra ČR Milan Chovanec: Vážený pane předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové, pan kolega Pelikán to zřejmě bere více osobně, než je zdrávo. A jestli chcete, pane kolego prostřednictvím pana předsedajícího, řešit, kdo tady začal popisovat podrobnosti jednání komise, tak vřele doporučuji si přečíst stenozáznam z vystoupení pana kolegy Chalupy. Přečtěte si prosím pěkně, kdo s tím tedy začal. V těch sedmi stranách, kdo co řekl, jak se tvářil, proč se tak tvářil atd. atd.

Já si myslím, že vy už jen natahujete šarádu, kterou jste tady rozjeli, a víte, že prohráváte a snažíte se za každou cenu to rozmlžit. To, co jste tady přečetl, ty esemesky – vy opět dehonestujete nezávislého policejního prezidenta. Na základě jakých pseudodůkazů? Tak bud' nám tu řekněte na rovinu, že jste si k tomu vyžádal zprávu ze státního zastupitelství, na což máte podle zákona právo, anebo čerpáte z nějakých veřejných zdrojů a ve veřejném prostoru urážíte nejvyššího policistu této země. To byste jako člen vlády dělat prostě neměl. A jestli jste k tomu nedospěl, tak se obávám, že tam nemáte co dělat.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Já děkuji panu ministrovi. Nyní elektronicky přihlášené faktické poznámky pana poslance Blažka, po něm pan poslanec Chalupa, potom z místa se hlásil pan poslanec Ondráček.

Poslanec Pavel Blažek: Dobrý den. Já jenom panu ministru spravedlnosti připomenu, že je člen vlády, to znamená, vláda je nám odpovědná za to, koho za její účinnost a působnosti jmenovali, a v té vládě sedíte vy, nikoliv já. Za policejního prezidenta odpovídáte vy jako člen vlády, nikoliv já. V té vládě nemusíte být, pokud tam je takový pazgřivec, jak řeknu po moravsku. Vy v ní zůstáváte, a tím pana policejního prezidenta legitimizujete. Já nikoliv!

Za další. Ta zpráva, tam nenajdete slovo obhajoby o tom, že by to s tou esemeskou bylo tak či tak. Ale vyšetřovací komise úplně stejně jako orgány činné v trestním řízení může říkat jenom to, co je prokazatelné. Tady vedeme politickou debatu a každý má právo říci, že například se mu nelíbí policejní prezident. Napsat tam bez důkazů to, co jste říkal vy, prostě možné nebylo, protože ani orgány činné v trestním řízení nic takového neprokázaly, a je velmi obtížné očekávat od nás s minimem prostředků, kromě výslechů a toho, co nám předloží orgány činné v trestním řízení z toho, co už měly, abychom tohle tvrzení mohli my nějak podporovat.

Ale pane ministře, znova nám tady odpovídá vláda, jejmž vy jste členem, a pan policejní prezident je vaším policejním prezidentem, nikoliv prezidentem opozice.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Děkuji, pane poslance, za dodržení limitu. Jako další pan poslanec Chalupa. Po něm z místa přihlášený pan poslanec Ondráček, po něm pan ministr Pelikán.

Poslanec Bohuslav Chalupa: Děkuji za slovo. Pan policejní prezident řídí Policii ČR, která slouží všem občanům ČR, to znamená, tam se nerozlišuje, kdo je koalice a kdo je opozice. Takhle tomu rozumím já. Pokud jde o nějaké esemesky a telefony, pan policejní prezident nevysvětlil, jak se ta SIM karta dostala do jeho telefonu. Nevysvětlil. Definitivně. A to nikdo už nevyšetří, chybí tam spousta věcí. A to, co tady říkal pan ministr Pelikán – my nevíme, od koho to šlo, kam to šlo. Úniky jsou prokázané, protože tak jak to tady bylo citováno, přece nechcete dělat z lidí blbce, že si někdo sám sobě tady povídá do telefonu. To přece je nesmysl!

A vůbec, vážení, je šest měsíců po provedení reorganizace, které jsme nezabránili, nevíme, jestli je to dobré, nebo ne. Nikdo neřekl, že reorganizace je úplně blbý nápad, ale tak jak se provedla, byla špatně. To je jednoznačné. Nikdo netvrdí, že kdyby se to projednalo, možná jsme po auditu národní bezpečnosti dospěli k tomu, že reorganizaci by bylo dobré provést, ale tak jak jste to udělali, tak prostě s tím nesouhlasím. A že to souvisí s jinými věcmi, to už jsem tady říkal. A je šest měsíců po provedení reorganizace a my se tady bavíme ex post o nějakých věcech, které už jsou nevratné. Děkuji.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Já také děkuji za dodržení času. Ted' se nám urodily faktické poznámky. S první pan poslanec Ondráček, po něm pan ministr Pelikán, pak pan poslanec Blažek, pak pan ministr Chovanec. Takže popořadě. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Zdeněk Ondráček: Děkuji, pane předsedající. Vážené kolegyně a kolegové, já jako člen vyšetřovací komise jsem pro jistotu zde v sále dopoledne ani nebyl a sledoval jsem to v televizi, protože nervy a zdraví mám jenom jedno. Ted' jsem přišel na chvíli a zase rychle odejdu a budu to sledovat zpovzdálí.

Pouze bych řekl panu ministru Pelikánovi prostřednictvím možná pana předsedajícího. Pane ministře, zkuste se podívat, abyste měl informace, když už tady něco komentujete – a je to krásné, je to emoční, děláte to hezky. Ale vyšetřovací komise jako taková nepracovala v režimu utajení, v režimu zákona o ochraně utajovaných informací, pouze byla neveřejná. A to je podstatný rozdíl! Takže žádné utajované informace o průběhu jednání – nikdo neporušuje zákon, nic takového tady není. Pouze činnost byla ukončena k 31. lednu a to, co probíhalo, je na každém z nás, kdo jsme v té vyšetřovací komisi byli, zda to chceme, či nechceme komentovat. Já to komentovat nechci, protože to, co se upeklo uvnitř, a to, co bylo uvnitř, ten výsledek vy máte všichni na stole, seznámili jste se s ním a poměr hlasování jste se také dozvěděli. Takže nikdo neporušuje zákon. Nic nebylo v režimu utajovaných informací, pouze komise jednala na základě svého rozhodnutí neveřejně. Ted' jsme před Poslaneckou sněmovnou a veřejně diskutujeme o výsledcích, ke kterým jsme se po půl roce činnosti komise dobrali. Děkuji. (Potlesk poslanců KSČM.)

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Děkuji, pane poslanče. Nyní s faktickou poznámkou bude reagovat pan ministr spravedlnosti. Máte slovo.

Ministr spravedlnosti ČR Robert Pelikán: Ona to není, vážený pane kolego prostřednictvím pana předsedajícího, tak úplně pravda, protože jednací řád komise říká, že členové vyšetřovací komise a další osoby, které se zúčastní nebo jsou přítomny jednání, jsou povinni zachovávat mlčenlivost o skutečnostech, o nichž se při jednání dozvídí, a zbaveni této povinnosti mohou být jen usnesením Sněmovny. Já jsem si nevšiml, že by tady bylo nějaké takové usnesení Sněmovny. Takže to říká jednací řád.

A ještě k mému milému kolegovi ministrovi Chovancovi. Já nikoho nedehonestuji. Já prostě jenom čtu otevřené zdroje. Já si nemohu v tomto vyžádat zprávu, protože já si mohu vyžádat jenom sumární zprávu o probíhajícím řízení, nemohu si vyžádat detailní zprávu o nějakém odposlechu nebo zachycení telekomunikačního hovoru. Já čtu otevřené zdroje a ty otevřené zdroje mě prostě velmi zneklidňují. A zneklidňují mě pořád a myslím, že každého občana. Děkuji.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Nyní s faktickou poznámkou pan poslanec Blažek. (Jmenovaný vede neformální rozhovor s ministrem financí.) Vaše dvě minuty, pane poslanče! Atž to neprokecáte.

Poslanec Pavel Blažek: Dobrý den. Já se omlouvám, ale my jsme si museli ještě s panem ministrem financí něco malilinko vyříkat.

Já bych jenom reagoval na pana poslance Chalupu. Já s ním plně souhlasím, že nám všem není jedno, kdo je policejní prezident. Ale někdo za něj nese ústavní odpovědnost. A já jenom reaguji na to, když ministr vlády si tady chodí stěžovat na policejního prezidenta, že za něj nese zodpovědnost on, nikoliv my tady ostatní, ale vláda. A já budu jenom znova říkat, nikdo nikoho nenutí, aby byl ve vládě, kde je takový nějaký strašně špatný policejní prezident. Ale když v té vládě zůstává, tak je na rozdíl ode mě za něj zodpovědný. Já ne.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Děkuji za dodržení času. Nyní s faktickou poznámkou pan ministr Chovanec.

Ministr vnitra ČR Milan Chovanec: Ještě jednou, vážený pane předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové. Vaším prostřednictvím k panu kolegovi Chalupovi. Policejního prezidenta v této zemi jmenuje vláda na návrh ministra vnitra. Ne tedy ministr sám, ale vláda ve sboru. Dokonce si myslím, že tohoto policejního prezidenta vláda jmenovala všemi hlasy, což samozřejmě nemůže znamenat, že v čase názor nezmění. Tomu já rozumím.

K tomu, co tady předvedl pan kolega Pelikán, prostřednictvím pana předsedajícího. Pane ministře, pane kolego, nezlobte se na mě, ale vy jste činitel této vlády, ministr této vlády, ministr spravedlnosti, čtete tady nějaké esemesky, které nejsou verifikované. Já jsem aspoň tedy doufal, že to máte ověřeno z nějakého svého zdroje a že tu na adresu nejvyššího policisty v zemi kladete alespoň nějaké esemesky, které máte ověřeny. Když se podíváte na text, který jste tady odcitoval, já tedy úplně přesně si to nevybavují, tak tam je napsáno, že první esemeska odchází na jakýsi telefon, kde nebylo identifikováno, v čich rukou se vlastně ocitl – prezidenta, jeho syna, jestli vůbec v okolí jeho rodiny, to nevíme. A tam je napsáno: Mají si přijít pro tátu. Prosím pěkně, když se podíváte na otevřené veřejné zdroje, tak zjistíte, že v kauze Tesco SW, vážený pane ministře, na to se podívejte, k žádnému zatýkání osob nedošlo. Tam z mého pohledu došlo ke sběru informací, ke sběru důkazů, ale nedošlo vůbec k zatčení žádných osob. To znamená, že vy ještě připouštíte, že policejní prezident této země je nějaký hochšapler, že vlastně neví, co se tam bude

dít, a vede jakousi pseudokomunikaci. Vždyť to, co tu předvádíte, pane ministře, je naprosto směšné. Vy nemáte důkaz o tom, že by to mířilo k policejnímu prezidentovi, dokonce ty informace nejsou validní, a vy je tu bez jakéhokoliv studu v sobě používáte. Kde to jsme? Vy jste ministr spravedlnosti, prosím pěkně! Vy nejste ministr třeba dopravy. Spravedlnost bychom měli vážit na lékárnických vahách. A vy tu dehonestujete člověka, který řídí sbor (upozornění na čas)... Já bych byl velmi rád, abyste toho nechal, případně to budeme muset přenést na koaliční radu (Předsedající: Děkuji za dodržení časového limitu), protože jestli něco je porušením koaliční smlouvy, tak toto!

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Pan předseda Hamáček se ještě nedočká, ještě je tady faktická poznámka pana poslance Lanka. Pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Martin Lank: Děkuji za slovo. Prosím vás, když se tady operuje tím, že snad policejní prezident měl být namočen do nějaké podezřelé komunikace prostřednictvím podezřelých telefonních čísel a telefonů, tak ono je to výrazně složitější, ta cesta, než jak je tady občas zjednodušeně prezentováno. Tady odešla jakási esemeska – a pozor, ne že by odešla varující, ale naopak na to číslo přišla, a to číslo bylo v kontaktu s jiným číslem, s jinou SIM kartou. A tato SIM karta se pak nějakou shodou okolností ocitla v telefonu, nakrátko, jednou, ve kterém tom telefonu se pak nakrátko také ocitla SIM karta registrovaná na někoho z přibuzných policejního prezidenta. Takhle je to složité. Je to opravdu zlomené ne přes jedno koleno, ale minimálně přes dvě.

Já jenom chci upozornit, že pokud by mělo být trestné, že někdo z vás je v kontaktu s někým, kdo je v kontaktu s nějakou závadovou osobou, tak vzhledem k tomu, v jakém prostředí se pohybujeme, tak bychom měli jít sedět všichni!

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Děkuji za dodržení času. Nyní tedy s přednostním právem pan předseda Jan Hamáček. Po něm s přednostním právem pan vicepremiér Andrej Babiš. Máte slovo, pane předsedo.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji, vážený pane místopředsedo. Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, já si velmi vážím důvěry, kterou jste mi dali na začátku volebního období, když jste mě téměř všemi hlasy zvolili předsedou Poslanecké sněmovny. A já jsem přesvědčen, že byste mě nezvolili jenom proto, abych se střídal se svými kolegy v rízení schůze a uděloval slovo, ale také proto, abych se ozval ve chvíli, kdy mám pocit, že Poslanecká sněmovna či náš demokratický systém je vystaven nějakému tlaku či nějakému zpochybňování.

Proto já prostě nemohu mlčet k tomu, co jsem slyšel dnes odpoledne na tiskové konferenci pana ministra financí. Já pokládám výroky pana ministra financí na adresu vyšetřovací komise za naprosto skandální a nepřijatelné. Já je pokládám za zpochybňování základů demokracie v České republice. My jsme parlamentní demokracie. Poslanecká sněmovna je nadána kromě jiných pravomocí také

pravomocí ustavovat vyšetřovací komisi. Vyšetřovací komise má pravomoci policejního orgánu. A já prostě nemohu akceptovat to, co zaznělo na tiskové konferenci pana ministra financí.

Já rozumím tomu, že se panu ministrovi nelibí závěry této komise. Nicméně tato komise byla ustavena v souladu s jednacím řádem Poslanecké sněmovny na principu takovém, že v ní byly zastoupeny všechny parlamentní strany včetně nominanta hnutí ANO. A ta závěrečná zpráva byla schválena, pokud vím, jednomyslně. Tudíž i hlasem nominanta hnutí ANO.

Co mě zarazilo dálé, bylo to, že pan ministr financí – já jsem rád, že dorazil, a možná k tomu něco řekne – že se neobtěžoval přijít na jednání Poslanecké sněmovny a ty své výroky nám sem posílal telemostem. Já doufám, že teď, je přítomen, že se k té věci vyjádří a nebude se si věci vzkazovat přes média.

Ale já bych opravdu prosil, aby pan ministr mírnil svá slova v této věci. A za ty výroky, které už pronesl, a tím pádem už je nevezme zpátky, tak aby se za ně omluvil. A doufám, že tak učiní ještě během jednání k tomuto bodu a učiní tak předtím, než dojdeme do podrobné rozpravy, protože pokud tak neučiní, tak já budu nucen navrhnut v podrobné rozpravě usnesení Poslanecké sněmovny, která ho k té omluvě vyzve.

Děkuji. (Potlesk v celém sále.)

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Já děkuji panu předsedovi. A s přednostním právem nyní vystoupí pan ministr financí Andrej Babiš.

Místopředseda vlády ČR a ministr financí Andrej Babiš: Takže dobrý den. Děkuji za slovo, vážené kolegyně, kolegové. No já jsem přišel na ty interpelace. Řekl mi, že v 16 hodin... (Smích vlevo.) Dneska jsem výjimečně udělal výjimku, těšil jsem se na ty dluhopisy pana Kalouska.

Takže pár slov k panu kolegovi Hamáčkovi. Já skutečně tu vyšetřovací komisi považuju za šaškárnou. Považuju za absurdní, že předsedou se stal pan bývalý ministr spravedlnosti Blažek. Protože pan ministr spravedlnosti byl ministrem v červnu 2013, kdy na Úřad vlády přišel ÚOOZ, a my jsme se dostali do stavu, kde kmotří řídil tuto zemi přes milenku premiéra Nečase. A v té vládě seděl pan Schwarzenberg, pan Kalousek, pan Fiala, všichni jste tam seděli. Tak já chápu, že jste naštvaní na ten ÚOOZ, na toho Šlachtu.

Takže měl tam střet zájmu v té komisi. My jsme přece chtěli tady pana Lanku. Ten nemá žádnou tradici v korupci, tak my jsme chtěli jeho. No ale nějak jste si to odhlasovali. Stejná šaškárna jak s tou D47. To je pro lidi, aby věděli, to je ta zvonková dráha z Olomouce do Ostravy, kde házeli odpadky do základů té dálnice a kde Eurovíu zastupuje nějaký pan Radek Pokorný, blízký přítel pana premiéra. Také to dopadlo. Pan Birke to řešil tak, že to nedořešil. Takže ty komise jsou takové, jaké jsou. A já na tom nemám důvod co měnit. Já jsem zažil tu komisi a celý ten můj... Já vůbec nevím, proč mě tam pozvali. A probíhalo to tak, že tady pan kolega Korte mě tam zkoušel a pan Bartošek a pan Dolejš, blízký přítel pana Ratha. A vlastně jsem měl pocit, že jsem udělal něco špatného a že vlastně patřím i se Šlachtou do vězení.

Protože já jsem se s panem Šlachtou potkal asi pětkrát a vždy tam byl pan Laube a vždy mi šlo o život. Jednou mě chtěla zabít hazardní lobby, potom albánskámafie, potom nějaký prášek a nevím co. A všechna ta setkání byly na půdě Ministerstva financí. A dokonce jedno bylo na Bezpečnostní radě státu. A pan ministr Chovanec si to pamatuje. Tam zase albánskámafie mi chtěla unést dceru. A vždycky jsem se s ním potkal na půdě oficiální. Ale ta komise, ty otázky, kde jsem byl vlastně v pozici nějakého obviněného, tak to bylo o tom: Co máte se Šlachtou? No nic nemám se Šlachtou, co bych měl. Pan premiér říkal, že se stát o něj postará, tak se paní náměstkyně Schillerová postarala.

Takže k té komisi já nemám co řešit. Já se nemám komu omlouvat.

Tak já bych přešel na tu interpelaci s dovolením. Takže mě tady kolegové připravili Kalouskové dluhopisy pro občany... (Rozruch vlevo v sále.)

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Pane ministře, bylo by vhodné hovořit k věci, k bodu.

Místopředseda vlády ČR a ministr financí Andrej Babiš: Já mluvím jako k věci jako. Když jsme probírali EET, tak pan ministr Kalousek mluvil pět hodin o skladu ve Vrběticích. Tak máme tu demokracii, všichni říkají, tak mě nechte demokraticky mluvit, jo?

Takže kdy začal příběh s korunovými dluhopisy? No musíme se vrátit do roku 2011, do doby, kdy Miroslav Kalousek na Ministerstvu financí finalizoval přípravu detailů svého velkolepého projektu spořicích dluhopisů pro občany. (Hlučno v sále, neklid.) Poté co schodek v roce 2009 vystřelil z neuvěřitelných –

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Já bych poprosil o klid v sále. Pan ministr se přihlásil s přednostním právem, nyní hovoří.

Místopředseda vlády ČR a ministr financí Andrej Babiš: Potom co schodek v roce 2009 vystřelil k neuvěřitelným 192 miliardám a důvěryhodnost České republiky se na finančních trzích otřásla v základech, v roce 2010 byl schodek stále neuvěřitelný, více než 156 miliard a v roce 2011 pak 142 miliard, usoudil pan Kalousek, že je čas začít shánět zdroje na financování tohoto šíleného hospodaření přímo v kapsách občanů České republiky. (Trvalý hluk v sále.)

Hned poté, co se po krátké přestávce vrátil v roce 2010 do funkce ministra, oznamil jako jednu ze svých priorit – návrat ke svému projektu, jehož základy začal pokládat v roce 2009 dluhopisům pro občany. Jak ale přimět lidi, aby místo toho, že si své volné peníze –

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Pane ministře, já se ještě jednou omlouvám. Prosím všechny, kteří nahlas hovoří, aby tak činili v předsáli, nikoliv v sále.

Místopředseda vlády ČR a ministr financí Andrej Babiš: Aby místo toho, že si své volné peníze uloží na termínovaný účet v bance nebo uzavřou spoření, kupili poněkud perverzní produkt, jako je státní dluhopis. Kalousek věděl, že s tou motivací musí být výše úročení, tedy že lidem za uložené peníze nabídne více, než jim nabízely banky ve svých finančních produktech. Kalousek tedy nastavil vysoký a naprostě nevýhodný úrok. Stát prodával pětileté dluhopisy občanů s výnosem přes 3 %, zatímco na mezikreditním trhu by si tehdy mohl půjčit o více než procento méně.

Pan Kalousek věděl, že vyšší úrok už nastavit nemůže. Ne snad proto, že by stát prodělával ještě více. To mu bylo jedno, jak si za chvíli ukážeme, ale proto, že už tak byl za nastavenou výši úroku masivně kritizován analytiky napříč všemi médií a bankovními domy. Otevřeně se hovořilo o defraudaci. Nakonec to byla právě neúnosná výše úroku –

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Ještě jednou prosím o klid v sále!

Místopředseda vlády ČR a ministr financí Andrej Babiš: – která tento projekt ukončila. Ale pan Kalousek potřeboval, aby se občané po dluhopisech mohli utlouci, potřeboval si nakoupit politickou popularitu a velmi záhy zjistil jak. Do dluhopisů pro občany vtělil daňový trik, aby jejich výhodnost ještě umocnil.

A tady se dostáváme na začátek celého příběhu s korunovými dluhopisy. V zákoně o dani z příjmů byla mezera, díky které bylo teoreticky možné neplatit žádnou daň z příjmů. Mezera spočívala v tom, že základ daně pro 15 procent zdanění výnosu z tržby cenných papírů se stanovil samostatně za jednotlivé cenné papíry a základ daně se přitom zaokrouhluje na celé koruny dolů. Pokud jmenovitá hodnota jednoho dluhopisu činí jednu korunu, vlivem zaokrouhlení je efektivní daň nulová. Přestože jako teoretická možnost tento postup právně existoval a trh o ní věděl, téměř nikdo se neodvážil toto využít, protože nepochyboval, že by Finanční správa jednala. V roce 2011, těsně před vydáním první emise Kalouskových dluhopisů, se objevila první internetová banka, která tento způsob začala využívat u nabídky spoření. Její klienti tedy z úroků, které jim banka platila, nemuseli platit žádnou daň. Když se Ministerstvo financí v roce 2011 novináři ptali, co na to říká a co s tím hodlá dělat, místo toho, aby se dočkali jasného odsouzení, pan Kalousek tuto myšlenku přijal za svou a rozhodl se stejným způsobem zatraktivnit také svůj produkt. Spořící státní dluhopisy pro občany měly tedy každý jmenovitou hodnotu jednu korunu. Pokud jste si koupili dluhopisy za tisíc korun, museli jste si koupit tisíc jednokorunových dluhopisů. Pokud za milion, nedostali jste dluhopis v hodnotě jednoho milionu, ale milion dluhopisů v hodnotě jedné koruny. Celkem tak pan Kalousek během let 2011 a 2012 prodal 65 710 548 504 kusů jednokorunových dluhopisů celkem 73 492 držitelům. Ano, takže za 65 miliard.

Tímto krokem Miroslav Kalousek a jím vedené Ministerstvo financí zlegalizovalo chybu v zákoně a spustilo lavinu, kterou stát podle konzervativních odhadů přichází ročně o přibližně jednu miliardu. Pan Kalousek posvětil díru v zákoně, v zákoně, který sám nezvládl. Aby dostal své dluhopisy k občanům, umožnil jim, aby z úroků neplatili ani korunu. Vyhazování peněz z okna v přímém přenosu. A připravil k tomu

tehdy velmi šalamounské vyjádření. Musíme naprosto důsledně dodržovat zákon o dani z příjmů bez jakýchkoliv odchylek. Na spořicí státní dluhopisy se tedy nevztahuje žádná výjimka, žádné osvobození a uplatňuje se standardní srážková daň, uvedl pan Kalousek v prohlášení, ve kterém se vzápěti říká, že zákon také jasně uvádí pravidla výpočtu daně včetně zaokrouhlení. Vlivem zaokrouhlení je skutečně daň nulová. Takže fajn, nejdřív říkal, že dodržovat, a potom je daň nulová.

Dne 7. října 2011 se pro Hospodářské noviny, které upozorňovaly, že Ministerstvo financí tím otevřelo stavida, ukázalo firmám či bankám, že se jednokorunového dluhopisu využít dá, vyjádřil tehdejší Kalouskův první náměstek Ladislav Minčič, náměstek pro daně. Nevím, proč by se to nestalo předmětem masivního opakování. Je legální využít každé daňové skuliny, říkal pan náměstek pana Kalouska. Privátní sektor začal jásat, pro státní kasu to znamenalo propad v daňových příjmech. Pokud tak postupoval stát, nejenže postup legalizoval, ale dal tomu dokonce punc jakési morality, komentoval tehdy například partner společnosti PwC Pavel Kříž. A co následovalo? Firmy a banky začaly vydávat stále více dluhopisů. Celkově jich bylo vydáno za 177 miliard, nominální hodnota jedna koruna, z jejich výnosu se neplatila daň z příjmů. Česká národní banka, která potvrzuje podmínky vydávání dluhopisů, zaznamenala rekordní emise, sázková firma Tipsport výnos 6 miliard, UniCredit, CP Group či státem ovládaný Český Aeroholding, všechno jsou to data z otevřených zdrojů.

Takže korunové dluhopisy, které někdo se snaží teď mně vyčítat, to je především příběh pana Kalouska a jeho snahy o politickou popularitu za cenu ekonomické defraudace. A i když se teď vymlovává na svoji nekompetentnost, že nevěděl, a na úředníky, je naprosto jasné, že velmi dobře osobně věděl, co dělá a jaké to bude mít důsledky pro státní rozpočet, a vyjádření jeho náměstka Minčiče ho z toho jednoznačně utvárují.

Já bych ještě tady se vrátil k tomu, co vlastně tehdy říkal tisk. Titulek, Mladá fronta Dnes, 1. 10. 2011: Kalousek posvětil díru v zákoně, z úroku nezíská ani korunu. Stát může přijít velmi rychle až o miliardy korun, pokud banky, podniky či soukromí investoři zareagují na díru v zákoně, kterou včera oficiálně posvětil ministr financí a která umožňuje nezaplatit z úroků a jiných výnosů ani korunu na dani z příjmů. Ministerstvo financí včera v šalamounsky sepsaném prohlášení poprvé uvedlo, že z nově chystaných spořicích dluhopisů pro občany nezíská stát ani korunu. Na závěr toho článku, který je delší, říká mluvčí Ministerstva, že se dírou budou do budoucna určitě zabývat. A to bylo 1. 10. 2011. Článek 7. října 2011, autor Marek Hudema, Olga Skalková, Hospodářské noviny, rubrika Finance. Stát hodlá získat od lidí 20 procent půjček.

Takže já myslím, že se dá všechno dohledat. Jsem rád, že jsem se mohl vyjádřit v rámci interpelací. Těch interpelací je více, takže budu velice rád, když si to všichni zapamatují, jak to bude, a toto všechno samozřejmě můžeme dokladovat.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Dámy a páновé, pěkné odpoledne. Já vám děkuji, pane vicepremiéro.

Faktickou poznámku má přihlášenou pan předseda Fiala. Prosím, pane předsedo.

Poslanec Petr Fiala: Já bych se jenom krátce vyjádřil k začátku vystoupení pana vicepremiéra, a to k bodu, kde zpochybnil mého kolegu Pavla Blažka ve funkci předsedy komise. Chtěl bych konstatovat a chtěl bych připomenout všem, i vám, pane vicepremiére, že Pavel Blažek nebyl předsedou této komise proto, že byl bývalý ministr spravedlnosti nebo člen Nečasovy vlády nebo něco podobného, ale Pavel Blažek byl zvolen občany této země poslancem Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky. Má naprostě stejný, stejně hodnotný z hlediska chápání demokracie mandát jako vy a na základě toho, že je poslancem, byl vůlí této Poslanecké sněmovny zvolen předsedou vyšetřovací komise. Můžete zpochybňovat politické názory Pavla Blažka, na to všechno máte právo, ale nemůžete zpochybňovat tento fakt. Pavel Blažek je řádně zvolený poslanec vůlí lidu, Pavel Blažek byl vůlí této Poslanecké sněmovny jmenován předsedou vyšetřovací komise a jako takový vykonával svoji funkci. Co kdo dělal v minulosti, s tím nemá co dělat a tímto způsobem nezpochybňujte osobnost Pavla Blažka. (Potlesk z pravé části sálu.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Fialovi. S faktickou poznámkou pan poslanec Jan Birke, po něm pan poslanec Pavel Blažek, pak přednostní práva: pan předseda Kalousek, pan místopředseda Vondráček. Prosím, pane poslanče, vaše dvě minuty.

Poslanec Jan Birke: Děkuji vám, pane předsedající. Kolegyně, kolegové, já chápu, že jsem se stal – a nevím proč, čím jsem si to zasloužil – z úst vicepremiéra pana Babiše, vaším prostřednictvím, který si mě neustále bere do úst. Já nevím, asi jsem populární v ANO, pravděpodobně velmi. Na druhou stranu já jsem přece, když už tedy mluvíme o D47, pane vicepremiére prostřednictvím předsedajícího (projev nesouhlasu z pléna), to že... nemusím? Ale mně to je zásadně jedno, já chci být korektní.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Na pana vicepremiéra můžete přímo, pane poslanče.

Poslanec Jan Birke: Aha, děkuji mnohokrát. Tak, pane vicepremiére, já bych samozřejmě začal pracovat v té D47. Problém je v tom, že vy jste naprosto nedali, vaše hnuti ANO nedalo vaše nominanty. Díky tomu... (Hlas z pléna: Úsvit.) No, Úsvit samozřejmě, ten rezignoval, ani tam jednou nepřišel. Když potom jste ty vaše nominanty dali dodatečně, tak jenom pro vaši informaci, jeden z nich tam nebyl ani jednou a ten jeden tam byl jednou. Tak mi přestaňte tady říkat a hlavně do médií neustále, že Birke nemaká! Mě nebaví to poslouchat. A já tedy zcela určitě nepatřím mezi lidi, kteří nepracují. A vyberte si už konečně někoho jiného jako terč. I když chápu, že mi ten Hradec Králové, když jsme se proti vám všichni spikli, jak vy říkáte, nemůžete odpustit. No bodejť by jo, když o mně jste říkal tři měsíce předtím, že jsem zloděj!

Děkuji za pozornost. (Potlesk z levé části sálu.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Pan poslanec Blažek, faktická poznámka, po něm s faktickou poznámkou pan místopředseda Bartošek, poté přednostní práva.

Poslanec Pavel Blažek: Tak já děkuji panu předsedovi naší strany za pěkná slova o mně. Nicméně zase nebudeme na pana ministra financí tak zlí. Pokud jde o mou osobu, tak řekl, že jsem byl kdysi v nějaké vládě. Vždyť je to pravda. Ve vládě jsem byl. Pak jsem zaznamenal nějaké české Palermo. Já jsem z Moravy, čili o mně to být nemohlo. Takže v podstatě já se nemám proč bránit. Pan ministr byl vlastně až moc přiměřený, bych řekl. Já jsem čekal, člověk tady pozoruje, že by to mohlo být ještě horší, takže já jsem z toho vyšel dobře. Byl jsem v nějaké vládě. A kolegové z Čech by se měli bránit z komise, že to bylo o nich. Já nemám důvod se bránit ani cokoliv vyčítat panu ministru.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji, pane poslanče. Pan místopředseda Bartošek a jeho faktická poznámka. Po něm faktická poznámka pana předsedy Kováčika.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Vzhledem k tomu, že v úvodním projevu pana vicepremiéra zaznělo mé jméno, mám potřebu se zeptat: Pane vicepremiéro, jak se kladou otázky v průběhu vyšetřování, aby nebyly pitomé? (Ministr Babiš z vládní lavice: Ne jak policie, pane kolego.) No víte, my jsme vyšetřovací komise. (Jo aha. Ale já jsem nic neudělal.) Ale nikdo neřekl, že jste něco udělal.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Já prosím, abyste na sebe nepokřikovali. Mluvíte ke Sněmovně, prosím dodržujte úctu ke Sněmovně.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Vždyť přece vám nikdo neřekl, že jste něco udělal. My jsme kladli otázky, které se snažily dostat na podstavu věci. Stejně tak, jak jsme kladli řekněme nepříjemné otázky vám, kladli jsme je stejně důrazně i jiným. Ty otázky nebyly jiné.

Pan předseda komise řekl, že jsem používal svůj deníček. Ano, protože jsem si zapisoval výpovědi jednotlivých lidí, kteří přišli před komisi. To jsem si analyzoval a na základě toho jsem pak kladl otázky. Ale já toto považuju za standardní způsob práce, že si zjistím informace, ty si zanalyzuji, a jestliže něčemu nerozumím, tak se zeptám.

A věřte tomu, že bych chtěl ocenit práci všech členů komise, i člena vaší strany. To nebyly mnohdy jednoduché diskuse. (Ministr Babiš: My jsme hnutí ještě.) Jste stále hnutí, dobré. Ale rozumíme si, o čem si povídáme. Tak to je dobré.

Z toho důvodu chci říct jednu věc. Ty otázky byly nepříjemné. Dostali jsme se ke spoustě věcí. A znovu říkám, závěrečná zpráva není pouhé konstatování, ale součástí

závěrečné zprávy jsou dvě trestní oznámení. Možná že kdybychom se ptali měkčeji, jinak, lépe a radostněji, měli bychom dnes zprávu, která by vlastně nic neobsahovala, a my bychom neslyšeli, že klademe pitomé otázky. Možná že když k vám půjdou na školení, řeknete mi, jak se kladou správné otázky.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu místopředsedovi. Následují faktické poznámky. Pan předseda Kováčik, pan předseda Stanjura, pan ministr Babiš. Všechny tři faktické poznámky. Pan ministr Babiš, pardon, chce přednostní právo. Takže to po panu Kalouskovi a Vondráčkovi přednostní práva. Prosím, vaše dvě minuty, pane poslanče.

Poslanec Pavel Kováčik: Děkuji za slovo. Tak tedy potřetí, paní a pánové. Poměrně věcná diskuse k poměrně věcné zprávě a jasným závěrům, dvě trestní oznámení a návrh konkrétního usnesení, se tady zvrhla v koaliční zabíjačku. Mně ten stav připadá jako manželství, ve kterém, i když vím, že vládní koalice je vždycky sňatek z rozumu, převládl spíše nepřekonatelný odpor, a tak je těsně před rozvodem. Jenže volby budou až za řadu měsíců. Já bych chtěl poprosit, pojďme se vrátit k té věcné rovině projednávání této zprávy.

A jinak se mi chce říct: jménem zákona, vážená vládní koalice, je čas, abyste se rozešli. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji. S faktickou poznámkou pan předseda Stanjura. Prosím, pane předsedo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Většinou to nedělám, ale pokusím se pomocí panu místopředsedovi Bartoškovi. Vy jste se ptal pana vicepremiéra, jak si on představuje takové jednání vyšetřovací komise. Tak třeba takto. Dobrý den, pane ministře financí. Hluboce se omlouváme, že jsme si vás předvolali, ale vy jste k tomu tak hodně mluvil, že jsme se vás museli zeptat. Chápete to? Ano, děkuji, chápu. Další otázka jiného člena vyšetřovací komise. Pane ministře, jak to děláte, že jste tak dobrý? Snažím se. Pak se přihlásí člen vyšetřovací komise z hnutí ANO a říká: Pane ministře, vy jste ještě lepší než dobrý. Vy se musíte snažit. Makám pořád. A poslední otázka, a tím mohl ten výslech skončit. (Pobavení po stranách sálu.)

Až tady budete stát a my na vás budeme halekat, tak se nebudeste smát.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Poprosím kolegy, aby na sebe nehalekali. Prosím, pokračujte, pane předsedo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: A poslední dotaz by měl znít, a ten by vycházel opravdu z tvrdých rozhovorů, které poskytuje Andrej Babiš Mladé frontě, Lidovým novinám, a mohlo by to znít takto: Je opravdu pravdivý váš názor, že v novinách o všech ostatních píšou pravdu a o vás samé lží? Ano, samozřejmě. Čerpám z veřejných zdrojů. (Potlesk ze stran sálu.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: S faktickou poznámkou pan místopředseda Vondráček. Prosím.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Děkuji za slovo. Dovolte mi konstatovat, že odpoledne se ještě o reorganizaci policie tady nemluvilo. Já jsem přihlášený s přednostním právem po panu Kalouskovi. Myslím si, že je vhodné dojet tady tento blok a že bychom se potom vrátili k reorganizaci policie, takže já stahuji svoji přihlášku s přednostním právem. Přede mnou bude tím pádem mluvit pan ministr Babiš. Já se přihlásím později.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji. To byly všechny faktické poznámky. S přednostním právem pan předseda Kalousek, po něm pan ministr Babiš.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo, pane předsedající. Dámy a pánové, já bych se chtěl hluboce omluvit všem členům vyšetřovací komise za to, že oblíbený válečnický pokřik východňárských divochů Kalousek! Kalousek! odvedl pozornost od bodu, který projednáváme, a sice závěrečná zpráva vyšetřovací komise ÚOOZ. To projednáváme.

Pan ministr Babiš nám tady říkal, že na něco odpovídá v rámci interpelací. Ted' nemáme bod interpelace. Já jsem svoují interpelaci stáhl, žádnou otázku jsem nepoložil. On tady odpovídá na něco, já nevím, na co se nikdo neptal. Bez ohledu na to, že to byly zmatené bláboly, hlavně prostě tu otázku nikdo nepoložil.

Takže pane ministře, vy jste sice říkal v poledne na tiskové konferenci, abych vás přesně citoval, "já na interpelace normálně nechodím, protože to je buzerace, a já radši pracuji pro lidi, ale tentokrát udělám výjimku a přijdu, protože první interpalice bude pan Kalousek". Já jsem polichocen, byl jsem v životě už leccos, byl jsem dokonce už jednička, ale dnes poprvé jsem byl polichocen titulem interpalice. Ale já jsem svoují interpelaci nepřednesl, přednesu ji příště, až najeznete tu odvahu tady být. Vy nemáte, pane ministře financí, odvahu se mnou jít do jedné jediné televizní diskuse, vy nemáte odvahu sem přijít, když já jsem vylosován k interpelaci, byť říkáte, že se na tu interpalcii těšíte.

My vám pravděpodobně tu radost uděláme, pro ta vystoupení, kterými jste tady naprostě zbytečně rušil bod, tak prostě svoláme mimořádnou schůzi na vaše zjevné daňové podvody. A bude dostatečný prostor k tomu, abyste se k tomu mohli vyjádřit. Ale ted' prosím nerušme vašimi zjevnými daňovými podvody, nerušme tento bod závěrečná zpráva vyšetřovací komise, protože vyšetřovací komise odvedla profesionální práci, uvádí věcná fakta, není to žádný politický dokument, jsou to prostě pouze fakta, o kterých hlasovali všichni členové komise. Každá z našich frakcí tam měl svého zástupce a všichni uznali, že ta fakta jsou skutečnými fakty, že neplatí ten mediální kýč, kterým byla veřejnost krmena několik týdnů, o těch hrdinných a statečných policistech ÚOOZ a o těch nestranných a poctivých státních zástupcích, že to je velmi, velmi jinak.

A já jsem vděčný vyšetřovací komisi, že nám řekla, jak to je, protože to je orgán Poslanecké sněmovny. Orgán Poslanecké sněmovny, který rozhodoval, znova

opakuji, všemi hlasy. Snaha o dehonestaci jejího předsedy je směšná, komická, trapná. Všichni víme, že předseda jakékoliv komise je první mezi rovnými, že nemá dva hlasy, že má jeden hlas. A jestliže pro ten text se vyjádřilo všech sedm členů komise, takže tomu textu můžeme věřit, protože to byli naši zástupci, které jsme tam s plnou důvěrou poslali. Tak jako TOP 09 s plnou důvěrou do té komise poslalo pana Korteho, tak ANO tam s plnou důvěrou poslalo pana Chalupu, ODS tam s plnou důvěrou poslala pana Blažka, mohu pokračovat. Naše názory, ideová východiska se v této Sněmovně různí, ale každý jsme tam měli svého zástupce, kterému plně důvěrujeme. (S důrazem:) A všichni se shodli na faktech, která jsou nám předložena. A zpochybňovat tato fakta, říkat jim šaškárna, je opovrhování parlamentní demokracií, pane ministře. Vy se zodpovídáte této Sněmovně a vy važte slova! Nejste všemocný, omnipotentní, byť se tak cítíte.

Děkuji za pozornost. (Potlesk.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji. S faktickou poznámkou pan poslanec Chalupa a paní poslankyně Lorencová, dvě faktické poznámky před panem ministrem Babišem. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Bohuslav Chalupa: Děkuji za slovo. Já už se dneska opakuji poněkolikáté. Nic neberu zpět, ale když to shrnu, tak jediný fakt, který ta komise prokázala, je to, že jsme neprokázali. Děkuji. (Hlasy: To není pravda.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji. Paní poslankyně Lorencová – bere zpět. S přednostním právem pan ministr Babiš. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Místopředseda vlády ČR a ministr financí Andrej Babiš: Děkuji za slovo. Já se určitě lidem, jako je pan Kalousek prostřednictvím pana předsedajícího, odpovídáte nebudu! Já se odpovídám občanům této země! Mým voličům! (Hlasy: Ne.) Vám určitě ne. (Rozruch v sále, projevy nesouhlasu.) Takže vám se já odpovídáte nebudu. Vy, kteří jste zdevastovali –.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Já se omlouvám, pane ministře, ale myslíte se, vy jste povinen se zodpovídat Poslanecké sněmovně.

Místopředseda vlády ČR a ministr financí Andrej Babiš: Já si mohu říkat, co chci tady. (Výkřiky, bušení do lavic.) Vy jste tady – vaše Palermo, vy jste to tady rozkradli, já vám to můžu znova zopakovat, ten vás ROP Severozápad a další věci. Vy nebudeste říkat, že já dělám nějaké daňové podvody. Jasně – vy jste vaším zákonem připravil daňové poplatníky o miliardy, protože jste byl neschopný ministr financí, který navíc nasekal dluhy za 670 miliard, a nebyl jste schopen udělat zákon, který by přinesl daně do rozpočtu. Já dělám zákony, které přinášejí peníze do rozpočtu. Takže bych si to vyprosil. A televizní debaty je ztráta času. Protože pokud je někdo demagog a lhář, tak já s ním určitě ztrácel čas nebudu. Takže bych si skutečně vyprosil nějaké lži o tom, že já dělám něco špatně. Já na rozdíl od vás jsem

zveřejnil všechny svoje příjmy. Tak zkuste zveřejnit, pane poslanče, vaše příjmy. Ukažte lidem, kolik jste bral od roku 1993, kolik jste zaplatil daní. Jeden novinář mi dokonce říkal, že jste vůbec nepoužil platební kartu. Tak z čeho jste žil teda? Tak to řekněte! Já jsem to řekl. Já jsem zaplatil 337 milionů těch daní. A vy mě z toho zkoušte tady? No tak to udělejte, ukažte nám, jak jste koupil ten byt a kde vlastně bydlíte, jaké máte majetky, já jsem to řekl jako. Tak vy byste měl mlčet. Takže já si to vyprosím.

A k panu Birkemu. Prosím vás, já jsem neříkal, že vy – vy jste pracovitý člověk, já s tím problém nemám. Já jenom říkám, že vyšetřovací komise na D47 je stejná šaškárna jako ta komise, kterou tady řešíte. Protože tam jste měli střet zájmů.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Pane ministře, prosím oslovovat mým prostřednictvím poslance. Děkuji.

Místopředseda vlády ČR a ministr financí Andrej Babiš: Ano, prostřednictvím. Váš advokát, blízký advokát, blízký panu premiérovi, přece zastupuje tu firmu proti zájmům státu. Ne? On většinou zastupuje firmy proti zájmům státu. Škoda Transportation atd. Já to nechci řešit tady. Takže já jako nevím. Já jsem neřekl, že jste zloděj, to fakt jsem neřekl. Naopak vy jste tady povídali něco o zákonu o střetu zájmů, že jsem si něco přihrál. To jsme si vysvětlovali. Já chápnu, že jako nový volební manažer musíte teď ukázat tu sílu, ale není to tak.

Já chci jenom ještě k panu poslanci Bartoškovi prostřednictvím pana předsedajícího. Vy jste se mě vůbec nezeptali na reformu policie. Všechny otázky byly, co mám se Šlachtou. No nic nemám se Šlachtou, já jsem to řekl, když jsem se s ním potkal. I pan ministr Chovanec mi osobně říkal, že za mnou přijde pan Laube a pan Šlachta a že zase někdo chce uškodit mně nebo mojí rodině. Takže vy jste se mě ani jednou nezeptali, to byl výslech, začal pan Korte, nominant pana Kalouska, a to byl výslech jenom o tom, co mám se Šlachtou. Na nic jiného jste se nezeptali. Pan Dolejš, kámoš pana Ratha, také. Všichni. (Ohlas v sále.) Ani jednou jste se mě nezeptali o reformě policie, jak to bylo, že byla porušena koaliční smlouva, že to nebylo v plánu, jak to bylo brzké. Ani jednu takovou otázku. Byl to agresivní výslech, že jsem měl pocit, proč tam jsem, co jsem vlastně udělal. Já jsem neudělal vůbec nic. Vůbec nic.

A pan poslanec – tady, pan Blažek, prostřednictvím předsedajícího, se choval ke mně velice slušně. I pan Lank se choval slušně. (Smích.) Ale já ho mám rád! (Všeobecné veselí, potlesk.) Protože já s ním nemám žádný problém. On, chudák, totiž byl ministr spravedlnosti toho 13. června 2013, kdy ještě hnutí tady bylo úplně – dělali jste si z nás snad strandu, a on byl ministr spravedlnosti a dostal takovou sodu: Jak jsi mohl dopustit, že ten Šlachta tam přišel? Proč jsi to nehlásil? A co to dělal ten vrchní státní zástupce? Vy jste ho řídil. Jak je možné, že jste pustil toho Šlachtu na ten úřad?

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Prosím klást otázky mým prostřednictvím. Díky.

Místopředseda vlády ČR a ministr financí Andrej Babiš: Pardon, prostřednictvím šéfa. (Smích.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Na úřad mým prostřednictvím.

Místopředseda vlády ČR a ministr financí Andrej Babiš: Omlouvám se, prostřednictvím pana předsedy. Takže jste dostal sodu. Já chápou, že jste to nezvládl, že jste pustili ten ÚOOZ na ten úřad. Takže já s vámi nemám žádný problém. Vy jste se ke mně vždycky choval slušně – prostřednictvím tohoto. (Smích.) Je to v pohodě.

Takže o jsem ještě chtěl říct? Takže o reformě policie nebylo nic. Bohužel. A my na to máme jednoznačně jiný názor. My si myslíme, že hlavní problém byl, že se nehlásily ty kauzy, co se vyšetřovaly.

Ale já jsem přišel na ty interpelace, tak už to nebudu rozvádět. Děkuji a na shledanou! (Veselost. Potlesk v části sálu.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Faktická poznámka. Nejprve pan předseda Kalousek, po něm pan poslanec Blažek, po něm pan poslanec Dolejš. Prosím, pane poslanče, vaše dvě minuty.

Poslanec Miroslav Kalousek: Pane ministře, nepochybňu na to máte v rámci přednostního práva právo. Přesto vás prosím, nechme si vaše zjevné daňové podvody na mimořádnou schůzi, kterou poslanecké kluby TOP 09 a ODS svolají, tam budete mít veškerý prostor k těm košatým vyjádřením, kterými nás teď obdařujete. Ale teď neodvádějte pozornost od práce vyšetřovací komise. O totéž chci poprosit další kolegy. Daňové podvody, dluhopisy, zneužívání práva a využívání práva, to všechno si nechme na mimořádnou schůzi, která bude svolána. A teď pojďme nezesměšňovat nebo nezlehčovat práci našich kolegů, kteří odvedli profesionální práci, předložili nám svoji zprávu. My bychom ji měli projednat a přijmout usnesení. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji. Pan poslanec Blažek, jeho faktická poznámka. Po něm pan poslanec Dolejš.

Poslanec Pavel Blažek: Děkuji za slovo. No tak to je těžká reakce. (Se smíchem:) Pane ministře, já bych nechtěl být vaší milou, protože ve 12 jsem byl české Palermo, v 16.38 mě máte rád, tak abych se bál, co bude za dvě hodiny! (Smích.) Ale já nechci zlehčovat tu debatu.

Já z té vaší řeči si dovolím vypíchnout – vy jste jmenoval ROP Severozápad. Já bych rád zdůraznil poslancům za hnutí ANO a vlastně i vám, že tím, co se odehrálo myslím v prosinci, to zatýkání, které probíhalo v této věci, tak je to takový malý důkaz toho, že ta reorganizace nezabránila pokračování nějakých stíhání a podobně. To už dělala ta nová centrála, a udělala to, jako by žádné změny v policii nebyly. Takže tady vidíte důkaz toho, že to ničemu nezabránilo a zatýkalo se do aleluja.

Druhá věc ještě, a to zase navážu na rozhovory s kolegy z hnutí ANO, které jsem měl v červnu. To byla taková doba, kdy běžela spousta fám. To znamená, tehdy se říkalo: ono se to dělá proto, aby se tam nezatýkalo, nebo aby se to neprohledávalo a podobně. Když tam byl pan Šlachta, tak to bylo na můj návrh, tak tam v podstatě jsem řekl: a teď si, pane plukovníku, rozebereme fámy, které se odehrávají. Sám jsem položil asi tři fámy, které jsem věděl. Ostatní kolegové také. A rád bych řekl kolegům z hnutí ANO, pamatuju si, jaké fámy tehdy slyšeli oni, na všechno zněla odpověď "Ne". To znamená, pokud stále věříte tomu, že tehdy se něco konkrétního připravovalo, tak přímo plukovník Šlachta, a nejenom on, ale hlavně plukovník Šlachta nám sdělil, že nic takového se nechystal. A já chápu, že v tomto domě se šíří spousta různých fám, ale prostě tyhle fámy, které jste mi vykládali, pravdivé nebyly, a kdo jiný by to měl vědět více než pan Šlachta.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji. S faktickou poznámkou pan poslanec Dolejš, po něm pan místopředseda Bartošek.

Poslanec Richard Dolejš: Dobré odpoledne. Chtěl bych krátce reagovat na vystoupení pana vicepremiéra Babiše, kamoše Standy Grosse, to je jediné, co nás sbližuje z hlediska minulosti. (Ohlasy v sále.) Možná by nám mohl povyprávět, co řešili se Standou Grossem. Já jsem s ním vždycky řešil politiku jako s ostatními kolegy ze sociální demokracie.

Chtěl bych říci jednu věc, že lze z protokolu doložit, že při výslechu pana Babiše samozřejmě byla možnost, aby se vyjádřil k reformě, že mu byly i kladený otázky, aby ty ataky vůči ministru vnitra a policejnímu prezidentovi a vůči reformě doložil. On se pouze odvolával na tisk, na jeho tisk, na média, ale žádné důkazy pro svá tvrzení, že reforma byla zmanipulovaná, že byla účelová, nedoložil. Obdobně žádné důkazy nedoložili ani státní zástupci, ani policie. A to je to, co panu Babišovi evidentně vadí, protože mu to nezapadá do jeho goebbelsovské propagandy, které jsme teď svědky.

Děkuji za pozornost. (Potlesk z lavic ČSSD.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji. Pan místopředseda Bartošek a jeho faktická poznámká. Po něm pan poslanec Komárek a jeho faktická poznámká.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Opět jenom krátce. Pane ministře, já bych rád, abyste vyšetřovací komisi nenazýval šaškárnou. Já to beru jako pohrdání prací poslanců a nelibí se mi to a chci, abyste to věděl. Možná se vám otázky, které jsem kladl, nelíbily. Tomu rozumím. Ale jestliže vyšetřujete, tak potřebujete bud' vyvrátit, nebo potvrdit některé teorie, nějaké hypotézy. Ty otázky musely zaznít! Možná že kdybyste byl ve vyšetřovací komisi vy, tak bychom závěr včetně návrhu usnesení měli už ten stejný večer, protože vy jste měl názor a věděl jste, jak to bylo! My jsme ten názor neměli. My jsme skutečně férově všechny vyslechli. Když bylo potřeba upřesnit, tak jsme pozvali další svědky, protože my jsme tu odpověď hledali. My

jsme ji neměli. Možná že vaše hnutí funguje jinak nebo vy fungujete jinak a víte, jaká je pravda. Ale tahle komise si vzala za úkol, že bude hledat, jak to skutečně proběhlo. A za tohle bych tu komisi chtěl ocenit. Děkuji. (Potlesk části poslanců.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji. Pan poslanec Komárek a jeho faktická poznámka.

Poslanec Martin Komárek: Děkuji za slovo, dámy a pánové. Já bych chtěl reagovat na pana kolegu Kalouska. On nás vede k věcné debatě o zprávě vyšetřovací komise, ale žádná věcná debata tady neběží. Tady jsme svědky toho, že sociální demokracie vnucuje svůj ideologický výklad národu v přesvědčení, že dělá volební kampaň zadarmo. Odsud se volební kampaň opravdu dělat nedá, vy se mylíte, kolegové! Já jenom nevím, proč jí v tom ale opozice pomáhá. Teda – nevím – já to svým způsobem tuším.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji. To byla prozatím poslední faktická poznámka. S přednostním právem pan místopředseda Vondráček.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Děkuji za slovo, pane předsedající. No nebude to lehké navázat na tuhle diskusi. Já jsem to chtěl vrátit na kolej, zopakovat, bavíme se o reorganizaci policie. Ale trošku mi nahrála vystoupení mých předčeňáků, že se máme bavit věcně, máme tady řešit profesionalitu komise, máme hodnotit materiál, který nám byl předestřen. Z mé strany to nebude zneužití přednostního práva, já tady vystupuji jako představitel této komory a jde mi o to, abychom přijímali případně usnesení, která odpovídají a mají nějakou právní hodnotu, právní kulturu. Nebudu se vyjadřovat k těm faktům, která jsou v té zprávě, ale mám zásadní a velké výhrady ke kvalitě návrhů těch usnesení, která bychom měli přijímat. A tímto směrem bych chtěl napřít další diskusi.

Mám za to, že bod II. návrhu vyšetřovací komise je zcela nejasný a není zřejmé, co konkrétně vyšetřovací komise vlastně požaduje. To není zřejmé ani z odůvodnění uvedeného v závěrečné zprávě. Vláda České republiky má ve sdílené kompetenci s ministrem spravedlnosti jako výlučným navrhovatelem pouze jmenování a odvolávání nejvyššího státního zástupce. Ve vztahu k funkcionářům Vrchního státního zastupitelství v Olomouci žádnou takovou kompetenci podle zákona o státním zastupitelství nemá. Není tak zřejmé, co by mělo být výsledkem činnosti či opatřením, které by měla vláda přijmout. Odvolání vrchních státních zástupců je ve sdílené kompetenci ministra spravedlnosti a nejvyššího státního zástupce jako navrhovatele a pouze z důvodu pochybení při výkonu správy státního zastupitelství ministr spravedlnosti návrh nejvyššího státního zástupce nepotřebuje. Pro odvolání náměstků vrchních státních zástupců je potřeba návrhu příslušného vrchního státního zástupce vždy. Současně též kompetence v oblasti kárného řízení proti státním zástupcům nejsou dány vládě České republiky, ale vyplývají z právní úpravy a jsou dány ministru spravedlnosti a nejvyššímu státnímu zástupci.

Co tedy konkrétně požaduje komise? Mě to mrzí, protože jsem předpokládal opravdu kvalitnější text ze strany této komise, zvlášť při respektu ke kolegovi Blažkovi, kvalitnímu advokátovi, bývalému ministru spravedlnosti.

K bodu III.a) mám také připomínky, a to ještě zásadnější. Mám za to, že návrh usnesení vyšetřovací komise, který obsahuje návrh přijetí zákona zakládajícího odlišný postup trestního řízení vůči státním zástupcům, je v tomto bodě v rozporu s Ústavou a ústavním pořádkem České republiky. Podle čl. 80 Ústavy je to státní zastupitelství, které zastupuje veřejnou žalobu v trestním řízení, přičemž sama Ústava z tohoto pravidla nečiní žádné výjimky ani nezmocňuje k přijetí výjimek na zákoně úrovni. Pokud by měla veřejná žaloba v trestním řízení či některá její část přejít na jiný subjekt, než je státní zastupitelství, bylo by v tomto směru nutno novelizovat Ústavu České republiky. Představte si ty lhůty, které tam dávají z vyšetřující komise.

Pokud by měla veřejná žaloba v trestním řízení či některá její část přejít na jiný subjekt, než je státní zastupitelství, bylo by opravdu nutné novelizovat Ústavu. Současně ale návrh usnesení neobsahuje, kdo by takovým orgánem měl být. My jsme tady zaslechli, že by to snad měl být nějaký vyšetřující soudce. My takový institut nemáme v České republice. My se tady bavíme o zásadní reformě trestního řízení, které se má realizovat v nějaké lhůtě tří měsíců, říkám to správně. V současném systému orgánů veřejné moci ale nevidím ani jiný orgán, který by byl schopen především z pohledu odborného a praktického tuto činnost na odborné úrovni vykonávat.

Další otázka přípravného řízení vedeného proti stávajícím či bývalým státním zástupcům. K tomu bodu je třeba uvést, že státní zastupitelství je schopné vést trestní řízení, a to úspěšně, i proti jednotlivým státním zástupcům. To dokládají i známé příklady z dávné i nedávné minulosti. Za sebe musím říct, že mě v životě nenapadlo, že já se tady budu zastávat státních zástupců. Já jsem vždycky spíš vystupoval kriticky, a že je nutné skutečně změnit styl jejich práce a přístup, ale tohle jde hluboce za hranu. My jsme se z reorganizace policie přesunuli do oblasti hluboké kritiky Vrchního státního zastupitelství a v podstatě nastavení systému činnosti orgánů činných v trestním řízení. Když se na to podíváte optikou a logikou, pak by ani soudy neměly být činné ve věcech soudců, aby jim nenadřžovaly. Nabízí se otázka, kdo by soudil soudce, když platí ústavní zásada, že nikdo nesmí být odňat svému zákonemu soudci. Pokud bychom použili argument ad absurdum, tak by před jiný orgán měli přenést i spory civilní, kde jedním z účastníků řízení může být soudce.

Mám výhrady k bodu III. písm. b. Tady je požadavek na novelizaci trestního zákoníku v přerušení běhu promléci doby za trestnou činnost spojenou se zneužitím pravomoci u státních zástupců. Musím říct, že ze všech těch výroků mě tenhle bolel nejmíň, ale když se nad tím zamyslíte, tak tento návrh je také v rozporu s Ústavou, protože naráží na zásadu rovnosti občanů. I vedoucí státní zástupci a jejich náměstci jsou osoby jako každé jiné, mají svá práva a nějaká jiná pravidla během promlécičích lhůt vázaná pouze a výhradně na jejich funkci je zjevně požadavkem diskriminačním. Mám za to, že by nemohl projít testem ústavnosti. Mimochodem, vždycky když řešíme nějaký podobný exces v naší Sněmovně, vždycky tady skončím já a řeším ústavnost, vždycky je to směrováno nějakým směrem. My jako Sněmovna, jako zákonodárci, bychom se opravdu měli začít chovat a trošku respektovat oblast

základních lidských práv a českou Ústavu. Já v návrhu ani nevidím ani schopnost naplnění účelu, ani faktickou potřebu, a už vůbec ne přiměřenost takového opatření ve vztahu k zamýšlenému účelu. Obdobné postupy bývají spojené s imunitou určitých osob, ale vedoucí státní zástupci a jejich náměstci žádnou imunitu nemají, a to ani přestupkovou. Předmětný návrh de facto staví vedoucí státní zástupce do role a priori podezřelých osob a státní zastupitelství jako instituci absolutně neschopnou plnit svoji roli. Já myslím, že v takové situaci nejsme.

Budu zkracovat svůj příspěvek, protože dál je právní a mám tam citaci paragrafů, to, co jsem si stihl od rána opatřit. Takže k bodu IV. písm. a). Vyšetřovací komise navrhuje novelizovat trestní řád v tom směru, aby bylo vypuštěno oprávnění státního zástupce přikázat, aby úkony ve věci prováděla jiná osoba služebně činná v trestním řízení. Tímto rozhodnutím se nemění policejní orgán jako takový, ale státní zástupce pouze vyloučí z dalšího zpracování dosavadního zpracovatele, tzn. osobu činnou u konkrétního policejního orgánu, konkrétního policistu, a služební funkcionáři příslušného policejního orgánu pak v návaznosti na toto rozhodnutí určí jiného zpracovatele. Státní zástupce postupuje podle tohoto ustanovení zejména v případech, kdy zjistí vážné nedostatky v činnosti dosavadního zpracovatele věci nebo shledá, že taková osoba služebně činná v policejním orgánu nerespektuje jeho pokyn nebo neprovede požadované doplnění dokazování. Tímto návrhem tak vyšetřovací komise de facto navrhuje, aby státní zástupce neměl možnost dostát své odpovědnosti za zákony a efektivní průběh přípravného řízení trestního.

Já si vzpomínám, že jsem zde, a už nevím v jaké věci, interpeloval pana ministra Chovance ve věci činnosti orgánů činných v trestním řízení a on mě tenkrát noblesně odkázal na pana ministra Pelikána s tím, že je to státní zástupce, který je pámem sporu, je to on, který určuje vlastné směrování. A vy mu teď tu kompetenci vezmete. Naprostě se tím rozhasí stávající systém. A myslím si, že není ministerstvo, není legislativní odbor, který by byl schopen takovému úkolu dostát a zpracovat ho. Tak prosím, mějme to na paměti, až budeme my jako Sněmovna ukládat něco, co uložit nelze. Opravdu reálně čistým zdravým rozumem to uložit nelze.

K bodu IV. písm. b) – novelizace v trestním řádu vypuštěním § 174 odst. 2 písm. c), podle kterého může státní zástupce osobně provést kterýkoli jednotlivý úkon i celé vyšetřování. Tímto postupem státní zástupce může nahradit ve vyšetřování činnost policejního orgánu jak pro jeden úkon, tak úplně, pokud se rozhodne, že provede vyšetřování celé. S návrhem vyšetřovací komise není možné souhlasit, neboť popírá na koncepční úrovni rozdělení rolí mezi státní zástupce a policejní orgán v přípravném řízení trestním. Státní zástupce je osobou finálně odpovědnou za zákonné a efektivní průběh přípravného řízení trestního. Policejní orgán je nadán procesní samostatností, ale ta je logicky limitována právě nadřízenou rolí státního zástupce jako osoby vykonávací dozor nad zákonností přípravného řízení. Je to také státní zástupce, kterému je uložena povinnost stíhat všechny trestné činy, o nichž se dozví, pokud zákon nebo vyhlášená mezinárodní smlouva nestanoví jinak.

Takže opět vynechávám další tři odstavce, které jsem si stihl ve Wordu překopírovat, nebudu vás tím zdržovat. Ale prosím, mám výrazné výhrady ke kvalitě navrženého textu. Jestliže tady bylo, jestliže jsem byl vyzýván, že máme věřit vyšetřovací komisi, máme věřit profesionality, tak vám říkám, že tady jsou limity,

kdy jim věřit nemůžeme, kdy se nad nimi musíme samostatně zamyslet v rámci pléna, musíme použít svůj rozum a musíme podle něj hlasovat. Myslím, že to, co nám předložila komise, je nehlasovatelné, chceme-li se zachovat odpovědně jako zákonodárci.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji. Než přejdeme k faktickým poznámkám, tak ještě omlovy. Pan ministr zdravotnictví Miloslav Ludvík se omlouvá dnes od 17 hodin z pracovních důvodů, pan poslanec Pavel Antonín se omlouvá dnes od 15 hodin ze zdravotních důvodů, pan předseda ústavněprávního výboru a pan poslanec Jeroným Tejc se omlouvá z odpoledního jednání z pracovních důvodů, pan poslanec Gabal se omlouvá od 14.30 do konce jednacího dne, pan poslanec Petr Adam se omlouvá od 14.30 ze zdravotních důvodů, pan poslanec Antonín už je přítomen, takže stahuje svoji omluvu, pan poslanec Martin Plíšek se omlouval mezi 14.30 a 16.30, pan poslanec Michal Kučera se omlouvá dnes od 14.30 z pracovních důvodů, pan poslanec Okamura se omlouvá do konce jednacího dne z pracovních dnů, paní poslankyně Markéta Adamová se omlouvá dnes od 16.30 z pracovních důvodů a pan poslanec Vít Kaňkovský se omlouvá od 16.30 do konce jednacího dne. Tak to byly omluvy.

S faktickou poznámkou pan poslanec Stanjura, ten ale není přítomen, takže jeho faktická poznámka propadá. Následuje pan předseda Blažek. Prosím, pane předsedo.

Poslanec Pavel Blažek: Děkuji za slovo. Nebojte se právníčiny. Já jenom v reakci na pana kolegu Vondráčka. My nejsme ve třetím čtení nějakého zákona. Ta usnesení jenom říkají – Sněmovna si myslí, milá vládo, vyzýváme tě, aby ses zamyslela nad tím, jestli pokud jde o zákonností v činnosti olomouckých státních zástupců, postačí to, že byla podána kárná žaloba na náměstka pana JUDr. Ištvanu Komára. Toť vše. No, pokud ani tohle nesmíme, tak už nesmíme nic. Jenom chceme po vládě, aby se tím zabývala. A vláda řekne třeba – podle nás to stačí. To je všecko. Ale jinou možnost nemáme, protože za státní zastupitelství odpovídá vláda. Tak komu to máme tedy napsat? To máme napsat do Bruselu nebo kam? No jedině vládě. Jiná možnost neexistuje. A vláda ať si to rozebere, jak myslí. A je pravda, že vláda k tomu má nástroje, ano, ten zákon je dobře koncipovaný, vždy jenom v součinnosti s nejvyšším státním zástupcem. To je v pořádku. Ale vláda třeba dospěje k tomu – nám to stačí. Vy to čtete od konce. Vy tam vidíte ty personálie a už tam vidíte nějaká konkrétní jména. Ale vláda třeba řekne – ne, nám to stačí. Na jejich odpovědnost ale. Já kdybych v té vládě seděl, tak bych si odpovědnost za Olomouc nevzal. Vy si ji klidně vezměte, já vám to přeju.

Pokud jde o další návrhy, které se týkají zákonů, tak tam jde jenom o to, aby vláda něco předložila. Tak vláda nám napíše třeba, že to nejde z těch důvodů, co říkal pan Vondráček. Ted' je jedno, já si o tom věcně myslím něco jiného, ale pro boha svatého, to už si nesmíme ani vládu požádat, aby něco zpracovala? Co teda potom můžeme? Toto není třetí čtení zákona. Můžeme vést věcnou diskusi, jestli to má smysl, nebo ne. Ale tahle Sněmovna buď bude mít vůli říct si: my si myslíme, že by

se to či ono mělo upravit nebo že by vláda svoji pozornost měla orientovat na vrchní státní zastupitelství a zákonné v jeho činnosti. To je všechno. Co je na tom tak dramatického, nechápu.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji. S faktickou poznámkou pan poslanec Hájek, po něm pan ministr spravedlnosti. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Josef Hájek: Vážený pane předsedající, kolegyně, kolegové, já bych chtěl poděkovat Radkovi Vondráčkovi, že skutečně tu diskusi nasměroval do věcné roviny. A mě jeho slova zaujala z toho pohledu, že skutečně nejsem právník, a já nejsem schopen v této chvíli posoudit, zdali jeho argumenty, které nám tady sdělil, jsou relevantní, nebo ne. Reagoval tady kolega Blažek prostřednictvím pana předsedajícího – taky nejsem schopen relevantně posoudit. To znamená, já bych se chtěl poradit, jak mám dál postupovat, tzn. vznesl bych procedurální návrh. Ještě než ho přednesu, myslím, že nejsme v nějakém časovém presu. To znamená, půl roku proběhlo od sjednocení těch dvou policejních útvarů. Ten útvar pracuje. Bylo tady konstatováno, že tam odešlo pár lidí, ale pracuje. To znamená, v této chvíli si myslím, že nejsme v časovém presu. Takže bych navrhoval, abychom skutečně prodiskutovali, projednali to, co je tady dneska navrhováno.

Z toho titulu navrhoji procedurální návrh, abychom přerušili projednávání tohoto bodu do čtvrtka 23. listopadu 11 hodin. (Z pléna – listopadu?) Února, děkuji. (Smích v plénu.) Tady dneska už byly ty vítězné únory a letos bude sto let VŘSR, tak mně to tak nějak trošku v té hlavě... (Smích.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Ne listopad, 23. únor. To je procedurální návrh, o kterém budeme hlasovat bez rozpravy. Já vás nejprve všechny ohláším. Prosím, abyste se přihlásili svými hlasovacími kartami.

Budeme hlasovat o procedurálním návrhu pana poslance Hájka, který navrhuje tento bod přerušit do 23. února tohoto roku 11 hodin.

Zahajuji hlasování o tomto návrhu. Kdo je pro, nechť zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování pořadové číslo 310. Přihlášeno je 108 poslankyň a poslanců, pro 31, proti 71. Návrh nebyl přijat.

Budeme tedy pokračovat faktickou poznámkou pana ministra spravedlnosti. (V sále je hluk.) Prosím, pane ministře, máte slovo.

Ministr spravedlnosti ČR Robert Pelikán: Děkuji. Vážený pane předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové, chci také poděkovat panu poslanci Vondráčkovi, že skutečně přešel k věcné diskusi a téměř všechno, co jsem tady chtěl říci k navrženým úkolům pro vládu, už řekl za mě. Jakkoliv to můj milý kolega Blažek bagatelizuje, ono to tak bagatelní není.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Já se omlouvám, pane ministře. Vy říkáte velmi závažně věci a Sněmovna vás zjevně nemůže slyšet. Poprosím kolegy nalevo i napravo o ztištění a vás poprosím, abyste pokračoval. Děkuji.

Ministr spravedlnosti ČR Robert Pelikán: Děkuji. Uvědomme si prosím, že se tu navrhuje, aby Poslanecká sněmovna žádala vládu, tím ji podle mě tedy ukládá, aby jí do tří měsíců předložila návrh zákona, který bude obsahovat, a teď je tam vyjmenováno, co bude obsahovat. Vláda na to těžko může reagovat jinak, než že takový návrh předloží, ale jak to má udělat, je-li přesvědčena o jeho neústavnosti a možná i nesprávnosti. A já tady za sebe říkám, že souhlasím se vším, co tady pan poslanec Vondráček řekl. Takže vás velice nabádám, abyste pečlivě zvážili, zda doprovodná usnesení přijmout, protože si myslím, že by skutečně to byla chyba. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji. Pan poslanec Vondráček. Jeho faktická poznámka. Prosím, pane místopředsedo.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. On to pan ministr už stihl říct. Mám životní zkušenost, že naprostá většina konfliktů mezi mužem a ženou je způsobena nedostatkem komunikace. Platí to i obecně, mezivztahově a vůbec mezi lidmi, zkrátka chyba v komunikaci je příčina všeho. My si asi nerozumíme s panem poslancem Blažkem. (Veselost v sále.) Jeho komise tady opravdu navrhuje, aby se do tří měsíců předložil návrh zákona, který musí obsahovat, a teď změnu trestního řádu a tak dále. To znamená paragrafované znění. Někdo to musí napsat, musí to tam být napsané. Pochopil jsem z jeho příspěvku, že vláda má něco předložit. My si asi potom musíme sednout, co to je to něco, co má vláda předložit. Třeba nalezneme společnou komunikaci, třeba se to podaří i v naší vládě před rozvodem, jak to tady slyším.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu místopředsedovi. Pan předseda Stanjura a jeho faktická poznámka.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Já bych v rámci faktické poznámky měl jeden procedurální návrh. Musím říct, že už mi trošku chyběl, už jsem to neříkal asi tři roky. Chtěl bych procedurálně navrhnut, abychom dnes jednali i hlasovali po 21. hodině, a to jménem šesti poslaneckých klubů s výjimkou hnutí ANO, abych dostál přesně liteře zákona, tak je vyjmenuji: vezmu to zleva doprava, jménem klubu KSČM, ČSSD, Úsvit, KDU-ČSL, ODS a TOP 09. Myslím, že kolegové z ANO se obstrukce ještě musí naučit, zatím jim to moc nejdě. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Určitě meritorně i procedurálně myslíte, abychom jednali a hlasovali. To je návrh, o kterém budeme hlasovat bez rozpravy, procedurální návrh.

Zahajuji hlasování o tomto procedurálním návrhu. Kdo je pro, nechť zvedne ruku a zmáčkne tlačítka. Kdo je proti?

Je to hlasování pořadové číslo 311. Přihlášeno je 108 poslankyň a poslanců, pro 69, proti 30. Návrh byl přijat. Budeme tedy jednat dnes po 19., i případně po 21. hodině.

Můžeme přejít dál. To byly zatím veškeré faktické poznámky i přednostní práva. Slovo má v obecné rozpravě řádně přihlášený pan poslanec Jiří Štětina. Prosím, pane poslanče, máte slovo. (V sále je velký neklid!)

Poslanec Jiří Štětina: Dobrý podvečer. Vážení pane místopředsedo, vážení páni ministři, dámy a pánové, možná si říkáte, proč zde hovořím. Já nepatřím k poslancům, kteří všemu rozumí, kteří hovoří do zemědělství, zdravotnictví, lesnictví, životního prostředí, vnitra, ale patřím k těm, kteří využívají své zkušenosti, které měli za svůj hodně dlouhý život. Takže vám musím říct, že jsem byl také policistou, a proto mám vztah jednak k policii a samozřejmě k Ministerstvu vnitra velmi kladný. Dokonce jsem byl rehabilitován v roce 1990. Byly mi nabídnuty všechny výhody, které s tím souvisely, i výsluhu jsem mohl tenkrát dostat, všechno jsem odmítl, pouze jsem si nechal důchod Ministerstva vnitra, protože je úplně jedno, jestli ho beru od České správy sociálního zabezpečení, nebo od Ministerstva vnitra. To je úplně jedno.

Dneska ale mohu říct, že mi to jedno není, a to malinko odbočuji od toho, co chci potom říkat. Když dneska vidím, jak jsou u policie vypláceny výsluhy, jak se povyšují policisté, kteří udělají kariéru za pár let do hodnosti generála, pak odejdou a stanou se z nich politici s výsluhou 62 tisíc a tak dále, tak to mě klidného nenechává a samozřejmě mě mrzí, že jsem tenkrát nevyužil plnou rehabilitaci, ale budiž, člověk dělá životní chyby.

Další věc, kterou chci říct, že se mi zde vůbec nelibí dnešní atmosféra. Je to nechutné. Je to urážející a myslím si, že si to nezasloužíme ani my, kteří jsme šli do politiky pro to, abychom zabránili korupci, klientelismu a všemu, co tady minimálně za dvacet let bylo, a že se nám to nepodařilo, je jednou jisté. Čili si myslím, že bychom se i vůči občanům této země měli chovat slušně a korektně.

Budu mít svůj projev asi strukturován na tři body. Jeden se bude týkat historie reorganizace, respektive reformy policie, za druhého budou připomínky, které budu mít, a nebudu skutečně obviňovat komisi, že se chovala tak nebo onak, protože vím, co to je být členem vyšetřovací komise. A když srovnávám, co jsme dělali ve vyšetřovací komisi Opencard a dneska, tak si myslím, že tenkrát to všechno proběhlo naprostě slušně a korektně a dneska jsme jaksí tam, kde jsem být nechtěl.

Bod č. 1 – historie reformy Policie České republiky. Je to skutečně věc, která se chystala už v minulosti. Samozřejmě hlavní reformu policie chtěli dělat ti, kteří byli u vlády od roku 2006. Byl jsem zvolen do Poslanecké sněmovny v roce 2010. Byl jsem členem výboru pro obranu a bezpečnost, tenkrát byl společný, byl jsem dokonce i členem takzvaného podvýboru pro reformu policie a k tomu se chci malinko zmínit. Samozřejmě vím moc dobře, že reformu policie musí dělat policejní prezident a ministr vnitra, o tom žádná. Ale když se vrátím do roku 2011, a to je tento papír, nebudu číst všechno, nebojte se, to bych vás unavoval a vy byste mě potom brzy vyhnali, tak musím konstatovat, že z jednání podvýboru byl tehdejší pan prezident

Lassy vykázán. Já jsem u toho byl, já jsem to viděl, byl jsem toho svědkem. Takže to byl jaksi první moment, který mi dával do souvislosti určité věci, které se udály loni, počínaje koncem května. K tomu se dostanu také.

Čili skutečně se hovořilo o reformě policie, dokonce v roce 2011 byla jakási komise, kterou vedl bývalý pan policejní prezident Tomášek. Já jsem k tomu napsal docela důrazné připomínky a odeslal jsem to 29. 11. 2011. Že k tomu nedošlo, já myslím, že bylo jenom dobré.

Bod č. 2. Vlastní práce komise pro reorganizaci policie. Já jsem dlouho zvažoval, jestli to budu říkat, nebo nebudu, ale nezlobte se na mne, že nebudu jmenovat tu osobu, se kterou jsem se potkal a které jsem řekl, že to, co bylo mezi námi, říkat veřejně nebudu, ale to neudělám.

Ale já jsem při jednání s významným policejním funkcionářem jednal o tom, jestli – mimo jiné, jinak jsme se bavili o rezortních věcech, o platech policistů, protože se mi nelíbí, že policisté dělají 150 hodin zadarmo, že mají výsluhy takové, jaké mají, to znamená za poctivou práci 20 let a více mají 15, 18 tisíc. To je strašné ve srovnání s tím, když někdo odchází od policie, je mu udělena mnohasetitisicová odměna, a pak ta výsluha mu stoupne na 62, 70 tisíc atd. To je nemravnost, to si myslím, že bychom měli také řešit.

Ale já jsem se toho 25. května 2016 dozvěděl, že se žádná reorganizace nechystá. Já jsem byl velmi překvapen, že za týden byla najednou na stole reorganizace policie. Já zdůrazňuji, že ne reforma, ale reorganizace. A já se ptám, a to je teď otázka na tu komisi, jestli vůbec ta komise vyšetřovací věděla, že kompetence ÚOKFK a ÚOOZ a dalších tedy, řekl bych, útvarů v centrální působnosti mají své právní normy. Já zde musím citovat příkaz policejního prezidenta č. 103 z roku 2013 – sami si můžete zjistit, kdo byl v té době policejním prezidentem –, ve kterém v článku 6 se píše. A teď mi dovolte, abych tu stručně ocitoval, já to dělám nerad, ale musím.

V článku č. 6 jsou stanoveny úkoly policejních orgánů Služby kriminální policie a vyšetřování a útvarů policie s celostátní působností a) Národní protidrogová centrála Služby kriminální Policie České republiky, tu čist nebudu, k tomu asi dojde ještě. Ale za b) Útvaru odhalování korupce a finanční kriminality slouží Kriminální policie a vyšetřování. Ta se zabývá a má úkoly šetření a prověřování a vyšetřování úmyslných trestních činů, k jejichž je příslušné Vrchní státní zastupitelství, s výjimkou trestních činů, uvedených v části druhé atd. Za 1.2. Za trestné činy, které odhalí vlastním šetřením, pokud nerozhodne o jejich postoupení dle místní a věcné příslušnosti jinému policejnímu orgánu, nebo které převeze na základě rozhodnutí ředitele Útvaru po předchozím souhlasu místně a věcně příslušného policejního orgánu, nebo které byly přikázány rozhodnutím nadřízeného vedoucího pracovníka nebo státního zástupce.

Zde se musím malinko zmínit a glosovat – nemůžeme vůbec vyčlenit z tohoto postupu, který je daný skutečně zákonnémi a podzákonnémi normami jakýkoliv zásah státního zastupitelství, ať místního, krajského nebo vrchního.

V bodu c) – já nebudu čist další body, ale já se potom budu ptát, jestli ta komise zkoumala, jestli bylo třeba dělat tuto reorganizaci. V bodu c), že Útvar pro odhalování organizovaného zločinu, Služby kriminální policie a vyšetřování se teda zabývá

šetřením, prověřováním a vyšetřováním za 1.1. trestné činnosti organizovaných zločineckých skupin nebo zvlášť závažných organizovaných spáchaných zločinů v oblasti násilných projevů, vydírání a následných řídících systémů, užitých proti životu, zdraví nebo majetku, nedovoleným obchodováním se zbraněmi, výbušninami, vojenským materiélem, chemickými, biologickými, radioaktivními, ostatními vysoce nebezpečnými látkami a komoditami, nelegální migrace obchodu s lidmi, krádeže motorových vozidel, terorismu, extremismu, proti měně a platebním prostředkům a financování terorismu. Za druhé šetření, prověřování, vyšetřování trestních činů, páchaných formou kybernetických útoků, a potom je zajímavé za třetí šetření, prověřováním, vyšetřováním trestních činů, které odhaluje vlastním šetřením, pokud nerohodne o jejich postoupení dle místní a věcné příslušnosti jinému policejnímu orgánu, za 3.2. převezme na základě rozhodnutí ředitele útvaru po předchozím souhlasu věcně a místně příslušnému policejnímu orgánu nebo vedoucího pracovníka nebo státního zástupce.

Čili toto je tedy příkaz policejního prezidenta č. 103 z roku 2013.

Já samozřejmě jsem byl velmi překvapen, když během týdne najednou došlo k tomu, že je na stole reorganizace policie. Čili já se ptám, a samozřejmě se vši vážností a pokorou, protože vím, že ta práce v komisi není vůbec jednoduchá jak časově, tak samozřejmě právně, a myslím si prostě, že i psychicky, takže bych vůbec nesnižoval nějakými teatrálními výstupy tady, jak někdo si klade otázku, odpovídá na něco – je to pod mou úroveň.

K tomuto bodu ještě musím říci, že se mi líbil i projev pana ministra spravedlnosti, a já bych ho hodnotil jak po stránce umělecké, tak po stránce věcné jedničkou. Myslím si, že nám to řekl prostě a jasně.

Takže to je k tomu a já bych se jenom zeptal, jestli ta komise věděla a jestli tedy posuzovala tu reorganizaci, která byla tímto způsobem takto velmi rychle dána do pohybu.

A poslední věc. Jestli si vzpomínáte, když jsme jednou věci policie projednávali – teď nevíš přesně, jestli to bylo ještě před svátky, ale možná, že to bylo před prázdninami, nebo jestli to bylo až po prázdninách –, tak já jsem měl velmi krátké vystoupení, kde jsem se zmínil o tomto předpisu, ale jenom jsem ho citoval, dále jsem se zmínil také o tom, že tedy musí dělat reformu policie policejní prezident a ministr vnitra, ale pak jsem vyslovil obavu. A ta obava byla jednoduchá a prostá. Všichni dobře víte, jak fungovalo vyšetřování zejména hospodářských trestních činů do roku 2010. Budou skončilo na policii, kde byl k tomu předpis, bylo to nařízení, bylo to tedy interní akt řízení a jmenovalo se to Pokyn č. 121 řediteli Útvaru odhalování korupce a finanční kriminality Služby kriminální policie a vyšetřování ze dne 10. srpna 2009, ve kterém se v článku 4 jednoznačně píše: získávání poznatků ze zájmového prostředí. Před zahájením operativně pátrací činnosti formou získávání poznatků ze zájmového prostředí oprávněný policista informuje svého přímého nadřízeného, nebo v době jeho nepřítomnosti příslušného vedoucího policistu. K tomu byly vytvořeni koordinátori. Shodou okolností ti koordinátoři byli po zrušení tohoto příkazu nějakým způsobem odveleni a dostali se – jeden je třeba na Homolce, jeden na České poště

atd. Takže je zajímavé, kde tito lidé samozřejmě pracují. Když nesouhlasil nadřízený nebo koordinátor, tak se nevyšetřovalo.

Když náhodou ta kauza byla skutečně tak velká, tak to šlo na státní zastupitelství, kde zase byli někteří státní zástupci, a tady bych se mohl odvolut na naší komisi k Opencard, která byla první, která něco vyšetřila – nebyli jsme k smíchu, jak jsem tady z nějakého diskusního příspěvku mohl vycítit –, tak se to zastavilo na státním zastupitelství. Ale významné hospodářské kauzy šetřeny prostě nebyly.

Takže já bych mohl zde hovořit a já už nechci, protože vím, jak jsem čekal dlouho, než jsem se dostal k mikrofonu, skoro jsem myslel, že se na to ani nedostane, tak bych chtěl vyslovit obavu, a já doufám, že k tomu nedojde, jestli náhodou tato tzv. reorganizace, o které nejsem přesvědčen, protože to nebylo projednáno ani na výboru pro obranu – na výboru pro bezpečnost, už jsou ty výbory odděleny –, nebylo to projednáno v parlamentu, že to muselo být uděláno tak rychle.

A nyní tedy moje obava proč. Já jsem v roce 2011 dal trestní oznámení na financování letecké záchranné služby. V první fázi byla vznesena obvinění. Byl vyměněn státní zástupce, v roce 2015 bylo konstatováno usnesením, že trestný čin byl spáchán ve výši 880 mil., ale je promlčen, což byla chyba, takže druhý státní zástupce nařídil nikoliv tedy zrušení, ale pokračování ve vyšetřování, a koncem roku 2016 jsem dostal vyjádření už od toho nového útvaru – jak se jmenuje? Národní centrála – NZO... já už nevím přesně, takže mi to promiňte, že trestný čin se odkládá. Já jsem samozřejmě interpeloval pana ministra. Pan ministr mně samozřejmě odpověděl naprostě v souladu se zákonem, že to tak je, a já mu zde slibuji, že už ho prudit v této věci nebudu, ale spokojen nejsem. A já se bojím, aby náhodou nedocházelo k této situaci, protože zde je mnoho trestních činů, které se nešetřily, neboť nebyla vůle, abychom se náhodou nedostali někam do vysoké politiky.

Já vám děkuji za pozornost. (Potlesk některých poslanců hnutí ANO 2011.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci. Další řádně přihlášenou je paní poslankyně Jana Lorencová. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Jana Lorencová: Děkuji, pane předsedající. Kolegyně a kolegové, kromě toho, že jsem poslankyně, jsem také původně novinářka. Ono to v člověku nějak zůstane. To není o tom, že novinářem člověk kdysi byl a potom už není. Během těch let, ve kterých jsem jako novinářka působila, se samozřejmě ke mně dostávala spousta informací a s nimi nejde nepracovat jenom proto, že mezitím plynou léta a spousta věcí se zamětá jaksi pod koberec.

Znám severní Moravu, znám Olomoucko, znám oblast, kde se objevila tzv. kauza Vidkun. Dokonce znám osobně i některé aktéry. Kdyby totiž policie neměla ve svých řadách dobré policisty, ale také gaunery, nemuseli bychom se dnes touto kauzou, kterou se dnes zabýváme, vůbec zabývat. Považuji za svoji povinnost prohlásit na tomto místě, že se nechci zabývat tím, do jaké míry je relevantní závěr vyšetřovací komise. Jak už zde mnohokrát zaznělo, co není prokázáno, ještě zdaleka neznamená, že se nestalo. Ale odmítám akceptovat závěr vyšetřovací komise jako hřmotný alibismus pro všechno, co právě prokázáno nebylo. Co nebylo prokázáno, ale mohlo

se stát. Vyšetřovací komise není arbitr, který rozhoduje o vině či nevině, ale je to orgán, který se snaží cosi zjistit, zařadit do kontextu a posléze s tím seznámit nás poslance. Dnes nám předkládá závěry o tom, že něco zjistil a něco se mu zjistit nemuselo podařit. A to je celé. S tím samozřejmě lze souhlasit. Ale co dál?

Kolegové zde mnohdy vedou monology o tom, jak se kdo má chovat, co si smí nebo nesmí dovolit atp. Já si teď asi dovolím dost a za svým tvrzením si ale stojím. Komise z nějakého důvodu, pravděpodobně je to úplně v pořádku, nemá kompetenci policejního orgánu. S tím samozřejmě musím souhlasit, je to tak. Ale předpokládám, že se může zabývat a že možná mohlo některým členům komise být možná podezřelé, když viděli přesuny, ke kterým v řadách policistů a ve vrcholných orgánech policie začalo docházet. Nebudu jmenovat všechny, ale bylo jich hodně, těch přesunů, právě v té době, kdy tzv. kauza Vidkun propukla, v době, kdy docházelo k prohledávání psacích stolů a kanceláří, opravdu došlo k několika přesunům v řadách policie. Předpokládám, že vyšetřovací komise měla kompetenci a měla mít zájem na tom, koho se tyto přesuny týkaly.

Zastavím se u jednoho, dvou možná tří jmen. Jedno z nich je Milan Pospišek. Nevím, jestli vůbec se neztratil z řad policie v době ještě před vznikem vyšetřovací komise, takže je možné, že komise už vůbec neměla šanci ho vyslechnout. Ale já se zastavím u toho, kdo to je Milan Pospišek. Jde o bývalého ředitele Úřadu ředitel kriminální policie a vyšetřování. Zatím nikdy nezaznělo, jakým způsobem docílil své poměrně závratné policejní kariéry. To jsou fakta. Žádné spekulace, pouze fakta. A my si je teď připomeneme, protože to je důležité s ohledem na všechny právě tyto neprokázané jevy. Jde o bývalého policejního důstojníka Milana Pospiška, který začínal v Šumperku jako podřízený – já se omlouvám za to, že znova vytahuji svoje staré kauzy – jednoho z největších obchodníků s nezdaněnou motorovou naftou alias LTO Vratislava Kutila. Vratislav Kutil byl policista, šéf hospodářské kriminálky v okrese Šumperk. Pokud jsem správně informována, a já věřím, že ano, tento pan Milan Pospišek byl jeho podřízený. Pokusím se to rovněž zkrátit, doufám, že zvládnu hodně zkrátit to, co mám připraveno. Tento pan Pospišek odešel vlastně od policie druhý den poté, co mu ÚOOZ prohledal jeho psací stůl. Odešel z důvodů, o kterých můžeme pouze spekulovat. Možná jenom proto, aby ještě stihl dostat výsluhu – nebo jak se tomu přesně říká, ano, výslužné.

Vratislav Kutil, jeho bývalý šéf, který skončil u policie na konci roku 1993, pobírá výsluhu dodnes. To jsou odměny – to jsou tresty za to, když se někdo jako policista dopustil tak závažného trestného činu, jako je obchodování s nezdaněnou motorovou naftou. Dodnes pobírá tento policista krom miliard, a v jeho případě nejméně jedné miliardy, výsluhu za služby policii. Pokud budou v oběhu pořád nezdaněné peníze, pokud budou v oběhu špinavé peníze, a to nic jiného než špinavé peníze není, nemůžeme čekat, že se něco zásadně změní. To opravdu asi nemůžeme.

Já bych z tohoto místa vzdor tomu všemu, co jsme tady slyšeli, chtěla poděkovat slušným policistům. Chtěla bych poděkovat jmenovitě panu Šlachtovi, kterého osobně neznám, viděla jsem ho jednou v životě, když mluvil na komisi pro kontrolu GIBS. Neznám ho osobně, ale chtěla bych mu poděkovat za statečnost, kterou zatím prokázal. Chtěla bych poděkovat všem slušným státním zástupcům za práci, kterou ve prospěch této společnosti odvedli. A vám, kolegové, děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji paní poslankyni Lorencové. S přednostním právem – pardon. Ještě faktická poznámka pana místopředsedy Blažka. Prosím.

Poslanec Pavel Blažek: Děkuji. Já jenom stručná reakce. Víte, paní kolegyně, vaším prostřednictvím, jméno pana Pospiška na té komisi padlo. Problém je v tom, že předmětem činnosti téhle komise není náprava celého světa a všechno špatného, co bylo v policii za posledních nevím kolik let. A my jsme se, ač neradí, věnovali věcem, jako je SMS apod. proto, že se stala součástí té vládní krize. Nebylo možné, abychom se zabývali úplně vším, co je v policii dobré nebo špatné. Od toho ten orgán za první nebyl zřízen a za druhé to není v lidských silách. Takže ano, to jméno tam padalo. Nepadal tam zrovna pozitivně, to je pravda. Ale pokud jde o předmět naší činnosti, tak tohle jméno tam nemělo relevantní význam, abychom se dál o něm bavili. A pokud vím, on byl snad tehdy zatčen a myslím, že u policie ani není. Ale to si teď matně pamatuji. Proto tam to místo jeho není. To bychom se zabývali fakt vším a to nejde.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji. S přednostním právem pan předseda Kalousek. Prosím, pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo. Promiňte, já bych si samostatně neodvážil reagovat na paní poslankyni Lorencovou. Ale ona zopakovala něco, co jsem v té diskusi od zástupců ANO slyšel několikrát, a sice větu, že to, že to ještě nebylo prokázáno, ještě vůbec neznamená, že se to nestalo. Řekl to i pan poslanec Chalupa. Tak toho chápu. Tomu jde o život. Ale řekl to i ministr spravedlnosti, v tomto duchu vystoupil.

Kolegové, prosím vás, uvědomujete si, co říkáte? Ono se to neprokázalo, ale to ještě neznamená, že se to nestalo. Tak my dál budeme žít v tom, že se to stalo. Já dám nějaký příklad. Snad se neurazí kolega Faltýnek. Je to statečný člověk, tak já dám schválně nějaký absurdní příklad. Já prostě prohlásím s plnou vahou své osobnosti, že kolega Faltýnek znásilnil nezletilého jezevčíka, což mu samozřejmě na veřejnosti uškodí, protože lidé nemají rádi politiky, ale mají rádi štěňátko. A já to budu tvrdit tak vehementně a do všech novin, a dokonce tím polepím celou republiku a udělám část předvolební kampaně. A budu tvrdit: Faltýnek znásilnil nezletilého jezevčíka. Budu logicky žádán, abych prostě tohle tvrzení prokázal, zvlášť když jsem o něj opěl politickou volební kampaň. Já budu říkat no, prokázat to nemůžu, ale to, že to nemůžu prokázat, to ještě neznamená, že se to nestalo, protože nezletilých jezevčíků je spousta a Faltýnkovi to kouká z očí. A budu to tvrdit dál. A když budu žádán, abych se omluvil za tuto sprostou pomluvu, protože když bych to skutečně řekl vážně, tak by to byla naprostá sprostá pomluva, když bych byl žádán o omluvu, tak bych řekl: Proč bych se omlouval? To, že to nemohu prokázat, to ještě neznamená, že se to nestalo.

To je způsob vaší argumentace. Moc vás prosím, vzpamatujte se. Jestliže byl někdo osočen, a pokud tedy byl policejní prezident osočen z nějakého nečestného

jednání a ministr vnitra byl osočen, tak buď je prokázáno, že se něco takového stalo, anebo se to nestalo. Není možné někoho osočit, dotknout se jeho cti, pověsti, dobrého jména způsobem, který je schopen zničit mu kariéru, a pak místo omluvy říct: Promiňte, ale to, že se to neprokázalo, ještě neznamená, že se to nestalo. Já prostě protestuji proti tomuhle způsobu argumentace. Kdybychom ho přijali, tak nežijeme v civilizovaném a právním státě. (Potlesk zleva.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu předsedovi. Čtyři faktické poznámky. Pan poslanec Chalupa, pan poslanec Blažek, pan poslanec Hájek, pan poslanec Komárek. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Bohuslav Chalupa: Děkuji za slovo. Všem těm, kteří se o mě bojí, tak já vás ujišťuji, že fakt se nebojím, že mi jde o život. Děkuji.

Pokud jde o tu... Ta zpráva je naprosto jasná. Stačí ji položit na stůl a nechat ji tam. Tady je nějaká interpretace a my jsme s tím nezačali. Že my jsme byli ti, kteří to využili v něčem nějak, toto, toto. Přečtěte si tu zprávu a tam skutečně... já nevím, to je filozofická asi debata. Pokud je tady třeba, a teď odhadem, sedm náhod, které se odehrájí během tří týdnů, proběhne reorganizace za všech těch aspektů nebo nedodržení různých věcí atd., tak jako se můžu domnívat jako politik, že ty věci nejsou v pořádku. Že neproběhly v pořádku. Jako člen vyšetřovací komise to nemůžu udělat, protože tam mám jiné mantinely a musím se chovat jako člen vyšetřovací komise, který říká, toto jsem ověřil, a toto jsem neověřil. Ale jako politik, který toto ví a který se vyslechl spoustu věcí, tak tvrdím, že ta reorganizace neproběhla tak, jak měla a byla ale zneužita jinou politickou stranou k tomu, aby se zabránilo některým věcem. A to klidně můžu říkat. A to, co se neprokáže, protože na to nemám důkazy... Proč jste nám nedali... Ve Spojených státech se podívejte, jak pracuje vyšetřovací komise, a jak jsme pracovali my. Já to tady nechci napadat. Ale co jsme měli k dispozici? My jsme neměli žádné vyšetřovatele, žádnou kriminalistiku, žádné forenzní studio nebo forenzní úřad, nic. My jsme pracovali s tím, co máme. A jestli tam byl jeden bývalý policista a jeden právník, tak jako od těchto lidí chcete, aby tam dělali sáhodlouhé důkazní řízení? To jste tedy na omyleu.

A já jako politik říkám, že to, co se stalo, bylo špatně. A je to jejich vina!

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Tak. S faktickou poznámkou pan poslanec Blažek. Prosím, pane předsedo.

Poslanec Pavel Blažek: Já jenom, jedna oprava. Ona se netýká Sněmovny. To jméno pana Pospíška souvisí se zatčením. Ono to bylo trošku jinak, jsem si potom uvědomil. V jeho kanceláři byl někdo zatčený, nějaký policista. Tak abych tady nešířil nějaké zprávy, a jemu se omlouvám.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Pan poslanec Hájek a jeho faktická poznámka. Prosím, pane poslanče. Po něm pan poslanec Komárek.

Poslanec Josef Hájek: Vážený pane předsedající, když jsem diskutoval se svými horníky, tak jsem jim to musel také vždycky nějak polopaticky vysvětlit, aby to pochopili. A mně tady kolega Kalousek, prostřednictvím pana předsedajícího, nahrál. Takže moji horníci, ve Sněmovně jsme zřídili vyšetřovací skupinu, nebo komisi, která řeší podezření, to, že pan Kalousek pije. Vyšetřovací komise si zavolá svědky a jeden svědek řekne: tak pan Kalousek se mi jeví, že vrávorá. Druhý svědek přijde, že ano, vrávorá, ale to má určitě z toho, že je přepracovaný. Druhý řekne: já jsem viděl, nebo cítil jsem z pana Kalouska vůni švestek. Druhý přijde: ano, to je přirozené, on má strašně rád švestkový kompot. Takže komise potom na závěr řekne: Bohužel, my jsme neměli možnost dát panu Kalouskovi fouknout, protože takový mandát naše komise neměla. Takže my jsme měli právo pouze pravomoci získat informace od svědků. Ti nám bohužel nepotvrdili, a naše komise tedy řekla, že ano, pan Kalousek zřejmě to nepije.

Tak by to asi pochopili moji horníci, jaké nástroje měla komise v jednání. A je to. A je to. A je to.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: A je to. Pan poslanec Komárek a jeho faktická poznámka.

Poslanec Martin Komárek: Já už se tady cítím jako bývalý humorista úplně doma. Pan kolega Kalousek řekl "uveď absurdní příklad" a pokračoval "prohlásím s plnou vahou své osobnosti". Dál už pokračovat nemusel. Absurdní příklad uvedl. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji. To byla zatím poslední faktická poznámka. Pan poslanec Schwarz a jeho řádná přihláška. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Bronislav Schwarz: Dobrý večer nebo podvečer, pane místopředsedo. Mně to tedy směšné ani humoristické nepřipadá dneska. Mně se strašně těžce mluví k vám, jestli vás to vůbec zajímá, protože jsme všichni už unavení. Já to vidím. Někoho to baví, někdo si z toho dělá legraci. Já bych chtěl připomenout jenom pář věcí a chci mluvit konkrétně. A nebudu tady filozofovat, protože jsem viděl pana místopředsedu jako právníka, jak reagoval, a víc právníků, jak reagoval, když někdo popisuje, jestli byl skutek prokázán, nebo nebyl. Jestli důkazy jsou, anebo nejsou.

Prosím vás, k tomu je třeba přečíst si trestní řád, trestní zákon a najít si podle starého, kdy se ukládají věci, jak se ukládá, jestli se skutek stal. A abych tady popisoval znásilnění jezevčíka, nezlobte se, prosím vás, to je ubohost. To je prostě pro mě – je to smutné na Poslanecké sněmovně. To je prostě věc právníků a ti by si to měli říct.

Já bych ted' chtěl jenom připomenout následující věc. Pan kolega Korte prostřednictvím vás, pane místopředsedo, on už tu není, ale on mě dneska oslovil s tím, že někdo z ANO tady začal a svolal výbor. Ano, já jsem to byl. Já jsem to byl jako místopředseda výboru pro bezpečnost, když se na mě obrátili takhle vysoce

postavení policisté. A svůj názor nezměním. Udělal bych to klidně znovu. Ano, chtěl jsem svolat výbor a v tom výboru mělo být pouze slyšení, zeptat se policistů na výboru za přítomnosti členů, vás, kdo je v bezpečnostním výboru, aby nám řekli, co chtějí. Když nám to nedokázali říct na rovinu a do médií, tak ať nám to řeknou přímo na výboru. Nebylo mi to umožněno. Vidíte, a pak se to celé začalo. To jsem byl já, který ten výbor svolal jako místopředseda, ne protizákoně. V souvislosti se zákonem, kteří mnozí z vás, kteří tu sedíte, jste si ten jednací řád schválili nebo ho podporovali nebo se podle něho drželi. Já jsem jenom využil váš, všechn, co tu jste déle než já, váš jednací řád a udělal jsem to. Nelituji toho. Nebylo mi umožněno slyšení a pak se spojilo, rozjela se všechna ta kola.

Tak a teď co bych chtěl porovnat. Co vadí mně. Já nechci kritizovat práci vyšetřovací komise. Ono, víte, po večerech sedět, vyslychat, sami jste viděli, jak některým to vadí, jak se na sebe koukají, jsou to kolegové, sedí spolu. Není to jednoduché dělat sněmovního policistu, prosím vás, já tomu tak říkám. Ale co mně vadí a trošku mě překvapuje. Víte, když jsme dělali Opencard, neměl jsem tu odvahu vstoupit do této komise. Kolega Chalupa měl. Tak jsem si myslel, že to bude fungovat stejným směrem, že komise něco vyšetří, dá závěrečnou zprávu a v závěrečné zprávě se objeví opatření, třeba to trestní oznámení atd. Mě trošku zaskočila, aniž bych se chtěl zastávat resortu pana ministra Pelikána, zaskočila usnesení směřovaná jenom na resort spravedlnosti. Protože když si přečtete pozorně tu zprávu, tak je tam jasné napsáno, i prostřednictvím pana místopředsedy pan předseda komise Blažek o tom mluvil, že policisté – a skončilo to až u náměstka pana generála Laubeho, který už dneska není policistou, to jsme slyšeli, kde dneska je, ale to není podstatné, pravděpodobně pracoval moc rychle a neprofesionálně a uspěchal tu reorganizaci. Ale už tam není opatření směřující k Ministerstvu vnitra, aby se další možné takové kroky náměstků z Ministerstva vnitra nestaly. To tam chybí. Takže to je zajímavé, že je tam opatření týkající se až státního zastupitelství. To mě zamrzelo, čistě profesionálně, ne politicky. Protože by tam mělo být opatření i k vnitru (část nesrozumitelně) spadá k policii, pozor, pozor, je třeba to došetřit i na této linii.

Tak ta trestní oznámení, tomu rozumím, asi mají k tomu důvod. A právě – a teď k tomu přejdu. Proč si někteří lidé potom mohou myslit: jedna paní povídala nebo na každém šprochu je pravdy trochu, že to tak je? Protože když trošku se v tom pohybují, aspoň trošku jako já, tak právě toto je zarazí, že tam není opatření směrem k vnitru, ale je tam opatření ke státním zástupcům, a ke stejným státním zástupcům, jejichž jména tady proběhla, kteří v minulosti už měli co do činění s politikou, s vyšetřováním politiků atd. A v tu chvíliku mně zbývá právě to možné podezření, které mi komise prostě tou prací nevyvrátila. To je důvod, proč se mi to usnesení nelíbí. Tu zprávu vezmu na vědomí, protože opravdu ta komise, kdo to zná, měla mantinely jenom na tuto konkrétní věc. Ale dneska jsem tady slyšel od všech vás, co tu sedíte, od všech i tady (poslanec se otáčí směrem k vládním lavicím a předsednickému stolku) věci, které s komisí vůbec nesouvisely. Pan Blažek ji přečetl, tomu rozumím. Zprávu bych byl ochoten vzít na vědomí, ale bez, prosím osobně jako člověk, bez těch usnesení, protože ta usnesení považuju za účelová vzhledem k tomu, co jsem řekl. Chybí tam některé usnesení, takže si myslím, že tato usnesení, ty závěry, ať jsou jakékoliv, každý má na to svůj názor, já říkám jenom svůj, chybí mi

tam usnesení právě díky (?) náměstka policejního prezidenta pana generála Laubeho, protože tady to padlo. Ono to trvalo jenom chvíličku, ale padlo tady, že pracoval velmi rychle a že to je škoda.

A víte, co mi chybí, a to si neodpustím říct jako člověk bez minulosti tady ve Sněmovně, ale naivní poslanec, po dnešku naivní poslanec? Že když se dělá tak velká věc, ať na vnitru, což je reorganizace, kdyby se dělala tak velká věc na spravedlnosti, něco s věznicemi, u paní ministryně (poslanec se obrací pohledem na ministryně Šlechtovou), s čimkoliv, tak jsem si vždycky myslí, že v té vládě aspoň ti vládní poslanci něco o tom vědí, ministři to proberou tak, aby prostě toto se nestalo, abychom tady si nemuseli nadávat, říkat, kdo co udělal, že někdo chytil jezevčíka. Že si to prostě vydiskutují, řeknou si to, tak jak to běží úplně na obyčejné obci, když starosta nebo místostarosta chce něco udělat pro občany, tak to aspoň s tím politickým partnerem ve vedení té obce probere. To je důvod, který prostě vadí mně, a to si myslím, že byl spouštěč nekomunikace. A mluvil k nám o tom nás kolega místopředseda Vondráček.

Takže takhle bych to chtěl shrnout. Chtěl bych vás požádat, abychom se už nehádali, protože to nikam nevede. Připomínáte věci, kterým se někteří smějí, ale ono to není směšné. Ono je to prosím všechno smutné.

Děkuji, že jste mě někteří slyšeli. (Potlesk ve střední části sálu.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji, panu poslanci. Faktická poznámka pan poslanec Blažek, poté paní poslankyně Černochová, oba faktické poznámky.

Poslanec Pavel Blažek: Já jen zareaguji. Děkuji, že to agresivní bylo věcné. Snad tolík – znova přečtu název té vyšetřovací komise: k prověření činnosti příslušníků Policejního prezidia a tak dál a Vrchního státního zastupitelství v Olomouci. Pokud jde o prověrování orgány činnými v trestním řízení, to jsem tady říkal možná dneska už několikrát, no, ti tam toho na sebe dali tolík, že se fakt nebojte, že se nikdo nezabývá, jestli tam byla nějaká trestná činnost, nebo ne. Přidávat k tomu cokoliv by bylo úplně od té komise navíc a myslím si, že už to stačilo.

Pokud jde o olomoucké státní zastupitelství, tam se prostě našla dvě pochybení. O tom jednom tady ani tolík nepíšeme, ale jenom připomínám, že i nejvyšší státní zástupce, pokud jde o dohlédnutí nad tou slavnou esemeskou a vyšetřováním GIBS, poslal panu Ištvanovi dopis, ve kterém ho vyzval, aby to nějakým způsobem řešil, že tam došlo k pochybení také.

Pokud jde o personálie, já tedy, pokud ta usnesení dobře čtu, tak tady žádné personálie nejsou, pokud jde o Olomouc. Ani jedno. A dokonce se ani nevyzývá, že vláda musí něco personálně udělat. Jenom se jí říká, aby zvážila – a já už teď opakuji, když to vláda neudělá, bere na sebe odpovědnost za to, jak činí olomoucké státní zastupitelství. Já znova říkám, já jí to přeji, naprostot chápnu, že dneska je to mediálně populární, ale já bych si za ně na sebe odpovědnost nevzal. A to je každého právo si to vzít jakkoliv.

A to nejpodstatnější je – a já bych mluvil nerad k hluchým. Vždyť přece tady vypukla vládní krize a oni ze spisů vykládali, co tam mají a do té vládní krize se

namotali. Copak jste to viděli, že by to dělalo pražské vrchní zastupitelství? Ani půl věty. Udělá to nejvyšší státní zástupce? Ani půl věty. Oni ano, ale zákony platí jak pro ty Pražáky, tak pro ty Olomoučáky. A o to mně jde, a nejenom mně, ale myslím si, že celé komisi. A nechat to jenom tak? Můžete, ale já si myslím, že by to nebylo správné.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji. Paní poslankyně Černochová a její faktická poznámka.

Poslankyně Jana Černochová: Děkuji, pane místopředsedo. Hezký večer. Já bych ráda reagovala na to, co tady řekl kolega Schwarz. Ono se to hezky poslouchá, ale ta realita, kterou tady realizuje v tomto volebním období hnutí ANO, je bohužel úplně jiná než slova pana kolegy Schwarze.

Já bych ráda připomněla, protože máme asi krátkou paměť, nebo kolega Schwarz má krátkou paměť, jednu personální změnu, kterou udělalo vaše hnutí a kde se z těch důsledků té personální změny vzpamatovává Ministerstvo spravedlnosti dodnes. Je to odvolání, protiprávní odvolání ředitele Vězeňské služby pana generála Dohnala, kdy si vaše paní ministryně Válková, aniž by to s kýmkoli konzultovala ve vládě, to tady pan premiér jasně řekl, odvolala pana generála Dohnala jako ředitele Vězeňské služby bez nějakých důvodů. Nahradila ho náměstkem nebo ředitelem některé z věznic panem Ondráškem a následně, když to proběhlo a došlo to k soudnímu projednání, tak musel pana generála Dohnala na jeho pozici, a já jsem za to ráda, pan ministr spravedlnosti Pelikán vrátit zpátky. Takže prosím, opravdu važte slova, když tady kritizujete vy někoho, že s vámi nekonzultuje personální změny, když to vaše ministryně vaši vlády, členka vašeho hnutí, nedělala v tak závažné věci, jako je generální ředitel Vězeňské služby.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji. Pan poslanec Komárek a jeho faktická poznámka. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Martin Komárek: Děkuji. Z debaty o policii jsme se dostali do vězení, což je vcelku logické. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Jo, to už je všechno? Aha, děkuji. (Pobavení v sále.) Pan poslanec Blažek a jeho faktická poznámka.

Poslanec Pavel Blažek: Ještě jednou k panu poslanci Schwar佐ovi jsem něco zapomněl říci. Má pravdu, že jsou určité věci, které by se měly řešit i na úseku Ministerstva vnitra, a to jsou minimálně dvě. Výklad nadřízenost, podřízenost, ale v těch zákonech to je. Problém je v tom, že pokud jde například to sdělování informací, a to v té zprávě máte, tak je naprosto odlišný výklad těchto paragrafů nejvyššího státního zástupce a úplně jiný výklad jsme dostali od Policejního prezidia. A teď je velmi těžké naformulovat nějaké usnesení. To není o změně zákona. Ten zákon je, řekl bych, v této věci docela v pořádku, ale liší se nám dva výklady dvou

docela významných vysokých orgánů. A hnutí ANO, pokud má tyto konstruktivní návrhy, včetně poslance Schwarze, bych vyzval – vždyť vám nic nebrání nějaké usnesení k tomu přidat. Vždyť tady sedíme celý den. A vy jste ještě řekli, že vyzveme vládu, aby upravila to či ono třeba v rezortu vnitra. Proč ne, já se tomu určitě bránit nebudu, pokud to bude rozumný návrh.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Pan poslanec Štětina a jeho faktická poznámka. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Jiří Štětina: Děkuji ještě jednou. Já nebudu vůbec hovořit dlouho, ale vážení kolegové a kolegyně. Odhlasovali jsme si i po 21. hodině. To, co tu řešíme, další věci, které s tím nesouvisí, tak je neřešme a řešme tady skutečně reorganizaci policie České republiky a nic víc. To ostatní, co je, to je naprosto zbytečná řeč. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji. A nyní rádně přihlášený pan poslanec Matěj Fichtner. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Matěj Fichtner: Děkuji za slovo. Já budu skutečně věcný. Já jsem té široké debaty využil k detailnímu nastudování té zprávy. Chtěl bych pokud možno od pana předsedy Blažka vysvětlit některé věci. Zdá se mi, že ta zpráva je poněkud vnitřně rozporná, neboť se nedostatečně věnuje všem těm oblastem. On to tady koneckonců už nakousl pan kolega Schwarz.

Jedna věc, když jdeme do detailů, rád bych tedy věděl, když ocituji tu zprávu: "Některé skutečnosti uváděné v usnesení GIBS o odložení věci byly chybné, z telefonního čísla s koncovkou 312 nebyla zaslána podnikateli Davidu Tesaříkovi žádná varovná SMS..." a tak dále. Údaje o směru komunikace chybně vyhodnotil příslušník GIBS zpracovatel spisu Milan Vaculík. Sám to také před vyšetřovací komisi uznal. Na základě podkladů, které má vyšetřovací komise k dispozici, nelze prokázat, že by jednal úmyslně, nelze však vyloučit, že jednal z nedbalosti, a proto komise rozhodla podat trestní oznámení. Vrchní státní zastupitelství v Olomouci jako dozorový orgán v tomto selhalo, neboť chybu přehlédlo také. Navíc minimálně neopatrným přístupem umožnilo, aby se chybné usnesení a jeho další interpretace staly součástí veřejného prostoru. Tak. Co se týká úniku toho samotného usnesení, o tom už tady víceméně bylo hovořeno. To usnesení je k dispozici na webu Národního fondu proti korupci.

Nicméně když se podíváme do toho usnesení, tak zjistíme, že GIBS zde v roli policejního orgánu vlastně obdržel od ÚOKFK podnět, který zněl právě tak, že na telefon pana Davida Tesaříka měla přijít nějaká varovná SMS. Na základě toho tota začal vyšetřovat. A sám ten policejní orgán GIBS uvádí v odůvodnění toho usnesení o odložení věci, že z provedené analýzy mobilního telefonu účastnického čísla a tak dále Davida Tesaříka, ve kterém byla detekována zpráva, která byla odeslána na účastnické číslo to druhé, tedy s koncovkou 312, a tak dále, pak pokračuje to odůvodnění. To znamená, sám ten vyšetřovatel GIBS uvádí v tom svém dokumentu,

že ta zpráva byla odeslána z mobilu Davida Tesaříka, nikoliv na ten mobil. To znamená, to, co je zde napsáno v té závěrečné zprávě vyšetřovací komise, údaje o směru komunikace chybně vyhodnotil příslušník GIBS, tak je poněkud v rozporu s tím samotným usnesením GIBS. To je první věc.

A druhá věc, kterou tedy absolutně nechápu, je to, proč komise podává trestní oznámení na toho vyšetřovatele. Vždyť to je přece nesmysl. I kdyby to tak bylo, zaprvé to podle mě tak není, ale i kdyby to tak bylo, že v tom usnesení o odložení věci uvádí ty údaje chybně, tak mi prosím vás vysvětlete, jak spáchal trestný čin tím, že se někde překoukl a napsal tam něco jiného? Jak se stal ten trestný čin? Co je obsahem toho trestného činu? Kde je ta skutková podstata? Tomu skutečně nerozumím. Tak to je jedna věc.

Druhá věc. Vyšetřovací komise se zabývala těmi úniky z vyšetřovacího spisu, mimo jiné únikem tohoto usnesení, a na základě toho a na základě toho, že vlastně Vrchní státní zastupitelství, respektive jeho funkcionáři uvedli, že budou vyslychat policejního prezidenta, tak na základě toho navrhuje právě v té řekněme návrhové části usnesení té vyšetřovací komise, aby vláda v rámci její ústavní odpovědnosti za činnost státního zastupitelství zvážila, zda postačuje ta podaná kárná žaloba, nebo zda nejsou nutná další opatření včetně personálních. Čili vyšetřovací komise tam identifikovala nějakou chybu, nějaké potenciální pochybení, a na základě toho žádá, nebo navrhuje, aby Poslanecká sněmovna vyzvala vládu k nějakému opatření v rámci soustavy státního zastupitelství.

To je sice hezké, ale ta zpráva je poněkud nevyvážená, protože také obsahuje následující text: Vzhledem k charakteru činnosti obou slučovaných útvarů a s přihlédnutím k osobám a k prostředí, které bylo organizační změnou dotčeno, lze konstatovat, že se nejdalo o změnu nevýznamnou. Myšleno tedy ta reorganizace. Její příprava byla ze strany Zdeňka Laubeho a Tomáše Tuhého značně podceněna a byla nedostatečně projednána s dotčenými subjekty. To vypovídá o nedostatečném manažerském řízení ze strany bývalého náměstka policejního prezidenta Zdeňka Laubeho. No to je sice hezké, ale jestliže tady identifikujeme nějaké nedostatky u Vrchního státního zastupitelství v Olomouci a navrhujeme k tomu nějaké usnesení, které by mělo vyzvat vládu k něčemu, tak vůbec nerozumím tomu, proč zde není podobný návrh usnesení, kterým tedy vyšetřovací komise, respektive potom Poslanecká sněmovna vyzve vládu k řešení, řekněme včetně personálního, když bych šel do detailů, k řešení směrem k policejnímu prezidentovi Tuhému. Protože vyšetřovací komise zde píše, že příprava reorganizace byla ze strany Zdeňka Laubeho a Tomáše Tuhého značně podceněna. A Tomášem Tuhým se ta zpráva vyšetřovací komise vůbec nezabývá v tom smyslu, že by mělo být nějaké personální opatření.

To bych rád slyšel od zřejmě předsedy vyšetřovací komise, jak bude reagovat na ty argumenty, které jsem přednesl v těch jednotlivých bodech.

A co se týká návrhové části, tak já si myslím, že je namísto navrhnutout, aby Poslanecká sněmovna pouze vzala tu zprávu na vědomí, tedy pouze pod tím bodem jedna, a aby už nepřijímala ty body dva, tři a čtyři. Ted' nevím, jestli to mohu navrhnutout v obecné rozpravě...

Místopředseda PSP Petr Gazdík: To se omlouvám, můžete rozdělit to hlasování, ale o tom, jestli ty body přijme, nebo nepřijme, rozhodne Poslanecká sněmovna většinovým hlasováním. Vy je můžete pouze rozdělit, hlasovat zvlášť o bodu jedna, o bodu dva, o bodu tři, o bodu čtyři. Nic víc, nic méně.

Poslanec Matěj Fichtner: V tom případě bych si dovolil navrhnut oddělené hlasování. (Předsedající: V tom vám bude jistě vyhověno.) Dobре, дěkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji. Pan poslanec Ondráček a jeho faktická poznámka. Po něm pan předseda Blažek. Prosím, pane poslance.

Poslanec Zdeněk Ondráček: Děkuji, pane místopředsedo. Při svém prvním vystoupení jsem řekl, že pro zachování svého zdraví tady radši nebudu. Přišel jsem sem podruhé. A to, co předvedl teď pan kolega, promiň, ale to snad nemůžeš myslit vážně, prostřednictvím předsedajícího. (Ano, mým prostřednictvím.). Říkám to vaším prostřednictvím.

Jestli pan kolega poslanec potřebuje, tak at' se podívá do trestního zákoníku, v něm existují trestné činy úředních osob. A existuje zde trestný čin podle § 330 trestního zákoníku, maření úkolu úřední osoby z nedbalosti. A to je přesně ten trestný čin, kterého se mohl konkrétní inspektor Generální inspekce bezpečnostních sborů dopustit, protože jestli je tak (s důrazem:) blbej, a promiňte mi ten výraz, že neví, co je in a co je out, co je odchozí a co je příchozí SMS, tak co dělá v 9. platové třídě u Generální inspekce bezpečnostních sborů? Kdyby to udělal příslušník na okrese, tak ho syléknou z uniformy! On za to byl povýšen a je dneska vedoucí expozitura v hodnosti plukovníka. Takové lidi dosazujete do funkcí? Nezlobte se na mě, ale ten člověk nemá co dělat u bezpečnostního sboru, a u Generální inspekce bezpečnostních sborů vůbec, jestli nedokáže posoudit, co je příchozí a odchozí SMS, a rok a půl vyšetřuje někoho a snaží se dehonestovat konkrétní osobu.

To, co jsme zjistili v rámci prověřování, je ještě daleko závažnější, ale není to předmětem toho, o čem bych chtěl teď hovořit. (Potlesk z řad KSČM.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Dobrý večer, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci. Budeme pokračovat, a to faktickou poznámkou pana poslance Pavla Blažka, který je přihlášen. Připraví se pan poslanec Ludvík Hovorka. Prosím, pane poslance.

Poslanec Pavel Blažek: Děkuji za slovo. Reakce na pana kolegu Fichtnera. Za prvé pokud jde o personálie na vnitru, tak pan Laube už si to vyřešil sám, takže tam není co řešit. Pokud jde o srovnávání Olomouc a Policejní prezidium, tak já jenom připomínám, že v Olomouci už je v této aféře zvaná vládní krize na jednoho vrcholného představitele podána kárná žaloba. Druhý státní zástupce evidentně manipuloval se spisem, jak neměl, takže jsme podali trestní oznámení. Pak je tam špatně konaný dohled zase v téhle věci, takže to nesedí. Zatímco u pana policejního

prezidenta nevím o tom, že by vaše vláda, ne moje, se tím nějak zabývala a rozjela nějaká kárná řízení nebo něco takového. Takže to je objektivní fakt.

Pak už ani nevím, co jsem vám ještě chtěl říci, já si třeba možná vzpomenu. Ano – pokud jde o usnesení GIBS, já nevím, kde jste ho vzal, ale pokud ho máte z internetu, tak tam se přes ty chlapce z Olomouce dostalo úplně jiné usnesení, které bylo různě poopravované, abychom si rozuměli. Tam nebyl originál v té nadaci.

A když jsme tedy – to mě pobavilo zvlášť – u nejtransparentnějšího Nadačního fondu proti korupci, když měli vydat to usnesení, jak ho zveřejnili, tak napsali, že ho zničili. To znamená, že se ani nedá zjistit, kdo a kdy to vyráběl. A vycházíte-li z tohoto usnesení, tak z něho nevycházejte, protože to není ono.

A za další, kdybyste to usnesení mohli vidět, tam je to s tou SMS popsáno dvakrát až třikrát úplně jinak, to rozhodnutí je šílené a postavit se za něj nemůže nikdo. Katastrofa je v tom, že bylo dlouhou dobu ve spise a stalo se bohužel součástí této vládní krize, aniž by titíž státní zástupci byli tak laskavi a podívali se, co to vlastně vykládají. Bohužel tady musím (nesrozumitelné) pana Komárka. Kdyby to udělali pořádně, tak by na to přišli. Na to musela přijít, což je katastrofální situace, vyšetřovací komise Sněmovny. Což je neuvěřitelné.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Blažkovi i za dodržení času k faktické poznámce. Budeme pokračovat vystoupením faktické poznámky pana poslance Ludvíka Hovorky. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Ludvík Hovorka: Já děkuji za slovo. Vážené kolegyně, vážení kolegové, vážený pane místopředsedo, na mě ta zpráva působí v tom duchu – po dobu mé služby se nic zvláštního nestalo. Ale přece jenom při tom čtení považuji za podstatnou stránku č. 3 a tam tři odstavce:

Ředitelé dotčených útvarů byli s organizační změnou seznámeni ve druhé polovině května 2016. O seznámení nebyl pořízen žádný zápis. Představitelé státních zastupitelství s ní byli obecně seznámeni až na konci května 2016, tj. těsně před odesláním referátníku ministru vnitra. Ten byl odesán 31. 5. 2016. Rozhodnutí Tuhého a Laubeho sloučit oba útvary pod jednotné vedení přitom bylo prezentováno jako konečné a neměnné. Projednávání konkrétních dopadů organizační změny na komunikaci mezi NCOZ a státními zastupitelstvími a na kontinuitu probíhajících trestních řízení započalo až teprve po medializaci organizační změny. Koncepční nebo strategické materiály zpracované za působnosti současného policejního prezidenta slučování útvarů s celostátní působností neřeší ani se o ní nezmíňují. Zástupci Policejního prezidia neměli v souvislosti s návrhem organizační změny zpracovány žádné aktuální a podrobné analýzy nebo statistiky, které by podporovaly jimi prezentované důvody. Zástupci Policejního prezidia se odvolávají na strategické a koncepční materiály z předchozích let, které se datují již od roku 1993, jak je zmíněno v materiálech v roce 2007, které byly vyšetřovací komisi předloženy. Tyto dokumenty se v různých variantách zmiňují o možnosti spojování celorepublikových útvarů. Argumenty pro prověřovanou organizační změnu jsou v podstatě převzaty

z těchto dokumentů. Ne ve všech materiálech však bylo sloučení útvarů s celorepublikovou působností považováno za vhodné řešení.

Pro mě je to hodně podstatné a domnívám se, že ať bude to usnesení přijato v jakékoli podobě, tak si myslím –

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Pane poslanče, uplynula vám doba pro faktickou poznámku.

Poslanec Ludvík Hovorka: Ano. Že občané si vyhodnotí celou tu reformu zcela jednoznačně. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: To bylo poslední vystoupení v obecné rozpravě. A protože nikoho nevidím, rozpravu končím. V tuto chvíli tedy můžeme přistoupit k závěrečným slovům. Závěrečné slovo pana poslance Blažka jako předsedy vyšetřovací komise. Má zájem?

Poslanec Pavel Blažek: Já se teď omlouvám, ale od matadorů tady mám různé názory na to, jak to je s usnesením, která jsou navrhována, takže já bych je...

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Ne, ta musíme přednést v podrobné rozpravě, kterou otevřu. Já se jenom ptám, protože skončila obecná rozprava, tu jsem ukončil a je mou povinností dát vám šanci k závěrečnému slovu případně zpravodaji, aby se vyjádřil. Pokud nechcete, nemusíte se vyjadřovat.

Poslanec Pavel Blažek: Říkám své oblíbené – jak je důležité míti Filipa. Děkuji za radu a závěrečné slovo nemám.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Můžeme tedy přikročit k rozpravě podrobné. Hlásí se předseda Poslanecké sněmovny Jan Hamáček. Prosím, pane předsedo, máte slovo v podrobné rozpravě.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Jak jsem avizoval, tak v podrobné rozpravě navrhuji usnesení: Poslanecká sněmovna žádá – vyzývá. Poslanecká sněmovna vyzývá ministra financí Andreje Babiše, aby se omluvil za svoje výroky na adresu vyšetřovací komise Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Pan zpravodaj si to poznamenal. Nyní tedy vyzvu pana poslance Pavla Blažka, aby přednesl návrh usnesení, který připravila vyšetřovací komise. Máte slovo, pane předsedo.

Poslanec Pavel Blažek: Děkuji za slovo. Jen odkazuji – já jsem všechny návrhy usnesení četl ráno ve své zprávě, čili na ně teď plně odkazuji a navrhoji, aby se

hlasovalo o každém usnesení zvlášť, to znamená I, II, III, římské myslím teď, IV zvlášť. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Ano, děkuji. Nyní pan poslanec a místopředseda Bartošek se svým návrhem do podrobné rozpravy. Prosím, pane místopředsedo.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Můj návrh reaguje na zprávu GIBS a zacházení s odposlechy v rámci jednotlivých kauz, to znamená, že z této zprávy vyplývá, že by bylo dobré, aby odposlechy, které jsou nařizovány, byly následně analyzovány a aby s nimi bylo dál pracováno.

To znamená, návrh mého usnesení, který přečtu: Poslanecká sněmovna žádá vládu, aby cestou ministra spravedlnosti byla zabezpečena důsledná aplikace § 88 odst. 2 a 4 trestního řádu, a to v souvislosti s posuzováním důvodnosti odposlechů a záznamů telekomunikačního provozu například formou závazného pokynu nebo metodického pokynu atd.

Tolik text doprovodného usnesení, víceméně to usnesení nemění žádný zákon, pouze vyzývá ministra spravedlnosti, aby metodicky upravil, jak se bude s odposlechy zacházet a analyzovat. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Ještě pan kolega Schwarz do podrobné rozpravy. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Bronislav Schwarz: Vážený pane místopředsedo, já jsem poslouchal návrh pana kolegy místopředsedy Sněmovny a rozumím tomu, co chtěl říct, pravděpodobně asi komise zjistila, že s odposlechy, které byly řádně povoleny soudem a byly získány, nebylo pracováno tak, jak má, to znamená, nebyly využívány do detailů, tak aby se daly kdykoli použít. Pak bych mu potom dal takový návrh, že si myslím, že toto provolání ohledně toho, co se děje podle 88 trestního řádu, bývalé 88, tak je spíš pro pana ministra vnitra, protože ten má na starosti policii. Ty odposlechy dělá policie a dozoruje to státní zástupce. Tak pokud se mu jedná o to, tak by ten úkol měl být, to usnesení směřováno k ministru vnitra než k ministru spravedlnosti. To se domnívám, ale to je jeho věc. Děkuju.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Ano. Dál do podrobné rozpravy pan poslanec Daniel Korte, potom pan poslanec Blažek. Prosím sněmovnu o klid! Jednáme o usnesení, jsou předkládány jednotlivé návrhy a prosím, abyste je poslouchali.

Poslanec Daniel Korte: Dámy a páновé, já tady teď nevystupuji jako bývalý člen vyšetřovací komise, ale jako člen komise pro kontrolu GIBS a člen a předseda komise pro kontrolu odposlechů. V souvislosti s navrženým usnesením vypustit některá usnesení z trestního řádu se domníváme, že by měly být sjednoceny přísné podmínky odposlechů, které vycházejí z § 88 trestního řádu, s podmínkami odposlechů, prostorových odposlechů atd., které vycházejí z § 158d. Zatímco v prvním případě

tyto odposlechy podle § 88 nařizuje soud, ve druhém případě § 158d podléhají pouze schválení státního zástupce. A my se domníváme na základě zkušeností, kterých jsme nabýli, by toto mělo být sjednoceno. Že by i úkony podle § 158d měly podléhat příkazu soudu.

Proto si dovolím načíst usnesení: "Poslanecká sněmovna Parlamentu ČR žádá vládu, aby jí do tří měsíců předložila návrh zákona, který bude obsahovat změny trestního rádu tak, aby

1. bylo vypuštěno oprávnění státního zástupce udělovat policejnímu orgánu povolení ke sledování osob, při kterém mají být pořizovány zvukové záznamy podle § 158d trestního rádu, a aby byla tato pravomoc svěřena nově výlučně soudu;

2. byl naležitě zajistěn funkční systém informování a evidence odpislouchávaných osob v případě, kdy policejní orgán použil operativně prostředek sledování osob a věcí neúčelně a nevyužil informací takto získaných v rámci trestního řízení, resp. kdy zjištěné informace nevedly k zahájení trestního stíhání, aby bylo zajištěno, že takové informace budou následně zlikvidovány."

Takto načítám usnesení. Jenom k tomu bodu d, k bodu 2, pravím, že to je dáno do souladu s § 88 odst. 8.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Rozumím tomu, nejde o alternativní k bodu 4a, b, ale jde o další návrh, který se bude hlasovat samostatně.

Prosím, pane místopředsedo, ještě vaše slova.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji za slovo. Děkuji za poznámku pana poslance Schwarze, byla namístě. To znamená, upravují začátek návrhu usnesení: Poslanecká sněmovna žádá vládu, aby byla zabezpečena důsledná aplikace § 88 atd., jak jsem četl. To znamená, vypouštím z toho ministra spravedlnosti a Poslanecká sněmovna žádá vládu. Děkuji za tuto připomíinku.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci, místopředsedovi Bartoškovi. Ptám se, kdo dál do podrobné rozpravy. Mohu podrobnou rozpravu ukončit, pokud se nikdo nehlásí – ale hlásí se s přednostním právem pan předseda Pavel Kováčik. Prosím, pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Pavel Kováčik: Děkuji za slovo, pane předsedající. Paní a pánové, celou tu dobu tady odpoledne zní to, co tady zní. Hromada z toho se nám nelibí. Ale na to máme právo zrovna tak jako každý z vás, kolegyně a kolegové, má právo na jiný přístup. Nicméně jestliže komise rádu týdnů a měsíců tady odváděla poctivě svoji práci, a já jsem připraven ji ocenit a opakovaně to tady říkám, tak potom docela dost nerozumím tomu, co se tady navrhuje jako usnesení nad rámec té komise.

Všichni členové vyšetřovací komise hlasovali pro ten závěr, pro tu zprávu, a tedy i pro ten návrh usnesení. A celá ta situace tady mi připadá, že tedy dobře, komise skončila, vyšetřování skončilo, zapomeňte, jdeme do toho znova.

Poslanecký klub KSČM se chce v těch usneseních v těch návrzích trošku rozebrat. My třeba podporujeme to, že je třeba, aby jeden člen vládní koalice, místopředseda vlády, se omluvil za to, co tady na adresu parlamentem zřízené vyšetřovací komise pronášel, to se nám docela líbí. Ale to ostatní potřebujeme posoudit. Žádám proto o čtvrt hodiny, pardon 20 minut přestávku na poradu klubu KSČM. V případě, že ji obdržíme, prosím poslanecký klub KSČM, aby se bez zbytečného odkladu okamžitě dostavil do prostoru klubu. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Vyhlašuji přestávku do 18.35. Sejdeme se k projednání usnesení k této věci.

(Jednání přerušeno v 18.15 hodin.)

(Jednání pokračovalo v 18.35 hodin.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, prosím, zaujměte místa v sále a budeme pokračovat. Já ještě přivolám kolegy z předsálí.

Jsme tedy po ukončené podrobné rozpravě, těsně před hlasováním. Ale ještě než dám slovo panu zpravodaji, tak s přednostním právem si přeje vystoupit pan místopředseda Filip.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji, pane předsedo. Členové vlády, paní a pánové, vše, bylo těžko poslouchat dnešní debatu. Dnešek totiž potvrdil, že jen těžko si dokážeme představit, že tato koalice poté, co ukázala, jak je rozhádaná, něco je schopna udělat pro občany této republiky. Bylo evidentní, že většina spíše myslí na to, co je důležité pro ni, a ne pro občany. Proto nezbývá, než abych podle čl. 35 odst. 2 Ústavy České republiky vyzval předsedy politických stran zúčastněných na práci této Sněmovny, bez toho, jestli jsou koaliční, nebo opoziční, aby rozhodla o svém rozpuštění 120 hlasy a umožnila, aby občané České republiky znova rozhodli o tom, kdo je bude zastupovat.

Jsem přesvědčen, že vaše hádky nepřinášejí nic této zemi a že je mnohem důležitější, aby ti, kteří rozhodují o osudu této země, občané České republiky, měli šanci se vyslovit k tomu, jestli vůbec jste schopni sednout si vedle sebe do vládních lavic.

Mělo by to jednu obrovskou výhodu. Volby by se konaly na jaře, nejpozději v červnu, protože dřív než na únorové schůzi to nestihнемe, a příští vláda, ať bude složena jakkoli, podle vítězství ve volbách bude moci připravit vlastní státní rozpočet. Protože pochybuji, že by při těch hádkách, které vy vedete, by tato koalice mohla připravit rozpočet, který by byl ve prospěch občanů naší země. Děkuji vám. (Potlesk poslanců KSČM.)

Předseda PSP Jan Hamáček: O tomto návrhu ale nebudeme hlasovat dnes. Prosím pana předsedu Kalouska. Prosím, pane předsedo.

Poslanec Miroslav Kalousek: Dámy a pánové, já budu velmi stručný. Zopakuji, že poslanecký klub TOP 09 děkuje všem členům komise za profesionální práci. Nemáme žádný důvod zpochybňovat text, který nám byl dnes předložen. Nemáme žádný důvod nepodpořit návrhy usnesení, které padly. Samozřejmě ve vzduchu zůstanou nezodpovězené otázky, např. zda onen individuální aktivismus lidí z olomouckého státního zastupitelství, které zpráva označila jako aktivistické, zda to byl skutečně subjektivní aktivismus, nebo zda se tam plnila nějaká politická objednávka. Zda propojení na silné téma volební kampaně jedné politické strany bylo náhodné, anebo dopředu domluvené. To všechno jsou otázky, které nás budou asi pronásledovat, ale na které nejsou jednoznačné odpovědi. Ale že komise dala jednoznačnou odpověď, jak to tedy bylo s oním mediálním kýčem o hrádých a statečných policistech a nestranných státních zástupcích, to dala. My za tu informaci děkujeme. Bereme ji na vědomí a budeme hlasovat pro návrhy usnesení vyšetřovací komise.

K výzvě pana předsedy Filipa, neboť vyzval všechny předsedy parlamentních stran, chci říct, že přání Miloše Zemana beru na vědomí, ale nemám důvod mu vyhovět. Děkuji. (Ozývá se smích i potlesk.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Pokud nejsou další přihlášky s přednostním právem, poprosím pana zpravodaje, aby se ujal své role a přednášel nám postupně jednotlivé návrhy usnesení.

Poslanec Martin Lank: Děkuji za slovo. Jsem rád, že konečně spějeme do finále. Jenom stručné shrnutí pro představu. Během obecné rozpravy bylo 8 řádně přihlášených řečníků, 11 s přednostním právem a 83 faktických poznámk. Takže debata byla plodná, bohatá, řekl bych, že i smysluplná, ale tím si nejsem úplně jistý.

Co se týče podrobné rozpravy, v ní zaznělo celkem 7 návrhů na usnesení, o kterých bychom měli hlasovat jednotlivě. A já požádám pana předsedu, abychom o nich hlasovali v pořadí, v jakém byly předneseny.

To znamená, první návrh usnesení je právě z dílny předsedy Sněmovny pana Hamáčka, který je ve znění, že Poslanecká sněmovna vyzývá ministra financí Andreje Babiše, aby se omluvil za své výroky na adresu vyšetřovací komise Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky.

Předseda PSP Jan Hamáček: Ano. Já vás ještě na žádost z pléna odhlásím a prosím o novou registraci.

A budeme tedy hlasovat. Návrh usnesení zazněl.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování má číslo 312, přihlášeno je 122, pro 82, proti 33. Tento návrh byl přijat. Další prosím.

Poslanec Martin Lank: Nyní se dostáváme k souboru usnesení, která pocházejí z vyšetřovací komise, kde byla odhlasována a která tady na plénu přednesl pan

předseda Blažek. Nejsem si jist, jestli je nutné, abych tyto návrhy předčítal podrobně. Myslím, že je máte všichni před sebou.

První ve stručnosti by byl, že Poslanecká sněmovna bere na vědomí závěrečnou zprávu vyšetřovací komise.

Předseda PSP Jan Hamáček: Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 313. Přihlášeno je 123, pro 86, proti 30. Tento návrh byl přijat.

Poslanec Martin Lank: Dostáváme se k druhému návrhu usnesení, kterým vyšetřovací komise žádá Sněmovnu, aby vyzvala vládu, aby zvážila, zda pro zajištění zákonnosti v činnosti Vrchního státního zastupitelství v Olomouci postačuje podaná kárná žaloba, nebo zda jsou nutná další opatření včetně personálních.

Předseda PSP Jan Hamáček: Jenom aby bylo jasno, usnesení zní: Poslanecká sněmovna vyzývá vládu a tak dále. (Poslanec Lank: Ano.)

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 314. Přihlášeno je 123, pro 84, proti 32. Tento návrh byl přijat. Další prosím.

Poslanec Martin Lank: Dostáváme se k bodu 3 z usnesení, která byla odsouhlasena vyšetřovací komisí. Je to opět, že Poslanecká sněmovna žádá vládu, aby ji do tří měsíců předložila návrh zákona, který bude obsahovat změny trestního řádu a trestního zákona, viz text, který máte před sebou.

Předseda PSP Jan Hamáček: Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování má pořadové číslo 315. Přihlášeno je 123, pro 85, proti 33. Tento návrh byl přijat. Další prosím.

Poslanec Martin Lank: Bod 4 ze souboru návrhů doprovodných usnesení z vyšetřovací komise, ve kterém navrhujeme: Poslanecká sněmovna žádá vládu, aby do tří měsíců předložila návrh zákona, který bude obsahovat změnu trestního řádu, co se týče oprávnění státních zástupců.

Předseda PSP Jan Hamáček: Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 316. Přihlášeno je 123, pro 83, proti 37. Tento návrh byl přijat. Další prosím.

Poslanec Martin Lank: Předposlední návrh usnesení byl předložen panem místopředsedou Bartoškem v rámci podrobné rozpravy. Je ve znění: Poslanecká sněmovna žádá vládu, aby byla zabezpečena důsledná aplikace § 88 odst. 2 a 4 trestního řádu, a to v souvislosti s posuzováním důvodnosti odposlechu a záznamu telekomunikačního provozu například formou závazného pokynu, metodického pokynu, stanoviska a podobně.

Předseda PSP Jan Hamáček: Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 317. Přihlášeno je 123, pro 65, proti 33. Tento návrh byl přijat. Další prosím.

Poslanec Martin Lank: Dostáváme se k poslednímu návrhu, autorem je pan kolega Daniel Korte. Jde o návrh na doprovodné usnesení Poslanecké sněmovny, které doplňuje zprávu vyšetřovací komise ve znění: Poslanecká sněmovna Parlamentu České republiky žádá vládu, aby ji do tří měsíců předložila návrh zákona, který bude obsahovat změnu trestního řádu tak, aby za prvé bylo vypuštěno oprávnění státního zástupce udělovat policejnímu orgánu povolení ke sledování osob, při kterém mají být pořizovány zvukové záznamy podle § 158d trestního řádu, a aby byla tato pravomoc svěřena nově výlučně soudu. Za druhé, aby byl náležitě zajištěn funkční systém informování a evidence odposlouchaných osob v případě, kdy policejní orgán použil operativně pátrací prostředek ke sledování osob a věcí neúčelně a nevyužil informace takto získané v rámci trestního řízení, respektive kdy zjištěné informace nevedly k zahájení trestního stíhání, a aby bylo zajištěno, že takové informace budou následně zlikvidovány.

Předseda PSP Jan Hamáček: Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování má pořadové číslo 318. Přihlášeno je 124, pro 57, proti 35. Tento návrh přijat nebyl.

Mám za to, že jsme hlasovali o všech navržených usneseních.

Poslanec Martin Lank: Podle mého soudu taktéž, pane předsedo.

Předseda PSP Jan Hamáček: Nikdo neprotestuje. V tom případě končím projednávání tohoto bodu a vzhledem k času končím i dnešní jednací den. Přerušuji jednání Sněmovny do zítra do 9 hodin ráno. Přejí hezký večer.

(Jednání skončilo v 18.47 hodin.)

Pokračování schůze Poslanecké sněmovny

3. února 2017

Přítomno: 150 poslanců

(Jednání zahájeno v 9.00 hodin.)

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Dobrý den. Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážení oba členové vlády, zahajuji dnešní jednací den 54. schůze Poslanecké sněmovny a všechny vás tu vítám.

Prosím, abyste se všichni přihlásili identifikačními kartami a případně mi oznámili, kdo žádá o vydání karty náhradní.

Sděluji, že o omluvení své neúčasti na dnešní jednání požádaly tyto poslankyně a poslanci: Adam Vojtěch od 11.30 – zdravotní důvody, Ivan Adamec bez udání důvodu, Jan Bartošek od 10 hodin – pracovní důvody, Marek Benda – rodinné důvody, Ondřej Benešik – zahraniční cesta, Milan Brázdl – zdravotní důvody, René Čip – osobní důvody, Ivana Dobešová – zdravotní důvody, Jan Farský – zdravotní důvody, Vlastimil Gabrhel – zdravotní důvody, Petr Gazdík – osobní důvody, Miroslav Grebeníček – zdravotní důvody, Jana Hnyková – zahraniční cesta, Václav Horáček – osobní důvody, David Kádner – zdravotní důvody, Miroslav Kalousek – pracovní důvody, Rom Kostřica – osobní důvody, Josef Kott – osobní důvody, Jiří Koubek – osobní důvody, Leo Luzar – osobní důvody, Martin Novotný – zdravotní důvody, Igor Nykl – zdravotní důvody, Martin Plíšek – rodinné důvody, Anna Putnová – zdravotní důvody, Adam Rykala – osobní důvody, Jiří Skalický – pracovní důvody, Jan Volný – zdravotní důvody, Václav Votava – osobní důvody, Rostislav Vyzula – rodinné důvody, Kristýna Zelenková – zdravotní důvody, Jiří Zemánek – osobní důvody, Jiří Zlatuška – pracovní důvody.

Z členů vlády se omlouvají: Bohuslav Sobotka z důvodu zahraniční cesty, Andrej Babiš z pracovních důvodů, Pavel Bělobrádek ze zdravotních důvodů, Daniel Herman z důvodu zahraniční cesty, Marian Jurečka bez udání důvodu, Martin Stropnický do 11 hodin z pracovních důvodů, Kateřina Valachová z pracovních důvodů, Lubomír Zaorálek z důvodu zahraniční cesty. Dále zde mám omluvu pana ministra zdravotnictví Miloslava Ludvíka na celý dnešní jednací den z důvodu neodkladných pracovních záležitostí.

Další jednání zahájíme pevně zařazenými body z bloku třetího čtení. To jest body 224, 221 a 222. Dále lze projednat bod 244, sněmovní tisk 798 – senátní návrh o státní službě z bloku třetích čtení, u kterého je splněna zákonná lhůta. Poté bychom pokračovali body z bloku zákonů prvého čtení.

Prosím, pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Dobrý den, vážený pane místopředsedo, milé kolegyně, milí kolegové. Dovolte mi, abych načetl jednu změnu programu, a to abych navrhl pevné zařazení sněmovního tisku 956, to je změna Ústavy ohledně vysílání

vojáků. Je to sněmovní tisk, jak jsem říkal 956, bod 161, dnes po bloku třetích čtení. Děkuji.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Omlouvám se, já jsem to nedobře slyšel. Po bloku třetích čtení... Tak, prosím, pan předseda Laudát. (V sále je silný hluk.)

Poslanec František Laudát: Děkuji, pane ctěný místopředsedo. Dámy a pánové, já vás chci poprosit –

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Já poprosím o klid v sále. Já pak neslyším, co pan předseda přednáší. Děkuji. Prosím o klid!

Poslanec František Laudát: Já si vás dovoluji poprosit... Už asi pětkrát jsem tady dával bod č. 30, jedná se o sněmovní tisk 848, týká se to dárců krve, aby si mohli zvýšit o pár stovek základ. Bylo to zařazeno už několikrát. Předpokládám, a podle vašeho hlasování, že je to konsenzuální návrh. Vzhledem k tomu, že už na něj snad pětkrát šestkrát nedošlo, tak vás moc prosím, zda byste podpořili. Je to druhé čtení. Dneska by to... Předpokládám, že to je pět až deset minut, zda by mohl být pevně zařazen dneska na 13. hodinu.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Eviduji přihlášku pana předsedy Marka Černocha.

Poslanec Marek Černoch: Dobré ráno, dámy a pánové. Děkuji za slovo. Já bych vás chtěl požádat o podporu zařazení bodu Informace vlády k privatizaci OKD po třetích čteních dnes. Děkuji.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Jaké číslo bodu? Já jsem to zase přeslechl. Pane předsedo, číslo bodu? Po pevně zařazených bodech. Tak.

Nejsou-li další návrhy na změnu pořadu schůze, dal bych hlasovat o těch, které tu byly předneseny v pořadí, jak nám je předsedové klubů sdělili.

Nejprve tedy budeme hlasovat o návrhu pana předsedy Stanjury, aby byl zařazen bod 161, tisk 956 týkající se změny Ústavy, vysílání vojáků, dnes po bloku třetích čtení.

Já zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro tento návrh. Kdo je proti?

Hlasování číslo 319, přihlášeno 116 poslanců, pro 77, proti 29. Tento návrh byl přijat. Děkuji.

Nyní budeme hlasovat o návrhu pana předsedy Laudáta o tom, aby byl bod 30, sněmovní tisk 848 týkající se dárců krve ve druhém čtení, zařazen dnes pevně na 13 hodin.

Já zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro tento návrh. Kdo je proti?

Hlasování číslo 320, přihlášeno 118 poslanců, pro 110, proti nikdo. Tento návrh byl přijat.

Dále budeme hlasovat návrh pana předsedy Černocha o tom, aby byl po pevně zařazených bodech dnes zařazen bod 282 – Informace vlády o privatizaci OKD.

Já zahajuju hlasování. Ptám se, kdo je pro tento návrh. Kdo je proti?

Hlasování číslo 321, přihlášeno 118, pro 35, proti 43. Tento návrh nebyl přijat.

Tak. Tímto jsme se vypořádali s navrženým programem. Budeme pokračovat bodem

224.

**Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 435/2004 Sb.,
o zaměstnanosti, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 251/2005 Sb.,
o inspekci práce, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 262/2006 Sb.,
zákoník práce, ve znění pozdějších předpisů
/sněmovní tisk 964/ - třetí čtení**

Prosím, aby místo u stolku zpravodajů zaujala za navrhovatele ministryně práce a sociálních věcí Michaela Marksová a zpravodajka garančního výboru, výboru pro sociální politiku paní poslankyně Pavlína Nytrová. Děkujeme. Pozměňovací návrhy jsou uvedeny ve sněmovním tisku 964/2, který byl doručen dne 17. ledna 2017. Usnesení garančního výboru bylo doručeno jako sněmovní tisk 964/3.

Nyní se ptám paní navrhovatelky, zda má zájem vystoupit před otevřením rozpravy. Má. Paní ministryně, máte slovo. (V sále je rušno.)

Ministryně práce a sociálních věcí ČR Michaela Marksová: Děkuji za slovo. Vážené poslankyně, vážení poslanci, já nebudu opakovat to, o čem ten zákon je. Jedná se především o transpozici evropské směrnice, která se týká pravomocí při kontrole pro Státní úřad inspekcí práce v rámci nadnárodního poskytování služeb, a dále tam jsou změny v zákoníku práce a zavádí se institut –

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Paní ministryně, já vás přeruším na chvíličku. Poprosím všechny, aby se už usadili a vyslechli si paní ministryni. Děkuji.

Ministryně práce a sociálních věcí ČR Michaela Marksová: Dále se zde zavádí institut v některých případech ručení za výplatu mzdy nebo platu do výše minimální mzdy a tak dále.

Nicméně na co jsem chtěla zejména upozornit, je, že tento návrh nese také pozměňovací návrh, kterým se zvyšuje příspěvek na zaměstnávání osob se zdravotním postižením o 700 korun na měsíc. Souvisí to s tím, že se od 1. ledna dorovnávala minimální mzda pro zdravotně postižené s tou běžnou minimální mzdou, a tudíž všichni ti, kteří zaměstnávají zdravotně postižené v nějakých chráněných

dílnách, by se bez navýšení tohoto příspěvku ocitli v situaci, kdy by asi některé ty zdravotně postižené museli propustit, protože by na ně neměli dostatek finančních prostředků. Takže na to jsem chtěla upozornit. Možná někteří z vás nebo všichni také dostali petici Národní rady postižených, abychom toto co nejrychleji schválili a aby tento pozměňovací návrh byl přijat. Děkuji.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji, paní ministryně, a nyní otevíram rozpravu, do které v tuto chvíli nevidím žádnou přihlášku. Ptám se, jestli má někdo zájem o vystoupení v rozpravě u tohoto třetího čtení. Nikdo se nehlásí, rozpravu končím a ptám se, zda má paní navrhovatelka nebo zpravodajka zájem o závěrečné slovo. Naznačuji, že nemají, takže můžeme přikročit k hlasování o jednotlivých pozměňovacích návrzích.

Poprosím paní zpravodajku garančního výboru, aby nás seznámila s procedurou hlasování a poté přednášela jednotlivé pozměňovací návrhy a před hlasováním k nim sdělila stanovisko garančního výboru. Máte slovo.

Poslankyně Pavlína Nytrová: Dobrý den, děkuji za slovo. Vážené kolegyně, vážení kolegové, nejprve vás seznámím s procedurou hlasování o tisku 964, která byla projednána a schválena garančním výborem. Tuto bychom následně schválili a potom přistoupili k hlasování o jednotlivých pozměňovacích návrzích. Pozměňovací návrhy k tisku 964 po druhém čtení byly uvedeny v tisku 964/2. O těchto návrzích jednal a hlasoval garanční výbor na své 49. schůzi dne 25. ledna 2017 a příjal usnesení číslo 244d, které máte v tisku 964/3.

Garanční výbor doporučuje Poslanecké sněmovně hlasovat ve třetím čtení o návrzích podaných k návrhu zákona podle sněmovního tisku 964/2 v následujícím pořadí: Návrh na zamítnutí zákona nebyl podán. 1. návrhy legislativně technických úprav podle § 95 odst. 2 jednacího řádu nebyly předneseny. 2. hlasovat o návrhu A1, A2 a A4 dohromady. 3. hlasovat o návrhu A3 alternativa C, bude-li přijat A3, nelze hlasovat C. 4. hlasovat o návrhu B. 5. hlasovat o návrhu C, pokud nebyl přijat A3. A poté hlasování o zákonu jako celku. Tolik k proceduře.

Dovolila bych si požádat Sněmovnu o schválení tohoto sněmovního tisku. Děkuji.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji za seznámení s procedurou. Je tady s přednostním právem pan předseda Laudát. K proceduře?

Poslanec František Laudát: Děkuji za slovo k proceduře. Já dávám návrh, aby se o bodě C, to znamená, je to ta arabská pětka, hlasovalo před bodem A3, to znamená, že by pětka byla předřazena před trojkou. (Poslanec předává návrh zpravodajce.)

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Dobře, paní zpravodajka si poznačila. Není-li tady další návrh na změnu procedury, dal bych hlasovat o tomto návrhu. Můžeme, paní zpravodajko? Máte to poznačené, vyměníme C za A3. Dobře.

Takže o této změně, bod C bude hlasován před bodem A3, dávám hlasovat. Kdo je pro tuto změnu procedury, ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování číslo 322, přihlášeno 130 poslanců, pro 82, proti 3. Tento návrh byl přijat. Budeme tedy hlasovat v tomto nově upraveném pořadí.

Tak, nyní můžeme tedy přikročit k hlasování o jednotlivých pozměňovacích návrzích a já poprosím paní zpravodajku, aby nás provedla hlasováním.

Poslankyně Pavlína Nytrová: Takže budeme hlasovat o návrhu A1, A2 a A4 dohromady. Návrh A1 je zvýšení příspěvku u osob se zdravotním postižením o 700 korun z částky 8 800 na částku 9 500 oproti dosavadní výši. Návrh A2 je ustanovení přechodných ustanovení a návrh A4 je stanovení účinnosti zákona. Garanční výbor doporučuje schválit.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Já zahajuji hlasování... (Nesouhlasné reakce.) Pardon, stanovisko ministerstva.

Ministryně práce a sociálních věcí ČR Michaela Marksová: Moje stanovisko je také kladné.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Hlasování, které jsem zahájil, považuji tedy za zmatečné.

Zahajuji nové hlasování a ptám se, kdo je pro tento pozměňovací návrh. Kdo je proti?

Hlasování číslo 324, přihlášeno 129 poslanců, pro 123, proti nikdo. Tento pozměňovací návrh byl přijat.

Poslankyně Pavlína Nytrová: Nyní budeme hlasovat o návrhu C. Návrh C vypouští institut ručení za výplatu mzdy v celé šíři. Garanční výbor nedoporučuje. (Stanovisko ministryně: Negativní.)

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Děkuji a zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro tento návrh. Kdo je proti?

Hlasování číslo 325, přihlášeno 130 poslanců, pro 17, proti 82. Tento pozměňovací návrh nebyl přijat. Prosím, paní zpravodajko.

Poslankyně Pavlína Nytrová: Děkuji. Nyní budeme hlasovat o návrhu A3. Tento návrh omezuje institut ručení za výplatu mzdy pouze pro činnosti týkající se stavebnictví. Garanční výbor doporučuje.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Ano. Stanovisko ministerstva? (Ministerstvo má neutrální stanovisko.)

Zahajuji hlasování o tomto pozměňovacím návrhu. Kdo je pro, nechť zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Hlasování 326, přihlášeno 130 poslanců, pro 53, proti 39. Tento návrh nebyl přijat.

Poslankyně Pavlína Nytriová: Poslední hlasování máme hlasování o návrhu B. Tento návrh upravuje pravomoc úřadu práce kontrolovat, zda uchazeč o zaměstnání není pod vlivem alkoholu či jiných návykových látek. Garanční výbor nedoporučuje.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Stanovisko ministerstva? (Negativní.) Děkuji.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro tento návrh, nechť zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Jedná se o hlasování 327, do kterého bylo přihlášeno 132 poslanců, pro 9, proti 66. Tento návrh nebyl přijat.

Poslankyně Pavlína Nytriová: V tuto chvíli bychom měli hlasovat o zákonu jako celku.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Ano. Přikročíme tedy k hlasování o celém návrhu zákona.

Přednesu návrh usnesení. "Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s vládním návrhem zákona, kterým se mění zákon číslo 435/2004 Sb., o zaměstnanosti, ve znění pozdějších předpisů, zákon číslo 251/2005 Sb., o inspekci práce, ve znění pozdějších předpisů, a zákon číslo 262/2006 Sb., zákoník práce, ve znění pozdějších předpisů, podle sněmovního tisku 964, ve znění schváleném Poslaneckou sněmovnou."

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro tento návrh, ať zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Jedná se o hlasování 328, do kterého bylo přihlášeno 132 poslanců, pro 117, proti nikdo. Tento návrh byl přijat. Konstatuji, že s návrhem zákona byl vysloven souhlas.

Děkuji paní zpravodajce i paní ministryni. Ukončuji tento bod.

S přednostním právem se hlásí pan předseda Sklenák.

Poslanec Roman Sklenák: Dobrý den. Já bych si dovolil požádat o přestávku v délce pěti minut. Děkuji za pochopení.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: V délce pěti minut přestávka poslaneckého klubu ČSSD. Já tomuto návrhu vyhovím. Přerušuji jednání a sejdeme se tady v 9.28 hodin.

(Jednání přerušeno od 9.23 do 9.28 hodin.)

Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, je 9.28, uplynul čas přestavky na jednání klubu ČSSD a my můžeme pokračovat v dalším jednání. Pan předseda Stanjura ruší svou přihlášku. Já vás poprosím, abyste se usadili na svých místech a zklidnili své hovory. Děkuji.

Otevřívám další bod, kterým je bod 22, a tím je

221.

**Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 328/1999 Sb., o občanských průkazech, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony
/sněmovní tisk 928/ - třetí čtení**

Prosím, aby místo u stolku zpravodajů zaujal za navrhovatele ministr vnitra Milan Chovanec a zpravodajka garančního výboru, výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj, paní poslankyně Věra Kovářová. Návrh na zamítnutí a pozměňovací návrhy jsou uvedeny ve sněmovním tisku 928/2, který byl doručen dne 19. ledna 2017. Usnesení garančního výboru bylo doručeno jako sněmovní tisk 928/3.

Nyní vítám pana ministra a ptám se ho, jestli má zájem vystoupit před otevřením rozpravy. Nemá. Otevřívám tedy rozpravu, do které se přihlásili zatím dva poslanci – jako první pan poslanec Ivan Pilný, připraví se pan poslanec Jan Klán. Pane poslanče, máte slovo. (Velký hluk v sále.) Omlouvám se, ještě na chvílku. Ještě vlevo poprosím o klid, slyším hlasitý hovor. Děkuju.

Poslanec Ivan Pilný: Děkuji za slovo, pane předsedající. (Řečník mluví velice potichu.) Vážený pane ministro, vážení členové vlády, vážené kolegyně a kolegové... (Hlasy z pléna, aby si řečník upravil mikrofon, protože ho není slyšet. Řečník i nadále stojí od mikrofonu dál.) Omlouvám se, mám trošku hlasovou indispozici, ale pokusím se, abyste mi rozuměli.

Vystupuji ve třetím čtení, protože jsem podal návrh na zamítnutí tohoto zákona po vyčerpání všech možností, jak ho opravit. Ve třetím čtení nebudu opakovat argumenty, které jsem tady řekl, ale zkusím uvést argumenty nové, naprostě jednoduché.

První věc, kterou bych chtěl udělat, chtěl bych se zeptat přítomného pana ministra a těch, kteří chcete hlasovat pro tento zákon, jak má u těchto zařízení, kterých je v této zemi statisíce a miliony, tu čtečku, tu kšandu připojit. (Ukazuje v jedné ruce mobilní telefon, ve druhé ruce tablet. Vyčkává, aby se všichni podívali, co drží v ruce.) Pokud neznáte odpověď, já budu slušný, můžete tu čtečku dát do šuplíku. Takový konektor tam neexistuje! Všechny firmy, které vyrábějí podobná zařízení, se snaží z nich dostat pryč technologii, která je zastaralá, která je z minulého století, proto, aby byly levnější, efektivnější a rychlejší. To je první věc.

Pak jsem se pokoušel najít v tom nějaké ratio, co vlastně s tou občankou s čipem budeme dělat. Nalezl jsem dvě věci, o kterých bych se chtěl vyjádřit, a to je elektronický podpis a potom nebudeme chodit na úřady. Elektronický podpis, mantra,

certifikace, certifikační autority. Ve skutečnosti jde o to, abyste prokázali, že jste to, co jste, a že máte právo tu transakci provést. (Hluk v sále.)

Uvedu vám to na příkladu. Když jste přišli do nákupního střediska a chtěli jste zaplatit, teď pominu tu éru, kdy byly ještě embosované karty a jezdila taková žehlička, tak vám vzali tu kartu, protáhli ji, vy jste tam schválili nákup, dali jste tam nějaký identifikační kód, pin, pak jste se podepsali a paní pokladní zkontovala, jestli váš podpis na kartě a na tom útržku souhlasí. Teď to vypadá tak, že vy přijdete, takhle přiložíte kartu, a pokud je ta částka dostatečně malá, máte zaplaceno. Pokud není, schválíte ji, dáte pin a je hotovo. Právě jste se elektronicky podepsali. To ovšem s tou občankou nebude možné, protože soudruzi z NDR, pardon, z IT, zapomněli, že dneska už existují bezkontaktní čipy a že Česká republika je po Austrálii druhá na světě v penetraci bezkontaktních čipů. Druhá na světě! Občankou se nikdy nebude platit. Ale veškeré úkony, které mohou být využity bezkontaktním čipem, nemohou být využity, protože tam prostě není.

Jako další příklad – každý z vás má tuhletu kartu, kterou se dostáváme do parlamentu a různých místností. (Ukazuje vstupní kartu.) Teď si představte, že chodíme mnohokrát za rok na úřady. Tam se zapisujeme do nějakých knih nebo opisují údaje z naší občanky. Kdyby ta občanka obsahovala bezkontaktní čip, stačí přiložit a na dvě hodiny, nebo na jak dluho si bude přát ta recepční, jsme tam prostě vpuštěni. To opět není možné. Občanka nemá bezkontaktní čip.

To znamená, suma sumárum shrnuto, pokoušíme se zavádět technologii z minulého století naprostě obsoletní za stovky milionů korun na úkor daňových poplatníků.

Poslední příklad je – nebudeme chodit na úřady. Uvedu jednoduchý příklad. Dneska už můžete... (Rečník se odmlčel pro velký hluk v sále.)

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Páni poslanci, poprosím, zanechte svých hovorů v sále, případně se přesuňte do předsálí. Víte, na koho se dívám. Děkuju.

Poslanec Ivan Pilný: Dneska už můžete bez jakýchkoli problémů jít na CzechPOINT a zjistit stav svého bodového konta řidiče. Doufám, že Ministerstvo dopravy pilotuje a bude pilotovat systém, ve kterém se identifikujete na mobilním telefonu například otiskem prstu nebo jiným způsobem a esemeskou vám přijde stav vašeho konta. To ovšem s občankou neuděláte. Občanka není přijímač esemesek.

Takže když to shrnu dohromady, tak opět říkám, že my se pokoušíme za stovky milionů korun –

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Poprosím znovu o klid v sále. Je to zajímavý příspěvek. Mnozí z nás neznají tu problematiku. Jestli máte něco k řešení, opusťte sál.

Poslanec Ivan Pilný: Už jsem se pokoušel tady, nebo vím z médií taky, že už Státní tiskárna cenin, aby si zachránila kůži, pilotuje tisk těch občanek s čipem, samozřejmě bez výběrového řízení, jak to bývá. A my tady budeme schvalovat prostě něco, co bude stát tuhle zemi stovky milionů a nemá to absolutně žádný smysl.

Apeloval bych zejména na ty členy takzvané Iniciativy 202020, kterou tady vyvolal pan poslanec Běhounek ze sociální demokracie, a kdy jsme stáli, jak pan poslanec Klán, pan předseda Stanjura a já, jsme dělali takové křoví panu ministru a panu premiérovi, když tu iniciativu představovali. A jenom bych chtěl říct, že pokud členové této iniciativy budou pro toto hlasovat, tak se příště nemusíme scházet na hospodářském výboru nebo na výboru pro veřejnou správu, ale v jeskyni a svítit si loučemi. (Opět se zvýšila hladina hluku v sále.)

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Vážení kolegové! (Předsedající zvoní zvoncem.) Já vím, že je pátek, že už je to třetí týden. Alespoň nějaký základní respekt ke kolegovi, který vám tady něco říká. Počkám, dokud se nezklidníte. Prosím, pane poslanče, abyste nepokračoval.

Poslanec Ivan Pilný: Děkuji. Já se omlouvám i za svoji hlasovou indispozici. Ale pokusil jsem se shrnout argumenty, které jste slyšeli, naprostě věcně a jednoduše, takže se domnívám, že každý z vás, kdo chtěl rozumět, rozumí. Chápu přístup poslanců sociální demokracie, protože je to jejich ministr, jsou loajální a budou asi pro tohleto hlasovat. Ale možná i mezi nimi jsou někteří z těch, kteří si řeknou pro boha živého, máme snad také zdravý rozum.

Vyčerpal jsem celou řadu příspěvků v této Sněmovně, abych se pokoušel ten zákon vrátit a změnit tak, aby dával nějaký smysl. Takhle nás vrací zpátky do 20. století za cenu stromilionových nákladů. Prosím, zvažte to při svém hlasování.

Děkuji za pozornost. (Potlesk poslanců hnutí ANO.)

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Děkuji vám, pane poslanče, za váš příspěvek a za trpělivost. S faktickou poznámkou chce reagovat pan poslanec Klán. Po něm faktická poznámká pana poslance Chalupy a pana poslance Stanjury.

Poslanec Jan Klán: Děkuji za slovo. Vážený pane místopředsedo, vládo, dámy a pánové, dovolte, abych vaším prostřednictvím reagoval na pana poslance Pilného, nehledě na to, že jsem mu téměř nic nerozuměl, protože nemluvil přímo do mikrofonu, tak bych ho poprosil, aby to zopakoval ještě jednou, abych mu lépe rozuměl. (Ohlas z lavice hnutí ANO.) Chápu, že je trochu indisponován, ale mohl být trošičku blíže tomu mikrofonu.

Zároveň mě fascinuje, jak si tady vládní koalice zamítá vládní návrhy. To je nejfascinovanější, co mě tady snad fascinuje tady v této Sněmovně. Vládní poslanec navrhuje zamítnutí vládního návrhu. Tomu nerozumím. Možností je hodně, proč tomu nerozumím. Ale víte, když jste přece vládní koalice, tak budete držet při sobě. Možná by bylo na čase se rozpustit, možná, protože tuhle šaškárnou, co tady předvádíte, zejména dneska při zavádění občanských průkazů, je poměrně tristní. Ale

mě to baví. Mě to fakt baví, protože to ukazuje vaši slabost se na něčem vůbec dohodnout. A u těch občanských průkazů s čipem, to je další věc, která vás tady, jak je vidět, poměrně nahlodává. A já jsem zvědavý na to hlasování potom o návrhu na zamítnutí

Já to nepodpořím, protože je potřeba se někam trochu pohnout. Pohnout se někam kupředu nebo aspoň nějakým způsobem tlačit oblast IT. Mě právě pobavilo, že soudruzi z IT někde udělali chybu. My si nejsme vědomi, že bychom měli někde nějakou základní organizaci, právě, na tomhle ohledu. Takže mě to celé fascinuje. Ale na tom se trochu zamyslete! Když jste vládní poslanci, tak držte při sobě! A vy furt jdete: Zamítnot! Vrátit k přepracování! A ti to dělají špatně a ti to dělají hůř! Zkuste se nad tím trochu zamyslet, jak to vypadá navenek, aspoň. Vypadá to blbě. Řekněme si to na rovinu, tohle. Jestli oblast IT je nějak propracovaná, tak prostě s tím je potřeba někam hnout! A paní zpravodajka to taky, my jsme s paní zpravodajkou o tom mnohokrát mluvili. Já chápnu, že chybí stálé elektronická identita, kterou je potřeba také udělat, aby to celé fungovalo. A já potom budu mluvit o tom v obecné rozpravě. To je potřeba celé propracovat! Pokud máte nějakého samce, když se na to podíváme, a chybějí mu samice, tak to prostě s tím taky souvisí v tomhle kontextu. Nad tím se taky zamyslete!

Já potom v rozpravě budu poměrně obširný a dlouhý, takže potom si tady můžeme ještě podiskutovat. Děkuji. (Potlesk z lavic KSČM.)

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Děkuji vám. Další faktická poznámka pan poslanec Chalupa. Připraví se pan poslanec Stanjura.

Poslanec Bohuslav Chalupa: Děkuji za slovo, vážení kolegové, kolegyně, já tady pana kolegu pobavím dál. Já jsem další vládní poslanec, který bude hlasovat proti přijetí tohoto zákona, protože to, co tady říkal pan Ivan Pilný, je jasné. Odmítám tady dělat politiku takovou, že se tady budou utrácet státní peníze, peníze daňových poplatníků, za věci, které nejsou připraveny. Tady je spousta iniciativ: Bezpečná města, Smart City. Já si myslím, že tahle země má na to, aby byla Smart Country, a pokud přijmeme tento zákon, tak nikdy Smart Country nebudem! Děkuju.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Znovu poprosím o klid v sále! S faktickou poznámkou pan poslanec Stanjura.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Pro pana předsedu hospodářského výboru vaším prostřednictvím: Já jsem to křoví dělal taky na té tiskové konferenci a pro ten zákon hlasovat nebudu. A argumenty jsou racionalní, nejsou politické. Mohl bych uvádět nějaké příklady, které by nebyly úplně příležitostné. Ale pořízujeme si něco, nebo máme si pořídit něco, co nám k ničemu nebude. Můžeme se pak pochválit, že jsme si něco pořídili, že to vypadá jakoby pokrok, ale pokud to v praxi nevyužijete, tak to v zásadě je úplně zbytečné. Samozřejmě si můžete pořídit a postavit luxusní garáž, i když víte, že příštích 30 let nebude mít auto, a můžete říkat sousedům: Podívejte se, už mám

tu garáz! Krásnou, nejlepší materiál na střeše, krásnou barvu. Ale to auto si nikdy nepořídím, protože mě nebabí jezdit, nemám na to peníze nebo cokoliv jiného.

Já jsem zas překvapený, když opoziční poslanec si stěžuje na to, že neprocházejí vládní návrhy zákona. Neměli bychom posuzovat, jestli vystoupení těch poslanců jsou z vlády, nebo z opozice, ale v takhle věcné a technické věci bychom měli posuzovat vystoupení, zda jsou pravdivá, nebo ne. A myslím si, že schválení tohoto zákona je zbytečné, nikam nás neposune, je to takový výstřel do tmy. A musíme začít shora, a ne začít jedním detailem úplně na dolní úrovni. Protože pak se budeme divit, že ten detail vlastně k ničemu není.

A obecně, když mluvíme o elektronizaci, tak myslíme opravdu na všechny naše občany. Dávejme jim možnost – možnost – a motivujme je k tomu, aby tu možnost využívali. Neříkejme to. Protože pořád čtu, každý rok: Letos končí termín pro povinnou výměnu řidičských průkazů! Letos končí! Ještě 600 tisíc! A ještě 400 tisíc a na Silvestra obecní úřady ještě otevřou, aby po třech letech ti, kteří si to nevyměnili, měli možnost. Pořád ty doklady měníme. (Upozornění na čas.)

Jenom chci říct, že nemáme k tomu koncepci. Pokud nezačneme shora, tak budeme chybovat, když budeme řešit ty dolní úrovně.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Další faktická poznámka, pan poslanec Pilný. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Ivan Pilný: Děkuji za slovo, pane předsedající. Znovu se omlouvám za svoji indispozici. Toto je třetí čtení zákona o občanských průkazech. Není to tady o tom, jaké jsou spory v koalici, pane poslanče Kláne prostřednictvím pana předsedajícího. Spíš by mě zajímalo, když jste mluvil o tom, že to je významný krok dopředu, kdybyste mi konečně třeba vy, konkrétně vy ukázal, kam tu čtečku mám zapojit. Děkuju. (Potlesk a smích z lavic ANO.)

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Děkuji vám za dodržení časového limitu. S další faktickou poznámkou je přihlášen pan poslanec Hájek.

Poslanec Josef Hájek: Pane předsedající, kolegyně, kolegové, chtěl bych se z tohoto místa omluvit panu Kučerovi, já ho vždycky obviňuji, že hovoří nekorektně. A dneska ho pan Klán překonal. Já se omlouvám. Velmi pozorně jsem poslouchal vystoupení pana Pilného, který v nemoci, v horečkách sem přišel, aby skutečně bojoval za daňové poplatníky. Pan Klán v době, kdy vystupoval, se tam smál a divoce gestikuloval se svými soudruhy! A potom si tady stěžuje, že neslyší. To je z mého pohledu naprostě nekorektní a mně se to, pane Kláne, nelibí – prostřednictvím pana předsedajícího.

Rozumím tomu, že pan Klán jako reprezentant komunistů se chce v roce stého výročí od VŘSR vrátit do roku 1917. Gratuluji. (Smích a potlesk poslanců ANO.)

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. S další faktickou poznámkou pan poslanec Karel Fiedler.

Poslanec Karel Fiedler: Už jsem se dostal na řadu, takže jenom krátce, protože vidím, že pan ministr se hlásí o slovo a že chce vystoupit. Já jsem chtěl jenom pana ministra požádat, jestli by nenechal svoji reakci až na závěrečné slovo, což vidím, že asi nebude, že pan ministr bude reagovat, předpokládám, na slova kolegy Ivana Pilného dříve než v závěrečném slovu, tak abychom ještě mohli o věci debatovat.

K tomu, co tady říkal kolega poslanec Klán. No, ony přece za chvíliku budou volby, takže proč se tomu divíme, že tady dochází k takovým najednou podivnostem ve vládní koalici.

A k tomu, co říkal Zbyněk Stanjura, že bude posuzovat věc pragmaticky, reálně. No super. Já s tím naprosto souhlasím. Je to malá vlaštovka, není první. Už se to tu také stalo, že Sněmovna posuzovala věci pragmaticky, reálně a ne podle toho, kdo to předkládá a s jakým cílem, ale naprosto pragmaticky. Akorát je škoda, že k takovýmto hlasováním, kdy se budeme zabývat věcnou stránkou věci, dochází až ve čtvrtém roce této vládní koalice a že řada předchozích hlasování podle mého názoru tedy bohužel byla vedena nějakou koaliční soudržností, a ne tím pragmatickým rozumem. Ale zaplatí pánbůh i za to. A očekávám, že se pan ministr vyjádří výrokům nebo k názorům pana předsedy hospodářského výboru Pilného, o kterém já vím, že tento názor tady prezentoval konzistentně při projednávání tohoto sněmovního tisku.

Děkuji za slovo.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Děkuji, pane poslanče. Další s faktickou poznámkou vystoupí pan poslanec Gabal, připraví se pan poslanec Váňa. Prosím, pane poslanče, vás čas.

Poslanec Ivan Gabal: Děkuji, pane místopředsedo. Protože tady vedeme s kolegou Pilným tu debatu už několikáté zasedání, tak oceňuji, jestli zdravotně indisponován přišel. Myslím si, on mě teď neslyší... (Hovoří k němu poslanec Faltýnek.) Ta klíčová otázka samozřejmě je jednak technologická, a tomu rozumím, ale druhá je, že to má v rukou osm a půl milionu lidí nebo kolik, asi tak, mluvili jsme o tom minule, že je to kulturní fenomén a identita u nás, ta občanka, a je potřeba odpovědět i na otázku, co s tou občankou dál. To je první věc.

Pak vaším prostřednictvím tady k panu kolegovi Klánovi. V dobách nerozborné jednotky komunistické strany a pracujícího lidu jsme zaostali v IT asi o 20 let. Když jsme se s kolegy v roce 1987 složili na jedno z prvních PC a přivezli jsme ho do našeho akademického ústavu, tak nám vaše komunistická organizace nařídila, že ho máme odebrat z pracoviště, protože nás nepřiměřeně zvýhodňuje a přibližuje Západu. Tak pane kolego, doufám, že tohle už máme za sebou. (Oživení v sále.)

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Děkuji, pane poslanče. Pan poslanec Váňa se svou faktickou poznámkou.

Poslanec Roman Váňa: Vážené dámy, vážení pánové, před chvíli tady kolega poslanec komunistické strany vyjádřil překvapení, že tady poslanci debatují. Já si myslím, dokonce když to nazval slovem šaškárna, že to rozhodně nebylo moc originální. To slovo už jsme tady slyšeli, mám pocit, že naposledy včera v podobné konotaci, zpochybňování parlamentní demokracie. A já vyjadřuji určitou obavu, zda se nám tady nešíří nějaký virus proti demokracii. A rozhodně ho nešíří pan kolega Pilný, prostřednictvím předsedající. Takže bych poprosil, abychom byli velmi opatrní ve zpochybňování práv poslanců vládních či jakýchkoliv jiných stran vystupovat k čemukoliv. Děkuji.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Děkuji, pane poslance. S další faktickou poznámkou vystoupí pan místopředseda Poslanecké sněmovny Vojtěch Filip. Vaše dvě minuty, pane místopředsedo.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Já nechci nějak zdržovat, ale vážené paní a páновé, víte, já jsem 18. 6. 2014 předkládal návrh zákona o občanských průkazech. Předkládal jsem ho jako právník, jako advokát, který měl obavu, že tady vytváříme bílé koně tím, že ta občanka neobsahuje zásadní údaje o tom, jestli ten člověk je svéprávný, nebo je omezen na té svéprávnosti. Byl jsem šťastný a vůbec jsem netlačil na nikoho jiného, když se konečně prosadilo po jednání ve výboru, že se bude jednat o elektronickém občanském průkazu a že tam ty údaje budou moci být. Nezlobte se, já jsem opravdu, promiňte mi to, venkovský advokát, nejsem z Prahy a nemám technické vzdělání. Ale za to, jak dopadl tento návrh zákona, nemohu. Já jsem sám ustoupil od termínu projednávání návrhu zákona, kterým jsem chtěl chránit občany České republiky před tím, aby se tady kradlo, a kradlo z vůle státu. A v tomhle ohledu vy mi teď řeknete, v roce 2017, že ten zákon je špatně připraven? To si opravdu ti, kteří to dělali, ze mě dělají legraci?

Ted' tomu nerozumím. Pan kolega Pilný je předsedou hospodářského výboru a jistě mohl mít vliv na to, jakým způsobem se bude dělat za prvé ten návrh zákona, za druhé jakým způsobem bude technická příprava na Ministerstvu vnitra. A nezlobte se na mne, mě urází to, že se na to vzpomene v roce 2017. Takže jsme tady nechali bez toho, aniž by se dokončil návrh zákona, kterým jsem chtěl omezit ty možnosti, abychom vytvářeli bílé koně, jak vypadá občanský průkaz, zeptejte se advokátu, zeptejte se jinde, co to je. A tohleto se mi opravdu nelibí.

Já jsem chtěl jenom využít technickou připomínku. (Předsedající: Dvě minuty.) Ale ten tisk 234, ten vám tedy nezapomenu. (Potlesk z řad KSČM.)

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Děkuji, pane místopředsedo. S další faktickou poznámkou pan předseda poslaneckého klubu KSČM Pavel Kováčik. Máte slovo.

Poslanec Pavel Kováčik: Hezký, dobrý den. Kolegyně a kolegové, pane předsedající, paní a pánové, ráčme se vzájemně poslouchat. Pan kolega Klán přece, pane kolego Váňo, prostřednictvím předsedajícího, nenamítl nic proti tomu, že se

tady diskutuje. Můžeme se bavit o tom, jestli ve třetím čtení atd., atd., ve smyslu jednacího řádu, se má dít to či ono. Pan kolega Klán se divil nad tím, že ve třetím čtení se vládní poslanci mezi sebou přou o to – vzájemně si zamítají návrhy a tak podobně. A takto pokračuje ta včerejší taškařice, ano, podtrhuji to slovo, co tady ve vládní koalici byla. A tak jenom potvrzujete, že to, co jsme tady v závěru včera řekli, že už se nic neudělá, že to nepřináší nic nového a je třeba se rozpustit, má reálný podklad. A panu kolegu Hájkovi chci poděkovat za to, že připomněl výročí VŘSR. My jsme si sami na to neúplně troufali, takže jsem rád, že jsme tady v tom případě našli spojence. Děkuji. (Potlesk z řad KSČM.)

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Já děkuji, pane předsedo. Další faktickou poznámku – tady mám přihlášeného pana poslance Klána. Vaše dvě minuty, pane poslanče.

Poslanec Jan Klán: Děkuji za slovo. On to už tady předseda Kováčík řekl za mě. Já jsem nezpochybnil žádnou diskusi. Měj jenom prostě udivuje, jak si vládní poslanci zamítají vládní návrhy. Přece jenom byste měli držet při sobě. Ale ono to potvrzuje tu taškařici ze včerejška. Já mám opravdu teď už obavu, že by ten zákon měl vůbec projít. Protože já řeknu na rovinu, že mě to fakt nebaví. A abych za vás tahal nějaké horké kaštany z ohně, že vy si tady něco zamítáte navzájem, to já ani poslanecký klub KSČM dělat nebudeme. Já nemám problém s elektronizací státní správy. A paní zpravodajka to ví. My často o tom spolu diskutujeme, bavíme se o tom i na výboru a prochází cokoliv, co je potřeba. I z dílny Ministerstva vnitra. To, že některé věci neprocházejí, například ICT v Unii, nebo řekněme klidně, jestli pan poslanec Pilný promine, vašim prostřednictvím, v Microsoftu, protože on byl dlouholetým ředitelem, neprocházejí tyto myšlenky, tak to je jejich problém, ne náš. Já tady zastupuji samozřejmě občany České republiky a jde o to, aby oni měli jednodušší komunikaci s úřady. Chápu, že se mohou potom přihlašovat, jak tady už bylo řečeno, například pomocí Moje ID přes smartphony a takové věci. Jenže to je hudba budoucnosti, stále tolik přístrojů tady není. Já chápu, že třeba Austrálie, Česká republika má tento fenomén poměrně propracovaný. Pak tady budu mluvit v rozpravě i možnosti toho velkého bratra, když se budou uchovávat ona big data, velká data, jak budou skartována ta data, jak budou dlouho uchovávána. To mě všechno bude zajímat v té rozpravě. Na to jsme si ještě neodpovídali. A je tady problém, že po dobu čtyř let se něco připravuje, dojde to do nějaké fáze, kdy se to má schválit, a vládní poslanec navrhne zamítnutí. To je opravdu úžasné. Děkuji.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Já vám také děkuji. Další faktická poznámka – pan poslanec Koníček. Prosím, pane poslanče, vaše dvě minuty.

Poslanec Vladimír Koníček: Vážený pane předsedající, já bych chtěl upozornit jenom na jednu nepřesnost ve vystoupení pana poslance Pilného. Ono ne každé výpočetní zařízení umí všechno. Ani ty naše notebooky nemají v sobě čtečku nějakého čipu. Ale většina periferních zařízení se k výpočetním systémům připojuje pomocí USB. Ten váš smartphone má micro USB a ta čtečka k němu půjde připojit

samořejmě také, akorát musíte mít kabel, který se jmenuje OTG. (Potlesk z řad KSČM.)

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Děkuji, pane poslanče. Další byl přihlášen pan poslanec Sklenák, který svou přihlášku stáhl. S faktickou poznámkou vystoupí pan poslanec Ivan Pilný.

Poslanec Ivan Pilný: Děkuji za slovo, pane předsedající. Pan poslanec Klán opět nevyužil možnost, a to v zájmu občanů této země, kterými tady hauzíroval, aby mi odpověděl, kam mám zapojit tu čtečku. To, co říkám, není nic proti této krásné zmenšené miniatuře, která obsahuje biometrické údaje. Ta nás bude doprovázet celou řadu let. (Ukazuje.) Ale já se bráním tomu, zatížit občany České republiky stomilionovými náklady, které budou absolutně k ničemu. Nic proti této občance.

A k tomu, co říkal pan předseda Filip. Já jsem se účastnil aktivně dlouhé měsíce diskuse s úředníky Ministerstva vnitra včetně ajíáků a snažil jsem se je přesvědčit, že to je nesmysl. Bohužel se mi to nepodařilo. To znamená, že nejen jako předseda hospodářského výboru, ale jako poslanec Ivan Pilný jsem udělal všechno možné pro to, aby ten zákon byl uveden do podoby, která dává smysl. Snažil jsem se o to tady ve Sněmovně, ale Sněmovna mi vždycky tyto pokusy vrátit to, přepracovat atd., jak si jistě vzpomínáte, zamítlá.

Pokud se týká pana poslance Koníčka, tak bych ho rád ujistil, že do přístrojů, které tady ukazoval, opravdu nejde USB zapojit. Takový přístroj má třeba tady můj kolega Kasal, který sedí vedle mě. Neexistuje dokonce ani žádná redukce, která by umožňovala to USB připojit, když mluvíme o technických parametrech. Ta zařízení, která jsem tady ukazoval, umožňují připojení pomocí bezkontaktního čipu, to ano, ale to ten zákon neobsahuje. A těch zařízení, do kterých bude možno zapojit USB, bude drasticky ubývat v období, kdy budou přibývat postupně ty občaneky s čipem. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Děkuji pane poslanče. S další faktickou poznámkou pan poslanec Schwarz. Ne, stáhl, zrušil. V tom případě pan poslanec Bendl s faktickou poznámkou.

Poslanec Petr Bendl: Děkuji za slovo. Na to je smutná podívaná. Já tedy musím říct – a není pochyb o tom, že jsme s panem poslancem Klánem ideově a ideologicky každý na zcela jiné straně barikády –, že celý výbor pro veřejnou správu a regionální rozvoj dlouhou dobu dělá maximum pro to, aby vyzýval kompetentní orgány, ministra vnitra, premiéra a další, ať se elektronizaci veřejné správy venují, protože poslední tři roky se nestalo nic. Nic. Od doby CzechPOINTů se Česká republika neposunula v podstatě nikam. A naše vůle, nás poslanců, byla, aby bylo aspoň něco! Ted' jste si v podstatě řekli o to, aby opoziční poslanci řekli tak dobrá, tak si to vymyslete a přijďte s něčím, na čem jste schopni se shodnout. Ale pro mě ten výsledek je, že jste za čtyři roky udělali nula.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Děkuji, pane poslanče. Poslední faktická poznámka byl pan poslanec Hájek, který svoji přihlášku stahuje. V tom případě s přednostním právem pan ministr, po něm s přednostním právem paní zpravodajka, poté pan poslanec Klán a poslanec Bendl. Prosím, pane ministře.

Ministr vnitra ČR Milan Chovanec: Děkuji za slovo, vážený pane předsedající. Vážené kolegyně, vážení kolegové, já jsem netušil, kam až se při debatě o občanském průkazu dostaneme, jakou retrospektivu do historie uděláme, a budeme se dokonce věnovat, kdo je, či není soudruhem.

Budiž ke cti panu kolegu Pilnému prostřednictvím pana předsedajícího, že on ty argumenty opravdu snáší velmi dlouhou dobu. Na druhou stranu já nevím, jak se na této debatě projevila včerejší debata o reorganizaci policie. Kolegové z ANO mi samozřejmě řeknou, že vůbec. Já si tomu dovolím nevěřit, ale to je asi můj osobní pocit. A doufám, že nemáte, kolegové, problém s tím, že mám nějaké pocity. Pokud v této sněmovně budeme říkat, kdo se může smát, kdo může mluvit, kdo se může koukat, tak v takové sněmovně já bych nechtěl fungovat. Možná se jednou dočkáte – po vítězných volbách.

Abych tady neprodloužoval tu šarádu, protože se jedná o vládní návrh a pravděpodobně dochází k porušení koaliční smlouvy, to je to, jak se tím rádi zaklínáte, tak já bych požádal ctěnou Sněmovnu, aby tento návrh vrátila do druhého čtení a abychom se tomu ještě věnovali. Je velká škoda, že pan kolega Pilný, a oslovují ho prostřednictvím pana předsedajícího, nevěnoval tolik aktivity při debatách s paní Vildumetzovou, která tento návrh připravovala. Bezesporu víte, že paní Vildumetzová je členka vašeho hnutí, v současné době hejtmana v Karlovarském kraji.

A ještě jednu věc mi dovolte. Já myslím, že elektronika je velmi dobrý sluha, ale velmi špatný pán. Nechte prosím na státu, aby uměl garantovat bezpečnost přenosu. My jsme prostě přesvědčeni o tom, že tato technologie je konzervativní. A je konzervativní proto, aby stát garantoval bezpečnostní prvky. Já nejsem zastáncem toho, abychom se identifikovali každým smartphonem. Podívejte se na hackerské útoky na Ministerstvo zahraničí, podívejte se na situaci ve volbách v Rakousku, podívejte se na další zneužití techniky. Já odmítám se dostat do situace jednoho pána, o kterém mi nedávno někdo vyprávěl, že si nechal všechno ve svém domě nechat udělat na otisk prstu, pak to přehnal s moletem ve vřívce venku, rozmočil se mu ten prst a čekal tři hodiny, než mu uschne. Tak jestli, přátelé, chcete tenhle svět, tak já ho nechci.

Takže to je všechno. Žádám ctěnou Sněmovnu, abychom tento návrh vrátili do druhého čtení, protože šaráda a šaškárna, která se tu odehrává, není hodna této Sněmovny. Děkuji. (Potlesk z řad sociální demokracie.)

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Já děkuji, pane ministře. Eviduji váš návrh na opakování druhého čtení. A nyní vystoupí s faktickou poznámkou pan poslanec Chalupa. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Bohuslav Chalupa: Děkuji za slovo a děkuji panu ministrovi, že k tomu přistoupil tímto způsobem. Já se přikláním k tomu, abychom to vrátili do druhého čtení. A to říkám jednak jako poslanec i jako signatář iniciativy 202020, kde máte i své zástupce, takže si myslím, že na tom odpracujeme potřebný kus práce. Děkuji.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Děkuji, pane poslanče. Další faktická poznámka pan poslanec Schwarz.

Poslanec Bronislav Schwarz: Dobré dopoledne všem. Chtěl bych také poděkovat panu ministrovi. Protože nejsem zdatný v IT, ale jeden můj kolega mi hned ráno dneska, když jsem se ho ptal, přesně řekl to, co odpověděl pan ministr, že je důležitá taky bezpečnost přenosu. Takže jsem rád, když to dáme do druhého čtení, protože jsem slyšel názor pana ministra a z hlediska toho, co se dneska děje, tak asi už vím, proč pan ministr to tlačí i tímto směrem, že pípnutí někde u kasy nebo starý čip, který mi zabrání, že se nezneužije něco, je taky zajímavé. Takže děkuji za to druhé čtení.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Neeviduji další faktické poznámky. Takže paní zpravodajko, máte slovo.

Poslankyně Věra Kovářová: Děkuji za slovo. Milé kolegyně, milí kolegové, dovolte, abych načetla legislativně technické úpravy ve znění:

Za prvé. V části první bod 8. V bodu 8 se za text odst. 7 vkládá text "a 8". Odůvodnění: Totožnou změnu jako v odst. 7 je nutné provést i v odst. 8. Vypuštění slov občanský průkaz je z důvodu zavedení legislativní zkratky držitel.

Za druhé. (Předsedající prosí o klid v sále.) V části první se za dosavadní bod 28 vkládá novelizační bod, který zní: "X. V §14 odst. 2 a § 15b odst. 1 se text "odst. 2" nahrazuje textem "odst. 3"." Z důvodu vložení nového odstavce 2 do § 8 bod 14 a přečíslování následujících odstavců je nutné aktualizovat odkazy a doplnit novelizační bod.

Za třetí. V části čtvrtí článek IV bod 1, což je změna zákona o informačních systémech veřejné správy, zní: "V části čtvrté článek IV bod 1 se písmeno v nahrazuje písmenem w a písmeno w se nahrazuje písmenem x." Odůvodnění: Z kontextu navrhovaného ustanovení vyplývá, že záměrem překladatele bylo doplnění nového písmene v § 2 zákona č. 365/2000 Sb., o informačních systémech veřejné správy, ve znění pozdějších předpisů. Jelikož písmeno w se v předmětném ustanovení již nachází, je nutno písmeno w nahradit písmenem x.

V případě přijetí pozměňovacích návrhů podle tisku 928/2 přečtu následující legislativně technické úpravy:

Za prvé. K pozměňovacímu návrhu v bodě č. 3 legislativně technická úprava zní: "V § 8a odst. 6 se text "odst. 6" nahrazuje textem "odst. 7"." Odůvodnění: Aktualizace odkazů vzhledem ke změně v § 4.

Za druhé. K pozměňovacímu návrhu v bodě č. 5 legislativně technická úprava zní: "V § 8 odst. 7 a 8 se text "v odst. 2" nahrazuje textem "v odst. 3"." Odůvodnění: Aktualizace odkazů vzhledem k vložení nového § 8 odst. 2.

A nyní mi dovolte, pokud mám slovo, abych se vyjádřila k této vzuřené debatě. Může to být zastarálé, může to být bůhvíjaké a můžou existovat další, nové metody. Já si myslím, že je důležité, abychom někde začali. Čekali jste. Vláda, koaliční poslanci i vy, pane poslanče Pilný, jste čekali tři roky, než jste tento návrh dostali do Sněmovny. A mě mrzí, že k této diskusi dochází ve třetím čtení. Protože jestli budete takto postupovat, tak skutečně naše republika bude absolutně nekonkurenceschopná a občanům nezjednoduší komunikaci s úřady.

A možná bych jenom chtěla vznést dotaz na ministra financí a paní ministryně práce a sociálních věcí, který se týká jejich systémů, které by umožnily komunikovat občanům prostřednictvím občanky s čipem. To v důvodové zprávě není, zda tyto systémy jsou připraveny a zda, pokud bychom ve třetím čtení návrh schválili, zda v době účinnosti jejich systémy budou připraveny, aby s nimi občan mohl komunikovat právě s občankou s čipem. Děkuji.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji, paní zpravodajko. S faktickou poznámkou bude reagovat pan poslanec Ivan Pilný.

Poslanec Ivan Pilný: Děkuji za slovo, pane předsedající. Dnes opravdu naposledy. Jednak bych chtěl veřejně poděkovat panu ministrovi za jeho vstřícný návrh vrátit tento návrh zákona do druhého čtení a umožnit tedy diskusi.

K paní poslankyni Kovářové. Já se diskuse o tom, jak má vypadat elektronická identita, účastním celou dobu, co jsem v Poslanecké sněmovně. To za prvé.

Za druhé. Vždycky záleží na šipce, kam občany posunujeme. Tenhle zákon je cpe zpátky do jeskyně. Ani paní poslankyně Kovářová mně neodpoví na to, jak v desítkách milionů zařízení připojím kšandu s čipem. Odpověď jsem tady již řekl a jinou jsem neslyšel. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Děkuji, pane poslanče. S další faktickou poznámkou pan poslanec Grospič, po něm pan poslanec Běhounek. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Stanislav Grospič: Děkuji, pane místopředsedo. Vážené kolegyně, kolegové, vážení členové vlády, samozřejmě nechci zdržovat projednávání tohoto zákona, ale navazuji na to, na co jsem tady už upozorňoval v rámci druhého čtení, že tento zákon nijak nezjednoduší práci pracovníků ohlašoven, to znamená na obecních úřadech, které koneckonců budou tyto věci vyřizovat. Celý systém je velice neprovázaný a v podobě, v jaké se teď dostal k hlasování, si myslím, že bude i

kontraproduktivní. Přimlouval bych se tedy pro to, aby tato věc byla, tak jak naznačují někteří moji předčeňníci, vrácena zpátky do druhého čtení do výborů.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Děkuji, pane poslanče. Další faktická poznámka, pan poslanec Běhounek. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jiří Běhounek: Vážený pane předsedající, vážený pane ministře, kolegyně a kolegové, je mi jenom velmi líto, že tuhle diskusi tady vedeme už opakováně. Nezastírám, vaším prostřednictvím, že kolega Pilný zastává konzistentní postoje, ale přestože jsem ho opakovaně žádal, aby přišel s nějakým názorem, tak vždycky vytáhne papírek nebo kartičku, mává a říká, že je to záležitost exekutivy. Nemůžeme říkat, že se nedělá v IT vůbec nic, když k tomu aktivně přispíváme, a to, co se snažíme udělat, vlastně sami boříme. Prosím, nedělejme to, protože potom budeme skutečně v minulém století. A ne s občankou a ne s čipem, který má zajistit jistotu, aby to nikdo nemohl žádným způsobem falšovat. Já myslím, že by to mohl kolega Pilný pochopit. On nechce. Takže tomu rozumím a přeji vám, abyste se rozhodli správným způsobem.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Děkuji, pane poslanče. Než předám slovo rádě přihlášenému panu poslanci Klánovi, přečtu omluvu. Z důvodu osobních se od 11 hodin omlouvá pan poslanec Ladislav Velebný z dnešního jednání, z důvodu nemoci se omlouvá pan poslanec Martin Sedlář. Pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jan Klán: Děkuji za slovo. Hezké dopoledne, vážený pane místopředsedo, pane ministře, kolegyně, kolegové.

Ve faktických poznámkách, které tady proběhly, bylo řečeno mnoho. S některými samozřejmě souhlasím. A jde o to, že když to tady projednáváme už nějaký ten rok a nejsem schopen se domluvit na nějakém postupu, jak to máme nějakým způsobem posouvat dál, elektronizaci státní správy a zavádění elektronických občanských průkazů, tak nezbude nic jiného než to vrátit do druhého čtení. Ale v tom případě se rozlučme s tím, že to stihneme projednat v tomto volebním období.

Zavádění občanských průkazů s čipem nebo jakékoliv komunikace s úřady je věcí ne na jedno volební období. A dělat to ke konci volebního období je opravdu chyba. To je můj poznatek, který tady už znám několik let, protože jsem tady už byl v minulém volebním období. Když se cokoliv, takto vážné téma, projednávalo, tak to bylo více než na jedno volební období. Jinak se dostaneme někam tam, kde jsou současné elektronické občanské průkazy, kdy máte čip za 500 korun a nic na tom není. Tady aspoň byla snaha udělat to, že elektronické občanské průkazy budou zdarma, nebudou za 500 korun. Někam se to posune, jak říkala paní zpravodajka. Já s tím plně souhlasím. Je to někam potřeba posunout.

A souhlasím i s panem ministrem, s tím příkladem, že prostě hodně elektroniky, kde je něco na otisk prstu a pak se něco stane, tak se nikam nedostanete. Hodně elektronizace také škodí. Nemám problém se zaváděním a nějakým způsobem usnadněním života lidí, když tady máme digitální společnost. Digitalizace půjde

dopředu, půjde stále, každý rok se to vyvijí. I počítače se vyvijejí každých 18 měsíců. Existuje takový Moorův zákon, kde se neustále počítač vyvíjí a vyvíjí do nějakých dalších lepších prvků. Jenomže nějak musíme začít. Musíme nějak začít s tím něco dělat.

Chápu výhrady pana kolegy Pilného, kam to zapojím a takové věci. Pan kolega Koniček, prostřednictvím předsedajícího, na to odpovídal, na tyto věci. Ale to opravdu nic neřeší. Tady jde opravdu o to, aby se lidem nějakým způsobem usnadnila komunikace s úřady. O to tady jde celou dobu. Elektronické občanské průkazy je potřeba zavádět. Já tady budu mluvit o tom, že samozřejmě mnoho lidí má strach z kontrolované společnosti, že prostě budou pod dohledem. Sociologické teorie a nějaké průzkumy ukazují, že lidé se bojí, že budou nakonec čipováni, nebo že budou mít u sebe nějaké další věci a že budou pod dohledem pověstného Velkého bratra, jak psal George Orwell ve svém románu, že prostě všechno bude pod dohledem, všechno, všude.

Něco podobného mají samozřejmě zavedeno skoro v Estonsku. Tam elektronizace státní správy je na vysoké úrovni, ten Velký bratr by mohl nějakým způsobem fungovat. Nebo i ve Spojených státech, a tam mají dokonce problémy s úniky oněch dat. Velká data, big data, která unikají pryč. Umím si představit, že na naše Ministerstvo vnitra zaútočí někdo, jako to bylo na Ministerstvu zahraničních věcí, a data nějakým způsobem odsaje a pak je zveřejní. Pak bychom se možná divili, že stát nějakým způsobem uchovává naše data, proto tady není dořešeno, jakým způsobem se data budou skartovat a jak dlouho se budou uchovávat v zařízeních na serverech, protože je to hodně nebezpečné. Známe aféru Snowden ze Spojených států, kdy unikla různá data, nebo Panama Papers, tyto příklady existují, nebo Obamacare, kdy Spojené státy shromažďovaly data jednotlivých občanů na zdravotních pojišťovnách a pak to prodávaly soukromým korporacím. To všechno je možné. To všechno existuje, a čím větší bude provázanost v digitální společnosti, tak nějakým způsobem dojde k témtu problémům. To je potřeba řešit samozřejmě v kybernetické ochraně a kybernetické bezpečnosti a dalších věcech.

Nicméně pokud opravdu chceme nějakým způsobem elektronizaci někam pohnout, tak elektronické občanské průkazy jsou tím dobrým směrem. Samozřejmě se můžeme bavit o tom, že technologie je nějakým způsobem zastaralá, může být, čip je opravdu zastarálý samozřejmě, a pan kolega Pilný tady říkal, že když jdete nakoupit a máte bezkontaktní kartu, tak ji přiložíte na čtečku a máte do 500 korun zaplaceno, aniž byste museli zadávat PIN. To skutečně existuje. Já to tedy nevyužívám, protože k tomu moc důvěru nemám, protože kvůli bezpečnosti, kdyby mi kartu někdo samozřejmě odcizil, tak si může nakupovat, jak chce. Mám z tohohle také obavu. Obav je mnohem více. U elektronických občanských průkazů je tam dalších mnoha problémů. Ano, jenomže když se to tady tři roky projednává, a projednávali to i zástupci hnutí ANO, jak pan ministr říkal, paní Vildumetzová, já jsem s ní na tomto problému také spolupracoval, tak je sakra problém vládní koalice, když se snaží najít nějakým způsobem konsenzus napříč politickým spektrem, protože to opravdu je problém několika volebních období, aby se to prolínalo, protože i tento návrh zákona počítal s tím, že bude teprve nějakým způsobem spuštěn až v roce 2018, takže až v novém volebním období.

My teď, když to vrátíme do druhého čtení, já s tím tedy v tom případě nemám problém, pokud se na tom dohodneme, ať to tam vrátíme, ale v tom případě chci slyšet nějaká jasná řešení, jak to změnit, a ne že jenom řekneme, je to zastaralé, vrátíme to do druhého čtení a tam to zůstane. Tak to alespoň chápu já. Když to tam vrátíme, tak musíme mít v tuhle chvíli nějaký návrh řešení, jak to celé předčelat. Ale na to jsme měli přece tři roky! Mně přijde, že tři roky se tady něco jenom, jak se říká, plácá a nic se neděje, všechno je naprosto v klidu a pak prostě přijde onen některý vládní nespokojený poslanec a řekne: dávám návrh na zamítnutí. To sníuje váhu i lidí, kteří zákon připravovali a kteří na něm spolupracovali nějakým způsobem.

A já souhlasím tady, když jsem mluvil s kolegou Jirkou Petru, když jsme chodili na ta setkání k elektronizaci a k zavádění elektronických občanských průkazů, tak tam chodit také nebudu, protože to je opravdu o ničem. Vy se o něco snažíte, něco se snažíte zavést, aby to fungovalo ve společnosti, a pak tady přijde někdo, kdo řekne: dávám návrh na zamítnutí. Vždyť to není možné! Co si ti lidé o nás opravdu myslí potom ve finále? Já se tomu potom nedivím, že váha Sněmovny je na nízké úrovni, když se nedokážeme dohodnout na těchto základních, elementárních věcech pro společnost, a občanské průkazy ji samozřejmě ovlivňují. Všichni máme občanský průkaz od 15 let. Samozřejmě já jsem pak byl rád, že se nám povedlo aspoň platnost občanských průkazů zavést na 5, 10 a 35 let kvůli režimu offline na úradech, kdy jste museli člověka staršího 70 let ve své podstatě tam vozit, aby se tam nechal vyfotit, a každých 10 let mu nechat občanský průkaz vyměňovat. Samozřejmě jsem byl rád, že i Ministerstvo vnitra kvitovalo moji poznámku ohledně doby platnosti občanského průkazu a životnosti čípu u osob starších 70 let. To tam bylo zapracováno všechno. Proto jsem tohle přivítal, proto jsem i tohle podporoval. Já s tím nikdy neměl žádný problém. Já chápu, že někteří lidé mají s tím problém, razí jiný model, jak tady říká pan kolega Pilný, přihlašování pomocí smartphonů a takovýchhle věci. Já mám ještě dokonce starý telefon (ukazuje), tak já bych si to nepřipojil už vůbec nikam, takže mně to je celkem také jedno. Takže já bych přivítal tenhle model, ale samozřejmě smartphony, iPady a další věci půjdou kupředu. Ano, půjdou kupředu v rámci elektronizace a digitalizace společnosti. To bude stále více a více vyvijeno. To je prostě logický vývoj tohoto fenoménu.

Říkám, mě opravdu mrzí to, že se nikam nepohneme. (Poznámky z pléna.) No tak to by mě tedy zajímalo, vaším prostřednictvím, pane předsedající, když tady na mě pokříkují někteří poslanci, kam se pohneme. Ono se to dá vykládat různě. Můžeme se pohnout kamkoliv, to je pravda. Když to vezmu z teoretického hlediska, tak se můžeme pohnout i zpátky. O tom už tady také byla ve faktických poznámkách docela řeč, ale je to škoda.

Takže já opravdu prosazují to, aby byly zavedeny elektronické občanské průkazy. A říkám, samozřejmě chápu i rizika, která mohou nastat v úniku velkých dat, která budou shromažďována. Je to jakoby přísun ke kontrolované společnosti, že někdo někde bude mít o mně dodatečnou kontrolu. To je také fakt. To se také ukazuje, tento problém, že někdo o mně může něco vědět. Jenže dneska právě v době digitální společnosti o mně každý stejně něco může vědět, protože každý má právě onen chytrý telefon s lokalizátorem třeba GPS a jste lokalizováni naprosto bez problémů na síti a kdokoliv, kdo se tam nabourá, tak vás může zaměřit, když bude mít nějakým

způsobem dobré informační systémy. A na světě existují tyto společnosti, které toho zneužívají. To je také nesporný fakt. A právě elektronická občanka je trošičku něco mezi tím, že ten čip vás tolik nějakým způsobem nedokáže identifikovat na dálku, kdežto smartphone, který má GPS, tak vás normálně na dálku někdo může identifikovat. A to je také jasné a to je jednoduchá věc a to by expert na IT vaším prostřednictvím pan kolega Pilný také měl vědět a já myslím, že to doufám ví, tohle. Nejsem expert na IT. Jsem sice původním vzděláním elektrotechnik, ale o IT se zabývám, protože mě to prostě baví a nebojím se té elektronizace. A je potřeba to lidem vysvětlovat. Vysvětlovat jim, že to je přínos pro ně, jenomže když se tady my budeme hádat, celou dobu hádat jenom o to, jestli je to, jak tady říkal pan ministr, šaškárna, co se tady předvádělo, nebo jakékoliv jiné věci, je to škoda. Je to škoda, protože jsme se mohli někam pohnout, ale budeme opravdu na mrtvém bodě, jak říkám, když to vrátíme zpátky do druhého čtení, tak tam to do konce volebního období zůstane. My to nepohneme dál, a tím pádem to zůstane na příští vládní koalici a nějakým způsobem ztrátíme tří roky a vynaložené úsilí lidí, kteří se snažili zavést elektronické občanské průkazy.

Děkuji za pozornost. (Potlesk poslanců KSČM.)

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji, pane poslanče. S řádnou přihláškou do rozpravy je další přihlášen pan poslanec Petr Bendl. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Petr Bendl: Ono už mnohé bylo řečeno. Pokusím se už být opravdu stručný.

Jsem přesvědčen, že ČR nemá autoritu, nebo řekněme státní správa, vláda nemá autoritu, která by se věnovala eGovernmentu jako celku, že to je vážná věc do budoucna jak v oblasti ochrany dat, tak v oblasti komunikace veřejnosti s veřejnou správou jako takovou a že by stálo za to, aby tady někdo takový byl. My jako výbor pro veřejnou správu jsme volali, dokonce usnesením jsme to dávali najevo, že chceme někoho, kdo vlastně bude mít podporu premiéra v tom, aby vyřešil takové ty odpory rezortů mezi sebou poskytovat si data navzájem a navzájem si je chránit v duchu principu, že občan má dát státu informaci jenom jednou, pak už ať si s tím stát pracuje, jak umí, tak aby občan, který je denně konfrontován a denně je na něj nakládáno množství byrokratických úkonů, speciálně na každého, kdo něco dělá, na toho nakládáme čím dál tím víc – samé povinnosti, doklady, výjimky, regulace, daně atd. Těmto všem věcem ten člověk musí věnovat spoustu času. Místo aby věnoval čas tomu, že se užíví, tak věnuje čas tomu, aby splnil podmínky, které mu stát ukládá.

Naším cílem by mělo být, aby tady byl někdo, kdo bude schopen předložit jasnou vizu, a my ho nemáme. Ministr vnitra, myslím si, že to je v čase vidět, na to buď čas nemá, nebo to není jeho priorita. Buď má jiné starosti, že řeší jiné věci – imigranti, já nevím, policii atd. –, ale že by tady z toho čišela jako významná priorita eGovernment, z činnosti Ministerstva vnitra, to tedy rozhodně ne. Pan ministr ať se na mě nezlobí, ale myslím si, že je to tak.

Jako výbor jsme dělali všechno pro to, abychom načetli zkušenosti, které jsou v jiných zemích. Hodně se zmiňovalo Estonsko. V Estonsku už dneska také některé věci mají zastaralé, protože IT technologie, jak už tady bylo řečeno, jdou poměrně rychle kupředu, ale i na Slovensku, když se půjdete podívat, jak pracují s daty s občanovi, tak jsou na tom mnohonásobně lépe než my. Vůle poslanců Poslanecké sněmovny napříč politickým spektrem byla, abychom měli aspoň něco, abychom se aspoň v něčem pohnuli. To, že pan předseda hospodářského výboru na to má jako odborník v této oblasti svůj názor, to respektuji, velmi to respektuji, ale ani jemu se nepodařilo přesvědčit ostatní, že zkrátka abychom místo toho, abychom tahali dráty pro klasické telefony, spíše přemýšleli v oblasti toho, že už existují mobilní telefony, že ty investice zkrátka potřeba jsou. Ale když se to nedáří, výsledek je: buď bude aspoň něco, nebo bude vůbec nic.

Nejsem si úplně jistý, přestože se vám v tom budu snažit i za sebe vyhovět, tomu návrhu vrátit do druhého čtení, že ten zákon budeme schopni upravit tak, aby to, na co jste tady, prostřednictvím pana předsedajícího pane kolega Pilný, poukazoval, že se to změní. A tím mám na mysli, že dokážeme v průběhu několika týdnů změnit ten zákon tak, aby to bylo možné z občanského průkazu načít na ten chytrý telefon nebo iPad nebo něco podobného v tomto duchu. Pokud to dokážeme, my jsme určitě připraveni to podpořit.

Tolik jenom za sebe. Je škoda, že vlastně až v závěru volebního období se tady bavíme o věcech, o kterých jsme se měli bavit před dvěma lety. A aby mohlo za námi všemi, bez ohledu na to, že já jsem opoziční poslanec, aspoň něco mohlo být. Takhle tady doteď není v podstatě téměř nic.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji, pane poslanče. S přednostním právem se hlásí pan ministr Chovanec. Máte slovo, pane ministře.

Ministr vnitra ČR Milan Chovanec: Já ještě jsem zapomněl pář věcí dodat k panu kolegovi Pilnému vaším prostřednictvím. My jsme strávili s našimi experty, nebo experti Ministerstva vnitra, s ním hodiny a hodiny debat. To prosím není tak, že bychom nesnažili tu debatu vést, diskutovat, přesvědčovat. Hledat nějakou cestu, hledat argumenty. A po těch hodinách a hodinách debat jsme se nikam neposunuli. A i to je život.

Prostě já si myslím, že legislativní proces má určité zásady. Ta zásada je, že to prochází výbory. A pokud tento návrh je takto špatný, tak výbor hospodářský, případně jiný ho měl zastavit. Já dnes dávám návrh na vrácení do druhého čtení ne proto, že bychom chtěli my jako Ministerstvo vnitra měnit své návrhy, ale proto, aby hnutí ANO a pan kolega Pilný měli šanci připravit komplexní pozměňující návrh. To je ten hlavní důvod.

My chceme, aby lidé měli občanský průkaz s elektronickým čipem. My chceme, aby byl zadarmo. My chceme, aby se lidem jinak vydávaly cestovní doklady a další věci, což ten návrh obsahuje. A je teď na vás kolegové, abyste tedy přesvědčili při debatě v Poslanecké sněmovně o tom, že to řešení, které navrhujete, je funkční a je ho možné provést.

Já chci upozornit pouze na jednu věc. Já jsem si ověřoval ty bezkontaktní platební čipové karty. Údajně snad celá Evropa od nich ustupuje. Opravdu jsou hodně zavedeny v České republice. Ale údajně tyto karty fungují pouze při platbě malými částkami. (Poznámka z pléna.) To nemůže, protože ta identifikace není natolik bezpečná.

A vážené kolegyně, vážení kolegové, pokud chceme, aby lidé ovládali z pohodlí svého domova pomocí elektronického občanského průkazu s čipem operace směrem ke státu, tak ten stát přeci musí naprosto garantovat, že s tím státem nebo s obcí komunikuje dotčený občan. Že ta identita není přenosná. Protože až dojde k soudním sporům, že byla zneužita, tak stát bude hradit škody, které lidem vzniknou. Proto nás prosím pěkně neobviňujte z toho, že jsme konzervativní. My pouze chceme udržet princip bezpečnosti a bezpečnosti těchto přenosů, abychom kryli stát. To znamená, aby pro stát nevznikaly obrovské škody při následných soudních sporech.

Znovu opakuji, že žádám Poslaneckou sněmovnu, aby se tento návrh vrátil do druhého čtení, a vyzývám prostřednictvím pana předsedajícího pana kolegu Pilného a experty hnutí ANO na IT, aby připravili komplexní pozměňující návrh. Děkuji.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji, pane ministře. Jako další je přihlášen s přednostním právem pan místopředseda Vojtěch Filip. Po něm přihlášen rádně pan poslanec Klán.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji, pane předsedající. Paní a páновé, v tom případě se ale musíme rozhodnout o nějakém časovém harmonogramu přijetí toho vráceného návrhu zákona, protože pan ministr tady řekl, my jsme v nebezpečné situaci skutečně od roku asi 2010, resp. 2011, kdy začal platit ten, promiňte mi, mírně dementní návrh zákona o občanských průkazech, který tady kdysi předložil bývalý ministr vnitra Radek John. A skutečně to se dostalo do tak složité situace po tom, kdy začaly platit ty občanské průkazy bez údajů, že to nebezpečí, o kterém tady mluví ministr vnitra je obrovské. My v podstatě budeme odpovědní za škodu, kterou způsobil stát tím, že dokumenty nesvědčí o tom, že ten, kdo podepisuje nějakou smlouvu, je svéprávný, že není omezen na právních úkonech a že skutečně nevytváříme my jako stát ty bílé koně. To prostě není legrace.

Já tedy předtím, než zvednu ruku o vrácení do druhého čtení, protože zamítнout to opravdu si myslím, že není možné. Já jsem to proto říkal v té faktické poznámce, myslíl jsem si, že už nebudu mluvit. A opravdu jsem to dával v červnu 2014, protože si uvědomuju, co to je za obrovský problém, který ve společnosti máme.

A já bych tedy prosil, aby ministr ještě jednou vystoupil. Já chápnu, že vyzval IT experty, aby se na tom podíleli – ale tohle je vládní návrh zákona. Já jsem přesvědčen, že komplexní pozměňovací návrh musí vzejít z vlády. To si vyřídíte v koalici, jak chcete. Ale tohleto je věc, kterou musí předkladatel vládního návrhu zákona, Ministerstvo vnitra, předložit sem do této Sněmovny. A řekněte mi nějaký termín. Já to tady přeci vůbec nepolitizoval. Mohl bych tady zpochybňovat některá vystoupení, která se tady dotýkala spíš politických problémů. Ale tohle je vážný společenský problém, kdy stát odpovídá za vytváření bílých koní.

To si myslím... Proto mi to také prošlo do druhého čtení. A promiňte mi, já jsem v situaci, jak říká staré české přísloví, "pro dobroru na žebrotu", protože jsem netrval na tom projednání svého návrhu zákona s tím, že vládní návrh zákona to jaksi doplní. Bude to ještě komplexnější, než jsem já mohl požadovat v tištěných průkazech.

Čili v tomto ohledu moc prosím pana ministra vnitra, aby ještě předtím, než pro to zvedneme ruku, řekl nějaký termín, harmonogram, protože já jinak budu trvat na tom, abychom 21. února projednávali tisk 234. Já prostě si nedovedu představit, že to tady necháme, že to potom spadne pod stůl. Protože to, co nebude v únoru, když se nám to vrátí ze Senátu, bude tam podobná debata, jak tady a kdy my se tady sejdeme... Při včerejším setkání s vedením Senátu jsme nehovořili o tom, že nějak plánujeme dramatickou schůzi v září na zákony vráceném Senátem a přehlasovávat nebo nepřehlasovávat Senát. A to podle mého soudu je tady základní. A já prosím tedy pana ministra z tohoto místa, aby mi řekl nějaký časový harmonogram, jak by se ten komplexní pozměňovací návrh připravil, aby odpovídal těm moderním standardům. Já se vůbec nepříčím tomu, aby to bylo co nejmodernejší, aby to mělo co nejdelší časový dosah, ale v tomto ohledu každé zdržení v podstatě znamená, že vytváříme větší a větší problém a větší časový prostor pro ty, kteří z něho žít mohou, a někteří také chtějí.

Takže to je mé vyjádření k této věci. A myslím si, že kolega Stanjura to říkal, že bavme se tady věcně o té záležitosti, nikoliv ideologicky, protože to nemá opravdu žádný smysl o tom, jestli PC bylo takové, nebo onaké. Já bych mohl mluvit o tom, jak jsme kdysi dávno v národním podniku Sfinx měli RC21, ale to je vedlejší. Prostě to sem opravdu nepatří a myslím, že toto je věcná záležitost, kterou musíme vyřešit. Je to jenom na nás.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji. S přednostním právem se hlásí pan ministr Chovanec. Jinak, dámy a páновé, pěkné dopoledne. Prosím.

Ministr vnitra ČR Milan Chovanec: Já děkuji panu předsedovi Filipovi za to, co tady řekl, protože samozřejmě ten zákon má ještě další atributy, kde opravujeme určité chyby z minulosti, které je potřeba opravit velmi rychle. My musíme teď posoudit na Ministerstvu vnitra, co je z toho zákona zbytné a nezbytné, protože musíme opravdu zhojit některé příběhy z minula.

Já jsem teď mluvil s panem kolegou Pilným, prostřednictvím pana předsedajícího vás o tom informuji. A on mi říkal, že má velmi jednoduchý návrh, kterým tam de facto dokomponuje ten bezčipový průběh nebo bezkontaktní průběh komunikace. Je velká škoda, že hnutí ANO, případně pan kolega Pilný nenačetli ve druhém čtení jako svůj vlastní pozměňovací návrh, a tuto debatu jsme si mohli ušetřit.

Nezlobte se na mě, na mě to stále více budí dojem, že debata není korektní, ale budiž. Asi se s tím musíme smířit. Blíží se volby. To znamená, pane předsedo Filipe prostřednictvím pana předsedajícího, já si myslím, že nic nebrání tomuto vrátit do druhého čtení, na příšti schůzi ten zákon opět projednat. Předpokládám, že kolegové z ANO, případně pan kolega Pilný načtou ten návrh, o kterém mě informovali, a Sněmovna svým hlasováním rozhodne. Já do té doby připravím určitý – neříkám

krizový – scénář, ale určité fragmenty toho stát potřebuje nutně a seznámí s tím detailně Sněmovnu, s tím, co je nezbytně nutné přijmout, abychom zhojili i ty chyby z minula. To si myslím, že je korektní postup, byť ta debata mně moc korektní nepřipadá. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji. S faktickou poznámkou se hlásí pan poslanec Pilný. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Ivan Pilný: Děkuji za slovo, pane předsedající. Já bych chtěl poděkovat panu předsedovi Filipovi, který tady správně připomněl, že to je vládní návrh a že by jeho korekce, která je zřejmě nutná, měla vycházet nikoliv z amatérských snah poslanců, které budou udělány na poslední chvíli, ale především z toho, že se tím budou zabývat právníci Ministerstva vnitra. Já si myslím, že ta úprava, která by byla jednoduchá, posunula by to o sto mil dopředu, dát na občanku ne ten zastaralý čip, ale čip bezkontaktní, by to prostě vyřešila. Ale já nejsem právník, takže nevím, v kterých paragrafech a jakým způsobem by se to mělo promítнуть. Tato úprava je velmi jednoduchá a jsme o sto mil vepredu. Ale je to vládní zákon a mělo by se k tomu postavit Ministerstvo vnitra. V tom jsem s panem předsedou Filipem naprosto v souladu. Nejsem právník.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. S přednostním právem se hlásí pan ministr. Prosím.

Ministr vnitra ČR Milan Chovanec: Já nechápu, jak se má Ministerstvo vnitra přihlásit k návrhu, s kterým nesouhlasí. To prostě není možné. My musíme pro stát garantovat bezpečnost jejich přenosů. Pokud nejsme přesvědčeni o tom, že tento přenos je bezpečný, nechtejte po nás, abychom komponovali do té legislativy pozměňující návrhy. Dejte je vy. Každý poslanec má šanci, možnost dát pozměňovací návrh. Ve druhém čtení k tomu ta šance bude, přípravte ho. Já mohu panu kolegovi Pilnému nabídnout spolupráci právníků Ministerstva vnitra, ale k jeho návrhu. Ne k návrhu Ministerstva vnitra.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Další faktickou poznámkou má přihlášenu pan poslanec Chalupa. Prosím.

Poslanec Bohuslav Chalupa: Děkuji za slovo, dlouho vás nezdržím. Jako chtít po poslanci, který má dva až tři asistenty na to, aby připravil takový zákon, který má rozsah tohoto zákona, a máme tady ministerstva, exekutivu, která vládne stovkami úředníků – jako na co si to tady hrajeme? Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Také děkuji. Žádná faktická poznámká není přihlášena. S přednostním právem pan ministr. Prosím.

Ministr vnitra ČR Milan Chovanec: Mohl bych se, prosím pěkně, prostřednictvím pana předsedajícího zeptat váženého kolegy Chalupy, jestli pan kolega – není již předsedou hospodářského výboru? Ne. A vy nejste schopni tento jednoduchý návrh o dvou paragrafech dát dohromady? Takže já tady garantuju, že po právní stránce vyztužíme pozici pana kolegy, uděláme maximum pro to, aby to bylo právně v pořádku. Ale bude to jeho návrh, který si načte. Nechtějte po Ministerstvu vnitra, aby zpracovalo návrh, s kterým nesouhlasí. Prostě to není možné. My nebudeme garantovat bezpečnost přenosů, které bezpečné nejsou, a nebudeme tady čelit, já nebudu čelit za dva za tři roky kritice, až to bude fungovat, že tady dochází k zneužívání identity, že tady dochází k soudním sporům, škodám pro stát v řádech stovek milionů korun, které budeme hradit.

A znova říkám, je velká škoda, kolegové z hnutí ANO, že jste to nedebatovali s paní Vildumetzovou. A já tady stojím za ní. Protože my opravdu musíme hájit stát a bezpečnost přenosů. Já chápnu, že to je jednodušší bezkontaktně, ale jsou to úkony směrem ke státu, kde ten člověk musí identifikovat, že se jedná o něj. Některé ty úkony jsou nevratné nebo složitě vratné. O tom to je. To není dětská hra. To je stát, prosím pěkně. Uvědomte si to konečně. (Slabý potlesk z levé části sálu.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. A nyní tedy rádně přihlášený pan poslanec Klán. Prosím.

Poslanec Jan Klán: Děkuji za slovo. Vážený pane místopředsedo, kolegyně, kolegové, já tady budu trošičku reagovat stále ještě na probíhající rozpravu, zejména samozřejmě na pana ministra. On má pravdu. Prostě jestliže někdo něco chce změnit, ať připraví komplexní pozměňovací návrh. Ale mě mrzí, že když jsme to projednávali na výborech, proč se to nepředložilo už dávno tam. Prostě pořád se jen tak jako mluvilo do větru, jako že nám se to nelíbí, je to prostě zastaralé a je to prostě problematické. Jenže tady ten stát opravdu musí zabezpečit ten přenos dat. On to tady říká pan ministr správně. To není žádná dětská hra, nějaké bezkontaktní věci. Já jsem tady poukazoval, že ani já nemám bezkontaktní platební kartu. Nemám ji prostě kvůli bezpečnosti, jenom kvůli bezpečnosti, protože mám obavu, že to bude zneužito. Proto mám normálně klasickou, kde musím ten jednoduchý PIN prostě u té platby zadat. Já tomu tolik nevěřím prostě v rámci bezpečnosti. Proto je potom nutné, aby Ministerstvo připravilo právě zákon o té elektronické identitě, což by mělo být jako první, tyhle věci. To je potřeba také všechno připravit.

Ale říkám, mám tady důvodnou obavu, že když to skončí zpátky ve druhém čtení, a nevěřím ani moc tomu, že by hnutí ANO přišlo s nějakým komplexním pozměňovacím návrhem, to tady říkám sám za sebe, nevěřím tomu. Protože mně to přijde, že to jsou bourači, že prostě jako zbourat všechno a ve třetím čtení. A když mám na to dost času během tří let, tak pak až ve třetím čtení to tady prostě pěkně zbourám a budu mít z toho legraci a pak budu za toho jako úžasného, že já jsem vám to říkal. Já jsem vám to říkal, že to prostě nemůže fungovat. Zkuste se nad tím jenom zamyslet. To je naprosto jednoduché. Ale jak já říkám, pokud ještě to chceme stihnout do konce volebního období, což nám toho času moc po pravdě řečeno nezbývá, tak to musí být už opravdu do měsíce nejlépe hotovo, všechno, tak abychom

to stihli projednat všechno a mohli to posunout dál. Ale říkám, velice mě bude zajímat, jak ten komplexní pozměňovací návrh bude vypadat. A zase jdeme cestou lidové tvořivosti, když by Ministerstvo vnitra připravilo ten komplexní pozměňovací návrh samo ze své dílny, protože ono má za sebou opravdu ten aparát a má za sebou ty úředníky a dokáže to opravdu napsat, i tu analýzu dopadu RIA, všechno dokáže postihnout, protože poslanecká iniciativa tohle nikdy nepostihne, pokud se jedná opravdu o dopady do společnosti. A občanské průkazy a jejich změna jsou opravdu dopady do společnosti a bude to stále velký problém. Proto říkám, je potřeba s tím něco začít dělat. Ale bourat tady něco, kde jsme se na tom podíleli všichni napříč politickým spektrem, je podle mě chyba. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Také děkuji. Nyní tedy řádně přihlášený pan poslanec Grospič. Prosím, pane poslance.

Poslanec Stanislav Grospič: Děkuji, pane místopředsedo. Chtěl bych tady, vážené kolegyně a kolegové, vážení členové vlády, upozornit na to, že tady v Poslanecké sněmovně ve druhém čtení leží rozjednán zákon číslo 234, který je poslaneckým návrhem zákona, ale který se rovněž týká občanských průkazů, a k jeho doprojenání v podstatě nikdy v této Sněmovně zatím v průběhu tohoto volebního období nedošlo. Možná, kdyby k tomu došlo, tak jsme si ušetřili tu dnešní anabázi kolem tisku 928 a kolem těch sporů, zda ten návrh zamítнout, schválit, anebo vrátit zpátky do druhého čtení. Chtěl bych jenom upozornit, že těch pozměňovacích návrhů, které byly načteny a o kterých dnes bychom měli hlasovat, je téměř 25, s tím, že to také o něčem svědčí. Není to praxe ojedinělá, je to praxe, která se velice často objevuje u stále většího množství vládních návrhů zákonů, kdy tyto zákony jsou předkládány do Poslanecké sněmovny, posléze procházejí prvním čtením a jsou pouštěny do výborů v podobě polotovarů a už se předem ví, že se budou diametrálně měnit, že k nim budou načítány takzvané komplexní pozměňovací návrhy, které opět zpracují resortní ministerstva, osvojí si je někdo a k nim se budou načítat další a další pozměňovací návrhy.

Kladu si otázku, jestli u tak závažného dokumentu, jako jsou občanské průkazy, u tak závažného posouzení z hlediska elektronických čipů, které se dotýká ochrany osobních údajů každého občana České republiky, je toto správné. Jestli Poslanecká sněmovna vůbec zvažuje a domýslí bezpečí svých občanů. Procházeli jsme si tady tento týden poměrně obsáhlou diskusí na téma bezpečnosti, na téma terorismu, na téma ochrany obyvatel, zajištění ochrany státních hranic České republiky, a na druhé straně nejsme schopni garantovat, že základní evidenční údaj, který má být obsažen v občanském průkazu, bude dostatečně chráněn a právě bude plnit tyto účely jako první akt ochrany občana České republiky.

V tomto smyslu já nevím. Zamítnout ten zákon asi by skutečně nebylo správné. Vrátit ho do druhého čtení se mi jeví jako schůdná cesta. Mrzí mě, že si to vyžádá opět zřejmě zcela nový komplexní návrh ze strany Ministerstva vnitra, a pak se ptám tedy, co vlastně tato vláda, tato vládní koalice i Ministerstvo vnitra vlastně chce. Proč vlastně původní návrh zákona do Poslanecké sněmovny předkládalo, když tušilo, anebo mohlo tušit, že nejspíš ho asi potká tento strastiplný osud a jeho projednávání

bude velice komplikované. Mám s tím osobně, musím se přiznat, velký problém. Podpořím vrácení do druhého čtení. Podpořím ho se zařaztími zuby s tím, že by to mělo být takové varování, abychom ve zbytku volebního období už se vyvarovali aspoň u vládních návrhů zákonů podobných scénářů. A budeme o tomtéž hovořit u těch zákonů, které jsou zařazeny na dnešní projednávání. Minimálně u zákona o státní službě, kde se dotkneme naprostě stejného způsobu, který volí vládní koalice a vláda při předkládání těchto zákonů do Poslanecké sněmovny.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji a táži se, zda se někdo další hlásí do rozpravy. Žádnou další přihlášku nevidím. Jestli je tomu tak, v tom případě rozpravu končím a táži se, zda pan navrhovatel nebo paní zpravodajka si chce vzít závěrečné slovo. Pan ministr nechce závěrečné slovo, paní zpravodajka také ne. V tom případě přistoupíme k hlasování. Já přivolám kolegy a kolegyně z předsálí.

Nejprve před sebou máme dvě hlasování. Budeme hlasovat v prvním případě o opakování druhého čtení a poté budeme hlasovat o návrhu na zamítnutí. (Porada mimo mikrofon.) Po konzultaci, tak jak zazněly návrhy, nejprve bychom měli hlasovat návrh na zamítnutí a poté návrh na vrácení. Takto zazněly návrhy.

Nejprve dáme hlasovat o zamítnutí tohoto návrhu.

Zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro zamítnutí, ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Je to hlasování s pořadovým číslem 329, přihlášeno je 147 poslankyně a poslanců, pro návrh 9, proti 98. Tento návrh byl zamítnut.

Nyní budeme hlasovat o opakování druhého čtení.

Zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro návrh, ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti návrhu?

Je to hlasování s pořadovým číslem 330, přihlášeno je 147 poslankyně a poslanců, pro návrh 131, proti 3. Tento návrh byl přijat. Konstatuji, že návrh tohoto zákona jsme vrátili do druhého čtení.

Já vám děkuji a končím projednávání tohoto bodu. Ještě pan poslanec Kořenek. Prosím.

Poslanec Petr Kořenek: Děkuji, pane předsedající. Já jenom pro stenozáznam. V hlasování 329 jsem hlasoval ne, a mám ano. Nezpochybňuji hlasování. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji a otevřu další bod dnešního jednání a tím je

222.

**Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 365/2000 Sb.,
o informačních systémech veřejné správy a o změně některých
dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 181/2014 Sb.,
o kybernetické bezpečnosti a o změně souvisejících zákonů
(zákon o kybernetické bezpečnosti), a některé další zákony
/sněmovní tisk 852/ - třetí čtení**

Prosím, aby místo u stolku zpravodajů zaujali za navrhovatele ministr vnitra Chovanec a zpravodajka garančního výboru poslankyně Věra Kovářová. Pozměňovací návrhy jsou uvedeny ve sněmovním tisku 852/4, který byl doručen dne 18. ledna 2017. Usnesení garančního výboru bylo doručeno jako sněmovní tisk 852/5.

Nyní se táží navrhovatele, zda má zájem vystoupit před otevřením rozpravy. Pan ministr nechce vystoupit. V tom případě otevříám rozpravu a táží se, kdo se hlásí do rozpravy. Paní zpravodajka. Prosím.

Poslankyně Věra Kovářová: Děkuji za slovo. Vážené kolegyně, vážení kolegové, dovolte, abych načetla návrh legislativně technických úprav k pozměňovacímu návrhu uvedenému ve sněmovním tisku 852/4. Pod označením C2 podávám podle ustanovení § 95 odst. 2 jednacího řádu Poslanecké sněmovny návrh následující legislativně technické úpravy.

V článku 1 bod 52 v navrhovaném § 7 odst. 3 písm. b) se na konci úvodní části ustanovení doplňují slova "nebo tři". Odůvodnění. Předložená legislativně technická úprava reflekтуje upřesněním odkazu přesun § 9e odst. 2 věty druhé obsaženého v původním vládním návrhu do § 9e odst. 3, jak jej navrhuje pozměňovací návrh C2.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji. Eviduji dvě faktické poznámky. První má pan poslanec Foldyna. Stahuje svou faktickou poznámkou. Jako další má faktickou poznámkou pan poslanec Bendl. Je to řádná přihláška. Vzhledem k tomu, že se nikdo nehlásí, jste řádně přihlášen. Prosím.

Poslanec Petr Bendl: Děkuji za slovo. Já opravdu budu stručný. Mně jde jenom o to, požádat zpravodaje, abychom v tom systému hlasování hlasovali nikoliv jedním hlasováním o bodech C1 až C7, ale abychom každý bod hlasovali zvlášť, neboť jsou tam některé návrhy, které jsou totožné s tím, co podával kolega Martin Novotný. Prosil bych oddělené hlasování o každém bodu zvlášť.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji. Evidujeme váš návrh, až budeme hlasovat o proceduře hlasování. Já se táží, zda někdo další se hlásí do rozpravy. Žádnou přihlášku nevidím. Jestli je tomu tak a nikdo se nehlásí, rozpravu končím. Táží se na závěrečná slova, zda pan navrhovatel si chce vzít závěrečné slovo. Není tomu tak. A táží se zpravodajů, zda paní Kovářová si chce vzít závěrečné slovo. Není tomu tak. Pan poslanec Valenta, zda si chce vzít závěrečné slovo. Není tomu tak. Děkuji.

Nyní přikročíme k hlasování o pozměňovacích návrzích. Nejprve požádám zpravodajku garančního výboru, aby nás seznámila s procedurou hlasování a poté přednášela jednotlivé pozměňovací návrhy a před hlasováním k nim sdělila stanovisko. Nyní procedura hlasování. Prosím, paní zpravodajko.

Poslankyně Věra Kovářová: Garanční výbor navrhuje, aby Poslanecká sněmovna ve třetím čtení o návrzích podaných k vládnímu návrhu zákona podle sněmovního tisku 852/4 hlasovala v následujícím pořadí.

Za prvé. Hlasovat o případných návrzích legislativně technických úprav podle § 95 odst. 2 jednacího řádu Poslanecké sněmovny, budou-li v rozpravě ve třetím čtení přeneseny, což se stalo.

Za druhé. Hlasovat společně jedním hlasováním o pozměňovacích návrzích A1, A2 a A4.

Za třetí. Hlasovat o pozměňovacím návrhu A3.

Za čtvrté. Hlasovat o pozměňovacím návrhu A5.

Za páté. Hlasovat o pozměňovacím návrhu B.

Za šesté. Hlasovat společně jedním hlasováním o všech pozměňovacích návrzích uvedených pod písmeny C, tedy C1 až C7 společně jedním hlasováním. Budou-li přijaty, stanou se D3, D5, D7 až D12 nehlasovatelné. Zde ovšem pan poslanec Bendl navrhl, abychom o bodech C1 až C7 hlasovali o každém zvlášť, odděleně.

Za sedmé. Hlasovat společně jedním hlasováním o pozměňovacích návrzích D5 a D7 až D11, pokud se nestaly v důsledku přijetí předchozích návrhů nehlasovatelnými, viz bod 6.

Za osmé. Hlasovat společně jedním hlasováním o pozměňovacích návrzích D1, D2, D4 a D6.

Za deváté. Hlasovat o návrhu zákona jako celku.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Vzhledem k tomu, že zde zazněl protinávrh proti navrženému postupu hlasování, táži se, zda je možné, abyste si osvojila návrh, který přednesl pan poslanec Bendl, anebo zda dáme hlasovat o těchto návrzích odděleně, paní zpravodajko. Pan poslanec Bendl navrhl, aby se hlasovalo o C1 až C7 samostatně. Každopádně garanční výbor navrhuje C1 až C7 společně. Takže se vás táží, zda chcete hlasovat o každém návrhu zvlášť.

Poslankyně Věra Kovářová: Já s tím souhlasím, pokud pan Bendl chce.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Dobře. Dáme hlasovat o každém návrhu zvlášť. Nejprve tedy budeme hlasovat o návrhu tak, jak jej přednesl garanční výbor. Přivolám kolegyně a kolegy z předsálí.

Zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro proceduru hlasování tak, jak ji navrhl garanční výbor, ať zmáčkne tlačítka a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Je to hlasování s pořadovým číslem 331, přihlášeno je 146 poslankyň a poslanců, pro návrh 129, proti nikdo. Návrh procedury byl schválen v podobě, jak jej navrhl garanční výbor.

Nyní vás požádám, paní zpravodajko, abyste nás provedla hlasováním, abyste předkládala jednotlivé pozměňovací návrhy a před hlasováním k nim sdělila stanovisko garančního výboru. Prosím.

Poslankyně Věra Kovářová: Nejprve bychom hlasovali o legislativně technických úpravách, jak jsem je zde přednesla.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Stanovisko garančního výboru? (Doporučuje.) Stanovisko pana ministra? (Souhlas.)

Zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro návrh, ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti návrhu?

Je to hlasování s pořadovým číslem 332, přihlášeno je 146 poslankyň a poslanců, pro návrh 130, proti nikdo. S tímto návrhem byl vysloven souhlas. Můžeme pokračovat.

Poslankyně Věra Kovářová: Nyní bychom hlasovali společně jedním hlasováním o pozměňovacích návrzích A1, A2 a A4. A1 a A2 jsou legislativně technické změny, které vyšly z výboru pro veřejnou správu. A4 je změna účinnosti. Navrhujeme stanovit účinnost prvním dnem třetího kalendářního měsíce následujícího po dni vyhlášení zákona.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Stanovisko výboru? (Doporučuje.) Stanovisko pana ministra? (Souhlas.)

Zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro návrh, ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti návrhu?

Je to hlasování s pořadovým číslem 333, přihlášeno je 145 poslankyň a poslanců, pro návrh 133, proti nikdo. S tímto návrhem byl vysloven souhlas. Můžeme pokračovat.

Poslankyně Věra Kovářová: Dále budeme hlasovat o pozměňovacím návrhu A3, což jsou legislativně technické změny v rámci zákona o Vojenské policii, kterým je reagováno na nový obsah definic správce a provozovatele informačního systému veřejné správy.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Stanovisko výboru? (Doporučuje.) Stanovisko pana ministra? (Souhlas.)

Zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro návrh, ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti návrhu?

Je to hlasování s pořadovým číslem 334, přihlášeno je 146 poslankyň a poslanců, pro návrh 129, proti 2. Konstatuji, že s tímto návrhem byl vysloven souhlas. Můžeme pokračovat.

Poslankyně Věra Kovářová: Nyní bychom hlasovali o pozměňovacím návrhu A5, který také vzešel z výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj, a jde o oprávnění k využívání údajů z informačních systémů veřejné správy Úřadem pro ochranu hospodářské soutěže.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Stanovisko výboru? (Doporučuje.) Stanovisko pana ministra? (Souhlas.)

Zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro návrh, at' zmáčkne tlačítka a zvedne ruku. Kdo je proti návrhu?

Je to hlasování s pořadovým číslem 335, přihlášeno je 146 poslankyň a poslanců, pro návrhu 134, proti nikdo. I s tímto návrhem byl vysloven souhlas. Prosím, můžete pokračovat.

Poslankyně Věra Kovářová: Dále budeme hlasovat o pozměňovacím návrhu B, což je pozměňovací návrh pana poslance Ivana Pilného a týká se změny zákona o majetku České republiky a jejím vystupování v právních vztazích. Dosavadním správcem centrálního registru administrativních budov je Ministerstvo financí. Nově se navrhuje, aby jím byl Úřad pro zastupování státu ve věcech majetkových.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Stanovisko výboru? (Doporučuje.) Stanovisko pana ministra? (Souhlas.)

Zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro návrh, at' zmáčkne tlačítka a zvedne ruku. Kdo je proti návrhu?

Je to hlasování s pořadovým číslem 336, přihlášeno je 146 poslankyň a poslanců, pro návrh 134, proti nikdo. I s tímto návrhem byl vysloven souhlas. Prosím, můžeme pokračovat.

Poslankyně Věra Kovářová: Nyní bychom přistoupili k pozměňovacím návrhům pod písmenem C, to jsou pozměňovací návrhy pana poslance Stupčuka. A tak jak jsme si odhlasovali, budeme hlasovat jednotlivě.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Odhlasovali jsme si to, že budeme hlasovat společně.

Poslankyně Věra Kovářová: Společně? (Otáčí se na předsedajícího.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já jsem řekl, že budeme nejprve hlasovat tak, jak navrhl... (Ohlasy z pléna.) Když jsme hlasovali o proceduře, ptal jsem se vás, zda

chcete oddělit tato hlasování. Vy jste řekla, že ano. Já jsem řekl, že nejprve o proceduře tak, jak ji navrhl garanční výbor. Vy jste to odsouhlasila, to znamená, tak jsem dal hlasovat. (Rozruch v sále. Všichni namítají, že když zpravodajka souhlasila s odděleným hlasováním návrhů C, chápali hlasování o proceduře tak, že tedy zahrnuje oddělené hlasování o návrzích C.)

Poslankyně Věra Kovářová: Já jsem souhlasila s rozdelením.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Hlásíte se s přednostním právem? Prosím, máte slovo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Nevím, pane místopředsedo, musím s vámi mluvit rovnou, nemůžu prostřednictvím nikoho. Proč to tak komplikujete? Tady zazněl návrh na oddělené hlasování. Paní zpravodajka s tím souhlasila, což chápeme, že modifikovala, a tedy souhlasí s touto modifikací usnesení rozpočtového výboru. Vy slyšíte ano, pak necháte hlasovat ne. My si všichni myslíme, že hlasujeme o každém zvlášť. Není tady vlastně nikdo, kdo podával námitku. A vy nás vedete úplně jiným směrem a teď se budeme dohadovat, jestli budeme hlasovat dohromady, nebo zvlášť. Já myslím, že to je jasné, že máme hlasovat zvlášť. Proč jste se jinak ptal paní zpravodajky před tím hlasováním, jestli s tím souhlasí?

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Ptal jsem se jí na její názor, zda souhlasí s odděleným hlasováním.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Vždycky se hlasuje nejprve o protinávrhu, když už.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Dobře. Paní poslankyně říkala, že jsme hlasovali s tím, že souhlasí s rozdeleným hlasováním. Táži se, zda někdo vznáší proti tomu námitku. Není tomu tak. V tom případě budeme pokračovat a budeme hlasovat odděleně o jednotlivých návrzích. Prosím, budeme pokračovat.

Poslankyně Věra Kovářová: Jsem ráda, že jsme si to ujasnili. Začneme hlasováním o pozměňovacím návrhu pod písmenem C1, což je návrh pana poslance Stupčuka. Pozměňovací návrh C1 je totožný s D3, připomínám, což všechny pozměňovací návrhy pod písmenem D jsou návrhy pana poslance Novotného. Tento návrh se týká zpřesnění pojmu produkt v § 5 odst. 1 zákona o informačních systémech veřejné správy tak, aby bylo evidentní, že se jedná o produkt určitých vlastností, nikoliv o konkrétní výrobek.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Stanovisko výboru k těmto návrhům? (Doporučující.) Stanovisko pana ministra? (Souhlas.)

Zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro návrh, ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Je to hlasování s pořadovým číslem 337, přihlášeno je 148 poslankyň a poslanců, pro návrh 138, proti nikdo. S tímto návrhem byl vysloven souhlas. Můžeme pokračovat.

Poslankyně Věra Kovářová: Nyní bychom hlasovali o návrhu pod písmenem C2, opět návrh pana poslance Stupčuka. Jedná se o zpřesnění způsobu provedení likvidace nadbytečných kopií dat a provozních údajů. Dále o to, že se o této činnosti vyhotoví protokol a zachovává se oprávnění správce informačního systému veřejné správy dohlédnout na průběh likvidace kopií dat a provozních údajů.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Stanovisko výboru? (Doporučuje.) Stanovisko pana ministra? (Souhlas.)

Zahajuju hlasování a táži se, kdo je pro návrh, ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Je to hlasování s pořadovým číslem 338, přihlášeno je 148 poslankyň a poslanců, pro návrh 136, proti nikdo. S návrhem byl vysloven souhlas. Prosím.

Poslankyně Věra Kovářová: Nyní budeme hlasovat o návrhu pod písmenem C3. Opět pan poslanec Stupčuk. Jedná se o doplnění zmocnění pro vydání vyhlášky Národním bezpečnostním úřadem po dohodě s Ministerstvem vnitra, která stanoví bezpečný způsob, jakým mají být kopie dat a provozních údajů zničeny. Dále se doplňuje zmocnění pro vydání vyhlášky, která stanoví náležitosti protokolu o průběhu likvidace kopií, dat a provozních údajů. Připomínám, že bod C3 je konkurenční s bodem D7.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám. Ptám se na stanovisko výboru. (Doporučující.) Stanovisko pana ministra? (Souhlas.)

Zahajuju hlasování a ptám se, kdo je pro návrh, ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti návrhu?

Je to hlasování s pořadovým číslem 339, přihlášeno je 148 poslankyň a poslanců, pro návrh 136, proti nikdo. S tímto návrhem byl vysloven souhlas. Můžeme pokračovat.

Poslankyně Věra Kovářová: Nyní budeme hlasovat o pozměňovacím návrhu pod písmenem C4. Opět pan poslanec Stupčuk. Účelem změny v zákoně o kybernetické bezpečnosti je zajištění ochrany nepřevoditelných osobních a majetkových autorských práv. Tento pozměňovací návrh je konkurenční s návrhem D8.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Stanovisko výboru? (Doporučující.) Stanovisko pana ministra? (Souhlas.)

Zahajuju hlasování a táži se, kdo je pro návrh, ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Je to hlasování s pořadovým číslem 340, přihlášeno je 148 poslankyň a poslanců, pro návrh 134, proti 1. S tímto návrhem byl vysloven souhlas. Můžeme pokračovat.

Poslankyně Věra Kovářová: Nyní budeme hlasovat o pozměňovacím návrhu pana poslance Stupčuka pod písmenem C6 a jedná se o změnu v zákoně o kybernetické bezpečnosti, která podporuje koncepci, aby byly povinnosti ukládány primárně správci systému a teprve v okamžiku, kdy je nečinný, byly fakultativně přenášeny nové povinnosti na provozovatele systému. Tento návrh je konkurenční s písmenem D10.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám. Stanovisko výboru? (Doporučující.) Stanovisko pana ministra? (Souhlas.)

Zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro návrh, ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti návrhu?

Je to hlasování s pořadovým číslem 341, přihlášeno je 148 poslankyň a poslanců, pro návrh 135, proti nikdo. S tímto návrhem byl vysloven souhlas. Prosím.

Poslankyně Věra Kovářová: Nyní je poslední návrh pana poslance Stupčuka pod písmenem C7. Opět jde o změnu v zákoně o kybernetické bezpečnosti, která má zajistit předvídatelnost práva pro správce i provozovatele systému a založit provozovatelům právní titul pro úhradu reálně vzniklých nákladů. Je totožný s písmenem D12.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám. Stanovisko výboru? (Doporučující.) Stanovisko pana ministra? (Souhlas.)

Zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro návrh, ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti návrhu?

Je to hlasování s pořadovým číslem 342, přihlášeno je 148 poslankyň a poslanců, pro návrh 136, proti nikdo. S tímto návrhem byl také vysloven souhlas. Můžeme pokračovat.

Poslankyně Věra Kovářová: Jenom konstatuji, že pokud jsme schválili...

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Ještě tady mám upřesnění od legislativy, zda jsme hlasovali o C5.

Poslankyně Věra Kovářová: Ano, hlasovali.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já mám u sebe poznamenáno, že C5 mi chybí, že jsme ji nehlasovali, a legislativa taky říká, že C5 jsme nehlasovali.

Poslankyně Věra Kovářová: Ale já jsem o ní hovořila, tak nevím, jestli jste pak dal hlasovat. O C5 jsem hovořila.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Záznamy, které mám já i legislativa, hovoří o tom, že o písmenu C5 jsme nehlasovali.

Poslankyně Věra Kovářová: Tak můžeme hlasovat ještě jednou.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Prosím o to.

Poslankyně Věra Kovářová: Připomínám, že bod C5 je návrh pana poslance Stupčuka a dochází v tomto návrhu ke zpřesnění zákona o kybernetické bezpečnosti, o výsledném uvedení, že provozovatel systému, který nebude tento systém nadále provozovat, předá správci systému data, provozní údaje a informace. Dále se provozovateli zakládá právní titul pro úhradu účelně vynaložených nákladů za předání dat, provozních údajů a informací.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Stanovisko výboru? (Doporučující.) Stanovisko pana ministra? (Souhlas.)

Zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro návrh, ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti návrhu?

Je to hlasování s pořadovým číslem 343, přihlášeno je 148 poslankyň a poslanců, pro návrh 134, proti 1. I s tímto návrhem byl vysloven souhlas.

Nyní tedy můžeme pokračovat, prosím.

Poslankyně Věra Kovářová: Pokud jsme tedy hlasovali všechny pozměňovací návrhy pod písmenem C, tedy C1 až C7, a odsouhlasili jsme je, pak se stanou pozměňovací návrhy pod písmenem D3, D5, D7 až D12 nehlasovatelné. A nyní bychom hlasovali společně jedním hlasováním o pozměňovacích návrzích D5, D7 až D11.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: V návrhu procedury je napsáno, že hlasovat společně jedním hlasováním o pozměňujících návrzích D5, D7 až D11, pokud se nestaly v důsledku přijetí předchozích návrhů nehlasovatelnými, což je v případě bodu 6, což znamená, že jsme schválili všechny pozměňovací návrhy pod písmenem C, v tom důsledku se písmena D stala nehlasovatelnými a měli bychom nyní přikročit k společnému hlasování pro pozměňovací návrhy pod bodem D1, 2, 4 a 6, jestli to čtu správně. (Zpravodajka: Ano, je to tak.)

Děkuji a já se vás tedy táži – jednak abyste pozměňovací návrhy uvedla a řekla k nim stanovisko výboru. Prosím.

Poslankyně Věra Kovářová: Pozměňovací návrh D1. Jedná se o změnu v zákoně o informačních systémech veřejné správy. Na rozdíl od vládního návrhu zákona předpokládá stanovení standardů pro správu a provoz provozních informačních systémů vyhláškou Ministerstva vnitra. Vládní znění návrhu předpokládá stanovení obecných principů pořizování, vytváření, správy a provozování všech informačních systémů veřejné správy, to je i provozních v informační koncepci České republiky. To byl bod D1.

Dále pozměňovací návrh D2. Opět změna v zákoně o informačních systémech veřejné správy. Na rozdíl od vládního návrhu předpokládá stanovení standardů pro správu a provoz provozních informačních systémů vyhláškou Ministerstva vnitra. A totéž v druhé části, jako jsem četla u bodu D1.

Nyní přichází na řadu bod D4, což je opět pan poslanec Novotný. Na rozdíl od vládního znění návrhu zákona navrhuje, aby komunikace mezi provozními informačními systémy a ostatními, to je neprovozními informačními systémy téhož orgánu veřejné správy a komunikace mezi ostatními, to je neprovozními informačními systémy téhož orgánu navzájem, probíhala cestou referenčního rozhraní Ministerstva vnitra a nikoliv napřímo. Vazby mezi těmito systémy budou muset být atestovány. Jedná se o organizačně technicky, finančně a časově náročnou změnu, kterou nepovažuje Ministerstvo vnitra za vhodnou.

Nyní pozměňovací návrh opět pana poslance Novotného pod písmenem D6. Jedná se o změnu v zákoně o informačních systémech veřejné správy a na rozdíl od vládního návrhu předpokládá stanovení standardů pro správu a provoz provozních informačních systémů vyhláškou Ministerstva vnitra, kdežto vládní znění návrhu zákona předpokládá stanovení obecných principů pořizování, vytváření, správy a provozování všech informačních systémů veřejné správy v informační koncepci České republiky.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Stanovisko k těmto pozměňovacím návrhům? (Zpravodajka: Doporučující.) Pane ministře, prosím?

Ministr vnitra ČR Milan Chovanec: Já bych se chtěl pouze zeptat, co bude s D11, protože tam si také nemyslím, že to je duplicitní.

Poslankyně Věra Kovářová: Ne, D12...

Ministr vnitra ČR Milan Chovanec: A nevím tedy, jak se hlasuje, jestli o všech těch návrzích v celku...

Poslankyně Věra Kovářová: Nyní hlasujeme jedním hlasováním o D1, D2, D4 a D6. (Ministr: Bez D11.) Bez D11, ta je nehlasovatelná.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Ano, je to to, co jsem říkal předtím. Tím, že jsme odhlasovali body C1 až C7, tyto body se staly nehlasovatelnými, konkrétně D5,

D7 až D11. Tak zněl návrh procedury, kterou jsme si odhlasovali. (Konzultace ministra se zpravodajkou a poté s předsedajícím mimo mikrofon.)

Já děkuji panu ministru, že jsme si upřesnili postup hlasování. Každopádně skutečně návrh, který přišel z garančního výboru, je správný a ten jsme si odhlasovali a podle něj budeme postupovat.

Pro pořádek ještě zopakuji, o čem budeme hlasovat. V současné době hlasujeme společným hlasováním o pozměňovacích návrzích D1, D2, D4 a D6. Požádám o stanovisko garančního výboru. (Zpravodajka: Garanční výbor nepřijal stanovisko.) Stanovisko pana ministra? (Negativní.)

Zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro návrh, ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti návrhu?

Je to hlasování s pořadovým číslem 344, přihlášeno je 147 poslankyň a poslanců, pro návrh 12, proti 66. Tento návrh byl zamítnut.

Tak jak jsem procházel jednotlivými body hlasování o pozměňujících návrzích, jsem přesvědčen, že jsme hlasovali o všech pozměňujících návrzích. Táži se, paní zpravodajko, jestli je tomu tak. (Zpravodajka: Ano, je tomu tak.) V tom případě budeme nyní hlasovat o návrhu zákona jako celku.

Přečtu návrh usnesení: "Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s vládním návrhem zákona, kterým se mění zákon č. 365/2000 Sb., o informačních systémech veřejné správy a o změně některých dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 181/2014 Sb., o kybernetické bezpečnosti a o změně souvisejících zákonů (zákon o kybernetické bezpečnosti), a některé další zákony, podle sněmovního tisku 852, ve znění schváleném Poslaneckou sněmovnou."

Zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro návrh, ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti návrhu?

Je to hlasování s pořadovým číslem 345, přihlášeno je 148 poslankyň a poslanců, pro návrh 131, proti žádný. Konstatuji, že s návrhem zákona byl vysloven souhlas.

Já vám děkuji a končím projednávání tohoto bodu.

Nyní otevírám další bod dnešního jednání. Tím je

244.

Senátní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 234/2014 Sb., o státní službě, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 798/ - třetí čtení

Dovolte, abych mezi námi přivítal pana senátora Jiřího Oberfalzera a požádal ho, aby zaujal místo u stolku zpravodajů. Také požádám zpravodaje garančního výboru pana poslance Jeronýma Tejce, aby zaujal místo u stolku zpravodajů. Pozměňovací návrhy jsou uvedeny ve sněmovním tisku 798/8, který byl doručen dne 18. ledna 2017. Usnesení garančního výboru bylo doručeno jako sněmovní tisk 798/9. (V sále je hlučno.)

Nyní se táži navrhovatele, zda má zájem vystoupit před otevřením rozpravy. Prosím, pane senátore, máte slovo.

Senátor Jiří Oberfalzer: Děkuji. Já jenom stručně připomenu, že původní nápad a návrh spočítal v jakémusi pardonu pro zaměstnance, kteří za sebou mají delší praxi, aby nemuseli splňovat požadavek na vzdělání.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já se omlouvám, pane senátore, že vám vstupuji do vašeho projevu, ale požádám vás, kolegyně a kolegové, o ztištění, aby bylo slyšet, co pan senátor přednáší. Prosím.

Senátor Jiří Oberfalzer: Děkuji. Šlo pochopitelně o lidi s delší praxí. Po debatách s Ministerstvem vnitra, zejména s panem náměstkem Postráneckým, nakonec vznikl návrh, že možnost doplnění vzdělání bude dána odkladem pro tyto lidi v délce pěti let. Já jsem s tím návrhem souhlasil, protože nám šlo o čas, neboť kritické datum je 30. 6. tohoto roku. Čili řekl bych, že máme naspech. Nicméně v průběhu projednávání ve Sněmovně se podařilo mezi pozměňovací návrhy začlenit také jeden, který kromě toho pětiletého odkladu ještě bere v úvahu lidi, kteří dosáhli 50 let a více věku a mají za sebou dvacetiletou a více praxi ve státní správě. S tímto výsledkem jsem spokojen a také poprosím, abyste příslušný pozměňovací návrh podpořili.

Kromě toho se mezi pozměňovací návrhy dostala řada věcí, které mají zprůchodnit uplatnění služebního zákona zejména ve výběrových řízeních a dalších ohledech a je tam tedy také odklad nejvyššího věku pro pracovníky lékařské posudkové služby, což bych také podpořil. Jinak se vyjádřím k jednotlivým pozměňovacím návrhům.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji, pane senátore. Otevím rozpravu a první s přednostním právem se hlásí paní ministryně Marksová. Prosím, máte slovo.

Ministryně práce a sociálních věcí ČR Michaela Marksová: Já děkuji za slovo, vážený pane místopředsedo. Poslankyně a poslanci, já se tady chci přimluvit za to, abyste v souladu s usnesením ústavněprávního výboru hlasovali negativně v případě pozměňovacího návrhu pod písmenem D. Ten se právě týká lékařské posudkové služby. Já jsem chtěla říci, že všichni víme, že lékařů je prostě málo, ať už jsou to lékaři z jakýchkoli oborů, a to samé platí pro posudkové lékaře. Je jich nedostatek a mladší lékaři nemají zájem to dělat. To znamená, ti lékaři, kteří dneska dělají posudkovou službu, jsou už v poměrně vysokém věku. A my od chvíle mého nastupu na ministerstvo pracujeme na systémových změnách v těch posudcích, aby to nemuseli v budoucnu třeba dělat lékaři, ale dělali to převážně sociální pracovníci. Ale toto jsou změny, které jdou za horizont jednoho volebního období už jenom proto, že musíte zajistit, aby z vysokých škol vyšel dostatek těch sociálních pracovníků a

pracovnic. Ráda bych také podotkla, že dnes u lékařů, kteří léčí – ne že jen piší posudky, kteří léčí – není vůbec omezen věk. Ti jsou omezeni svým zdravotním stavem a můžou klidně pracovat do devadesáti, když na to přijde, když mají ještě pacienty. Takže prosím, abyste nám umožnili, aby ti posudkáři mohli pracovat i přes sedmdesát let svého věku až do roku 2021, a tudiž abyste, jak říkám, hlasovali negativně vůči pozměňovacímu návrhu, který je pod bodem D a který tento časový úsek omezuje. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám také děkuji, paní ministryně. Než budeme pokračovat v rozpravě, přečtu omluvu. Dnes od 12.30 do konce jednání se omlouvá paní poslankyně Pavla Golasowská.

A nyní tedy rádně přihlášení do rozpravy. První vystoupí pan poslanec Klán, připraví se paní poslankyně Golasowská. Prosím, máte slovo.

Poslanec Jan Klán: Děkuji za slovo. Vážený pane místopředsedo, vládo, dámy a pánové, dovolte mi, abych se vyjádřil ve třetím čtení právě k novele zákona o státní službě, což je senátní návrh.

Já jsem si bedlivě přečetl všechny pozměňovací návrhy, které byly načteny ve druhém čtení, a zaujal mě zejména pozměňovací návrh paní poslankyně Golasowské, konkrétně se jedná o pozměňovací návrh pod číslem 5554, jestli se neppletu, a týká se systematizace pracovních míst. Tento problém jsme tady už řešili při projednávání zákona o státní službě. Já vím, že paní poslankyně tady nebyla v té době, když jsme to tady řešili, že ta systemizace pracovních míst se vyhlašuje každý rok, vždycky každoročně na daný rok, a že s tím musí vyjádřit souhlas vláda. Nicméně dokonce se tento problém dostal i k Ústavnímu soudu v té době a Ústavní soud to v tom služebním zákoně zrušil, pokud si dobře pamatuji.

V § 18 paní poslankyně Golasowská prostřednictvím předsedajícího navrhuje změnu, že ostatní změny systemizace služebního úřadu v průběhu kalendářního roku, v jejichž důsledku nedojde ke změně počtu představených, schvaluje státní tajemník nebo služební orgán v nadřízeném služebním úřadu, a není-li nadřízený služební úřad, vedoucí služebního úřadu. Ten pozměňovací návrh určitým způsobem vyšachovává spojitost třeba s vládou. Já s tím mám problém a hlasovat pro to nebudu. Nebudu. A mě by zajímalo, co paní poslankyně Golasowskou vedlo konkrétně k předložení tohoto pozměňovacího návrhu. Já doufám, že to v rozpravě vysvětlí, protože se na to tady ptám. Mně to není jasné. Samozřejmě chápu některé ústřední orgány státní správy, jako např. Český úřad zeměměřický a katastrální, od kterého jsem obdržel e-mail, ve kterém se naopak zastává tohoto pozměňovacího návrhu, kde je napsáno, že právě pozměňovací návrh paní poslankyně Golasowské se snaží řešit absurdní situaci, kdy o jakékoli změně systemizace musí rozhodnout vláda. Změnou systemizace je ale např. i to, že ředitel katastrálního pracoviště v Žatci potřebuje přidělit nějakému úředníkovi v průběhu roku složitější práci, za kterou má nárok na vyšší platovou třídu. On ten text je poměrně rozsáhlý, kdy to ředitel úřadu zeměměřického a katastrálního trošku osvětluje a chce, abychom pro tento pozměňovací návrh hlasovali. Já pro něj hlasovat nebudu. Nebudu. A je vidět, že zákon o státní službě je

opravdu lidová tvořivost. Naprosto lidová tvořivost. My hasíme částečné požáry v té státní správě, ať jsou to posudkoví lékaři, o kterých tady mluvila paní ministryně sociálních věcí, anebo tento problém se systemizací pracovních míst. Ono to skutečně reálně existuje. Nicméně my záplatujeme postupně ten služební zákon, který způsobil nějakým způsobem požár.

Samořejmě i ten druhý pozměňovací návrh, který předložila paní poslankyně, on je to B1 a B2, také nepodporím. Nepochopím ani jeden. Proto říkám, můžu se nad tím zamyslet. Mně to příde nesystémové a zajímalo by mě, co ji vedlo k předložení tohohle pozměňovacího návrhu prostřednictvím pana předsedajícího. Ted' tady budu teoretizovat, jestli jí nedal sám pan ministr zemědělství tento pozměňovací návrh. Je to možné teoreticky. Já budu rád, když mi tohle trochu osvětlí, protože služební zákon opravdu má dopady do celé té státní správy. Je to poměrně obsáhlá materie, která dopadá na všechny úředníky. Samořejmě oni ho vitali s nadšením, že dojde k odpolitizování státní správy, ale jak je vidět, my se chceme vracet zpátky k té politizaci zase. Já už jsem tady mnohokrát říkal ve druhém čtení, že dojde – ani bych se tomu nedivil – ke zrušení služebního zákona, když přijde nová politická garnitura z letošních voleb. Protože on je na obtíž některým ministerstvům a dalším ústředním orgánům státní správy, zejména těm ústředním orgánům státní správy, ať je to právě ČÚZK nebo ať jsou to další ústřední orgány státní správy, ne ministerstva, ale ty ostatní orgány státní správy, které já jsem chtěl ze služebního zákona vyjmout. A nám se podařilo vyjmout pouze vlastní Český statistický úřad, který nespadá pod služební zákon. To byl jediný úřad z těch ústředních orgánů státní správy, který se nám podařilo vyjmout. Ostatní tam zůstaly. Ať je to třeba i báňský úřad. Já jsem na to tady poukazoval, když se to projednávalo v roce 2013, 2014, když to přišlo sem jako poslanecký návrh zákona. A tady vidíte, že ty poslanecké návrhy zákonů jsou trošku špatné, pokud se jedná o obsáhlé materie, které mají dopady do celé společnosti nebo do celé státní správy, protože vy tam furt něco lepíte a pak přijdou, že něco nefunguje, jako jsou ti posudkoví lékaři. Samořejmě já vítám snahu Senátu, která se snaží uhasit ten požár, který momentálně vznikl. Paní ministryně tady o tom mluvila.

Pokud jde o další pozměňovací návrhy. Samořejmě ony reflekují např. to, že nějakým způsobem ten člověk má dlouholetou praxi. Už o tom mluvil tady pan zpravodaj také ve druhém čtení. Já s tím také osobně nemám problém. Když je někdo dvacet let na nějakém úřadě, tak nechť má nějakou tu výjimku a nemá to patřičné vzdělání, protože má opravdu tu dlouholetou praxi. Nicméně opět, jak jsem už tady říkal mnohokrát, je to nesystémové řešení. Pokud chceme něco řešit systémově, tak je potřeba připravit novelizaci služebního zákona, kde to bude všechno reflektováno.

Já jsem se na to ptal i pana Postráneckého ještě dříve, než přišel ten senátní návrh, zda přípravují nějakou novelu služebního zákona. Bylo mně řečeno, že ne, že to není zatím potřeba, že zatím shromažďují nějaké informace, které potřebují k tomu, aby novelu předložili. A pak přišel najednou Senát a řekl – máme tady tenhle problém na finančních úřadech, u posudkových lékařů na sociálních službách máme tenhle problém. Pak Ministerstvo vnitra se trošičku probudilo, trochu se pochlapilo a řeklo – máme tam více problémů.

Já jsem se účastnil i jednání ústavněprávního výboru, kde se tento problém řešil. Vyslechl jsem si ty argumenty, které jsou aktuální a jsou určitě jasné. Takže určitě

budeme podporovat nějakým způsobem buďto hlasování en bloc, ještě nevím, jak je navržena procedura, jakým způsobem se procedura změní. Budeme podporovat pozměňovací návrhy, které přijal ústavněprávní výbor. To nepochybňuji budeme podporovat. Tam totiž došlo k tomu konsenzu, kdy jsme se právě všichni shodli, že opravdu je požár potřeba uhasit. Jenomže postupem doby zcela jistě budou vznikat další ohniska požáru a my tady budeme třeba za půl roku ještě před volbami lepit služební zákon.

Já na to tady poukazují, že problémů zcela jistě bude více. Bude jich více, nebude to jenom tohle, o čem tady mluvím nebo o čem tady mluvil pan zpravodaj nebo pan senátor. Problémů se vyskytne více, například jsem se ptal i dotčených aktérů, jestli s tím mají trošku nějaký problém. Oni říkali, že samozřejmě, že na ministerstvech se děje i to, že ti, co měli odejít, zůstali a zase obráceně ti, co neodešli a nemají třeba vzdělání, což je ten jeden paragraf ve služebním zákonu, tak tam prostě zůstali. Když jsem se ptal na čísla, která by mi to jaksi dokládala, tak ministerstvo říkalo nějaká čísla, ale nějak extra moc mě nepřesvědčilo.

Samozřejmě se pak tady v rozpravě zeptám, protože tady jsou pozměňovací návrhy pod písmenem A řešeny jako AB a AC, to se pak zeptám pana zpravodaje, jestli to bude hlasováno samostatně, AC a AB, stačí mi na to odpovědět až v rozpravě, abych se potom zařídil, jak si to mám jenom hlídat, protože AB je, že dosavadní zaměstnanec uvedený v odst. 1 má nárok být přijat do služebního poměru na dobu neurčitou, požádá-li o přijetí do služebního poměru správní úřad písemně do 31. srpna letosního roku, v den podání žádosti o přijetí do služebního poměru splňuje předpoklady podle § 25 odst. 1 písm. a), c), d) a f) a podmínkou uvedenou v § 190 odst. 1 písm. b) dosáhl věku právě těch 50 let a vykonával ve správním úřadu, v obecním úřadu obce s rozšířenou působností, krajském úřadu, instituci Evropské unie nebo mezinárodní organizaci činnosti podle § 5 nebo činnosti obdobné nejméně po dobu 20 let. To jsem tady už také říkal – limit 20 let. Samozřejmě jde o ty starší úředníky, kteří třeba právě nemají to patřičné vzdělání. Pak je tady právě AC, kde opět je v § 178 za odst. 1 vložen nový odst. 2, který zní: Je-li vážně ohrožen řádný výkon působnosti služebního úřadu, může služební orgán obsadit služební místo, s výjimkou služebního místa představeného, osobou v pracovním poměru na dobu určitou podle pracovněprávních předpisů, a to s trváním do doby, než bude toto místo obsazeno státním zaměstnancem podle dalších paragrafů, nejdéle však na šest měsíců. Oni budou zaměstnáni na zákoník práce, nebo pod služebním zákonem? To bych prosil objasnit, abychom si rozuměli při hlasování. Já s tím nemám problém, protože právě v tomhle hasíme ta ohniska požáru. To jenom k hlasování. (V sále je obrovský hluk a neklid!)

K paní poslankyni Golasowské jsem se vyjádřil.

Pokud jde o kolegyni Maxovou, kde číslovku u posudkových lékařů nahrazuje číslem 2017, číslo 2021 se nahrazuje číslem 2018. Je to tady k diskusi. Kolegyně k tomu určitě bude vystupovat, bude reagovat na paní ministryni práce a sociálních věcí, takže si argumentaci určitě poslechnu, abychom eventuálně zvážili, zda to podpoříme, nebo nepodpoříme. Dotýká se to právě posudkových lékařů.

Ještě je tam pozměnovací návrh právě pod č. 5535 a to je pozměnovací návrh paní poslankyně Golasowské. Je to 5534, to se omlouvám, tam jde o stanovení platu. To je opět jaksi na zvážení a na diskusi, jak se k tomu postavit. Když se na to tady dívám, tolik s tím problém nemám. Samozřejmě rozhodneme hlasováním. Pan zpravodaj k tomu určitě řekne stanovisko garančního výboru, jak se tam usnesli, když hlasovali o proceduře, ale co vím od našich zástupců, tak se zejména podporoval pozměnovací návrh vzešlý z ústavněprávního výboru. Na tom jsme se domluvili. Tam samozřejmě také vítám, že vypadl náborový příspěvek, protože náborový příspěvek byl diskriminační. Tam byl prostě problém, že by byl diskriminační pro někoho, někdo by ho dostal a někdo by ho neměl. Takže jsem byl rád, že náborový příspěvek vypadl, upustilo se od něj. To je jedině dobré, že se to snad ani nikde nevrátilo, pokud mě paměť neklame, snad se to nevrátilo v nějakém pozměnovacím návrhu, co byl načten. Co jsem si to tak pročítal, tak se náborový příspěvek nevrátil. Samozřejmě chápu, že v některých oblastech státní správy náborový příspěvek funguje, nieméně ale v tomto případě by byl podle mého názoru diskriminační. Já jsem tohle řešil i s odborníky na státní správu, kdy mi říkali, že opravdu by byl diskriminační. Takže jsem rád, že jsme od tohoto upustili. (Hluk v sále je obrovský!)

Nicméně tady opravdu musím říct, že služební zákon, jak byl tady připravován a schválen v roce 2014, byl schvalován rychle, ve spěchu, pod tlakem, ať už kohokoliv, ať to byla, jak jsem tady už říkal, pravicová opozice, která tam samozřejmě nějakým způsobem dávala svoji podmínu, že generální ředitelství státní služby nebude, bude to pod Ministerstvem vnitra, jinak bude zablokována Sněmovna. Pak se to vysvětlovalo ve Sněmovně, dokonce se muselo –

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Omlouvám se, pane poslanče, že vám vstupuji do vašeho projevu, ale míra hluku v sále je opět poměrně vysoká. Požádám vás o ztištění. Prosím, pokračujte.

Poslanec Jan Klán: Děkuji. Vím, že je to už jaksi opakování, ale opakování je matka moudrosti. Já bych mohl začít znova, protože je vidět, že mě někteří kolegyně a kolegové neposlouchali, ale nezačnu.

Nicméně tady říkám, že služební zákon se bude často novelizovat. Upozorňuji na to, že bude často novelizován, protože je připraven nekvalitně. Zde právě mám takovou konotaci s občanskými průkazy, když přijde lidová tvořivost, tak z toho vznikne něco podobného. Ale státní služba je toho důkazem, bylo to schvalováno ve spěchu a ještě navíc poslaneckým návrhem. Poslanecký návrh, jak bylo vidět, nemá veškeré propracované věci, nemá RIA, nemá to tam všechno dané. To se potom ukázalo, že sem přišel komplexní pozměnovací návrh, který stejně nereflektoval všechny připomínky. Když se to tady projednávalo a poukazoval jsem na problémy, které tam ve služebním zákonu jsou a vyskytuju se, tak se tady nyní vynoří na povrch. Teď se ukazuje, že ten problém tady je, existuje reálně. (Hluk v sále neutichá!)

Proto jsme jako poslanecký klub KSČM pro služební zákon nehlasovali. My nemáme problém a nikdy jsme neměli problém s odpolitizováním státní správy, vždycky jsme pro to byli, aby se státní správa odpolitizovala, aby tam byli odborníci

na svém místě a nebyli obměňováni vždy, když přišla nová politická garnitura, což se dělo, že se tam vyměnila uklízečka i řidič. K tomu samozřejmě nedochází. Problém pak nastal samozřejmě ve státní službě ohledně odměňování, kdy byly přijaty tabulkové platy, které jsme samozřejmě vitali, vitali jsme samozřejmě i úřednickou zkoušku. To jsme všechno vitali. Samozřejmě některým se nelíbilo, že byly zrušeny smluvní platy. Nebylo se čemu divit, že byly zrušeny, protože zejména na Úřadě vlády docházelo k tomu, že si tam mnohonásobně dávali odměny, platy byly naprostě vysoké, neúměrně tomu, co odváděli úředníci, zaměstnanci Úřadu vlády. To se opravdu dělo. Proto jsme vitali zrušení smluvních platů a vítáme to dodneška.

Samozřejmě to mělo potom někdy negativní dopady na odměňování nějakých odborníků. To tam také zaznělo. Proto je tam i problém v oblasti IT. V oblasti IT nastal problém s odměňováním. Já jsem se ptal pana Postráneckého, zda se tento problém nějakým způsobem už podařilo vyřešit, protože odborníci na IT nějakým způsobem nebyli rádne zaplaceni, protože spadali do nějaké platové třídy. Já jsem se dozvěděl, že ve své podstatě k tomu můžou dostávat nějaké další bonusy, další benefity, to se stanovilo nějakým způsobem vyhláškou, jestli mě paměť neplete, a bylo to tam nějakým způsobem jaksi pozměněno. Ale ten problém se může vrátit dál, protože kdokoliv, kdo přijde na úřad, bude to odborník právě na IT a bude spadat do nějaké platové třídy, bude nějakým způsobem negativně třeba posuzován, protože v soukromé sféře bude mnohonásobně lépe placen.

Skutečně k tomu dochází, že soukromá sféra stahuje odborníky a do státní správy se nikomu moc nechce chodit. Tam se nikomu moc nechce chodit, protože právě je nedokážeme třeba některé dobře zaplatit. Oni mi to také říkali, že problém na ministerstvech v oblasti IT funguje a reálně existuje. Na to je také potřeba upozornit. Samozřejmě říkám, víám, že se to nějakým způsobem vyjasnilo tím, že vyhláškou můžeme platy trošičku nějakým způsobem jim dát navíc a mají to zaplaceno, ale je to další ohnisko požáru, které může nastat v reálu a v celkové implementaci služebního zákona.

Kontroverzí je tam víc, ať už se jedná právě například o odborné náměstky. Víme, že jsme tady měli nějakým způsobem přestříkelu, že si někdo odvolával odborného náměstka, nebo chtěl ho odvolat, ale on nemůže být jen tak odvolán, protože se to může udělat právě pomocí systemizace pracovních míst. To je skutečně právě v té systemizaci zahrnuto, protože na další nový rok se ta systemizace... (Odmlka pro hluk.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám velmi dobře rozumím, pane poslanče. Opět vás požádám, kolegové a kolegyně, o ztištění a v případě, že máte potřebu diskutovat, jděte do předsálí. Prosím.

Poslanec Jan Klán: Děkuji. Jak jsem říkal, jestli chtějí diskutovat, nechť pak diskutují v rozpravě, rád na to budu reagovat, já s tím nemám problém, nicméně jedná se o zásadní téma a o téma, které bude ovlivňovat státní správu stále více a do budoucna. Čili my jsme tady stvořili – já jsem tady tenkrát říkal – paskvil v roce 2014, který bude posléze mnohonárodně novelizován a ukáže na problémy ve státní

správě ve své implementaci. Skutečně k tomu dochází. Bylo to různé posuzování výběrových řízení, a jak už jsem říkal, odvolávání náměstků, protože tam si někteří ministři a ministryně neuvědomili, že mohou nějakým způsobem odvolávat právě politické náměstky, protože politický náměstek, který přijde na ministerstvo, ve své podstatě odchází s tím ministrem. Mě by třeba právě zajímalo, na kterých ministerstvech zůstali političtí náměstci, kteří přišli například s bývalým ministrem, řekněme, Dienstbierem. On to byl ministr, jak se říká, bez ministerstva. On tady kolega Chvojka sice někde je, já jsem se ho chtěl na tohle zeptat, protože to byl on, kdo ve své podstatě služební zákon tvořil, resp. se účastnil těch jednání a byl zpravodajem ústavněprávního výboru, dokonce to řešil výbor pro veřejnou správu a regionální rozvoj, kdy jsme řešili dopady. Tam nám říkali například úředníci místních samospráv, to byli, jak se říká, krajští úředníci, kde služební zákon krajských a místních samospráv existuje od roku 2004.

Tady je potřeba připoménout, že v roce 2002 byl schválen zákon o státní službě, nicméně nikdy nenabyl účinnosti. Nabyla účinnosti jenom některé pasáže v té době do roku 2013, nicméně stále se odkládala jeho účinnost. A v roce 2013 nastal ten jev, že ve své podstatě měl začít najednou platit, nabýt účinnosti zákon o státní službě z roku 2002. Došlo k tomu problému. Zákon z roku 2002 byl nicméně dobře propracován. On byl poměrně špičkově a precizně dáván jako příklad, který jsme mohli naprosto v klidu tady nechat běžet. Jenomže některým se to nelíbilo. Pan prezident Zeman nějakým způsobem podmínil přijetí služebního zákona a ustavení vlády, ano, k tomu skutečně došlo, tak se tady předložil právě poslanecký návrh zákona. Potom, když to celé probíhalo, a já jsem na ta jednání s panem místopředsedou Filipem chodil, a my jsme tam řešili tento problém. My jsme skutečně řešili tyhle aktuální problémy, které se týkaly státní správy. Ještě ten komplexní pozměňovací návrh připravoval pan ministr pro legislativu a lidská práva Jiří Dienstbier. Skutečně on to připravoval se současnou ministryní Kateřinou Valachovou, která tam také chodila, a my jsme na ta jednání skutečně vždycky chodili. Bylo to tenkrát horké léto, pernlé léto, nicméně ten návrh zákona dopadl, jak dopadl. Pak se nemůžou divit všichni, že k tomu mám dlouhé připomínky, protože ty pozměňovací návrhy, jak říkám znova dokola, prostě nějakým způsobem reflektovaly jenom něco, jenom dílčí úpravy, dílčí věci, které nejsou řešeny komplexně.

Pokud jde třeba nějakým způsobem o provázanost, dámy a pánové, tady si uvědomíme provázanost s dalšími zákony. Je to zákon o zahraniční službě, který jsme tady řešili, a můžeme se tady dál bavit o výjimce 70 let, která je opravdu problematická, protože služební zákon říká, že věkem odchodu ze státní služby je věk 70 let. A my jsme tady vytvořili v době projednávání zákon o zahraniční službě výjimku pro některé velvyslankyně, kdy jsme řekli, že jim 70 let promineme. Byla to samozřejmě paní Klausová a paní Filipi. To už jsem tady také říkal a bylo to zjevně jasné. Nicméně mně vadilo, že 70 let se nebude vztahovat jenom na některé –

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já se omlouvám, pane poslanče, ale opět vám vstoupím do vašeho projevu a požádám kolegy a kolegyně, zvlášť v levé části sálu, v té úplně levé, o ztištění. Děkuji.

Poslanec Jan Klán: Já vím, že to tady trošičku nějakým způsobem rozebírám podrobněji, ale ono je opravdu nutné tady nějakým způsobem zopakovat tyhle věci, jak to celé probíhalo, protože pak dochází k tomuhle, že tady pořád novelizujeme tyhle věci. A já říkám, zahraniční služba. Už jsem tady o tom také mluvil, když se to tady projednávalo. Nyní je to v ústavněprávním výboru a také ve výboru zahraničním, kde se bude řešit právě provázanost zahraniční služby a služebního zákona. Já jsem tady říkal, že zahraniční služba jestliže bude vyjmuta ze státní služby, tak tím pádem Ministerstvo zahraničních věcí nechce být stále ústředním orgánem státní správy. Nechce být. On tady pan ministr zahraničních věcí není. Já tomu rozumím, on je na zahraniční cestě v Srbsku, on tam něco vyjednává, tak se ho tady na to nemůžu zeptat. Já jsem se ho na to ptal v té zahraniční službě a v zahraniční službě mi bylo řečeno, že nějakým způsobem nechťejí a že zahraniční službu nemá například Švédsko, Maďarsko, tak mě docela zarazilo, že my tady nějakým způsobem teprve teď řešíme zahraniční službu, když jsme to mohli řešit komplexně právě při přípravě zákona o státní službě. A v zákoně o státní službě z roku 2002 skutečně to bylo všechno obsaženo. Tam byla i modifikace s Národním bezpečnostním úřadem nějakým způsobem vyřešena, bylo tam vyřešeno všechno a místo toho přišel nový návrh zákona, který říkal úplně něco jiného, a my jsme z něj vytvořili naprostě něco jiného. To mě potom vždycky fascinovalo, že jsme museli odjet do Bruselu a tam vysvětlit, proč máme úředníka nebo superúředníka pod Ministerstvem vnitra. My ho tam skutečně máme, a tím pádem jaksi se snížuje odpolitizování státní správy, pokud je pod Ministerstvem vnitra. A pokud mě paměť neklame, tak tohle byla podmínka pravicové opozice, aby superúředník byl pod Ministerstvem vnitra. Skutečně, k tomu došlo a my jsme to pak horko těžko museli vysvětlovat, protože právě by nám EU nějakým způsobem zastavila čerpání dotací. Nakonec se nic nestalo.

Já jsem se klonil k tomu, aby bylo zavedeno tzv. Generální ředitelství státní služby po vzoru Velké Británie, Polska nebo i jiných zemí, nicméně s tím měla problém právě pravicová opozice, která říkala, že to není žádné odpolitizování, že to je nějakým způsobem zabetonování pro úředníky a zůstane to tam všechno u sebe a nebudoval se moc odvolávat. Nakonec to tedy přešlo všechno pod Ministerstvo vnitra. Ve vnitru ten problém trvá dodnes, a proto nedochází k odpolitizování státní služby. Samozřejmě, jak jsem říkal, my jsme vždycky vitali zavedení zákona o státní službě, protože bylo nutné odpolitizovat celou státní správu. To jsem tady říkal. Zejména za Petru Nečase se ukazovalo, že státní služba je poměrně hodně politizovaná, je problematická a táhne se to všechno do širokých dimenzií.

Jak se tady ještě dívám do pozměňovacích návrhů, na ústavněprávním výboru jsme si říkali i některé věci. Vyslechl jsem i argumenty právě pravicové opozice, kdy tam řešila věk 50 let a právě 20 let praxe. Vím, že se řešila ještě prostupnost ze soukromé sféry do státní služby. Na tohle jsme trošičku zapomněli, protože jaksi ta věc, která souvisela právě se soukromou sférou a její prostupností do státní správy, tak to se tady řešilo také při tom projednávání zákona o státní službě. Já jsem byl proti tomu, protože bychom nějakým způsobem státní správu dehonestovali. Že pokud by tam samozřejmě přišli odborníci ze soukromé sféry, a já tomu i rozumím, že jsou to odborníci, ale byl by to poměrně problém. Tam by se musely upravit výběrová řízení a další věci, které –

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já se omlouvám, pane poslanče, že vám vstupuji do vašeho projevu, ale opět požádám o ztištění kolegy a kolegyně, protože důležité to, co říkáte. Je důležité, abychom rozuměli tomu, co říkáte. Prosím, pokračujte.

Poslanec Jan Klán: Ano, já jsem si vědom toho, aby tomu rozuměli. Tak v tom případě já už asi nebudu moc zdržovat. Já se možná třeba i přihlásím a něco zopakuji, tak abychom si všichni rozuměli. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám také děkuji. Nyní s přednostním právem se hlásí pan předseda Kováčik. Prosím.

Poslanec Pavel Kováčik: Dámy a pánové, ta pozornost projednávání takového závažného zákona, na kterém má přinejmenším velmi bych řekl silný zájem nejvyšší státní úředník, mě zarází. Zarází mě ta nepozornost, která tady v sále je. Zarází mě, že ne všichni zřejmě vědí, o čem to je a proč se má, tak jak je navrženo, rozhodovat. Proto mi dovolte, abych požádal o přestávku na poradu klubu KSČ do 13 hodin. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Do 13 hodin. Dobře. Ještě s přednostním právem. Prosím, pane předsedo.

Poslanec Roman Sklenák: Já bych požádal ještě před vyhlášením té pauzy, jestli bychom se nemohli poradit jako předsedové klubů, jestli nebudeme postupovat nějakým jiným způsobem.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Dobře. Stačí pět minut na přestávku porady předsedů? Dobře. Přerušuji jednání schůze na pět minut. A žádám předsedy poslaneckých klubů, aby se poradili na dalším postupu. Děkuji.

(Jednání přerušeno od 12.02 do 12.05 hodin.)

Čas určený na přestávku vypršel. Mě zajímá, jaký je závěr z porady předsedů poslaneckých klubů. Požádám... Prosím, pan předseda Sklenák. Máte slovo.

Poslanec Roman Sklenák: Nevím, jestli to mohu prezentovat jako závěr, jako dohodu předsedů poslaneckých klubů. Každopádně v tuto chvíli dávám návrh, abychom vyřadili všechny neprojednané body z pořadu probíhající schůze.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Dobře. Je to procedurální návrh. Já přivolám kolegy a kolegyně z předsáli. Eviduji žádost na vaše odhlášení. Já vás tedy nejprve všechny odhlásím. Požádám, abyste se opět přihlásili svými kartami. Počkáme, až přijdou kolegyně a kolegové z předsáli. (Chvilku vyčkává.) Pro pořádek zopakuji procedurální návrh, který zde zazněl, a ten je, abychom vyřadili všechny body

z pořadu schůze. Všechny neprojednané body z pořadu schůze, včetně tohoto. Kvorum se již ustálilo. Mohu zahájit hlasování.

Já zahajuji hlasování a táží se, kdo je pro vyřazení bodů z pořadu schůze, ať zmáčkne tlačítka a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Je to hlasování s pořadovým číslem 346. Přihlášeno je 103 poslankyň a poslanců, pro návrh 69, proti 3. Návrh byl přijat.

Vzhledem k tomu, že jsme vyřadili z pořadu schůze všechny neprojednané body, tím pádem jsme vyčerpali program schůze a po třech týdnech končíme. A já končím tuto schůzi.

Ještě se o slovo hlásí předseda volební komise. Prosím.

Poslanec Martin Kolovratník: Děkuji za slovo. Kolegyně, kolegové, prosím členy volební komise, my jsme měli původně schůzku až za dvě hodiny. Svolávám teď volební komisi na 12.15 hodin ke klavíru. Ještě jednou poprosím všechny přítomné členy volební komise, abychom připravili body na únorovou schůzi – ve 12.15 hodin schůzka tady u klavíru. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji a přeji příjemný zbytek dne.
(Schůze skončila ve 12.08 hodin.)